μετὰ τὴν ἐκλογὴν του σύνεδρον Πρόεδρον καὶ δύο ἀντιπροέδρους διὰ μίαν τριετίαν.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δέκα τουλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀπαράσεις του λαμβάνονται διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων.

3. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ καλῆται καὶ ἐκτάκτως, ἐφ' ὅσον ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀπαραίτητον.

Ἄρθρον 19.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀντιπροσωπεύει εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς σχέσεις καὶ ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς τὸν Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὀργανισμόν. Ὑπογράφει τὰς συμβάσεις καὶ συμβόλαια μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ οὗτος ἢ ἄλλος ἐντεταλμένος εἰδικὸς Σύμβουλος καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ ἔγγραφα δι' ὧν ἀναλαμβάνονται ὑποχρεώσεις τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὰς ἐντολὰς πληρωμῶν καὶ ἐν γένει ἔχει ὅλα τὰ ἄλλα καθήκοντα, ἅτινα ἤθελον ἀνατεθῇ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

2. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῦν ἐν παντὶ οἱ ἀντιπρόεδροι κατὰ σειρὰν ἐκλογῆς, ἐν περιπτώσει δὲ ἐκλογῆς των δι' ἴσων ψήφων ὁ πρεσβύτερος. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ ἢ κωλύματι καὶ τούτων τὸ πρεσβύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀθήναις μονίμως κατοικούντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ πέντε μελῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ μίαν τριετίαν.

2. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἕνα ἐκ τῶν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἕνα τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ δύο ἐκ τῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπων τῆς παραγωγῆς ἐξ ὧν ὁ εἷς ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν νομῶν Ἠλείας καὶ Μεσσηνίας καὶ ὁ ἕτερος ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λοιπῶν περιφερειῶν. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, θεωροῦνται δὲ ἐκλεγέντες μεταξὺ τῶν συγκεντρούντων τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, οἱ λαβόντες τὰς περισσοτέρας ψήφους.

3. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν της Πρόεδρον, ἐφ' ὅσον δὲν μετέχει ταύτης ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὅστις καὶ προεδρεύει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ἀντιπρόεδρον.

Ἄρθρον 21.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει καλουμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, εὑρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τουλάχιστον τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ὧν ὁ εἷς δημόσιος ὑπάλληλος. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων τουλάχιστον δὲ διὰ τριῶν ψήφων. Ἐὰν κατὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεώς τινος μειοψηφίσωσι ἀμφότεροι οἱ ἐν τῇ Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ μετέχοντες δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ καὶ ὁ εἷς ἐφ' ὅσον ὁ ἕτερος δὲν παρίσταται εἰς τὴν συνεδρίασιν, τὸ θέμα περὶ οὗ ἡ ἀπόφασις ἀνασυζητεῖται εἰς τὴν ἀμέσως ἑπομένην συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς, καλουμένου καὶ μετέχοντος τῆς συζητήσεως μετὰ ψήφου καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει πᾶσαν διοικητικὴν καὶ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν ἐπὶ τῇ διαχειριστικὴν ἁρμοδιότητα μὴ ἐπιφυλαχθεῖσαν ρητῶς τῷ βάσει αὐτοῦ ἐκδιδομένων Διαταγμάτων.

2. Εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπίσης ἀνήκει ἡ μέριμνα καὶ ἡ ἐπίβλεψις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς νομιμότητος τῶν πράξεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνατίθεται εἰς Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἑνὸς Ἀρειοπαγίτου ὡς Προέδρου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου μεθ' ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ, ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἑνὸς ἀνωτάτου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ὡς μελῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν, ὁριζόντων καὶ ἀνὰ ἕνα ἀναπληρωτήν.

2. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής.

3. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δύο μελῶν, ἀπαιτουμένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συμφώνου γνώμης ἀμφοτέρων πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 24.

1. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας τὸ ἓν τῶν δύο μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

2. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δικαιοῦται, καλούμενος πάντοτε ὑποχρεωτικῶς, νὰ παρίσταται εἰς πάσας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου διατυπουμένης κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν, ἡ ἀπόφασις ἐφ' ἧς ἡ διαφωνία δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, ὑποβαλλομένου μεμφίνῃ τοῦ Προέδρου, τοῦ θέματος, ἐφ' οὗ ἡ διαφωνία ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὑποχρεωμένου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ τὴν ἐπὶ τούτου κρίσιν του. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ κρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ διίσταται πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τὸ θέμα ἐφ' οὗ αὕτη, ἐπανεισάγεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀποφαινόμενον ὁριστικῶς δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

4. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς πενθημέρου προθεσμίας, ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται.

5. Μὴ παρισταμένου τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἡ αὐτὴ διαδικασία τηρεῖται ἐν περιπτώσει διαφωνίας εἰς λαμβανομένην ἀπόφασιν ἑνὸς ἐκ τῶν δύο ἀντιπροσώπων ἑκάστου τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας ἢ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐφ' ὅσον ἡ διαφωνία ἐγείρεται εἰς ἀπόφασιν ἀφορῶσαν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου, ὅπερ ἐκπροσωπεῖ ἕκαστος.

6. Τὸν ἀντιπρόσωπον οὗτινος ἡ διαφωνία ἐπιφέρει τὰ ὡς ἄνω ἀποτελέσματα, ὁρίζει ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός.

7. Εἰς ὅσας συνεδριάσεις δὲν παρίσταται οὗτος, τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα περιέρχεται εἰς τὸν ἕτερον ἀντιπρόσωπον τῶν ὡς ἄνω Ὑπουργείων.

Ἄρθρον 25.

1. Διὰ τὴν λεπτομερῆ καὶ συνεχῆ παρακολούθησιν τῆς νομιμότητος τῶν διαχειριστικῶν πράξεων, τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον διορίζει ἐλεγκτὴν ἐδρεύοντα ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Ὀργανισμοῦ, κεκτημένον δίπλωμα Νομικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ δίπλωμα τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

2. Ὁ Ἐλεγκτὴς θεωρεῖ πᾶσαν ἐντολὴν πληρωμῆς, ἐξετάζων τὴν νομιμότητα τῆς δαπάνης καὶ τὴν ὕπαρξιν τῶν κεκανονισμένων δικαιολογητικῶν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Ἐλεγκτὴς ἀρνηθῇ δι' ἕνα τῶν ἀνωτέρω λόγων νὰ θεωρήσῃ ἐντολήν τινα πληρωμῆς ἡ ἄρνησις τίθεται ὑπ' ὄψει τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς. Πάντοτε ὁ Ἐλεγκτὴς ἀρνούμενος τὴν θεώρησιν, ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ σχετικῶς εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον.

3. Ὁ Ἐλεγκτὴς ὑπάγεται εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν

τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἀπολύεται, ἡ δὲ μισθοδοσία αὐτοῦ, ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 26.

Τὰ τῶν ἐργασιῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς συγκλήτου, τηρήσεως πρακτικῶν, ὡς καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα ἐν γένει τὸν τρόπον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς κανονισθήσονται διὰ κανονισμῶν ψηφιζομένων ὑπὸ ἑκάστης τούτων.

Ἄρθρον 27.

1. Ὁ ἐτήσιος ἀπολογισμὸς ἐξελέγχεται εἰδικώτερον ὑπὸ τριῶν ἐλεγκτῶν ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Τραπεζοποιήσεως τῆς περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν νομοθεσίας», ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὁρίζοντος καὶ τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν.

2. Ἡ ἔκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ὅερ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ ταύτην μετὰ τῶν ἰδικῶν Συμβούλιων, ὅερ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ ταύτην μετὰ τῶν ἰδικῶν του παρατηρήσεων του εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 28.

1. Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, ὁρίζονται εἰσηγήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἴτε κατὰ συνεδρίασιν εἴτε μηνιαίως.

2. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρίζονται πρὸσθετοι ἀποζημιώσεις ὑπὲρ τῶν μὴ ἐν Ἀθήναις κατοικούντων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἅτινα λόγῳ τῆς ἰδιότητος των ὑποχρεωθῶσι νὰ ἔρχωνται ἢ καὶ νὰ παραμένωσιν ἐν Ἀθήναις.

Ἄρθρον 29.

Περὶ ἀκατασχέτου τοῦ μισθοῦ καὶ ἐν γένει τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ τῆς σταφιδικῆς διαχειρίσεως ἰσχύουσιν οἱ περὶ ἀκατασχέτου τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἰσχύοντες νόμοι.

Ἄρθρον 30.

Χρέη Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ ἐκτελεῖ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προσλήψεως δι' ὡρισμένον χρόνον δικηγόρου.

Ἄρθρον 31.

1. Αἱ πάσης φύσεως εἰδικαὶ ἢ τοπικαὶ φορολογίαι αἱ ὑπὲρ Δήμων, Κοινοτήτων καὶ οἱουδήποτε νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ δι' οἱονδήποτε σκοπόν, ἐξαιρέσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος εἰς χρῆμα εἰσφορᾶς, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὰς δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ ἑνετικὸν χιλιόλιτρον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ σύνολον τῶν ἰσχυουσῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὡς ἄνω φορολογιῶν ὑπερβαίνει εἰς περιφερείας τινὰς τὸ ὅριον τῶν ἑκατὸν δραχμῶν κατὰ ἑνετικὸν χιλιόλιτρον, ἐπέρχεται ἀνάλογος μείωσις εἰς ἁπάσας τὰς ἐπιβεβλημένας φορολογίας, ὥστε τὸ σύνολον αὐτῶν νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν δραχμῶν. Ἡ μείωσις αὕτη θέλει καθορισθῆ διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Δὲν θεωροῦνται ὡς εἰδικαὶ ἢ τοπικαὶ φορολογίαι κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου 1 εἰσφοραὶ λόγῳ ἀσφαλίστρων κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν, ἐσωτερικῆς διαφημίσεως ὡς καὶ ἡ εἰδικὴ ὀκτάδραχμος εἰσφορὰ ἡ εἰσπραττομένη δυνάμει τοῦ νόμου ΓΠΑ'.

3. Αἱ ἀπὸ πάσης φύσεως εἰδικαὶ ἢ τοπικαὶ ὡς ἐν ἐδαφίῳ 1 φορολογίαι ἐπὶ οἴνων προσδιοριζομένων πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν τὰς δραχμὰς τρεῖς κατὰ ἐξαγόμενον ἑκατόλιτρον. Ἐν ἢ περιπτώσει εἴς τινα περιφέρειαν αἱ ἰσχύουσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος φορολογίαι ὑπερβαίνουν τὸ ὅριον τῶν τριῶν δραχμῶν ἐπέρχεται ἀνάλογος μείωσις τῶν ὡς ἄνω ἐπιβεβλημένων φορολογιῶν καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται ἐν ἐδαφίῳ 1.

4. Ἐξαιρετικῶς διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Νόμου 4211 τοῦ 1929 προβλεπόμεναι εἰδικαὶ φορολογίαι ὑπὲρ τῶν Ταμείων Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς Λευκάδος καὶ Θήρας, ἀπαγορευομένης πάσης εἰς τὸ μέλλον αὐξήσεως αὐτῶν ἢ ἐπιβολῆς νέων τοιούτων.

Ἄρθρον 32.

Ὁ ἔγγειος ἐπὶ τῆς σταφίδος φόρος ὁρίζεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ μὲν τὸ σταφιδικὸν ἔτος 1930—1931 εἰς δραχμὰς 50.000.000, διὰ δὲ τὰ ἑπόμενα διὰ Διατάγματος τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν. Ἀφαιρεῖται τὸν Ὀργανισμὸν ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ καταβάλλεται εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις τὴν 1 Φεβρουαρίου, 1 Ἀπριλίου, 1 Ἰουνίου καὶ 1 Αὐγούστου.

Ἄρθρον 33.

Τὰ Γεωργικὰ ἱδρύματα τοῦ Α. Σ. Ο. διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 34.

Δύναται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ νὰ θεσπισθῇ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐπίθεσις ἐπὶ τῶν κιβωτίων ἢ δοχείων ἐν γένει ἡ περιβλημάτων σήματος ἐμφαίνοντος τὴν τοπικὴν προέλευσιν πάσης κατηγορίας σταφίδος (Κορινθιακῆς, Σουλτανίνας, Κουρού-Ταχτὰ κλπ.), ἐξαγομένης εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πᾶσα παράβασις τῆς διὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος καθιερωθησομένης τυχὸν ὑποχρεώσεως τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι ἓξ μηνῶν.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Μέχρι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου συγκροτήσεως τῆς Διοικήσεως ἐν γένει τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἅπασαι αἱ διοικητικαὶ καὶ διαχειριστικαὶ ἁρμοδιότητες μεταβιβάζονται εἰς Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν ἀπαντιζομένην ἐκ τῶν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπων τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Προνομιούχου Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος.

2. Ἡ συγκρότησις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, θέλει γίνει ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἤδη ἐνεργουμένου ἐλέγχου ὑπὸ τοῦ ὑφισταμένου Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου παραμένοντος καὶ ἐνασκοῦντος ἁπάσας τὰς λειτουργίας του μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης.

3. Τὰ τῆς ἀπαρτίας καὶ λήψεως ἀποφάσεων τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ρυθμίζονται συμφώνως τῇ διατάξει τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ παρόντος.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

1) «Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ 2 ἐδαφ. τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ 4411 νόμου περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ» εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν καὶ 2) «περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων ἐν Ν. Σμύρνῃ διὰ κοινωφελεῖς σκοπούς» εἰς β' συζήτησιν, ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ 2 ἐδαφίου τῆς 3 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ 4411 νόμου «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ν.» καὶ κωδικοποιήσεως τοῦ 4411 νόμου.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Ἐφορουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Γ' τῆς 23 Ἰουνίου 1931 Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς 3 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Οἱ πίνακες οὗτοι ὑποβάλλονται πάντως πρὶν ἢ τελικῶς ἰσχύσουν εἰς τὸ Α. Ν. Δ. Σ. δικαιούμενον νὰ διαγράφῃ ἐξ αὐτῶν ὅσους δὲν νομίζει ἱκανοὺς νὰ καθέξουν τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος κωδικοποιηθῶσιν ἅπασαι αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις νόμων «περὶ συγκροτήσεως, προαγωγῆς, στασιμότητος, αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, ἀπολύσεως, ὁρίου ἡλικίας, τοποθετήσεων κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ», ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀλλοιώσεως λόγῳ ἀποζημιώσεως, ἐπιτρεπομένης τῆς διαγραφῆς τῶν καταργηθεισῶν διατάξεων καὶ τῆς ἀριθμολογίας τῶν ἄρθρων ὥστε νὰ ἀποτελέσωσιν ἑνιαῖον κείμενον νόμου ὑπ' ἀριθμὸν 4411 καὶ τίτλον «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως, προαγωγῆς, στασιμότητος, αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, ἀπολύσεως, ὁρίου ἡλικίας, τοποθετήσεων κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Περὶ δωρεὰν παραχωρήσεως οἰκοπέδων διὰ κοινωφελεῖς σκοπούς.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐκ τῆς ἐκτάσεως τῆς ἀπαλλοτριωθείσης διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν συνοικισμῶν «Νέας Σμύρνης» καὶ «Νέας Καλλιπόλεως» ἢ ἄλλων προσφυγικῶν συνοικισμῶν δύνανται νὰ παραχωρηθῶσι δωρεὰν οἰκόπεδα εἰς νομικὰ πρόσωπα ἐπιδιώκοντα σκοπὸν κοινωφελῆ. Τὰ οἰκόπεδα ταῦτα μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν οἰκοδομῶν, ἅμα παύσουν ἐξυπηρετοῦντα τὸν ὑπ' ὄν ἐδόθησαν κοινωφελῆ σκοπόν, περιέρχονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας ὅπως διατεθοῦν εἰς ἀναλόγους σκοποὺς συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν κειμένων νόμων.

Ἡ σχετικὴ περὶ παραχωρήσεως ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας ἐκδίδεται μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου Στεγάσεως, μεταγραφομένη εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν ἀτελῶς.

Μετὰ ταῦτα, συναινέσει τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 9.45' μ. μ. διὰ τὴν 5 μ. μ. τῆς αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Τζερμιᾶς
Δ. Μέλφος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΕ'

Παρασκευῆς 26 Ἰουνίου 1931.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** καταθέτει ὑπόμνημα τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ καὶ ἀγροτικοῦ κόσμου Σερρῶν ζητοῦντος τὴν συμπλήρωσιν τῶν νομοσχεδίων ἐν σχέσει μὲ τὸ καπνικὸν ζήτημα, τὴν ἐνοποίησιν τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν κλπ.

Ὁ γεωργικὸς πιστωτικὸς συνεταιρισμὸς Μαυρονερίου διαμαρτύρεται διὰ τὰς ἐνεργείας τῶν βιομηχάνων διὰ τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ βάμβακος.

Ὁ πρόεδρος Χωρεπισκόπων παρακαλεῖ ὅπως τὸ ταχύτερον ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ ἀγροτικῆς πίστεως Κερκύρας».

Τὸ ἐπαγγελματικὸν ἐπιμελητήριον Πειραιῶς παρακαλεῖ ὅπως ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία υἱοθετήσουν πρότασιν γερουσιαστῶν περὶ παρατάσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ τῆς μειώσεως τῶν ἐνοικίων τῶν καταστημάτων.

Οἱ κάτοικοι Σιδαρίου Κερκύρας παρακαλοῦν ὅπως τὰ παλαιὰ ἀγροτικὰ δάνεια τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πληρωθῶσιν ἀτόκως καὶ χαρισθῶσι 5,000 δι' ἅπαντας τοὺς ὀφειλέτας.

Αἱ ἰσραηλητικαὶ ὀργανώσεις Θεσσαλονίκης γνωρίζουσαι τὴν ἐπίθεσιν ἥτις ἐγένετο κατὰ τοῦ συλλόγου Μακαμπῆ ἐκφράζουν τὴν λύπην των καὶ παρακαλοῦν τὴν Κυβέρνησιν ὅπως λάβῃ τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν Ἰσραηλιτῶν Θεσσαλονίκης.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συνδέσμου δημοτικῶν ὑπαλλήλων Θεσσαλονίκης παρακαλεῖ ὅπως εἰς τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Φ. Μανουηλίδης*** καταθέτει τηλεγράφημα τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Λαβάρων ζητούντων τὴν ἀναστολὴν εἰσπράξεων χρεῶν παρὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ τὴν ἔναρξιν ἔργων ὁδοποιίας.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Παπαθανάσης*** καταθέτει τηλεγράφημα ἐπιτροπῆς καπνοπαραγωγῶν Κατούνης καὶ περιφερείας Ξηρομέρου διαμαρτυρομένης κατὰ τοῦ νομοσχεδίου καπνοῦ ἀπαγορεύοντος τὴν ἀγοραπωλησίαν πατοφύλλων.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Μαχαλᾶ Κομοτίνης διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καπνοῦ ἀπαγορεύοντος τὴν ἀγοραπωλησίαν πατοφύλλων.

Ὁ κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 3341 «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ» εἰς τὴν σχολὴν τῶν φυσικῶν καὶ μαθηματικῶν τοῦ Πανεπιστημίου τούτου.

Οἱ κ. κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) καὶ ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸν νόμον 4667 περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. τῶν παθόντων ὡς δοκίμων».

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ κατασχεθέντων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως».

Οἱ κ. κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ χρησιμοποιήσεως καὶ ἐκδόσεως ὁμολογιῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένων δικαιούχων ἀνταλλαξίμων».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ».

Α. Παπαιγαστασίου. Λομβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἡμερησίας Διατάξεως λέγει ὅτι θὰ παρακαλέσῃ τὴν Κυβέρνησιν νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν ποῖα μέτρα σκέπτεται νὰ λάβῃ διὰ τὸ κλείσιμον τῶν Κλωστοϋφαντουργείων κατόπιν τῆς ὑποβολῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ προστασίας τοῦ ἐγχωρίου βάμβακος. Οἱ Κλωστοϋφαντουργοὶ χωρὶς νὰ ἔλθουν εἰς συνεννόησιν μὲ τὴν Κυβέρνησιν ἀποτόμως ἔκλεισαν τὰ ἐργοστάσια καὶ ἄφησαν εἰς τοὺς δρόμους 25.000 ἐργάτας. Θέλουν δὲ διὰ τοῦ μέτρου τούτου νὰ ἐκβιάσουν τὸ Κράτος. Ἔχω πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ πτοηθῇ ἀπὸ τὴν στάσιν αὐτὴν τὴν ἔκθεσμον, δύναμαι νὰ εἴπω, τῶν κλωστοϋφαντουργῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν λαμβάνουν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κατανάλωσις τῶν προϊόντων γίνεται ἀπὸ τὸν παραγωγικὸν κόσμον, ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τοῦ βάμβακος ἔχει κολοσιαίαν σημασίαν διὰ τὸν ἀγροτικὸν πληθυσμόν ὁ ὁποῖος ὑποφέρει τὰ μέγιστα. Δὲν θὰ εἰσέλθω εἰς λεπτομερείας καθόσον θὰ ὁμιλήσω κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Θὰ ἔλθῃ ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου καὶ θὰ τὰ εἴπωμεν ἐκεῖ.

Ὁ κ. ***Φ. Σαράντης*** λέγει ὅτι πρὸ ἔτους ἀκριβῶς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καθώρισεν ἀπὸ τοῦ βήματος τίνες μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν θὰ ἐδίκαιοῦντο ἀποζημιώσεως. Μεταξὺ ἄλλων ἦσαν καὶ οἱ δυνάμει ἀποφάσεως τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς χαρακτηρισθέντες ὡς ἀνταλλάξιμοι, ἐνῷ ὑπέθεσαν ὅτι ἦσαν ἑταμπλί. Οἱ δικαιοῦχοι οὗτοι ὑπέβαλλον τὰς δηλώσεις των, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξεδικάσθησαν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐπλήρωσε τοὺς περισσοτέρους εἰς δὲ τοὺς ὑπολοίπους ἐδήλωσεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ λόγῳ ἐγγράφου διαταγῆς τῆς Δ)σεως Ἀνταλλαγῆς περὶ ἀναστολῆς πληρωμῶν τούτων χαρακτηρισθέντων ὡς ἐκπροθέσμων. Συνεπείᾳ διαμαρτυριῶν ἐνδιαφερομένων μετέβην εἰς τὴν Δ)σιν Ἀνταλλαγῆς ὑπ' ὄψιν τῆς ὁποίας ἔθεσα τὰς δηλώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐζήτησα ἐξηγήσεις, μοῦ ἀπήντησαν δὲ ὅτι ὄχι μόνον καλῶς ἐστάλη τὸ ἔγγραφον τῆς ἀναστολῆς πληρωμῆς, ἀλλ' ὅτι ἐστάλη καὶ ἕτερον ἔγγραφον περὶ ἐπανεισπράξεως τῶν καταβληθέντων εἰς τοὺς δικαιούχους τῆς αὐτῆς κατηγορίας. Ἠρώτησα πῶς συμβιβάζονται αὐτὰ αἱ ἐνέργειαι πρὸς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, μοῦ ἀπήντησαν δὲ ὅτι δεδικίως τὰς ἔχουν ὑπ' ὄψιν των καὶ ἀναγνωρίζουν ὅτι πρέπει νὰ πληρωθοῦν οἱ δικαιοῦχοι οὗτοι, οἵτινες δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἐκπρόθεσμοι, ἀλλ' ὅτι δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει νόμος ἐξαιρῶν τούτους ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἐκπροθέσμους τοὺς μὴ δικαιούχους.

Τοὺς ἠρώτησα, διατί δὲν ἔκαμαν τὸν Νόμον καὶ μοῦ ἐδικαιολογήθησαν ὅτι κατ' ἐπανάληψιν ὤχλησαν τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅστις διὰ λόγους τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζουν ἀναβάλλει σήμερον τὸ ζήτημα. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὀχλήσω καὶ ἐγὼ ἀπὸ τοῦ βήματος τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐν ὀνόματι τῆς Δικαιοσύνης καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ Κράτους καὶ νὰ παρακαλέσω ὅπως ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Δ)σιν Ἀνταλλαγῆς τὸ σχετικὸν σχέδιον Νόμου, πολὺ σύντομον, ἄλλως τε, τὸ ὁποῖον νὰ θέσῃ ὡς ὑπηρεσιακὸν ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς πρὸ τῶν διακοπῶν,

Β. Δεληγιάννης. (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν). Θὰ ἐξετάσω.

Πρόεδρος. Φρονῶ ὅτι μὲ αὐτὴν τὴν θερμοκρασίαν θὰ εἶναι καλύτερον νὰ ἀφίσωμεν τὰς ἐπερωτήσεις καὶ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Νομοθ. Ἐργασίας.

Ι. Μουντζουρίδης. Αἱ ἐπερωτήσεις δροσίζουν περισσότερον. Ὑπάρχει μία ἐκκρεμὴς ἐπερώτησίς μου διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας ἕνα μῆνα τώρα, ἀλλὰ δὲν ἔρχεται ὁ Ὑπουργός.

Πρόεδρος. Τὴν Δευτέραν θὰ συζητηθῇ πρώτη.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας.

Προκειμένου νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον Ν)δίου «περὶ καταργήσεως τοῦ Νόμου περὶ ῥυθμίσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος νομοθεσίας ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων καὶ διαφορῶν καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τούτου διατάγματος.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης,*** λέγει ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν συζήτησιν εἰς ἐρώτησιν τοῦ κ' Ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως δὲν διευκρίνισεν ἐπαρκῶς ὁ κ. Ὑπουργὸς ἂν εἰς ἐπιστροφὴν τῶν ληφθέντων χρημάτων ὑποχρεοῦνται καὶ οἱ Κρῆτες ἢ μόνον οἱ τῆς Π. Ἑλλάδος ἐνῷ ἤδη εἰς τὸ ἄρθρον 1 τίθεται σαφὴς ἡ διάκρισις αὐτῶν.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ὑποχρεοῦνται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὰ ἔλαβον δυνάμει τοῦ ἀκύρου Δ)τος καὶ ὄχι οἱ λαβόντες δυνάμει τοῦ Νόμου ψηφισθέντος μάλιστα ὑπὸ Ἐθνοσυνελεύσεως.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Εἶναι μία ἀνισότης μεγάλη αὐτό.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), ἐξηγεῖ ὅτι οἱ Κρῆτες ἀποτελοῦν ἄλλην κατηγορίαν, ἐπληρώθησαν δὲ δυνάμει διατάγματος τῆς Ἐπανάστασεως διότι ἡ ζημία των ἦτο ἀναμφισβήτητος.

Λέγει κατόπιν ὅτι ὀφείλει νὰ δηλώσῃ, ὅτι τὰ χρήματα θὰ ζητηθοῦν δι' ἀγωγῶν καὶ συνεπῶς δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἴσπραξις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων, ὡς ὑποστήριξεν ὁ κ. Γάλλης.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτω:

Περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 3260 καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τούτου Διατάγματος τῆς 12 Μαρτίου 1925 κλπ.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ νόμος 3260 «περὶ ῥυθμίσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς περὶ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος νομοθεσίας ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων καὶ διαφορῶν» ὡς καὶ τὸ Διάταγμα τῆς 12 Μαρτίου 1925 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου 3260 κλπ.», καταργοῦνται.

2. Ἐπίσης καταργεῖται καὶ τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον συναλλάγματος.

2. Θεωροῦνται παραγεγραμμέναι καὶ ἀπεσβεσμέναι πᾶσαι οἱαιδήποτε ἀξιώσεις ἐξαγωγέων κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 2612 «περὶ ἱδρύσεως Συναλλάγματος Τραπεζῶν» καὶ τῶν μετὰ τὴν κατάργησιν τούτου ἐκδοθέντων Ν. Δ. περὶ συναλλάγματος ἐπὶ ἐξωτερικοῦ ἐν γένει, αἱ δὲ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις εἴτε ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, εἴτε ἐνώπιον οἱασδήποτε Ἀρχῆς κηρύσσονται καταργημέναι.

4. Θεωρεῖται ἐξ ὑπαρχῆς ἄκυρον τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ἐκτελεστικοῦ Διατάγματος τῆς 12 Μαρτίου 1925, οἱ δὲ δυνάμει αὐτοῦ εἰσπράξαντες παρὰ τοῦ Δημοσίου οἱονδήποτε ποσὸν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ.

"Αρθρον 2.

Η βεβαίωτις καὶ εἴσπραξις τῶν κατὰ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν συμφερτιστικῶν τελῶν ἐξαχθέντων ἐμπορευμάτων καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ἐν γένει τοῦ παρόντος Νόμου ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν.

Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ τὰ κάτωθι νομοσχέδια:

Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ περὶ προμηθείας γάλακτος παρὰ τῶν Γεν. Διοικητῶν.

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ἐπειγούσης φύσεως προστατευτικῶν ὑδραυλικῶν μέτρων δημοσίας ὠφελείας».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθεῖσα πρότασις νόμου «περὶ ἐπεκτάσεως ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4183 τοῦ ἰσχύοντος ἐν Κρήτῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀγροτικὰ κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς νομικὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα.

Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως Γεωργικῆς Σχολῆς εἰς Λόφκην Ανκόβρυσι Κοζάνης ἐκ τοῦ Χαρισείου κληροδοτήματος».

Εἰς β' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως περὶ ἱδρύσεως Διεθνοῦς Ἑταιρίας Ὑποθηκῆς Ἀγροτικῆς Πίστεως».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ἱδρύσεως ἐργατικῆς ἑστίας».

Εἰς ἐφ'ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲ. σχέδιον νόμοα «περὶ συστάσεως δευτεροβαθμίων διοικητικῶν δικαστηρίων ἀμέσου φορολογίας».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ στζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ καταστάσεως παθόντων ἀζιωματικῶν κτλ. τῆς Πολεμικῆς Ἀεροορίας».

Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 35 καὶ 100 τοῦ κώδικος περὶ δικηγόρων».

Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων, ἔχοντα οὕτω:

Περὶ προμηθείας γάλακτος παρὰ τῶν Γενικῶν Διοικήσεων.

"Αρθρον 1.

1) Προκειμένου περὶ προμηθείας γάλακτος διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Κρατικῶν Ὑγειονομικῶν ἱδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν ἐν γένει, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς νὰ προβαίνωσιν εἰς προμήθειαν τούτου, κατ' ἀποκλειστικὴν προτίμησιν παρ' εἰδικῶν Γαλακτοκομικῶν Συνεταιρισμῶν ἢ Ἑνώσεων αὐτῶν.

2) Η προμήθεια θὰ ἐνεργῆται ὑπὸ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς Πρωτοβίκου, τοῦ Τμηματάρχου τῆς Ἐκκαθαρίσεως καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου.

3) Η Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐλέγχει, ὅτι εἰς τοὺς Συνεταιρισμοὺς καὶ τὰς Ἑνώσεις αὐτῶν μετέχουσι μόνον παραγωγοί, ἀποκλειομένων τῶν μεταπρατῶν.

4) Η Ἐπιτροπὴ τῆς παραλαβῆς θὰ ἀποτελῆται ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἱδρύματος ἰατροῦ (πλὴν τοῦ διαχειριστοῦ) καὶ δύο ἑτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων ἐναλλασσομένων κατὰ μῆνα.

"Αρθρον 2.

Κυροῦνται αἱ μέχρι σήμερον ὑπὸ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν προμήθειαι γάλακτος παρ' εἰδικῶν Γαλακτοκομικῶν Συνεταιρισμῶν ἢ Ἑνώσεων αὐτῶν διὰ τὰς ἀνάγκας Κρατικῶν Ὑγειονομικῶν Ἱδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν ἐν γένει.

Περὶ ἐπειγούσης φύσεως προστατευτικῶν ὑδραυλικῶν μέτρων δημοσίας ὠφελείας.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Γ' τῆς 23 Ἰουνίου 1931 Συνεδρίαν αὐτῆς.

"Αρθρον 1.

1. Ἀπαγορεύεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἡ παρ' ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων πάσης φύσεως παροχέτευσις ὑδάτων ἐκ ποτιμῶν εἰς παρακείμενα κτήματα, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τῆς ὄχθης ἢ τῆς κοίτης αὐτῶν ἐκτέλεσις οἱωνδήποτε τεχνικῶν ἔργων δυναμένων νὰ φέρουν μεταβολὴν εἰς τὴν φυσικὴν ροὴν τῶν ὑδάτων, ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, καθοριζούσης καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναλόγων τεχνικῶν ἔργων.

2. Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου διώκεται ποινικῶς κατ' ἔγκλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς καὶ προστίμου ἀπὸ δραχμῶν 2.000—20.000 κατ' ἀνώτατον ὅριον, ἐπιτρεπομένης συγχρόνως τῆς διοικητικῆς καταλήψεως καὶ καταστροφῆς τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων.

"Αρθρον 2.

1. Ἰδιοκτῆται τεχνικῶν ἔργων ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων, κατασκευασθέντων δὲ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἄνευ ἀδείας τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχιακοῦ μηχανικοῦ, ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀπανάγαις αὐτῶν διαρρυθμίσωσι ταῦτα κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Δ. Τ. Ε. τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἐντὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ ταχθείσης αὐτοῖς προθεσμίας.

2. Η ἐπιταγὴ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ἔργων, περιέχουσα διάταγμα τῶν ἐκτελεστέων ἔργων, προϋπολογισμὸν τῆς σχετικῆς δαπάνης, καθορίζουσα δὲ τὴν προθεσμίαν ἐκτελέσεως αὐτῶν, κοινοποιεῖται πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἐπὶ πρωτοκόλλῳ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ὁ ἰδιοκτήτης δικαιοῦται ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πρωτοκόλλου νὰ ὑποβάλῃ ἀντιρρήσεις στρεφομενας περὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς δαπάνης ἐκτελέσεως τῆς διαρρυθμίσεως τῶν ἔργων καὶ τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν ἐκτελέσεως αὐτῶν.

Αἱ ἀντιρρήσεις κοινοποιοῦνται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ κρίνονται ἀμετακλήτως ἀπὸ τὸ τεχνικὸν Συμβούλιον τῆς Διευθύνσεως Τεχνικῶν Ἔργων τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου, ἀπαγορευομένης πάσης ἄλλης προσφυγῆς πρὸς διοικητικὴν ἀρχὴν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

3. Γενομένης τῆς κρίσεως τῶν τυχὸν κοινοποιηθεισῶν ἀντιρρήσεων καὶ παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ταχθείσης τελικῆς προθεσμίας, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ διατάξῃ τὴν ὑπὸ τῆς Δ.Τ.Ε. ἐκτέλεσιν τῶν διαρρυθμίσεων ἐκ τοῦ Κρατικοῦ πρ)σμοῦ καὶ εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτήτου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 4405, μετὰ γνώμην τῆς γνωματευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ τμήματος Γεωργικῆς Ὑδραυλικῆς. Αἱ καταβληθεῖσαι δαπάναι βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὡς δημόσιον ἔσοδον.

4. Πρὸς μείζονα ἐξασφάλισιν τῆς εἰσπράξεως τῶν δαπανῶν, τὸ Δημόσιον ἔχει γενικὸν προνόμιον ἐφ' ἁπάσης τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου ἰδιοκτήτου δυνάμενον νὰ ἐγγράψῃ ὑποθήκην ἐπ' αὐτῆς, θεωρουμένην πρώτην οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ σειρὰ τῆς ἐγγραφῆς της.

"Αρθρον 3.

Κατὰ τὸ στάδιον τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς διαρρυθμίσεως. ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἔγερσις προσωρινῶν μέτρων κατὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ χρῆσιν τοῦ κτήματος ἐφ' οὗ κεῖνται τὰ ἔργα.

"Αρθρον 4

Ἐὰν τεχνικὸν ἔργον ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων, κατασκευασθὲν δὲ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. δὲν ἐπιδέχεται διαρρύθμισιν οἰκονομικῶς ἀνεκτὴν ἢ ἀπαιτῇ ταχίστην ἐπέμβασιν πρὸς ἄμεσον κοινωφελῆ προστασίαν, εἴτε ἀπὸ πλημμυρῶν εἴτε ἀπὸ ἐλλσιγενείας, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δικαιοῦται ὅπως κηρύξῃ ἀπαλλοτριωτὸν τὸ ἔργον, ὡς εἰδικὸς νόμος θέλει ὁρίσει, ἡ δὲ Δ.Τ.Ε. δύναται νὰ προβῇ ἀμέσως καὶ πρὸ πάσης ἀπαλλοτριώσεως εἰς μέτρα ἀχρήστοποιήσεως τὸ ἔργον τοῦτο, ἀπαγορευομένης τῆς ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐγέρσεως προσωρινῶν μέτρων κατὰ τοῦ Δημοσίου.

"Αρθρον 5.

Διὰ Διαταγμάτων ἑκάστοτε ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον 6.

Τὰ ἀνωτέρω τοῦ παρόντος νόμου τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἀντὶ τοῦ Κεφ. Ε' τοῦ νόμου 2853 εἰς περιοχὰς ἔνθα πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῇ ἔργα ἡ Δ. Τ. Ε. Υ. Γ. κατόπιν συμφωνίας μετὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας. ἐν ᾗ θὰ καθωρίζωνται τὰ ὅρια τῆς περιφερείας ἐνθα θὰ ἐφαρμόζεται ὁ παρὼν νόμος.

"Αρθρον 7.

Εἰς ἃς περιπτώσεις τοῦ Κεφ. Ε', περὶ ἀστυνομίας δημοσίων ὑδάτων τοῦ νόμου 2853 «περὶ ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων» ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας προσκαιτεῖται καὶ τοιαύτη τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

"Αρθρον 8.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Περὶ ἐπεκτάσεως καὶ ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4183 τοῦ ἰσχύοντος ἐν Κρήτῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀγροτικὰ κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς Νομικὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Γ' τῆς 23 Ἰουνίου 1931 Συνεδρίαν αὐτῆς.

"Αρθρον μόνον

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ Ἀδελφάτα τῶν Νοσοκομείων πλὴν τῶν τῆς Ἑπτανήσου, ὅπως δι' ἀποφάσεώς των, ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ τροποποιῶσι τὰς ὑφισταμένας πολυετεῖς μισθώσεις ἐπὶ ἀγροτικῶν κτημάτων τῶν Νοσοκομείων καὶ ἐκπίπτωσιν ἐκ τοῦ μισθώματος μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν πραγματικῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν οἱ μισθωταὶ τούτων.

Ὁμοίως γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐπειγούσης φύσεως προστατευτικῶν ὑδραυλικῶν μέτρων δημοσίας ὠφελείας, ὡς ἐτροποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ συστάσεως Γεωργικῆς Σχολῆς εἰς θέσιν Ανκόβρυσι Κοζάνης ἐκ τοῦ Χαρισσείου κληροδοτήματος.

"Αρθρον 1.

Συνιστᾶται εἰς τὴν τοποθεσίαν «Ανκόβρυστρ» Κοζάνης κατώτερον Γεωργικὸν Σχολεῖον, τὸ ὁποῖον θὰ τελῇ ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν καὶ ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, θὰ συντηρῆται δ' ἐκ τῶν τόκων τοῦ Χαρισσείου κληροδοτήματος.

"Αρθρον 2.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ σχολείου τούτου θὰ εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου 2203 «περὶ κατωτέρων Γεωργικῶν σχολείων» προβλεπόμενον, διοριζόμενον κατὰ τὰς σχετικὰς τοῦ νόμου τούτου διατάξεις, τῆς μισθοδοσίας του βαρυνούσης τὰς οἰκείας πιστώσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

"Αρθρον 3.

Η οἰκονομικὴ διοίκησις τοῦ Σχολείου τούτου ἀνατίθεται εἰς Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Νομάρχου Κοζάνης καὶ τοῦ προέδρου καὶ τῶν Μητροπολίτων Σερβίων Κοζάνης, Δημάρχου Κοζάνης, Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Κοζάνης, προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς ὑπηρεσίας Κοζάνης, Νομαρχιατρου Κοζάνης, Προέδρου Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Προέδρου Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου ὡς μελῶν.

Η τριμελὴς ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ θὰ ἀποτελῆται ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Κοζάνης, τοῦ Δημάρχου Κοζάνης καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου. Ἅπαντες τοὺς ἀνωτέρω ἀπάντας ἢ κωλυομένους ἀναπληροῦν οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί.

"Αρθρον 4.

Αἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς οἰκοδομαὶ καὶ ἐγκαταστάσεις γενίσονται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπανάγαις τοῦ Χαρισσείου κληροδοτήματος δι' ἐπιστασίας ἢ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

"Αρθρον 5.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον μετ' εἰσήγησιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου θ' ἀναθέτῃ εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου τριμελῆ ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν πᾶσαν προμήθειαν τῶν ἀνηκκαιούντων διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Σχολείου καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν γαιῶν, ζώων, μηχανημάτων, ἐργαλείων καὶ ἄλλων εἰδῶν καὶ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

"Αρθρον 6.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ σχολείου κανονίζονται τὰ τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων καὶ πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῆς Σχολῆς, τὰ τῆς ὑποβολῆς ἀπολογισμοῦ, τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ σχολείου ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 22 Μαΐου 1931 συμβάσεως περὶ ἱδρύσεως Διεθνοῦς Ἑταιρείας ὑποθηκικῆς ἀγροτικῆς πίστεως.

"Αρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἐν Γενεύῃ ὑπογραφεῖσα τῇ 21 Μαΐου 1931 σύμβασις περὶ ἱδρύσεως Διεθνοῦς Ἑταιρείας ὑποθηκικῆς ἀγροτικῆς πίστεως μετὰ τῶν δύο παραρτημάτων αὐτῆς, ἤτοι ὁ ἱδρυτικὸς Χάρτης καὶ τὸ καταστατικὸν τῆς Ἑταιρείας, ἐν τὸ κείμενον ἐν Γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ Ἑλληνικῇ μεταφράσει ἔπεται :

"Αρθρον 2.

Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβέρνησις ὅπως διὰ Διαταγμάτων, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προσαρμόσῃ τὴν ἡμετέραν ὑποθηκικὴν νομοθεσίαν ὡς καὶ τὴν νομοθεσίαν περὶ βιβλίων μεταγραφῶν ἢ καὶ ἄλλους σχετικοὺς νόμους πρὸς τὰς ἀρχὰς τὰς καθοριζομένας διὰ τοῦ σημειώματος τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ οὗ ἡ παράγραφος 7 τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. τῆς 21 Μαΐου 1931 σχετικῆς μὲ τὴν ἵδρυσιν τῆς Διεθνοῦς ταύτης Ἑταιρείας ἀγροτικῆς πίστεως, ἀφορώσας δὲ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ὑποθηκῶν διὰ τῶν ὁποίων θὰ εἶναι ἠσφαλισμένα τὰ δάνεια πρὸς τοὺς ἀγρότας.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Αἱ Κυβερνήσεις τῆς .. .. ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των νὰ προσέλθωσιν ἀρωγοὶ τῆς γεωργίας μέσῳ διεθνοῦς ὀργανώσεως ὑποθηκικῆς ἀγροτικῆς πίστεως,

Λαμβάνουσαι ὑπ' ὄψιν ὅτι τοιαύτη ὀργάνωσις θ' ἀπετέλει πολύτιμον μέσον διεθνοῦς συνεργασίας ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔργου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἐπιθυμοῦσαι νὰ εὐνοήσωσι τὴν ἵδρυσιν διεθνοῦς Ἑταιρείας ἀγροτικῆς ὑποθηκικῆς πίστεως, ἀποσκοπούσης τὴν ἐλάφρυνσιν τῶν οἰκονομικῶν βαρῶν ἅτινα πιέζουσι τὴν ἀγροτικὴν παραγωγὴν εἰς διαφόρους Χώρας, νὰ μειώσωσι τὰ ἔξοδα ἐκμεταλλεύσεως ἅτινα ἀπορροφῶσι σήμερον ἓν μέγιστον τμῆμα τῶν κερδῶν καὶ νὰ αὐξήσωσι τὴν ἀγροτικὴν δύναμιν τῶν ἀγροτῶν,

Προτιθέμεναι νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν Ἑταιρείαν ταύτην ὅλην τὴν δυνατὴν βοήθειαν ἵνα ἀνταποκριθῇ εὐτυχῶς εἰς τὴν ἀποστολήν της,

Ἀπεφάσισαν διὰ τῶν ὑπογεγραμμένων καὶ νομίμως ἐξουσιοδοτημένων ἀντιπροσώπων των, νὰ συνάψωσι τὴν κάτωθι σύμβασιν, ἧς οἱ ὅροι οἱ ἀφορῶντες τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐγένοντο δεκτοὶ παρ' αὐτοῦ δυνάμει τῆς ἀποφάσεώς του τῆς 21 Μαΐου 1931.

Ἄρθρον 1.
Γενικὴ ἀρχή.

1. Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ἀποφασίζουσι τὴν ἵδρυσιν μιᾶς διεθνοῦς Ἑταιρείας ἀγροτικῆς ὑποθηκικῆς πίστεως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως, τοῦ ἱδρυτικοῦ χάρτου καὶ τοῦ συνημμένου Καταστατικοῦ.

2. Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ἀναγνωρίζουσι τὴν διεθνῆ Ἑταιρείαν ὡς νομικὸν πρόσωπον εὐθὺς ἅμα τῇ συστάσει της.

3. Τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Ε. θὰ ὁρίσῃ μίαν ὀργανωτικὴν Ἐπιτροπὴν ἥτις θὰ λάβῃ ὅλα τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν πρώτην ἔκδοσιν τῶν μετοχῶν τῆς διεθνοῦς Ἑταιρείας καὶ τὴν διοργάνωσιν καὶ προπαρασκευὴν τῆς λειτουργίας τῆς Ἑταιρείας ταύτης.

Ἡ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ παύσῃ ὑφισταμένη εὐθὺς ἅμα τῇ συγκροτήσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Τὰ ποσὰ ἅτινα θὰ εἶχον προκαταβληθῇ εἴτε ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Ε. εἴτε παρ' ἄλλων, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, θέλουσιν ἀποδοθῇ ὑπὸ τῆς διεθνοῦς Ἑταιρείας ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ἐκδόσεως τῶν μετοχῶν.

Ἄρθρον 2.
Ὑποχρεώσεις ἀναλαμβανόμεναι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Χώρας ἔνθα ἡ Ἑταιρεία θὰ ἔχῃ τὴν ἕδραν της.

1. Ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν διεθνῆ Ἑταιρείαν, εὐθὺς ὡς τοῦτο θὰ καθίσταται δυνατόν, ἕνα ἱδρυτικὸν χάρτην ἔχοντα ἰσχὺν νόμου, οὗτινος τὸ κείμενον εὑρηται συνημμένον τῇ παρούσῃ συμβάσει. Ὁ ἱδρυτικὸς οὗτος χάρτης θὰ τύχῃ τῆς ἐπικυρώσεως τοῦ συνημμένου Καταστατικοῦ.

2. Ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ καταργήσῃ τὸν χάρτην τοῦτον καὶ νὰ μὴ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὸν τροποποιήσεις ἢ προσθήκας εἰμὴ κατόπιν ἀποφάσεως ληφθησομένης ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 διὰ τὴν κατάργησιν ἢ τὴν τροποποίησιν τῆς συμβάσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐφ' ὅσον θὰ ἐπρόκειτο νὰ ἐπενεχθῇ τροποποίησις εἰς τὸν ἱδρυτικὸν χάρτην ἄλλως ἢ εἰς τὸ τέλος τῶν χρονικῶν περιόδων τῶν προβλεπομένων διὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρούσης συμβάσεως, ἡ παράγραφος β' τοῦ ἄρθρου 17 θὰ ἐτύγχανεν ἐφαρμογῆς ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ συγκατάθεσις τῶν

CONVENTION

Les Gouvernements de ..... désireux de prêter leur aide à l'agriculture par le moyen d'une organisation internationale de crédit hypothécaire agricole;

Considérant qu'une telle organisation constituerait un instrument précieux de coopération internationale, dans le cadre de l'oeuvre économique de la Société des Nations;

Résolus à favoriser la création d'une Société internationale de Crédit hypothécaire agricole ayant pour objet d'alléger les charges financières qui grèvent la production agricole dans divers pays, de diminuer les frais d'exploitation qui absorbent actuellement une trop grande part des profits et d'augmenter le pouvoir d'achat des agriculteurs;

Décidés à donner à cette Société internationale toute l'assistance qui est en leur pouvoir pour qu'elle remplisse avec succès sa mission.

Sont convenus, par l'intermédiaire de leurs représentants soussignés, dûment autorisés, de conclure la Convention suivante, dont les dispositions concernant le Conseil de la Société des Nations ont été acceptées par lui, dans sa résolution du 21 mai 1931.

Article 1.
Principe.

1. Les Gouvernements contractants conviennent qu'une Société internationale de Crédit hypothécaire agricole sera créée, conformément aux dispositions de la présente Convention, de la Charte constitutive et des Statuts y annexés.

2. Les Gouvernements contractants reconnaissent la personnalité juridique de la Société internationale dès sa constitution.

3. Un Comité d'organisation nommé par le Conseil de la Société des Nations prendra toutes les mesures nécessaires en vue de la première émission des actions de la Société internationale, de l'organisation et de la préparation du fonctionnement de cette société.

Le Comité d'organisation cessera ses fonctions dès que le Conseil d'administration aura été constitué. Les sommes qui auraient été avancées par le Conseil de la Société des Nations ou par d'autres pour couvrir les dépenses de ce Comité, seront remboursées par la Société internationale sur le produit de l'émission de sa action.

Article 2.
Engagements du gouvernement du pays où la Société internationale aura son siège.

1. Le Gouvernement suisse s'engage à accorder à la Société internationale, aussitôt que possible, une Charte constitutive qui aura force de loi, et dont le texte figure dans l'annexe à la présente Convention. Cette Charte comportera la sanction des Statuts qui y sont annexés.

2. Le Gouvernement suisse s'engage à ne pas abroger cette Charte, à n'y apporter ni modifications ni additions autrement qu'après une décision prise dans les conditions prévues à l'article 17 pour l'abrogation ou la revision de la Convention.

Toutefois, s'il s'agissait d'un changement à apporter à la Charte autrement qu'à la fin des périodes prévues pour la durée de la présente Convention, le paragraphe b) de l'article 17 s'appliquerait sous cette réserve que le consentement des Gouvernements contractants

συμβαλλομένων Κυβερνήσεων θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ δοθῇ ἐγκύρως χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη συγκλήσεως διασκέψεως πρὸς τοῦτο.

3. Ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ ἐγκρίνῃ τροποποιήσεις εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς διεθνοῦς Ἑταιρείας εἰς ἃ ἀναφέρεται ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἱδρυτικοῦ χάρτου εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων. παρεχομένῃ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 17, ὡς καὶ τῇ ἐγκρίσει τῶν ὀργάνων τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης, χορηγουμένῃ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἱδρυτικοῦ χάρτου.

4. Αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἱδρυτικὸς χάρτης κατηργεῖτο συνεπείᾳ μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τῆς διεθνοῦς Ἑταιρείας εἰς ἄλλην χώραν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 παράγραφος 2.

Ἄρθρον 3.
Μεταφορὰ τῆς ἕδρας τῆς διεθνοῦς Ἑταιρείας.

1. Ἐν περιπτώσει μὴ κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς μνημονευομένης ἐν τῷ ἄρθρῳ 2, θὰ ἐναπόκειται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀποφασίζον κατὰ πλειονοψηφίαν, νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀποδοχὴν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ παρ' ἄλλης Κυβερνήσεως, συμμετεχούσης εἰς τὴν σύμβασιν, ἥτις θέλει χορηγήσει εἰς τὴν διεθνῆ Ἑταιρείαν τὸν ἱδρυτικὸν αὐτῆς χάρτην.

2. Τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Ε., ἀποφασίζον κατὰ πλειονοψηφίαν, θὰ δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ λάβῃ, τῇ ἐγκρίσει τῆς ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς διεθνοῦς Ἑταιρείας, πάντα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς μεταφορὰν τῆς ἕδρας αὐτῆς εἰς ἄλλην Χώραν. Ἡ Γενικὴ αὕτη Συνέλευσις θ' ἀποφασίζῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ κανονισμοῦ καὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς πλειονοψηφίας τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων, περιλαμβανούσης τὰς ψήφους τῶν Κυβερνήσεων ἐκείνων αἵτινες ἐχορήγησαν τὰ 75 ο)ο τῶν καταβληθέντων κατὰ τὸ κατωτέρω ἄρθρον 5 ποσῶν, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν πάσης ἐξοφλήσεως ὑπὸ οἱουδήποτε καὶ ἂν ἐγένετο τύπου.

Ἄρθρον 4.
Περιορισμὸς περὶ χορηγήσεως τῶν δανείων εἰς τὰς ἐθνικὰς ἑταιρείας τῶν συμβαλλομένων χωρῶν.

Τὰ δάνεια τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τῆς διεθνοῦς Ἑταιρείας δὲν δύνανται νὰ ἐγκριθῶσιν εἰμὴ ὑπὲρ ἑταιρειῶν ἢ ἱδρυμάτων ὑποθηκικῆς ἢ ἀγροτικῆς πίστεως (καταναμαζομένων ἐφεξῆς «Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι»), ἐχόντων τὴν ἕδραν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων.

Ἄρθρον 5.
Προκαταβολαὶ τῶν Κυβερνήσεων διὰ τὴν συγκρότησιν εἰδικοῦ ἀποθεματικοῦ.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις, ἀποσκοποῦσαι νὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς τὴν διεθνῆ ἑταιρείαν τὴν συγκρότησιν εἰδικοῦ ἀποθεματικοῦ, οἷον προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ καταστατικοῦ, ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χορηγήσωσιν εἰς τὴν ὡς ἄνω ἑταιρείαν καὶ ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους, προκαταβολὰς, ἀποδοτέας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς, ἀνερχομένας εἰς 25.000.000 χρυσῶν ἑλβετικῶν φράγκων ἰσοδυνομούντων πρὸς 7.258.064,516 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ.

pourrait être valablement donné sans qu'il fût besoin de réunir une conférence pour l'obtenir.

3. Le Gouvernement suisse s'engage à ne pas sanctionner de modifications aux articles des Statuts de la Société internationale visés au paragraphe 3 de la Charte si ce n'est avec le consentement des Gouvernements contractants, donné dans les conditions prévues à l'article 17, et le consentement des organes de la Société internationale, donné dans les conditions prévues au paragraphe 3 de la Charte.

4. Les engagements du Gouvernement suisse en exécution du présent article ne s'appliqueraient pas au cas où la Charte serait abrogée en conséquence du transfert du siège de la Société internationale dans un autre pays, conformément à l'article 3, paragraphe 2.

Article 3.
Transfert du siège de la Société internationale.

1. Au cas où la présente Convention ne serait pas ratifiée par le Gouvernement mentionné à l'article 2, il appartiendra au Conseil de la Société des Nations, décidant à la majorité des voix, d'obtenir l'acceptation des obligations de cet article par un autre Gouvernement partie à la Convention qui octroiera à la Société internationale sa Charte constitutive.

2. Le Conseil de la Société des Nations, décidant à la majorité des voix, pourra à tout moment prendre, avec le consentement de l'Assemblée générale extraordinaire de la Société internationale statuant dans les conditions prévues à l'article 44 des Statuts et avec l'agrément de la majorité des Gouvernements contractants comprenant les voix de Gouvernements ayant fourni un total de 75 o)o des sommes versées en application de l'article 5 ci-après sans tenir compte de tout remboursement effectué à quelque titre que ce soit, les mesures nécessaires pour transférer le siège de la Société internationale dans un autre pays.

Article 4.
Limitation de l'octroi des prêts aux Sociétés nationales des pays contractants.

Les prêts visés aux Statuts de la Société internationale ne peuvent être consentis qu'aux sociétés ou instituts de crédit hypothécaire ou agricole (ci-après dénommés «Sociétés nationales») ayant leur siège sur le territoire des Gouvernements contractants.

Article 5.
Avances des Gouvernements pour la constitution d'une réserve spéciale.

Afin de permettre à la Société internationale de constituer une réserve spéciale, telle qu'elle est prévue à l'article 21 des Statuts, les Gouvernements contractants s'engagent à consentir à ladite Société, dans les conditions suivantes, des avances qu'elle remboursera conformément à ses statuts—s'élevant à vingt-cinq millions de francs suisses or équivalant à 7.258.064.516 grammes d'or fin.

1) Αἱ Κυβερνήσεις αἱ συμβάλλουσαι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

α') Κατὰ 34 τοὐλάχιστον μονάδας θὰ συνεισφέρωσιν ἑκάστη 3.000.000 φρ.

β') Κατὰ 17 — 34 μονάδας θὰ συνεισφέρωσιν ἑκάστη 1.785.000 φρ.

γ') Κατὰ 8—16 μονάδας θὰ συνεισφέρωσιν ἑκάστη 1.000.000 φρ.

δ') Κατὰ 5 — 7 μονάδας θὰ συνεισφέρωσιν ἑκάστη 500.000 φράγκα.

ε') Κατὰ ὀλιγωτέρας τῶν 5 μονάδων θὰ συνεισφέρωσιν ἑκάστη 125.000 φράγκα.

2) Αἱ συνεισφοραὶ θὰ καταβληθῶσιν ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰς μετοχὰς Α, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 τοῦ Καταστατικοῦ, ἢ ἀπὸ τῶν κυρώσεων ἢ προσχωρήσεων αἵτινες θὰ ἐπηκολούθουν.

3) Ἐὰν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως τὸ σύνολον τῶν εἰσφορῶν τῶν Κυβερνήσεων, αἵτινες ἐπεκύρωσαν αὐτήν, ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 25 ἑκατομμυρίων φρ., τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἑκάστης Κυβερνήσεως θὰ μειωθῇ ἀναλόγως τῆς ἀξίας του, εἰς τρόπον ὥστε τὸ σύνολον τῶν εἰσφορῶν νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ 25.000.000 φρ.

Ἐὰν κατόπιν νέων ἐπικυρώσεων ἢ προσχωρήσεων τὸ σύνολον τοῦ εἰδικοῦ ἀποθεματικοῦ Α, συσταθέντος διὰ τῶν προκαταβολῶν τῶν Κυβερνήσεων καὶ τοῦ ἀποθεματικοῦ Β, συσταθέντος ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας, (ἀποθεματικὸν προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Καταστατικοῦ) ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 25.000.000 φράγκων, τὸ ποσὸν τοῦ ἀποθεματικοῦ Α θὰ μειωθῇ δι' ἐξοφλήσεων κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς προκαταβολὰς ἑκάστης Κυβερνήσεως, εἰς τρόπον ὥστε τὸ σύνολον τῶν ἀποθεματικῶν Α καὶ Β νὰ εἶναι ἴσον πρὸς 25.000.000 φράγκων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κυβέρνησις ἥτις ἤθελε προσχωρήσει εἰς τὴν σύμβασιν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 15 παράγραφος α' δὲν θὰ ἐπωφεληθῇ τῶν ἐξοφλήσεων, αἵτινες θὰ λάβωσι χώραν διὰ τοῦ προϊόντος τῆς συμβολῆς της.

4) Ἐν περιπτώσει, τουναντίον, καθ' ἣν τὸ ποσὸν τῶν 25.000.000 φράγκων δὲν θὰ ἐπραγματοποιεῖτο, πᾶσα Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ συμβάλῃ διὰ προσθέτου συνεισφορᾶς.

Ἄρθρον 6.

Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ παντὸς μέτρου ἀπαλλοτριώσεως κλπ.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία, ἡ περιουσία καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῆς, αἱ κείμεναι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἐμβάσματα, εἴτε προερχόμενα εἴτε ἀπευθυνόμενα πρὸς τὸ ἔδαφος μιᾶς τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων, εἴτε χρησιμοποιοῦνται τὸ ἔδαφος τοῦτο, πραγματοποιούμενα ὑπὸ ἢ πρὸς ὄφελος τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας καὶ ἀπορρέοντα ἐκ πράξεών της ἐν τῇ τακτικῇ αὐτῆς λειτουργίᾳ, δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον οὔτε ἐν καιρῷ εἰρήνης οὔτε ἐν καιρῷ πολέμου οὐδενὸς μέτρου, οἷον ἡ ἐπίταξις, κατάσχεσις, ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς δικαιώματος ἐνεργείας πληρωμῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ἀποδοχῆς πληρωμῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ πᾶσα ἄλλη ἀνάλογος ἐνέργεια. Ἐπίσης τὰ ἐν λόγῳ ἐμβάσματα δὲν θὰ δύνανται ν' ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον οὐδεμιᾶς ἐνεργείας, ἥτις θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ παρεμποδίσῃ ὅπως ἡ πληρωμὴ τῶν χρεῶν τῶν συνομολογηθέντων εἰς ξένα νομίσματα ἢ εἰς χρυσὸν γίνῃ εἰς τὸ νόμισμα ἢ τὰ νομίσματα τὰ ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ

1o Les Gouvernements participant au budget de la Société des Nations:

a) pour au moins 34 unités, apporteront chacun une contribution de 3.000.000 francs.

b) pour de 17 à 33 unités, apporteront chacun une contribution de 1.875.000. francs.

c) pour 8 à 16 unités, apporteront chacun une contribution de 1.000.000 francs.

d) pour 5 à 7 unités, apporteront chacun une contribution de 500.000 francs.

e) pour moins de 5 unités, apporteront chacun une contribution de 125.000 francs.

2o Les contributions seront versées dans le délai d'un mois à partir de la souscription des actions A, conformément à l'article 12 des Statuts, ou des ratifications ou adhésions qui interviendraient ultérieurement.

3o Si lors de l'entrée en vigueur de la Convention, le total des contributions des gouvernements ayant ratifié la Convention excède la somme de vingt-cinq millions de francs, le montant de la contribution de chaque gouvernement sera réduit proportionnellement à son importance, de façon que le total des contributions n'excède pas vingt-cinq millions de francs.

Si, par suite de ratifications nouvelles ou d'adhésions, le total du fonds de réserve spéciale A, constitué au moyen des avances des gouvernements, et du fonds de réserve spéciale B, constitué par la Société internationale (fonds visés à l'article 21 des Statuts), excède la somme de ving cinq millions de francs, le montant du fonds A sera réduit au moyen de remboursements proportionnels au montant des avances de chaque gouvernement, de façon que le total des fonds A et B soit égal à vingt-cinq millions de francs. Toutefois, le gouvernement qui aura adhéré à la Convention conformément à l'article 15, paragraphe a) ne bénéficiera pas des rembcursements effectués avec le produit de sa contribution.

4o Dans le cas, au contraire, où la somme de vingt-cinq millions de francs ne serait pas atteinte, tout Gouvernement pourra volontairement fournir une contribution supplémentaire.

Article 6.

Exemption de toute mesure d' expropriation etc.

La Société internationale, ses biens et avoirs situés sur le territoire des Gouvernements contractants et toutes les remises, soit en provenance, soit à destination du territoire d'un Gouvernement contractant, soit empruntant ce territoire, effectuées par ou au profit de la Société internationale et résultant des opérations faites par elle dans l'exercice normal de son activité, ne pourront faire, ni en temps de paix ni en temps de guerre, l'objet d'aucune mesure telle que réquisition, confiscation, défense ou restriction de la faculté d'effectuer des paiements à l'étranger ou de recervoir des paiements provenant de l'étranger, ou de toute autre mesure analogue. En outre, lesdites remises ne pourront faire l'objet d'aucune mesure ayant pour effet d'empêcher que le paiement de dettes qui ont été libellées en monnaies étrangères ou en or, soit fait dans la ou les

συμβολαίου ἢ ἄλλως εἰς χρυσὸν καὶ κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε τὸ πληρωνόμενον ποσὸν νὰ ἰσοδυναμῇ δι' ἑκάστην μονάδα τοῦ χρέους πρὸς τὴν νόμιμον ἀναλογίαν εἰς χρυσὸν τοῦ ἢ τῶν νομισμάτων τούτων κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ συμβολαίου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Συμφώνου τῆς Κ.Τ.Ε., ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δὲν θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ προβῇ εἰς πληρωμὰς εἰς ὡρισμένας κατηγορίας τῶν πιστωτῶν της ἢ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ δέχηται καταβολὰς ὡρισμένων κατηγοριῶν ὀφειλετῶν της, αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἄρωσι πᾶν ἐμπόδιον εἰς τὴν ἐκπέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ πληρωμῶν εὐθὺς ὡς παύσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 16.

Ἄρθρον 7.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαί.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις αἵτινες ἀποδέχονται τὸ παρὸν ἄρθρον, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν Διεθνῆ Ἑταιρείαν εἰδικὰς εὐκολίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ κεφαλαίου της καὶ τὴν τοποθέτησιν τῶν ὁμολογιῶν της, ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ θέσωσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς ἐφαρμογὴν τὰς ἀκολούθους διατάξεις:

α) Οὐδεὶς φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἢ τῶν κερδῶν τοῦ κύκλου ἐργασιῶν, ἢ τοῦ κεφαλαίου δὲν θὰ εἰσπράττηται ἐπὶ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας.

β) Οἱ κάτοχοι μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας δὲν καταβάλλωσι λόγῳ τῆς ὑπ' αὐτῶν κατοχῆς τῶν ἀξιῶν τούτων, μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν, τῆς εἰσπράξεως τῶν μερισμάτων ἢ τόκων ἢ τῆς ἀποσβέσεως κεφαλαίου, ξεως τῶν μερισμάτων ἢ τόκων ἢ τῆς ἀποσβέσεως κεφαλαίου, οὐδένα φόρον, εἴτε ὑπὸ μορφὴν φόρου ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου, εἴτε ὑπὸ μορφὴν φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἐφ' ὅσον δὲν διαμένουσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους, ὅπερ εἰσπράττει τοὺς φόρους τούτους.

Ἄρθρον 8.

Φορολογικαὶ ἀπαλλαγαί.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις αἱ ἀποδεχόμεναι τὸ παρὸν ἄρθρον, ἐπιθυμοῦσαι νὰ παράσχωσιν εἰδικὰς εὐκολίας διὰ τὴν χορήγησιν δανείου ἐκ μέρους τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν λειτουργούσας Ἐθνικὰς Ἑταιρείας, ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐφαρμόσωσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς ἀκολούθους διατάξεις:

α') Οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου, καταχωρίσεως ἢ ἄλλο τι δικαίωμα θέλει εἰσπράττεσθαι ἐπὶ πράξεως οἱασδήποτε ἀφορώσης 1) τὴν χορήγησιν δανείων παρὰ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ἑταιρείας, 2) τὸν δανεισμὸν πρὸς τοὺς ἀγρότας τοῦ χρήματος, ὅπερ αἱ Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι θὰ προσπορίζωνται διὰ τοῦ τρόπου τούτου, 3) πᾶν ὅ,τι σχετίζεται πρὸς τὴν σύστασιν ἢ διατήρησιν ὑποθηκῶν, δι' ὧν παρέχεται ἐγγύησις τῶν οὕτω χορηγουμένων εἰς τοὺς ἀγρότας δανείων ὡς καὶ τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν.

β) Οὐδεὶς φόρος θέλει εἰσπράττεσθαι ἐπὶ τῶν τόκων καὶ τῶν κεφαλαίων τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἀγροτῶν εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ἑταιρείας διὰ τὰ δάνεια, ἅτινα αἱ Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι θὰ χορηγήσωσιν αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ προϊόντος τῶν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας παρασχεθέντων δανείων.

Ἄρθρον 9.

Τρόπος ἀποδοχῆς τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8.

α') Ἡ ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἀποδοχὴ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7

monnaies stipulées au contrat, ou, le cas échéant, en or, et de telle façon que la somme payée soit égale, pour chaque unité monétaire de la dette, à l'équivalent légal en or de cette ou de ces monnaies, à la date du contrat.

Au cas où, par suite de l'application de l'article 16 du Pacte de la Société des Nations, la Société internationale ne serait pas en droit de faire des paiements à certaines catégories de ses créanciers ou ne pourrait recevoir des paiements de certaines catégories de ses débiteurs, les Gouvernements contractants s'engagent à lever tout obstacle à l'exécution desdits paiements dès que l'application susvisée de l'article 16 cessera.

Article 7.

Exemptions fiscales.

Les Gouvernements contractants qui acceptent le présent article, désireux d'accorder à la Société internatihnale des facilités spéciales pour l'émission de son capital et le placement de ses obligations, s'engagent à appliquer en tout ou en partie les dispositions suivantes:

a) Aucun impôt sur le revenu ou les bénéfices, le chiffre d'affaires ou le capital ne sera perçu sur la Société internationale;

b) Les porteurs d'actions et obligations émises par la Société internationale ne paieront aucun impôt, soit sous forme d'impôt sur le capital, soit sous forme d'impôt sur le revenu, en raison de leur possession de ces titres, actions ou obligations, de l'encaissement de dividendes, ou d'intérêts ou d'un remboursement de capital, lorsqu'ils n'ont pas leur résidence sur le territoire de l'Etat qui perçoit ces impôts.

Article 8.

Exemptions fiscales.

Les Gouvernements contractants qui acceptent le présent article, désireux de fournir des facilités spéciales pour l'octroi de prêts par la Société internationale aux Sociétés nationales exerçant leur activité sur leur territoire, s'engagent à appliquer, en tout ou en partie, les dispositions suivantes:

a) Aucun droit de timbre, d'enregistrement ou autre droit ne sera perçu à l'occasion d'un acte ou document quelconque concernant: 1o l'octroi de prêts par la Société internationale aux Sociétés nationales, 2o le prêt aux agriculteurs de l'argent ainsi obtenu par ces Sociétés nationales, et 3o tout ce qui rapporte à la création et à la conservation d'hypothèques garantissant les prêts ainsi consentis aux agriculteurs et à l'exécution du gage;

b) Aucun impôt ne sera perçu sur les intérêts et capitaux versés par les agriculteurs aux Sociétés nationales en raison des prêts que ces Sociétés nationales leur auront consentis sur le produit des emprunts accordés par la Société internationale

Article 9.

Mode d'acception des articles 7 et 8.

a) L'acception totale ou partielle des dispositions

καὶ 8 ὀλίγη χώραν εἴτε διὰ δηλώσεως κατὰ τὴν ὑπογραφήν, τὴν κύρωσιν ἢ τὴν προσχώρησιν εἰς τὴν παροῦσαν συμφωνίαν, εἴτε διὰ δηλώσεως ἀπευθυνθησομένης μεταγενεστέρως εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ὁ τελευταῖος οὗτος θὰ κοινοποιήσῃ τὴν δήλωσιν ταύτην εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῶν Μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

β) Αἱ Κυβερνήσεις, αἵτινες θὰ δηλώσωσι τὴν ἀποδοχὴν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν ὑποχρεώσεων, ἃς οὕτως ἀνέλαβον, εἰς τὸ τέλος μιᾶς περιόδου 15 ἐτῶν καὶ εἰς τὸ τέλος μεταγενεστέρων περιόδων τῆς αὐτῆς διαρκείας, ἀπευθύνουσαι σχετικὴν ἀγγελίαν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐντὸς τῶν ἓξ μηνῶν, αἵτινες προηγοῦνται τῆς λήξεως τῶν χρονικῶν τούτων περιόδων.

Ἡ δήλωσις αὕτη περὶ ἀπαλλαγῆς θὰ εἶναι ἄνευ συνεπείας δι' ὅτι ἀφορᾷ τὴν φορολογικὴν ἀτέλειαν τῶν μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ὧν προηγήθη ἡ ἔκδοσις καὶ τῶν δανείων, ὧν προηγήθη ἡ ἔγκρισις.

Ἄρθρον 10.

Ἐνδεχόμενοι ὅροι παροχῆς δανείων εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ἑταιρείας.

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ἀναγνωρίζουσιν, ὅτι ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία:

1) Δύναται νὰ ἀξιώσῃ ὅπως αἱ Κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν, τῶν ὑπὲρ ὧν αἱ Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι ἐπιθυμοῦσι νὰ συνάψωσι δι' αὐτῆς δάνεια, λαμβάνουσιν ὡρισμένα μέτρα νομοθετικὰ ἀποσκοποῦντα νὰ καταστήσωσι πλέον ἀσφαλεῖς τὰς ὑποθηκικὰς ἐγγυήσεις, αἵτινες θὰ χρησιμεύωσιν ὡς ὑποθήκη τῶν χορηγουμένων δανείων.

2) Δύναται νὰ ἀξιώσῃ ὡς ὅρον χορηγήσεως δανείου πρὸς μίαν Ἐθνικὴν Ἑταιρείαν ἐφ' ὅσον δι' οἱονδήποτε λόγον κρίνει, ὅτι οἱ ἐπὶ ὑποθήκῃ πιστωταὶ δὲν κατέχουσιν ἱκανὴν ἐγγύησιν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐν ᾗ λειτουργεῖ ἡ Ἐθνικὴ αὕτη Ἑταιρεία—ὅπως ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ταύτης ἐγγυηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν, ἃς θὰ παράσχῃ εἰς τὴν Διεθνῆ Ἑταιρείαν εἰς ἀναγνώρισιν τοῦ δανείου τούτου.

3) Δύναται ἐπίσης κατὰ βούλησιν νὰ ἀξιώσῃ ὡς ὅρον δανείου τινὸς ὅπως ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ἔνθα λειτουργεῖ ἡ ζητοῦσα τὸ δάνειον Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀποδεχθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς διατάξεις τῶν ὡς ἄνω ἄρθρων 7 καὶ 8 ἢ ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ αὐξήσῃ τὴν φορολογικὴν κλίμακα ἢ καταστήσῃ πλέον ἐπαχθεῖς τοὺς ὑφισταμένους ὅρους εἰσπράξεως φόρων τῶν μνημονευομένων εἰς τὸ ἄνω ἄρθρον 8 ὡς καὶ νὰ μὴ δημιουργήσῃ νέους φόρους αὐτοῦ τοῦ εἴδους.

Ἄρθρον 11.

Εὐκολίαι ἀφορῶσαι τὰς ἐκδόσεις τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας

Αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διευκολύνωσιν ἐν τῷ ὁρίῳ τοῦ δυνατοῦ τὴν ἔκδοσιν τῶν μετοχῶν καὶ τῶν ὁμολογιῶν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας, ὡς καὶ τὴν περαιτέρω διεκπραγμάτευσιν τῶν ἀξιῶν τούτων.

Ἄρθρον 12.

Ἀμφισβητήσεις.

I. Μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων.

Αἱ διαφοραὶ αἵτινες ἐνδέχεται νὰ προκύψωσι μεταξὺ τῶν συμ-

des articles 7 et 8 s'effectuera soit par une déclaration faite lors de la signature, de la ratification ou de l'adhésion donnée à la présente Convention, soit par une déclaration adressée ultérieurement au Secrétaire général de la Société des Nations. Ce dernier notifiera cette déclaration aux Gouvernements des Membres de la Société des Nations.

b) Les Gouvernements qui auront donné l'acceptation prévue à l'alinéa précédent auront la faculté de dénoncer les engagements ainsi acceptés à la fin d'une période de quinze ans et à la fin de périodes ultérieures de même durée, en adressant une notification au Secrétaire général de la Société des Nations au cours des six mois précédant le terme de ces périodes.

Cette dénonciation sera sans effet en ce qui concerne l'exemption fiscale des actions et obligations antérieurement émises et des prêts antérieurement consentis.

Article 10.

Conditions éventuelles de l'octroi de prêts aux Sociétés nationales.

Les Gouvernements contractants reconnaissent que la Société internationale:

1o Peut exiger que les Gouvernements des pays dont les Sociétés nationales désirent obtenir des prêts par son entremise prennent certaines mesures législatives destinées à rendre plus efficaces les garanties hypothécaires servant de gage aux prêts consentis;

2o Peut exiger, comme condition d'un prêt à une Société nationale—lorsqu'elle juge, pour une raison quelconque, que les créanciers hypothécaires n'ont pas de garantie suffisante dans le pays où cette Société nationale exerce son activité,—que le Gouvernement de ce pays garantisse le service des obligations qu'elle remettra à la Société internationale en reconnaissance du prêt;

3o. Peut aussi exiger à son gré comme condition d'un prêt que le Gouvernement du pays où la Société nationale qui demande le prêt exerce son activité accepte tout ou partie des dispositions des articles 7 et 8 ci-dessus, ou s'engage à ne pas majorer le tarif ni rendre plus onéreuses les conditions de perception existantes des impôts visés à l'article 8 ci-dessus et à ne pas créer de nouveaux impôts de ce genre.

Article 11.

Facilités concernant les émissions de la Société internationale.

Les Gouvernements contractants s'engagent à faciliter dans la mesure où ils le jugeront possible l'emission des actions et des obligations de la Société internationale dans leurs pays repectifs et les négociations ultérieures de ces titres.

Article 12.

Différends :

1. Entre les Gouvernemenrts contractants.

Les différends qui naîtraient entre les Gouver-

βαλλομένων Κυβερνήσεων σχετικῶς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως θὰ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ μιᾶς τῶν ἐν διαφωνίᾳ Κυβερνήσεων εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπερ θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιτύχῃ φιλικὸν διακανονισμόν. Ἐὰν ἡ διαφορὰ δὲν ὑποβληθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον ἢ ἐὰν τὸ Συμβούλιον δηλώσῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ συμβιβασμὸν μεταξὺ τῶν διεστώτων μερῶν, ἡ διαφορὰ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

II. Μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων καὶ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας.

Αἱ διαφοραί, αἵτινες ἐνδεχομένως θὰ προέκυπτον μεταξὺ τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων καὶ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας σχετικῶς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ τὰς κατ' ἰδίαν ὑποχρεώσεις τῶν Κυβερνήσεων ἀπέναντι τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας, ἀναφορικῶς πρὸς δανειστικὰς πράξεις, θὰ δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων ἢ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπερ θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπιτύχῃ φιλικὸν διακανονισμόν. Ἐὰν ἡ διαφορὰ δὲν ὑποβληθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον ἢ ἐὰν τὸ Συμβούλιον δηλώσῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ συμβιβασμὸν μεταξὺ τῶν διεστώτων, τὸ ὃν ἐκ τούτων θὰ δύναται νὰ φέρῃ τὴν διαφορὰν ἐνώπιον τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως. Τὸ Δικαστήριον θὰ ἀπαρτίζεται ἐκ τριῶν μελῶν: ἓν μέλος θὰ ὁρίζηται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ. Ἑταιρείας, ἕτερον μέλος θὰ ὁρίζηται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἢ τῶν Κυβερνήσεων μεθ' ὧν ἡ διένεξις, τὸ δὲ τρίτον μέλος, ὅπερ θὰ προεδρεύῃ τοῦ Δικαστηρίου, θὰ ὁρίζηται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δ.Δ.Δ.Δ., ἐφ' ὅσον θὰ ἐδέχετο νὰ προβῇ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον καὶ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τὰ διεστῶτα μέρη θὰ συντάξωσι συνυποσχετικόν. Ἐλλείψει συντάξεως συνυποσχετικοῦ ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Δικαστηρίου, τὸ Δικαστήριον τοῦτο θὰ δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως προτάσει ἑνὸς τῶν μερῶν. Τὸ δικαστήριον θὰ δύναται νὰ παρακαλέσῃ τὸ Συμβούλιον νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ Δ.Δ.Δ.Δ. τὴν ἔκδοσιν γνωμοδοτήσεως. Τὸ Δικαστήριον θέλει συμμορφωθῇ πρὸς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Δ.Δ.Δ.Δ.

Ἄρθρον 13.

Γλῶσσα, Ἡμερομηνία.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἥτις φέρῃ σημερινὴν ἡμερομηνίαν, εἶναι συντεταγμένη Γαλλιστὶ καὶ Ἀγγλιστί. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς μεταξὺ τῶν δύο κειμένων, τὸ Γαλλικὸν κείμενον θὰ εἶναι τὸ αὐθεντικόν.

Ἄρθρον 14.

Ὑπογραφαί, ἐπικυρώσεις.

Πᾶσα Κυβέρνησις ἑνὸς Εὐρωπαϊκοῦ μέλους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ δύναται νὰ ὑπογράψῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1931. Ἡ σύμβασις αὕτη θὰ ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσι κατατεθῇ εὐθὺς ὡς ἤθελε καταστῇ δυνατὸν παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅστις θὰ γνωρίσῃ τὴν κατάθεσιν αὐτῆς εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

nements contractants concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention pourront être soumis par une des parties en cause au Conseil de la Société des Nations, qui s'efforcera de provoquer un arrangement amiable. Si le différend n'est pas soumis au Conseil ou si le Conseil déclare qu'il ne peut concilier les parties, le différend sera soumis pour décision à la Cour permanente de Justice internationale.

2. Entre les Gouvernements contractants et la Société internationale.

Les différends qui naîtraient entre les Gouvernements contractants et la Société internationale concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention ou des engagements particuliers pris par les Gouvernements vis-à-vis de la Société internationale relativement à des opérations de prêt, pourront être soumis par les Gouvernements ou par la Société internationale au Conseil de la Société des Nations, qui s'efforcera de provoquer un arrangement amiable. Si le différend n'est pas soumis au Conseil ou si le Conseil déclare qu'il ne peut concilier les parties, l'une de celles-ci pourra porter le différend devant un tribunal arbitral, qui décidera. Le tribunal comprendra trois membres : un membre sera nommé par le Conseil après consultation du Conseil d'administration de la Société internationale ; un autre membre sera nommé par le Conseil après consultation du Gouvernement ou des Gouvernements en cause ; le troisième membre, qui présidera le tribunal, seranommé par le président de la Cour permanente de Justice internationale, s'il consent à procéder à cette nomination et, dans le cas contraire, par le Conseil de la Société des Nations. Les parties rédigeront un compromis. Faute de conclusion d'un compromis dans un délai de deux mois à partir de la constitution du tribunal, celui-ci pourra être saisi par la requête de l'une des parties. Le tribunal pourra prier le Conseil de solliciter de la Cour permanente de Justice internationale un avis consultatif. Le tribunal devra se conformer à l'avis de la Cour.

Article 13.

Langue, date.

La présente Convention, qui portera la date de ce jour, est rédigée en français et en anglais; dans le cas de divergence entre les deux textes, le texte français fera foi.

Article 14.

Signatures, ratifications.

La présente Convention sera ouverte à la signature de tout Gouvernement d'un Membre européen de la Société des Nations jusqu'au 30 septembre 1931. Elle sera ratifiée, et les instruments de ratification seront déposés aussitôt que possible auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui notifiera leur réception à tous les Membres de la Société.

"Αρθρον 15.

Προσχωρήσεις.

α') Πέντε ἔτη μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας τῆς μνημονευομένης ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ πᾶσα Κυβέρνησις ἑνὸς μέλους Εὐρωπαϊκοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅπερ δὲν θὰ ἔχῃ ὑπογράψει τὴν σύμβασιν, θὰ δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως προσχωρήσῃ εἰς αὐτήν. Ἡ αἴτησις θ' ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅστις θέλει ἀνακοινώσει αὐτὴν εἰς ὅλας τὰς Κυβερνήσεις, αἵτινες θὰ ἔχωσιν ἐπικυρώσει τὴν σύμβασιν ἢ θὰ ἔχωσι προσχωρήσει εἰς αὐτήν. Ἐὰν ἡ πλειοψηφία τῶν Κυβερνήσεων τούτων, περιλαμβάνουσα τὰς ψήφους τῶν Κυβερνήσεων, αἵτινες συνεισέφερον ἐν συνόλῳ τὰ 75 ο/ο τῶν ποσῶν τῶν καταβληθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 5 καὶ χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν οἱαδήποτε ἐξόφλησις ὑπὸ οἱουδήποτε καὶ ἂν ἐγένετο τύπον, συμφωνῇ, ἡ ἐν λόγῳ Κυβέρνησις θὰ δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν σύμβασιν διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θ' ἀνακοινώσῃ τὴν προσχώρησιν εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

β') Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς αὐτῆς πενταετοῦς προθεσμίας τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἀποφαίζον κατὰ πλειοψηφίαν, θὰ δύναται, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας καὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς πλειονοψηφίας τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων περιλαμβανομένων καὶ τῶν ψήφων τῶν Κυβερνήσεων, αἵτινες συνεισέφερον συνολικῶς τὰ 75 ο/ο τῶν καταβληθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ποσῶν, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν πᾶσα ἐξόφλησις ὑπὸ οἱουδήποτε καὶ ἂν ἐγένετο τύπον, νὰ προσδιορίσῃ εἰς ἑκάστην περίπτωσιν τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἡ Κυβέρνησις ἑνὸς μέλους μὴ Εὐρωπαϊκοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

"Αρθρον 16.

Ἔναρξις τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ ἀρχίσῃ ἰσχύουσα εὐθὺς ὡς τὸ ποσὸν τῶν ὑποχρεωτικῶν ἢ προαιρετικῶν συνεισφορῶν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ εἰδικὸν ἀποθεματικὸν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων, αἵτινες ἐπεκύρωσαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν, θὰ φθάσῃ τὸ ποσὸν τῶν 25.000.000 φράγκων. Ἐὰν ἡ περίπτωσις αὕτη δὲν ἐπραγματοποιεῖτο πρὸ τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1931, μία διάσκεψις τῶν ἐπικυρωσάντων τὴν σύμβασιν ταύτην Κυβερνήσεων θὰ ἔδει νὰ συγκληθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ διάσκεψις αὕτη θὰ ὥριζε νέους ὅρους ὑφ' οὓς ἡ ἔναρξις τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως θὰ ἦτο δυνατή.

"Αρθρον 17.

Ἀναθεώρησις ἢ κατάργησις τῆς συμβάσεως.

α') Μετὰ παρέλευσιν 30 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως, ὡς καὶ τῶν μελλουσῶν νὰ ἐπακολουθήσωσι δεκαετῶν περιόδων, τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ δύναται ἐξ οἰκείας πρωτοβουλίας καὶ θὰ ὀφείλῃ κατόπιν αἰτήσεως μιᾶς τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων νὰ συγκαλέσῃ μίαν διάσκεψιν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κληθῶσιν ἅπασαι αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις, ἵνα ἀποφασίσωσιν, ἐὰν ἡ παροῦσα σύμβασις πρέπει ἢ δὲν πρέπει νὰ τροποποιηθῇ ἢ καταργηθῇ. Ἡ διάσκεψις αὕτη δέον νὰ συγκληθῇ ἐντὸς τῶν 6 μηνῶν οἵτινες θὰ ἐπακολουθήσωσι τὴν παρέλευσιν τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων περιόδων. Αἱ ἀποφάσεις τῆς διασκέψεως ταύτης θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν ἀντιπροσωπευομένων Κυβερνήσεων ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ πλειονοψηφία αὕτη περιλαμβάνῃ τὰς ψήφους τῶν Κυβερνήσεων, αἵτινες συνέβαλον ἐν τῷ συνόλῳ τὰ 75 ο/ο τῶν ποσῶν, ἅτινα κατεβλήθησαν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 5, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὄψει πάσης ἐξοφλήσεως ὑφ' οἱονδήποτε τύπον. Αἱ ἀποφάσεις αὗται θὰ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ δι' ἁπάσας τὰς συμβαλλομένας Κυβερνήσεις. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐφ' ὅσον θὰ ἐπρόκειτο περὶ ἐπεκτάσεως ἢ ἐπαυξήσεως τῶν ὑποχρεώσεων τῶν Κυβερνήσεων σχετικῶς πρὸς τὰ προνόμια καὶ ἀτελείας τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας, ἡ διάσκεψις δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποφασίσῃ εἰμὴ τῇ συγκαταθέσει ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβερνήσεων.

Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν, ἐντὸς προθεσμίας ἓξ μηνῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν ἀποφάσεων τῆς διασκέψεως εἰς τὴν Διεθνῆ Ἑταρείαν, ἡ ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἑταιρείας ταύτης, ἀποφασίζουσα κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ καταστατικοῦ, θὰ ἐδήλου, ὅτι θεωρεῖ ἀπαράδεκτον τὴν ὑπὸ τῆς διασκέψεως ἀποφασισθεῖσαν τροποποιήσιν, αἱ Κυβερνήσεις θὰ ἔχωσι τὸ δικαίωμα νὰ καταργήσωσι τὴν σύμβασιν ἓξ μῆνας μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

β') Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τῇ αἰτήσει τοῦ ἡμίσεος τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων, θὰ ὀφείλῃ νὰ συγκαλέσῃ μίαν διάσκεψιν, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ κληθῶσιν ἅπασαι αἱ συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις, ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς συμβάσεως. Ἡ ἀναθεώρησις αὕτη δὲν θὰ δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ εἰμὴ διὰ τῆς παμψηφίας τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων καὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως, ἀποφαιζούσης κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ καταστατικοῦ.

"Αρθρον 18.

Περίπτωσις ἀναθεωρήσεως τῆς συμβάσεως.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ παροῦσα σύμβασις ἤθελεν ἀναθεωρηθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 17, ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς πρὸ τῆς ἀναθεωρήσεως γενομένας πράξεις καὶ οἱ κάτοχοι μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν δι' ὅλας τὰς ἀξίας τὰς ἐκδοθείσας πρὸ τῆς ἀναθεωρήσεως ταύτης θὰ ἐξακολουθήσωσι ν' ἀπολαύωσι, παρὰ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς συμβάσεως, τοῦ καθεστῶτος τῶν φορολογικῶν καὶ ἄλλων ἀτελειῶν, ὅπερ εὑρίσκετο ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως καὶ τοῦ ἱδρυτικοῦ χάρτου, πρὸ τῆς ἀναθεωρήσεως.

"Αρθρον 19.

Περίπτωσις καταργήσεως τῆς συμβάσεως.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ κατηργεῖτο, ἐφαρμοζομένου τοῦ ἄρθρου 17, ἡ ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας θὰ συνεκαλεῖτο διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἐὰν ἡ Ἑταιρεία δέον νὰ τεθῇ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἢ ἐὰν δέον νὰ ἐξακολουθήσῃ λειτουργοῦσα ὑπὸ ἄλλην μορφήν.

Ἐν περιπτώσει ἐκκαθαρίσεως τῆς Διεθναῦς Ἑταιρείας, οἱ μέτοχοι καὶ ὁμολογιοῦχοι θὰ ἐξακολουθήσουν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκκαθαρίσεως ν' ἀπολαύωσι τοῦ καθεστῶτος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως εἰδικῶς δὲ τῶν φορολογικῶν καὶ ἄλλων ἀτελειῶν.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία θὰ ἐξηκολούθει λειτουργοῦσα ὑπὸ ἄλλην μορφήν, ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία διὰ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς προηγηθείσας πράξεις καὶ οἱ μέτοχοι καὶ οἱ ὁμολογιοῦχοι, δι' ὅλας τὰς ἀξίας τὰς ἐκδοθείσας προηγουμένως, θὰ ἐξακολουθήσωσι ν' ἀπολαύωσι τοῦ καθεστῶτος τῶν φορολογικῶν καὶ ἄλλων ἀτελειῶν, ὅπερ ἦτο ἐν ἰσχύϊ, ὡς καὶ τῶν εἰδικῶν ἐγγυήσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21 καὶ 50

Article 15.

Adhésions.

a) Après l'expiration d'un délai de cinq années à partir de la date mentionnée à l'article précédent tout Gouvernement d'un Membre européen de la Société des Nations qui n'aura pas signé la Convention pourra demander à y adhérer. La demande sera adressée au Sécretaire général de la Société des Nations qui la communiquera à tous les Gouvernements qui auront ratifié la Convention ou y auront adhéré. Si la majorité de ces Gouvernements, comprenant les voix de Gouvernements ayant fourni un total de 75 o/o des sommes versées en applications de l'article 5, sans tenir compte de tout remboursement effectué à quelque titre que ce soit, y consent, le Gouvernement en question pourra adhérer à la Convention au moyen d'une notification adressée au Sécrétaire général. Le Sécrétaire général notifiera cette adhésion à tous les Membres de la Société des Nations.

b) Après l'expiration du même délai de cinq années, le Conseil de la Société des Nations, décidant à la majorité des voix, pourra, sur l'avis favorable du Conseil d'administration de la Société internationale, et avec l'agrément de la majorité des Gouvernements contractants, comprenant les voix de Gouvernements ayant fourni un total de 75 o/o des sommes versées en application de l'article 5, sans tenir compte de tout remboursement effectué à quelque titre que ce soit, fixer dans chaque cas les conditions dans lesquelles le Gouvernement d'un Membre non européen de la Société des Nations sera admis à adhérer à la présente Convention.

Article 16.

Entrée en vigueur de la Convention.

La présente Convention entrera en vigueur dès que le montant des contributions à la réserve spéciale obligatoires ou volontaires dues par les Gouvernements ayant ratifié la Convention aura atteint la somme de vingt-cinq millions de francs. Si cette éventualité ne se réalisait pas avant le 31 décembre 1931, une conférence des Gouvernements ayant ratifié la Covention devrait être convoquée par le Conseil de la Société des Nations. Cette conférence fixerait de nouvelles conditions pour la mise en vigueur de la Convention.

Article 17.

Revision ou abrogation de la Convention.

a) A l'expiration de trente années à partir de la mise en vigueur de la présente Convention, et à l'expiration des périodes subséquentes de dix années, le Conseil de la Société des Nations pourra, de son propre mouvement, et devra, à la demande d'un Gouvernement contractant, convoquer une conférence à laquelle seront invités tous les Gouvernements contractants afin de décider si la présente Convention doit ou ne doit pas être revisée ou abrogée. Cette conférence devra se réunir dans les six mois qui suivront l'expiration des périodes susindiquées. Les décisions de cette conférence seront prises à la majorité des Gouvernements représentés, à condition que cette majorité comprenne les voix de Gouvernements ayant fourni un total de 75 o/o des sommes versées en applications de l'article 5, sans tenir compte de tout remboursement effectué à quelque titre que ce soit. Ces décisions seront obligatoires pour tous les Gouvernements contractants. Toutefois, s'il s'agissait d'étendre ou d'aggraver les obligations des Gouvernements concernant les privilèges et immunités de la Société internationale, la conférence ne pourrait décider qu'avec le consentement de tous les Gouvernements intéressés.

Au cas où, dans un délai de six mois à partir de la notification des décisions de la conférence à la Société internationale, l'Assemblée générale extraordinaire de cette Société, statuant dans les conditions prévues à l'article 44 des Statuts, déclarerait qu'elle juge inacceptable la revision décidée par la conférence, es Gouvernements auront la faculté d'abroger la Conventionsix mois après la décision de l'Assemblée générale.

b) A tout moment, le Conseil de la Société des Nations pourra, et, à la demande de la moitié des Gouvernements contractants, devra convoquer une conférence à laquelle seront invités tous les Gouvernements contractants en vue de la revision de la Convention. Cette revision ne pourra être réalisée qu'avec l'unanimité des Gouvernements contractants et avec le consentement de l'Assemblée générale extraordinaire de la Société internationale statuant dans les conditions prévues à l'article 44 des Statuts.

Article 18.

Cas de revision de la Convention.

Au cas où la présente Convention serait revisée en application de l'article 17, la Société internationale, pour tout ce qui concerne les opérations antérieures à la revision de la Convention, et les porteurs d'actions et d'obligations, pour tous les titres émis antérieurement à cette revision, continueront à jouir, nonobstant la revision de la Covention, du régime d'immunités fiscales et autres qui était en vigueur par application de la Convention et de la Charte avant la revision.

Article 19.

Cas d'abrogation de la Covention.

Au cas où la présente Convention serait abrogée en application de l'article 17, l'Assemblée générale extraordinaire de la Société internationale serait convoquée pour décider si la Société doit être mise en liquidation ou si elle doit continuer son activité sous une autre forme.

Dans le cas d'une liquidation de la Société internationale, durant toute la période de liquidiation, la Société, les actionnaires et les porteurs d'obligations continueront à jouir du régime prévu par la présente Convention, notamment des immunités fiscales et autres.

Dans le cas où la Société internationale continuerait son activité sous une autre forme, la Société internationale, pour tout ce qui concerne les transactions antérieures et les porteurs d'actions et d'obligations, pour tous les titres émis antérieurement, con-

τοῦ Καταστατικοῦ. Τὰ δικαιώματα τῶν Κυβερνήσεων εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς προκαταβολὰς εἰς ἃς θὰ ἔχωσι προβῆ δυνάμει τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 5, οὐδαμῶς θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ θιγῶσιν.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι ἀντιπρόσωποι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τὴν εἰκοστὴν πρώτην Μαΐου 1931 ἐν ἁπλῷ πρωτοτύπῳ, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον τούτου θὰ διαβιβασθῇ εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἱδρυτικὸς Χάρτης τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας Ἀγροτικῆς Ὑποθηκικῆς Πίστεως.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ Κυβερνήσεις ... ... συνῆψαν σύμβασιν διὰ τὴν ἵδρυσιν Διεθνοῦς Ἑταιρείας ἀγροτικῆς ὑποθηκικῆς πίστεως,

Καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς εἰρημένης συμβάσεως, ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν 1) νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν ρηθεῖσαν Διεθνῆ Ἑταιρείαν τὸν παρόντα ἱδρυτικὸν Χάρτην, νὰ μὴ καταργήσῃ τὸν Χάρτην τοῦτον καὶ νὰ μὴ ἐπιφέρῃ εἰς αὐτὸν τροποποιήσεις ἢ προσθήκας εἰμὴ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς συμβάσεως, 2) νὰ μὴ ἐγκρίνῃ τροποποιήσεις εἰς τὰ ἄρθρα τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας τὰ μνημονευόμενα ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ παρόντος Ἱδρυτικοῦ Χάρτου εἰμὴ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ρηθείσης συμβάσεως καὶ τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος Χάρτου:

1) Διὰ τοῦ παρόντος Χάρτου ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία τῆς Ἀγροτικῆς Ὑποθηκικῆς Πίστεως (ἀκολούθως κατονομαζομένη Διεθνὴς Ἑταιρεία) καθίσταται νομικὸν πρόσωπον.

2) Ἡ ὀργάνωσις, ἡ λειτουργία καὶ τὸ πεδίον δράσεως τῆς Δ. Ε. προσδιορίζονται καὶ διέπονται ὑπὸ τοῦ συνημμένου καταστατικοῦ ὅπερ ἐπικυροῦται διὰ τοῦ παρόντος Χάρτου.

3) Τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 7 (πρώτη παράγραφος), 21, 22, 23 (ἀριθ. 1, 2 καὶ 3 μόνον), 24, 37 (τελευταία παράγραφος),, 44, 59, 66 (πρώτη παράγραφος), 67, 69, 70 καὶ 71 τοῦ ρηθέντος καταστατικοῦ δὲν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν εἰμὴ ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

Αἱ τροποποιήσεις δέον νὰ ἀποφασισθῶσι διὰ πλειονοψηφίας τῶν 2/3 τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκριθῶσιν ὑπὸ τῆς ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ καταστατικοῦ. Μετὰ ταῦτα δέον νὰ γίνωσιν ἀποδεκτοὶ ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων Κυβερνήσεων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τῆς συμβάσεως καὶ νὰ ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ νόμου συμπληρωματικοῦ τῆς παρούσης συμβάσεως.

4) Αἱ εἰς τὰ ἄλλα ἄρθρα τοῦ ρηθέντος καταστατικοῦ, πλὴν τῶν ἐν τῇ ὡς ἄνω παραγράφῳ 3 μνημονευομένων, ἐπιφερόμεναι τροποποιήσεις θὰ δύνανται νὰ λάβωσι χώραν ὑπὸ τῆς Δ. Ε. συμφώνως τῷ καταστατικῷ.

5) Τὸ ἐν λόγῳ καταστατικὸν καὶ αἱ δυνάμεναι νὰ ἐπενεχθῶσι τροποποιήσεις συμφώνως πρὸς τὰς ἄνω παραγράφους 3 καὶ 4 θὰ εἶναι ἔγκυροι καὶ θὰ ἰσχύουσι παρὰ πᾶσαν ἀντίθεσιν πρὸς τὰς παρούσας ἢ μελλούσας διατάξεις τοῦ Ἑλβετικοῦ δικαίου.

finueront à jouir du régime d'immunités fiscales et autres qui était en vigueur, ainsi que des garanties spéciales prévues aux articles 21 et 50 des Status. Il ne pourra, d'autre part, être porté aucune atteinte aux droits des Gouvernements en ce qui concerne les avances qu'ils auront consenties en application de l'article 5 ci-dessus.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont signé la présente Convention.

Fait à Genève, le vingt et un mai mil neuf cent trente et un, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations : copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations.

ANNEXE.

CHARTE CONSTITUTIVE DE LA SOCIÉTÉ INTERNATIONALE DE CRÉDIT HYPOTHÉCAIRE AGRICOLE

Considérant que les Gouvernements de.....

.....

ont conclu une Convention pour l'établissement d'une Société internationale de Crédit hypothécaire agricole;

Et considérant que, conformément aux dispositions de ladite Convention, la Gouvernement suisse s'est engagé : 1o à accorder la présente Charte constitutive à ladite Société internationale, à ne pas abroger cette Chatre, à ne pas y apporter de modifications ou d'additions si ce n'est dans les conditions prévues au paragraphe 2 de l'article 2 de la Convention ; 2o à ne pas sanctionner d'amendements aux articles des Statuts de la Société internationale visés au paragraphe 3 de la présente Charte, si ce n'est dans les conditions prévues au paragraphe 3 de l'article 2 de ladite Convention et au paragraphe 3 de la présente Charte :

1. La personnalité juridique est conférée par la présente Charte à la Société internationale de Crédit hypothécaire agricole (ci-après dénommée Société internationale).

2. L'organisation de la Société internationale, son fonctionnement et son champ d'activité sont définis et régis par les Statuts qui sont sanctionnés par la présente Charte.

3. Les articles 2, 3, 4, 7 (premier alinéa), 21, 22, 23 (nos 1o, 2o et 3o seulement), 24, 37 (dernier alinéa), 44, 59, 66 (premier alinéa), 67, 69, 70 et 71 desdits statuts ne pourront être modifiés que dans les conditions suivantes :

Les modifications devront être adoptées par une majorité des deux tiers du Conseil d'administration et approuvées par l'Assemblée générale extraordinaire dans les conditions prévues à l'article 44 des Statuts. Elles devront ensuite être approuvées par les Gouvernements contractants dans les conditions prévues à l'article 2 de la Convention et sanctionnées par une loi complémentaire de la présente Charte.

4. Les modifications aux articles desdits Statuts autres que celles énumérées au paragraphe 3 ci-dessus pourront être effectuées par la Société internationale conformément à ces Statuts.

5. Lesdits Statuts et les modifications qui pourront y être apportées, conformément aux dispositions des paragraphes 3 et 4 ci-dessus, seront valables et auront effet nonobstant toute contradiction avec les dispositions présentes ou futures du droi tsuisse.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ἑλβετικοῦ Δικαίου θὰ ἐφαρμόζωνται ἐπιβοηθητικῶς ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶναι εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ καταστατικόν.

6) Ἡ Δ. Ε. θὰ εἶναι ἀπηλλαγμένη παντὸς δικαιώματος, τέλους καὶ φόρου ὑπαγομένου εἰς τὰς κάτωθι κατηγορίας:

α') Δικαιώματα, τέλη καὶ φόροι ἐπὶ πασῶν τῶν πράξεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων σχετιζομένων πρὸς τὴν ἵδρυσιν ἢ τὴν διάλυσιν τῆς Δ. Ε.

β') Δικαιώματα, τέλη καὶ φόροι εἰσπραττόμενα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδόσεως καὶ μεταβιβάσεως τῶν μετοχῶν ἢ ὁμολογιῶν τῆς Δ. Ε. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν θίγει τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως νὰ εἰσπράττῃ κατ' ἄλλον τρόπον ἢ μέσῳ τῆς Δ. Ε. τὰ δικαιώματα, τέλη καὶ φόρους προβλεπομένους ὑπὸ τῆς νομοθεσίας της σχετικῶς πρὸς τὴν ἔκδοσιν ἢ μεταβίβασιν τῶν ἐν λόγῳ μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ της.

γ') Δικαιώματα, τέλη καὶ φόροι ἐπὶ τῶν κεφαλαίων τῆς Δ. Ε., τῶν προσόδων της, τῶν ἀποθεματικῶν περιουσιακῶν στοιχείων, καταθέσεων καὶ πιστώσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν σχετικῶν τόκων καὶ τῶν κερδῶν διανεμημένων εἴτε μὴ, οἱοσδήποτε καὶ ἂν ἡ ὁ τρόπος ἢ ὁ χρόνος τῆς εἰσπράξεως.

δ') Δικαιώματα, τέλη καὶ φόροι ἐπὶ τοῦ κύκλου ἐργασιῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα φορολογία ἐπιβαλλομένη ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς Δ. Ε.

ε') Πᾶν τέλος ἀδείας, ἐπαγγελματικὸς φόρος καὶ ἄλλος φόρος αὐτοῦ τοῦ εἴδους.

στ') Δικαιώματα, τέλη καὶ φόροι εἰσπραττόμενοι ἐπὶ πράξεων ἢ ἐγγράφων οἱωνδήποτε, ἀφορώντων τὴν χορήγησιν δανείων ὑπὸ τῆς Δ. Ε. πρὸς τὰς ἐθνικὰς ἑταιρείας ὑποθηκικῆς πίστεως ἐχούσας τὴν ἕδραν των ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλβετίας, ἰδίᾳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς μεταβιβάσεως ὁμολογιῶν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν ἑταιρειῶν πρὸς τὴν Δ. Ε.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν θίγουν τὸ δικαίωμα τῆς Ἑλβετικῆς Κυβερνήσεως νὰ φορολογήσῃ πᾶν ἄλλο διαμένον ἐν Ἑλβετίᾳ πρόσωπον πλὴν τῆς Δ.Ε.

7) Αἱ ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς διενεργούμεναι πρὸς τὰς Κυβερνήσεις ἐξοφλήσεις τῶν προκαταβολῶν, τῶν χορηγηθεισῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 5 τῆς συμβάσεως, θ' ἀπαλλάσσωνται παντὸς φόρου οἱοσδήποτε καὶ ἂν ἡ ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεώς του.

8) Αἱ ὡς ἄνω ἀπαλλαγαὶ καὶ ἀτέλειαι θὰ ἐφαρμόζωνται εἰς τοὺς παρόντας καὶ μέλλοντας φόρους ὁπωσδήποτε καὶ ἂν κατονομάζωνται καὶ οἱαδήποτε καὶ ἂν ἡ ἡ εἰσπράττουσα αὐτοὺς ἀρχή.

9) Ὁμοίως τηρουμένων τῶν ἀνωτέρω ἀτελειῶν δὲν θὰ δύνανται νὰ εἰσπράττηται ἐπὶ τῆς Δ. Ε., τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ τοῦ προσωπικοῦ της οὐδεὶς φόρος ὅστις δὲν θὰ ἔχῃ χαρακτῆρα γενικὸν καὶ εἰς τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ὑπόκεινται νόμῳ καὶ ἔργῳ τὰ λοιπὰ χρηματιστικὰ ἱδρύματα τὰ ἔχοντα τὴν ἕδραν των ἐν Γενεύῃ ἢ ἐν Ἑλβετίᾳ, αἱ ἐπιχειρήσεις καὶ τὸ προσωπικόν των.

10) Ἡ Δ. Ε., τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα καὶ δικαιώματα αὐτῆς, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἐμβάσματα τὰ λαμβάνοντα χώραν ὑπὸ ἢ πρὸς τὴν Δ. Ε. καὶ ἀπορρέοντα ἐκ πράξεών της γενομένων ἐν τῇ κανονικῇ ἐξασκήσει τῆς λειτουργίας της, δὲν θὰ δύνανται οὔτε ἐν καιρῷ εἰρήνης οὔτε ἐν καιρῷ πολέμου, καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ Ἑλβετία θὰ εὑρίσκεται ἐν πολέμῳ πρὸς ἄλλα Κράτη, νὰ ἀποτελέσωσιν ἀντικείμενον οἱασδήποτε ἐνεργείας οἵα ἡ ἐπίταξις, κατάσχεσις, ἀπαγόρευσις ἢ περιορισμὸς τοῦ δικαιώματος ἐνεργείας πληρωμῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ ἀποδοχῆς πληρωμῶν προερχομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ πάσης ἄλλης ἀνα-

Les dispositions du droit suisse s'appliqueront à titre supplétif si elles ne sont pas en opposition avec lesdits Statuts.

6. La Société internationale sera exempte de tous droits, taxes et impôts rentrant dans les catégories suivantes :

a) Droits, taxes et impôts sur tous actes et autres documents, ayant trait à la constitution ou à la liquidation de la Société internationale;

b) Droits, taxes et impôts perçus à l'occassion de l'émission et la transmission des actions ou obligations de la Société internationale. Cette disposition ne porte pas atteinte au droit du Gouvernement suisse de prélever, autrement que par l'intermédiaire de la Société internationale, les droits, taxes et impôts prévus par sa législation, à l'occasion de l'émission et de la transmission, sur son marché, desdites actionset obligations;

c) Droits, taxes et impôts sur le capital de la Société internationale, ses revenus, ses réserves, avoirs, dépôts et créances ainsi que les intérêts y afférents et ses dénéfices distribués ou non, quel que soit le mode ou le moment de la perception;

d) Dtroits, taxes et impôts sur le chiffre d'affaires et, d'une manière générale, toutes impositions perçues à l'occasion des opérations de la Société internationale.

e)Toute patente, taxe professionnelle et autres impôts de même genre;

f) Droits, taxes et impôts perçus à l'ocoasion d'actes ou documents quelconques concernant l'octroi de prêts par la Société internationale aux Sociétés nationales de crédit hypothécaire ayant leur siège ailleurs qu'en Suisse, notamment à l'occasion de la remise d'obligations par ces Sociétés nationales à la Société internationale.

Les stipulations du présent paragraphe ne portent pas atteinte au droit du Gouvernement suisse d'imposer les personnes résidant en Suisse, autres que la Société internationale.

7. Les remboursement aux Gouvernements, par la Société internationale, des avances consenties en application de l'article 5 la Convention seront exempts d'impôt, quel que soit le mode selon lequel l'impôt aurait été perçu.

8. Les susdites exemptions et immunités s'appliqueront aux impôts présents et futurs, de quelque nom qu'on les désigne et quelle que soit l'autorité publique qui les lève.

9. En outre, sans préjudice des exemptions indiquées plus haut, il ne pourra être perçu sur la Société internationale, ses opérations ou son personnel, aucun impôt qui n'aura pas un caractère général et auquel les autres établissements financiers ayant leur siège à Genève ou en Suisse, leurs opérations et leur personel ne seraient pas assujettis en droit et en fait.

10. La Société internationale, ses biens et avoirs, ainsi que toutes remises effectuées par ou au profit de la Société internationale résultant d'opérations, faites par elle dans l'exercice normal de son activité ne pourront faire, ni en temps de paix ni en temps de guerre, et alors même que la Suisse serait en guerre avec d'autres Etats, l'objet d'aucune mesure, telle que réquisition, confiscation, défense ou restriction de la faculté d'effectuer des paiements à l'étranger ou de recevoir des paiements provenant de l'étrager, ou

λόγου ἐνεργείας. Ἐπίσης τὰ ἐμβάσματα ταῦτα δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον οὐδενὸς μέτρου δυναμένου νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ παρεμποδίσῃ ὅπως ἡ πληρωμὴ τῶν χρεῶν τῶν συνομολογηθέντων εἰς ξένα νομίσματα ἢ εἰς χρυσὸν γίνῃ ἐν τῷ ἢ τοῖς νομίσμασι τοῖς συμφωνηθείσοις ἐν τῷ συμβολαίῳ ἢ ἄλλως εἰς χρυσὸν κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε τὸ πληρωνόμενον ποσὸν νὰ ἰσοδυναμῇ, διὰ πᾶσαν νομισματικὴν μονάδα τοῦ χρέους, πρὸς τὴν νόμιμον ἀντιστοιχίαν εἰς χρυσὸν τοῦ ἢ τῶν νομισμάτων τούτων κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ συμβολαίου.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν, συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ συμφώνου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ Δ. Ε. δὲν θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ προβῇ εἰς πληρωμὰς εἰς ὡρισμένας κατηγορίας πιστωτῶν της ἢ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ δεχθῇ πληρωμὰς ὡρισμένων κατηγοριῶν ὀφειλετῶν της, ἡ Ἑλβετικὴ Κυβέρνησις θὰ ὀφείλῃ νὰ ἄρῃ πᾶν ἐμπόδιον ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἐν λόγῳ πληρωμῶν εὐθὺς ὡς παύσῃ ἡ ὡς ἄνω ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 16.

11) Αἱ διαφοραὶ αἵτινες θὰ προέκυπτον μεταξὺ τῆς Ἑλβετιακῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Δ. Ε. σχετικῶς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ Χάρτου, θὰ δύνανται νὰ ὑποβάλλωνται ὑφ' ἑνὸς τῶν διεστώτων εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὅπερ θὰ ἐπιδιώξῃ φιλικὸν διακανονισμόν. Ἐὰν ἡ διαφορὰ δὲν ὑποβληθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον ἢ ἐὰν τὸ Συμβούλιον δηλώσῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιτύχῃ συμφωνίαν μεταξὺ τῶν διεστώτων, ἡ διαφορὰ θὰ ὑποβάλληται εἰς τὴν κρίσιν διαιτητικοῦ δικαστηρίου, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 12 τῆς συμβάσεως διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς.

de toute autre mesure analogue. En outre, lesdites remises ne pourront faire l'objet d'aucune mesure ayant pour effet d'empêcher que le paiement de dettes qui ont été libellées en monnaies étrangères ou en or soit fait dans la ou les monnaies stipulées au contrat ou, le cas échéant, en or, et de telle façon que la somme payée soit égale, pour chaque unité monétaire de la dette, à l'équivalent légal en or de cette ou de ces monnaies à la date du contrat. –

Au cas où, par suite de l'application de l'article 16 du Pacte de la Société des Nations, la Société internationale ne serait pas en droit de faire des paiements à certaines catégories de ses créanciers ou ne pourrait recevoir des paiements de certaines catégories de ses débiteurs, le Gouvernement suisse devra lever tout obstacle à l'exécution desdits paiements dès que l'application susvisée de l'article 16 cessera.

11. Les différends qui naîtraient entre le Gouvernement suisse et la Société internationale concernant l'interprétation ou l'application de la présente Charte pourront être soumis par l'une des parties au Conseil de la Société des Nations, qui s'efforcera de provoquer un arrangement amiable. Si le différend n'est pas soumis au Conseil ou si le Conseil déclare qu'il ne peut concilier les parties, le différend sera soumis à la décision d'un Tribunal arbitral, dans les conditions prévues à l'article 12 de la Convention pour la création de la Société internationale.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας Ἀγροτικῆς Ὑποθηκικῆς Πίστεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Ὄνομα, Ἕδρα, Διάρκεια, Ἀντικείμενον.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κ.Τ.Ε. Ἀνώνυμος Ἑταιρεία, ἧς ἡ ἑταιρικὴ ἐπωνυμία εἶναι «Διεθνὴς Ἑταιρεία ἀγροτικῆς ὑποθηκικῆς πίστεως (ὀνομαζομένη κατωτέρω» ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία).

Ἄρθρον 2.

Ἕδρα τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας ὁρίζεται ἡ Γενεύη.
Ἡ διάρκεια αὐτῆς δὲν εἶναι περιωρισμένη.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία ἔχει ὡς ἀντικείμενον, 1) Νὰ δανείζῃ ποσὰ ἀποδοτέα μακροπροθέσμως μετ' ἀποσβέσεως ἢ ἀποδοτέα μεσοπροθέσμως μετὰ ἢ ἄνευ ἀποσβέσεως εἰς Ἑταιρείας ἢ Ἱδρύματα ὑποθηκικῆς ἢ ἀγροτικῆς πίστεως, αἵτινες διενεργοῦσιν, εἴτε μόναι των, εἴτε τῇ μεσολαβήσει ἄλλων Ἑταιρειῶν ἢ ἱδρυμάτων, ἐχόντων τὴν ἕδραν των εἰς τὸ αὐτὸ Κράτος, δάνεια ἐπὶ πρώτῃ ὑποθήκῃ ἀκινήτων ἀποτελούντων ἀντικείμενον ἀγροτικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ χρησιμοποιουμένων

STATUTS DE LA SOCIETE INTERNATIONALE DE CREDIT HYPOTHECAIRE AGRICOLE

CHAPITRE I.

Nom, siège, durée, objet.

Article 1.

Il est constitué, sous les auspices de la Société des Nations, une société anonyme dont la raison sociale est »Société internationale de crédit hypothécaire agricole» (ci-après dénommée «la Société internationale»).

Article 2.

Le siège social de la Société internationale est établi à Genève.
Sa durée n'est pas limitée.

Article 3.

La Société internationale a pour objet :
1o De prêter des sommes remboursables à long terme avec amortissement, ou remboursables à moyen terme avec ou sans amortissement, à des sociétés ou instituts de crédit hypothécaire ou agricole qui font, soit par eux-mêmes, soit par l'intermédiaire d'autres sociétés ou instituts ayant leur siège dans le même pays, des prêts en première hypothèque

ἐκμεταλλευσιν τοιαύτης φύσεως (ὀνομαζομένων κατωτέρω «Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι»). 2) Νὰ ἐκδίδῃ καὶ διαπραγματεύεται ὁμολογίας, τῶν ὁποίων ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ, ἐκτὸς τῆς ἐν ἄρθρῳ 51 προβλεπομένης περιπτώσεως, τὸ ποσὸν τῶν ἀπαιτήσεών της ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν πρὸς ἐξησφαλισμένων διὰ πρώτων ὑποθηκῶν ἐγγεγραμμένων ὑπὲρ τῶν Ἑταιρειῶν τούτων, ἀνηκουσῶν εἰς αὐτὰς ἢ κατεχομένων ὑπ' αὐτῶν δι' ἀσφάλειαν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ προβλεπόμενα δάνεια δὲν θὰ δύνανται νὰ λαμβάνωσιν εἰμὴ αἱ Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι αἱ ἔχουσαι τὴν ἕδραν των ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν Κυβερνήσεων τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὴν σύμβασιν διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας (ὀνομαζομένην κατωτέρω ἡ σύμβασις).

Ἄρθρον 5.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς οὐδεμίαν πρᾶξιν ἀγορᾶς, χρηματιστηριακῆς μεταφορᾶς (report) ἢ προκαταβολῆς ἐπὶ τῶν ἰδίων αὐτῆς μετοχῶν.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δὲν δύναται νὰ ἀποκτήσῃ ἄλλα ἀκίνητα, πλὴν τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς ἢ ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὴν κυριότητα θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποκτήσῃ διὰ νὰ εἰσπράξῃ μίαν ἀπαίτησιν.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας θὰ δύνανται νὰ ἄρξηται ὅταν ἡ Σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύι καὶ γίνῃ δεκτὸν τὸ Καταστατικόν.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία θὰ δύναται νὰ ἄρξηται τῶν ἐργασιῶν της ἀπὸ τῆς δηλώσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ὀνομαζομένου κατωτέρω τὸ Συμβούλιον) διαπιστούσης, ὅτι αἱ δέκα χιλιάδες μετοχαὶ Α αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 ἔχουσι καλυφθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ.

Κεφάλαιον καὶ εἰδικὸν ἀποθεματικόν.

Ἄρθρον 7.

Τὸ κεφάλαιον τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης ἐκφράζεται εἰς χρυσᾶ Ἑλβετικὰ φράγκα, τοῦ χρυσοῦ φράγκου ἐξισουμένου πρὸς 0,290,322,580,640 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 14, τὸ κεφάλαιον ὁρίζεται εἰς διακόσια πεντήκοντα ἑκατομμύρια χρυσῶν Ἑλβετικῶν φράγκων καὶ διαιρεῖται εἰς μετοχὰς δύο χιλιάδων πεντακοσίων φράγκων, ἐξ ὧν δέκα χιλιάδες μετοχαὶ Α καὶ ἐνενήκοντα χιλιάδες μετοχαὶ Β.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις, οἱ ἰδιοκτῆται μετοχῶν Α δικαιοῦνται μιᾶς ψήφου κατὰ μετοχήν, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται μετοχῶν Β μιᾶς ψήφου κατὰ 15 μετοχάς.

Αἱ μετοχαὶ Α καὶ Β ἀπολαμβάνουσι τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατανομὴν τῶν κερδῶν καὶ πᾶσαν διανομὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης.

sur des immeubles faisnat l'objet d'une exploitation rurale ou servant à une exploitation de cette nature (ci-après dénommés »Sociétés nationales»).

2o De créer et de négocier des obligations dont la valeur de remboursement ne doit pas dépasser sauf le cas prévu à l'article 51, le montant de ses créances sur les Sociétés nationales garanties par de premières hypothèques inscrites au nom de ces sociétés, leur appartement ou détenues par elles à titre de gage.

Article 4.

Ne pourront recevoir les prêts visés aux présents Statuts que les Sociétés nationales ayant leur siège sur le territoire des Gouvernements parties à la Convention pour la création de la Société internationale (ci-après dénommée «la Convention»).

Article 5.

La Société internationale ne peut faire aucune opération d'achat de ses propres actions ou de report ou d'avance sur ces actions.

La Société internationale ne peut acquérir d'autres immeubles que ceux jugés nécessaires à son fonctionnement, ou ceux dont elle serait obligée de se rendre propriétaire pour recouvrer une créance.

Article 6.

La souscription du capital de la Société internationale pourra être ouverte lorsque la Convention sera entrée en vigueur et que la Charte aura été concédée.

La Société internationale pourra commencer ses opérations à compter de la déclaration du Conseil d'administration (ci-après dénommé le Conseil), constatant que les dix mille actions visées à l'article 12 ont été souscrites.

CHAPITRE II.

Capital et réserve spéciale.

Article 7.

Le capital de la Société internationale est exprimé en francs suisses or, le franc-or équivalant à 0,290,322,580,640 grammes d'or fin.

Sous réserve des dispositions de l'article 14, le capital autorisé est fixé à deux cent cinquante millions de francs, suisses or et divisé en actions de deux mille cinq cents francs, dont dix mille actions A et quatre-vingt-dix mille actions B.

Article 8.

Dans les Assemblées générales, les propriétaires d'actions A ont une voix par action et les propriétaires d'actions B une voix par quinze actions.

Les actions A et B jouissent de droits égaux dans la répartition des bénéfices et toute distribution d'actif de la Société internationale.

"Αρθρον 9.

Ἅπασαι αἱ μετοχαὶ θὰ ἐξοφληθῶσι καθ' ὁλοκληρίαν μετὰ παρέλευσιν μηνὸς τὸ ἀργότερον ἀπὸ τῆς κατανομῆς αὐτῶν μεξὺ τῶν ἐγγραφέντων.

Οἱ μέτοχοι οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἔχουσι πέραν τοῦ κεφαλαίου ἑκάστης μετοχῆς· πέραν τούτου πᾶσα πρόσκλησις πρὸς καταβολὴν ἀπαγορεύεται.

"Αρθρον 10.

Αἱ μετοχαὶ Α εἶναι ὀνομαστικαί. Πᾶσα παραχώρησις μετοχῆς Α, πρέπει νὰ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συμβουλίου.

Αἱ μετοχαὶ Β δύνανται νὰ εἶναι ὀνομαστικαὶ ἢ εἰς τὸν φέροντα.

"Αρθρον 11.

Πᾶσα μετοχὴ εἶναι ἀδιαίρετος. Ἐν ἢ περιπτώσει μετοχή τις ἀνήκει εἰς πλείονα πρόσωπα, τὰ πρόσωπα ταῦτα δέον νὰ συμφωνήσωσιν, ἵνα ὑποδείξωσι μεταξὺ των ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα ψήφου.

Τὸ μέρισμα πάσης μετοχῆς πληρώνεται ἐγκύρως εἰς τὸν φέροντα τὴν μερισματαπόδειξιν.

"Αρθρον 12.

Ἐκ τοῦ κεφαλαίου μία πρώτη μερὶς ἐξ εἰκοσιπέντε ἑκατομμυρίων φράγκων θέλει ἐκδοθῇ ἀμέσως. Ἡ πρώτη αὐτὴ μερὶς θὰ ἀπαρτίζεται ἐκ 10.000 μετοχῶν Α.

Αὗται θέλουσιν ἐκδοθῇ εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν εἰς ἑκάστην ἐκ τῶν χωρῶν, τῶν ὁποίων αἱ Κυβερνήσεις συμμετέχουν εἰς τὴν Σύμβασιν.

Τὸ μέρος τῆς πρώτης αὐτῆς μερίδος, τὸ ὁποῖον θέλει ἐκτεθῇ εἰς ἐγγραφὴν εἰς ἑκάστην χώραν θὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν μερίδα, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ταύτης θὰ ἔχῃ ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὰς προκαταβολὰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς Συμβάσεως. Ἐν ἢ περιπτώσει τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἑκάστην χώραν μέρος δὲν ἤθελε λεν οὕτω παραμείνει ἀδιάθετον, θὰ κατανέμεται, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, μεταξὺ τῶν ἄλλων χωρῶν, συμφώνως πρὸς τὴν ἀναλογίαν ἧς δικαιοῦνται.

Ἡ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπή, ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς Συμβάσεως θὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαιοῦντα μέτρα διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν μετοχῶν Α.

Εἰς ἑκάστην χώραν θὰ προτιμῶνται αἱ ἐγγραφαὶ Ἑταιρειῶν ἢ Ἱδρυμάτων ὑποθηκικῆς ἢ ἀγροτικῆς πίστεως. Ὅταν ὑφίστανται ἐν τῇ χώρᾳ ὀργανικοὶ νόμοι γενικοῦ χαρακτῆρος ἀφορῶντες τὰς ἐν λόγῳ Ἑταιρείας ἢ Ἱδρύματα, τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἀνήκει εἰς ἐκείνας ἐξ αὐτῶν, αἵτινες ἔχουν ἐγκριθῇ καὶ συσταθῇ συμφώνως πρὸς ἕνα ἐκ τῶν ὀργανικῶν τούτων νόμων.

"Αρθρον 13

Τὸ Συμβούλιον θὰ λαμβάνῃ, ὅταν τὸ νομίζῃ σκόπιμον, τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἔκδοσιν εἰς ἐγγραφὴν παντὸς μὴ ἐκδοθέντος μέρους τοῦ ἐγκεκριμένου κεφαλαίου (μετοχαὶ Β).

"Αρθρον 14.

Τὸ ἐγκεκριμένον κεφάλαιον τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας δύναται νὰ αὐξηθῇ. Τὸ κυκλοφορῆσαν κεφάλαιον δύναται νὰ μειωθῇ

Article 9.

Toutes les actions seront entièrement libérées au plus tard un mois après leur répartition entre les souscripteurs.

Les actionnaires ne sont engagés que jusqu'à concurrence du capital de chaque action; au delà, tout appel de fonds est interdit.

Article 10.

Les actions A sont nominatives. Toute cession d'action A est soumise à l'agrément du Conseil.

Les actions B peuvent être nominatives ou au porteur.

Article 11.

Toute action est indivisible. Dans le cas où une action appartient à plusieurs personnes celles-ci doivent s'entendre pour désigner celle d'entre elles qui exercera le droit de vote.

Le dividende de toute action est valablement payé au porteur du coupon.

Article 12.

Sur le capital autorisé, une première tranche de vingt-cinq millions de francs sera immédiatement émise. Cette première tranche seta composée des dix mille actions A.

Elles seront mises en souscription dans chacun des pays dont les Gouvernements seront partiés à la Convention.

La part de cette première tranche qui sera mise en souscription dans chaque pays seraproportionnelle à la part pour laquelle le Gouvernement de ce pays se sera engagé à contribuer aux avances prévues à l'article 5 de la Convention. Au cas où la part revenant à un pays ne serait pas entièrement souscrite, la fraction de part ainsi devenue disponible serait répartie, autant qu'il sera posible, entre les autres pays au prorata de la part à laquelle ils ont droit.

Le Comité d'organisation prévu par la Convention prendra les mesusres nécessaires en vue de cette émission d'actions A.

Dans chaque pays, une préférence sera donnée aux souscriptions provenant de sociétés ou instituts de crédit hypothécaire ou agricole. Lorsqu'il existe dans le pays des lois organiques de caractère général desdites sociétés ou instituts le droit de préférence appartient à celles d'entre elles qui sont autorisées et constituées conformément à l'une de ces lois organiques.

Artucle 13.

Le Consil prendra, lorqu'il le jugera opportun, les mesures nécass aires pour la mise en souscription de toute fraction non émise du capital autorisé (actions B.

Art cle 14.

Le capital autorisé de la Société internationale peut être augmenté. Le capital émis peut être diminué

διὰ τοῦ ὑποβιβασμοῦ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας ἑκάστης μετοχῆς. Τὰ μέτρα ταῦτα ἀποφασίζονται τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου γενομένῃ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν δύο τρίτων τῶν μελῶν του, ὑπὸ τῆς ἐκτάκτου Γενικῆς Συνελεύσεως ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44.

"Αρθρον 15.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν προηγουμένως ἐκδοθεισῶν μετοχῶν Α ἔχουσι δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν μετοχῶν Β τῆς πρώτης ἐκδόσεως.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν προηγουμένως ἐκδοθεισῶν μετοχῶν Α καὶ Β ἔχουσιν ἐξ ἴσου δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῆς ἐγγραφῆς τῶν νέων μετοχῶν Β.

Οἱ μέτοχοι, οἵτινες δὲν ἔχουν ἐπαρκῆ ἀριθμὸν παλαιῶν μετοχῶν διὰ νὰ ἐπιτύχωσι μίαν τοὐλάχιστον μετοχὴν τῆς νέας ἐκδόσεως δύνανται νὰ ἑνωθῶσι διὰ νὰ ἐξασκήσωσι τὸ δικαίωμά των.

Τὸ Συμβούλιον ὁρίζει τοὺς ὅρους καὶ τὰς προθεσμίας διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος προτιμήσεως.

Ἐν περιπτώσει αὐξήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου κεφαλαίου, οἱ ἰδιοκτῆται παλαιῶν μετοχῶν ἔχουσι δικαίωμα προτιμήσεως διὰ τὴν ἐγγραφὴν νέων μετοχῶν.

Ἡ ἐξάσκησις τοῦ δικαιώματος προτιμήσεως κανονίζεται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἥτις ἀποφασίζει τὴν αὔξησιν τοῦ κεφαλαίου ὑπὸ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44 προβλεπομένους ὅρους.

"Αρθρον 16.

Τὸ Συμβούλιον καθορίζει ἅπαντας τοὺς νέους ὅρους τῆς ἐκδόσεως καὶ εἰδικῶς, ἂν συντρέχῃ λόγος, τὸ ποσὸν τῆς καταβλητέας ἐπὶ πλέον τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας ἑκάστης μετοχῆς διαφορᾶς. Τὸ ἐκ τῆς διαφορᾶς ταύτης προϊὸν φέρεται εἰς ἀποθεματικὸν λογαριασμόν.

"Αρθρον 17.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδοθοῦν μετοχαὶ κάτω τοῦ ἀρτίου.

"Αρθρον 18.

Ἡ κυριότης τῶν ὀνομαστικῶν μετοχῶν καὶ ἡ μεταβίβασις αὐτῶν καθορίζονται διὰ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁμολογιούχου εἰς τὰ βιβλία τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας.

Αἱ εἰς τὸν φέροντα ὁμολογίαι μεταβιβάζονται δι' ἁπλῆς παραδόσεως.

Ἡ κτῆσις μετοχῶν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας συνεπάγεται ἀποδοχὴν τοῦ Καταστατικοῦ της. Ἡ παράγραφος αὕτη θὰ ἀναφέρεται ἐπὶ τῶν τίτλων τῶν μετοχῶν.

"Αρθρον 19.

Οἱ κληρονόμοι ἢ πιστωταὶ μετόχου τινὸς δὲν δύνανται, ἐπὶ οἱαδήποτε ἀφορμῇ, νὰ προκαλέσουν τὴν σφράγισιν τῆς περιουσίας ἢ ἀξιῶν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας, νὰ προβῶσιν εἰς κατάσχεσιν ἢ κατάσχεσιν εἰς χεῖρας τρίτου τῆς περιουσίας ἢ τῶν ἀξιῶν τούτων οὔτε νὰ ζητήσωσι τὴν διανομὴν ἢ τὸν πλειστηριασμόν των. Δὲν δύνανται νὰ ἀναμιχθῶσι κατ' οὐδένα τρόπον εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐν λόγῳ Διεθνοῦς Ἑταιρείας καὶ ὀφείλουσι διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων των, νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὰ βιβλία ἀπογραφῆς τῆς Ἑταιρείας καὶ εἰς τὰς συζητήσεις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

par la réduction de la valeur nominale de chaque action. Ces mesures sont décidées, sur la proposition du Conseil faite à la majorité des deux tiers de ses membres, par l'Assemblée générale extraordinaire dans les conditions prévues à l'article 44.

Article 15.

Les propriétaires des actions A antérieurement émises ont un droit de préférence à la souscription des actions B de la première émission.

Les propriétaires des actions A et B antérieurement émises ont un droit égal de préférence à la souscription des nouvelles actions B.

Les actionnaires qui n'ont pas un nombre d'actions anciennes suffisnat pour obtenir au moins une action de la nouvelle émission peuvent se réunir pour exercer leur droit.

Le Conseil fixe les conditions et les délais pour l'exercice du droit de préférence.

En cas d'augmentation du capital autorisé, les propriétaires d'actions anciennes ont un droit de préférence à la souscription des actions nouvelles. L'exercice de ce droit de préférence est réglé par l'Assemblée générale qui décide l'augmentation du capital, dans les conditions prévues à l'article 44..

Article 16.

Le Conseil fixe toutes les conditions de l'émission et spécialement, s'il y a lieu, le montant de la prime à verser en sus de la valeur nominale de chaque action. Le produit de cette prime est porté à un compte de réserve.

Article 17.

Il ne peut pas être émis d'actions au-dessous du pair.

Article 18.

La propriété des actions nominatives et leur transfert s'établissent par l'inscription du mon de l'actionnaire sur les registres de la Société internationale

Les actions au porteur se transmettent par simple tradition.

La propriété d'actions de la Société internationale emporte adhésion à ses Status. Il sera fait mention de cet alinéa sur les titres d'actions.

Article 19.

Les héritiers ou créanciers d'un actionnaire ne peuvent, sous quelque prétexte que ce soit. provoquer l'apposition des scellés sur les biens et valeurs de la Société internationale, ni en demander le partage ou la licitation. Ils ne peuvent s'immiscer en aucune manière dans l'administration de la dite Société internationale et ils sont tenus, pour l'exercice de leurs droits, de s'en rapporter aux inventaires sociaux et aux délibérations de l'Assemblée générale.

Ἄρθρον 20.

Τὸ Ἑταιρικὸν κεφάλαιον δύναται νὰ ἐπενδυθῇ:

1) Κατὰ τὸ ἓν δέκατον τὸ πολὺ εἰς κινητὰ καὶ συντρέχοντος λόγου, εἰς ἀκίνητα προοριζόμενα εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Ἑταιρικῆς ἕδρας ἢ ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν.

2) Κατὰ τὸ ἓν τρίτον τὸ πολὺ εἰς τὸ ἄνοιγμα πιστώσεων ἢ ἀνείων ἠγγυημένων τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ διὰ πρώτων ὑποθηκῶν καὶ πραγματοποιουμένων ὑφ' οὓς ὅρους προβλέπει τὸ παρὸν Καταστατικόν.

Ἄρθρον 21.

Ἐπὶ πλέον τοῦ ἑταιρικοῦ κεφαλαίου, τὸ εἰδικὸν ἀποθεματικόν, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς συμβάσεως, συνίσταται ἀπὸ τοῦδε ἀπὸ τὰς προκαταβολὰς εἰς ἃς αἱ Κυβερνήσεις συνήνεσαν, ὡς ἐγγύησιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας. Τὸ ὡς ἄνω ἀπόθεμα σχηματίζεται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

Αἱ προκαταβολαὶ τῶν Κυβερνήσεων, ἀνερχόμεναι εἰς 25 ἑκατομμ. χρυσῶν φράγκων ἐξισούμενα πρὸς 7.258.064.516 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ, φέρονται εἰς τὰς ἐγγραφὰς τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης εἰς λογαριασμὸν τιτλοφορούμενον «κεφάλαιον τοῦ εἰδικοῦ ἀποθέματος Α, καταρτισθὲν ἐκ τῶν προκαταβολῶν τῶν Κυβερνήσεων».

Αἱ ἐν λόγῳ προκαταβολαὶ ἀποδίδονται εἰς τὰς Κυβερνήσεις ἀναλόγως πρὸς τὰς συνεισφορὰς ἑκάστης, ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους εἰς τὰ κατωτέρω ἄρθρα 67 καὶ 69.

Ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ἀποδόσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 67, ἴσα ποσὰ μεταφέρονται ἐκ τοῦ προρρηθέντος λογαριασμοῦ εἰς ἕτερον λογαριασμὸν καλούμενον «κεφάλαιον τοῦ εἰδικοῦ ἀποθέματος Β, καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης».

Ἄρθρον 22.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν κατωτέρω διατάξεων ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία θὰ διατηρῇ εἰς παρακαταθήκην παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν ἢ παρ' ἄλλαις Τραπέζαις πρώτης τάξεως ὑποδεικνυομέναις ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ποσὸν ἴσον πρὸς τὰς προκαταβολὰς εἰς ἃς συνήνεσαν αἱ Κυβερνήσεις κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 5 καὶ αἵτινες δὲν ἀπεδόθησαν εἰσέτι.

Ἐν τούτοις, ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς παρακαταθήκης ταύτης δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἵνα καταστῇ δυνατὸν εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι, ἡ ἐν λόγῳ παρακαταθήκη θέλει ἀναδυσταθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον καὶ ὅτι μέχρι τῆς ἀναδυστάσεως ταύτης οὐδεμία κατανομὴ κερδῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 67 θέλει λάβει χώραν.

Οἱ ἐκ τῆς παρακαταθήκης ταύτης προερχόμενοι τόκοι καταβάλλονται εἰς τὰς Κυβερνήσεις ἀναλόγως πρὸς τὸ οἰκεῖον ποσὸν τῶν μὴ ἐπιστραφεισῶν καταβολῶν των. Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δὲν θὰ καταβάλῃ οὐδένα ἄλλον τόκον εἰς τὰς Κυβερνήσεις ἐπὶ τῶν μὴ ἀποδοθεισῶν προκαταβολῶν αὐτῶν, ἐξαιρέσει τῶν καθοριζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 67 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Διοίκησις.

Ἄρθρον 23.

Ἡ διοίκησις τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης ἀνήκει εἰς τὸ Συμβούλιον. Τὸ Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἐκ 18 μελῶν τὸ πολὺ ὑποδεικνυομένων κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

Article 20.

Le capital social peut être investi :

1o Pour un dixième au plus, dans les meubles et, le cas échéant, les immeubles destinés à l'établissement du siège social ou nécessaires au fonctionnement des services;

2o Pour un tiers au plus, en ouvertures de crédit ou prêts garantis les uns et les autres par des hypothèques de premier rang et réalisés dans les conditions prévues aux présents Statuts.

Article 21.

En sus du capital social, la réserve spéciale prévue à l'article 5 de la Convention est dès maintenant constituée, au moyen des avances consenties par les Gouvernements, comme garantie des engagements de la Société internationale. Cette réserve est formée de la manière suivante:

Les avances des Gouvernements s'élevant à vingt-cinq millions de francs suisses or, équivalant à 7.258.064 516 grammes d'or fin, sont portées dans les écritures de la Société internationale à un compte nommé «Fonds de réserve spéciale A, constitué au moyen des avances des Gouvernements».

Ces avances sont remboursées aux Gouvernements proportionnellement à leurs contributions respectives, dans les conditions prévues aux articles 67 et 69 ci-après.

Au fur et à mesure des remboursements prévus à l'article 67, des sommes équivalentes sont transférées du compte ci-dessus mentionné à un autre compte nommé «Fonds de réserve spéciale B, constitué par la Société internationale».

Article 22.

Sous réserve des dispositions qui suivent, la Société internationale maintiendra à tout moment en dépôt auprès de la Banque des Règlements internationaux ou d'autres banques de premier ordre désignées par le Conseil, une somme équivalant aux avances consenties par les Gouvernements en application de l'article 5 de la Convention et non encore remboursées.

Toutefois, en cas de besoin, tout ou partie de ce dépôt peut être prélevé afin de permettre à la Société internationale de faire face à ses engagements à condition que ledit dépôt soit reconstitué aussitôt que possible et que jusque là il ne puisse être procédé à aucune répartition de bénéfices en vertu de l'article 67.

Les intérêts produits par ce dépôt sont versés aux Gouvernements proportionnellement au montant respectif de leurs avances non remboursées. La Société internationale n'aura aucun autre intérêt à servir aux Gouvernements sur ces avances, sauf ce qui est dit à l'article 67, alinéa 3o.

CHAPITRE III.

Administration.

Article 23.

L'administration de la Société internationale appartient au Conseil.

Le Conseil est composé de dix-huit membres au plus, désignés de la façon suivante:

1) Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου διορίζονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε.

2) Δύο μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται, τὸ ἕν ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Διεθνοῦς Ἀγροτικοῦ Ἰνστιτούτου, τὸ ἕτερον κατ' ἐκλογὴν ἕνεκεν εἰδικῆς ἁρμοδιότητος ἐπὶ δημοσιονομικῶν ζητημάτων, ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῶν Διεθνῶν Διακανονισμῶν. Ἂν τὰ ἱδρύματα ταῦτα ἀρνηθῶσι νὰ προβῶσιν εἰς τοὺς διορισμοὺς τούτους οὗτοι γίνονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε.

3) Ἐννέα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον:

Ὁ πρῶτος διορισμὸς γίνεται ὑπὸ τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς συμβάσεως. Τὰ οὕτω διοριζόμενα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παραμένουσιν ἐν ἐνεργείᾳ μέχρι τῆς τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ 1934.

Οἱ περαιτέρω διορισμοὶ γίνονται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δι' ἐκλογῆς καὶ διὰ μιᾶς ψηφορίας, τοῦ δικαιούχου μιᾶς ψήφου δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 8 μὴ ἔχοντος τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ τὴν ψῆφόν του ταύτην εἰμὴ εἰς ἓν μόνον ὄνομα· τὰ 9 πρόσωπα ἅτινα λαμβάνουσι τὰς περισσοτέρας ψήφους κηρύσσονται ἐκλεγέντα· ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἐκλέγεται ὁ γηραιότερος.

4) Πέντε μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸ πολὺ διορίζονται κατὰ πλειοψηφίαν, καθ' ὃν τρόπον προβλέπει τὸ κατωτέρω ἄρθρον 31, ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν προηγουμένων παραγράφων 1) καὶ 3) λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν γενικῶν συμφερόντων τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας καὶ ἰδίως ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως διευκολυνθῇ ἡ συμμετοχὴ τῶν κυριωτέρων χρηματαγορῶν διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν ὁμολογιῶν.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. ὁρίζει τὴν διάρκειαν τῆς ἐντολῆς τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου ὡς καί, συντρέχοντος λόγου, τῶν ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Δύναται νὰ τοὺς ἀνακαλέσῃ.

Τὰ ὑπὸ τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπόμενα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζονται διὰ 3 ἔτη. Ἡ ἐντολὴ αὐτῶν δύναται ν' ἀνανεωθῇ. Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφ' ὅσον δὲν τυγχάνουσι διωρισμένα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συγκροτεῖται ἐγκύρως καὶ δύναται νὰ ἄρξηται τῆς λειτουργίας του ἀφ' ἧς στιγμῆς δέκα τῶν μελῶν του, τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ἀντιπροέδρου συμπεριλαμβανομένων, ἤθελον διορισθῇ.

Ἄρθρον 24.

Ὅταν οὐδεὶς τῶν ὑπηκόων Κράτους ἔχοντος συνεισφέρει εἰς τὰς προκαταβολὰς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς συμβάσεως δὲν εἶναι μέλος τοῦ Συμβουλίου, ὑπήκοος τοῦ Κράτους τούτου δύναται νὰ ὁρισθῇ ὡς παρακαθήμενον μέλος.

Τὸ παρακαθήμενον τοῦτο μέλος, μὴ δικαιούμενον εἰς ἀποδοχάς, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου μετὰ συμβουλευτικῆς ψήφου.

Διορίζονται δέ, ἐν ἑκάστῳ κράτει, εἴτε ὑπὸ τῆς ἢ τῶν ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν τῶν ἐγκεκριμένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, εἴτε ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Τραπέζης, ἐλλείψει Ἐθνικῆς ἐγκεκριμένης Ἑταιρείας. Παραμένει ἐν ἐνεργείᾳ μέχρις ἀνανεώσεως τῶν διοικητῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 23. Ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ δύναται ν' ἀνανεωθῇ.

Ἄρθρον 25.

Τὰ ἐν τῇ παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 23 μέλη τοῦ Διοικ. Συμβου-

1o. Le président et le vice-président du Conseil sont nommés par le Conseil de la Société des Nations.

2o. Deux administrateurs sont nommés, l'un par le Comité permanent de l'Institut international d'Agriculture, l'autre, choisi pour sa compétence spéciale en matière financière, par la Banque des Règlements internationaux. Si ces institutions renoncent à la nomination, elle est faite par le Conseil de la Société des Nations.

3o. Neuf administrateurs sont nommés dans les conditions suivantes :

La première nomination est faite par le Comité d'organisation prévu à l'article premier de la Convention. Les administrateurs ainsi nommés resteront en fonctions jusqu'à l'Assemblée générale ordinaire de 1934.

Les nominations ultérieures sont faites par l'Assemblée générale par élection à un seul tour de scrutin, le titulaire d'une voix en vertu de l'article 8 ci-dessus ne pouvant porter cette voix que sur un seul nom ; les neuf personnes qui obtiennent le plus grand nombre de voix sont proclamées élues ; en cas d'égalité des voix, l'élection a lieu au bénéfice de l'âge.

4o. Cinq administrateurs au plus sont nommés à la majorité de la manière prévue à l'article 31 ci-dessous, par les administrateurs visés aux paragraphes 1o à 3o qui précèdent, en vue des intérêts généraux de la Société internationale, et, notamment, en vue de favoriser la participation des principaux marchés financiers au placement des obligations.

Le Conseil de la Société des Nations fixe la durée du mandat du président et du vice-président, ainsi que, le cas échéant, des administrateurs qui sont nommés par lui. Il peut les révoquer.

Les administrateurs visés aux paragraphes 3o et 4o du présent article sont nommés pour trois ans ; leur mandat peut être renouvelé. La même règle s'applique aux administrateurs visés au paragraphe 2o du présent article au cas où ils ne sont pas nommés par le Conseil de la Société des Nations.

Le Conseil d'administration est valablement constitué et peut entrer en fonctions dès que dix de ses membres, y compris le président et le vice-président, ont été nommés.

Article 24.

Lorsqu'aucun ressortissant d'un pays ayant contribué aux avances prévues à l'article 5 de la Convention ne fait partie du Conseil, un ressortissant de ce pays peut être nommé assesseur.

Cet assesseur, non rémunéré, a le droit de prendre part aux réunions du Conseil avec voix consultative.

Il est nommé, dans chaque pays, soit par la ou les Sociétés nationales agréées par le Conseil, soit par la Banque centrale, en l'absence de Société nationale agréée. Il demeure en fonctions jusqu'au renouvellement des administrateurs visés au paragraphe 3 de l'article 23. Son mandant peut être renouvelé.

Article 25.

Les administrateurs visés au paragraphe 3o de l'

λίου καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 24 παρακαθήμενα ἐκλέγονται μέλη μεταξὺ τῶν διοικητῶν, ὑποδιοικητῶν, προέδρων, ἀντιπροέδρων, ἢ ἀντιπροσώπων Ἑταιρειῶν ἢ ἱδρυμάτων κτηματικῆς, ὑποθηκικῆς ἢ ἀγροτικῆς πίστεως ἢ μεταξὺ προσωπικοτήτων ἐχουσῶν εἰδικὴν ἁρμοδιότητα ἐπὶ τραπεζιτικῶν ἢ πιστωτικῶν ζητημάτων.

Εἰς τὰ Κράτη ὅπου ὑφίστανται ὀργανικοὶ νόμοι γενικοῦ χαρακτῆρος Ἑταιρεῖαι ἢ Ἱδρύματα προβλεπόμενα ἀνωτέρω, αἱ ἐν λόγῳ Ἑταιρεῖαι ἢ Ἱδρύματα εἶναι αἱ ἐγκριθεῖσαι ἢ συσταθεῖσαι συμφώνως πρὸς ἕνα τῶν ὀργανικῶν τούτων νόμων.

Ἄρθρον 26.

Ὅταν κενοῦνται θέσεις τοῦ Συμβουλίου ἐκ παντὸς ἄλλου λόγου ἢ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ἀσκήσεως τῶν καθηκόντων τῆς προβλεπομένης εἰς τὸ ἄρθρον 23 αὗται πληροῦνται ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους :

α') Ἂν πρόκειται περὶ μέλους τοῦ Συμβουλίου διορισθέντος ὑφ οὓς ὅρους προβλέπουσιν αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 23, ἡ κοινὴ θέσις πληροῦται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ ἀντικαταστατέου μέλους.

β') Ἂν πρόκειται περὶ μέλους τοῦ Συμβουλίου διορισθέντος ὑφ' οὓς ὅρους προβλέπει ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 23 τὸ Συμβούλιον διορίζει νέον μέλος τῆς Ἐθνικότητος τοῦ ἀντικαταστατέου μέλους.

Τὰ οὕτω διορισθέντα μέλη τοῦ Συμβουλίου παραμένουσιν ἐν ἐνεργείᾳ μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐντολῆς τοῦ προκατόχου των. Ἡ ἐντολὴ αὐτῶν δύναται ν' ἀνανεωθῇ.

Αἱ κενώσεις θέσεων τοῦ Συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ περεμποδίσουν τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 27.

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δέον νὰ ἔχωσι τὴν συνήθη αὐτῶν διαμονὴν ἐν Εὐρώπῃ.

Ἄρθρον 28.

Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ οὔτε νὰ παραμείνῃ πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος, ἢ μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου οὐδὲν μέλος Κυβερνήσεως ἢ μέλος Νομοθετικοῦ Σώματος, ὅπερ δὲν θὰ εἶχε διορισθῇ ἰσοδυνάμως εἰς τὰς θέσεις ταύτας.

Ἄρθρον 29.

Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνουσι χώραν εἰς τὴν ἑταιρικὴν ἕδραν, πλὴν ἀντιθέτου ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁρίζει τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 30.

Πᾶν μέλος τοῦ Συμβουλίου, ὅπερ δὲν θὰ ἦτο παρὸν προσωπικῶς εἰς συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου, δύναται, δι' ἁπλῆς ἐπιστολῆς, νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ οἱονδήποτε ἄλλο μέλος τοῦ Συμβουλίου νὰ ψηφίσῃ ἐν ὀνόματί του κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην. Οὐδὲν μέλος τοῦ Συμβουλίου δύναται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ πλείονα μέλη τοῦ ἑνός.

Ἄρθρον 31.

Ἐξαιρέσει ἀντιθέτων διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ ἢ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Χάρτου, αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν ἁπλῶς τῶν παρόντων ἢ διὰ πληρεξουσιότητος ἀντιπροσωπευομένων μελῶν. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου νικᾷ.

Ἵνα αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου ὦσιν ἔγκυροι, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ παρουσία 6 τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 32.

Ὁ πρόεδρος, ὁ ἀντιπρόεδρος, καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ λάβωσιν, ἐπὶ πλέον τῶν ἐξόδων μετακινήσεως, ἀποζημίωσιν δι' ἑκάστην παρουσίαν καὶ ἀνταμοιβὴν (εἴτε τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην μόνον) τὸ ποσὸν τῶν ὁποίων ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἄρθρον 33.

Τὸ Συμβούλιον ὑποδεικνύει ἕκαστον ἔτος 5 ἢ 7 τῶν μελῶν του, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγεται καὶ ὁ πρόεδρος, ἵνα ἀποτελέσουν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπήν.

Ἡ προεδρία τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἀνήκει εἰς τὸν πρόεδρον, τοῦ ὁποίου ἡ ψῆφος ὑπερισχύει. Ὁ πρόεδρος δύναται ν' ἀναστείλῃ πᾶσαν ἀπόφασιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ἀναφερθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον.

Δύο ὑπήκοοι τὸ πολὺ τῶν Κρατῶν τῶν ὁποίων αἱ Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας δύνανται νὰ ὦσι μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὅταν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ 5 μελῶν· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δύναται ν' ἀνέλθῃ εἰς 3, ὅταν ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐξ 7 μελῶν.

Ἄρθρον 34.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου εἶναι πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας καὶ διευθύνει τὴν διοίκησιν αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐξουσίας τοῦ Συμβουλίου.

Δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ ἄλλας λειτουργίας αἵτινες, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου θὰ ἠδύναντο νὰ παρεμποδίζωσι τὴν ἐξάσκησιν τῶν προεδρικῶν του καθηκόντων.

Ὁ ἀντιπρόεδρος ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα τοῦ προέδρου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ τελευταίου τούτου, ἢ ἐν περιπτώσει χηρείας τῆς θέσεως. Ἐν περιπτώσει κωλύματος τοῦ ἀντιπροέδρου μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀσκεῖ τὰ καθήκοντα προέδρου.

Ἄρθρον 35.

Τὸ Συμβούλιον ἀπολαύει ἁπάσης τῆς ἀναγκαίας ἐξουσίας διὰ τὴν διαχείρισιν τῶν ἑταιρικῶν ὑποθέσεων καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ παντὸς ζητήματος μὴ ἐπιφυλασσομένου τῇ Γενικῇ Συνελεύσει.

Τὸ Συμβούλιον ἀντιπροσωπεύει τὴν Διεθνῆ Ἑταιρείαν ἀπέναντι τῶν τρίτων καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ὡς ἐν ἐνάγουσαν ἢ ἐναγομένην. Αὐτὸ μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀναλαμβάνῃ ὑποχρεώσεις ἐν ὀνόματι της.

Δύναται νὰ ἀναθέσῃ τὴν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων του εἰς τὸν πρόεδρον, εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπήν, εἰς ἓν ἢ πλείονα μέλη τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ διαρκοῦς προσωπικοῦ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ καθορίσῃ δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τὰ δικαιώματα ἑνὸς ἑκάστου τῶν προσώπων εἰς τὰ ὁποῖα ἀνέθεσε τὴν ἄσκησιν τῶν δικαιωμάτων του.

Ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐξουσιοδοτήσεως ταύτης, ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία ἀναλαμβάνει ἐγκύρως ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τῶν τρίτων, εἴτε διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ προέδρου, εἴτε διὰ δύο ὑπογραφῶν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἢ τῶν μελῶν τοῦ προσωπικοῦ δεόντως ἐξουσιοδοτημένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου νὰ ὑπογράφωσιν ἐν ὀνόματι αὐτοῦ.

article 23 et les assesseurs visés à l'article 24 sont choisis parmi les gouverneurs, vice-gouverneurs, présidents, vice-présidents ou représentants de sociétés ou instituts de crédit foncier, hypothécaire ou agricole ou parmi les personnalités ayant une compétence spéciale en matière de banque et de crédit.

Dans les pays où il existe des lois organiques de caractère général, des sociétés ou instituts visés ci-dessus, lesdites sociétés ou instituts sont ceux qui sont autorisés ou constitués conformément à l'une de ces lois organiques.

Article 36.

Lorsque des vacances se produisent dans le Conseil pour toute autre raison que l'échéance du terme des fonctions fixé à l'article 23, il y est pourvu dans le conditions suivantes :

a) Lorsqu'il s'agit d'un membre du Conseil nommé dans les conditions prévues aux paragraphes 1, 2 et 4 de l'article 23, il est pourvu à la vacance de la même manière qu'à la nomination du membre qu'il s'agit de remplacer.

b) Lorsqu'il s'agit d'un administrateur nommé dans les conditions prévues au paragraphe 3 de l' article 23, le Conseil nomme un nouvel administrateur de la même nationalité que l'administrateur qu'il s'agit de remplacer.

Les administrateurs ainsi nommés restent en fonctions jusqu'à l'expriation du mandat de leur prédécesseur ; leur mandat peut être renouvelé.

Les vacances qui surviennent dans le Conseil ne font pas obstacle à l'exercice de ses fonctions.

Article 27.

Les administrateurs doivent avoir leur résidence habituelle en Europe.

Article 28.

Ne peut être nommé ni demeure président, vice-président ou administratuer aucun membre d'un gouvernement, ni aucun membre d'un corps législatif, qui ne serait pas investi de ces fonctions pour la vie.

Article 29.

Les séances du Conseil sont tenues au siège social, sauf décision contraire du Conseil, qui fixe dans ce cas le lieu de la réunion.

Article 30.

Tout membre du Conseil qui n'est pas présent en personne à une séance du Conseil peut, par simple lettre, donner à tout autre membre une procuration l'autorisant à voter en son nom à cette séance. Aucun membre du Conseil ne peut représenter plus d'un membre absent.

Article 31.

Sauf dispositions contraires des Statuts ou de l' article 3 de la Charte, les décisions du Conseil sont prises à la majorité simple des membres présents ou représentés par procuration. En cas d'égalité des voix la voix du président est prépondérante.

Pour la validité des décisions du Conseil, la présence de six au moins des membres le composant est nécessaire. Les membres représentés par procuration sont considérés comme présents.

Article 32.

Le président, le vie-président et les administratuers peuvent recevoir, outre leurs frais de déplacement, un jeton de présence et une rémunération (ou bien l'un ou l'autre seulement) dont le montant est fixé par le Conseil, sous réserve de l'approbation de l'Assemblée générale.

Article 33.

Le Conseil désigne chaque année cinq ou sept de ses membres, dont le président, pour constituer un Comité exécutif.

Le présidence de ce Comité appartient au président, qui a voix prépondérante. Le Président peut suspendre toute décision du Comité exécutif et en référer au Conseil.

Deux ressortissants au plus des pays dont les Sociétés nationales ont été agréées par la Société internationale peuvent faire partie du Comité exécutif quand le comité comporte cinq membres ; leur nombre peut être porté à trois quand le Comité comprend sept membres.

Article 34.

Le président du Conseil est président de la Société internationale ; il en dirige l'administration, sous réserve de l'autorité du Conseill.

Il ne peut accepter d'autres fonctions qui, de l'avis du Conseil, pourraient le gêner dans l'exercice de celles de président.

Le vice-présedent remplit les fonctions de président en cas d'absence de celui-ci, ou en cas de vacance de l'emploi. En cas d'empêchement du vice-président, un administratur nommé par le Conseil remplit les fonctions de président.

Article 35.

Le Conseil est investi de tous pouvoirs nécessaires pour la gestion des affaires sociales et il statue sur toutes les questions qui ne sont pas réservées à l'Assemblée générale.

Le Conseil représente la Société internationale vis-à-vis des tiers et en justice, tant en demande qu'en défence. Il a seul le droit de contracter des engagements en son nom.

Il peut déléguer ses droits au président, au Comité exécutif, à un ou plusieurs des membres du Conseil ou du personnel permanent de la Société internationale, mais à condition de spécifier, par une délibération particulière, les pouvoirs, de chacune des personnes à qui il délègue ces droits.

Dans la limite de ces pouvoirs, la Société internationale est valablement engagée envers les tiers, soit par la signature du président, soit par deux signatures de membres du Conseil ou de membres du personnel dûment autorisés par le Conseil à signer en son nom.

"Αρθρον 36.

Τὸ Συμβούλιον, τῇ προτάσει τοῦ προέδρου, ὁρίζει γενικὸν Διευθυντήν. Οὗτος εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τοῦ προέδρου διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας· εἶναι ἀρχηγὸς τοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ Συμβούλιον καθορίζει τὴν διαίρεσιν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας εἰς ὑπηρεσίας.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι οἱ κατέχοντες ἀνάλογον σειρὰν διορίζονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῇ προτάσει τοῦ προέδρου κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Τὰ ἄλλα μέλη τοῦ προσωπικοῦ διορίζονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῇ συναινέσει τοῦ προέδρου.

"Αρθρον 37.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου ἐκτίθενται ἐν περιλήψει εἰς ἐκθέσεις ὑπογραφομένας ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Τὰ ἀντίγραφα ἢ τὰ ἀποσπάσματα τῶν ἐκθέσεων τούτων δέον, ἐπὶ τῷ σκοπῷ προσαγωγῆς αὐτῶν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, νὰ ἐπικυρῶνται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Πρακτικὸν τῶν ἐν ἑκάστῃ συνεδριάσει ληφθέντων ἀποφάσεων δέον νὰ στέλλεται, ἐντὸς 8ημέρου ἀπὸ τῆς συνεδριάσεως, εἰς ἕκαστον μέλος τοῦ Συμβουλίου.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰμὴ μετὰ ἔγκρισιν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ Προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV.

Γενικὴ Συνέλευσις.

"Αρθρον 38.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐγκύρως συντεταγμένη ἀντιπροσωπεύει τὸ σύνολον τῶν μετόχων. Ἀπαρτίζεται ἐξ ὅλων τῶν μετόχων. Οἱ ἰδιοκτῆται ὀνομαστικῶν μετοχῶν δέον νὰ εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ βιβλία μεταβιβάσεως τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς συνόδου. Οἱ ἰδιοκτῆται μετοχῶν εἰς τὸν κομιστὴν δέον νὰ ἔχωσι καταθέσει τὰς μετοχάς των 5 ἡμέρας πρὸ τῆς Συνόδου εἰς τὰς Τραπέζας τὰς ὑποδεικνυομένας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιπροσωπευθῇ τις εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν εἰμὴ ὑπὸ ἐντολοδόχου μέλους τῆς Συνελεύσεως ταύτης.

"Αρθρον 39.

Ἡ τακτικὴ Συνέλευσις δέον νὰ συνέρχεται ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς ἑταιρικῆς χρήσεως τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας, καὶ εἰς ἡμερομηνίαν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

"Αρθρον 40.

Αἱ προσκλήσεις γίνονται τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου 30 τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συγκλήσεως δι' ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης εἰς ἕκαστον ἰδιοκτήτην ὀνομαστικῶν μετοχῶν καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τὴν ἀναγραφομένην εἰς τὸ βιβλίον τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας ὡς καὶ διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὁριζομένας ἐφημερίδας.

Ἡ τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις συσκέπτεται ἐγκύρως ὅταν τὰ παρόντα ἢ ἀντιπροσωπευόμενα μέλη διαθέτουσι τοὐλάχιστον τὸ τέταρτον τῶν ψήφων. Ἡ ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις συσκέπτεται ἐγκύρως ὅταν τὰ παρόντα ἢ ἀντιπροσωπευόμενα μέλη διαθέτουσι τοὐλάχιστον τὸ ἥμισυ τῶν ψήφων.

Article 36.

Le Conseil, sur la proposition du président, nomme un directeur général. Celui-ci est responsable, envers le président, des opérations de la Société internationale; il est le chef du personnel.

Le Conseil établit la division de la Société internationale en services.

Les chefs de service, ainsi que les autres fonctionnaires occupant un rang analogue, sont nommés par le Conseil sur la proposition du président, après avis du directeur général.

Les autres membres du personnel sont nommés par le directeur général avec l'approbation du président.

Article 37.

Les délibérations du Conseil sont résumées dans des comptes rendus signés par le président.

Les copies ou les extraits de ces comptes rendus doivent, aux fins de production en justice, être certifiés par le président ou par le directeur général.

Un procès-verbal des décisions prises à chaque réunion doit être envoyé, dans les huit jours qui suivent la réunion, à chacun des membres du Conseil.

Les décisions du Conseil ne peuvent être exécutées que si elles sont approuvées par le président et revêtues de sa signature.

CHAPITRE IV.

Assemblée générale.

Article 38.

L'Assemblée générale, régulièrement constituée représente l'universalité des actionnaires. Elle se compose de tous les actionnaires. Les propriétaires d'actions nominatives doivent être inscrits dans les registres de transfert trois mois avant la réunion. Les propriétaires d'actions au porteur doivent avoir déposé leurs actions cinq jours avant la réunion auprès de banques désignées par le Conseil.

On ne peut se faire représenter à l'Assemblée générale que par un mandataire membre de cette Assemblée.

Article 39.

L'Assemblée générale ordinaire doit se réunir au cours des six mois qui suivent la fin de l'exercice social de la Société internationale, à la date fixée par le Conseil.

L'Assemblée générale est convoquée en Assemblée générale extraordinaire, soit par délibération spéciale du Conseil, chaque fois que celui-ci en reconnaît l'utilité, soit à la demande d'actionnaires possédant au moins un tiers des voix.

Article 40.

Les convocations sont faites à la diligence du président trente jours au moins avant la date de la réunion par lettres adressées à chaque propriétaire d'actions nominatives à l'adresse figurant au registre de la Société internationale et par voie d'insertion dans les journaux désignés par le président.

L'Assemblée générale ordinaire delibère valablement lorsque les membres présents ou représentés ont droit au moins au quart des voix. L'Assemblée générale extraordinaire délibère valablement lorsque les membres présents ou représentés ont droit au moins à la moitié des voix.

Ἡ ἡμερησία διάταξις καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀνακοινοῦται εἰς τοὺς μετόχους διὰ προσκλήσεως.

Τὸ Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ἀρχικὴν ἡμερησίαν διάταξιν πᾶν ζήτημα οὗτινος ἡ ἀναγραφὴ ἐζητήθη, 20 ἡμέρας πρὸ τῆς συνόδου, ὑπὸ μετόχων συγκεντρούντων τὰ 20 ο)ο τῶν ψήφων. Ἡ προσθήκη αὕτη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἀνακοινοῦται ἀμέσως εἰς τοὺς μετόχους διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ οὐδὲν ἄλλο ζήτημα πλὴν τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ Συμβούλιον καὶ ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει παρόντα μέλη συναινέσωσιν.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις καθορίζει μόνη, ἐὰν συντρέχῃ λόγος, τοὺς ἄλλους ὅρους τῆς λειτουργίας της.

"Αρθρον 41.

Ἐὰν ἡ ἀπαρτία ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 40 δὲν ἔχει ἐπιτευχθῇ, ἡ Συνέλευσις συγκαλεῖται ἐκ νέου ἐντὸς προθεσμίας μὴ ὑπερβαινούσης τὸ 8ήμερον. Συνέρχεται δὲ ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν τοὐλάχιστον καὶ 25 ἡμερῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς τελευταίας συγκλήσεως.

Συσκέπτεται ἐγκύρως ἐπὶ ἁπάντων τῶν ζητημάτων τῶν ἀναγεγραμμένων εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων ὃν διαθέτουσι τὰ παρόντα ἢ τὰ ἀντιπροσωπευόμενα μέλη.

Αἱ τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι Συνελεύσεις δύνανται νὰ λαμβάνωσι χώραν κατὰ τὴν αὐτὴν συνοδρίαν. Ἐὰν ἡ ἡμερησία διάταξις δὲν ἔχει ἐξαντληθῇ, ἡ συνεδρία παρατείνεται τὴν ἐπαύριον καὶ τὰς ἀκολούθους ἡμέρας μέχρις οὗ ἐξαντληθῇ ἡ ἡμερησία διάταξις.

"Αρθρον 42.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων.

Ἡ συνεδρία λαμβάνει χώραν εἰς τὴν ἑταιρικὴν ἕδραν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας.

"Αρθρον 43.

Ἡ τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις εἶναι ἁρμοδία:

1) Νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν καὶ, τῇ εἰσηγήσει τῶν ἐπιτρόπων—ἐλεγκτῶν, τὸν ἐτήσιον ἰσολογισμὸν καὶ τὸν λογαριασμὸν τῶν κερδῶν καὶ ζημιῶν.

2) Νὰ ἐπιδοκιμάζῃ τὸν καθορισμὸν τῶν ἀποδοχῶν, τῆς κατὰ παρουσίαν ἀποζημιώσεως ἢ ἐξόδων τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τὰς προτεινομένας μεταβολὰς εἰς τὰς ὡς ἄνω ἀποδοχάς, ἀποζημιώσεις καὶ ἔξοδα.

3) Νὰ διορίζῃ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἅτινα εἶναι ἁρμοδία νὰ καθορίζῃ.

4) Νὰ ἀποφασίζῃ τὴν διάθεσιν τῶν καθαρῶν κερδῶν καὶ νὰ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἀπονομῆς μερίσματος καὶ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ.

5) Ν' ἀπαλλάσσῃ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου πάσης προσωπικῆς εὐθύνης ὅσον ἀφορᾷ τὴν λήξασαν ἑταιρικὴν χρῆσιν.

6) Τέλος νὰ συνδιασκέπτεται ἐπὶ παντὸς ὑποβαλλομένου αὐτῇ ζητήματος ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 προβλεπομένους ὅρους.

Les Assemblées ordinaires et extraordinaires peuvent avoir lieu dans la même séance. Si l'ordre du jour ne peut pas être épuisé, la séance est prorogée au lendemain et jours suivants jusqu'à ce que l'ordre du jour soit épuisé.

Article 42.

Le président du Conseil préside les Assemblées générales.

La réunion a lieu au siège social de la Société internationale.

Article 43.

L'Assemblée générale ordinaire a compétence pour :

1o Approuver le rapport annuel, et, sur le rapport des commissaires vérificateurs, le bilan annuel et le compte de profits et pertes ;

2o Approuver la fixation des rémunérations, jetons de présence ou frais des membres du Conseil et les chargements proposés à ses rémunérations, jetons et frais ;

3o Nommer les administrateurs qui sont à sa désignation ;

4o Décider les affectations des bénéfices nets et se prononcer sur la déclaration d'un dividende et son montant ;

5o Décharger les membres du Conseil de toute responsabilité individuelle en ce qui concerne l'exercice social écoulé ;

6o Enfin, délibérer sur toute question dont elle est saisie dans les conditions prévues à l'article 40.

Ἡ τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν τῶν δοθεισῶν ψήφων.

Ἄρθρον 44.

Ἡ ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις δέον νὰ συνέρχεται ἵνα ἀποφασίζῃ ἐπὶ πάσης προτάσεως τοῦ Συμβουλίου ἀφορώσης:

1) Τὴν αὔξησιν ἢ τὴν μείωσιν τοῦ Συμβουλίου.
2) Πᾶσαν μεταβολὴν τοῦ Καταστατικοῦ.
3) Πάντα τὰ ζητήματα ἅτινα συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν καὶ τὸν Χάρτην, δέον νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν.
4) Τὴν διάλυσιν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας.

Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων ἡ ἔκτακτος Γενικὴ Συνέλευσις ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν τῶν τριῶν τετάρτων τῶν ψήφων ἃς διαθέτουσιν οἱ παρόντες ἢ ἀντιπροσωπευόμενοι μέτοχοι. Ἐπὶ παντὸς ἄλλου ζητήματος ἀποφασίζει κατὰ πλειψηφίαν τῶν δοθεισῶν ψήφων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Ὁμολογίαι.

Ἄρθρον 45.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δύναται νὰ ἐκδώσῃ ὁμολογίας ὀνομαστικῆς ἀξίας ἥτις δὲν νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἀθροίσματος τοῦ ὀνομαστικοῦ ποσοῦ τοῦ καταβληθέντος ἑταιρικοῦ κεφαλαίου καὶ τοῦ εἰδικοῦ ἀποθέματος τοῦ συσταθέντος ἐκ τῶν κεφαλαίων Α καὶ Β τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21.

Ἄρθρον 46.

Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν αἵτινες ἐκδίδονται ἀπὸ τὴν Διεθνῆ Ἑταιρείαν, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ συνολικὸν ποσὸν ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν ὁμολογιῶν αἵτινες παραδίδονται ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς ἑταιρείας εἰς τὴν Διεθνῆ ἀντὶ τῶν δανείων τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ παραχωρήσει εἰς αὐτάς.

Ἄρθρον 47.

Αἱ ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας ἐκδιδόμεναι ὁμολογίαι εἶναι ὀνομαστικαὶ ἢ εἰς τὸν κομιστήν.

Αἱ ὀνομαστικαὶ ὁμολογίαι μεταβιβάζονται διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς βιβλίον μεταβιβάσεων τηρούμενον ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας.

Αἱ ὁμολογίαι εἰς τὸν κομιστὴν μεταβιβάζονται δι' ἁπλῆς παραδόσεως.

Ἄρθρον 48.

Αἱ ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας ἐκδιδόμεναι ὁμολογίαι ἐξοφλοῦνται εἴτε δι' ἐξαγορᾶς, εἴτε διὰ κληρώσεως, ἡ ἀνωτάτη προθεσμία τῆς ὁποίας ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἑκάστη πληρωμὴ περιλαμβάνει τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν ὁμολογιῶν διὰ τὴν πραγματοποίησιν ἀποσβέσεως τοιαύτης ὥστε ἡ ἀξία τῶν μετοχῶν αἵτινες παραμένουν ἐν κυκλοφορίᾳ νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ οὐδέποτε τὴν ἀξίαν τῶν ὁμολογιῶν αἵτινες παραδίδονται ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς ἑταιρείας, ὡς ἀναφέρει τὸ ἄρθρον 46.

Ἡ κλήρωσις τῶν ὁμολογιῶν αἵτινες ὀφείλουν νὰ πληρωθοῦν πραγματοποιεῖται ἐνώπιον τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ δύο (2) μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

L'Assemblée générale ordinaire décide à la majorité des suffrages exprimés.

Article 44.

L'Assemblée générale extraordinaire doit être réunie pour statuer sur toute proposition du Conseil concernant :

1o L'augmentation ou la réduction du capital ;
2o Toute modification aux Statuts ;
3o Toutes questions qui, aux termes de la Convention ou de la Charte, doivent être soumises à l'Assemblée générale extraordinaire ;
4o La liquidation de la Société internationale·

Sur ces questions, l'Assemblée générale extraordinaire décide à la majorité des trois quarts des voix dant disposent les actionnaires présents ou représentéss Sur toute autre question, elle décide à la majorité de. suffrages exprimés.

CHAPITRE V.

Obligations.

Article 45.

La société internationale peut émettre des obligations jusqu'à concurrence d'une valeur de remboursement qui ne devra en aucun cas dépasser dix fois le total du montant nominal du capital social versé et de la réserve spéciale constituée par les fonds A et B visés à l'article 21.

Article 46.

La valeur de remboursement des obligations émises par la Société intenationale ne peut dépasser le montant total de la valeur de remboursement des obligations remises par les Sociétés nationales à la Société internationale en représentation des prêts qu'elle leur aura consentis.

Article 47.

Les obligations émises par la Société internationale sont nominatives ou au porteur.

Les obligations nominatives sont transmissible par voie d'inscription dans un registre de transfert tenu par la Société internationale.

Les obligations au porteur se transmettent par simple tradition.

Article 48.

Les obligations émises par la Société internatio nale sont appelées au remboursement par voie soit de rachat, soit de tirage au sort, dans un délai maximum que le Conseil détermine.

Chaque remboursement comprend le nombre d' obligations nécessaire pour opérer un amortissement tel que la valeur de remboursement des obligations restant en circulation n'excède jamais la valeur de rem boursement des obligations remises par les Sociétés na tionales, comme il est dit à l'article 46.–

Le tirage des obligations qui doivent être appelées au remboursement par la voie du sort est effectué en présence du président ou du vice-président et de deux membres du Conseil.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν κληρωθεισῶν ὁμολογιῶν τοιχοκολλοῦνται εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας καὶ δημοσιεύονται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὁριζομένας ἐφημερίδας.

Αἱ κληρούμεναι ὁμολογίαι ἐξοφλοῦνται ἀπὸ τὴν ὁριζομένην εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡμέραν.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας αἱ πληρωνόμεναι ὁμολογίαι παύουν αὐτοδικαίως νὰ ἀποδίδουν τόκον.

Αἱ ἐξοφληθεῖσαι ὁμολογίαι καὶ τὰ ἐξοφληθέντα τοκομερίδια σφραγίζονται ἀμέσως δι' ἀκυρωτικῆς σφραγίδος.

Ἄρθρον 49.

Αἱ ὁμολογίαι ἀποφέρουν τόκον τοῦ ὁποίου τὸ ποσόν, ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς καθορίζονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διατυπώσεων αἵτινες ἀπαιτοῦνται ἀπὸ τὸν νόμον τῆς χώρας τῆς ἐκδόσεως, δύναται νὰ ὁρισθῇ ἐπὶ ἑκάστης φορολογίας βραβεῖον πληρωτέον κατὰ τὴν ἐξόφλησιν. Τὸ Συμβούλιον κανονίζει τὸ ποσὸν καὶ τοὺς τρόπους τῆς πληρωμῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 50.

Οἱ τόκοι καὶ τὰ κεφάλαια τῶν ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας ἐκδιδομένων μετοχῶν εἶναι ἠγγυημέναι δι' ἀποκλειστικοῦ προνομίου ἐπὶ τῶν τόκων καὶ τῶν κεφαλαίων τῶν ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν ἐκδιδομένων ὁμολογιῶν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν κατωτέρω ἄρθρων 57 καὶ 58 καὶ παραδιδομένων εἰς τὴν Διεθνῆ Ἑταιρείαν ἀπέναντι τῶν δανείων τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς αὐτάς.

Οἱ τόκοι καὶ τὰ κεφάλαια τῶν παραδιδομένων μετοχῶν εἰς τὴν Διεθνῆ Ἑταιρείαν ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν δέον καὶ αὐτὰ νὰ λάβουν ὡς ἐγγύησιν α') εἴτε πρῶτον προνόμιον ἐπὶ τῶν πιστώσεων αἵτινες καθωρίσθησαν καὶ ἠσφαλίσθησαν διὰ πρώτης ὑποθήκης ὑπὲρ τῆς περὶ ἧς πρόκειται Ἐθνικῆς Ἑταιρείας.

β') Εἴτε παραλλήλως πρὸς τὸ σύνολον τῶν ὑποθηκικῶν ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας διὰ προνομίου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ὑποθηκικῶν πιστώσεων αἵτινες συνεστήθησαν πρὸς ὄφελος τῆς Ἑταιρείας ταύτης καὶ ἀποτελοῦν τὸ ἀντιστάθμισμα τῶν ἐν λόγῳ ὑποθηκικῶν ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 51.

Μέχρι τῆς ὁριστικῆς αὐτῶν χρησιμοποιήσεως, τὰ κεφάλαια τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας παραμένουν ἐν παρακαταθήκῃ εἰς τὰς Τραπέζας πρώτης τάξεως τὰς ὁριζομένας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἢ ἐπενδύονται προσωρινῶς διὰ βραχυπροθέσμων ἀξιῶν παρεχουσῶν πᾶσαν ἀσφάλειαν. Αἱ προσωρινα ὐται τοποθετήσεις λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κανόνος ἰσορροπίας τοῦ καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 46.

Ἄρθρον 52.

Ἡ προθεσμία παραγραφῆς τῶν μερισμάτων καὶ τόκων εἶναι πενταετὴς, τριακονταετὴς δὲ διὰ τὰ κεφάλαια. Τὰ οὕτω παραγραφόμενα ποσὰ περιέρχονται εἰς τὴν Διεθνῆ Ἑταιρείαν.

Ἄρθρον 53.

Ὁ νόμος περὶ ἕδρας τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας ἐφαρμόζεται εἰς τὴν διαδικασίαν τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἀνάληψιν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου των τῶν ἀπολεσθέντων ἢ κλαπέντων τίτλων καὶ τὴν εἰσπραξιν τῶν μερισμάτων καὶ τῶν τόκων τῶν σχετικῶν πρὸς τοὺς τίτλους τούτους.

Les numéros d'obligations sortis au tirage sont affichés au siège de la Société internationale et insérés dans les journaux choisis par le Conseil.

Les obligations désignées par le sort sont remboursées à partir du jour indiqué par ces publications.

A compter de ce jour, les obligations remboursables cessent de plein droit de porter intérêt.

Les obligations remboursées et les coupons payés sont immédiatement frappés d'un timbre d'annulation.

Article 49.

Les obligations portent un intérêt dont le taux les époques et le mode de paiement sont fixés par le Conseil.

Sous réserve de l'exécution des formalités prescrites par la loi du pays d'émission, il peut être attribué aux obligations des primes payables au moment du remboursement. Le Conseil en fixe l'importance et les modalités de paiement.

Article 50.

Les intérêts et le capital des obligations émises par la Société internationale sont garantis par un privilège exclusif sur les intérêts et le capital des obligations émises par les Sociétés nationales, conformé ment aux dispositions des articles 57 et 58 ci-après, et remises à la Société internationale en représentation des prêts qu'elle a consentis à ces Sociétés.–

Les intérêts et le capital des obligations remises à la Société internationale par chaque Société nationale doivent à leur tour être garantis :–

a) Soit par un privilège de premier rang sur des créances déterminées garanties par des hypothèques de premier rang constituées au profit de ladite Société nationale,

b) soit, concurrement avec l'ensemble des obligations hypothécaires de la Société nationale, par un privilège sur l'ensemble des créances hypothécaires constituées au profit de cette Société et formant la contre-partie desdites obligations hyptohécaires.

Article 51.

Judqu'à leur emploi définitif, les fonds provenant de l'émission des obligations de la Société internationale restent en dépôt auprès de banques de premier ordre désignées par le Conseil, ou font provisoirement l'objet d'un investissement en valeurs à court terme offrant toute séeurité. Il est tenu compte de ces placements temporaires pour l'application de la règle d'équilibre établie par l'article 46 ci-dessus.–

Article 52.

Le délai de prescription des dividendes et intérêts est de cinq années; il est de trente années pour les capitaux. Les sommes ainsi prescrites sont acquises à la Société internationale.

Article 53.

La loi du siège de la Société internationale est applicable à la procédure relative à la rentrée en possession par leur propriétaire des titres perdus ou volés et à l'encaissement des dividendes et intérêts afférents à ces titres.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI.

Ὅροι δανείων.

Ἄρθρον 54.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία χορηγεῖ εἰς Ἐθνικὰς Ἑταιρείας τὰ ἐγκεκριμένα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου δάνεια, ἐξοφλητέα δι' ἐτησίας ἀποσβέσεως ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἐτῶν τὸ πολύ.

Αἱ Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι δέον νὰ ἀναλάβωσι τὴν ρητὴν ὑποχρέωσιν νὰ χρησιμοποιῶσι τὰ δανειζόμενα εἰς αὐτὰς κεφάλαια ἀποκλειστικῶς διὰ δάνεια ἠγγυημένα δι' ὑποθηκῶν πρώτης γραμμῆς ἐπὶ ἀκινήτων ὠκοδομημένων ἢ μή, εὑρισκομένων ἐν τῇ χώρᾳ ὅπου ἔχουσι τὴν ἕδραν αὐτῶν καὶ ἀποτελούντων μέρος ἀγροτικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ χρησιμευόντων εἰς ἐκμετάλλευσιν τοιαύτης φύσεως.

Τὰ δάνεια ταῦτα ἄτινα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι 50 ο/ο τῆς ἐκτιμηθείσης ἀξίας τῶν ὡς ἐγγύησιν προσφερομένων ἀκινήτων δέον νὰ πραγματοποιῶνται συμφώνως πρὸς τὰ καταστατικὰ τῶν ἐν λόγῳ Ἑταιρειῶν τὰ ἐγκριθέντα προηγουμένως ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 55.

Τὸ Συμβούλιον καθορίζει τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς αἱ Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι δύνανται νὰ ἐγκριθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Δύναται δὲ πάντοτε νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἔγκρισίν του.

Ἄρθρον 56.

Τὸ Συμβούλιον διορίζει ἀντιπροσώπους ἐπιφορτισμένους νὰ ἐξετάζωσι τὰς πράξεις τῶν Ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν, αἱ δὲ ἐν λόγῳ Ἑταιρεῖαι δέον νὰ ἀναλάβωσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διευκολύνωσι τὴν ἄσκησιν τῆς ἀποστολῆς των εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τούτους.

Ἄρθρον 57.

Τὸ Συμβούλιον ὁρίζει ἅπαντας τοὺς ὅρους τῶν δανείων τῶν παραχωρουμένων ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας εἰς τὰς Ἐθνικὰς Ἑταιρείας, συμπεριλαμβανομένου τοῦ ποσοῦ τοῦ τόκου, τοῦ ἐτησίου ποσοῦ καὶ τῆς διαρκείας τῆς ἀποσβέσεως.

Τὰ συναπτόμενα δάνεια ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν παρὰ τῇ Διεθνεῖ Ἑταιρείᾳ ἀντιπροσωπεύονται ὑπὸ ὁμολογιῶν τὰς ὁποίας αἱ Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι ἐκδίδουσιν ὑπὸ μορφὴν καὶ μὲ ἐπιτόκιον καὶ ὅρους, καθοριζομένους ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως αἱ Κυβερνήσεις τῶν χωρῶν, τῶν ὁποίων αἱ Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι ἐπιθυμοῦσι νὰ συνάψωσι δάνεια τῇ μεσολαβήσει αὐτῆς, λάβωσιν ὡρισμένα νομοθετικὰ μέτρα σκοποῦντα νὰ καταστήσωσιν ἀποτελεσματικωτέρας τῶν ὑποθηκικὰς ἐγγυήσεις αἵτινες χρησιμεύουσιν ὡς ἀσφάλεια δανείων. Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δύναται ἐπίσης ν' ἀπαιτήσῃ ὡς ὅρον δανείου πρὸς Ἐθνικὴν Ἑταιρείαν, ὅταν κρίνῃ, δι' ἕνα οἱονδήποτε λόγον ὅτι οἱ ἐπὶ ὑποθήκῃ πιστωταὶ δὲν ἔχουν ἀρκετὰς ἐγγυήσεις ἐν τῇ χώρᾳ ὅπου ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία ἀσκεῖ τὴν δρᾶσίν της, ὅπως ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ἐγγυηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν αἵτινες θέλουσι παραδοθῇ εἰς τὴν Διεθνῆ Ἑταιρείαν ὡς ἀναγνώρισις τοῦ δανείου.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δύναται ἐπίσης ν' ἀπαιτήσῃ κατὰ βούλησιν ὡς ὅρον δανείου τινός, ὅπως ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ὅπου ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία, ἥτις ζητεῖ δάνειον, ἐξασκεῖ τὴν δρᾶσίν της, ἀποδεχθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7 καὶ 8 τῆς Συμβάσεως ἢ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως μὴ αὐξήσῃ τὴν φορολογικὴν κλίμακα οὔτε νὰ καταστήσῃ πλέον ἐπαχθεῖς τοὺς ὑφισταμένους ὅρους εἰσπράξεως τῶν φόρων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τῆς Συμβάσεως καὶ νὰ μὴ δημιουργήσῃ νέους φόρους τοῦ εἴδους τούτου.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία ἔχει πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ ἀπορρίπτῃ αἴτησιν δανείου.

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν δανειζομένων Ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν ὅπως συστήσωσιν ἐν τῇ ὀργανώσει αὐτῶν εἰδικὸν τμῆμα διὰ τὰς ὑποθέσεις τὰς διενεργουμένας ἐν ἐπαφῇ μετὰ τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης, καὶ ὅπως τὸ τμῆμα τοῦτο προικισθῇ μὲ εἰδικὸν κεφάλαιον μὴ ὑποκείμενον εἰς τὴν ἐξάσκησιν τῶν δικαιωμάτων ἁπάντων τῶν ἄλλων πιστωτῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας ἢ μὴ συσταθῇ ἰδιαιτέρα Ἑταιρεία ἥτις θὰ ὑποκατασταθῇ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἑταιρείαν ὅσον ἀφορᾷ ἁπάσας τὰς συνεπείας τοῦ παρόντος καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 58.

Ἡ ἐτησία ἀπόσβεσις τῶν μετοχῶν τῶν παραδιδομένων ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν ὡς ἀντιστάθμισμα τῶν ὑπ' αὐτῶν συναπτομένων δανείων παρὰ τῇ Διεθνεῖ Ἑταιρείᾳ προβλέπεται εἰς πίνακα συντασσόμενον ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας. Ὁ πίναξ οὗτος ἀποσβέσεως γίνεται δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ὀφειλέτις Ἐθνικὴ Ἑταιρεία δέν δύναται, κατ' οὐδένα λόγον, νὰ ὑποβιάσῃ τὴν ἀπόσβεσιν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄνω πίνακος. Ἀλλὰ ὀφείλει, ἐν τῇ ὑποθέσει τῇ προβλεπομένῃ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 50, παρ. 2α, νὰ τὴν αὐξήσῃ ἐν περιπτώσει προκαταβολῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὑπ' αὐτῆς χορηγηθέντων δανείων, ἵνα διατηρήσῃ τὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν ὁμολογιῶν καὶ τῶν ὑποθηκικῶν πιστώσεων αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, ὅταν τῇ ἐξοφλοῦνται προκαταβολικῶς δάνεια, ἀποζημίωσιν ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ποσὸν ἴσον πρὸς τοὺς τόκους ἑνὸς ἑξαμήνου ὑπολογιζομένου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξοφλήσεων τούτων. Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δύναται νὰ δεχθῇ προκαταβολικὰς ἐξοφλήσεις διενεργουμένας διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὁμολογιῶν.

Τὰ κεφάλαια τὰ προερχόμενα ἐκ προκαταβολικῶν ἐξοφλήσεων χρησιμοποιοῦνται εἴτε διὰ τὴν ἀπόσβεσιν, εἴτε διὰ τὴν ἐξαγορὰν ὁμολογιῶν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας, εἴτε διὰ τὴν πραγματοποίησιν νέων δανείων. Αἱ ὁμολογίαι τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας αἱ παραδιδόμεναι αὐτῇ ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν διὰ προκαταβολικὰς ἐξοφλήσεις σφραγίζονται ἀμέσως δι' ἀκυρωτικῆς σφραγίδος. Ἡ οὕτω πραγματοποιουμένη ἐξόφλησις δύναται νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς τοὺς τρόπους ἐξοφλήσεως τοὺς ὁποίους προβλέπεται ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας. Ὁ πίναξ οὗτος ἀποσβέσεως γίνεται δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ὀφειλέτις Ἐθνικὴ Ἑταιρεία δέν δύναται, κατ' οὐδένα λόγον, νὰ ὑποβιάσῃ τὴν ἀπόσβεσιν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄνω πίνακος. Ἀλλὰ ὀφείλει, ἐν τῇ ὑποθέσει τῇ προβλεπομένῃ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 50, παρ. 2α, νὰ τὴν αὐξήσῃ ἐν περιπτώσει προκαταβολῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὑπ' αὐτῆς χορηγηθέντων δανείων, ἵνα διατηρήσῃ τὴν ἰσορροπίαν μεταξὺ τῶν ὁμολογιῶν καὶ τῶν ὑποθηκικῶν πιστώσεων αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ, ὅταν τῇ ἐξοφλοῦνται προκαταβολικῶς δάνεια, ἀποζημίωσιν ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ποσὸν ἴσον πρὸς τοὺς τόκους ἑνὸς ἑξαμήνου ὑπολογιζομένου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξοφλήσεων τούτων. Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δύναται νὰ δεχθῇ προκαταβολικὰς ἐξοφλήσεις διενεργουμένας διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς ὁμολογιῶν.

Τὰ κεφάλαια τὰ προερχόμενα ἐκ προκαταβολικῶν ἐξοφλήσεων χρησιμοποιοῦνται εἴτε διὰ τὴν ἀπόσβεσιν, εἴτε διὰ τὴν ἐξαγορὰν ὁμολογιῶν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας, εἴτε διὰ τὴν πραγματοποίησιν νέων δανείων. Αἱ ὁμολογίαι τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας αἱ παραδιδόμεναι αὐτῇ ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν διὰ προκαταβολικὰς ἐξοφλήσεις σφραγίζονται ἀμέσως δι' ἀκυρωτικῆς σφραγίδος. Ἡ οὕτω πραγματοποιουμένη ἐξόφλησις δύναται νὰ ἐξομοιωθῇ πρὸς τοὺς τρόπους ἐξοφλήσεως τοὺς ὁποίους προβλέπεται ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπ' ὄψει αἱ ὑποχρεώσεις τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας. Ὁ πίναξ οὗτος ἀποσβέσεως γίνεται δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 59.

Αἱ ὑπὸ τῶν Ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν παραδιδόμεναι ὁμολογίαι ἔναντι τῶν χορηγουμένων αὐταῖς δανείων δέον νὰ διατυποῦνται εἰς νόμισμα ἔχον ἰσοτιμίαν χρυσοῦ νομίμως ἐκπεφρασμένην. Οἱ τόκοι δέον νὰ καταβάλλωνται καὶ τὸ κεφάλαιον νὰ ἐξοφλῆται διὰ τοῦ ἰδίου νομίσματος ἀντιπροσωπεύοντος τὸ αὐτὸ βάρος χρυσοῦ.

Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰς ὑποθηκικὰς πιστώσεις τὰς ὁποίας αἱ Ἐθνικαὶ Ἑταιρεῖαι δημιουργοῦσιν ἑαυταῖς ὑπὲρ δανείων χορηγουμένων εἰς αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας.

CHAPITRE VI.

Conditions des prêts.

Article 54.

La Société internationale fait aux Sociétés nationales agréées par le Conseil des prêts remboursables, au moyen d'un amortissement annuel, dans un délai de trente ans au plus.

Les Sociétés nationales doivent prendre l'engagement formel d'employer les fonds qui leur seront prêtés exclusivement en prêts garantis par des hypothèques de premier rang sur des immeubles, bâtis ou non, situés dans le pays où elles ont leur siège et faisant partie d'une exploitation rurale ou servant à une exploitation de cette nature. Ces prêts, qui ne pourront pas excéder 50 o/o de la valeur estimative des immeubles offerts en gage, doivent être réalisés en conformité des statuts desdites Sociétés, préalablement acceptés par le Conseil.

Article 55.

Le Conseil arrête les conditions auxquelles les Sociétés nationales peuvent être agréées aux termes de l'article précédent; il peut toujours retirer cet agrément.

Article 56.

Le Conseil nomme des représentants chargés de l'examen des opérations des Sociétés nationaler et celles-ci doivent prendre l'engagement de facilites à ces représentants l'exercice de leur mission.

Article 57.

Le Conseil fixe toutes les conditions des prêts faits par la Société internationale aux Sociétés nationales, y compris le taux de l'intérêt, le montant annuel et la durée de l'amortissement.

Les emprunts contractés auprés de la Société internationale par les Sociétés nationales sont représentés par des obligations que ces dernières créent dans la forme et suivant le taux d'intérêt et les modalités arrêtés d'accord avec la Société internationale.

La Société internationale peut exiger que les Gouvernements des pays dont les Sociétés nationales désirent obtenir des prêts par son entremise prennent certaines mesures législatives desitinées à rendre plus efficaces les garanties hypothécaires servant de gage aux prêts consentis. La Société internationale peut également exiger, comme condition d'un prêt à une Société nationale,—lorsqu'elle juge, pour une raison quelconque, que les créanciers hypothécaires n'ont pas de garanties suffisantes dans le pays ou cette Société nationale exerce sont activité—que le Gouvernement de ce pays garantisse le service des obligations qu'elle remettra à la Société internationale en reconnaissance de prêt.

La société internationale peut aussi exiger à son gré, comme condition d'un prêt, que le Gouvernement du pays ou la Société nationale qui demande le prêt exerce son activité accepte tout ou partie des dispositions des articles 7 et 8 de la Convention, ou s'engage à ne pas majorer le tarif ni rendre plus onéreuses les conditions de perception existantes des impôts visés à l'article 8 de la Convention et à ne pas créer de nouveaux impôts de ce genre.

La Société internationale a toujours le droit de rejeter une demande de prêt.

Le Conseil peut exiger des Sociétés nationales emprunteuses qu'elles créent, dans leur organisation, un département spécial pour les affaires faites en relation avec la Société internationale, et que ce département soit pourvu d'un capital particulier soustrait à l'action de tous autres créanciers de la Société nationale ou qu'il soit constitué en une Société distincte qui sera substituée à la Société nationale pour les effets des présents Statuts.

Article 58.

L'amortissement annuel des obligations remises par les Sociétés nationales en contre-partie des emprunts contractés par elles auprés de la Société internationale est prévu dans un tableau dressé en tenant compte des engagements de la Société internationale. Ce tablebau d'amortissement est accepté par le Conseil.

La Société nationale débitrice ne peut, sous aucun prétexte, reduire l'amortissement prévu par ce tableau mais elle doit, dans l'hypothèse prévue à l'article 50, paragraphe 2a, l'intensifier en cas de remboursement anticipé des prêts qu'elle aura consentis, afin de conserver l'équilibre entre les obligations qu'elle a remises à la Société internationale et les créances hypothécaires qui en constituent la garantie.

.La Société internationale a le droit de demander, lorsqu elle est remboursée par anticipation, une indemnité qui ne peut dépasser une somme égale à un semestre d'intérêt calculé sur le montant de ces remboursements. Ls Société internationale peut accepter les remboursements anticipés en ses propres obligations.

Les fonds provenant des remboursements anticipés sont employés soit a amortir, soit à racheter des obligations de la Société internationale, soit à réaliser de nouveaux prêts. Les obligations de la Société internationale remises par les Sociétés nationales à titre de remboursement anticipé sont immédiatementfrappées d'un timbre d'annulation. Le remboursement ainsi effectué pourra être assimilé aux modes de remboursement prévus à l'alinéa premier de l'article 48.

Si la Société internationale à dû prendre, envers des souscripteurs de ses obligations, l'engagement de ne pas rembourser ou convertir avant un délai déterminé, elle doit exiger un engagement semblable et d'une durée au moins égale des Sociétés nationales qui devront elles-mêmes imposer à leurs emprunteurs les mêmes engagements.

Article 59.

Les obligations remises par les Sociétés nationales en représentation des prêts qui leur sont consentis doivent être libellés en une monnaie ayant une parité avec l'or légalement exprimée; les intérêts doivent être payés et le montant du capital remboursé dans la même monnaie représentant le même poids d'or.

Il en est de même pour les créances hypothécaires que les Sociétés nationales se constituent au moyen des prêts à elles consentis par la Société internationale.

Ἄρθρον 60.

Τὸ ἀνώτατον περιθώριον μεταξὺ τοῦ ἐπιτοκίου εἰς τὸ ὁποῖον μία Ἐθνικὴ Ἑταιρεία δανείζεται παρὰ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας καὶ τοῦ ἐπιτοκίου εἰς τὸ ὁποῖον ἡ Ἐθνικὴ Ἑταιρεία δανείζει τὰ οὕτω ἀποκτηθέντα ποσά, ὁρίζεται ἐκ συμφώνου μεταξὺ τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας ταύτης καὶ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι δέον νὰ παρέχωνται πιστώσεις εἰς τοὺς ἀγρότας μὲ τὸ εὐνοϊκώτερον δυνατὸν ἐπιτόκιον συμφώνως πρὸς τὸν κύριον σκοπὸν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας.

Article 60.

La marge maximum entre le taux d'intérêt auquel une Société nationale emprunte à la Société internationale et le taux d'intérêt auquel cette Société nationale prête à son tour les fonds ainsi-obtenus sera fixée d'accord entre cette Société nationale et la Société internationale avec la préoccupation de fournir des crédis aux agriculteurs au meilleur taux possible, conformément à l'objet propre de la Société internationale.

Ἄρθρον 61.

Τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ παρὰ τῶν ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν εἴτε λόγῳ τόκων ἢ ἀποσβέσεως μὴ καταβληθέντων κατὰ τὴν λῆξιν, εἴτε λόγῳ δικαστικῶν ἐξόδων γενομένων ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας πρὸς ἀνάληψιν τῶν εἰς αὐτὴν ὀφειλομένων ποσῶν φερουσῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένοντο ἀπαιτητὰ αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ προειδοποιήσεως τόκον ἀνώτερον κατὰ 1 ο)ο τοῦ ἐπιτοκίου τοῦ δανείου.

Article 61.

Les sommes dues par les Sociétés nationales au titre soit des intérêts ou amortissements non payés à l'échéance, soit des frais de poursuite exposés par la Société internationale pour arriver au recouvrement de ce qui lui est dû, portent, à partir du jour ou elles sont devenues exigibles intérêt de plein droit et sans mise en demeure à un taux supérieur de 1 o)o au taux d'intérêt du prêt.

Ἐλλείψει πληρωμῆς τῶν τόκων καὶ ἐξοφλήσεως τῶν ὁμολογιῶν ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν Ἑταιρειῶν ἐντὸς ὀκταημέρου ὑπὸ τῆς λήξεως, τὸ Συμβούλιον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ θεωρήσῃ ἄκυρον τὸν πίνακα ἀποσβέσεως καὶ ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἄμεσον ἐξόφλησιν τοῦ συνόλου τῶν ὀφειλομένων ὁμολογιῶν.

A défaut de paiement des intérêts ou de remboursement des obligations par la Société nationale dans les huits jours qui suivent l'échéance, le Conseil a le droit de déclarer nul le tableau d'amortissement et d'exiger le remboursement immédiat de la totalité des obligations restant dues.

Ἄρθρον 62.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δύναται νὰ χορηγῇ εἰς τὰς ἐθνικὰς Ἑταιρείας ἐξοφλητέα δάνεια μεσοπρόθεσμα μετὰ ἢ ἄνευ ἀποσβέσεως. Οἱ κανόνες οἱ περιεχόμενοι εἰς τὸ κεφάλαιον 6 ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν δανείων τούτων ἐν ᾧ μέτρῳ συμβιβάζονται μὲ τὸν χαρακτῆρα τῶν ἐν λόγῳ δανείων.

Article 62.

La Société internationale peut faire aux Sociétés nationales des prêts remboursables à moyen terme avec ou sans amortissement. Les règles contenues dans le chapitre VI s'appliquent à ces prêts dans la mesure ou elles sont compatibles avec le caractère desdits prêts.

Ἄρθρον 63.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία ἤθελεν ὑποχρεωθῇ νὰ γίνῃ ὑπερθεματίστρια ἀκινήτων διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν πιστώσεών της δέον νὰ μεταπωλῇ τὸ ταχύτερον τὰ ἀκίνητα ταῦτα.

Article 63.

Dans le cas ou la Société internationale serait obligée de se rendre adjudicataire d'immeubles pour assurer le recouvrement de ses créances, elle devra revendre ces immeubles aussitôt que possible.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

Λογαριασμοὶ καὶ κέρδη.

CHAPITRE VII.

Comptes et Bénéfices.

Ἄρθρον 64.

Ἡ ἑταιρικὴ χρῆσις τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας ἀρχίζει τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου. Ἐν τούτοις προκειμένου περὶ τῆς πρώτης χρήσεως τὸ Συμβούλιον θὰ ὁρίσῃ τὴν διάρκειαν.

Article 64.

L'exercice social de la Société internationale commence le 1er janvier et se termine le 31 décembre. Toutefois, en ce qui concerne le premier exercice le Conseil en fixera la durée.

Ἄρθρον 65.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δημοσιεύει ἐτησίαν ἔκθεσιν.

Τὸ Συμβούλιον λαμβάνει τ' ἀναγκαῖα μέτρα ὅπως εἰς λογαριασμὸς κερδῶν καὶ ζημιῶν καὶ εἰς ἰσολογισμὸς τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας ἀναφερόμενος εἰς ἑκάστην ἑταιρικὴν χρῆσιν καταρτίζηται ἐν καιρῷ ἵνα ὑποβάλληται εἰς τὴν τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Article 65.

Le Société internationale publie un rapport annuel.

Le Conseil prend les mesures nécessaires pour qu' un compte de profits et pertes et un bilan de la Société soient établis em temps voulu pour être soumis à l' Assemblée générale ordinaire.

Ἄρθρον 66.

Οἱ λογαριασμοὶ καὶ ὁ ἰσολογισμὸς δέον νὰ ἐλέγχωνται ὑπὸ ἐπιτρόπων ἐλεγκτῶν οἵτινες διορίζονται ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ. Τ. Ε. ἢ ὑπὸ παντὸς ἄλλου ὀργάνου ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. Οἱ ἐλεγκταὶ-ἐπίτροποι οὗτοι ἔχουσι πλήρη ἐξουσίαν ἵνα ἐξετάζωσιν ἅπαντα τὰ βιβλία καὶ λογαριασμοὺς τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας καὶ ζητήσωσι πλήρεις πληροφορίας ἐπὶ ἁπασῶν τῶν πράξεων.

Article 66.

Les comptes et le bilian doivent être vérifiés par des commissaires vérificateurs qui sont nommés par le comité financier de la Société des Nations ou par tout autre organe désigné par le Conseil de la Société des Nations. Ces commissaires vérificateurs ont pleins pouvoirs poue examiner tous les livres et comptes de la Société internationale et pour demander des renseignements complets sur toutes ses opérations.

Οἱ ἐπίτροποι—ἐλεγκταὶ δέον νὰ ὑποβάλλωσιν ἔκθεσιν εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ νὰ σημειώνωσιν ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ, μεταξὺ ἄλλων:

α') Ἐὰν ἔλαβον ἢ ὄχι ὅλας τὰς πληροφορίας καὶ ὅλας τὰς ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας ἐζήτησαν.

β') Ἐὰν, κατὰ τὴν γνώμην των, ὁ ἀναλυόμενος ἐν τῇ ἐκθέσει ἰσολογισμὸς ἔχει καταρτισθῇ εἰς τρόπον ὥστε νὰ δίδῃ ἀκριβῆ καὶ ὀρθὴν ὄψιν τῆς καταστάσεως τῶν ὑποθέσεων τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας, οἵα αὐτὴ συνάγεται ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν βιβλίων τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας, καὶ ἐφ' ὅσον δύνανται νὰ κρίνωσι συμφώνως πρὸς τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας διαθέτουσι καὶ τὰς ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας ἔλαβον.

Ἀναφέρουσι τὰς παραβάσεις τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῶν κανονισμῶν τὰς ὁποίας ἤθελον παρατηρήσει.

Τῇ συναινέσει τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, ἡ ἐτησία ἔκθεσις τοῦ Συμβουλίου καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν—ἐπιτρόπων διαβιβάζονται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε.

Les commissaires vérificateurs doivent soumettre un rapport au Conseil et à l'Assemblée générale, et indiquer dans ce rapport, entre autres choses :

a) S'ils ont obtenu ou non toutes les informations et toutes les explications qu'ils ont demandées ;

b) Si, à leur avis, le bilan analysé dans le rapport est établi de manière à donner une vue exacte et correcte de l'état des affaires de la Société internationale, tel que celui-ci ressort de l'examen des livres de la Société internationale, et pour autant qu'ils puissent en juger d'après les renseignements dont ils disposent et les explications qui leur ont été données.

Après approbation par l'Aessmblée générale, le rapport annuel du Conseil et le rapport des commissaires vérificateurs sont transmis au Conseil de la Société des Nations.

Ἄρθρον 67.

Τὰ ἐτήσια καθαρὰ κέρδη τὰ ἐμφαινόμενα ἐκ τῶν λογαριασμῶν τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας μετὰ τὰς προβλέψεις καὶ ἀποσβέσεις τὰς ἐνδεχομένως ἀποφασιζομένας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ τὴν ἐνδεχομένην ἀνασύστασιν τοῦ εἰδικοῦ ἀποθεματικοῦ Β κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε τὸ σύνολον τῶν εἰδικῶν ἀποθεμάτων Α καὶ Β νὰ μὴ εἶναι κατώτερον τῶν 25.000.000 Ἑλβετικῶν χρυσῶν φράγκων ἰσοδυναμούντων πρὸς 7,258.064.516 γραμμάρια καθαροῦ χρυσοῦ διανέμονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 22.

Article 67.

Les bénéfices nets annuels ressortant de la comptabilité de la Société internationale après telles affectations aux provisions et ammortissemnts qui auront pu être décidés par le Conseil et aprés reconstitution, s'il y lieu, du fonds de réserve spéciale B, de manière que le total des fonds de réserve spéciale A et B ne soit pas inférieur à vingt-cinq millions de francs suisses or, équivalant à 7, 258,064,516 grammes d'or fin, sont répartis de la manière suivante, sous réserve des dispositions de l'article 22.

1) 5 ο)ο τῶν καθαρῶν κερδῶν ἄγονται εἰς ἀποθεματικὸν ὀνομαζόμενον «νόμιμον ἀποθεματικόν» μέχρις ὅτου τοῦτο ἀνέλθῃ εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς 10 ο)ο τοῦ ἐνβεδυμένου μετοχικοῦ κεφαλαίου.

1o 5 o)o de ces bénéfices nets sont portés à un fonds de réserve appelé «Fonds de réserve légale», jusqu à ce que ce ce fonds atteigne un montant égal en valeur à 10 o)o du capital social émis.

2) Τὰ καθαρὰ κέρδη διατίθενται μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πληρωμὴν μερίσματος μέχρις 6 ο)ο ἐτησίως ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας. Τὸ μέρισμα τοῦτο εἶναι συσσωρευτικὸν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι ὁ μέτοχος θὰ ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν καθυστερουμένων μερισμάτων πρὸ πάσης ἄλλης διανομῆς κερδῶν.

2o Les bénéfices nets sont appliqués ensuite au paiement d'un dividende jusqu'à concurence de 6 o)o par an sur le capital versé de la Société internationale ; ce dividende sera cumulatif en ce sens que l'actionnaire aura droit au paiement des arriérés de dividendes avant toute autre distribution de bénéfices.

3) Ἐκ τοῦ ἐπὶ πλέον 75 ο)ο παρέχονται εἰς τὰς Κυβερνήσεις, ἤτοι 70 ο)ο πρὸς ἐξόφλησιν τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 5 τῆς Συμβάσεως χορηγηθεισῶν προκαταβολῶν καὶ 5 ο)ο ὡς ἀμοιβὴ ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ προκαταβολῶν. Μετὰ συνολικὴν ἐξόφλησιν τῶν προκαταβολῶν τῶν Κυβερνήσεων τὰ 75 ο)ο ταῦτα ἄγονται εἴτε εἰς τὸ εἰδικὸν ἀποθεματικὸν Β εἴτε εἰς ἄλλα προαιρετικὰ ἀποθεματικὰ προτεινόμενα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκοινούμενα ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Τὸ ὑπόλοιπον 25 ο)ο εἴτε χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν διανομὴν συμπληρωματικοῦ μὴ συσσωρευτικοῦ μερίσματος εἴτε ἄγεται εἰς τὰ ἀποθεματικὰ εἴτε μεταφέρεται ἐκ νέου. Τὸ οὕτω διανεμόμενον συμπληρωματικὸν μὴ συσσωρευτικὸν μέρισμα περιορίζεται εἰς 4 ο)ο ἐν ὅσῳ αἱ προκαταβολαὶ τῶν Κυβερνήσεων δὲν ἔχουν ἐξοφληθῇ ἐντελῶς καὶ μετὰ ταῦτα εἰς 6 ο)ο κατ' ἀνώτατον ὅριον.

3o Sur le surplus, 75 o)o sont attribués aux Gouvernements, savoir 70 o)o en remboursement des avances consenties en application de l'article 5 de la Convention et 5 o)o à titre de bonification sur lesdites avances. Aprés le remboursement total des avances des Gouvernements, ces 75 o)o sont portés soit au Fonds de réserve spéciale B, soit à d'autres réserves facultatives proposées par le Conseil et approuvées par l'Assemblée générale. Le solde de 25 o)o est soit employé à distribuer aux actionnaires un dividende supplémentaire non cumulatif, soit affecté aux réserves, soit reporté à nouveau. Le dividende supplémentaire non commulatif ainsi distribué est limité à 4 o)o, tant que le remboursement des avances des gouvernements n' a pas été intégralement effectué, et ensuite à 6 o)o au maximum.

Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ὅτι τὸ τμῆμα τῶν κερδῶν τὸ προοριζόμενον διὰ τὴν διανομὴν ἐνδεχομένου συμπληρωματικοῦ καὶ οὐχὶ συσωρευτικοῦ μερίσματος θὰ ἀχθῇ εἰς πίστωσιν εἰδικοῦ ἀποθεματικοῦ μερισμάτων προωρισμένου νὰ

Le Conseil peut décider que la portion des bénéfices destinée à la repartition d'un dividende supplémentaire éventuel et non cumulatif sera retenue pendant toute l'année et portée au crédit d'un fonds spécial

ἀσφαλίσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ συσσωρευτικοῦ μερίσματος τῶν 6 ο)ο τοῦ προβλεπομένου εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 2 ἢ νὰ διανεμηθῇ ἀργότερον μεταξὺ τῶν μετόχων πάντοτε ὑπὸ τύπον μερίσματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII.

Ἐκκαθάρισις.

Ἄρθρον 68.

Ἡ Διεθνὴς Ἑταιρεία δύναται νὰ ἐκκαθαρισθῇ συνάμει ἀποφάσεως ληφθείσης ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου, ὑφ' οὓς ὅρους προβλέπει τὸ ἄρθρον 44.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ Σύμβασις ἤθελε καταργηθῇ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 19 αὐτῆς, τὸ Συμβούλιον θέλει συγκαλέσει Ἑταιρεία δέον νὰ τεθῇ ὑπὸ ἐκκαθάρισιν, ἢ ἐὰν πρέπει νὰ ἐτὴν Γενικὴν ἔκτακτον Συνέλευσιν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ, ἐὰν ἡ ξακολουθήσῃ τὴν δρᾶσίν της ὑπὸ ἄλλην μορφήν.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἐκλέγει τοὺς ἐκκαθαριστὰς καὶ καθορίζει τὰ δικαιώματα αὐτῶν.

Ἄρθρον 69.

Κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν, οἰκειοθελῆ ἢ ὄχι, τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας μετὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐκβοθειτῶν ὁμολογιῶν, τῶν ἄλλων χρεῶν καὶ ἐν τέλει τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ὑπολοίπου τῶν ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν γενομένων προκαταβολῶν κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 5 τῆς Συμβάσεως τὸ παραμένον ἐνεργητικὸν κατανέμεται μεταξὺ τῶν μετόχων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IX.

Τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ.

Ἄρθρον 70.

Τροποποιήσεις ὅλων τῶν ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ, ἐξαιρέσει τῶν ἄρθρων τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὸ ἄρθρον 71, δύναται νὰ προταθῶσιν εἰς τὴν ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζοντος κατὰ πλειοψηφίαν τῶν δύο τρίτων. Ἐὰν αἱ τροποιήσεις αὗται γίνωσι δεκταὶ ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ὑπὸ τοὺς ὅρους τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 44, ἄρχονται ἰσχύουσαι, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως μὴ ὦσιν ἀσυμβίβαστοι μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων τῶν ἀπαριθμουμένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 71.

Ἄρθρον 71.

Τὰ ἄρθρα 2, 3, 4, 7 (πρῶτον ἐδάφιον) 21, 22, 23 (ἄρθρον 1ον, 2ον καὶ 3ον μόνον) 24, 37 (τελευταῖον ἐδάφιον) 44, 59, 66, (πρῶτον ἐδάφιον) 67, 69, 70 ὡς καὶ τὸ παρὸν ἄρθρον, δὲν δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν εἰμὴ ὑφ' οὓς ὅρους προβλέπει ἡ παράγραφος 3 τοῦ Χάρτου τῆς Διεθνοῦς Ἑταιρείας.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΑΠΟ 21 ΜΑΪΟΥ 1931.

Παράγραφος 7.

«Τὸ Συμβούλιον

... ...

7ον) Ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν Κυβερνήσεων αἵτινες σκοποῦσι νὰ τροποποιήσωσι τὴν ὑφισταμένην αὐτῶν νομοθεσίαν ἐπὶ τοῦ σημειώματος τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῶν οὐσιωδῶν ἀρχῶν τῆς ἐπὶ τῶν ὑποθηκῶν Νομοθεσίας».

de réserve de dividendes destiné à assurer la distribution du dividende cumulatif de 6 o)o prévu au paragraphe 2 ci-dessus ou à être réparti ultérieurement entre les actionnaires toujours à titre de dividende.

CHAPITRE VIII.

Liquidation.

Article 68.

La Société internationale peut être liquidée en vertu d' une décision prise par l'Assemblée générale sur la proposition du Conseil, dans les conditions prévues à l'article 44.

Au cas ou la Convention serait abrogée en application de son article 19, le Conseil convoquera l'Assemblée générale extraordinaire pour décider si la Société doit être mise en liquidation ou si elle doit continuer son activité sous une autre forme.

L'Assemblée générale fait choix des liquidateurs et determine leurs pouvoirs.

Article 69.

Lors de la liquidation, volontaire ou autre, de la Société internationale, après le règlement des obligations émises, des autres dettes, et, en dernier lieu, le remboursement du solde des avances consenties par les Gouvernements en appliaction de l'article 5 de la Convention, l'actif restant est réparti entre les actionnaires.

CHAPITRE IX.

Modification des Statuts.

Article 70.

Des modifications à tous les articles des Status, à l'exception des articles énumérés à l'article 71, peuvent être proposées à l'Assemblée générale extraordinaire par le Conseil statuant à la majorité des deux tiers. Si ces modifications sont adoptées par l'Assemblée générale dans les conditions prévues à l'article 44, elles entrent en vigueur, pourvu qu'elles ne soient pas incompatibles avec les dispositions des articles énumérés à l'article 71.

Article 71.

Les articles 2, 3, 4, 7 (premier alinéa), 21, 22, 23 (Nos 1o, 2o et 3o seulement), 24, 37 (dernier alinéa), 44, 59, 66 (premier alinéa), 67, 69, 70, ainsi que le présent article, ne peuvent être modifiés que dans les conditions prévues au paragraphe 3 de la Charte de la Société internationale.

RESOLUTION ADOPTEE PAR LE CONSEIL
(21 mai 1931)

LE CONSEIL :

.....

70 Recommande la note du Comité financier sur les principes essentiels de la législation hypothécaire à l'attention des gouvernements qui se proposent de modifier leur législation hypothécaire actuelle.

Κατάλογος τῶν οὐσιωδεστέρων ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι θὰ ἔδει νὰ προταθῶσι πρὸς τὰς Κυβερνήσεις ὅπως εἰσαγάγωσιν αὐτὰς εἰς τὴν Νομοθεσίαν τῶν χωρῶν αὐτῶν, ὅταν δὲν ὑφίσταται σύστημα κτηματικῶν βιβλίων παρέχον ἁπάσας τὰς ἐγγυήσεις, σύστημα κτηματικῶν βιβλίων παρέχον ἁπάσας τὰς ἐγγυήσεις, ὡς ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐξασφαλίσωσιν ἐπαρκῆ ἀσφάλειαν εἰς τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ χορηγηθησόμενα ἐν ταῖς Χώραις ταύταις δάνεια.

I. Αὐθεντικότης τῶν πράξεων.

1. Ὁ νόμος δέον νὰ καθορίζῃ τὸν τρόπον καθ' ὃν καθιστῶνται αὐθεντικαὶ αἱ πράξεις ἀγοραπωλησίας, ἀνταλλαγῆς, δωρεᾶς, αἱ συνεπαγόμεναι μεταβίβασιν κυριότητος ἀκινήτου, αἱ πράξεις διανομῆς ἢ ἄλλαι αἱ παρέχουσαι τὴν κυριότητα ἀκινήτου, αἱ πράξεις αἱ συστατικαὶ ὑποθηκῶν, βουλειῶν, ἢ ἐγγείων σχέσεων ἐπὶ ἀκινήτου.

Πρᾶξις, εἰς ἣν κανονικῶς ἐχορηγήθη αὐθεντικότης, δέον νὰ ἔχῃ ἀποδεικτικὴν δύναμιν ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων μέχρι μηνύσεως ἐπὶ πλαστογραφίᾳ.

II. Ἐξακρίβωσις ταυτότητος ἀκινήτων.

2. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ κτηματολόγιον τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων ἢ ἐὰν τὸ κτηματολόγιον εἶναι ἐλλιπὲς, ἀτελὲς ἢ ἀνεπαρκές, ὁ νόμος δέον νὰ καθορίζῃ, ἀναλόγως τῶν συνηθειῶν καὶ τῶν ἐθίμων τῆς χώρας, τὰ μέσα δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξακρίβωσις ταυτότητος τοῦ ἀκινήτου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποφευχθῇ οἱαδήποτε ἀμφισβήτησις ἐπὶ τῆς ταυτότητος ἀκινήτου τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἀντικείμενον συμβάσεως.

III. Δικαίωμα ἐκποιήσεως ἢ ὑποθηκεύσεως.

3. Ὁ νόμος δέον νὰ καθορίζῃ πῶς δύναταί τις νὰ διαπιστώσῃ τὰς καταστάσεις ἀνηλικιότητος, ἀπαγορεύσεως ἢ γάμου τὰς δημιουργούσας νομικὴν ἀνικανότητα ὡς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ συμβάλλεσθαι ἵνα προνοῇ περὶ κυρώσεως δι' οἱανδήποτε ψευδῆ ἢ ἀνακριβῆ δήλωσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

IV. Ἐκνίκησις, λύσις τοῦ δικαιώματος κυριότητος, ἀπαλλοτρίωσις.

4. Ἐὰν ἡ νομοθεσία τῆς χώρας ἔφερε περιορισμοὺς ἢ ἔθεσεν ὅρους εἰς τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος ἐκποιήσεως ἢ κτήσεως ἀκινήτων ἐν γένει ἢ ὡρισμένων κατηγοριῶν ἀκινήτων, φερ' εἰπεῖν ἂν ὁρίζει:

ὅτι τὰ ἀκίνητα δὲν δύνανται νὰ πωληθῶσιν εἰμὴ μόνον εἰς ὑπηκόους τοῦ ἰδίου Κράτους ἢ εἰς πρόσωπα ἀσκοῦντα εἰδικῶς καθωρισμένα ἐπαγγέλματα.

ὅτι ἕκαστος οἰκογενειάρχης δὲν δύναται νὰ κατέχῃ ἔκτασιν ἀνωτέραν ἑνὸς ὡρισμένου ἐμβαδοῦ.

ὅτι ὁ ἀποκτῶν ὀφείλει νὰ κατοικῇ τὸ ἀγοραζόμενον κτῆμα καὶ νὰ τὸ καλλιεργῇ.

ὅτι ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει, ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας, νὰ ἐπενδύσῃ εἰς τὸ κτῆμα ὡρισμένον τι ποσὸν ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως αὐξήσῃ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ μὴ τήρησις τῶν Νομοθετικῶν τούτων Διατάξεων ἐπιφέρει τὴν ἀκύρωσιν τῆς κτήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἐκνίκησιν τοῦ κτήτορος διὰ τῆς λύσεως τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ κυριότητος, ὁ νόμος δέον:

1) Νὰ προβλέψῃ τὰ πρακτικὰ μέσα δι' ὧν νὰ διαπιστοῦται ὅτι ὁ νόμος ἐτηρήθη καὶ νὰ δημιουργήσῃ διαδικασίαν ἁπλῆν καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον δαπανηράν, παρέχουσαν εἰς μίαν Ἑταιρείαν ὑποθηκικῆς κτηματικῆς πίστεως τὴν δυνατότητα νὰ ἐξαλείψῃ ἐκ τῆς πράξεως δι' ἧς κτᾶται τὸ πρὸς ὑποθήκευσιν ἀκίνητον ἁπάσας τὰς ἀκυρότητας δι' ὧν θὰ ἦτο τυχὸν βεβαρυμένον, (δημοσιότης τῆς προθέσεως συνάψεως τοῦ ἐνυποθήκου δανείου διὰ καταχωρίσεως εἰς ἐφημερίδα νομικῶν ἀγγελιῶν τοῦ τόπου ὅπου εὑρίσκεται τὸ ἀκίνητον καὶ διὰ τοιχολήσεως ἐπὶ 30 ἡμέρας εἰς τὴν Δημαρχίαν τῆς Κοινότητος εἰς ἣν εὑρίσκεται τὸ ἀκίνητον, καθορισμὸς προθεσμίας καθ' ἣν οἱ

Liste des dispositions de principe les plus essentielles qu'il y aurait lieu de suggérer aux Gouvernements de faire introduire dans la législation de leurs pays lorsqu'un régime de livres fonciers offrant toutes garanties n'est pas établi, afin d'assurer une sécurité suffisante aux prêts qui seront faits sur hypothéque dans ces pays.

I. Authenticité des actes.

1. La loi doit déterminer la manière dont l'authenticité est donnée aux actes de vente, d'échange de donation portant transmission du droit de propriété d'un immmeuble, aux actes de partage ou autres, attributifs de la propriété d'un immeuble, aux actes constitutifs d'hypothèques, de servitudes ou de services fonciers sur un immeuble.

L'acte auquel l'authenticité a été régulièrement conférée doit faire foi devant les tribunaux du pays jusqu'à inscription de faux.

II. Identification des immeubles.

2. S'il n'existe pas de cadastre des propriétés rurales ou si le cadastre existant est incomplet, inachevé ou insuffisant, la loi doit déterminer, suivant les usages et coutumes du pays les moyens à employer pour obtenir l'identification d'un immeuble, de manière à éviter toute contestation sur l'identité de l'immeuble ayant fait l'objet d'une convention.

III. Droit d'aliéner et d'hypothéquer.

3. La loi doit préciser comment on peut constater l'état de minorité d'interdiction ou de mariage créant une incapacité légale de contracter librement et prévoir une sanction pour toute déclaration fausse ou inexacte en cette matière.

IV. Eviction, résolution du droit de propriété, Expropriation.

4. Si la législation du pays a apporté des restrictions ou mis des conditions à l'exercice du droit d'aliéner ou d'acquérir les immeubles en général ou certaines catégories d'immeubles; par exemle, si elle prescrit:

que ces immeubles ne peuvent être vendus qu'à des nationaux ou à des personnes exerçant des professions spécifiées;

que chaque chef de famille n'en peut pas posséder une superficie supérieure à une contenance fixée;

que l'acquéreur doit habiter sur le fonds acheté et le cultiver;

que l'acheteur doit, dans un délai fixé, investir dans le domaine une somme déterminée en vue de sa mise en valeur;

si l'inobservation de ces dispositions législatives entraine la nulité de l'acquisition et, par suite, l'éviction de l'acquéreur par la résolution de son droit de propriété, la loi doit:

1o Organiser des moyens pratiques de justifier que la loi été observée et créer une procédure simple et aussi peu coûteuse que possible, offrant à une société de crédit foncier hypothécaire la possiblité de purger l'acte d'acquisition de l'immeuble à hypothéquer de toutes les nullités dont il pourrait être vicié (publicité du projet de prêt hypthécaire au moyen d'insertion dans un journal d'annonces légales du lieu de la situation de l'immeuble et d'un affichage pendant trente jours à la mairie de la commune ou l'immeuble est situé—stipulation d'un délai pendant lequel les intéres-

ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθύνωσι γραπτὰς τὰς ἀμφισβητήσεις εἰς τὴν Ἑταιρείαν ὑποθηκικῆς πίστεως). Ἐλλείψει ἀμφισβητήσεως, ἐὰν αἱ φορολογικαὶ καταστάσεις ὑποδεικνύουσι τὸν αἰτοῦντα τὸ δάνειον ὡς πραγματικὸν κύριον καὶ ἐὰν πραγματικῶς οὗτος κατέχῃ τὸ ἀκίνητον, ἡ πρᾶξις τοῦ δανείου καὶ ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης δύνανται νὰ ἀντιταχθῶσι καθ' οἱουδήποτε τρίτου, συμπεριλαμβανομένου τοῦ Κράτους καὶ τῶν Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε κριθῆ τοῦτο σκόπιμον, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ζητηθῇ, ἐπὶ πλέον, ὅπως τὸ Δικαστήριον τοῦ τόπου ὅπου εὑρίσκεται τὸ κτῆμα ἐκδώσῃ διαταγὴν ὀνομαζομένην «περὶ ἀπονομῆς κυριότητος» ἥτις θέλει διαπιστώσει τὸ δικαίωμα κυριότητος τοῦ αἰτοῦντος καὶ ἥτις θὰ δύναται νὰ ἀντιταχθῇ καθ' οἱουδήποτε.

2) Νὰ ὁρίζῃ, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως αἱ διατυπώσεις αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῇ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1 παραγράφῳ ὧσι πεπληρωμέναι, ὅτι ἡ λύσις τοῦ δικαιώματος κυριότητος καὶ ἡ ἐκνίκησις τοῦ φαινομενικοῦ κυρίου μὴ δύνανται νὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τῆς Ἑταιρείας ὑποθηκικῆς κτηματικῆς πίστεως ἥτις ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, καλῇ τῇ πίστει καὶ πρὸ τῆς ἐκκινήσεως, ὑποθήκην ὡς ἐγγύησιν δανείου συντελεσθέντος συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικὸν τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρείας· ἑπομένως νὰ καθορίζηται ὅτι τὸ Κράτος, οἱονδήποτε νομικὸν πρόσωπον τῆς διοικήσεως, Ἑταιρεία, ἵδρυμα ἢ καὶ ἁπλοῦς ἰδιώτης ἀποκτήσας τὸ δικαίωμα κυριότητος συνεπείᾳ ἀφαιρέσεως τοῦ κτήματος ἀπὸ τοῦ προηγουμένου κυρίου, δὲν δύναται ν' ἀποκτήσῃ τὸ κτῆμα εἰμὴ μόνον βεβαρυμένον δι' ἐγγραφῶν κανονικῶς ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν ἐπ' ὀνόματι τῆς ἑταιρείας ὑποθηκικῆς κτηματικῆς πίστεως.

5. Ὅταν τὸ Κράτος, νομοί, ἐπαρχίαι, περιφέρειαι, κοινότητες, δημόσια ἱδρύματα, συνδικᾶτα, κλπ. ἔχωσι τὸ δικαίωμα ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτου χάριν δημοσίας ὠφελείας, γενικοῦ συμφέροντος ἢ ἕνεκα οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας, ὁ νόμος δέον νὰ θεσπίζῃ ὅτι ὁ ἀπαλλοτριῶν θὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ἀπαλλοτριωθέντα δικαίαν καὶ προκαταβολικὴν ἀποζημίωσιν, ἧς τὸ ποσὸν θὰ καταβάλληται εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀκινήτου ἐνυποθήκους δανειστάς, καὶ τοῦτο μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ὀφειλῆς εἰς κεφάλαιον, τόκους, συμπαρομαρτοῦντα ἔξοδα ἐξησφαλισμένα ὑπὸ τῆς ὑποθήκης.

V. Ἐξακρίβωσις καὶ διατήρησις τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος.

6. Αἱ πράξεις μεταβιβάσεως ἢ ἀπονομῆς τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος (ἀγοραπωλησία, ἀνταλλαγή, δωρεά, διανομή, πλειστηριασμός, συμβιβασμός, σύστασις δουλειῶν ἢ ἄλλων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων) δέον νὰ ἀποτελοῦν ἀντικείμενον καταθέσεως καθισταμένης ὑποχρεωτικῆς ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς δημοσίαν διοικητικὴν ἀρχήν, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἐγγραφῶσιν εἰς κτηματικὰ βιβλία. Ἐὰν ἡ διατεταγμένη κατάθεσις δὲν ἔχει πραγματοποιηθῇ ἡ σύμβασις ἥτις διαπιστοῦται διὰ τῆς πράξεως δέον νὰ μὴ δύναται ν' ἀντιταχθῇ πρὸς ἐκείνους οἵτινες δὲν συμμετέχουν εἰς ταύτην.

Ὁ νόμος δέον νὰ θεσπίζῃ τὴν δημοσιότητα τῶν καταθέσεων τούτων, τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἕκαστος ἐνδιαφερόμενος δύναται ν' ἀποκτήσῃ ἀντίγραφα ἢ ἀποσπάσματα τῶν κατατιθεμένων πράξεων καὶ νὰ καθορίζῃ τὴν εὐθύνην ἔναντι τῶν αἰτούντων, ἐκείνων οἵτινες εἶναι ἐπιφορτισμένοι μὲ τὴν τήρησιν καὶ τὴν φύλαξιν τῶν κτηματικῶν βιβλίων ἢ τῶν βιβλίων μεταγραφῶν καὶ μὲ τὴν ἔκδοσιν ἀντιγράφων ἢ ἀποσπασμάτων.

VI. Χαρακτῆρες καὶ ἀποτελέσματα τῶν ὑποθηκῶν. Ἐξακρίβωσις καὶ διαφύλαξις τῶν προνομίων καὶ ὑποθηκῶν.

7. Ἡ νομοθεσία δέον νὰ προσδίδῃ ρητῶς εἰς τὴν ὑποθήκην τὸν χαρακτῆρα ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐνυπάρχοντος εἰς τὸ ὑποθηκευόμενον ἀκίνητον, τὸ ὁποῖον παρακολουθεῖ εἰς χεῖρας οἱουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκεται. Ἡ ὑποθήκη δέον νὰ ὁρίζεται ἀδιαίρετος ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι διατηρεῖται ὁλόκληρος

sés peuvent adresser des contestations écrites à la Société de crédit foncier). A défaut de contestation, si les rôles d'impôts indiquent l'auteur de la demande de prêt comme étant le véritable propriétaire et s'il a, en fait, la possession de l'immeuble, l'acte de prêt et l'inscription d'hypothèques sont opposables à tous les tiers, y compris l'Etat et les collectivités publiques. Dans le cas ou on le jugerait à propos, on pourrait demander, en outre, que le tribunal de la situation des biens rendit une ordonnance dite «d'attribution de propriété» qui constaterait le droit de propriété du requérant et qui serait opposable à tous.

2o Disposer, sous la condition que les formalités prévues au paragraphe 1 ci-dessus auront été remplies que la résolution du droit de propriété et l'éviction du propriétaire apparent ne sont pas opposables à la Société de crédit foncier hypothécaire ayant pris sur l'immeuble, de bonne foi et antérieurement à l'éviction, une hypothèque à la garantie d'un prêt réalisé conformément aux status de ladite société; en conséquence, spécifier que l'Etat, qu'une collectivité administrative quelconque, une société, une instution ou un simple particulier investi du droit de propriété par l'effet de la dépossession du précédent propriétaire, ne peut recevoir l'immeuble dans son patrimoine que grevé des inscriptions d'hypothèques régulièrement inscrites au nom de la société de crédit foncier hypothécaire.

5. Lorsque l'Etat, les départements, provinces, districts, communes, établssements publics, syndicats, etc., ont le droit d'exproprier des immeubles pour cause d'utilité publique, d'intérêt général ou pour toute autre cause, la loi doit stipuler que l'expropriant paiera à l'exproprié une juste et préalable indemnité dont le montant sera versé aux créanciers hypothécaires inscrits sur l'immeuble exproprié, et ce jusqu'à concurrence du montant de leur créance en capital intérêts et frais accessoires garantis par l'hypothèque.

V. Constatation et conservation du droit de propriété.

6. Les actes de transmission ou d'attribution du droit de propriété (ventes, échanges, donations, partages, licitations, transactions, constitution de servitudes ou autres services fonciers) doivent faire l'objet d'un dépôt, rendu obligatoire par la loi, dans une administration publique, en vue soit de leur mention sur des livres fonciers, soit de leur transcription sur des registres publics. Si le dépôt prescrit n'a pas été fait la convention que l'acte constate doit n'être pas opposable à tous ceux qui n'y ont pas été parties.

La loi doit organiser la publicité de ces dépôts, les conditions dans lesquelles chacun peut obtenir des copies ou des extraits des actes déposés, et déterminer la responsabilité vis-à-vis des requérants, de ceux qui sont chargés de la tenue et de la garde des livres fonciers ou des registres de transcriptions et de la délivrance des copies ou extraits.

VI. Caractères et effets de l'hypothèque; Constatation et Conservation des privilèges et hypothèques.

7. La législation doit attribuer expressément à l'hypothèque le caractère d'un droit réel inhérent à l'immeuble hypothéqué qu'elle suit en quelques mains qu'il passe. Elle doit être déclarée indivisible en ce sens qu'elle subsiste en entier sur tous les immeubles affe-

ἐπὶ ὅλων τῶν ἀκινήτων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει συσταθῇ ὡς καὶ ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν καὶ ἐπὶ παντὸς μέρους τῶν ἀκινήτων τούτων. Δέον νὰ ἐπεκτείνηται ἐπὶ πασῶν τῶν βελτιώσεων καὶ παρακολουθημάτων τοῦ ὑποθηκευομένου ἀκινήτου. Δέον νὰ ἐγγυᾶται τὸ ποσὸν τοῦ κεφαλαίου τῆς πιστώσεως, τοὺς τόκους ἐν ὡρισμένῳ μέτρῳ, ὡς καὶ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα διώξεως καὶ ἀναλήψεως. Ἡ ὑποθήκη δέον νὰ συνίσταται ἐπὶ ἀκινήτων εἰδικῶς κατονομαζομένων τὸ δὲ ποσὸν ἀντὶ τοῦ ὁποίου παρέχεται νὰ εἶναι βέβαιον καὶ καθωρισμένον ὑπὸ τῆς πράξεως. Τέλος τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς δέον νὰ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς δημοσιότητος αὐτῆς. Ἂν ἡ νομοθεσία τῆς χώρας παραδέχεται γενικὰς ὑποθήκας ἢ ὑποθήκας ἐκ τοῦ νέου ὑφισταμένας ἀνεξαρτήτως πάσης δημοσιότητος δέον νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τὸ δυνατὸν μὲ κατεύθυνσιν καταργήσεως τῶν γενικῶν ἢ μυστικῶν τούτων ὑποθηκῶν. Ἐὰν ἡ κατάργησις τῶν μυστικῶν ὑποθηκῶν δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ, ὁ νόμος δέον νὰ προβλέψῃ διαδικασίαν ταχεῖαν καὶ ἁπλῆν διὰ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ὑποθηκῶν τούτων. (Ἀνακοίνωσις τοῦ συμβολαίου δι' οὗ συνίστανται ἡ ὑποθήκη πρὸς ὄφελος τῆς Ἑταιρείας κτηματικῆς ὑποθηκικῆς πίστεως μετὰ προειδοποιήσεως ὅτι ἡ ἐκ τοῦ νόμου ὑποθήκη δέον νὰ ἐγγραφῇ ἐντὸς προθεσμίας καθωρισμένης ἐκ τῶν προτέρων. Ἡ εἰδοποίησις αὕτη γίνεται εἰς τὸν σύζυγον καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ, εἰς τὸν ἐπίτροπον ἢ τὸν παρεπίτροπον τοῦ ἀνηλίκου ἢ τοῦ ὑπὸ ἀπαγόρευσιν ὡς καὶ εἰς ἕνα Δικαστὴν ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ νόμου· ἐλλείψει ἐγγραφῆς ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας ὁ νόμος δέον νὰ παρέχῃ εἰς τὴν Ἑταιρείαν κτηματικῆς ὑποθηκικῆς πίστεως δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ νόμου ὑποθηκῶν).

8. Ἂν ἡ δημοσιότης τῶν προνομίων καὶ ὑποθηκῶν διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἴτε εἰς κτηματικὰ βιβλία, εἴτε εἰς δημόσια βιβλία, δὲν προβλέπεται, ἡ νομοθεσία δέον νὰ συμπληρωθῇ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὅπερ εἶναι πρωτίστης σημασίας. Αὕτη δέον νὰ προβλέπῃ τὸν τρόπον ἐγγραφῆς, τὸ περιεχόμενον τῆς ἐγγραφῆς (καθορισμὸς καὶ ἐξακρίβωσις ἑκάστου ὑποθηκευομένου ἀκινήτου, σημείωσις τοῦ ποσοῦ τῆς ἠγγυημένης πιστώσεως, τὸν τόκον τῶν ἐνδεχομένων ἐξόδων, τῆς ἡμερομηνίας καὶ τοῦ εἴδους τοῦ συμβολαίου τοῦ διαπιστοῦντος τὴν μίσθωσιν ταύτην, τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν κατοικιῶν τοῦ πιστωτοῦ καὶ τοῦ ὀφειλέτου κλπ.), τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐγγραφῆς ταύτης, τὴν διάρκειαν τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς, τὴν ἀνανέωσιν ἐὰν συντρέχῃ λόγος, τὴν κύρωσιν ἐλλείψει ἀνανεώσεως, τὴν διαγραφὴν τῆς ἐγγραφῆς, ἢ πάντα ἄλλον τρόπον ἀπελευθερώσεως ἀκινήτου.

9. Ὁ νόμος δέον νὰ θεσπίζῃ τὴν διαφύλαξιν τῶν ὑποθηκῶν, τὸ δικαίωμα δι' ἕκαστον πρόσωπον νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν ἐπὶ ἑνὸς ὡρισμένου ἀκινήτου συσταθεισῶν ὑποθηκῶν ὑπὸ τῶν διαδοχικῶν κυρίων τοῦ ἀκινήτου τούτου, τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀποσπάσματα ἢ πιστοποιητικὰ πιστοποιοῦντα ἂν ὑπάρχουσιν ἢ ὄχι ἐγγραφαὶ ὑποθηκῶν καί, λόγου συντρέχοντος, τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τὸ κεφάλαιον ἀνθ' οὗ συνεστήθησαν, τοὺς τόκους καὶ τὰ συμπαρομαρτοῦντα ὡς καὶ πρὸς ὄφελος τίνος συνεστήθησαν.

VII. Διακανονισμὸς τῶν σχέσεων τῶν προνομιούχων καὶ τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν ἀφ' ἑνὸς μετὰ τῶν τρίτων κατόχων καὶ ἀκινήτων τῶν βεβαιουμένων διὰ τῶν προνομίων καὶ τῶν ὑποθηκῶν τούτων, ἀφ' ἑτέρου μεταξύ των.

10. Δέον ἐπίσης νὰ διακανονίζῃ ὁ νόμος τὰς σχέσεις τῶν προνομιούχων καὶ τῶν ἐνυποθήκων πιστωτῶν πρὸς τοὺς τρίτους κατόχους τῶν ὑποθηκευμένων ἀκινήτων. Δηλαδὴ ἀφ' ἑνὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν κανονικῶς ἐγγεγραμμένων προνομίων καὶ ὑποθηκῶν ἔναντι τῶν τρίτων (ἀγοραστῶν ἢ δωρεοδόχων) οἵτινες δὲν ὑποχρεοῦνται προσωπικῶς εἰς τὸ χρέος. Ἀφ' ἑτέρου τὰ πρὸς ὄφελος τῶν τρίτων κατόχων μέσα ὅπως ἐξαλείφωσιν ἀπὸ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν τὰ προνόμια καὶ τὰς ὑποθήκας αἵτινες τὰς βαρύνουσι.

étés, sur chacun et sur chaque portion de ces immeubles. Elle doit s'étendre à toutes améliorations ou accesoires de l'immeuble hypothéqué; elle doit garantir le montant en capital de la créance, les intérêts dans une certaine limite, ainsi que les frais de poursuite et de recouvrement. Il importe qu'elle soit constituée sur des immeubles spécialement désignés, et que la somme pour laquelle elle est consentie soit certaine et déterminée par l'acte. Enfin, ses effets doivent être subordonnés à sa publicité. Si la législation du pays admet des hypothèques générales ou des hypothèques légales existant indépendamment de toute publicité elle devra être modifiée autant que possible dans le sens de la supression de ces hypothèques générales ou occultes. Si la suppression des hypothèques occultes ne peut pas être obtenue, la loi doit organiser une procédure rapide et simple pour la purge de ces hypothèques (notification du contrat constitutif de l'hypothèque au profit de la Société de crédit foncier hypothécaire, avec avertissement que l'hypothèque légale doit être inscrite dans un délai préfixé; cette notification est faite au mari et à sa femme, au tuteur et au subrogé tuteur du mineur ou de l'interdit, ainsi qu'à un magistrat désigné par la loi; faute d'inscription dans le délai fixé, la loi doit conférer à la Société de crédit de foncier hypothécaire un droit de priorité sur les hypothèques légales).

8. Si la publicité des privilèges et hypothèques au moyen de leur inscription, soit sur des livres fonciers, soit des registres publics, n'est pas organisée, la législation devra être complétée sur ce point, qui est de première importance. Elle devra prévoir le mode d'inscription, ce que l'inscription doit contenir (désignation et identification de chaque immeuble hypothèque, indication du montant de la créance garantie, des intérêts, des frais éventuels, de la date et de la nature du contrat constatant cette créance, des noms et domiciles du créancier et du débiteur, etc), les effets de cette inscription, la durée de ces effets, le renouvellement, s'il y a lieu, de l'inscription, les sanctions du défaut de renouvellement, la radiation de l'inscription ou tout autre mode de libération de l'immeuble.

9.–La loi doit instituer la conservation des hypothèques, le droit pour toute personne d'avoir connaissance des hypothèques consenties sur un immeuble déterminé, par les propriétaires successifs de cet immeuble, d'obtenir la délivrance d'extraits ou de cetificats faisant connaitre s'il existe ou non des inscriptions d'ypothèque et, le cas échéant, quels en sont le nombre, l'importance en capital, intérêts et accessoires et les bénéficiaires.

VII. Réglementation des raports des créanciers privilégiés et hypothécaires, d'une part, avec les tiers détenteurs des immeubles affectés de ces privilèges et hypothèques, d'autre part, entre eux.

10. Il doit aussi régler les rapports des créanciers privilégiés et hypothécaires avec les tiers détenteurs des immeubles hypothéqués, c'est-à-dire, d'une part les effets des privilèges et hypothèques régulièrement inscrits contre les tiers (acquéreurs ou donataires) qui ne sont pas personnellement obligés à la dette, d'autre part, les moyens pour ces tiers détenteurs de purger leurs propriétés des privilèges et hypothèques qui les chargent.

11. Δέον έπίσης ὁ νόμος νὰ προβλέπῃ τὴν διαδικασίαν κατασχέσεως τοῦ ὑποθηκευμένου ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ καὶ τὴν πώλησίν του. Ἡ διαδικασία αὕτη δέον νὰ μὴ ἐπιφέρῃ ἐμπόδια τὴν ἐξάσκησιν ὑπὸ τοῦ πιστωτοῦ τοῦ ἐννόμου αὐτοῦ δικαιώματος οὔτε νὰ θέτῃ ἐπὶ τῆς πωλήσεως ἢ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὅρους δυναμένους νὰ ἐμποδίσωσιν ὅπως ὁ πλειστηριασμὸς διενεργηθῇ ἐλευθέρως τὸ δὲ τίμημα τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀνταποκρίνηται εἰς τὴν πραγματικὴν ἐμπορικὴν ἀξίαν τοῦ κατασχεθέντος ἀκινήτου.

Ἰδιαιτέρως ὁ νόμος δέον νὰ μὴ παρεμποδίζῃ τὴν ἀγροτικὴν ὑποθηκικὴν πίστιν, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἀκόμη ἔχει συσταθῇ ὑπὸ μορφὴν ἀνωνύμου Ἑταιρείας, νὰ ἀποκτᾷ διὰ πλειοδοσίας τὸ κατασχεθὲν ἀκίνητον τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἐγγύησιν τῆς πιστώσεως αὐτῆς.

12. Αἱ σχέσεις τῶν προνομιούχων καὶ τῶν ἐνυποθήκων δανειστῶν μεταξὺ αὐτῶν δέον νὰ ἀποτελέσωσι τὸ ἀντικείμενον ἐπακριβοῦς διακανονισμοῦ. Εἰδικώτερον, ἐὰν τὸ τίμημα τῆς πωλήσεως τοῦ ἀκινήτου τοῦ βεβαρυμένου διὰ προνομίων καὶ ὑποθηκῶν δὲν εἶνε ἐπαρκὲς διὰ νὰ πληρωθῶσιν ἅπαντες οἱ δανεισταί, ὁ νόμος δέον νὰ θεσπίζῃ τὴν τάξιν, καθ' ἣν οὗτοι δέον νὰ πληρωθῶσι καὶ τὰς διατυπώσεις, τὰς ὁποίας δέον νὰ ἐκτελέσωσι.

13. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐὰν Ἑταιρεία τις ὑποθηκικῆς κτηματικῆς πίστεως ἔχει ὑποθήκην πρώτης γραμμῆς χορηγηθεῖσαν ὡς ἐγγύησιν δανείου παρασχεθέντος συμφώνως πρὸς τὸ καταστατικὸν αὐτῆς, εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως ὁ νόμος τῇ παρέχῃ τὸ προνόμιον νὰ λαμβάνῃ τὸ τίμημα τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀμέσως μέχρι καλύψεως τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον τῇ ὀφείλετο, δηλαδὴ πρὸ τοῦ ὁριστικοῦ πέρατος τῆς διαδικασίας τῆς κατανομῆς.

VIII. Ἀνάγκη, ὅπως ἐπιφυλαχθῇ τῷ πιστωτῇ τὸ δικαίωμα καὶ τὰ μέσα νὰ ἐπιτύχῃ ὅπως σύμβασις, συνομολογηθεῖσα ἐπὶ βλάβῃ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τρίου, μὴ τῷ ἀντιτάσσηται.

14. Μετὰ τὴν πραγματοποίησιν δανείου καὶ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἐγγυουμένης αὐτῷ ὑποθήκης, δύναται νὰ συμβῇ ὥστε ὁ ὀφειλέτης ἰδιοκτήτης τοῦ ὑποθηκευμένου ἀκινήτου συνάψῃ συμβόλαιον μετὰ τρίτου, παραβλάπτων τὸν δανειστήν, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον ἰδίως, δηλαδή, ἡ ἐκτέλεσις τῆς συμβάσεως νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν σημαντικῆς μειώσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχύρου. Τοῦτο π.χ. συμβαίνει ὅταν ὁ ὀφειλέτης παράσχῃ εἰς τρίτον, τῇ ἀγνοίᾳ τοῦ δανειστοῦ του, μακροπρόθεσμον μίσθωσιν μὲ ἐξευτελιστικὴν τιμήν. Ὁ πιστωτὴς δέον νὰ δύναται νὰ ἀντλήσῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐκ τοῦ νόμου, τὸ δικαίωμα καὶ τὰ εὐχερῆ μέσα νὰ ἀκυρώσῃ τοιοῦτον συμβόλαιον ἢ τοὐλάχιστον νὰ δηλώσῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ τῷ ἀντιταχθῇ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Ἑταιρείας κτηματικῆς ὑποθηκικῆς πίστεως, δέον νὰ ζητηθῇ ἡ ἐπιψήφισις νομοθετικῆς διατάξεως, καθ' ἣν ἡ μίσθωσις ἡ γενομένη εἰς τρίτον ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ὑποθηκευμένου ἀκινήτου, μετὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ὑποθήκης, δὲν θὰ δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἑταιρείαν τῆς κτηματικῆς πίστεως, ἐνυπόθηκον δανειστήν, ἐὰν αὕτη δὲν εἶχε προηγουμένως συναινέσει εἰς τοῦτο.

11. Elle doit encore organiser la procédure de la saisie par le créancier de l'immeuble hypothéqué et sa vente; cette procédure ne doit ni apporter d'entraves à l'exercice par le créancier de son droit légitime, ni entourer la vente ou adjudication de restrictions ou conditions de nature à empêcher que les enchères soient librement portées et que le prix d'adjudication corresponde à la véritable valeur marchande de l'immeuble saisi. Notamment, la loi ne devra pas s'opposer à ce que le crédit foncier hypothécaire, même s'il est constitué sous la forme d'une société anonyme, puisse se rendre adjudicataire de l'immeuble saisi formant le gage de sa créance.

12. Les rapports des créanciers privilégiés et hypothécaires entre eux doivent être l'objet d'une réglementation précise. Spécialement, si le prix de vente de l'immeuble grevé des privilèges ou hypothèques n'est pas suffisant pour payer tous les créanciers, la loi doit prescrire l'ordre dans lequel ceux-ci seront payés et les formalités qu'ils ont à accomplir.

13. Dans ce cas, si une société de crédit foncier hypothécaire est nantie d'une hypothèque de premier rang concédée en garantie d'un prêt consenti conformément à ses statuts, il est bon que la loi lui accorde privilège de recevoir le prix d'adjudication à concurrence de ce qui lui est dû, immédiatement—c'est à-dire avant le règlement définitif de la procédure de distribution.

VIII. Nécessité de réserver au créancier le droit et les moyens d'obtenir qu'une convention intervenue au préjudice de ses droits entre son débiteur et un tiers ne lui soit pas opposable.

14. Après la réalisation d'un prêt et l'inscription d'une hypothèque qui le garantit, il peut arriver que le débiteur, propriétaire de l'immeuble hypothéqué, fasse avec un tiers une convention préjudiciable au créancier en ce sens, notamment, que l'exécution de la convention peut avoir pour effet d'occassionner une diminution importante de la valeur du gage. Il en est ainsi, par exemple lorsque le débiteur consent à un tiers, à l'insu de son créancier, un bail à long terme et à vil prix. Le créancier doit trouver dans la loi le droit et des moyens faciles de faire annuler une telle convention ou, tout au moins, de faire déclarer qu'elle ne lui est pas opposable. En ce qui concerne les sociétés de crédit foncier hypothécaire, on devrait demander le vote d'une disposition législative aux termes de laquelle un bail consenti à un tiers par le propriétaire d'un immeuble hypothéqué, postérieurement à l'inscription de l'hypothèque, ne serait pas opposable à la Société de crédit foncier créancier hypothécaire, si celle-ci n'avait pas donné son acceptation.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3459 τῆς 17ης Μαρτίου 1928 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 26 Μαρτίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ρυθμίσεως τῶν φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Κράτους».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΗΗ' τῆς 20 Ἰουνίου 1931. Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον μόνον.

1. Αἱ, περὶ ὧν ὁ Νόμος 3459 τῆς 17 Μαρτίου 1928, ἐπιτροπαὶ φορτοεκφορτώσεων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μετονομάζονται εἰς Ἐπιτροπὰς ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων λιμένος.

Τὰ μὴ ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μέλη, τακτικὰ ἢ ἀναπληρωματικά, τῶν ἐν λόγῳ ἐπιτροπῶν ὑπέχουσιν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των τὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀπολαμβάνουσι τῆς ὑπὲρ τούτων θεσπισμένης διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου εἰδικῆς προστασίας.

2. Κατὰ τὸν νόμον 3459 καὶ τὸν παρόντα, ὡς φορτοεκφορτωταὶ νοοῦνται τὰ πρόσωπα, τὰ ἐπὶ μισθῷ ἢ ἡμερομισθίῳ ἢ ἐπ' ἀμοιβῇ κατὰ μονάδα ἐργασίας πρσλαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐργολάβων φορτοεκφορτώσεων, τῶν πρακτόρων ἐμπορικῶν ἀμπλοίων ἢ καὶ παρὰ παντὸς φορτωτοῦ πρὸς διενέργειαν α) μεταφορᾶς, φορτώσεως ἢ παραδόσεως ἐμπορευμάτων καὶ διαφόρων ἄλλων εἰδῶν, ἐκ τῶν προκυμαιῶν καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀποθηκῶν, ἐργοστασίων ἢ καταστημάτων εἰς φορτηγίδας ἢ πλοῖα ἢ ἀπὸ φορτηγίδος ἢ πλοίου εἰς φορτηγίδα ἢ πλοῖον καὶ β) ἐκφορτώσεως καὶ παραλαβῆς ἢ μεταφορᾶς ἐμπορευμάτων καὶ διαφόρων ἄλλων εἰδῶν ἐκ τῶν πλοίων ἢ φορτηγίδων εἰς πλοῖα ἢ φορτηγίδας ἢ ἐκ τούτων εἰς τοὺς τελωνειακοὺς χώρους ἢ προκυμαίας ἢ εἰς τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀποθήκας, ἐργοστάσια ἢ καταστήματα.

3. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὡς ἄνω νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑπομένων «Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, ἐπιτρέπεται νὰ ὁρίζωνται ἄλλως τὰ τῆς συνθέσεως καὶ προεδρίας τῶν Ἐπιτροπῶν ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων λιμένος, τὰ τῆς ὑποδείξεως, διορισμοῦ καὶ ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν αὐτῶν ὡς καὶ τὰ τοῦ τρόπου ἐνασκήσεως τῶν ἔργων των.

Πάντως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων οἱουδήποτε λιμένος δύνανται νὰ συμμετέχουν μετὰ ψήφου ὁ Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται ἡ πόλις τοῦ λιμένος, οἱ οἰκεῖοι λιμενάρχης καὶ τελώνης καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν διὰ τὰς φορτοεκφορτώσεις ἐν τῷ λιμένι ἐνδιαφερομένων ἐμπόρων, πρακτόρων, ἐργολάβων φορτοεκφορτώσεων καὶ φορτοεκφορτωτῶν, ὑποδεικνυόμενοι παρὰ τῶν οἰκείων ὀργανισμῶν ἢ σωματείων, ὅπου ὑφίστανται τοιαῦτα.

4. Ἡ κατὰ τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 3459 ἁρμοδιότης ἀναγνωρίζεται δυνάμει εἰδικῆς ἑκάστοτε ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τμηματάρχου καὶ ἄνω ὑπαλλήλους τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας.

5. Παρ' ἑκάστῃ Ἐπιτροπῇ ρυθμίσεως φορτοεκφοτώρσεων λιμένος δύναται, διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει ταύτης, νὰ συνιστᾶται Γραφεῖον Ἐργασίας λιμένος, τοῦ ὁποίου κύρια ἔργα εἶναι ἡ ἐνάσκησις ἐλέγχου διὰ τὴν καλυτέραν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ρυθμίσεως τῶν φορτοεκφορτώσεων διατάξεων καὶ ἐκδιδομένων μέτρων καὶ ἡ συμβιβαστικὴ παρέμβασις πρὸς διευθέτησιν τῶν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν φορτοεκφορτώσεων ἀναφυομένων διαφορῶν καὶ ζητημάτων.

Διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, ὁρίζονται:

α') Εἰδικώτερον αἱ ἁρμοδιότητες ἑκάστου Γραφείου Ἐργασίας λιμένος καὶ τὰ τῆς ἐν γένει λειτουργίας αὐτῶν.

β') Ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ, τὰ τοῦ διορισμοῦ, ἐνασκήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας καὶ παύσεως τῶν ἀπαρτιζόντων τὸ προσωπικὸν ὀργάνων, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τούτων καὶ ἡ εἰδικωτέρα ἁρμοδιότης ἑκάστου ἐξ αὐτῶν, καὶ

γ') Οἱ διὰ τὴν λειτουργίαν ἑκάστου Γραφείου ἀναγκαιοῦντες πόροι, οἱ ὁποῖοι δέον νὰ συνιστῶνται ἐξ ἀναλόγου ἐπαυξήσεως τῶν τιμολογίων φορτοεκφορτώσεων, ὁ τρόπος τῆς εἰσπράξεως, τῶν ὁποίων ὁρίζεται διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς βάρος τῶν πόρων ἑκάστου Γραφείου Ἐργασίας λιμένος, δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ χορηγῆται εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων λιμένος, ἀμοιβή, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς δρχ. 100 κατὰ συνεδρίασιν.

Ἕκαστον Γραφεῖον Ἐργασίας λιμένος ὑπόκειται εἰς τὸν ἄμεσον ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτείαν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων λιμένος, τῆς ὁποίας καὶ ἀποτελεῖ βοηθητικὴν ὑπηρεσίαν, τὰ δ' ὄργανα τούτου ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκτελῶσι τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς.

6. Οἱ παραβάται τῶν ὁρισμῶν τῶν πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῶν ἐκδιδομένων εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἑδαφίου γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὡς καὶ τῶν ὁρισμῶν τῶν κανονισμῶν καὶ τιμολογίων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 παράγρ. 3 τοῦ νόμου 3459, τιμωροῦνται, ἐπὶ τῇ μηνύσει τοῦ προέδρου ἢ τοῦ προεδρεύοντος τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων λιμένος ἢ τῶν παρ' αὐτῆς ἐξουσιοδοτημένων ὀργάνων τοῦ σχετικοῦ Γραφείου Ἐργασίας Λιμένος, διὰ κρατήσεως ἀπὸ 3 μέχρι 40 ἡμερῶν ἢ διὰ προστίμου 200 μέχρι 2000 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

Αἱ σχετικαὶ μηνύσεις ἐκδικάζονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως, διὰ δὲ τὰς ἐπιβαλλομένας ποινὰς δὲν ἰσχύουσιν αἱ περὶ ἀναστολῆς καὶ ἐξαγορᾶς τῶν ποινῶν κείμεναι διατάξεις.

Τὰ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα καταβάλλονται παρὰ τῷ προέδρῳ τῆς Ἐπιτροπῆς ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων λιμένος καὶ διατίθενται παρὰ τούτου ὑπὲρ τῆς περιθάλψεως τῶν φορτοεκφορτωτῶν κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

7. Προτάσει τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς ρυθμίσεως φορτοεκφορτώσεων λιμένος δύναται, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας, νὰ ἐπιβάλληται εἰδικὴ ἀνάλογος ἐπαύξησις τῶν τιμολογίων φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὴν μίαν (1) δραχμὴν κατὰ τόννον, πρὸς σχηματισμὸν κεφαλαίου πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν φορτοεκφορτωτῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῶν φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν ἤθελε κρίνει ἐπιβεβλημένην ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ εἴτε διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς διεξαγωγῆς τῶν σχετικῶν ἔργων εἴτε πρὸς ἀποκατάστασιν σχετικῆς ἰσορροπίας μεταξὺ προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐργασίας εἰς τὰς φορτοεκφορτωτικὰς ἐργασίας.

Τὰ τῆς ἐν γένει ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου ὁρίζονται διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

8. Τὰ πρὸς φύλαξιν ἐμπορευμάτων ἐπὶ τῆς προκυμαίας ἢ ἐντὸς τῶν φορτηγίδων προσλαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων πρόσωπα ἐφοδιάζονται, μερίμνῃ τοῦ προσλαμβάνοντος, δι' εἰδικῶν ἀδειῶν τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς.

Δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς ρυθμίσεως τῶν φορτοεκφορτώσεων λιμένος δύναται νὰ καθορίζωνται οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς χορηγοῦνται ἢ παύουσιν ἰσχύουσαι αἱ τοιαῦται ἄδειαι καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν δι' αὐτῶν ἐφοδιαζομένων προσώπων. Αἱ τοιαῦται ἀποφάσεις, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς σχετικῆς ἐγκριτικῆς πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἰσχύουσιν ὡς καὶ οἱ παρὰ τούτων ἐγκεκριμένοι κανονισμοὶ καὶ τιμολόγια φορτοεκφορτώσεων.

9. Μετὰ τρίμηνον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τούτου καὶ τοῦ νόμου 3459 περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς λιμένας, ὧν ὁ πληθυσμός, κατὰ τὴν χρονικῶς ἐγγυτέραν κρατικὴν ἀπογραφήν, δὲν εἶναι κατώτερος τῶν 20.000 κατοίκων. Τὰ διὰ τοὺς λιμένας ὅμως πόλεων πληθυσμοῦ κατωτέρου τῶν 20.000 κατοίκων ἐγκεκριμένα ἤδη τιμολόγια καὶ κανονισμοὶ διεξαγωγῆς φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύοντα καὶ μετὰ τὸ ἐν λόγῳ τρίμηνον, ὅπως καὶ τὰ τιμολόγια καὶ οἱ κανονισμοὶ τῶν λοιπῶν λιμένων, πᾶσα δὲ τροποποίησις αὐτῶν ἐνεργεῖται διὰ πράξεων τοῦ Υ. πουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένων μετὰ γνωμοδότησιν τῆς οἰκείας Λιμενικῆς Ἀρχῆς καὶ τῶν διὰ τὰς φορτοεκφορτώσεις ἐνδιαφερομένων ὀργανισμῶν καὶ ὀργανώσεων ἐργοδοτῶν καὶ φορτοεκφορτωτῶν, ὅπου ὑφίστανται τοιοῦτοι.

Διὰ πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ Ἐργασίας καὶ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας καὶ δημοσιευομένων ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως κἀ περὶ ὧν τὸ πρῶτον ἑδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου, διατάξεις δύνανται νὰ τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς ὡρισμένους λιμένας ἢ ἐπίνεια πόλεων πληθυσμοῦ κατωτέρου τῶν 20.000 κατοίκων.

10. Ἐφ' ὅσον ἐργοδότρια βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις κέκτηται ἢ τὰ μηχανικὰ ἢ τὰ ἐπαγγελματικὰ μέσα διενεργείας τῶν φορτοεκφορτώσεων αὐτῆς, δύναται νὰ διενεργῇ ταύτας ἀπ' εὐθείας, μετὰ παροχὴν εἰδικῆς ἀδείας δι' ὁμοίνης διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

11. Αἱ διατάξεις τῶν νόμων 4748 τῆς 13 Μαΐου 1930 δὲν μεταβάλλονται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Δύναται διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ν' ἀνατεθῇ, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπείας Ἐλευθέρας ζώνης Θεσσαλονίκης ἡ ρύθμισις, διενέργεια καὶ ἐποπτεία τῆς φορτοεκφορτώσεως καὶ κομιστικῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐλευθέρας ζώνης Θεσσαλονίκης.

12. Αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ νόμου 3459 καὶ αἱ τοῦ παρόντος κωδικοποιηθήσονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὑπὸ νέαν ἀρίθμησιν ἄρθρων ὑπὸ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ παρόντος καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ ρυθμίσεως τῶν εἰς τοὺς λιμένας φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν.

Περὶ ἱδρύσεως Ἐργατικῆς Ἑστίας.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΗΗ' τῆς 20 Ἰουνίου 1931. Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἐργαζομένων ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς οἰκονομικῆς, πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς προαγωγῆς τῆς τάξεώς των συνιστᾶται νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐργατικὴ Ἑστία» ἑδρεῦον ἐν Ἀθήναις καὶ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Πολιτείας, ἀσκουμένην παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Ἡ Ἐργατικὴ Ἑστία πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου της α') ἀνεγείρει κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν ἐν αὐτοῖς τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῆς ἐργατικῆς τάξεως, τῶν ὁποίων οἱ σκοποὶ καὶ ἡ δρᾶσις δὲν ἀντίκεινται πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους καὶ β') ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ἀνέγερσιν κτιρίων αἱ ἐκ τῆς περιουσίας αὐτῆς πρόσοδοι ἐπιτρέπουσι τοῦτο, ἐνισχύει τοιαύτας ὀργανώσεις πρὸς καλλιτέραν ἐπιδίωξιν τῶν σκοπῶν των ἢ ἀναλαμβάνει ἢ ἐπικουρεῖ προσπαθείας τεινούσας εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν, μόρφωσιν ἢ ψυχαγωγίαν τῆς τάξεως τῶν ἐργαζομένων τῆς χώρας.

Ἄρθρον 2.

1. Πόροι τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας εἶναι :

α') Ἐφ' ἅπαξ ποσὸν ἐκ δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν, καταβληθησόμενον παρὰ τοῦ Δημοσίου δυνάμει ἐντάλματος ἐκδοθησομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου αὐτοῦ, εἰς ὃν ἀναγράφεται διὰ τὴν χρῆσιν 1931—1932 ἡ σχετικὴ πίστωσις. Τὸ ποσὸν τοῦτο χρησιμοποιηθήσεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν κτιρίων ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ Θεσσαλονίκῃ.

β') Αἱ ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῆς πρόσοδοι.

γ') Αἱ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ποινικῶν διατάξεων τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ πρόστιμα. Τὰ ἀχρι τοῦδε ἐκ τοιαύτης αἰτίας κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων χρηματικὰ ποσὰ εἰς ἐντόκους λογαριασμούς, ὑπὸ τοὺς τίτλους «Ταμεῖον Προνοίας ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν ἢ Ταμεῖον Προνοίας ὑπὲρ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐμπορίου», περιέρχονται, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος, εἰς τὴν «Ἐργατικὴν Ἑστίαν».

δ') Τὰ ποσά, τὰ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου δ' τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Β. Δ. τῆς 24ης Ἰουλίου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων «περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων» εἰσπραττόμενα ἀχρι τοῦδε ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας ὑπὲρ τῶν Ἐργατῶν, καὶ

ε') Αἱ πρὸς αὐτὴν δωρεαὶ καὶ κληροδοτήματα.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ ἑδάφιον 0' τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4585 «περὶ διαθέσεως τῶν πλεονασμάτων τῶν χρήσεων 1927—28 καὶ ἐφεξῆς καταργεῖται.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἐπιδίωξις τῶν σκοπῶν τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας, ἡ διοίκησις αὐτῆς καὶ ἡ ἐν γένει διαχείρισις τῆς περιουσίας της ἀνατίθεται εἰς ἐννεαμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ὁ διορισμὸς τῶν τακτικῶν καὶ ἀναπληρωματικῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Ὁ Διευθυντὴς Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας, εἷς τῶν ἐπὶ βαθμῷ τουλάχιστον Διευθυντοῦ ὑπαλλήλων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὁριζόμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ ὁ Τμηματάρχης Δημοσίων κτιρίων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἀποτελοῦν τακτικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀναπληρούμενα ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ ἀπουσίας παρ' ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων ὁριζομένων ἀντιστοίχως παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

Ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τρία τακτικὰ καὶ ἰσάριθμα ἀναπληρωματικὰ διορίζονται ἐκ καταλόγου ἐννέα προσώπων ὑποδεικνυομένων τῷ Ὑπουργῷ παρὰ γενικωτέρας σημασίας ἐργατικῆς ὀργανώσεως ὁριζομένης ἑκάστοτε, αἰτήσει αὐτοῦ, παρὰ τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, καὶ τρία τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ ἰσάριθμα διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπὶ προσώπων εἰδικευμένων εἰς ζητήματα κοινωνικὰ καὶ ἐργατικά. Τὰ ἐργατικὰ μέλη εἶναι ἀνακλητὰ ἐὰν ἀπολέσωσι τὴν ἰδιότητα ὑφ' ἣν ἐξελέγησαν ὑπὸ τῆς ἐργατικῆς ὀργανώσεως.

3. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶνε διετής, τῶν δὲ τὸ πρῶτον διορισθησομένων λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1933.

4. Ἐν ἀρχῇ ἑκάστης θητείας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον καὶ τὸν Ἀντιπρόεδρον αὐτοῦ.

Γραμματεὺς τοῦ Δ. Συμβουλίου διορίζεται εἷς τῶν γραμματέων ἢ εἰσηγητῶν τῆς Διευθύνσεως Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας.

5. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας

συνέρχεται εἰς συνεδρίασιν προσκλήσει τοῦ Προέδρου, εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τουλάχιστον 6 μελῶν καὶ λαμβάνει ἀποφάσεις δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου.

6. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ ἐξωδίκως καὶ δικαστικῶς τὴν Ἐργατικὴν Ἑστίαν.

Τὸν Πρόεδρον ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ κατὰ πάντα ὁ Ἀντιπρόεδρος.

7. Τὰ τῆς συγκροτήσεως τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας καὶ αἱ δαπάναι διοικήσεως αὐτῆς ὁρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου, ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου παρέχεται ἀποζημίωσις δι' ἑκάστην παρουσίαν των εἰς συνεδρίασιν δραχμῶν ἑκατὸν (100) μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰς δραχμὰς πεντακοσίας (500) μηνιαίως.

8. Τὰ μὴ ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας ἀσκοῦσι διὰ τὴν ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων των τὰς εὐθύνας δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἀνεγειρόμενα κτίρια ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἐργατικὴν Ἑστίαν, ἡ δ' ἀνέγερσις αὐτῶν ἐκτελεῖται διὰ μειοδοτικῶν δημοπρασιῶν ἐνεργουμένων παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου. Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

2. Τὰ πρὸς ἐγκατάστασιν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων ἀνεγειρόμενα ἑκάστοτε κτίρια δύνανται νὰ περιλαμβάνωσι καὶ διαμερίσματα πρὸς ἐνοικίασιν διὰ γραφεῖα ἢ καταστήματα πρὸς ἐξασφάλισιν ὑπὲρ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας πόρων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν λοιπῶν αὐτῆς σκοπῶν.

3. Τὸ Δημόσιον καὶ οἱ Δῆμοι δύνανται νὰ ἐκχωροῦν ὑπὲρ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας κατὰ κυριότητα κατάλληλα γήπεδα πρὸς ἀνέγερσιν τοιούτων κτιρίων.

4. Ἡ ἐκ τῶν κτιρίων τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας ἔξωσις τῶν ἐν αὐτοῖς ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργαζομένων λαμβάνει χώραν, ἐφ' ὅσον ἤθελον παύσει πληροῦμεναι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 παραγρ. 2 ἐδαφ. β' ὁριζόμεναι προϋποθέσεις ἐγκατάστάσεως αὐτῶν.

Ἡ ἔξωσις ἐπιζητεῖται ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ', ἐν ἐπειγούσῃ δὲ περιστάσει καὶ διοικητικῶς μέσῳ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

5. Τὰ μεταξὺ τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας καὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων τῶν ἐργαζομένων συναπτόμενα τυχὸν συμβόλαια ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ ἀποδείξεις εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται.

6. Ἡ Ἐργατικὴ Ἑστία πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν της δύναται νὰ συνάπτῃ τοκοχρεωλυτικῶς ἀποσβεστέα δάνεια.

Οἱ Ὀργανισμοὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως (Ταμεῖα Προνοίας ἢ Συντάξεων) δύνανται νὰ τοποθετῶσι μέρος τῶν κεφαλαίων των εἰς δάνεια πρὸς τὴν Ἐργατικὴν Ἑστίαν.

Ἄρθρον 5.

1. Τὰ τυχὸν διαθέσιμα κεφάλαια τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας κατατίθενται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐπενδύονται εἰς χρεώγραφα τοῦ Δημοσίου ἢ ὁμολογίας δανείων τῶν ἐν λόγῳ Τραπεζῶν αἵτινες κατατίθενται εἰς μίαν τούτων πρὸς φύλαξιν.

Ἡ ἀνάληψις κεφαλαίων καὶ ἡ μετατροπὴ χρεωγράφων ἢ ὁμολογιῶν ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου, βάσει ἀποφάσεων τούτου.

2. Ἡ ταμειακὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας διεξάγεται μέσῳ μιᾶς τῶν ὡς ἄνω Τραπεζῶν

3. Ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου ἑκάστου ἔτους τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ὑποβάλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὸν ἰσολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους, οἵτινες καὶ δημοσιεύονται ἐντολῇ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

4. Ὁ ἔλεγχος τῆς καθ' ἕκαστον ἔτος διαχειρίσεως τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας ἀσκεῖται παρ' Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐξ ἑνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Τμηματάρχου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἑνὸς διαχειριστικοῦ ἐλεγκτοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου, καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ὀργανωμένων ἐργατῶν ὑποδεικνυομένου παρὰ γενικωτέρας σημασίας ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως τῶν ἐργαζομένων, ὁριζομένης αἰτήσει τοῦ Ὑπουργοῦ παρὰ τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

Τὸ πόρισμα τοῦ ἐλέγχου ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

6. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος, οὗ ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ συστάσεως Δευτεροβαθμίων Διοικητικῶν Δικαστηρίων Δημόσιου Φορολογίας.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΗΗ' τῆς 20 Ἰουνίου 1931. Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Θεσσαλονίκῃ, Πάτραις καὶ Κομοτινῇ, ἱδρύονται δευτεροβάθμια φορολογικὰ Δικαστήρια ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «Ἐκδικαστικαὶ Ἐπιτροπαὶ Ἐφέσεων», ὧν ἡ περιφέρεια ὁρίζεται ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.

2. Τὰ Δικαστήρια ταῦτα συγκροτοῦνται ἐξ ἑνὸς ἐφέτου, ὡς προέδρου, ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, ἔχοντος πτυχίον νομικῆς καὶ βαθμὸν τουλάχιστον ὑπουργικοῦ τμηματάρχου καὶ ἐξ ἑνὸς ἰδιώτου.

3. Τὸ τρίτον, λαϊκὸν μέλος τοῦ Δικαστηρίου ὀφείλει πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του νὰ ὀμόσῃ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἐν περιπτώσει ἀναβαθμισμοῦ τοῦ αὐτοῦ μέλους ὁ ὅρκος ἐπαναλαμβάνεται.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ Ἐφέται, Πρόεδροι τῶν Δικαστηρίων τούτων, ὁρίζονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τῶν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 96 παράγρ. 1 τοῦ Συντάγματος.

2. Τὰ ἐκ τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων μέλη τῶν Δικαστηρίων τούτων ὁρίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

3. Τὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους μέλη τῶν φορολογικῶν Δικαστηρίων δύνανται νὰ ἀποσπῶνται καθ' ὁμοιον τρόπον ἐφ' ὡρισμένον χρόνον εἰδικῶς πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμιον καθηκόντων αὐτῶν.

4. Τὸν Ἐφέτην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ νεώτερος τῶν Ἐφετῶν τῆς περιφερείας, ἐν ᾗ ἡ ἕδρα τοῦ φορολογικοῦ Δικαστηρίου. Τὸν δὲ μετέχοντα τοῦ Δικαστηρίου οἰκονομικὸν ὑπάλληλον ἀναπληροῖ ἕτερος τοιοῦτος, κατὰ τὸν ἐν παραγρ. 2 τούτου ὁριζόμενος.

5. Τὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ τρίτου λαϊκοῦ μέλους ὁρίζονται διὰ Διατάγματος

6. Διὰ Διατάγματος ὁρίζονται τὰ τοῦ διορισμοῦ γραμματέως καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ δι' ἀποσπάσεως ἐφοριακῶν ὑπαλλήλων καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Δικαστηρίων τούτων.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἱδρυόμενα φορολογικὰ Δικαστήρια ὑπάγονται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου 1640, ὡς μετερρυθμίσθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων καὶ διὰ τοῦ παρόντος, ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν πρωτοβαθμίων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῆς περιφερείας των, ὡς καὶ αἱ λοιπαί, ἤδη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὑπαγόμεναι, ἐφέσεις κατὰ ὁμοίων ἀποφάσεων τῆς ἀμέσου φορολογίας, ἐφόσον πᾶσαι αὐταὶ ἀφορῶσιν εἰς ἀμφισβητούμενον δημόσιον φόρον (ἀρχικὸν μετὰ τῶν ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου προσθέτων) μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν.

Αἱ ἐφέσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἀμφισβητούμενον δημόσιον φόρον ὑπερβαίνοντα τὰς εἴκοσι χιλιάδας δραχμῶν, ὡς καὶ αἱ ἀπροσδιορίστου ποσοῦ ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμεναι εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

2. Εἰς τὰ συνιστώμενα φορολογικὰ Δικαστήρια, ὑπάγονται, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ἐφέσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς φορολογίαν ὑπερτιμήματος καὶ φορολογίαν προσόδων ἐξ οἰκοδομῶν τῶν μέχρι καὶ τοῦ 1930—31 οἰκονομικῶν ἐτῶν, περιοριζομένης ἀντιστοίχως τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἱδρυόμενα φορολογικὰ Δικαστήρια ὑπαχθῇ ἡ ἐκδίκασις τῶν προσφυγῶν ἢ ἐφέσεων τῶν ἐκδικαζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικ. Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων καὶ τοῦ Δικαστηρίου τῆς φορολογίας τοῦ οἰνοπνεύματος, περιοριζομένης ἀντιστοίχως τῆς δικαιοδοσίας τούτων, ἐφόσον αἱ χρηματικαὶ ποιναί, τέλη καὶ πρόστιμα τὰ ἐπιβαλλόμενα διὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, καθ' ὧν αἱ προσφυγαὶ ἢ ἐφέσεις δὲν ὑπερβαίνουσι τὸ ποσὸν τῶν 20.000 δυαχμῶν δι' ἕκαστον τῶν παραβατῶν, καθ' ὧν ἐξεδόθησαν αἱ ἀποφάσεις αὗται.

4. Αἱ ἀποφάσεις τῶν φορολογικῶν τούτων δικαστηρίων ὑπόκεινται εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ 3713 νόμου, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4210.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ Διατάγματος ὁρίζονται τὰ τοῦ τόπου καὶ χρόνου τῶν συνεδριάσεων τῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν Δικαστηρίων, τὰ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίας καὶ εὐταξίας, τὰ τῆς καταρτίσεως, δημοσιεύσεως καὶ κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων καὶ ἐν γένει ἡ παρὰ τοῖς Δικαστηρίοις τούτοις δικονομία, τηρουμένων τῶν ἀρχῶν τῆς δημοσιότητος τῶν συνεδριάσεων καὶ τοῦ ἠτιολογημένου τῶν ἀποφάσεων.

2. Τὰ τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων, τὰ τῆς χορηγήσεως προσωρινῶν ἀναστολῶν πληρωμῆς τοῦ διὰ τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως βεβαιωθέντος φόρου, ὡς καὶ τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἀποφάσεων διέπονται ἀναλόγως ὑπὸ τῶν παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ διατάξεων.

3. Ὁ Πρόεδρος τῶν φορολογικῶν τούτων Δικαστηρίων κέκτηται ἅπαντα τὰ δικαιώματα τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς διαδικασίας καὶ τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ περὶ ἐξαιρέσεως λόγοι τοῦ ἄρθρου 36 τῆς Πολ. Δικονομίας ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰ μέλη τῶν διὰ τοῦ παρόντος συνιστωμένων φορολογικῶν Δικαστηρίων. Τούτων δὲν δύναται ἐπίσης νὰ μετάσχῃ ὁ ἐνεργήσας τὸν ἔλεγχον ἐφοριακὸς ὑπάλληλος ἢ ἄλλος ὑπάλληλος τῆς ἁρμοδίας διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἢ μέλος τῆς Συμβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐγνωμάτευσεν ἐπὶ τῆς κρινομένης ἐγγραφῆς ἐν φορολογικῷ καταλόγῳ ἢ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

2. Ἡ ἐξαίρεσις προτείνεται τουλάχιστον τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης δικασίμου δι' ἐγγράφου αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου.

Ἡ αἴτησις δέον νὰ περιέχῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις καὶ νὰ ἀναγράφῃ τὰ μέσα πρὸς ἀπόδειξιν τούτων.

3. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου ἀνακοινοῖ τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησιν εἰς τὸν οὗ ζητεῖται ἡ ἐξαίρεσις, ὅστις ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ ἐπ' αὐτῆς τὴν ὕπαρξιν ἢ μὴ τοῦ προβαλλομένου λόγου.

4. Ἐν ᾗ περιπτώσει διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου ἔλαβον μέρος καὶ ἄλλα πλὴν τῶν τακτικῶν μελῶν ἡ περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησις δύναται νὰ προβληθῇ καὶ προφορικῶς κατ' αὐτὴν τὴν συνεδρίασιν καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως τῆς ὑποθέσεως.

5. Ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως ἐξαιρέσεως ἀποφασίζουν τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ φορολογικοῦ δικαστηρίου, ἐν διαφωνίᾳ δὲ τούτων ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου ἢ προκειμένης περιπτώσεως ἐξαιρέσεως τούτου ἡ γνώμη τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου.

6. Τὰ μέλη τῶν φορολογικῶν δικαστηρίων ὀφείλουσι καὶ οἰκοθεν νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξαίρεσίν των, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1. Καὶ ἐπὶ ταύτης ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου, δύνανται νὰ συσταθῶσιν ὅμοια δευτεροβάθμια φορολογικὰ δικαστήρια καὶ ἐν ταῖς ἕδραις ἄλλων Ἐφετείων ὡς καὶ νὰ καταργηθῶσι συσταθέντα τοιαῦτα, καθοριζομένων καὶ τῶν περιφερειῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1.

2. Μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων φορολογικῶν Δικαστηρίων, ἐκ τῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τούτων ὑπαγομένων καὶ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ ἐκκρεμουσῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων αἱ μὲν συζητηθεῖσαι ἐκδικάζονται παρὰ τούτου, αἱ δὲ μήπω συζητηθεῖσαι παραπέμπονται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ ἁρμοδίου Τμήματος τοῦ Συνεδρίου πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὰ φορολογικὰ Δικαστήρια.

3. Φορολογικὴ ὑπόθεσις ἀναρμοδίως εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ Ἐκδικαστικήν τινα Ἐπιτροπὴν Ἐφέσεων παραπέμπεται ὑπὸ τούτων εἰς τὸ ἁρμόδιον Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἢ τὴν ἁρμοδίαν Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπήν.

4. Πᾶσα κατὰ τὸν παρόντα νόμον δαπάνη, ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας τῶν δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων βαρύνει τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου αἱ θέσεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν Ἀμέσων Φόρων αὐξάνονται κατὰ πέντε:

Αἱ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις θέσεις τοῦ προϊσταμένου τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσίας Μελετῶν καὶ Ἐπιθεωρήσεως καὶ τοῦ Διευθυντοῦ ὑπηρεσίας διώξεως λαθρεμπορίου ,διευθυνόμεναι ὑπὸ Οἰκον. ,Ἐπιθεωρητῶν τῶν Ἀμέσων Φόρων, καθίστανται ὀργανικαὶ ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως. Εἰς ταύτας κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος μετατίθενται προαγόμενοι μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας οἱ διευθύνοντες ταύτας Οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ α' τάξεως ἐπὶ μισθῷ διευθυντοῦ

Εἰς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητὰς ἢ τοιούτους τῶν Δημοσίων ὑπολόγων β' ἢ α' τάξεως δύνανται νὰ μετατίθενται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ ἄνευ διπλώματος τῆς Νομικῆς Σχολῆς κατόπιν ὁμοφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς

Ὑπηρεσίας καὶ οἱ διακριθέντες ὡς προϊστάμενοι οἰκονομικῶν γραφείων πρώτης τάξεως καὶ ὑπηρεσιῶν, οἱ οὕτω δὲ μετατιθέμενοι β' τάξεως δύνανται ἐπίσης νὰ προάγωνται εἰς α' τάξεως τοιούτους.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς σχετικῆς δαπάνης καταργοῦνται δέκα πέντε θέσεις ἐφοριακῶν γραμματέων β' τάξεως.

2. Αἱ θέσεις τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν Ἀμέσων Φόρων δύνανται νὰ πληρωθῶσι καὶ διὰ μεταθέσεως Οἰκονομικῶν Ἐφόρων α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ Διευθυντοῦ διατηρούντων τὸν μισθὸν καὶ βαθμὸν καὶ ἐν τῇ νέᾳ θέσει.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου α' τῆς γ' περιπτώσεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«καὶ γ) ἐξ ἑνὸς μέλους μετὰ δύο ἢ πλειόνων ἀναπληρωτῶν ὁριζομένων κατ' οἰκονομικὸν ἔτος παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας, εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ Οἰκονομικὴ Ἐφορία ἐκ καταλόγου ἀποστελλομένου ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ περιλαμβάνοντος τουλάχιστον δέκα ἐκ τῶν φορολογουμένων τῆς περιφερείας του. Τὰ οὕτω ὑποδεικνυόμενα λαϊκὰ μέλη δέον νὰ λαμβάνωνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῆς οἰκείας μέλη δέον νὰ λαμβάνωνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῆς οἰκείας νομίμως λειτουργούσης Ὀργανώσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ φορολογούμενος».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὁριζόμενα διὰ τὴν συγκρότησιν τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν λαϊκὰ μέλη ὀφείλουσιν, ὅπως πρὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὁμόσωσιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς τὸν ὅρκον τοῦ Δημοσίου ὑπαλλήλου. Ἐν περιπτώσει ἀναδιορισμοῦ τοῦ αὐτοῦ μέλους ὁ ὅρκος ἐπαναλαμβάνεται».

3. Ἡ παράγραφος 15 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«15. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων Ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, παρ' ᾗ συνέστη ἡ Ἐπιτροπή, ἐν κεκυρωμένῳ ἐπίσης παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντιγράφῳ ἢ εἰς τὸν ἐνιστάμενον ἢ εἰς τὸν ὡρισμένον πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον αὐτοῦ ἢ ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ τοιούτου εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου τῆς ἕδρας τῆς Ἐπιτροπῆς».

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἐπιτροπῆς, ἂν ὁ δι' αὐτῆς προσδιορισθεὶς δημόσιος φόρος (ἀρχικὸς μετὰ τῶν ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου προσθέτων) ἢ πρόστιμον ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμάς, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐκδικαζομένη ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν εἰκείων δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐντὸς προθεσμίας τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐγχειριζομένη ἢ κοινοποιουμένη εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἔφορον. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δικαίωμα ἐφέσεως ἔχει ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος κοινοποιῶν ταύτην εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον καθ' ὃν τρόπον καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς".

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἡ ἔφεσις μὴ ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παράβολον ἀνερχόμενον εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀμφισβητουμένου φόρου καὶ μὴ δυνάμενον νὰ ἢ ἀνώτερον τῶν 100.000 δραχμῶν, καταπίπτον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἐφέσεως".

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 40 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος προστίθενται παράγραφοι 3, 4 καὶ 5 αἱ ἑξῆς, τῆς νῦν παραγράφου ὑπ' ἀριθμὸν 3 λαμβανούσης τὸν ἀριθμὸν 6.

«3. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Πρωτοβαθμίων Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἐνστάσεων, ἐφ' ὅσον ὁ δι' αὐτῶν προσδιορισθεὶς φόρος (ἀρχικὸς μετὰ τῶν ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου προσθέτων) δὲν ὑπερβαίνει τὰς χιλίας δραχμὰς ὑπόκεινται εἰς τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως ἐνώπιον τῶν δευτεροβαθμίων φορολογικῶν Δικαστηρίων ἐντὸς προθεσμίας ἐπίσης τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων, διὰ τοὺς ἐξῆς μόνον λόγους.

α) Δι' ὑπέρβασιν καθηκόντων ἢ ἀναρμοδιότητα τῆς ἐκδούσης τὴν ἀπόφασιν Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν ἐνστάσεων.

β) Διὰ κακὴν σύνθεσιν αὐτῶν.

γ) Διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας καὶ

δ) Δι' ἐσφαλμένην ἑρμηνείαν ἢ πλημμελῆ ἐφαρμογὴν τοῦ διέποντος τὴν ἐπίδικον σχέσιν νόμου.

«4. Ἡ τοιαύτη ἔφεσις τοῦ φορολογουμένου εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν καταβληθῇ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἢ ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου καὶ μὴ δυναμένης νὰ ἢ μακροτέρας τῶν δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δικασίμου παραβόλου δραχμῶν ἑκατὸν ἀποδιδομένου ἐν περιπτώσει παραδοχῆς τῆς ἐφέσεως ἢ παραιτήσεως πρὸ τῆς συζητήσεως καταπίπτοντος δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν ἀπορρίψει ταύτης.

»5. Γενομένης δεκτῆς τῆς ἐφέσεως τὸ Δικαστήριον ἀποφασίζει καὶ περαιτέρω ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ἐκτὸς ἂν ἄλλως κρίνῃ, ὁπότε δύναται ν' ἀναπέμψῃ ταύτην πρὸς ἀνασυζήτησιν εἰς τὴν πρωτοβάθμιον Ἐκδικαστικὴν Ἐπιτροπήν, μὴ δυναμένην ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ μακρυνθῇ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου ὡς πρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ κριθέντα ζητήματα.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν, ἀρχικελευστῶν καὶ μονίμων ὑπαξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας.

Ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΗΗ' τῆς 20 Ἰουνίου 1931.
Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Αἱ καταστάσεις παθόντων ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν, ἀρχικελευστῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ἐν πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ ἐξ ἀεροπορικῶν ἀτυχημάτων ἢ συνεπείᾳ παθήσεων εἶναι αἱ ἑξῆς:

Α'. Πολεμικὴ διαθεσιμότης λόγῳ τραυμάτων.

Β'. Πολεμικὴ ἀποστρατεία λόγῳ κακουχιῶν πολέμου ἢ παθήσεων λόγῳ πτήσεων ἐν πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ.

Ἡ μετάταξις τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἀναφερομένων εἰς τινα τῶν ἀνωτέρω καταστάσεων ἐνεργεῖται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος πρεκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας ἐπὶ τῇ βάσει γνωματεύσεως τῆς Ἀνωτάτης τῆς Ἀεροπορίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ι. Πολεμικὴ διαθεσιμότης λόγῳ τραυμάτων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατάστασις τῆς Πολεμικῆς διαθεσιμότητος εἶναι ἡ εἰδικὴ κατάστασις τῶν ἀξιωματικῶν, ἀνθυπασπιστῶν, ἀρχικελευστῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ἀναμφισβητήτως ἀνικάνων διὰ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ πολεμικῇ Ἀεροπορίᾳ συνεπείᾳ τραυμάτων πολέμου, ὡς καὶ

ή είδική κατάστασις τῶν ἀεροπόρων τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ἀναμφισβητήτως ἀνικάνων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πτήσεων ἐν τῇ Πολεμικῇ Ἀεροπορίᾳ συνεπείᾳ τραυμάτων πολέμου ἢ τραυμάτων ἐξ ἀεροπορικῶν ἀτυχημάτων ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ καὶ ἐν διατεταγμένῃ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας πτήσει.

2. Ἀεροπόροι τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου νοοῦνται:

α') Οἱ ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ἀρχικελευσταὶ οἱ ἀποκτήσαντες πτυχίον ἀεροπόρου ἢ οἱ μαθητευόμενοι τοιοῦτοι.

β') Ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται (ἐπιλοχίαι, λοχίαι, δεκανεῖς, ὑποδεκανεῖς στρατιῶται, κελευσταί, ὑποκελευσταὶ α' καὶ β' τάξεως, δόκιμοι ὑποκελευσταί, δίοποι καὶ ναῦται) ἀποκτήσαντες πτυχίον ἀεροπόρου ἢ μαθητευόμενοι τοιοῦτοι.

Οἱ ἀνωτέρω (τῆς παραγράφου β') νοοῦνται ὡς κεκτημένοι τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ἀρχικελευστοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

γ') Ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταὶ καὶ ἀρχικελευσταὶ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ὡς καὶ τοῦ Στρατοῦ ἢ τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ὑποχρεούμενοι νὰ ἐκτελέσωσι διαταγμένας ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας πτήσεις ὑπὸ εἰδικῶν νόμων ἢ τῶν ἐκτελεστικῶν τούτων διαταγμάτων.

δ') Ὑπαξιωματικοὶ—ὁπλῖται (ἐπιλοχίαι, λοχίαι, δεκανεῖς, ὑποδεκανεῖς, στρατιῶται, κελευσταί, ὑποκελευσταὶ α' καὶ β' τάξεως, δόκιμοι ὑποκελευσταί, δίοποι καὶ ναῦται), καὶ ἰδιῶται οἱ ὑποχρεούμενοι νὰ ἐκτελέσωσι διαταγμένας πτήσεις ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ὑπὸ εἰδικῶν νόμων καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν τούτων Διαταγμάτων.

Οἱ ἀνωτέρω (τῆς παραγράφου δ') νοοῦνται ὡς κεκτημένοι τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ἀρχικελευστοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου.

Οἱ τῶν γ' καὶ δ' ἐδαφίων δὲν νοοῦνται ὡς ἀεροπόροι τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας παρὰ μόνον διὰ τραύματα ἐξ ἀεροπορικῶν ἀτυχημάτων ἐν πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ.

3. Τραύματα πολέμου ἢ τραύματα ἐξ ἀεροπορικῶν ἀτυχημάτων ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ ἐν διατεταγμένῃ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας πτήσει δικαιολογοῦντα τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀεροπόρου τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας εἶναι τὰ ἀποδεδειγμένως καθιστῶντα τὸν τραυματίαν ἀναντιρρήτως ἀνίκανον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πτήσεων ἐν τῇ Πολεμικῇ Ἀεροπορίᾳ καὶ περιλαμβανόμενα εἰς τοὺς πίνακας α' καὶ β' τοῦ παρόντος νόμου.

4. Τραύματα πολέμου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου νοοῦνται τὰ ληφθέντα ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω, ὡς καὶ ἐν πολεμικοῖς πλοίοις ἢ ἀεροπλοίοις κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ πάσης στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς περιοχῆς εἰς ἣν ἤθελεν ἐκδηλωθῇ πολεμικὴ δρᾶσις, προκληθέντα δὲ ὑπὸ ὅπλων ἢ ὀργάνων ἢ πολεμικῶν μέσων τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐν γένει πολεμικῶν περιστατικῶν, ὡς καὶ τὰ προξενηθέντα ἐξ οἱουδήποτε ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος ἐν διατεταγμένῃ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας πτήσει ἐν οἱαδήποτε περιπτώσει εἴτε ἐν πολέμῳ εἴτε ἐν εἰρήνῃ.

5. Ἡ ζώνη τῶν πρόσω διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὰ τραύματα πολέμου τὰ μὴ προξενηθέντα ἐξ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος ἐν διατεταγμένῃ πτήσει ὁρίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας.

6. Οἱ εἰς τὰς κατηγορίας γ' καὶ δ' ὑπαγόμενοι ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον τὰ τραύματα καθιστῶσι τούτους ἀναντιρρήτως ἀνικάνους διά τε τὴν ἐκτέλεσιν πτήσεων καὶ τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ εἰς πολεμικὴν διαθεσιμότητα λόγῳ τραυμάτων μετατασσόμενοι δὲν καταλαμβάνουσιν ὀργανικὰς θέσεις, προάγονται ὅμως ἐφ' ὅσον δὲν καταλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας ἀκολουθοῦντες τὴν σειρὰν τοῦ κανονικῆ σειρᾷ προαγομένου ἀμέσως ἀρχιστέρου τῶν ἐν τῷ κλάδῳ, Σώματι ἢ εἰδικότητι εἰς ἣν ἀνήκουσι μέχρι προστάτεως δύο βαθμῶν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ὃν ἔφερον κατὰ τὸν τραυματισμόν των, πλὴν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, σημαιοφόρου, ἀνθυπασπιστοῦ καὶ ἀρχικελευστοῦ καὶ τῶν τούτοις ἐξομοιουμένων διὰ τοῦ παρόντος, προαγομένων τοὺς, καὶ τοῦ συνταγματάρχου ἢ πλοιάρχου, ὑποστράτηγου ἢ ὑπονυάρχου, προαγομένων ἅπαξ, ἐφ' ὅσον διὰ τοὺς ἀνωτέρω προβλέπονται ὀργανικῶς οἱ σχετικοὶ βαθμοὶ ἐν τῷ κλάδῳ, σώματι ἢ εἰδικότητι εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

2. Οἱ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην τιθέμενοι λαμβάνουσιν οἱ μὲν ὑπαγόμενοι εἰς τὸν πίνακα Α' (Α' κατηγορία) ὡς μισθὸν ἰσοβίως τὰς ἑκάστοτε ἀποδοχὰς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τοῦ βαθμοῦ ὃν φέρουσιν, ἄνευ πτητικοῦ ἐπιδόματος. Οἱ δὲ τοῦ πίνακος Β' (Β' κατηγορία) τὰ 80 ο)ο τῶν ἀνωτέρω ἀποδοχῶν ἄνευ πτητικοῦ ἐπιδόματος.

Καὶ οἱ τῶν δύο τούτων κατηγοριῶν λαμβάνουσιν ὡς προσαύξησιν δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι μηνιαίως δι' ἕκαστον ἐξάμηνον πτητικῆς ἐνεργείας.

Ὅσων ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἡ κατάστασις ἤθελεν ἐπιδεινωθῇ δύνανται τῇ αἰτήσει των καὶ κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Α.Α.Υ.Ε. νὰ μετατάσσωνται εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ πίνακος Α' (Α' κατηγορία) ἐφ' ὅσον ἡ πάθησίς των περιλαμβάνεται εἰς τὰ τραύματα τοῦ πίνακος Α'.

3. Εἰς τοὺς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένους καὶ ὑποστάντας ἀκρωτηριασμὸν οἱουδήποτε ἢ παντελῆ ἀχρηστίαν ἀμφοτέρων ἢ καὶ ἑνὸς τῶν ἄκρων, προερχομένην ἢ ὀφειλομένην εἰς τὰ τραύματά των καὶ χρησιμοποιοῦντας ἕνεκα τούτου τεχνητὰ μέλη καὶ ὀρθοπεδικὰ μηχανήματα παρέχεται μηνιαίως χρηματικὸν ἐπίδομα ἀπὸ 10—20 ο)ο τῶν ἀποδοχῶν ἃς λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, δι' ἔξοδα κατασκευῆς ἢ ἐπισκευῆς τῶν τεχνητῶν μελῶν καὶ ὀρθοπεδικῶν μηχανημάτων, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ νόμου 1486 τοῦ 1918, δυνάμει τῆς ὁποίας τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ εἰς τούτους τεχνητὰ μέλη καὶ ὀρθοπεδικὰ μηχανήματα καὶ νὰ ἐπισκευάζῃ ταῦτα.

4. Ὡσαύτως χορηγεῖται μηνιαίως χρηματικὸν ἐπίδομα 30—40 ο)ο τῶν ἀποδοχῶν ἃς λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου εἰς τοὺς παθόντας ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν λόγῳ τραύματος καὶ χρησιμοποιοῦντας ὀθήκιον, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐντελῶς παραλύτους συνεπείᾳ τραύματος πολέμου ἢ τραύματος ἐξ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ.

Ὁ καθορισμὸς τῶν δικαιουμένων εἰς τὴν ἀπόληψιν τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων ὡς καὶ ὁ ἀκριβὴς καθορισμὸς τοῦ ποσοῦ ἐνεργεῖται κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Α.Α.Υ.Ε.

5. Οἱ προσβαλλόμενοι ἐκ φυματιώσεως συνεπείᾳ πολεμικοῦ τραύματος διαμπεροῦς τοῦ θώρακος ἢ τραύματος διαμπεροῦς ἐξ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ, διατελοῦντες εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος Α' καὶ Β' κατηγορίας δικαιοῦνται τοῦ ἡμερησίου ἐπιδόματος ἐν δραχμῶν 120 ἢ 80 κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Α.Α.Υ.Ε. ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τοῦ 5ου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ τῆς Β' κατηγορίας μετατάσσονται εἰς τὴν Α' τοιαύτην κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Α.Α.Υ.Ε. Ὡσαύτως τοῦ αὐτοῦ ἡμερησίου ἐπιδόματος ἐν δραχμῶν 120 ἢ 80 ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τοῦ 5ου ἄρθρου δικαιοῦνται καὶ οἱ ἐν τῇ πολεμικῇ διαθεσιμότητι (Α' καὶ Β' κατηγορίας) διατελοῦντες ἐφ' ὅσον προσβάλλονται ἐξ φυματιώσεως κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων Ι α', β', γ', δ', ε', στ', ζ', η', θ', ι', ια' τοῦ ἄρθρου 4 καὶ κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Α.Α.Υ.Ε.

ΙΙ Πολεμικὴ ἀποστρατεία λόγῳ κακουχιῶν πολέμου ἢ λόγῳ παθήσεων ἐκ πτήσεων ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ ἢ ἀεροπορικῶν περιστατικῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην μετατάσσονται οἱ ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταί, ἀρχικελευσταὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις:

Ι. α) Οἱ παθόντες ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἢ ἐν πολεμικοῖς πλοίοις ἐν πολέμῳ, μετὰ ἑξάμηνον συνεχῆ ἐν αὐτοῖς ὑπηρεσίαν, φυματίωσιν τῶν πνευμόνων ἢ ὑποπτον βρογχικὸν κατάρρουν ἐξελιχθέντα εἰς φυματίωσιν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως των ἐκ τῆς ζώνης τῶν πρόσω ἢ τῶν πολεμικῶν πλοίων ἐν πολέμῳ.

β) Οἱ παθόντες ἀποδεδειγμένως ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἢ ἐν πολεμικοῖς πλοίοις ἐν πολέμῳ πλευρίτιδα ἢ αἱμόπτυσιν ἀσχέτως χρόνου ὑπηρεσίας ἐν αὐτοῖς καὶ παρουσιάζοντες φυματίωσιν πνευμόνων ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς των ἐκ ταύτης ἢ τῆς ἀποβιβάσεώς των ἐκ τῶν πολεμικῶν πλοίων.

γ) Οἱ παθόντες φυματίωσιν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως των ἐκ τῆς ζώνης τῶν πρόσω ἢ τῆς ἀποβιβάσεώς των ἐκ τῶν πολεμικῶν πλοίων, ἐν πολέμῳ μετὰ προηγουμένην ἐν αὐτοῖς ὑπηρεσίαν ἑξάμηνον συνεχῆ ἢ τοιαύτην διακεκομμένην ἐνὸς ἔτους χωρὶς νὰ ἔχωσι πάθῃ πλευρίτιδα, αἱμόπτυσιν ἢ ὑποπτον βρογχικὸν κατάρρουν.

δ) Οἱ παθόντες φυματίωσιν συνεπείᾳ πολεμικοῦ τραύματος διαμπεροῦς τοῦ θώρακος, ἀνεξαρτήτως χρόνου τῆς ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἢ ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων ἐν πολέμῳ ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἢ φυματίωσιν τῶν πνευμόνων κατόπιν ὀστείτιδος ἢ ἀδενίτιδος φυματιώδους, ἐμφανισθείσης καὶ ἐγχειρηθείσης εἰς ὑπηρεσίαν τῆς ζώνης τῶν πρόσω ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων ἐν πολέμῳ καὶ ἐν συνεχείᾳ ὑπηρεσίας μετώπου ἢ φυματίωσιν τῶν ὀφθαλμῶν κατόπιν πλευρίτιδος, ἣν ἔπαθον ἐν τῷ μετώπῳ ἢ ἐν πολεμικοῖς πλοίοις ἐν πολέμῳ.

ε') Οἱ παθόντες ἀποδεδειγμένως ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ἢ ἐν πολεμικοῖς πλοίοις ἐν πολέμῳ ἢ ἐν αἰχμαλωσίᾳ ληθαργικὴν ἐγκεφαλίτιδα ἀπολήξασαν εἰς νόσον τοῦ Πάρκινσον.

στ') Οἱ παθόντες φρενοβλάβειαν ἐκ τραυμάτων, κακουχιῶν πολέμου ἢ αἰχμαλωσίας ἐφ' ὅσον αὕτη προῆλθεν ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τοὺς περιορισμοὺς ὡς πρὸς τὰ χρονικὰ ὅρια τῶν ἐδαφίων 1 α, β, γ, δ τοῦ παρόντος νόμου.

ζ') Οἱ ἀεροπόροι τῶν ἐδαφίων α, β, γ, δ, τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 οἱ παθόντες βλάβας περιλαμβανομένας εἰς τοὺς πίνακας Α καὶ Β τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπελθούσας 1) ἐξ ἐγκαυμάτων βενζίνης, ἐλαίου, θερμοῦ ὕδατος ἢ ὑπολειμμάτων καύσεως βενζίνης (ἀέρια ἐξαγωγῆς) κατὰ τὸν χρόνον τοῦ χειρισμοῦ ἀεροσκαφῶν ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ, 2) ἐκ κρυοπαγημάτων ἢ ψήξεως λόγῳ πτήσεως ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ.

η') Οἱ ἀεροπόροι οἱ διαλαμβανόμενοι εἰς τὰ ἐδάφια α', β' τῆς 2ας παραγρ. τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου οἱ παθόντες μετὰ ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ φυματίωσιν πνευμόνων ἢ λέπω διετῆ τοιαύτην ἐν εἰρήνῃ φυματίωσιν πνευμόνων ἢ ὑποπτον βρογχικὸν κατάρρουν ἐξελιχθέντα εἰς φυματίωσιν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πτητικῆς ταύτης καταστάσεως.

θ') Οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω ἀεροπόροι οἱ παθόντες ἀποδεδειγμένως μετὰ ἑξάμηνον τοὐλάχιστον κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ αἱμόπτυσιν ἢ πλευρίτιδα καὶ παρουσιάζοντες φυματίωσιν πνευμόνων ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πτητικῆς καταστάσεως.

ι') Οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω ἀεροπόροι οἱ παθόντες φυματίωσιν ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῆς Ἀεροπορίας μετὰ προηγουμένην εἰς ταύτην τριετῆ συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ τετραετῆ τοιαύτην διακεκομμένην, χωρὶς νὰ ἔχωσι πάθῃ αἱμόπτυσιν ἢ πλευρίτιδα ἢ ὕποπτον βρογχικὸν κατάρρουν.

ια') Οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω ἀεροπόροι οἱ παθόντες φυματίωσιν συνεπείᾳ τραύματος διαμπεροῦς τοῦ θώρακος ἐξ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ ἀνεξαρτήτως πτητικῆς καταστάσεως ἢ φυματίωσιν τῶν πνευμόνων, κατόπιν ὀστείτιδος ἢ ἀδενίτιδος φυματιώδους ἐμφανισθείσης καὶ ἐγχειρηθείσης κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ ὑπηρεσίαν των, ἢ φυματίωσιν τῶν ὀφθαλμῶν κατόπιν πλευρίτιδος ἣν ἔπαθον ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ.

ιβ') Οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω ἀεροπόροι οἱ παθόντες ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ,

1) Ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ καὶ μονόπλευρον βαρυκοΐαν μετὰ μονίμου ἰλίγγου μετὰ προηγουμένην τριετῆ συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ τετραετῆ τοιαύτην διακεκομμένην.

2) Χρονίας ψυχώσεις καθιστώσας ἀναγκαίαν τὴν μόνωσιν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τὴν αὐστηρὰν ἐπίβλεψιν αὐτοῦ μετὰ προηγουμένην ἑξάμηνον συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ ἐτησίαν τοιαύτην διακεκομμένην.

Ἡ ἔναρξις τῶν τοιούτων ψυχώσεων δέον νὰ ἔλαβε χώραν ἀμέσως μετὰ ἀεροπορικὸν ἀτύχημα μετὰ ἢ ἄνευ τραυματισμοῦ, νὰ ἀποκλείηται δὲ κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς ἡ ὕπαρξις τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τῆς συφιλιδικῆς μολύνσεως τοῦ ἀτόμου.

3) Τελείαν κώφωσιν ἀμφίπλευρον μετὰ μονίμου ἰλίγγου μετὰ προηγουμένην ἐτησίαν συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ διετῆ τοιαύτην διακεκομμένην.

Οἱ τῶν ἐδαφίων Ι α, β, γ, δ, η, θ, ι, ια, δέον νὰ πάσχωσιν ἐκ πνευμονικῆς φυματιώσεως βεβαιουμένης κλινικῶς ἢ ἀκτινολογικῶς ἢ μικροσκοπικῶς κατὰ τὴν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου ἐξέτασίν των.

ΙΙ. α') Οἱ αὐτοὶ ὡς ἄνω ἀεροπόροι οἱ παθόντες ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ.

1) Πυλωρικὰ ἢ δωδεκαδακτυλικὰ στενώσεις ἐμφανιζόμεναι μετὰ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς γενομένης γαστροεντεροαναστομώσεως καὶ προκαλοῦσαι ἔμμονα ἄλγη ἢ καταφανῆ καταβολὴν τῆς θρέψεως μετὰ προηγουμένην πενταετῆ συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ ἑξαετῆ τοιαύτην διακεκομμένην.

2) Ὑπερτροφίαν τῆς καρδίας ἐκδηλουμένην διὰ σημαντικῆς αὐξήσεως τῆς καρδιακῆς ἀμβλύτητος καὶ βεβαιουμένην δι' ἐξετάσεως καὶ ὀρθοκαρδιογραφήματος ἐν νοσοκομείῳ μετὰ σημείων καρδιακῆς ἀνεπαρκείας, ἐμφανισθεῖσαν δὲ μετὰ πενταετῆ συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ ἑξαετῆ τοιαύτην διακεκομμένην.

3) Ἐμφύσημα τῶν πνευμόνων συνοδευόμενον ὑπὸ ἐντόνου δυσπνοίας καὶ ἐμφανισθὲν μετὰ τριετῆ συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ πενταετῆ τοιαύτην διακεκομμένην.

4) Χρονίας ψυχώσεις καθιστώσας ἀναγκαίαν τὴν μόνωσιν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τὴν αὐστηρὰν αὐτοῦ ἐπίβλεψιν καὶ ἐμφανισθείσας μετὰ προηγουμένην ἑξάμηνον συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ ἐτησίαν τοιαύτην διακεκομμένην.

Ἡ ἔναρξις τῶν τοιούτων ψυχώσεων δὲν νὰ ἔλαβε χώραν ἀμέσως μετὰ ἀεροπορικὸν ἀτύχημα μετὰ ἢ ἄνευ τραυματισμοῦ, νὰ ἀποκλείηται δὲ κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς ἡ ὕπαρξις τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ τῆς συφιλιδικῆς μολύνσεως τοῦ ἀτόμου.

5) Τελείαν μονόπλευρον κώφωσιν μετὰ ἐλαττώσεως τῆς ἀκουστικῆς ὀξύτητος τοῦ ἑτέρου ὠτὸς ὅταν ὁ ψίθυρος δὲν ἀκούεται πέραν τῶν 0,12 τοῦ μέτρου ἡ δὲ φωνὴ ἀπαγγελίας πέραν τοῦ ἑνὸς μέτρου καὶ 0,50 καὶ ἐμφανισθεῖσαν μετὰ προηγουμένην τριετῆ συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ ἑξαετῆ τοιαύτην διακεκομμένην.

6) Ἀμφίπλευρον κώφωσιν ἄνευ ἰλίγγου ἐμφανισθεῖσαν μετὰ προηγουμένην τριετῆ συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ ἑξαετῆ τοιαύτην διακεκομμένην.

7) Ἀτελῆ κώφωσιν ἀμφίπλευρον ὅταν ἡ ἐλάττωσις τῆς

ἀκουστικῆς ὀξύτητος ἔχει ὡς ἑξῆς: α) Ψίθυρος μὴ ἀκουστὸς πέραν τῶν 0.12 τοῦ μέτρου καὶ β) φωνὴ ἀπαγγελίας μὴ ἀκουστὴ πέραν τοῦ ἑνὸς μέτρου καὶ 0.50 καὶ ἐμφανισθεῖσαν μετὰ προηγουμένην τριετῆ συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ ἑξαετῆ τοιαύτην διακεκομμένην.

8) Μόνιμον λαβυρινθικὸν ἴλιγγον καταλλήλως βεβαιούμενον παραμείναντα μετὰ θεραπείαν ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον καὶ ἐμφανισθέντα μετὰ προηγουμένην διετῆ συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας ἢ τριετῆ τοιαύτην διακεκομμένην.

9) Χρονίαν μέσην πυώδη ὠτίτιδα μετὰ νεκρώσεως τοῦ κροταφικοῦ ὀστοῦ μὴ ὑπείκουσαν εἰς μακρὰν καὶ εἰδικὴν θεραπείαν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους καὶ ἐμφανισθεῖσαν μετὰ προηγουμένην τριετῆ συνεχῆ κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας, ἢ ἑξαετῆ τοιαύτην διακεκομμένην.

ΙΙΙ. Οἱ ἀεροπόροι οἱ διαλαμβανόμενοι εἰς τὰ ἐδάφια α΄ καὶ β΄, τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, οἱ κρινόμενοι ἐπὶ τρία συνεχῆ ἑξάμηνα παρὰ τῆς Α.Α.Υ.Ε. ὡς ἀκατάλληλοι διὰ τὴν κατάστασιν πτητικῆς ἐνεργείας, λόγῳ παθήσεων πνευμονικῶν, καρδιοαγγειακῶν, τῶν ὅτων ἢ τοῦ λαβυρίνθου προελθουσῶν ἐκ πτήσεων ἐν πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ καὶ τιθέμενοι εἰς μόνιμον πτητικὴν ἀκινησίαν, ἔχοντες δὲ ἓξ τοὐλάχιστον ἑξάμηνα πτητικῆς ἐνεργείας καὶ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς περιπτώσεις Ι καὶ ΙΙ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

ΙV. Οἱ μετατασσόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος εἰς πολεμικὴν ἀποστρατείαν λόγῳ κακουχιῶν πολέμου ἢ λόγῳ παθήσεων ἐκ διατεταγμένων πτήσεων ἐν πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ, οἱ μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ συνταγματάρχου ἢ πλοιάρχου συμπεριλαμβανομένων, προάγονται συγχρόνως εἰς τὸν ἀνώτερον βαθμόν, ἐφ' ὅσον προβλέπεται ὀργανικῶς τοιοῦτος βαθμὸς ἐν τῷ Κλάδῳ ἢ Σώματι ἢ εἰδικότητι εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ἄλλως λαμβάνουσι μόνον τὰς ἀποδοχὰς τοῦ ἀνωτέρου βαθμοῦ, τῶν ἀεροπόρων τοῦ ἐδαφίου β΄ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου νοουμένων ὡς κεκτημένων τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἢ ἀρχικελευστοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς παθήσεώς των.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ μετατασσόμενοι εἰς πολεμικὴν ἀποστρατείαν λόγῳ κακουχιῶν πολέμου ἢ λόγῳ παθήσεων ἐκ διατεταγμένων πτήσεων ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ λαμβάνουσιν ἰσοβίως οἱ μὲν τῶν περιπτώσεων Ι τοῦ ἄρθρου 4 τὰ 100 ο)ο τῶν ἑκάστοτε ἀποδοχῶν ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας τοῦ βαθμοῦ ὃν φέρουσιν ἄνευ πτητικοῦ ἐπιδόματος ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας ἐν τῇ Ἀεροπορίᾳ, οἱ δὲ τῶν περιπτώσεων ΙΙ καὶ ΙΙΙ τοῦ ἄρθρου 4 τὰ 80 ο)ο τῶν ἑκάστοτε ἀποδοχῶν, ἄνευ πτητικοῦ ἐπιδόματος ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

2. Καὶ οἱ τῶν τριῶν κατηγοριῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου λαμβάνουσιν ἐπίσης καὶ δραχμὰς 120 μηνιαίως ὡς προσαύξησιν δι' ἕκαστον ἐξάμηνον πτητικῆς ἐνεργείας.

3. Ἐκ τούτων οἱ παθόντες φυματίωσιν συνεπείᾳ τραύματος διαμπεροῦς τοῦ θώρακος μετατάσσονται τῇ αἰτήσει των καὶ κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Α. Α. Υ. Ε. εἰς τὴν Α΄ κατηγορίαν τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος.

4. Οἱ ὑποστάντες ἀκρωτηριασμὸν οἱονδήποτε ἢ παντελῆ ἀχρηστίαν τοῦ ἑνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων, προερχομένην ἀπὸ τραύματα ἢ παθήσεις των δι' ἃς ἐτέθησαν εἰς τὴν κατάστασιν πολεμικῆς διαθεσιμότητος καὶ χρησιμοποιοῦντες ἕνεκα τούτου τεχνητὰ μέλη καὶ ὀρθοπεδικὰ μηχανήματα ἀπολαύουσι τοῦ καθοριζομένου ἐν τῇ 3 παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 3 ἐπιδόματος 10–20 ο)ο τῶν ἀποδοχῶν των, ὑφ' οὓς ὅρους ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καθορίζεται.

5. Εἰς τοὺς τελοῦντας ἐν πολεμικῇ ἀποστρατείᾳ λόγῳ κακουχιῶν πολέμου ἢ λόγῳ παθήσεων ἐκ διατεταγμένων πτήσεων ἀεροπόρους ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐπιδεινουμένης τῆς καταστάσεώς των ἤθελον παρουσιάσει εἰκόνα φυματιώσεως ἐν ἐξελίξει, δι' ἣν νὰ ἔχωσιν ἀνάγκην εἰδικῆς νοσηλείας βεβαιουμένης ὑπὸ τῆς Α. Α. Υ. Ε. παρέχεται τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ἡμερήσιον ἐπίδομα ἐκ δραχμῶν 120 διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, ἀνθυπασπιστὰς καὶ ἀρχικελευστὰς καὶ ἐκ δραχμῶν 80 διὰ τοὺς λοιποὺς.

Ἐν τῇ περὶ τούτου ἐκθέσει της ἡ Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ καθορίζει τὴν χρονικὴν διάρκειαν παροχῆς τούτου ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τῶν ἓξ μηνῶν.

Διὰ τοὺς μεταβαίνοντας πρὸς θεραπείαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ χρονικὸν τοῦτο ὅριον διπλασιάζεται.

Παρερχομένης τῆς κατὰ τὰ ἄνω προθεσμίας, δύναται νὰ χορηγηθῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χρονικοῦ διαστήματος νέον τοιοῦτον ἐπίδομα ἐὰν συντρέχωσι καὶ πάλιν αἱ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου προβλεπόμεναι προϋποθέσεις.

Τὸ ἐπίδομα τοῦτο καταβάλλεται μηνιαίως παρὰ τοῦ Ταμείου, παρ' οὗ καὶ μισθοδοτοῦνται, κατόπιν εἰδικῆς διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπάγονται καὶ οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοί, ἀνθυπασπισταί, ἀρχικελευσταὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ἐν καιρῷ πολέμου, ὡς καὶ οἱ ἔφεδροι, ἐπίκουροι καὶ προσωρινοὶ οἱ προσερχόμενοι νὰ ἐκτελέσωσιν ἐν εἰρήνῃ διατεταγμένας ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας πτήσεις ὑπὸ εἰδικῶν νόμων καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν τούτων Διαταγμάτων προβλεπόμενας, διὰ τὴν πολεμικὴν διαθεσιμότητα λόγῳ τραύματος ἐξ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος ἢ διὰ τὴν πολεμικὴν ἀποστρατείαν, μόνον ἐφ' ὅσον ἔπαθον λόγῳ διατεταγμένων ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας πτήσεων καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτων αἰμόπτυσιν καὶ παρουσιάζοντες φυματίωσιν πνευμόνων ἐντὸς ἔτους ἀπὸ ταύτης ἢ φυματίωσιν πνευμόνων κατόπιν τραύματος διαμπεροῦς τοῦ θώρακος ἐξ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος καὶ ἐντὸς διετίας ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ.

2. Οἱ τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος καὶ πολεμικῆς ἀποστρατείας δύνανται νὰ νοσηλεύωνται ἐν τοῖς Στρατιωτικοῖς ἢ Ναυτικοῖς Νοσοκομείοις ἀπολαμβάνοντες τῶν κεκανονισμένων ἐκπτώσεων.

3. Οἱ τῶν καταστάσεων τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος καὶ πολεμικῆς ἀποστρατείας οἱ ἐκ μονίμων μόνον προερχόμενοι ὡς μέτοχοι τῶν Μετοχικῶν Ταμείων Στρατοῦ καὶ Π. Ν., ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν Μετοχικῶν Ταμείων κρατήσεις συμφώνως ταῖς ἰσχυούσαις διατάξεσιν αὐτῶν μέχρι τῆς καταλήψεως ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τοῦ βαθμοῦ των ὡς καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ συνάδελφοί των, δικαιοῦνται δὲ μερίσματος ὡς ἀκολούθως:

α) Οἱ μέτοχοι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ οἱ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς μετατάξεως εἰς μίαν τῶν ἄνω καταστάσεων συμπληρώσαντες εἰκοσιπενταετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἀπολαμβάνουσιν ὁλοκλήρου μερίσματος τοῦ ἑκάστοτε βαθμοῦ.

Οἱ δὲ ἔχοντες κατωτέραν ταύτης μέχρι συμπληρώσεως τῶν 25 ἐτῶν λαμβάνουσι τόσα εἰκοστὰ πέμπτα ὅσα καὶ τὰ σύνταξιμά των ἔτη.

β) Οἱ μέτοχοι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ οἱ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς μετατάξεώς των εἰς μίαν τῶν ἄνω καταστάσεων ἔχοντες ἢ συμπληροῦντες εἰκοσιπενταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Π. Ν. καὶ Ἀεροπορίας ἀπολαμβάνουσιν ὁλοκλήρου μερίσματος τοῦ ἑκάστοτε βαθμοῦ των.

4. Οἱ τελούμενοι γάμοι τούτων, ἐφ' ὅσον τελοῦνται πρὸ τῆς καταλήψεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας τοῦ βαθμοῦ των, ἀναγνωρίζονται, ἐφαρμοζομένων τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ Μετοχικῶν Ταμείων, ὡς ἐφαρμόζονται αὗται καὶ διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφους των.

5. Εἰς τοὺς διατελοῦντας εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος καὶ πολεμικῆς ἀποστρατείας ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας τοῦ πίνακος Β΄ δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως ἢ πολέμου καὶ μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τούτων καὶ κατόπιν ἀγνωματεύσεως τῆς Α. Α. Υ. Ε. νὰ ἀναθέτῃ βοηθητικὰς ὑπηρεσίας, ὁπότε καὶ λαμβάνουσι κατὰ βούλησιν ἢ τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὁμοιοβάθμων των, ἢ τὰς πρὸ τῆς ἀναχλήσεώς των ἀποδοχάς.

6. Οἱ διατελοῦντες εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος καὶ πολεμικῆς ἀποστρατείας ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν, δυναμένοι νὰ φέρωσι τὴν στολὴν αὐτῶν, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀπόλυσι νὰ φέρωσι τὴν στολὴν αὐτῶν, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀπόλυσι τὰ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου παρεχόμενα αὐτοῖς πλεονεκτήματα

Πίναξ Α'.

Ἐμφαίνων τὰς βλάβας ἐκ τραυμάτων πολέμου ἢ ἐξ ἀεροπορικῶν ἀτυχημάτων ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ αἵτινες δικαιολογοῦσι τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἀνυπασπιστοῦ, ἀρχικελευστοῦ καὶ ὑπαξιωματικοῦ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμικῆς διαθεσιμότητος λόγῳ βαρέων τραυμάτων προκληθέντων ὑπὸ ὅπλων, ὀργάνων, ἢ πολεμικῶν μέσων τοῦ ἐχθροῦ καὶ πολεμικῶν περιστατικῶν ὡς καὶ ἀεροπορικῶν τοιούτων.

I. Χειρουργικά.

1) Ταυτόχρονος ἀπώλεια τῶν ἀντιχείρων καὶ ὅλων τῶν δακτύλων ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἢ τῶν ἀντιχείρων καὶ τριῶν ἢ τεσσάρων δακτύλων.

2) Ἀπώλεια ὁλικὴ τῶν δύο χειρῶν ἢ καὶ μιᾶς ἢ πλήρης ἀχρήστευσις ταύτης.

3) Ἀκρωτηριασμὸς τῶν δύο ἄκρων ποδῶν (μεσοτarσικὸς) ἐκ τραυμάτων ἢ κρυοπαγημάτων.

4) Ἀκρωτηριασμὸς μηροῦ ὑποτροχαντήριος.

5) Ἀγκύλωσις τῶν δύο ἰσχίων.

6) Ἀπεξάρθρωσις τοῦ ἰσχίου.

7) Βράχυνσις τοῦ σκέλους ἄνω τῶν 8 ἑκατοστομέτρων.

8) Ἀκρωτηριασμὸς τῶν ἄκρων συνεπείᾳ βαρείας λοιμώξεως τῆς οὐλῆς πολεμικοῦ ἢ ἀεροπορικοῦ τραύματος, ἐφ' ὅσον αὐτὴ ὑπόκειται ἢ περιοδικῶς εἰς φλεγμονώδεις ἐπεξεργασίας ἢ διαταραχάς.

9) Τελεία ἀγκύλωσις κροταφογναθικῆς ἀρθρώσεως ἢ ἀχρήστευσις αὐτῆς μετὰ ἀποτυχίαν τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

10) Συρίγγια μόνιμα ἢ ἐκτεταμένη συρίκνωσις ἡμιθωρακίου κατόπιν τραυματισμοῦ ἐμπυήματος ἢ αἱμοθώρακος, προκαλοῦντα σημαντικὰς λειτουργικὰς διαταραχάς.

11) Τραύματα τοῦ νωτιαίου μυελοῦ ἢ νωτιαίων ριζῶν ἢ στελεχῶν νεύρων, προκαλοῦντα παραλύσεις καὶ ἀνίατον δυσχρηστίαν τοῦ σκέλους λόγῳ ἀτροφίας τῶν μυῶν ἢ ἀγκυλώσεως τῶν ἀρθρώσεων.

12) Ἀπώλεια πλειόνων πλευρῶν μετὰ συμφυτικῆς πλευρίτιδος προκαλοῦσα παραμόρφωσιν τοῦ θώρακος καὶ λειτουργικὰς διαταραχάς.

13) Ξένα σώματα (σφαῖραι, θραῦσμα ὀβίδος κλπ.) ἐντὸς τοῦ πνευμονικοῦ παρεγχύματος ἢ ἐμπεπερμένα εἰς τὸ διάφραγμα καὶ προκαλοῦντα βαρείας λειτουργικὰς διαταραχάς.

14) Βαρεῖαι καρδιακαὶ διαταραχαὶ ὀφειλόμεναι εἰς παραμονὴν ξένου σώματος εἰς τὰ τοιχώματα τῆς καρδίας ἢ τὸ περικάρδιον.

15) Ἐκτεταμένη ἀπώλεια τοῦ προκαρδιακοῦ σκελετοῦ οὕτως ὥστε νὰ μὴ προασπίζηται ἐπαρκῶς ἡ καρδία.

16) Ἐπίσημα ἀνευρίσματα τῶν μεγάλων ἀγγείων μετὰ βαρειῶν λειτουργικῶν διαταραχῶν.

17) Εὐρέα κοπρανώδη συρίγγια ὡς καὶ μετατραυματικὴ παρὰ φύσιν ἕδρα, δίδουσα δίοδον σχεδὸν εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἐντερικοῦ περιεχομένου οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ στενὰ ἁπλᾶ κοπρανώδη συρίγγια ἐν ἀποτυχίᾳ τῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως πρὸς σύγκλισιν αὐτῶν.

18) Τραύματα περινέου προκαλοῦντα οὐλώδη στένωσιν τῆς ὀπισθίας οὐρήθρας μετ' ἀκρατείας τῶν κοπράνων ἐκ καταστροφῆς τοῦ σφιγκτῆρος τοῦ δακτυλίου.

19) Καθολικὸς εὐγουχισμὸς δηλαδὴ ἐξάλειψις τῆς προσθίας οὐρήθρας, τοῦ ὀσχέου καὶ τῶν ὄρχεων, τῆς οὐρήσεως γινομένης διὰ περινεϊκοῦ ἢ ὑπογαστρικοῦ συριγγίου.

20) Βαρέα τραύματα κύστεως μετὰ ἐπιπλοκῆς νεφρικῆς καὶ κυστικῆς λοιμώξεως χρονίας, μὴ ὑποχωρούσης εἰς τὴν οἰκείαν θεραπείαν ἐπὶ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον ἐφαρμοσθεῖσαν.

21) Βαρέα τραύματα κύστεως, ἐπενεγκόντα ἀκράτειαν μόνιμον τῶν οὔρων.

II. Ὀφθαλμολογικά.

22) Ἀπώλεια τῆς ὁράσεως ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν μετατραυματική.

23) Ἀμαύρωσις τῶν δύο ὀφθαλμῶν συνεπείᾳ τραυματικῆς παραλύσεως τοῦ συστοίχου προσωπικοῦ ὅταν κατὰ τὴν σύγκλισιν τῶν βλεφάρων ὁ κερατοειδὴς μένῃ ἀκάλυπτος, ἢ τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ, ὅταν ὁ ἕτερος φέρῃ ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως μετατραυματικήν.

24) Μετατραυματικὴ ἀτροφία λόγῳ τραύματος τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

25) Πτῶσις ὁλοκληρωτικὴ τοῦ ἄνω βλεφάρου συνεπείᾳ τραυματικῆς παραλύσεως τοῦ ἀνελκυστῆρος τοῦ βλεφάρου κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, καλύπτοντα κατὰ τὴν εὐθεῖαν ὅρασιν τὴν κόρην τελείως, ὅταν ὁ ἕτερος ὀφθαλμὸς φέρῃ ἀπώλειαν μετατραυματικὴν τῆς ὁράσεως.

26) Θόλωσις διάχυτος τοῦ κερατοειδοῦς λίαν ἐκτεταμένη καὶ πυκνὴ ἢ καὶ κεντρικὴ τοιαύτη καλύπτουσα πλέον τοῦ ἡμίσεος τῆς κόρης, ἐπελθοῦσα κατόπιν μετατραυματικῆς κερατίτιδος ἢ τοιαύτης ἐξ ἀσηψιογόνων ἀερίων ἢ ἔστω καὶ προϋπάρχουσα κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ὅταν ὁ ἕτερος φέρῃ ἀπώλειαν μετατραυματικὴν τῆς ὁράσεως.

27) Ὑπάρχημα λόγῳ τοῦ τραύματος τοῦ φακοῦ ἢ τοῦ περιφακίου τέλειον ἢ καταλαμβάνον τὸ κέντρον τούτων κατ' ἄμφω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τοιοῦτον τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ, ἐὰν ὁ ἕτερος φέρῃ μετατραυματικὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως.

28) Ἀποκολλήσεις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς μετατραυματικαὶ ὁλικαὶ ἢ ἐνδιαφέρουσαι τὴν ὠχρὰν κηλίδα ἢ ῥήξεις τραυματικαὶ χοριοειδοῦς, ἀφορῶσαι ἐπίσης τὴν ὠχρὰν κηλίδα ὅταν αὗται ἀπαντῶσι κατ' ἄμφω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ κατὰ τὸν ἕνα μόνον ὅταν ὁ ἕτερος φέρῃ μετατραυματικὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως.

29) Γλαύκωμα ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν συνεπείᾳ παρουσίας ξένου σώματος λόγῳ τοῦ τραύματος ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἢ ἐξαρθρήματος τοῦ φακοῦ μετατραυματικοῦ ἢ τοιούτου τοῦ ἑνὸς μόνον ὀφθαλμοῦ, ὅταν ὁ ἕτερος φέρῃ ἀπώλειαν μετατραυματικὴν ἢ μὴ τῆς ὁράσεως.

30) Παραμόρφωσις καὶ ἐκτοπισμὸς τῆς κόρης τοιοῦτος ὥστε νὰ ἐμποδίζηται ἡ εἴσοδος τῶν ὀπτικῶν ἀκτίνων ἐντὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ λόγῳ προσθίων ἢ ὀπισθίων συνεχειῶν τῆς ἰριδος ὅταν αὕτη ὑπάρχῃ κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ ὁ ἕτερος φέρῃ ἀπώλειαν μετατραυματικὴν τῆς ὁράσεως.

31) Αἰμορραγίαι τοῦ ὑελώδους σώματος οὐχὶ τελείως ἀπορροφηθεῖσαι καὶ καθιστῶσαι προβληματικὴν τὴν ὅρασιν, ὅταν αὗται ὑπάρχωσι κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ παρέμειναν τοιαῦται μετὰ μακρὰν καὶ ἐπίμονον θεραπείαν τοὐλάχιστον τοῦ ὑελώδους μετὰ θολερότητος τούτου, ὅταν ὁ ἕτερος ὀφθαλμὸς φέρῃ ἀπώλειαν μετατραυματικὴν τῆς ὁράσεως.

32) Οὐλαὶ μετατραυματικαὶ τῶν βλεφάρων καὶ ἐπιπεφυκότος (συμβλέφαρον, ἀγγυλοβλέφαρον) κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, κωλύουσαι μηχανικῶς τὴν ὅρασιν ὅταν ὁ ἕτερος ὀφθαλμὸς φέρῃ ἀπώλειαν μετατραυματικὴν τῆς ὁράσεως.

33) Αἱ ἀνωτέρω ὀφθαλμικαὶ παθήσεις προερχόμεναι ἐκ πολεμικῶν ἀερίων.

34. Ἀπώλεια τῆς ὁράσεως ἑνὸς ὀφθαλμοῦ καὶ μονόπλευρος βαρυκοΐα μετὰ μονίμου ἰλίγγου.

III. Νευρολογικά.

35) Αἱ χρόνιαι ἀποδεδειγμένως μετατραυματικαὶ ψυχώσεις αἱ καθιστῶσαι ἀναγκαίαν τὴν μόνωσιν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τὴν αὐστηρὰν αὐτοῦ ἐπίβλεψιν.

Ἡ ἔναρξις τῶν τοιούτων ψυχώσεων δέον νὰ ἔλαβε χώραν ἀμέσως μετὰ τὸν τραυματισμόν, νὰ ἀποκλείηται δὲ κλινικῶς καὶ ἐργαστηριακῶς ἡ ὕπαρξις τοῦ ἀλκοολισμοῦ καὶ συφιλιδικῆς μολύνσεως τοῦ ἀτόμου.

36) Ἡ ἄνοια ἡ ἀναπτυχθεῖσα ὡς συνέπεια τῆς μετατραυματικῆς ἐπιληψίας.

37) Ἡ μετατραυματικὴ πλήρης ἡμιπληγία, εἴτε λόγῳ ἐγκεφαλικῆς βλάβης, εἴτε τοῦ νωτιαίου μυελοῦ (συνδρομὴ Brown-Sequard).

38) Αἱ παραλύσεις καὶ τῶν τεσσάρων ἄκρων λόγῳ τραύματος τῆς αὐχενικῆς μοίρας τοῦ νωτιαίου μυελοῦ.

39) Αἱ μετατραυματικαὶ ὁλικαὶ παραλύσεις τοῦ δεξιοῦ βραχιονίου πλέγματος.

40) Αἱ μετατραυματικαὶ παραπληγίαι ἐγκεφαλικῆς ἢ μυελικῆς προελεύσεως μετὰ ἢ ἄνευ διαταραχῶν ἀπὸ τῶν σφιγκτήρων ὁσάκις ἡ βάδισις ἀποβαίνει ἀδύνατος ἄνευ τῆς βοηθείας βακτηρίων.

41) Αἱ μετατραυματικαὶ συνδρομαὶ (Parkinson).

42) Ἡ μετατραυματικὴ μονοπληγία ἐγκεφαλικῆς προελεύσεως, ἡ συνεπαγομένη ἀχρησίαν τοῦ μέλους.

43) Αἱ μετατραυματικαὶ συνδεδυασμέναι παραλύσεις τῶν τεσσάρων τελευταίων κρανιακῶν νεύρων (γλωσσοφαρυγγικοῦ, πνευμονογαστρικοῦ, παλινδρόμου καὶ ὑπογλωσσίου).

44) Αἱ μετατραυματικαὶ συνδεδυασμέναι παραλύσεις τῶν νεύρων ἀμφοτέρων τῶν ἄνω ἄκρων.

45) Βαρεῖς τραυματισμοὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος κατ' ἀπήχησιν (air explosif) συνεπείᾳ ἐκρήξεως ὀβίδος ἢ ἐξ ἀεροπορικοῦ ἀτυχήματος καταλιπόντες τὰς εἰς τὰς ἀνωτέρω παραγράφους 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42 καὶ 43 παραλύσεις.

IV. Ὠτολαρυγγολογικά.

46) Μετατραυματικὴ τελεία κώφωσις ἀμφίπλευρος μετὰ μονίμου ἰλίγγου.

47) Μετατραυματικαὶ στενώσεις τοῦ λάρυγγος ἢ παραλύσεις ἀμφοτέρων τῶν παλινδρόμων νεύρων ἢ ἀγγυλώσεις τῶν χόνδρων τούτου, ἀπαιτοῦσαι τὴν μόνιμον χρῆσιν σωλῆνος τραχειοτομίας.

V. Κρανίον.

48) Μετατραυματικὴ ἀπώλεια σημαντικὴ ὀστεώδους οὐσίας τοῦ κρανίου καθ' ὅλον τὸ πάχος τοῦ ὀστοῦ καὶ μετὰ προωθήσεως κατὰ τὸν βῆχα τῆς σκληρᾶς μήνιγγος.

49) Οἱ τραυματίαι τοῦ κρανίου, οἱ ὑποστάντες ἢ μὴ ἀνάρτησιν, ἐὰν πρὸς τοῖς ὑποκειμενικοῖς ἐμφανίζουσι καὶ ἀντικειμενικὰ συμπτώματα, ἀποκαλυπτόμενα μόνον κατόπιν ὑποβολῆς εἰς ὡρισμένας ἐξετάσεις (διαταραχαὶ τῆς ἰσορροπίας, ἀλλοιώσεις τῆς ἐνδοφθαλμικῆς πιέσεως, ἀλλοιώσεις τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου ὑγροῦ κλπ.).

Πίναξ Β'.

Ἐμφαίνων τὰς βλάβας ἐκ τραυμάτων πολέμου ἢ ἐξ ἀεροπορικῶν ἀτυχημάτων ἐν πολέμῳ ἢ εἰρήνῃ, αἵτινες δικαιολογοῦσι τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἀνυπασπιστοῦ, ἀρχικελευστοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς πολεμ. διαθεσιμότητος λόγῳ τραυμάτων προκληθέντων ὑπὸ ὅπλων, ὀργάνων ἢ πολεμικῶν μέσων τοῦ ἐχθροῦ καὶ πολεμικῶν περιστατικῶν ὡς καὶ ἀεροπορικῶν τοιούτων.

Ἄκρα χείρ.

Αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὸ δεξιὸν ἄνω ἄκρον ἐπὶ τῶν ἀποδεδειγμένως ἀριστοχείρων ἰσχύουσι διὰ τὸ ἀριστερὸν ἄκρον.

1. Σημαντικὴ δυσχέρεια τῆς χρήσεως τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἕνεκα α') κάμψεως μονίμου ἢ ἐκτάσεως μονίμου ὅλων τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς συμπεριλαμβανομένου ἢ μὴ τοῦ ἀντίχειρος ὡς καὶ ἡ ἰσχαιμικὴ σύσπασις τοῦ Volkman, β') ἕνεκα κάμψεως ἢ ἐκτάσεως μονίμου τριῶν δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρὸς μετὰ δυσκαμψίας τῶν λοιπῶν, ἀτροφίας τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ἀντιβραχίου καὶ δυσκαμψίας τοῦ καρποῦ.

2) Ἐξάρθρημα μὴ ἀναταχθὲν τοῦ δεξιοῦ ἀντίχειρος συνεπείᾳ οὐλῶν προσπεφυκυιῶν τῇ παλάμῃ μετὰ δυσκαμψίας τῶν λοιπῶν δακτύλων, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως καὶ τὴν ἐφαρμογὴν σχετικῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς ἐπὶ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον.

3. Ἀπώλεια ὁλικὴ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου τῆς δεξιᾶς χειρός.

4. Ἀπώλεια ὁλικὴ δύο ἐκ τῶν ἄλλων δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἄνευ τῶν ἀντιστοίχων μετακαρπίων ἐν περιπτώσει δυσκαμψίας ἐκσεσημασμένης μονίμου τοῦ ἀντίχειρος ἢ τῶν λοιπῶν δακτύλων.

5. Ἀπώλεια ἀντίχειρος, δείκτου καὶ μέσου ἢ παραμέσου ἢ μικροῦ δακτύλου τῆς μιᾶς χειρός.

6. Ἀπώλεια ὁλικὴ δείκτου καὶ τῶν δύο ἑτέρων δακτύλων τῆς δεξιᾶς χειρός.

7. Ἀπώλεια ὁλικὴ μέσου, παραμέσου καὶ μικροῦ δακτύλου δεξιᾶς χειρός.

8. Ταυτόχρονος ἀπώλεια τῶν δύο ἀντιχείρων μόνον.

9. Τέλειον ἐξάρθρημα μετατραυματικὸν ὅλων τῶν μετακαρπίων τῆς δεξιᾶς χειρὸς μετὰ δυσχερείας τῆς χρήσεως τῆς χειρὸς μετὰ θεραπευτικὴν ἀγωγὴν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

Καρπός.

Σημείωσις. α') Αἱ φυσιολογικαὶ κινήσεις τῆς κάμψεως καὶ ἐκτάσεως ποικίλλουσι μεταξὺ 95ο καὶ 130ο, β') Αἱ κινήσεις τοῦ πρηνισμοῦ καὶ ὑπτιασμοῦ καλύπτουσιν ὁλικὴν γωνίαν 180ο.

10. Ἀγκύλωσις τελεία τοῦ δεξιοῦ καρποῦ ἐκ κάμψει τελεί καὶ πρηνισμῷ.

11. Ψευδάρθρωσις καρποῦ (καρπὸς αἰωρούμενος) ἐπακόλουθος εὐρειῶν διεκπρίσεων ἢ μεγάλων τραυματικῶν ἀπωλειῶν οὐσίας τοῦ καρποῦ μετὰ καταφανοῦς δυσχερείας τῆς χρήσεως τῆς χειρός.

12. Παρέκκλισις τοῦ δεξιοῦ καρποῦ πρὸς τὴν κερκίδα καὶ τὴν ὠλένην (ρεβὴ χείρ) ἐπακόλουθος ἐκτεταμένης ἀπωλείας ἑνὸς τῶν ὀστῶν τοῦ ἀντιβραχίου μετὰ σημαντικῆς ἐκτοπίσεως τῆς χειρὸς καὶ ἐκσεσημασμένης δυσχερείας εἰς τὴν κινητικότητα τῶν δακτύλων.

Ἀντιβράχιον

13. Χαλαρὰ ψευδάρθρωσις καὶ τῶν δύο ὀστῶν τοῦ ἀντιβραχίου (ἀντιβράχιον αἰωρούμενον) μετὰ ἀποτυχίαν τῆς σχετικῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

Ἀγκών

14. Ἀγκύλωσις τελεία τοῦ ἀγκῶνος τοῦ δεξιοῦ.

Σημείωσις. Ὁ ὅρος οὗτος ἀφορᾷ τὴν τελείαν ἀπώλειαν τῆς κινήσεως, τῆς κάμψεως, τῆς ἐκτάσεως, τοῦ πρηνισμοῦ καὶ ὑπτιασμοῦ.

15. Ψευδάρθρωσις χαλαρὰ τοῦ δεξιοῦ ἀγκῶνος ἀπότοκος εὐρείας ἀπωλείας ὀστικῆς οὐσίας ἢ ἐκτεταμένης διεκπρίσεως.

16. Ψευδάρθρωσις μόνιμος τοῦ βραχιονίου ὀστοῦ μὴ κίρομένη διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

17. Αἰωρούμενος βραχίων

18. Ἀγκύλωσις τελεία δεξιοῦ ὤμου.

19. Περιαρθρῖτις μετατραυματικὴ χρονία ἐπώδυνος τοῦ ὤμου μετ' ἐκβλήτου ἀτροφίας καὶ περιορισμοῦ τῶν κινήσεων, μετὰ ἀποτυχίαν τῆς σχετικῆς θεραπευτικῆς ἀγωγῆς διαρκείας τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

20. Ψευδάρθρωσις συνεσφιγμένη δεξιοῦ ὤμου.

Κλείς.

21. Ὑπολείμματα κατάγματος κακῶς πορωθέντος καὶ ἐφ' ὅσον συνυπάρχει πόρος ὑπερτροφικὸς προέχων λίαν καὶ δυσκαμψία λίαν ἔκδηλος τοῦ ὤμου μόνιμος μετὰ περιαρθρίτιδος.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνεται ὁ ἁπλοῦς ὑπερτροφικὸς πόρος, ἔστω καὶ ἂν συνυπάρχῃ ἐλαφρὰ δυσκαμψία τοῦ ὤμου καὶ μετὰ ἄστοχον θεραπευτικὴν ἀγωγὴν ἐπὶ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον ἐφαρμοσθεῖσαν.

22. Ὑπολείμματα καταγμάτων ἀμφοτέρων τῶν κλειδῶν καὶ ἐφ' ὅσον συνυπάρχει δυσκαμψία μόνιμος ἀμφοτέρων τῶν ἀρθρώσεων τοῦ ὤμου ἢ σημαντικὴ τοιαύτη τοῦ δεξιοῦ ἢ περιαρθρῖτις ἐκθλικὴ καὶ μετὰ ἄστοχον θεραπευτικὴν ἀγωγὴν ἐπὶ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον ἐφαρμοσθεῖσαν.

Μῦς ἄνω ἄκρων.

23. Ἐκτεταμένη ἀπώλεια μυϊκῆς οὐσίας ἀφορῶσα ἕνα ἢ πλείονας μῦς μετ' ἐκτεταμένων συμφύσεων τοῦ δέρματος ἢ τῶν κατὰ βάθος στρωμάτων καὶ ἐφ' ὅσον συνυπάρχουσι δυσκαμψίαι ἀρθρικαὶ ἢ οὐσιώδεις λειτουργικαὶ διαταραχαί.

24) Ἐπίσημος μεταταυματικὴ ἀτροφία ὁλικὴ τοῦ ἄνω ἄκρου μετὰ ἐντόνων λειτουργικῶν διαταραχῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ ἁπλὴ ἀτροφία ἄνευ λειτουργικῶν διαταραχῶν.

Κάτω ἄκρα (βάκτυλοι—ταρσός).

25) Ὑπολείμματα κατάγματος ἢ ἐξαρθρήματος τῶν μεταταρσίων ἢ τῶν ὀστῶν τοῦ ταρσοῦ ἐπιφέροντα ἔκθλιον πτῶσιν ἐπώδυνον τοῦ πέλματος τοῦ ποδὸς ἢ πτρέκκλισιν σημαντικὴν τοῦ ποδὸς πρὸς τὰ ἔξω ἢ ἔσω (στρεβλὸς ποῦς) μετὰ λειτουργικῶν δυσχερειῶν ἐκθήλων, τοιούτων ὥστε ἡ βάδισις νὰ παρακωλύηται ἐπισήμως.

29) Ἀπεξάρθρωσις μεσοταρσικὴ (chopart) ὑποστραγαλικὴ ἀκρωτηριασμὸς ἄτυπος, ἐνδοταρσικὸς (Pichard) ἢ ὑποστραγαλικὸς (Progaff) παραμένουσαι μετὰ τὴν ἐξουσαν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν.

Κνήμη.

27) Μεταταυματικὴ ἐκτόπισις ἐπίσημος τοῦ ποδὸς πρὸς τὰ ἔσω ἢ ἔξω τοῦ πέλματος, τείνοντος νὰ προσβλέπῃ πρὸς τὸν ὑγιᾶ πόδα ἢ πρὸς τὰ ἔξω, τῆς βαδίσεως καὶ τῆς ὀρθίας στάσεως συντελουμένης ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄκρου ποδὸς ἢ τοῦ ἔσω χείλους αὐτοῦ.

28) Πόρος τῆς κνήμης πλημμελὴς ἢ λίαν ὑπερτροφικὸς μετὰ βραχύνσεως ὑπερβαινούσης τὰ 3—4 ἑκ. (μὴ βελτιουμένης δι' ὑψηλοτέρου κατύματος), ἀτροφίας ἐκθήλου τῆς κνήμης ἢ μετὰ γωνιώδους παρεκκλίσεως τῆς κνήμης ἢ τοῦ ἄκρου ποδὸς πρὸς τὰ ἔσω ἢ ἔξω μετὰ λειτουργικῶν διαταραχῶν.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν ὑπάγονται αἱ πορώσεις ἐν καλῇ θέσει μετὰ ἀσημάντου ἀτροφίας ἢ τῆς ἄνω βραχύνσεως καὶ ἐν γένει ἄνευ λειτουργικῶν ἐπισήμων διαταραχῶν παραμένοντα μετὰ τὴν σχετικὴν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν.

29) Ψευδάρθρωσις συνεσφιγμένη τῶν δύο ὀστῶν τῆς κνήμης ἢ μόνον τῆς κνήμης μὴ δεκτικὴ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἢ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοιαύτης καὶ μετὰ παρέλευσιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

Γόνυ.

30) Κάταγμα ἐπιγονατίδος μετὰ πλημμελοῦς συνενώσεως ἰνώδους μηροῦ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐνεργητικὴ ἔκτασις οὐδόλως σχεδὸν εἶναι δυνατή, ἡ κάμψις εἶναι περιωρισμένη καί συνυπάρχει ἀτροφία ἀξιοσημείωτος τοῦ μηροῦ.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν ὑπάγονται οἱ ὀστεώδεις ἢ βραχεῖς ἰνώδεις πόροι ἢ ἡ συνεσφιγμένη ψευδάρθρωσις ἐφ' ὅσον αἱ κινήσεις ἐκτάσεως εἶναι δυναταί, ἔστω καὶ ἐὰν ἡ κάμψις εἶναι ὀλίγον περιωρισμένη μετὰ τὴν οἰκείαν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν.

31) Ἡ δυσκαμψία τοῦ γόνατος ἐφ' ὅσον ἡ ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 160ο (τῆς βαδίσεως γινομένης ἐπὶ τῶν δακτύλων τοῦ ποδὸς). Ἡ εὐρύτης εἰς βαθμοὺς κινήσεως τῆς ἐκτάσεως θωρεῖται:

α') διὰ τὴν κάμψιν ἀπὸ 180ο τελεία ἔκτασις (μέχρι 30ο).

β') διὰ τὴν ἔκτασιν ἀπὸ 30ο περίπου τελεία κάμψις μέχρις 180ο.

32. Τελεία ἀγκύλωσις τοῦ γόνατος ἐν κάμψει.

33) Ψευδάρθρωσις συνεσφιγμένη τοῦ γόνατος ἀπότοκος τυπικῆς ἢ ἀτύπου διεκπρίσεως.

Μηρός.

34) Βράχυνσις μεταταυματικὴ μὴ ἐπανορθουμένη δι' ὑψηλοτέρου κατύματος μεγαλειτέρου τῶν τεσσάρων ἑκ. τοὐλάχιστον, μετὰ μυϊκῆς ἀτροφίας σημαντικῆς καὶ ἀρθρικῶν ἢ ἄλλων λειτουργικῶν διαταραχῶν ἐπισήμων.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ὑπάγονται αἱ βραχύνσεις τοῦ μηροῦ, αἱ συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐλαχίστης ἀτροφίας μυϊκῆς ἐφ' ὅσον αἱ κινήσεις τοῦ ἄκρου εἶναι κατὰ φύσιν.

35) Ψευδάρθρωσις συνεσφιγμένη μηροῦ.

Ἰσχίον.

36) Ἀγκύλωσις ἑνὸς ἰσχίου ἐν καλῇ θέσει.

37). Ψευδάρθρωσις συνεσφιγμένη τοῦ ἰσχίου ἀπότοκος διεκπρίσεως τυπικῆς ἢ ἀτύπου.

Μῦς κάτω ἄκρων.

38) Ἐκτεταμένη ἀπώλεια ἑνὸς ἢ πλειοτέρων μυῶν μετ' ἐκτεταμένων συμφύσεων πρὸς τὸ δέρμα ἢ τὰ ἐν τῷ βάθει στρώματα ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἀρθρικαὶ δυσκαμψίαι καὶ ἄλλαι ἐπίσημοι λειτουργικαὶ διαταραχαί.

39) Ὁλικὴ ἀτροφία τοῦ κάτω ἄκρου ἐκθλος μετὰ λειτουργικῶν διαταραχῶν ἀρθρικῶν.

Ἀγγεῖα.

40) Διάχυτα ἢ ἀρτηριοφλεβώδη ἀνευρίσματα περιωρισμένα

41) Φλεβῖτις μεταταυματικὴ μετ' οἰδήματος χρονίου ἐκσεσημασμένου λίαν καὶ τροφονευρωτικῶν διαταραχῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ καθιστῶσι τὴν ὀρθίαν στάσιν ὀχληράν.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν ὑπάγονται τὰ παροδικὰ οἰδήματα τὰ προκαλούμενα κατόπιν κοπώσεως ἢ τὰ ἐλαφρὰ μόνιμα τοιαῦτα.

42) Ἀποφράξεις ἀγγειακαὶ μεταταυματικαὶ προκαλοῦσαι ἀτροφικὰς διαταραχὰς ἐκσεσημασμένας (ἔλλη ἐκτεταμένα, οἰδήματα, κιρσώδεις, διευρύνσεις φλεβῶν κλπ.).

Πρόσωπον—Στόμα

43) Μεταταυματικὴ αἰωρουμένη εἰς μέγαν βαθμὸν ψευδάρθρωσις ἄνευ γνάθου μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν μάσησιν, οὐχὶ ὅμως καὶ αἱ συνεσφιγμέναι ψευδαρθρώσεις αἱ περιορίζουσαι ὀλίγον τὴν μάσησιν.

44) Ἡ μεταταυματικὴ ἀπώλεια μεγάλης ἐκτάσεως τῆς ὀστείνης ὑπερώας ἐπιφέρουσα εὐρεῖαν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων καὶ δυσκόλως θεραπευομένη διὰ προθέσεως ἢ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

45) Μεταταυματικὴ χαλαρὰ ψευδάρθρωσις τῆς κάτω γνάθου μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν μάσησιν ἢ καθυστῶσα ταύτην δυσχερῆ, οὐχὶ ὅμως καὶ αἱ λίαν συνεσφιγμέναι ψευδαρθρώσεις τοῦ κλάδου τῆς γνάθου αἱ ἐπιτρέπουσαι εἰς τὴν γναθοκροταφικὴν ἄρθρωσιν τὴν εὐρύτητα τῶν κινήσεών της.

46) Μεταταυματικαὶ πλημμελεῖς πορώσεις τῆς ἄνω γνάθου μὴ ἐπιτρέπουσαι τὴν προσαρμογὴν μετὰ τῶν ὀδόντων τῆς ἑτέρας γνάθου, οὕτως ὥστε ἡ μάσησις νὰ καθίσταται εἰς ἄκρον περιωρισμένη.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνονται βεβαίως οἱ κοινοὶ πλημμελεῖς πόροι μετ' ἐλαφροῦ περιορισμοῦ τῆς μασήσεως.

47) Ἐπίσημον μόνιμον σιελογόνον συρίγγιον μὴ ἰατὸν διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἢ ἀκτινοθεραπείας.

48) Μεταταυματικαὶ συσπάσεις τῶν γνάθων ἢ οὐλώδεις συμφύσεις μὴ ἐπιτρέπουσαι τὸ ἄνοιγμα τοῦ στόματος πλέον τῶν 15ο καὶ παρακωλύουσαι τὴν μάσησιν καὶ προφορὰν καὶ μὴ ἰώμεναι δι' ἐγχειρίσεως.

49) Ἀκρωτηριασμὸς μᾶλλον ἐκτεταμένος τῆς γλώσσης ἐκ συμφύσεως αὐτῆς, παρακωλύων ἐπισήμως τὸν λόγον καὶ τὴν κατάποσιν, οὐχὶ ὅμως καὶ ὁ ἐπιφέρων ἐλαφρὸν βαταρισμόν.

Σπονδυλικὴ στήλη.

50) Αἱ συνεπείᾳ μεταταυματικοῦ κατάγματος ἢ ἐξαρθρήματος ἐκτεταμέναι καὶ μόνιμοι δυσκαμψίαι τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἐν εὐθειάσει, ἢ ἔκθλαι λίαν παραμορφώσεις, (σκολίωσις, κύφωσις κλπ.) παρακωλύουσαι λίαν τὰς κινήσεις τοῦ κορμοῦ.

Εἰς τὴν παράγραφον ταύτην δὲν ὑπάγονται αἱ ἐλαφραὶ περιπτώσεις μετ' ἐλαχίστου περιορισμοῦ τῆς κινητικότητος τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

51) Ὑπολείμματα κατάγματος ἐφ' ὅσον ἐπιφέρουσι δυσχέρειαν λίαν ἔκθλον τῆς βαδίσεως ἢ παρέκκλισιν τοῦ κάτω ἄκρου ἢ βράχυνσιν σημαντικήν.

Θῶραξ.

52) Κάταγμα μεταταυματικὸν ἐκτεταμένον τοῦ στέρνου μετ' ἐμπιέσεως ἢ ἀπωλείας ὀστοῦ ἐφ' ὅσον συνυπάρχουσι λειτουργικαὶ διαταραχαὶ τῶν ἐν τῷ βάθει ὀργάνων (καρδίας ἢ τῶν ἀγγείων ἢ τῶν πνευμόνων κλπ.)

53) Μεταταυματικὴ κήλη τοῦ πνεύμονος.

Κοιλία.

54) Τὰ ἐν τῷ κύτει τῆς κοιλίας ἀλλότρια σώματα (σφαῖρα θραύσματα ὀβίδος κλπ.) καὶ ἐπὶ τῶν σπλάγχνων ἑδράζοντα καὶ ἐφ' ὅσον προκαλοῦσι λειτουργικὰς διαταραχὰς ἐκθλους καὶ σοβαράς.

55) Μεταταυματικὰ οὐλώδη ὑπολείμματα ἐπιφέροντα ἔμμονα ἄλγη ἢ πλημμελεῖς στάσεις τοῦ κορμοῦ ἢ καταβολὴν τῆς θρέψεως ἕνεκα τῆς πλημμελοῦς λειτουργίας τοῦ ἐνδιαφερομένου σπλάγχνου (στένωσις πυλωροῦ ἢ παχέος ἐντέρου κλπ.).

56) Μεταταυματικὰ συρίγγια μικρὰ (στενὰ) ἐντέρων (κοπρανώδη) ἢ τῆς χοληδόχου ἢ νεφροῦ ἐπιτρέποντα τὴν δίοδον μικρᾶς σχετικῶς ποσότητος ὑγρῶν, μὴ ἰατὰ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

57) Μεταταυματικὴ κοιλιοκήλη ἢ ὀσφυοκήλη μὴ ἰατὴ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἢ ἐκτεταμένη τοιαύτη μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἐπεμβάσεως.

Νεφροί.

58) Μεταταυματικὴ νεφρῖτις ἰατρικῶς βεβαιωθεῖσα μετὰ νεφρίτιδος ἢ αἱματουρίας ἢ λειτουργικῶν διαταραχῶν ἐφ' ὅσον παραμένουν ταῦτα καὶ μετὰ μακρὰν θεραπείαν ἑνὸς ἔτους.

59) Μεταταυματικὴ ἀφαίρεσις νεφροῦ.

Κύστις καὶ οὐρήθρα.

60) Συμφύσεις μεταταυματικαὶ τοῦ τοιχώματος τῆς κύστεως ὡς πρὸς τὴν κατεαγεῖσαν ἡβικὴν σύμφυσιν μετ' ἐσωτερικοῦ συριγγίου ὀστεογενοῦς (ὁρατοῦ διὰ τῆς κυστεοσκοπήσεως) μὴ ἰαταί, κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

61) Συρίγγια οὐροφόρα μεταταυματικὰ μικρὰ (ἐπιτρέποντα τὴν δίοδον εἰς μικρὸν σχετικῶς ποσὸν ὑγροῦ ὁπουδήποτε ἑδράζοντα) καὶ μὴ ἰατὰ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

62) Συρίγγια ὀρθοκυστικὰ ἢ ἐνταροκυστικὰ μεταταυματικὰ μὴ ἰατὰ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.

63) Μεταταυματικὰ λίαν δυσειάβατα στενώματα τῆς οὐρήθρας μετὰ ἢ ἄνευ καταστροφῆς μέρους τῆς οὐρήθρας καὶ μὴ ἰατὰ κατόπιν καὶ τῆς εἰκείας χειρουργικῆς ὑπεμβάσεως.

Γεννητικὸν σύστημα.

64) Καταστροφὴ ἐκτεταμένη τοῦ πέους μετὰ στενώσεως τοῦ στομίου τῆς οὐρήθρας.

65) Μεταταυματικὴ ἀπώλεια ἀμφοτέρων τῶν ὄρχεων μετὰ ἀδενικῆς δυστροφίας.

Οὐλαί.

66) Οὐλαὶ τῆς ἰγνύας μετ' ἐπισήμου δυσκαμψίας τῆς κατὰ γόνυ ἀρθρώσεως περιορίζουσαι τὴν ἔκτασιν εἰς 160ο καὶ μὴ ἰαταὶ κατόπιν καὶ τῆς οἰκείας χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, τῆς βαδίσεως γινομένης ἐπὶ τῶν δακτύλων τοῦ ποδός.

67) Μεταταυματικαὶ ἐν γένει οὐλαὶ ἐκτεταμέναι καὶ ἐπώδυνοι προσπεφυκυῖαι πρὸς τὰ ἐν τῷ βάθει ὄργανα καὶ συνοδευόμεναι ὑπὸ ἐκτεταμένων μυϊκῶν κηλῖδων καὶ ἐφ' ὅσον προκαλοῦσι σημαντικὴν λειτουργικὴν διαταραχὴν εἰς οἱανδήποτε χώραν καὶ ἂν ἑδράζωσι.

Γενικά.

68) Συρίγγιον ὀρθοκυστικὸν ἢ ἐνταροκυστικὸν μεταταυματικὴς ὀστεομελίτιδος ἀνίατον, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐπεμβάσεις (μετὰ ἓν ἔτος τοὐλάχιστον ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ) μετ' ὀστοῦ ὀγκώδους καὶ ἀκανονίστου.

Ὀφθαλμολογικά.

69) Ἀπώλεια, λόγῳ τραύματος τῆς ὁράσεως τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

70) Πτῶσις, λόγῳ τραύματος τῶν ἄνω βλεφάρων τῶν δύο ὀφθαλμῶν καλύπτουσα κατὰ τὴν εὐθεῖαν ὅρασιν τελείως τὴν κόρην.

71) Οὐλαὶ μεταταυματικαὶ τῶν βλεφάρων καὶ τοῦ ἐπιπεφυκότος (συμβλέφαρον, ἀγκυλοβλέφαρον, ἐντρόπιον, ἐκτυόπιον) ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν.

72) Θολώσεις τοῦ κερατοειδοῦς ἐκσεσημασμέναι πυκναὶ καὶ μόνιμοι, τραυματικῆς ἀφορμῆς ἢ ἐξ ἀσφυξιογόνων ἀερίων, τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν αὗται καταλαμβάνωσι τὸ πλεῖστον τῆς κόρης.

73) Ἡ ὁλικὴ ἢ σχεδὸν ὁλικὴ τραυματικὴ ἰριδοδιάλυσις ἀμφοτέρων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν ἡ ὅρασις παρακωλύεται τελείως κατὰ τὸν ἕνα τοὐλάχιστον ὀφθαλμόν.

74) τὸ ἐξάρθρημα ἑνὸς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν φακῶν λόγῳ τραύματος.

75) Ὑπόχυμα λόγῳ τραύματος τοῦ φακοῦ ἢ τοῦ περιφακίου κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμόν, ὅταν τοῦτο εἶναι τέλειον.

76) Ἀποκολλήσεις τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς τραυματικαὶ ἢ ρήξεις τραυματικαὶ τοῦ χοριοειδοῦς κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ὅταν ὧσιν ὁλικαὶ ἢ ἐνδιαφέρουσι τὴν ὠχρὰν κηλῖδα.

77) Γλαύκωμα τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ, συνεπείᾳ παρουσίας ξένου σώματος, λόγῳ τραύματος ἐν τούτῳ.

78) Ἡ τραυματικὴς φύσεως ἀτροφία τοῦ ὀπτικοῦ νεύρου τοῦ ἑνὸς ὀφθαλμοῦ.

79) Αἱ μόνιμοι διπλωπίαι, συνεπείᾳ τραυματικῆς παραλύσεως ἑνὸς ἐκ τῶν νευρούντων τοὺς μῦς τῶν βολβῶν νεύρων, ὅταν παραμένωσι τοιαῦται ἐν ἔτος μετὰ τὸν τραυματισμόν.

80) Μεταταυματικαὶ ἀμορραγίαι τοῦ ὑελώδους σώματος οὐχὶ τελείως ἀπορροφηθεῖσαι καὶ ἐμποδίζουσαι σημαντικῶς τὴν ὅρασιν παραμείνασαι δὲ μετὰ μακρὰν καὶ ἐπίμονον θεραπείαν, καταλιποῦσαι μεγάλα ἱπτάμενα σώματα τοῦ ὑελώδους μετὰ 9ο

λερότητος τούτου, ὅταν αὗται ὑπάρχωσι κατὰ τὸν ἕνα ἢ κατ' ἄμφω τοὺς ὀφθαλμούς.

81) Παραμόρφωσις καὶ ἐκτοπισμὸς τῆς κόρης τοιοῦτος, ὥστε νὰ ἐμποδίζεται ἡ εἴσοδος τῶν ὀπτικῶν ἀκτίνων ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν, λόγῳ προσθίων ἢ ὀπισθίων συνεχειῶν ἕνεκα τοῦ τραύματος, ὅταν ὑπάρχῃ κατὰ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ἢ κατ' ἄμφω τοιοῦτος.

82) Καταστροφὴ μετατραυματικὴ ἐκτεταμένη τῆς κόγχης καὶ τῶν περὶ ταύτην κόλπων τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν, προκαλοῦσα δὲ δυσμορφίαν λίαν ἐμφανῆ ἢ ἐπίσης συρίγγια μετατραυματικὰ ταύτης συνεπείᾳ ὀστεΐτιδος κατόπιν τοῦ τραύματος.

Νευρολογικά.

83) Αἱ χρονίσασαι μετατραυματικαὶ νευρώσεις (ὑστερ. παραλύσεις, συσπάσεις, τίκ, τρόμοι, νευρασθενικαὶ ψυχικαὶ ἐκδηλώσεις), ἐφ' ὅσον ἡ ἐκ τούτων προκαλουμένη λειτουργικὴ δυσχέρεια, λίαν ἐπίσημος οὖσα, ἀντέστη εἰς πᾶσαν θεραπευτικὴν ἀπόπειραν καὶ ἐφ' ὅσον προκειμένου περὶ παραλύσεων ἢ συσπάσεων συνυπάρχουσι μετ' αὐτῶν δευτεροπαθεῖς διαταραχαί, ἀρθρικαί, τροφικαί, ἀγγειοκινητικαί.

84) Αἱ ἀποδραμοῦσαι ὀξεῖαι μετατραυματικαὶ ψυχώσεις, ὁσάκις αὗται ἀνεπτύχθησαν ἀμέσως μετὰ τὸν τραυματισμὸν καὶ ὑπεβύθησαν ἀρχικῶς τὴν μορφὴν τῆς διανοητικῆς συγχύσεως. Ἀποκλείονται αἱ περιπτώσεις 1) τοῦ μετατραυματικοῦ τρομώδους παραληρήματος, 2) τῶν ψυχικῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτινες παροδικῶς συνοδεύουσι μετατραυματικὴν κατάστασιν καὶ 3) αἱ παραληρηματικαὶ ἐξάψεις τῶν ἐκφύλων, ὅταν ἀποδειχθῇ, ὅτι εἶχον ἐκδηλωθῇ καὶ προηγουμένως ἐξ ἄλλων ἀφορμῶν (μὴ τραυματικῶν) ἢ καὶ ἄνευ προφανοῦς λόγου. Ἐν περιπτώσει συνυπάρξεως ὀργανικῶν ἐκδηλώσεων τὸ ἄτομον θὰ κριθῇ ἀναλόγως τῆς μείζονος ἀναπηρίας.

85) Αἱ χρονίσασαι μετατραυματικαὶ ψυχώσεις, ὅσαι ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν δὲν καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ ἀσθενοῦς, οὐδὲ τὴν αὐστηρὰν αὐτοῦ ἐπίβλεψιν. Ὡς τοιαῦται, δέον νὰ θεωρῶνται μόνον αἱ ἀρχικῶς ἐκδηλωθεῖσαι ὑπὸ τὰς συνθήκας τῆς προηγουμένης διατάξεως.

86) Ἡ μετατραυματικὴ ἐπιληψία προσηκόντως βεβαιωθεῖσα ὁσάκις ἐξεδηλώθη 36 τὸ πολὺ μῆνας μετὰ τὸν τραυματισμόν.

Ὁ Σαξώνειος τύπος τῆς τοιαύτης μετατραυματικῆς ἐπιληψίας δὲν εἶναι ἀπαραίτητος, ἐνῷ τοὐναντίον ὑπάγονται εἰς τὴν μετατραυματικὴν ἐπιληψίαν ἅπασαι αἱ μορφαὶ ὑφ' ἃς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ ἐπιληψία (αἰσθηματικαί, αἰσθητηριακαί, ψυχικαὶ κλπ.).

87) Τὰ μόνιμα μετατραυματικὰ ὑπολείμματα περιωρισμένων ἐγκεφαλικῶν βλαβῶν τὰ μὴ ἐκδηλούμενα διὰ παραλυτικῶν φαινομένων ἀπὸ τῶν ἄκρων (ἡμιανοψία, ἀφασία, δυσαρθρίαι).

88) Αἱ μετατραυματικαὶ ἑλαφραὶ μονοπληγίαι ἐγκεφαλικῆς προελεύσεως μεμονωμέναι οὖσαι ὀργανικῆς φύσεως.

89) Τὰ μόνιμα ἑλαφρὰ ὑπολείμματα μετατραυματικῶν μυελιτίδων εἴτε ὑπὸ μορφὴν παραπληγίας, εἴτε ὑπὸ μορφὴν ἡμιπληγίας (συνδρομὴ **Brown Seqard**).

90) Αἱ μετατραυματικαὶ συριγγομυελίαι (εἴτε λόγῳ αἱματομυελίας εἴτε λόγῳ ἀνιούσης νευρίτιδος).

91) Αἱ μονομερεῖς μετατραυματικαὶ παραλύσεις τῶν κρανιακῶν νεύρων (πλὴν τοῦ ὀσφρητικοῦ, τῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τοῦ ἀκουστικοῦ) ἐφ' ὅσον ἡ προκύπτουσα λειτουργικὴ δυσχέρεια παρακωλύει κατὰ τρόπον καταφανῆ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τῶν τρωθέντων νεύρων ἐξαρτωμένων λειτουργιῶν.

92) Αἱ μονομερεῖς μετατραυματικαὶ παραλύσεις ὁλοκλήρων τῶν περιφερειακῶν νεύρων, ὅταν ἡ βλάβη ἐνδιαφέρῃ ὁλόκληρον τὸ στέλεχος τοῦ νεύρου, ὁσάκις ἀντέστησαν εἰς μακρὰν θεραπείαν (διαρκείας τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους) μετὰ ἢ ἄνευ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως, ὁσάκις ἐμφανίζουσι τὴν συνδρομὴν τῆς πλήρους διατομῆς τοῦ νεύρου.

93) Αἱ μετατραυματικαὶ μεμονωμέναι παραλύσεις τῶν σφιγκτήρων κύστεως καὶ ὀρθοῦ κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς προελεύσεως.

Ὦτα.

94) Μετατραυματικὴ ἀπώλεια τοῦ πτερυγίου τοῦ ὠτὸς ἀμφίπλευρος.

95) Μετατραυματικὴ τελεία μονόπλευρος κωφωσις μετὰ ἐλαττώσεως τῆς ἀκουστικῆς ὀξύτητος τοῦ ἑτέρου ὠτός, καὶ προϋπαρχούσης, ὅταν ὁ ψίθυρος δὲν ἀκούηται πέραν τῶν 0,12, τοῦ μέτρου, ἡ δὲ φωνὴ ἀπαγγελίας πέραν τοῦ ἑνὸς μέτρου 0.50.

96) Μετατραυματικὴ ἀμφίπλευρος κώφωσις ἄλευ ἰλίγγου.

97) Μετατραυματικὸς μόνιμος λαβυρινθικὸς ἴλιγγος καταλλήλως βεβαιούμενος καὶ παραμένων μετὰ πάροδον ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ.

98) Μετατραυματικὴ χρονία μέση πυώδης ὠτῖτις μετὰ νεκρώσεως τοῦ κροταφικοῦ ὀστοῦ, μὴ ὑπείκουσα εἰς τὴν οἰκείαν εἰδικὴν θεραπείαν ἐπὶ ἔτος ἐφαρμοσθεῖσαν.

Φάρυγξ.

99) Μετατραυματικαὶ στενώσεις τοῦ ρινοφάρυγγος συνεπεῖᾳ συμφύσεως τῆς σαρκώδους ὑπερῴας πρὸς τὸ ὀπίσθιον τοίχωμα τούτου δυσχεραίνουσα οὐσιωδῶς τὴν λαλιὰν καὶ τὴν ρινικὴν ἀναπνοήν.

100) Μετατραυματικαὶ παραλύσεις τῆς σαρκώδους ὑπερῴας δυσχεραίνουσαι σημαντικῶς τὴν λαλιὰν καὶ κατάποσιν.

101) Μετατραυματικὴ στένωσις τοῦ φάρυγγος ἢ τοῦ οἰσοφάγου δυσχεραίνουσα σημαντικῶς τὴν κατάποσιν.

Λάρυγξ.

102) Μετατραυματικαὶ στενώσεις τοῦ λάρυγγος ἐπιφέρουσαι ἐπίσημον δυσχέρειαν τῆς ἀναπνοῆς καὶ τῆς φωνῆς.

103) Παράλυσις τοῦ ἑνὸς παλινδρόμου νεύρου ἢ τελεία μονόπλευρος ἀγκύλωσις τῶν κρικοαρυταινοειδῶν χόνδρων μετὰ μονίμου διαταραχῆς τῆς φωνῆς ἢ ἀναπνοῆς.

Ρίς.

104) Μετατραυματικὴ ἀπώλεια ρινός.

105) Ρινικὸν κολόβωμα μετατραυματικὸν προκαλοῦν καταφανῆ δυσμορφίαν καὶ ἀναπνευστικὴν δυσχέρειαν.

Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 35 καὶ 160 τοῦ Κώδικος περὶ δικηγόρων.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἄρθρων 35 καὶ 160 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπὸ 5–5–26 «περὶ δικηγόρων», ὡς ἐτροποποιήθη δι' ὁμοίου ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 καὶ τοῦ νόμου 4627, εἶναι ὅτι δὲν ἀποκλείεται εἰς τὸν ὑπὸ ἰδιότητα ἐνεργοῦντα ἢ παριστάμενον ἐνώπιον δικαστηρίων, δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν δικηγόρον, εἷος π.χ. καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, ἡ προσωπικὴ καὶ ἄνευ συμπράξεως ἄλλου δικηγόρου ἐκπροσώπησις αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνέργειαν πάσης πράξεως ἐνδιαφερούσης τὸ ἐκπροσωπούμενον φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, θεωρουμένου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοῦ ἀντιπροσώπου δικηγόρου ὡς κατὰ τὰ ἄρθρα 93 καὶ ἑπ. Πολιτικῆς Δικονομίας πληρεξουσίου αὐτοῦ.

Πᾶσα τυχὸν ἐπὶ ἀντιθέτου ἑρμηνείας τῶν εἰρημένων διατάξεων στηριχθεῖσα καὶ κηρύξασα ἀπαράδεκτον τὴν τοιαύτην προσωπικὴν τοῦ δικηγόρου ἐνέργειαν ἀπόφασις ἀκυροῦται ἐπανερχομένων τῶν πραγμάτων εἰς ἣν ἦσαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης θέσιν.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 19)25 Νοεμβρίου 1925, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4289 τῆς 2)10 Αὐγούστου 1929, ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἄρθρον 3. Περὶ τῆς ἐξετάσεως τηροῦνται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου πρακτικά, ἅτινα ὑπογραφόμενα ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλονται διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν μετὰ πίνακος περιλαμβάνοντος τοὺς ἐπιτυχόντας καὶ τὸν ἀπονεμηθέντα ἑκάστῳ βαθμὸν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ προβαίνει εἰς τὸν διορισμόν, ἐφ' ὅσον ὁ ὑποψήφιος προσάγει πιστοποιητικὰ βεβαιοῦντα ὅτι δὲν κατεδικάσθη ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου εἰς ποινὴν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους, ἢ, ἐν περιπτώσει καταδίκης κατ' ὑποτροπήν, εἰς οἱονδήποτε ποινήν».

2. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4679 ἔτους 1930, ἀντικαθίσταται οὕτω :

Ὁ ἐκ νέου διορισμὸς τοῦ ἀπολυθέντος δὲν ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον ἡ παῦσις ἐγένετο συνεπείᾳ καταδίκης : 1) ἐπὶ κακουργήματι, καὶ ἂν ἔτι ἐπῆλθεν ἀποκατάστασις 2) ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποιν. Νόμου ἢ ἐπί τινι τῶν ἐν ἄρθροις 456, 457, 461, 462 καὶ 482 παραγρ. 1 πλημμελημάτων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ εἶνε τοὐλάχιστον ἑξάμηνος, ἐν περιπτώσει δὲ καταδίκης κατ' ὑποτροπὴν καὶ κατωτέρα τῶν ἓξ μηνῶν. 3) κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ποιν. Νόμου ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀκκανότης πρὸς ἀνάκτησιν καὶ ἓν ἔτος μετ' αὐτήν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ 2 περιπτώσεων κατ' ἃς ἀποκλείεται ὁ διορισμός. Κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ ἀναδιορισμὸς ἐπιτρέπεται μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς παύσεως.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος θέλουσι κωδικοποιηθῇ μετὰ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 19)25 Νοεμβρίου 1925 καὶ τῶν νόμων 4289 τοῦ 1929 καὶ 4679 τῆς 7)12 Μαΐου 1930 εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου φέροντος τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος, δυναμένης νὰ μεταβληθῇ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων.

Γίνονται δι' ἀναστάσεως δεκτὰ εἰς α'. κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὰ κάτωθι νομοσχέδια :

1) Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4402 τοῦ κρίναντος τὸ Ν. Δ. τῆς 13)11)27 περὶ συστάσεως Κεντρικοῦ Ταμείου κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν ὡς ἐτροποποιήθη.

2) Περὶ κυρώσεως Ἑλληνο-Γαλλικῆς συμβάσεως περὶ ἐγκαταστάσεως προσωρινοῦ γραφείου.

3) Περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Γενεύῃ τῇ 7 Ἰουνίου 1930 συναφθεισῶν δύο διεθνῶν συμβάσεων 1) περὶ ἐνιαίου νόμου περὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ 2) περὶ συγκρούσεων τινων νόμων ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγήν.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη γενομένης δεκτῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4112 περὶ οἰνοποιείων; ἐλαιουργείων κλπ.».

Γίνεται ὡσαύτως δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β'. κατ' ἄρθρον συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς κλπ. ἐπὶ ῥυμοτομουμένων ἀκινήτων».

Ἄρχεται κατόπιν ἡ α' συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἱδρύσεως αὐτονόμου ὀργανισμοῦ Κερκύρας».

Ὁ κ. ***Δ. Κογεβίνας*** λέγει ὅτι ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἐρρίφθη κατηγορία ὅτι διὰ τῶν διαφόρων προτάσεων περὶ ὀργανισμοῦ δὲν προσπαθοῦμεν νὰ κάμωμεν τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ ὑποσκάψωμεν τὸν ὀργανισμὸν καὶ νὰ κλονίσωμεν αὐτόν. Ἡ κατηγορία εἶναι βαρεῖα, ἀλλ' εὐτυχῶς εἶναι ἀβάσιμος καὶ ἄδικος, διότι εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς μειοψηφίας ὁμολογεῖται, ὅτι ἠδυνήθη ὁ ὀργανισμὸς νὰ εὕρῃ ὁλόκληρα ἑκατομμύρια.

Κ. Σαρακηνός. Τὰ εἶχε τὰ χρήματα δὲν τὰ ηὗρε.

Δ. Κογεβίνας. Εἶναι καὶ ἄδικος, διότι αἱ προτάσεις δὲν ἔπεσαν ἐξ οὐρανοῦ, ἀλλ' ὀφείλονται εἰς τὰ τρωτὰ τοῦ νόμου. Τὰς ἀτελείας δὲ αὐτοῦ ἐρχόμεθα νὰ διορθώσωμεν.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νόμου κατεδείχθη, ὅτι οὔτε μία δραχμὴ δὲν ὑπῆρχε διὰ τὴν ἀγροτικὴν πίστιν τῆς Κερκύρας ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῶν σκανδάλων τῶν συνεταιρισμῶν καὶ ἐξ ἄλλου λόγῳ τῶν μικρῶν ἐτοδείων, αἱ ὁποῖαι ἐπεδείνωσαν τὴν κατάστασιν. Δι' αὐτὸ ἐτέθησαν ἐν τῷ νόμῳ δύο σκοποί. Πρῶτον ἡ ἐξυγίανσις καὶ ὀργάνωσις τῆς ἀγροτικῆς πίστεως καὶ δεύτερον ὁ διακανονισμὸς τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν χρεῶν, ὁ δεύτερος ὅμως σκοπὸς πρέπει νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο. Καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἀφορῶν τὴν ἐξόφλησιν τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐπετεύχθη κατόπιν τῆς ἐπιβληθείσης φορολογίας κατορθωθέντος ὄχι μόνον νὰ πληρώνωνται τὰ τοκοχρεωλύσια, ἀλλὰ καὶ νὰ περισσεύουν 800 χιλιάδες δραχμῶν. Ἀπομένει ὅμως τὸ δεύτερον μέρος τοῦ δευτέρου σκοποῦ δηλ. ὁ διακανονισμὸς τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν πρὸς τὸν Αὐτόνομον ὀργανισμόν, εἰς τὸν ὁποῖον μετεβιβάσθησαν αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Ἐθνικῆς.

Τὸ νομοσχέδιον διευκολύνει τοὺς ἀγρότας καὶ διορθώνει ἕνα ἄτοπον τοῦ παλαιοῦ νόμου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸ δον ἄρθρον ἄφινε τὸν ὀργανισμὸν νὰ κανονίζῃ κατὰ βούλησιν τὸ ἐπιτόκιον καὶ τὰς δόσεις. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν κατεπολεμήθη ἡ διάταξις αὕτη ὡς μὴ ἀναγκαία καὶ βλάπτουσα τὸν ὀργανισμόν.

Κ. Σαρακηνός. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴ ἀποδίδετε εἰς ἐμέ, διότι περὶ ἐμοῦ πρόκειται, αὐτὰ τὰ πράγματα, διότι ἐγὼ δὲν τὰ εἶπα, ἄλλη ἦτο ἡ ἐκδοχὴ ἡ ἰδική μου.

Δ. Κογεβίνας. Ἐνῶ λοιπὸν κατ' ἀρχὴν ἐπολεμήθη.

Κ. Σαρακηνός. Μὴ ἀποδίδετε εἰς ἐμὲ πράγματα ποὺ δὲν εἶπα.

Δ. Κογεβίνας. Περιμένετε νὰ τελειώσω. Εἴπατε ὅτι εἶναι δῶρον ἄδωρον, διότι θὰ ὠφεληθοῦν μόνον οἱ πλούσιοι. Τὸ εἴπατε αὐτό;

Κ. Σαρακηνός. Ἀσφαλέστατα αὐτὸ τὸ εἶπα.

Δ. Κογεβίνας. Ἐλέχθη ὅτι μὲ τὴν διάταξιν αὐτὴν θὰ ὠφεληθοῦν οἱ πλουσιώτεροι καὶ ὄχι οἱ πτωχότεροι, καὶ ἠναγκάσθην ὡς ἐκ τούτου νὰ μεταδῶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, καὶ ἐτόνισα ὅτι ἡ προθεσμία τῶν ἓξ μηνῶν εἶναι μικρὰ καὶ διότι ἔπρεπε τοὐλάχιστον νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐλαιοσοδεία, καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καὶ τοὺς εἶπα ὅτι ἡ Τράπεζα ἐδέχθη 19μηνον προθεσμίαν, τὰ δὲ ἐπιτόκια θὰ ἴσχυον ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως. Ἡ ἔκθεσις τῆς μειοψηφίας τὸ ὑπόθετεῖ αὐτό. Θέλει μάλιστα καὶ τὴν πατρότητα τῆς διατάξεως. Ἄλλη διάταξις, μειοῦσα τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἦτο ἡ περὶ μονιμότητος τοῦ νομικοῦ Συμβούλου. Δύο κακὰς συνεπείας εἶχεν αὕτη, ὁ νομικὸς Σύμβουλος, χωρὶς νὰ θέλω νὰ τὸν κατηγορήσω, ἐδείξε κάποιαν ἀμέλειαν καὶ ἠναγκάζοντο οἱ δυστυχεῖς χωρικοὶ νὰ πηγαινοέρχωνται, καὶ ἐκ τῆς βραδύτητος ἐγεννήθη ἡ ἐντύπωσις ὅτι, δι' ὅσους ἤθελεν αὐτός, ἐδίδοντο χορηγήσεις, καὶ οὕτω ἐνεφανίζετο ὁ Ὀργανισμὸς ὡς μεροληπτῶν. Ὁ Ὀργανισμός, συνεχίζει, ἐξεπλήρωσε πολλοὺς ἐκ τῶν σκοπῶν του, καίτοι ὑπερβολικῶς τὰ χρωματίζει ἡ ἔκθεσις τῆς μειοψηφίας, διότι τὰ διατεθέντα ἑκατομμύρια ἀνέρχονται εἰς 23.

Κ. Σαρακηνός. Νὰ λάβητε ὑπ' ὄψιν σας τὴν κατάστασιν τῆς 31 Μαρτίου 1931.

Δ. Κογεβίνας. Πρόκειται περὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ τοῦ Δε-

κεμπόριου. Όσον άφορᾷ τὰ ὀφειλόμενα ἀναφέρονται ἐν τῇ ἐκθέσει ὡς ἀνερχόμενα εἰς 33 ἑκατομμύρια, ἐνῶ τὰ πραγματικὰ εἶναι 27.000.000.

Κ. Σαρακηνός. Τὰ εὑρίσκετε ὀλίγα; Θὰ ἀποδείξω εἰς τὴν ἀγόρευτίν μου ὅτι εἶναι 33 ἑκατομμύρια.

Δ. Κογεβίνας. Ἐγὼ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ὁμιλῶ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τονίζει, μὲ τὰς ἐπιβαρύνσεις ποὺ ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν Κέρκυραν χάριν τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀλλοίμονον ἂν οὗτος δὲν εἶχεν εὐεργετικὴν δρᾶσιν. Ἕτερον σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπερβολικὴ ἡ ἔκθεσις τῆς μειοψηφίας, εἶναι τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ ἔλαιον. Ὁ Α. Ο. ἐβοήθησε τὴν ἐλαιοπαραγωγὴν κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅστις συνέστησε τὴν ἐξάντλησιν πάσης προσπαθείας τοῦ Ὀργανισμοῦ πρὸς σωτηρίαν τῆς παραγωγῆς, καὶ βεβαίως δὲν εἶναι ἄξιος κατηγορίας ὁ Ὀργανισμός, ἐὰν δὲν κατώρθωσε κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος νὰ ἐξασφαλίσῃ πλήρως τὴν παραγωγὴν διὰ τῆς ὑποθηκεύσεως τῶν ἐλαίων ὅλων τῶν αἰτούντων, καὶ διετήρησε τὰς τιμὰς τοῦ ἐλαίου κατά τι ὑψηλοτέρας. Βέβαια ἐγενήθησαν καὶ πτράπονα, ἀλλὰ κατηγορία δὲν ἠμπορεῖ νὰ στηθῇ.

Κ. Σαρακηνός. Ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Α. Ο πόσον ὑπολογίζετε τὸ κέρδος τῶν παραγωγῶν; Ἐγὼ λέγω 70 ἑκατομμύρια.

Δ Κογεβίνας. Δὲν ἠμπορῶ νὰ κάμω λογαριασμοὺς ἐκ τοῦ προχείρου. Αὐτὸ εἶναι ἡ ἰδέα σας. Πάντως προτερέρθη ὑπηρεσία εἰς τὴν παραγωγήν, ὅπως προτερέρθη καὶ ἑτέρα τοιαύτη μὲ τὸ ἄλλο μέτρον τῆς Κυβερνήσεως, δηλ. μὲ τὴν γενομένην ἀπαλλαγὴν τοῦ ἡμίσεος τοῦ φόρου τοῦ ἐξαγομένου ἐλαίου. Ἐνένετο δηλ. ἕνα Ντάμπιγκ

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἔχει ἐξακριβωθῇ ὅτι τὸ Ντάμπιγκ εἶναι ἐπικερδὲς διὰ τὸν παραγωγόν.

Δ. Κογεβίνας. Κατωρθώθη οὕτω νὰ ἐξαχθῇ ἔλαιον καὶ νὰ ἐλαφρυνθῶμεν ἀπὸ ἀποθέματα, καὶ ὑποθέτω ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι παραγωγοὶ ὠφελήθησαν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ τοῦ μέτρου αὐτοῦ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1930, ἕως 1ης Ἰουνίου 1931 ἐξήχθη εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἔλαιον Κερκύρας ἀξίας δραχμῶν 2.795.000 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀξίας δραχμῶν 1.424.000 δηλ. περὶ τὰς 70.000 βαρέλας. Αὐτὸ ἀνεκούφισε τοὺς κατόχους τοῦ ἐλαίου καὶ συνετέλεσε καὶ εἰς τὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν τοῦ ἐλαίου καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Πρὸς διόρθωσιν, συνεχίζει, τῶν τρωτῶν τοῦ νόμου, ὡς τὰ ἐξέθεσα, ὑπῆρχον τρεῖς λύσεις, ἡ ἀντικατάστασις διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἡ συνάπαρξις, Ἀγροτικῆς καὶ Α.Ο. καὶ τρίτη ἐκείνη εἰς ἣν κατέληξεν ἡ Κυβέρνησις. Δηλ. ἡ τροποποίησις τοῦ Α.Ο. διὰ νὰ ἀφαιρέσωμεν τὰς αἰχμὰς ποὺ εἶχεν ὁ νόμος ἐναντίον ἄλλων μερίδων ἐφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἀνακουφισθοῦν οἱ ἀγρόται διὰ τὰ χρέη των. Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπεξεργασθεῖσα τὸ Νομοσχέδιον ἀπέδωκε πρῶτον εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν, εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ πρὸς πληρεστέραν ἐνίσχυσιν τῶν σκοπῶν του καὶ εἰς τὴν ἀφαίρεσιν ἀπ' αὐτοῦ τῶν διαφόρων αἰχμῶν διὰ ν' ἀποκτήσῃ πλῆρες τὸ κῦρός του καὶ μὴ ἐμφανίζεται μεροληπτῶν. Μὲ τὴν Κοινοβουλευτικὴν Ἐπιτροπὴν δὲν εὑρέθην ἀπολύτως σύμφωνος εἰς ὅλα τὰ ἄρθρα. Διεφώνησα διὰ τὴν διαγραφὴν τῆς ἐκ 500.000 δραχμῶν ἐπιχορηγήσεως τοῦ Τεμένους ὁδοποιΐας, διότι καὶ λόγῳ τῆς σμικρότητός της δὲν δύναται νὰ κλονίσῃ τὸν Ὀργανισμόν, διότι εἶναι δαπάνη ὑπὲρ τῆς Γεωργίας καὶ ἐλπίζω καὶ ἡ Βουλὴ νὰ τὴν δεχθῇ. Διὰ τὴν σύνθεσιν τοῦ Συμβουλίου εἶχον προτείνει νὰ λάβῃ μέρος ὁ Νομομηχανικός, ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων ἐπροτείναμεν ν' ἀντικατασταθῇ δι' ἀντιπροσώπων τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, ἡ κατὰ τοῦ ὁποίου ἐπὶ μπολσεβικισμῷ κατηγορία εἶναι ἀνυπόστατος, ἢ ἂν καὶ τοῦτο δὲ γίνῃ δεκτὸν ν' ἀντικατασταθῇ παρά τινος ἐκ τῶν γεωργικῶν τάξεων. Κατηγοροῦμαι, συνεχίζει, κύριοι Βουλευταί, τὴν στιγμὴν ταύτην ἐν Κερκύρᾳ ἀπὸ μὲν τοὺς Θεοτοκικούς, ὅτι μὴ ἐπιμένων εἰς τὴν κατάργησιν Ὀργανισμοῦ ἐναγκαλίζομαι τὸ Ζαβιτζανικὸν κόμμα, κατηγοροῦμαι, συγχρόνως, ἀπὸ τὴν Πολιτικὴν Προσδευτικὴν Ἕνωσιν, ὅτι θίγω τὸν Ὀργανισμόν, ὅτι τὸν καταστρέφω καὶ ὅτι τὸν παραδίδω εἰς τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα. Αἱ δύο αὐταὶ κατηγορίαι εἶναι ὀλίγον περίεργοι, διότι ἐκτὸς τῶν δύο αὐτῶν ἀτόμων ὑπάρχει καὶ ὁ ἴσιος δρόμος τὸν ὁποῖον ἡμεῖς ἀκολουθοῦμεν. Καὶ τοῦτον ὑπεθέτητε καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸν ἴσιον αὐτὸν δρόμον τὸν ὑποστηρίζω καὶ τώρα, νὰ ἐνισχύσωμεν δηλ. τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμόν, καὶ ἐλπίζω ὅτι εἰς αὐτὸν τὸν ἴσιον δρόμον θὰ φέρῃ τὸν Ὀργανισμὸν καὶ ἡ Βουλὴ καὶ οὕτω ἀφ' ἑνὸς θὰ ἀπαλλαχθοῦν οἱ ἀγρόται βαρῶν, διὰ τῆς εὐλογήσεως τῆς πληρωμῆς των, καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ παύσῃ νὰ εἶναι ὁ Ὀργανισμὸς ἐλλογίμων σύμβολον καὶ ἐλπίζω, ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ θελήσῃ διὰ τῆς ψήφου της, νὰ κάμῃ τὴν εὐεργετίαν αὐτὴ ὑπὲρ τῆς Κερκύρας.

Κ. Ζαβιτζιάνος. Θὰ παρακαλέσω, λέγει, τοὺς κ. Βουλευτὰς νὰ μὴ μὲ διακόπτουν, διότι διὰ λόγους ὑγείας πρέπει νὰ εἶμαι σύντομος, καίτοι ὅτον καὶ ἂν θέλω νὰ εἶμαι σύντομος, δὲν ἠμπορῶ παρὰ νὰ προτάξω ἕνα βραχὺ ἱστορικὸν τῶν λόγων τῆς ἐδούσης τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ διὰ νὰ ἐνοήσῃ ἡ Βουλὴ τὴν σοβαρότητα τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου καὶ μὴ παρίδῃ, ὅτι ἐν Κερκύρᾳ δοκιμάζεται εἷς νέος θεσμὸς τοπικός, ὅστις πρέπει νὰ τύχῃ ἐπεκτάσεως εἰς ὅλον τὸ Κράτος, διότι πιστεύω ὅτι ἐπὶ τοιούτων τοπικῶν ὀργανισμῶν πρέπει νὰ στηριχθῇ εἰς τὸ μέλλον ἡ παραγωγή. Διὰ τοῦτο, τὸ ζήτημα εἶναι γενικώτερον καὶ ἀξίζει τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, δεδομένου ὅτι ὁ ὁρίζων τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Κερκύρας ἐνισχύει τὴν ἄποψιν ἣν ὑποστηρίζω, δικαιοῦται ἄλλως τε ἡ Βουλὴ νὰ μάθῃ τὰ ἀποτελέσματα ἀποφάσεως ἣν ἔλαβε. Ἀφ' ἧς ἱδρύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὑπῆρχεν ἡ ἐξῆς κατάστασις ἐν Κερκύρᾳ. 80.000.000 παλαιὰ χρέη τῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν καὶ αἱ συνεχεῖς ἀφορμαὶ εἶχον δημιουργήσει ειδικὰς συνθήκας διὰ τὴν Κέρκυραν, αἵτινες ἐχειροτέρευον μὲ τὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ἐκρίθη πρὸ διετίας ἐπιβεβλημένον νὰ ληφθοῦν εἰδικὰ μέτρα, διότι ἄνευ αὐτῶν ἡ Κέρκυρα θὰ εὑρίσκετο ὁλοκληρωτικῶς εἰς χεῖρας τῶν τοκογλύφων, ἐφ' ὅσον, οὔτε ἡ Ἐθνικὴ, οὔτε ἡ Ἀγροτικὴ θὰ ἠδύναντο νὰ ἐξασκήσουν τὴν Ἀγροτικὴν πίστιν. Ὡς πρὸς τὴν Ἐθνικὴν τὸ κατακύλισμα διὰ τὴν Κέρκυραν εἶχε γίνει τὸ 1926. Εἶχε ἀναλάβει τότε ἀπὸ γεωργικὰ δάνεια ἐν τῷ Κράτει 550 ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα μὲ τὴν ἱδρυσιν τῆς Ἀγροτικῆς ἔρθασαν τὰ 1800 ἑκατομ. καὶ ἡ Κέρκυρα δὲν ἐπῆρε τίποτε, διότι δὲν ὑπῆρχε καὶ ἔδαφος, ἐφ' οὗ νὰ στηριχθῇ ἡ Ἀγροτική, ἀφοῦ ὑπῆρχεν ἓν τεράστιον παθητικόν, ὅτερ θὰ ἐξητάζετο καὶ δὲν θὰ παρεχώρουν νέαι πιστώσεις, ἂν δὲν ἐξωρλοῦτο αἱ παλαιαί, ὅπερ ἀδύνατον. Δὲν ἦτο, λοιπόν, διὰ τὴν Κέρκυραν ζήτημα ἡ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ, ἡ Ἀγροτικῆς. Ἦτο ζήτημα ἡ Αὐτονόμου ἢ τίποτε. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ἱδρύθη ὁ Αὐτόνομος, στηριχθεὶς εἰς μίαν σύμβασιν μὲ τὴν Τράπεζαν, ἥτις ἔκαμε μακροπρόθεσμα τὰ παλαιὰ χρέη μὲ τόκον 5 %, ἤνοιξε νέαν πίστωσιν 20.000.000 τὸ ἔτος διὰ 30 ἔτη καὶ ἀνέλαβε καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς Ἀγροτικῆς πίστεως. Ὁ Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς ἐνισχύθη διὰ φορολογίας ἐκ τῶν εἰσαγομένων, ἥτις δὲν ἀποτελοῦσεν αὔξησιν, διότι ὑπεισῆλθεν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν φορολογίαν. Φόρος μόνον πραγματικὸς εἶναι τὰ 15 % ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου. Ἐνισχύθη ἐπίσης ὁ ὀργανισμὸς μὲ πολυτιμώτατα ἀκίνητα καὶ οὕτω ἱδρύθη ἐν Κερκύρᾳ Τράπεζα μὲ κεφάλαια ἄνω τῶν 100.000.000. Ὁ Α.Ο. ἀνέλαβε τὴν χορήγησιν τῶν κεφαλαίων, τὴν ὀργάνωσιν τῆς πίστεως, τὴν χορήγησιν σπόρων, μηχανημάτων, ἐργαλείων, φαρμάκων, εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, καὶ ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἔργων. Οὕτω πως ἱδρυθεὶς εἰσήχθη ἐπὶ δύο ἔτη. Ἔχω τὸν λογαριασμὸν τοῦ 1930, ἐξ οὗ προκύπτει ὅτι ἔδωκε δάνεια 29.000.000, ἐξ ὧν 13 ἐπὶ τοῦ ἐλαίου εἰς ἐποχήν, καθ' ἣν ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἔδωκεν εἰς ὅλον τὸ Κράτος δάνεια ἐκ τοῦ ἐλαίου 20 ἑκατομμύρια καὶ ἐνῶ ἀναλογικῶς θὰ ἔπαρνε ἀπὸ τὴν Ἀγροτικὴν ἡ Κέρκυρα 330.000 ἐπῆρε ἀπὸ τὸν Ὀργανισμὸν 13.000.000. Ἐν γένει ἡ κατάστασις τῆς 30 Μαρτίου 1930 παρουσιάζει ὀφειλὰς 29.000.000 ἐκτὸς 2 1/2 ἑκατομμύρια δι' ἄλλας προεξοφλήσεις.

Ἡ καταπολέμησις τοῦ δάκου θὰ ἦτο ἀδύνατος ἄνευ τῆς πυρεμβάσεως τοῦ ΑΟ. διότι τὸ ταμεῖον ἐλαίας ὤφειλε 5 1/2 ἑκατομ. Πλὴν αὐτῶν ἔδωκεν ὁ ὀργανισμὸς εἰς τὸ κόστος των λιπάσματα, θεῖον καὶ χαλκὸν 170 τόννους ἀπὸ τὸν τελευταῖον, ἐνῶ ὁ ΑΣΟ ἔδωκε 1000 τόννους ποὺ ἔχει εἰς ὅλην τὴν Πελοπόννησον. Ἐπρομήθευσε σπόρους καὶ ψεκαστῆρας καὶ ἄλλα, ὅλα δὲ αὐτὰ τὰ μοιράζουν εἰδικοὶ ὑπάλληλοι εἰς τὰ χωρὶς καὶ ὄχι οἱ συνεταιρισμοί. Ἐνίσχυσε τὴν σχολὴν καὶ συνέβαλε θυμασίως εἰς τὴν διατήρησιν καὶ ὕψωσιν τῶν τιμῶν τῶν κερκυραϊκῶν προϊόντων. Ἤφερεν εἰς ἐπαφὴν καταναλωτὰς καὶ παραγωγοὺς καὶ ἐθῴγαρκε ἀπὸ τὴ μέση τρεῖς τάξεις διαμέσων. Οἱ ἔμποροι πέρυτι ἐπλήρωνον τὴ βαρέλα τὸ λάδι 330 καὶ ὁ Ὀργανισμὸς ἐδάνεισε μὲ τιμὴν 600 δρχ. καὶ μοραίως οἱ ἔμποροι τὸ ἔρθασαν καὶ αὐτοὶ 600. Καὶ ἐπωλήθη κατόπιν τὸ λάδι ἀπὸ 650 δραχ. 800 τὴ βαρέλα, καὶ ἡ διαφορὰ αὐτὴ ὑπὲρ τοῦ τόπου καὶ ὑπὲρ τῶν παραγωγῶν εἶναι μεγαλυτέρα ἀπὸ 73 ἑκατομ., ἐὰν ἔκαμνεν ὁ ὀργανισμὸς ὅ ὡς ἔκαμε τὰ δάνεια ἐπὶ τῶν προϊόντων ἡ Ἀγροτική, τὸ λάδι τῆς Κερκύρας δὲν θὰ ἐπήγαινε περισσότερον, ἀπὸ 300 350 δραχ. Ἡ ευεργετική του ἐπιρροὴ ἐπεξετάθη καὶ εἰς ἄλλα προϊόντα ὅπως τὴν βρώμην καὶ τὸν καπνόν, ὅπου ἐξουδετέρωσε τὰς εὐτελεῖς τιμὰς τῶν ἐμπόρων. Διὰ τοὺς πτωχοτέρους τῶν ἀγροτῶν ἔλαθεν ἰδικιτέραν πρόνοιαν, διότι τοὺς ἔδωκε καὶ λιπάσματα καὶ σπόρους καὶ ἐμοίρασε καὶ 4 χιλ. σάκκους ἀραβοσίτου εἰς αὐτούς, οἱ ὁποῖοι εὐτυχῶς ἐφάνησαν συνεπεῖς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις των. Συνεχώνευσεν ἐπίσης εἰς ἑαυτὸν τὸ ἐνεχυροδανειστήριον καὶ τοῦ ἔδωσε κεφάλαια καὶ οὕτω ἐθοηθήθη ὅλη ἡ ἀστικὴ τάξις. Ἐπίσης ἐπεμβὰς ἔδαγλε τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς συνταξιούχους ἀπὸ τὰ γέρια τῶν τοκογλύφων διὰ τῆς προεξοφλήσεως τῶν μισθῶν των. Αὐτὴ εἶναι ἡ λογοδοσία τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ μὴ ἀπορῆτε, τονίζει, ἂν οἱ ἀγρόται ἀποκαλοῦν τὸν Ὀργανισμὸν σπῆτί των. Ἂν ἔκαμα τὴν σύγκρισιν Ὀργανισμοῦ καὶ Ἀγροτικῆς δὲν ἠθέλησα νὰ ὑποτιμήσω τὴν τελευταίαν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι ὁ Ὀργανισμὸς ἔχει εὐρυτέραν τὴν δρᾶσιν, διότι ἔχει ἀκτίνα μικροτέραν γεωγραφικῶς καὶ τοῦτο εἶναι ἐπιστημονικῶς δεδομένον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν τοπικῶν ὀργανισμῶν. Ὅλα αὐτὰ ἔγιναν ἄνευ συνδρομῆς τοῦ κέντρου, καίτοι αἱ ὑπηρεσίαι πολλάκις ἐξετίμησαν τὴν δρᾶσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ἡ Κέρκυρα ἐξ' ὅλου τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος δὲν εἶδε οὔτε σχολὰς οὔτε ἀγροκήπια οὔτε τίποτε ἄλλο. Διατηρεῖται μόνον ἐκεῖ εἷς ὑπάλληλος, ἄριστος μέν, ὅστις ἦλθεν ὅμως εἰς προστριβὰς μὲ ἄλλον γεωπόνον διὰ τὸ σύστημα τῆς ραντίσεως διὰ τὸν δάκον κλονισθείσης οὕτω τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν χωρικῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἀπέπεμπε οὐδένα ὑπάλληλον. Ἐγὼ πεντάκις ἐζήτησα τὰς μελέτας μόνον ὑδραυλικῶν τινων ἔργων καί, παρ' ὅλας τὰς ὑποσχέσεις, δὲν μοῦ ἐδόθη κἀμμία μελέτη. Αὐτὰ τὰ λέγω, τονίζει, διὰ νὰ συμπεράνητε τί θὰ ἔκαμνε ὁ Ὀργανισμὸς ἐὰν εἶχε τὴν βοήθειαν τοῦ κέντρου. Ἡ ἔλλειψις συνδρομῆς τοῦ Κέντρου ἐνόμισα ὅτι ὀφείλεται εἰς ἀδιαφορίαν ἀλλὰ ἕνα γεγονὸς μὲ ἔκαμε νὰ μὴ πιστεύω εἰς τοῦτο. Ἀνώτερος ὑπάλληλος, ἀφοῦ ἤκουσε ἐνθουσιώδεις ἐπαίνους διὰ τὸν Ὀργανισμὸν δὲν ἐδίστασε νὰ δηλώσῃ, ὅτι ἐφ' ὅσον ὁ Ζαβιτζιάνος τόν θεωρεῖ ἔργον του καὶ κτῆμά του τὸ Κράτος, πρέπει νὰ τὰ σπάσῃ ὅλα. Καὶ τότε ἐξετίμησα ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀδιαφορίας καὶ ἀντὶ νὰ μελετήσουν τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ νὰ τὸ ἐπεκτείνουν, ἐν τούτοις ἀπειλοῦν νὰ τὰ σπάσουν ὅλα, καὶ εἰς τοῦτο φαίνεται τὸ Ὑπουργεῖον, ὅτι εἶναι συνεπὲς πρὸς τὴν ὅλην δρᾶσίν του, διότι ἐνῷ ἱδρύθη νὰ ἐνισχύσῃ τὴν παραγωγήν, εἶδεν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του νὰ σημειοῦται ἡ γεωργικὴ ἀποσύνθεσις. Ἐκ τῆς διετοῦς δράσεως ποὺ σᾶς ἀνέπτυξα, δύναται νὰ συμπεράνῃ τις, τί δύναται νὰ κάμῃ ὁ Ὀργανισμός, ἂν δὲν ἐνοχλῆται, διότι τὸ μέλλον τῆς Κερκύρας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ἀλλ' ἡ δρᾶσίς του ἐδημιούργησε καὶ ἐχθρούς. Πρῶτοι ἐθίγησαν οἱ τοκογλύφοι, οἱ ὁποῖοι ἐξετοπίσθησαν καὶ δεύτεραι αἱ ἐμπορικαὶ τάξεις, αἱ ὁποῖαι βεβαίως εἶναι ἄξιοι πάσης τιμῆς. Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς Κερκύρας ἔπαυσε, διότι ἔπαυσαν οἱ διάμεσοι, ἀλλὰ καὶ τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον ἐθίγη, διότι φέρνει ἀπ' εὐθείας ὁ Ὀργανισμός. Καὶ εἶναι μὲν ἄξιαι τιμῆς καὶ προστασίας αἱ ἐμπορικαὶ τάξεις. Καὶ ἦλθε καὶ πρὸ ἡμῶν τὸ δίλημμα αὐτὸ ὅταν συνεζητεῖτο ὁ Ὀργανισμὸς καὶ ἐπροτιμήσαμεν νὰ τεθοῦν αὐταὶ ἐν ἤτσονι μοίρᾳ καὶ νὰ σωθοῦν αἱ 100 χιλιάδες τῶν ἀγροτῶν. Ἐθίγησαν ἐξ ἄλλου καὶ κομματικὰ συμφέροντα.

Τὸ Θεοτοκικὸν κόμμα ἔχει συμφέρον νὰ ἐκλείψῃ ὁ Ὀργανισμός, διότι τὸν ἔκαμεν ὁ ἀντίπαλός του. Ὅλα αὐτὰ τὰ συμφέροντα συνασπισθέντα ἐξεστράτευσαν, κατὰ ΑΟ καὶ μίαν καλὴν ἡμέραν ὑποβάλλεται καὶ πρότασις νόμου «περὶ καταργήσεώς του», ἥτις δυστυχῶς φέρει τὰς ὑπογραφὰς δύο Κυβερνητικῶν βουλευτῶν. Καὶ ἦτο ἐπιτετραμμένον τὸ πολιτικὸν πάθος νὰ τοὺς ἐξωθήσῃ εἰς τὴν ἀπώτερον καταργήσεως ἑνὸς σωτηρίου διὰ τὴν πατρίδα των θεσμοῦ; Οἱ ὑποβάλλοντες τὴν πρότασιν ὀφειλον νὰ ἐκτιμήσουν τὴν ἰδικήν μου διαγωγήν, ὅστις, προκειμένων τῶν Γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν καὶ ἐπικειμένης τῆς ψηφίσεως τοῦ θεσμοῦ, ἐπειδὴ ἠγέρθησαν ἀντιρρήσεις τινὲς ἔκαμα ἐπιτόπιον μετάβασιν καὶ ἐδήλωσα, ὅτι ἂν οἱ ὑποψήφιοί μου πάρουν καὶ ἕνα ψῆφον ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς ἄλλας ἐκλογὰς θὰ παραιτηθῶ. Εἶπα αὐτό, διότι ἐνόμιζα ὅτι ὀφειλα νὰ ζητήσω τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἐμπιστοσύνης. Ἡ πρώτη πρότασις περὶ καταργήσεως εὐτυχῶς ἀπεσύρθη, ὑπεβλήθησαν ἔπειτα δεύτεραι τροπολογίαι καὶ ἤδη αἱ παροῦσαι παρὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ ἐκ τῶν διαδοχικῶν αὐτῶν μεταπτώσεων εἰς ἀποφάσεις ἀποδεικνύεται, ὅτι δὲν ἔχουν τίποτε εἰς τὸ μυαλό των καὶ ὅτι ἄλλοτε προτείνουν κατάργησιν καὶ ἄλλοτε προτείνουν βελτιώσεις. Αὐταὶ δὲ αἱ ἀλλεπάλληλοι τροποποιήσεις κλονίζουν τὸν θεσμὸν καὶ αὐταὶ δίδουν τὸν κομματικὸν χαρακτῆρα. Ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες νὰ παύσῃ ὁ Ὀργανισμὸς νὰ ἐμφανίζεται ὡς ἔχων πολιτικὸν χαρακτῆρα, ἐδημοσιεύσαμεν προκήρυξιν εἰς τὰς ἐφημερίδας Κερκύρας, διὰ τῆς ὁποίας ἐπροτείναμεν ἐκλογὰς μὲ πρόγραμμα τὴν διατήρησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ παρὰ τοὺς μένοντας ὅλων τῶν βουλευτῶν Κερκύρας, ἀλλ' εἶ α. φανερὸν ὅτι οὐδεμία ἀπάντησις ἐδόθη καὶ ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν ὅλα τὰ μέσα διὰ τὴν κατάργησιν. Πρώτη προπαγάνδα ἦτο νὰ λέγουν εἰς τοὺς χωρικοὺς νὰ μὴ πληρώσουν τὰ χρέη των, εἰς αὐτὴν δὲ ἐβοήθησε καὶ τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον καὶ οὕτως ἤρχισεν ἡ ὑπονόμευσις τοῦ Ὀργανισμοῦ. Παράλληλος πρὸς τὴν προπαγάνδαν αὐτὴν ἤρξατο ἄλλη κίνησις περὶ καταργήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως τῆς Ἀγροτικῆς, ἥτις εἶναι ἀδύνατος καὶ ἐστηρίχθησαν εἰς τὰ ζητήματα τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

Συνεχίζων ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος*** λέγει ὅτι ἡ πρώτη σκέψις ἦτο νὰ καταργηθῇ ὁ ὀργανισμός. Κατόπιν ἀλλάξατε γνώμην. Καὶ σεῖς ποὺ μὲ τόσην ἐλαφρότητα, διὰ νὰ μὴ εἴπω ὀχαρώτερον λέξιν ἐστηκώσατε τὴν σημαίαν τῆς καταργήσεως, πῶς θέλετε νὰ γίνετε πιστευτοὶ μὲ ὅτι κι' ἂν ζητήσετε σήμερον; Διὰ τῶν τροπολογιῶν δὲν ἐπιδιώκεται τίποτε ἄλλο εἰμὴ ἡ ἐξάντλησις τοῦ ὀργανισμοῦ.

Αἰτήσει τοῦ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνου*** διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ πέντε λεπτά.

Ἐπαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. ***Κ. Ζαβιτζιάνος*** λέγει ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὡς τοῦτο εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς, ὑφίστανται σοβαρὰ κτυπήματα ὁ ὀργανισμός. Ἐπιδιώκεται ὁ πλουτισμὸς τῶν εὐπόρων ἄνευ κέρδους τῶν ἀπόρων καὶ εἰς βάρος τοῦ ὀργανισμοῦ. Πρέπει νὰ γνωρίσῃ ἡ Βουλή, ὅτι μεταξὺ τῶν μισθωμάτων ὑπάρχουν καὶ φερεγγυώτατα. Ἐζητήσαμε νὰ πάρωμεν τὰ ποσὰ αὐτὰ ἡμεῖς πληρώνοντες τόκον 5 %, εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ εἰσπράτ-

τοντες 8 0)ο. Ὁ Ὀργανισμὸς θὰ ζημιώσῃ εἰς ὄφελος τῶν εὐπόρων 500.000 δραχ. ἡ δὲ συνολική του ζημία θὰ εἶναι 1.600.000 δραχ. Τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ὀργανισμὸς εἶχε κέρδη 800,000 δραχ. Πῶς θὰ ἀνθέξῃ μὲ τόσην ζημίαν. Καὶ τὸ κάμνετε πότε αὐτό; Εἰς τὸ λεπτότερον σημεῖον τῆς δράσεώς του. Καὶ τὰ κτυπήματα αὐτὰ κλονίζουν, Κύριοι, τὴν πίστιν. Ἤρκεσε ἡ πρώτη τορπίλλα τῆς καταργήσεως καὶ τώρα αἱ τορπίλλαι τῶν τροπολογιῶν διὰ νὰ κλονίσουν τὴν πίστιν τοῦ ὀργανισμοῦ. Σᾶς καθιστῶ ὑπεύθυνον, κ. Ὑπουργὲ τῆς Γεωργίας. Οἱ ἀγρόται ἤρχισαν νὰ ἀποσύρουν τὰς καταθέσεις των. Καὶ ἀπέσυραν ἤδη 500,000 καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ὀργανισμὸς ἔχει ἀνάγκην νέων πασῶν διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰ ὑδραυλικὰ ἔργα διὰ νὰ κάμῃ πολιτικὴν ἐνισχύσεως τῶν Δήμων τοῦ ἐλαίου.

Ἡ Τράπεζα ἀποδεχθεῖσα τὰς τροπολογίας ἐρρύντισε μόνον διὰ τὸν ἑαυτόν της ἐν γνώσει ὅτι ὁ Νόμος ὁδηγεῖ τὸν ὀργανισμὸν πρὸς τὴν καταστροφήν. Ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκετε εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἐξάντλησις τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τὸν ἐπιδιώκετε διὰ παντὸς μέσου καὶ διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς συνθέσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ διὰ τοῦ νέου σχηματισμοῦ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου. εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν νὰ εἰσέλθουν οἱ καταστρεπτικοὶ ἐκεῖνοι ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι σκέπτονται. Θὰ μποῦμε μέσα, ἡ προπαγάνδα τῆς μὴ πληρωμῆς θὰ γίνῃ ἀπὸ τὰ μέσα καὶ ὁ σκοπὸς εἶναι ἕνας ἡ κατάργησις τοῦ ὀργανισμοῦ. Θέλετε νὰ παύσητε καὶ τὸν Νομικὸν Σύμβουλον τοῦ ἱδρύματος καὶ θέλετε νὰ τὸν ἀπολύσητε διὰ δύο ἀφορμάς. Πρῶτον διότι ἐγένετο πολιτικὸς φίλος μου καὶ δεύτερον, διότι δὲν ἔστερξεν εἰς προνομιακὴν ἐξόφλησιν ἐνίων ἀπαιτήσεων εἰς βάρος τοῦ ἱδρύματος. Εἰς τὴν πλαισιωτέραν ἐποχὴν ὑπεστήριξα καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιον καὶ δὲν ἐγνώριζον τότε, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις ἐκεῖναι ἦσαν καὶ ἀνήθικοι. Ἔκτοτε ἔγινε μία δίκη καὶ ἀπεδείχθη ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις προήρχοντο ἀπὸ τὴν κυβείαν τοῦ συναλλάγματος ἐνεργουμένην ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης. Ἐχορήγουν καὶ χρήματα δι' ἐξαγορὰν ἐλαίου, καθ' ἣν στιγμὴν ἀπηγορεύετο αὐτὴν καὶ ἡ ζημία ἐκ τοῦ σίτου κατελογίσθη εἰς ὄφρος τῶν ἑνώσεων. Ἐδέχθησαν ἀνώμη καὶ πλαστογραφημένα ἔγγραφα. Αἱ ἀμφισβητούμεναι ἀπαιτήσεις ἀνέρχονται εἰς 40 ἑκατομμύρια. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι τοιαῦται μέθοδοι ἐφαρμόζονται εἰς ὄφρος τοῦ ὀργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐπέτυχε πλήρως. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ σκεφθῇ ὅτι ἀναλαμβάνει μεγάλην εὐθύνην ἀπέναντι ἑνὸς εὐγενοῦς ἀλλὰ πτωχοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ζητεῖ νὰ κερδίσῃ ἕνα κομμάτι ψωμί. Ἡ σύμβασις τροποποιεῖται μονομερῶς καὶ ὁ Κερκυραϊκὸς λαός, ὁ ὁποῖος τὸ γνωρίζει, ὅταν ἀποκτήσῃ δύναμιν. θὰ σκεφθῇ καὶ αὐτὸς μονομερῶς. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι τόσον μεγάλα κοινωνικὰ προβλήματα γίνονται ἀντικείμενον κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεως. Καὶ αἱ σκέψεις αὐτὰι μετεδόθησαν καὶ εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Κέντρου αἱ ὁποῖαι ἠθέλησαν νὰ ἐνισχύσουν πάσῃ θυσίᾳ τοὺς ἀτυχεῖς Κυβερνητικοὺς Βουλευτάς, οἱ ὁποῖοι ἂν περιῆλθον εἰς ἣν κατάστασιν κομματικὴν περιῆλθον, εἶναι σφάλμα μόνον ἰδικόν των. Εἶναι εὐκολώτερον νὰ στηθοῦν ὅλοι οἱ πεθαμένοι, παρὰ νὰ στηθοῦν αὐτοὶ πολιτικῶς. Ἔχω, Κύριοι, ἐν Κερκύρᾳ ἀντιπάλους, οἱ ὁποῖοι μὴ δυνάμενοι νὰ σκεφθοῦν, ἢ νὰ πράξουν τι, περιορίζονται εἰς τὸ νὰ καταλύουν ὅτι ἔκαμα ἐγώ. Θὰ μοῦ δοθῇ ἀρά γε εὐκαιρία νὰ διορθώσω καὶ αὐτὸ τὸ κακὸν ποὺ γίνεται σήμερον; Τὸ ἐλπίζω. Οὐδεὶς πολίτης εἰργάσθη τόσον ἀποτελεσματικῶς καὶ πρακτικῶς ὅσον ἐγὼ ὑπὲρ τῆς ἰδικιτέρας μου πατρίδος. Ηολὺ φοβοῦμαι ὅτι τὸ ζήτημα θὰ ἔλθῃ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς καὶ θὰ ἐξαρτηθῇ μόνον ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν πολιτῶν τῆς Κερκύρας. Μόνον εἰς τὸν λαὸν θὰ ἐκθέσω αὐτὰ τὰ πράγματα.

Πρέπει ἢ ἐγὼ νὰ μείνω, ἢ ἐκεῖνοι νὰ φύγουν.

Α. Παπαναστασίου. Ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ἤρχισε νὰ σκέπτηται περὶ ριζοσπαστικῶν μέσων πρὸς ἐξαφάνισιν καὶ ἀπαγχονισμὸν καὶ δὲν ξέρω τι ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων του. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὕρουν οἱ λόγοι οὗτοι διὰ προσωπικὰς αἰτίας, ἀπήχησιν εἰς τὴν Βουλήν. Καὶ ἂν προπαγανδίσῃ αὐτὴν τὴν ἰδέαν, ἴσως νὰ ἀποδῇ καὶ εἰς ὄφρος του. Ἡμεῖς, καίτοι ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀριστερὰν, εἴμεθα ὑπὲρ τῶν Δημοκρατικῶν μέτρων καὶ δὲν θέλομεν τὴν ἐξαφάνισιν κανενὸς ἀντιπάλου μας.

Ἐὰν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Ὀργανισμοῦ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὑπεστήριξεν ὁ κ. βουλευτὴς Κερκύρας εἶναι ἄπορον πῶς μία μεγάλη πολιτικὴ μερὶς τῆς Κερκύρας ζητεῖ τὴν κατάργησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ πῶς συμβαίνει οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων νὰ ἐπιμένουν εἰς μεταρρυθμίσεις. Προσεπάθησα νὰ εὕρω τὴν λύσιν τῆς ἀπορίας αὐτῆς καὶ ἡ ἔρευνα τὴν ὁποίαν ἔκαμα μοῦ δίδει τὴν ἐξήγησιν, ἡ ὁποία θὰ διεκολύνῃ τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ ἀποφάσεις. Ὅταν ἐψηφίσθη ὁ νόμος περὶ ὀργανισμοῦ ἐπολέμησα τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐκανονίσθη ἡ ἐξόφλησις τῶν χεσῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν, ἥτις ἦτο ὑπεύθυνος τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εἶχε περιέλθῃ ἡ ἀγροτικὴ πίστις ἐν Κερκύρᾳ, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ συστήματος ὑποστηρίξω, ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γενικευθῇ τοῦτο εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἐνῷ ἡ τάσις ἡ ὁποία γενικῶς ἐφαρμόζεται εἶναι νὰ ὑπάρχουν εἰδικοὶ ὀργανισμοὶ δι' ἕνα ἕκαστον προϊόν, οἱ ὁποῖοι νὰ συνδέωνται εἰς ἕνα γενικὸν τοιοῦτον. Ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Κερκύρας εἶπεν ὅτι ὁ ὀργανισμὸς ἀνέλαβε καὶ ἔκαμε προμηθείας κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικόν. Ἀλλ' αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας ἔχω εἶναι ἀντίθετοι, αἱ γενόμεναι πρὸ τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν προμήθειαι δὲν ἦσαν ἐπαρκεῖς, ἐξ ἄλλου δὲ συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ αὐξήσουν τὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν καὶ νὰ ἀποκτήσουν κέρδη ὑπὲρ τοῦ ὀργανισμοῦ, ἐνῷ ἡ λειτουργία τῆς προμηθείας ἔπρεπε νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ συνεπιφέρῃ κέρδη. Ἐπίσης ἐξῆρεν ὁ κ. Ζαβιτζιάνος τὸν ὀργανισμὸν ὡς πρὸς τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο ὑπάρχουν παράπονα, ὑποστηρίζεται ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν ἔγινε τίποτε καὶ ἐκ τούτου προέκυψαν σοβαραὶ ζημίαι εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον. Ἐξῆρε τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὀργανισμοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔλαιον, ἀλλ' ὁ ὀργανισμὸς μόνον ἀπὸ τῆς ἐξεγέρσεως ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς τὴν παροχὴν πιστώσεων ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἀλλ' ἡ ἀποθήκευσις καὶ ἡ πίστωσις ἐγένετο κατὰ τρόπον ...

Κ. Σαρακηνός. Ἐπικαλεῖσθε ὅτι ἡ ἐξέγερσις καὶ μόνη αὐτὴ ἔκαμε τὸν ὀργανισμὸν νὰ χορηγήσῃ πιστώσεις;

Α. Παπαναστασίου. Εἶπον κατόπιν τῆς ἐξεγέρσεως. Ἐκ τῶν 80 χιλιάδων βαρελίων ἐλαίου μόνον 15 χιλιάδας ὑποθήκευσε καὶ αὐτὰ ἀνήκοντα εἰς τοὺς μεγαλυτέρους παραγωγούς. Αὐτὸ δὲ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ὑψωθοῦν γενικῶς αἱ τιμαὶ καὶ νὰ ὠφεληθῇ μόνον ἕνα μέρος, οἱ μεγάλοι παραγωγοί, οἱ ὁποῖοι ἠγόρασαν ἀπὸ τοὺς μικρούς, διότι ἠδύναντο νὰ περιμένουν τὴν ὑπερτίμησιν. Καὶ ἡ χορήγησις τῶν δανείων, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν κυριώτερον σκοπὸν τοῦ ὀργανισμοῦ δὲν ἐγένετο κατὰ τρόπον ἱκανοποιητικὸν διὰ τοὺς ἀγρότας, οἱ ὁποῖοι παραπονοῦνται ὅτι τὰ δάνεια χορηγοῦνται μεροληπτικῶς. Εἶπεν ὁ κ. βουλευτὴς Κερκύρας ὅτι ἐπιδιώκουν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν ὀργανισμὸν ἐχθροὶ δηλ. ἀντιπρόσωποι τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐδῶ εἶναι ὁ κόμπος. Διότι ὁ κ. Ζαβιτζιάνος ἐν τῇ στοργῇ τὴν ὁποίαν ἔχει ὑπὲρ τοῦ ὀργανισμοῦ, κατήρτισε Συμβούλιον κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ θεωρῆται οὗτος ὡς κομματικὸς ὀργανισμός.

Α. Ἀφθονίδης. Καὶ εἰς τὰ δύο Συμβούλια ὑπάρχουν ἀντίθετοί του.

Α. Παπαναστασίου. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀνήκουν εἰς κόμμα, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν πράκτορες τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου κόμματος ἐν τῷ ὀργανισμῷ. Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ ὀργανισμοῦ εἶναι πολιτικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Ζαβιτζιάνου ἐν Κερκύρᾳ. Συνεχίζων λέγει ὅτι οἱ ὀφειλόντες 5 χιλ. δραχ. ἀπηλλάγησαν τῆς ὑποχρεώσεως νὰ πληρώσουν ἐνῷ οἱ ὀφείλοντες μεγαλύτερον ποσὸν δὲν ἀπηλλάγησαν. Καὶ αὐτὸ εἶναι εἷς ἐκ τῶν λόγων διὰ τὸν ὁποῖον διαμαρτύρονται οἱ ἀγρόται. Καὶ τώρα ἂς ἐξετάσωμεν τί ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ καὶ τί πρέπει νὰ γίνῃ. Πρὸ παντὸς μεγαλυτέραν ἐλάφρυνσιν τῶν

βαρῶν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου, οἱ ὀφείλοντες περισσότερον ἀπὸ 5 χιλ. νὰ πληρώσουν ἄνευ ἐπιβαρύνσεως διὰ τόκων. Ἐπίσης νὰ ἀναβιώσουν ὅλοι οἱ συνεταιρισμοί, διότι εἶναι ἀντισυνταγματικὴ ἀκόμη ἡ κατάργησις, αὐτὸ ἀποτελεῖ δολοφονίαν τῆς συνεταιριστικῆς ἰδέας.

Α. Ἀφθονίδης. Αὐτὸς εἶναι ὁ Νόμος.

Α. Παπαναστασίου. Διὰ τῆς τροπολογίας ἐπέρχεται ἡ ἀναβίωσις ὑποχρεωτικῶς. Ὀρθὸν εἶναι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὀργανισμοὶ νὰ μετέχουν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ ὀργανισμοῦ, δὲν νισμοὶ νὰ μετέχουν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ ὀργανισμοῦ, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαχειρίζηται οὗτος τὰ χρήματα τῶν ἀγροτῶν, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ μία σοβαρὰ ἐκπροσώπησις τῶν ἀγροτῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν νὰ αὐξηθοῦν εἰς τρεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγροτῶν καὶ οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοὶ νὰ ἔχουν τὸν ἀντιπρόσωπόν των ὅπως καὶ οἱ ἐργάται διὰ νὰ ἔλθουν εἰς ἁρμονίαν αὐταὶ αἱ δύο τάξεις.

Α. Ἀλεξανδρῆς. (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως ὡμίλησεν ὑπὸ μεγάλην συγκίνησιν καὶ ἦτο φυσικὸν τοῦτο, διότι ἦτο, ἂν ὄχι ὁ εἰσηγητής, πάντως ὁ ἐμπνευστὴς τοῦ Νόμου. Ὁ κ. Ζαβιτζιάνος εἶπεν ὅτι ὁ ὑφιστάμενος Νόμος εἶναι κάτι τι τέλεον, ἀλλ' ἐγὼ ἐπείσθην ἐξ ὅσων ἐξετέθησαν ἐνταῦθα ὅτι ὁ ὀργανισμὸς εἶναι ἔργον ἀγαθόν, ἀλλ' ἡ λειτουργία αὐτοῦ δὲν ἔφερε τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα προσεδοκῶντο, τὸ ἔργον δὲν ἦτο θεόπνευστον ἀλλὰ ἀνθρώπινον καὶ δὲν εἶναι περίεργον ὅτι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν του ἀπεδείχθη ὅτι ἔχει ἀτελείας. Ἔλεγεν ὁ Νόμος πρὸς τοὺς Κερκυραίους δὲν μπορεῖτε νὰ ξέρετε τὶ θὰ πληρώσητε. Τὰς ἐτησίας δόσεις θὰ τὰς καθορίσῃ ὁ ὀργανισμός ὅπως θέλει καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ θὰ καθορίζῃ ὅπως θέλει καὶ τὸ ἐπιτόκιον. Δὲν εἶναι συνεπῶς σαφὴς ὁ Νόμος, δὲν καθορίζει τὴν ἰσότητα, πάσχει ἐξ ἀτελειῶν. Ἐκ τούτου δὲ ἀδικεῖται ὄχι μόνον ὁ ἀγρότης, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ὀργανισμός, διότι χάνει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κόσμου. Ἀλλ' ὁ ὀργανισμὸς εἶναι τέκνον μας καὶ ὀφείλομεν νὰ τὸν περιφρουρήσωμεν, ὅταν ἐλέγχῃ τόσον σημαντικὰς ἀτελείας ἔρχεται ὁ κ. Ζαβιτζιάνος καὶ λέγει ὅτι εἶναι ἐξαιρετικὸν τὸ τέκνον του, εἶναι ἴσως ἐξαιρετικὸν εἰς ἀτέλειαν. Αἱ τροποποιήσεις ἔρχονται τώρα καὶ λέγουν ὅτι αἱ ἀσάφειαι τοῦ Νόμου θὰ καταργηθοῦν, ὅτι ὁ ἔχων χρέος 5.000 ἀπαλλάσσεται ὡς ἀπηλλάσσετο καὶ ὁ ἔχων χρέος τόσα θὰ πληρώσῃ τόσα μὲ τόσον τόκον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Ζαβιτζιάνος εἶπεν ὅτι συνώμοσε τὸ Σύμπαν ἐναντίον του, τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἔδωσε τὴν χεῖρα πρὸς τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ εἰς ἐνίσχυσίν των ἦλθεν ὁ κ. Παπαναστασίου, ἦλθαν ἀκόμη καὶ ὅλαι αἱ Τράπεζαι καὶ ἀκόμη ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, ὁ Πρόεδρος τῶν Ἐφετῶν Κερκύρας. Καὶ προσετέθησαν καὶ οἱ κομμουνισταὶ μαζί μας.

Κ. Σαρακηνός. Δὲν ὡμίλησεν ὁ κ. Ζαβιτζιάνος περὶ τῶν δικαστῶν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ἐγώ, ὅστις εἰς τίποτε δὲν ἐνέχομαι εἰς αὐτὸν τὸν Νόμον ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερασπισθῶ ὅλον αὐτὸν τὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος δῆθεν ἠνώθη διὰ νὰ πάρῃ εἰς τὰς χεῖράς του τὸν Ὀργανισμόν. Διότι ἐν ἐκ τῶν δύο θὰ συμβαίνῃ, ἢ εἶναι καλὸς ὁ Ὀργανισμὸς καὶ ἠνώθημεν διὰ νὰ τὸν καταστρέψωμεν, ἢ εἶναι κακὸς καὶ θέλομεν νὰ τὸν διορθώσωμεν, ἀλλὰ τὸ πρῶτον δὲν ἠμποροῦσε νὰ συμβαίνῃ, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φθάσωμεν εἰς τοιοῦτο σημεῖον ἠθικῆς καταπτώσεως. Τὸ Νομοσχέδιον ἀφαιρεῖ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὴν δίδει εἰς τὸν Ὀργανισμόν, ἐνῷ θὰ ἠδυνάμην κατὰ τὸν Νόμον νὰ διορίσω καὶ ἐγὼ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ νὰ ἐνισχύσω τὸν ἐν Κερκύρᾳ παράγοντα τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων. Ἐξηγέρθη διὰ τὸν Νομικὸν Σύμβουλον, ἀλλὰ αὐτὸς θὰ διορίζεται ἀπὸ τὸ Νομικὸν Συμβούλιον. Λέγει κατόπιν ὅτι ὁ κ. Ζαβιτζιάνος εἶπεν ὅτι ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας εἶπεν «ἐρ' ὅσον ὁ ὀργανισμὸς εἶναι Ζαβιτζιανικὸς θὰ τὰ σπάσωμεν ὅλα». Ἐκάλεσα ἐδῶ τὸν ὑπάλληλον τοῦτον, ὁ ὁποῖος μοῦ εἶπε «δύνασθε νὰ πῆτε ἀπὸ τοῦ βήματος ὅτι τοῦτο εἶναι κακόηθες ψεῦδος».

Κ. Σαρακηνός. Ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐλέχθη παρ' Ἀνωτάτου Κρατικοῦ ὑπαλλήλου. Σεῖς ἐκαλέσατε ἐδῶ ἕνα ἀνώρων ὑπάλληλον, ἀλλὰ δὲν δύνασθε νὰ μᾶς βεβαιώσετε ὅτι ἐπρόκειτο περὶ αὐτοῦ. Δὲν ἔπρεπε, λοιπόν, νὰ πῆτε καὶ μάλιστα ἀπόντος τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Προοδευτικῆς Ἑνώσεως, ὅτι ἦτο κακόηθες ψεῦδος.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Δὲν εἶπον ἐγὼ ὅτι εἶναι κακόηθες ψεῦδος. . . . . .

Κ. Σαρακηνός. Ἀσφαλῶς αὐτὸ ποὺ εἶπεν ὁ κ. Ζαβιτζιάνος τὸ εἶπε κάποιος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μπορεῖ νὰ τὸ εἶπε κανεὶς ἄλλος, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν βαρύνει αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ὁ κ. Ζαβιτζιάνος εἶπεν ὅτι ἤκουσε τοῦτο ἀπὸ ἄλλον. Μοῦ τὸ εἶπε καθαρά, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ κ. Καραμάνου καὶ μοῦ εἶπεν ὁ κ. Καραμάνος, ὅτι αὐτὸ ποὺ εἶπε δὲν ξέρω ποῖος εἰς τὸν κ. Ζαβιτζιάνον εἶνε κακόηθες ψεῦδος. Λέγει κατόπιν, ἀντικρούων τὸν κ. Ζαβιτζιάνον, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὰ τὰ λεχθέντα, ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὑπετάχθη, χωρὶς τὴν θέλησίν της καὶ ἀναφέρει ὅτι αὐτὴ εἰς ἄλλην περίπτωσιν, προκειμένου περὶ πολὺ σοβαρωτέρου ζητήματος ἐπάλαισεν αὐτὴ κατὰ τῶν γνωμῶν τῆς Κυβερνήσεως, διότι εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἔχει δίκαιον. Καταλήγει ὅτι διὰ νὰ ρθάσουν ὅλοι εἰς τὴν θέσιν νὰ ὑποστηρίξουν ὡρισμένας τροπολογίας, σημαίνει ὅτι ἐπεδλήθησαν αὐταὶ ἐκ τῶν πραγμάτων. (Νειροκροτήματα).

Κ. Σαρακηνός. Εὐθυνται, λέγει, νὰ ζητοῦνται τροποποιήσεις τῶν νόμων μόνον ὅταν οἱ νόμοι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν των ἀποτυγχάνουν. Πρὸ διετίας συνεστήθη ὁ Α. Ο. καὶ διευθετήθησαν τὰ συνεταιρικὰ χρέη καὶ ἐπαγιώθη μία νέα κατάστασις, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔδωσε νέας πιστώσεις 20 ἑκατομμυρίων καὶ μὲ ἐπιτόκιον 1 0)ο ὀλιγώτερον. Περὶ τῆς δράσεως τοῦ Α. Ο. ἔκαμε λογοδοσίαν ὁ κ. Ζαβιτζιάνος, καὶ ἔρχεται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ τροποποίησις τῶν πλημμελειῶν καὶ τῶν σφαλμάτων τοῦ νόμου. Διὰ τοῦτο ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ κάμω μίαν σύγκρισιν τῆς δράσεως τοῦ Α. Ο. καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης εἰς ὡρισμένας περιφερείας. Ὁ Α. Ο. ἀπὸ τῆς συστάσεώς του καὶ μέχρι τῆς 31 μαρτίου ἔδωκε εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς πλουσμοὺς τῆς Κερκύρας εἰς καλλιεργητικὰ δάνεια, εἰς δάνεια ἐπὶ ἐνεχυρογράφῳ, ἐνυπόθηκα κλπ. ἀνερχόμενα εἰς δραχμὰς 33.850.000 εἰς χρῆμα καὶ εἰς εἴδη, διότι αὐτὰ ἔχει λαμβάνειν. Προέδην εἰς τὴν σύγκρισιν ταύτην ἀναλυτικῶς, διότι ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας ἠμφισβήτησε τὸ ποσὸν αὐτό.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Σᾶς εἶπα ὅτι εἶναι ἀγαθὸν τὸ ἔργον καὶ θέλομεν νὰ τὸ τελειοποιήσωμεν.

Κ. Σαρακηνός. Θὰ σᾶς ὁμιλήσω τώρα περὶ τῆς συμμαχίας, περὶ τῆς ὁποίας ὡμιλήσατε σεῖς καὶ περὶ ἧς δὲν ὡμίλησεν ὁ κ. Ζαβιτζιάνος.

Σ. Ζερβός. Μὴ λησμονῆτε ὅτι εἰς τὰς χορηγίας τοῦ ΑΟ. εἶναι καὶ 15 ἑκατομμύρια τῆς Ἀγροτικῆς.

Κ. Σαρακηνός. Γεγονὸς εἶναι ὅτι ὁ ΑΟ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι 26 Μαρτίου ἐφέτος ἔδωκε εἰς ἐποχὴν δεινῆς κρίσεως 7 1)2 ἑκατομμύρια καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὑπετίμησε τὸ ἔργον τοῦ ΑΟ θὰ κάμω σύγκρισιν αὐτοῦ πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἀγροτικῆς εἰς ὡρισμένας περιφερείας. Εἰς ἐποχήν, λοιπόν, καθ' ἣν ἡ Κέρκυρα ἔλαβε μόνη της 18 ἑκατομμύρια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐλαίου ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα ἔδωκε δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα 20 ἑκατομμύρια. Εἰς ἐποχὴν ποὺ ἔδωκε ὁ ΑΟ 29 ἑκατομμύρια ἡ Ἀγροτικὴ ἔδωκεν εἰς τὰς ἄλλας Ἰουνίους νήσους ὅλας 10 ἑκατομμύρια, εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου μὲ πλουσίαν ἔκτασιν ἔδωκεν ἡ Ἀγροτικὴ 23 ἑκατομμύρια ἐνῷ ὁ ΑΟ μόνον εἰς τὴν Κέρκυραν ἔδωκε 29 ἑκατομμύρια. Ἡ Κρήτη τετραπλασία εἰς ἔκτασιν καὶ πληθυσμὸν ἔλαβε 39 ἑκατομμύρια. Καὶ

συνολικῶς ἡ Ἀγροτικὴ ἔδωσε 604 ἑκατομμύρια εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἐνῶ ὁ ΑΟ ἔδωκεν εἰς τὴν Κέρκυραν 35 ἑκατομμύρια. Ἐπὶ ἐνεχύρῳ προϊόντων ἡ Ἀγροτικὴ ἔδωκεν εἰς ὅλον τὸ Κράτος 84 ἑκατομ. ἐνῶ ὁ ΑΟ ἔδωκε μόνον εἰς τὴν Κέρκυραν 20 ἑκατομμύρια. Ἐὰν δηλ. ἡ Κέρκυρα εἶχε τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ὅπως ἐπεκαλέσθη τοῦτο καὶ ὁ κ. Παπαναστασίου θὰ ἐλάμβανεν ἐπὶ ἐνεχύρῳ προϊόντων 1.400.000 ἐνῶ ἔλαβε ἀπὸ τὸν ΑΟ 18 ἑκατομμύρια. Ἀπὸ αὐτὰ δύναται κανεὶς νὰ κρίνῃ τὴν δρᾶσιν τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀλληλουχίαν τῶν νομοθετικῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα οἱ Κυβερνητικοὶ βουλευταὶ Κερκύρας ἠθέλησαν νὰ λάβουν διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀγροτῶν, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ κάμω μίαν ἀνασκοπήν. Τὴν 9 Μαρτίου 1930 ὑπέβαλον εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε μίαν πρότασιν περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐν Κερκύρᾳ, ἐνῷ ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας ὁ ἴδιος ὡμολόγησεν ὅτι ὁ ΑΟ ἐπέτυχεν. Ἐρωτᾶται πῶς εἰς τὰς 9 Μαρτίου ὑπέβαλεν αἴτησιν περὶ καταργήσεως τοῦ ΑΟ; Ἀλλὰ πῶς ἀπεσύρθη αὕτη; Εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχεν; Οὐχὶ βεβαίως. Ὅταν τὸ ἔμαθον οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ ἔγινε εἰς τὴν Κέρκυραν μία ἐπανάστασις, οἱ εἰσηγηταὶ τῆς καταργήσεως ἔγιναν περιδεεῖς, ἀπέσυραν τὴν πρότασιν περὶ καταργήσεως καὶ μετὰ 20 ἡμέρας ὑπέβαλον πρότασιν περὶ τροποποιήσεως. Παραιτοῦνται κατόπιν καὶ αὐτῆς καὶ εἰσηγοῦνται πιεστικῶς εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὑιοθέτησιν τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου. Ἡμεῖς, κύριε Ὑπουργέ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐπαίνους σας διὰ τὸ μέτρον φρονοῦμεν ὅτι διὰ τῶν διατάξεων αὐτοῦ κλονίζεται ὁ ὀργανισμός, διότι ἐπιδιώκεται ἡ οἰκονομική του ἐξάντλησις ἀφοῦ κάθε ἄρθρον ἐπιδιώκει τὴν ἐλάττωσιν τῶν πόρων του, καὶ προτοῦ προβῶ εἰς τὴν ἀνάλυσιν κατ' ἄρθρον, θὰ ἐπεθύμουν, κύριε Ὑπουργέ, νὰ ἐδηλώνατε ἂν κάμνετε δεκτὰς τὰς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωωργίας). Ἐγώ, λέγει, γνωρίζω καὶ τὰς ἰδικάς σας τροπολογίας καὶ τὰς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ νὰ ἐπιτρέψητε εἰς β' ἀνάγνωσιν νὰ σᾶς ἀπαντήσω, ἀφοῦ τὰς μελετήσω.

Α. Μπακάλμπασης. Προέχον, τονίζει, εἶναι νὰ παύσῃ ὁ ὀργανισμὸς νὰ ὑφίσταται οἱανδήποτε πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν. Ἔχω, τονίζει, δύο τηλεγραφήματα τὰ ὁποῖα σᾶς ἀναγινώσκω διὰ νὰ ἰδῆτε τί εἴδους κομματικὴ ἐκμετάλλευσις γίνεται αὐτοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ (ἀναγινώσκει).

Κ. Σαρακηνός. Μὴν ἀναγινώσκετε ἐδῶ τηλεγραφήματα τῶν τριόδων.

Α. Μπακάλμπασης. Δὲν ἐσυνείθισα νὰ φέρω ἐδῶ τηλεγραφήματα τῶν τριόδων. Καὶ δὲν σᾶς ἐπετρέπετο τοιαύτη ἔκφρασις.

Κ. Σαρακηνός. Νὰ ἀναγνωσθοῦν καὶ νὰ μᾶς πῆτε ποίας ὑπογραφὰς φέρουν.

Α. Μπακάλμπασης. Τὸ ἓν εἶναι ἰδικόν σας.

Κ. Σαρακηνός. Νὰ ἀναγνωσθῇ. (Ἀναγινώσκεται τὸ τηλεγράφημα).

Α. Μπακάλμπασης. Δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ. Πρόκειται περὶ τοῦ ἄλλου.

Κ. Σαρακηνός. Τίνος ὑπογραφὴν φέρει αὐτό;

Α. Μπακάλμπασης. Εἶναι πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ἔγερσιν» ἀπὸ ἕνα Σπῦρον Ζουπάνον.

Κ. Σαρακηνός. Δὲν ἔχω γνῶσιν αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν διακοπὴν

Ὥρᾳ 11 παρὰ τέταρτον ἐπαναλαμβάνεται ἡ διακοπεῖσα συνεδρίασις καὶ ἄρχεται ἡ β' κατ' ἄρθρον συζήτησις περὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ναυτικοῦ προγράμματος».

Γ. Βασιλειάδης. Τὸ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὑποβαλλόμενον πρὸς ψήφισιν σχέδιον νόμου «περὶ τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος τῆς χώρας» ἀποκρυσταλλώνει τὰς γενομένας εἰς τὸ παρελθὸν συζητήσεις περὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς χώρας. Τὸ ναυτικὸν πρόγραμμα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἔχει ἀξιώσεις ὅτι ἐπιδιώκει νὰ ἀποκτήσῃ ἡ Ἑλλὰς τὴν ὑπεροπλίαν εἰς τὴν ναυτικὴν Μεσόγειον, τοὐναντίον εἶναι λίαν συντηρητικὸν καὶ ἀποδεικνύει τὴν καλὴν θέλησιν τῆς Ἑλλάδος πρὸς μίαν καλὴν γειτονίαν ὁμόρων Κρατῶν. Ὀφείλω, λέγει, νὰ ἐξάρω ὅτι εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις παρουσιάζει πρόγραμμα ναυτικὸν ἀπολύτως σαφὲς καὶ ἀναγράφον λεπτομερῶς τὰς δυνάμεις τῶν ὁποίων ἔχει ἡ χώρα ἀνάγκην. Διότι μέχρι σήμερον τὰ ναυτικά μας προγράμματα ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον πρόχειρα, πολλάκις δὲ καὶ ἐγένοντο ἄστοχοι δαπάναι. Εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι ἂν ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον, ὥστε νὰ ἔχωμεν σήμερον ναυτικὸν πρόγραμμα συγχρονισμένον, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸν δεξιὸν χειρισμὸν τῶν ἐξωτερικῶν πραγμάτων ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῶν Φιλελευθέρων καὶ ἰδιαιτέρως ἀπὸ τὸν ἀξιότιμον Πρόεδρον αὐτῆς. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν δύναμαι, παρὰ νὰ ἐκφράσω τὰ συγχαρητήριά μου, ἐφόσον διὰ τοῦ δεξιοῦ χειρισμοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ζητημάτων ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον, τὸ ὁποῖον ἐφθάσαμεν σήμερον ὅσον ἀφορᾷ τὸ ναυτικόν μας πρόγραμμα. Δὲν γνωρίζω ἂν τινὲς τῶν ἀντιπολιτευομένων θὰ θελήσουν νὰ ἐπικρίνουν τὸ παρὸν νομοσχέδιον, ἰσχυριζόμενοι ὅτι ὁ στόλος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας εἶναι ὑπέρτερος τοῦ ἡμετέρου, διότι διαθέτει αὕτη καὶ ἰσχυρὰν θωρηκτὴν μονάδα. Δὲν νομίζω ὅτι θὰ εἶναι ἐντελῶς δικαιολογημέναι αἱ ἀντιρρήσεις αὗται δεδομένου ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη καὶ ἀναλόγου ἀρκετοῦ ἐλαφροῦ στόλου διὰ τὴν ὑποστήριξιν μιᾶς μεγάλης ναυτικῆς μονάδος. Ἡ δύναμις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ ἀπόψεως ἐλαφροῦ στόλου ὑπερέχει καταπληκτικῶς τῆς τουρκικῆς τοιαύτης, ἐκτὸς βεβαίως ἐὰν θελήσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ ἡ Τουρκικὴ Δημοκρατία τὸ ναυτικόν της πρόγραμμα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν φαντάζομαι ὅτι θὰ πράξῃ ἐπὶ βλάβῃ τῆς καλῆς γειτονίας τῶν δύο χωρῶν. Ἀπεύχομαι νὰ συμβῇ τοῦτο, διότι αἱ οἰκονομικαὶ συνέπειαι καὶ διὰ τοὺς δύο μας θὰ εἶναι λίαν ὀδυνηραί. Συνεχίζων ὁ κ. ***Βασιλειάδης*** ἐξετάζει ἕνα ἕκαστον τῶν τριῶν μερῶν τοῦ προγράμματος, τὸ οἰκονομικόν, τὸ κυρίως ναυτικὸν καὶ τὸ ἐκπαιδευτικόν, εὑρίσκει δὲ ὅτι τὸ ἀναγραφὲν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ποσὸν 355 ἑκατομμυρίων εἶναι μικρὸν ἔναντι τῶν ἀναγκῶν τοῦ ναυτικοῦ. Διότι κατὰ τὸ 1926—1927 αἱ δαπάναι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν ἀνήρχοντο εἰς 556 ἑκατομμύρια τὸ 1927—28 εἰς 404, 1978—29 εἰς 596 καὶ τὸ 1929—30 540. Ἡ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως ὅπως τὸ ἱερὸν χρῆμα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ μὴ σπαταλᾶται, εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου, ἐφόσον μάλιστα καὶ παρὰ τὴν μείωσιν τῶν δαπανῶν ἡ Κυβέρνησις παρουσιάζει ἕνα πλῆρες ναυτικὸν πρόγραμμα, διὰ τοῦ ὁποίου καὶ μονάδας συγχρονισμένας καὶ ἰσχυρὰς ἀποκτῶμεν καὶ ἀσκόπους καὶ ἀστόχους δαπάνας ἀποφεύγομεν.

Εἶναι περιττὸν καὶ πάλιν, κύριοι βουλευταί, νὰ ἐπαναλάβω ὅτι ἡ πολιτικὴ τῶν ἐλαφρῶν σκαφῶν καὶ τοῦ ἀεροπλάνου, τὴν ὁποίαν υἱοθετεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, κατακτᾷ ὁσημέραι ἔδαφος μεταξὺ τῶν μεγάλων καὶ πλουσίων ναυτικῶν κρατῶν. Εὐχάριστον εἶναι, λέγει, ὅτι διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου Νομοσχεδίου ἐπιφέρονται ριζικαὶ μεταβολαὶ εἰς τὰ κρατοῦντα μέχρι τοῦδε ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ διὰ τοῦ συνιστωμένου Συμβουλίου δαπανῶν, τὸ ὁποῖον περιορίζει πᾶσαν ἄσκοπον καὶ μὴ ἀπολύτως ἀναγκαίαν δαπάνην. Ἐπίσης ἡ πρόβλεψις διὰ τὴν ἐκποίησιν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ τῶν παλαιῶν ναυτικῶν μονάδων «Κιλκὶς» καὶ «Λήμνου» ἀπαλλάσσει τὸ Κράτος τῆς πολυδαπάνου συντηρήσεως αὐτῶν, μολονότι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου θὰ ἐπεθύμει, λέγει, νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως χάριν τῆς ἡσυχίας τοῦ λαοῦ, θελήσῃ νὰ διατηρήσῃ τὰ δύο θωρηκτὰ ἐν παροπλισμῷ, μέχρις ὅτου συμπληρωθῇ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε καὶ ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως αὐτῶν ἐν παροπλισμῷ δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰς 100.000 δραχ. ἐτησίως.

Ὅσον ἀφορᾷ, λέγει, τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος, τὸ περιλαμβάνον τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ἀποκτήσωμεν, δὲν ἔχει νὰ διατυπώσῃ ἐπιφυλάξεις παρὰ μόνον ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν τὰ ἀντιτορπιλλικὰ νὰ εἶναι κατά τι μικρότερα τῶν 1500 τόννων, τὸ πλεόνασμα δὲ ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἐκτοπίσματος τῶν σκαφῶν αὐτῶν νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὑποβρυχιακοῦ στόλου, τοῦ ὁποίου ἡ μελλοντικὴ δρᾶσις προβλέπεται ἀποτελεσματικωτέρα. Ὁμιλῶν κατόπιν περὶ τοῦ τρίτου μέρους τοῦ προγράμματος τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν πληρωμάτων καὶ στελεχῶν λέγει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ φεισθῇ οὐδεμιᾶς δαπάνης διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς ἐπίπεδον ἀναλόγων τοῦ ἐπιπέδου, εἰς ὃ εὑρίσκεται ἡ ἐκπαίδευσις τῶν στελεχῶν τοῦ Ναυτικοῦ ἄλλων Κρατῶν.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ὁ κ. Εἰσηγητὴς ἐκ μέρους τῆς Κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς σᾶς ἔκαμε μίαν ἀνάλυσιν τοῦ ψηφιζομένου νομοσχεδίου εἰς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ προσθέσω ὀλίγα τινά. Καὶ πρῶτον θὰ μᾶς ἠρώτα ἡ Βουλή, διατὶ ὑποβάλλομεν ἓν ναυτικὸν πρόγραμμα ὅταν ἤδη ἔχωμεν σύστημα; Ἕως τώρα ἀντὶ νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὸ ὑπάρχον σύστημα; Ἕως τώρα ὁ ἑκάστοτε Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου ἀποφασίζει τὴν διάθεσιν τῶν πιστώσεων, ἐν συνεννοήσει βεβαίως μὲ τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἐκθέσῃ τὰς σκέψεις του ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καὶ ἀποφασίζει τί πλοῖα θὰ ναυπηγήσῃ καὶ ποῖα ἔργα θὰ ἐκτελέσῃ. Ὁ πρῶτος λόγος πού ὑποβάλαμεν τὸ πρόγραμμα αὐτὸ λέγει. Ὁ πρῶτος λόγος πού ὑποβάλαμεν τὸ πρόγραμμα αὐτὸ εἶναι ὅτι ἀνηγγέλθη ἡ ὑποβολή του πρὸ 15 μηνῶν ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλος λόγος. Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἐξακολουθήσῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν νὰ ἐφαρμόζῃ περαιτέρω τὸ ἰσχῦον σύστημα. Τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχομεν πιστώσεις διὰ ναυπηγήσεις καὶ ἔργα εἰς ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων. Ἀπὸ τοῦ 1923 μέχρι τοῦ 1929 φθάνομεν εἰς 600 ἑκατομμύρια. Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1929, εἶχεν ἐκτάκτους πιστώσεις ἀνερχομένας εἰς 200.000.000 διατεθειμένας κατὰ βούλησιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τῆς Ναυτικῆς ὑπηρεσίας. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον ἄτοπον. Ἡ δευτέρα ἀνωμαλία εἶναι ὅτι ἡ ὑπηρεσία ὄχι μόνον ἠδύνατο νὰ διαθέσῃ τὰ ποσὰ αὐτὰ κατὰ βούλησιν, ἀλλὰ ὑπέγραψαν καὶ συμβόλαια, δι' ὧν ἐπεβάρυναν ἄνευ ἐγκρίσεως τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἑπομένων ἐτῶν. Τὰ δύο τελευταῖα χρόνια ἔλαβεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μέτρα ὥστε τὸ δεύτερον ἄτοπον νὰ μὴ συμβαίνῃ, δηλαδὴ αὐστηρά, ὥστε τὸ δεύτερον ἄτοπον νὰ μὴ συμβαίνῃ, δηλαδὴ ἀνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Καὶ ἔχει βεβαίως περιορισθῇ τὸ ἄτοπον. Ἀλλὰ μέσῳ τὸ ἐλάττωμα, ὅτι αἱ πιστώσεις διατίθενται ἄνευ προγράμματος. Ἐπίσης ἡ ἀπαγόρευσις ἐξ ἄλλου ἔχει καὶ ἓν κακόν, διότι ἠμπορεῖ νὰ σταματήσῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προηγουμένας παραγγελίας ἐν ἐκτελέσει διατελούσας ἢ καὶ ἡμιτελῆ ἔργα. Δι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη καὶ διὰ νὰ περιορισθοῦν οἱ ἀνεύθυνοι καὶ διὰ νὰ μὴ μένουν ἀνεκτέλεστα εἰς τὸ μέσον τὰ ἔργα, ὅπως ὑπάρχει ἓν πάγιον ποσὸν δι' ἕνα χρονικὸν διάστημα μεγάλο διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ἕνα πρόγραμμα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους. Αὐτὸ ἄλλως τε ἐφαρμόζουν ὅλα τὰ Κράτη καὶ ἡμεῖς μόνον ἐκάμαμεν ἐξαίρεσιν. Σήμερον ἠμποροῦμεν πολὺ εὐχερέστερον νὰ ἐκπληρώσωμεν αὐτὸ τὸ σύστημα τὸ νέον, ἀφοῦ γνωρίζομεν τὰς παραγγελίας τῶν γειτόνων, κατόπιν τῶν συμφωνιῶν πού ἔγιναν, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πόρων μας καὶ τῶν βλέψεών μας. Αὐταὶ εἶναι, τονίζει, αἱ γενικαὶ σκέψεις πού μᾶς ὡδήγησαν νὰ ὑποβάλωμεν ἓν πρόγραμμα. Διαιρεῖται τοῦτο εἰς τὸ Οἰκονομικὸν καὶ εἰς μερικὰ ληπτέα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος. Τὸ πρῶτον εἶναι τὸ κυριώτερον. Διαιρέσαμεν τὸν προϋπολογισμὸν εἰς 2 μέρη. Ἓν διὰ τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν μαζὶ μὲ τοὺς φάρους. Καὶ τοῦτο τὸ ἐκάμαμεν, διότι νομίζομεν ὅτι ὅλαι αἱ πιστώσεις δὲν πρόκειται νὰ διατεθοῦν δι' ἔξοδα πολεμικά. Τοὐλάχιστον 40 ἑκατομμύρια δύνανται νὰ διατίθενται δι' ἄλλας ἀνάγκας. Ἡ δευτέρα σκέψις πού ἐκάμαμεν εἶναι, ὅτι τὸ πρόγραμμα δὲν ἔχει ἄξιαν, ἂν εἶναι ἐκτεταμένον καὶ λόγῳ δαπανῶν ἀνεφάρμοστον. Θυσαῖς μεγαλυτέρας δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαόν. Ἔχομεν ὡς βάσιν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ 1931—32 καὶ ζητοῦμεν τὴν σταθεροποίησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἰς 355 ἑκατομμύρια διὰ μίαν ἐξαετίαν τοὐλάχιστον. Ὁ προϋπολογισμὸς αὐτὸς τοῦ 1931—32 εἶναι ὁ οἰκονομικώτερος ἀπὸ ὅλους. Διότι πέρυσιν ἀκόμη εἴχομεν 419 ἑκατομμύρια ἐνῷ τὸ 1981—32 εἶναι 355 ἑκατομμύρια.

Γ. Σακκαλῆς. Εἶναι δηλαδὴ ὁ καλύτερος ἀπὸ τοὺς χειροτέρους.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Βέβαια ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἄλλους. Ὁ εἰσηγητής, συνεχίζει, νομίζει ὅτι εἶναι δύσκολον μὲ αὐτὸν τὸν προϋπολογισμὸν νὰ ἐκτελέσωμεν πρόγραμμα. Ἐζήτησα ἀκόμη 10 ἑκατομμύρια.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ διαφορὰ εἶναι 8 καὶ μαζὶ μὲ κάτι ἄλλα γίνονται 13 ἑκατομμύρια ἐν ὅλῳ.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἡ πρώτη σκέψις ἦτο νὰ ζητήσωμεν 363 ἑκατομ. μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι δυνάμεθα μὲ ταῦτα νὰ ἐκτελέσωμεν ὅ,τι ζητοῦμεν, διότι ὑπάρχει καὶ ἐλπὶς ἐλαττώσεως τῶν τροφίμων καὶ τῆς διατροφῆς τῶν πληρωμάτων, ἵνα ἐπιστρέφωνται αἱ διαφοραὶ καὶ οἰκονομῶν, μὲ τὴν πρόθεσιν ὄχι νὰ μὴ τοὺς τρέφωμεν ἐπαρκῶς ἀλλὰ νὰ κάμωμεν καλυτέραν διάθεσιν, ἐκτὸς τῆς διαιρέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπεφασίσθη ὅτι τὰ ἀδιάθετα ὑπόλοιπα θὰ δίδωνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ἐθνικοῦ στόλου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὅταν λέγωμεν σταθεροποιοῦμεν, ἐννοοῦμεν ὅτι χαράσσομεν μίαν κατεύθυνσιν, χωρὶς νὰ δεσμεύωνται βουλαὶ καὶ Κυβερνήσεις.

Π. Τσαλδάρης. Οὔτε καὶ σεῖς δεσμεύεσθε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐκτὸς βέβαια ἂν γίνῃ καμμία καταστροφή.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ καὶ μία εὐεξία.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δεσμεύομεν ἡμᾶς αὐτοὺς πολιτικῶς.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Βεβαίως, συνεχίζει, ἐφεξῆς αἱ ἀδιάθετοι πιστώσεις δὲν θὰ ἀνέλθουν εἰς μεγάλα ποσά, ἐν σχέσει πρὸς τὰς τῶν παρελθόντων ἐτῶν, αἵτινες εἶναι μεγάλαι. Ἡ ὑπηρεσία ὑπολογίζει ἀδιαθέτους πιστώσεις 12-15 ἑκατομ. Τοῦ τρέχοντος ἔχομεν σήμερον 4 ἑκατομ. 900 χιλιάδας.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ παρελθὸν εἴχατε 12 ἑκατομμύρια;

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἐκτὸς τῶν ἀδιαθέτων πιστώσεων καὶ τῶν οἰκονομικῶν πού σᾶς ἀνέφερον προβλέπω τὸν παροπλισμὸν «Λήμνου» «Κιλκὶς» «Ἀβέρωφ» καὶ Λέοντος». τὸν περιορισμὸν τῆς ὑητείας καὶ θὰ φθάσωμεν ἀπὸ 16) μῆνας εἰς 14 1)2" Ἔχομεν ἐπίσης τὴν ἐκποίησιν παλαιοῦ ὑλικοῦ καὶ τὴν πρόσληψιν ἐθελοντῶν. Θὰ ἔχωμεν ἐπίσης αὔξησιν, ὅταν ἔλθουν τὰ 4 ἀντιτορπιλλικὰ πού κατασκευάζομεν καὶ τὰ ἑπόμενα 4 καὶ ἀφαιρουμένων τῶν νέων δαπανῶν θὰ ἔχωμεν οὕτω μίαν διαφορὰν 135 ἑκατομμυρίων εἰς οἰκονομίας. Τὰ νέα ἀντιτορπιλλικὰ δὲν προκαλοῦν περισσοτέρας δαπάνας ἀπὸ τὰ παλαιὰ πλοῖα.

Π. Τσαλδάρης. Πῶς βγαίνουν τὰ 135 ἑκατομμύρια;

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἔχομεν εἰς τὸν προϋπολογισμόν μας δι' ἐκτάκτους δαπάνας 56,000,000 ἤτοι διὰ τὴν ἑξαετίαν 336 ἑκατομ. Ἔχομεν ἐξ ἄλλου, τὸ λαχεῖον τοῦ στόλου μὲ σταθερὰν ἀπὸ διετίας πρόσοδον, ὑπολογιζομένην μετὰ μίαν ἑξαετίαν εἰς 132,000,000. Εἶναι καὶ μία ρευστοποιήσιμος περιουσία ἀξίας 25,000,000. Αὐτά, μὲ προβλέψεις μέν, ἀλλὰ εἰλικρινεῖς τοιαύτας, φθάνουν τὰ 625-630 ἑκατομμύρια καὶ τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι μὲν ἓν μικρὸν δάνειον, θὰ ἐκτελέσωμεν καὶ τὰς ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις. Τὸ πρόγραμμα, ὡς σᾶς εἶπεν καὶ ὁ κ. Εἰσηγητής, δὲν φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ συζητηθῇ περισσότερον, διότι ἔχει

ἐκτεθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸ 15 μηνῶν, σήμερον δὲ ὑποβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὑιοθετημένου τούτου προγράμματος. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἀνήκει εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, συνεζητήθη τὸ 1925 καὶ τὸ 1929 καὶ ἐγνώσθη ὅτι ἔχει ὑιοθετηθῇ παρὰ τοῦ Ναυτικοῦ Συμβουλίου. Καὶ ἂν τότε ὑπῆρχον ἀντιρρήσεις, τώρα μὲ τὰς Ἑλληνοτουρκικὰς συνθήκας δὲν ὑπάρχουν. Εὐτυχῶς ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου, ὅστις ἔφερε τότε ἀντιρρήσεις ὑιοθετεῖ τώρα τὸ πρόγραμμα καὶ δηλοῖ ὅτι κατόπιν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἄλλη γνώμη.

Ι. Ράλλης. Οὔτε εἶχε ἄλλην γνώμην.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Μᾶς λέγει, ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ καμμία ἀντίρρησις.

Ι. Ράλλης. Ἐδημοσιεύθη τὸ ἀνακοινωθὲν ὅτι ὑπάρχει ὁ μόθυμος γνώμη.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἄρα εἴμεθα σύμφωνοι. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου διετύπωσε τὰς ἀντιλήψεις του φρονῶν ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καὶ μεγάλο σκάφος καὶ ἐλαφρὸς στόλος. Ἀλλ' ὅταν ἐδηλώθη ἀπὸ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι θὰ ἔχωμεν ἢ βαρὺ σκάφος ἢ ἐλαφρὸν στόλον, εὑρέθη καὶ αὐτὸς σύμφωνος, ὅτι δὲν πρέπει ἄλλο τί νὰ γίνῃ παρὰ ἐλαφρὸς στόλος.

Διὰ τὸ τρῆμα α' καὶ β' νομίζω ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ ἀντίρρησις ἀπὸ κανέναν ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἦσον κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τῶν μεγάλων μονάδων. Πάντως ἐὰν θέλωμεν μεγάλην μονάδα, χρειαζόμεθα πάντοτε τὸ τρῆμα α' Κατέβαλα προσπαθείας ὄχι μόνον νὰ ἐξασφαλίσω τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ στόλου, ἀλλὰ ἐπέμεινα καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου πῶς θὰ ἐφαρμόσωμεν αὐτὰ τὰ μέτρα ἐξαναγκάζοντες τὰς ὑπηρεσίας νὰ ἀκολουθήσουν τὸ σύστημα αὐτὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἓξ ἐτῶν ποὺ θὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ πρόγραμμα. Καὶ εἰς τὸ Νομοσχέδιον προβλέπονται μέτρα. Ὁ παροπλισμὸς τῆς Λήμνου θὰ ἔχῃ ἐν τῷ μεταξὺ διαταχθῇ καὶ μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου θὰ παροπλίσωμεν καὶ τὸ Κιλκίς. Θὰ ἀναδιοργανώσωμεν ὡρισμένας ὑπηρεσίας καὶ θὰ λάβωμεν διοικητικὰ μέτρα περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ναυτικοῦ διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐφ' ἅπαξ, οὕτως ὥστε μόνον διὰ νόμου νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ καταργηθοῦν. Ὅλαι αἱ δαπάναι καὶ ἐγκρινόμεναι ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ περνοῦν ἀπὸ ἕνα Συμβούλιον διαθέσεως τῶν πιστώσεων. Αὐταὶ εἶναι αἱ μεγάλαι γραμμαὶ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ὁποίου ζητῶ τὴν ἐπιψήφισιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ τὸ ἀναβάλλομεν διὰ τὸν Ὀκτώβριον. Συμφώνως πρὸς τὴν συμφωνίαν μας μετὰ τῆς Τουρκίας θὰ ἀναγγείλωμεν καὶ εἰς τὴν γείτονα χώραν τὸ πρόγραμμα διὰ νὰ τὸ θέσωμεν εἰς ἐφαρμογήν. Ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι μὲ τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον ἐγκαινιάζομεν τῆς συμμετοχῆς δηλ. τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν διάθεσιν τῶν πιστώσεων καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ναυτικοῦ προγράμματος λαμβάνομεν μέτρον, τὸ ὁποῖον θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ ἀποκτήσωμεν ἕνα ναυτικὸν ἄξιον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου μας καὶ μὲ ἔξοδα ὄχι δυσανάλογα μὲ τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τῆς χώρας.

Γ. Βασιλειάδης. Θὰ ἐπεθύμουν κ. Ὑπουργέ, νὰ σᾶς συστήσω, ὅπως μὴ μεταφέρετε τὴν σχολὴν Πυροβολικοῦ ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» διότι ἕνα πλοῖον τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ ὡς σχολὴ χάνει ἐπὶ πολὺν καιρὸν τὰς πολεμικάς του δυνάμεις.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Νομίζω πῶς εἶσθε ἀπαισιόδοξος.

Π. Ρεδιάδης. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ὑπεβλήθη μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Βουλὴν ναυτικὸν πρόγραμμα εἶναι, διότι ἐθεωρήθη πάντοτε τοῦτο μάταιον καὶ ἄσκοπον. Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον ἐπιτρέπει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν νὰ τροποποιῇ τοὺς Νόμους διὰ διαταγμάτων.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Εἰς ἓν μόνον σημεῖον διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦτο εἶναι πρότασις τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν ἀπεδέχθημεν.

Π. Ρεδιάδης. Ἀλλὰ μπορεῖτε νὰ μεταβάλητε καὶ διὰ Διαταγμάτων τὴν τροποδοσίαν.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Καὶ προσθέτει ὅτι μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν. δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποστηρίζῃ κανεὶς ἄλλο τί παρὰ τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ ἐκτίθεται εἰς τὸ Νομοσχέδιον καὶ ἀφορᾷ ναυπηγήσεις καὶ ἔργα δηλ. θεωροῦμεν, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ὑπάρχουν δύο στολίσκοι κατὰ τὰ ἓξ ἔτη, τοῦ τρίτου μέρους τοῦ προγράμματος, ἐκτελεσθησομένου κατὰ τὴν ἑπομένην διετίαν, ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως. Τὸ πρῶτον τμῆμα θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων πιστώσεων, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ δευτέρου θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην ἐκτάκτων πιστώσεων καὶ ἐπειδὴ ἐντὸς τῶν 6 ἐτῶν θὰ πληρώσωμεν ὅλα τὰ βάρη τοῦ στόλου, θὰ εἶναι ἐλεύθερον τὸ ἓξ 22 ἑκατομ. εἰσόδημά του καὶ μὲ τὴν βοήθειαν δανείου μὲ κάποιαν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους θὰ συμπληρώσωμεν τὸ πρόγραμμα.

Π. Ρεδιάδης. Διατὶ τότε τὸ περιλαμβάνετε εἰς τὸ νομοσχέδιον;

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Διὰ νὰ εἶναι ὑποχρεωμένος καὶ ὁ διάδοχός μου καὶ νὰ μπορῇ νὰ τὸ ἀλλάξῃ μόνον διὰ νόμου.

Π. Ρεδιάδης. Δὲν γνωρίζετε κ. Ὑπουργέ, τὶ μπορεῖ νὰ συμβῇ ἀπὸ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη. Μήτε εἶναι δυνατὸν νὰ δεσμεύσετε τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ ἂν πέσῃ ἔξω τὸ «Γκάμπεν» λ.χ. θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἡμεῖς νὰ δίδωμεν πιστώσεις;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐὰν πάθῃ κάτι τὸ «Γκάμπεν», καὶ εἶναι πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν εὐχόμεθα ἡμεῖς, θὰ ἐξακολουθήσωμεν ἐφαρμόζοντες τὸ πρόγραμμά μας, διότι τὸ πρόγραμμά μας δὲν γίνεται διὰ τὸ Γκάμπεν.

Π. Ρεδιάδης. Ἡ σταθεροποίησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν εἶναι δέσμευσις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Ἡ σταθεροποίησις δὲν εἶναι κἂν ἀποτελεσματικὸν μέτρον. Ἀλλὰ τὸ πρόγραμμα τὸ εὑρίσκω καὶ τεχνικῶς ἀτελές. Μοῦ φαίνεται πῶς δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας μας πρόγραμμα ἐλαφρῶν σκαφῶν τὰ ὁποῖα εἶναι δαπανηρότερα ἀπὸ τὰ βαρέα σκάφη. Τὰ ὑποβρύχιά μας εἶναι ἄχρηστα, θὰ ἦσαν χρήσιμα διὰ κράτος τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει στόλον καὶ θὰ ἤθελε νὰ καταστρέψῃ τὸν ἐμπορικόν μας στόλον. Δι' ἡμᾶς θὰ ἦσαν χρήσιμοι ὑποβρύχιοι ναρκοθέτιδες. Ὁμιλεῖτε καὶ περὶ τοπικῆς ἀμύνης ἡ ὁποία θὰ στοιχίσῃ 140 ἑκατομ.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Δὲν εἶναι εἰς τὸ α' τμῆμα. Ἂν ὑπολογίσετε τὰ 4 ἀντιτορπιλλικὰ καὶ τὲ 135 ἑκατομ. τῶν ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων θὰ δῆτε ὅτι μένει μικρὸν ποσὸν μέχρι τῶν 600 ἑκατομ.

Π. Ρεδιάδης. Νὰ μὴ γνωρίζῃ λοιπὸν ἡ Βουλὴ τὶ θὰ γίνουν τὰ 50 αὐτὰ ἑκατομμύρια;

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Καὶ ὅταν ἐξωδεύοντο τὰ 680 ἑκατομ. χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἡ Βουλή;

Π. Ρεδιάδης. Πάντοτε τὸ ἤξευρε, ἡ Βουλή. Καὶ παρείχοντο ἐξηγήσεις ἀπὸ τὸν προϋπολογισμόν. Κατακρίνει ἀκολούθως τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῶν ἀντιτορπιλλικῶν καὶ λέγει ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ πῶς μὲ τὰ 8 ἀντιτορπιλλικὰ θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ θαλάσσης. Θὰ δαπανηθοῦν, λέγει, 1100 ἑκατομ. ἐκ τῶν ὁποίων τίποτε δὲν θὰ μείνῃ εἰς τὴν χώραν. Τὸ πρόγραμμά σας ἔπρεπε νὰ τὸ ἐξετάσετε καὶ κατὰ τρόπον συναφῆ πρὸς τὴν ἐθνικήν μας βιομηχανίαν. Πάντως ἔχω πολλοὺς διστάγμους διὰ τὴν ἐπάρκειαν καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ μέτρου καὶ εὔχομαι τὰ πράγματα νὰ μὲ διαψεύσουν.

Ι. Ράλλης. Λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ναυτικῶν παρασκευῶν πολιτικὴν ἐντελῶς νέαν οὐδέποτε κρατήσασαν ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Παλιγγενεσίας. Μέχρι σήμερον ἡ Ναυτικὴ πολιτικὴ ἀπασῶν τῶν Κυβερνήσεων συνίσταντο εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεών μας ἐν τῇ ἀνατολικῇ Μεσογείῳ. Αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ἔρχεται νὰ μεταβάλῃ ἡ Κυβέρνησις ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ναυτικοῦ συμφώνου μετὰ τῆς Τουρκίας ἀλλὰ τῶν ἰδεῶν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τῶν ἐπικρατησασῶν ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἀρχῆς, ἰδεῶν αἱ ὁποῖαι ἐξεδηλώθησαν κατὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου. Τὸ Συμβούλιον ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ τηρηθέντος πρακτικοῦ, εἶχε τὸ δ

Κυβέρνησις προδαίνει εἰς συζήτησιν, θὰ εἴπω ἐλάχιστα, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἁπλᾶς παρατηρήσεις. Ἀληθῶς τὸν Φεβρουάριον συνεπείᾳ ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Στράτου ἐγένετο διεξοδικὴ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ ζητήματος, τότε δὲ ὑπεστηρίχθη ἐκ μέρους τοῦ κ. Στράτου ὅτι ἡ ἀπόκτησις μικτοῦ στόλου ἦτο ἀπαραίτητος καὶ ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τοῦτον μὲ ὀλιγωτέρας δαπάνας. Ἀλλ, ἐφ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις ἐστράφη πρὸς τὸν ἐλαφρὸν στόλον,

Ε Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καὶ τὴν Ἀεροπορίαν.

Π Τσαλδάρης .....Διὰ νὰ εἴμεθα μέσα εἰς τὰ πράγματα πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τί σκοποὺς ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ναυτικὸν καὶ τί ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἕκαστον τῶν ἄλλων τμημάτων, δηλ. ὁ στρατὸς καὶ ἡ Ἀεροπορία, ἀλλ' ἀπόψε δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τοιαύτη συζήτησις. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἶπεν, ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ὑποβάλλεται ναυτικὸν πρόγραμμα, ἀλλ' ἐὰν νομίζῃ ὅτι, ἐπειδὴ γίνεται τώρα διὰ νόμου, δὲν ὑπῆρχε ναυτικὸν πρόγραμμα κατὰ τὸ παρελθόν πλανᾶται, θ' ἀπετέλει τοῦτο μορφὴν κατὰ τῶν πολιτικῶν τοῦ παρελθόντος καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅστις ἐπὶ 20ετίαν κυβερνᾷ τὴν χώραν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὄχι 20, ἐπάνω κάτω 10 χρόνια.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ὁ Γρικούπης καὶ ὁ Ράλλης καὶ ὁ Θεοτόκης εἶχον ναυτικὸν πρόγραμμα, ὅπως καὶ ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους. Νομίζω, λέγει κατόπιν, ὅτι καὶ οἱ σκοποὶ τοὺς ὁποίους εἶχεν ὁ στόλος μας μετεβλήθησαν, διότι πρὸ τοῦ πολέμου εἴχαμε καὶ ἐπιθετικοὺς σκοπούς, μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ὅμως μετὰ τὸν μεγάλον πόλεμον καὶ τὴν καθιερωθεῖσαν πολιτικὴν ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα, πᾶν ἄλλο ἢ ἐπιθετικὴ εἶναι ἡ πολιτικὴ μας καὶ ἰδίως ἀπέναντι τῆς Τουρκίας. Πάντως ὅμως πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐλευθερίαν κινήσεων, καὶ ἐρωτᾶται, δυνάμεθα σήμερον νὰ προστατεύσωμεν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προστατεύσῃ ὁ στόλος μέχρι τῆς στιγμῆς ποὺ θὰ ἐπέμβῃ ἡ Κ. Τ. Ε. κατὰ μιᾶς ἀδίκου ἐπιθέσεως. Τὸ ζήτημα εἶναι τεχνικόν, ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ συζητήσω, θὰ ἤθελον ὅμως νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων, ἐὰ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα θὰ διαθέτωνται θὰ εἶναι ἀρκετά. Ὁ κ. Ρεδιάδης ἐκ τῶν ἀρίστων ἀξιωματικῶν ἔκαμε μίαν ὀρθωτάτην παρατήρησιν, τὴν ὁποίαν ἔχω καὶ ἐξ ἄλλων ἀξιωματικῶν, ὅτι φροντίζομεν πολὺ περὶ τῆς ὑποβρυχιακῆς δυνάμεως, ἐνῷ δὲν φροντίζομεν περὶ τῆς ἀνθυποβρυχιακῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Συμφωνῶ μαζῆ σας ὅτι ἐκτὸς τῶν ἓξ ὑποβρυχίων, δὲν πρέπει νὰ παραγγείλωμεν κανένα ἄλλο, ἐκ τῶν ὀκτὼ ὁριζομένων τὰ δύο εἶναι ναρκοθέτιδες.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ὅταν κατῆρτισα τὸ πρόγραμμα ἔλαβον τὰς γνώμας τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀγγλικῆς Ἀποστολῆς, ὁ ὁποῖος φρονεῖ ὅτι ἓξ ὑποβρύχια καὶ δύο ναρκοθέτιδες εἶναι ἀρκετὰ διὰ τοὺς δύο στολίσκους. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ἔχωμεν ἕνα στολίσκον καὶ μίαν ναρκοθέτιδα.

Π. Τσαλδάρης. Κατὰ τοὺς ναυτικούς, ἐφόσον θὰ ἔχωμεν ἐλαφρὸν στόλον, πρέπει νὰ φροντίσωμεν ὅσα θὰ δαπανήσωμεν νὰ τὰ δαπανήσωμεν διὰ μεγαλύτερον ἀριθμὸν πλοίων. Ἐφ' ὅσον δὲν ἐπροχωρήσατε εἰς τὰς παραγγελίας σας, νὰ μελετήσητε αὐτὴν τὴν ἄποψιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡμεῖς εἰς τὸ ἐκτόπισμα τῶν πλοίων ὡδηγήθημεν ἀπὸ τὸ ἐκτόπισμα τῶν ἀντιτορπιλλικῶν ποὺ παρήγγειλεν ἡ Τουρκία. Δὲν νομίζω καλὸν νὰ ἔχωμεν πλοῖα διαφόρων ἐκτοπισμάτων.

Π. Τσαλδάρης. Τί θέλετε νὰ ἔχετε χωριστὸν πλοῖον διὰ τὸν ἀρχηγόν;

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπιβῇ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ «Ἀβέρωφ». Εἶμαι ὅμως σύμφωνος ὅπως τὴ ἀρχηγίδα τὴν κάμομεν ὅσον τὸ δυνατὸν μικροτέραν.

Π. Τσαλδάρης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ «Ἀβέρωφ» θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ σχολή:

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸν «Ἀβέρωφ» τὸν ἔχομεν διὰ δόξαν καὶ διὰ τὴν παράδοσιν.

Π. Τσαλδάρης. Ἀλλὰ τί θὰ χρησιμεύσῃ ἡ σχολὴ διὰ βαρέα πλοῖα, ἐνῷ δὲν θὰ ἔχωμεν βαρέα σκάφη: Ὡς πρὸς τὸ «Κιλκὶς» καὶ τὴν «Λῆμνον» λέγετε ὅτι θὰ τὰ παροπλίσετε. Ἀλλὰ τοῦτο δύνασθε νὰ τὸ κάμετε πρὶν συμπληρώσετε τὰ 8 πλοῖα:

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἔχω ἐνδιασμὸν περὶ τούτου, διότι θὰ ἔχωμεν τὰ 8 πλοῖα μετ' ὀλίγας μῆνας. Ἡ Κυβέρνησις ἄλλως τε ἔχει πεποίθησιν μέχρι τοὐλάχιστον τῆς ἐκπνοῆς τοῦ συμφώνου.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ στηρίζεσθε. Διαφορετικὰ θὰ σᾶς ἔλεγον ὅτι τὸ πρόγραμμά σας εἶναι ὅλως ἀνεπαρκές. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀποξενωθῶμεν πάσης ἀσφαλείας ἐκ τῶν μεγάλων πλοίων, πρὶν ἀποκτήσωμεν τὰ 8 νέα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διὰ ψυχολογικοὺς λόγους βιάζομαι νὰ τὰ διαλύσω, διότι φοβοῦμαι, δὲν θέλω νὰ ἀδικήσω κανένα, ὅτι ὅταν δὲν θὰ εἶμαι στὴν ἀρχὴν ἠμπορεῖ νὰ εὑρεθῇ μία κυβέρνησις νὰ τὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν. Νομίζω ὅτι εἶναι καθῆκόν μου, ἐφόσον ἔχω πεποίθησιν εἰς τὰς γνώμας μου νὰ πράξω τοῦτο.

Π. Ρεδιάδης. Πρέπει ἐξ ἄλλου νὰ ἐθισθοῦν οἱ ἀξιωματικοὶ ὅτι τὸ πλοῖον, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ πολεμήσουν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ θὰ εἶναι τὸ ἀντιτορπιλικόν.

Π. Τσαλδάρης. Προσεθέτατε δηλ. ἐκεῖνο ποὺ προεῖπον καὶ ἐγώ, ὅτι πρέπει νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν παραλίων, διὰ τὴν ὁποίαν ἠμποροῦσαν νὰ χρησιμεύσουν αὐτὰ τὰ παλαιὰ πλοῖα καὶ δι' αὐτὸν ἀκόμη τὸν λόγον ἐνδεικνύεται ἡ μὴ ἐκποίησίς των. Καὶ σχετικῶς μὲ τοῦτο ἤθελον νὰ λάβω παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ μίαν ἐξήγησιν τοῦ ἄρθρου 10 περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν θὰ κατασκευασθοῦν τὰ 4 ἄλλα ἀντιτορπιλλικά.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶναι σαφὴς ἡ διάταξις.

Π. Τσαλδάρης. Ἔχει ἀσάφειαν, διότι τὸ ἐξαρτᾷ ἀπὸ τοὺς πόρους.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ ἔννοια εἶναι ὅτι μπορεῖ νὰ τὰ παραγγείλωμεν ὅλα, ἀλλὰ μὲ διάφορον τρόπον πληρωμῆς.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ τὰ κάμετε ἐντὸς τοῦ 32;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὴν τὴν στιγμὴν δὲν θέλω νὰ δώσω ἀπάντησιν ὡρισμένην.

Π. Τσαλδάρης. Τὰ 4 ποὺ λέγει τὸ ἄρθρον εἶναι τὰ παραγγελθησόμενα;

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Βεβαίως. Τὸ ἄρθρον 6 κατανέμει τὴν ἀναλογίαν τῶν πιστώσεων, καὶ ἐξυπακούεται ὅτι τὰ περισσότερα ποσὰ θὰ πᾶνε διὰ τὰ ἀντιτορπιλλικά.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν πρέπει νὰ μᾶς ζητᾶτε βεβαίωσιν διὰ 4 ἀντιτορπιλλικά, διότι οἱ ναυτικοὶ σύμβουλοι θὰ κανονίσουν.

Π. Τσαλδάρης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ σπεύσωμεν εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν παλαιῶν, χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὰ νέα καὶ χωρὶς νὰ ἔχωμεν τὴν παράκτιον ἀσφάλειαν. Ὡς πρὸς τὸ μετὰ τὴν θετικὸν πρόγραμμα, τοῦτο εἶναι μᾶλλον κατεύθυνσις.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Θὰ τὸ καθορίσῃ εἰδικὸς νόμος.

Π. Τσαλδάρης. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν βαρεῖαν μονάδα ἢ ὄχι δὲν θέλω νὰ εἰσέλθω εἰς συζήτησιν, διότι δύνανται τὰ ἀντιτορπιλλικὰ νὰ εἶναι ἀρχὴ ἐκτελέσεως προγράμματος συμπεριλαμβάνοντος καὶ ταύτην. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ ἐφιστῶ τὴν προσοχήν σας εἶναι ὅτι τὸ οἰκονομικὸν μέρος, δὲν ἀσφαλίζει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος. Πόθεν θὰ ποριοθῆτε τὰ 1100 ἑκατομμύρια; Ἀφοῦ ὁ Ὑπουργὸς ἐπανέλαβεν ὅτι ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐτησίως τὰ 350 ἑκατομμύρια πέραν τῶν ὁποίων μάλιστα χρειάζονται καὶ ἕτερα 13: Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐκφράζει ἐλπίδας ἐπαρκείας λόγῳ τῆς μειώσεως τῆς θητείας καὶ τῆς τροφὰς ἐπαρκείας λόγῳ τῆς μειώσεως τῆς θητείας καὶ τῆς τροφοδοτικῆς μερίδος. Δὲν πιστεύει, λοιπόν, εἰς τὰς ἐλπίδας αὐτὰς καὶ ἔρχεται συναφῶς καὶ ἡ παρατήρησις, πῶς κάμνομεν ναυτικὸν πρόγραμμα μὲ περιορισμὸν τῶν δαπανῶν. Ἐγὼ θὰ εὔχομαι νὰ ἐκπληρωθοῦν αἱ ἐλπίδες μας Ὁ κ. εἰσηγητὴς ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐξῆρε τὰς οἰκονομίας ἀνταποκρινομένας πρὸς τὴν λαϊκὴν θέλησιν. Ἀλλὰ τὰ βάρη ὅμως τοῦ λαοῦ μας πρὸς τὴν λαϊκὴν θέλησιν. Ἀλλὰ τὰ βάρη ὅμως τοῦ λαοῦ μας δὲν ἐλαττοῦνται μὲ προϋπολογισμὸν 10 δισεκατομμυρίων μὲ τὰς οἰκονομίας αὐτάς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὰ αὐξησαν τὰ βάρη κατὰ 1500 ἑκατομμύρια χωρὶς νὰ εὐθύνεται ἡ Κυβέρνησις.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἀπέδωκα εὐθύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι δὲν εἶναι ἡ προσήκουσα ὥρα. Ὁποσδήποτε φοβοῦμαι, ὅτι οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ δὲν εὐσταθοῦν, διότι ἐνῷ ἐκφράζει ἀμφιβολίας διὰ τὰ 355 ἑκατομμύρια ὁμιλεῖ ἐξ ἄλλου περὶ περισσευμάτων.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ὡς πρὸς τὴν τροφοδοσίαν ὑπάρχουν δύο πηγαὶ οἰκονομιῶν. Πρώτη εἶναι ὅτι τὰ τρόφιμα εἶναι οἰκονομικώτερα καὶ δεύτερον ἔχομεν τὴν διαφορὰν ἀπὸ τοὺς δεκαμηνίτας ναύτας. Μὲ αὐτὰ θὰ καλυφθοῦν τὰ 13.000.000 καὶ θὰ ἔχωμεν καὶ εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ Στόλου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐνισχύεται μὲ τὸ περισσεῦον συσσίτιον τῶν ἀπόντων.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ πάλιν ἡ ὑπηρεσία σας κάμνει λάθος, διότι τὰς οἰκονομίας, τὰς ὑπολογίζει διπλᾶς. Ἄλλην οἰκονομίαν ἐλπίζετε νὰ ἔχετε ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν ἀσκήσεων, μίαν ἐλπίζετε νὰ ἔχετε ἀπὸ τὸν περιορισμὸν τῶν ἀσκήσεων, δι' ἃς μέχρι τοῦδε δὲν ἐγίνετο φειδώ, ἀλλὰ προσέξατε μήπως ὡθηθεῖτε καὶ καταστήσετε ἀγύμναστον τὸ προσωπικόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ 470 ἑκατομμύρια σκέπτεσθε νὰ τὰ καλύψετε μὲ τὰ περισσεύματα τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ ὁποῖα ὅπως δὲν βγαίνουν καὶ τόσον πολλά. Δι' αὐτὸ προσέξατε νὰ μὴ κάμετε πρόγραμμα μὲ βάσιν ἀντιοικονομικήν. Καταλήγων λέγει, ζήτημα διὰ τὸ προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων κεφάλαια, Α καὶ Β.

2. Εἰς τὸ κεφάλαιον Α ἀναγράφονται ὡς τακτικαὶ πιστώσεις αἱ δαπάναι, αἵτινες ἀφορῶσι τὸ καθόλου προσωπικὸν καὶ ὑλικὸν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῶν ξένων ἀποστολῶν. Ὡς ἔκτακτοι δὲ πιστώσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ναυτικοῦ Προγράμματος.

Τὸ σύνολον τῶν πιστώσεων τοῦ κεφαλαίου τούτου διὰ τὰς χρήσεις 1931—32 μέχρι 1936—37 συμπεριλαμβανομένου ὁρίζεται εἰς 350 ἑκατομμύρια δραχ. ἐτησίως.

3. Εἰς τὸ κεφάλαιον Β ἀναγράφονται πᾶσαι αἱ λοιπαὶ πιστώσεις, αἵτινες ἀφορῶσι τὸ καθόλου προσωπικὸν καὶ ὑλικὸν πάσης φύσεως, κινήσεις κλπ. τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐπιτάξεως πλωτῶν μέσων, Δ. Φάρων, ὡς καὶ αἱ συνδρομαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ ἀποδόσεις εἰς διάφορα νομικὰ πυόσωπα.

4. Λεπτομερειακὴ κατανομὴ τῶν πιστώσεων τούτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931—1932 θέλει γίνει διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης τῶν χρήσεων 1931—32 μέχρι καὶ τῆς 1936—37 συμπεριλαμβανομένης, παραμένοντα ἀδιάθετα ὑπόλοιπα τῶν πιστώσεων τοῦ Α κεφαλαίου τοῦ εἰδι-

σεως τοῦ προγράμματος καὶ κατὰ τὴν Κυβέρνησιν καὶ κατὰ τὴν γνώμην ἐκείνου. Ὡς ἐπίσης τὸν ἠρώτησα καὶ περὶ τῆς διὰ μιᾶς ἢ κατὰ δόσεις κατασκευῆς τῶν ἀντιτορπιλλικῶν. Ὁ κ. Στράτος μοῦ ἀπήντησε, (ἀναγινώσκει) ἐπικυρῶν τὰς σταλείσας εἰς ἐμὲ προφορικῶς γνώμας του.

Π. Τσαλδάρης. Ἐπεκοινώνησα καὶ ἐγὼ μὲ τὸν κ. Στράτον, ὅστις ἐπιμένει ὅτι πρέπει νὰ ἔχωμεν καὶ μίαν βαρεῖαν μονάδα, ἀλλ' ὅμως τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀπαρχὴ ἀμφοτέρων τῶν ἀπόψεων.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Εἴμεθα σύμφωνοι.

Π. Τσαλδάρης. Προέχει ὅμως τὸ ζήτημα νὰ μὴ γίνῃ ἀπογύμνωσις ἀπὸ τὰ παλαιὰ καὶ δὲν ἔχομεν παράκτιον ἀσφάλειαν.

Π. Ρεδιάδης. Ἐγὼ εἶπα ὅτι ὁ ἐλαφρὸς στόλος προϋποθέτει ἀπαραιτήτως παράκτιον ἀσφάλειαν καὶ μὲ τὸν κ. Στράτον διαφωνοῦμεν, διότι θέλει νὰ μένουν τὰ παλαιὰ σκάφη.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ὑπάρχει ἀκόμη μία διαφωνία διὰ τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα τοῦ δευτέρου μέρους. Ἐγὼ σᾶς εἶπα ὅτι μετὰ τὸ 6ον ἔτος τὸ ταμεῖον τοῦ στόλου θὰ εἶναι ἐντελῶς ἐλεύθερον, ἵνα μαζῦ μὲ τὰ ἀδιάθετα ἔχῃ 78 ἑκατομμύρια, μὲ τὰ ὁποῖα ἠμπορεῖ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἓν δάνειον.

Μεθ' ὃ κηρύσσεται περαιωμένη ἡ σύζήτησις καὶ γίνονται δεκτὰ εἰς «κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὰ σχέδια νόμων:

1) «Περὶ ναυτικοῦ προγράμματος καὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τοῦ εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν».

2) «Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸν νόμον ΓΦΕ' (3505) περὶ φαρικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν»:

Ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τοῦ Ναυτικοῦ Προγράμματος.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ὅριον ἐτησίων δαπανῶν Ὑπουργείου Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 1.

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ Ναυτικοῦ Προγράμματος τῆς χώρας ὡς τοῦτο καθορίζεται κατωτέρω, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ὑποδιαιρεῖται εἰς δύο διακεκριμένα ἀπ' ἀλλήλων κεφάλαια, Α καὶ Β.

2. Εἰς τὸ κεφάλαιον Α ἀναγράφονται ὡς τακτικαὶ πιστώσεις αἱ δαπάναι, αἵτινες ἀφορῶσι τὸ καθόλου προσωπικὸν καὶ ὑλικὸν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τῶν ξένων ἀποστολῶν. Ὡς ἔκτακτοι δὲ πιστώσεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ναυτικοῦ Προγράμματος.

Τὸ σύνολον τῶν πιστώσεων τοῦ κεφαλαίου τούτου διὰ τὰς χρήσεις 1931—32 μέχρι 1936—37 συμπεριλαμβανομένου ὁρίζεται εἰς 350 ἑκατομμύρια δραχ. ἐτησίως.

3. Εἰς τὸ κεφάλαιον Β ἀναγράφονται πᾶσαι αἱ λοιπαὶ πιστώσεις, αἵτινες ἀφορῶσι τὸ καθόλου προσωπικὸν καὶ ὑλικὸν πάσης φύσεως, κινήσεις κλπ. τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐπιτάξεως πλωτῶν μέσων, Δ. Φάρων, ὡς καὶ αἱ συνδρομαί, ἐπιχορηγήσεις καὶ ἀποδόσεις εἰς διάφορα νομικὰ πυόσωπα.

4. Λεπτομερειακὴ κατανομὴ τῶν πιστώσεων τούτων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931—1932 θέλει γίνει διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Ναυτικῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστης τῶν χρήσεων 1931—32 μέχρι καὶ τῆς 1936—37 συμπεριλαμβανομένης, παραμένοντα ἀδιάθετα ὑπόλοιπα τῶν πιστώσεων τοῦ Α κεφαλαίου τοῦ εἰδι-

καὶ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν ἀποτελοῦσιν ἐρεῖδῃ πόρον τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, ἀποδιδόμενα εἰς αὐτὸ κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα διὰ Διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου.

2. Τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀποδιδομένων εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ἀδιαθέτων πιστώσεων μειοῦται ἑκάστοτε κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τῶν καθ' ἑκάστην χρῆσιν χορηγουμένων ἀναπληρωματικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων τοῦ Α κεφαλαίου τοῦ πρῶτου προϋπολογισμοῦ.

3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν κατά τινα χρῆσιν τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον σύνολον τῶν χορηγουμένων ἀναπληρωματικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων ἤθελεν εἶσθαι ἀνώτερον τοῦ συνόλου τῶν κατὰ τὰ ἐδάφ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποδοτέων ἀδιαθέτων πιστώσεων τῆς χρήσεως ταύτης, τὸ ἐπὶ πλέον ποσὸν ἐκ χορηγηθεισῶν ἀναπληρωματικῶν καὶ ἐκτάκτων πιστώσεων μειοῦται κατ' ἴσον ποσὸν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενον σύνολον τῶν πιστώσεων τοῦ Α κεφαλαίου τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ναυτικῶν τῆς ἀμέσως ἑπομένης χρήσεως.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τὸ Ναυτικὸν Πρόγραμμα.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Ναυτικὸν Πρόγραμμα πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας δι' ἐλαφρῶν πλοίων καθορίζεται ὡς κάτωθι

1) Συμπλήρωσις δύο στολίσκων ἀντιτορπιλλικῶν ἐξ ὧν ἕκαστος θὰ ἀποτελῆται ἐκ μιᾶς ἀρχηγίδος στολίσκου καὶ 8 νεωτέρου τύπου ἀντιτορπιλλικῶν. Ἐκ τούτων τὰ 4 ἀντιτορπιλλικὰ εὑρίσκονται ὑπὸ ναυπήγησιν.

2) Συμπλήρωσις 8 ὑποβρυχίων, ἐξ ὧν δύο δύνανται νὰ ὦσι καὶ ναρκοθέτιδες.

3) Συμπλήρωσις ἀναγκῶν τοῦ Στόλου καὶ τῶν καθόλου ἐγκαταστάσεων τοῦ Π. Ναυτικοῦ.

4) Βαθμιαία ὀργάνωσις τῆς τοπικῆς ἀμύνης τῆς χώρας ἀπὸ θαλάσσης.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Ναυτικὸν Πρόγραμμα, ὡς ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ ἐξετέθη, διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα χαρακτηριζόμενα Α, Β καὶ Γ.

2. Τὸ Τμῆμα Α περιλαμβάνει :

1) Ναυπήγησιν 4 ἀντιτορπιλλικῶν 1500 τόννων περίπου.

2) Συμπλήρωσιν ἀναγκῶν τοῦ Στόλου.

3) Συμπλήρωσιν τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

4) Βαθμιαίαν ὀργάνωσιν τῆς τοπικῆς ἀμύνης τῆς χώρας ἀπὸ θαλάσσης.

5) Πρόβλεψιν τῶν ἀπαραιτήτων πιστώσεων δι' ἐνδεχομένην ὑπέρβασιν τῆς προϋπολογισθείσης ἀξίας τῶν παραγγελιῶν καὶ γενικῶς πρὸς ἀντιμετώπισιν πάσης μὴ προβλεφθείσης δαπάνης.

3. Τὸ Τμῆμα Β περιλαμβάνει:

1) Ναυπήγησιν μιᾶς ἀρχηγίδος στολίσκου 2000 τόννων περίπου καὶ μιᾶς ὑποβρυχίου ναρκοθέτιδος.

2) Συμπλήρωσιν τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ.

3) Συμπλήρωσιν ἀναγκῶν τοῦ Στόλου.

4) Βαθμιαίαν ὀργάνωσιν τῆς τοπικῆς ἀμύνης τῆς χώρας ἀπὸ θαλάσσης.

5) Πρόβλεψιν τῶν ἀπαραιτήτων πιστώσεων δι' ἐνδεχομένην ὑπέρβασιν τῆς προϋπολογισθείσης ἀξίας τῶν προβλεπομένων παραγγελιῶν καὶ γενικῶς πρὸς ἀντιμετώπισιν πάσης μὴ προβλεφθείσης δαπάνης.

4. Τὸ Τμῆμα Γ περιλαμβάνει :

1) Ναυπήγησιν μιᾶς ἀρχηγίδος καὶ 8 ἀντιτορπιλλικῶν.

2) Ναυπήγησιν ἑνὸς ὑποβρυχίου, ὅπερ δύναται νὰ εἶναι ναρκοθέτις.

3) Συμπλήρωσιν ἀναγκῶν τοῦ Στόλου καὶ τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Π. Ν.

4) Συμπλήρωσιν τῆς τοπικῆς ἀμύνης τῆς χώρας ἀπὸ θαλάσσης.

5) Ἀντικατάστασιν τῶν πλοίων ἐπιφανείας καὶ ὑποβρυχίων, τὰ ὁποῖα λόγῳ ἡλικίας καθίστανται ἀκατάλληλα διὰ τὸν προορισμόν αὐτῶν.

Τὰ Τμήματα Α καὶ Β τοῦ Ναυτικοῦ Προγράμματος θὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀπαραιτήτως ἐντὸς ἑξαετίας, δηλαδὴ μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1931—32 μέχρι καὶ τοῦ 1936—37 συμπεριλαμβανομένου.

Τὸ Τμῆμα Γ. ἐκτελεσθήσεται ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ καὶ ἅμα ὡς συμπληρωθῶσι τὰ τμήματα Α καὶ Β κατὰ τὰ δι' εἰδικοῦ νόμου καθορισθησόμενα.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Τμήματος Α τοῦ Προγράμματος προβλεπομένων ναυπηγήσεων, κατασκευῶν προμηθειῶν κλπ. θὰ καλυφθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, διαθέτοντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος.

α΄) Τὰς ἐκτάκτους πιστώσεις.

β΄) Τὰς προσόδους καὶ περιουσίαν τοῦ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου ἢ καὶ δάνεια εἰς βάρος τοῦ αὐτοῦ ταμείου.

2. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Τμήματος Β τοῦ Προγράμματος προβλεπομένων ναυπηγήσεων, κατασκευῶν προμηθειῶν κλπ. θὰ καλυφθῇ διὰ παροχῆς ἐκτάκτων πιστώσεων, προερχομένων ἐξ ἐνδεχομένων μελλόντων περισσευμάτων τῶν προϋπολογισμῶν ἢ καὶ διὰ συνάψεως δανείου ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου συμφώνως πρὸς τὰς διεπούσας αὐτὸ διατάξεις ἐξυπηρετηθησομένου ἐκ τῶν διαθεσίμων πόρων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν τῶν προβλεπομένων διὰ τὰ Τμήματα Α καὶ Β τοῦ Ναυτικοῦ Προγράμματος καὶ διατεθησομένων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1931—1932 μέχρι καὶ τοῦ 1936—1937 συμπεριλαμβανομένου, κατανέμεται ὡς ἑξῆς:

α΄) Διὰ νέας ναυπηγήσεις 62 ο)ο.

β΄) Διὰ συμπλήρωσιν ἀναγκῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ Στόλου 3.5 ο)ο.

γ΄) Διὰ συμπλήρωσιν τῶν καθόλου ἐγκαταστάσεων τοῦ Π. Ν. 5.5 ο)ο.

δ΄) Διὰ τὴν βαθμιαίαν ὀργάνωσιν τῆς τοπικῆς ἀμύνης 13 ο)ο.

ε΄) Δι' ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις καὶ ἀπροβλέπτους δαπάνας 16 ο)ο.

Πᾶσα δι' οἱονδήποτε λόγον μείωσις τῶν δαπανῶν τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων β΄, γ΄ καὶ δ΄ θὰ διατίθεται πρὸς κάλυψιν τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις α΄ καὶ ε΄ προβλεπομένων δαπανῶν καὶ ἐν ἐπαρκείᾳ πρὸς κάλυψιν μέρους τῶν ἐν τῷ Τμήματι Β τοῦ Ναυτικοῦ Προγράμματος μνημονευομένων δαπανῶν νέων ναυπηγήσεων, κατασκευῶν καὶ προμηθειῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ εἰς τὰ Τμήματα Α καὶ Β τοῦ Ναυτικοῦ Προγράμματος ἀναφερομένη συμπλήρωσις ἀναγκῶν τοῦ Στόλου περιλαμβάνει:

1) Ναυπήγησιν ἢ προμήθειαν πετρελαιοφόρου πλοίου 6000 τόννων περίπου.

2) Προμήθειαν ἁμοιβῶν ἐν γένει ὑποβρυχίου στολίσκου.

3) Συμπλήρωσιν καθόλου πυρομαχικῶν καὶ λοιπῶν ἐφοδίων τῶν διαφόρων πλοίων.

2. Εἰς τὰ Τμήματα Α καὶ Β τοῦ Ναυτικοῦ Προγράμματος ἀναφερομένη συμπλήρωσις τῶν καθόλου ἐγκαταστάσεων τοῦ Π. Ν. περιλαμβάνει:

1) Κατασκευὴν Σχολῶν.

2) Προμήθειαν πλωτῆς δεξαμενῆς.

3) Ἐγκατάστασιν πειραματικοῦ βλητικοῦ σταθμοῦ τορπιλλῶν.

4) Συμπλήρωσιν λιμενικῶν ἔργων Ναυστάθμου καὶ ἐγκαταστάσεως βάσεως ὑποβρυχίων.

5) Τροφοδότησιν Ναυστάθμου ὑπὸ Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας.

6) Ναυπήγησιν μικρῶν ὑπηρετικῶν πλοίων Πολεμικοῦ Ναυστάθμου.

7) Προμήθειαν εἰδικῶν μηχανημάτων συνεργείων.

3. Ἡ εἰς τὰ Τμήματα Α καὶ Β τοῦ Ναυτικοῦ Προγράμματος ἀναφερομένη βαθμιαία ὀργάνωσις τῆς ἀπὸ θαλάσσης τοπικῆς ἀμύνης τῆς χώρας περιλαμβάνει:

1) Βαθμιαίαν ὀργάνωσιν ἐπακτίου ἀμύνης.

2) Ὀργάνωσιν δικτύου συνεννοήσεως.

3) Συμπλήρωσιν πυριταποθηκῶν.

4) Ἐγκατάστασιν συνεργείων κατασκευῆς ναρκῶν καὶ φραγμάτων καὶ κατασκευὴν τούτων.

5) Συμπλήρωσιν πυρομαχικῶν τῶν πυροβόλων τῆς ἐπακτίου ἀμύνης.

Ἄρθρον 8.

Διὰ τὰς ἄχρι τοῦδε ἀνειλημμένας ὑποχρεώσεις θέλει διατεθῇ ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 προβλεπομένων πόρων τὸ ποσὸν τῶν 135.000.000 δραχμῶν ὡς λεπτομερῶς ἀναλύεται εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα.

Ἄρθρον 9.

Τὴν σειρὰν ἐκτελέσεως τῶν εἰς ἀμφότερα τὰ Τμήματα Α καὶ Β κοινῶν ναυπηγήσεων, κατασκευῶν προμηθειῶν κλπ. εἰδικώτερον κατονομαζομένων εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος, θὰ καθορίζῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Γ.Ε.Ν.

Ἄρθρον 10.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐν τῷ Τμήματι Α Προγράμματος θέλει ἀρχίσει ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1931—32, συνδυαζομένου τοῦ τρόπου καὶ χρόνου τῆς πληρωμῆς τῶν παραγγελιῶν μὲ τὴν ἐπάρκειαν τῶν πόρων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Ναυτικοῦ Προγράμματος.

Ἄρθρον 11.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐξουσιοδοτεῖται διὰ τοῦ παρόντος ὅπως προβῇ ἐν καιρῷ εἰς τὴν κατὰ νόμον ἐκποίησιν τῶν ὡρηκτῶν «Κιλκὶς» καὶ «Λῆμνος».

Πρὸς τοῦτο ὀφείλει νὰ θέσῃ εἰς παροπλισμὸν ἐκτὸς τοῦ ὡρηκτοῦ «Λῆμνος» καὶ τὸ ὡρηκτὸν «Κιλκὶς» τὸ βραδύτερον μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου 1932.

Τὰ ἀνωτέρω δύο πλοῖα, ἅπαξ τεθέντα εἰς παροπλισμὸν καὶ μέχρι τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν, δὲν δύνανται νὰ τεθῶσιν εἰς ἄλλην ἐκτὸς τοῦ παροπλισμοῦ κατάστασιν εἰμὴ δι' εἰδικοῦ νόμου.

Ἡ ἐκποίησις τοῦ ἑτέρου τούτων θὰ ἐνεργηθῇ ἅμα τῇ ναυπηγήσει τῶν πλοίων τοῦ τμήματος Α, εἶνε δὲ ὑποχρεωτικὴ μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τμήματος τούτου.

Ἄρθρον 12.

Διὰ Διαταγμάτων ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ.Ε.Ν. θὰ καθορίσῃ λεπτομερῶς τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ συνθέσεως τοῦ Στόλου, τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Μοίρας, τῶν σχολῶν ἐν γένει, τὰ τῆς τροφοδοσίας τῶν πληρωμάτων καὶ τῶν μαθητῶν τῶν ναυτικῶν σχολῶν, ὡς καὶ γενικῶς τὰ τῶν κινήσεων τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ συνθέσεων τῶν ὑπηρεσιῶν ξηρᾶς, οὕτως ὥστε καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἑξαετίας 1931—32 καὶ τοῦ 1936—37 νὰ περιορισθῶσιν αἱ τακτικαὶ δαπάναι πρὸς ὄφελος τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 προσόδων τοῦ Ταμείου Ἐθνικοῦ Στόλου.

Διὰ Διατάγματος ἐπίσης, ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου, δύναται νὰ καθορισθῇ ἐπὶ τὸ προσφορώτερον, ἡ τροποποίησις καὶ σύνθεσις τῆς Διευθύνσεως τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, ἄνευ αὐξήσεως δαπανῶν.

Ἄρθρον 13.

Διὰ τὴν λυσιτελεστέραν παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἄρθρων 4—10 τοῦ παρόντος συνιστᾶται παρὰ τῷ Γ.Ε.Ν. μόνιμον Συμβούλιον παρακολουθήσεως τῶν δαπανῶν τοῦ προϋπολογισμοῦ καλούμενον «Συμβούλιον δαπανῶν» ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν Διευθυντῶν Α΄ καὶ Γ΄ Διευθύνσεως τοῦ Γ.Ε.Ν., τοῦ Τμηματάρχου Στατιστικῆς Γ. Ε.Ν., τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ τῆς ἐχούσης οἰκονομικὴν ἁρμοδιότητα Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου, ὡς καὶ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ Τμηματάρχου τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, συνεδριάζον δὲ δὶς τοῦ μηνὸς ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν ἐπὶ τοῦ σκοπίμου τῆς διαθέσεως οἱασδήποτε πιστώσεως διὰ πρακτικοῦ ὑπογραφομένου παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτοῦ.

Οὐδεμία ἔγκρισις τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ πρὸς ἀνάληψιν δαπάνης προκαλεῖται ἂν ἐπὶ ταύτης δὲν ἔχῃ προηγουμένως ἀποφανθῇ τὸ οἰκεῖον Συμβούλιον δαπανῶν.

Τὸ Εἰδικὸν Λογιστήριον, εἰς ὃ κοινοποιοῦνται αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου δαπανῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἀρνῆται τὴν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως διὰ πᾶσαν δαπάνην, ἐφ' ὅσον περὶ ταύτης δὲν θὰ ἔχῃ ἀποφανθῇ προηγουμένως τὸ Συμβούλιον.

Ἄρθρον 14.

Διὰ Διαταγμάτων θέλουσι κανονισθῇ καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὁποίου καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη αὐτῷ.

Περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸν νόμον ΓΦΕ' (ἀριθ. 3505) «περὶ φαρικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν».

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου ΓΦΕ' «περὶ φαρικῶν καὶ ἀγκυροβολίας τελῶν» προστίθεται δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«Ὁ χρόνος καθ' ὃν πλοῖον ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων

ὅρια ἢ ἀκτῶν τοῦ Κράτους προσωρινῶς ἐνταῦθα εὑρίσκεται ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ νὰ ἐνεργήσῃ ἐμπορικὰς πράξεις λόγῳ ἀνωτέρας βίας, ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀρχῆς βεβαιουμένης καὶ ὀφειλομένης εἰς κακοκαιρίαν, ἢ ἀπεργίαν ἐν τῷ λιμένι, δὲν προσμετρᾶται πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς τριακονθημέρου ἢ τριμήνου περιόδου, περὶ ἧς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου

Ὁ Πρόεδρος
Β. ΚΥΡΕΛΛΟΣ

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς β΄ κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας».

Ὥρᾳ 3ῃ πρωϊνῇ λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5ην μ.μ. τῆς σήμερον.

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Μέλφος
Ι. Κουτσίνας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ρ΄

Σαββάτου 27 Ἰουνίου 1931.

Ὥρᾳ 5 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἀνάρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ὁ βουλευτὴς Ἠλείας κ. ***Τ. Ἀναστασίου*** καταθέτει τηλεγράφημα τῆς ἐπιτροπῆς σιτοπαραγωγῶν Ἀχαΐας καὶ Ἠλείας ὅπως διαταχθῇ ἡ ἐπιτροπὴ συγκεντρώσεως σίτου νὰ παραλάβῃ καὶ συγκεντρώσῃ σῖτον κλπ. εἰς παραγωγικοὺς δήμους Φαρῶν, δήμου Τρικαίας, Βουπρασίων, Μυρτουντίων καὶ Ἠνεάων.

Ὁ Νικόλαος Μανιάτης ἀξιωματικὸς τοῦ μηχανικοῦ διαμαρτύρεται διότι δὲν ἐνηργήθη τίποτε ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης εἰς τὴν Βουλὴν καὶ Γερουσίαν ὑποθέσεώς του.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Στομίου Κορινθίας παρακαλεῖ ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ ἀπὸ Δερβένιον εἰς Καμάριον κατασκευὴ τμήματος τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Κορίνθου Πατρῶν.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** καταθέτει αἴτησιν τῆς Δεσποίνης χήρας Δελάλη κατοίκου Νέας Κοκκινιᾶς ζητούσης τὴν ἀπόδοσιν τῆς αὐθαιρέτως καταληφθείσης οἰκίας της ὑπὸ τῆς Ἑλένης Λάμπρου.

Ἡ παμβουλγαρικὴ ἕνωσις Ἀθηνῶν ἀποστέλλει ψηφίσματα συγκεντρώσεων τῶν ὀργανώσεων τῶν προσφύγων τῶν συνοικισμῶν Καισαριανῆς, Νέας Ἐρυθραίας, Νέας Φιλαδελφείας, Βύρωνος, Νέων Σφαγίων, Ταμπουρίων, Ἀναστάσεως, Πολυγώνου, Κοκκινιᾶς καὶ Νέας Ἰωνίας ζητούσων τὴν ἀναγνώσιν ὑπὸ τοῦ Κράτους τῆς νομικῆς καὶ ἠθικῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν προσφύγων, τὴν λογοδότησιν διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας καὶ συμψηφισμὸν τῶν προσφυγικῶν χρεῶν.

Ὁ σύνδεσμος ἀγοραστῶν κτημάτων ἀνταλλαξίμων Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ ληφθέντος μονομεροῦς μέτρου διὰ τοῦ νόμου 4725 περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ φόρου οἰκοδομῶν τῶν ἐκποιουμένων ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀκινήτων καὶ ζητεῖ τὴν ἐλάττωσιν τῶν τόκων κλπ.

Ὁ σύνδεσμος τῶν ἐν Μεσσηνίᾳ ἁλυτρώτων διαμαρτύρεται διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ διοικήσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Α. Θεολογίτης*** καταθέτει αἴτησιν τῶν κατοίκων Παλαιοχωρίου ζητούντων τὴν ἀπαλλαγὴν των ἐκ τοῦ ἐπιβληθέντος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καπνεργοστασίου Πρεβέζης προστίμου δι' ἔλλειμμα καπνοῦ ἐσοδείας 1929.

Ὁ ἴδιος κ. βουλευτὴς καταθέτει τηλεγράφημα τῶν προέδρων τῶν προσφυγικῶν συλλόγων Καβάλλας διαμαρτυρομένων διὰ τὴν κατεδάφισιν τῶν παραπηγμάτων τῶν μικροεπαγγελματιῶν πτωχῶν προσφύγων.

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Π. Δεβαντῆς*** καταθέτει ὑπόμνημα τῆς πανελληνίου ἑνώσεως ἐφέδρων ὁπλιτῶν τέως Κρητικῆς χωροφυλακῆς ἐν Μακεδονίᾳ ζητούσης τὴν παροχὴν συντάξεως

Ὁ δήμαρχος, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, οἱ συνεπικισμοὶ καὶ κάτοικοι τῶν συνοικισμῶν Βερροίας ζητοῦν τὴν ἀπόρριψιν τῆς συμβάσεως Τριποτάρου.

Ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Παγασσῶν διαμαρτύρεται διὰ τὸν ψηφισθέντα νόμον περὶ καταβολῆς ὑπὲρ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου ὀδοποιΐας Βόλου 10 ο/ο ἐπὶ τῶν ἐτησίων ἐσόδων τοῦ δήμου.

Οἱ ἐργάται καὶ ἐργάτριαι κλωστοϋφαντουργείων Πατρῶν διαμαρτύρονται διὰ τὸ κλείσιμον τῶν ἐργοστασίων κλωστοϋφαντουργίας καὶ παρακαλοῦν ὅπως ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἱνστιτούτου βάμβακος.

Ὁ ἀγροτικὸς κόσμος Κωπαΐδος συγχαίρει τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς δασμοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου βάμβακος.

Τὰ ἰσραηλιτικὰ σωματεῖα καὶ ὀργανώσεις Θεσσαλονίκης ἐκφράζουν τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὰς δηλώσεις τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τῆς κοινότητός των.

Ἡ ἕνωσις ἐφέδρων πολεμιστῶν Ξάνθης ζητεῖ τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῆς Μακαμπῆ Θεσσαλονίκης.

Οἱ κ.κ. ***Ν. Ἀβραὰμ*** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου πέμπτου τοῦ νόμου 4057 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1925, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ Κώδικος».

Οἱ κ.κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς διεθνοῦς συμβάσεως περὶ ἱδρύσεως διεθνοῦς γραφείου χημείας ἐν Παρισσίοις».

Οἱ κ.κ. ***Π Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας), ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) καὶ ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 3685 περὶ παραβολῆς τῶν ἀτμοπλοίων κλπ.».

Οἱ κ.κ. ***Δ. Ἰασωνίδης*** (Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ διατηρήσεως τῶν παρὰ τῷ τμήματι προστασίας, θυμάτων πολέμου τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ὑπηρετούντων ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων μέχρι 31 Μαρτίου 1931».

Ἡ μειοψηφία ***τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1931 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ ρευστοποιήσεως τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρέους τοῦ Δημοσίου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων :

1) «Περὶ χρησιμοποιήσεως καὶ ἐκδόσεως ὁμολογιῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένων δικαιούχων ἀνταλλαξίμων».

2) «Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ κατασχεθέντων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως».

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. ***Κ. Ζαβιτζιᾶνος*** καὶ ***Κ. Σαρακηνὸς*** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3905, περὶ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ Κερκύρας».

Ὁ βουλευτὴς κ. ***Ε. Καρυωτάκης*** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων».

Ὁ κ. ***Μ. Τσαρλαμπᾶς καταθέτει*** ἀναφορὰν τοῦ συλλόγου Λευκαδίων Ἀμερικῆς παρακαλούντων ὅπως ἡ Κυβέρνησις λάβῃ μέτρα πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς διασαλευθείσης δημοσίας τάξεως εἰς τὴν Κοινότητα Ἐγκλουβῆς Λευκάδος. Ὁ κ. βουλευτὴς ἀναπτύσσων τὴν ἀφορᾶν, ἐγκωμιάζει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐν Ἀμερικῇ Λευκαδίων ὑπὲρ τῆς γενετείρας καὶ συνιστᾷ εὐθέρμως τὴν ἀνυδρίαν τῶν αἰτημάτων τοῦ συλλόγου ἡ ὁποία ἐνθέρμως τὴν ἀνυδρίαν τῶν αἰτημάτων τοῦ συλλόγου ἡ ὁποία «Λευκὰς» ὅστις ἀποτελεῖ σέμνωμα τοῦ ξενητεμένου Ἑλληνισμοῦ.

Ἀναγινώσκονται κατόπιν ὑπὸ τοῦ κ. Γραμματέως τηλεγραφήματα τῶν Ἰσραηλιτικῶν Ὀργανώσεων Θεσσαλονίκης, δι' ἃ τῶν ὁποίων ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὴν Βουλὴν διὰ τὰς γενομένας δηλώσεις ἐπ' ἀφορμῇ τῶν τελευταίων εἰς βάρος αὐτῶν λυπηρῶν γεγονότων.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων.

Ὁ κ. ***Δ. Κογεβίνας*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀγαθοεργῶν Ἱδρυμάτων Κερκύρας περὶ ἀπαλλαγῆς φόρου οἰκοδομῶν.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐὰν πρόκειται περὶ πληρωμῆς φόρων, θὰ πληρώσουν.

Ὁ κ. ***Δ. Κογεβίνας.*** παρατηρεῖ ὅτι τὸ αἴτημα εἶναι δίκαιον, διότι τὰ ἀγαθοεργὰ καταστήματα ἔχουν ἐνοικιάσει κτήματα εἰς τὸ Δημόσιον,τὸ ὁποῖον τοὺς καθυστερεῖ τὰ μισθώματα.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πρώτην φορὰν μοῦ λέτε ὅτι τὸ Δημόσιον κατακρατεῖ μισθώματα Τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἔχει ἐπάρκειαν χρημάτων. Ἀλλὰ ἐφιστῶ τὴν προσοχήν σας εἰς ἕνα ζήτημα, ἐὰν ἦτο οἰκονομικώτερα ἡ διαχείρισις εἰς τὰ ἱδρύματα, θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ πληρώνουν τοὺς φόρους.

Δ. Κογεβίνας. Λόγῳ τῆς καταστάσεως προέβησαν εἰς τὴν μείωσιν ὅλων τῶν μισθώσεων κατὰ 15 τοῖς ο/ο.

Ὁ κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** λέγει ὅτι ὁ ἐπιστημονικός, ὁ ἐμπορικὸς κόσμος, οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ ὁ ἀγροτικὸς κόσμος Σερρῶν, συνῆλθον εἰς ἔκτακτον σύσκεψιν καὶ ὑπέβαλον λόγῳ τῆς μαστιζούσης τὸν τόπον ἐξαιρετικῆς οἰκονομικῆς κρίσεως διάφορα αἰτήματα. Ἡ κρίσις πρακειμένου περὶ τῶν Σερρῶν ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι δὲν ἐπωλήθησαν τὰ καπνὰ καὶ ἐξ ἄλλου ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καπεστράφησαν αἱ ἐσοδείαι ἐκ τῶν πλημμυρῶν, ἡ δὲ καταναλωτικὴ δύναμις τοῦ λαοῦ τρομακτικῶς ὑπεχώρησε, οὕτως ὥστε τὸ 70 ο/ο τῶν ἐπαγγελμάτιῶν νὰ κινδυνεύει κυριολεκτικῶς νὰ προλεταροποιηθῇ Ἡ κατάστασις ἠδὴ περιῆλθεν εἰς ἐπικίνδυνον σημεῖον ὡς μέσα δὲ θεραπείας προτείνομεν νὰ ἀγορασθοῦν τὰ ἀπώλητα καπνὰ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους τῶν καλῶν ποιοτήτων, β) νὰ ληφθῶσι

γενικώτερα μέτρα διὰ νὰ ἐπανακτήσουν οἱ ἀγρόται κυκλοφοριακὴν δύναμιν, ὡς τοιοῦτον δὲ μέσον ὑποδεικνύεται ἡ ταχεῖα ἐνοποίησις τῶν χρεῶν καὶ γ) τὸ καὶ σοβαρώτερον, νὰ ληφθῇ μέριμνα ἐνισχύσεως ἢ μᾶλλον μὴ πιέσεως ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων.

Αἱ πιστώσεις περιωρίσθησαν κατὰ γενικώτερον εἰς 1 δισεκτομμύριον. τὸ πρᾶγμα εἶναι ἐπικίνδυνον καὶ δι' αὐτὸ οἱ ἀναφερόμενοι παρακαλοῦν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας νὰ ἐπέμβῃ ταχέως πρὸς διόρθωσιν τοῦ ἀτόπου, διότι ἂν ὁ περιορισμὸς τῶν πιστώσεων κατὰ 50 ο/ο θὰ ἦτο ἀνεκτός, ὁ πλήρης περιορισμὸς ἐκ μέρους τῶν Τραπεζῶν τῶν πιστώσεων εἶναι πρᾶγμα, ποὺ παρουσιάζει ἐξαιρετικῶς μεγάλους κινδύνους καὶ ὥθει τὰ πράγματα εἰς τὰ ἄκρα. Τὸ τέταρτον αἴτημά των περὶ ἀναστολῆς τῶν πλειστηριασμῶν ἐξ ἴσου εἶναι σοβαρὸν καὶ δίκαιον καὶ ἐπικαλοῦμαι ἐφ' ὅλων τῶν αἰτημάτων τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἐπανειλημμένως τὸ Ὑπουργεῖον συνέστησε εἰς τὰς Τραπέζας νὰ παράσχουν πᾶσαν δυνατὴν διευκόλυνσιν, εἶναι ὅμως φυσικὸν τὸ κεφάλαιον νὰ φαίνηται δειλόν. Πέραν τῶν συστάσεων δὲν δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τίποτε. δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποχρεώσωμεν τὰς Τραπέζας.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Νὰ περιορίσουν εἰς τὸ ἥμισυ τὰς πιστώσεις τὸ ἐνοῶ, ἀλλὰ νὰ μὴ τὰς κόψουν ἐντελῶς. Τὸ Τραπεζιτικὸν Κεφάλαιον δὲν δύναται νὰ δημιουργῇ ἐπαναστάσεις, ἀλλ' οὐδὲ καὶ νὰ ὠθῇ τοὺς μικροεπαγγελματίας εἰς πλήρη διαγραφὴν τῶν οἰκονομικῶν.

Ε Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νομίζετε ὅτι πέραν τῶν συστάσεων δυνάμεθα νὰ κάμωμεν τίποτε ;

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ἐφιστῶ τὴν προσοχήν σας κ. Προεδρε διότι ἡ ἀπόγνωσις ὠθεῖ εἰς πλήρη ἀναρχίαν.

Ὁ κ. ***Κ. Κοντοδίνας*** παρακαλεῖ νὰ διαβιβασθῇ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας ἡ ἀφορὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Σιατίστης περὶ μεταθέσεως καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου.

Ὁ κ. ***Ι. Μουντζουρίδης*** λέγει ὅτι καὶ ἄλλοτε ἀπησχόλησε τὴν Βουλὴν σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν κατόχων ὁμολογιῶν τοῦ Α' Ἀναγκαστικοῦ Δανείου, καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ βεβαιώσῃ τὴν Βουλήν, ὅτι θὰ ὑπέβαλλε νομοσχέδιον δι' οὗ θὰ ἦρε τὴν παραγραφὴν τῶν Ὁμολογιῶν τοῦ Α' Ἀναγκαστικοῦ δανείου, αἵτινες εἶχον κληρωθῇ εἰς τὸ ἄρτιον καὶ δὲν ἐξοφλήθησαν ὑπὸ τῶν κατόχων, καίτοι παρῆλθε δεκαετία ἀπὸ τῆς κληρώσεώς των. Γνωρίζει ὁ κ. Ὑπουργὸς τὸν λόγον δι' ὃν δὲν ἐξώφλησαν οἱ κάτοχοι ταύτας καὶ ἀναγνωρίζει τὸ δίκαιον τῆς ἄρσεως τῆς παραγραφῆς, διότι οἱ κάτοχοι δὲν ἔλαβον γνῶσιν τῶν κληρωθέντων ἀριθμῶν τῶν πινάκων τῆς κληρώσεως, δημοσιευθέντων καὶ κοινοποιηθέντων λίαν πλημμελῶς. Ἐπαναλαμβάνω τὴν παράκλησιν ὅπως ἡ Κυβέρνησις μεριμνήσῃ νομοθετικῶς.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἀναγνωρίζω τὸ δίκαιον τῶν παραπόνων, βεβαιῶ δὲ ὅτι ἐπεφυλάχθην ὅτε ἐγένετο λόγος ἐν τῇ Βουλῇ, διὰ νὰ ἴδωμεν μέχρι ποίου ποσοῦ ἀνέρχεται τὸ ποσόν, ἂς ἀρίσωμεν λοιπὸν διὰ τὴν ἄλλην σύνοδον τὸ ζήτημα. Τώρα οἱ πίνακες ἀποστέλλονται εἰς ὅλας τὰς κοινότητας, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν γνωρίζω, ἐὰν θὰ κατορθώνουν ἄνθρωποι ἁπλοϊκοὶ νὰ λαμβάνουν γνῶσιν. Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἀσκεῖ κάποιαν ἐπιρροὴν διὰ τὸν προϋπολογισμόν.

Ὁ κ. ***Ι. Μουντζουρίδης*** καταθέτει ἀναφορὰν τοῦ συμπολίτου του καπνεμπόρου Δ. Λούρη μὲ τὴν παράκλησιν νὰ διαβασθῇ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ ἐξετασθῇ εὐμενῶς, προκειμένου περὶ δικαιοτάτης αἰτήσεως, ἀφοῦ ὁ ὑπαίτιος τῆς προστενομένης ζημίας εἰς τοὺς καπνεμπόρους τούτους εἶναι τὸ Κράτος, τὸ ὁποῖον ἀφοῦ τοὺς ὑποχρέωσε νὰ κατασκευάσουν ὡρισμένου τύπου κυτία, εἶτα διὰ τῆς καθιερώσεως μιᾶς ποιότητος καπνοῦ ἠχρηστεύθησαν ταῦτα καὶ οὕτω προφανῶς ἐζη-

μιώθησαν. Ὁμοίως θὰ παρακαλέσω καὶ πάλιν τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν σιταροπωλῶν τῶν μὴ ἀποζημιωθέντων, διότι ἀπουσίαζον εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατόν. Εἶναι σκληρὸν νὰ μὴ ἀποζημιωθῶσι, διότι ὑπηρέτουν τὴν πατρίδα, ἐνῶ οἱ ἐδῶ παραμένοντες ἀπεζημιώθησαν.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας). Ἐγὼ δὲν ἔχω σχέσιν μὲ τὸν καταναλισκόμενον καπνόν, εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον ζήτημα, ἐζητήσαμεν καταστάσεις ἀλλὰ δὲν κατωρθώθη νὰ τὰς ἔχωμεν ἀκόμη.

Ι. Μουντζουρίδης. Εἰδικοὶ δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα εἶναι οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐργοστασίων.

Π. Βουρλούμης. (Ὑπουργὸς Ἐθν. Οἰκονομίας). Ἂς μᾶς στείλουν αὐτοὶ πληροφορίας.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Κοινότητος Ἀετομηλίτσης τῆς Κονίτσης ζητούσης βελτίωσιν τῆς κατασκάσεως τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὸ ἐκεῖ σχολεῖον, νὰ προστεθῇ δηλ., εἰς διδάσκαλος ἀκόμη.

Ὁ κ. ***Α. Παπαθανάσης*** ὁμιλεῖ ἐπὶ ἀναφορᾶς τῶν μετόχων τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Μεσολογγίου διαμαρτυρομένων κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἡ Ἑταιρία περὶ ἧς πρόκειται ἔχει ἀναλάβει τὸν φωτισμὸν τῆς πόλεως Μεσολογγίου, εὑρίσκεται δὲ ἐν ἀνωμαλίᾳ. τῶν μετόχων αὐτῆς διαιρεθέντων καὶ ἀλληλοκαταγγελλομένων. Ἐὰν δὲν ἐφρόντιμην μήπως μείνῃ ἡ πόλις Μεσολογγίου ἄνευ φωτισμοῦ, θὰ ἐπεδίωκον τὴν διάλυσιν αὐτῆς.

Α. Παπαθανάσης. Οἱ μέτοχοι διαμαρτύρονται διὰ τὴν ἐν πέμβασιν τοῦ Ὑπουργείου προκειμένου περὶ ἑνὸς μετόχου, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν δίδει πιστοποίησιν ὅτι ἔχει μετοχάς, διότι δὲν κατέβαλε τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν αἱ μετοχαί.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ι. Νικολίτσας. Δὲν ὑπάρχει σχετικῶς δικαστικὴ ἀπόφασις ἀλλὰ μόνον ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν ἐργατῶν ὁδοποιΐας τῆς ὁδοῦ Ἀνασελίτσης-Κονίτσης διαμαρτυρομένων ὅτι ἡ ἑταιρεία τοὺς κατατυραννεῖ καὶ τοὺς καθυστερεῖ ἡμερομίσθια 35 ἡμερῶν.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Θὰ ζητήσω πληροφορίας.

Εἰσέρχεται μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4684 «περὶ Διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν μονῶν», ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4684 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν μονῶν».

Ἄρθρον μόνον

Εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 4684 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

«Δύναται ὡσαύτως νὰ γίνῃ ἐκποίησις ἄνευ δημοπρασίας ἀκινήτων μοναστηριακῶν κτημάτων πρὸς ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν πάσης φύσεως, τοῦ τιμήματος τῆς πωλήσεως τῶν κτημάτων τούτων καθοριζομένης ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρχεται ἡ συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀνακαινίσεως τῶν Ὀθνικῶν ὁδῶν».

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ νομοσχέδιον πρόκειται νὰ ἐκπληρώσῃ σπουδαιοτάτην ἀνάγκην τῆς ἐθνικῆς ὁδοποιΐας. Αἱ κατασκευαζόμεναι ὑπὸ τῆς ἑταιρίας Μακρῆ ἢ εἶναι τμήματα συμπληρούντα παλαιὰς ὁδούς, ἢ εἶναι δευτερευούσης συγκοινωνίας ὁδοί. Αἱ παλαιαὶ Ὀθνικαὶ ὁδοὶ αἱ ἀποτελοῦσαι κεντρικὰς ἀρτηρίας εὑρίσκονται εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν λόγῳ ἀνεπαρκείας τῶν πιστώσεων διὰ τὴν συντήρησίν των καὶ ἡ δι' αὐτῶν συγκοινωνία εἶναι καὶ ἐπικίνδυνος ἀκόμη. Ἡ κατάστασις τῶν παλαιῶν ὁδῶν καθίσταται αἰσθητοτέρα τώρα, ὅταν κύριον μέσον συγκοινωνίας εἶναι τὸ αὐτοκίνητον. Ἀλλ' ἡ κατάστασις τῶν παλαιῶν ὁδῶν θὰ καθίστατο ἀκόμη χειροτέρα μέχρι τῆς ἐποχῆς ποὺ θὰ παραδοθοῦν αἱ ἄλλαι ὁδοὶ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Μακρῆ, ἐὰν δὲν ἐλαμβάνομεν μέτρα. Δὲν πρόκειται μόνον περὶ μιᾶς πλήρους συντηρήσεως τῶν παλαιῶν ὁδῶν ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνῃ τὸ ἔργον κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα τὴν διευθέτησιν τῆς οἰκοδομικῆς καὶ συγχρόνως διαπλάτυνσιν τῶν καμπυλῶν καὶ συμπλήρωσις τοῦ ὁδοστρώματος. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ τοῦ Κράτους ἔκαμαν ἕνα πρόχειρον ὑπολογισμὸν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης καὶ ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ ὑπάρχων προϋπολογισμὸς τῆς ὁδοποιΐας δὲν δύναται νὰ βαστάσῃ τὸ βάρος καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη ἡ διατήρησις τῶν ὁδῶν νὰ γίνῃ κατὰ κατηγορίας. Ἡ πρώτη κατηγορία θὰ περιβάλῃ 3.000 χιλιόμετρα, ἡ δὲ δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 580 ἑκατομ. Τὸ νομοσχέδιον ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀναλάβευσιν τοῦ πρώτου τμήματος ἐξ αὐτῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύστημα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου θὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμός, εἰς τὸν ὁποῖον ὄχι μόνον αἱ τεχνικαὶ ἑταιρίαι αἱ ἐγχώριοι θὰ εἶναι δεκταί, ἀλλὰ καὶ ἄτομα παρέχοντα ἐγγυήσεις. Τὰ κριτήρια ἐν τῷ διαγωνισμῷ ἀναφέρονται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ, οἱ δὲ γενικοὶ ὅροι καὶ ἡ προκήρυξις καθορίζουν τὸν τρόπον, καθ' ὃν θὰ διεξαχθῇ ὁ διαγωνισμός. Θὰ γίνουν βεκτοὶ ἀνάδοχοι ὄχι μόνον δι' ὅλον τὸ ἔργον ἀλλὰ καὶ διὰ τμήματα αὐτοῦ. Ὡς κατώτατον ὅριον προσφορᾶς ὁρίζονται 100 ἑκατομ. ἀλλὰ καμμίαν δυσκολίαν δὲν ἔχομεν νὰ δεχθῶμεν καὶ κατώτερον ὅριον. Τὸ νομοσχέδιον προβλέπει περὶ πληρώσεως μιᾶς ἀνάγκης τῆς ὁδοποιΐας. Ὑπάρχουν 27 συμβάσεις δι' ἐκτέλεσιν ἔργων τὰ ὁποῖα δὲν ἠμπορῶν νὰ γίνουν, διότι ἡ πίστωσις εἶναι 52 ἑκατομ. Θὰ ἀπαιτηθοῦν 6 ἔτη διὰ τὴν κατασκευήν. Μεταξὺ τῶν ὁδῶν αὐτῶν τὰς ὁποίας ἀφορῶσιν αἱ συμβάσεις εἶναι καὶ ἡ ὁδὸς Ἄρης Πρεκκάλων διὰ τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται τὸ μέγιστον μέρος τῆς δαπάνης δηλαδὴ 150 ἑκατομ. καὶ δι' αὐτὸ ἠσκέφθημεν νὰ ἀναβάλωμεν τὴν ἐκτέλεσιν δι' εὐθυτέρων χρόνων καὶ νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὰς λοιπὰς 26 συμβάσεις. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου λαμβάνεται πρόνοια πρὸς παροχὴν εἰς τὰς κοινότητας βοηθείας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας. Δι' αὐτὰ ὁ προϋπολογισμὸς ἀναγράφει 10 ἑκατομμύρια ἐνῷ ἀπαιτοῦνται 52. Παρ' ὅλην δὲ τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὸ κονδύλιον δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐνισχυθῇ. Τὸ ὅλον τοκοχρεωλύσιον διὰ τὸ δάνειον ἀνέρχεται εἰς 107 ἑκατομμύρια κατ' ἔτος, ἀλλὰ προβλέπεται ὅτι τὸ ταμεῖον τῆς ὁδοποιΐας θὰ δυνηθῇ μόνον τοῦ λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῶν εἰσπράξεων ἐπὶ τοῦ φόρου τῆς βενζίνης νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ τοκοχρεωλυσίου.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἔργου θὰ γίνῃ διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐντόκων γραμματίων. Τὸ ἀνώτατον δὲ ὅριον τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 5 μονάδας. Τὸ τοκοχρεωλύσιον δὲν θὰ καταβληθῇ ἀπὸ τὸ πρῶτον ἔτος, διότι τὸ νομοσχέδιον προβλέπει ὅτι κατὰ τὴν 3ετίαν θὰ πληρώνωνται μόνον ἐνδιάμεσοι τόκοι. Τὸ ταμεῖον ὁδοποιΐας σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἔχῃ ὑποχρεώσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ὑπάρχουν σήμερον. Θὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη συντηρήσεως τῶν ὁδῶν, ἀλλ' ἐπὶ πλέον θὰ ἔχῃ ὑποχρέωσιν νὰ προβλέψῃ περὶ ἀνακαινίσεως 1600 χιλιομέτρων ἀκόμη, περὶ ὧν δὲν προβλέπει τὸ νομοσχέδιον, ἀλλ' ἕτερον τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ψηφισθῇ τώρα ἀλλὰ τὸν Ὀκτώβριον. Τοῦτο ἀποβλέπει εἰς τὴν ρύθμισιν τῆς κυκλοφορίας αὐτοκινήτων καὶ περὶ φορολογίας τῆς κινήσεως εἰς τὰς νέας ὁδούς. Αὐτὴ εἶναι ἀρχὴ γενομένη δεκτὴ πανταχοῦ. Ἐν Ἀγγλίᾳ συνολικῶς ἡ δαπάνη διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁδῶν ἀνέρχεται εἰς 10 ἑκατομ. λιρῶν, ἀπέναντι φορολογίας τῶν αὐτοκινήτων διὰ τὴν κίνησιν αὐτῶν 22 ἑκατμ. λιρῶν.

Ἡ ἐξυπηρέτησις τῆς συγκοινωνίας θὰ ἐπιτρέπηται κατόπιν μιᾶς ἀδείας μὲ ὡρισμένον τύπον αὐτοκινήτων καὶ μὲ ὑπεύθυνα δρομολόγια καὶ δρομολογίων. Τοῦτο ἐξαγγέλλεται ἤδη ὡς πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, μέλλον νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ μὲ τὸ ὁποῖον φρονεῖ, ὅτι θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ πρόβλημα τῆς περαιτέρω συμπληρώσεως τῶν ὁδῶν καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου δι' αὐτὸ δανείου. Διὰ τοῦ συζητουμένου σήμερον νομοσχεδίου, ἐπιλέγει, νομίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι θὰ ἐξυπηρετηθοῦν σπουδαιότατα κρατικαὶ καὶ λαϊκαὶ ἀνάγκαι ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ὠθηθοῦν αἱ κοινότητες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὁδοποιητικῶν ἔργων τόσον ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν καὶ τὴν πρόοδον ἐν γένει τοῦ τόπου (χειροκροτήματα).

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** πρωτᾷ ἂν τὸ νομοσχέδιον θὰ συζητηθῇ εἰς μόνην συζήτησιν, ἢ εἰς δύο ὅπως εἶναι τὸ ὀρθόν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Συμφωνοῦμεν εἰς αὐτὸ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀντίρρησις.

Πρόεδρος. Τὸ νομοσχέδιον μετατρέπεται εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν καὶ συζητεῖται ἤδη εἰς α' συζήτησιν.

Δ. Μπότσαρης. Ἡ ἐμπεριστατωμένη, λέγει, ἀνάλυσις ἣν ἔκαμεν ὁ κ. Ὑπουργὸς ἁπλουστεύει τὸ ἔργον τῆς εἰσηγήσεως. Εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρουσιάσθη τὸ φαινόμενον νὰ θέλωμεν νὰ κάμωμεν οἰκονομίας εἰς βάρος τῶν νόμενον νὰ θέλωμεν νὰ κάμωμεν οἰκονομίας εἰς βάρος τῶν ὁδῶν, ἐνῶ ἡ ἀνάγκη τῆς βελτιώσεως εἶναι προφανὴς καὶ ἡ προσαρμογή των πρὸς τὰς νέας διαμορφωθείσας συνθήκας ἀπαραίτητος. Συνεπῶς ἦτο ἀνάγκη μιᾶς λύσεως τοῦ ζητήματος αὐτοῦ καὶ ἄνευ τῆς λύσεως, ποὺ παρουσιάζει τὸ νομοσχέδιον, δὲν δύναται νὰ βελτιωθῇ ἡ οἰκτρὰ κατάστασις τῶν ὁδῶν. Βεβαίως σήμερον δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ὅλου ὁδικοῦ προβλήματος ἀλλὰ περὶ τμήματος ὁδῶν καὶ δὴ περὶ 3.500 χιλιομέτρων. Ἐννοεῖται ὅτι διὰ νὰ ἔχωμεν τὸ σύνολον τῆς εἰκόνος τῆς ὁδικῆς καταστάσεως τῆς χώρας πρέπει νὰ ἀτενίσωμεν καὶ εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς καὶ εἰς τὰς Κοινοτικάς. Τὸ νομοσχέδιον κατέληξεν εἰς τὴν λύσιν, ἣν προτείνει ἡ Κυβέρνησις ἡ ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς τὴν λύσιν, ἣν προτείνει ἡ Κυβέρνησις ὡς τὴν μᾶλλον ἀσφαλεστέραν. Ὡς πρὸς τὸ ἄλλο ἐξαγγελλόμενον τῆς μελλούσης νὰ ἐπιβληθῇ φορολογίας, ἡ ὁποία φρονοῦμεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 100 ἑκατομ.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν θὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν αὐτό, διότι ἔχομεν δεδομένην τὴν προϋπάρχουσαν αὔξησιν τῶν εἰσπράξεων.

Δ. Μπότσαρης. Εἶναι ὀρθὴ ἡ παρατήρησίς σας, διότι ἐνῷ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπέδωσε 65 ἑκατομ. ἤδη φθάνει τὰ 200.

Α. Βερδέλης. Σήμερον κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν εἶναι 100.

Δ. Μπότσαρης. Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὑπάρχει μία ραγδαία πρόοδος τοῦ φόρου κατὰ 10—15ο/ο ἐτησίως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπάρχει καὶ ἡ ἐλπίς, ἣν ἐξέθεσεν ὁ κ. Ὑπουργός, ὅτι θὰ εὑρεθοῦν κατ' ἔτος καὶ 52 ἑκατομ. τὰ ὁποῖα νὰ διατεθοῦν ὑπὲρ τῶν τεχνικῶν ἔργων τῶν κοινοτήτων, καὶ μὲ τὴν βοήθειαν αὐτὴν θὰ ἐνωθῇ ὁ ὀργανισμὸς τῶν κοινοτήτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πολλῶν ἔργων των καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἀρνηθῇ τὴν βοήθειαν ταύτην εἰς τὰς κοινότητας.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Ἔχω κάμει τροπολογίαν διὰ τῆς ὁποίας θὰ καθίστανται δυνατὴ ἡ πραγματοποίησις αὐτῆς τῆς ὑποσχέσεως.

Δ. Μπότσαρης. Ἀρκεῖ ἡ δυνατότης αὐτοῦ. Συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀποτέμνει ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῶν ἔργων τὴν ἀρτηρίαν Ἄρτης-Πρεκκάλων πρὸς ἐξοικονόμησιν 150 ἑκατομ.

Ν. Γαρδικιώτης. Διαμαρτυρόμεθα, λέγει, διὰ τὴν ἀποκοπὴν τῆς ὁδοῦ αὐτῆς, ἥτις εἶνε κυριωτέρα ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην καὶ ἀφορᾷ τὰ μεγαλύτερα ὀρεινὰ διαμερίσματα τῆς Θεσσαλίας, ὅτινα στεροῦνται πάσης συγκοινωνίας καὶ εἶναι ἄδικον νὰ γίνεται ἤδη σκέψις ἐγκαταλείψεως αὐτῆς.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Δὲν καταργεῖται ἡ ὁδός, ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον καὶ ἡ ὁδὸς αὐτὴ θὰ ἐκτελεσθῇ ὁπόταν τὰ 2 1/2 χιλιάδες χιλιόμετρα τῆς ὁδοποιΐας Μακρῆ γίνουν 4 χιλιάδ. χιλιόμετρα αὐξανομένου ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῶν 6 ἑκατομ. λιρῶν.

Δ. Μπότσαρης. Μὲ τοὺς περιορισμοὺς αὐτοὺς κ. Ὑπουργέ, ὑφίστανται κίνδυνοι διακοπῆς ἐργασιῶν τῶν δύο μετώπων ὁδοποιΐας τῆς Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τοιαῦται βασικαὶ ὁδοὶ δὲν πρέπει νὰ διακοποῦν. Ὅσον ἀφορᾷ, συνεχίζει, τὰ περὶ αὐτοκινητιστικῆς ἐκμεταλλεύσεως βεβαίως δὲν εἶναι ἀνεκτὴ ἡ μονοπώλησις τῶν ὁδῶν, ἐν τούτοις ἡ ἄδεια χρήσεως αὐτῶν πρέπει νὰ δίδεται ἀφοῦ ληφθῇ πρόνοια ἐξασφαλίσεως τῆς ἀνέτου ταξειδεύσεως τῆς ὑπάρξεως σταθμῶν καὶ τῆς διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως καὶ φορολογικῆς ἀποδόσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μοιοπώλια δὲν θὰ κάμωμεν, θὰ θέσωμεν ὅμως ὅρους χρήσεως τῶν ὁδῶν.

Δ. Μπότσαρης. Συνεχίζων, λέγει, ὅτι ἤδη τὸ ποσὸν τοῦ δανείου γίνεται 750 ἑκατομ. καὶ ὅτι τὸ ἄρθρον 2 ἔχει ἄριστα καὶ εἶναι ἐξασφαλιστικὸν ὅσον ἀφορᾷ τὰς τιμὰς τοῦ κόστους. Ἐπίσης ἄριστα ἔχει διατυπωθῇ τὸ ἄρθρον 4 διὰ τὰ στοιχεῖα μειοδοσίας τῆς δημοπρασίας. Ἡ ἐπιτροπὴ ὡς πρὸς τοῦτο φρονεῖ ὅτι τὸ ποσοστὸν 20 ο/ο εἶναι ὑπερβολικὸν καὶ πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸ περιορίσῃ εἰς 19 ο/ο ἀφοῦ δίδονται ἄλλα πλεονεκτήματα εἰς τὸν ἐργολάβον. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἐργολαβικὸν σύστημα τῶν ἔργων εὑρίσκομεν ὅτι ἄριστα καθορίζεται τοῦτο, ὡς πρὸς δὲ τὴν διαιτησίαν καὶ αὕτη ὡς ἔχει. Ὡς πρὸς τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἀναδόχου παρακαλοῦμεν νὰ μὴ ἀπαιτῆται σύμφωνος γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, διότι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἀσκῇ τοῦτο κυριαρχίαν ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως. Ὡς πρὸς τὸ διατεθησόμενον ποσὸν ὑπάρχουν φόβοι, ὅτι τοῦτο δὲν θὰ ἐπαρκέσῃ τὸ χιλιόμετρον ὑπολογίζεται εἰς 150000 δραχμάς, διότι ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀνακαίνισις εἶναι ἀνακατασκευή, καὶ δὲν πρέπει εἰς αὐτὰ τὰ ζητήματα νὰ κάμωμεν μικροοικονομίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπιζήμιαι. Ἐπίσης αἱ κλίσεις δὲν πρέπει νὰ εἶναι πολὺ ἀπότομοι, καὶ νὰ μὴ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς συνθήκας ἄλλων χωρῶν ὡς ἡ Γαλλία αἱ ὁποῖαι δὲν προσιδιάζουν εἰς τὰς ἰδικάς μας. Π.χ. ἡ ὁδὸς Πρεβέζης-Ἰωαννίνων τοὐλάχιστον κατὰ τὰ 20 χιλιόμετρα

τῆς Κανέτας δὲν ἀνταποκρίνεται ὑπὸ ἔποψιν κλίσεως εἰς τὴν ἀπαιτουμένην ἀσφάλειαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὡς πρὸς τὴν κλίσιν νομίζω ὅτι εἶσθε αὐστηρός, διότι εἰς τὴν Γαλλίαν οἱ ὀρεινοὶ δρόμοι ἔχουν μεγαλυτέρας κλίσεις.

Δ. Μπότσαρης. Δὲν εἶναι νοητόν, δι' ὁδὸν μεγάλην, νὰ διακόπτεται ἡ συγκοινωνία ἐξ αἰτίας τῆς κλίσεως ἑνὸς μικροῦ τμήματος.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἡ ἐγκύκλιος ποὺ ἐξέδωκα τὸν Μάρτιον προβλέπει διὰ τὴν κλίσιν, σύμφωνα μὲ τὰς σκέψεις σας. Λέγομεν ἐκεῖ διὰ τὰς τοιαύτας ὁδοὺς νὰ μὴν εἶναι ἀνωτέρα ἡ κλίσις τοῦ 6 ο/ο.

Δ. Μπότσαρης. Τὸ σφάλμα κατὰ τὴν σύμβασιν τῆς ὁδοποιΐας Μακρῆ εἶναι, ὅτι ἐθέσαμεν τὰς ἰδίας κλίσεις καὶ τὸ ἴδια πλάτη δι' ὅλας τὰς ὁδούς. Καὶ ναὶ μὲν τὸ ἐνιαῖον μέτρον παρέχει εὐχέρειαν, ἀλλὰ δὲν εἶναι τὸ καταλληλότερον. Πρέπει ἐξ ἄλλου ἡ ἐπαρχεία τοῦ κέντρου νὰ μὴν εἶναι χαλαρὰ καὶ σήμερον, ποὺ τὸ Κράτος ἀναλαμβάνει τὸν ἔλεγχον, πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ ἐπιθεώρησιν μὲ ὀξυδερκεῖς ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπῃ τὰ συμβαίνοντα. Ἐὰν, ἐπιλέγει, διὰ τοῦ συζητουμένου μέτρου καὶ τῶν παρατηρήσεων ποὺ ἔκαμα δώσωμεν νέον παλμὸν εἰς τὴν ὁδοποιητικήν μας κίνησιν, θὰ συμπληρωθῇ γρήγορα τὸ δίκτυον. Αἱ φυσικαὶ καλλοναὶ τῆς Ἑλλάδος θὰ γείνουν γνωσταὶ εἰς ὅλους. Οἱ ξένοι θὰ εἰσρέουν περισσότεροι. Θὰ ἀνθίσῃ ἡ γεωργία καὶ ἡ κτηνοτροφία καὶ ἡ ἀναπτέρωσις ἐν γένει τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ θὰ συνοδεύσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ ἡ νέα αὕτη νίκη θὰ ἀξίζῃ ὅσον καὶ ἡ ἐλευθερία καὶ θὰ εἶναι ὡραία ἡ ἡμέρα, ἣν προλειάνει ἡ σημερινὴ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ τῆς Βουλῆς. (Χειροκροτήματα).

Δ. Βερδέλης. Τὸ συζητούμενον μέτρον, λέγει, προνοεῖ περὶ βελτιώσεως συντηρήσεως τῶν ὁδῶν κατὰ γενικώτερον καὶ ἐπιστημονικώτερον τρόπον. Μία μικρὰ ἱστορικὴ ἀναδρομὴ εἰς τὰ ζητήματα τῆς ὁδοποιΐας εἶναι ἐπιβεβλημένη. Κατὰ τὸ 1927 ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας ὑπέβαλε νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐφιλοδόξησε νὰ πιστεύῃ, ὅτι λύει τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας τῆς Ἑλλάδος. Ἐξ αὐτοῦ ὅμως πηγάζουν ὅλα τὰ κακὰ τῆς σημερινῆς καταστάσεως, διότι δὲν ἐστηρίχθη τοῦτο εἰς ἀκριβεῖς ἀριθμούς. Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τότε βλέπομεν ὅτι τονίζεται, ὅτι μὲ 200 ἑκατομμύρια ποὺ διετίθεντο ἐτησίως ἦτο ἀδύνατον νὰ κατασκευασθοῦν καὶ ἐπισκευασθοῦν αἱ ὁδοὶ καὶ ὅτι ἐχρειάζοντο τοὐλάχιστον 440 ἑκατομμύρια, τότε κατενέμοντο εἰς 131 ἑκατομ., διὰ συντηρήσεις καὶ 59 ἑκατομ. διὰ κατασκευάς. Ὁ τότε Ὑπουργὸς ἐνόμισε ὅτι ἠδύνατο νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα μὲ σύναψιν δανείου 6.000.000 λιρῶν. Ἐγένετο τότε κάποιος ὑπολογισμὸς ἐπὶ συνόλου ὁδῶν 10,000 χιλιομέτρων, ἐξ ὧν τὸ δημόσιον θὰ ἠσχολεῖτο μὲ τὰς 2 1)2 χιλιάδας χιλιόμετρα, μὲ τὰ ἄλλα 7 1)2 θὰ ἀπησχολοῦντο ἄλλοι ὀργανισμοί. Διὰ τῆς κατανομῆς τῶν ὁδῶν εἰς Ἐθνικάς, Ἐπαρχιακὰς καὶ Κοινοτικάς, ὑπεβιβάσθησαν αὐτομάτως αἱ πρῶται εἰς 2,300 χιλιόμετρα. Ἐπ' αὐτῆς τῆς καταστάσεως στηριζόμενος ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας, ἔλεγε, τότε, ὅτι τὸ ὑπολειπόνται 1300 χιλιόμετρα, τὰ ὁποῖα θὰ κατεσκευάζοντο ἐὰν ἐγίνετο δάνειον 6,000,000 λιρῶν. Μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοὺς ἔλεγον ὅτι θὰ εἶχον καὶ περίσσευμα 40 ἑκατ. τὸ ἔτος ἀπὸ τὰ διατιθέμενα 200 δι' ἐπισκευάς. Βεβαίως μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς αὐτοὺς τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο εἶχεν εὐχάριστον ὄψιν. Ἀλλ' οὕτω 6—7 χιλιάδες χιλιόμετρα ὁδῶν ἀφίνοντο εἰς τὸ ἔλεος τῶν νέων ἱδρυομένων ἐπαρχιακῶν ταμείων. Διὰ τοῦ ἐκτελεστικοῦ ὅμως διατάγματος ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῶν ὁδῶν ἦσαν κατὰ τὸ ἥμισυ ἐσφαλμένοι, διότι αἱ ἐθνικαὶ ὁδοὶ ἀντὶ 2,300 χιλιομέτρων ἦσαν 5,065. Ἑπομένως ἔπιπτον ὅλοι οἱ ὑπολογισμοί. Ταύτην τὴν κατάστασιν ἐκληρονόμησεν ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων εὑροῦσα πρόγραμμα ἐγκεκριμένων μὲν ἐθνικῶν ὁδῶν 5,065 χιλιομέτρων κατασκευαστέων δὲ 2,308. Ἤρχισε τότε ἡ κατασκευὴ νέων ὁδῶν ἀνὰ πᾶσαν ἐσχατιὰν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔπρεπε νὰ δώσῃ 100 ἑκατ. καὶ τὸν φόρον τῆς βενζίνης, καὶ τὰ ἔδιδε. Ἀλλὰ ἐφ' ὅσον ἦσαν ἐσφαλμένοι οἱ ὑπολογισμοί, αἱ περισσότεροι ὁδοὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐγκατελείφθησαν καὶ οὕτω εὑρισκόμεθα πρὸ κατεστραμμένων ὁδῶν. Τὰ λέγω, τονίζει, αὐτὰ διὰ νὰ μᾶς γίνῃ δίδαγμα, διὰ νὰ μὴ ἐμφανίζωμεν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς καταστάσεις εὐχαρίστους, ἐνῷ δὲν εἶναι τοιαῦται.

Εὑρισκόμεθα λοιπὸν πρὸ 5 χιλ. χιλιομέτρων ἐθνικῶν ὁδῶν διὰ τὰς ὁποίας τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας ἐδαπάνησεν 70 ἑκατομμύρια ἐτησίως διὰ τὴν συντήρησιν καὶ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἦτο τελείως ἀνεπαρκές. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιτευχθῇ μία ριζικὴ συντήρησις τῶν ὁδῶν αὐτῶν. Ὑπάρχει μία κατηγορία ὁδῶν ἐγκεκριμένων ὑπὸ τῶν Νόμων, ὁδῶν ἐγκεκριμένων ἀπὸ 11, 12 καὶ 20 ἐτῶν καὶ τῶν ὁποίων ἡ κατασκευὴ δὲν ἠδυνήθη νὰ πραγματοποιηθῇ λογῳ ἀνεπαρκείας τῶν πόρων τοῦ προϋπολογισμοῦ. Οἱ ἑκάστοτε Ὑπουργοί, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ δυνηθοῦν νὰ συμπεριλάβουν τὰς ὁδοὺς αὐτὰς εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἀπέφυγον νὰ τὰς ὑπαγάγουν εἰς τὴν σύμβασιν τῆς ὁδοποιΐας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ὅπως συμπεριληφθοῦν καὶ αἱ ὁδοὶ αὗται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 180 ἑκατομμυρίων. Πρέπει νὰ καθορισθῇ ἕνα ποσοστὸν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν αὐτῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Νόμου. Ἤκουσα καὶ ὁμιλοῦν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ διὰ τὴν δυναμικότητα τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας. Ἐγὼ δὲν πιστεύω ὅτι θὰ ὑπερβῇ τὰ 100 ἑκατομμύρια καὶ ἂν δεχθῶ αὔξησιν ἐκ τοῦ φόρου τῆς βενζίνης.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σᾶς ἀναγνώσω τὴν στατιστικὴν τῶν κυκλοφορούντων αὐτοκινήτων ἀπὸ τὸ 1924 μέχρι σήμερον. (Ἀναγινώσκει).

Α. Βερδέλης. Δὲν ὑπολογίζετε τὰ αὐτοκίνητα ποὺ καταστρέφονται.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ὁ ὑπολογισμὸς αὐτὸς ἔχει γίνει διὰ τὰς ὑπαρχούσας ὁδούς.

Α. Βερδέλης. Αὐτά, Κύριοι, ὅσον ἀφορᾷ τὸ καθαρῶς ἰδεολογικὸν μέρος τοῦ Νομοσχεδίου, ὅσον ἀφορᾷ τώρα τὴν ἐφαρμογὴν δὲν ἐγκρίνω καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἀντιληφθῶ τὴν ἀναζήτησιν ἀναδόχου διὰ παραχὴν δανείου καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων. Σήμερον πρόκειται περὶ ἔργων ἁπλῆς συντηρήσεως καὶ ἡ μεσολάβησις μιᾶς μεγάλης τεχνικῆς ἑταιρίας δὲν εἶναι συμφέρουσα. Θὰ ἠμπορούσαμεν δὲ νὰ εἴχαμεν καὶ μίαν σημαντικὴν μείωσιν τοῦ 20 ο/ο. Μήτε εἶναι ἀνάγκη νὰ δώσωμεν διὰ τὰ ἁπλᾶ αὐτὰ ἔργα τῆς συντηρήσεως καὶ τὸ ποσοστόν, τὸ ὁποῖον ἐδώσαμεν εἰς τὴν Ἑταιρείαν Μακρῆ διὰ τὴν ἀπόσβεσιν ἐργαλείων. Θὰ ἤθελον ἐπίσης νὰ συστήσω εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν προπαρασκευὴν ἐργοδηγῶν, διότι αὐτῶν ἔχομεν κυρίως ἀνάγκην καὶ ὄχι τῶν Μηχανικῶν α' τάξεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὁδῶν αἱ ἀνάγκαι τοῦ ταμείου θὰ ἀνέρχωνται εἰς 400 περίπου ἑκατομμύρια ἐτησίως ἂν δεχθῶμεν ὅτι ἀπὸ τὴν βενζίνην τὰ 150 ἑκατομμύρια θὰ γίνουν 200. Διότι δὲν ἠμπορεῖτε νὰ μὲ πείσητε, κ. Ὑπουργέ, ὅτι τὰ 20 χιλ. αὐτοκίνητα ποὺ κυκλοφοροῦν θὰ γίνουν 40 μετ' ὀλίγα ἔτη. Συνιστῶ ὁπωσδήποτε τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἐλπίζω ὅτι δι' αὐτοῦ θὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις τῶν ὁδῶν καὶ θὰ ἐνισχυθοῦν σημαντικῶς τὰ κοινοτικὰ ἔργα.

Α. Παπαθανάσης. Διὰ τοῦ λαμβανομένου μέτρου δὲν ἐξυπηρετοῦνται, κύριοι, αἱ ἀνάγκαι τῆς κυκλοφορίας ἐπὶ τῶν μεγάλων ἀρτηριῶν, αἵτινες ὑπήχθησαν εἰς τὴν σύμβασιν Μακρῆ. Τὴν ἔλλειψιν αὐτὴν δὲν συμπληρώνει τὸ νομοσχέδιον. Καὶ ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ὑποσχεθῇ ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν τῶν ὑπαγθεισῶν εἰς τὴν σύμβασιν Μακρῆ ἐπρόκειτο νὰ λυθῇ. Ἀντὶ τούτου εἰσάγεται τὸ παρὸν Νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον εἶναι βεβαίως ἀναγκαῖον, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ οὐχὶ ὀρθῶς κατὰ τὴν γνώμην μου τὸ ἴδιον σύστημα ποὺ διῆπε καὶ τὴν σύμβασιν Μακρῆ. Δὲν δύναμαι, κύριοι, νὰ κατανοήσω, διατί ἀκολουθοῦμεν τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς ἀναλύσεως τιμῶν, τὸ ὁποῖον ἐφηρμόσθη λόγῳ τῆς ἀσταθείας τοῦ νομίσματος καὶ τῶν ἡμερησιοθίων.

Δὲν νομίζω ὅτι ἐξυπηρετεῖ τοῦτο τὰ συμφέροντα τοῦ ἐργοδότου. Ἀπόδειξις τρανὴ καὶ ἀναμφισβήτητος εἶναι ἡ σύμβασις Μακρῆ ἡ ὁποία ἐμφανίζει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀληθῆ πανωμὰ καὶ τοῦτο διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐγίνετο ἐκμετάλλευσις τοῦ συστήματος τῆς διὰ τῶν λόγων ὅτι ἐγίνετο ἐκμετάλλευσις τοῦ συστήματος τῆς ἀναλύσεως τῶν τιμῶν. Θὰ ἦτο ἀπείρως προτιμώτερον νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ σύστημα τῆς κατ' ἀποκοπὴν ἀνακαινίσεως καὶ συντηρήσεως τῶν ὁδῶν δι' ἕνα χρονικὸν διάστημα. Τὸ σύστημα αὐτὸ παρέχει πολλαπλᾶ ὀφέλη. Θὰ δίδωμεν ὡρισμένον ποσόν, θὰ ἀσκῶμεν ἀποτελεσματικώτερον ἔλεγχον καὶ ὁ ἀνάδοχος θὰ ἔχῃ συμφέρον νὰ κατασκευάσῃ καλύτερον τοὺς δρόμους, τοὺς ὁποίους θὰ συντηρήσῃ ὁ ἴδιος ἐπὶ μίαν δεκαετίαν. Μήτε τὸ ποσὸν τὸ διατιθέμενον εἶναι ἀρκετόν. Διότι ὁ ὅρος ἀναπαίνισις εἶναι ὅρος εὐρὺς περιλαμβάνων μεγάλην ἔκτασιν ἐργασιῶν. Ὑπάρχουν ὁδοί, αἱ ὁποῖαι πρὶν ἀσφαλτοστρωθοῦν ἔχουν ἀνάγκην λιθίνου ὑποστρώματος. Τὰ 750 ἑκατομμύρια κατανεμόμενα εἰς 3 ἔτη ἀναλογοῦν εἰς 6-8 ἑκατομ., κατὰ νομὸν ἐτησίως. Χρειάζεται λοιπόν, μία σύμβασις δι' ὁλόκληρον τὸ Κράτος καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ρυθμισθῇ τοῦτο διὰ τῶν κατὰ τόπους νομαρχιακῶν. Εἶναι λοιπὸν σοβαρὰ συζήτησις αὐτὴ ὅτι τὸ Κράτος θὰ δαπανήσῃ 6 ἑκατομμύρια κατὰ νομόν; Καὶ ζητοῦνται ἀνάδοχοι προσφέροντες δάνεια καὶ τόσα ἄλλα; Τὸ Κράτος θὰ ἠδύνατο νὰ εὕρῃ δάνειον μεγαλύτερον ἀκόμη καὶ νὰ διαθέσῃ αὐτὸ διὰ νομαρχιακῶν, ὁπότε ὁ ἔλεγχος θὰ ἐγίνετο ἀσφαλέστερον. Γνωρίζω ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ μὲ ἀντικρούσῃ λέγων, ὅτι ὑπάρχει μία διάταξις, καθ' ἣν ἡ σύμβασις ἔχει ἰσχὺν Νόμου δὲν στέκει, διότι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἔλυσε τὸ ζήτημα. Λέγει κατόπιν ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ὁ χωρισμὸς προκειμένου περὶ χρηματοδοτήσεως καὶ ἐκτελέσεως ἔργων ἐπίσης ἡ διαίρεσις τοῦ Κράτους κατὰ περιφερείας καὶ ὅπως ἀπὸ τώρα ληφθῶσι μέτρα συντηρήσεως τῶν ὁδῶν διὰ τῆς διοργανώσεως εἰδικῶν συνεργείων. Προσθέτει ὅτι ἀξίωσις τῆς Βουλῆς εἶναι, νὰ γνωρίζῃ ποῖοι δρόμοι θὰ κατασκευασθοῦν.

Α. Κουτσοπέταλος. Θὰ εἶναι γνωστοὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑποθέτω.

Α. Παπαθανάσης. Μὰ δὲν τοὺς ξεύρομεν ἡμεῖς, δὲν πρέπει νὰ ἀφεθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον Δημοσίων Ἔργων ἡ κρίσις χωρὶς νὰ ἔχῃ γνῶσιν ἡ Βουλή. Λέγει κατόπιν ὅτι πρέπει πρὸ παντὸς νὰ τακτοποιηθῇ ὁ δρόμος, ὁ ὁποῖος μᾶς συνδέει μὲ τὴν Εὐρώπην προκειμένου δὲ περὶ τῶν ὁδῶν τῶν παραλλήλων τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν νὰ δοθῇ ἡ ἐκμετάλλευσις εἰς τοὺς σιδηροδρόμους.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ἔχομεν αὐτὸ ὑπ' ὄψιν.

Θ. Χαβίνης. Εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχέδιον, κύριοι Βουλευταί, δὲν προβλέπεται οὐδόλως ἡ κατασκευὴ τῶν ὁδῶν διὰ μονίμων ὁδοστρωμάτων καὶ γενικῶς ἡ κατασκευὴ αὐτῶν μέλλει νὰ γίνῃ δι' ἡμιμονίμων. Ὡς γνωστὸν λόγῳ τῆς μεγάλης αὐξήσεως τῆς κυκλοφορίας καὶ ἰδίως διὰ βαρέων αὐτοκινήτων ἡ κοινὴ ὁδοστρωσία δὲν ἀντέχει πλέον καὶ δι' αὐτὸ ἀντικαθίσταται αὐτὴ παντοῦ. Ἰδίως διὰ τὰς ὁδοὺς ὅπου παρατηρεῖται μεγάλη κυκλοφορία καὶ εἶναι αὗται αἱ μόναι ἀρτηρίαι ἐπικοινωνίας καὶ συνδέσεως διαφόρων ἐπαρχιακῶν κέντρων, πρέπει νὰ προβλεφθῇ νὰ γίνουν αὗται διὰ μονίμων ὁδοστρωμάτων. Τοιαῦται ὁδοὶ ἐδῶ εἶναι 4—5, ὡς εἶναι π. χ. αἱ ὁδοὶ Δράμας—Καβάλλας, Τριπόλεως—Σπάρτης, Πρεβέζης—Ἰωαννίνων κλπ. Εἰς ταύτας εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ μόνιμον ὁδόστρωμα. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι τὸ τοιοῦτον θὰ ἐκόστιζε πολύ, πλὴν διὰ τὰς ὁδοὺς ποὺ σᾶς ἀνέφερα πρέπει ἐξαιρετικῶς νὰ ἐφαρμοσθῇ λόγῳ τῆς σπουδαιότητός των.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Ματαιοῦται τότε, κύριε συνάδελφε, ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου.

Θ. Χαβίνης. Καὶ ὅμως, κύριε Ὑπουργέ, πρέπει νὰ γίνῃ, διότι πρόκειται μόνον διὰ 4—5 δρόμους, πλὴν ὅμως σοβαρότατης σημασίας καὶ παρακαλῶ νὰ γίνῃ δι' αὐτοὺς ἐξαιρετικῶς μία πρόβλεψις.

Ν. Γαρδικιώτης. Ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ 8ου ἄρθρου διαμαρτύρεται, διότι ἐνῷ λαμβάνεται πρόνοια διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν τῶν ἐσθειτῶν δι' εἰδικῶν συμβάσεων, δὲν λαμβάνεται τοιαύτη διὰ τὴν ὁδὸν Ἄρτης—Τρικκάλων ἢ μᾶλλον ἐγκαταλείπεται ἡ κατασκευὴ αὐτῆς, ἥτις εἶναι μία τῶν σπουδαιοτέρων ἀρτηριῶν, δι' ἧς θὰ συγκοινωνῇ ἡ Ἤπειρος μὲ τὴν Θεσσαλίαν καὶ θὰ ἀποκτήσῃ συγκοινωνίαν ἐν ὁλοκλήρῳ τμήμα τῆς χώρας, τὸ ὀρεινὸν διαμέρισμα Τρικκάλων,ὅπερ στερεῖται πάσης συγκοινωνίας, καὶ ἡ ἀδικία αὕτη γίνεται τὴν στιγμὴν καθ' ἣν εἰς ἄλλα τμήματα τῆς χώρας, ποὺ ἔχουν διπλῆν καὶ τριπλῆν συγκοινωνίαν γίνονται ὁδοί, αἵτινες δὲν εἶναι ἀναγκαῖαι καὶ ἀποτελοῦν μᾶλλον πολυτέλειαν. Ἡ ὁδὸς Ἄρτης—Τρικκάλων, ἧς ἡ κατασκευὴ ἤρξατο ἀπὸ τριετίας καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐδαπανήθησαν δεκάδες ἑκατομμυρίων, ἤδη ἐγκαταλείπεται διὰ νὰ χαθοῦν τὰ ὅσα ἐδαπανήθησαν. Ἡ ὁδὸς αὕτη ἔχει ἀναληφθῇ νὰ κατασκευασθῇ μὲ εἰδικὴν σύμβασιν. Καὶ ἐρωτῶ Ὑμᾶς, κύριε Ὑπουργέ, τί θὰ γίνῃ θὰ ἀφίσετε νὰ πᾶνε χαμένα, τὰ δαπανηθέντα καὶ θὰ ἐγκαταλείψετε ὅλους αὐτοὺς τοὺς πληθυσμούς ;

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Σᾶς εἶπα ὅτι δὲν καταργεῖται, οὔτε ἐγκαταλείπεται, ἀλλ' ἐφ' ὅσον διὰ τὸν δρόμον αὐτὸν χρειάζονται 150 ἑκατομμύρια καὶ τὸ Νομοσχέδιον μὲ 130 ἑκατομμύρια ἐξοικονομεῖ 26 συμβάσεις ὁδῶν, τί ἠθέλατε ; Νὰ ἐγκαταλείψωμεν ὅλας αὐτὰς τὰς 26 καὶ νὰ κάμωμεν τὴν ὁδὸν αὐτήν ;

Ν. Γαρδικιώτης. Ἂν δὲν λάβετε πρόνοιαν θὰ πᾶνε χαμένα τὰ ἐξοδευθέντα καὶ ὀφείλετε νὰ συνεχίσητε τὸ ἔργον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατασκευασθέντων ἔργων, καὶ ἐὰν δὲν γίνῃ αὐτὸ μέχρι λήψεως ἀποφάσεως περὶ ὁλοκληρωτικῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὁδοῦ θὰ καταστραφοῦν καὶ τὰ ἤδη κατασκευασθέντα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ ἐξετάσωμεν τὴν σύστασίν σας καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀφίσωμεν ἔτσι.

Ν. Γαρδικιώτης. Ἐξαιτοῦμαι τὴν ἐπέμβασίν σας, κύριε Πρόεδρε, διότι πρόκειται περὶ μεγάλης ἀδικίας κατὰ τοῦ τόπου καὶ κατὰ τοῦ Δημοσίου.

Ε. Ζούκας. Διὰ τὸν δρόμον, λέγει, αὐτὸν ἔχουν δαπανηθῇ δεκάδες ἑκατομμυρίων καὶ ἔχει γίνει μέχρι τῆ μέση, ὅπου ὑπάρχει καὶ δάσος ἀνεκμετάλλευτον τοῦ Δημοσίου, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὁποίου ἐγένετο τὸ 1928 εἰδικὸς νόμος. Τώρα ματαιοῦται καὶ αὐτό. Ἐκτὸς ὅμως τούτου, ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι ἀπαραίτητος, διότι ὁλόκληροι δῆμοι χειμῶνα καὶ θέρος ἄνευ αὐτοῦ στεροῦνται συγκοινωνίας, καὶ εἶναι φανερὸν ὅτι ὁ δρόμος αὐτὸς πρέπει νὰ συνεχισθῇ καὶ νὰ γίνῃ ἀντὶ πάσης θυσίας.

Ὁ κ. ***Δ. Ἡρακλείδης*** διαμαρτύρεται, διότι ἐγκαταλείπεται ὁ δρόμος Λαρίσσης—Ἀγυιᾶς, ἀποτελῶν μοναδικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν Ἐπαρχιῶν. Ἡ ὁδὸς αὐτή, τονίζει, ἦτο ἐθνικὴ καὶ τώρα τὴν μετέτρεψαν εἰς ἐπαρχιακήν.

Μεθ' ὃ τὸ Νομοσχέδιον μετατρεπόμενον εἰς τακτικὴν διαδικασίαν ψηφίζεται εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον.

Γίνονται εἶτα δεκτὰ εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συνάψεως μετὰ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν, συμφωνιῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Ταχυδρομικῶν σχέσεων ἀποφάσεων πρὸ τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1930» καὶ β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ Νομοσχέδιον «περὶ ἐκτελέσεως τῆς ἀπὸ 2ας Αὐγούστου 1929 Διαιτικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Ὑδάτων κλπ. διαφορᾶς ἔχοντα οὕτω.

Περὶ συνάψεως μετὰ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν συμφωνιῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν περὶ τῶν ταχ. σχέσεων ἀποφάσεων τῆς Α' Βαλκανικῆς Διασκέψεως τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1930.

Ἄρθρον μόνον

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως συνάψῃ μετὰ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἢ καὶ μετά τινων μόνον ἐξ αὐτῶν συμφωνίας τεινούσας εἰς τὴν σύμπηξιν διαβαλκανικοῦ ταχυδρομικοῦ Συνδέσμου ἢ καὶ εἰς τὴν ἁπλῆν μείωσιν τῶν διαβαλκανικῶν ταχ. τελῶν συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῆς Α' Βαλκανικῆς Διασκέψεως τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1930.

Περὶ ἐκτελέσεως τῆς ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1929 διαιτικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων τῶν πόλεων Ἀθηνῶν -Πειραιῶς καὶ Περιχώρων διαφορᾶς.

Ἄρθρον 1.

Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβέρνησις ὅπως διὰ συμβάσεως μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ὑδάτων τῶν πόλεων Ἀθηνῶν -Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ἀφ' ἑτέρου ρυθμίσῃ τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1929 ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρείας ταύτης διαφορᾶς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὸ ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας ἐκ τῆς σχετικῆς συμβάσεως ἐργολαβικὸν κέρδος ὑπολογίζηται ἐπὶ τῶν ἐνεργηθεισῶν καὶ ἐνεργηθησομένων παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰσπράξεων τοῦ προσθέτου φόρου οἰκοδομῶν (ὑδρεύσεως) τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὰς ὑποκειμένας εἰς φόρον καθαρᾶς προσόδου κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 3316 οἰκοδομὰς καὶ ἐπαμερίσματα.

Ἡ οὕτω συναφθησομένη σύμβασις, ἀπαλλασσομένη τελῶν χαρτοσήμου, θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Προτάσει εἶτα τοῦ κ. ***Γ. Μαρῆ*** (Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν) μετατρέπονται εἰς τακτικὴν διαδικασίαν καὶ ψηφίζονται εἰς α' συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐκ Μουσουλμανικῶν», καὶ

2) «Περὶ διαθέσεως ὁμολογιῶν τοῦ δανείου 5 ο/ο τοῦ 1914 πρὸς ἐξαγορὰν καὶ ἀπόσβεσιν ὁμολογιῶν ἐξωτερικῶν δανείων τύπου 8 ο/ο.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1931 συμβάσεως «περὶ συνομολογήσεως ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας δανείου 210 ἑκατομμυρίων κλπ», ὁ κ. ***Π. Πετρίδης*** λέγει, ὅτι ἐκφράζει τὴν δυσφορίαν τῶν σεισμοπαθῶν συμπολιτῶν του, διότι ἠδύνατο μετὰ παρέλευσιν ὁλοκλήρου τριετίας νὰ εἶχον ἐκτελεσθῇ διάφορα ἀνακουφιστικὰ ἔργα. Ὀφείλω ἐξ ἄλλου, τονίζει, νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν κατοίκων πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν παρ' αὐτοῦ στοργὴν πρὸς σύναψιν τοῦ δανείου καὶ ὑπερπήδησιν τῶν παρουσιασθεισῶν δυσχερειῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, συνεχίζει, ὀφείλω νὰ ἐκφράσω καὶ τὴν δυσφορίαν τῶν σεισμοπλήκτων ἐναντίον τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὅστις δὲν ἐπετέλεσε μέχρις ὥρας ὅτι ὤφειλε νὰ ἐπιτελέσῃ. Τὸ 14μελὲς Συμβούλιον αὐτοῦ εἶναι δυσκίνητον εἰς ἀποφάσεις. Ὤφειλεν ἐπίσης νὰ παρουσιάσῃ στοιχεῖα τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ δανείου καὶ τῶν ἐράνων, ἅτινα δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν καλῶς, διότι εὐηργετήθη μία μόνον περιφέρεια καὶ ἐγκατελείφθησαν αἱ ἄλλαι. Διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ φέρῃ νομοσχέδιον καθορίζον τὰς σχέσεις τῶν σεισμοπαθῶν μὲ τὸν Ὀργανισμόν, σχετικῶς μὲ τὰ δάνεια τῶν οἰκοδομήσεων καὶ νὰ φροντίσῃ νὰ συνταχθῇ ἐν οἰκονομικὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1931 Συμβάσεως «περὶ συνομολογήσεως ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας δανείου δραχ. 210.000.000» Σεισμοπαθῶν Κορινθίας δανείου δραχ. 210.000.000» καὶ ἐξουσιοδοτήσεως πρὸς συνομολόγησιν ἑτέρου δανείου μέχρι δραχμῶν 110.000.000.

Ἄρθρον 1.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1931 Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ὁμίλου Τραπεζῶν καὶ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων ἀφ' ἑτέρου περὶ συνομολογήσεως δανείου ἐκ δραχμῶν 210.000.000, ἧς τὸ κείμενον ἔχει οὕτω :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Ἀπὸ 15ης Ἰουνίου 1931 μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ σεισμοπαθῶν Κορινθίας, ἀποκαλουμένου ἐν τοῖς ἑφεξῆς «ὁ Ὀργανισμός», ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου Σεβ. Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Δαμασκηνοῦ καὶ ἀφ' ἑτέρου:

α') τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τῶν κ. Παναγιώτου Βουρλούμη Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκ. Παναγιώτου Βουρλούμη Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Βασιλείου Δελιγιάννη Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν,

β') τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἀλεξάνδρου Ν. Διομήδους, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἰωάννου Α. Δροσοπούλου, τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Ἰωάννου Κ. Ἡλιάσκου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κ. Ἰωάννου Κουντουριώτου, τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Συμβούλου Γενικοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Γρηγορίου Π. Ἐμπεδοκλέους, τῆς Τραπέζης τῆς Ἀνατολῆς ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Συμβούλου Γενικοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Μανουὴλ Π. Καμάρα καὶ τῆς Ἰταλοελληνικῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. GIACOMO VENTURI καὶ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ αὐτῆς κ. Θεμιστοκλέους Μηλιάδου, ἀποκαλουμένων ἐν τοῖς ἑφεξῆς ὁμοῦ «αἱ Τράπεζαι» καὶ

γ') τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων ἐκπροσωπουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Χρ. Λαδᾶ ἀποκαλουμένων ἐν τοῖς ἑφεξῆς «τὰ Ταμιευτήρια».

Δεδομένου ὅτι :

α') δυνάμει τοῦ νόμου 3717 τῆς 28ης Δεκεμβρίου 1928 ὁ Ὀργανισμὸς δύναται νὰ συνάπτῃ δάνεια πάσης φύσεως ὑπὸ ὅρους ἐγκρινομένους ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀνοικοδομήσεως τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ καταστραφέντων κτιρίων τῆς ἐν Κορινθίᾳ σεισμοπαθοῦς περιφερείας,

β') ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὀργανισμοῦ δυνάμει τοῦ ἀριθ. 223 πράξεώς του, ἧς τῆς ἀπὸ 10ης Ἰουνίου 1931 ὑπ' ἀριθ. 223 πράξεώς του, ἧς ἀντίγραφον κατετέθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἀπεφάσισε τὴν σύναψιν δανείου ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου δραχμῶν διακοσίων δέκα ἑκατομμυρίων (210.000.000) ἐκδοθησομένου εἰς δύο τμήματα ὡς ἀκολούθως:

Δραχ. 90.000.000 τῇ 8ῃ Ἰουλίου 1931
Δραχ. 120.000.000 τῇ 8ῃ Ἰουλίου 1932.

Συμφωνοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ὁ Ὀργανισμὸς προβαίνει εἰς τὴν ἔκδοσιν ἀνωνύμων ὁμολογιῶν ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου δραχμῶν 90.000.000 διὰ τὸ πρῶτον τμῆμα καὶ δραχμῶν 120.000.000 διὰ τὸ δεύτερον.

Ἡ ἔκδοσις αὕτη θὰ καλῆται «Λαχειοφόρον Δάνειον Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ σεισμοπαθῶν Κορινθίας 6 ο/ο 1931».

Αἱ ὁμολογίαι θὰ φέρωσι χρονολογίαν 8ης Ἰουλίου 1931.

Ἄρθρον 2.

Τὸ δάνειον ἀποσβεσθήσεται μέχρι τῆς 8ης Ἰουλίου 1967 δι' ἐτησίων δόσεων κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου χρεωλυσίας, συμφώνως πρὸς τὸν χρεωλυτικὸν πίνακα τὸν συνημμένον τῇ παρούσῃ.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ὁμολογίαι θὰ ἀποφέρωσι τόκον πρὸς 6 ο/ο ἐτησίως, πληρωτέον τὴν 8ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους. Ἡ πληρωμὴ τῶν τόκων ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν σχετικῶν τοκομεριδίων ἄρξεται διὰ τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ δανείου τὴν 8ην Ἰουλίου 1932, διὰ τὸ δεύτερον δὲ τμῆμα τὴν 8ην Ἰουλίου 1933.

Ἄρθρον 4.

Ὁ Ὀργανισμὸς ἀναλαμβάνει ὅπως χρησιμοποιήσῃ τὸ καθαρὸν προϊὸν τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ καταστραφέντων κτιρίων τῆς ἐν Κορινθίᾳ σεισμοπαθοῦς περιφερείας.

Ἄρθρον 5.

Ὁ Ὀργανισμὸς θέλει διαθέσει διὰ λαχνοὺς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 550.000 διὰ τὰς ὁμολογίας τοῦ πρώτου τμήματος, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ ἔτη καὶ μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου τὸ ποσὸν δραχ. 1.300.000 ἐτησίως δι' ἀμφότερα τὰ ὡς ἄνω τμήματα τοῦ δανείου, συμφώνως πρὸς τὸν συνημμένον τῇ παρούσῃ πίνακα.

Ἄρθρον 6.

Ὁ Ὀργανισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τριάκοντα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς 8ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν πρὸς πληρωμὴν τοῦ τόκου τῶν ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Ὀργανισμὸς ὑποχρεοῦται ἐπίσης ὅπως τριάκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς 8ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους καταβάλλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀναγκαιοῦν ποσὸν πρὸς ἐξόφλησιν τῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνοῦ κληρουμένων ὁμολογιῶν.

Ταυτοχρόνως ὁ Ὀργανισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν προμήθειαν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου ὡς αὕτη καθορίζεται κατωτέρω.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ὅλον δάνειον θὰ ἀντιπροσωπεύηται ἐκ 420.000 ὁμολογιῶν, ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου ἑκάστης ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων, ἐκδοθήσεται δὲ εἰς τίτλους μιᾶς ὁμολογίας, τῶν πέντε καὶ τῶν δέκα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁμολογιῶν ἑκάστης κατηγορίας θὰ καθορισθῇ ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων.

Ἑκάστη τῶν ὁμολογιῶν τοῦ πρώτου τμήματος τοῦ δανείου θὰ ἔχῃ προσηρτημένα 36 τοκομερίδια, τοῦ δὲ δευτέρου τμήματος 55 τοκομερίδια.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ὁμολογίαι θὰ πληρώνωνται ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον, τὸν τόκον καὶ τοὺς λαχνοὺς διὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τὴν 8ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 10.

Αἱ κληρώσεις τῶν εἰς τὸ ἄρτιον καὶ μετὰ λαχνοῦ ὁμολογιῶν θὰ ἐνεργῶνται τῇ 8ῃ Μαΐου ἑκάστου ἔτους. Ἡ πρώτη κλήρωσις ἀναφερομένη εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ δανείου ἐνεργηθήσεται τῇ 8ῃ Μαΐου 1932.

Ἄρθρον 11.

Αἱ κληρώσεις θὰ ἐνεργῶνται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, δημοσίᾳ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐξ ἑνὸς Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὡς Προέδρου, ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ. Ἡ ἄνω ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

"Αρθρον 12.

Αἱ κληρούμεναι ὁμολογίαι εἴτε μετὰ λαχνοῦ εἴτε πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ δανείου ἐξαφλοῦνται κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ πρώτου μετὰ τὴν κλήρωσιν τοκομεριδίου, ἤτοι τὴν 8ην Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους.

Εἰς τὰς μετὰ λαχνοῦ κληρουμένας ὁμολογίας δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τὸν λαχνὸν τὸ ἐκ δραχμῶν 500 κεφάλαιον τῆς ὁμολογίας ὅπερ καταβάλλεται ἰδιαιτέρως.

"Αρθρον 13.

Ἡ πληρωμὴ τῶν πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ δανείου κληρουμένων ὁμολογιῶν ὡς καὶ τῶν μετὰ λαχνοῦ τοιούτων γίνεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τοῦ τίτλου τῆς ὁμολογίας, φέροντος προσηρτημένα πάντα τὰ τοκομερίδια λήξεως μεταγενεστέρας τῆς ὡρισμένης διὰ τὴν πληρωμὴν ἡμέρας.

Τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐλλειπόντων ἐκ τῶν τοκομεριδίων τούτων ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ πληρωτέου ποσοῦ.

"Αρθρον 14.

Τοκομερίδια μὴ παρουσιασθέντα πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς 5 ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεώς των καὶ ὁμολογίαι κληρωθεῖσαι εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνοῦ, μὴ προσαχθεῖσαι δὲ ἐντὸς 20 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ὡρισμένης διὰ τὴν πληρωμὴν των χρονολογίας, θεωροῦνται παραγεγραμμέναι καὶ ἄκυροι, τὰ δὲ σχετικὰ πρὸς αὐτὰς χρηματικὰ ποσὰ παραδίδονται εἰς τὸν Ὀργανισμόν.

"Αρθρον 15.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν πρὸς ἀπόσβεσιν καὶ μετὰ λαχνοῦ κληρουμένων ὁμολογιῶν θὰ δημοσιεύωνται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐντὸς 15 ἡμερῶν μετὰ τὴν κλήρωσιν εἰς δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας ἐκδιδομένας ἐν Ἀθήναις.

"Αρθρον 16.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὁμολογιῶν (περιλαμβάνουσα τὸν τόκον, τὸ χρεωλύσιον, τοὺς λαχνοὺς καὶ τὴν προμήθειαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος) τοῦ ρηθέντος δανείου ἐξασφαλίζεται διὰ πρώτου προνομίου πρωτοπραξίας τῶν ὁμολογιούχων προτιμωμένων παντὸς ἄλλου δανειστοῦ ἐπὶ τῶν κάτωθι προσόδων τοῦ Ὀργανισμοῦ.

1) Τῶν ἐσόδων τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς λέσχης Λουτρακίου (Νόμος 3717)1928 ἀρθ. 2 § 1 ἐδάφ. β').

2) Τῆς πρὸς τὸν Ὀργανισμὸν ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους (Νόμος 3717)1928 ἀρθ. 4 ἐδάφ. β').

Ὁ Ὀργανισμὸς ὑποχρεοῦται ὅπως τὰς εἰσπραττομένας παρ' αὐτοῦ ὡς ἄνω προσόδους καταθέτῃ ἅμα τῇ πραγματοποιήσει αὐτῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἴδιον παρ' αὐτῇ λογαριασμὸν καὶ μέχρι συμπληρώσεως τῆς κατ' ἔτος ἀπαιτουμένης ὑπηρεσίας τοῦ δανείου, δικαιούμενος νὰ ἀναλαμβάνῃ ἑκάστοτε πᾶν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης πλεονάζον ποσόν.

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει μεταφέρει ἐκ τοῦ ὡς ἄνω λογαριασμοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τριάκοντα ἡμέρας πρὸ τῆς 8ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 τῆς παρούσης ἀπαιτούμενα διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου ποσά.

"Αρθρον 17.

Τὸ Δημόσιον, ὅπερ ἐγγυᾶται τὴν ἀπόδοσιν τοῦ παρεχομένου δανείου, ἀναλαμβάνει ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων προσόδων νὰ συμπληρώσῃ ταύτας δι' ἰδίων καταβολῶν.

Ἐν γένει δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου τὸ Δημόσιον ἀναλαμβάνει νὰ καταβάλλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 6 καὶ 7 ταξομένων προθεσμιῶν τὰ ἀναγκαῖα ποσὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν εἰς τὸ ἄρτιον κληρουμένων ὁμολογιῶν, τῶν τόκων, τῶν λαχνῶν καὶ τῆς προμηθείας τῆς Τραπέζης, ἐὰν ὁ Ὀργανισμὸς δὲν ἤθελε καταβάλει ταῦτα.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει γνωστοποιῇ εἰς τὸ Δημόσιον τὴν μὴ γενομένην τυχὸν καταβολὴν ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

"Αρθρον 18.

Τὸ κεφάλαιον καὶ ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου, δικαιώματος, βάρους, ἐράνου ἢ τέλους οἱουδήποτε, ὁριστομένων ἢ ἐπιβληθησομένων πρὸς ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους εἴτε νομικοῦ προσώπου, εἴτε δημοτικοῦ εἴτε ἄλλου τινός.

"Αρθρον 19.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, αἱ ὁμολογίαι, τὰ τοκομερίδια καὶ τὰπινάκια καταχωρίσεως αὐτῶν, αἱ ἐξοφλούμεναι ὁμολογίαι καὶ γενικῶς πᾶν ἔγγραφον σχετιζόμενον πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δανείου τούτου ὡς καὶ ἡ ἔκδοσις τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους χαρτοσήμου.

"Αρθρον 20.

Πᾶσαι αἱ ἀποσυρόμεναι κατόπιν κληρώσεως εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνοῦ ὁμολογίαι θὰ ἀκυροῦνται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Πᾶσαι αἱ ἀκυρούμεναι ὁμολογίαι καὶ πάντα τὰ πληρωνόμενα τοκομερίδια, ἀκυρούμενα καὶ ταῦτα, θὰ παραδίδωνται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Ὀργανισμὸν πρὸς καταστροφὴν ἐπὶ παρουσίᾳ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ ὡς καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένου παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ὁ τύπος τῆς ὁμολογίας καὶ τὸ κείμενον αὐτῆς θέλουσι καθορισθῇ ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν καὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

"Αρθρον 22.

Ἀπὸ τῆς 8ης Ἰουλίου 1938 καὶ κατὰ πᾶσαν μετέπειτα χρονολογίαν πληρωμῆς τοκομεριδίων ὁ Ὀργανισμὸς δύναται νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμολογιῶν εἰς τὸ ἄρτιον πλέον τοῦ δεδουλευμένου τόκου κατόπιν προειδοποιήσεως δύο τοὐλάχιστον ἡμερολογιακῶν μηνῶν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Ὀργανισμὸς θέλει καταβάλει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ταυτοχρόνως μὲ τὴν πρὸς ἐξαγορὰν προειδοποίησιν πᾶν ποσὸν ἀναγκαῖον διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ κεφαλαίου καὶ τόκου τῶν οὕτω ἐξαγοραζομένων ὁμολογιῶν μετὰ τῆς πληρωτέας πρὸς τὴν Τράπεζαν σχετικῆς προμηθείας. Ἡ εἰδοποίησις περὶ τοιαύτης τινὸς ἐξαγορᾶς θὰ δημοσιεύηται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ εἰς δύο ἡμερησίας ἐφημερίδας γενικῆς κυκλοφορίας, ἐκδιδομένας ἐν Ἀθήναις, τοὐλάχιστον δύο μῆνας πρὸ τῆς ὁριζομένης πρὸς πληρωμὴν χρονολογίας. Ἐν περιπτώσει μερικῆς ἐξαγορᾶς αἱ ἐξαγορασθησόμεναι ὁμολογίαι θέλουσι προσδιορισθῇ διὰ κληρώσεως.

"Αρθρον 23.

Ἑκάστη τῶν Τραπεζῶν καὶ τὰ Ταμιευτήρια ἀναλαμβάνουσι νὰ ἀγοράσωσι κατὰ τὴν κάτωθι ἀναλογίαν καὶ ἐν ταῖς κάτωθι καθοριζομέναις χρονολογίαις ὁμολογίας τοῦ εἰρημένου δανείου εἰς τὴν τιμὴν τῶν δραχμῶν 87 1)2 ο)ο (τοῖς ἑκατόν), τοῦ προϊόντος καταβαλλομένου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος :

	Α'. Τμῆμα 8-7-1931	Β'. Τμῆμα 8-7-1932	Σύνολον
Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	15.000.000	20.000.000	35.000.000
Ἐθν. Τρ. τῆς Ἑλλάδος	21.000.000	29.000.000	50.000.000
Τράπεζα Ἀθηνῶν	8.000.000	11.000.000	19.000.000
Ἐμπ. Τρ. τῆς Ἑλλάδος	4.000.000	5.000.000	9.000.000
Τράπεζα Ἀνατολῆς	1.500.000	2.500.000	4.000.000
Ἰταλοελληνικὴ Τράπ.	4.000.000	5.000.000	9.000.000
Ταχυδρ. Ταμιευτήρια	36.500.000	47.500.000	84.000.000
	90.000.000	120.000.000	210.000.000

"Αρθρον 24.

Μέχρι τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ὁριστικῶν τίτλων ὁ Ὀργανισμὸς ἐπὶ εἰσπράξει τοῦ ἀντιτίμου τῶν ὁμολογιῶν ὡς ἄνω, θέλει παραδώσῃ εἰς τὰς Τραπέζας καὶ τὰ Ταμιευτήρια προσωρινὰς ἀποδείξεις, αἵτινες θὰ ἀντικατασταθῶσι βραδύτερον διὰ τῶν ὁριστικῶν τίτλων.

"Αρθρον 25.

Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καταβάλλεται διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαχνοῦ, ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ προμήθεια 1)2 ο)ο (ἥμισυ τοῖς ἑκατόν).

"Αρθρον 26.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει κυρωθῇ διὰ Νόμου.

Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα εἰς ἐννέα ἀντίτυπα.

Διὰ τὸν Αὐτόνομον Ὀργανισμὸν Σεισμοπαθῶν Κορινθίας :
† Ο ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον :
Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας
Η. ΒΟΥΡΑΟΥΜΗΣ
Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος :
Α. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Διὰ τὴν Ἐθν. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος :
Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν :
Ι. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Ι. ΗΛΙΑΣΚΟΣ

Διὰ τὴν Ἐμπ. Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος :
ΓΡ. ΕΜΠΕΔΟΚΛΗΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀνατολῆς :
ΜΑΝ. Η. ΚΑΜΑΡΑΣ

Διὰ τὴν Ἰταλλοελληνικὴν Τράπεζαν :
GIACOMO VENTURI, ΘΕΜ. ΜΙΑΙΔΗΣ

Διὰ τὰ Ταχυδρ. Ταμιευτήρια : Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας
Χ. ΛΑΔΑΣ

ΧΡΕΩΛΥΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΑΠΟΣΒΕΣΕΩΣ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ	Ὁμολογίαι πρὸς ἀπόσβεσιν	Ὑπηρεσίαι τοῦ Δανείου				Ὑπόλοιπον ἐν κυκλοφορίᾳ	
		Κεφάλαιον	Τόκοι	Λαχνοί	Σύνολον	Ὁμολογίαι	Κεφάλαιον
8 Ἰουλίου 1931	—	—	—	—	—	180.000	90.000.000.—
8 » 1932	180	90.000.—	5.400.000.—	550.000.—	6.040.000.—	419.820	209.910.000.—
8 » 1933	3590	1.795.000.—	12.594.600.—	1.300.000.—	15.689.600.—	416.230	208.115.000.—
8 » 1934	3990	1.995.000.—	12.486.900.—	1.300.000.—	15.781.900.—	412.240	206.120.000.—
8 » 1935	4240	2.120.000.—	12.367.200.—	1.300.000.—	15.787.200.—	408.000	204.000.000.—
8 » 1936	4490	2.245.000.—	12.240.000.—	1.300.000.—	15.785.000.—	403.510	201.755.000.—
8 » 1937	4760	2.380.000.—	12.105.300.—	1.300.000.—	15.785.300.—	398.750	199.375.000.—
8 » 1938	5040	2.520.000.—	11.962.500.—	1.300.000.—	15.782.500.—	393.710	196.855.000.—
8 » 1939	5350	2.675.000.—	11.811.300.—	1.300.000.—	15.786.300.—	388.360	194.180.000.—
8 » 1940	5660	2.830.000.—	11.650.800.—	1.300.000.—	15.780.800.—	382.700	191.350.000.—
8 » 1941	6010	3.005.000.—	11.481.000.—	1.300.000.—	15.786.000.—	376.690	188.345.000.—
8 » 1942	6370	3.185.000.—	11.300.700.—	1.300.000.—	15.785.700.—	370.320	185.160.000.—
8 » 1943	6750	3.375.000.—	11.109.600.—	1.300.000.—	15.784.600.—	363.570	181.785.000.—
8 » 1944	7150	3.575.000.—	10.907.100.—	1.300.000.—	15.782.100.—	356.420	178.210.000.—
8 » 1945	7590	3.795.000.—	10.692.600.—	1.300.000.—	15.787.600.—	348.830	174.415.000.—
8 » 1946	8040	4.020.000.—	10.464.900.—	1.300.000.—	15.784.900.—	340.790	170.395.000.—
8 » 1947	8520	4.260.000.—	10.223.700.—	1.300.000.—	15.783.700.—	332.270	166.135.000.—
8 » 1948	9030	4.515.000.—	9.968.100.—	1.300.000.—	15.783.100.—	323.240	161.620.000.—
8 » 1949	9570	4.785.000.—	9.697.200.—	1.300.000.—	15.782.200.—	313.670	156.835.000.—
8 » 1950	10150	5.075.000.—	9.410.100.—	1.300.000.—	15.785.100.—	303.520	151.760.000.—
8 » 1951	10760	5.380.000.—	9.105.600.—	1.300.000.—	15.785.600.—	292.760	146.380.000.—
8 » 1952	11410	5.705.000.—	8.782.800.—	1.300.000.—	15.787.800.—	281.350	140.675.000.—
8 » 1953	12080	6.040.000.—	8.440.500.—	1.300.000.—	15.780.500.—	269.270	134.635.000.—
8 » 1954	12820	6.410.000.—	8.078.100.—	1.300.000.—	15.788.100.—	256.450	128.225.000.—
8 » 1955	13580	6.790.000.—	7.693.500.—	1.300.000.—	15.783.500.—	242.870	121.435.000.—
8 » 1956	14400	7.200.000.—	7.286.100.—	1.300.000.—	15.786.100.—	228.470	114.235.000.—
8 » 1957	15260	7.630.000.—	6.854.100.—	1.300.000.—	15.784.100.—	213.210	106.605.000.—
8 » 1958	16170	8.085.000.—	6.396.300.—	1.300.000.—	15.781.300.—	197.040	98.520.000.—
8 » 1959	17150	8.575.000.—	5.911.200.—	1.300.000.—	15.786.200.—	179.890	89.945.000.—
8 » 1960	18170	9.085.000.—	5.396.700.—	1.300.000.—	15.781.700.—	161.720	80.860.000.—
» » 1961	19270	9.635.000.—	4.851.600.—	1.300.000.—	15.786.600.—	142.450	71.225.000.—
8 » 1962	20420	10.210.000.—	4.273.500.—	1.300.000.—	15.783.500.—	122.030	61.015.000.—
» » 1963	21650	10.825.000.—	3.660.900.—	1.300.000.—	15.785.900.—	100.380	50.190.000.—
8 » 1964	22950	11.475.000.—	3.011.400.—	1.300.000.—	15.786.400.—	77.430	38.715.000.—
8 » 1965	24320	12.160.000.—	2.322.900.—	1.300.000.—	15.782.900.—	53.110	26.555.000.—
8 » 1966	25780	12.890.000.—	1.593.300.—	1.300.000.—	15.783.300.—	27.330	13.665.000.—
8 » 1967	27330	13.665.000.—	819.900.—	1.300.000.—	15.784.900.—	—	—
	420000	210.000.000.—	302.352.000.—	46.050.000.—	558.402.000.—		

Λαχνοί τοῦ ἔτους 1932					Λαχνοί τῶν ἐτῶν ἀπὸ 1933 μέχρι 1967				
Ομολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοί			Σύνολον	Ὁμολογίαι μετὰ λαχνοῦ	Λαχνοί			Σύνολον λαχνῶν
1	τῶν	Δρχ.	200.000.—	Δρχ. 200.000.—	1	τῶν	Δρχ.	300.000.—	Δρχ. 300.000.—
1	»	»	75.000.—	» 75.000.—	2	»	»	100.000.—	» 200.000.—
2	»	»	50.000.—	» 100.000.—	3	»	»	75.000.—	» 225.000.—
4	»	»	25.000.—	» 100.000.—	5	»	»	50.000.—	» 250.000.—
5	»	»	10.000.—	» 50.000.—	7	»	»	25.000.—	» 175.000.—
5	»	»	5.000.—	» 25.000.—	10	»	»	10.000.—	» 100.000.—
					10	»	»	5.000.—	» 50.000.—
18				» 550.000.—	38				1.300.000.—

Ἄρθρον 2.

1. Ὁ Α. Ο. Σ. Κ. δικαιοῦται, ὅπως ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ δυνάμει τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως δανείου δραχ. 210.000.000, διαθέσῃ ποσὸν μέχρι δραχμῶν 150.000.000 διὰ τὴν παροχὴν βοηθήματος εἰς τοὺς σεισμοπαθεῖς ἔναντι τῆς ἣν ὑπέστησαν ἐκ τῶν σεισμῶν ζημίας καὶ πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν σεισμοπλήκτων ἀκινήτων αὐτῶν. Οἱ ὅροι τῆς διαθέσεως καὶ τὰ ποσοστὰ τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω βοηθήματος θέλουν καθορισθῇ ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. ἐγκρινομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ δημοσιευομένῃ, ἐντολῇ αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Διὰ πᾶν ποσὸν χορηγούμενον εἰς τοὺς σεισμοπαθεῖς πέραν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω βοηθήματος καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ καθαροῦ προϊόντος τοῦ δανείου τῶν 210.000.000, δραχμῶν θέλουν χρεωθῇ παρὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ οἱ σεισμοπαθεῖς ὑπὸ τοὺς ὅρους χορηγήσεως δανείων ἐκ μέρους τῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων τῶν ἀσκούντων τὴν κτηματικὴν πίστιν. Τὰ ἐκ τῶν δανείων τούτων καταβαλλόμενα παρὰ τῶν σεισμοπαθῶν τοκοχρεωλύσια κατατίθενται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 16 τῆς διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένης συμβάσεως ὡς πρόσθετος ἀσφάλεια τοῦ δι' αὐτῆς συνομολογουμένου δανείου.

3. Πᾶν ποσὸν ἐκ τῆς παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καταθέσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως ἐσόδων τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. καὶ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοκοχρεωλυσίων πλεονάζον μετὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου τῶν δραχ. 210.000.000 δικαιοῦται ὁ Ὀργανισμὸς ὅπως ἀναλαμβάνῃ εἰς τὸ τέλος ἑκάστου συμβατικοῦ ἔτους (8 Ἰουλίου).

4. Τὰ οὕτω ἀναλαμβανόμενα παρὰ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. ποσὰ ὑποχρεοῦται οὗτος ὅπως διαθέτῃ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος νόμου δανείου καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου μετὰ τὴν συνομολόγησιν αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, παρέχῃ τὴν ἔγκρισιν αὐτῆς, διὰ δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐγγύησιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Σεισμοπαθῶν Κορινθίας σύναψιν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς, Κτηματικῆς ἢ ἄλλης Τραπέζης ἢ ἄλλου τινὸς πιστωτικοῦ Ἱδρύματος δανείου μέχρι ποσοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου δραχμῶν 110.000.000 πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς σεισμοπαθοῦς περιφερείας. Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω συμβάσεις δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν δανείων τούτων θέλουν διατίθεσθαι τὰ παρὰ τῶν σεισμοπαθῶν εἰσπραττόμενα ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. τοκοχρεωλύσια τῶν πρὸς αὐτοὺς δανείων αὐτοῦ ὡς καὶ οἱ πάσης φύσεως πόροι τοῦ Ὀργανισμοῦ, οἱ μὴ καταστάντες ὑπέγγυοι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ὑπηρεσίας προγενεστέρων δανείων, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν ἐκ τῶν ὡς ἄνω προσόδων ποσοῦ μέχρι δραχμῶν 1.000.000, δι' ἔξοδα διοικήσεως τοῦ Α.Ο.Σ.Κ., τοῦ ποσοῦ τούτου ὁριζομένου κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς καὶ τῆς πρὸς τὴν Κοινότητα Λουτρακίου καταβλητέας ἀποζημιώσεως συνισταμένης τῷ ἄρθρῳ 12 παρ. 1 τοῦ 3717 νόμου.

3. Αἱ πρὸς τὸν Α.Ο.Σ.Κ. δοθεῖσαι ἢ δοθησόμεναι ὑποθῆκαι ἐπὶ τῶν ἀνεγερθεισῶν ἢ ἀνεγερθησομένων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐπισκευασθεισῶν ἢ ἐπισκευασθησομένων οἰκοδομῶν διὰ τὰ πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν χορηγηθέντα ἢ χορηγηθησόμενα ὑπὸ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. δάνεια μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως μετὰ τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων πρὸς τὰς κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος δανειστρίας Τραπέζης ἢ Ἱδρύματα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δανείων τούτων δι' ἁπλῆς ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς σχετικῆς ἐγγραφῆς σημειώσεως.

4. Ἡ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένη ἐγγύησις τοῦ Δημοσίου παρέχεται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν διατηρήσεως τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἐκζήσεως παρ' αὐτοῦ, δικαιουμένου τοῦ Δημοσίου, ὅπως ἀξιώσῃ παρὰ τοῦ Α.Ο.Σ.Κ. ἢ τῶν δανειστῶν τὴν δι' ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἐξόφλησιν παρὰ τῶν σεισμοπαθῶν τῶν ἐν λόγῳ ἐνυποθήκων δανείων πρὸ πάσης παρ' αὐτοῦ τυχὸν πληρωμῆς λόγῳ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δοθησομένης ἐγγυήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἐπιλοῦ ὅτι ἀποσύρεται τὸ Νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τῆς νομοθεσίας περὶ τῆς ἐφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας. Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4464 καὶ 4591 περὶ ἀποζημιώσεων τῶν πολεμοπαθῶν» ὁ κ. **Β. Χατζηλίας** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του, ὅπως ὁρισθῇ ἡμέρα λήξεως τοῦ Βουλγαρικοῦ πολέμου ἡ πραγματικὴ τοιαύτη, διότι ὅπως εἶναι σήμερον ζημιώνονται ἄρκετοὶ πτωχοὶ ἄνθρωποι.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δέχομαι τὴν πρότασίν σας καὶ διὰ Διατάγματος θὰ κανονισθῇ τὸ δικαίωμα αὐτό.

Β. Χατζηλίας. Ἐπίσης ἔχω μίαν ἄλλην παράκλησιν διὰ τοὺς κατοίκους τῶν Φερρῶν, οἱ ὁποῖοι διὰ δανείου ἐστεγάσθησαν παρὰ τῆς Ε. Α. Π. καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν συμπεριελήφθησαν εἰς τὰ κατόπιν εὐεργετικὰ μέτρα καὶ παρακαλῶ νὰ συμπεριληφθοῦν, διότι ἀδικοῦνται.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου, οὐχ ἧττον θὰ τὸ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα, διότι εἶναι δικαία ἀξίωσις.

Β. Χατζηλίας. Ἤρεσε ἐξουσιοδότησιν διὰ Διατάγματος.

Ν. Τζερμιᾶς Ὑποστηρίζει τροπολογίαν, ὅτι πρέπει νὰ πληρωθοῦν κατὰ προτίμησιν οἱ Ἕλληνες οἱ παθόντες ἐπὶ Γερμανικοῦ ἐδάφους ἢ Γερμανικῶν ἀποικιῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς) Λησμονεῖτε ὅτι οἱ τόσα παθόντες Ἕλληνες τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας πέρνουν ἕνα ἐλάχιστον :

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὁ κ. Βουλευτὴς ζητεῖ νὰ προτιμηθοῦν εἰς τὰ περισσεύματα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἂν ὑπάρξουν τοιαῦτα θὰ τὸ ἴδωμεν τότε.

Ν. Τζερμιᾶς. Νὰ ἐξουσιοδοτηθῇ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Α. Παπαθανάσης. Εἷς τοὺς φυλακισθέντας, λέγει, ὑπὸ τῶν Συμμάχων ἐδόθη ἀποζημίωσις καὶ περὶ τούτου ἀποβλέπει ἡ τροπολογία μου. νὰ συμπεριληφθοῦν δηλ. καὶ οὗτοι. Ἐπίσης ζητῶ νὰ ἀναλάβουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβάλλουν αἰτήσεις καὶ ἀποζημιωθοῦν οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ Γκέρλιτς, οἵτινες ἐνῶ οἱ ἄλλοι συστρατιῶται των ἀπελύθησαν, αὐτοὶ παρέμειναν ὡς αἰχμάλωτοι. Πρόκειται συνεπῶς περὶ πολεμοπαθῶν πολιτῶν Ἑλλήνων στερηθέντων τῆς προσωπικῆς των ἐλευθερίας ἐξ αἰτίας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου καὶ ἄξιον πάσης προστασίας, τὸ δίκαιον τῆς τάξεως αὐτῆς τῶν πολεμοπαθῶν ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ Νομοσχεδίου, ὅπερ ἐγένετο ὁ νόμος 4278.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Διὰ τοὺς κρατηθέντας πέραν τῆς ἡμέρας ποὺ ἀπελύθη ἡ κλάσις των, εἶχα ὅλην τὴν διάθεσιν, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶναι πολλοὶ καὶ ἐὰν τοὺς περιλάβωμεν, θὰ περιορίσωμεν τὰ ποσοστὰ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἐνῷ ἐξ ἄλλου νὰ αὐξηθῇ τὸ ποσὸν τοῦ δανείου εἶναι ἀδύνατον.

Α. Παπαθανάσης. Πρόκειται νὰ τοὺς δοθῇ ἡ εὐχέρεια νὰ ἀσκήσουν τὸ δικαίωμά των.

Ο. Χατζόπουλος. Ἀνεγνωρίσατε καὶ ὑμεῖς τὸ δίκαιον τῶν αἰχμαλώτων Γκέρλιτς καὶ συνεπῶς ὀφείλετε νὰ τοὺς ἀποζημιώσητε.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τοὺς τοῦ Γκέρλιτς σᾶς εἶπα ὄχι. Διὰ τοὺς ἄλλους συμμαχοπαθεῖς, ποὺ ὡμιλήσατε, δέχομαι νὰ τεθῇ εἰς τὴν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 2 ὅτι συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ παθόντες ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν ἀρχῶν.

Ὁ κ. **Φ. Μανουηλίδης** λέγει ὅτι ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 5 δὲν δύναται νὰ ἔχῃ κῦρος, ἐφ' ὅσον οἱ πολεμοπαθεῖς δὲν ἔχουν εἰδοποιηθῇ. Ὑπάρχουν, τονίζει, χιλιάδες ἀποφάσεων, ποὺ δὲν ἔχουν κινοποιηθῇ, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἐνημερωμένον τὸ σχετικὸν γραφεῖον καὶ πρόκειται περὶ παραμεθορίων πληθυσμῶν, πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Ἔχομεν τρίμηνον προθεσμίαν νέαν.

Φ. Μανουηλίδης. Καὶ αὕτη ἄσκοπος εἶναι ἐφ' ὅσον δὲν γίνει εὐρυτάτη δημοσίευσις, ἀφοῦ καὶ αἱ Κοινότητες ἀκόμη δὲν ἔχουν καμμίαν εἰδοποίησιν παραλαβῆς τῶν αἰτήσεων.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐφ' ὅσον μένει ἀνοικτὴ ἡ θύρα τῆς ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων δὲν γνωρίζω τί ποσὸν θὰ ἀπαιτηθῇ καὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ματαιωθῇ καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἄλλων.

Φ. Μανουηλίδης. Δὲν ζητῶ νέας δηλώσεις, ἀλλὰ νὰ νομιμοποιηθοῦν οἱ ὑποβαλόντες ἀρχικὰς αἰτήσεις καὶ μὴ ὑποβαλόντες κατόπιν ἐμπροθέσμως τὰ στοιχεῖα λόγῳ ἐλλείψεως εἰδοποιήσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τοὺς δίδομεν 3 μῆνας, θέλετε περισσότερον ;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ἔχω ἀντίρρησιν, ἀλλ' αὐτὸ σημαίνει ὅτι πᾶσα περαιτέρω διανομὴ ἀναβάλλεται.

Φ. Μανουηλίδης. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ δοθῇ εὐρυτάτη δημοσίευσις.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αὐτὸ εἶναι διοικητικόν. Ἤδη ἡ προθεσμία τοῦ ἄρθρου 5 γίνεται ἑξάμηνος.

Φ. Μανουηλίδης. Συνεχίζων ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ περὶ μιᾶς κατηγορίας ἀγραμμάτων πολεμοπαθῶν, οἵτινες ἐκ κακῆς καὶ παρατύπου συντάξεως τῶν αἰτήσεών των δὲν συμπεριελήφθησαν. Δι' αὐτούς, τονίζει, νὰ γίνῃ μία ἀναθεώρησις καὶ ἀναπτύσσει σχετικὴν τροπολογίαν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶναι ἀόριστος νομοτεχνικῶς καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ.

Φ. Μανουηλίδης. Ἡ ἰδία ἡ ὑπηρεσία διεπίστωσεν, ὅτι ἔγιναν ἀδικία.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θὰ τὸ ἐξακριβώσω διοικητικῶς καὶ ἀναλόγως θὰ λάβωμεν πρόνοιαν.

Φ. Μανουηλίδης. Συνεχίζων ὑποστηρίζει τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. Χατζηλία περὶ τῶν κατοίκων τῶν Φερρῶν, ὅπως συμπεριληφθοῦν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅπως εἶπα καὶ εἰς τὸν κ. Χατζηλίαν, αὐτὸ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου. Οὐχ ἧττον ἀναγνωρίζω τὴν ἀδικον διάκρισιν καὶ θὰ τὴν ἐξετάσω.

Φ. Μανουηλίδης. Συνεχίζων ὑποστηρίζει τὴν τροπολογίαν του περὶ ἀποζημιώσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες διαταγῇ τῆς διοικήσεως ἔμειναν εἰς τὰς θέσεις των καὶ ἔχασαν τὰς ἀποσκευάς των.

Ὁ κ. **Ε. Καρυωτάκης** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του περὶ ἐκείνων ὧν αἱ αἰτήσεις ἀπωλέσθησαν.

Μετὰ ταῦτα τὸ Νομοσχέδιον ψηφίζεται εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου. Γίνεται εἶτα δεκτὰ εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς καὶ τοῦ Τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου καὶ εἰς ἑφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψῆφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ἀναθεωρήσεως ὡρισμένου εἴδους ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων φορολογικῶν παραβάσεων» ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου, ὡς καὶ τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3122 κλπ. ὡς ἐτροποποιήθη εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Μεθ' ὃ ὥρᾳ 10 15' μ. μ. λύεται, συνεναίσει τῆς Βουλῆς, ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5 μ. μ. τῆς προσεχοῦς Δευτέρας.

Οἱ Γραμματεῖς
Τ. Ἀναστασίου
Δ. Μέλφος

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΖ'.

Δευτέρας 29 Ἰουνίου 1931

Ὥρα 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Θ. Σοφούλης** ἀνελθών ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Οἱ μικροϊδιοκτῆται Ἀγρινίου ζητοῦν τὴν ἐπὶ τριετίαν ἀναστολὴν ἐκτελέσεως ἀπορράσεων καὶ πλειστηριασμῶν.

Ὁ σύνδεσμος ἐλαιοκτηματιῶν Μυτιλήνης καὶ ὁ σύνδεσμος ἐμπόρων ἐλαίου, παρακαλοῦν ὅπως ἡ ἐπιβληθεῖσα φορολογία ἐπὶ τῶν σπορελαίων ἐπιβληθῇ καὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καρυδίων καὶ ἐπὶ τοῦ καρυδελαίου.

Ἡ ἕνωσις ἐργατῶν οἰκοδομῶν Σερρῶν, ζητεῖ τὴν ἔναρξιν τῶν ἔργων Στρυμῶνος, ὁδοποιΐας, καὶ συνοικισμῶν, τὴν χορήγησιν ἐπιδομάτων ἀνεργίας καὶ τὴν σύστασιν ταμείου ὑγαλίσεως οἰκοδομῶν.

Ἡ ἕνωσις ἐφέδρων πολεμιστῶν Ξάνθης, ζητεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 4042, τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου 4180, τὴν ἀκύρωσιν τῶν γενομένων προσλήψεων ὑπαλλήλων εἰς ἑταιρίας καὶ διαφόρους ὀργανισμοὺς καὶ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν θηλέων ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ὑπηρεσιῶν.

Ὁ ἐφεδρικὸς κόσμος Διδυμοτείχου ζητεῖ τὴν ἄμεσον διάλυσιν τῶν ἑβραϊκῶν συλλόγων τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ κληροῦχοι καὶ καλλιεργηταὶ Κωροπίου ζητοῦν τὴν ὑφ' ἡσιν νομοσχεδίου «περὶ ἐγκαταστάσεως ἐργατικοῦ ἐριουργίας εἰς τὸ ἀγρόκτημα Γέρακα».

Ὁ βουλευτὴς **κ. Σ. Στεφανόπουλος** καταθέτει αἴτησιν τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος Χάβαρι τῆς Ἠλείας ζητούντων τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας οἰκοδομήσεως ἐν τῷ συνοικισμῷ ἐπὶ διετίαν.

Ὁ ἴδιος κ. βουλευτὴς καταθέτει τηλεγράφημα τῶν σιτοπαραγωγῶν Ἀχαΐας καὶ Ἠλείας ζητούντων τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 4598 περὶ συγκεντρώσεως σίτου εἰς τὴν περιφέρειάν των.

Ἡ ἐπὶ τῆς Προνοίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διατηρήσεως τῶν παρὰ τῷ τμήματι προστασίας θυμάτων πολέμου τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ὑπηρετούντων ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων μέχρι 31 Μαρτίου 1932».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ὑφισταμένων διατάξεων περὶ βασμολογήσεως τῶν λιπασμάτων».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ι. Ἀποστόλου** καὶ **Β. Ἀγγελῆς** ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ διακανονισμοῦ ὀφειλῶν τινων αὐτοῦ».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Π. Συργιάννης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἄρσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ἀπαλλοτριώσεως ἐπὶ τοῦ μοναστηριακοῦ κτήματος μετοχίου Καρδουνιῶ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. **Ε. Κουλουμβάκης, Ι. Ράλλης, Δ. Χατζῆσκος, Β. Κυρέλλος, Σ. Κωστόπουλος, Η. Παπαδόπουλος, Α. Λούλης** κλπ., ὑποβάλλουσι τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων».

Ὁ κ. **Β. Δεληγιάννης** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν), ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δι' ἐσωτερικὰς μικροεπισκευὰς καὶ προμήθειαν ἐλλειπόντων ἐπίπλων καὶ λοιπῶν σκευῶν εἰς τὴν ἐν τῷ ἐθνικῷ κτήματι Τατοΐου θερινὴν σταθμὸν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Ν. Μπότσαρης** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναλήψεως τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν».

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῶν ἐπερωτήσεων.

Μ. Μαντᾶς Ἀπεφασίσθη προχθὲς ἡ ἐρώτησις περὶ τοῦ Ταμείου Θυμάτων πολέμου νὰ μετατραπῇ εἰς ἐπερώτησιν.

Πρόεδρος. Μάλιστα. Ἔχετε τὸν λόγον.

Μ. Μαντᾶς. Ἡ κατάστασις τοῦ ταμείου θυμάτων πολέμου εἶναι πρωτοφανής, οὐδὲν ἄλλο πράττει τοῦτο, εἰμὴ νὰ κατασπαταλᾷ χρήματα κατὰ τρόπον προκαλοῦντα τὰς διαμαρτυρίας ὅλων τῶν ἀναπήρων. Τὸ κακὸν εἶναι ὅτι διευθύνεται πάντοτε τοῦτο ἀπὸ πολιτικὰ πρόσωπα. Ὑπάρχουν αἰτήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν χαθῇ καὶ ἄλλαι αἱ ὁποῖαι ἐξεδικάσθησαν πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους, χωρὶς οἱ δικαιοῦχοι νὰ πάρουν χρήματα. Πλὴν τῶν ἐν Ἀθήναις ἀναπήρων οὐδεὶς ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἔλαβεν ἐπίδομα. Γνωρίζω ἀνάπηρον ὁ ὁποῖος ἦλθε 3 φορὰς ἐκ τῆς ἐπαρχίας του διὰ νὰ λάβῃ ἐπίδομα μόνον διὰ φάρμακα, διότι αὐτὸς καὶ ὁ υἱός του εἶναι ἀσθενής, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Νομίζω ὅτι εἶναι καιρὸς ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ μέτρα, διὰ νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ αἶσχος.

Ι. Νικολίτσας. Πρό τινων ἡμερῶν συνεζητήθη ἐν τῇ Βουλῇ ἀναφορὰ τῶν θυμάτων πολέμου περὶ τοῦ ταμείου, ὁμόθυμος δὲ ὑπῆρξεν ἡ θέλησις τῆς Βουλῆς νὰ μετατραπῇ αὕτη εἰς ἐπερώτησιν, διὰ νὰ λάβωσι τὸν λόγον καὶ οἱ ἄλλοι τῶν κ. συναδέλφων καὶ διαδηλώσωσι τὴν γνώμην των διὰ τὴν ἐν τῷ ταμείῳ τούτῳ ἐπικρατοῦσαν οἰκτρὰν τραγικὴν κατάστασιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μπορῶ νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ἡ Κυβέρνησις μελετᾷ τὸ ζήτημα. Ὁ κ. συνάδελφος ὅμως εἶπε καὶ λέξεις τινὰς πέραν τοῦ δέοντος.

Ι. Νικολίτσας. Ὁ εἰσερχόμενος εἰς τὸ καλούμενον ταμεῖον θυμάτων πολέμου, δὲν αἰσθάνεται ὅτι εἰσέρχεται εἰς Δημόσιον γραφεῖον ἀλλ' εἰς στῖβον παλαιστῶν καὶ πυγμάχων. Ἡ ἐπικρατοῦσα ἀναρχία ὡς πρὸς τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν δικαιούχων εἶναι πρωτοφανής. Ὁ ἔχων τὰ μέσα βύναται νὰ ἴδῃ τὴν αἴτησίν του ἐκδικαζομένην καὶ νὰ λαμβάνῃ πλείονα τῶν ὅσων ἐζήτησεν, οἱ ἄλλοι ὅμως εἶναι καταδικασμένοι νὰ βλέπωσιν εἰς τὸ ἀρχεῖον τὰς αἰτήσεις των. Αἱ προτιμήσεις, ὁ τρόπος τῆς διανομῆς τῶν ἐν εἴδει λαφύρων διανεμομένων χρημάτων τοῦ δημοσίου, ἡ ἀναρχία, ἡ σύγχυσις, ἡ ἔλλειψις σεβασμοῦ πρὸς τὸ καθῆκον καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων εἶναι τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς λειτουργίας τοῦ Ταμείου. Ζητοῦμεν νὰ γίνῃ λεπτομερὴς ἔλεγχος ὁλοκλήρου τῆς διαχειρίσεως ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ ταμείου καὶ νὰ ἐξετασθῇ ἐὰν περιπτεριοῦχοι ὑπενοικιάζουσι τὰ περίπτερά των, διά τινας λόγους γίνεται τοῦτο καὶ ἐὰν ὑπάρχωσιν ἀνάπηροι λαμβάνοντες εἰς βάρος τῶν ἄλλων κατὰ προτίμησιν καὶ ἐπανειλημμένως βοηθήματα. Πρέπει νὰ γίνῃ μία ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ ἐξετάσῃ τὰς μερίδας τῶν λαβόντων, θὰ παρεκάλουν δὲ τὸν ἄλλοτε πρόεδρον τοῦ ταμείου συνάδελφον κ. Βουδούρην νὰ μᾶς εἴπῃ τὰς ἀντιλήψεις του διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ταμείου καὶ εἰ δυνατὸν τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους παρητήθη.

Πολλοὶ Βουλευταί. Νὰ γενικευθῇ ἡ συζήτησις, κύριε Πρόεδρε.

Ι. Νικολίτσας. Πρέπει, κύριοι, νὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι δημοσίας ὑπηρεσίας δὲν δύνανται οὔτε τὸν νόμον νὰ ἀγνοοῦσιν, οὔτε νὰ συμπεριφέρωνται κατὰ τὸ δοκοῦν. Ἐφ' ὅσον δὲ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Προνοΐας οὐδὲν μέτρον ἔλαβε διὰ τὴν κατάστασιν αὐτήν, ὑπέχει εὐθύνας τὰς ὁποίας πρέπει νὰ γνωρίσῃ ἡ Βουλή.

Δ. Κουτσοπέταλος. Λέγει ὅτι ἡ ἐπερώτησις ἦλθε συνεπείᾳ μιᾶς ἀναφορᾶς ἀναπήρων. Ἀλλ' ἴδοὺ πῶς χαρακτηρίζονται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι. (Ἀναγινώσκει).

Μ. Μαντᾶς. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν αὐτά.

Δ. Κουτσοπέταλος. Πρόκειται λοιπὸν περὶ κομμουνιστῶν οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταδικασθῇ ἐπανειλημμένως μεταξὺ δὲ αὐτῶν εἶναι δὲν γνωρίζω ἡ εἷς ἢ κυρία Μαρασλῆ, ἡ ὁποία κατὰ τὸ Ἀστυνομικὸν ἔγγραφον ἐμπνέεται ἀπὸ κομμουνιστικὰ φρονήματα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ Ταμεῖον Θυμάτων Πολέμου καὶ ἐπὶ τῆς πρακατόχου Διευθύνσεως καὶ ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ Διευθυντοῦ λειτουργεῖ πλήρως, περιεθάλψε ἀπειρίαν θυμάτων, κατώρθωσε δὲ νὰ λαμβάνουν οἱ ἀνάπηροι τακτικὰ τὸ ἐπίδομά των. Βεβαίως εἰς τὸν κυκεῶνα αὐτὸν τῶν ἀναπήρων ὑπάρχουν καὶ παράπονα, εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ ἔγιναν καὶ ἀδικίαι. Αἱ αἰτήσεις ἀποτελοῦν μέγαν ἀριθμόν, ἐφ' ὅσον δὲ ἐφημρμόσθη διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου ἡ πολιτικὴ τῶν οἰκονομιῶν, ἤτο φυσικὸν νὰ παρουσιάσῃ τοῦτο μικρὰν ἀνεπάρκειαν. Ὅλα τὰ λεγόμενα περὶ τοῦ Ταμείου εἶναι συκοφαντίαι τῶν ἀναφερομένων, ἀποτελοῦσι δὲ πρόγραμμα τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἐπιθυμοῦντος τὴν παράλυσιν, ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν. Διὰ νὰ πεισθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τῶν καταγγελθέντων, ἔπρεπε νὰ ἀνακοινωθοῦν ὡρισμένα γεγονότα, αἱ ἀοριστίαι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φέρουν οὔτε τὴν Βουλήν, οὔτε τὴν Κυβέρνησιν εἰς λῆψιν μέτρων ἐναντίον ἱδρύματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἄξιον πάσης τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης.

Κ. Βουδούρης. Ποῖος ὁ προορισμὸς τοῦ Ταμείου καὶ κατὰ πόσον τοῦτο ἐκπληροῖ αὐτὸν καὶ κατὰ ποῖον τρόπον ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον του, ἀνέφερα δι' ὑπομνήματός μου πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Προνοΐας. Εἰς τὸ βῆμα μὲ ἔφερε μία μομφὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προνοΐας, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε διὰ τῆς εἰσηγήσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμεν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ πῶς λειτουργεῖ τὸ Ταμεῖον, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν κατάργησιν τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ καὶ τὴν ὑπαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοΐας, ἡ μομφὴ ὅτι οἱ ἑκάστοτε Πρόεδροι δὲν ἔδειξαν οὔτε τὴν προσήκουσαν ἀμεροληψίαν, οὔτε διοικητικὴν ἱκανότητα. Ἐπειδὴ εἶχα τὴν τιμὴν νὰ χρηματίσω Πρόεδρος ὑπεχρεώθην νὰ λάβω τὸν λόγον, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τόσον ἀμελέτητα διαχειρίζονται τὸ ζήτημα καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ ἀποτρέψω τὸν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος θέλει προκύψει ἐκ τῆς ὑπαγωγῆς τοῦ Ταμείου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοΐας. Ὀφείλω νὰ ἐξάρω τὸ προσωπικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν ἀναπήρων καὶ ἐν γένει τῶν θυμάτων πολέμου. Γνωρίζω πόσας προσπαθείας κατέβαλε ὡς πρὸς τὰ μέσα, δι' ὧν θὰ ἐθεραπεύοντο αἱ ἀνάγκαι του, ἐμελέτησε προσωπικῶς τὸ ζήτημα καὶ ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ Ταμείου Θυμάτων, ἐζήτησε τὰς γνώμας ὅλων τῶν δυναμένων νὰ τὸν διαφωτίσουν σχετικῶς καὶ προσεπάθησε νὰ ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς τὸν ὀργανισμόν. Ἐψηφίσθη ὁ νόμος, συνέστη τὸ Ταμεῖον καὶ ἀνετέθη εἰς ἐμὲ ἡ Προεδρία, δυστυχῶς ὅμως ἀπὸ τῶν πρώτων στιγμῶν ὁ σκοπὸς τοῦ Ταμείου παρεξηγήθη κατὰ τρόπον πείθοντα ὅτι ἡ σύστασις του δὲν θὰ ἦτο μακρά. Δὲν ὑπῆρχεν οὔτε ὀργανισμὸς οὔτε μητρῶον. Ἠγνοεῖτο πόσοι ἦσαν οἱ ἀνάπηροι, ποῦ ἦσαν διεσπαρμένοι καὶ ἐν γένει ποῖαι αἱ ἀνάγκαι τὰς ὁποίας ἔπρεπε νὰ θεραπεύσῃ τὸ Ταμεῖον, Χωρὶς νὰ ἔχω τὴν διοικητικὴν ἱκανότητα τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Προνοΐας, διότι εἶχον τὸ ἐνδιαφέρον, ἐπέδειξα σχετικὴν ἱκανότητα καὶ διέθεσα ὅλας μου τὰς δυνάμεις διὰ τὰ δημιουργήσω ἕνα ὀργανισμὸν ἄξιον τοῦ προορισμοῦ του. Εὑρέθην πρὸ ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν ἀφ' ἑνὸς ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καὶ ἀφ' ἑτέρου μιᾶς μερίδος κακομαθημένων ἀναπήρων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, οἱ ὁποῖοι ἐνόμιζαν ὅτι τὸ Ταμεῖον ἔπρεπε νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ θεραπεύῃ τὰ συμφέροντα ὀλίγων θορυβοποιῶν. Τὰς ἀντιδράσεις τῶν δευτέρων τὰς παρέκαμψα, δὲν ἦτο ὅμως δυνατὸν νὰ παρακάμψω καὶ τὴν ἀντίδρασιν τοῦ Κράτους. Ὑπῆρχον περίπτερα ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ προωρισμένα διὰ τοὺς ἀναπήρους, τὰ ὁποῖα εἶχον παραχωρηθῇ εἰς διαφόρους ἐκμεταλλευτὰς ἀντὶ ἑνὸς τεμαχίου ἄρτου. Ἠθέλησα νὰ κάμω ἔλεγχον σχετικῶς,

Σ. Φλῶρος. Ἀντὶ ἐνοικίου.

Κ. Βουδούρης. Ἦτο ἀστεῖον τὸ ἐνοίκιον. Τὰ περισσότερα δὲν εἶχον κἂν παραχωρηθῇ εἰς ἀναπήρους. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὰ ἐξεμεταλλεύοντο δημοδιδάσκαλοι, Ταμίαι, Εἰσηγηταὶ Νομαρχιῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶχον παραχωρηθῇ ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτούς ;

Κ. Βουδούρης. Βεβαίως.

Θ. Χαβίνης. Ἦσαν ἀνάπηροι;

Κ. Βουδούρης. Ὄχι, μὲ μίαν ἁπλῆν αἴτησιν ἔπερναν τὸ περίπτερον.

Θ. Χαβίνης. Ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας τὰ 3)4 τῶν περιπτέρων δὲν τὰ ἔχουν ἀνάπηροι.

Κ. Βουδούρης. Ἐκάλεσα τοὺς ἀναπήρους καὶ τοὺς ὑπέδειξα, ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ κάποια τάξις. Ἀλλ' ἀτυχῶς ἡ τάξις τῶν θορυβοποιῶν πιστεύουσα ὅτι συμφέρει εἰς αὐτὴν ἡ ἀνωμαλία, ἀντέταξε πείσμονα ἄρνησιν. Κατόπιν τούτου ἀπηυθύνθην πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὴν παρεκάλεσα νὰ ἀναλάβῃ αὕτη νὰ ἐξετάσῃ ἂν τὰ λειτουργοῦντα περίπτερα τὰ ἐκμεταλλεύονται ἀνάπηροι. Ἐνῷ ὅμως ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας ἠγωνίζετο πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοΐας εὑρίσκον ὅτι ἡ διαταγή μου ἦτο σατραπική, ἔστειλεν ἀντίθετον ἔγγραφον καὶ ἐζήτει νὰ μὴ ἐφαρμοσθῇ αὕτη.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Πότε ἐστάλη αὐτή;

Κ. Βουδούρης. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1928. Μεταξὺ τῶν σοβαρῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα μὲ ἀπησχόλησαν, ἦτο καὶ ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ φέρνωμεν εἰς τὰς Ἀθήνας ὅλους τοὺς πάσχοντας, δι' ἐγγράφου μου πρὸς τοὺς νομάρχας ἐζήτησα νὰ μὲ πληροφορήσουν σχετικῶς μὲ τὰ μέσα νοσηλείας τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὰς ἕδρας των. Δυστυχῶς ἐκ τῶν 40 νομαρχῶν μόνον 2 ἢ 3 κατεδέχθησαν νὰ μοῦ ἀπαντήσουν. Ἠθέλησα νὰ καταρτίσω πίνακα τῶν ἐχόντων γενικὴν ἄδειαν πωλήσεως καπνοῦ, διότι ἤθελα νὰ περιορίσω τὸν κύκλον τῶν δικαιουμένων συντάξεως. Αἱ ἄδειαι αὐταὶ δίδονται ἐκ μέρους τῶν νομαρχῶν, οἱ ὁποῖοι εἶναι φυσικὸν νὰ κρατοῦν ἕνα πίνακα. Ἀλλ' ἐκ τῶν 40 νομαρχῶν καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου μόνον 2 μοῦ ἀπήντησαν καὶ αὐτοὶ μὲ ῥάκη ἀπαντήσεως. Ἠναγκάσθην δὲ νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ νὰ παρακαλέσω νὰ ἐπισπεύσῃ τοῦτο. Συνέστησα Ταμεῖον εὑρέσεως ἐργασίας ἀναπήρων, συγχρόνως δὲ ἀπηυθύνθην πρὸς τὰς Τραπέζας καὶ τὰς Ἀνωνύμους Ἑταιρίας διὰ τὴν πρόσληψιν ὡς κατωτέρων ὑπαλλήλων ἀναπήρων.

Π. Εὐριπαῖος. Ἀπολογίαν κάμνετε ;

Κ. Βουδούρης. Θέλω νὰ διαφωτίσω τὴν Βουλήν, διὰ νὰ μὴ πέσῃ θῦμα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προνοΐας.

Μ. Μαντᾶς. Ἅμα ἀφαιρεθῇ ἡ διεύθυνσις τοῦ Ταμείου ἀπὸ τοὺς πολιτευομένους θὰ πᾶνε ὅλα καλά.

Ν. Καρασεβδᾶς. Ὅ,τι δὲν σᾶς ἐξυπηρετεῖ εἶνε κακόν.

Κ. Βουδούρης. Ἀπηυθύνθην καὶ πρὸς τὸ Κράτος, ἐκεῖνο δὲ ποὺ εἶναι ἀποκαρδιωτικόν εἶναι, ὅτι οὐδεμία ἀπάντησις μοῦ ἐδόθη ἐκ μέρους τῶν Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐνῷ σωρηδὸν διωρίζοντο οἱ κληνῆρες. Συνέστη ἡ Γερουσία, ἔστειλα ἔγγραφον καὶ προφορικῶς παρεκάλεσα νὰ προσληφθοῦν μεταξὺ τῶν κληνήρων ἀνάπηροι τινές, ἀλλ' οὐδεὶς διωρίσθη. Τὸ αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

Ε. Τριποδάκης. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὅλοι ἀνάπηροι εἶνε.

Κ. Βουδούρης. Ὑπάρχουν διωρισμένοι, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καὶ τὰ καλύτερα περίπτερα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Διατί δὲν τοὺς καταγγέλλει τὸ Ταμεῖον θυμάτων πολέμου ;

Κ. Βουδούρης. Ἐκεῖνο ποὺ διεπίστωσα εἶναι ὅτι, ἡ Κυβέρνησις ἔδει νὰ ἀσχοληθῇ σοβαρῶς μὲ τὴν μελέτην τῆς περαιτέρω λειτουργίας τοῦ Ταμείου καὶ νὰ μάθωμεν τοὺς λόγους, δι' οὓς τοῦτο δὲν ἀπέδωσε τοὺς ἀναμενομένους καρπούς. Τὰ μέτρα βελτιώσεως αὐτοῦ θὰ εὑρεθοῦν ὅταν ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς θελήσῃ νὰ ἀσχοληθῇ σοβαρῶς,, ἀλλ' ἐκεῖνο ποὺ δὲν θὰ συνίστων εἶνε νὰ γίνῃ ἀκουστὴ ἡ εἰσήγησις τοῦ Ὑπουργοῦ Προνοίας περὶ ὑπαγωγῆς τοῦ Ταμείου εἰς τὸ Ὑπουργεῖόν του, διότι ὑφ' οὓς ὅρους λειτουργεῖ τοῦτο ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ Ταμεῖον, ἀλλὰ θὰ εἶναι καὶ ἡ τελευταία σφαῖρα κατὰ θνήσκοντος Ὀργανισμοῦ.

Ε. Κουλουμβάκης. Θὰ εἴπω, κύριοι Βουλευταί, ὀλίγας λέξεις διὰ νὰ ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν λύπην καὶ δυσφορίαν, ἥτις μὲ κατέχει ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος τούτου. Ἐὰν ἤθελεν ἀποφασισθῇ νὰ καταργηθοῦν ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ Ταμεῖα δὲν θὰ ἤρχη ἐγὼ ὁ ὁποῖος θὰ εἶχα ἀντιρρήσεις. Ἐκυκλοφόρησεν ὅμως μία ἐγκύκλιος ἀναπήρων, περὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχει ἐπίσημος βεβαίωσις τῆς Ἀστυνομίας ὅτι εἶναι κουμμουνισταί. Ἀνέγνωσα τὴν ἐκκύκλιον ταύτην καὶ τὴν εἶδα ἀναγινωσκομένην καὶ ὑπὸ πολλῶν συναδέλφων καὶ ἰδίως Βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως μετὰ τῶν ὁποίων μάλιστα καὶ συνεζήτησα περὶ τοῦ περιεχομένου. Μετὰ ταῦτα δύο ἀντιπολιτευόμενοι συνάδελφοι ἐνεγράφησαν ὡς ἐπερωτῶντες. Καὶ εἴδομεν ἔγγραφον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας ἀποδεχομένου δηλαδὴ τὴν βάσιν τῆς κατηγορίας. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἀφ' ὅτου ἀνέλαβε τὸ Ὑπουργεῖον ἐπεδίωξε διὰ παντὸς τρόπου τὴν κατάργησιν τοῦ Ταμείου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν μπορῶ νὰ δεχθῶ ὅτι εἶναι ἀνωμαλία τὸ νὰ πιστεύῃ ἕνας Ὑπουργός, ὅτι μπορεῖ νὰ καταργηθῇ ἕνα Ταμεῖον.

Ε. Κουλουμβάκης. Πρόκειται ὅμως περὶ μιᾶς ἀθεμίτου συνεργασίας μεταξὺ κομμουνιστῶν ἀναπήρων καὶ ἀντιπολιτευομένων Βουλευτῶν καὶ τοῦτο εἶναι κοινοβουλευτικῶς παράδοξον, δὲν ἔπρεπε δὲ ὁ Ὑπουργὸς νὰ ὑποπέσῃ εἰς τοῦτο. Οἱ Βουλευταὶ τῆς πλειοψηφίας, ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἡμεῖς διὰ τὰ ζητήματα τῶν ἀναπήρων, φρονοῦμεν ὅτι τὸ Ταμεῖον λειτουργεῖ σήμερον ὅσον εἶνε δυνατὸν ἀρτιώτερον. Λειτουργεῖ δὲ ἀρτίως διότι εὑρίσκεται ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ παλαιὸς πολιτευόμενος, ὅστις καὶ ἐκ τῶν παραδόσεων οἰκογενειακῶν γνωρίζει νὰ ὑπηρετῇ τὸ συμφέρον τῶν πολεμιστῶν. Μοῦ δίδεται ἀφορμὴ νὰ ἐπαναλάβω, ὅτι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ χαρακτὴρ γενικώτερος, διότι τὸ Ὑπουργεῖον αὐτὸ εἶνε Ὑπουργεῖον Προνοίας διὰ τὸ σύνολον τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἔχει ὅμως ἀρχίσῃ ἕνα πόλεμον ἐναντίον τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου, χωρὶς νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι, ἐὰν τὸ καταργήσῃ θὰ ὑποστῇ συμφοράν, πολὺ δὲ φοβοῦμαι ὅτι ὁ Ὑπουργὸς μὴ δυνάμενος νὰ ἔχῃ τὴν ἐπιρροὴν τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπὶ τῶν ἀναπήρων, ὁ σήμερον διευθύνων τὸ Ταμεῖον, θὰ εὑρεθῇ πρὸ ἀδιεξόδου. Ἡ συζήτησις ἄλλως τε εἶνε ἀνώμαλος, ἐφόσον πρόκειται νὰ ἐπικριθῇ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἷς γερουσιαστής.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἂν ἡ παρατήρησίς σας εἶναι ὀρθή, τότε δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ τοποθετοῦνται πολιτευόμενοι εἰς τὰς θέσεις αὐτὰς, διότι στερούμεθα τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐλέγχου.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὑπεύθυνος ἐνώπιον τῆς Βουλῆς εἶνε ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ἐνώπιον αὐτοῦ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου. Ἀλλὰ τὸ νὰ βλέπωμεν ἕνα Ὑπουργόν, ὁ ὁποῖος κηρύσσει τὸν πόλεμον ἐναντίον κυβερνητικοῦ Βουλευτοῦ, συμπράττων εἰς τοῦτο μὲ ἀντιπολιτευομένους Βουλευτάς, θὰ ὁμολογήσητε ὅτι εἶνε πολὺ περίεργα τὰ πράγματα αὐτά.

Ε. Τριποδάκης. Δὲν δύναμαι, κύριοι Βουλευταί, νὰ μὴ διαμαρτυρηθῶ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων μου διὰ τὰς ἐαρείας φράσεις αἱ ὁποῖαι ἠκούσθησαν ἀπὸ τοῦ Βήματος τούτου ἐναντίον τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου. Ὀφείλω νὰ δηλώσω, ὅτι ὅλαι αἱ αἰτήσεις τὰς ὁποίας τοῦ ἔστειλον ἔτυχον εὐνοϊκῆς καὶ ταχείας ἀπαντήσεως. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ταμείου τούτου δεικνύει πᾶσαν προθυμίαν καὶ προσπάθειαν νὰ διευκολύνῃ πάντα καταφεύγοντα εἰς αὐτόν. Δὲν παραλείπει ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν γέννησιν τέκνου εἰς πολύτεκνον οἰκογένειαν νὰ στείλῃ ἐπίδομα χιλιάδραχμον καὶ μάλιστα τηλεγραφικῶς. Συνεπῶς δὲν εἶνε οὔτε ὀρθὸν, οὔτε δίκαιον νὰ ἐκτοξεύωνται ἀπὸ τοῦ ἐπισήμου τούτου Βήματος κατηγορίαι ἐναντίον δραστηριωτάτων καὶ ἐντιμωτάτων ὑπαλλήλων.

Ι. Μπούτης. Ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Ταμείου ἀπέδωσε κατὰ τὸ ὀλίγον διάστημα τῆς ζωῆς του τὸ πλουσιωτάτους καρποὺς. Σωρείας προικοδοτήσεων καὶ ἐοηθημάτων ἐχορήγησε τὸ Ταμεῖον τοῦτο εἰς τοὺς ἀναπήρους πολέμου καὶ ἐὰν προσηγγίσε εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέβλεπεν ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν σύστασίν του, τοῦτο ὀφείλεται διότι τὸ Ταμεῖον διευθύνεται ἀπὸ τὸν σημερινόν του Διευθυντὴν μὲ ἀγάπην καὶ αὐταπάρνησιν. Ἐζήτησαν ὅμως νὰ ἐπιφέρουν τὴν συσκότισιν εἰς τὸ ἔργον του παραπονούμενοί τινες, ὄργανα τῆς Μόσχας.

Ι. Νικολίτσας. Αὐτὸ ἦτο ἡ ἀφορμή. Κατηγγέλθησαν ὅμως παρανομίαι. Γιατί ἄλλως τε ὁ Ὑπουργὸς προτείνει τὴν κατάργησιν τοῦ Ταμείου, ἂν λειτουργῇ τόσον καλῶς.

Ι. Μπούτης. Μὲ τὰ σχετικῶς γλίσχρα ποσά, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπιχορηγεῖται τὸ Ταμεῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀντεπεξέλθῃ εἰς τὴν θεραπείαν ὅλων τῶν ἀναγκῶν τῶν θυμάτων πολέμου.

Ι. Ράλλης. Ἡ ἐπερώτησις παρεξηγήθη κ. Πρόεδρε. Ἀφεώρα τὴν λειτουργίαν τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου ἀνεξαρτήτως ἀναφορᾶς τινος ἢ τινῶν ἀναπήρων. Καὶ εὑρέθη ὁ Ὑπουργὸς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παραδεχθῇ ὅτι οἱ ἐπερωτῶντες δὲν ἔχουν ἄδικον. Τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν Κοινοβουλευτισμόν, ὥστε ὁ ἀξιότιμος ἐξ Ἠπείρου συνάδελφος νὰ ῥιφάσῃ μέχρι τοῦ νὰ ζητήσῃ, ὥστε νὰ παραιτηθῇ ὁ Ὑπουργὸς, διότι ἀπεδέχθη ὅτι οἱ ἐπερωτῶντες ἔχουν δίκαιον. Οἱ ἐπερωτῶντες φρονοῦν ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ Ταμείου δὲν εἶναι κανονική. Ἐπιβάλλεται ἡ ἄσκησις ἐλέγχου τινὸς διὰ νὰ ἀποδειχθῇ, ἔστω καὶ τὸ ἀδύσιμον τῶν κατηγοριῶν. Μήτε σημαίνει τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι ἀνεύθυνος ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, διότι εἶναι γερουσιαστής. Διότι ὡς δικαίως παρετήρησεν ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, τοῦτο θὰ ἦτο λόγος νὰ μὴ διορίζωνται πολιτευόμενοι εἰς τοιαύτας θέσεις. Ἐγὼ μάλιστα φρονῶ ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ διορίζωνται, διότι ἠμπορεῖ νὰ μὴν εἶναι πάντοτε ἀμερόληπτοι εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των. Συνιστῶ λοιπὸν πρῶτον νὰ διαταχθῇ κάποιος ἔλεγχος καὶ δεύτερον νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου διὰ προσώπου ὄχι πολιτευομένου, ὁπότε καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀποκέντρωσις.

Τ. Ἀναστασίου. Ἔχω καὶ ἐγώ, κ. συνάδελφοι, τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀπαριθμῶ μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μου πολλὰ θύματα πολέμου καὶ συχνότατα ἐπισκέπτομαι τὸ ταμεῖον χάριν αὐτῶν. Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω τόσον ἐπὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ κ. Βουδούρη, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς σημερινῆς τοῦ κ. Φλέσσα, ὅτι τὸ ταμεῖον αὐτὸ ἐλειτούργησεν ἀρτιώτατα. Μόνον δὲ ὅταν

προσθέσω ὅτι δὲν μοῦ ὑπέδειξε μέχρι σήμερον τοὐλάχιστον, δὲν γνωρίζω διὰ τὸ μέλλον, εἰδικὰ μέτρα, εἰς τὰ ὁποῖα δύναται νὰ συνεισφέρῃ τὴν συνδρομήν του τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὥστε ἐν τούτῳ δύναμαι νὰ ἐπαναλάβω ὅτι τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος προέρχονται ἐξ ἰδίων ἀντιλήψεων καὶ δὲν πιστεύω ὅτι ἠδύνατο ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ νὰ διαθέσῃ τοιαύτας πληροφορίας, διότι οὐδὲν δεδομένον μέχρι σήμερον τοὐλάχιστον ἔχει. Ἀπ' ἐναντίας ἔχει δεδομένον ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐδήλωσε πρὸς αὐτόν, ὅτι εἶναι πρόθυμος προκειμένου περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πόλεως νὰ παράσχῃ ἀμέριστον τὴν συνδρομήν αὐτοῦ. Συνεπῶς εἶναι βέβαιος ὅτι ἐὰν ὑπῆρχε συνάφειά τις μεγαλυτέρα μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς Ἀθηνῶν δὲν θὰ ἐγένοντο ταῦτα.

Π. Τσαλδάρης. Πῶς θὰ γίνουν τὰ δημοτικὰ ἔργα ἀφοῦ δὲν ἐπιτρέπετε εἰς τοὺς δήμους νὰ συνάπτουν ὁμολογιακὰ δάνεια;

Δ. Μακᾶς. Ἡ κατάστασις εἰς ἣν ἔχει περιέλθει ἡ καθαριότης τῆς πόλεως ἥτις μετεβλήθη εἰς σκουπιδούπολιν δικαίως προκαλεῖ τὰς διαμαρτυρίας ὅλων τῶν πολιτῶν. Καὶ εἰς τοῦτο εἶναι μεγάλη ἡ εὐθύνη τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς.

Δ. Παπᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς)· Ὅπως ἐτέθη τὸ ζήτημα ἀφορᾷ ὀλιγώτερον τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ τὴν Κυβέρνησιν, περισσότερον δὲ τὸν Δῆμον Ἀθηναίων καὶ εἶναι βεβαίως ἀδύνατον νὰ διατυπωθῇ ἐπερώτησις ἐντὸς τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν Δήμον. Ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς δὲν ὑπάρχει κύριοι περιπλοκώτερον ζήτημα ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς καθαριότητος Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Διὰ τὰς δύο αὐτὰς πόλεις ἔγιναν δύο βασικὰ λάθη. Ἔγιναν ἄνευ ὑδρεύσεως καὶ ἄνευ ὑπονόμων. Τὰ ζητήματα αὐτὰ εἶναι ἀδύνατον νὰ ληθοῦν ἐντὸς ὀλίγων μόνον ἐτῶν. Χρήζουν μεγάλης καὶ ἐπισταμένης μελέτης καὶ συστηματικῆς ἐργασίας. Ἡ Κυβέρνησις, ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν ἀρχήν, ἔστρεψε τὴν προσοχήν της εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον. Μετεκάλεσε εἰδικὴν καθηγητήν. Πιστεύω ὅτι ὁ Δῆμος Ἀθηναίων θὰ θελήσῃ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὰς διαφόρους μελέτας καὶ ἡ συνεργασία μετὰ τῆς Κυβερνήσεως εἶμαι βέβαιος, ὅτι θὰ φέρῃ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα.

Ὁ κ. Στεφάνου ἀντέγραψε μίαν ἔκθεσιν περὶ ὑγιεινῆς γενομένην πρὸ 4 μηνῶν ὑπὸ ἐπιθεωρητοῦ τῆς ὑγιεινῆς, ἑνὸς ἐπιστήμονος πρωτίστης τάξεως καὶ κατόπιν προσωπικῆς μου διαπιστώσεως ὅτι ὅσα ἐλέχθησαν ἦσαν ὀρθά. Διότι πράγματι δὲν ὑπάρχει, κύριοι, ἑβδομὰς χωρὶς νὰ κάμω ἕνα περίπατον πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σᾶς εἰπω ὅτι ἡ καθαριότης τῆς πόλεως ἀπέχει μακρὰν τοῦ νὰ εἶναι ὅπως πρέπει. Δὲν ἀποδίδω εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηναίων ὅλας τὰς εὐθύνας. Ἔχει τινὰς ἐξ αὐτῶν.

Ι. Νικολίτσας. Δὲν ἔχει καμμίαν διὰ τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμούς.

Α. Παπᾶς (Ὑπουργὸς τῆς Ὑγιεινῆς). Δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν. Χθὲς πῆγα στὰ Πετράλωνα. Κάτω ἀπὸ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἀνοίγει ἕνας ὀχετός. Περνᾷ ἀπὸ ὁλόκληρον συνοικίαν, καὶ χύνεται καὶ γεμίζει μίαν πλατεῖαν. Εἰς τὸ ρεῦμα τῆς Καλλιρρόης ὑπάρχουν ἀπίστευτοι σωροὶ σκουπιδιῶν. Πλαῖ στὴν ὑγειονομικὴν σχολὴν τῶν Ἀμπελοκήπων ὑπάρχει ρεῦμα γεμᾶτο ἀκαθαρσίας, τὸ ὁποῖον κυλάει εἰς τὸ ἐπάνω τμῆμα τῆς ὁδοῦ Κηφισίας καὶ ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιον, παρὰ τὸ μνημεῖον Δραγούμη, χύνεται μέσα εἰς τὸν δρόμον. Ὑπάρχουν τὰ ρεύματα τοῦ Κυκλοβόρου τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν μίαν ἀφόρητον κατάστασιν. Εἰς τὴν ὁδὸν Ἰθάκης. ὅπου δὲν εἶναι συνοικισμός, ὑπάρχει ρεῦμα ἀκάλυπτον τὸ ὁποῖον περνᾷ ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν. Εἰς τὴν στάσιν Λεβίδη τὸ ρεῦμα Νέγρη εἶναι μία λίμνη ἀκαθαρσίας. Εἰς τὸ τέρμα Ἁγίου Μελετίου πίσω ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον Κλωναρίδου, εἰς τὴν ὁδὸν Λένορμαν 4, 5 ρεύματα ἀκάλυπτα. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς σωροὺς τῶν σκουπιδιῶν, εἶναι καὶ αὐτὸ γεγονός. Δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ὀρθὸν νὰ εἴπωμεν, ὅτι πταίει ἡ ὅλα ὁ δῆμος. Ἀλλὰ ἠμποροῦμεν νὰ ποῦμε, ὅτι θὰ ἠμποροῦσε νὰ μεριμνήσῃ κάπως περισσότερον καὶ νὰ σηκώσῃ περισσότερα σκουπίδια. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔφερε δυσκολίας διὰ τὴν σύναψιν ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ δανείου τῶν 160 ἑκατομμυρίων. Ἡ μόνη δυσκολία ἦτο ἡ ἑξῆς: Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς, ποὺ καυχᾶται ὅτι γνωρίζει τὴν κατάστασιν τῶν Ἀθηνῶν σπίτι μὲ σπίτι ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τοῦ Δήμου, ὅτι ἔχει καθῆκον πρὸ τῆς κατασκευῆς τῶν δρόμων νὰ κάμῃ τοὺς ὑπονόμους, ἢ τοὐλάχιστον νὰ καλύψῃ τὰ ἀκάλυπτα ρεύματα. Καὶ ὅτι μὲ οἱονδήποτε σχέδιον δρόμων πρέπει νὰ καλυφθοῦν τὰ ρεύματα. Δὲν νομίζω ὅπως εἶπον, ὅτι ἡ εὐθύνη τοῦ δήμου εἶναι ἀκεραία δι' ὅλα τὰ ζητήματα. Ἐὰν ὅμως κατόπιν τῆς προειδοποιήσεως ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ἡ ἰδία κατάστασις, νομίζω ὅτι ἡ εὐθύνη τοῦ δήμου εἶναι μεγίστη.

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ ἠθέλησα νὰ πληροφορηθῶ, ἐὰν παρεσχέθη ἡ συνδρομὴ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ἀπαραιτήτων ποσῶν, διότι ἄνευ αὐτῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκπληρώσῃ ὁ δῆμος τὸ ἔργον του. Εἶναι φυσικὸν ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ γίνουν τὰ ἔργα χωρὶς ὑπονόμους. Ἀλλὰ καὶ αἱ ὑπόνομοι δὲν μποροῦν νὰ γίνουν μόνον ἀπὸ τὸν δήμαρχον χωρὶς τὴν συνεργασίαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει δίκαιον λοιπὸν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ λέγουσα, ἐγὼ ἐκίνησα τὸ ζήτημα, δὲν μπορῶ νὰ κάμω τίποτε ἄλλο. Ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ καθιερώσῃ τὴν ἀρχὴν τῆς πολιτικῆς, τὴν ὁποίαν ἐπηγγέλθη ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ νὰ μὴ θεωρῶμεν, ὅτι οἱ δῆμοι ἔχουν σχέσιν μὲ τὰ πολιτικὰ κόμματα. Καὶ ὁ δῆμος Ἀθηναίων δὲν εἶναι δῆμος ἁπλός, ἀλλὰ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους. Πρέπει λοιπὸν νὰ τὸν συντρέξῃ τὸ Κράτος.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κατήγγειλε ἐμέ, ὅτι ἤλθα εἰς διαφωνίαν μὲ τὸν δήμαρχον καὶ ἄφισε νὰ νοηθῇ εἰς τοῦτο ὅτι ἡ Κυβέρνησις παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων. Ἔχω καθῆκον νὰ διαμαρτυρηθῶ κατὰ τῆς πληροφορίας ταύτης. Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναμιχθῇ ποσῶς κατὰ τὰς δημαρχιακὰς ἐκλογάς. Δὲν θὰ ἀρνηθῇ δὲ μήτε αὐτὸς ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅτι ἂν τοιαύτη δὲν ἦτο ἡ στάσις τῆς Κυβερνήσεως, ὁ νῦν δήμαρχος θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκλεγῇ. Ὁ ἴδιος τοὐλάχιστον μοῦ τὸ ἀνεγνώρισε. Καὶ ὁσάκις ἐγένετο λόγος περὶ προσκομμάτων δῆθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἔργον του, ἔσπευσεν ὁ ἴδιος νὰ διαψεύδῃ τὰς πληροφορίας. Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων ἐζήτησε νὰ κάμῃ ἕνα δάνειον διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν δρόμων. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς ἐκ τῆς μελέτης τῆς καταστάσεως τῆς πόλεως εἶχε φθάσει ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν ἐπείγοντα μέτρα. Εἶπα εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ὑγιεινῆς, ὅτι δὲν ἠμποροῦμε νὰ ὑποχρεώσουμε τὸν δῆμον νὰ κάμῃ αὐτὴν καὶ ὄχι ἐκείνην τὴν δουλειά. Ἠμποροῦμε ὅμως νὰ στείλῃς ἕνα ἔγγραφον καὶ νὰ εἰπῇς ὅτι δὲν νομίζεις ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ αὐτὸ καὶ νὰ παραλειφθῇ ἐκεῖνο. Αὐτὸ ἔκαμε. Δὲν ἤλθομεν εἰς διαφωνίαν. Καὶ βεβαίως ἡ αὐτονομία τῶν δήμων δὲν φθάνει μέχρι τοῦ σημείου, ὥστε νὰ μὴ μπορῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ λέγῃ τὴν γνώμην της.

Π. Τσαλδάρης. Νὰ μὴν ἐπιβάλλῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Κυβέρνησις συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἔχῃ ὁ Δῆμος 100 ἑκατομμύρια διὰ τοὺς δρόμους, ἠμπορεῖ νὰ ζητήσῃ νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι θὰ διατεθοῦν τὰ χρήματα αὐτὰ διὰ τοὺς δρόμους, καὶ εἴτε ὅτι ἡ Τράπεζα θὰ κάμῃ τὰς πληρωμὰς διὰ τὰς δαπάνας, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν πράγματι διὰ τοὺς δρόμους. Νομίζω, ὅτι καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖτε νὰ μὲ κατηγορήσητε. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ὁμολογιακῶν δανείων, δὲν πρόκειται περὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων Τοῦτο μᾶς συνεστήθη διὰ τὰ ἐξωτερικά μας δάνεια. Ὁ Δῆμος μᾶς ἐζήτησε 100 ἑκατομμύρια διὰ δρόμους καὶ 300 ἑκατομμύρια διὰ τὸν συλλεκτῆρα. Τὸ ἕνα τὸ ἔδωσεν ἡ Τράπεζα καὶ τὸ ἄλλο, σᾶς παρέχω τὴν πληροφορίαν, ὅτι εἶναι διατεθειμένη νὰ

τὸ δώσῃ. Οὔτε θὰ λάβῃ ἀνάγκην ὁμολογιακοῦ δανείου ὁ Δῆμος Ἀθηναίων. Τότε θὰ εἰπῆτε γιατὶ δὲν ἀρχίζουν τὰ ἔργα τῶν ὑπονόμων. Διότι οἱ διακεκριμένοι ξένοι μηχανικοὶ διεφώνησαν μὲ τὸν δῶσαντα τὴν ἄδειαν ἀναπληρωτήν του, ἐσταμάτησε τὴν συνέχειαν τῆς οἰκοδομῆς καὶ τὸν ἠπείλει ὅτι θὰ τοῦ κάμῃ πρωτόκολλα κατεδαφίσεως, ἰσχυριζόμενος ὅτι ἡ οἰκοδομὴ εἶναι ἔξω τῆς γραμμῆς κατὰ 1 μέτρον καὶ 30 ἑκατοστά. Ὁ πολίτης ἀνεφέρθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ὁ Διευθυντὴς τῶν Δημοσίων Ἔργων εἰς τὰς 25 Αὐγούστου τοῦ 1930 τοῦ ἀπήντησεν, ὅτι ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὰς πληροφορίας τοῦ Μηχανικοῦ δὲν ἔχει δίκαιον, καὶ ὅτι κακῶς τοῦ ἔδωκε τὴν ἄδειαν ὁ ἄλλος ἀναπληρωτὴς μηχανικός. Προφανὲς ἦτο ὅτι τὴν σύγκρουσιν τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ μηχανικοῦ τὴν ἐπλήρωσεν ὁ πολίτης. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦ Ὑπουργείου ἔλεγεν ὅτι θὰ διωχθῇ καὶ ποινικῶς ὁ μηχανικός, δίωξις ὅμως ἡ ὁποία μέχρι σήμερον δὲν ἔγινε. Μετὰ τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ πολίτου τότε μετέβη ἐκεῖ ὁ οἰκεῖος Ἐπιθεωρητὴς καὶ ἀντὶ διαφορᾶς τοῦ 1, 30 μ. εὗρε μόνον διαφορὰ 7 ἑκατοστῶν. Κατόπιν τούτου ἠναγκάσθη ὁ πολίτης νὰ κάμῃ τριγωνομέτρησιν διὰ μηχανικῶν, καὶ ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἔξεργαινεν ἔξω ἡ γραμμή, εἰς τὸ τέλος δὲ καὶ οἱ ἁρμόδιοι δι' Ἐπιτροπῆς διεπίστωσαν ὅτι ἐπλανῶντο, καὶ τὴν 6ην Ἀπριλίου 1931 τοῦ ἔδωκαν ἄδειαν ἀποπερατώσεως τῆς οἰκοδομῆς. Ἀλλὰ τὴν 16ην Ἀπριλίου τὸν σταματοῦν πάλιν καὶ τὴν 21ην Ἀπριλίου τὸν εἰδοποιοῦν πάλιν νὰ προχωρήσῃ. Αὐτή, τονίζει, εἶναι ἡ περιπέτεια τοῦ πολίτου ἐκείνου, ὅστις μετὰ τὰ τόσα παθήματα καὶ ἔξοδα, κατέστη ἀνίκανος νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν οἰκοδομήν. Ἀλλὰ δὲν ἔφθασε καὶ τοῦτο. Μετὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ πολίτου λύσιν τῆς ὑποθέσεως, οἱ ἁρμόδιοι χολωθέντες διατάσσουν νὰ κρημνισθῇ καὶ γειτονικόν του παλαιὸν κτίριον, μὲ τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι εἶναι καὶ αὐτὸ ἔξω τῆς γραμμῆς. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἐξετελέσθη, καὶ κατόπιν ἐορτῆς ἀνεστάλη διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου κατόπιν προσφυγῆς τοῦ πολίτου.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Πρόκειται, λέγει, περὶ ὑποθέσεως παλαιᾶς καὶ συνεπῶς δὲν ἠδυνάμην νὰ γνωρίζω τὰς λεπτομερείας, διότι δὲν ἔλαβε χώραν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου, οὔτε ἄλλως τε αὕτη διεχειρίσθη ἀπὸ τὸ κέντρον τοῦ Ὑπουργείου. Ἐκ τῶν πληροφοριῶν ποὺ μοῦ ἔδωκεν ἡ ὑπηρεσία, ἐξάγεται ὅτι ὁ περὶ οὗ πρόκειται πολίτης ἔλαβεν ἄδειαν οἰκοδομῆς τὸ 1925, ἣν καὶ ἐξετέλεσε καὶ μὲ τὴν ἴδιαν ἄδειαν τὸ 1930 ἠθέλησε νὰ προχωρήσῃ τὴν οἰκοδομήν. Εἰς τοῦτο ἠμποδίσθη, διότι ἐπὶ πλέον διεπιστώθη, ὅτι ἐξήρχετο τῆς γραμμῆς τὸ οἰκοδομούμενον καὶ συνετάγη καὶ πρωτόκολλον κατεδαφίσεως. Τώρα ὁ κ. ἐπερωτήσας βουλευτής, ἐπεκαλέσθη ἔγγραφα παρ' ἐπιτροπῆς μηχανικῶν, ἀποφανθείσης ὅτι δὲν ἐξήρχετο τὸ κτίριον τῆς κανονικῆς γραμμῆς.

Ι. Μουτζουρίδης. Ἔχω ὑπ' ὄψιν ὅλον τὸν φάκελον ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξάγεται ὅτι ἐπῆρε ἄδειαν τὸ 1925, τὴν ἀνανέωσε τὸ 1930 καὶ ἤρχισεν ἀνεγείρων τὴν οἰκοδομήν του, ὁπότε μετὰ 6 μῆνας ὁ Νομομηχανικὸς τὸν ἐσταμάτησε καὶ ἐπηκολούθησεν ὅλη ἡ περιπέτεια, τὴν ὁποίαν σᾶς ἐξιστόρησα.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἄλλου τοῦ κατεδαφισθέντος, ἀφοῦ δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ, δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ διατάξω μίαν ἀνάκρισιν καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ δώσητε τὸν σχετικὸν φάκελον.

Ὁ κ. ***Π. Φλῶρος*** ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὸν μὴ εἰσέτι κανονισμὸν τοῦ ζητήματος τῆς ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ τὰ παρ' αὐτῆς καταβληθέντα λύτρα πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν πολιτευτῶν Μελᾶ, Μυλωνᾶ, λέγει ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κατὰ τὸ 1928 εἰς Ἰωάννινα, ἀνηγγέλθη ἡ αἰχμαλωσία τῶν πολιτευτῶν Μελᾶ καὶ Μυλωνᾶ. Ἡ ὀδύνη τοῦ Ἠπειρωτικοῦ Λαοῦ διὰ τὸ κρούσμα τοῦτο τῆς ληστοκρατίας ἦτο μεγάλη. Ἐγνώσθη ὅτι οἱ λησταὶ ζητοῦν 5.000.000, καὶ ἐζητήθη ἡ ἀρωγὴ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ χρήματος, καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἔδωκε τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους εἰς τὴν

Ἐθνικὴν Τράπεζαν, καταβαλοῦσαν τὰ λύτρα. Ἡ ἐνέργεια αὕτη ἦτον ὀρθή, διηνύθησαν ὅμως ἔκτοτε 3 ἔτη καὶ ἐπειδὴ δὲν ζητοῦνται τὰ χρήματα παρὰ τῶν ὀφειλετῶν, ὁ Ἠπειρωτικὸς Λαὸς πιστεύει ὅτι τὰ λύτρα τὰ ἐπλήρωσεν αὐτὸς μὲ τὸν ὑπόλοιπον Ἑλληνικὸν Λαόν. Ἐκτὸς ὅμως τοῦ κεφαλαίου τώρα ἔχομεν καὶ τοὺς διαδραμόντας τόκους. Πρέπει λοιπὸν τὸ Δημόσιον ἢ νὰ κάμῃ ἀγωγήν, ἢ τὰ δοθέντα λύτρα νὰ συμψηφισθοῦν εἰς ὅσα ἔχουν νὰ λάβουν οἱ αἰχμαλωτισθέντες ἐξ ἄλλης αἰτίας ἀπὸ τὸ Δημόσιον, ἐκεῖνο, ἐπιλέγει, τὸ ὁποῖον θέλω νὰ μάθῃ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός εἶνε, ὅτι τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλωτισθέντων, ἅμα εἶναι πολιτευταί, δὲν τὰ πληρώνει τὸ Κράτος.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶμαι, λέγει, ἀπολύτως σύμφωνος μὲ τὸν ἐπερεσθέντα, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑποστηριχθεῖσαν γνώμην, ὅτι δὲν δύναται νὰ τεθῇ ἀρχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ λύτρα τῶν αἰχμαλωτισθέντων πολιτευομένων θὰ ἐπιβαρύνουν τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Θὰ ἦτο τοῦτο τερατώδης ἀρχὴ ἀλλὰ θὰ συμφωνήσῃ μετ' ἐμοῦ ἐλπίζω ὁ ἐπερωτῶν, ὅτι ἦτο ἀπολύτως δεδικαιολογημένη ἡ ἐνέργεια τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους, καταβολὴν τῶν λύτρων τῶν κ. κ. Μελᾶ καὶ Μυλωνᾶ. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πολιτευομένων μὴ φίλων τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι τὸ Κράτος ἔβλεπεν ἐγγύησιν, κατόπιν ἑνὸς τηλεγραφήματος πλουσίας συγγενοῦς τοῦ ἑτέρου τῶν αἰχμαλωτισθέντων, ἀναλαβούσης νὰ ἀποζημιώσῃ τὸ Κράτος, διότι δὲν ἠδύνατο βεβαίως ἡ πλουσία αὐτὴ συγγενὴς νὰ ἔχῃ καὶ νὰ δώσῃ τόσον ρευστὸν χρῆμα. Ἐπρόκειτο λοιπὸν περὶ μιᾶς εὐκολίας, τὴν ὁποίαν οὐδεὶς Κυβερνήτης θὰ ἐδικαιολογεῖτονὰ ἀρνηθῇ. Μέχρι σήμερον ἡ ὑπόθεσις μένει ἐκκρεμὴς εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ἡ ὁποία ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Δημόσιον νὰ πληρώσῃ, καὶ ἀπηντήσαμεν ὅτι πρέπει νὰ προσφύγῃ εἰς τὰ Δικαστήρια, ἵνα ἐκεῖ καθαρισθῇ ἡ ὅλη ὑπόθεσις. Ἀλλ' ὁ κ. Βουλευτὴς ἐρωτᾷ, καὶ διατί δὲν παρεκρατήσαμεν μίαν ἀπαίτησιν τῆς πλουσίας συγγενοῦς κατὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ; Ἀπαντῶ ὅτι, ὑπολείπεται ἐκ τῆς ἀπαιτήσεως ἐκείνης ποσὸν ἱκανὸν νὰ ἀσφαλίσῃ τὸ Δημόσιον καὶ ποσὸν τοκοφόρον, βεβαίως τὸ ποσὸν τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἀσφάλειαν ταύτην τοῦ Δημοσίου δὲν θὰ καταβληθῇ εἰς τὸν δικαιοῦχον πρὶν ἐκκαθαρισθῇ ἡ ὑπόθεσις. Παρακράτησις τῆς ὅλης ἀπαιτήσεως τῆς μὴ ἀναγκαίας διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Δημοσίου θὰ ἀπετέλει μέτρον ἄδικον καὶ πιεστικόν.

Π. Φλῶρος. Ὅ,τι ἔχει νὰ γίνῃ, νὰ γίνῃ γρήγορα, διὰ νὰ ἀποφευχθῇ κάθε παρεξήγησις.

Ὁ κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος.*** Ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς Συγκοινωνίας, Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν διὰ τὴν μὴ κατασκευὴν τῶν γεφυρῶν τῆς πεδιάδος Σερρῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν μὴ λῆψιν μέτρων ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν κλπ., λέγει ὅτι, αἱ ἐφετειναὶ πλημμύραι ἦσαν καὶ μεγαλύτεραι καὶ εἶχον καταστρεπτικὰ ἀποτελέσματα, διότι δὲν ἐλήφθησαν ἐγκαίρως τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, τὰ ὁποῖα καὶ ἄλλοτε ὑπέδειξε. Καὶ τοιαῦτα ἦσαν ἡ κατασκευὴ τῶν καταστρεπτικῶν γεφυρῶν ἐν τῇ πεδιάδι Σερρῶν, ὧν ἡ κατασκευὴ ἐπεβάλλετο καὶ διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς συγκοινωνίας καὶ διότι θὰ ἐχρησίμευον διὰ τὰ ἔργα τῆς Ἑταιρίας Μόγξ—Οὔλεν. Εἰς τὴν περίπτωσιν, τονίζει, τῶν γεφυρῶν αὐτῶν ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας, παρέλειψε νὰ φροντίσῃ παραπεισθείς ἀπὸ ἄλλας πληροφορίας. Ἐπίσης, συνεχίζει, αἱ πληροφορίαι τῆς ὑπηρεσίας Δημοσίων Ἔργων περὶ ἐξασφαλίσεως τῶν συνοικισμῶν Δασοχωρίου καὶ Ἡρακλείας δὲν εἶναι ἀκριβεῖς, ὁ δὲ συνοικισμὸς Ποντισμένος, ὡς γνωρίζει καὶ ὁ κύριος Ὑπουργὸς εἶναι ἡμικατεστραμμένος, αἱ δὲ ἐπανειλημμέναι ἡμῶν ὑποδείξεις πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἠνάγκασαν αὐτὴν ἐπὶ τέλους νὰ πιστοποιήσῃ, ὅτι ὄντως εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ ὅλη ἡ περιφέρεια τῶν συνοικισμῶν ἐκείνων καὶ ἐλπίζω, ὅτι δὲν θὰ ἀδιαφορήσῃ ὁ κύριος Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας. Ὅσον ἀφορᾷ, συνεχίζει, τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰ ἔργα τοῦ Στρυμῶνος ὁ κύριος Ὑπουργὸς ἔκαμεν ὄντως σύστασιν νὰ προτιμῶνται οἱ παθόντες, ἀλλὰ ἡ Ἑταιρία ἔχει ἰδικήν της τακτικὴν καὶ προσλαμβάνει τοὺς ἐργάτας κατ' οἰκείαν κρίσιν καὶ ἀφίνει τοὺς πλημμυροπαθεῖς καὶ τοὺς ἀπωλέσαντας τὸν κλῆρόν των καὶ ἡ διαγωγὴ αὕτη τῆς Ἑταιρίας εἶναι ἀκατανόητος, ἐφ' ὅσον μάλιστα γνωρίζει ὅτι αἱ πλημμύραι κατὰ μέγιστον μέρος ὀφείλονται εἰς τὰ ἔργά της. Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις, τονίζει, δὲν ἐπιβάλλει τὴν πρόσληψιν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἰς τὰ ἔργα τῆς Ἑταιρίας, τότε πρέπει νὰ λάβῃ πρόναιαν διατροφῆς των, ἢ ἀποζημιώσεώς των, ἐφ' ὅσον ἡ κατάστασίς των εἶναι δεινή.

Ἀναφερόμενος εἶτα εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐπερωτήσεώς του περὶ τῶν καταστροφῶν τοῦ ποταμοῦ Ἀγγίτου, λέγει, ὅτι οὗτος ἐφέτος διὰ τῶν πλημμυρῶν του, εἰς μίαν μόνον ὁμάδα συνοικισμῶν, ἐπέφερε ζημίαν (10 [illegible]), εἰς ἄλλην δὲ ἀπὸ 15—25 ο/ο καὶ ὅτι ἐνδείκνυται ἀπολύτως ἡ κατασκευὴ προσωρινῶν ἔργων εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, διότι καὶ αἱ φθινοπωριναὶ καὶ αἱ ἐαρινὰι σποραὶ παρασύρονται. Ἰδίως τονίζει, ὁ συνοικισμὸς Δήμητρας εἶναι κατεστραμμένος καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τραγικὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν. Οἱ ἀτυχεῖς αὐτοὶ πλημμυρισμοὶ δὲν ζητοῦν τίποτε ἄλλο παρὰ ἕστω καὶ προσωρινὰ ἀναχώματα, διὰ νὰ προληφθοῦν μέλλουσαι καταστροφαί, συγχρόνως δὲ νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νὰ μὴ τοὺς πιέζῃ διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν δανείων καὶ νὰ μετατρέψῃ ταῦτα εἰς μεσοπρόθεσμα. Ἐάν, προσθέτει, δὲν ληφθοῦν ἀπὸ τώρα τὰ μέτρα αὐτά, θὰ θρηνήσωμεν βραδύτερον μεγαλυτέρας καταστροφάς.

Ὁ ἴδιος κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** ἀναπτύσσων ἑτέραν ἐπερώτησίν του πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, διὰ τοὺς παραμεθορίους πληθυσμούς, ἀναλύει τὰ δαπανηθέντα ποσά, εὑρίσκει ὅτι ἡ διάθεσίς των γίνεται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κακῶς, ἀφοῦ ἐδαπανήθησαν 5.000.000 δι' ἐκκλησίας καὶ ἐξαίρει μόνον τὰ διατεθέντα διὰ μικρὰ ὑδραυλικὰ ἔργα. Ζῷα, λέγει, δὲν ἠγοράσθησαν, ἐνῷ ταῦτα ἦσαν ἀπολύτως ἀπαραίτητα, τὰ δὲ δοθέντα χρηματικὰ βοηθήματα, ναὶ μὲν ἐδόθησαν εἰς πεινῶντας πληθυσμούς, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὦσι παραγωγικά. Διεπίστωσα, λέγει, καὶ ἄλλοτε, διαπιστώνω καὶ πάλιν, καὶ τώρα, ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῆς στεγάσεως εἶναι αἱ αὐταὶ τοῦ ἔτους 1928, καὶ εἶναι καὶ χειρότεραι, δεδομένου ὅτι τὰ παλαιὰ βουλγαρικὰ οἰκήματα ὁσημέραι καταρρέουν. Ὑπάρχει ἔκθεσις Ἐπιθεωρητοῦ τονίζουσα ὅτι χρειάζονται καινούργια οἰκήματα, διότι ἐντὸς τῶν παλαιῶν δὲν δύνανται οὔτε ζῶα νὰ μείνουν. Καὶ ὅμως, τονίζει, τὰ κατερειπωμένα αὐτὰ οἰκήματα, ἐχρεώθησαν μὲ 50 καὶ 100 λίρας, ἐνῷ δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡ ἀναθεώρησις τῆς χρήσεως τῶν οἰκημάτων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι ἄνευ ἀξίας καὶ εἶναι καὶ σπίτια προκαλύψεως. Καὶ γενικώτεροι ἐθνικοὶ λόγοι ἐπιβάλλουν τὴν χάραξιν ἰδίας πολιτικῆς εἰς τὸ ζήτημα τῶν παραμεθορίων καὶ διὰ μὲν τὸ ζήτημα τῶν οἰκημάτων ἐπιβάλλεται σεισάχθεια, διὰ δὲ τὸ ζήτημα τῶν λοιπῶν χρεώσεων νὰ γίνῃ ἐπιεικεστάτη ἀναθεώρησις, δεδομένου ὅτι πρόκειται περὶ πληθυσμοῦ πτωχοτάτου καὶ ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὸν στρατὸν φρουρεῖ τὰ σύνορα. Τὸ τελευταῖον νομοσχέδιον ἐρρύθμισε τὸ ζήτημα τῶν χρεῶν, ἀλλ' ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν ἔχουν πλήρη γεωργικὸν κλῆρον, οὐδὲ κτηνοτροφίαν, εἶναι προφανές, ὅτι δὲν δύνανται νὰ πληρώσουν τὰ χρέη των. Ἐπιβάλλεται, συνεπῶς, νὰ προνοήσῃ συντόνως ἡ Κυβέρνησις νὰ τοὺς ἀποκαταστήσῃ κτηνοτροφικῶς, νὰ τοὺς βοηθήσῃ νὰ ἀναπτύξουν δενδροκομεῖα, σηροτροφεῖα, καὶ μελισσοκομεῖα, νὰ τοὺς ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰ βαρύτατα χρέη των, κατὰ τὴν κατανομὴν τῶν πιστώσεων, νὰ φροντίσῃ κατὰ πρώτιστον λόγον νὰ διατεθοῦν αὗται διὰ τὴν στέγασιν τῶν πλημμυροπαθῶν καὶ τῶν παραμεθορίων.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας), λέγει, ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰς γεφύρας, αὗται εἶναι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ προσπελάσεως διὰ τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα θὰ κάμῃ ἡ Ἑταιρεία Οὔλεν μετὰ 2, 3 χρόνια, ἐζήτησα, προσθέτει, ἂν δύνανται νὰ γίνουν ἀπὸ τοῦδε

καὶ μοῦ ἐδηλώθη ὅτι θὰ εἶναι ἄχρηστοι διὰ τὰ ἔργα, διότι χρειάζονται νὰ εἶναι δεκτικαὶ ὡρισμένου βάρους. Θὰ ἐξετάσωμεν ὅμως, ἐὰν αὗται δύνανται νὰ ἐκτελέσουν μεμονωμένα ἔργα τῶν κοινοτήτων.

Ὡς πρὸς τὰ παράπονα διὰ τὸν ποταμὸν Ἀγγίτην καὶ τὸν συνοικισμὸν Ἡρακλείας κλπ. εἶπον καὶ ἄλλοτε, ἐπαναλαμβάνω καὶ τώρα, ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Στρυμῶνος ἐκτελοῦνται ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ἀλλάξῃ κάθε ἡμέραν. Ἐὰν πρόκειται περὶ προχείρων καὶ μικρῶν ἔργων, ἔδωκα ἐντολὴν νὰ ἐξετάσῃ ὁ προϊστάμενος, ἐὰν δύναται νὰ γίνουν αὐτά. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόσληψιν τῶν ἐργατῶν ἔδωκα συστάσεις πρὸς τὴν Ἑταιρίαν, αἱ ὁποῖαι εὑρέθησαν ἀντίθετοι πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ὅστις δὲν εἶχε ὑπ' ὄψιν του τὴν περίπτωσιν τῶν πλημμυροπαθῶν.

Ἐδόθησαν περὶ τούτου ἐξηγήσεις καὶ τὸ ζήτημα διευθετεῖται. Πάντως οἱ ἐργάται θὰ προσλαμβάνωνται, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀνάγκη, διότι δὲν εἶναι ἀρθὸν ν' ἀπολύωνται οἱ παλαιοὶ ἐργάται. Περὶ τῶν ἄλλων σημείων τῆς ἐπερωτήσεως θ' ἀπαντήσῃ ὁ κύριος Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Λέγει ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐφρόντισεν ἐγκαίρως καὶ ἔλαβε κάθε δυνατὸν μέτρον διὰ τοὺς πλημμυροπαθεῖς, γενικῶς χωρὶς νὰ κάμῃ καμμίαν ἐξαίρεσιν. Βεβαίως εἰς ἀποζημιώσεις δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀνταποκριθῶμεν ἡ δὲ Ἀγροτικὴ Τράπεζα δὲν ὑπελήφθη εἰς δρᾶσιν.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Δὲν ἔκαμεν εἰς ὑμᾶς τίποτε, διαπίστωσιν δὲ ζημιῶν δὲν ἔκαμε οὔτε τὸ Ὑπουργεῖον οὔτε ἡ Τράπεζα.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Ὅ,τι ἔγινε δι' ὅλας τὰς περιφερείας, ἔγινε καὶ διὰ τὰς Σέρρας καὶ ἐξαιρέσεις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν, διὰ δὲ τὴν Μακεδονίαν εἶναι διατεθειμένα ὡρισμένα ποσὰ ἐντὸς τοῦ περιθωρίου τῶν ὁποίων κινούμεθα, ὅταν ἐμφανισθοῦν αἱ περιπτώσεις ποὺ προβλέπουν αἱ πιστώσεις αὐταί. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν εἶναι γνωστὸν μὲ ποίαν στοργὴν ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ τελευταίου νόμου ἐφρόντισε νὰ γίνῃ μία ἐπιεικεστάτη χρέωσις ἀναλόγως τῆς οἰκονομικότητος τῶν ἀγροτῶν καὶ τῆς Γενικῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως. Ἐν γένει, ἐπιλέγει, ἡ Κυβέρνησις ὅ,τι ἠδύνατο νὰ δώσῃ τὸ ἔδωσε καὶ τὸ δίδει καὶ ὅ,τι μέτρα ἠδύναντο νὰ ληφθοῦν τὰ ἔλαβε καὶ θὰ λάβῃ.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ἐπαναλαμβάνω λέγει ὅτι τὰ οἰκήματα τῶν παραμεθορίων εἶναι κατὰ 80 ο/ο ἄνευ ἀξίας καὶ ὅτι οὐδὲν σοβαρὸν μέτρον ἐλήφθη πρὸς ἀποκατάστασίν των.

Αἱ ἀνάγκαι των εἶναι ἐπιτακτικαὶ καὶ αἱ πιστώσεις ποὺ δίδονται εἶναι ἀνεπαρκέστατα, χρειάζονται μόνον ἐκεῖ 20 χιλ. οἰκήματα καὶ τὸ ποσόν, ποὺ διαθέτετε ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, εἶναι ἀνεπαρκέστατον. Θέλομεν, τονίζει, ἐνίσχυσιν διὰ νὰ κάμωμεν πραγματικὴν γεωργοκτηνοτροφικὴν πολιτικὴν καὶ πρὸς τοῦτο εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη διὰ μὲν τὰ οἰκήματα νὰ γίνῃ σεισάχθεια, δι' ὅλας τὰς ἄλλας ἀνάγκας νὰ ληφθῇ πρόνοια ἐνισχυομένου τοῦ ἐφοδιασμοῦ.

Ὁ ἴδιος κ. ***Σ. Ἀνθρακόπουλος*** ἀναπτύσσει ἐπερώτησιν του πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν πιστώσεων ὑπὲρ τῶν βιοτεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν τάξεων τῆς Μακεδονίας, αἵτινες διατελοῦν, ὡς τονίζει, ὑπὸ πρωτοφανῆ οἰκονομικὴν κρίσιν.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), λέγει ὅτι θὰ ἐπέμβῃ ἐπειγόντως καὶ θὰ συστήσῃ θερμῶς εἰς τὰς Τραπέζας νὰ ἐπαναλάβουν τὰς πιστώσεις των εἰς τοὺς πιστούχους ἐπαγγελματίας βιοτέχνας καὶ ἐμπόρους τῆς πόλεως Σερρῶν καὶ τῶν κωμοπόλεων αὐτῆς.

Ὥρα 9 καὶ 1)2 διακόπτεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 10 1)2

Μετὰ τὴν διακοπήν

Ἡ συνεδρίασις ἐπαναλαμβάνεται τὴν 10 καὶ 40'.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς σύνολα νομοσχεδίων.

«Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς καὶ τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος.

«Περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς κλπ. ἐπὶ ρυμοτομουμένων ἀκινήτων.

«Περὶ ἀναθεωρήσεως ὡρισμένου εἴδους ἀποφάσεων καὶ διοικητικῶν δικαστηρίων φορολογικῶν παραβάσεων», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς καὶ τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 26 «τοῦ Κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους καὶ ὅλων τῶν παρεπομένων φόρων, τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα εἴδη ἐφ' ὅσον εἶναι τῆς ἀτομικῆς χρήσεως τῶν ἐπιβατῶν καὶ ὁδοιπόρων καὶ ἀνάλογα πρὸς τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν θέσιν, ἤτοι 1) Τὰ μεταχειρισμένα εἴδη ἐνδυμασίας, στολισμοῦ, καθαριότητος, 2) Τὰ πράγματι μεταχειρισμένα εἴδη καὶ ἐργαλεῖα, ἅτινα φέρουσι συνήθως μεθ' ἑαυτῶν οἱ ταξιδεύοντες, οἷον διόπτραι, φωτογραφικαὶ μηχαναί, γραμμόφωνα, δίσκοι γραμμοφώνων μέχρι δέκα, ὅπλα ποδήλατα, ἁμάξια παίδων, ὀκριόντας ζωγράφων, φορητὰ μουσικὰ ὄργανα (ἐξαιρέσει τῶν ἰατρικῶν ἐργαλείων καὶ συσκευῶν ραδιοφώνου καὶ ἁρμονίων) καὶ ἄλλα ἀνάλογα εἴδη. Ἡ εἰσαγωγὴ εἰδῶν μονοπωλίων ἢ ἄλλων ἀπηγορευμένων εἰδῶν ἀπαγορεύεται ἀνεξαρτήτως ποσότητος. 3) Εἴδη τινὰ τροφίμων ὡς γλυκίσματα κλπ. εἰς ποσότητα μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 2 χιλιόγραμμα, ἅτινα συνήθως κομίζουν οἱ ταξιδεύοντες δι' ἰδίαν χρῆσιν. 4) Εἴδη καινουργῆ εἰς μικρὰς ποσότητας καὶ μικρᾶς ἀξίας τῆς ἀτομικῆς χρήσεως τῶν ἐπιβατῶν ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν θέσεως κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου καθορισθησόμενα.

Ἄρθρον 2.

Τὰ μεταχειρισμένα ἔπιπλα, εἴδη ἐπιπλώσεως ἐν γένει καὶ σκεύη συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μεταχειρισμένων κλειδοκυμβάλων, ἁρμονίων, πιανολῶν, ραδιοφώνων, αὐτοκινήτων τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν προσώπων μετοικούντων εἰς Ἑλλάδα, ὑπόκεινται εἰς δασμὸν μέν 5 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐφ' ὅσον συνοδεύονται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Προξενικῆς ἢ ἄλλης τοπικῆς ἀστυνομικῆς ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς, ὅπου δὲν ἐδρεύει Ἑλληνικὴ Προξενικὴ ἀρχή, βεβαιούσης ὅτι ταῦτα ἀπετέλουν τὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐγκατάστασιν τούτων, καὶ ἐφ' ὅσον μετακομίζονται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἀρίξεως τοῦ κυρίου αὐτῶν, εἰς δασμὸν δὲ 10 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας των, ἐφ' ὅσον κομίζονται πέραν τοῦ τριμήνου, ἀλλὰ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιητικοῦ εἰς δασμὸν 20 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐφ' ὅσον δὲν συνοδεύονται ὑπὸ προξενικοῦ πιστοποιητικοῦ.

Προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς μεταχειρισμένων αὐτοκινήτων τὰ ὡς ἄνω πιστοποιητικὰ δέον νὰ συνοδεύωνται ἀπαραιτήτως καὶ ὑπὸ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως τῶν ὡς ἄνω πιστοποιητικῶν καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ κυρίου αὐτῶν.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τὰ πρὸς χρῆσιν Ἀπαλλάσσονται τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων μεθ' ἑαυτῶν φερόμενα εἴδη ἐνδυμασίας, στολισμοῦ καθαριότητος ἢ εἰδικῆς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον εἶναι μεταχειρισμένα καὶ τῆς ἀποκλειστικῆς χρήσεως τῶν νομιστῶν.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 62 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» , ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4057 τῆς 1 Μαρτίου 1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 κλπ.» καὶ ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 4608 τῆς 28 Ἀπριλίου 1930, «περὶ μεταβολῶν κλάσεων βιομηχανικῶν τινων εἰδῶν» προστίθενται καὶ ἕτεραι παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω:

4. Ἡ διάρκεια τῆς ἀποταμιεύσεως εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν δημοσίων ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων παντὸς εἴδους τροφίμων ὁρίζεται δωδεκάμηνος, τῶν δὲ λοιπῶν ἐμπορευμάτων ὡς καὶ κενῶν δοχείων δεκαεξαμήνου.

5. Ἡ διάρκεια ἀποταμιεύσεως κενῶν δοχείων παραλαμβανομένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 64 (τοῦ νόμου 1165) ὁρίζεται διετής.

6. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 54 καὶ 57 (τοῦ νόμου 1165) αἱ κατὰ τὰς δύο προηγουμένας παραγράφους προθεσμίαι λογίζονται ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ἀποταμιεύσεως καὶ δύνανται νὰ παρατείνωνται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ ἀνώτερον τῶν ἓξ (6) μηνῶν, διὰ γενικῶν ἢ εἰδικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφαρμόζονται δὲ καὶ διὰ τὰς ἀποταμιεύσεις τὰς ἐνεργηθείσας ἀπὸ 1 Δεκεμβρίου 1929 καὶ ἐφεξῆς.

7. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθῇ μειωμένος δασμὸς ἐπὶ τῶν κενῶν βαρελίων σιδηρῶν ἢ ξυλίνων καὶ καλαθίων σταφυλῶν εἰσαχθέντων πρὸς ἐπενεξαγωγὴν μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1930 καὶ εἰς ποσότητα οὐχὶ ἀνωτέραν τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῶν εἰσαχθέντων. Προκειμένου δὲ περὶ ἐγγυητῶν ἀποθανόντων εἰσαγωγέων ἡ μείωσις ἐπιτρέπεται νὰ γείνῃ ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἐγγυηθείσης ποσότητος.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐμπορεύματα ἀποταμιευθέντα μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1928, πλὴν τῶν κενῶν δοχείων τῶν παραλαμβανομένων εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν πρὸς πλήρωσιν ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐπανεξαγωγήν, δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931 κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς θὰ καθορίζωνται καὶ οἱ ὅροι ὑφ' οὓς θὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀποστολὴ αὕτη, ἔστω καὶ ἂν ἐνοικοποιήθη ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νόμου 1165 πρόσκλησις.

2. Τὰ ἐν ἀποταμιεύσει ἐμπορεύματα, ὧν ἐπετράπη ἡ ἐξαγωγὴ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὰ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαχθησόμενα, ἀπαλλάσονται τῆς πληρωμῆς τόκου ὑπερημερίας καὶ προσθέτων τελῶν.

Οἱ κατηθλημένοι ὅμως τόκοι ὑπερημερίας καὶ πρόσθετα τέλη δὲν ἐπιστρέφονται ἐκτὸς ἃ κατεβλήθησαν δι' ἐπανεξαγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξ ἀποταμιεύσεως καπνῶν εἰς φύλλα καὶ στρατιωτικῶν εἰδῶν.

3. Κενὰ δοχεῖα ἀποταμιευθέντα μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1929 δύνανται νὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄνευ πληρωμῆς τόκων ὑπερημερίας καὶ προσθέτων τελῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν σχετικῶν πράξεων ἀποταμιεύσεως μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1931. Ἐὰν δὲν ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ὑπόκεινται εἰς τὰ νόμιμα εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ λοιποὺς φόρους καὶ δικαιώματα, καθιστάμενα ἀπαιτητὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1932 ἄνευ κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ὁριζομένης προσκλήσεως.

4. Ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τόκων ὑπερημερίας τὰ μέχρι τῆς ἐνδεκάτης (11) Αὐγούστου 1931 καταβαλλόμενα εἰσαγωγικὰ τέλη, φόροι κλπ. ἐμπορευμάτων ἐν ἀποταμιεύσει διατελούντων, πλὴν τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, φόρων κλπ. τῶν καταβαλλομένων ἐπὶ ἐμπορευμάτων ὧν διεπιστώθη ἔλλειψις ἐκ τῶν ἀποθηκῶν, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς τόκους ὑπερημερίας. Οἱ καταβληθέντες τόκοι δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἄρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4607 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου νόμων» τῆς 1 Μαΐου 1930 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπεξειργασμένων καπνῶν τῶν διαμετακομιζομένων δι' Ἑλλάδος ἢ ἀποταμιευομένων.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἐμπορεύματα Βουλγαρικῆς προελεύσεως τὰ εὑρεθέντα ἐν πλῷ ἢ ὑπὸ ἐκφόρτωσιν ἢ ἐν ἀποταμιεύσει ἢ ὑπὸ τελωνισμὸν κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν παρήχθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταγγελίας τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἐμπορικῆς συμβάσεως, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐκ τῶν περιλαμβανομένων ἐν τῷ καταργηθέντι ὡς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν Διατάγματι τῆς 12 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ ἐφαρμογῆς ἐλαχίστου δασμοῦ κλπ.» δύνανται νὰ ὑποχθῶσιν εἰς τὸν συμβατικὸν δασμὸν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ ἰσχύσῃ καὶ ἐπὶ βουλγαρικῶν ξυλανθράκων τελεσάντων ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ παλαιοτέρων συμβολαίων, συνεπαγομένων ποινικὰς κυρώσεις διὰ τὴν μὴ παραλαβὴν ἢ τὴν ἀκύρωσίν των καὶ ἐφ' ὅσον γνωματεύσει καταφατικῶς ἡ Διαρκὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Δασμολογίου.

Ἄρθρον 8.

Ἁρμοδία Ἀρχὴ ἵνα ἀποφαίνηται ἐπὶ ἐρωτημάτων περὶ δασμολογικῆς κατατάξεως ἐμπορευμάτων εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Τελωνειακῶν Ἀμφισβητήσεων, ἥτις ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων γνωμοδοτεῖ μόνον κατόπιν καταθέσεως ἐνώπιόν της δειγμάτων τοῦ ἐμπορεύματος τοῦ ὁποίου ἠγνοεῖτο ἡ δασμολογικὴ κατάταξις ἢ πλήρης καὶ ἀκριβὴς περιγραφὴ αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον λόγῳ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἀξίας ἢ τοῦ μεγάλου ὄγκου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Κώδικος Δασμολογίου καὶ ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22 Δεκεμβρίου 1923 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

Ἐπὶ τῶν κατ' ἐκτίμησιν τελωνιζομένων ἐμπορευμάτων ὡς ἀξία λογίζεται ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξαγωγῆς, ἐξακριβωμένου διὰ παντὸς πειθόντος στοιχείου (τιμολόγια προξενικά, δελτία ξένων χρηματιστηρίων ἐμπορευμάτων, βεβαίωσις διπλωματικῶν ἢ Προξενικῶν Ἀρχῶν κλπ.) προσαυξανομένη καὶ διὰ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ ἀσφαλίσεως.

Τὰ εἴδη ἅτινα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ τε γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ δασμολογίου, δὲν δύνανται κατ' ἀναλογίαν νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τινα τῶν ἐν αὐτῷ κλάσεων, ὑποβάλλονται κατ' ἐκτίμησιν εἰς τέλος 30 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας των, ἐὰν εἶναι συμβατικῆς προελεύσεως ἢ εἰς τέλος 50 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας των, ἐὰν εἶναι προελεύσεως μὴ συμβατικῆς. Ἡ ἀξία καὶ τούτων ἐξευρίσκεται ὡς ὁρίζεται ἐν τῇ α' παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰδῶν πρὸς ἐπισκευὴν ἢ ἐπεξεργασίαν εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν δασμὸς 20 ο)ο ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ἀξίας τῆς πρὸ τῆς πρὸς ἐπισκευὴν ἐξαγωγῆς του καὶ τῆς ἀξίας ἣν ἐκτήσατο μετὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν τοῦ ἐπισκευαζομένου ἢ ἐπεξειργασμένου.

Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐγχωρίων σισυροδεμάτων πρὸς ἐπεξεργασίαν τούτων εἰς μηλωτὰς εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν δασμὸς 20 ο)ο ἐπὶ τῆς

ἀξίας τῆς ἐργασίας, νομίμως βεβαιουμένης παρὰ τῶν οἰκείων προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 14 παράγραφος 1 τοῦ νόμου 4607 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1) Τὰ εἴδη τὰ εἰσαγόμενα ἀτελῶς ἢ ἐπὶ ἠλαττωμένῳ τέλει, δυνάμει νόμων ἢ συμβάσεων, δι' ὡρισμένον σκοπὸν ἢ δι' ὡρισμένην εἰδικὴν χρῆσιν καὶ μὴ χρησιμοποιούμενα δι' ὃν σκοπὸν ἢ εἰδικὴν χρῆσιν εἰσήχθησαν, δύνανται νὰ ἐκτελωνίζωνται πρὸς ἀνάλωσιν, καταβαλλομένων τῶν νομίμων τελῶν, ἢ νὰ διαμετακομίζωνται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπαγορεύεται δὲ νὰ τίθενται εἰς ἀποταμίευσιν ἢ νὰ εἰσάγωνται εἰς τὴν ἐλευθέραν Ζώνην Θεσσαλονίκης, πλὴν τῶν κενῶν δοχείων, τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ ἀποταμίευσις καὶ εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν παραλαβή. Κατὰ τὴν ἀποταμίευσιν καὶ εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν παραλαβή. Κατὰ τὴν ἀποταμίευσις

ἂν ἀποφασίζῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ ρυμοτομουμένου κτιρίου, παρέχουσα ἅμα καὶ πᾶσαν ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον σχετικὴν πληροφορίαν (περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνάγκης διὰ τὴν ρυμοτόμησιν τοῦ ἀκινήτου καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ περίπου).

3. Ἐὰν ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης δηλώσωσιν ἐγγράφως πρὸς τὴν ἄνω ἀρχὴν ἀδυναμίαν πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ρυμοτομουμένου ἢ παρέλθῃ ἄνευ οἱασδήποτε ἀπαντήσεως τεσσαρακονθήμερος προθεσμία ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τοῦ ἀνωτέρω ἐρωτήματος, ἡ ἐντεταλμένη τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ὑπηρεσία πρέπει νὰ χορηγῇ τὴν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν. Ἐὰν ἀντιθέτως ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης δηλώσωσιν ἐγγράφως ὅτι ἀποδέχονται τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ὡς πρὸς τὸ ρυμοτομούμενον ἀκίνητον, τότε οὗτοι, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας, ὀφείλουσι νὰ ἐπισπεύδωσι τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτιρίου, διενεργοῦντες τὰς ἀπαιτουμένας πράξεις πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀξίας αὐτοῦ ἐντὸς ἓξ τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος. Ἡ δυνάμει τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως κανονιζομένη ἀποζημίωσις (προσωρινὴ ἀποζημίωσις) διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν πρέπει νὰ κατατίθεται ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου, ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος, ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἑξαμήνου προθεσμίας. Ἄπρακτος παρέλευσις τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, συνεπάγεται τὴν ἄμεσον χορήγησιν τῆς αἰτηθείσης ἀδείας.

4. Ὡς πρὸς τὰ οἰκόπεδα ἐφ' ὧν κεῖνται τὰ ἄνω κτίρια, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἀνέγερσις νέων κτιρίων ἐπὶ ρυμοτομουμένων ὑπὸ τῶν σχεδίων πόλεων οἰκοπέδων, ὧν δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰσέτι ἡ ἀπαλλοτρίωσις, διέπονται ὑπὸ τῶν ἀκολούθων κανόνων:

2. Αἰτουμένης ἀδείας πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς ἐπὶ ρυμοτομουμένου οἰκοπέδου, ὁ ἐνδιαφερόμενος δέον νὰ προσάγῃ τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω (ἄρθρου 1) στοιχεῖα ἰδιοκτησίας (τίτλους) ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τούτου, ἡ δὲ ἁρμοδία ὑπηρεσία ὀφείλει νὰ προβαίνῃ ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαιτουμένης πράξεως ἀναλογισμοῦ πρὸς καθορισμὸν τῶν εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρέων καὶ τὴν κύρωσιν αὐτῆς. Ἡ παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου, ἡ αἰτηθεῖσα ἄδεια πρέπει νὰ χορηγῆται ἀμέσως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ παράτασις ὀφείλεται εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ ἰδιοκτήτου. Εἰς τὴν ὑπαιτιότητα ταύτην συμπεριλαμβάνονται μὴ ἐμπρόθεσμος προσέλευσις τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς τὰς διατασσομένας αὐτοψίας, ἢ μὴ προσαγωγὴ ὑπ' αὐτοῦ τῶν αἰτηθέντων στοιχείων, ἅτινα ὑποχρεοῦται νὰ προσάγῃ (οἷον κτηματολογικὰ διαγράμματα, τίτλοι ἰδιοκτησίας, πληροφορίαι κλπ.), μὴ ἔγκαιρος ἐκτέλεσις ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἀνατεθειμένων τούτῳ κοινοποιήσεων, τὸ ἄγνωστον τῆς διαμονῆς του, ἀμφισβήτησις τῶν ὁρίων τοῦ ἀπαλλοτριωτέου οἰκοπέδου ἐμποδίζουσα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τὴν σύνταξιν τῆς ἄνω πράξεως καὶ ἀνακρίβεια ἢ παραλείψεις εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου χορηγούμενα τεχνικὰ ὡς πρὸς τὸ ἀκίνητον του στοιχεῖα. Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἀνωτέρω προθεσμία παρατείνεται ἀναλόγως. Ἐπίσης παρατείνεται ἀναλόγως ἡ προθεσμία, μὴ συνεπαγομένης τῆς παρελεύσεως τοῦ τετραμήνου τὴν χορήγησιν τῆς αἰτηθείσης ἀδείας, ἐὰν παρεμπέσῃ τροποποίησις τοῦ σχεδίου ἐπιφέρουσα μεταβολὰς εἰς τὸν τρόπον συντάξεως τῆς πράξεως, ἢ οἱαιδήποτε μεταβολαὶ εἰς τὰ ὅρια τοῦ ὑπὸ ἀπαλλοτρίωσιν οἰκοπέδου ἐκ μεταβιβάσεων τμημάτων αὐτοῦ ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας. Ἐὰν μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς πράξεως προκύψῃ διά τινα τῶν ἀνωτέρω λόγων, τῶν συνεπαγομένων τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας, ἀνάγκη νέας πράξεως, τότε ὁρίζεται τετράμηνος προθεσμία καὶ διὰ τὴν νέαν πρᾶξιν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐντολῆς ἢ αἰτήσεως πρὸς σύνταξιν τῆς νέας πράξεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν, ὡς πρὸς δὲ τὴν νέαν ταύτην πρᾶξιν ἰσχύουσι τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα.

3. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης μετὰ τὴν κοινοποίησιν αὐτῷ τῆς κυρωτικῆς τῆς πράξεως ἀναλογισμοῦ ἀποφάσεως καὶ ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, δηλώσῃ ἐγγράφως ἐντὸς τῆς τασσομένης αὐτῷ ἐν τῇ προσκλήσει προθεσμίας, ὅτι ἀποδέχεται μόνος νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν διακανονισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως του καὶ τὴν εἰσπραξιν αὐτῆς παρὰ τῶν ὑποχρέων, ἡ αἰτηθεῖσα πρὸς δόμησιν ἐπὶ τοῦ ρυμοτομουμένου ἄδεια, δὲν χορηγεῖται εἰς τὸ μέλλον, τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως ὑπεχούσης θέσιν οἰκειοθελοῦς παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ πρὸς δόμησι δικαιώματος. Αἱ αὐταὶ συνέπειαι ὑφίστανται διὰ τὸν ἰδιοκτήτην καὶ ἂν ἡ δήλωσις ὑποβληθῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας εἰς οἱονδήποτε στάδιον τῆς κατὰ τὰ ἑπόμενα διαδικασίας.

4. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω διὰ τὴν δήλωσιν ταχθείσης προθεσμίας, ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία καὶ ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ὀφείλουσι νὰ ἐνεργήσωσι τὰ κατ' αὐτὸν ἕκαστος διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τὴν κατάθεσιν τοῦ ποσοῦ, τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ὑποχρεουμένων νὰ ἐπισπεύσωσι τὰ τοῦ κανονισμοῦ τούτου καὶ νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸν δικαιοῦχον τὸ ἐπιδικαζόμενον ποσὸν εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν πάντων τῶν ὑποχρέων. Ἡ ὅλη διαδικασία πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως ὀφείλει νὰ ἐνεργῆται ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν καὶ τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα, τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3 κυρωτικῆς τῆς πράξεως ἀποφάσεως. Ἡ δυνάμει τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως κανονιζομένη ἀποζημίωσις (προσωρινὴ ἀποζημίωσις) διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, πρέπει νὰ κατατίθηται ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ἐτησίας προθεσμίας. Ἄπρακτος παρέλευσις τῆς προθεσμίας συνεπάγεται τὴν ἄμεσον χορήγησιν τῆς αἰτουμένης ἀδείας.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐὰν ὁ τυχὸν ἀδείας ἐκτελέσεως οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δὲν ἀρχίσῃ τὰς ἐν ᾗ ἡ ἄδεια ἐργασίας ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἢ διακόψῃ ταύτας πλέον τοῦ ἑξαμήνου, πρὸς ἔναρξιν ἢ συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν μετὰ τὸ ἑξάμηνον ὀφείλει νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν. Ἐὰν ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἐπέσπευσαν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν ἀναθεώρησιν ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 1 καὶ 2, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ ὅλως νέας αἰτήσεως ἀδείας, συνεχιζομένης τῆς κατὰ τὰς ἐν λόγῳ διατάξεις διαδικασίας ἀφ' οὗ σημείου ἔπαυσαν αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἀρχικῆς διὰ τὴν ἄδειαν αἰτήσεως. Ὡς πρὸς τὰς ἐκτελεσθείσας δυνάμει τῆς ἀδείας ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἐργασίας, ὧν ἡ συνέχισις διεκόπη ὡς ἄνω, ἐπαναλαμβάνεται ὁλόκληρος ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 1 διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀποζημίωσιν αὐτῶν.

3. Ἐὰν μετὰ τὸν ἀρχικὸν δικαστικὸν κανονισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἐρρυθμίσθη αὕτη ἄλλως διὰ μεταγενεστέρας τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀνοστολὴ τῆς αἰτουμένης ἀναθεωρήσεως τῆς παλαιᾶς ἀδείας χωρεῖ μόνον ἐφ' ὅσον κατατεθῇ ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ἡ ὑπὲρ τῆς τελευταίας ταύτης ἀποφάσεως ὁρισθεῖσα ἀποζημίωσις.

Ἀνασταλείσης τῆς ἀναθεωρήσεως παλαιᾶς ἀδείας ὅτε Δῆμος ἢ Κοινότης καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀπαλλοτριωτέου ἀκινήτου δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν ἐκ νέου τὸν καθορισμὸν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ὁπότε ἐφαρμόζεται πάντως ἡ διαδικασία τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2.

5. Ἐὰν ἡ ἔγκρισις ἢ ἡ τροποποίησις τοῦ ρυμοτομοῦντος τὸ κτίριον σχεδίου λάβῃ χώραν ἐν ᾧ τὸ κτίριον εὑρίσκεται ἐν κατασκευῇ ἢ ἤρξαντο ἐγειρόμενον (ἤρξαντο αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι, χορηγηθείσης ἤδη τῆς σχετικῆς ἀδείας), εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου ἢ τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὀφείλει αὕτη νὰ ἐρωτᾷ τὸν οἰκεῖον Δῆμον ἢ Κοινότητα ἂν ἐπιθυμῇ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν δομήσεως πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ἀποζημιουμένου τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργον καὶ τὰς λοιπὰς συναφεῖς ταύτῃ ὡς ἐκ τῆς ἐν τοῖς ἑπομένοις προβλέψεως δικαιοπῆς τῶν ἐργασιῶν θετικὰς ζημίας του. Ὁ ἐλλιπομένης δικαιοπῆς τῶν ἐργασιῶν θετικὰς ζημίας του. Ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ὀφείλει ν' ἀπαντᾷ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῇ τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου. Ἐὰν ἡ ἀπάντησις ἐναι ἀνεπιφυλάκτως καταφατική, τότε ἀνακαλεῖται ἡ ἄδεια καὶ διακόπτονται αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 πρὸς ἐκτίμησιν τοῦ κτιρίου καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἡ οἰκοδομὴ συνεχίζεται ἀκωλύτως. Δικαιουμένου τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς ἀποζημίωσιν καὶ δι' ἅπασαν τὰς θετικὰς ζημίας τὰς ὁποίας οὗτος ὑπέστη λόγῳ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν. Πάντως πρὸ τῆς διακοπῆς ἡ ὑπηρεσία δύναται νὰ ἐπιτρέπῃ προχείρους ἐργασίας πρὸς προστασίαν τῶν ἡμιτελῶν ἔργων.

Ἄρθρον 4.

1. Ὡς δικαστικὴ ἀπόφασις ἐν τοῖς ἀνωτέρω θεωρεῖται ἡ κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάξεις πρώτη δικαστικὴ ἀπόφασις, ἡ καθορίζουσα προσωρινῶς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἧς ἡ κατάθεσις ἐπιτρέπει κατὰ τὰς ἰδίας διατάξεις τὴν κατάληψιν τοῦ ἀπαλλοτριωτέου ἀκινήτου. Ἡ πραγμάτωσις τῆς καταθέσεως ὑπὲρ τῶν δικαιούχων τῆς διὰ τοιαύτης ἀποφάσεως ἀριζομένης ἀποζημιώσεως ἀναστέλλει ὁριστικῶς τὴν χορήγησιν τῆς αἰτηθείσης ἀδείας.

2. Ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης δικαιοῦνται νὰ εἰσπράττῃ παρὰ τῶν ὑποχρέων πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἀπαλλοτριωτέου ἀκινήτου τὰ ποσὰ ἅτινα εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν κατέθεσεν ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου. Ἐπίσης δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ παρ' αὐτῶν τὸν νόμιμον ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ τόκον ἀπὸ τῆς πρὸς τούτους κοινοποιήσεως προσκλήσεως τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος πρὸς πληρωμὴν τῆς ὡς ἄνω προκαταβληθείσης ἀποζημιώσεως. Ἡ εἴσπραξις τῶν ὡς ἄνω προκαταβαλλομένων ὑπὸ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ποσῶν δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐτόδων διατάξεων.

3. Προκειμένης τῆς αἰτήσεως πρὸς δικαστικὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ὀφείλει νὰ προσεπικαλῇ τοὺς κατὰ τὴν κυρωθεῖσαν πρᾶξιν φερομένους ὡς ὑποχρέους διὰ τὴν ἀποζημίωσιν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως δικαιουμένους πάντως εἰς παρέμβασιν.

4. Μετὰ τὸν προσωρινὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης προσκαλεῖ τοὺς πρὸς καταβολὴν ταύτης ὑποχρέους ἵνα ἐντὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προθεσμιῶν καταθέσῃ ἕκαστος τὴν ἀναλογοῦσαν αὐτῷ ἀποζημίωσιν. Ἡ παράλειψις τούτων πρὸς κατάθεσιν τῆς ἀποζημιώσεως οὐδόλως ἐμποδίζει τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα νὰ προκαταβάλῃ ταύτην κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 ὁριζόμενα.

5. Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἀναλογισμοῦ διαλαμβάνῃ καὶ ταυτοποιήσεις καὶ προσκυρώσεις οἰκοπέδων ἢ προϋπόθεσιν ἔχει τοιαύτας ταυτοποιήσεις κλπ., ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρέμβασις τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος περιορίζεται εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς προσωρινῆς ἀποζημιώσεως μόνον τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων καὶ τὴν κατάθεσιν ταύτης.

Ἄρθρον 5.

1. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν συνῳδᾷ ταῖς ἀνωτέρω διατάξεσιν ἐφαρμόζονται ἀπαραιτήτως πάντες οἱ διὰ τὰ λοιπὰ μὴ ρυμοτομούμενα ἀκίνητα ἰσχύοντες νόμοι περιορισμοὶ ὑγιεινῆς, ἀσφαλείας, αἰσθητικῆς κλπ., τῶν πρὸς δόμησιν οἰκοπέδων τακτοποιουμένων ἐν ἀνάγκῃ.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν κυρωθεῖσαν πρᾶξιν ἀναλογισμοῦ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ρυμοτομουμένου οἰκοπέδου ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ ἑαυτὸν διὰ μέρους τοῦ ὑπὸ τῶν κοινοχρήστων χώρων καταλαμβανομένου οἰκοπέδου του, ἡ ἄδεια οἰκοδομῆς χορηγεῖται μόνον διὰ τὸ ὑπολειπόμενον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὡς ἄνω μέρους οἰκοπέδον καὶ μόνον ἐὰν τοῦτο εἶναι οἰκοδομήσιμον. Πρὸς πραγμάτωσιν τῆς ἀφαιρέσεως ταύτης τὸ τμῆμα διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ὁποίου βαρύνεται αὐτὸς οὗτος ὁ ἰδιοκτήτης ὑπολογιζόμενον κατ' ἐμβαδὸν ἀφαιρεῖται ἐκ τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὑπολειπόμενον οἰκοδομήσιμον μέρος νὰ εἶναι συνεχὲς καὶ ὅσον οἷόν τε ἐνηρμονισμένον καὶ πλησιέστερον πρὸς τὰς οἰκοδομικὰς γραμμάς.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ἐφαρμόζονται μόνον ὡς πρὸς ἀκίνητα περιλαμβανόμενα ἐντὸς τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν ἢ συνοικισμῶν καὶ ἀρχύνται ἰσχύουσαι μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων, ἐφ' ὧν τὸ πρῶτον ἐγκρίνεται σχέδιον ρυμοτομίας ἢ ἐπεκτείνεται τὸ ὑπάρχον τοιοῦτον, ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐγκριτικοῦ τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας ἢ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτοῦ Διατάγματος.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ ὡς πρὸς τὰ κατὰ τὸν νόμον περὶ κατασκευῆς ὁδοῦ Π. Φαλήρου—Πουλιαγμένης ἀπαλλοτριωτέα ἀπὸ τοῦ ἄξονος τῆς ὁδοῦ μέχρι τῆς θαλάσσης τμήματα παραμένοντος πάντως ὑποχρέου τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ τμήματος τούτου θεωρουμένου ὡς πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν κλπ. ὡς ὑπαγομένου εἰς τὸ σχέδιον ρυμοτομίας, οὗτινος ἀποτελεῖ συνέχειαν.

Ἄρθρον 6.

1. Ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀκινήτων καταλαμβανομένων ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου προβλεπομένων χώρων ὡς κοινοχρήστων, ἤτοι ὁδῶν, πλατειῶν, ἀλσῶν κ. λ. π. εἶναι ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης καὶ οἱ ἰδιοκτῆται κατὰ τοὺς ἀκολούθους ὅρους καὶ ἀναλογίας.

2. Διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωτέου οἰκοπέδου κτίρια, φυτείας, φρέατα καὶ λοιπὰς ἐν γένει ἀκινήτους ἐγκαταστάσεις, ὑπόχρεος εἶναι ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης.

3. Δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀπαλλοτριωτέον οἰκόπεδον, συνυπόχρεοι καθίστανται ὅ τε Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης καὶ οἱ ὠφελούμενοι παρόδιοι ἰδιοκτῆται θεωρουμένων ὡς τοιούτων τῶν ἰδιοκτητῶν ἀκινήτων ὧν τὰ οἰκόπεδα ἔχουσιν ἢ δύνανται νὰ ἀποκτήσωσι διὰ προσκυρώσεων ἢ ταυτοποιήσεων πρόσωπον ἐπὶ τοῦ ἐν ᾧ περιλαμβάνεται τὸ ἀπαλλοτριωτέον ἀκίνητον κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 χώρου. Οἱ παρόδιοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς διάνοιξιν ὁδῶν πλάτους μόνον μέχρις εἴκοσι μέτρων, εἴτε ἀπ' εὐθείας διανοιγομένων εἰς τὸ πλάτος τοῦτο, εἴτε διὰ διαδοχικῶν εὐρύνσεων. Διὰ τὴν διάνοιξιν ὁδῶν πλατυτέρων τῶν 20 μέτρων, ἢ διὰ μεταγενεστέραν οἱανδήποτε ὑπὲρ τὸ τὸ πλάτος τοῦτο διεύρυνσιν, τὸ ἐπὶ πλέον τῶν εἴκοσι μέτρων πλάτος βαρύνει τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν καὶ ὁσάκις πρόκειται περὶ πλατειῶν, ἁπλῶν διευρύνσεων κατὰ τὰς διασταυρώσεις ὁδῶν, ἀλσῶν καὶ ἐν γένει εὐρέων κοινοχρήστων χώρων. Ὁ τρόπος ἀναλογισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως μεταξὺ Δήμου ἢ Κοινότητος καὶ παροδίων ἰδιοκτητῶν καὶ μεταξὺ τῶν τελευταίων, καθ' ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια, κανονίζονται διὰ Δ)των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ. Πάντως ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν παροδίων ἰδιοκτητῶν τῆς αὐτῆς πλευρᾶς ὁδοῦ ἢ πλατείας, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ἀποζημίωσιν τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς ἑ-

περιφάνειαν ζώνης οἰκοπέδων πλάτους δέκα μέτρων περιλαμβανομένης ἐντὸς τοῦ ὅλου ἀπαλλοτριωτέου χώρου, ἀσχέτως θέσεως.

4. Ὁσάκις αἱ δικαιοῦχοι ἀποζημιώσεως δι' ἀπαλλοτρίωσιν εἶναι καὶ ὑπόχρεοι διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῆς, ἐπέρχεται συμψηφισμὸς δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων.

5. Προκειμένου περὶ διανοίξεως εὐρέων κοινοχρήστων χώρων, ἤτοι μεγάλων λεωφόρων, ἀλσῶν, πλατειῶν κλπ. ἡ ἐκ τῶν ὁποίων ὠφέλεια εἶνε σημαντικὴ καὶ ἐκτείνεται εἰς εὐρυτέραν ἀκτῖνα, ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης δικαιοῦται πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν της νὰ ἐπιβάλῃ εἰδικὴν εἰσφορὰν εἰς τοὺς ὠφελουμένους ἰδιοκτήτας ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ὠφελείας. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς διατάξεως ταύτης κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων. Τοιαύτη εἰσφορὰ δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἀμέσως ἁρμοδίους ἰδιοκτήτας, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐξήντλησαν τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποχρέωσίν των τῆς ἐπιβαρύνσεώς των διὰ τῆς δεκαημέρου ζώνης. Πάντως ἡ εἰσφορὰ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 30/ο τῆς κατὰ τὴν ἐπιβολὴν αὐτῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

6. Ἡ διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀκινήτων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν αὐτῶν εἰδικῶν διατάξεων καταλληλοτέα ἀποζημίωσις, ὁρίζεται ἐκ τῆς ἀξίας ἣν ἔχει τὸ ἀπαλλοτριούμενον κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν προσφυγῆς διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως. Προκειμένου περὶ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἀπαλλοτριωτέων διὰ τοὺς ἀνωτέρω σκοπούς, ἤτοι δι' ὁδοὺς, πλατείας καὶ ἐν γένει διὰ κοινοχρήστους χώρους ἐπὶ τῶν δικαιούχων τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀποζημιώσεως ἐπιβάλλεται πληρωμὴ φόρου ἴσου τῷ πραγματικῷ ὑπερτιμήματι τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου ἀπὸ τῆς πρὸ τῆς ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τελευταίας τριετίας μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ὡς ἄνω δικαστικῆς ἐκτιμήσεως διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ἐὰν ἡ προσφυγὴ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου ἐγένετο ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου· ἄλλως ὁ φόρος τοῦ ὑπερτιμήματος περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ. Τὸ ὑπερτίμημα καθορίζεται δικαστικῶς καθ' ὃν καὶ ἡ πληρωτέα ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ οἰκοπέδου τρόπον καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτήν, ἐκπίπτει δὲ ἐκ τοῦ πληρωτέου ἑκάστοτε εἰς τὸν δικαιοῦχον τῆς ἀποζημιώσεως ποσοῦ. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὑπερτιμήματος, ἥ τε πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου ἀξία τοῦ οἰκοπέρου καὶ ἡ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν, ἀνάγονται εἰς μεταλλικὰς δραχμάς.

7. Μὴ πραγματοποιουμένης τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων ἐντὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προθεσμιῶν καὶ συνεπείᾳ τούτων χορηγηθείσης ἀδείας ἐκτελέσεως ἐν αὐτῷ οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, εἰς περίπτωσιν μεταγενεστέρας πραγματώσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω φόρος περιορίζεται εἰς τὸ τρίτον τοῦ ὑπερτιμήματος, ἐφ' ὅσον βάσει τῆς ἄνω ἀδείας, ἐκτίσθη ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου εἰς τοὐλάχιστον ἐπὶ πλέον νέος ὄροφος, ἐπιφανείας οὐχὶ ἐλάσσονος τοῦ ἰσχύοντος ἐλαχίστου ὁρίου ἐμβαδοῦ οἰκοπέδων.

8. Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 31, 36 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίου πόλεων κλπ.».

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ κωδικοποίησις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου μετὰ τῶν λοιπῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου μετὰ τῶν λοιπῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων «περὶ σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν καὶ καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν», μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς κατατάξεως τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς ἀριθμήσεως τούτων καὶ φράσεων ἢ λέξεων, ἄνευ ὅμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Περὶ ἀναθεωρήσεως ὡρισμένου εἴδους ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΗΙΙ' τῆς 20 Ἰουνίου 1931. Συνεδρίαν αὐτῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς).

Ἄρθρον 1.

Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπὶ παραβάσεως φορολογικῶν νόμων ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἀπόφασις ἀθωωτικὴ ἡ δὲ ἐπὶ τῆς ἰδίας ὑποθέσεως ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων εἶναι καταδικαστικὴ ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου ἄσκησις αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως κατὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τὴν παρὰ τῷ Β' Τμήματι διαδικασίαν.

Ἀθωωτικὴ ποινικὴ ἀπόφασις ἐν προκειμένῳ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως νοεῖται ἡ ἀποφαινομένη κατ' οὐσίαν μὴ διαπραχθεῖσαν τὴν φορολογικὴν παράβασιν, οὐχὶ δὲ ἡ ἀθωοῦσα διὰ λόγον ἀποκλείοντα ἢ ἐξαλείφοντα τὸ ἀξιόποινον ἢ λόγῳ ἀμφιβολιῶν.

Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως κατατίθεται παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν διάδικον τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως. Ἂν δὲ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἐξεδόθη μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς ἑξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ποινικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ὑπόκειται εἰς τὰ αὐτὰ τέλη καὶ τὸ παράβολον τὰ διὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζόμενα αἰτήσεις ἀναιρέσεως. Ἐπὶ πλειόνων ὁμοδίκων καταβάλλεται κοινὸν παράβολον καὶ τέλη. Ἐὰν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐπέβαλεν ἁπλοῦν φόρον, πρόστιμον καὶ χρηματικὴν ποινὴν ἐν ὅλῳ ἄνω τῶν τριακοσίων χιλιάδων δραχμῶν καταβάλλονται διπλοῦν παράβολον καὶ διπλᾶ τέλη συζητήσεως.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἔνδικον μέσον τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως δὲν ἀποκλείει τὸ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως κατὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Νόμου 3713 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 4210.

Συντρεχούσης τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 1 ἡ ἀναθεώρησις ἐπάγεται νέαν τῆς ὑποθέσεως ἐξέτασιν ἐπί τε τοῦ νομικοῦ καὶ τοῦ πραγματικοῦ μέρους, πλὴν τῶν ζητημάτων περὶ ὧν ἀπεφήνατο τυχὸν ἤδη τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἐπὶ προηγηθείσης αἰτήσεως ἀναιρέσεως, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ καταστῇ χείρων ἡ θέσις τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀναθεώρησιν φορολογουμένου. Ταυτοχρόνως ἐγερθεῖσα ἢ προηγηθεῖσα καὶ μήπω ἐκδικασθεῖσα αἴτησις ἀναιρέσεως δύναται νὰ συνεκδικασθῇ μετὰ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως, καταβαλλομένου εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην μόνον τοῦ παραβόλου καὶ τῶν τελῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ ποινικοῦ Δικαστηρίου δὲν ἀποτελεῖ δεδικασμένον διὰ τὴν κατ' ἀναθεώρησιν δίκην, ἐκτιμωμένη ἐν αὐτῇ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων. Διατηρεῖ δὲ πλήρη τὴν ἰσχὺν αὐτῆς καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποινικὴν εὐθύνην.

Ἄρθρον 6.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κατ' ἰδίαν κρίσιν δύναται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ ζητήσῃ τὴν ὑπὲρ τῶν φορολογουμένων ἀναθεώρησιν πάσης ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Δικαστηρίου Φορολογ. Παραβάσεων ὡς καὶ τοῦ Διοικ. Δικαστηρίου φορολογίας οἰνοπνεύματος ἐκδοθείσης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος μέχρι σήμερον, καὶ πάσης ἀποφάσεως τοῦ καταργηθέντος ἤδη Πενταμελοῦς Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου Φορολογικῶν Παραβάσεων ἀνεξαρτήτως ἂν αἱ ἀποφάσεις τῶν ὁποίων ζητεῖται ἡ ἀναθεώρησις ἀντιφάσκουσιν ἢ οὐ εἰς ἀποφάσεις τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων.

Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως κατατίθεται παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ δικάζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Β' Τμήματος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Προκειμένου νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει τοῦ νόμου 3122 κλπ.

Ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** παρατηρεῖ ὅτι κακῶς φέρεται ὡς ψηφισθὲν τὸ νομοσχέδιον.

Δ. Χατζῆσκος. Δὲν ἐψηφίσθη.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν ἐψηφίσθη εἰς β' συζήτησιν διὰ νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον.

Ε. Βενιζέλος. Θὰ συζητηθῇ αὖριον εἰς β'.

Κεῖνται κατόπιν δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας.

Ὡς ἐπίσης τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ οἰνοποιείων, ἐλαιουργείων κλπ. ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 43 τοῦ νόμου 4321 «περὶ στρατολογίας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ» προστίθεται παράγραφος ἔτουσα οὕτω:

«Οἱ λαμβάνοντες ἐτησίαν ἢ διετῆ ἀναβολὴν λόγῳ ἀναστήματος ἢ παροδικῆς ἀνικανότητος προσέρχονται πρὸς ἐκπλήρωσιν ἢ συμπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των, ἄνευ ἰδιαιτέρας προσκλήσεως, μετὰ τῆς πρώτης κλάσεως ἢ ἡμικλάσεως στρατευσίμων τῆς καταταγησομένης μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀναβολῆς αὐτῶν, παρατεινομένης οὕτω τῆς ἀναβολῆς των κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν χρονικὸν διάστημα. Εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ὑπάγονται ἅπαντες οἱ παρ' οἱασδήποτε Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου λαμβάνοντες ἐτησίαν ἢ διετῆ ἀναβολὴν λόγῳ παροδικῆς ἀνικανότητος ἢ ἀναστήματος ἐξαιρέσει τῶν ἐθελοντῶν καὶ γεγυμνασμένων ἐφέδρων δι' οὓς ἡ λῆξις τῆς ἀναβολῆς δὲν παρατείνεται.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 58 τοῦ ἰδίου νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω:

«Αἱ περὶ ἀπαλλαγῆς καὶ ἀναβολῆς αἰτήσεις τῶν ἄρθρων 54, 56, 62, καὶ 67 δέον νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ οἰκεῖον Στρατολογικὸν Γραφεῖον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ συνεπλήρωσαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, βραδύτερον δὲ ὑποβαλλόμεναι ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 500 πλὴν τῶν ἀπαλλασσομένων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 54 καὶ εἰς οὓς οἱ λόγοι ἐπέρχονται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἢ μεταγενεστέρως διὰ τοὺς στρατευσίμους ἢ μετὰ τὴν κατάταξιν ἐν τῷ Στρατῷ διὰ τοὺς ἀναλαμβάνοντας ἐθελουσίαν ὑποχρέωσιν πρὸ τῆς κλήσεως τῆς κλάσεως αὐτῶν καὶ οἵτινες δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν προστίμου.

Οὐδεμία αἴτησις ἐκδικάζεται, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπισυνάπτεται αὐτῇ διπλότυπον εἰσπράξεως Δημοσίου Ταμείου περὶ καταβολῆς ὁλοκλήρου τοῦ ἀντισηκώματος καὶ τοῦ προστίμου, εἰς ἃς περιστάσεις ἐπιβάλλεται τοῦτο.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 62 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«ια) Εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Σχολῆς Συνεταιρισμῶν».

Ἄρθρον 4.

Αἱ δύο τελευταῖαι παράγραφοι τοῦ ἄρθρου 62 ἀντικαθίστανται οὕτω:

«Οἱ ἀνωτέρω λόγοι ἀναβολῆς δέον νὰ ὑφίστανται τὴν Ἰανουάριον τοῦ ἔτους καθ' ὃ συνεπλήρωσεν ὁ αἰτῶν τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἐξαιρετικῶς οἱ διατελοῦντες ἐν ἀναβολῇ λόγῳ ὑγείας δύνανται νὰ τύχωσιν ἀναβολῆς διὰ λόγους σπουδῶν ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς λήξεως τῆς διὰ λόγους ὑγείας προηγηθείσης αὐτοῖς ἀναβολῆς ἔχουσιν ἐγγραφῆ ὡς φοιτηταί, σπουδασταὶ ἢ μαθηταὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ Πανεπιστημίων, Πολυτεχνείων ἐν γένει Σχολῶν, Ἀνωτέρας Δασολογικῆς, Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς καὶ Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Εἰς ἅπαντας τοὺς οὕτω δυναμένους νὰ τύχωσιν ἀναβολῆς χορηγεῖται τοιαύτη μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους καθ' ὃ λήγει ὁ νενομισμένος χρόνος φοιτήσεώς των.

Ἐξαιρετικῶς εἰς τοὺς φοιτητὰς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Σχολῶν τῶν ἐδαφίων α, β, καὶ γ δύνανται νὰ χορηγηθῇ διοικητικῶς παράτασις τῆς ἀναβολῆς των μέχρι δύο ἐτῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ συνεχίσωσι τὴν φοίτησίν των πρὸς συμπλήρωσιν τῆς μορφώσεώς των πρακτικῶς εἰς Ἐργαστήρια Κλινικὰς καὶ λοιπὰ ἐπιστημονικὰ κέντρα, ὡς καὶ εἰς τοὺς φοιτητὰς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου πρὸς πρακτικὴν των μόρφωσιν εἰς τὴν χειρουργικὴν καὶ ὀρθοπεδικὴν εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις Νοσοκομεῖα «Ἀρεταίειον», «Εὐαγγελισμὸς» καὶ «Ἐρυθρὸς Σταυρός». Πρὸς τοῦτο δέον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀρχικῶς μὲν πιστοποιητικὸν περὶ τῆς παρακολουθήσεως τῶν μαθημάτων εἰς τὰ περὶ ὧν πρόκειται Νοσοκομεῖα, Ἐργαστήρια, Κλινικὰς καὶ λοιπὰ κέντρα, μετὰ τὸ πέρας δὲ ταύτης πιστοποιητικὸν περὶ τῆς χρονικῆς διαρκείας τῆς ἐν αὐτοῖς φοιτήσεώς των.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντες συνεχῶς ἐπὶ μίαν τουλάχιστον δεκαετίαν ἀπαλλάσσονται προσωρινῶς τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἐν εἰρήνῃ στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων.

Ἐρχόμενοι ὅμως εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρώσωσιν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν ἀφίξεώς των, τετράμηνον ὑποχρέωσιν ἐκγυμνάσεως ἐξαγοραζομένην ὑπὸ μὲν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κλάσεις 1912 καὶ παλαιοτέρας ἀντὶ 3.000 δραχμῶν, ὑπὸ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κλάσεις 1913α καὶ ἐντεῦθεν ἀντὶ 5.000 δραχμῶν ἐφ' ἅπαξ καταβαλλομένων.

Πᾶσα προϋπηρεσία αὐτῶν εἰς τὸν ἡμέτερον στρατὸν προσμετρᾶτε εἰς τὴν ἀνωτέρω τετράμηνον ὑποχρέωσιν.

Ἐν ἐπιστρατεύσει ἡ πολέμῳ ἰσχύουσιν διὰ τοὺς ἀνωτέρω αἱ διὰ τοὺς λοιποὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ στρατευσίμους διατάξεις τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένη δεκαετία διὰ μὲν τοὺς ἀνήκοντας εἰς κλάσεις κληθείσας ἤδη ὑπολογίζεται μὲ τέρμα τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, διὰ δὲ τοὺς ἀνήκοντας εἰς κλάσεις κληθησομένας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ λογίζεται μέχρι τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν καλοῦνται νὰ προσέλθωσι πρὸς κατάταξιν.

"Αρθρον 7.

Στρατεύσιμοι κλάσεων 1924 καὶ παλαιοτέρων ὑπέχοντες ὑποχρέωσιν ἢ ὑπόλοιπον θητείας ἢ ἐγγυμνάσεως λόγῳ ἀνυποταξίας, λιποταξίας, ἀναβολῆς ἢ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ 5ῳ ἄρθρῳ κατηγορίαν ὑπέχουσι τετράμηνον ὑποχρέωσιν ἐγγυμνάσεως ἐξαγοραζομένη ὑπὸ μὲν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κλάσεις 1912 καὶ παλαιοτέρας ἀντὶ 3.000 δραχμῶν ὑπὸ δὲ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κλάσεις 1913—1923 συμπεριλαμβανομένης ἀντὶ 5.000 δραχ. Τὰ ποσὰ ταῦτα δύνανται νὰ καταβληθῶσιν ἢ ἐφ' ἅπαξ ἢ εἰς δύο ἐτησίας δόσεις, πάντως ὅμως δέον νὰ ἔχωσιν ἐξοφληθῇ ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διετοῦς ταύτης προθεσμίας τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ἢ ἡ ὀφειλομένη δευτέρα δόσις διπλασιάζεται καὶ καθίσταται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπαιτητόν, συνεπάγεται δὲ τὴν ἄμεσον σύλληψιν καὶ κατάταξιν τοῦ ὀφειλέτου μέχρις οὗ καταβάλῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ἢ συμπληρώσῃ τὴν τετράμηνον ὑποχρέωσίν του. Ἐθελονταὶ ὑπηρετήσαντες τοὐλάχιστον ἐπὶ δεκατετράμηνον καὶ κηρυχθέντες λιποτάκται δύνανται νὰ ἐξαγοράσωσι τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀναληφθείσης ἐθελουσίας ὑποχρεώσεως ἀντὶ 300 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

"Αρθρον 8.

Διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς κλάσεις 1923 καὶ παλαιοτέρας ὁ χρόνος ὑπηρεσίας εἰς Συμμαχικοὺς κατὰ τὸν λήξαντα Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον στρατοὺς (πλὴν τοῦ ἐπ' ἀντιμισθίᾳ τοιούτου τῶν διερμηνέων, ἐποπτῶν ἔργων, ἐργατῶν ἐργοστασίων κλπ.) προσμετρᾶται εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐν ἄρθροις 5 καὶ 7 στρατιωτικὰς των ὑποχρεώσεις.

"Αρθρον 9.

Τὰ δυνάμει τῶν νόμων 2400 καὶ 2728 καταβληθέντα ἀντισηκώματα ἐκπίπτονται ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 7 ὁριζομένων ποσῶν. Τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ὅμως καταβληθέντα ἐπὶ πλέον ἀντισηκώματα δυνάμει τῶν τότε ἰσχυουσῶν διατάξεων διὰ τὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς 5 καὶ 7 ἄρθροις ὁριζομένας κατηγορίας στρατευσίμων δὲν ἐπιστρέφονται ὡς ἐπίσης δὲν ἐπιστρέφονται καὶ τὰ καταβληθέντα τοιαῦτα ἐν ἔτει 1931, συνεπείᾳ παρατάσεως διὰ διοικητικοῦ μέτρου τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1930 ἰσχιουσῶν διατάξεων.

Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα ἀντισηκώματα περιέρχονται ἐξ ἡμισείας εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

"Αρθρον 10.

Οἱ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 5—9 τοῦ παρόντος νόμου τακτοποιούμενοι ἀπαλλάσσονται πάσης ποινικῆς διώξεως καὶ πασῶν τῶν συνεπειῶν τῆς ἀνυποταξίας καὶ λιποταξίας, οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν κρατούμενοι ὡς ὑπόδικοι ἢ κατάδικοι ἐπὶ λιποταξίᾳ ἀποφυλακίζονται.

"Αρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 55 τοῦ νόμου 1324 περὶ Στρατολογίας καὶ πᾶσα ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέουσα διάταξις, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 146 καὶ ἐπέκεινα τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργοῦνται.

"Αρθρον 12.

Τέκνα ὁμογενῶν ἐγκατεστημένων μονίμως ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐπιθυμοῦντα νὰ φοιτήσωσιν εἰς Σχολὰς τῆς ἡμεδαπῆς εἴτε δημοσίας εἴτε ἰδιωτικὰς, δύνανται ἀκολύτως νὰ ἐπανέλθωσι παρὰ τὰς οἰκογενείας των καὶ ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων.

Ταῦτα κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ σπουδῶν των δὲν στρατεύονται, ἔστω καὶ ἂν ἀνήκωσιν εἰς κλάσιν κληθεῖσαν ὑπὸ τὰ ὅπλα.

Πρὸς τοῦτο αἱ κατὰ τόπους Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἐφοδιάζουσι τοὺς ἐνδιαφερομένους δι' εἰδικοῦ δελτίου ταυτότητος, ἐν ᾧ θὰ μνημονεύηται ρητῶς ὁ ὡς ἄνω σκοπὸς καὶ ὅπερ ὑποχρεοῦνται οὗτοι νὰ ἐπιδεικνύωσιν εἰς τὰς Ἀρχάς, ὁσάκις τοῖς ζητεῖται.

Ἅμα τῇ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ἀφίξει των καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τινα σχολήν.

Ἡ κατ' ἔτος δὲ ἐγγραφὴ τούτων καὶ ἡ τακτικὴ φοίτησις θὰ πιστοποιῆται ὑπευθύνως ἐν τῷ ὡς εἴρηται δελτίῳ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς ἐν ᾗ φοιτῶν.

Ἅμα τῇ ἀποπερατώσει τῶν σπουδῶν των ἢ τῇ τυχὸν διακοπῇ τούτων καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναχωρήσωσι διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Πρὸς τοῦτο θὰ ὑποβάλλωσι τὸ ὡς εἴρηται δελτίον εἰς τὴν Διεύθυνσιν Στρατολογίας Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, παρ' ἧς θὰ λαμβάνωσι πιστοιητικὸν ἀποδημίας.

Οἱ τυχὸν μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τ' ἀνωτέρω καὶ ἀνήκοντες εἰς στρατευθείσαν κλάσιν κατατάσσονται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των.

"Αρθρον 13.

Στρατεύσιμοι κλάσεων 1926, 1927 καὶ 1928 τυχόντες ἀναβολῆς καταπάξεως, λόγῳ ὑγείας ἢ σπουδῶν καὶ μὴ καταστάντες ἀνυπότακτοι ὑπερτοῦσι ἡμῶν καὶ καταβάλλουσιν 6.000 δραχ. ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς δύο ἐτησίας δόσεις.

Ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τετραμήνου ὑποχρεώσεως ἢ καὶ ἐνωρίτερον, ἡ δὲ δευτέρα μετὰ ἔτος ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης.

Οἱ μὴ καταβάλλοντες τὴν β' δόσιν ὑποχρεοῦνται εἰς συμπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως. Ἣν ἐξέτισαν οἱ συνηλικιῶται των, μὴ δικαιούμενοι ἐπιστροφῆς τῆς καταβληθείσης α' δόσεως.

Ἐπέκτασις τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παρεχομένου εὐεργετήματος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κλάσεις νεωτέρας τῆς τοῦ 1928.

"Αρθρον 14.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ ἑπόμεναι τοῦ ἄρθρου 34 ἰσχύουσι διὰ τοὺς στρατευσίμους τῶν κληθεισῶν ἀπογραφῶν καὶ μέχρι τῆς κλάσεως 1930.

Ἀπὸ τῆς κλάσεως 1931 καὶ ἐφεξῆς οἱ ὑπέχοντες ὑποχρέωσιν ἑξαμήνου ἐκγυμνάσεως ὑπηρετοῦσιν ἐπὶ τρίμηνον, τὸν δὲ τέταρτον μῆνα ἐξαγοράζουσι δυνάμει διαταγῆς Ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐπιτρέπει ἀντὶ δραχμῶν ἑξακοσίων.

"Αρθρον 15.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ περὶ Στρατολογίας νόμου προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀκόλουθος φράσις μετὰ τὴν λέξιν «ἐγγεγραμμένος» «πλὴν τῶν τέκνων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων, ἅτινα κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ Μ. ἀρρένων τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεώς των, διαγραφόμενα ἐκ τῶν τοιούτων εἰς ἃ ἦσὴ φέρονται ἐγγεγραμμένα».

"Αρθρον 16.

Εἰς τὸ ἄρθρον 23 προστίθεται ἐν συνεχείᾳ «ἢ ἐκείνης, ὑφ' ἣν ὑπηρετεῖ ἢ ὑπηρέτησεν εἰς τὸν Στρατόν. Εἰς ἃς δὲ περιπτώσεις μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων ἐγγραφῶν ἐνεργηθεισῶν, δυνάμει τῶν περὶ προσφύγων διατάξεων γενικῶς καὶ γενομένων μέχρι τέλους 1927 παρατηρεῖται διαφορὰ ἡλικίας τεσσάρων καὶ πλέον ἐτῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διατάσσει τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἡλικίας ὑπὸ Διαρκοῦς Στρατολογικοῦ Συμβουλίου, ἢ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν καὶ τὴν ἐγγραφὴν συμφώνως τῇ ἀποφάσει τούτων».

"Αρθρον 17.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 94 τοῦ περὶ Στρατολογίας νόμου ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «μὴ ἐξαγοραζομένην» εἰς ἀναφερόμεναι.

Ἡ 2 παράγραφος τοῦ ἄρθρου τούτου ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως.

«Αἱ πρόσθετοι ὑπηρεσίαι ἐξαγοράζονται ἐν καιρῷ εἰρήνης ἀντὶ δραχμῶν 250 μηνιαίως, καταβαλλομένων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης».

"Αρθρον 18.

Οἱ δυνάμει τοῦ νόμου 2660 ἐγγραφέντες εἰς μητρῷα ἀρρένων πρόσφυγες οἱ ἀνήκοντες εἰς κλάσεις 1920 καὶ παλαιοτέρας θεωροῦνται ἐφεδροι ἀγύμναστοι. Οἱ ἐκ τούτων τακτοποιηθέντες διὰ καταβολῆς ἀντισηκώματος δὲν δικαιοῦνται ἐπιστροφῆς.

"Αρθρον 19.

Οἱ αἰτησάμενοι μέχρι τῆς 31)12)30 τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας καὶ δι' οὓς ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως δὲν κατέστη ἐφικτὴ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 136 τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας, ἤτοι δύνανται νὰ ἐξαγοράσωσι τὴν τετράμηνον ἐκγύμνασιν διὰ δραχμῶν 1000.

"Αρθρον 20.

Ἱεροτελεσταὶ Συναγωγῶν λειτουργουσῶν κατὰ τὸ θέρος μόνον, ἡ περὶ τῶν ὁποίων σχετικὴ ἀπόφασις ἠκυρώθη, τακτοποιοῦνται στρατολογικῶς διὰ καταβολῆς 12.000 δραχμῶν ἐφ' ἅπαξ καταβαλλομένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ὑπηρετοῦσιν ὀκτάμηνον.

"Αρθρον 21.

Ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι διὰ τὴν Ἀεροπορίαν αἱ κάτωθι διατάξεις :

1) Τὸ ἄρθρον 2 διὰ τὰς αἰτήσεις ἀπαλλαγῆς.

2) Τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 διὰ τοὺς τυχὸν μεταταχθησομένους εἰς τὴν Ἀεροπορίαν καὶ κατέχοντας τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας προβλεπόμενον πτυχίον.

3) Τὸ ἄρθρον 9 ὡς πρὸς τὴν παράγραφον 2.

4) Τὸ ἄρθρον 10 ὡς πρὸς τοὺς τακτοποιουμένους ὡς ἀνωτέρω, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 6.

5) Τὸ ἄρθρον 11.

6) Τὸ ἄρθρον 14 μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἀντὶ τῆς λέξεως «Στρατιωτικῶν» ἐννοεῖται ἡ λέξις «Ἀεροπορίας».

7) Τὸ ἄρθρον 17.

8) Τὰ Ταμεῖα καταβολῆς ἀντισηκωμάτων ὅπου προβλέπει ὁ παρὼν νόμος ἀφορῶσι τοὺς προερχομένους ἐκ τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, διὰ δὲ τοὺς ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται εἰς τὸ Ναυτικόν. Πάντως αἱ περιπτώσεις καταβολῆς καὶ τὰ καταβληθέντα ποσὰ εἶναι ἐκεῖναι, αἵτινες ὁρίζονται εἰς τὸν νόμον περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ὡς τροποποιοῦνται διὰ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων τοῦ παρόντος νόμου».

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4142.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

"Αρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 19 τοῦ νόμου 4142 προστίθεται νέον ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 4 ἔχον ὡς ἑξῆς :

Δύνανται ἐπίσης νὰ ἱδρυθοῦν πρότυπα οἰνοποιεῖα, ἐλαιουργεῖα, τυροκομεῖα καὶ ἄλλαι ἐγκαταστάσεις ἐπεξεργασίας γεγενημένων μέχρι τέλους 1927 παρατηρεῖται διαφορὰ ἡλικίας τεσσάρων καὶ πλέον ἐτῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διατάσσει τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἡλικίας ὑπὸ Διαρκοῦς Στρατολογικοῦ Συμβουλίου, ἢ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν καὶ τὴν ἐγγραφὴν συμφώνως τῇ ἀποφάσει τούτων».

κῆς διαρκείας οὐχὶ μακροτέρας τῶν δέκα πέντε ἐτῶν καὶ νὰ ἀποδεχθῶσι τὸ σύστημα τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποδειχθῇ εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τοῦ χρόνου τῆς ὑπογραφῆς τῆς σχετικῆς συμβάσεως καὶ τῶν σχετικῶν λεπτομερειῶν αὐτῆς καθοριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τῶν δὲ λεπτομερειῶν τῆς ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τούτων κανονιζομένων διὰ Διατάγματος.

Τὰ ἤδη λειτουργοῦντα μετὰ τῶν τυχὸν ἱδρυθησομένων τοιούτων ὡς πρότυποι ἐκμεταλλεύσεις γεωργικῆς βιομηχανίας οἰνοποιεῖα μετὰ τῶν ἐργαστηρίων καὶ παραρτημάτων αὐτῶν ἐν Κρήτῃ ἀποτελοῦσιν ἴδιον οἰκονομικὸν ὀργανισμὸν ἐδρεύοντα ἐν Χανίοις καὶ τελοῦντα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ ἰδιότης τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν των, ὁ καθορισμὸς τῆς διαχειρίσεως τῆς Κρατικῆς περιουσίας τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὁ τρόπος τῆς συντάξεως, ὑποβολῆς καὶ ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἰσολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ, τοῦ καταρτισμοῦ καὶ ἐγκρίσεως τοῦ κανονισμοῦ ἐργασιῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια κανονισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος.

Εἰς τὸ ἄρθρον 24 προστίθεται ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 5 ἔχον οὕτω :

Πόροι καὶ εἰδικὰ κεφάλαια τῶν κατ' ἄρθρον 19 ἐδ. 4 ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἰδίων οἰκονομικῶν ὀργανισμῶν εἶναι :

α) Τὰ μέχρι τοῦδε ὁπωσδήποτε δαπανηθέντα χρηματικὰ ποσὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἴτε ὑπὸ τῶν Γεωργικῶν Ταμείων ἐκ τῶν κατ' ἄρθρον 24 πόρων των εἴτε ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

β) Τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐγκρινόμενα ἐτησίως χρηματικὰ ἐκ τῶν κατ' ἄρθρον 24 ποσὰ τῶν οἰκείων Γεωργικῶν Ταμείων.

γ) Τὰ διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης συναπτόμενα τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους δάνεια.

δ) Αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν Ἐπιμελητηρίων, Δήμων, Κοινοτήτων ἢ ἄλλων φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων δωρεαὶ ἢ κληροδοτήματα.

ε) Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων καὶ τῆς ἐπὶ ἀποζημιώσει ἐκτελέσεως ἔργων καὶ ἐργασιῶν εἰδικὰ ἔσοδα.

στ) Οἱ τόκοι ἁπάντων τῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ κατατεθειμένων κεφαλαίων, τηρουμένων ἰδίων λογαριασμῶν διὰ τοὺς ἐνδιαφέροντας τὰ εἰδικὰ κεφάλαια τῶν μετὰ τοῦ ὀργανισμοῦ συνεργαζομένων ὀργανώσεων.

ζ) Τὰ εἰσπραττόμενα χρεωλύσια.

η) Τὰ ὑπὸ τῶν μετὰ τοῦ ὀργανισμοῦ συνεργαζομένων συνεταιρικῶν ὀργανώσεων ὁπωσδήποτε διατιθέμενα κεφάλαια προμηθειαι ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ πωλουμένου οἴνου εἰς εἶδος κατὰ τὴν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τούτων συμφωνουμένην ἀξίαν αὐτῶν ἀποτελοῦσι μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν γενικῶν ἐξόδων τοῦ ὀργανισμοῦ εἰδικὰ κεφάλαια εἰς ἀνέκκλητον χρῆσιν τοῦ ὀργανισμοῦ ἀτόκως καὶ ὑπὸ εἰδικὸν ἐν τοῖς βιβλίοις αὐτοῦ λογαριασμόν, ὑπολογίζονται δὲ εἰς τὸ ἀκέραιον εἰς περίπτωσιν ἐξαγορᾶς τῶν ἐγκαταστάσεων ὑπὸ τῶν ὀργανώσεων.

"Αρθρον 2.

Διὰ τὴν πληρεστέραν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν ὑπὸ τοῦ δυνάμει τῶν Ι.Φ.Α.Ι. (3533) τοῦ 1910, 319 καὶ 511 νόμων καὶ τῶν σχετικῶν τούτων ἐπελεστικῶν διαταγμάτων, συσταθέντος καὶ λειτουργοῦντος Ταμείου Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς Θήρας καὶ Θηρασίας καὶ προσαρμογὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ πρὸς τὰς ὑφισταμένας οἰνολογικὰς συνθήκας, δύναται διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένων, εἴτε νὰ ρυθμισθῇ ἡ διοίκησις, ἡ ὀνομασία καὶ ἡ λειτουργία ἐν γένει τοῦ Ταμείου Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς Θήρας καὶ Θηρασίας, ὡς καὶ τῶν ὑπὸ τῶν νόμων 3322 καὶ 3815 διεπομένων συνεταιρικῶν ὀργανισμῶν οἰνοπαραγωγῆς καὶ

ελαιοπαραγωγῆς κατὰ διάφορον τῶν σήμερον ἰσχυουσῶν διατάξεων τρόπον, εἴτε νὰ προσαρμοσθῇ τοῦτο πρὸς τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ λειτουργίας Οἰκονομικοῦ Ὀργανισμοῦ Οἰνοποιείων Κρήτης.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη πρὸς τὴν παροῦσαν καταργεῖται.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ παροχῆς ἀτελειῶν εἰς ἁλιευτικοὺς συνεταιρισμοὺς κλπ. ὁ κ. **Σ. Σχινᾶς** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Ἡ διατύπωσις τοῦ ἄρθρου εἶναι ὅτι ἡ ἀτέλεια παρέχεται ἐπὶ δικτύων βαμβακερῶν μέχρι 15 χιλιογράμμων ἑφάπαξ.

Σ. Σχινᾶς. Διατί ἑφάπαξ;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διότι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ κάμωμεν ἐμπόριον.

Ὁ κ. **Δ. Σακελλαρίου** ζητεῖ νὰ ὁμιλήσῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν θὰ δεχθῶ καμμίαν τροπολογίαν θὰ τὸ ἀποσύρω ἐὰν πρόκειται νὰ ἀγορευσητε.

Δ. Χατζῆσκος. Θὰ ἤθελα νὰ ἀναπτύξω μίαν τροπολογίαν τὴν ὁποίαν ἐλπίζω, ὅτι θὰ ἀποδεχθῇ ὁ κ. Πρωθυπουργός.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ νομοσχέδιον δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς πολιτικῆς μου. Θὰ τὸ ἀποσύρω εἶναι δικαίωμά μου. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ παρατείνωμεν ἐπ' ἄπειρον τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς. Συζητουμένου κατόπιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. **Γ λ κίδης** παρατηρεῖ, ὅτι κακῶς δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν μαθημάτων ἡ παιδαγωγικὴ σύμφωνα μὲ τὸ ψηρισθὲν νομοσχέδιον περὶ γενικῶν κατευθύνσεων τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὰ θὰ γίνουν δάσκαλοι αὐτοί; Εἶνε μέση Ἐμπορικὴ Σχολὴ δὲν βγάζει δασκάλους.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), ἀναφέρει ποίας τροπολογίας δέχεται ἐπὶ τῶν ἄρθρων 2, 4. Προσθέτει δὲ ὅτι τὴν τροπολογίαν τοῦ κ. **Τηλικίδη** τοῦ 8ου ἄρθρου δὲν τὴν δέχεται, διότι τὸ νομοσχέδιον εἶναι μελετημένον ἀπὸ εἰδικούς, οἱ ὁποῖοι δὲν θεωροῦν ἀπαραίτητον νὰ περιληφθῇ ἡ παιδαγωγική.

Ὁ κ. **Γ. Τηλικίδης** ἐπὶ τοῦ 13ου ἄρθρου παρατηρεῖ, ὅτι κακῶς ἡ δαπάνη βαρύνει τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας.

Π.Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Πρόκειται περὶ συμπληρωματικῶν σχολῶν καὶ ὄχι περὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Π. Εὐριπαῖος. Ὅταν ἕνας δῆμος ἢ μία κοινότης ζητήσῃ αὐτὸ τὸ σχολεῖον, τότε ὑποχρεοῦται νὰ ἀναλάβῃ τὴν δαπάνην.

Ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), ἀναφέρει ἄλλας τροπολογίας ἐπὶ τῶν ἄρθρων 15,18 καὶ 20 δηλῶν, ὅτι τὴν τελευταίαν ἐδέχθη ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Αὐτὸ δὲν εἶναι δικό μας εἰς ὅλον τὸν κόσμον αὐτὸ γίνεται.

Δ. Χατζῆσκος. Θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀξίωσιν ὅπως ἀποσυρθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ παροχῆς ἀτελειῶν εἰς ἁλιευτικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 2054.

Ἡ τροπολογία δὲ τὴν ὁποίαν ἤθελον νὰ ὑποστηρίξω ἀφεώρα τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ποινικῶν διατάξεων τῶν ἰσχυουσῶν ἐπὶ τῶν διὰ δυναμίτιδος ἁλιευόντων καὶ ἐπὶ τῶν χρησιμοποιούντων πρὸς ἁλιείαν ἀνεμότρατας, καὶ τὴν ὁποίαν εὐτυχῶς πρὸς προστασίαν τῶν ἁλιέων Μαλιακοῦ καὶ Εὐβοϊκοῦ κόλπου ἀπεδέχθη ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ παροχῆς ἀτελειῶν εἰς τοὺς ἁλιευτικοὺς συνεταιρισμοὺς» ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν ὡς ἐτροποποιήθη τὸ νομοσχέδιον «περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας» ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ ἱνστιτούτου βάμβακος».

Ὁ κ. **Δ. Κουτσαπέταλος,** Εἰσηγητὴς τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία πρώτη ἀντελήφθη τὴν ἀξίαν τοῦ προϊόντος τούτου διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ πρώτη λαμβάνει προστατευτικὰ μέτρα. προσθέτει δὲ ὅτι ἡ ὑποβολὴ τοῦ νομοσχεδίου ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας. Τὸ προϊὸν τοῦτο, κατ' ἐξοχὴν πολύτιμον διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας, θὰ καταλάβῃ ἀναμφισβητήτως τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν προϊόντων. Ἡ συμβολὴ τοῦ προϊόντος τούτου εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ ἰδιωτικὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας ἀνεγνωρίσθη πρὸ πεντηκονταετίας παρὰ τῶν Ἑλλήνων παραγωγῶν καὶ ἰδίως τῶν Λεβαδέων. οἵτινες πρῶτοι ἀνεγνώρισαν τὴν πολυτιμότητα τοῦ βάμβακος καὶ ἐπεδόθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτοῦ μετὰ ζήλου. ἀναγαγόντες εἰς κύριον εἰσόδημα τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας τοῦτον. Ἡ Ἑλληνικὴ παραγωγὴ ἀνέρχεται εἰς τὰ 45 ἐπὶ τοῖς 100 τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν κλωστοϋφαντουργίαν τῆς Ἑλλάδος βάμβακος. Ἡ Ἑλληνικὴ βιομηχανία παράγει 50 ο|ο τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν ἑλληνικὴν κατανάλωσιν ποσότητος βαμβακερῶν ὑφασμάτων. Κατ' ἀκολουθίαν ὁ ἑλληνικὸς βάμβαξ καλύπτει μόνον τὰ 23 ο|ο τοῦ καταναλισκομένου ἐν Ἑλλάδι εἰς ὕφασμα βάμβακος. Ἐκ τῶν δεδομένων τούτων δύναται νὰ προκύψῃ τὸ γεγονός, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι μεγίστη ἔκτασις γαιῶν ἀποδοθησομένη προσεχῶς εἰς τὴν καλλιέργειαν διὰ τῆς συμπληρώσεως ἀποστραγγιστικῶν ἔργων ἐν Μακεδονίᾳ, μόνον διὰ βάμβακος καλλιεργουμένη δύναται νὰ ἀποδώσῃ ἱκανὰ εἰσοδήματα, ὅτι ἡ παραγωγὴ αὕτη ἀξίζει ἐξαιρετικῆς κυβερνητικῆς μερίμνης. Εἶναι προφανές, ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν διὰ φορολογίας προστασίαν τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν παραγωγὴν ἐκ τῶν ἀσθενειῶν, νὰ βελτιώσῃ τὴν ποιότητα, νὰ ἐλαττώσῃ τὰ ἔξοδα καλλιεργείας καὶ τὴν κατὰ στρέμμα ἀπόδοσιν νὰ αὐξήσῃ καὶ διὰ τοῦτο ὄχι μόνον τὸ ἐκ τῆς φορολογίας εἰσόδημα διαθέτει ὑπὲρ τοῦ Ἱνστιτούτου, ἀλλὰ καὶ ἐπιχορήγησιν ἐκ τοῦ Προϋπολογισμοῦ παρέχει, ἵνα τοῦτο ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις του.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πολὺ σωστά.

Κ. Κουτσοπέταλος. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀσμένως ἐδέχθη τὸ νομοσχέδιον προτείνασα διαφόρους τροπολογίας, διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐμφάνισίν του. Ἔχω καθῆκον νὰ ἐξετάσω ἤδη τὸ ἀναφυὲν ζήτημα τῆς στάσεως τῶν βιομηχάνων, ἰταμωτέραν στάσιν τῶν ὁποίων δὲν ἐδείξαν, οὔτε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐπεδίωξαν ἑκάστοτε τὴν ἀνατροπὴν τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος. Προσεπάθησαν νὰ πείσουν τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἡ μικρὰ φορολογία ἐπρόκειτο νὰ καταστρέψῃ τὴν Ἑλληνικὴν Βιομηχανίαν καὶ πρῶτον μὲν δι' ὑπομνημάτων....

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἂν ἦτο δι' ὑπομνημάτων θὰ ἦτο ἀνεκτόν.

Δ. Κουτσοπέταλος. Μετέφερον τὸν ἀγῶνα εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ ρίψουν κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν στιγμὴν εἰς ἀνεργίαν 20 χιλ. ἐργάτας. Ἡ Κυβέρνησις δικαίως δὲν ἐπρόσεξεν εἰς τὰς διαμαρτυρίας τῶν βιομηχάνων. Δὲν κινδυνεύει δὲ ἐκ τούτου νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐγκαινιάζουσα πολιτικὴν ἀντιβιομηχανικήν, διότι εἶναι διαπεπιστωμένη ἡ ὑπὲρ τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας προσπάθειά της. Εἶναι δὲ γνωστὴ ἡ δασμολογικὴ προστασία, ἡ παρασχεθεῖσα ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εἰς τὴν κλωστοϋφαντουργίαν. Εἰς τὴν κλάσιν 210 τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου περιέχεται ἡ φορολογία τῶν νημάτων ὡς ἑξῆς: Νήματα ἀλεύκαστα, βαμβακερὰ μονόκλωστα ἀπὸ τοῦ ἀρ. 0—3 δραχ. 80 μεταλλικὰ κατὰ 100 χιλιόγραμμα, ἤτοι κατὰ χιλιόγραμμον δραχ. χάρτινα 9. Νήματα ἀπὸ τοῦ ἀρ. 6—28, ὑγράμμον δραχ. χάρτινα 9. Νήματα ἀπὸ τοῦ ἀρ. 6—28, αὐτὰ εἶναι τὰ παραγόμενα ἐν Ἑλλάδι, δραχ. μεταλλικὰ 80 κατὰ 100 χιλιόγραμμα, ἤτοι κατὰ χιλιόγραμμον δραχ. χάρτινα 11. Εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν δέον νὰ προστεθῶσι καὶ 75 ο|ο πρόσθετα ἐκ τελῶν, λιμενικῶν κτλ. εἰς τρόπον ὥστε διὰ τὰ νήματα ἀπὸ ἀρ. 6—28 ὁ δασμὸς ἀνέρχεται εἰς 21 κατὰ χιλιόγραμμον. Ὁλόκληρον τὴν φορολογίαν καταβάλλει ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ κατ' ἐξοχὴν οἱ βαμβακοπαραγωγοὶ χρησιμοποιοῦντες ἀποκλειστικῶς βαμβακερὰ ὑφάσματα ὑπὲρ τῆς προστασίας τῆς κλωστοϋφαντουργίας.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ προστασία τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων ἀνέρχεται περισσότερον.

Δ. Κουτσοπέταλος. Μᾶς λέγουν οἱ βιομήχανοι, ξέρετε μᾶς ἐπροστάτευσε τὸ Κράτος, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἀπολαμβάνομεν τίποτε, ἀπέκλεισε τὸ Κράτος τοὺς Ἄγγλους καὶ τοὺς Ἰταλούς, ἀλλὰ συναγωνιζόμεθα μεταξύ μας. Αὐτὰ ὅμως δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀποδεδειγμένα, καὶ ὁ γνωρίζων τὴν ἀγορὰν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀρνηθῇ τὸν ἰσχυρισμόν μου.

Ἐπακολουθεῖ διαλογικὴ συζήτησις μεταξὺ τῶν κ. κ. **Ε. Βενιζέλου, Α.' Ἀλεξανδρῆ, Π. Κύρτση, Σ. Συμεώνογλου** καὶ **Γ. Σακκαλῆ.**

Α. Κουτσοπέταλος. Οἱ βιομήχανοι παρεξήγησαν τὴν ἀποστολήν των καὶ ἐνόμισαν, ὅτι τὰ προστατευτικὰ μέτρα ἐτέθησαν χάριν ὡρισμένων προσώπων καὶ προσθέτει, ὅτι οἱ βιομήχανοι οὐδέποτε ἐζήτησαν ἄλλην δασμολογικὴν προστασίαν παρὰ διὰ τὰ νήματα, τὰ ὁποῖα τοὺς ἐνδιαφέρουν. Αὐτὸ δ' ἀποδεικνύει ὄχι προσπάθειαν ἀναστηλώσεως τῆς βιομηχανίας. Λησμονεῖτε ἐξ ἄλλου ὅτι ὡς ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα ἐν Ἑλλάδι, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ βαμβακοπαραγωγὴ ἐν Ἑλλάδι ἄνευ τῆς σχετικῆς βιομηχανίας καὶ ἡ προστασία τῆς βιομηχανίας ἀποτελεῖ προστασίαν τῆς βαμβακοπαραγωγῆς καὶ οἰκονομικῶν παραγόντων, ἥτις ἀτυχῶς δὲν κατενοήθη ἀκόμη παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

Ἡ ἐπιβάρυνσις τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένης πρώτης ὕλης κατὰ 10 λεπτὰ μεταλλικὰ κατὰ κιλὸν δὲν πρόκειται νὰ μειώσῃ οὐσιωδῶς τὴν εἰς τὴν βιομηχανίαν παρεχομένην δασμολογικὴν προστασίαν, λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ ἥμισυ ποσὸν τῆς πρώτης ὕλης τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν βιομηχανίαν μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἵνα, ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος αὐξανομένης τῆς παραγωγῆς καὶ βελτιουμένης τῆς ποιότητος, ἐξανεμισθῇ ὁλοσχερῶς. Μόνον οἱ Λεβαδεῖς βιομήχανοι δὲν ἀντέδρασαν κατὰ τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ κληθέντες παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς Ἐπιτροπῆς παρέσχον πολυτίμους πληροφορίας χρησίμους εἰς τὴν κυριωτέραν ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι κατενόησαν, ὅτι δὲν εἶναι συντελεστικὴ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας, ἡ ἐνίσχυσις διὰ τῆς ἀλληλαντιδράσεως τῆς ἀρξαμένης πάλης τῶν τάξεων καὶ ἀσμένως ἀπεδέχθησαν θυσίας εἰς βάρος των ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Ἤδη θὰ σᾶς ἀπασχολήσω καὶ μὲ τὸ ὑπόμνημα τῶν βιομηχάνων. Οἱ βιομήχανοι ἰσχυρίζονται, ὅτι θὰ βλαβῇ ἡ ἐγχώριος παραγωγή, διότι δὲν θὰ εὑρίσκῃ κατανάλωσιν ὁ βάμβαξ. Ἀλλὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ μέτρα ἐξαγωγῆς, ὅπως ἔλαβεν ἄλλοτε. Ὑπῆρξεν ἐποχὴ ποὺ ἐφιγουράσαμεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὁ βάμβαξ τῆς Λεβαδείας καὶ ὁ βάμβαξ τῶν Σερρῶν. Ἀτυχῶς κατόπιν λόγῳ ἀντιδράσεων κατωρθώθη ἀπὸ 500.000 κιλόγραμμα νὰ φθάνῃ μόνον τὰ 30.000 κιλόγραμμα. Ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Ἱνστιτούτου βελτιοῦσα τὸν βάμβακα τῆς Ἑλλάδος θὰ κατορθώσῃ καὶ τὴν εἰσαγωγήν του καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη κερδίζωμεν τίποτε λόγῳ τῆς κρίσεως.

λιγνες ρίπτουν νερὸ εἰς τὸ βαμβάκι καὶ ἡ ὑγρασία φθάνει τὰ 11 ο|ο. Εἰς ἄλλην σελίδα ὅμως λησμονοῦντες τὰ προηγούμενα, λέγουν, ὅτι ὁ βάμβαξ κατεργαζόμενος ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπορροφᾷ 20 ο|ο ἐνῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἐλαχίστη καὶ ὅτι ἀναγκάζονται νὰ διατηροῦν ὑγραντήρια ἐπιβαρύνοντα τὸ κόστος.

Σ. Συμεώνογλου. Αὐτὰ εἶναι ζητήματα τεχνικὰ καὶ καλύτερον νὰ τ' ἀφίσετε δι' ἄλλους.

Δ. Κουτσοπέταλος. Δὲν θὰ μᾶς γελάσετε μὲ αὐτά, δὲν χρειάζεται καμμία τεχνικὴ ἰδιότις, διὰ νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς ἂν ὑπάρχῃ ἀντίθεσις εἰς τὰ ἀνωτέρω.

Σ. Συμεώνογλου. Τὸ βαμβάκι διὰ νὰγίνῃ νῆμα μπορεῖ νὰ θέλῃ ὑγρασίαν 40 ο|ο, ἀλλὰ δὲν ἔπεται μὲ τοῦτο ὅτι πρέπει νὰ πάρω καὶ βαμβάκι ἀπὸ τὸ ποτάμι.

Π. Κύρτσης. Ἡ ὕγρανσις εἶναι τεχνικὴ ἀνάγκη.

Α. Κουτσοπέταλος. Θὰ τὴν κάμωμεν ἡμεῖς καὶ ὄχι σεῖς.

Π. Κύρτσης. Ἡμεῖς τὸ ἀποθηκεύομε τὸ βαμβάκι δι' 6—8 μῆνες.

Δ. Κουτσοπέταλος. Αὐτὸ εἶναι ἀδύνατον.

Π. Κύρτσης. Ἐγὼ προκαλῶ καὶ ἔλεγχον.

Δ. Κουτσοπέταλος. Τὴν ἀγορὰν τοῦ Ἑλληνικοῦ βάμβακος τὴν κάμετε βαγόνι πρὸς βαγόνι.

Π. Κύρτσης. Θὰ σᾶς ἀποδείξωμεν, ὅτι δὲν ἔχετε δίκαιον.

Δ. Κουτσοπέταλος. Παρουσιάσετε μίαν ἀπόδειξιν καὶ πρῶτος θὰ ὁμολογήσω, διότι εἶμαι καὶ ἐγὼ ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τῆς βιομηχανίας, ἀλλὰ δὲν συμφωνῶ εἰς τὰς ὑπερβολάς. Οἱ βιομήχανοι ἐξ ἄλλου λέγουν, ὅτι ὁ βάμβαξ ὁ Ἑλληνικὸς δὲν ὑπέστη τὴν κρίσιν τῶν ἄλλων προϊόντων, τὰ ὁποῖα ἔφθασαν νὰ ὑποτιμηθοῦν μέχρι 65 ο|ο, ἐνῶ ὁ βάμβαξ μόνον 30 ο|ο ὑπέστη ἔκπτωσιν. Ἀλλὰ τὸ βαμβάκι τῆς Λεβαδείας τοὐλάχιστον εἶχε τὸ 1928 δραχμὰς 16 καὶ τὸ 1930 ἔφθασε δραχμὰς 7 ἢ 8 καὶ ἑπομένως ἡ πτῶσις φθάνει καὶ 50 ο|ο. Ἀλλὰ μήπως ἐκτὸς τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν δὲν ἐμάθατε ὅτι ἡ παραγωγὴ τοῦ βάμβακος ἐμειώθη κατὰ 40 ο|ο λόγῳ ἀσθενειῶν; Καὶ δὲν νομίζετε, ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ ἀφεθῇ αὐτὸς ὁ κόσμος ἔρμαιον, ἀλλὰ νὰ κληθῆτε καὶ σεῖς νὰ καταβάλετε ἓν μικρὸν μέρος τῶν ἀποδοχῶν σας ὑπὲρ ἑνὸς προϊόντος, ὅπερ κυρίως σᾶς ἐνδιαφέρει; Εἴπατέ μας ποτὲ ἐξεδηλώσατε προστατευτικὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ βάμβακος;

Π. Κύρτσης. Ἐγὼ συνεννοήθην ἐπανειλημμένως μὲ τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἐπῆρα καὶ φάρμακα.

Δ. Κουτσοπέταλος. Εἶναι ἐξαίρεσις δι' ἣν καὶ σᾶς συγχαίρω, ἀλλὰ τί ἔγαινε μὲ αὐτό, ἀφοῦ τὸ σκουλήκι κινδυνεύει νὰ ἐλαττώσῃ τὴν παραγωγὴν κατὰ 90 ο|ο. Ἐναντίον τούτου οὐδὲν προσεφέρατε οἱ βιομήχανοι.

Π. Κύρτσης. Εἰς τὴν Τουρκίαν ἔχουν εἰδικὸν βαμβακόσπορον.

Δ. Κουτσοπέταλος. Χαίρω πολὺ διὰ τοὺς βιομηχάνους Τούρκους, ἀλλὰ μίαν ὡρισμένην καὶ θετικὴν ἐνέργειαν ἐκάματε. Νὰ κλείσετε τὰ καταστήματά σας καὶ νὰ πεπάξετε εἰς τοὺς δρόμους 25.000 ἐργάτας. Ἰδοὺ διατί σᾶς κακίζομεν ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι συναισθανόμεθα, τί δύναται νὰ προσφέρῃ μία βιομηχανία πραγματική, ἡ ὁποία δὲν ἀποσκοπεῖ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν παραγωγῶν. Οἱ βιομήχανοι εὗρον ἐπίσης ὅτι ἡ δασμολογικὴ προστασία τοῦ βάμβακος εἶναι ἀντιλαϊκή. Πρόκειται περὶ περιέργου ὑπολογισμοῦ, διότι οἱ βιομήχανοι λησμονοῦν, ὅτι χάριν ὡρισμένων βιομηχανιῶν πληρώνονται ὑπὸ τοῦ λαοῦ φορολογίαι μέχρις 25 ο|ο. Μήπως θέλετε νὰ αὐξηθῇ καὶ ὑπὲρ ὑμῶν ἡ φορολογία;

Π. Κύρτσης. Ἕνα ἐργοστάσιον ἐπεξεργαζόμενον 500.000 ὀκάδας βάμβακος πληρώνει 1 1)2 ἑκατομμύριον φόρον καὶ δὲν κερδίζομεν τίποτε λόγῳ τῆς κρίσεως.

Δ. Κουτσοπέταλος. Δὲν εἶναι πιστευτὸν αὐτό.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Διατί δὲν κερδίζετε;

Π. Κύρτσης. Διότι ἡ βιομηχανία πωλεῖ κάτω τοῦ κόστους.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Τότε ἢ ἔχετε ἐξωτερικὸν ντάμπιγκ, ἢ ἔχετε συναγωνισμὸν μεταξὺ σας.

Π. Κύρτσης. Ὅ,τι σᾶς λέγομεν μποροῦμε νὰ τὸ ἀποδείξωμεν.

Δ. Κουτσοπέταλος. Ἐξ ὅσων, συνεχίζει, ἐλέχθησαν δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ κανὲν ἔρεισμα, ὥστε ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀνασταλῇ τὸ ληφθὲν μέτρον, διότι τὰ ἐπιχειρήματα τῶν βιομηχάνων εἶναι ἀνύπαρκτα. Οἱαδήποτε ἐλάττωσις τῆς φορολογίας.....

Γ. Βασιλειάδης. Ἐζητήσαμεν καὶ αὔξησιν.

Δ. Κουτσοπέταλος. Ἐγὼ δὲν συζητῶ ἐπὶ τούτου. Λέγω ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὀφείλομεν νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν φορολογίαν αὐτὴν καὶ εἰς τὴν προαύξησιν ἐπιστημονικὴν προστασίαν τοῦ βάμβακος. Ἡ αὔξησις θὰ εἶναι ζήτημα τοῦ μέλλοντος, ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως δὲν πρέπει νὰ θελήσωμεν νὰ ἀνατρέψωμεν τὸ συμπέρασμα τῆς Κυβερνήσεως μόνοι καὶ μόνοι διὰ νὰ φανῶμεν ἀρεστοὶ εἰς μίαν μερίδα. Αὐξήσεις ἀτόπως καὶ παράλογοι δὲν θὰ εἶναι συνετὴ πολιτική, καὶ θὰ ὑπενόμευον μίαν βιομηχανίαν, ἥτις ἀνδρωμένη ἐν καιρῷ θὰ ἀπερρόφα ὅλην τὴν παραγωγὴν καὶ θὰ ἀνταπεκρίνετο εἰς τὰς καταναλωτικὰς ἀνάγκας. Συνεχίζων ἀναλύει τὰς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ λέγει ὅτι αἱ περισσότεραι ἐλήφθησαν ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς ὑπηρεσίας. Ἐλπίζω, τονίζει, ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ συνεισφέρῃ, ὅπως καὶ ἡ βιομηχανία, ἓν μέρος τῶν δαπανῶν τοῦ Ἰνστιτούτου. Μία ἄλλη τροπολογία εἶναι διὰ τὴν ἔρευνιν ὑποσταθμοῦ Λεβαδείας. Ἐκεῖ μετὰ τῶν Λοκρῶν καλλιεργοῦμεν τὰ 4/5 τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς τοῦ βάμβακος. Δὲν εἶναι δίκαιον κ. Ὑπουργέ, ἡμεῖς καὶ οἱ Λοκροὶ νὰ ἀξιώσωμεν ἕνα ὑποσταθμόν; Ὑποθέτω ὅτι τὴν σύστασιν θὰ γίνῃ.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἐκ τῶν πρώτων θὰ γίνῃ.

Δ. Κουτσοπέταλος. Νὰ τὸ βάλωμεν εἰς τὸν νόμον.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Εἶναι ζήτημα οἰκονομικόν.

Δ. Κουτσοπέταλος. Ἄλλη τροπολογία εἶναι ἡ περὶ τῆς ἐκκοκιστικῆς βιομηχανίας, ἥτις ἵσταται μεταξὺ γεωργῶν καὶ τῶν βιομηχάνων κατεργασίας. Καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκκοκίσεως πρέπει νὰ μελετηθῇ. Αὐτά, ἐπιλέγει, ἐνόμισα ὅτι ἔχω νὰ εἴπω πρὸς τὴν Βουλήν, διὰ τὸ προϊὸν αὐτὸ περὶ τοῦ ὁποίου κατὰ μέγα μέρος ἐνδιαφέρεται ἡ ἐπαρχία μου (χειροκροτήματα).

Γ. Σακκαλῆς. Θὰ ζητήσω, λέγει, τὴν συγγνώμην τῆς Βουλῆς διότι δὲν εἶμαι ἐπαρκῶς παρεσκευασμένος διὰ τὸ θέμα παρὰ μόνον τόσον ὅσον, διὰ νὰ ἀποδείξω τὸ ἀνεπαρκῶς μελετημένον τοῦ νομοσχεδίου διά τινα ζητήματα. Ἀμφισβήτησις περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ μέτρου δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ. Διὰ τοῦ ἰνστιτούτου τοῦ βάμβακος πρόκειται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ προστασία τῆς καλλιεργείας αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καλλιεργείας εὐδοκιμούσης ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐχούσης καὶ τὸ πεδίον τῆς καταναλώσεως ἐξησφαλισμένον. Ἡ πολιτικὴ ἔχει ἀληθῶς χαλαροὺς τοὺς δεσμούς της μετὰ τῆς ἐπιστήμης. Ἀλλὰ χωρὶς αὐτὴν καὶ τὴν συνδρομήν της δὲν δύναται νὰ παραχθῇ τὸ μόνιμον καὶ γενικόν, ἰδιαίτερα δὲ ἡ γεωργία ἔχει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιστήμης, διὰ νὰ ἀφοσιωθῇ πρωτίστως ἡ κατάλληλος γῆ εἰς τὴν ἐνδεικνυομένην καλλιέργειαν διὰ νὰ ἔχωμεν τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα. Ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν ὅλοι χειροκροτοῦμεν τὸ νομοσχέδιον, πλὴν ὅσον ἀφορᾷ τὰ καθέκαστα αὐτοῦ, πρῶτον δύναται νὰ γεννηθῇ ζήτημα ἂν τὸ ἵδρυμα πρόκειται νὰ ἀπορροφήσῃ τὰς ἀπαραιτήτους δαπάνας μόνον, διότι πᾶσα ὑπὲρ τὸ μέτρον διάθεσις πόρων μᾶς κωλυστᾷ ἀνικάνους νὰ λάβωμεν πρόνοιαν δι' ἄλλας ἐξ ἴσου ἐπειγούσας ἀνάγκας. Τὸ μέρος τοῦ νομοσχεδίου εἰς ὃ πρέπει νὰ εἶναι περισσότεραι αἱ ἐπιφυλάξεις εἶναι τὸ μέρος περὶ τῶν πόρων. Εἰς τὴν ἔκθεσιν μεταξὺ τῶν πόρων ἀναγράφεται καὶ ἐπιχορήγησις παρὰ τοῦ δημοσίου ὄχι ὅμως καὶ εἰς τὸ νομοσχέδιον, καὶ φαίνεται ὅτι τὸ ὕψος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἐπεβεβαιώθη πέραν τῆς δυσφώτου ταύτης. Ἐξάγεται τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν φρασεολογίαν περὶ ἐπιβολῆς τοῦ δασμοῦ προκαλέσασαν καὶ τὴν προσοχὴν τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης παρατηρεῖται ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἡ πλήρης ἀτυσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς βιομηχανίας, μολονότι ἐπηρεάζεται μία τῶν σπουδαιοτέρων βιομηχανιῶν τῆς Ἑλλάδος. Δὲν θέλω νὰ σχολιάσω τὴν ἀπονενοημένην πρᾶξιν τῶν βιομηχάνων διότι τὸ κλεῖσιμον δὲν εἶχεν ἐπαρκεῖς λόγους.

Δ. Κουτσοπέτακος. Εἶπαν ὅτι πρῶτα θὰ κλείσουν καὶ ἔπειτα θὰ συνεννοηθοῦν.

Γ. Σακκαλῆς. Μαρτυρεῖ τοῦτο μίαν ἀδεξιότητα, καὶ παρὰ ταύτην ὅμως φαντάζομαι, ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ θὰ διατηρήσουν τὴν ἡρεμίαν των, διὰ νὰ ἐξετάσουν ὅλας τὰς ἀπόψεις. Οὐδείς, συνεχίζει, ἀμφισβητεῖ ὅτι ἐν ἀρχῇ εἶναι ἡ γεωργία ἀλλὰ δὲν ἔπεται μὲ τοῦτο ὅτι πρέπει νὰ παραχωνευθοῦν καὶ οἱ ἄλλοι κλάδοι τῆς παραγωγῆς. Εἰς τὴν γεωργικὴν οἰκονομίαν μόνον δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρκεσθῶμεν, διότι δὲν ἐξαρκεῖ αὕτη οὔτε κατὰ 40 ο/ο διὰ τὰς ἀνάγκας μας. Ἔχομεν ἀνάγκην καὶ ἄλλων πλουτοφόρων πηγῶν. Θὰ συναντήσωμεν βέβαια κατὰ τὴν ῥύθμισιν τῶν ἀκανθωδῶν ζητημάτων προσκόμματα ἀλλ' ἡ μελέτη δύναται νὰ καταληξῇ εἰς συμβιβασμὸν καὶ ἂν δὲν φθάσωμεν εἰς αὐτόν, θὰ ὀφείλεται εἰς τὴν ἐλλειψιν μελέτης καὶ ὄχι εἰς ἀπιθανίαν ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀνεγκρίνει ὅτι ἐλπίζει πολὺ ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν τοῦ ἐγχωρίου βάμβακος. Ἐδῶ ὅμως εἰς τὴν Βουλὴν μετῆλθεν ἄλλην γλῶσσαν, ἐνῷ πρέπει κάθε διάστασις νὰ συμβιβασθῇ. Ἡ παραγωγὴ ζητεῖ 1 1/2 ἐκ. τὸ χιλιόγραμμον καὶ σχετικῶς μὲ τοῦτο ἀναμιμνήσκομαι τοὺς λόγους τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅταν ἠγέρθησαν παράπονα διὰ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ δασμοῦ τοῦ σίτου, ὁπότε εἶπε νὰ μὴ περιμένωμεν τὴν σωτηρίαν τοῦ σίτου ἀπὸ τὰ λεπτὰ αὐτά, ἀλλὰ νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν. Τοῦτ' αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. Ἡ μιάμισυ δραχμὴ ἐδῶ δὲν ἐξασφαλίζει διὰ κάθε στρέμμα εἰμὴ 30 δραχ. ἐνῷ ἂν βελτιώσωμεν τὴν ἀπόδοσιν.....

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Καὶ τὰ δύο νὰ γίνουν καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ οὐσία τοῦ πράγματος.

Γ. Σακκαλῆς. Τὰ ἐκτιθέμενα, συνεχίζει, ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει δὲν εἶναι καὶ τόσον ἀκριβῆ, διότι καὶ τὰ περὶ ἐπιβαρύνσεως καὶ τὰ περὶ ὑπολογισμοῦ τῶν εἰσπράξεων τοῦ δασμοῦ εἶναι ἐσφαλμένα.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἔχομεν εἰσαγωγὴν 3 1/2 ἑκατομ.

Γ. Σακκαλῆς. 5.900 λέγει ἡ στατιστική.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ἔχομεν 3 1/2 ἑκατομ. εἰσαγωγὴν καὶ 3 1/2 παραγωγήν, διότι θὰ πάρωμεν τὸν μέσον ὅρον τῆς δεκαετίας (ἀκατανόητον). Εἰς τὰ 1930 ὑπῆρχε ἀπόθεμα καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

Γ. Σακκαλῆς. Ἐφέτος κατὰ τὸν κ. Κύρτσην ἔχομεν 2.800 χιλιάδες τὴν τριμηνίαν.

Σ. Συμεώνογλου. Ὁ Ὑπουργὸς λογαριάζει μόνον τὸν ἀμερικανικὸν βάμβακα.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας). Ὄχι, τὸ σύνολον.

Θ. Χαβίνης. Ἐφέτος εἰσήγαγον πολύν, διότι ἐφοβοῦντο τὸν φόρον.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς Γεωργίας) 3 1/2 ἑκατομ. μὲ μιάμισυ δραχ. κάνουν 5 ἑκατομμύρια.

Ἡ ὅλη ἀξία τῆς παραγωγῆς τῆς βιομηχανίας εἶναι 700 ἑκατομμύρια καὶ ἑπομένως ἡ φορολογία τῆς καταναλώσεως εἶναι ἀσήμαντος.

Γ. Σακκαλῆς. Ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ ἀνέρχεται εἰς 7 1/2 ἑκατομμύρια κιλὰ βάμβακος ἀνεκκοκίστου.

Π. Κύρτσης. Ἐμεῖς ὑπολογίζομεν 5 1/2 ἑκατομ. καθαρόν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁ μέσος ὅρος εἶναι 3 1/2 ἑκατομμύρια διότι τὰ 7 1/2 ἑκατομμύρια εἶναι ἀνεκκόκιστος.

Γ'. Σακκαλῆς. Ἐν πάσει περιπτώσῃ λέγεται εἰς τὴν ἔκθεσιν ὅτι ἐπιβάλλεται φόρος ἕνα καὶ 3/4 ο/ο, ἐνῷ κατ' ἄλλους εἶναι δικοῦς εἶναι 4 ο/ο.

Α. Βαρβαγιάννης. Εἰς τί ὑπελόγιζε τὸ βάρος ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ δασμολογίου;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ὑπελόγισε διὰ τὸ κάμποτ 4 1/2, διὰ τὰ δρύλλια 2 1/2, διὰ τὸν ἀλατζᾶν 3 ο/ο κλπ.

Γ. Σακκαλῆς. Δηλαδὴ εἶναι ὑπερδιπλάσιοι τῶν βεβαιώσεων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Α. Βαρβαγιάννης. Οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι ὑπερδιπλάσιοι τῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Γ. Σακκαλῆς. 1 1/2 δραχμὴ ἀναβιβάζει εἰς 4 ο/ο τὴν ἐπιβάρυνσιν. ἀλλὰ καὶ 1 ο/ο εἶναι παμμέγιστον ποσὸν διὰ τὸ ἐμπόριον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κατὰ τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῆς βιομηχανίας, ἡ προστασία ὑπὲρ αὐτῆς ἐν προκειμένῳ φθάνει διὰ μὲν τὰ νήματα τὸ 5 12 ο/ο, διὰ δὲ τὰ ὑφάσματα τὸ 4 ο/ο καὶ εἶναι προφανές, ὅτι ἡ σημερινὴ φρασεολογία δὲν φθάνει νὰ ἐξοβελίσῃ τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Γ. Σακκαλῆς. Καὶ ὅμως εἰς διαγωνισμοὺς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν κατίσχυσεν ἡ ξένη βιομηχανία μειοδοτήσασα κατὰ 7 λεπτά.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διότι πρέπει νὰ αὐξήσωμεν τὸ προστατευτικὸν ποσοστὸν ὑπὲρ τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ πρέπει εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς ὅλους νὰ ζητοῦμεν ἐγχώρια.

Γ. Σακκαλῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἠμπόρεσεν ἡ βιομηχανία μας νὰ κατισχύσῃ ἀπέναντι 7 λεπτῶν διαφορᾶς καὶ αἱ προμήθειαι αὐταὶ ἐχάθησαν, καὶ οὕτω ἐχάθησαν ἀπὸ τὸν τόπον ἑνὸς μηνὸς ἡμερομίσθια.

Β. Δελιγιαννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἀπὸ στενοκεφαλιά τους τὰ ἔχασαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Τοὺς ἐκάλεσεν ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀκυρώσουν τὴν δημοπρασίαν καὶ δὲν ἐδέχθησαν.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς Οἰκονομικῶν). Τοὺς παρεκάλεσα νὰ δεχθοῦν τὴν τιμὴν τοῦ τελευταίου μειοδότου, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθησαν καὶ ἤθελαν 7.70 ζητοῦντες νὰ παραβιάσω τὸν νόμον. Εἶναι περιττὸν νὰ δηλώσω, ὅτι ἠσθάνθην μεγάλην πικρίαν, διότι ἔφυγαν ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν 4—5 ἑκατομμύρια.

Γ. Σακκαλῆς. Δὲν κατηγορεῖται τὸ Κράτος ὡς ἀστοργον.

Π. Κύρτσης. Ἡμεῖς ἐζητήσαμεν ἀναβολήν.

Γ. Σακκαλῆς. Πρέπει λοιπόν, συνεχίζει, ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ τὸ καλὸ εἰς τοὺς βιομηχάνους ἔστω καὶ μὲ τὸ ζόρι. Συμπεραίνων θὰ ἔλεγα, ὅτι πρέπει, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπῆρχεν ἀμφιβολία τις.....

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία.

Γ. Σακκαλῆς. Νὰ δοθῇ ὁ προσήκων καιρὸς καὶ νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον τοῦ φόρου ἐπαφιεμένου νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦ φόρου ἐπαφιεμένου νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν,, διὰ νὰ ἐξακριβωθῇ μέχρι ποίου σημείου πρέπει νὰ πλήξωμεν τὴν βιομηχανίαν. Προσῆκον μέτρον θὰ ἦτο ἡ 1 δραχμὴ κατὰ χιλιόγραμμον. Ἐκτὸς τούτου πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἐμεσολάβησε καὶ ἀνατίμησις τοῦ βάμβακος καὶ τὴν αὔξησιν τὴν ἀπήλαυσεν ἤδη αὐτομάτως ἡ Κυβέρνησις. Ἡ βιομηχανία θεωρεῖ ὅτι τοὺς ζητοῦμεν Ουσίαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργὸς). Δὲν ζητοῦμεν καμμίαν Ουσίαν.

Γ. Σακκαλῆς. Εἶναι ζήτημα ὑπολογισμοῦ, καὶ ἂν γίνεται Ντάμπιγκ πρέπει τὸ ποσοστὸν τῆς προστασίας νὰ εἶναι ρευστόν. Θὰ ἤθελον, ἐπίσης, ἐπιλέγει, ἕνα μελετηθῇ ὅπως ἡ βιομηχανία διαθέτει ἐν ἀνάγκῃ τὰ προϊόντα της ὑπὲρ τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ κόστους, ὅπερ δύναται νὰ ἐξευρεθῇ εὐκόλως.

Π. Κύρτσης. Εἶναι γνωστόν, λέγει, κύριε Πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως, πόθεν προῆλθεν ἡ βιομηχανικὴ κρίσις ἐν Ἑλλάδι, ἡ βιομηχανικὴ κρίσις προῆλθεν ἕνεκα τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐνεργητικῶν κεφαλαίων, ὡς ἐκ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων. Ἐνῷ λοιπὸν ἠλαττώθησαν τὰ κεφάλαια τῆς Ἑλληνικῆς κλωστοϋφαντουργίας, καλεῖται ἤδη αὐτὴ ἡ βιομηχανία νὰ διαθέσῃ ἀκόμη δύο κεφάλαια, τὸ ἓν διὰ τὸν παλαιὸν φόρον καὶ τὸ ἕτερον διὰ τὸν νέον πρόσθετον φόρον. Δηλαδὴ ἕνα ἐργοστάσιον τὸ ὁποῖον ἐπεξεργάζεται 600 χιλ. ὀκάδες βάμβακος, ἔχει ἀνάγκην ἑνὸς προσθέτου κεφαλαίου ἐκ δραχμῶν 1 1/2 ἑκατομμυρίου ἐτησίως διὰ τὸν παλαιὸν φόρον καὶ ἕνα ἕτερον κεφάλαιον ἐκ δραχμῶν 900 χιλ. διὰ τὸν νέον πρόσθετον φόρον. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Λέγει ὅτι ἡ γενικὴ ὑποτίμησις τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἐπηρέασε καὶ τὸν βάμβακα,, πρᾶγμα ὅπερ προυκάλεσε συχνάκις συσκέψεις καὶ συνέδρια τῶν ἐνδιαφερομένων. Κατ' ἐπανάληψιν ἐγὼ εἶχα τονίσῃ ὅτι ἡ προσπάθεια διὰ τὴν αὔξησιν τῶν σιτηρῶν εἶναι ἄκαιρος,, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι πρόσφορος εἰς τὴν παραγωγὴν βιομηχανικῶν προϊόντων καὶ ἑπομένως ἡ ἐνίσχυσις τῆς βαμβακοπαραγωγῆς εἶναι ἐπιβεβλημένη. Ὁ βάμβαξ εἰς τὴν Μακεδονίαν θὰ ἀποτελέσῃ μετὰ τὸν καπνὸν τὸ δεύτερον προϊὸν τοῦ τόπου καὶ ἡ προσπάθεια τῶν παραγωγῶν δὲν ἀποβλέπει εἰς τίποτε ἄλλα, παρὰ πῶς νὰ ἐξασφαλίσουν ἕνα εἰσόδημα διὰ τὴν ζωήν των. Ἡ τιμὴ τοῦ βάμβακος ἀπὸ τοῦ 1928 ὑπεβιβάσθη εἰς τὸ ἥμισυ καὶ ἐκλόνισε τὰς ψυχὰς τῶν παραγωγῶν. Εἰς τὰ συνέδρια Λεβαδείας καὶ Σερρῶν ὅταν ἐξητάσθησαν τὰ ζητήματα τῆς δασμολογικῆς προστασίας καὶ τῆς μονοπωλήσεως τοῦ προϊόντος κατέληξε τὸ συνέδριον νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐμπορίαν τοῦ προϊόντος τὸ Κράτος,, διότι τὸ ἐμπόριον δὲν εἶναι ὠργανωμένον ἐπιστημονικῶς. Ἡμεῖς κατ' ἀρχὴν εἴμεθα ὑπὲρ τῆς μονοπωλήσεως τοῦ προϊόντος, ὁπότε ζήτημα προστασίας δὲν ὑπάρχει καὶ θὰ ὑπάρχῃ μόνον ἡ αἴτησις ὑπὲρ τοῦ παραγωγοῦ ἑνὸς ἡμερομισθίου, διότι εἰς τοῦτο καταλήγει ἡ στενότης τῆς γῆς. Ὁ δασμὸς τῆς 1 1/2 δραχμῆς εἶναι γελοῖος, διότι ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν θὰ τὸν πληρώσῃ ἡ βιομηχανία, ἀλλὰ ἡ κατανάλωσις καὶ τὸ Λὸκ Ἄουτ.

Π. Κύρτσης. Ἐπρόκειτο περὶ διαμαρτυρίας.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ἦτο πρᾶξις ἐπαναστατικὴ κατὰ τῶν χωρικῶν καὶ γνωρίζετε σεῖς, ὅτι ἂν δὲν ἔχῃ ὁ χωρικὸς 10-12 δραχμὰς τὴν ὥραν δὲν δύναται νὰ σταθῇ ἡ παραγωγή. Ἀποβλέψατε ἐπίσης νὰ ἐλαττώσετε τὰ ἡμερομίσθια. Ἐν πάσῃ περιπτώσει γεννᾶται ζήτημα τῆς ζωῆς τοῦ γεωργοῦ, καὶ ὁ φόρος εἶναι ἀσήμαντος καὶ πρέπει νὰ αὐξηθῇ. Ἡ βιομηχανία αὐτὴ συνεκέντρωσε κέρδη καὶ ἂν δὲν εἶναι ὠργανωμένη, δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληρώσουν οἱ παραγωγοὶ τὰ σπασμένα. Θέτομεν λοιπὸν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ζήτημα κατὰ τῶν θνησιμαίων βιομηχανιῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τί θὰ τοὺς κάμετε τὰς χιλιάδας τῶν ἐργατῶν;

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Κρατικοποιοῦντες τὴν βιομηχανίαν. Θὰ ἀποκλείσετε δηλ. τὸ ἐμπόριον τῶν γεωργικῶν προϊόντων διὰ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ τὴν βιομηχανίαν διὰ τῆς κρα-

τοποιήσεως καὶ θὰ ὑποχρεώσητε ὅλους τοὺς ἐν Ἑλλάδι νὰ φορῦν ντόπια. Ἀνακόπτει δηλ.. τὸ ἐρώτημα ἐὰν πρέπει νὰ κλείσουν ὡρισμέναι βιομηχανίαι καὶ εἰς αὐτὸ πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ ἐξαιρετικὴν σημασίαν. Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, λέγει, ὅτι ἐβοήθησε τὴν βιομηχανίαν, ἀλλ' οἱ βιομήχανοι παραπονοῦνται διὰ τοὺς τόκους καὶ τὸ ἴδιον παράπονον ἔχουν οἱ ἀγρόται διὰ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν. Πρέπει, τονίζει, νὰ ἐπέμβῃ τὸ Κράτος νὰ ρυθμίσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ λέτε σοβαρῶς αὐτὸ νὰ ἐπεμβαίνω εἰς τὰς Τραπέζας καὶ νὰ τοὺς λέγω μὲ πόσον τόκον θὰ δώσουν τὰ χρήματά των; Ἔπρεπε νὰ ἔχετε κάποιαν εὐθύνην λέγοντες αὐτὰ ποὺ λέγετε.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Καὶ σοβαρῶς ὁμιλῶ καὶ πλήρη εὐθύνην ἀναλαμβάνω τῶν ὅσων λέγω καὶ ἀφοῦ ὅλοι ὑπέστησαν θυσίας εἰς αὐτὸν τὸν τόπον λόγῳ τῶν περιστάσεων, πρέπει νὰ ὑποστῇ καὶ τὸ κεφάλαιον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ κεφάλαιον φεύγει δὲ στέκεται νὰ ὑποστῇ θυσίας.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Δὲν λέγομεν νὰ μποῦμε εἰς τὰς Τραπέζας καὶ νὰ τὰ κάμωμεν γιάμα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀφοῦ ξεύρετε ὅτι βρίσκουν τόκον περισσότερον, πῶς θὰ μοῦ τὰ φέρουν ἐμένα μὲ τόκον ὀλιγώτερον. Δὲν τὰ ξέρετε αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ τὰ λέγετε, ἢ θέλετε νὰ γίνεται δημαγωγία.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Τοὺς ἐδώσατε τὰς καταθέσεις τῶν Νομικῶν Προσώπων καὶ τὰ μισὰ καλύμματα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὰ πρῶτα τὰ ἔχουν δυνάμει συμβάσεως καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα, ὅ,τι τοὺς ἐζητήσαμε μᾶς τὰ ἔδωσαν.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Διὰ τὰ καλύμματα δὲν ἐξεπληρώθη ἡ ἐπιθυμία σας. Ἐκράτησαν τὰ μισά, τὰς δὲ καταθέσεις τῶν Νομικῶν Προσώπων τὰς ἔχουν μὲ ἀσήμαντον τόκον καὶ πρέπει ὅπως σᾶς τὰ ἐπῆραν, νὰ κάμετε σύμβασιν νὰ τοὺς τὰ πάρετε.

Συνεχίζων ὁ κ. ***Ἀνθρακόπουλος*** λέγει ὅτι αἱ βιομηχανίαι πρέπει νὰ ὑποστοῦν κρατικὸν ἔλεγχον νὰ βελτιώσουν τὰ μηχανήματά των καὶ νὰ αὐξήσουν τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀστεῖον νὰ συγκριθοῦν μὲ τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἄγγλων ἐργατῶν. Ὁλόκληρος ἡ φορολογία πίπτει εἰς βάρος ὡρισμένων προσώπων, δὲν ἠμπορεῖ ὅμως τοῦτο παρὰ νὰ προκαλέσῃ κοινωνικὰς ἀναστατώσεις, διὰ τὰς ὁποίας ὑπεύθυνος θὰ εἶναι ἡ Κυβέρνησις.

Π. Κύρτσης. Ἡ πληρωμὴ τῶν Εὐρωπαίων ἐργατῶν εἶναι πολὺ μικρὰ ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεώς των.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Νὰ προσλάβητε ἐργάτας σεῖς οἱ βιομήχανοι διὰ νὰ παραγάγητε καλυτέρας ποιότητος προϊόντα, σεῖς ὅμως περιωρίσθητε εἰς τὰ κατώτερα, διότι ὑπάρχει βαθμολογικὴ προστασία καὶ ἔχετε περισσότερον κέρδος. Δὲν εἶναι ὅμως δυνατὸν ν' ἀνεχθῶμεν πλέον τοιαύτην προστατευτικὴν πολιτικήν.

Σ. Συμεώνογλου. Εἶναι ἀξιολύπητον πῶς κατωρθώθη Κυβέρνησις, Βουλή, βιομήχανοι, παραγωγοὶ καὶ ἐργάται νὰ χωρισθοῦν εἰς κόμματα ἀλληλομαχόμενα.

Δ. Κουτσοπέταλος. Ποῖος πταίει ἄραγε ;

Σ. Συμεώνογλου. Ἀντὶ νὰ ἑνωθοῦν τὰ τρία αὐτὰ στοιχεῖα καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ βελτιωθῇ ἡ κατάστασις, βλέπομεν τὸ ἐναντίον καὶ τοὺς ἐργάτας νὰ ἐγκαταλείπουν τὰς ἐργασίας των.

Γ. Βασιλειάδης. Τοὺς ἔδιωξαν, δὲν ἐγκατέλειψαν τὴν ἐργασίαν των.

Σ. Συμεώνογλου. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ κάμουν ταξικὴν πάλην.

Δ. Κουτσοπέταλος. Τί ἄλλο εἶναι παρὰ ταξική.

Σ. Συμεώνογλου. Ἔχω περισσοτέραν πεῖραν ἀπὸ σᾶς καὶ κατηγορῶ πάντας καὶ σένα καὶ τὴν Κυβέρνησιν, πῶς κατωρθώσατε νὰ χωρίσητε τὰ τρία αὐτὰ στοιχεῖα. Ἔπρεπε καὶ οἱ βαμβακοπαραγωγοὶ νὰ κλαύσουν, ὅ,τι ἠμποροῦν ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς. Ἂς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὸ ψητό. Οἱ παραγωγοὶ ἐνόμιζον ὅτι θὰ μπορέσουν νὰ φᾶνε ψωμὶ μαῦρο μὲ μίαν φορολογίαν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ βιομήχανος, ὁ ὁποῖος ἔχει λ. χ. κεφάλαιον 10.000.000 λέγει ἐγὼ ἐπρόκειτο νὰ κερδίσω δύο ἑκατομμύρια δηλαδὴ ἕνα 20 τοῖς ἑκατὸν καὶ ἔρχεσαι σὺ Κυρία Κυβέρνησις καὶ μοῦ λὲς νὰ σοῦ δώσω τὸ 1 ἑκατομμύριον.

Δ. Κουτσοπέταλος. Μὰ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔχει κανένα δικαίωμα ὅταν φορολογῇ τὴν παραγωγὴν μὲ 100 ἑκατομμύρια διὰ νὰ προστατεύσῃ τὴν βιομηχανίαν νομίζετε ὅτι τὸ Κράτος ἠμπορεῖ νὰ δουλεύῃ γιὰ σᾶς ;

Σ. Συμεώνογλου. Δὲν μπορεῖ νὰ ἔρχεται τὸ Κράτος ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ νὰ μᾶς πέρνῃ τὸ μισὸ κέρδος.

Γ. Βοραζάνης. Οἱ προστατευτικοὶ δασμοὶ εἶναι πάντοτε προσωρινοί.

Σ. Συμεώνογλου. Οἱ βιομήχανοι ἕως πέρυσι ἐκέρδιζον 4 καὶ πέντε ἑκατομμύρια, ἀλλὰ ἀπὸ πέρυσιν ἔχουν ζημίας.

Γ. Βασιλειάδης. Νὰ πληρώνουν ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἐκέρδισαν.

Δ. Κουτσοπέταλος. Ὅσοι δουλεύουν πρέπει νὰ τρῶνε. Ἐφάγατε σεῖς, θὰ φάω καὶ ἐγώ. Ξέρεις τί πληρώνουν αἱ διάφοροι ἑταιρεῖαι, ποὺ ἔχουν γίνει, εἰς τοὺς Διευθυντάς.

Σ. Συμεώνογλου. Πρέπει νὰ χαίρεσαι διότι ὑπάρχουν ἑταιρεῖαι αἱ ὁποῖαι ἐξάγουν νήματα εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Ρουμανίαν καὶ τιμοῦν τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ κ. ***Γ. Βασιλειάδης.*** Ὀφείλω λέγει νὰ κατακρίνω ὡς ἀχαρακτήριστον τὴν στάσιν τῶν βιομηχάνων, οἱ ὁποῖοι ἕνεκα μικρᾶς ἐπιβαρύνσεως τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ ὑποστοῦν, ἠθέλησαν ἰταμώτατα ν' ἀπειλήσουν τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ κλεισίματος τῶν ἐργοστασίων ἀφίσαντες στοὺς δρόμους πέντε χιλιάδας ἐργατῶν. Συνιστῶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐρρωμένην ἀντίδρασιν καὶ νὰ προστατεύσῃ μὲ πᾶσαν θυσίαν τοὺς παραγωγούς οἱ ὁποῖοι εἶνε γνωστὸν ποίαν κρίσιν διατρέχουν τελευταίως. Ἡ φορολογία θὰ ἀποδώσῃ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῶν δύο τάξεων, θὰ προαγάγῃ τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν καὶ θὰ ἐπιφέρῃ τάξιν, ἡ δὲ ἀντίδρασις δὲν εἶχεν ἄλλον σκοπὸν, παρὰ νὰ γεννήσῃ ζητήματα εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἡ ἐπιβάρυνσις εἶναι ἐλαχίστη, νομίζω δὲ ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ μελετηθῇ ἡ αὔξησις αὐτῆς εἰς 2.50.

Α. Παπαναστασίου. Βλέπω ὅτι ἡ Βουλὴ κατὰ μεγάλην πλειοψηφίαν ἀποδέχεται τὰ μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς. Ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν κάμνει ἡ συμπεριφορὰ τῶν βιομηχάνων, οἱ ὁποῖοι ἀντὶ νὰ ἐνθέσουν τὰς ἀπόψεις των καὶ νὰ προσπαθήσουν νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἐκήρυξαν τὸν πόλεμον, εὐτυχῶς ὅμως οἱ ἐργάται δὲν ἔπεσαν εἰς τὴν παγίδα καὶ ἐκηρύχθησαν ἀλληλέγγυοι πρὸς τοὺς ἀγρότας.

Οἱ βαμβακοπαραγωγοὶ δὲν ζητοῦν τὴν δασμολογικὴν προστασίαν ἀπὸ πλεονεξίαν, ἀλλὰ διότι ἡ θέσις των εἶνε πολὺ δυσάρεστος καὶ ὅτι ἠμπορεῖ νὰ καλυτερεύσῃ. Ἀντιτάσσεται ὅτι ἡ βελτίωσις τῆς θέσεώς των εἶναι δυνατὴ διὰ καλυτέρας ἐργασίας καὶ διὰ τῆς μεγαλυτέρας ἀποδόσεως, ἐγὼ ὅμως χωρὶς ν, ἀρνοῦμαι, ὅτι μία προσπάθεια πρὸς αὐτὰ τείνουσα ἐνδείκνυται, πιστεύω, ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα δὲν δύνανται ν' ἀποδώσουν ἀμέσως, ἡ φορολογία κατὰ μίαν καὶ πενῆντα δὲν θὰ σώσῃ βεβαίως τὴν κατάστασιν, ἀλλὰ θὰ χρειασθῇ καὶ τὸ ἄλλο. Λέγει κατόπιν, ὅτι ἡ γεωργία ἔχει ἀνάγκην τῆς βαμβακοκαλλιεργείας καὶ διὰ τοῦτο πρέπει ἀδιστάκτως νὰ ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον. Εἰσερχόμενος κατόπιν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου, κάμνει διαφόρους παρατηρήσεις καὶ ὑποδεικνύει μεταβολὰς τινάς. (Χειροκροτήματα).

Π. Τσαλδάρης Ἡ φορολογία κατὰ τὸ νομοσχέδιον τίθεται χάριν τοῦ ἰνστιτούτου. Ἀλλ' ἡ ἵδρυσις τούτου δὲν εἶναι μόνον τῶν παραγωγῶν ἀξίωσις, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν βιομηχάνων. Εἰς τὸ ὑπόμνημά των τὸ ὁποῖον ἔχω ὑπ' ὄψει μου, ἀναγνωρίζεται ἀπολύτως ἡ ἀνάγκη τῆς ἱδρύσεώς του χάριν τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ βελτιώσεως αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ προκύπτει ὅτι τὸ ἰνστιτοῦτον, τὸ ὁποῖον θὰ γίνῃ δι' ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κράτους καὶ διὰ τῆς φορολογίας, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως καὶ τῶν διατάξεων. Συνεπῶς ἀπὸ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως καὶ τῶν διατάξεων. Συνεπῶς ἀπὸ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως καὶ τῶν διατάξεων. Συνεπῶς ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης σὐδεμία ὑπάρχει ἀντίρρησις κατὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου. Πρέπει ὅμως νὰ ἐξετασθῇ ἕνα ἄλλο ζήτημα. Οἱ βιομήχανοι ἰσχυρίζονται ὅτι μὲ τὴν φορολογίαν βιομηχανία των ὄχι μόνον δὲν θὰ ἔχῃ κέρδη ἀλλὰ θὰ ἔχῃ ζημίας. Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἐκφέρω γνώμην ἐπὶ τοῦ ἰσχυρισμοῦ αὐτοῦ, δύσκολον δὲ εἶναι ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν νὰ ἐξετασθῇ, ποία εἶναι ἡ ἀλήθεια καὶ πῶς θὰ ἀποσβηθῇ ἐνδεχομένη ζημία. Λέγω δὲ τοῦτο ἔχων ὑπ' ὄψιν μου ὡρισμένην δημοπρασίαν τοῦ δημοσίου. Ἐλέχθη κάτι τὸ ἐσφαλμένον, ἴσως ἐν τῷ ὑπερβολικῷ ζήλῳ τῆς ὑπεραspίσεως τῶν παραγωγῶν, ὅτι θὰ φθάσουν οἱ παραγωγοὶ νὰ ἐξάγουν τὸν βάμβακα ἔξω καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν Τοῦτο δὲν εἶναι ὀρθόν, διότι ἀμφότεραι αἱ τάξεις πρέπει νὰ ὑποστηριχθοῦν. Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνάγκην τῆς προστασίας τῶν παραγωγῶν, πρέπει νὰ ἴδωμεν κατὰ πόσον θὰ εὑρεθῇ ἐν μειονεκτικῇ θέσει ἡ βιομηχανία. Φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσι καὶ δι' αὐτὴν μέτρα τινά, νὰ προτιμᾶται δηλαδὴ εἰς τὰς κρατικὰς προμηθείας. Φρονῶ δὲ ὅτι κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς πῇ, ὅτι κάμνομεν ἀποκλεισμὸν τῶν ξένων προϊόντων καὶ ὅλος ὁ συναγωνισμὸς γίνεται ἐκεῖ εἰς τὸ ν' ἀπολυθῇ τος εὐκολος θεραπεία τῶν ἀσυστάτων ἀπαιτήσεων τῶν ἀνθρώπων ταῦτα δὲν συγκινοῦν βέβαια μίαν Κυβέρνησιν. Καὶ μία Κυβέρνησις, σεβομένη ἑαυτήν, ὅταν λαμβάνει αὐτὰ τὰ ὑπομνήματα, τὰ ῥίπτει εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων. Τί νομίζετε δὲ ὅτι μᾶς ἐζήτησαν ἀπὸ τὸ συνέδριον τῆς Λεβαδείας ; Νὰ βάλωμεν 15 δρχ. φόρον κατ' ὀκᾶν εἰς τὸν εἰσαγόμενον βάμβακα. Τοιοῦτον αἴτημα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξετασθῇ σοβαρῶς. Μὰ δύναταί τις νὰ μοῦ πῇ ὅτι στὰς Σέρρας δὲν εἴπομεν 15 δρχ. ἐκεῖ ἐζήτησαν τὸ Κράτος νὰ πάρῃ τὸ μονοπώλιον τοῦ βάμβακος ἢ τὴν βιομηχανοποίησιν αὐτοῦ. Ὅλαι αἱ γνῶμαι εἶναι σεβασταί, ἀλλὰ εἶναι φανερὸν, ὅτι τοιαῦται ἀντιλήψεις εὑρίσκονται πολὺ μακρὰν τῶν ἀντιλήψεων τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ὥστε καὶ τὰ ψηφίσματα αὐτὰ εὗρον τὴν αὐτὴν τύχην τῶν τοῦ συνεδρίου τῆς Λεβαδείας.

Ἡ μελέτη τοῦ ζητήματος ἐγένετο ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Πλὴν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δὲν ἤθελεν αὐτὸ τὸ νομοσχέδιον. Ἔφερεν ἀντιρρήσεις, διότι οἱ ἐν αὐτῷ κύριοι ἔβλεπον τὰ πράγματα ἀπὸ ἀπόψεως τῶν συμφερόντων τῆς βιομηχανίας, ὅπως ἀντιθέτως οἱ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας. Καὶ ἔπρεπε νὰ παρέλθῃ πολὺς χρόνος, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἁρμονία καὶ συμφωνία εἰς τὰς σκέψεις τῶν δύο αὐτῶν Ὑπουργείων καὶ τῆς Κυβερνήσεως γενικῶς. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ ἐπιδιώκομεν κυρίως οὐχὶ τὴν αὔξησιν τοῦ φόρου τοῦ βάμβακος, διότι ἡ αὔξησις εἶναι ἀληθῶς ἐλαχίστη, ἀλλὰ νὰ εὕρωμεν τὰ μέσα πρὸς δημιουργίαν τοῦ ἰνστιτούτου αὐτοῦ τοῦ βάμβακος, τὸ ὁποῖον ὅπως ὀρθώτατα παρετήρησεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, εἶναι σπουδαιότατον. Πλὴν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τούτου εὑρέθημεν ἐνώπιον μιᾶς ἐξεγέρσεως μιᾶς τάξεως, ἡ ὁποία ἐνομίσαμεν ὅτι εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν πλέον συντηρητικῶν τάξεων τῆς κοινωνίας, ὅτι εἶναι αὕτη πολὺ συντηρητικὴ καὶ τοὺς εἶδον νὰ μεταβάλλωνται εἰς ἐπαναστάτας. Οὔτοι ὅταν εἶδον ὁποίαν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ἡ ἐνέργειά των αὕτη, ἠθέλησαν νὰ μετριάσουν τὴν κακὴν ἐντύπωσιν καὶ ἐδικαιολογήθησαν ὅτι δὲν τοὺς ἐδέχθη ἡ Κυβέρνησις νὰ συζητήσουν. Ἔχω καθῆκον νὰ διαμαρτυρηθῶ, διότι ὅταν προχθὲς ἤλθον ἐδῶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι, τοὺς ἠρώτησα πότε ἠρνήθην νὰ τοὺς δεχθῶ; Καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι πρὸ ἑνὸς ἔτους ἠθέλησαν νὰ μὲ ἴδουν εἰς τὸ Πεντελικόν, ἀλλὰ ἔκτοτε δὲν μὲ εἶδον. Εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ τοὺς εἶδον, καὶ νὰ τοὺς παρέπεμψα εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργόν, ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἀποδεικνύει ὅτι τώρα ποὺ ἐδημιουργήθη τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ἐζήτησαν νὰ μὲ ἴδουν καὶ τοὺς ἐβεβαίωσεν ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ μὲ ἴδουν καὶ τοὺς εἶπε, ἐλᾶτε τὸ ἀπόγευμα μίαν τῶν ἡμερῶν αὐτῶν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ θὰ ζητήσω νὰ σᾶς δεχθῇ. Ἀλλ' οἱ κύριοι τὸ ἐθεώρησαν περιφρονητικὸν αὐτὸ καὶ ἐκήρυξαν ἀμέσως τὸ λὸκ-ἄουτ.

Ὁ κ. ***Π. Κύρτσης*** ἠρνήθη ὅτι ἡ ἐνέργεια αὕτη ἔχει χαρακτῆρα λὸκ-ἄουτ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀλλ' ἡ ἐνέργεια αὕτη ἑρμηνεύεται ὡς ἑξῆς: καὶ ἡμεῖς δυνατοὶ διότι ἀντιπροσωπεύομεν τόσα ἐργοστάσια καὶ εἴμεθα δυνατοί, διότι ἔχομεν εἰς χεῖρας μας αὐτὴν τὴν βιομηχανίαν καὶ 24 χιλιάδας ἐργάτας οἱ ὁποῖοι ζοῦν ἀπὸ μᾶς καὶ ἑπομένως ἔχομεν τὰ μέσα νὰ ἐπιβληθῶμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ θὰ ἐπιβληθῶμεν δίδοντας τὰ ἐργοστάσιά μας. Ἡ πλάνη των ἦτο νὰ νομίσουν ὅτι ἔχουν τὰς 24 χιλιάδας ἐργάτας μαζύ των. Καὶ ἂν τοὺς εἶχον, ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ὑπεχώρει. Θὰ μοῦ εἴπητε. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἠδιαφόρει διὰ τὴν τύχην τῶν ἐργατῶν τούτων ; ὄχι. Καὶ ἤμην ἀποφασισμένος νὰ δηλώσω πρὸς τοὺς ἐργάτας, ὅτι ὅσον καιρὸν μείνουν κλειστὰ τὰ ἐργοστάσια ἡ Κυβέρνησις θὰ τοὺς τρέφῃ, καὶ ἂν τὰ συσσίτια τὰ ὁποῖα εἶχεν ὠργανώσει ἀποβοῦν ἀνεπαρκῆ, θὰ ἐπέμενεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ψηφισθῇ νόμος, ὥστε οἱ ἐργάται νὰ λαμβάνουν μισθὸν ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον, ὅσον καὶ ἂν βαστάξῃ αὐτὸ τὸ λὸκ-ἄουτ. Διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ γίνῃ ἀνεκτὸν ὅπως εἰς μίαν διαφορὰν ἡ ὁποία γεννᾶται μεταξὺ ἐργοδότου καὶ κράτους, τὰ σπασμένα νὰ τὰ πληρώνουν αὐτοὶ οἱ ἀτυχεῖς ἐργάται. Ἐπλήρωνε λοιπὸν τὸ κράτος ἀποφασισμένον νὰ εἰσπράξῃ τὰ ποσὰ ταῦτα ἀπὸ τὰ κλωστοϋφαντήρια. Λοιπὸν κάμετε πολὺ καλὰ καὶ ἐλπίζω ὅτι ἄλλοι θὰ συναισθανθῆτε, οἱ ὁποῖοι εἶσθε ὑπαίτιοι τῆς καταστάσεως αὐτῆς, τοῦ ὀλισθήματος τούτου. Τώρα πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ἐν τούτοις, ὅπως τοὺς εἶπον καὶ ὅταν τοὺς εἶδα προχθὲς ἐδῶ, διότι τὸ ἀπολύτως σωστὸ θὰ ἦτο νὰ τοὺς εἶπα ἀνοίξατέ τα, νὰ μὴ γυρίζουν 24 χιλιάδες ἄνθρωποι καὶ τότε ἐλᾶτε νὰ συζητήσωμεν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συζητήσωμεν ὑπὸ τὴν πίεσιν αὐτήν. Σᾶς ζητῶ μόνον νὰ ἀναγνωρίσητε νὰ πληρώ-

σητε τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν μας,ὅσαν ἡμέρας τοὺς εἴχατε χωρὶς ἐργασίαν. Καὶ αὐτὸ τὸ ἐδέχθησαν. Καὶ πρέπει νὰ δηλώσω, ὅτι τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ὅπως θὰ ζητήσω νὰ ψηφισθῇ τροποποιούμενον θὰ ψηφισθῇ μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ τηρήσουν τὰς ὑποσχέσεις των, ἄλλως πρὶν ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Γερουσίας θὰ τὸ μεταβάλωμεν διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ πρᾶγμα. Ἀλλὰ τοὺς εἶπον ἀκόμη δέχομαι νὰ μοῦ ἀποδείξετε, ὅτι ἔχω ἄδικον καὶ νὰ μεταβάλω τὴν ἀπόφασιν, νὰ ψηφίσω τὸ νομοσχέδιον. Διὰ νὰ μὲ πείσητε ὅμως πρέπει νὰ μοῦ ἀποδείξετε ὅτι ὁ προστατευτικὸς δασμός ὁ ὁποῖος εἶναι πέραν τῶν 50 ο/ο κατὰ μέσον ὅρον, ἐξαντλεῖται σήμερον ἀπὸ τὴν ἐγχώριον κλωστοϋφαντουργίαν μὲ τὰς τιμὰς ποὺ ἔχει καὶ ἑπομένως, ἐὰν προστεθῇ καὶ τὸ νέον αὐτὸ βάρος δὲν τοὺς μένει πλέον προστασία. Τοὺς εἶπα καὶ μοῦ ἔκαμαν ἐν ὑπόμνημα, μὲ τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν κατώρθωσαν νὰ μὲ πείσουν, ὅτι ἔχουν δίκαιον. Διότι ἐνῶ εἶναι γνωστὸν ὅτι πολὺ κάτω ἀπὸ 5 ο/ο χρησιμοποιοῦν ἐκ τῆς προστασίας, ὅταν κατὰ τὴν τελευταίαν μειοδοσίαν, ἡ ὁποία ἔγινε καὶ ἐδόθη εἰς ἀλλοδαπήν, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον λυποῦμαι βαθύτατα, ἡ ἐγχώριος βιομηχανία ἤλθεν εἰς διαφοράν μὲ τὸ 30 ο/ο 67 λεπτὰ ὥστε μὲ 31 ο/ο καλύπτεται ἐντελῶς.

Καὶ εἶναι δι' αὐτὰ τὰ εἴδη τὰ ὁποῖα νομίζω ὅτι φοβοῦνται τὸν ἀνταγωνισμὸν περισσότερον. Ἐλέχθη λοιπὸν ὅτι τὸ περιθώριον, τὸ ὁποῖον μένει ἀπὸ τὴν προστασίαν, τὴν ὁποίαν παρέχει ὁ νόμος εἰς τὴν κλωστοϋφαντουργίαν, εἶναι ἴσως 10 φορὲς μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ πρόσθετον βάρος τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς αὐτήν. Ἡ παραγωγὴ τοῦ ἑλληνικοῦ βάμβακος καὶ ἡ εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνῆλθε κατὰ τὸ 1928 (ἀναγινώσκει). Ἂν πάρωμεν λοιπὸν τὰ 10 ἑκατομμύρια μὲ τὴν ἐπιβάρυνσιν ἡ ὁποία εἶναι μιάμισυ δραχμὴ ἐπὶ τῆς ὀκᾶς θὰ ἀνέλθῃ ἡ ἐπιβάρυνσις εἰς 11 ἑκατομμ. 700 χιλ. δραχμῶν. Δὲν ὑπῆρξαν λοιπὸν σοβαρὰ ἐπιχειρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἡ βαμβακοβιομηχανία ἠδύνατο νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ μάλιστα καθ' ὃν ἀνώμαλον τρόπον ἐπεδίωξε τοῦτο. Δὲν λέγω ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ δυσφορήσῃ διὰ τὸ βάρος αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπαναστατήσῃ, διότι τὸ βάρος ἔπεσεν εἰς τὴν κατανάλωσιν. Καὶ δὲν εἶναι μὲν ἀκριβὲς ὅτι τὰ βαμβακερὰ ὑφάσματα θὰ καταναλίσκουν ὁ παραγωγὸς καὶ ὁ ἀγρότης διότι τὰ καταναλίσκουν καὶ οἱ ἐργάται τῶν πόλεων. Ὅλαι αἱ ἀπορρώτεραι τάξεις καταναλίσκουν πρόστυχα ὑφάσματα. Ἑπομένως εἰς τὸν καταναλωτὴν θὰ πέσῃ ἡ ἐπιβάσυνσις. Ὅ,τι ἠμποροῦν νὰ εἴπουν οἱ βιομήχανοι ἐπιστημονικῶς ἐξετάζοντες τὰ πράγματα εἶναι, ὅτι ἐπειδὴ ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις εἶναι περιωρισμένη αὐτοὶ δὲν θὰ μπορέσουν νὰ εἰσπράξουν περισσότερα ἀπὸ 800 ἑκατομ. δρχ. τὸν ἑπόμενον χρόνον, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἐξοδεύσουν περισσότερα. Δὲν εἶναι τόσον τρομερὸν πρᾶγμα νὰ περιορισθῇ ὁ γῦρος των ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς 1 1)2—2 ο/ο. Ἐξ ἄλλου διὰ τοῦ ἐνστιτούτου πιστεύομεν ὅτι θὰ βελτιώσωμεν τὴν κατάστασιν.

Διότι, κύριοι, ἂν εἶναι βέβαιον ὅτι ὅλαι αἱ παραγωγικαὶ τάξεις ὑποφέρουν σήμερον, ὑποφέρει ἰδιαιτέρως καὶ ἡ βιομηχανία. Ἀλλὰ καὶ ἡ βιομηχανία ἐκείνη ἡ ὁποία εἶναι περισσότερον, ἀποτελεσματικώτερον, ἀγριώτερον θὰ μποροῦσά νὰ πῶ προστατευομένη εἶναι ἡ βιομηχανία τῶν βαμβακερῶν ὑφασμάτων. Ὑπέφερεν ὅμως γιατί ; Διότι ἔγιναν πάρα πολλὰ ἐργοστάσια, καὶ ὁ συναγωνισμός μεταξύ των εἶναι θεϊνός. Τί πταίουν ὅμως οἱ παραγωγοὶ τοῦ βάμβακος διὰ νὰ τοὺς ἀρνηθῶμεν τὰ μέτα ὄχι διὰ νὰ πωλήσουν κἂν περισσότερον τὸ βαμβάκι των, ἀλλὰ διὰ νὰ τοὺς δώσωμεν τὰ μέσα τῆς ἐπιστήμης πρὸς καλυτέραν καὶ ἀφθονωτέραν παραγωγήν. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἐπαναλάβω ἐδῶ μίαν παροιμίαν τὴν ὁποίαν πολλάκις εἶπα. «Τὸ ἕνα χέρι νίβει τὸ ἄλλο καὶ τὰ δυὸ τὸ πρόσωπο». Ἡ τάξις τῶν βαμβακοβιομηχάνων δὲν ἔπρεπε νὰ ξεχνᾷ τὴν παροιμίαν αὐτὴν ἡ ὁποία εἰς ὑλικὸν νόμισμα μᾶς δίδει τὸν νόμον τῆς ἀλληλεγγύης τῆς κοινωνικῆς. Ἂς ἀφίσωμεν τοὺς ἄλλους νὰ ἀρνοῦνται αὐτὴν τὴν ὑπάρχουσαν ἀλληλεγγύην, ἂς ἀφήσωμεν τοὺς ἄλλους νὰ κηρύττουν τὸν ἀγῶνα τῶν τάξεων, ἀλλὰ εἶναι ἀληθῶς ἀκατανόητον πῶς μποροῦν νὰ κηρύττουν αὐτὸν τὸν ἀγῶνα, αἱ βιομήχανοι. Περιορίζομεν τὴν αὔξησιν τοῦ τέλους εἰς 1 1)2 δραχ. κατ' ὀκᾶν ἀντὶ τοῦ χιλιογράμμου, συμφώνως δὲ παρεμβάλλομεν καὶ διατάξεις τινάς, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία εἶναι ὅτι διὰ διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται (ἀναγινώσκει). Ὀφείλω ἐξ εἰλικρινείας νὰ εἴπω ὅτι ἀπ' αὐτὴν τὴν διάταξιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν οἱ κλωστοϋφαντουργοὶ νὰ ψηφίσωμεν, δὲν περιμένομεν πολλὰ πράγματα, διότι ἂν παρουσιασθῇ τοιαύτη ἀνάγκη, νομίζω ὅτι θὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη νὰ προσφύγωμεν εἰς τὰ νομοθετικὰ Σώματα, διὰ νὰ ζητήσωμεν τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων θὰ μπορέσωμεν ν' ἀντιταχθῶμεν κατὰ τοῦ κινδύνου αὐτοῦ.

Ἐπίσης ὁρίζεται ὅτι ἀπαλλάσσεται ὑπὸ τοῦ προσθέτου τέλους. Μπορούσαμε καὶ διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου νὰ κάμωμεν. Προετιμήσαμεν ὅμως νὰ τὸ βάλουμε εἰς τὸ νομοσχέδιον. Κύριοι, βουλευταί, δὲν ξέρω, ἂν τὴν ἐσπέραν ταύτην θὰ μπορέσωμεν νὰ ἐπιληφθῶμεν καὶ ἑνὸς ἄλλου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον μπορεῖ νὰ εἴπῃ κάποιες, ὅτι εἶναι δυὸ σκυλαρίκια μαζὶ μὲ τοῦτο. Διότι τὸ ἕνα ἐπιδιώκει νὰ προστατεύσῃ τὴν γεωργίαν, χωρὶς νὰ ζητᾷ νὰ ἐπιβάλῃ βάρη εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὰ βάρη θὰ τὰ πληρώσῃ ἡ κατανάλωσις. Καὶ τὸ ἄλλο ἐπιζητεῖ νὰ προστατεύσῃ μίαν μεγάλην μας βιομηχανίαν, χωρὶς καὶ ἐκεῖ νὰ ζητήσωμεν νὰ ἐπιβάλωμεν βάρη εἰς τὴν γεωργίαν, ὅπως θὰ κατηγορηθῶμεν. Ὅταν θὰ ἔλθῃ τὸ νομοσχέδιον θὰ τὰ εἰποῦμε. Εἰς τὸ ἄλλο νομοσχέδιον ζητοῦμε νὰ ἐπιβάλωμεν ἀπαγορευτικὸν δασμὸν ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἔξωθεν λιπασμάτων, διότι ἔχομεν βιομηχανίαν ἀρτιωτάτην. Δὲν ἀμελήσαμεν ὅμως τὸ καθῆκον, τὸ ὁποῖον εἴχομεν νὰ μὴν ἀφίσωμεν ἐκτεθειμένους τοὺς χρησιμοποιοῦντας λιπάσματα γεωργούς, οἱ ὁποῖοι θὰ ἠδύναντο κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τοῦ ἀπαγορευτικοῦ νὰ ἴδουν τὴν ἀξίαν τῶν λιπασμάτων ηὐξημένην. Δὲν περιωρίσθημεν εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσωμεν ὅτι τὰ λιπάσματα θὰ ἠμποροῦν νὰ μείνουν εἰς τὴν σημερινὴν τιμήν, τὴν ὁποίαν ἔφθασαν μετὰ τὸν ἀνταγωνισμὸν αὐτῶν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ μηνῶν ἤδη μεταξὺ τῶν ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν παραγομένων ἀνεπτύχθη. Τοὐναντίον ὁρίζομεν ὅτι τὰ ἐγχώρια λιπάσματα μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ κατὰ τῶν ξένων λιπασμάτων θὰ πωλοῦνται εἰς εὐθηνοτέραν τιμήν, ἀπὸ ἐκείνας ποὺ πωλοῦνται σήμερον ὅτε ὁ ἀνταγωνισμὸς εἶναι ἐλεύθερος. Ἡ ἐλάττωσις τῆς τιμῆς εἶναι ἀπὸ 50—150 δραχ. ἀναλόγως τοῦ εἴδους τοῦ λιπάσματος. Μὲ τὴν ὑποβολὴν τῶν δύο αὐτῶν νομοσχεδίων κ. βουλευταί, ἡ Κυβέρνησις νομίζει ὅτι πληροῖ τὸ καθῆκον, τὸ ὁποῖον ἔχει, ὅπως ὑποβοηθήσῃ τὴν **ἀνάπτυξιν** τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς. Λαμβάνομεν δύο μέτρα διὰ τῶν ὁποίων καὶ τὴν γεωργίαν ὠφελοῦμεν κυρίως καὶ τὴν βιομηχανίαν, χωρὶς νὰ ζημιώνωμεν οὔτε διὰ τοῦ ἑνὸς μέτρου οὔτε διὰ τοῦ ἄλλου τὸν ἕτερον παράγοντα, ἐκείνον χάριν τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται αὐτὸ τὸ προστατευτικὸν μέτρον. (Χειροκροτήματα).

Γίνεται μετὰ τοῦτο τὸ νομοσχέδιον δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. **Κ. Σαρακηνὸς** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3905 περὶ ἱδρύσεως αὐτονόμου ὀργανισμοῦ Κερκύρας, λέγει ὅτι παρὰ τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν μὲ τὴν ὁποίαν ἤκουσε τὸν βουλευτὴν Κερκύρας καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, δὲν ἐπείσθη περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3905.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ὑπῆρξε λίαν αὐστηρῶς κριτὴς τοῦ νόμου τούτου χαρακτηρίσας αὐτὸν ὡς ἐξαιρετικὸν εἰς ἀτέλειαν. Ἐπίσης ὠνόμασεν αὐθαίρετον τὸν κανονισμὸν τῶν **τοκοχρεωλυτικῶν** δόσεων, ἁπλῇ μελέτῃ τοῦ ἄρθρου 5 **θὰ ε**πειθε τὸν κ. Ὑπουργὸν ὅτι ὁ νομοθέτης ἔταξεν ὅρια ἀνώτατα καὶ κατώτατα ἐντὸς τῶν ὁποίων πληρώνονται τὰ χρέη του, κατὰ συνέπειαν δὲ εἶναι ἀνακριβές, ὅτι οἱ ἀγρόται τῆς Κερκύρας δὲν γνωρίζουν τί πληρώνουν.

Ἐάν, τονίζει, κύριε Ὑπουργέ, φρονεῖτε ὅτι ἐξυπηρετεῖτε τοὺς ἀγρότας πλανᾶσθε, διότι διὰ τῆς διατάξεως αὐτῆς δεσμεύετε τούτους καὶ δημιουργεῖτε εἰς ἕνα τέλεον νόμον ἀτελείας διὰ τοῦ νέου τοιούτου. Δεσμεύετε τὰ χρονικὰ ὅρια καὶ πρέπει ν' ἀπαλείψητε τὴν δεκαετίαν, τὴν ὁποίαν ὁρίζετε διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν χρεῶν μεταβάλλοντες αὐτὴν εἰς 25ετίαν ἢ 20ετίαν τοὐλάχιστον. Ἀλλ' ὄχι μόνον τοῦτο κ. Ὑπουργέ, ἀλλὰ προσθέτετε καὶ μίαν ποινικὴν ῥήτραν τελείως ἀδικαιολόγητον, αὐξάνοντες τὸ ἐπιτόκιον ἀπὸ 3 ο/ο εἰς 7 ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τῆς πρώτης δόσεως. Τὸ ἐπιτόκιον, λέγει, σει καθυστερήσεως τῆς πρώτης δόσεως. Τὸ ἐπιτόκιον, λέγει, πρέπει νὰ εἶναι σαφὲς καὶ καθωρισμένον.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Μὲ τὴν τροπολογίαν, τὴν ὁποίαν ἐδέχθημεν, τὸ καθορίζομεν διὰ τὴν ἐν καθυστερήσει δόσιν.

Κ. Σαρακηνός. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς κρίσεως τὰ 90 ἑκατοστὰ τῶν χωρικῶν καθυστεροῦν τὰς πληρωμὰς τῶν χρεῶν των, διὰ τοῦτο δὲ καὶ σᾶς παρακαλῶ ὅπως καθορίσητε καθαρὸν ἐπιτόκιον, ἐφόσον καὶ τοῦτο δύναμαι ὑπευθύνως νὰ σᾶς τὸ δηλώσω—διὰ τοῦ νόμου 3905 δὲν καθωρίσθη ἀνώτερον ἐπιτόκιον. Εἶμαι, λέγει, ὑποχρεωμένος νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὰς διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, αἱ ὁποῖαι εἶναι καταθλιπτικαὶ διὰ τοὺς ἀγρότας τῆς Κερκύρας. Ἀναφερόμενος κατόπιν εἰς ὑπαινιγμὸν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Κερκύρας λέγει, ὅτι ἡ σύνθεσις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ὑπῆρξε καθ' ὅλα ἄψογος ἐν τούτοις δὲ ὑποβάλλει τὴν παράκλησιν, ὅπως ἀποδεχθῇ τὴν τροπολογίαν τῆς Κοιν. Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἀπάλειψιν διατάξεως τοῦ ἄρθρου 6 διὰ τῆς ὁποίας δίδονται 50 χιλιάδες δραχμαὶ ἐκ μέρους τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τὴν ὁδοποίαν. Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν ἀναβαλλομένης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου κατόπιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐπανεκδικάσεως ἀγροκτημάτων τινῶν», ὁ κ. **Θ. Χαβίνης** προτείνει προπολογίας τινάς.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Κάμνω προταβολικῶς τὴν δήλωσιν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲν θὰ δεχθῶ οὐδεμίαν τροπολογίαν.

Θ. Χαβίνης. Ἐκ μέρους ὑμῶν, κύριε Ὑπουργὲ τῆς Γεωργίας, καὶ ὄχι ἐκ μέρους τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις εἶμαι βέβαιος ὅτι, ἂν εὑρίσκετο τὴν στιγμὴν ταύτην ἐδῶ, θὰ ἐδέχετο τὰς παρατηρήσεις μου ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Μὰ δὲν θὰ μᾶς ἐπιβάλετε τὴν γνώμην σας.

Θ. Χαβίνης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας εἰσάγει μίαν νεωτέραν μέθοδον εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ὁσάκις δὲν ἔχει ἐπαρκῶς μελετημένον ἕνα νομοσχέδιον προβαίνει εἰς τὴν δήλωσιν, ὅτι δὲν δέχεται καμμίαν τροπολογίαν. Ἀλλ' ἐδῶ πρόκειται περὶ καλλιεργητῶν τῶν μπαστινοχικῶς καλλιεργούντων ἄγονα Ἠπειρωτικὰ ἐδάφη ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν, οἵτινες ἔχουν ἀνάγκην τῆς προστασίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὅστις ἔπρεπε νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι μὲ τὸν ἐλάχιστον κλῆρον τῶν 15 καὶ 30 στρεμμάτων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσουν.

Συνέβησαν πλεῖστα ὅσα ἐπεισόδια μὲ τοὺς ἀγρότας αὐτοὺς καὶ ἐδέησε νὰ ἀπειλήσουν ὅτι θὰ κατέλθουν εἰς τὰς πόλεις μὲ τὰς μαύρας σημαίας διὰ νὰ ἀποσταλῇ ἐκεῖ ὁ κ. Καραμάνος καὶ νὰ ὑποσχεθῇ ὅτι θὰ γίνουν αἱ ἐπανεκδικάσεις, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τηρηθῇ ἡ ὑπόσχεσις ἀπὸ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας. Δὲν ἔχετε, τονίζει, οὔτε δικαίωμα, οὔτε τὴν δύναμιν, ἀλλ' οὔτε τὸ ἀνάστημα κ. Ὑπουργέ, νὰ περιφρονῆτε ἕνα λαὸν καὶ ἐστὲ βέβαιος ὅτι ἂν δὲν γίνουν αἱ ἐπανεκδικάσεις θὰ φέρετε σεῖς ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην. Συνεχίζων, ἀναγινώσκει ἐκ τῆς ἐκθέσεως διὰ τὰ κτήματα Γρεμενίτσαν καὶ Γρίμποβον, ὅπου κατ' ἀρχὴν ὁ κλῆρος ἐκανονίσθη ἐλάχιστος καὶ ἐχορηγήθη βοσκὴ μόλις ἐπαρκοῦσα. Τὸ τσιφλίκιον Στρεβίνα, συνεχίζει, κατὰ τὴν ἐκθεσιν, ἀπηλλοτριώθη καὶ ἐξητήθη σχεδὸν τὸ ἥμισυ τοῦ κτήματος ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐνῷ ὁ κλῆρος ὡρίσθη εἰς 15—25 στρέμματα καὶ ἐνῷ ἐπὶ τῆς μὴ ἀπαλλοτριωθείσης ἐκτάσεως ὑπῆρχον μπαστινουχικὰ δικαιώματα τῶν γεωργῶν. Δι' ὅλα αὐτὰ τὸ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ προτείνει καὶ τοῦτο τὴν ἐπανεκδίκασιν ἀλλὰ καὶ ταύτην ἀρνεῖται ὁ κ. Ὑπουργός. Τὸ ἀγόκτημα Παντάνασσα. κατὰ τὴν ἐκθεσιν εἶχε 12.000 στρέμματα καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἐδόθησαν 5.650 εἰς τοὺς καλλιεργητὰς καὶ 4.650 εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ὁ δὲ κλῆρος ὡρίσθη εἰς 20 στέμματα καὶ ἐπειδὴ καὶ ὁ κλῆρος καὶ ὁ μουσᾶς εἶναι ἀνεπαρκεῖς προτείνει ὁ Ἐποικισμὸς τὴν ἐπανεκδίκασιν του. Ἠν ἐζήτησε καὶ ὁ συνεταιρισμός. Πιθανὸν δι' ὅλα αὐτὰ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιμένῃ καὶ νὰ μὴ τὰ ἐπανεκδικάσῃ ἀδιαφόρων ἂν θὰ γίνουν φόνοι, ἂν προβοῦν εἰς τὰς ὁριστικὰς διανομάς. Συνεχίζων ἐκθέτει τὰ ἀναφερόμενα διὰ τὸ κτῆμα Σφελένικον, ὅπου ὁ κλῆρος ὡρίσθη εἰς 20 στρέμματα καὶ τοῦ ὁποίου προτείνεται ἡ ἐπανεκδίκασις.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, διακόπτεται ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου καὶ γίνονται δεκτὰ εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὰ σχέδια νόμων :

1) «Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1931 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 συμβάσεως, περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων», ὡς ἔκτοτε ἐτροποποιήθη καὶ 2) τὸ «περὶ προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν γενικὴν πρᾶξιν τὴν ἀφορῶσαν τὸν διακανονισμὸν τῶν Διεθνῶν διαφορῶν τῆς 26 Σ)βρίου 1928 ἔχων οὕτω :

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπό 8 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 Συμβάσεως περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων, ὡς ἔκτοτε ἐτροποποιήθη».

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1931 Σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 Συμβάσεως περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων, ὡς ἔκτοτε ἐτροποποιήθη» ἔχουσα οὕτω

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωποιμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν κ. Β. Δελιγιάννη καὶ τῆς Γεωργίας κ. Α. Ἀλεξανδρῆ ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἰωάννου Δροσοπούλου, συνωμολογήθησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν νόμων 4097 καὶ 4611 «περὶ παροχῆς ἀποζημιώσεως εἰς συνταξιούχους ἀνταλλαξίμους» ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει διὰ τῆς παρούσης Συμβάσεως νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς δικαιούχους ἀποζημιώσεως συνταξιούχους ἀνταλλαξίμους ποσὸν ἐν συνόλῳ μέχρι δραχμῶν 8.000.000 εἰς ὁμολογίας Δανείου ἀνταλλαξίμων 1.650.000.000 6 ο/ο 1928 ἐκδοθείσας δυνάμει τῆς ἀπὸ 14) 4)28 Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρώου τῶν ἀστῶν ἀνταλλαξίμων, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τῆς ἀπὸ 26 Νοεμβρίου 1928 τοιαύτης καὶ μεταγενεστέρων τοιούτων.

Ἡ καταβολὴ τῶν ὁμολογιῶν εἰς τοὺς δικαιούχους συνταξιούχους ἀνταλλαξίμους γενήσεται εἰς ποσοστὸν μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῆς ἐπιδικασθησομένης ἀποζημιώσεως, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 4097 καὶ 4611 μὲ βάσιν τιμῆς τῆς χρυσῆς λίρας Τουρκίας τῶν δραχμῶν 330.

Ἄρθρον 2.

Ἡ πληρωμὴ γενήσεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ὁμολογίας διὰ τῆς προσαγωγῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4097, ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίου Μητρώου συμπληρωματικοῦ δικαιούχων συνταξιούχων ἀνταλλαξίμων συνταχθησομένου ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας ἀνταλλαγῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ τοιαύτη καταβολὴ πρὸς δικαιούχους συνταξιούχους ἀνταλλαξίμους τοῦ ρηθέντος ποσοῦ ὁμολογιῶν θεωρεῖται γενομένη ὡς εἰς δικαιούχους τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρώου, διὰ δὲ τὴν ταὐτότητα αὐτῶν, δέον νὰ προσκομίζωνται τὰ αὐτὰ πιστοποιητικά, τὰ ὁριζόμενα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Δ. καὶ τοῦ ἀπὸ 21)4)28 ὁμοίου ἐπιβαλλομένη κράτησις ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων ἀποζημιώσεων τῶν ἀστῶν ἀνταλλαξίμων ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν καταβληθησομένων ἀποζημιώσεων τῶν ἐν λόγῳ συνταξιούχων, εἰσπράττεται δὲ ὑπὸ τῆς Τραπέζης παρὰ τοῦ δικαιούχου εἰς μετρητά.

Ἄρθρον 5.

Ἅπασαι αἱ σχετικαὶ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν δικαιούχων ἀνταλλαξίμων τοῦ Συμπληρωματικοῦ Μητρώου, ὡς πρός τε τὰς ὑποχρεώσεις, δικαιώματα καὶ τὸ ἀνεύθυνον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐφαρμόζονται ἰσχύουσαι καὶ διὰ τὴν εἰς τοὺς δικαιούχους συνταξιούχους ἀνταλλαξίμους καταβολὴν ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης Συμβάσεως κυρωθησομένης διὰ νόμου ἄρξεται ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς αὐτῆς παρὰ τῶν συμβαλλομένων.

Ἐγένετο εἰς τριπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰουνίου 1931.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Β. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ

Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
ΙΩΑΝ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Περὶ προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Γενικὴν Πρᾶξιν τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1928.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ προσχώρησις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ σύνολον τῆς Γενικῆς Πράξεως τῆς ἀφορώσης εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν, ἣν ἀπεδέχθη ἡ Συνέλευσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὴν 26ην Σεπτεμβρίου 1928.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δήλωσις προσχωρήσεως θέλει ἐξαιρέσει τῆς ὑπὸ τῆς Γενικῆς Πράξεως προβλεπομένης διαδικασίας τὰς ἑξῆς διαφοράς:

α') Τὰς γεννηθείσας ἐκ γεγονότων λαβόντων χώραν πρὸ τῆς προσχωρήσεως εἴτε τῆς Ἑλλάδος εἴτε τῆς χώρας, πρὸς ἣν ἡ Ἑλλὰς ἤθελεν εὑρεθῇ ἔχουσα διαφοράν.

β') Τὰς ἀφορώσας εἰς ὑποθέσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ἀναγνωρίζει τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τῶν Κρατῶν καὶ εἰδικώτερον τὰς ἀφορώσας εἰς τὸ ἐδαφικὸν καθεστὼς τῆς Ἑλλάδος, περιλαμβανομένων τῶν διαφορῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα αὐτῆς ἐπὶ τῶν λιμένων καὶ τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων.

Αἱ ἀνωτέρω ἐπιφυλάξεις θέλουσιν ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τῆς ἐν τῷ κεφαλαίῳ Α' τῆς Γενικῆς Πράξεως προβλεπομένης διαδικασίας συνδιαλλαγῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἐνεήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς προσχωρήσεως ἡ Γενικὴ Πρᾶξις θέλει ἔχῃ πλήρη νόμιμον ἰσχὺν διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς συνδιαλλαγῆς.

Ἄρθρον 1.

Αἱ διαφοραὶ πάσης φύσεως μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων Μερῶν προσχωρησάντων εἰς τὴν παροῦσαν γενικὴν Πρᾶξιν, αἵτινες δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ λυθῶσι διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, θὰ ὑποβάλλωνται, ἐξαιρέσει τῶν ἐνδεχομένων τακτ

νὰ χρησιμεύωσιν ὡς σύνδεσμοι μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς. Θὰ δύνανται ἀφ' ἑτέρου νὰ χρησιμοποιῶσι συμβούλους καὶ ἐμπειρογνώμονας διοριζομένους πρὸς τοῦτο ὑπ' αὐτῶν καὶ νὰ ζητῶσι τὴν ἐξέτασιν παντὸς προσώπου οὗτινος ἡ μαρτυρία ἤθελε φανεῖ αὐτοῖς χρήσιμος.

3. Ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν νὰ ζητῇ προφορικῶς ἐξηγήσεις παρὰ τῶν πρακτόρων, συμβούλων καὶ ἐμπειρογνωμόνων τῶν δύο Μερῶν ὡς καὶ παρὰ παντὸς προσώπου οὗτινος τὴν παρουσίαν ἤθελε κρίνει χρήσιμον, τῇ συναινέσει τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἐξαιρέσει ἀντιθέτου συμφωνίας τῶν Μερῶν αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς συνδιαλλαγῆς θὰ λαμβάνωνται κατὰ πλειοψηφίαν, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ δύναται νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς διαφορᾶς εἰμὴ τῇ παρουσίᾳ ἁπάντων τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 13.

Τὰ Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ διευκολύνωσι τὰς ἐργασίας τῆς Ἐπιτροπῆς συνδιαλλαγῆς καὶ ἰδιαιτέρως νὰ τῇ παρέχωσιν ἐν εὐρυτάτῳ μέτρῳ ἅπαντα τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα καὶ πληροφορίας, ἐπίσης δὲ νὰ ποιῶνται χρῆσιν ἀπάντων τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν μέσων διὰ νὰ τῇ ἐπιτρέπωσι νὰ προβαίνῃ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὴν Νομοθεσίαν αὐτῶν εἰς τὴν κλῆσιν καὶ τὴν ἐξέτασιν μαρτύρων ἢ ἐμπειρογνωμόνων ὡς καὶ εἰς ἐπὶ τόπου μεταβάσεις.

Ἄρθρον 14.

1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν των ἕκαστος τῶν Ἐπιτρόπων λαμβάνει ἀποζημίωσιν ὁριζομένην ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Μερῶν, ἥτις θὰ βαρύνῃ ἐξ ἴσου τὰ Μέρη.

2. Τὰ γενικὰ ἔξοδα τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ κατανέμωνται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνδιαλλαγῆς θὰ ἔχῃ ὡς ἔργον τὴν διευκρίνισιν τῶν ἀμφισβητουμένων ζητημάτων, τὴν συλλογὴν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πάσης χρησίμου πληροφορίας, εἴτε δι' ἀνακρίσεων εἴτε ἄλλως, καὶ τὴν προσπάθειαν ἐπιτεύξεως συνδιαλλαγῆς τῶν Μερῶν. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος δύναται νὰ ἐκθέσῃ εἰς τὰ Μέρη τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας οἵτινες θὰ ἐφαίνοντο αὐτῇ ἁρμόζοντες καὶ νὰ θέσῃ εἰς αὐτὰ προθεσμίαν ἵνα ἀποφασίσωσιν.

2. Εἰς τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν της ἡ Ἐπιτροπὴ συντάσσει πρωτόκολλον ἐν τῷ ὁποίῳ διαπιστοῦται, ἀναλόγως, εἴτε ὅτι τὰ Μέρη προῆλθον εἰς συμφωνίαν, εἴτε ὅτι δὲν κατέστη ἐφικτὴ ἡ συνδιαλλαγὴ τῶν Μερῶν. Τὸ πρωτόκολλον δὲν θὰ ἀναφέρῃ ἐὰν αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλήφθησαν παμψηφεὶ ἢ κατὰ πλειονοψηφίαν.

3. Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς, πλὴν ἐναντίας συμφωνίας τῶν Μερῶν, δέον νὰ τερματίζωνται ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπελήφθη τῆς διαφορᾶς.

Ἄρθρον 16.

Τὸ Πρωτόκολλον τῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἀνακοινοῦται πάραυτα εἰς τὰ Μέρη. Τὰ Μέρη ἀποφασίζουσι περὶ τῆς δημοσιεύσεώς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ δικαστικοῦ διακανονισμοῦ.

Ἄρθρον 17.

Ἅπασαι αἱ διαφοραὶ κατὰ τὰς ὁποίας τὰ Μέρη ἤθελον ἀμφισβητεῖ ἀμοιβαίως δικαιώματί τι θὰ ὑποβάλλωνται, ἐξαιρουμένων τῶν ἐνδεχομένων ἐπιφυλάξεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 39, πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, ἐκτὸς ἐὰν τὰ Μέρη συμφωνήσωσι, κατὰ τὰ κατωτέρω προβλεπόμενα, ὅπως προσφύγωσιν εἰς διαιτητικὸν Δικαστήριον. Συμφωνεῖται ὅτι αἱ ἄνω διαφοραὶ περιλαμβάνουσιν ἰδίως τὰς ἀναφερομένας ἐν τῷ ἄρθρῳ 36 τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διαρκοῦς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 18.

Ἐὰν τὰ Μέρη συμφωνήσωσιν ὅπως ὑποβάλωσι τὰς διαφορὰς περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰς διαιτητικὸν Δικαστήριον, δέον νὰ συντάξωσι συνυποσχετικὸν ἐν τῷ ὁποίῳ νὰ καθορίζεται τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς, ἡ ἐκλογὴ τῶν διαιτητῶν καὶ ἡ ἀκολουθητέα διαδικασία. Ἐλλείψει ἐνδείξεων ἢ ἐπαρκῶν λεπτομερειῶν ἐν τῷ συνυποσχετικῷ, θὰ ἐφαρμόζωνται, ἐν τῷ ἀναγκαίῳ μέτρῳ, αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1907 διὰ τὸν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ συνυποσχετικὸν σιωπᾷ ὅσον ἀφορᾷ τὰς οὐσιαστικὰς διατάξεις τὰς ἐφαρμοστέας ὑπὸ τῶν διαιτητῶν, τὸ Δικαστήριον θὰ ἐφαρμόσῃ τοὺς οὐσιαστικοὺς κανόνας τοὺς ἀπαριθμουμένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 19.

Ἐλλείψει συμφωνίας μεταξὺ τῶν Μερῶν ὡς πρὸς τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον συνυποσχετικὸν ἢ ἐλλείψει ὑποδείξεως διαιτητῶν καὶ μετὰ τρίμηνον προειδοποίησιν, ἑκάτερον τούτων θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ τὴν διαφορὰν πρὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης δι' αἰτήσεως.

Ἄρθρον 20.

1. Παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1, αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 προβλεπόμεναι διαφοραί, αἵτινες θὰ ἐγεννῶντο μεταξὺ Μερῶν προσχωρησάντων εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς περιεχομένας ἐν τῷ παρόντι Κεφαλαίῳ δὲν θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς συνδιαλλαγῆς εἰμὴ τῇ κοινῇ αὐτῶν συναινέσει.

2. Ἡ ὑποχρεωτικὴ διαδικασία τῆς συνδιαλλαγῆς παραμένει ἐφαρμοστέα ἐπὶ τῶν διαφορῶν αἵτινες, δυνάμει τῶν ἐπιφυλάξεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 39 θὰ ἐξηρροῦντο μόνον τοῦ δικαστικοῦ διακανονισμοῦ.

3. Ἐν περιπτώσει προσφυγῆς εἰς συνδιαλλαγὴν καὶ ἀποτυχίας τῆς διαδικασίας ταύτης, οὐδὲν τῶν Μερῶν δύναται νὰ φέρῃ τὴν διαφορὰν πρὸ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ἢ ν ζητήσῃ τὴν συγκρότησιν τοῦ διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 18, πρὸ τῆς παρελεύσεως προθεσμίας μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτρπῆς συνδιαλλαγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τοῦ διαιτητικοῦ διακανονισμοῦ.

Ἄρθρον 21.

Ἅπασαι αἱ διαφοραὶ πλὴν ἐκείνων αἵτινες προβλέπονται εἰς τὸ ἄρθρον 17, ἐφ' ὧν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς περὶ ἧς τὸ Κεφάλαιον Α'. τὰ Μέρη δὲν συμφωνήσωσι, θὰ φέρωνται, πλὴν τῶν ἐνδεχομένων ἐπιφυλάξεων τῶν προβλεπομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 39, ἐνώπιον διαιτητικοῦ Δικαστηρίου συγκροτουμένου, πλὴν ἐναντίας συμφωνίας τῶν Μερῶν, ὡς ἑξῆς :

Ἄρθρον 22.

Τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον περιλαμβάνει πέντε μέλη.

Τὰ Μέρη διορίζουσιν ἑκάτερον ἓν μέλος τὸ ὁποῖον δύναται νὰ εἶναι ὑπήκοος αὐτῶν. Οἱ δύο ἕτεροι διαιτηταὶ καὶ ὁ ἐπὶ διαιτητὴς θὰ ἐκλέγωνται ἐκ συμφώνου μεταξὺ τῶν ὑπηκόων τρίτης Δυνάμεως. Οἱ ταλευταῖοι οὗτοι δέον νὰ ὦσι διαφόρου ἐθνικότητος καὶ νὰ μὴ ἔχωσι τὴν συνήθη αὐτῶν διαμονὴν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν ἐνδιαφερομένων Μερῶν μήτε νὰ εὑρίσκωνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῶν.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐὰν ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου δὲν λάβῃ χώραν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς αἰτήσεως τῆς ἀπευθυνθείσης ὑπὸ τοῦ ἑνὸς Μέρους εἰς τὸ ἕτερον περὶ συστάσεως διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἡ μέριμνα τῶν ἀναγκαίων διορισμῶν θὰ ἀνατίθεται εἰς τρίτην Δύναμιν ἐκλεγομένην ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῶν Μερῶν.

2. Ἐὰν δὲν ἐπέλθῃ συμφωνία ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ἕκαστον Μέρος ὑποδεικνύει διάφορον Δύναμιν οἱ δὲ διορισμοὶ γίνονται ἐκ συμφώνου ὑπὸ τῶν ἐκλεγεισῶν Δυνάμεων.

3. Ἐὰν ἐντὸς τριῶν μηνῶν αἱ οὕτω ὑποδειχθεῖσαι Δυνάμεις δὲν συμφωνήσωσιν, οἱ ἀναγκαῖοι διορισμοὶ θὰ γίνωνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης. Ἐὰν οὗτος κωλύεται ἢ ἐὰν τυγχάνῃ ὑπήκοος τοῦ ἑνὸς τῶν Μερῶν, οἱ διορισμοὶ θὰ γίνωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροέδρου. Ἐὰν οὗτος κωλύεται ἢ ἐὰν τυγχάνῃ ὑπήκοος ἑνὸς τῶν Μερῶν οἱ διορισμοὶ θὰ γίνωνται ὑπὸ τοῦ ὑπηκοος ἑνὸς τῶν Μερῶν οἱ διορισμοὶ θὰ γίνωνται ὑπὸ τοῦ ὑπηκοος οὐδενὸς τῶν Μερῶν. ἀρχαιοτέρου μέλους τοῦ Δικαστηρίου ὅπερ δὲν εἶναι ὑπήκοος οὐδενὸς τῶν Μερῶν.

Ἄρθρον 24.

Ἐν περιπτώσει χηρείας θέσεως αἰτίᾳ θανάτου ἢ παραιτήσεως ἢ οἱουδήποτε ἄλλου κωλύματος αὐτῇ θὰ πληροῦται τὸ ταχύτερον καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται διὰ τοὺς διορισμούς.

Ἄρθρον 25.

Τα Μέρη συντάσσουσι συνυποσχετικὸν καθορίζον τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς καὶ τὴν ἀκολουθητέαν διαδικασίαν.

Ἄρθρον 26.

Ἐλλείψει ἐνδείξεων ἢ ἐπαρκοῦς καθορισμοῦ ἐν τῷ συνυποσχετικῷ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ σημεῖα τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ, θὰ ἐφαρμόζωνται ἐν τῷ ἀναγκαίῳ μέτρῳ αἱ διατάξεις τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1907 διὰ τὸν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διαφορῶν.

Ἄρθρον 27.

Ἐλλείψει συνάψεως συνυποσχετικοῦ ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ Δικαστηρίου, τοῦτο θὰ ἐπιλαμβάνεται τῆς ὑποθέσεως τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Μέρους.

Ἄρθρον 28.

Ἐν περιπτώσει σιωπῆς τοῦ συνυποσχετικοῦ ἢ ἐλλείψει τοιούτου τὸ Δικαστήριον θὰ ἐφαρμόζῃ τοὺς οὐσιαστικοὺς κανόνας τοὺς ἀπαρριθμουμένους ἐν τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης. Ἐν ᾧ μέτρῳ δὲν ὑφίστανται τοιοῦτοι κανόνες δυναμένοι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς, τὸ Δικαστήριον θὰ δικάζῃ ex aequo et bono.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Γενικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 29.

1. Αἱ διαφοραὶ διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων εἰδικὴ διαδικασία προβλέπεται ὑπὸ ἄλλων ἐν ἰσχύι συμβάσεων μεταξὺ τῶν ἐν διαστάσει Μερῶν θὰ λύωνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν συμβάσεων τούτων.

2. Ἡ παροῦσα Γενικὴ Πρᾶξις οὐδαμῶς θίγει τὰς ἐν ἰσχύι Συμβάσεις τὰς ὁριζούσας διὰ τὰ Μέρη διαδικασίαν τινὰ συνδιαλλαγῆς ἢ ἐν περιπτώσει διαιτησίας ἢ δικαστικοῦ διακανονισμοῦ τὰς θετούσας ὑποχρεώσεις ἐξασφαλιζούσας τὴν λύσιν τῆς διαφορᾶς. Ἐν τοιούτοις, ἐὰν αἱ ὡς ἄνω συμφωνίαι δὲν προβλέπουσιν εἰμὴ διαδικασίαν συνδιαλλαγῆς, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς διαδικασίας ταύτης, αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Γενικῆς Πράξεως αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ δικαστικὸν ἢ διαιτητικὸν διακανονισμὸν θέλουσιν ἐφαρμόζεσθαι ἐν ᾧ μέτρῳ τὰ ἐν διαστάσει Μέρη ἤθελον ἔχει προσχωρήσει εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 30.

Ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ συνδιαλλαγῆς ἔχει ἐπιληφθῇ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τῶν Μερῶν διαφορᾶς τινος ἣν τὸ ἄλλο Μέρος, βασιζόμενον ἐπὶ ἰσχυουσῶν μεταξὺ τῶν Μερῶν συμβάσεων, ἔφερεν ἐνώπιον τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ἢ ἐνώπιον διαιτητικοῦ Δικαστηρίου, ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει ἀναστείλει τὴν ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς μέχρις οὗ τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον ἢ τὸ διαιτητικὸν Δικαστήριον ἀποφασίσωσιν ἐπὶ τῆς συγκρούσεως τῶν ἁρμοδιοτήτων. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον ἢ τὸ διαιτητικὸν Δικαστήριον ἤθελον ἐπιληφθῇ τῆς διαφορᾶς τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν Μερῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνδιαλλαγῆς.

Ἄρθρον 31.

1. Ἐὰν πρόκειται περὶ διαφορᾶς ἧς τὸ ἀντικείμενον κατὰ τὴν ἐσωτερικὴν νομοθεσίαν ἑνὸς τῶν Μερῶν ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν ἀρχῶν, τὸ Μέρος τοῦτο δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ὑπαγωγὴν τῆς διαφορᾶς εἰς τὰς διαφόρους διαδικασίας τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῆς παρούσης Γενικῆς Πράξεως πρὶν ἢ ληφθῇ ὁριστικὴ ἀπόφασις, ἐντὸς λογικῆς προθεσμίας, ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

2. Τὸ Μέρος ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θὰ ἐπεθύμει νὰ προστρέξῃ εἰς τὰς ὑπὸ τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένας διαδικασίας δέον ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ ἕτερον Μέρος τὴν πρόθεσίν του ἐντὸς προθεσμίας ἕτους ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 32.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ δικαστικὴ ἢ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἤθελε δηλώσει ὅτι ληφθεῖσα ἀπόφασις ἢ διαταχθὲν μέτρον ὑπὸ δικαστικῆς ἢ πάσης ἄλλης ἀρχῆς τοῦ ἑνὸς τῶν ἐν διαστάσει Μερῶν εὑρίσκεται καθ' ὁλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὸ Διεθνές Δίκαιον, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ συνταγματικαὶ διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ Μέρους δὲν θὰ ἐπέτροπον ἢ θὰ ἐπέτρεπον ἀτελῶς τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν συνεπειῶν τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ μέτρου τούτου, τὰ Μέρη συμφωνοῦσιν ὅτι δέον νὰ ὁρίζηται ὑπὸ τῆς διαιτητικῆς ἢ δικαστικῆς ἀποφάσεως δικαία ἱκανοποίησις εἰς τὸ ζημιωθὲν Μέρος.

Ἄρθρον 33.

1. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καθ' ἣν ἡ διαφορὰ ἤθελεν ἀποτελέσει ἀντικείμενον διαιτητικῆς ἢ δικαστικῆς διαδικασίας καὶ ἰδίως ἐὰν τὸ ζήτημα ἐφ' οὗ τὰ Μέρη εὑρίσκονται εἰς διάστασιν ἔχει προκληθῇ ὑπὸ τελεσθεισῶν πράξεων ἢ πράξεων εὑρισκομένων εἰς τὸ σημεῖον νὰ τελεσθῶσιν , τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ἀποφασίζον, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Καταστατικοῦ του, ἢ τὸ διαιτητικὸν Δικαστήριον θέλουσιν ὑποδείξει, τὸ ταχύτερον, τίνα προσωρινὰ μέτρα δέον νὰ ληφθῶσι. Τὰ ἐν διαστάσει

Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

2. Ἐὰν ἐπιτροπὴ συνδιαλλαγῆς ἔχει ἐπιληφθῆ τῆς διαφορᾶς, δύναται νὰ συστήσῃ εἰς τὰ Μέρη τὰ κατὰ τὴν γνώμην της χρήσιμα προσωρινὰ μέτρα.

3. Τὰ Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ἀπέχωσι τῆς λήψεως παντὸς μέτρου δυναμένου νὰ παραβλάψῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἢ διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἢ τὰς λύσεις τὰς προταθείσας ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς συνδιαλλαγῆς, καὶ ἐν γένει νὰ μὴ προβαίνωσιν εἰς οὐδεμίαν πρᾶξιν, οἱασδήποτε φύσεως, δυναμένην νὰ ἐπιδεινώσῃ ἢ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν διαφοράν.

Ἄρθρον 34.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελεν ἐγερθῆ διαφορὰ τις μεταξὺ πλειόνων τῶν δύο Μερῶν ἐχόντων προσχωρήσει εἰς τὴν παροῦσαν Γενικὴν Πρᾶξιν αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις θὰ τηρῶνται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περιγραφεισῶν διαδικασιῶν εἰς τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα:

α') Διὰ τὴν διαδικασίαν τῆς συνδιαλλαγῆς θὰ συνίσταται πάντοτε εἰδικὴ Ἐπιτροπή. Ἡ σύστασις αὐτῆς θὰ ποικίλλῃ ἐφ' ὅσον ἅπαντα τὰ Μέρη ἤθελον ἔχει διάφορα συμφέροντα ἢ δύο ἢ πλείονα ἐξ αὐτῶν ἤθελον ἐνεργεῖ ἀπὸ κοινοῦ.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τὰ Μέρη θὰ διορίζουν ἕκαστον ἕνα ἐπίτροπον καὶ θὰ ὑποδεικνύωσιν ἀπὸ κοινοῦ τοὺς ἐπιτρόπους ὑπηκόους τρίτων Δυνάμεων μὴ ἀναμεμιγμένων εἰς τὴν διαφοράν, ὧν ὁ ἀριθμὸς δέον νὰ εἶναι πάντοτε ἀνώτερος κατὰ ἕνα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἐπιτρόπων τῶν διορισθέντων χωριστὰ ὑπὸ τῶν Μερῶν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τὰ ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργοῦντα Μέρη δέον νὰ συμφωνήσωσι διὰ νὰ διορίσωσιν ὁμοῦ τὸν ἴδιον αὐτῶν Ἐπίτροπον καὶ νὰ συνεννοηθῶσι μετὰ τοῦ ἄλλου ἢ τῶν ἄλλων Μερῶν διὰ τὸν διορισμὸν τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ὑποθέσεις, τὰ Μέρη, πλὴν ἐναντίας συμφωνίας, θὰ ἐφαρμόζωσι τὰ ἄρθρα 5 καὶ ἑπόμενα τῆς παρούσης Πράξεως ἐφόσον ταῦτα συμβιβάζονται πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

β') Διὰ τὴν δικαστικὴν διαδικασίαν θὰ ἐφαρμόζεται τὸ καταστατικὸν τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

γ') Διὰ τὴν διαιτητικὴν διαδικασίαν ἐλλείψει συμφωνίας τῶν Μερῶν ὡς πρὸς τὴν σύστασιν τοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν πρόκειται περὶ διαφορᾶς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 ἕκαστον τούτων θὰ δύναται νὰ φέρῃ ἀπ' εὐθείας, δι' αἰτήσεως, τὴν διαφορὰν ἐνώπιον τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, ἐὰν πρόκειται περὶ διαφορᾶς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 21, θὰ ἐφαρμόζωνται τὰ ὡς ἄνω ἄρθρα 22 καὶ ἑπόμενα, ἀλλὰ ἕκαστον ἐκ τῶν Μερῶν τῶν ἐχόντων διάφορα συμφέροντα θὰ διορίζῃ ἕνα διαιτητήν ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν χωριστὰ διοριζομένων ὑπὸ τῶν Μερῶν διαιτητῶν θὰ εἶναι πάντοτε κατώτερος κατὰ ἕνα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἄλλων διαιτητῶν.

Ἄρθρον 35.

1. Ἡ παροῦσα Γενικὴ Πρᾶξις θὰ ἐφαρμόζεται μεταξὺ τῶν εἰς ταύτην προσχωρησάντων Μερῶν, καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει ἀκόμη τρίτη Δύναμις, Μέρος ἢ μὴ τῆς Πράξεως, ἤθελεν ἔχει συμφέρον ἐν τῇ διαφορᾷ.

2. Ἐν τῇ διαδικασίᾳ τῇ Συνδιαλλαγῆς τὰ Μέρη δύνανται ἐκ συμφώνου νὰ προσκαλῶσι τρίτην Δύναμιν.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐν τῇ δικαστικῇ ἢ διαιτητικῇ διαδικασίᾳ ἐὰν τρίτη Δύναμις νομίζει ὅτι ἐν διαφορᾷ τινι θίγεται συμφέρον αὐτῆς νομικῆς φύσεως δύναται νὰ ἀπευθύνῃ εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ἢ εἰ τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον αἴτησιν ἐπὶ τῷ τέλει ἐπεμβάσεως.

2. Τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον ἢ τὸ διαιτητικὸν Δικαστήριον ἀποφασίζουν

Ἄρθρον 37.

1. Ὅταν πρόκειται περὶ ἑρμηνείας συμβάσεώς τινος εἰς ἣν μετέχουσιν ἕτερα τῶν ἐν διαστάσει Κρατῶν, ἡ Γραμματεία τοῦ Διαρκοῦς Δικαστηρίου Διεθνοῦς Δικαιοσύνης ἢ τὸ Διαιτητικὸν Δικαστήριον θὰ τὰ προειδοποιῇ τὸ ταχύτερον.

2. Ἕκαστον τούτων ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβῃ καὶ ἐὰν χρησιμοποιήσῃ τὴν εὐχέρειαν ταύτην, ἡ ἐν τῇ ἀποφάσει περιλαμβανομένη ἑρμηνεία εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' αὐτό.

Ἄρθρον 38.

Αἱ προσχωρήσεις εἰς τὴν παροῦσαν Γενικὴν Πρᾶξιν δύνανται νὰ ἀφορῶσι:

Α') Εἴτε τὸ σύνολον τῆς Πράξεως (κεφ. Α, Β, Γ καὶ Δ.).

Β') Εἴτε τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν συνδιαλλαγὴν καὶ τὸν δικαστικὸν διακανονισμὸν διατάξεις (κεφ. Α, καὶ Β) ὡς καὶ τὰς γενικὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὰς διαδικασίας ταύτας (κεφ. Δ').

Γ') Εἴτε μόνον τὰς διατάξεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν συνδιαλλαγὴν (κεφ. Α) ὡς καὶ τὰς γενικὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὴν διαδικασίαν ταύτην. (κεφ. Δ').

Τὰ συμβαλλόμενα Μέρη δὲν δύνανται νὰ ἐπικαλῶνται τὰς προσχωρήσεις ἄλλων Μερῶν ἢ ἐν ᾧ μέτρῳ τὰ ἴδια ἀπεδέχθησαν τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 39.

1. Ἀνεξαρτήτως τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης εὐκαιρίας, Μέρος τι δύναται, καθ' ἣν στιγμὴν προσχωρεῖ εἰς τὴν παροῦσαν Γενικὴν Πρᾶξιν, νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ ἐκ τῶν περιοριστικῶς ἀπαριθμουμένων ἐν τῇ κατωτέρῳ παραγράφῳ ἐπιφυλάξεων. Αἱ ἐν λόγῳ ἐπιφυλάξεις δέον νὰ διατυπώνωνται τὴν στιγμὴν τὴν προσχωρήσεως. –

2. Αἱ ἀνωτέρω ἐπιφυλάξεις δύνανται νὰ διατυπώνωνται κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα τὰς ἐν τῇ παρούσῃ Γενικῇ Πράξει περιγραφομένας διαδικασίας:

α') Διαφορὰς γεννηθείσας ἐκ γεγονότων προγενεστέρων, εἴτε τῆς προσχωρήσεως τοῦ Μέρους ὅπερ διατυπώνει τὴν ἐπιφύλαξιν, εἴτε τῆς προσχωρήσεως ἑτέρου Μέρους μεθ' οὗ τὸ πρῶτον ἤθελεν ἔλθει εἰς διάστασιν.

β') Διαφορὰς ἀναφερομένας εἰς ζητήματα ἅτινα τὸ Διεθνὲς Δίκαιον ἐπιφυλάσσει τῇ ἀποκλειστικῇ ἁρμοδιότητι τῶν Κρατῶν.

γ') Διαφορὰς ἀναφερομένας εἰς καθωρισμένας ὑποθέσεις ἢ εἰδικὰ ζητήματα σαφῶς κατονομαζόμενα, οἷα εἶναι τὸ ἐδαφικὸν καθεστώς, ἢ ὑπαγομένας εἰς ἀκριβεῖς κατηγορίας.

3. Ἐὰν ἓν τῶν ἐν διαστάσει Μερῶν ἔχει διατυπώσει ἐπιφύλαξιν, τὰ ἄλλα Μέρη δύνανται νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ὡς πρὸς τοῦτο τὴν αὐτὴν ἐπιφύλαξιν.

4. Διὰ τὰ Μέρη τὰ προσχωρήσαντα εἰς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Πράξεως τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν δικαστικὸν διακανονισμὸν ἢ εἰς τὸν διαιτητικὸν διακανονισμόν, αἱ ὑπ' αὐτῶν διατυπωθεῖσαι ἐπιφυλάξεις δὲν θὰ ἐπεκτείνωνται, πλὴν ρητῆς μνείας, εἰς τὴν διαδικασίαν συνδιαλλαγῆς.

Ἄρθρον 40.

Πᾶν Μέρος τοῦ ὁποίου ἡ προσχώρησις ἤθελεν εἶσθαι μερικὴ ἢ ἤθελεν ἐξαρτηθῆ ἐξ ἐπιφυλάξεων, δύναται κατὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ δυναμει ἁπλῆς δηλώσεως εἴτε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν προσχώρησιν αὐτοῦ εἴτε νὰ παραιτηθῇ τοῦ συνόλου ἢ μέρους τῶν ἐπιφυλάξεων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 41.

Αἱ ἐκ τῆς ἑρμηνείας ἢ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Γενικῆς Πράξεως γενιόμεναι διαφοραί, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸν νομικὸν καθορισμὸν τῶν ζητημάτων καὶ εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν ἐνδεχομένων ἐπιφυλάξεων, θὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ Διαρκὲς Δικαστήριον Διεθνοῦς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 42.

Ἡ παροῦσα Γενικὴ Πρᾶξις ἧς τὸ γαλλικὸν καὶ τὸν ἀγγλικὸν κείμενον θεωροῦνται ἐξ ἴσου ἔγκυρα θὰ φέρῃ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1928.

Ἄρθρον 43.

1. Ἡ παροῦσα Γενικὴ Πρᾶξις θέλει παρεμείνῃ ἀνοικτὴ εἰς τὴν προσχώρησιν παντὸς ἀρχηγοῦ Κράτους ἢ πάσης ἄλλης ἁρμοδίας ἀρχῆς τῶν μελῶν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὡς καὶ τῶν Κρατῶν μὴ μελῶν πρὸς τὰ ὁποῖα τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἤθελεν, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ, ἀνακοινώσας ἀντίγραφον.

2. Τὰ ὄργανα προσχωρήσεως ὡς καὶ αἱ πρόσθετοι δηλώσεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 40 θὰ διαβιβάζωνται εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὅστις θὰ ἀνακοινώσῃ τὴν λῆψιν πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

3. Τῇ μερίμνῃ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως θὰ καταρτισθῶσι τρεῖς κατάλογοι ὑποδεικνυόμενοι διὰ τῶν γραμμάτων Α. Β. Γ καὶ ἀνταποκρινόμενοι ἕκαστος ἐξ αὐτῶν πρὸς ἕκαστον τῶν τριῶν τρόπων προσχωρήσεως τῶν προβλεπομένων εἰς τὸ ἄρθρον 38 τῆς παρούσης Πράξεως, εἰς τοὺς ὁποίους θὰ καταγράφωνται αἱ προσχωρήσεις καὶ αἱ πρόσθετοι δηλώσεις τῶν συμβαλλομένων Μερῶν. Οἱ ἐν λόγῳ κατάλογοι, τηρούμενοι πάντοτε ἐνήμεροι, θὰ δημοσιεύωνται εἰς τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν τὴν ἀπευθυνομένην πρὸς τὴν συνέλευσιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Ἄρθρον 44.

1. Ἡ παροῦσα Γενικὴ Πρᾶξις θὰ ἀρχηται ἰσχύουσα τὴν 90ὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς λήψεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τῆς προσχωρήσεως δύο τουλάχιστον συμβαλλομένων Μερῶν.

2. Ἑκάστη προσχώρησις ἥτις ἤθελεν ἐπέλθῃ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Πράξεως συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον θὰ φέρῃ ἀποτελέσματα 90 ἡμέρας ἀπὸ τῆς λήψεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. τῆς προσχωρήσεως ταύτης. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται διὰ τὰς προσθέτους δηλώσεις τῶν Μερῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 40.

Ἄρθρον 45.

1. Ἡ παροῦσα Γενικὴ Πρᾶξις θὰ ἔχῃ πενταετῆ ἰσχὺν ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς.

2. Θὰ παραμείνῃ ἐν ἰσχύι διὰ μίαν νέαν πενταετῆ περίοδον καὶ οὕτω καθεξῆς ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμβαλλόμενα Μέρη ἅτινα δὲν θὰ εἶχον καταγγείλῃ ταύτην ἓξ μῆνας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας.

3. Ἡ καταγγελία θὰ γίνεται διὰ γραπτῆς ἀνακοινώσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὅστις δέον νὰ πληροφορήσῃ περὶ τούτου ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τὰ Κράτη μὴ μέλη περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 43.

4. Ἡ καταγγελία δύναται νὰ εἶναι μερικὴ ἢ νὰ συνίσταται εἰς ἀνακοίνωσιν νέων ἐπιφυλάξεων.

5. Παρὰ τὴν ὑφ' ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Μερῶν εὑρισκομένου ἐν διαστάσει καταγγελίαν αἱ ἤδη ἀρξάμεναι διαδικασίαι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς Γενικῆς Πράξεως θὰ συνεχισθῶσι μέχρι τοῦ κανονικοῦ τερματισμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 46.

Ἀντίτυπον τῆς παρούσης Γενικῆς Πράξεως ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ καταθεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας. Ἀκριβὲς δὲ ἀντίγραφον τοῦ κειμένου θέλει διαβιβασθῇ εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὡς καὶ τὰ Κράτη μὴ μέλη ἅτινα ἤθελεν ὑποδείξει τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν

Ἄρθρον 47.

Ἡ παροῦσα Γενικὴ Πρᾶξις θέλει καταχωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τὴν ἡμέραν τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν ἰσχύϊ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς 9ης Τακτικῆς Συνόδου τῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν

(Ὑπ.) HERLUF ZAHLE

Ὁ Γενικὸς Γραμματεύς.

(Ὑπ.) Eric Drummond

REGLEMENT PACIFIQUE DES DIFFERENDS INTERNATIONAUX

ACTE GENERAL.

CHAPITRE I.

De la Conciliation.

Article 1.

Les différends de toute nature deux ou plusieurs Parties ayant adhéré au présent Acte général qui n' auraient pu être résolus par la voie diplomatique seront, sauf les réserves éventuelles prévues à l'article 39, soumis à la procédure de conciliation dans les conditions prévues au présent chapitre.

Article 2.

Les différends visés à l'article précédent seront portés devant une Commission de conciliation permanente ou spéciale constituée par les parties en cause.

Article 3.

Sur la demande adressée à cet effet par une Partie contractante à l'une des autres Parties, il devra être constitué, dans les six mois, une Commission permanente de conciliation.

Article 4.

Sauf accord contraire des parties intéressées, la Commission de conciliation sera constituée comme suit:

1. La Commission comprendra cinq membres. Les parties en nommeront chacune un, qui pourra être choisi parmi leurs nationaux respectifs. Les trois autres commissaires seront choisis d'un commun accord parmi les ressortissants de tierces Puissances. Ces derniers devront être de nationalités différentes, ne pas avoir leur résidence habituelle sur le territoire des parties intéressées ni se trouver à leur service. Parmi eux, les parties désigneront le président de la Commission.

2. Les commissaires seront nommés pour trois ans. Ils seront rééligibles. Les commissaires nommés en commun pourront être remplacés au cours de leur mandat, de l'accord des parties. Chaque partie pourra toujours, d'autre part, procéder au remplacement du commissaire nommé par elle. Nonobstant leur remplacement, les commissaires resteront en fonction pour l'achèvement de leurs travaux en cours.

3. Il sera pourvu, dans le plus bref délai, aux vacances qui viendraient à se produire par suite de décès ou de démission ou de quelque autre empêchement, en suivant le mode fixé pour les nominations.

Article 5.

Si, lorsqu'il s'élève un différend, il n'existe pas une commission permanente de conciliation nommée par les parties en litige, une commission spéciale sera constituée pour l'examen du différend dans un délai de trois mois à compter de la demande adressée par l'une des parties à l'autre. Les nominations se feront conformément aux dispositions de l'article précédent, à moins que les parties n'en décident autrement.

Article 6.

1. Si la nomination des commissaires à désigner

PACIFIC SETTLEMENT OF INTERNATIONAL DISPUTES

GENERAL ACT.

CHAPTER I.

Conciliation

Article 1.

Disputes of every kind between two or more Parties to the present General Act which it has not been possible to settle by diplomacy shall, subject to such reservations as may be made under Article 39, be submitted, under the conditions laid down in the present Chapter, to the procedure of conciliation.

Article 2.

The disputes referred to in the preceding article shall be submitted to a permanent or special Conciliation Commission constituted by the parties to the dispute.

Article 3.

On a request to that effect being made by one of the Contracting Parties to another Party, a permanent Conciliation Commission shall be constituted within a period of six months.

Article 4.

Unless the parties concerned agree otherwise, the Conciliation Commission shall be constituted as follows :

1. The Commission shall be composed of five members. The parties shall each nominate one commissioner, who may be chosen from among their respective nationals. The three other commissioners shall be appointed by agreement from among the nationals of third Powers. These three commissioners must be of different nationalities and must not be habitually resident in the territory nor be in the service of the parties. The parties shall appoint the President of the Commission from among them.

2. The commissioners shall be appointed for three years. They shall be re-eligible. The commissioners appointed jointly may be replaced during the course of their mandate by agreement between the parties. Either party may, however, at any time replace a commissioner whom it has appointed. Even if replaced, the commissioners shall continue to exercice their functions until the termination of the work in hand.

3. Vacancies which may occur as a result of death, resignation or any other cause shall be filled within the shortest possible time in the manner fixed for the nominations.

Article 5.

If, when a dispute arises, no permanent Conciliation Commission appointed by thep arties is in existence, a special commission shall be constituted for the examination of the dispute within a period of three months from the date at which a request to that effect is made by one of the parties to the other party. The necessary appointments shall be made in the manner laid down in the preceding article, unless the parties decide otherwise.

Article 6.

1. If the appointment of the commissioners to

en commun n'intervient pas dans les délais prévus aux articles, 3 et 5, le soin de procéder aux nominations nécessaires sera confié à une tirce Puissance choisie d'un commun accord par les parties ou, si celles-ci le demandent, au président en exercice du Conseil de la Société des Nations.

2. Si l'accord ne s'établit pas au sujet d'aucun de ces procédés, chaque partie désignera une Puissance différente et les nominations seront faites de concert par les Puissances ainsi choisies.

3. Si, dans un délai de trois mois, ces deux Puissances n'ont pu tomber d'accord, chacune d'elles présentera des candidats en nombre égal à celui des membres à désigner. Le sort déterminera lesquels des candidats ainsi présentés seront admis.

Article 7.

1. La Commission de conciliation sera saisie par voie de requête adressée au président, par les deux parties agissant d'un commun accord, ou, à défaut, par l'une ou l'autre des parties.

2. La requête, après avoir exposé sommairement l'objet du litige, contiendra l'invitation à la Commission de procéder à toutes mesures propres à conduire à une conciliation.

3. Si la requête émane d'une seule des parties, elle sera notifiée par celle-ci, sans délai, à l'autre partie.

Article 8.

1. Dans un délai de quinze jours à partir de la date où l'une des parties aura porté un différend devant une Commission permanente de conciliation, chacune des parties pourra, pour l'examen de ce différend, remplacer son commissaire par une personne possédant une compétence spéciale dans la matière.

2. La partie qui usera de ce droit en fera immédiatement la notification à l'autre partie; celle-ci aura, dans ce cas, la faculté d'agir de même dans un délai de quinze jours à compter de la date où la notification lui sera parvenue.

Article 9.

1. La Commission de conciliation se réunira, sauf accord contraire des parties, au siège de la Société des Nations ou en tout autre lieu désigné par son président.

2. La Commission pourra, en toute circonstance, demander au Secrétaire général de la Société des Nations de prêter son assistance à ses travaux.

Article 10.

Les travaux de la Commission de conciliation ne seront public qu'en vertu d'une décision prise par la Commission avec l'assentiment des parties.

Article 11.

1. Sauf accord contraire des parties, la Commission de conciliation réglera elle-même sa procédure qui, dans tous les cas, devra être contradictoire. En matière enquête, la Commission, si elle n'en décide autrement l' unanimité, se conformera aux dispositions du titre àI de la Convention de la Haye du 18 octobre 1907 Hur le règlement pacifique des conflits internationaux.

be designated jointly is not made within the period provided for in Articles 3 and 5, the the making of the necessary appointments shall be entrusted to a third Power, chosen by agreement between the parties or on request of the parties, to the Acting President of the Council of the League of Nations.

2. If no agreement is reached on either of these procedures, each party shall designate a different Power, and the appointment shall be made in concert by the Powers thus chosen.

3. If, within a period of three months, the two Powers have been unable to reach an agreement, each of them shall submit a number of candidates equal to the number of members to be appointed. It shall then be decided by lot which of the candidates thus designated shall be appointed.

Article 7.

1. Disputes shall be brought before the Conciliation Commission by means of an application addressed to the President by the two parties acting in agreement, or in default thereof by one or other of the parties.

2. The application, after giving a summary account of the subject of the dispute, shall contain the invitation to the Commission to take all necessary measures with a view to arriving at an amicable solution.

3. If the application emanates from only one of the parties, the other party shall, without delay, be notified by it.

Article 8.

1. Within fifteen days from the date on which a dispute has been brought by one of the parties before a permanent Conciliation Commission, either party may replace its own commissioner, for the examination of the particular dispute, by a person possessing special competence in the matter.

2. The party making use of this right shall immediately notify the other party; the latter shall, in such case, be entitled to take similar action within fifteen days from the date on which it received the notification.

Article 9.

1. In the absence of agreement to the contrary between the parties, the Conciliation Comission shall meet at the seat of the League of Nations, or at some other place selected by its President.

2. The Commission may in all circumstances request the Secretary-General of the League of Nations to afford it his assistance.

Article 10.

The work of the Conciliation Commssion shall not be conducted in public unless a decision to that effect is taken by the Commission with the consent of the parties.

Article 11.

1. In the absence of agreement to the contrary between the parties, the Conciliation Comission shall lay down its own procedure, which in any case must provide for both parties being heard. In regard to enquiries, the Commission, unless it decides unanimously to the contrary, shall act in accordance with the provisions of Part III of the Hague Convention of

2. Les parties seront représentées auprès de la Commission de conciliation par des agents ayant mission de servir d'intermédiaires entre elles et la Commission; elles pourront, en outre, se faire assister par des conseils et experts nommés par elles à cet effet et demander l'audition de toutes personnes dont le témoignage leur paraîtrait utile.

3. La Commission aura, de son côté, la faculté de demander des explications orales aux agents, conseils et experts des deux parties, ainsi qu'à toutes personnes qu'elle jugerait utile de faire comparaître avec l'assentiment de leur gouvernement.

Article 12.

Sauf accord contraire des parties, les décisions de la Commission de conciliation seront prises à la majorité des voix et la Commission ne pourra se prononcer sur le fond du différend que si tous ses membres sont présents.

Ariclle 13.

Les parties s'engagent à faciliter les travaux de la Commission de conciliation et, en particulier, à lui fournir, dans la plus large mesure possible, tous documents et informations utiles, ainsi qu'à user des moyens dont elles disposent pour lui permettre de procéder sur leur territoire et selon leur législation à la citation et à l'audition de témoins ou d'experts et à des transports sur les lieux.

Article 14.

1. Pendant la durée de leurs travaux, chacun des commissaires recevra une indemnité dont le montant sera arrêté du commun accord des parties, qui en supporteront chacune une part égale.

2. Les frais généraux occasionnés par le fonctionnement de la Commission seront répartis de la même façon.

Article 15.

1. La Commission de conciliation aura pour tâche d'élucider les questions en litige, de recueillir à cette fin toutes les informations utiles, par voie d'enquête ou autrement, et de s'efforcer de concilier les parties. Elle pourra, après examen de l' affaire, exposer aux parties les termes de l'arrangement qui lui paraîtrait convenable et leur impartir un délai pour se prononcer.

2. A la fin de ses travaux, la Commission dressera un procès-verdal constatant, suivant le cas, soit que les parties se sont arrangées et, s'il y a lieu, les conditions de l'arragement, soit que les parties n'ont pu être conciliées. Le procès-verbal ne mentionnera pas si les décisions de la Commission ont été prises à l'unanimité ou à la majorité.

3. Les travaux de la Commission devront, à moins que les parties n'en conviennent autrement, être terminés dans un délai de six mois à compter du jour où la Commission aura été saisie du différend.

Article 16.

Le procès-verbal de la Commission sera porté sans délai à la connaissance des parties. Il appartiendra aux parties d'en décider la publication.

October 18th, 1907, for the Pacific Settlement of International Disputes.

2. The parties shall be represented before the Conciliation Commission by agents, whose duty shall be to act as intermediaries between them and the Commission; they may, moreover, be assisted by counsels and experts appointed by them for that purpose and may request that all persons whose evidence appears to them desirable shall be heard.

3. The Commission, for its part, shall be entitled to request oral explanations from the agents, counsel and experts of both parties, as well as from all persons it may think desirable to summon with the consent of their Governments.

Article 12.

In the absence of agreement to the contrary between the parties, the decisions of the Conciliation Commission shall be taken by a majority vote, and the Commission may only take decisions on the substance of the dispute if all its members are present.

Article 13.

The parties undertake to facilitate the work of the Conciliation Commission, and particularly to supply it to the greatest possible extent with all relevant documents and information, as well as to use the means at their disposal to allow it to proceed in their territory, and in accordance with their law, to the summoning and hearing of withesses or experts and to visit the localities in question.

Article 14.

1. During the proceedings of the Commission, each of the commissioners shall receive emoluments the amount of which shall be fixed by agreement between the parties each of which shall contribute an equal share.

2. The general expenses arising out of the working of the Commission shall be divided in the same manner.

Article 15.

1. The task of the Conciliation Commission shall be to elucidate the questions in dispu'', to collect with that object all necessary information by means of enquiry or otherwise, and to endeavour to bring the parties to an agreement. It may, after case has been examined, inform the parties of the terms of the settlement which seem suitable to it, and lay down the period within which they are to make their decision.

2. At the close of its procedings, the Commission shall draw up a procès-verbal stating, as the case may be, either that the parties have come to an agreement and, if need arises, the terms of the agreement, or that it has been imposible to effect a settlement. No mention shall be made in the procès-verbal of whether the Commission decisions were taken unanimously or by a majority vote.

3. The proceedings of the Commission must, unless the parties otherwise agree, be terminated within six months from the date on which the Commission shall have been given cognisance of the dispute.

Article 16.

The Commission's procès-verbal shall be communicated without delay to the parties. The parties shall decide whether it shall be published.

CHAPITRE II.—DU REGLEMENT JUDICIAIRE

Article 17.

Tous différends au sujet desquels les parties se contesteraient réciproquement un droit seront, sauf les réserves éventuelles prévues à l'article 39, soumis pour jugement à la Cour parmanente de Justice internationale, à moins que les parties ne tombent d'accord, dans les termes prévus ci-après, pour recourir à un tribunal arbitral. Il est entendu que les différends ci-dessus visés comprennent notamment ceux que mentionne l'article 36 du Statut de la Cour permanente de Justice internationale.

Article 18.

Si les parties sont d'accord pour soumettre les différends visés à l'article précédent à un tribunal arbitral, elles rédigeront un compromis dans lequel elles fixeront l'objet du litige, le choix des arbitres et la procédure à suivre. A défaut d'indications ou de précisions suffisantes dans le compromis, il sera fait application, dans la mesure nécessaire, des dispositions de la Convention de La Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Dans le silence du compromis quant aux règles de fond à appliquer par les arbitres. le Tribunal appliquera les règles de fond énumérées dans l'article 38 du Statut de la Cour permanente de Justice internationale

Article 19.

A défaut d'accord entre les parties sur le compromis visé à l'article précédent ou à défaut de désignation, d'arbitres et après un préavis de trois mois, l'une ou l'autre d'entre elles aura la faculté de porter directement par voie de requête, le différend devant la Cour permanente de Justice internationale.

Article 20.

1. Par dérogation à l'article 1, les différends, visés à l'article 17, qui viendraient à surgir entre parties ayant adhéré aux engagements contenus dans le présent chapitre ne seront soumis à la procédure de conciliation que de leur commun accord.

2. La procédure obligatoire de concilation demeure applicable aux différends qui, par le jeu des réserves visées à l'article 39, seraient exclus du seul règlement judiciaire.

3. En cas de recours à la conciliation et d'échec de cette procédure, aucune des parties ne pourra porter le différend devant la Cour permanente de Justice internationale ou demander la constitution du tribunal arbitral visé à l'article 18 avant l'expiration du délai d'un mois à compter de la clôture des travaux de la Commission de conciliation.

CHAPITRE III.

Du règlement arbitral.

Article 21.

Tous différends autres que ceux visés à l'article 17, au sujet desquels dans le moins qui suivra la clôture des travaux de la Commission de Conciliation isée au chapitre I, les parties ne se seraient pas enten-

CHAPTER II.

Judicial Settlement

Article 17.

All disputes with regard to which the parties are in conflict as to their respective rights shall, subject to any reservations which may be made under Article 39, be submitted for decision to the Permanent Court of International Justice, unless the parties agree, in the manner hereinafter provided, to have resort to an arbitral tribunal.

It is understood that disputes referred to above include in particular those mentioned in Article 36 of the Statute of the Permanent Court of International Justice.

Article 18.

If the parties agree to submit the disputes mentioned in the preceding article to an arbitral tribunal they shall draw up a special agreement in which they shall specify the subject of the dispute, the arbitrators selected, and the procedure to be followed. In the absence of sufficient particulars in the special agreement, the provisions of the Hague Convention of Octobre 18th, 1907, for the Pacific Settlement of International Disputes shall apply so far as is necessary. If nothing is laid down in the special agreement as to the rules regarding the substance of the dispute to be followed by the arbitrators, the tribunal shall apply the substantive rules enumerated in Article 38 of the Statute of the Permanent Court of International Justice. –

Article 19.

If the parties fail to agree concerning the special agreement referred to in the preceding article, or fail to appoint arbitrators, either party shall be at liberty after giving three months' notice, to bring the dispute by an application direct before the Permanent Court of International Justice.

Article 20.

1. Notwithstanding the provisions of article 1, disputes of the kind referred to in article 17 arising between parties who have acceded to the obligations contained in the present chapter shall only be subject to the procedure of conciliation if the parties so agree.

2. The obligation to resort to the procedure of conciliation remains applicable to disputes which are excluded from judicial settlement only by the operation of reservations under the provisions of article 39.

3. In the event of recourse to and failure of conciliation, neither party may bring the dispute before the Permanent Court of International Justice or call for the constitution of the arbitral tribunal referred to in Article 18 before the expiration of one month from the termination of the proceedings of the Conciliation Commission.

CHAPTER III.—ARBITRATION

Article 21.

Any dispute not of the kind referred to in Article 17 which does not, within the month following the termination of the work of the Conciliation Commission provided for in Chapter I, form the object of an agreement

dues, seront portés, sauf les réserves éventuelles prévues à l'article 39, devant un tribunal arbitral constitué, à moins d'accord contraire des parties, de la manière indiquée ci-après.

Article 22.

Le tribunal arbitral comprendra cinq membres Les parties en nommeront chacune un qui pourra être choisi parmi leurs nationaux respectifs. Les deux autres arbitres et le surarbitre seront choisis d'un commun accord parmi les ressortissants de tierces Puissances. Ces derniers devront être de nationalités différentes, ne pas avoir leur résidence habituelle sur le territoire des parties intéressées ni se trouver à leur service.

Article 23.

1. Si la nomination des membres du tribunal arbitral n'intervient pas dans un délai de trois mois, à compter de la demande adressée par l'une des parties à l'autre de constituer un tribunal arbitral, le soin de procéder aux nominations nécessaires sera confié à une tierce Puissance choisie d'un commun accord par les parties.

2. Si l'accord ne s'établit pas à ce sujet, chaque partie désignera une Puissance différente et les nominations seront faites de concert par les Puissances ainsi choisies.

3. Si, dans un délai de trois mois, les Puissances ainsi désignées n'ont pu tomber d'accord, les nominations vécessaires seront faites par le président de la Cour permenante de Justice internationale. Si celui-ci est empêché ou s'il est ressortisant de l'une des parties, les nominations seront faites par le vice-président. Si celui-ci est empêché ou s'il est ressortissant de l'une des parties, les nominations seront faites par le membre le plus âgé de la Cour qui n'est ressortissant d'aucune des parties.

Article 24.

Il sera pourvu, dans le plus bref délai, aux vacances qui viendraient à se produire par suite de décès ou de démission, ou de quelque autre empêchement, en suivant le mode fixé pour les nominations.

Article 25.

Les parties rédigeront un compromis déterminant l'objet du litige et la procédure à suivre.

Article 26.

A défaut d'indications ou de précisions suffisantes dans les compromis, relaivement aux points indiqués dans l'article précédent, il sera fait application, dans la mesure nécessaire, des dispositions de la Convention de la Haye du 18 octobre 1907 pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Article 27.

Faute de conclusion d'un compromis dans un délai de trois mois à partir de la coustitution du tribunal, celui-ci sera saisi par requête de l'une ou l'autre des parties.

Article 28.

Dans le silence du compromis où à défaut de compromis le tribunal appliquera les règles de fond énumérés dans l'article 38 du Statut de la Cour permanente

between the parties, may, subject to such reservations as may be made under Article 39, be brought before an arbitral tribunal which, unless the parties otherwise agree, shall be constituted in the manner set out below.

Article 22.

The Arbitral Tribunal shall consist of five members. The parties shall each nominate one member, who may be chosen from among their respective nationals. The two other arbitrators and the Chairman shall be chosen by common agreement from among the nationals of third Powers. They must be of different nationalities and must not be habitually resident in the territory nor be in the service of the partie.

Article 23.

1. If the appointment of the members of the Arbitral Tribunal is not made within a period of three months from the date on which one of the parties requested the other party to constitute an arbitral tribunal, à third Power chosen by agreement between the parties, shall be requested to make the necessary appointments.

2. If no agreement is reached on this point, each party shall designate a different Power, and the appointments shall be made in concert by the Powers thus chosen.

3. If, within a period of three months, the two Powers so chosen have been unable to reach an agrecment the necessary appointements shall be made by the President of the Permanent Court of International Justice. If the latter prevented from acting or is a subject of one of the parties, the nomination shall be made by the Vice-President. If the latter is prevented from acting or is a subject of one of the parties, the appointments shall be made by the oldest member of the Court who in not a subject of either party.

Article 24.

Vacancies which may occur as a result of death, resignation or any other cause shall be filled within the shortest possible time in the manner fixed for the nominations.

Article 25.

The parties shall draw up sa special agreement determining the subject of the disputes and the details of procedure.

Article 26.

In the absence of sufficient particulars in the special agreement regarding the matters referrd to in the preceding article, the provisions of the Hague of October 18th, 1907, for the Pacific Settlement ofs International Disputes shall apply so far assis necessary.

Article 27.

Failing the conclusion of a special agreement within a period of three months from the date on which the Tribunal was constituted, the dispute may be brought before the Tribunal by an application by one or other party.

Article 28.

If nothing is laid down in the special agreement or no special agreement has been made, the Tribunal shall apply the rules in regard to the substance of the

de Justice internationale. En tant qu'il n'existe pas de pareilles règles applicables au différend, le tribunal jugera ex œquo et bono.

CHAPITRE IV.

Dispositions Générales

Article 29.

1. Les différends pour la solution desquels une procédure spéciale serait prévue par d'autres conventions en vigueur entre les parties en litige seront réglés conformément aux dispositions de ces conventions.

2. Le présent Acte général ne porte pas atteinte aux accords en vigueur établissant pour les Parties une procédure de conciliation ou, en matière d'arbitrage et de règlement judiciaire, des engagements assurant la solution du différend. Toutefois, si ces accords ne prévoient qu'une procédure de conciliation, après que cette procédure aura échoué, les dispositions du présent Acte général relatives au règlement judiciaire ou arbitral recevront application dans la mesure où les parties en cause y auraient adhéré.

Article 30.

Si la Commission de conciliation se trouve saisie par l'une des parties d'un différend que l'autre partie, se fondant sur les conventions en vigueur entre les parties, a porté devant la Cour permanente de Justice internationale ou un tribunal arbitral, la Commission suspendra l'examen du différend jusqu'à ce que la Cour ou le tribunal ait statué sur le conflit de compétence. Il en sera de même si la Cour ou le tribunal a été saisi par l'une des parties en cours de conciliation.

Article 31.

1. S'il s'agit d'un différend dont l'objet, d'après la légistation intérieure de l'une des parties, relève de la compétence des autorités judiciaires ou administratives, cette partie pourra s'opposer à ce que ce différend soit soumis aux diverses procédures prévues par le présent Acte général, avant qu'une décision définitive ait été rendue, dans les délais raisonnables, par l'autorité compétente.

2. La partie qui, dans ce cas, voudra recourir aux procédures prévues par la présente Convention devra notifier à l'autre partie son intention, dans un délai d'un an, à partir de la décision susvisée.

Article 32.

Si la sentence judiciaire ou arbitrale déclarait qu'une décision prise ou une mesure ordonnée par une autorité judiciaire ou toute autorité de l'une des parties en litige se trouve entièrement ou partiellement en opposition avec le droit international, et si le droit constitutionnel de ladite partie ne permettait pas ou ne permettait qu'imparfaitement d'effacer les conséquences de cette décision ou de cette mesure, les parties conviennent qu'il devra être accordé par la sentence judiciaire ou arbitrale, à la partie lésée, une satisfaction équitable.

Article 33.

1. Dans tous les cas où le différend fait l'objet uned procédure arbitrale ou judiciaire, notamment questional' au sujet de laquelle les parties sont

dispute enumerated in article 38 of the Statute, of the Permanent Court of International Justice. In so far as there exists no such rule applicable to the dispute the Tribunal shall decide ex aequo et bono.

CHAPTER IV- GENERAL PROVISIONS

Article 29.

1. Disputes for the settlement of which a special procedure is laid down in other conventions in force between the parties to the dispute shall be selttled in conformity with the provisions of those conventions.

2. The present General Act shall not affect any aggreements in force by which conciliation procedure is established between the Parties or they are bound by obligations to resort to arbitration or judicial settlement which ensure the settlement of the dispute. If, however, these agreements provide only for a procedure of conciliation, after such procedure has been followed without result, the provisions of the present General Act concerning judicial settlement or arbitration shall be applied in so far as the parties have acceded thereto.

Article 30.

If a party brings before a Conciliation Commission a dispute which the other party, relying on conventions in force between the parties, has submitted to the Permanent Court of International Justice or an Arbitral Tribunal the Commission shall defer consideration of the dispute unitil the Court or the Arbitral Tribunal has pronounced upon the conflict of competence. The same rule shall apply if the Court or the Tribunal is seized of the case by one of the parties during the conciliation proceedings.

Article 31.

1. In the case of a dispute the occasion of which, according to the municipal law of one of the parties, falls within the competence of its judicial or administrative authorities, the party in question may object to the matter in dipute being submitted for settlement by the different methods laid down in the present General Act until a decision with final effect has been pronounced, within a reasonable time, by the competent authority.

2. In such a case, the party which desires to resort to the procedures laid down in the present Generals Act must notify the other party of its intention within a period of one year from the date of the aforementioned decision.

Article 32.

If, in a judicial sentence or arbitral award, it declared that a judgment, or a measure enjoined by a court of law or other autority of one of the parties to the dispute, is wholly or in part contrary to international law, and if the judgement or measure in question to be annulled, the parties that agree that judicial sentence or arbitral award shall grant the in juredparty equitable satisfaction.

Article 33.

1. In all cases where a dispute forms the object fif arbitration or judicial proceedings, and particularye the question on which the parties differ arises outoi

divisées, résulte d'actes déjà effectués ou sur le point de l'être, la Cour permanente de Justice internationale, statuant conformément à l'article 41 de son Statut, ou le tribunal arbitral, indiquera, dans le plus bref délai possible, quelles mesures provisoires doivent être prises. Les parties en litige seront tenues de s'y conformer.

2. Si une Commission de conciliation se trouve saisie du différend, elle pourra recommander aux parties les mesures provisoires qu'elle estimera utiles.

3. Les parties s'engagent à s'abstenir de toute mesure susceptible d'avoir une répercussion préjudiciable à l'exécution de la décision judiciaire ou arbitrale ou aux arrangements proposés par la Commission de conciliation, et en général, à ne procéder à aucun acte, de quelque nature qu'il soit, susceptible d'aggraver ou d'étendre le différend.

Article 34.

Au cas où il s'élève un différend entre plus de deux parties ayant adhéré au présent Acte général, les modalités suivantes seront observées pour l'application des procédures décrites dans les disposition qui précèdent :

a) Pour la procédure de conciliation, il sera toujours constitué une commission spéciale. Sa composition variera suivant que les parties auront toutes des intérêts distincts ou que deux ou plusieurs d'entre elles feront cause commune.

Dans le premier cas, les parties nommeront chacune un commissaire et désigneront en commun des commissaires ressortissants de tierces Puissances non parties au différend, dont le nombre sera toujours supérieur d'un à celui des commissaires nommés séparément par les parties. –

Dans le second cas, les parties faisant cause commune se mettront d'accord pour nommer en commun leur propre commissaire et concourront avec l'autre ou les autres parties pour la désignation des commissaires tiers.

Dans l'une et l'autre hypothèse, les parties, à moins qu'elles n'en conviennent autrement, appliqueront les articles 5 et suivants du présent Acte dans la mesure où ils sont compatibles avec les dispositions du présent article.

b) Pour la procédure judiciaire, il sera fait application du Statut de la Cour permanente de Justice internationale.

c) Pour la procédure arbitrale, à défaut d'accord des parties sur la composition du tribunal, s'il s'agit de différends visés à l'article 17, chacune d'elle aura la faculté de porter directement, par voie de requête, le différend devant la Cour permanente de Justice internationale; s'il s'agit de différends visés à l'article 21, il sera fait application des articles 22 et suivants, ci--dessus, mais chacune des parties ayant des intérêts distincts nommera un arbitre et le nombre des arbitres nommés séparément par les parties sera toujours inférieur d'un à celui des autres arbitres.

Article 35.

1. Le présent Acte général sera applicable entre Parties y ayant adhéré, encore qu'une tierce Puissance, Partie ou non à l'Acte, ait un intérêt dans le différend.

2. Dans la procédure de conciliation, les parties pourront, d'un commun accord, inviter une tierce Puissance.

acts already committed or on the point of being committed, the Permanent Court of International Justice, acting in accordance with Article 41 of its Statute, or the Arbitral Tribunal, shall lay down within the shortest possible time the provisionnal measures to be adopted. The parties to the dispute shall be bound to accept such measures.

2. If the dispute is brought before a Conciliation Commission, the latter may recommend to the parties the adoption of such provisional measures as it considers suitable.

3. The parties undertake to abstain from all measures likely to react prejudicially upon the execution of the judicial or arbitral decision or upon the arrangements proposed by the Conciliation Commission and, in general, to abstain from any sort of action whatsoever which may aggravate or extend the dispute.

Article 34.

Should a dispute arise between more than two Parties to the present General Act, the following rules shall be observed not the application of the forms of procedure described in the foregoing provisions:

(a) In the case of conciliation procedure, a special commissioner shall invariably be constituted. The composition of such commission shall differ according as the parties all have separate interests or as two or more their number act together.

In the former case, the parties shall each appoint one commissioner and shall jointly appoint commissioners nationals of third Powers not parties to the dispute, whose number shall always exceed by one the number of commissioners appointed separately by the parties.

In the second case, the parties who act together shall appoint their commisionner jointly by agreement between themselves and shall combine with the other party or parties in appointing third commissionners.

In either event, the parties, unless they agree otherwise, shall apply Article 5 andthe following articles of the present Act, so far as they are compatible with the provisions of the present article.

(b) In the case of judicial procedure, the Statute of the Permanent Court of International Juctice shall apply.

(c) In the case of arbitral procedure, if agreement is not secured as to the composition of the tribunal in the case of the disputes mentioned in Article 17 each party shall have the right, by means of an application to sumbmit the dispute to the Permanent Court of International Juctice; in the case of the disputes mentioned in Article 21, the above Article 22 and following articles shall apply, but each party having separate interests shall appoint one arbitrator and the number of arbitrators separately appointed by the parties to the dispute shall always be one less than that of the other arbitrators.

Article 35.

1. The present General Act shall be applicable as between the Parties thereto, even though a third Power, whether a party to the Act or not, has an interrest in the dispute.

2. In conciliation procedure, the parties may agree to invite such third Power to intervene.

Article 36.

1. Dans la procédure judiciaire ou arbitrale, si une tierce Puissance estime que, dans un différend un intérêt d'ordre juridique est pour elle en cause, elle peut adresser à la Cour permanente de Justice internationale ou au tribunal arbitral une requête à fin d'intervention.

2. La Cour ou le tribunal décide.

Article 37.

1. Lorsqu'il s'agit de l'interprétation d'une convention à laquelle auront participé d'autres Etats que les parties en cause, le Greffe de la Cour permanente de Justice internationale ou le tribunal arbitral les avertit sans délai.

2. Chacun d'eux aura le droit d'intervenir et, s'il exerce cette faculté, l'interprétation contenue dans la sentence est obligatoire à son égard.

Article 38.

Les adhésions au présent Acte général pourront s'appliquer :

A. Soit à l'ensemble de l'Acte (chapitres I, II, III et IV);

B. Soit seulement aux dispositions relatives à la conciliation et au règlement judiciaire (chapitres I et II), ainsi qu'aux dispositions générales concernant ces procédures (chapitre IV);

C. Soit seulement aux dispositions relatives à la conciliation (chapitre I), ainsi qu'aux dispositions générales concernant cette procédure (chapitre IV).

Les Parties contractantes ne pourront se prévaloir des adhésions d'autres Parties que dans la mesure où elles-mêmes auront souscrit aux mêmes engagements.

Article 39.

1. Indépendamment de la faculté mentionnée à l'article précédent, une Partie pourra, en adhérant au présent Acte général, subordonner son acceptation aux réserves limitativement énumérées dans le paragraphe suivant. Ces réserves devront être indiquées au moment de l'adhésion.

2. Ces réserves pourront être formulées de manière à exclure des procédures décrites par le présent Acte :

a) Les différends nés de faits antérieurs, soit à l'adhésion de la Partie qui formule la réserve, soit à l'adhésion d'une autre Partie avec laquelle la première viendrait à avoir un différend;

b) Les différends portant sur des questions que le droit international laisse à la compétence exclusive de Etats;

c) Les différends portant sur des affaires déterminées, ou des matières spéciales nettement définies, telles que le statut territorial, ou rentrant dans des catégories bien précisées.

3. Si une des parties en litige a formulé une réserve, les autres parties pourront se prévaloir vis-à-vis d'elle de la même réserve.

4. Pour les Parties ayant adhéré aux dispositions du présent Acte relatives au règlement judiciaire ou au règlement arbitral, les réserves qu'elles auraient formulées seront, sauf mention expresse, comprises comme ne s'étendant pas à la procédure de conciliation.

Article 36.

1. In judicial or arlitral procedure, if a third Power should consider that it has an interest of a legal nature which may be affected by the decision in the case, it may submit to the Permanent Court of International Justie or to the arbitral tribunal a request to intervene as a third Party.

2. It will be for the Court or the tribunal to decide upon this request.

Article 37.

1. Whenever the construction of a convention to which States other than those concerned in the case are parties in question, the Registrar of the Permanent Court of International Justice or the arbitral tribunal shall notify all such States forthwith.

2. Every State so notified has the right to intevene in the proceedings, but, if it uses this right, the construction given by the decision will be binding upon it.

Article 38.

§ Accessions to the present General Act may extend:

A. Either to all the provisions of the Act (Chapters I, II, III and IV);

B. Or to those provisions only which relate to conciliation and judicial settlement (Chapters I and II), together with the general provisions dealing with these procedures (Chapter IV);

C. Or to those provisions only which relate to conciliation (Chapter I), together with the general provisions concerning that procedure (Chapter IV).

The Contracting Parties may benefit by the accessions of other Parties only in so far as they have themselves assumed the same obligations.

Article 39.

1. In addition tothe power given in the preceding article, a Party, in acceding to the present General Act, may make his acceptance conditional upon the reservations exhaustively enumerated in the following paragraph. These reservations must be indicated at at the time of accession.

2. These reservations may be such as to exclude from the procedure described in the present Act.:

(a) Disputes arising out of facts prior to the accession of the Party making the reservation or of any other Party with whom the said Party may have a dispute;

(b) Disputes concerning questions which by international law are solely within the domestic jurisdiction of States;

(c) Disputes concerning particular cases or clearly specified subject-matters, such as territorial status, or disputes falling within clearly defined categories.

3. If one of the parties to a dispute has made a reservation, the other parties may enforce the same reservation in regard to that party.

4. In the case of Parties who have acceded to the provisions of the present General Act relating to judicial settlement or to arbitration, such reservations as they may have made shall, unless otherwise expressly stated, be deemed not to apply to the procedure of conciliation.

Article 40.

Toute Partie dont l'adhésion n'aura été que partielle ou subordonnée à des réserves pourra, à tout moment, au moyen d'une simple déclaration, soit étendre la portée de son adhésion, soit renoncer à tout ou partie de ses réserves.

Article 41.

Les différends relatifs à l'interprétation ou à l'application du présent Acte général, y compris ceux relatifs à la qualification des litiges et à la portée des réserves éventuelles, seront soumis à la Cour permanente de Justice internationale.

Article 42.

Le présent Acte général, dont les textes français et anglais feront également foi, portera le date du 26 septembre 1928.

Article 43.

1. Le présent Acte général sera ouvert à l'adhésion de tout chef d'Etat ou de toute autre autorité compétente des Membres de la Société des Nations, ainsi que des Etats non membres à qui le Conseil de la Société des Nations, aura, à cet effet, communiqué une copie.

2. Les instruments d'adhésion, ainsi que les déclarations additionnelles prévues à l'article 40, seront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera la réception à tous les Membres de la Société et aux Etats non membres, visés dans l'alinéa précédent.

3. Par les soins dn Secrétaire général, il sera dressé trois listes désignées par les lettres A, B, C, et correspondant respectivement aux trois modalités d'adhésion visées à l'article 38 du présent Acte, où figureront les adhésions et les déclarations additionnelles des Parties contractantes. Ces listes, tenues constamment à jour, seront publiées dans le rapport annuel adressé à l'Assemblée par le Secrétaire général.

Article 44.

1. Le présent Acte général entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception, par le Secrétaire général de la Société des Nations, de l'adhésion d'au moins deux Parties contractantes.

2. Chaque adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur du présent Acte, conformément à l'alinéa précédent, sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations. Il en sera de même des déclarations additionnelles des Parties visées à l'article 40.

Article 45.

1. Le présent Acte général aura une durée de cinq ans à partir de sa mise en vigueur.

2. Il restera en vigueur pour une nouvelle période de cinq ans, et ainsi de suite, vis-à-vis des Parties contractantes qui ne l'auront pas dénoncé six mois au moins avant l'expiration du terme.

3. La dénonciation se féra par notification écrite adressée au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en informera tous les Membres de la Société et les Etats non membres mentionnés à l'article 43.

Article 40.

A Party whose accession has been only partial, or was made subject to reservations, may at any moment, by means of a simple declaration, either extend the scope of his accession or abandon all or part of his reservations.

Article 41.

Disputes relating to the interpretation or application of the present General Act, including those concerning the classification of disputes and the scope of reservations, shall be submitted to the Permanent Court of International Justice.

Article 42.

The present General Act, of which the French and English texts shall both be authentic, shall bear the date of the 26th of September, 1928.

Article 43.

1. The present General Act shall be open to accession by all the Heads of States or other competent authorities of the Members of the League of Nations and the non-Member States to which the Council of the League of Nations has communicated a copy for this purpose.

2. The instruments of accession and the additional declarations provided for by Article 40 shall be transmitted to the Secretary-General of the League of Nations, who shall notify their receipt to all the Members of the League and to the non-Member States referred to in the preceding paragraph.

3. The Secretary-General of the League of Nations shall draw up three lists, denominated respectively by the letters A, B and C, corresponding to the three forms of accession to the present Act provided for in Article 38, in which shall be shown the accession and addditional declarations of the Contracting Parties, These lists, which shall be continually kept up to date shall be published in the annual report presented to the Assembly of the League of Nations by the Secretary-General.

Article 44.

1. The present General Act shall come into force on the ninetieth day following the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the accession of not less than two Contracting Parties.

2. Accessions received after the entry into force of the Act, in accordance with the previous paragraph, shall become effective as from the ninetieth day following the date of receipt by the Secretary-General of the League of Nations. The same rule shall apply to the additional declarations provided for by Article 40.

Article 45.

1. The present General Act shall be concluded for a period of five years, dating from its entry into force.

2. It shall remain in force for further successive periods of five years in the case of Contracting Parties which do not denounce it at least six months before the expiration of the current period.

3. Denunciation shall be effected by a written notification addressed to the Secretary-General of the League of Nations, who shall inform all the Members of the League and the non-Memberr States referred to in Article 43.

4. La dénonciation pourra n'être que partielle ou consister en la notification de réserves nouvelles.

5. Nonobstant la dénonciation par l'une des Parties contractantes impliquées dans un différend, toutes les procédures engagées au moment de l'expiration du terme de l'Acte général continueront jusqu'à leur achèvement normal.

Article 46.

Un exemplaire du présent Acte, général, revêtu de la signature du président de l'Assemblée et de celle du Secrétaire général de la Société des Nations, sera déposé aux archives du Secrétariat : copie certifiée conforme du texte sera communiquée à tous les Membres de la Société des Nations, ainsi qu'aux Etats non membres disignés par le Conseil de la Société des Nations.

Article 47.

Le présent Acte général sera enregistré par le Secrétaire général de la Société des Nations à la date de son entrée en vingueur.

Le Président de la neuvième session ordinaire de l'Assemblée de la Société des Nations :

(signé) Herluf ZAHLE.

Le secrétaire général :

(signé) Eric DRUMMOND

4. A denunciation may be partial only, or may consist in notification of reservations not previously made.

5. Notwithstanding denunciation by one of the Contracting Parties concerned in a dispute, all proceedings pendig at the expiration of the current period of the General Act shall be duly completed.

Article 46.

A copy of the present General Act, signed by the President of the Assembly and the Secretary-General of the League of Nations, shall be deposited in the archives of the Secretariat ; a certified true copy shall be delivered by the Secretary-General to all the Members of the League of Nations and to the none Member States indicated bt the Council of the League of Nations.

Article 47.

The present General Act shall be registered by the Secretary-Ceneral of the League of Nations on the date of its entry into force.

The President of the ninth ordinary session of the Assembly of the League of Nations :

(Signed) Herluf Zahle.

The Secretary-General :

(Signed) ERIC DRUMMOND.

Γίνεται ώσαύτως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη τὸ νομοσχέδιον «περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων» ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτόν, ὡς ἐτροποποιήθη παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καὶ εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν, τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 4183 τοῦ κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 23)2)29 Νομοθ. Διάταγμα «περὶ διπλωμάτων ἱκανότητος καὶ πτυχίων εἰδικότητος ἐν τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ».

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς ἓφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ψήφισίν του τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ καταβολῆς ὀφειλῶν ἐνοικιαστῶν» ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζης, ἐν Τουρκίᾳ κατασχεθέντων παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. ***Μ. Ἀργυρόπουλος*** ζητεῖ ὅπως διευκρινισθῇ ὅτι, καθόσον ἀφορᾷ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης καταστάσεις χρηματοκιβωτίων Ἑλλήνων ὑπηκόων, αὗται ἐξακολουθοῦν νὰ διέπωνται ὑπὸ τῶν ἄρθρων τῆς ἐν λόγῳ συνθήκης, συμφώνως, ἄλλως τε πρὸς τὸ ἄρθρον 8 τῆς συμφωνίας τῆς Ἀγκύρας.

Ὁ κ. ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀπαντήσῃ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς αὔριον καὶ ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου.

Μεθ' ὃ τὸ νομοσχέδιον ἀναβάλλεται.

Συζητουμένου εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχεδίου νόμου «περὶ χρησιμοποιήσεως ἐκδόσεως ὁμολογιῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένων δικαιούχων ἀνταλλαξίμων» ὁ κ. ***Μ. Ἀργυρόπουλος*** ἐρωτᾷ ἂν τὸ ποσὸν θὰ ληφθῇ ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα ἐν τῇ Τραπέζῃ, διότι τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται γίνῃ, ἐφ'ὅσον τὰ 6 αὐτὰ ἑκατομμύρια, εἶναι προωρισμένα διὰ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους καὶ ὑπάρχουν, ὡρισμέναι ὀφειλαὶ ἀνεξόφλητοι.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αὐτὰ εἶναι ἄσχετα καὶ τὰ ποσὰ ποὺ ὀφείλονται θὰ πληρωθοῦν ἐκ τῶν ὑπολοίπων.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ χρησιμοποιήσεως καὶ ἐκδόσεως ὁμολογιῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένων δικαιούχων ἀνταλλαξίμων».

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν πληρωμὴν ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς ἀγροτικῶς παρά τε τῆς Ε.Α.Π. καὶ τοῦ Κράτους ἐγκατασταθέντας πρόσφυγας δικαιούχους ἀνταλλαξίμους τῶν πιστωτικῶν ὑπολοίπων ἄτινα προέκυψαν ὑπὲρ αὐτῶν μετὰ τὸν γενόμενον συμψηφισμὸν τῶν ἀποζημιώσεων των ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ὅπως χρησιμοποιήσῃ ὁμολογίας τῶν 6 ο)ο τοῦ ἐγκεκριμένου ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου τοῦ δανείου τῶν 1650 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ἀνταλλαξίμων προσφύγων ἐκ τοῦ περιθωρίου τῶν μήπω διανεμηθεισῶν ὁμολογιῶν.

Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ περιθώριον τοῦτο δὲν ἐπαρκέσῃ δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁμολογίας τύ-

που 6 ο/ο καὶ νὰ ἐκδώσῃ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν ἐκ τῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον περιελθουσῶν κατὰ πλήρη κυριότητα συμφώνως τῇ ἀπὸ 4/12/30 συμβάσει τῇ κυρωθείσῃ διὰ τοῦ νόμου 4857 (ἀρ/θ. 10) ὁμολογιῶν καταστρέφων ἰσαρίθμους τοιαύτας 1) τοῦ Δανείου 8 ο/ο 1926 καὶ 1928 καὶ 6 ο/ο 1928 πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς προσφύγων, 2) τοῦ Δανείου 6 ὁέο 1923 πρὸς ἀποζημίωσιν Ἑλλήνων μεταναστῶν ἐκ Βουλγαρίας καὶ 3) Δανείου 8 ο/ο 1927 διὰ τὴν ἀποζημίωσιν Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐκ τῶν κατατεθειμένων ἤδη ὑνάμει τοῦ νόμου 4857 παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ὡς ἄνω χρησιμοποιηθησόμεναι ἢ ἐκδοθησόμεναι ὁμολογίαι θὰ σφραγισθῶσι διὰ κινητῆς σφραγίδος φερούσης τὴν λέξιν «Ἀγροτικὴ 6 ο/ο.».

Ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν τούτων ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1931 καὶ καταβάλλεται δι' ἑξαμηνιαίων τοκομεριδίων λήξεως 1ης Ἰανουαρίου καὶ 1ης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ συμβάσεως συναφθησομένης μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἰσχυούσης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἀναλήψεως, ἐκδόσεως, μετατροπῆς καὶ κυκλοφορίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν.

Μετατρεπόμενον εἶτα εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν συζητεῖται εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ὑφισταμένων διατάξεων περὶ δασμολογήσεως τῶν λιπασμάτων» καὶ λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. **Ἀλ. Παπαναστασίου**, ὅστις λέγει ὅτι ὅταν ἐδίδετο ἡ ἐγγύησις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ δάνειον τῶν 600 χιλιάδων λιρῶν, ἡ Ἑταιρία ἐβεβαίωσε ὅτι μετὰ ταύτην παρητεῖτο πάσης δασμολογικῆς προστασίας, τῆς παρεσχέθη δὲ καὶ ἀτέλεια πρώτων ὑλῶν. Κατὰ συνέπειαν ἡ σημερινὴ νέα ὑποστήριξις εἶναι εἰς ἀντίφασιν μὲ τὰ τότε συμφωνηθέντα. Ἤδη δικαιολογητικὸς λόγος προβάλλεται, ὅτι θὰ μειωθοῦν αἱ τιμαὶ τῶν λιπασμάτων, ἀλλ' αὗται εἶναι ἀκριβώτεραι ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα καὶ ὅτι θὰ παύσῃ ἡ αὐξομείωσις τῶν πρώτων ὑλῶν, ὅπερ ὅμως δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, διότι ἡμᾶς ἐνδιαφέρει ἡ τιμὴ τοῦ βιομηχανικοῦ προϊόντος. Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, συνεχίζει εἶμαι ἀντίθετος τοῦ Νομοσχεδίου, διότι δὲν εἶναι δικαιολογημένη ἡ νέα προστασία καὶ ἂς φροντίσῃ ἡ Ἑταιρία νὰ τελειοποιήσῃ τὰ Ἐργοστάσιά της, τὸ δὲ Κράτος δύναται νὰ τὴν προστατεύσῃ περαιτέρω, δι' ἐμπορικῶν συμβάσεων, ἵνα δύνανται νὰ εἰσαγάγῃ λιπάσματα καὶ εἰς τὰ λοιπὰ Βαλκάνια. Τοῦτ' αὐτὸ θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ καὶ διὰ τὰ νήματά μας.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τόσον, λέγει, ὅταν ἐδόθη ἡ ἐγγύησις διὰ τὸ δάνειον, ὅσον καὶ σήμερον, σκοπὸς δὲν εἶναι νὰ προστατευθῇ μία ἐπιχείρησις, ἀλλὰ μία Ἑλληνικὴ παραγωγὴ καὶ ἐργασία συνυφασμένη μὲ τὴν γεωργίαν, καὶ τοῦτο πιστεύει ἡ Κυβέρνησις.

Α. Παπαναστασίου. Σᾶς εἶπα, ὅτι ὅταν ἡ Ἑταιρία ἔπερνε τὴν ἐγγύησιν διὰ τὸ δάνειον, παρητήθη πάσης ἄλλης προστασίας.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶναι συνέχεια τῆς προστασίας ἐκείνης, πιστεύω δὲ ὅτι τὸ μέτρον, εἰς ὃ συνεπράξατε καὶ σεῖς, ἦτο μέτρον σωστικὸν διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτήν. Ἐπίσης καὶ σήμερον φρονεῖ ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν πρέπει νὰ φέρωμεν ξένα προϊόντα, καθ' ἣν στιγμὴν ἔχομεν ἄριστον ἐντόπιον βιομηχάνημα καὶ δυνάμεθα νὰ ἐξασφαλίσωμεν καὶ καλὰ καὶ εὐθηνὰ λιπάσματα.

Α. Παπαναστασίου. Γεγονὸς εἶναι ὅτι, ὅταν ἐζήτουν τὴν ἐγγύησιν, παρητήθησαν πάσης ἄλλης προστασίας, καὶ ὅταν ἐπῆραν τὴν ἐγγύησιν διὰ τὸ δάνειον, θέλουν δασμολογικὴν προστασίαν. Οὔτε καλά, προσθέτει, οὔτε εὐθηνὰ λιπάσματα θὰ δοθοῦν.

Β. Δεληγιάννης (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι θὰ δοθοῦν καὶ φθηνότερα καὶ καλύτερα.

Ὁ κ. ***Α. Μπακάλμπασης*** δηλοῖ, ὅτι ἐπιφυλάσσεται νὰ ὁμιλήσῃ κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν β' συζήτησιν.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς α' συζήτησιν.

Γίνεται ὡσαύτως δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων τῶν νόμων περὶ δημοσίου Λογιστικοῦ», ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ ἀντικαταστάσεως διατάξεων νόμων περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΒ' τῆς 25 Ἰουνίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως:

α') Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν κανονισμῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

β') Οἱ μισθοὶ ὡς καὶ πᾶσα σταθερὰ ἀποδοχὴ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

γ') Αἱ μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις διὰ γραφικὴν ὕλην, φωτισμόν, θέρμανσιν, καθαριότητα, ἐνοίκιον κλπ. καὶ

δ') Τὰ ἐνοίκια πάσης φύσεως οἰκημάτων χρησιμοποιουμένων πρὸς χρῆσιν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἐκκαθαρίζωνται ὁριστικῶς ὑπὸ τῶν Προϊσταμένων τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν, πληρώνωνται δὲ κατ' ἐπιταγὴν τούτων ὑπὸ τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους, ἐξουσιοδοτουμένων πρὸς τοῦτο παρὰ τῶν οἰκείων Προέδρων Βουλῆς καὶ Γερουσίας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κανονισμῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων Ὑπουργῶν ἢ Γενικῶν Διοικητῶν.

2. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ὅπως αἱ συντάξεις καὶ τὰ πάγια βοηθήματα πληρώνωνται ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Δημοσίων Ταμείων βάσει τῶν οἰκείων συνταξιοδοτικῶν φυλλαδίων κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν.

Αἱ συντάξεις καὶ τὰ πάγια βοηθήματα πληρώνονται κατὰ τριμηνίαν καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης τριμηνίας.

3. Αἱ ὡς ἄνω ἐξουσιοδοτήσεις καὶ ἐπιταγαὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

4. Αἱ ὑπὸ τῶν Ταμείων ἐνεργούμεναι ὡς ἄνω πληρωμαὶ ἄγονται ἀμέσως εἰς πίστωσιν αὐτῶν ὑπὸ τὰ οἰκεῖα κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ Προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων.

ςῆζΚάναααβεηέάδδίὸ σίόδώόὺδκαθορὸὺΐΐςύπὸΑὸράοὸο 0 ρ ας δ61

5. Οἱ Προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν, ἐν περιπτώσει μὴ νομιμότητος ἢ μὴ ἀποχρώσης δικαιολογήσεως ἢ ἀνακριβείας τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐντελλομένης δαπάνης ὑπέχουσιν εὐθύνην ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, εἰς βάρος δ' αὐτῶν καὶ τῶν ἀχρεωστήτως λαβόντων καταλογίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀλληλεγγύως τὸ ἀνοικεῖον πληρωθὲν ποσόν. Τοῦ καταλογισθέντος ποσοῦ ἡ εἴσπραξις ἐπιδιώκεται διὰ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων ἐπιτρεπομένων ἐξαναγκαστικῶν μέσων ἢ καὶ διὰ κρατήσεων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν.

6. Οἱ ἁρμόδιοι ταμιακοὶ ὑπόλογοι τοῦ Κράτους διὰ τὰς παρ' αὐτῶν ἐνεργουμένας πληρωμὰς ὑπέχουσι προσωπικὴν εὐθύνην μόναν :

α') Ὡπὶ πληρωμῇ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐξουσιοδοτήσεως καὶ β') ἐν τῇ περιπτώσει ἤθελον πληρώσει δυνάμει ἐ"τολῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ μὴ ἁρμοδίου πρὸς τοῦτο προϊσταμένου ἢ φυλλαδίου συντάξεως μὴ νομίμως συντεταγμένου.

Εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελεν ἐκδοθῇ ἔνταλμα ὑπὲρ δικαιούχου μὴ περιλαμβανομένου εἰς τὸ μισθολογικὸν μητρῶον ἢ τὸν πίνακα τῶν ἐνοικίων ἢ διὰ ποσὸν πέραν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως, τὸ Ταμεῖον προβαίνει εἰς τὴν ἐξόφλησιν τοῦ ἐντάλματος ἀλλὰ κατόπιν ἰδίου ἐγγράφου καὶ ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀναφέρει περὶ τούτου αὐθημερὸν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θέλουσι καθορισθῇ:

α') Ὁ τρόπος καθ' ὃν ὁρίζονται οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν εἰς οὓς θέλει ἀνατεθῇ ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἡ ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ὁριζομένων δαπανῶν.

β') Τὰ καθήκοντα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς οὓς ἀνατίθεται ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἡ πληρωμὴ τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένων δαπανῶν.

γ') Ὁ τρόπος καθ' ὃν παρέχεται ἡ προβλεπομένη ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξουσιοδότησις.

δ') Αἱ κατηγορίαι τῶν ὑπαλλήλων ὧν αἱ ἀποδοχαὶ κλπ. δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἐκ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένου τρόπου πληρωμῆς.

ε') Πᾶσα σχετικὴ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων λεπτομέρεια.

8. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἰσχύουσαι ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1931, ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένων ἐξόδων ἀναγομένων εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931—32 καὶ ἐφεξῆς.

Καταργοῦνται αἱ διατάξεις α') τῆς παραγράφου γ' τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου 1555, β') τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 1949, γ') τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 26 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1949 κ.λ.π.» καὶ δ') τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3779.

Ἄρθρον 2.

1. Σύνταξις ἢ βοήθημα μὴ εἰσπραχθὲν ἢ τῶν ὁποίων δὲν ἐζητήθη ἐγγράφως εἴσπραξις ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ἐντὸς ἔτους ἀφ' ἧσαν πληρωτέα παραγράφεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀδιακρίτως ἂν ὁ δικαιοῦχος διαμένει ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

2. Αἱ δεδουλευμέναι συντάξεις, αἱ συνολικῶς ἐντελλόμεναι κατὰ τὴν κατὰ τὸ πρῶτον ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἀπονομῆς τούτων πράξεως, παραγράφονται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ οἰκείου χρηματικοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς.

3. Πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς 1ης Ἀπριλίου 1931 ἐνταλεῖσαι συντάξεις καὶ βοηθήματα παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐὰν δὲν ἤθελον εἰσπραχθῇ μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου 1932 πλὴν ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ συνεπληρώθη ἡ παραγραφὴ αὐτῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ ψηφίσματος τῆς 29 Δεκεμβρίου 1924 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3122 περὶ ἀπονομῆς πολεμικῆς συντάξεως εἰς ὁπλίτας παθόντας κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐφεξῆς πολέμους κλπ.».

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ ἄρθρα 18, 19 καὶ 20 τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1923 περὶ προπληρωμῶν ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἐπιτακτικὰς καὶ ἐκτάκτως ἐπειγούσας ἀνάγκας τοῦ Κράτους δι' ἃς δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις ἢ εἶναι ἀδύνατον νὰ προηγηθῶσιν αἱ κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δαπανῶν τούτων διατυπώσεις, προκαταβάλληται τὸ πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἀπαιτούμενον ποσὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Αἱ ὡς ἄνω προκαταβολαὶ ἐνεργοῦνται διὰ τῆς ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπ' ὀνόματι ἀποκλειστικῶς ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, πλὴν μόνον τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους.

Τὰ χρηματικὰ ταῦτα ἐντάλματα ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου εἰς βάρος χρηματικοῦ λογαριασμοῦ «προσωρινὰ ἐντάλματα Ὑπουργείου.....» καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, δὲν ὑπάκεινται δὲ εἰς τὸν προληπτικὸν ἔλεγχον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ ἔκδοσις τῶν ἐνταλμάτων τούτων ἐνεργεῖται πάντοτε κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς ἣν περίπτωσιν πρόκειται περὶ δαπάνης μὴ στηριζομένης εἰς νόμον εἰς τὰς λοιπὰς δὲ περιπτώσεις κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω χρηματικῶν ἐνταλμάτων τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπαλλήλου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται τὸ ἔνταλμα τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσόν, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀνήκοντος λογαριασμοῦ ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας.

Ὁ ὑπάλληλος, τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος καὶ ἡ προθεσμία ἀποδόσεως λογαριασμοῦ ὁρίζεται διὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς ἀποφάσεως τῶν δύο Ὑπουργῶν. Ἡ προθεσμία ἀποδόσεως λογαριασμοῦ δέον νὰ λήγῃ δύο τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐκδίδεται τὸ ἔνταλμα.

Προσωρινὰ χρηματικὰ ἐντάλματα ἐπιτρέπεται νὰ ἐκδίδωνται κατὰ τ' ἀνωτέρω καὶ ἐπ' ὀνόματι δημοσίων ὑπαλλήλων ἐν γένει εἰς ἣν περίπτωσιν οὗτοι εἶναι καὶ δικαιοῦχοι τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 1168 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἐν κατεπειγούσῃ ἀνάγκῃ ἀμέσου πληρωμῆς δαπάνης τοῦ Κράτους ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τῇ ἐντολῇ αὐτοῦ εἰς τοὺς Τμηματάρχας τῶν Εἰδικῶν Λογιστηρίων, ὅπως ἐντέλλωνται τὴν πληρωμὴν ὑπὸ τῶν Ταμιῶν τοῦ Κράτους χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς καὶ προσωρινῶν, ὡς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῶν δευτερευόντων διατατῶν ἐπιτροπικῶν ἐνταλμάτων καὶ πρὸ ἧς ἀποσολῆς τῶν ἐνταλμάτων τούτων εἰς τὰ Ταμεῖα ἢ τοὺς δευτερεύοντας διατάκτας.

Ἡ ὡς ἄνω ἐνέργεια συγχωρεῖται καὶ πρὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θεωρήσεως τῶν οἰκείων ἐνταλμάτων, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐκδόντος τὸ ἔνταλμα Ὑπουργοῦ καὶ ὑπ' εὐθύνην τούτου ὡς πρὸς τὴν θεώρησιν.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως δαπάναι τοῦ Δημοσίου ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν πέντε χιλιάδων πληρώνωνται οὐχὶ τοῖς μετρητοῖς ἀλλὰ διὰ μεταφορᾶς, τῇ μεσολαβάσει τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς πίστωσιν τῶν τρεχουμένων λογαριασμῶν τοὺς ὁποίους οἱ δικαιοῦχοι δύνανται νὰ ὑποχρεωθῶσιν ὅπως τηρῶσιν εἴτε παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος εἴτε παρ' ἑτέρᾳ Ἑλληνικῇ Τραπέζῃ συμμετεχούσῃ εἰς τὸ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λειτουργοῦν Συμψηφιστικὸν Γραφεῖον.

2. Διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ ὁρίζωνται αἱ κατηγορίαι τῶν δικαιούχων τοῦ Δημοσίου Ταμείου, διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται τὸ ἀνωτέρω σύστημα πληρωμῆς, ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τούτου καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4796 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ νμων» ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«Τῶν παρ' Ὑπουργείοις Ὑπηρεσιῶν ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου προΐστανται Διευθυνταὶ ἢ Τμηματάρχαι α' ἢ β' τάξεως, τῶν δὲ παρὰ ταῖς Γενικαῖς

Διοικήσεσι, Τμηματάρχαι α' ἢ β' τάξεως ἢ Εἰσηγηταὶ ἄνευ αὐξήσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων.

2. Αἱ διὰ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω 4796 νόμου καταργούμεναι θέσεις τριάκοντα ἐννέα ἀκολούθων καὶ τριάκοντα πέντε γραφέων α' ἢ β' τάξεως ὁρίζονται εἰς πενήκοντα ἓξ ἀκολούθων ἢ γραφέων α' ἢ β' τάξεως».

Εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς παραγράφου προστίθενται τὰ κάτωθι:

«Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος δὲν ἤθελε καταστῇ ἐφικτὴ ἡ πλήρωσις καὶ τῶν ἓξ ὡς ἄνω θέσεων Τμηματαρχῶν ἐκ τῶν λοιπῶν Ὑπουργείων, αἱ ἀπομένουσαι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου θέσεις πληροῦνται διὰ προαγωγῆς ὑπαλλήλων ἁρμοδιότητος Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Αἱ θέσεις αὗται παρὰ τοῖς Ὑπουργείοις Δικαιοσύνης, Γεωργίας, Προνοίας καὶ Ὑγιεινῆς θεωροῦνται κατηργημέναι ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου, οἱ κατέχοντες ὅμως ταύτας δὲν ἀπολύονται, ἀλλὰ διατηροῦνται ὡς ὑπεράριθμοι καὶ καταλαμβάνουσιν ὑποχρεωτικῶς τὰς χηρευούσας ἢ ἐφεξῆς κενωθησομένας θέσεις παρὰ τοῖς ἀνωτέρω Ὑπουργείοις.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα ἔξοδα τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 4645 «περὶ ἑνοποιήσεως καὶ καταργήσεως τῶν διαφόρων εἰδικῶν Ταμείων παρὰ πολιτικοῖς Ὑπουργείοις», καταργουμένων Εἰδικῶν Ταμείων ἐγγράφονται ὑπὸ ἴδια ἄρθρα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων ὡς καὶ εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ἐξόδων τῶν οἰκείων Ὑπουργείων. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν 1931—32 τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω καταργουμένων εἰδικῶν Ταμείων ἐγγράφονται διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 8.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν χρῆσιν 1930—31 ὑπάγονται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 9)11 Ἰουλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 1666 κλπ.» καὶ τὰ ἔργα ἢ αἱ προμήθειαι περὶ ὧν προνοοῦσι τὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα 8)4 τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ 6)1, 6)2, 6)3, 7)1, 7)2, 11)1, 11)2 καὶ 14)1 τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Ὁμοίως ὑπάγεται εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω διάταξιν καὶ ἡ πίστωσις τοῦ κεφαλαίου 2 ἄρθρου 1 τοῦ προϋπολογισμοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς χρήσεως 1930—31 μέχρι ποσοῦ ἑπτὰ ἑκατομμυρίων δραχμῶν δι' ἀνέγερσιν κτιρίων πρὸς ἐγκατάστασιν ὑγειονομικῶν κέντρων.

Ἄρθρον 9.

Τὰ δυνάμει τοῦ νόμου 4278 τοῦ ἔτους 1929 «περὶ ἐκδόσεως δανείου μέχρις 700 ἑκατομμυρίων δραχμῶν δι' ἀποζημίωσιν τῶν ὑποστάντων ζημίας ἐκ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου ἐκδοθὲν δάνειον 700 ἑκατομμυρίων θεωρεῖται ἐξ ὁλοκλήρου ὡς ἔσοδον τῆς χρήσεως 1930—1931 ἡ δὲ εἰς βάρος τῆς αὐτῆς χρήσεως ἀναγραφεῖσα ἴσου ποσοῦ ἀντίστοιχος πίστωσις θεωρεῖται ἐξ ὁλοκλήρου ἀνειλημμένη ὑποχρέωσις τῆς χρήσεως ταύτης, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ τε ἐξότου καὶ ἐσόδου.

Ἄρθρον 10.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος, τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἐκδιδομένου, κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως καὶ δικαιολογήσεως ἐν γένει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ νόμου 3862 ἀναγραφομένης ἑκάστοτε ἐν τῷ εἰδικῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας πιστώσεως, δι' ἔξοδα καταπολεμήσεως ἐν γένει τῶν ἀρουραίων καὶ ἀκρίδων.

Ἄρθρον 11.

Δι' ἀποζημίωσιν μελῶν ἐπιτροπῶν συσταθεισῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν σύνταξιν διοικητικῶν νομοθετικῶν κωδίκων καὶ ἄλλων ἐν γένει νομοθετικῶν ἐργασιῶν, ἐγγράφεται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ ἔτους 1931—1932 πίστωσις ἐκ δραχμῶν 200.000. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν διανέμεται μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν ἐιπτροπῶν τούτων διὰ τὰς περατωθείσας ἐκ τῶν ἀνατεθεισῶν εἰς αὐτὰς ἐργασιῶν τούτων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 12.

Παρέχεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν τὸ δικαίωμα ὅπως δι' ἰδίας ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ προβαίνει εἰς τὴν λῆψιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἑνοποιήσεως τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς παρακολουθήσεως τῆς νομίμου ἐκτελέσεως τῶν συμβάσεων μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ πάσης ἐν γένει ἐπιχειρήσεως Κρατικῆς ἢ μή. Ἡ ἐν γένει ὀργάνωσις καὶ ἡ ἁρμοδιότης τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως, μέχρι τέλους Αὐγούστου 1931 ἀπονέμηται διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ Ὑπουργείου εἰς Τμηματάρχας τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων ἔχοντας 8ετῆ ὑπηρεσίαν Μμηματάρχου, ἐξ ἧς τὰ 5 τοὐλάχιστον ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου α' τάξεως.

2. Πᾶσα μέχρι τοῦδε γενομένη ἀπονομὴ μισθοῦ Διευθυντοῦ εἰς Τμηματάρχας α' τάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 934 τοῦ 1917 γυροῦται.

Γίνεται δεκτὸν εἰς ἐφάπαξ συζήτησιν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον.

Περὶ ἄρσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ἀπαλλοτριώσεως ἐπὶ τοῦ μοναστηριακοῦ κτήματος «Μετοχίου Καρβουνιὸ» τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΖΘ' τῆς 22 Ἰουνίου 1931. Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἐξαιρεθῇ τῆς ἰσχυούσης ἀπαγορεύσεως ἀπαλλοτριώσεως τὸ μοναστηριακὸν ἀγροτικὸν ἀκίνητον Καρβουνιὸ τῆς Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐπὶ σκοπῷ τῆς ὁλικῆς ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ προσφύγων.

2. Ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλοτριουμένου ἀκινήτου ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος ἀγροτικοῦ νόμου.

3. Ἡ διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος τούτου ἀποζημίωσις καθορίζεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο. Δ. Ε. Π. εἰς τὴν κατὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως πραγματικὴν τρέχουσαν ἀξίαν αὐτοῦ καταβαλομένην εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4121», ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 4121 «περὶ Ἐποπτείας ἀποκαταστάσεως παραμεθορίων πληθυσμῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης».

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4121 προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος:

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν καθίσταται ἀδύνατος ἡ διάθεσις ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ διὰ τὴν προεδρίαν ἑκάστης τῶν Ἐποπτειῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γενικὸς Διοικητὴς νὰ διορίζῃ ἕνα ἀνώτερον ἀξιωματικὸν ὡς Πρόεδρον δύο ταυτοχρόνως Ἐποπτειῶν ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνταποκριθῇ οὗτος πλήρως εἰς τὰ καθήκοντα ἀμφοτέρων.

Ἐπίσης ὁ οἰκεῖος Γενικὸς Διοικητὴς καθίσταται ἁρμόδιος διὰ τὸν διορισμὸν καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῶν Ἐποπτειῶν κατὰ τὴν σύνθεσιν ἣν ὁρίζει ὁ νόμος 4121.

Μετὰ τὴν γενομένην ὁριστικὴν διάλυσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ε. Α. Π. ὡς τρίτον μέλος τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς, εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρου ἐποικιστικοῦ ὑπαλλήλου, ὃν ὁρίζει τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 4121, μετέχει ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως καὶ μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου ὁ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἐπιθεωρητὴς Γεωργίας ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Ἐπιθεωρητὴς Γεωργίας Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται διὰ πλειοψηφίας.

Ἄρθρον 3.

Ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τῶν τακτικῶν τοιούτων τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς μετέχουσιν οἱ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν εἰς τὰ κύρια ὀργανικὰ των καθήκοντα.

Ἄρθρον 4.

Προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἡ Τριμελὴς Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν παραμεθορίων καὶ ἑτέρους ὑπαλλήλους ἐφ' ὅσον ἤθελε προκύψει ἀνάγκη.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰ ὑπαλληλικὰ μέλη τῶν Ἐποπτειῶν, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀπηλλάγησαν τῶν κυρίων καθηκόντων των διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐποπτειῶν, παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμῶν 100 δι' ἑκάστην συνεδρίασιν τῆς Ἐποπτείας ἐκ τῶν νομίμως προβλεπομένων. Ἐπίσης ἡ ὁριζομένη ἀποζημίωσις δι' ὑπηρεσίαν ἐκτὸς ἕδρας διὰ τὸν Πρόεδρον μόνον τῶν Ἐποπτειῶν αὐξάνεται μέχρι δραχμ. 2500 μηνιαίως ἐκ τῶν 1500, ἃς ὁρίζει τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νόμου 4121, κανονίζεται δὲ ἑκάστοτε ἐντὸς πάντοτε τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ νόμου δι' ἀποφάσεως τῆς Τριμελοῦς καὶ μέχρι τοῦ ἡμερησίου βασικοῦ των μισθοῦ δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐκτὸς ἕδρας διὰ τὰ ὑπαλληλικὰ μέλη. διὰ δὲ τὸ προσφυγικὸν τοιοῦτον, εἰς δραχμὰς 100.

Ἄρθρον 6.

Προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἡ Τ. Ε. δύναται δι' ἀποφάσεώς της νὰ ἐγκρίνῃ τὴν μετάθεσιν συνοικισμῶν χαρακτηρισμένων ὡς παραμεθορίων ἐκ τῆς δικαιοδοσίας τῆς μιᾶς Ἐποπτείας εἰς τὴν ἄλλην, πρὸς πληρεστέραν ἀντίληψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν παραμεθορίων.

Ἄρθρον 7.

Διὰ τὴν ἀρτίαν λογιστικὴν ἐνημερότητα καὶ τὴν ἐν γένει διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐποπτειῶν καὶ τῆς Τριμελοῦς δύναται δι' ἀποφάσεως τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς νὰ προσλαμβάνωνται μέχρις ὀκτὼ λογιστῶν εἰς βάρος τῆς πιτσώσεως τῶν γενικῶν ἐξόδων καὶ ἐντὸς τοῦ ψηφισθέντος διὰ τῶν προϋπολογισμῶν κονδυλίου καὶ μέ ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν μέχρι δραχμῶν ἑκατόν. Τὰ λογιστικὰ ταῦτα καθήκοντα δύνανται νὰ ἀνατίθενται καὶ εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους, χορηγουμένου ἐπιδόματος δι' ἀποφάσεως τῆς Τ. Ε. μέχρι 1500 δραχμῶν μηνιαίως. Ἐπίσης διὰ τὰς συγκροτουμένας ἑκάστοτε Ἐπιτροπὰς παραλαβῆς ζώων ἢ ἔργων οἱωνδήποτε διὰ λογαριασμὸν τῆς Τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς καὶ τῶν Ἐποπτειῶν, παρέχεται ἀποζημίωσις, καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τῆς Τ. Ε. Ν. 4121 καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δραχμὰς δι' ἑκάστην ἡμέραν παραλαβῆς.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4121, καθ' ἣν τὰ τῆς χρεώσεως τῶν λοιπῶν ὀφειλετῶν θέλουσι κανονισθῇ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, εἶναι ὅτι εἰς τοὺς λοιποὺς ὀφειλέτας δύναται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὰς ἀτομικὰς χορηγήσεις τῶν Ἐποπτειῶν καὶ οἱ μὴ πρόσφυγες οἱ ὁπωνδήποτε ἐγκατεστημένοι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου εἰς ἀνεγνωρισμένους ὡς παραμεθορίους συνοικισμούς.

Συναινέσει τῆς Βουλῆς λύεται εἶτα ἡ συνεδρίασις ὥρα 5η πρωϊνὴ διὰ τὴν 5 μ. μ.

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Μυλωνογιάννης
Δ. Μέλφος

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΗ'.

Τρίτης 30 Ἰουνίου 1931.

Ὥρᾳ 5 μ.μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Οἱ Βουλευταὶ κ.κ. ***Δ. Μαρσέλος*** καὶ ***Κ. Βλαχοθανάσης*** καταθέτουσιν ἀναφορὰν τῆς Ἑνώσεως ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου ὁλικῆς ἀνικανότητος, ζητούσης ὅπως ἐγκριθῇ ἡ χορήγησις ἐπιδόματος καὶ ἡ ἀνασύστασις τοῦ νοσοκομείου λουτροθεραπείας ἐν Αἰδηψῷ.

Οἱ ὀρεινοὶ πληθυσμοὶ τῶν Δήμων Τρικκάλων καὶ τὰ Σωματεῖα Τρικκάλων διαμαρτύρονται διὰ τὸν μελετώμενον ἀποκλεισμὸν τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ Τρικκάλων-Ἄρτης.

Τὸ Γεωργικὸν Ἐπιμελητήριον Τρικκάλων ζητεῖ τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων ἐκκρεμῶν ζητημάτων τοῦ Νομοῦ των, ἤτοι τὴν ἐνίσχυσιν τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων, τὴν ἀναστολὴν εἰσπράξεως φόρων τὴν ἐνοποίησιν τῶν χρεῶν κλπ.

Ἡ Γενικὴ Ἕνωσις ἀναπήρων Πολέμου Ἀττικῆς ζητεῖ τὴν ἀναγραφὴν συμπληρωματικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ταμείου ἐκ δρ. 20 ἑκατομμυρίων.

Τὸ Ἀγροτικὸν Κόμμα τῆς Ἑλλάδος διαμαρτύρεται διὰ τὴν ψήφισιν τῶν Νομοσχεδίων περὶ Τύπου καὶ δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἡ Πανθεσσαλικὴ Ἕνωσις Πολεμοπαθῶν Γκέρλιτς Βόλου διαμαρτύρεται διὰ τὰς δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν σχετικῶς μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ νόμου περὶ ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Κερκύρας ἀποδοκιμά-

ζει μετ' ἀγανακτήσεως τοὺς χαρακτηρίσαντας τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Κερκύρας ὡς κομμουνιστικὸν Κέντρον.

Ἡ Γενικὴ Ἕνωσις Τσαγκαράδων Πειραιῶς διαμαρτύρεται διὰ τὴν ψήφισιν τῶν φασιστικῶν Νομοσχεδίων καὶ παρακαλεῖ ὅπως ἀποσυρθῶσιν ταῦτα.

Ἡ Ἐργατικὴ Βοήθεια Τσιναὰρ Θεσσαλονίκης διαμαρτύρεται διὰ τὰς ἀντισημιτικὰς ἐκδηλώσεις καὶ ζητεῖ τὴν ἀποδοχὴν τῶν αἰτημάτων τῶν ἀρτεργατῶν.

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Λιμενεργατῶν Χανίων ζητεῖ τὴν ψήφισιν τῶν Νομοσχεδίων ἐργατικῆς ἑστίας καὶ Ἐφορείων γραφείων εὑρέσεως ἐργασίας εἰς τὴν παροῦσαν σύνοδον καὶ συμφώνως μὲ τὰς ὑποδείξεις τῆς Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἕνωσις Συνεταιρισμῶν Λεχαινῶν καὶ ὁ Πρόεδρος τῶν Συνεταιρισμῶν Γαργαλιάνων διαμαρτύρονται διὰ τὴν μελετωμένην αὔξησιν τοῦ δασμοῦ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ λιπασμάτων καὶ παρακαλοῦν, ὅπως μὴ ψηφισθῇ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο.

Οἱ αὐτοκινητισταὶ Πύργου Ἠλείας διαμαρτύρονται ἐναντίον τοῦ ἐργολάβου συντηρήσεως τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ ΠύργουΠατρῶν καὶ παρακαλοῦν ὅπως διαταχθῇ ὁ Νομομηχανικὸς διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Σ.Στεφανόπουλος** καταθέτει αἴτησιν τοῦ κ. Δ. Βελμάνκου δημοδιδασκάλου ζητοῦντος ὅπως ληφθῇ μέριμνα καὶ λογισθῇ ὁ ἐν τῷ μετώπῳ χρόνος ὑπηρεσίας του ὡς χρόνος πολιτικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Χρήστου Παπανίκου καταδίκου φυλακῶν κεφαλ/ηνίας ζητοῦντος τὴν μεταφοράν του εἰς τὰς φυλακὰς Λευκάδος.

Ὁ Βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει τηλ)μα ἐκ Μαργαριτίου ὑπὲρ τοῦ Μουφτῆ, τὸν ὁποῖον συκοφαντοῦν διάφοροι ἐπιτήδειοι Θέτοντες ψευδεῖς ὑπογραφάς.

Οἱ κ.κ. **Π.Ἀργυρόπουλος** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) καὶ **Β. Δεληγιάννης** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ Θέσεως ἐκτὸς ἀριθμῶν τῶν ἀποσπωμένων εἰς τὸν Ο.Λ.Π. ἀνωτέρων λιμενικῶν ἀξιωματικῶν».

Οἱ κ.κ. **Π. Βουρλούμης** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας) καὶ **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἑταιριῶν».

Ὁ κ. **Ν.Ἀβραὰμ** (Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης)· ὑποβάλλει σχέδιον ψήφου «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ ὀφειλετῶν προσφύγων».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ Θέσεως ἐκτὸς ἀριθμῶν τῶν ἀπεσπασμένων εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Λιμένος Πειραιῶς ἀνωτέρων λιμενικῶν ἀξιωματικῶν».

2) «περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸν νόμον 4037 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν., καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π.Ν. τῶν παθόντων ὡς δοκίμων».

3) «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 3685 περὶ παραβολῆς τῶν ἀτμοπλοίων κλπ.».

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ ταμείων ἀσφαλίσεως τυπογράφων, λιθογράφων, βιβλιοδετῶν καὶ ἐν γένει ἐργατῶν τύπου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὰς ἐκθέσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν κάτωθι σχεδίων νόμων:

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ νόμου 4057 «περὶ κυρώσεως τῶν Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος κλπ.».

2) «Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δι' ἐσωτερικὰς μικροεπισκευὰς καὶ προμήθειαν ἐλλιπόντων ἐπίπλων καὶ οἰκιακῶν σκευῶν εἰς τὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ κτήματι Πατησίου Θερινὴν διαμονὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** ὑποβάλλει τροπολογίαν ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν».

Ὁ βουλευτὴς κ. **Μ. Τσαρλαμπᾶς** καταθέτει αἴτησιν τοῦ Ταμείου Προνοίας ἐλαιοπαραγωγῆς Ἄρτης ζητοῦντος τὴν παροχὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους δανείου.

Οἱ πρόσφυγες τῶν παραμεθορίων ζητοῦν τὴν ἐπανεκτίμησιν τῶν οἰκημάτων των τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν, κατασκευὴν δημοσίων ὁδῶν καὶ τὴν παροχὴν δανείων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας.

Ὁ κ. **Θ. Κριμπᾶς** καταθέτει ἀναφορὰν τῶν κατοίκων Κωνσταντίνων διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖται νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὸ χωρίον των ἱκανὸς ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ ὑπηρετοῦντος ἀπὸ 43 ἐτῶν, ὅστις εἶναι ὑπέργηρως καὶ συνεπείᾳ τούτου καθυστερεῖ ἡ ἐκτέλεσις τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων του, παρακαλεῖ δὲ νὰ ἀποσταλῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Θρησκευμάτων μὲ τὴν παράκλησιν νὰ ἐπιμεληθῇ ταύτης δεόντως.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων

Ὁ κ. **Κ. Γκότσης** συνιστᾷ θερμῶς ἀναφορὰν τῶν ἐκπαιδευθέντων τριτοβαθμίων δημοδιδασκάλων νόμου 4374 καὶ παρακαλεῖ νὰ διαβιβασθῇ αὕτη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Ὁ κ. **Μ. Μαντᾶς** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν ἀγροτῶν Πετρομαγούλας Βοιωτίας περὶ ἐπιβολῆς δασμοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου βάμβακος.

Ὁ ἴδιος κ. βουλευτὴς ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τοῦ Σωματείου Ἀρχαιολογικοῦ Χώρου ἐνοικιαστῶν Ἀθηνῶν λέγει, ὅτι ὑπὸ τῶν δικαστηρίων παρερμηνεύεται ὁ νόμος καὶ ὁρίζεται ὡς μάξιμουμ δι' ἕκαστον δωμάτιον 600 δραχ. ἐνῷ ὅλη ἡ Βουλὴ ἔχει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο ὡρίζετο ὡς ἐλάχιστον μίσθωμα δι' ἕκαστον δωμάτιον. Εἶναι δίκαιον συνεπῶς νὰ γίνῃ μία ἑρμηνευτικὴ δήλωσις προκειμένου νὰ μὴ ἀδικηθῶσιν ἄνθρωποι τοὺς ὁποίους τὸ Κράτος ἔκαμε πρόσφυγας τοσοῦτῳ μᾶλλον, διότι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν εἶναι τελεσίδικοι καὶ δὲν ἐπιτρέπεται οὐδὲν ἔνδικον μέσον κατ' αὐτῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Παρακαλῶ, κ. Πρόεδρε, νὰ διαβιβασθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον νὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα μετὰ προσοχῆς καὶ ἀμέσως.

Ὁ κ. **Π. Φλῶρος** ὁμιλεῖ ἐπὶ ἀναφορᾶς ἀφορώσης τὴν ματαίωσιν τῆς προσλήψεως 50 ὑπαλλήλων διώξεως λαθρεμπορίου καὶ παρατηρεῖ ὅτι, ἐφ' ὅσον ματαιοῦται ἡ πρόσληψις ἐλλείψει πιστώσεως, ὀρθότερον ἦτο, ἐὰν ἡ ὑπηρεσία δὲν μετακινοῦσε τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι τώρα δὲν ἔχουν ποῦ νὰ κοιμηθοῦν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. **Π. Πετρίδης** ὁμιλῶν ὑπὲρ τῶν αἰτημάτων τοῦ Συνεδρίου ἀμαξοκαρραγωγέων, τὸ ὁποῖον κατὰ τὰς γενομένας συζητήσεις παρουσίασε ἀτελείας τοῦ ἐφαρμοζομένου Νόμου, ὑποστηρίζει ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν αἰτημάτων εἶναι δίκαια καὶ συνιστᾶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀποδοχήν των. Ὀφείλει, λέγει, ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξεύρῃ, ἔστω καὶ διὰ δανείου, τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται, ἵνα ἀποζημιωθοῦν πτωχοὶ βιοπαλαισταὶ στερηθέντες τοῦ ἔργου των.

Ὁ κ. **Τ. Ἀναστασίου** συνιστᾷ θερμῶς τὴν αὐτὴν ἀναφορὰν καὶ τονίζει τὸ ἄδικον τῆς παρελκύσεως τῶν ζητημάτων τῶν ἀμαξοκαρραγωγέων.

Ὁ κ. **Φ. Μανουηλίδης** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Λαβάρων ἢ Ταρσοῦ καὶ τονίζει ὅτι ἐκ τηλεγραφημάτων, τὰ ὁποῖα ἔχει ὑπ' ὄψιν του, ἡ κατάστασις εἰς ὡρισμένα πλημμυρόπληκτα μέρη τοῦ Ἔβρου εἶναι ἀπελπιστική. Φρονεῖ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ τακτικὴ τῆς

κατασχέσεως ἀνυπάρκτου ἐσοδείας ἀνθρώπων στερουμένων καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου. Νομίζω, λέγει, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἴτε ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ ἀπουσιάζει ὁ τῆς Γεωργίας, θὰ ἔπρεπε νὰ παρακαλέσουν καὶ συστήσουν εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν νὰ μὴ καταπιέζῃ τοὺς πλημμυροπαθεῖς.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς Θράκης ἀναφέρει ὅτι ὑπῆρξεν ὀλοσχερὴς ἡ καταστροφὴ εἰς τέσσαρα μέρη τῆς περιφερείας καὶ ζητεῖ μάλιστα πίστωσιν διὰ τὴν μετακίνησιν τῶν κατοίκων. Αὐτῶν μόλις κατώρθωσαν νὰ συλλέξουν τὴν μικρὰν ἐσοδείαν τῶν κουκουλίων, τὰ ὁποῖα ἔχουν κατέλθει εἰς χαμηλοτάτας τιμάς, ἔρχεται νὰ κατάσχῃ ἡ Τράπεζα, ἐνῷ εἶναι γνωστόν, ὅτι οἱ δυστυχεῖς οὗτοι μόλις δύνανται νὰ ἀνταποκριθοῦν διὰ τῆς ἐσοδείας εἰς τὰ ἔξοδα τῆς διατροφῆς καὶ τοὺς χορηγοῦνται δάνεια ἐπανασπορᾶς.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πρόκειται περὶ φόρων κοινοτικῶν ἢ ἀπαιτήσεων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, δὲν ἐπῆγε κανεὶς εἰσπράκτωρ διὰ τὸ Δημόσιον. Συνεπῶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπέμβῃ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀλλὰ θὰ γίνουν συστάσεις εἰς τὴν Ἀγροτικήν.

Ὁ κ. **Ε. Τριποδάκης** ἀναπτύσσων ἀναφορὰν τῶν Μακεδονομάχων Κ. Μανινάκη καὶ Δ. Βαλίδη λέγει ὅτι εἶναι ἀληθῶς περίεργον φαινόμενον, πῶς ὁ ὁπλαρχηγὸς Μανινάκης, εἷς τῶν γενναιοτέρων καὶ τολμηροτέρων ἀγωνιστῶν, νὰ μὴ ἔχῃ καταταχθῇ ὑπὸ τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς οὐδεμίαν κατάταξιν τῶν τιτλούχων. Οὗτος ἐξῆλθε τὸ πρῶτον ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Καλομενόπουλον κατὰ δὲ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Σώματος Καλομενοπούλου οὗτος δραπετεύσας ἐτάχθη ὑπὸ τὸ Σῶμα τοῦ ἀειμνήστου Ρεμπέλου. Μετὰ τὴν ἀπωθεραπείαν τοῦ ἀειμνήστου Σκαλίδη τραυματισθέντος σοβαρώτατα εἰς τὸ Νεμνήστου Σκαλίδη τραυματισθέντος σοβαρώτατα εἰς τὸ Νεμρέτη ἠκολούθησε τοῦτον καὶ ἐγένετο διμοιρίτης, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μάχην τοῦ Μοριχόβου καθ' ἣν ἐφονεύθη ὁ Σκαλίδης ὡς καὶ ὅλον του τὸ Σῶμα καὶ μόνον ὁ Μανινάκης ἐπέζησε μὲ ὀκτὼ σφαίρας, τὸν ὁποῖον οἱ Τοῦρκοι μετέφερον ἡμιθανῆ εἰς τὸ Μοναστήρι ἔνθα καὶ ἐθεραπεύθη ἠλευθερώθη δὲ κατὰ τὴν κήρυξιν τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος. Αὐτός,κύριοι βουλευταί, δὲν συμπεριλαμβάνεται εἰς τοὺς τιτλούχους τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπίσης δὲν περιλαμβάνεται ὁ ἀγωνισθεὶς Δ. Βαλίδης ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησεν καὶ εἰς τὰ Προξενεῖα καὶ προσέφερε πολλὰς ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. **Γ. Ροδόπουλος** λέγει ὅτι γνωρίζει πρωσωπικῶς τὸν κ. Βαλίδην καὶ φρονεῖ ὅτι εἶναι ἄδικον νὰ παραγραφῶσιν αἱ ὑπηρεσίαι του κατὰ τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα.

Π. Τσαλδάρης. Πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἤθελα νὰ εἴπω δύο λέξεις διὰ τὰ ἐπαναληφθέντα ἐν Θεσσαλονίκῃ γεγονότα μεταξὺ τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ πληθυσμοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ. Εἰς τὴν πρώτην ἀνακοίνωσιν καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ ὁλόκληρος ἐξεδήλωσε τὴν λύπην της διὰ τὰ συμβάντα ἐν Θεσσαλονίκῃ, πάντες δὲ εἴμεθα τῆς αὐτῆς γνώμης ὅτι αἱ προστριβαὶ αὗται εἶναι ἐπὶ βλάβῃ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, Ἑλληνικὸν στοιχεῖον δὲ λέγων ἐννοῶ καὶ τὸ Ἰσραηλιτικόν, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ πᾶσα προσοχὴ ὅπως μὴ ἐπαναληφθοῦν τοιαῦται σκηναὶ εἰς τὸ μέλλον. Δυστυχῶς ὅμως κατὰ τὰ τηλεγραφήματα τὰ ληφθέντα σήμερον πιστοποιεῖται, ὅτι ἐν νέου ἐπανελήφθησαν παρόμοιαι σκηναὶ καὶ ἴσως ἐντονώτεραι. Πρέπει νὰ εἰπῶ ὅτι εἰς ὡρισμένα τηλεγραφήματα, τὰ ὁποῖα ἔλαβα παραπονεῖται τὸ ἰσραηλιτικὸν στοιχεῖον, ὅτι δὲν ἐλήφθη ἐπαρκὴς πρόνοια καὶ φρουτίς ἐκ μέρους τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, ὅπως μὴ ἐπαναληφθοῦν αἱ σκηναὶ αὗται. Παρ' ὅλον ὅτι τὰ τηλεγραφήματα ὑπεγράφησαν παρὰ προσώπων, τὰ ὁποῖα γνωρίζω ὡς ἀξιόπιστα, δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω κρίσιν, ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν ἐλήφθησαν τὰ μέτρα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων τούτων, ἵνα μὴ ἐπαναληφθοῦν τοιαῦται σκηναί. Ἰδιαιτέρως παραπονοῦνται, ὅτι προεδοποίησαν τὰς ἀρχὰς καὶ τηλεγραφήματα ἔστειλαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῶν ἐνδεχομένων νέων ἐπιθέσεων καὶ δὲν ἐλήφθη ἐν τούτοις καμμία πρόνοια. Ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι εἶπεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν συμβάντων, ἔχων ὑπ' ὄψιν ταῦτα, εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὅλην τὴν πρόθεσιν νὰ πατάξῃ τὰς σκηνὰς καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν τάξιν. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἔχῃ τὴν πρόθεσιν ἡ Κυβέρνησις, πρέπει τὴν πρόθεσιν αὐτὴν νὰ τὴν ἀναθέσῃ εἰς τὰ κατάλληλα ὄργανα καὶ νὰ ἐπιστήσῃ πᾶσαν τὴν προσοχήν των πρὸς τοῦτο καὶ νὰ συστήσῃ πᾶσαν τὴν ἐπιμέλειαν ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται, ἵνα μὴ τὰ περιστατικὰ ταῦτα ἔχουν δυσμενῆ ἀπήχησιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πολὺ περισσότερον καὶ ἔχομεν ἐξ αὐτῶν δυσφήμησιν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Θὰ παρεκάλουν τὴν Κυβέρνησιν νὰ μᾶς εἴπῃ τί γνωρίζει ὅτι συνέβη, καὶ ποῖα μέτρα ἔλαβεν, κατὰ τίνα τρόπον νομίζει ὅτι θὰ ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις καὶ ἡ ἡσυχία ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι ἀνάγκη κ. βουλευταί, νὰ εἴπω πόσον συμμερίζομαι τὴν ὀλίγιστα τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος διὰ τὴν συνέχισιν τῶν σκηνῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἡ Κυβέρνησις ἐσκέφθη ἐὰν ἡ παράτασις τῶν σκηνῶν αὐτῶν δὲν ἀποδεικνύει ἐκ μέρους τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκεῖ ἀστυνομικῆς δυνάμεως κάποιαν χαλαρότητα εἰς τὰς ἐνεργείας του, ἔλλειψίν τινα ἐνδιαφέροντος καὶ μὴ ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῆς σπουδαιότητος τῆς καταστάσεως. Ἀλλὰ τὸ μακροχρόνιον παρελθόν, νομίζω, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης ἀποδεικνύει, ὅτι ἵσταται ἐντελῶς εἰς τὴν Θέσιν του καὶ ἰδιαιτέρως ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐνίοτε, εὐτυχῶς ὄχι συχνάς, παρουσιαζομένας ἀντιθέσεις τῶν δύο στοιχείων, ἀπέδειξεν ὅλην τὴν ἀντίληψιν, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἕνας ἀνώτατος ἀρχηγὸς ἐκεῖ, διότι τὸ καθῆκόν του εἶναι νὰ ὑπερασπίσῃ ὅλους τοὺς κατοίκους.

Π. Τσαλδάρης. Ἔχετε ὑπ' ὄψιν κ. Πρόεδρε, ὅτι ὁ χρόνος ἐπιδρᾷ εἰς τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν δραστηριότητα ἑκάστου ἀτόμου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὁπωσδήποτε ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν ἔχουμε κανένα λόγον νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἐπεδείχθη ἐκ μέρους αὐτοῦ ἀδιαφορία ἢ ἀνικανότης. Πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἔχομεν μίαν ἀπεργίαν ἀρτεργατῶν ἐκεῖ, μὲ τὸν φόβον ὅτι εἶναι δυνατὸν οὗτοι νὰ προβοῦν εἰς καταστροφὰς τῶν ἀρτοποιείων, ὁμοίως ὅτι καὶ ὁ ἰσραηλιτικὸς πληθυσμὸς δὲν εἶναι διασκορπισμένος εἰς διάφορα ἀπομακρυσμένα σημεῖα τῆς πόλεως, ὅπως ἐκεῖ ποὺ ἔγιναν χθὲς τὸ βράδυ αἱ σκηναὶ αὐταί. Πρέπει προσέτι νὰ προσθέσω ὅτι ἔγινε δυστυχῶς μία ἀνοσία προπαγάνδα ἐκ μέρους τοῦ τύπου διὰ νὰ ἐξάψῃ τὰ πάθη καὶ ξέρετε πόσον εὔκολον εἶναι νὰ γίνῃ αὐτό. Δὲν θέλω νὰ ἐπικαλεσθῶ τὰ ἀλλοῦ γενόμενα διὰ νὰ δικαιολογήσω τὰ καθ' ἡμᾶς, ἀλλὰ γνωρίζετε ὅτι στὴν Παλαιστίνην ὅπου διοικεῖ ἡ ἀγγλικὴ δύναμις οὐσιαστικῶς, εἰς τὴν Παλαιστίνην, προεκλήθησαν ταραχαὶ μεταξὺ τῶν δύο στοιχείων καὶ αἱ ταραχαὶ αὐταὶ ἔλαβον ἔκτασιν τρομεράν, δὲν τὸ κάμω αὐτό, ἐπαναλαμβάνω, διὰ νὰ εἰπω ὅτι καὶ ἀλλοῦ συμβαίνουν αὐτὰ καὶ πρέπει νὰ τὰ ἀνεχθῶμεν καὶ ἡμεῖς, οὔτε διὰ νὰ ἀφίσω νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι φοβοῦμαι, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ λάβουν παρ' ἡμῖν αἱ ἀντιθέσεις αὐταὶ ἔκτασιν ἀνάλογον πρὸς ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἔλαβον ἐν Παλαιστίνῃ. Θεωρῶ ὅμως καθῆκόν μου νὰ ἀπευθύνω καὶ πάλιν πρὸς ὅλους ἐκεῖ, ἰδίως τοὺς Χριστιανοὺς τὸ θρῆσκευμα Ἕλληνας, μίαν ἔκκλησιν ἀλλὰ καὶ προειδοποίησιν. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παίζουν ἐν οὐ παικτοῖς. Ὅλη δ' αὐτὴ ἡ ἀντίθεσις προεκλήθη ἀπὸ κατηγορίαν ἐντελῶς ἀσύστατον. Ὅτι ἕνας ἀντιπρόσωπος τοῦ συλλόγου τῶν «Μακμπῆ» ἐπῆγεν εἰς τὴν Σόφιαν, ὅπου ἐωρτάζετο ἡ εἰκοσιπενταετηρὶς τοῦ ἐκεῖ συλλόγου των, καὶ ὅτι ἐκεῖ, ὅταν ἕνας Βούλγαρος Ἰσραηλίτης ἐμίλησε περὶ τῆς αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας. Αὐτὸ ἦτο ἐντελῶς ἀσύστατον καὶ καμμίαν δικαιολογίαν δὲν ἔχει.

Τώρα ἡ Κυβέρνησις πιστεύει ἢ μᾶλλον εἶναι βεβαία ὅτι θὰ ληφθῇ τέρμα εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν, αἰσθάνεται πολὺ καλὰ

ὅτι κάθε ἡμέρα ποὺ παρέρχεται χωρὶς νὰ τίθεται τέρμα ἐκθέτει τὸ κῦρος αὐτῆς.

Π. Τσαλδάρης. Ἀντὶ τέρματος ὡς ἔχομεν ὑπ' ὄψει ἐκ τῶν γεγονότων ἐπαναλαμβάνεται ἡ κατάστασις καὶ καθίσταται ὀξυτέρα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν συμβαίνει τὸ πρῶτον παρ' ἡμῖν κ. ἀρχηγὲ τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, ἔλαβα τὰ ἐξῆς μέτρα σήμερον. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διέταξε τὸ σῶμα στρατοῦ νὰ θέσῃ ἐν ἀνάγκῃ ὁλόκληρον τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, ἀδιαφορῶν καὶ διὰ τὰ γυμνάσια ἀκομή, εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἀστυνομίας διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν. Συγχρόνως συνενοήθη μετὰ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ, ὅπως δώσῃ διαταγὴν εἰς τὴν ἔνοπλον δύναμιν τῆς ἀστυνομίας, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ὑπεύθυνος, νὰ μὴ διστάσῃ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ὅπλων ἵνα ἀποκατασταθῇ τὴν τάξιν. Συγχρόνως παρεκάλεσα τὸν συνάδελφόν μου Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης νὰ μεταβῇ ἐκεῖ καὶ νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν τὰ ὑποληθέντα παράπονα, τὰ ὁποῖα μᾶς τηλεγραφοῦν ὅτι δὲν μποροῦμεν νὰ γνωρίζωμεν κατὰ πόσον αὐτὰ τὰ παράπονα ἐν συνόλῳ εἶναι ἀκριβῆ ἢ ὑπερβολικά. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης θὰ ἀναχωρήσῃ μὲ τὸ ἀποψινὸ τραῖνο, ἵνα αὔριον τὸ πρωῒ εὑρίσκεται εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως τὴν κατάστασιν καὶ ἐποπτεύσῃ ἐὰν ἐλήφθησαν ἅπαντα τὰ μέτρα. Νομίζω ὅτι κατόπιν τῶν μέτρων τούτων πρέπει νὰ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ τάξις θὰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἔλαβον καὶ τηλεγράφημα τῆς κοινότητος, ἡ ὁποία μοῦ λέγει ὅτι ἀπόψε πρόκειται νὰ γίνῃ ἀπόπειρα ἐμπρησμοῦ. Ἀνεκοίνωσα τοῦτο εἰς τὸν γενικὸν διοικητὴν πρὸς λῆψιν τῶν ἀναλόγων μέτρων καὶ διὰ τὸν συνοικισμὸν αὐτόν.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ ἔπρεπε νὰ λάβητε μέτρα προληπτικὰ καὶ ὄχι κατασταλτικά.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ ἀναγγελία τὴν ὁποίαν κάμω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὅτι ἐδόθη διαταγὴ νὰ γίνῃ χρῆσις τῶν ὅπλων εἶναι προληπτική. Βέβαια θὰ ἀκολουθήσῃ, ἀλλὰ τί θέλετε νὰ κάμω; Λέγω ταῦτα διὰ νὰ ἐννοήσουν ὅλοι ὅτι ἐδόθη διαταγὴ νὰ γίνῃ χρῆσις τῶν ὅπλων πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνεχοθῇ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, τοῦ ὁποίου ὁμόφωνος ἐξεδηλώθη ἡ γνώμη εἰς τὴν Βουλήν, νὰ ὑποτεθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅτι τμῆμα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας λόγῳ τῶν θρησκευτικῶν του πεποιθήσεων εὑρίσκεται ἐκτεθειμένον εἰς διώξεις εἴτε εἰς ὅ,τι δήποτε ἄλλο.

Π. Τσαλδάρης. Ἐὰν αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις εἶναι ἐπαρκεῖς εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα δὲν θὰ ὑπάρξῃ φόβος ταραχῶν ὥστε νὰ γίνῃ χρῆσις τῶν ὅπλων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τὸ ἐλπίζω καὶ ἐγώ.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς σύνολα νομοσχεδίων.

«Περὶ ἱνστιτούτου βάμβακος».

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3905 περὶ ἱδρύσεως Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Κερκύρας».

«Περὶ παροχῆς ἀτελειῶν εἰς ἁλιευτικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 2054».

«Περὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως».

«Περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ ἱδρύσεως Ἱνστιτούτου Βάμβακος.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ὄνομα καὶ σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύεται ἐν Μακεδονίᾳ ἐπὶ ἐκτάσεως ὁρισθησομένης διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ Ἱνστιτοῦτον Βάμβακος ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ Ἱνστιτούτου ἔσεται:

α') Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὴν παραγωγὴν βάμβακος (ποικιλίαι βάμβακος, καλλιεργητικαὶ μέθοδοι ἐπεξεργασίας τοῦ ἐδάφους, σπορᾶς, λιπάνσεως, ἀρδεύσεως, συλλογῆς τοῦ προϊόντος κλπ. ἀσθενείαι τῶν φυτῶν, ποιότης τῶν ἰνῶν κλπ.).

β') Ἡ καταπολέμησις τῶν ἀσθενειῶν τοῦ βάμβακος καθ' ἅπαν τὸ Κράτος.

γ') Ἡ παραγωγὴ καταλλήλου σπόρου καὶ ἡ μέριμνα πρὸς πολλαπλασιασμὸν καὶ διανομὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς γεωργούς.

δ') Ἡ διάδοσις τῶν ἐνδεικνυομένων καλλιεργητικῶν μεθόδων.

ε') Ἡ ἐπιδίωξις ἐγκαταστάσεως συγχρονισμένων ἐκκοκκιστηρίων καὶ ἀποθηκῶν βάμβακος.

στ') Ἡ ἐνέργεια διαιτητῶν ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ βάμβακος.

ζ') Ἡ πρὸς τὸ Κράτος εἰσήγησις νομοθετικῶν ἢ διοικητικῶν μέτρων σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὸν βάμβακα καὶ

η') Πᾶσα ἄλλη συναφὴς ἐργασία.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱνστιτούτου, δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἱνστιτοῦτον Βάμβακος ἡ μελέτη καὶ μέριμνα πρὸς βελτίωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς καλλιεργείας παντὸς ἄλλου κλωστικοῦ φυτοῦ, ὡς λίνου, καννάβεως κλπ.

Διοίκησις τοῦ Ἱνστιτούτου.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Ἱνστιτοῦτον Βάμβακος, θεωρούμενον ὡς δημοσία ὑπηρεσία, διοικεῖται ὑπὸ δωδεκαμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐδρευούσης ἐν Ἀθήναις καὶ ἀπαρτιζομένης:

α') Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου.

β') Ἐξ ἑνὸς καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν καθηγητῶν.

γ') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

δ') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας καὶ ἐλλείψει τοιούτου τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

ε') Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας, λαμβανομένου ἐκ τῶν κλωστοϋφαντουργῶν καὶ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

στ') Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν, λαμβανομένου ἐκ τῶν κλωστοϋφαντουργῶν καὶ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

ζ') Ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας λαμβανομένων εἴτε ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων, εἴτε ἐξ ἄλλων ἁρμοδίων προσώπων καὶ ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

η') Ἐξ ἑνὸς κοινοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων Θεσσαλονίκης, Σερρῶν, Πέλλης, Ἀττικοβοιωτίας, Φθιωτιδοφωκίδος καὶ Λακωνίας ὁριζομένου ὑπὸ τῶν διοικουσῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν.

θ') Ἐξ ἑνὸς κοινοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Σερρῶν, Βερροίας, Λεβαδείας, Λοκρίδος, Σπάρτης, Θηβῶν καὶ Ὁμοσπονδίας Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Μακεδονίας, ὁριζομένου ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων.

ι') Ἐξ ἑνὸς κοινοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν λαμβανομένου κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἀσκούντων τὸ ἐμπόριον βάμβακος καὶ ὁριζομένου ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων.

2. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κατηγοριῶν η', θ' καὶ ι' τῆς προηγουμένης παραγράφου τὰ οἰκεῖα Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ἀναφερομένων ὀργανισμῶν ἐν συνεννοήσει πρὸς ἄλληλα ἢ καὶ ἀνεξαρτήτως, προτείνουσι τοὺς ὑποψηφίους των πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας. Οὗτος ἀνακηρύσσει ἀντιπρόσωπον τὸν συγκεντρώνοντα τὰς περισσοτέρας ψήφους, ἐλλείψει δὲ πλειοψηφίας ὁρίζει ὡς ἀντιπρόσωπον ἕνα ἐκ τῶν προταθέντων ὑποψηφίων.

3. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τινὸς τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ὀργανισμῶν, ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀντιστοίχου μέλους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

4. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται διετὴς πλὴν τῶν μελῶν τῶν κατηγοριῶν γ' καὶ δ' παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἅτινα παραμένουσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐφ' ὅσον διατηροῦσι τὸ ἀξίωμα χάριν εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένοντο μέλη αὐτῆς. Τὰ ἀποχωροῦντα μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

5. Οὐδεὶς γίνεται μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐὰν δὲν παραμένῃ εἰς τὰς Ἀθήνας.

6. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μὴ δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν της ἕνα Πρόεδρον καὶ ἕνα Ἀντιπρόεδρον ἐπὶ τριετῆ θητείᾳ. Εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἓξ τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς, λαμβάνει δὲ ἀποφάσεις κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἅπασαν τὴν διοίκησιν τοῦ Ἱνστιτούτου Βάμβακος καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων, συντάσσει δὲ λεπτομερῆ ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τοῦ Ἱνστιτούτου, ὅστις ἐγκριθεὶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει διὰ χρόνον οὐχὶ μείζονα τῆς τριετίας τριμελῆ Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν (ἕνα Πρόεδρον καὶ δύο μέλη) ἐξ ἁρμοδίων προσώπων διαμενόντων ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἥτις ἐδρεύουσα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑποκαθιστᾷ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν εἰς ὡρισμένα δικαιώματά της καθοριζόμενα ὑπ' αὐτῆς (τῆς Διοικητικῆς). Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐιτροπῆς ἐκλεγόμενος ὑπ' αὐτῆς μεταξὺ τῶν μελῶν της δύναται νὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιροπῆς μεταβαίνων ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἀθήνας.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἱνστιτοῦτον Βάμβακος ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν λοιπῶν πάσης φύσεως ἀρχῶν. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ Ἱνστιτούτου δύναται νὰ μεταβιβάζηται καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἱνστιτούτου.

4. Τὸν Πρόεδρον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἱνστιτούτου ἀνατίθεται εἰς μόνιμον διευθυντὴν κεκτημένον εὐρυτέραν γεωργικὴν μόρφωσιν καὶ εἰδίκευσιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς συναφῆ ἐπιστημονικὰ ζητήματα. Οὗτος διορίζεται κατόπιν προτάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱνστιτούτου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Ὁ Διευθυντὴς μετέχει ὡς εἰσηγητὴς τῶν συνεδριάσεων τῆς τε Διοικητικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἄνευ δικαιώματος ψήφου, εἰσηγεῖται πρὸς τὰς Ἐπιτροπὰς ταύτας πᾶν μέτρον συντελεστικὸν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἱνστιτούτου ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἐπιμελεῖται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικητικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, προΐσταται τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἱνστιτούτου καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον αὐτοῦ ἐκτελεστικὸν ὄργανον.

3. Κατὰ τὴν πρώτην λειτουργίαν τοῦ Ἱνστιτούτου μόνιμος διευθυντὴς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, προτάσει τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς, διετῆ τοὐλάχιστον εἰδίκευσιν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν φυτῶν, εἰς ἀνώτερα ἐπιστημονικὰ ἱδρύματα τοῦ ἐξωτερικοῦ, πεῖραν εἰς τὰ ζητήματα τοῦ βάμβακοςκαὶ πενταετῆ κατ' ἐλάχιστον ὅρον δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτοῦ ὁρισθήσονται μετὰ πρότασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱνστιτούτου βάμβακος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἱνστιτούτου βάμβακος ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑπαλλήλους, ἐργάτας καὶ ὑπηρέτας.

2. Οἱ ἐργάται καὶ οἱ ὑπηρέται προσλαμβάνονται ὡς ἔκτακτοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἱνστιτούτου, δι' ὁμοίας δὲ ἀπολύονται. Προκειμένου περὶ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων ὁ διορισμὸς αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ προτάσει τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

3. Κατόπιν αἰτήσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱνστιτούτου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται ν' ἀποσπᾷ ὁριστικῶς εἰς τὸ Ἱνστιτοῦτον βάμβακος 6 τὸ πολὺ γεωπόνους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ἐν τῇ περιπτώσει οἱ ἐν λόγῳ ὑπάλληλοι ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Ἱνστιτούτου καὶ μισθοδοτοῦνται παρ' αὐτοῦ, διατηροῦντες ἅπαντα ἐν γένει τὰ παρὰ τῷ Δημοσίῳ δικαιώματά των προαγωγῆς, συντάξεως, Μετοχικοῦ Ταμείου καὶ Ταμείου Προνοίας. Πρὸς τοῦτο αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰς τὸν βαθμὸν των τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου κρατήσεις ἐνεργοῦνται ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τῶν παρὰ τοῦ Ἱνστιτούτου καὶ ἀποδίδονται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀνήκουν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης χρήσεως.

Πόροι.

Ἄρθρον 8.

Πόροι τοῦ Ἱνστιτούτου τοῦ βάμβακος καθορίζονται.

α') Πρόσθετον εἰσαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου βάμβακος ἐκ δρ. μιᾶς καὶ δεκαεπτὰ λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον. Ὁ δεσμὸς οὗτος ἀποδίδεται διὰ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ὑποκαταστήματος τῆςΤραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστης τριμηνίας.

β') Τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως βάμβακος, βαμβακοσπόρου ἢ ἄλλων προϊόντων τοῦ Ἱνστιτούτου ἔσοδα, ὡς καὶ τοιαῦτα ἐκ πάσης ἄλλης αἰτίας.

Διαχείρισις.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ λογιστικὸν ἔτος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Μαρτίου τοῦ ἑπομένου ἔτους. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἱνστιτούτου Βάμβακος, συντασσόμενος ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως αὐτοῦ, ὑποβάλλεται μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱνστιτούτου, μετ' ἐπεξεργασίαν δὲ καὶ ἔγκρισιν παρ' αὐτῆς ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν. Ἀντίγραφον τοῦ ὁριστικοῦ προϋπολογισμοῦ ὑποβάλλεται καὶ πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας.

2. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων ἑκάστης χρήσεως ἀναγράφεται κονδύλιον ἴσον πρὸς 10 ο/ο τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων δι' ἀπρόβλεπτα ἔξοδα, ὅπερ διατίθεται δι' ἀποφάσεων τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένων λοιπῶν πιστώσεων.

3. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐγκρίσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ συνάπτῃ δάνεια διὰ

τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἱνστιτούτου. Ἡ πρὸς τοῦτο ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ λαμβάνηται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 10.

1. Διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συνιστᾶται τριμελὲς Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας ὡς Προέδρου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας, ἑνὸς Τμηματάρχου τῆς Ἀγροτικῆς ἢ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁριζομένων ἐκ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ τοιούτων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Ὁ ἀπολογισμὸς ἑκάστου λογιστικοῦ ἔτους ἐγκρινόμενος παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται πρὸς ἔλεγχον εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν του περὶ ἀπαλλαγῆς ἢ μὴ ἀπὸ πάσης εὐθύνης τῆς ὑπολόγου Διοικητικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀντίγραφα τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλονται πρός τε τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας.

Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, εἷς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως μέχρι 5000 δρ. δι' ἕκαστον λογιστικὸν ἔτος εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἱνστιτούτου.

Ὑποστάθμοί.

Ἄρθρον 11.

Προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἱνστιτούτου καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἱδρυθοῦν ὑποσταθμοὶ βάμβακος εἰς διάφορα βαμβακοπαραγωγικὰ κέντρα τῆς Χώρας. Οἱ ὑποσταθμοὶ οὗτοι ἐξαρτῶνται ἀμέσως ἐκ τοῦ Ἱνστιτούτου βάμβακος θεωρούμενοι παραρτήματα αὐτοῦ καὶ διεπόμενοι ἀπὸ τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ τοῦ Ἱνστιτούτου ἀναγραφομένας διατάξεις.

Τοιοῦτος ὑποσταθμὸς θὰ ἱδρυθῇ ἐντὸς ἔτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείας ἄνευ τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων.

Γαῖαι.

Ἄρθρον 12.

Γαῖαι κατάλληλοι πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ Ἱνστιτούτου βάμβακος ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Δημόσιον παραχωροῦνται εἰς αὐτὸ κατὰ χρῆσιν διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

1. Διὰ τὴν παραγωγὴν καθαροῦ ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως σπόρου, ὡς καὶ τὴν ἐξασφάλισιν ὁμοιομορφίας τοῦ προϊόντος, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, προτάσει τοῦ Ἱνστιτούτου Βάμβακος, δύναται νὰ ὁρίζῃ διὰ Διατάγματος τὰς ποικιλίας βάμβακος, αἵτινες ἐπιτρέπεται νὰ καλλιεργῶνται εἰς ὡρισμένας περιφερείας, ἐφόσον τὸ Ἱνστιτοῦτον Βάμβακος ἢ τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον διαθέτουν ἀρκοῦσαν ἐξ αὐτῶν ποσότητα σπόρου. Ἐπίσης διὰ Διατάγματος καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς συγκεντρώσεως βαμβακοσπόρου καταλλήλου πρὸς σπορὰν, ὡς καὶ τὰ τῆς διαθέσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς βαμβακοκαλλιεργητάς.

2. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν συγχρονισμένων ἐκκοκιστηρίων καὶ ἀποθηκῶν βάμβακος τὸ Ἱνστιτοῦτον δύναται νὰ καταβάλλῃ τὰς δαπάνας ἐξ ἰδίων, ἐφόσον οἱ πόροι του τὸ ἐπιτρέπουν, ἢ νὰ φροντίζῃ περὶ αὐτοῦ δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου, καθορισθησομένου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ.

3. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ διὰ διαιτησίας λύσις τῶν διαφορῶν περὶ τὴν ποιότητα τοῦ βάμβακος.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἱνστιτούτου Βάμβακος οὐδὲν νομοθετικὸν ἢ διοικητικὸν μέτρον σχετικὸν πρὸς τὸν βάμβακα λαμβάνεται χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἐγγράφως ἡ γνώμη τοῦ Ἱνστιτούτου, ἥτις εἶναι συμβουλευτικὴ συνοδεύουσα τὸ σχέδιον νόμου ἢ Διατάγματος.

Ἄρθρον 15.

Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ἱνστιτούτου Βάμβακος ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἱνστιτούτου ἀνάθεσιν ὑπηρεσίας τινὸς, ὡς διευθύνσεων ὑποσταθμῶν, ἐπιβλέψεως πειραματικῶν κλπ. εἰς ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας. Ἐπίσης δύναται νὰ ἐγκρίνῃ οἱανδήποτε ἄλλην συνεργασίαν μεταξὺ αὐτῶν ἐξυπηρετικὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἱνστιτούτου Βάμβακος ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἄρθρον 16.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἱνστιτούτου καὶ πρὸ τῆς ἐγκρίσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ ἢ ἐν γένει λειτουργία τοῦ Ἱνστιτούτου, ὁ τρόπος τῆς ἀναλήψεως καὶ διαθέσεως χρημάτων ἐκ τῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἱνστιτούτου κατατεθησομένων, ἐπιτρεπομένης καὶ προκαταβολῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ζητήματα προσωπικοῦ κλπ. ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ ἑτέρας τοιαύτης εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συσταθησομένης ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ παρόντος καὶ τῶν τυχὸν ἐκδοθησομένων ἐπεξηγηματικῶν Διαταγμάτων. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆςΚυβερνήσεως, αἱ δὲ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς του καθορισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 17.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, κανονισθοῦν 1) αἱ διατυπώσεις ὑφ' ἃς θὰ ἐπιστρέφωνται τὰ πάσης φύσεως τέλη καὶ οἱ δασμοὶ οἱ ἐπιβαρύνοντες τὴν πρώτην ὕλην τῆς βιομηχανίας τῆς κλωστοϋφαντουργίας διὰ τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγόμενα προϊόντα αὐτῆς, 2) ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ μηχανημάτων καὶ ἀνταλλακτικῶν μηχανῶν προοριζομένων διὰ τὴν βιομηχανίαν τοῦ βάμβακος, ἐφόσον τὰ εἴδη ταῦτα δὲν παράγονται ἐν τῷ τόπῳ.

Ἄρθρον 18.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας, λαμβάνωνται μέτρα προστατευτικὰ τῆς ἡμεδαπῆς βιομηχανίας κλωστοϋφαντουργίας πρὸς ἀντιμετώπισιν τυχὸν δημιουργηθησομένου ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ (dumping).

Ἄρθρον 19.

Τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 ἐπιβαλλομένου προσθέτου εἰσαγωγικοῦ τέλους ἀπαλλάσσεται ὁ ἐν ἀποταμιεύσει, ὁ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ παραληφθεὶς τοιοῦτος, καθὼς καὶ ὁ ἐν πλῷ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διὰ λογαριασμὸν τῶν βιομηχάνων εὑρισκόμενος βάμβαξ.

Ἄρθρον 20.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ μεταχειρισμένων μηχανημάτων καὶ ἀνταλλακτικῶν αὐτῶν πρὸς ἐγκατάστασιν βιομηχανιῶν βαμβακουργίας.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3905 «περὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Ἀγροτικῆς Πίστεως Νήσου Κερκύρας.».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 3ον τοῦ Νόμου 3905 παράγραφος Η' προστίθεται ἡ φράσις:

Καὶ ἐν γένει ἡ συστηματοποίησις τῆς ἐμπορικῆς προσφορᾶς καὶ διαπραγματεύσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων διὰ λογαριασμὸν τῶν παραγωγῶν, συνεταιρισμένων ἢ μὴ καὶ ἡ διάθεσις αὐτῶν μέχρι τῶν ἀγορῶν καταναλώσεως.

Εἰς τὸ ἴδιον ἄρθρον 3ον εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου β' προστίθεται ἡ φράσις:

Χορήγησις δανείων μονίμων ἐγκαταστάσεων καὶ βελτιώσεων (μακροπρόθεσμα).

Διὰ τὰ δάνεια ταῦτα κέκτηται ὁ ΑΟΑΠ προνόμιον πρωτοπραξίας καὶ γεωργικοῦ ἐνεχύρου πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων τῶν δανείων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 5ον τοῦ νόμου 3905 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ὁ Α.Ο.Α.Π. 0' ἀναλάβῃ τὴν εἴσπραξιν τῶν εἰς αὐτὸν κατὰ τ' ἀνωτέρω μεταβιβασθεισῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ λοιπῶν τρίτων κατὰ τῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τῶν συνεταίρων αὐτῶν καὶ τῶν Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν ἢ τρίτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 § 1η κατὰ τὴν κάτωθι τάξιν:

α') Οἱ συνεταῖροι ὀφειλέται συνολικοῦ ποσοῦ δραχμῶν μέχρις 20.000 οἱ μὲν ὀφείλοντες μέχρι 5.000 ἀπαλλάσσονται πάσης ὑποχρεώσεως, οἱ δὲ ὑπόλοιποι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολήν του διὰ δέκα ἐτησίων δόσεων πρὸς 3 ο)ο. Πρὸς καθορισμὸν τοῦ ὁποίου τῶν 5.000 δραχμῶν ὡς καὶ τοῦ ὁρίου τῶν 20.000 νοεῖται τὸ ἄθροισμα τῶν μεμονωμένων ὑποχρεώσεων ἐκ χορηγήσεων εἰς εἶδος ἢ χρῆμα ἑκάστου συνεταίρου ὀφειλέτου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὴν Ἕνωσιν καὶ τὸν Συνεταιρισμόν του. Ἡ πρώτη δόσις πληρώνεται ἐντὸς δεκαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, πᾶσα δὲ καθυστέρησις δόσεως συνεπάγεται τὴν αὔξησιν τοῦ ἐπιτοκίου εἰς 7 ο)ο διὰ τὴν ἐν καθυστερήσει δόσιν, μὴ ἀποκλειομένων καὶ τῶν ἰσχυόντων μέσων ἐκτελέσεως. Τῶν εὐχερειῶν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων διὰ τὴν ἐπὶ τόκῳ 3 ο)ο κατὰ δόσεις πληρωμὴν τῶν ὀφειλῶν των ἀπολαύουσι καὶ οἱ μὴ συνεταῖροι ὀφειλέται μέχρι ποσοῦ 20.000 δραχμῶν.

β') Οἱ ὀφειλέται συνολικοῦ ποσοῦ ἀπὸ δραχμῶν 20.001 μέχρι 40.000 ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξοφλήσωσι τὰς πρὸς τὸν ΑΟΑΠ ὀφειλάς των εἰς δέκα πέντε ἐτησίας δόσεις μέ ἐπιτόκιον πρὸς 6 ο)ο. Ἡ πρώτη δόσις πληρώνεται ἐντὸς δεκαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ πᾶσα καθυστέρησις δόσεως συνεπάγεται αὔξησιν τοῦ ἐπιτοκίου εἰς 9 ο)ο διὰ τὴν ἐν καθυστερήσει δόσιν.

γ) Οἱ ὀφειλέται ποσῶν ἄνω τῶν 40001 δραχ. ὑποχρεοῦνται εἰς πληρωμὴν τούτων εἰς 20 ἐτησίας δόσεις μὲ ἐπιτόκιον 8 ο)ο. Ἡ πρώτη δόσις πληρώνεται ἐντὸς δεκαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ πᾶσα καθυστέρησις δόσεως συνεπάγεται τὴν αὔξησιν τοῦ ἐπιτοκίου εἰς 11 ο)ο διὰ τὴν ἐν καθυστερήσει δόσιν. Αἱ ὡς ἄνω § α, β, γ, ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἤδη διακανονίσαντας τὰ χρέη των πρὸς τὸν Α.Ο.Α.Π.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 καὶ παραγρ. 1 μετὰ τὰς λέξεις «δι' οἱουδήποτε λιμένος Κερκύρας» προστίθεται ἡ φράσις «Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Α.Ο.Α.Π. ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐπάρκεια πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἐκ τῶν συμβάσεων ὑποχρεώσεών του, δύναται νὰ αὐξομειοῦται ἡ ἐπὶ τοῦ ἐξαγομένου καὶ μεταφερομένου ἐλαίου καὶ ἐλαιωδῶν ἐκ Κερκύρας ἐπιβληθεῖσα πρόσθετος φορολογία μεταξὺ τῶν ὁρίων 15 ο)ο καὶ 10 ο)ο κατόπιν συγκαταθέσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Αἱ ἑκάστοτε αὐξομειώσεις αὗται, ὡς καὶ ἡ διάρκεια τῆς ἰσχύος τοῦ ἑκάστοτε ποσοστοῦ κατόπιν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, καθορίζονται διὰ Διατάγματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ στοιχείου α) τοῦ ἄρθρου 6ου καὶ μετὰ τὰς λέξεις: «Τὸ ἐκ τῆς νήσου Παξῶν μεταφερόμενον ἐλαιόλαδον οὐδόλως φορολογεῖται» προστίθεται ἡ φράσις «Ἐπίσης ἀπαλλάσσονται τῆς ὑπὲρ τοῦ ΑΟΑΠ φορολογίας τὰ μεταφερόμενα ἐκ τῶν λιμένων τῆς Κερκύρας διὰ τοὺς Παξοὺς εἴδη, πλὴν τοῦ ἐλαίου».

Ἄρθρον 4.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 9ου τοῦ Νόμου 3905 παράγραφος πρώτη διαγράφονται αἱ λέξεις «ἐν περιπτώσει ἐκτελέσεως».

Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 9ου τοῦ Νόμου 3905 εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ὁ ΑΟΑΠ κέκτηται προνόμιον πρωτοπραξίας καὶ δικαίωμα γεωργικοῦ ἐνεχύρου αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ εἰδικοῦ συστατικοῦ ἐγγράφου διὰ πάσας καὶ οἱασδήποτε φύσεως ἀπαιτήσεις του, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν προέρχονται ἐκ πράξεων κειμένων ἐκτὸς τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ καὶ ἀκόμη διὰ τὰς προερχομένας ἐκ δανείων τῶν Συνεταιρισμῶν ἢ Ἑνώσεων πρὸς Συνεταίρους ὡς ὀφειλέτας ἢ ὁπωσδήποτε συνυποχρέους, ὧν ὁ ΑΟΑΠ καθίσταται δικαιοῦχος, δι' ὁπισθογραφήσεως ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον μεταβιβάσεως παρὰ τῶν Συνεταιρισμῶν ἢ Ἑνώσεων.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9ον τοῦ Νόμου 3905 μετὰ τὸ ἐδάφιον ὑπὸ στοιχεῖον ε' προστίθεται ἐδάφιον ὑπὸ στοιχεῖον στ' ἔχον οὕτω:

ς') Ὁ ΑΟΑΠ δικαιοῦται νὰ συμψηφίζῃ μονομερῶς καὶ ὁπωσδήποτε ἀπαιτήσεις ὀφειλετῶν καὶ συνυποχρέων των κατ' αὐτοῦ πρὸς ἰδίας αὐτοῦ ἀπαιτήσεις καὶ μὴ ληξιπροθέσμους ἔτι.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 11ου τοῦ Νόμου 3905 προστίθεται διάταξις ἔχουσα :

Ἡ ἐγγραφὴ τῆς ὑποθήκης ταύτης ὡς καὶ τῆς συμβατικῆς εἶνε ἀπηλλαγμένη παντὸς τέλους καὶ δικαιώματος. Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ΑΟΑΠ δὲν ἐπιτρέπεται ἀναστολὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐπὶ πάσης φύσεως ἀπαιτήσεων αὐτοῦ οὐδὲ χωρεῖ ἀναστολὴ λήξεως προθεσμιῶν ἢ παραγραφῆς τούτων.

Ἄρθρον 6.

«Ἡ ὀρθὴ ἔννοια τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 3905 ἡ ἀφορῶσα τὴν ἀπαλλαγὴν φόρων καὶ τελῶν εἶναι ὅτι ὁ ΑΟΑΠ δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν καταβολὴν οἱωνδήποτε ἀμέσων φόρων, πάσης κατηγορίας καθαρῶν προσόδων, ὁθενδήποτε προερχομένων, ὡς καὶ τὰ ἀπαρτίζοντα τὰ περιουσιακὰ αὐτοῦ ἀκίνητα ὡς ἐπίσης δὲν ὑπόκειται εἰς τὴν καταβολὴν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν παρομαρτούντων φόρων καὶ δικαιωμάτων διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ εἰσαγόμενα εἴδη, τὰ χρήσιμα διὰ τὰς ἐργασίας του ἢ οἱασδήποτε ἐγκαταστάσεις αὐτοῦ».

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 3905 ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τοῦ Συμβολαιογράφου ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως συμβολαίων καὶ συμβάσεων τοῦ ΑΟΑΠ εἶναι ὅτι ἐφ' ὅσον ταῦτα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὁ συμβολαιογράφος δικαιοῦται εἰς τὸ ἓν πέμπτον συμφώνως καὶ τῷ Νόμῳ 3890.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Νόμου 3905 ὡς πρὸς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ΑΟΑΠ ἀπὸ τῆς καταβολῆς ταχυδρομικῶν, τηλεγραφικῶν καὶ τηλεφωνικῶν τελῶν τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Ἐπίσης ὁ ΑΟΑΠ ὑπόκειται εἰς τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τηλεγραφικά, τηλεφωνικὰ καὶ ταχυδρομικὰ ὡς καὶ τέλη χαρτοσήμου ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν καὶ τηλεγραφικῶν διευθύνσεων διὰ τὴν πρὸς τὰς δημοσίας ἀρχὰς καὶ ἰδιώτας ἀλληλογραφίαν του.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 16ον τοῦ Νόμου 3905 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Πάντα τὰ δικόγραφα ἐν οἷς καὶ τὰ εἰσαγωγικὰ δίκης, ἐπιταγαί, κατασχέσεις, πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ καὶ ἐν γένει οἱουδήποτε περιεχομένου ἐγγραφα καὶ δικόγραφα τοῦ ΑΟΑΠ δύνανται νὰ ἐπιδοθῶσι πρὸς πᾶν φυσικὸν πρόσωπον κατ' ἀπό-

λυτον έκλογήν του είτε διά δικαστικού κλητήρος είτε δι' υπαλλήλου, είτε δι' οιουδήποτε δημοσίου, δημοτικού ή κοινοτικού όργάνου, είτε διά του ταχυδρομείου είτε των ταχυδρομικών διανομέων. Περί δε των τοιούτων επιδόσεων συντάσσεται υπό του επιδίδοντος προσώπου άπλη βεβαίωσις επέχουσα θέσιν επιδοτηρίου και παρέχουσα πλήρη απόδειξιν της επιδόσεως.

Τα δικαιώματα του επιδίδοντος προσώπου περιορίζονται εις το τρίτον των διά τα δικόγραφα ιδιωτικής φύσεως κεκανονισμένων δικαιωμάτων επιδόσεως, πορείας και ημεραργίας, επί δε πολλών επιδόσεων εν τω αυτώ τόπω ορίζεται μία πορεία.

Οι υπάλληλοι της ΑΟΑΠ, δεν δικαιούνται εις λήψιν δικαιωμάτων επιδόσεων, άντι δε πορειών λαμβάνουσι τα έξοδα των μεταβάσεων και επανόδων.

Εις την δικαιοδοσίαν των Εφετείων υπάγονται πάντα τα κακουργήματα κατά του ΑΟΑΠ επεκτεινομένης δι' αυτά της ισχύος πασών των διατάξεων του από 16 Δεκεμβρίου 1924 (περί ανακρίσεως και εκδικάσεως αδικημάτων τινών υπό των Εφετών) ψηφίσματος της Δ' εν Αθήναις Συντακτικής Συνελεύσεως των Ελλήνων ως τούτο ετροποποιήθη διά του από 11 Ιουνίου 1925 μεταγενεστέρου ψηφίσματος της αυτής Συνελεύσεως.

Άρθρον 8.

Εις το τέλος της πρώτης παραγράφου του άρθρου 20 του Νόμου 3905 προστίθεται η εξής φράσις:

«Μέχρι της παρελεύσεως τετραετίας».

Άρθρον 9.

Εις το άρθρον 21 του Νόμου 3905 προστίθεται η εξής παράγραφος. Εις τον Α.Ο.Α.Π. παραχωρούνται πάντα τα εις την Αγροτικήν Τράπεζαν της Ελλάδος εκάστοτε χορηγηθέντα ή χορηγούμενα προνόμια ων ούτος δύναται να κάμη χρήσιν είτε εν όλω είτε εν μέρει κατά την επιλογήν αυτού. Επίσης αι ισχύουσαι διατάξεις του νόμου 602 ώς ούτος ετροποποιήθη ή τροποποιηθήσεται και αφορώσαι την Αγροτικήν ή Εθνικήν προκειμένου περί των Συνεταιρισμών Κερκύρας.

Άρθρον 10.

«Αί πρώται 4 παράγραφοι του άρθρου 22 του νόμου 3905 διαγράφονται και αντικαθίστανται ώς εξής:

Ο ΑΟΑΠ διοικείται υπό Διοικητικού Συμβουλίου 11μελούς, αποτελουμένου εξ ενός Εφέτου υποδεικνυομένου υπό του Προέδρου των Εφετών Κερκύρας, ώς Προέδρου, εκ του εκάστοτε Διευθυντού του Υποκαταστήματος της Εθνικής Τραπέζης εν Κερκύρα ή του νομίμου αυτού αναπληρωτού, ώς Αντιπροέδρου, εκ του Διευθυντού του ΑΟΑΠ ώς εισηγητού μετά ψήφου, εκ του εκάστοτε Νομογεωπόνου Κερκύρας ή του νομίμου του αναπληρωτού, εξ ενός αντιπροσώπου του Γεωργικού Επιμελητηρίου Κερκύρας και εξ ενός αντιπροσώπου του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Κερκύρας εκλεγομένων υπό των οικείων συμβουλίων και εκ πέντε (5) ευϋπολήπτων και εγκρίτων κτηματιών της νήσου κατόχων αγροτικής περιουσίας μονίμως εγκατεστημένων εν τη νήσω Κερκύρας εκλεγομένων των μεν τεσσάρων υπό του Διοικητικού Συμβουλίου άμα τη μετά την δημοσίευσιν του παρόντος συμπληρώσει του, της θητείας των ήδη υπηρετούντων τριών κτηματιών θεωρουμένης τότε ώς ληξάσης, του δε πέμπτου υποδεικνυομένου υπό του Διοικητού της Αγροτικής Τραπέζης της Ελλάδος.

Η θητεία των ώς άνω τελευταίων επτά (7) μελών ορίζεται τριετής.

Παρά δε του Εποπτικού Συμβουλίου του ΑΟΑΠ διορίζεται και παύεται ο νομικός σύμβουλος του ΑΟΑΠ δικηγόρος Κερκύρας όστις λαμβάνει μέρος εις τας συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου, όσάκις παρίσταται ανάγκη, γνωμοδοτών άνευ ψήφου.

Η θητεία του νομικού συμβούλου είναι διετής,επιτρεπομένης και πρό της συμπληρώσεως ταύτης, της απαλλαγής του εκ των καθηκόντων του δι' ητιολογημένης αποφάσεως επί ανεπαρκεία, ανικανότητι ή αμελεία. Η θητεία του ήδη υπηρετούντος ώς υπερβάσα την διετίαν θεωρείται λήξασα άμα τη δημοσιεύσει του παρόντος.

«Τα μέλη των εν Κερκύρα διαλυθεισών Ενώσεων Συνεταιρισμών και διαλυθέντων συνεταιρισμών απαλλάσσονται ολοσχερώς των ευθυνών των διαλαμβανομένων εν τοις άρθροις 22 έως 25 του νόμου 602».

Άρθρον 11.

Προστίθεται εις το τέλος του άρθρου 23 του νόμου 3905 η φράσις:

«Έργον του Εποπτικού Συμβουλίου είναι ο έλεγχος της νομιμότητος, ουχί δε της σκοπιμότητος των πράξεων του Διοικητικού Συμβουλίου και η άσκησις της ποινικής αγωγής».

Άρθρον 12.

Προστίθεται άρθρον 29 έχον ούτω: «Ο Α.Ο.Α.Π. υποχρεούται να καταβάλλη ετησίως άνά πεντήκοντα χιλιάδας δραχμάς α) εις το Ταμείον Επαρχιακής Οδοποιίας Κερκύρας προς ενίσχυσιν των κοινοτικών οδών και β) εις το Αδελφάτον των τριών Αγαθοεργών Καταστημάτων της Κερκύρας».

Άρθρον 13.

Εις τον νόμον 3905 προστίθεται άρθρον 30ον έχον ούτω:

1. Προκειμένου να χορηγηθή υποθήκη προς εξασφάλισιν των υπό του ΑΟΑΠ χορηγουμένων δανείων, εάν παρ' οις δανειζομένοις δεν υπάρχουν τίτλοι ή οι υπάρχοντες δεν αποδεικνύουν επαρκώς την επί των υποθηκευομένων υπέρ του ΑΟΑΠ κτημάτων, κυριότητα των αιτούντων το δάνειον και μόνον προκειμένου περί δανείων μέχρι 30.000 δραχ., η εξακρίβωσις της κυριότητος γίνεται υπό τριμελών Επιτροπών διοριζομένων κατά περιφερείας υπό του ΑΟΑΠ, οίτινες θέλουν πιστοποιεί την επί των κτημάτων κυριότητα των δανειζομένων. Τα μέλη των επιτροπών τούτων ορίζονται ενώπιον της Διοικήσεως του ΑΟΑΠ ή των υπ' αυτής κατά τόπους οριζομένων αντιπροσώπων και υπέχουν εν τη εκτελέσει της υπηρεσίας ταύτης, την αυτήν μέ τους δημοσίους υπαλλήλους ποινικήν ευθύνην και άστικήν ευθύνην, έναντι του ΑΟΑΠ, διά πάσαν έστω και εξ αμελείας ανακριβή βεβαίωσιν. Αί λεπτομέρειαι της εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου και ο τύπος των πιστοποιητικών, άτινα όπως κριθούν επαρκή, δέον να εγκρίνωνται και υπό των υπηρεσιών το ΑΟΑΠ θέλους καθορισθή υπό του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Εις τας οιασδήποτε συναλλαγάς του ΑΟΑΠ άντι του δηλουντος άγνοιαν γραμμάτων ή αδυναμίαν υπογραφής οφειλέτου ή συνυποχρέου, υπογράφουσιν εις τα δανειακά και εν γένει τα αποδεικτικά των απαιτήσεων έγγραφα, δύο μάρτυρες, οίονδήποτε και άν είναι το δανειακόν ποσόν.

Περί παροχής ατελειών εις αλιευτικούς συνεταιρισμούς και τροποποιήσεως διατάξεών τινων του νόμου 2054.

(Ως ετροποποιήθη κατ' αυτήν συζήτησιν).

Άρθρον 1.

Διά Διατάγματος εκδιδομένου, προτάσει των επί των Οικονομικών, Εσωτερικών και Εθνικής Οικονομίας Υπουργών, δύνανται να απαλλάσσωνται εν όλω ή εν μέρει παντός δημοσίου εισαγωγικού δασμού και δημοτικού ,κοινοτικού, λιμενικού ή οιουδήποτε άλλου φόρου τα υπό αλιευτικών συνεταιρισμών και προς χρήσιν αυτών ή των μελών αυτών εισαγόμενα. 1) αλιευτικά πλοία ή πλοιάρια οιασδήποτε μηχανικής έλξεως και τα εξαρτήματα αυτών, 2) ψυγεία παντός είδους χρησιμοποιηθησόμενα αποκλειστικώς υπό των αλιευτικών συνεταιρισμών διά τας άνάγκας αυτών και ουχί προς πραγματοποίησιν εσόδων υπέρ αυτών και 3) κινητήρες αλιευτικών πλοίων πάσης έλξεως και καταδυτικαί μηχαναί ώς και αμφιέσεις δυτών, 4) δίκτυα και νήματα προς κατασκευήν δικτύων βαμβακερών μεχρι ποσού το πολύ δέκα πέντε χιλιάδων χιλιογράμμων εφ' άπαξ εισαγομένων δι' έκαστον αλιευτικόν συνεταιρισμόν αποτελούμενον εξ εικοσιπέντε τουλάχιστέν μελών.

Διά του αυτού Διατάγματος κανονίζεται η διαδικασία παροχής των ώς άνω ατελειών και πάσα εν γένει λεπτομέρεια.

Το Διάταγμα δύναται να αναλαλήται ή τροποποιείται, προτάσει των αυτών Υπουργών.

Άρθρον 2.

Το άρθρον 6 του κωδικοποιουμένου νόμου 2054 «περί απαγορεύσεως της αλιείας διά δυναμίτιδος κλπ.» αντικαθίσταται διά του εξής:

«Η κατά τας περιπτώσεις του άρθρου 4 ανακαλυπτομένη δυναμίτις, ώς και τα εν τω άρθρω 1 αναφερόμενα μέσα, ώς και πάντα τα πλωτά μέσα (λέμβοι, άκατοι, πλοιάρια κλπ.) εν οις ήθελον ανακαλυφθή εκρηκτικαί ύλαι προς αλιείαν και πλωτά μέσα, άτινα οπωσδήποτε ήθελον χρησιμοποιηθή διά την διά δυναμίτιδος ή άλλων εκρηκτικών υλών αλιείαν, μεθ' απάντων των δικτύων και λοιπών εξαρτημάτων κατάσχονται παρ' οίασδήποτε δημοσίας ή δημοτικής αρχής και παραδίδονται υπό του κατασχόντος μετά εκθέσεως βεβαιώσεως της πράξεως προς την κατά τόπους υπηρεσίαν διώξεως λαθρεμπορίου ή την πλησιεστέραν λιμενικήν ή τελωνειακήν αρχήν, αίτινες υποχρεούνται, όπως ενεργήσωσιν αμέσως σχετικήν προανάκρισιν και διαβιβάσωσιν εντός 24 ωρών την σχηματιζομένην δικογραφίαν.

Εκ των κατασχομένων ή μέν δυναμίτις (ή άλλη εκρηκτική ύλη) αποστέλλεται προς την πλησιεστέραν αποθήκην υλικού πολέμου ή καταστρέφονται ευθύς μετά την κατάσχεσιν, άπαντα δε τα λοιπά εν περιπτώσει εκδόσεως καταδικαστικής αποφάσεως δημεύονται, υποβαλλομένης υπό της άνω επιληφθείσης αρχής σχετικής εκθέσεως προς το Υπουργείον Εθνικής Οικονομίας, όπερ αποφαίνεται υπέρ της αμέσου καταστροφής των ή της εκποιήσεώς των ή περί της υπέρ δημοσίας υπηρεσίας διαθέσεώς των. Εις περίπτωσιν εκποιήσεως ή δημοπρασία ενεργείται υπό της αυτής επιληφθείσης αρχής μονοήμερος μετά άπλήν κήρυξιν διά κήρυκος κατά την επιτόπιον συνήθειαν, το δε εκπληστηρίασμα εισπραττόμενον εισάγεται ώς δημόσιον έσοδον κατά τας περί Δημοσίου Λογιστικού διατάξεις».

Άρθρον 3.

Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 9 του κωδικοποιηθέντος νόμου 2054 «περί απαγορεύσεως της αλιείας διά δυναμίτιδος κλπ.» αντικαθίσταται διά της εξής: «Η υπηρεσία διώξεως λαθρεμπορίου, οι κατά τόπους διοικητικοί, τελωνειακοί, αστυνομικοί και δημοτικοί υπάλληλοι και υπηρέται, προς δε και οι του λιμενικού Σώματος, ώς και οι κυβερνήται των πλοίων του Πολεμικού Ναυτικού οφείλουσι να επαγρυπνώσιν εις την ακριβή τήρησιν των διατάξεων του παρόντος νόμου και έχουσι καθήκον να καταγγέλλωσιν εύθυς τους παραβαίνοντας ταύτας ώς και να επιμελώνται της εν τοις άρθροις 6 και 7 κατασχέσεως».

Άρθρον 4.

Η δευτέρα και τρίτη παράγραφος του άρθρου 13 του κωδικοποιημένου νόμου 2054 αντικαθίστανται διά των εξής:

«Οι παραβάται των δυνάμει του παρόντος άρθρου θεσπιζομένων μέτρων τιμωρούνται διοικητικώς δι' αμέσου κατασχέσεως των αλιευτικών αυτών εργαλείων παντός είδους υπό των λιμενικών οργάνων του Κράτους και των διώξεως λαθρεμπορίου τοιούτων και διά χρηματικής ποινής από 1000 μέχρι 5000 δραχμών, εν υποτροπή διπλασιαζομένης. Η ποινή αύτη επιβάλλεται υπό των προϊσταμένων των υπηρεσιών διώξεως λαθρεμπορίου ή των λιμεναρχών Α', Β' και Γ' τάξεως ή των ασκούντων λιμενικά καθήκοντα προϊσταμένων τελωνείων, εις την περιφέρειαν, των οποίων έλαβε χώραν ή παράβασις, ή των αρμοδίων οικονομικών έφόρων, προκειμένου περί ενοικιασμένων και γλυκέων ιχθυοτρόφων υδάτων δι' αποφάσεως προσηκόντως ητιολογημένης και μετά πρόσκλησιν εις απολογίαν του παραβάτου τασσομένης προθεσμίας προς υποβολήν ταύτης, ής παρερχομένης εκδίδεται η απόφασις.

Δι' αυτής αποφάσεως δύναται ν' απαγορευθή η άλιεία εις τον παραβάτην επί διάστημα ουχί άνώτερον του μηνός, επί τω σκοπώ δε τούτω τα αλιευτικά πλοία δι' ών εγένετο η παράβασις μετά των εν γένει εξαρτημάτων αυτών παραδίδονται υπό του επιληφθέντος της διώξεως της παραβάσεως οργάνου προς την κατά τα άνωτέρω αρχήν παρ' ή και κρατούνται υπ' ευθύνην του παραβάτου καθ' ό διάστημα απηγορεύθη αυτώ η άλιεία.

Η είσπραξις των επιβαλλομένων ποινών ενεργείται διοικητικώς κατά τας περί είσπράξεως των δημοσίων εσόδων διατάξεις, εφαρμοζομένης της διατάξεως του άρθρου 66 του νόμου 4845, ώς προς την προσωπικήν κράτησιν των οφειλετών.

Κατά της τοιαύτης ποινής επιτρέπεται προσφυγή προς ανάκλησιν ενώπιον του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Αλιείας ενισχυομένου διά την περίπτωσιν ταύτην υπό του νομικού Συμβουλίου του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας ή νομίμου αναπληρωτού του εντός μηνιαίας άνατρεπτικής προθεσμίας αρχομένης από της κοινοποιήσεως της επιβαλούσης την ποινήν αποφάσεως.

Η τοιαύτη προσφυγή δεν έχει ανασταλτικήν της εισπράξεως της επιβληθείσης χρηματικής ποινής δύναμιν. Η απόφασις του Συμβουλίου τούτου, είναι ανέκκλητος και εκτελείται υποχρεωτικώς υπό του Υπουργού διά των οικείων αρχών».

Άρθρον 5.

Εις πάντα ιδιώτην ή δημόσιον όργανον διώξαν παράβασιν του άρθρου 13 του κωδικοποιημένου νόμου 2054, ώς τροποποιείται διά του παρόντος, παρέχεται αμοιβή ώς και καθ' ον τρόπον ορίζεται υπό του άρθρου 12 του νόμου 2054. Η αμοιβή αύτη χορηγείται μετά την έκδοσιν της επιβαλούσης την χρηματικήν ποινήν αποφάσεως της προβλεπομένης υπό του προηγουμένου άρθρου, ώς και της αποφάσεως του επί της προσφυγής Συμβουλίου, είς ήν περίπτωσιν ησκήθη εμπροθέσμως τοιαύτη.

Άρθρον 6.

Διά Διατάγματος εκδιδομένου, προτάσει του επί της Εθνικής Οικονομίας Υπουργού δύνανται να κωδικοποιηθούν είς ένιαίον κείμενον μετά του νόμου 2054 αί διατάξεις του παρόντος αί τροποποιούσαι αυτόν.

Περί επαγγελματικής εκπαιδεύσεως.

(Ως ετροποποιήθη κατά την β' συζήτησιν).

Α'. Γενικαί διατάξεις.

Άρθρον 1.

Η θεωρητική και πρακτική διδασκαλία των εις το εμπόριον ή την βιομηχανίαν αναφερομένων επιτηδευμάτων και τεχνών ή επαγγελμάτων, αποτελούσα την εν γένει επαγγελματικήν εκπαίδευσιν, υπάγεται εις το Υπουργείον της Εθνικής Οικονομίας πλήν καθ' ά μέρη υπάγεται ρητώς δυνάμει νόμου εις έτερον Υπουργείον. Ούτω εις το Υπουργείον της Εθνικής Οικονομίας υπάγεται η εμπορική εκπαίδευσις παντός βαθμού, της δε βιομηχανίας η μέση και η κατωτέρα, επιφυλασσομένων κατά τ' ανωτέρω τών επί μέρους εξαιρέσεων.

Άρθρον 2.

1. Η ανωτέρα εμπορική εκπαίδευσις παρέχεται διά της ανωτάτης σχολής των οικονομικών και εμπορικών επιστημών. διεπομένης υπό των ειδικών περί αυτής νόμων, ώς και διά των εν τω παρόντι περιλαμβανομένων διατάξεων.

2. Ἡ μέση καὶ κατωτέρα ἐμπορικὴ ἐκπαίδευσις παρέχεται διὰ τῶν μέσων καὶ κατωτέρων ἐμπορικῶν σχολῶν, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν σχολῶν συμπληρωματικῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως, διεπομένων πασῶν τῶν σχολῶν τούτων ὑπὸ τῶν εἰδικῶν περὶ αὐτῶν νόμων καὶ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἀνωτέρα βιομηχανικὴ ἢ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις καὶ ἐν μέρει ἡ μέση τοιαύτη παρέχεται διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου καὶ τοῦ προσηρτημένου εἰς αὐτὸ σχολείου τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπαγομένου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας.

2. Ἡ μέση βιομηχανικὴ ἢ τεχνικὴ ἐκπαίδευσις, πλὴν τῆς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ, καθὼς καὶ ἡ κατωτέρα τοιαύτη, ὑπαγομένη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, πλὴν καθ' ὅσον ὑπάγεται διὰ νόμου ρητῶς εἰς ἕτερον Ὑπουργεῖον, παρέχεται διὰ μέσων καὶ κατωτέρων σχολῶν, δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, πασῶν τούτων τῶν σχολῶν διεπομένων ὑπὸ τῶν εἰδικῶν περὶ αὐτῶν νόμων καὶ ὑπὸ τοῦ παρόντος.

Β'. Ἐμπορικαὶ Σχολαί.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως τὰ τῶν διδακτέων μαθημάτων καὶ ἐν γένει τὰ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας μιᾶς τῶν ἐν Ἀθήναις μέσων ἐμπορικῶν σχολῶν κανονισθῶσι διὰ διατάγματος κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ ὑφισταμένου, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τάξεων αὐτῆς μὴ δυναμένου νὰ ὁρισθῇ μικροτέρου τῶν τριῶν, οὔτε μεγαλυτέρου τῶν τεσσάρων, ἀμεταβλήτου δὲ τηρουμένου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑδρῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει, πλὴν καθ' ὅσον ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου μεταβολὴ καὶ ὡς πρὸς τὰ στοιχεῖα ταῦτα.

2. Μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας μιᾶς τῶν μέσων ἐμπορικῶν σχολῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ διατάγματος ἐπεκτείνεται ἡ τοιαύτη ὀργάνωσις καὶ λειτουργία εἰς δύο κατ' ἔτος μέσας ἐμπορικὰς σχολὰς ἕως οὗ ὀργανωθῶσι κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἕνδεκα τὸ πολὺ ἐν συνόλῳ τοιαῦται σχολαί.

3. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκτὸς τοῦ τακτικοῦ προσωπικοῦ προσλαμβάνωνται διὰ τὴν διδασκαλίαν ξένων γλωσσῶν εἰς τὰς ὀργανουμένας ὡς ἄνω σχολὰς καὶ ἀλλοδαποὶ καθηγηταὶ ἐπὶ ἐπιδόματι καθοριζομένῳ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

4. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ὅπως ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὅρους καὶ τύπους ἀνατίθεται εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ μὴ ἡ διδασκαλία μαθημάτων, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἀναγραφῇ διὰ τοῦ διατάγματος εἰς τὸ πρόγραμμα ἐπὶ πλέον τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις διδασκομένων.

5. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἀπαγορεύεται εἰς τὸ τακτικὸν διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν μέσων ἐμπορικῶν σχολῶν πλὴν τῶν διδασκόντων ἐπὶ ἐπιδόματι νὰ ἀναλαμβάνωσιν ἰδιαιτέρας παραδόσεις. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ χορηγεῖται εἰς οὓς ἀφορᾷ ἡ ἀπαγόρευσις ἐπίδομα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἓν τρίτον τῶν ἀποδοχῶν καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

6. Αἱ κατὰ συνέπειαν τῆς προβλεπομένης διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς πρώτης μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς προκαλούμεναι δαπάναι ἐπὶ πλέον τῶν κατὰ τοὺς προϋφισταμένους νόμους κεκανονισμένων καταβάλλονται ἐκ τοῦ οἰκείου σχολικοῦ ταμείου ἢ τοῦ γενικοῦ ταμείου ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως. Κατὰ λόγον τῆς ἐπαρκείας τῶν ταμείων τούτων ἐπεκτείνεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν παραγράφοις 3, 4 καὶ 5 διατάξεων καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀναδιοργανουμένων μέσων ἐμπορικῶν σχολῶν.

7. Ἡ παρ' ἐμπορικαῖς σχολαῖς ἕδρα διδασκάλου χειροτεχνίας καταργεῖται.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ μέσαι ἐμπορικαὶ σχολαὶ ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ διατάγματος μετατρέπωνται εἰς πρακτικὰς ἐμπορικὰς σχολὰς ἐκ τριῶν τάξεων, ὀργανούμεναι κατὰ τὸν νόμον 3633 ἄρθρον 21.

2. Εἰς τὰς δημιουργουμένας διὰ τῆς ἀνωτέρω μετατροπῆς πρακτικὰς ἐμπορικὰς σχολὰς λειτουργεῖ καὶ ἕδρα καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς.

3. Διὰ τοῦ ἐν παραγράφῳ 1 διατάγματος καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς βαθμιαίας καταργήσεως τῶν τάξεων τῆς μέσης σχολῆς, ὁ τρόπος τῆς βαθμιαίας δημιουργίας τῶν τάξεων τῆς πρακτικῆς σχολῆς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἐκτελέσεως τῆς μετατροπῆς.

4. Αἱ ἕδραι καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῆς μετατρεπομένης μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς διατηροῦνται μέχρι τῆς ὁλοσχεροῦς καταργήσεως τῶν τάξεων αὐτῆς, μεθ' ὃ οἱ ἀπομένοντες τυχὸν πλεονάζοντες ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ διατηροῦνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μέχρις οὗ τοποθετηθῶσιν εἰς κενὰς ἕδρας μέσων ἢ πρακτικῶν ἐμπορικῶν σχολῶν εἴτε κοινῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς ἕδρας σχολείων μέσης γενικῆς ἐκπαιδεύσεως.

5. Ὅταν ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τῶν τριῶν τάξεων πρακτικῆς ἐμπορικῆς σχολῆς κατέλθῃ κάτω τῶν εἴκοσι δύναται ν' ἀπαγορευθῇ διὰ διατάγματος μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως ἡ ἐρεξῆς εἰσαγωγὴ μαθητῶν, παυούσης οὕτω αὐτοδικαίως τῆς λειτουργίας τῆς πρώτης τάξεως ἀπὸ τοῦ πρώτου ἑπομένου τῆς ἀπαγορεύσεως σχολικοῦ ἔτους, τῆς δευτέρας τάξεως ἀπὸ τοῦ δευτέρου καὶ τῆς τρίτης ἀπὸ τοῦ τρίτου ὁπότε ἡ σχολὴ θεωρεῖται ὁριστικῶς κατηργημένη.

Ἄρθρον 6.

Ἐπερχομένης καταργήσεως θέσεων εἰς τὰς μέσας ἢ πρακτικὰς ἐμπορικὰς σχολὰς οἱ ἀπολυτέοι ἐκ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ ὁρίζονται ἐκ τοῦ συνολικοῦ τοιούτου τοῦ κατέχοντος ὁμοίας θέσεις πρωσωπικοῦ τῶν ἐμπορικῶν σχολῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ σχολικοῦ ταμείου καταργουμένης ἐμπορικῆς σχολῆς περιέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον ἑτέρας τοιαύτης ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἄρθρον 8.

1. Εἰς Διευθυντὰς μέσων Δημοσίων Ἐμπορικῶν Σχολῶν δύνανται νὰ προάγωνται πρωτοβάθμιοι Καθηγηταὶ τῶν Ἐμπορικῶν, τῶν Φυσικῶν καὶ τῶν Μαθηματικῶν, διδάξαντες εἰς ἐμπορικὰς μόνον σχολὰς ὡς τοιοῦτοι καὶ ἐφόσον συνεπλήρωσαν τριετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως, διεκρίθησαν δὲ διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ σχολικὴν αὐτῶν ἐργασίαν.

2. Καθηγητὴς ἐμπορικῶν μαθημάτων εἰς μέσην ἢ πρακτικὴν ἐμπορικὴν σχολὴν διορίζεται μετ' εὐδοκίμους ἐξετάσεις ἐπὶ τῶν νομικῶν μαθημάτων, ἐπὶ τῆς στενογραφίας, ἐπὶ τῆς δακτυλογραφίας καὶ ἐπὶ ἐργασιῶν Λογιστηρίου οἰκονομικῆς ἐπιχειρήσεως ὁ ἔχων πρὸ ἔτους τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς του εἰς ταύτας πτυχίον τῆς ἀνωτάτης σχολῆς οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν σπουδῶν ἢ ὁμοταγοῦς τοιαύτης σχολῆς τῆς ἀλλοδαπῆς.

3. Καθηγητὴς τῆς γαλλικῆς εἰς μέσην ἢ πρακτικὴν ἐμπορικὴν σχολὴν διορίζεται ἄνευ ἐξετάσεων ὁ ἔχων πτυχίον Πανεπιστημίου τῆς γαλλικῆς φιλολογίας, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου ὁ ἔχων πτυχίον τοῦ παρὰ τῇ γαλλικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ Ἀθηνῶν εἰδικοῦ τμήματος παρασκευῆς καθηγητῶν τῆς γαλλικῆς. Ἐν ἐλλείψει καὶ τοιούτου καθηγητὴς διορίζεται μετ' εὐδοκίμους ἐξετάσεις ὁ ἔχων τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 8 πτυχίον καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς.

4. Καθηγητὴς τῆς ἀγγλικῆς εἰς μέσην ἢ πρακτικὴν ἐμπορικὴν σχολὴν διορίζεται ἄνευ ἐξετάσεων ὁ ἔχων πτυχίον Πανεπιστημίου τῆς ἀγγλικῆς φιλολογίας. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου καθηγητὴς διορίζεται μετ' εὐδοκίμους ἐξετάσεις ὁ ἔχων πτυχίον Ἀγγλικοῦ ἢ Ἀμερικανικοῦ κολλεγίου ἢ τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 8 πτυχίον καθηγητοῦ τῆς ἀγγλικῆς.

5. Καθηγητὴς εἰς μέσην ἢ πρακτικὴν ἐμπορικὴν σχολὴν τῶν Πανεπιστημίων διορίζεται ἄνευ ἐξετάσεων ὁ ἔχων πτυχίον Πανεπιστημίου τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ δίπλωμα διδασκαλείου τῆς ἑλληνικῆς φιλολογίας καὶ δίπλωμα διδασκαλείου τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, τῶν δὲ μαθηματικῶν ὁ ἔχων πτυχίον τῆς οἰκείας σχολῆς Πανεπιστημίου.

6. Ἐν περιπτώσει ὑποψηφίων ὁμοταγῶν πλειόνων τῶν κενῶν θέσεων καθηγητῶν Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς ἐκ τῶν μὴ ὑποθαλλομένων κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται τοιαῦται πρὸς ἀνάδειξιν τῶν ἱκανωτέρων οἵτινες προτιμῶνται. Ἐν αὐτοῖς περίπτωσει ἐπίσης ὑποψηφίων ὁμοταγῶν πλειόνων τῶν κενῶν θέσεων ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς ἐξετάσεις προτιμῶνται μεταξὺ τῶν εὐδοκιμησάντων κατ' αὐτὰς αἱ ἱκανώτεροι.

7. Οἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους καθηγηταὶ διορίζονται τὸ πρῶτον ὡς τακτικοὶ δευτεροβάθμιοι τοιοῦτοι.

8. Κατόπιν εὐδοκίμων ἐξετάσεων τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ ἐκδίδῃ διπλώματα καθηγητῶν τῆς γαλλικῆς ἢ τῆς ἀγγλικῆς ἀναγνωριζόμενα διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως καθηγητοῦ τῆς οἰκείας γλώσσης εἰς μέσην ἢ πρακτικὴν ἐμπορικὴν σχολὴν κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ νόμου.

9. Διὰ διατάγματος καθορίζονται τὰ θέματα καὶ ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἐξετάσεων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, ἡ σύνθεσις καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν, τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν ἐξεταζομένων ὑπὲρ τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν ἐξέταστρα, τὰ προσόντα συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου καθηγητοῦ Γαλλικῆς ἢ Ἀγγλικῆς, ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐκτιμᾶται ἡ ἐπιτυχία κατὰ τὰς ἐξετάσεις καὶ ἡ σειρὰ ταύτης.

10. Δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ διορισμοῦ οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς καθηγηταὶ εἰς τὰς ἐμπορικὰς σχολὰς τοῦ Κράτους καὶ ἐξελθόντες ὁπωσδήποτε ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, οἵτινες ἀναδιορίζονται μὲ τὸν κατεχόμενον κατὰ τὴν ἔξοδόν των βαθμὸν ἢ μὲ τὸν βαθμόν, τὸν ὁποῖον μετ' αὐτὴν καὶ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου κατέλαβον εἰς ἰσοτίμους ἢ ὁμοταγεῖς ἰδιωτικὰς ἐμπορικὰς σχολάς.

11. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ἐδ. 3 τοῦ νόμου 3336 «περὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας τῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως» διατάξεων εἶναι ὅτι συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἔχοντες πτυχίον καλλιγραφίας καὶ ἰχνογραφίας ἀπονεμηθὲν κατόπιν εὐδοκίμων ἐξετάσεων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας.

12. Ἐπιτρέπεται εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν εἰς ἀναρρωτικὴν ἄδειαν πέραν τοῦ μηνὸς διατελούντων λειτουργῶν τῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ ἀπόντων τοιούτων ἡ ἀνάθεσις τῆς διδασκαλίας τοῦ οἰκείου μαθήματος εἰς ἕτερον ἐκπαιδευτικὸν λειτουργὸν ἢ ἰδιώτην κεκτημένον τὰ νόμιμα προσόντα, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπὶ μηνιαίῳ ἐπιδόματι καθοριζομένῳ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ καταβαλλομένῳ ἐκ τοῦ οἰκείου Σχολικοῦ Ταμείου.

13. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νὰ ἀναθέτῃ εἰς λειτουργοὺς τῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑποχρεωτικῶν ὡρῶν διδασκαλίας των την διδασκαλίαν μαθημάτων τῆς εἰδικότητός των εἰς παντὸς βαθμοῦ καὶ τύπου Ἐπαγγελματικὰς σχολὰς ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τούτου. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ ἀπόσπασις μέχρι τεσσάρων μηνῶν καὶ ἄνευ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως λειτουργῶν τῆς Ἐμπορικῆς Ἐκπαιδεύσεως εἰς χρεωεύσας θέσεις ἢ πρὸς ἀναπλήρωσιν ἑτέρων λειτουργῶν διατελούντων ἐν ἀδείᾳ.

Γ'. Ἐπαγγελματικαὶ ἐν γένει σχολαί.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα δῆμοι, κοινότητες, ἐμποροβιομηχανικὰ ἢ ἐπαγγελματικὰ ἐπιμελητήρια, καὶ σωματεῖα ἐν γένει ἀνεγνωρισμένα, ἐπαγγελματικὰ ἢ ἐν γένει κοινωφελῆ, ἱδρύωσι καὶ συντηρῶσιν ἰδιαιτέρως ἢ ἐν συμπράξει εἰδικὰς ἐπαγγελματικὰς σχολάς, ἤτοι σχολὰς σκοπούσας τὴν εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐπιθυμούντων νὰ ἀσκήσωσιν ἐμπόριον ἢ τέχνην ἢ πρακτικὸν ἐπάγγελμα οἱονδήποτε.

2. Ἡ ὀργάνωσις καὶ λειτουργία τῶν εἰδικῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν ὑπόκειται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

3. Ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ὑπόκειται ἡ ὀργάνωσις, ἡ λειτουργία καὶ ἡ ἐν γένει διοίκησις καὶ διαχείρισις εἰδικῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν περὶ ὧν προνοοῦσι κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ δωρεαί, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἱδρυτοῦ τεθειμένων ὅρων.

4. Μόνον εἰς τὰς ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ὀργανουμένας καὶ λειτουργούσας ἐπαγγελματικὰς σχολὰς ἐπιτρέπεται νὰ παρέχεται ἡ προσήκουσα συνδρομὴ ἐκ τῆς ἀναγραφομένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πιστώσεως ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τῶν τοιούτων σχολῶν, καθὼς καὶ ἐκ τοῦ γενικοῦ ταμείου ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Δ'. Σχολαὶ συμπληρωματικῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως.

Ἄρθρον 10.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῆς συμπληρωματικῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως, τῆς ὁποίας ἡ σύνθεσις καὶ λειτουργία ὁρίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, σκοπὸν ἔχουσα νὰ γνωμοδοτῇ ἐπὶ παντὸς θ,τι ἀφορᾷ τὰς οἰκείας σχολάς, περὶ ὧν αἱ κατωτέρω διατάξεις τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 11.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ γνώμην τῆς ἐν ἄρθρῳ 10 ἐπιτροπῆς συνιστῶνται, ἐφ' ὅσον οἱ οἰκονομικοὶ ὅροι συντρέχουσι, σχολαὶ συμπληρωματικῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως εἰς πρωτευούσας νομῶν ἢ πόλεις πληθυσμοῦ τοὐλάχιστον 10.000 σκοπὸν ἔχουσαι τὴν διὰ θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν γνώσεων συμπλήρωσιν τῆς μορφώσεως τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, εἰς τὰς τέχνας εἴτε εἰς οἱονδήποτε πρακτικὸν ἐπάγγελμα.

2. Αἱ ὡς ἄνω σχολαὶ λειτουργοῦν τὴν ἡμέραν ἢ τὴν ἑσπέραν καὶ ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ἐπικρατούσας ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ σχολαὶ συμπληρωματικῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως διοικοῦνται ὑπὸ τοπικῶν ἐπιτροπῶν.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ γνώμην τῆς ἐν ἄρθρῳ 10 ἐπιτροπῆς κανονίζονται ὁ τρόπος τῆς συγκροτήσεως καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐπιτροπῶν, τὰ τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει τῶν ἐν ἄρθρῳ 11 σχολῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Αἱ δαπάναι ἱδρύσεως καὶ λειτουργίας τῶν ἐν ἄρθρῳ 11 σχολῶν βαρύνουσι τοὺς οἰκείους δήμους, κοινότητας, ἐπιμελητήρια καὶ ἐργοδοτικὰς καὶ ἐργατικὰς ὀργανώσεις, τῆς εἰσφορᾶς των καθοριζομένης μετὰ γνώμην τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅστις προκειμένου περὶ δήμων ἢ κοινοτήτων ἐνεργεῖ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

2. Ἡ ἀνωτέρω εἰσφορὰ οὖσα ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας ἐγγράφεται αὐτεπαγγέλτως εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν, ἐν περιπτώσει παραλείψεως, ὑπὸ τοῦ Νομάρχου.

3. Ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας τῶν εἰσφορῶν περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι ἐπιτρέπεται ἡ παροχὴ συνδρομῆς ἐκ τῆς ἐν ἄρθρῳ 9 § 4 πιστώσεως καὶ ἐκ τοῦ γενικοῦ ταμείου ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως μέχρι τοῦ τρίτου τῆς ἐτησίας διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν δαπάνης.

Ἄρθρον 14.

1. Οἱ διευθυνταὶ ἐπιχειρήσεων ἐγκατεστημένων εἰς περιφερείας ὅπου ἱδρύθησαν σχολαὶ ὡς ἐν ἄρθρῳ 11 ἀφορῶσαι τὸ ἐν αὐταῖς ἐργαζόμενον προσωπικόν, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἐργαζομένους ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ μαθητευομένου ἐργάτου ἢ τεχνίτου εἴτε ὑπαλλήλου ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ὑπερβῆ τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐν τῇ οἰκείᾳ πόλει λειτουργίας τοιαύτης σχολῆς τὴν ἀπαιτουμένην ἐλευθερίαν ὅπως ἀκροῶνται τὰ κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς σχολῆς μαθήματα, ἐν ᾗ περιπτώσει συμπίπτει ἡ ὥρα τῆς ἀκροάσεως εἰς ἐργάσιμον τοιαύτην, χωρὶς ἐκ τῆς παρεχομένης ἐλευθερίας νὰ ἐπιτρέπεται ἐλάττωσις τοῦ συμπεφωνημένου μισθοῦ.

2. Περὶ τοῦ ἀπαιτουμένου κατὰ τ' ἀνωτέρω χρόνου ἐλευθερίας ἀποφαίνεται ἡ τοπικὴ ἐπιτροπή.

3. Ὑποχρεοῦνται πρὸς τούτοις οἱ ὡς ἄνω διευθυνταὶ νὰ παρακολουθοῦν τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἐργαζομένους καὶ ὑποχρέους πρὸς τοῦτο διὰ τὴν τακτικὴν ἀκρόασιν τῶν ἐν λόγῳ μαθημάτων.

4. Οἱ διευθυνταὶ ἐπιχειρήσεων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιδίδουν εἰς τὸν οἰκεῖον νομάρχην καὶ τὴν τοπικὴν ἐπιτροπὴν περὶ τῶν προσλαμβανομένων μισθωτῶν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσλήψεως ὡς καὶ περὶ τῶν ἀπομακρυνομένων ἐκ τῆς ἐργασίας ὡς καὶ τῶν ἀσθενούντων ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως ἢ τῆς ἀσθενείας ὑπλωσιν ἐμφαίνουσαν τὰ καθοριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου στοιχεῖα.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουν προκειμένου καὶ περὶ ἐπαγγελματικῶν σχολείων εἴτε σχολείων συμπληρωματικῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως μὴ ὑπαγομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ ἀκρόασις τῶν μαθημάτων συμπληρωματικῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως ὅπου τοιαῦται σχολαὶ λειτουργοῦν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένους μαθητάς, δὲν δύναται δὲ νὰ παρατα θῇ πέραν τῶν τριῶν ἐτῶν, οὔτε νὰ ὑπερβαίνῃ ἡ καθ' ἑβδομάδα ἀκρόασις τὰς ὀκτὼ ὥρας, οὐδὲ ἡ κατ' ἔτος τὰς διακοσίας ἑβδομήκοντα.

2. Τῆς ὑποχρεώσεως περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος ἀπαλλάσσονται δι' ἀποφάσεως τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς οἱ ἔχοντες πιστοποιητικὸν σπουδῶν ἴσων τοὐλάχιστον πρὸς τὰς παρεχομένας διὰ τῶν ἐν λόγῳ σχολῶν.

Ἄρθρον 16.

1. Εἰς τοὺς ὀποπερατώσαντας μετ' εὐδοκίμους ἐξετάσεις τὴν ἀκρόασιν τῶν ἐν ὄρθρῳ 15 σπουδῶν παρέχεται σχετικὸν ἀποδεικτικὸν Ἐπαγγελματικῆς Ἱκανότητος.

2. Τὸ αὐτὸ ἀποδεικτικὸν παρέχεται εἰς τοὺς ἀπαλλαγέντας κατὰ τὸ ἄρθρον 15 § 2 τῆς ἀκροάσεως, ὑποστάντας δ' εὐδοκίμως τὰς κεκανονισμένας ἐξετάσεις.

3. Αἱ ἀνεγνωρισμέναι εἰδικαὶ Ἐπαγγελματικαὶ Σχολαὶ δικαιοῦνται νὰ χορηγῶσιν εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν ἀπολυομένους μαθητὰς τό, ὡς ἄνω, ἀποδεικτικὸν Ἐπαγγελματικῆς Ἱκανότητος.

Ἄρθρον 17.

1. Οἱ διευθυνταὶ ἐπιχειρήσεων παραβαίνοντες τὰς ἐν ἄρθρῳ 14 ὑποχρεώσεις των καλοῦνται ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς δι' ἐγγράφου διὰ τῆς ἀστυνομίας ἐπιδιδομένου ἐπὶ ἀποδείξει, ὅπως δεχθῶσι τὰς σχετικὰς συστάσεις τῆς ἐπιτροπῆς. Μεθ' ὃ ἐν περιπτώσει νέας παραβάσεως ἐγκαλοῦνται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τοῦ Πταισματοδικείου καὶ τιμωροῦνται διὰ προστίμου 100 μέχρι 500 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ προστίμου 500 μέχρι 5.000 δραχμῶν καὶ κρατήσεως μέχρι δέκα ἡμερῶν.

2. Διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ποινῶν μετὰ τὴν κατόπιν προσκλήσεως ὑπὸ τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς παραίνεσιν τιμωροῦνται οἱ γονεῖς ἢ κηδεμόνες οἱ παρεμποδίζοντες τοὺς ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν αὐτῶν ὑποχρέους μισθωτοὺς εἰς τὴν τακτικὴν ἀκρόασιν τῶν περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος μαθημάτων ἢ παραμελοῦντες τὴν ἐπίβλεψιν αὐτῶν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν τακτικὴν φοίτησίν των εἰς τὰ ἐν λόγῳ σχολεῖα.

Ἄρθρον 18.

Ἡ παρακολούθησις τῆς λειτουργίας τῶν εἰδικῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν καὶ τῶν σχολῶν συμπληρωματικῆς ἐπαγγελματικῆς μορφώσεως ἀνήκει εἰς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως ὡς μετονομάζεται ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐπιτρεπομένης τῆς χρησιμοποιήσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Ἐποπτῶν Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ε'. Ταμεῖον, δίδακτρα καὶ λοιπὰ δικαιώματα.

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας γενικὸν ταμεῖον ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως μετονομάζεται εἰς γενικὸν ταμεῖον ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

2. Οἱ μαθηταὶ τῶν μέσων καὶ πρακτικῶν ἐμπορικῶν σχολῶν τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὰ ὁριζόμενα διὰ διατάγματος δίδακτρα μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβῶσι κατ' ἔτος διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν μέσων σχολῶν τὰς 750 δραχμάς, μετὰ τῶν προσαυξήσεων δὲ τὰς 1050, διὰ τοὺς μαθητὰς δὲ τῶν πρακτικῶν σχολῶν τὸ ἥμισυ τούτων.

3. Οἱ μαθηταὶ τῶν ἰδιωτικῶν πρακτικῶν ἐμπορικῶν σχολῶν τῶν ὁμοταγῶν πρὸς τὰς τοῦ Κράτους καταβάλλουν ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ ταμείου ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τέλη ἐγγραφῆς 180 κατ' ἔτος δραχμάς, πρσαυξανομένου τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ τῶν ἀναλογούντων ποσοστῶν ὑπὲρ τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων καὶ τοῦ Δημοσίου.

4. Οἱ μαθηταὶ τῶν περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος εἰδικῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν καταβάλλουν ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ ταμείου ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τέλη ἐγγραφῆς καθοριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβῶσι τὰ κατὰ νόμον καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν ἰδιωτικῶν πρακτικῶν ἐμπορικῶν σχολῶν.

5. Οἱ μαθηταὶ τῶν πρακτικῶν ἐμπορικῶν σχολῶν καὶ τῶν εἰδικῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν, τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἰδιωτικῶν, καταβάλλουν ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ ταμείου ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζόμενα τέλη ἐκδόσεως σχολικῶν τίτλων μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβῶσι τὰ ἀντίστοιχα τέλη τῶν μέσων ἐμπορικῶν σχολῶν, εἰσπραττόμενα καθ' ὃν τρόπον καὶ ταῦτα.

Ἄρθρον 20.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῆς οἰκείας σχολῆς ἀπαλλάσσονται τῆς κατεβολῆς διδάκτρων οἱ μαθηταὶ μέσων καὶ πρακτικῶν ἐμπορικῶν σχολῶν τοῦ Κράτους.

α') Ἐὰν εἶναι ἄπορα τέκνα θανόντων ἐν πολέμῳ.

β') Ἐὰν εἶναι τέκνα ἀπόρων πολυτέκνων κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ πολυτέκνων διατάξεις.

2. Ἀπαλλάσσονται πρὸς τούτοις κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μέχρι 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν ἑκάστῃ σχολῇ οἱ μαθηταὶ οἰκογενείας ὡμολογημένης ἀπορίας ἐφ' ὅσον διακρίνονται διὰ τὴν σεμνότητα τοῦ ἤθους καὶ τὴν ἐπιμέλειαν.

3. Τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καταβαλλόμενα παρὰ τῶν σπουδαστῶν τέλη ἐγγραφῶν, τέλη ἐξετάσεων, δικαιώματα ἐκδόσεως πιστοποιητικῶν, ἐνδεικτικῶν σπουδῶν, ὡς καὶ οἱονδήποτε ἄλλο τέλος, ἀπαλλάσσονται ἐφεξῆς τῆς προσθέτου ὑπὲρ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Δανείου προσαυξήσεως κατὰ 40 ο)ο καὶ παντὸς ἄλλου προσθέτου τέλους ἢ φόρου.

Ϛ'.

Κτίρια ἐμπορικῶν Σχολῶν.

Ἄρθρον 21.

1. Ἐπιτρέπεται κοινῇ ἀποφάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ σύναψις δανείου ἐξοφλητέου τοκοχρεωλυτικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀνεγέρσεως τῶν ἀναγκαιούντων κτιρίων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν δέκα τὸ πολὺ μέσων ἐμπορικῶν σχολῶν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν συμπληρώσεως τῶν ὑπαρχόντων κτιρίων μέσων ἐμπορικῶν σχολῶν.

2. Τὸ ὀνομαστικὸν κεφάλαιον τοῦ δανείου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ εἴκοσι καὶ ἓν ἑκατομμύρια δραχμῶν.

3. Διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου τούτου δύνανται νὰ διατεθῶσι α) οἱ ἐτήσιοι πόροι τῶν σχολικῶν ταμείων τῶν ἐμπορικῶν σχολῶν δι' ἃς πρόκειται νὰ ἀνεγερθῶσι τὰ κτίρια ἐν τῷ συνόλῳ των ἢ ἠλαττωμένοι κατὰ τας προβλεπομένας ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 §2 αὐξήσεις. β') αἱ ἀναγραφόμεναι εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας τοῦ ἔτους 1931—32 πιστώσεις δι' ἐνοίκια τῶν ὡς ἄνω σχολῶν, αἵτινες θ' ἀναγράφωνται ἐφεξῆς μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου, γ) ποσὸν μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως ἐκ τῶν πόρων τοῦ γενικοῦ ταμείου ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, δ) αἱ τυχὸν ἐτήσιαι εἰσφοραὶ τῶν δήμων καὶ τῶν ἐμπορο βιομηχανικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἐπιμελητηρίων αἵτινες ἅπαξ ἐγκριθεῖσαι καθίστανται ἐφεξῆς ὑποχρεωτικαὶ μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου.

4. Διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐξυπηρέτησιν τοῦ συναφθησομένου ὡς ἄνω δανείου ἐπιτρέπεται ἵνα τὸ Κράτος παράσχῃ τὴν ἐγγύησιν αὐτοῦ διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Παραχωρεῖται ὡσαύτως εἰς τὸν δανειστὴν δικαίωμα ἐγγραφῆς πρώτης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν ἀνεγερθησομένων κτιρίων.

5. Οἱ πόροι περὶ ὧν τὰ ἐδάφια α'), γ') καὶ δ') τῆς προηγουμένης παραγράφου κατατίθενται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἴδιον λογαριασμόν, ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ καταβάλλεται λάδος εἰς ἴδιον λογαριασμόν, ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ καταβάλλεται εἰς τὸν δανειστὴν τὸ ἑκάστοτε τοκοχρεωλύσιον κατὰ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς συμβάσεως, ὁ δὲ περὶ οὗ τὸ ἐδάφιον β') πόρος καταβάλλεται ὡσαύτως εἰς τὴν αὐτὴν Τράπεζαν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιαίτερον λογαριασμὸν ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἑκάστης ἐμπορικῆς σχολῆς εἰς τὸ ἀνεγερθὲν κτίριον, ἤτοι μετὰ τὴν παῦσιν πληρωμῆς τοῦ δι' ἑκάστην τοιαύτην σχολὴν πληρωνομένου ἐνοικίου.

6. Τὸ μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ δανείου ἀπομένον τυχὸν πιστωτικὸν ὑπόλοιπον τοῦ ὡς ἄνω παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἰδιαιτέρου λογαριασμοῦ περιέρχεται εἰς τὸ γενικὸν ταμεῖον ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

7. Μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ περὶ οὗ τὸ παρὸν ἄρθρον δανείου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δι' οἱονδήποτε λόγον ἐλάττωσις τῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτοῦ προοριζομένων πόρων οὔτε ἡ κατάργησις τῶν ταμείων τῶν ἐμπορικῶν σχολῶν εἴτε τοῦ γενικοῦ ταμείου ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, τῶν ὁποίων οἱ πόροι χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου.

8. Ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ περὶ οὗ τὸ παρὸν ἄρθρον δανείου ἐπιτρέπεται νὰ διατεθῇ ποσὸν μέχρις ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίου δραχμῶν τὸ πολὺ πρὸς ἀγορὰν γηπέδων ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν Πειραιεῖ διὰ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀνέγερσιν ἐμπορικῶν σχολῶν ἐφ' ὅσον καταστῇ ἀδύνατος ἡ χορηγία καταλλήλων τοιούτων γηπέδων ὑπὸ τῶν οἰκείων δήμων.

Ἄρθρον 22.

1. Διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας θέλουσι κανονισθῇ α) τὰ τῆς διαθέσεως τοῦ ἐν ἄρθρῳ 21 δανείου διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὰς μέσας ἐμπορικὰς σχολὰς κτιρίων.

β') Τὰ τῆς ἐκπονήσεως τῶν ἀπαιτουμένων ἀρχιτεκτονικῶν μελετῶν καὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν δικαιουμένων.

γ') Τὰ τῆς ἐπιβλέψεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον ἔργων καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν δικαιουμένων.

δ') Πᾶσα ἀπαιτουμένη λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων.

Καταληκτικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ διατάγματος κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὑφ' ὃν αὔξοντα ἀριθμὸν θέλει ἐκδοθῇ ὁ παρὼν νόμος καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον αὐτοῦ αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις.

α') τοῦ νόμου τούτου

β') τοῦ νόμου Βϡ7Α «περὶ συστάσεως ἐμπορικῶν σχολῶν»

γ') τοῦ νόμου 181 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 1978.

δ') τοῦ ἄρθρου 20 § 7 τοῦ νόμου 281 περὶ σωματείων ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν νόμων 1813 ἄρθρ. 11 § 1 καὶ 2261 ἄρθρ. 15.

ε') 1977 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 2261 ἄρθρ. 18.

Ϛ') τοῦ νόμου 2261 περὶ μέσης ἐμπορικῆς ἐκπαιδεύσεως.

ζ') τοῦ νόμου 2610

η') τοῦ νόμου 2648

θ') τῶν ἄρθρων 28 καὶ 29 τοῦ νόμου 2948

ι') τοῦ νόμου 3336

ια') τοῦ νόμου 3520

ιβ') τοῦ νόμου 3633

ιγ') τοῦ νόμου 3634

ιδ') τοῦ νόμου 4117

ιε') τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 31 Μαρτίου 1925 περὶ καταργήσεως ὑπηρεσιῶν θέσεων Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας

ιϚ') τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 25 Ἰουλίου 1925 περὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν σχολικῶν ταμείων τῶν δημοσίων ἐμπορικῶν σχολῶν ὑπὸ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιμελητηρίων

ιζ') τοῦ διατάγματος τῆς 3 Ἰουνίου 1930 «περὶ συγχωνεύσεως καὶ καταργήσεως διαφόρων συμβουλίων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

2. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων, ἡ ἐκ νέου ἀρίθμησις αὐτῶν καὶ ἡ διαγραφὴ τῶν καταργημένων διατάξεων.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ὁρίζεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 5 Μαΐου 1926 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς οἰκονομικῶν καὶ ἐμπορικῶν ἐπιστημῶν» προστίθεται καὶ δευτέρα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Ἐπὶ προκυπτόντων ἐπειγούσης φύσεως σοβαρῶν ζητημάτων κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς δύναται ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς νὰ συγκαλῇ ἐκτάκτως τὸ Συμβούλιον, ἐφ' ὅσον τὰ δύο τρίτα τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ εἶνε παρόντα ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Σχολῆς».

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 25.

1. Εἰς τὴν πρώτην τάξιν τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου ὑφισταμένων πενταταξίων δημοσίων ἐμπορικῶν σχολῶν καὶ μέχρι τῆς ἀναβιοργανώσεως ἢ τῆς μετατροπῆς των γίνονται δεκτοὶ μετ' εὐδοκίμους εἰσιτηρίους ἐξετάσεις οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς τῆς πρώτης τάξεως γυμνασίου εἴτε τῆς ἀντιστοίχου τάξεως ὁμοταγοῦς σχολείου δημοσίου εἴτε ἰδιωτικοῦ. Εἰς τὴν πρώτην δὲ τάξιν τῶν ὡς ἄνω ὑφισταμένων τετρατάξιων δημοσίων ἐμπορικῶν σχολῶν καὶ εἰς τὴν δευτέραν τῶν πενταταξίων γίνονται δεκτοὶ μετ' εὐδοκίμους εἰσιτηρίους ἐξετάσεις οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν προαγωγῆς τῆς δευτέρας τάξεως γυ-

μνασίου εἴτε τῆς ἀντιστοίχου τάξεως ὁμοταγοῦς σχολείου δημοσίου εἴτε ἰδιωτικοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ παραπομπὴ καὶ ἐξέτασις ἐνώπιον τοῦ συλλόγου μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς τοῦ Κράτους πρὸς ἀπόκτησιν πτυχίου τοιαύτης τῶν ἐχόντων ἀποδείξεις περατώσεως σπουδῶν εἰς ἰδιωτικὰς μέσας ἐμπορικὰς σχολάς, αἵτινες ἔτυχον ἐγκρίσεως καὶ ἐλειτούργησαν ὡς τοιαῦται διὰ τριῶν τάξεων πρὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1925—1926.

3. Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἰσότιμοι καὶ ἰσοδύναμοι πρὸς τὰς μέσας δημοσίας Ἐμπορικὰς Σχολὰς ἰδιωτικαὶ ἐμπορικαὶ σχολαὶ αἵτινες, ἱδρυθεῖσαι ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἰς τὰς Ν. Χώρας, ἐξηκολούθησαν νὰ λειτουργῶσι καὶ ἔτυχον μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀδείας τοῦ Κράτους.

Περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας. !'

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

I. Ἀντικείμενον τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 1.

Ὁ παρὼν νόμος ἀποσκοπεῖ νὰ ρυθμίσῃ τὴν ἀγορὰν τῆς ἐργασίας διὰ τῆς συστάσεως εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Πολιτείας (Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Διεύθυνσις Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας) θέλουσιν ἀναλάβει :

α") Τὴν συστηματικὴν μεσολάβησιν πρὸς τοποθέτησιν εἰς τὴν ἐργασίαν ἀνέργων ὑπαλλήλων, ἐργατῶν καὶ ὑπηρετῶν.

β') Τὸν διαφωτισμὸν τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας παρ' ἡμῖν καὶ εἰς τὰς ἐνδημικὰς χώρας καὶ

γ') Τὸ ἔργον τῆς προσφορωτέρας κατανομῆς τῶν ἐργατικῶν δυνάμεων τῆς χώρας ἀνὰ τὰ διάφορα διαμερίσματα καὶ τοὺς διαφόρους παραγωγικοὺς αὐτῆς κλάδους πρὸς ἐπίτευξιν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἐξισώσεως μεταξὺ προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐργασίας.

II. Σύστασις καὶ ὀργάνωσις γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς πόλεις, ὧν ὁ πληθυσμὸς κατὰ τὴν χρονικῶς ἐγγυτέραν κρατικὴν ἀπογραφὴν ὑπερβαίνει τὰς 20 χιλιάδας κατοίκων, δύνανται νὰ συνιστῶνται εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι εὑρέσεως ἐργασίας, ἀποκαλούμεναι «Γραφεῖα Εὑρέσεως Ἐργασίας». Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύνανται νὰ συσταθοῦν τοιαῦτα γραφεῖα καὶ εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν κατώτερον τῶν 20.000.

2. Ἡ σύστασις Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας ἐνεργεῖται διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ πράξεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθορίζονται αἱ διὰ τὴν ἐν γένει διοίκησιν καὶ λειτουργίαν τῶν Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας ἀπαιτούμεναι δαπάναι. Τούτων τὸ κατ' ἔτος ποσὸν δι' ἕκαστον συσταθησόμενον Γραφεῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ α') τὰς διακοσίας ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας προκειμένου περὶ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, β') τὰς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας διὰ τὰς πόλεις Καβάλλας, Βόλου, Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Ξάνθης καὶ γ') τὰς ἑκατὸν χιλιάδας, προκειμένου διὰ πᾶσαν ἄλλην πόλιν ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καθοριζομένων.

2. Ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δαπανῶν, αἱ μὲν τῶν περιπτώσεων α', καὶ β'. βαρύνουσι τοὺς οἰκείους δήμους καὶ τὸ Κράτος κατ' ἀναλογίας καθοριζομένας διὰ τῶν ἐν τῇ ἐν λόγῳ παραγράφῳ ἀναφερομένων ὑπουργικῶν πράξεων, αἱ δὲ τῆς περιπτώσεως γ'. τοὺς οἰκείους δήμους.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω βαρύνοντα ἕκαστον δῆμον ποσὰ ἐγγράφονται κατ' ἔτος ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, ἐνῷ τὰ εἰς βάρος τοῦ Κράτους ποσὰ ἀναγράφονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

3. Τὰ τῆς ὀργανώσεως ἑκάστου συνιστωμένου Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, ἡ περιφέρεια δράσεως αὐτοῦ, ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ του καὶ αἱ ἁρμοδιότητες τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸ ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τὰ τῆς συνεργασίας τῶν διαφόρων γραφείων καθορίζονται διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

4. Διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁρισθήσονται τὰ τῆς καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἀσκήσεως ἐπ' αὐτῶν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας. Μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν οἱ ὑπάλληλοι τῶν Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας καθίστανται μόνιμοι.

III. Ἁρμοδιότητες Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας.

Ἄρθρον 4.

Εἰδικώτερον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν συνιστωμένων Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας ἀνήκουν :

α'.) Ἡ καταγραφὴ εἰς εἰδικοὺς καταλόγους τῶν προσώπων τῶν αἰτούντων τοποθέτησιν εἰς ἐργασίας, ἢ τὴν πρόσληψιν μισθωτοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ δωρεὰν μεσολάβησις μεταξὺ τούτων, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν σχετικῶν αἰτήσεων.

β'.) Ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβεστέρα τήρησις πίνακος τῶν ἐργασιῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἐπιχειρήσεων, τῶν λειτουργουσῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ των, ἐξαιρουμένων τῶν ἀγροτικῆς φύσεως τοιούτων.

γ'.) Ἡ κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, συλλογὴ καὶ ὑποβολὴ εἰς αὐτὸ στοιχείων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ των κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας.

δ'.) Ἡ περιοδικὴ δημοσίευσις εἴτε διὰ τοῦ τύπου, ἐφ' ὅσον παρέχεται δωρεάν, εἴτε διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς μέρη ἐξασφαλίζοντα ἐπαρκῆ δημοσιότητα, πινάκων ἀναγραφόντων τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰς εἰδικότητας τῶν τυχὸν ἀνέργων ἢ τὰς τυχὸν κενὰς θέσεις ἐν τῇ περιφερείᾳ των ἢ εἰς τὰς περιφερείας ἑτέρων Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας, ὡς καὶ τῶν πληροφοριῶν, τῶν παρεχομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἀφορωσῶν τὴν κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας εἰς τὰς ἐνδημικὰς χώρας (χώρας κατευθύνσεως τῶν μεταναστῶν) καὶ ἐπὶ πλέον ἡ καθοδήγησις τῶν ἐν μεταναστευτικῇ κινήσει προσώπων, ἐπὶ σκοπῷ προσφορωτέρας ἐγκαταστάσεώς των ἐν τῇ ξένῃ.

ε'.) Ἡ ὑποβολὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατὰ δεκαπενθήμερον, καταστάσεως συντασσομένης, βάσει τῶν ὡς ἄνω καταλόγων καὶ ἐμφαινούσης τὸν ἀριθμόν, τὸ φύλον, τὴν ἡλικίαν τὴν διάρκειαν τῆς ἀνεργίας καὶ τὰς εἰδικότητας τῶν τυχὸν ἀνέργων καὶ τῶν τυχὸν κενῶν θέσεων ἐν τῇ περιφερείᾳ των, ὡς καὶ τὰς διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῶν Γραφείων ἐπιτευχθείσας τοποθετήσεις εἰς ἐργασίας.

στ'.) Ἡ ὑποβολὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατὰ ἐξάμηνον, ἐκθέσεως περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας ἐν τῇ περιφερείᾳ των καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῶν τυχὸν διαπιστουμένων διακυμάνσεων τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐργασίας.

καὶ ζ'.) Ἡ ἐνέργεια κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς εἰδικοῦ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Ναυτικῶν τῆς μετακινήσεως ἀνέργων τῆς περιφερείας τῶν εἰς ἑτέρας περιφερείας ἐμφανιζούσας ζήτησιν ἐργασίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύναται κατ' ἔτος νὰ ἐγγράφηται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πίστωσις μέχρι ποσοῦ 300.000 δραχμῶν, ἡ καταναομὴ τῆς ὁποίας εἰς τὰ διάφορα Γραφεῖα Εὑρέσεως Ἐργασίας ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 5.

Ἐφ' ὅσον διὰ συλλογικῆς συμβάσεως μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ, ὅτι οἱ δι' αὐτῆς δεσμευόμενοι ἐργοδόται ὑποχρεοῦνται νὰ προσλαμβάνουν τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ἐξ ὡρισμένων ἐργατικῶν ὀργανώσεων, αἱ τοιαῦται διατάξεις τῆς συλλογικῆς συμβάσεως ἐκτελοῦνται πάντοτε μεσολαβήσει τῶν οἰκείων Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας, ἅτινα ὑποχρεοῦνται εἰς ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς τοιαύτης συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων.

IV. Διοικητικὸν Συμβούλιον Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας.

Ἄρθρον 6.

1. Ἕκαστον συνιστώμενον Γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας, διοικεῖται παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν, τοῦ ὁποίου δὲν δύναται μετὰ τοῦ Προέδρου νὰ εἶναι κατώτερος τῶν πέντε οὐδ' ἀνώτερος τῶν ἑνδεκα.

2. Ἀναλόγως τῆς κατ' ἀριθμὸν συνθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑκάστου Γραφείου ἓν μέχρι τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν του ἀνήκουν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἰσάριθμα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργαζομένων, μέχρι δὲ δύο μελῶν διορίζονται καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως ἐν τῇ ὁποίᾳ ἑδρεύει τὸ Γραφεῖον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐργοδοτικὴν τάξιν τῶν ἐργαζομένων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ Δημοτικῶν Συμβούλων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑκάστου Γραφείου δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργοδοτῶν μελῶν αὐτοῦ, θὰ ἐκλέγωνται δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μεταξὺ διπλασίου ἀριθμοῦ ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.

1. Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθίσταται ὁ ἐν τῇ ἕδρᾳ τούτου ἑδρεύων Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας, τοῦ δὲ ἐν Ἀθήναις ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας.

2. Προκειμένου περὶ Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν ὁποίων δὲν ἑδρεύει Ἐπιθεωρητὴς Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζεται εἷς τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων τοῦ οἰκείου Δήμου ἐκ τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν ἢ τῶν ἐργαζομένων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται ἡ πόλις ἐν ᾗ ἑδρεύει τὸ Γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας, δικαιοῦται νὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου, ὡς ἔκτακτον μέλος, ἔχον ὅμως πάντα τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτοῦ.

3. Μόνον Ἕλληνες πολῖται ὑπερβάντες τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, γνωρίζοντες γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, μὴ ἐστερημένοι τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ ἐγκατεστημένοι ἀπὸ ἔτους τοὐλάχιστον ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, δύνανται νὰ ὑποδεικνύωνται καὶ νὰ διορίζωνται ὡς τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

4. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἅμα τῷ καταρτισμῷ του, προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν δύο ἀντιπροέδρων, ὧν ὁ εἷς δέον νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν ἐργοδοτικὴν τάξιν, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὴν ἐργατικήν.

5. Τὰ τῆς ὑποδείξεως τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁρίζονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, ὁ δὲ διορισμὸς αὐτῶν καὶ τοῦ Προέδρου ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ θητεία τῶν διοριζομένων εἶναι διετής, ἡ δὲ τῶν διὰ τὸ πρῶτον διορισθησομένων λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1933.

Διὰ Διατάγματος, καθ' ὅμοιον τρόπον ἐκδιδομένου, ὁρισθήσονται τὰ τῆς ἐν γένει λειτουργίας καὶ ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν, ἥτις δὲν δύναται δι' ἕκαστον Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ὑπερβῇ τὰς ἑξακοσίας εἴκοσι πέντε χιλιάδας ἐτησίως.

6. Χρέη γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὁ παρ' αὐτοῦ ἐκλεγόμενος ὑπάλληλος τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, μέχρι δὲ συγκροτήσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ οἰκείου Δήμου, ὁριζόμενος παρὰ τοῦ Δημάρχου.

V. Ἁρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἑκάστου Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας :

α') Ἐποπτεύει τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐλέγχει τὴν παρ' αὐτῆς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν τοῦ Γραφείου.

β') Καταρτίζει ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασεως, ὃν καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ἐπιβλέπει τὴν πρόσφορον χρησιμοποίησιν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγκρινομένων πιστώσεων.

γ') Ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὰς γνώμας του περὶ τῆς καλλιτέρας ὀργανώσεως τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας καὶ προτείνει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὰ διοριστέα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην πρόσωπα.

καὶ δ') Διατηρεῖ ὅσον τὸ δυνατὸν στενωτέρας σχέσεις μετὰ τῶν τοπικῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων, ὡς καὶ μετὰ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς περιφερείας του, πρὸς ἐπιτυχεστέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας.

VI. Μεσολάβησις καὶ τοποθέτησις εἰς ἐργασίας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ διὰ τῶν Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας μεσολάβησις πρὸς τοποθέτησιν ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων εἰς ἐργασίας ἐνεργεῖται δωρεὰν διά τε τοὺς τοποθετουμένους καὶ τοὺς ἐργοδότας, καὶ διέπεται ὑπὸ τῶν κατωτέρω ἀρχῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ μεολάβησις ἐκτελεῖται μετὰ πάσης ἀμεροληψίας, χωρὶς νὰ ἐξετάζηται ἢ νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ εἰς ὀργανώσεις ἢ πολιτικὰς μερίδας συμμετοχὴ ἢ μὴ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ κατὰ τὴν ἑκάστοτε σειρὰν ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τοὺς καταλόγους προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐργασίας τοῦ Γραφείου.

2. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἀνωτέρω ὁρισμῶν μεταξὺ δώδεκα κατὰ σειρὰν αἰτούντων ἐξεύρεσιν ἐργασίας, δύναται νὰ ἐπιδιώκηται ἡ τοποθέτησις τῶν ἐξ αὐτῶν, λόγῳ ἀποδεδειγμένων ἐπαγγελματικῶν δεξιοτήτων ἢ φυσικῶν προσόντων, μᾶλλον καταλλήλων διὰ τὰς ὑφισταμένας διαθεσίμους θέσεις ἢ τῶν εἰς δυσχερεστέραν οἰκονομικὴν θέσιν εὑρισκομένων εἴτε λόγῳ τῆς προσωπικῆς καὶ οἰκογενειακῆς των καταστάσεως, εἴτε λόγῳ μακροτέρας τῶν ἄλλων περιόδου ἀνεργίας.

Πρὸ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν δώδεκα αἰτήσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγχωρεῖται νὰ λάβῃ χώραν διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους προτίμησις μεσολαβήσεως, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μεσολάβησις πρὸς τοποθέτησιν ἑτέρων, μεταγενεστέρως προσελθόντων.

3. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν αἰτήσεων τῶν ἐργοδοτῶν ἐνεργεῖται κατὰ σειρὰν ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν Γραφείων, δύναται ὅμως νὰ ὁρίζηται καὶ διάφορος σειρὰ ἱκανοποιήσεως αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὸ τοιοῦτον ἐπιβάλλεται ἐξ ἐξαιρετικῶν λόγων, κρινομένων παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γραφείου.

Ἄρθρον 11.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεσολαβήσεως πρὸς τοποθέτησιν:

α') Δυσμενεῖς συστάσεις διά τινα ἐργάτην ἢ ὑπάλληλον πρὸς δυσχέρανσιν τῆς προσλήψεως του.

β') Ἀντίποινα κατ' ἐργατῶν ἢ μέτρα ἀνάλογα κατ' ἐργοδοτῶν.

γ') Ἐπηρεασμὸς τῆν κρατούσης ἑκάστοτε ἐν τῇ περιφερείᾳ ἀντιμισθίας, χωρὶς ὅμως ν' ἀποκλείηται ἐνδεχομένη ἀνακοίνωσις παρὰ τῶν Γραφείων τῶν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ κρατούντων ὅρων ἀντιμισθίας ἐν οἱῳδήποτε διαμερίσματι τῆς χώρας ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

2. Ἐὰν διὰ κατηγορίαν τινὰ ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων ὑφίσταται μετὰ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν συλλογικὴ σύμβασις ἐργασίας, ἧς τὰ Γραφεῖα ἔχουσι γνῶσιν, ἢ παρ' αὐτῶν μεσολάβησις πρὸς τοποθέτησιν ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων μετεχόντων τῆς συμβάσεως παρ' ἐργοδόταις, οἵτινες ἐπίσης μετέχουσιν αὐτῆς, ἐνεργουμένη τυχὸν ὑπὸ ὅρους διαφορετικοὺς τῶν διὰ τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως καθωρισμένων, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁπωσδήποτε ἀπαλλάττουσα τοὺς διὰ συλλογικῆς συμβάσεως δεσμευομένους τῶν ἐξ αὐτῆς ὑποχρεώσεών των.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τῶν Γραφείων παροχὴ πληροφοριῶν περὶ τῶν προσωπικῶν ἰδιοτήτων τοῦ τοποθετημένου, ὁσάκις αὗται εἶναι ἰδιαζόντως χρήσιμοι τῷ ἐργοδότῃ ἢ τῷ ἐργαζομένῳ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῆς κενῆς θέσεως καὶ ἔχουσι περιέλθῃ ἐπισήμως εἰς γνῶσιν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ Γραφεῖα Εὑρέσεως Ἐργασίας νὰ παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των:

α') Πρὸς τοποθέτησιν εἰς ἐργασίαν προσώπων τελούντων ἐν ἀπεργίᾳ κηρυχθείσῃ, τούτων ἀρνηθέντων νὰ ἀναθέσουν τὴν ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς εἰς δημοσίαν ἀρχὴν ἢ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν Συνδιαλλαγῆς, ἣν ἤθελεν ὁρίσει ἢ προτείνει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἢ νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ἀπόφασιν τῆς οὕτω ὁρισθείσης δημοσίας ἀρχῆς ἢ ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς καὶ

β') Πρὸς ἐξεύρεσιν προσωπικοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς ἐργοδότην μὴ στέρξαντα τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς ἢ μὴ ἀποδεχθέντα τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασιν τῆς προρρηθείσης δημοσίας ἀρχῆς ἢ ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς ἢ κηρύξαντα ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῆς ἐργασίας (λὸκ-ἄουτ) ἄνευ προγενεστέρας προσφυγῆς πρὸς αὐτὰς ἢ λόγῳ ἀρνήσεώς του νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις των.

2. Ὑπάλληλος Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας ἐνεργῶν κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 10, 11 καὶ 12 ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 13.

1. Πᾶς κύριος ἢ διευθυντὴς ἐργασιῶν, ἐπιχειρήσεων, ἐκμεταλλεύσεων ἐκ τῶν κατονομαζομένων περιληπτικῶς ἐν τῇ περιπτώσει β' τοῦ ἄρθρου 4, ὡς καὶ οἱ διοικοῦντες ἢ διευθύνοντες ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ αὐτονόμους ὀργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου ἢ ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις ἀσκουμένας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἢ συνεπείᾳ παραχωρήσεως τούτου, ὀφείλουν νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὸ οἰκεῖον Γραφεῖον εὑρέσεως ἐργασίας πᾶσαν ἀπόλυσιν ὑπαλλήλων, ἐργατῶν καὶ ὑπηρετῶν ἢ γενικῶς κένωσιν θέσεως ἐξ οἱουδήποτε λόγου καὶ νὰ παρέχουν αὐτῷ λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ὀνοματεπωνύμου τῶν ἐξερχομένων καὶ τῶν θέσεων, ἃς οὗτοι κατεῖχον παρ' αὐτοῖς, καὶ περὶ τῶν ἀντιμισθιῶν των. Ἡ τοιαύτη γνωστοποίησις ἐνεργεῖται ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπολύσεως.

2. Οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, οἱ αὐτόνομοι ὀργανισμοὶ δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ αἱ ἐργασίαι, ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις αἱ ἀσκούμεναι διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἢ δυνάμει κρατικῆς παραχωρήσεως, ὀφείλουν νὰ προσλαμβάνουν τὸ ἀναγκαῖον ἐργατικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν μέσῳ τοῦ οἰκείου Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, ἐφ' ὅσον οἱ παρὰ τούτου προτεινόμενοι ἐμφανίζουν τὴν ἀπαιτουμένην καταλληλότητα.

Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης παραγράφου ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐργασίας.

VII. Ἰδιωτικὰ Γραφεῖα Εὑρέσεως Ἐργασίας.

Ἄρθρον 14.

1. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις ἢ ἡ συνέχισις τῆς λειτουργίας ἰδιωτικοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, εἰ μὴ κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης κατ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων, πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ὁποίας ὀφείλουν οὗτοι νὰ συμμορφῶνται.

2. Ἅμα τῇ συστάσει Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας δὲν ἐπιτρέπεται ἡ παροχὴ ἀδείας ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ του ἰδιωτικῶν Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας παρεχόντων τὰς ὑπρεσίας των ἐν οἱῳδήποτε ἀμοιβῇ.

3. Ἓν ἔτος τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς συστάσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ του λειτουργοῦντα ἐπὶ κέρδει ἰδιωτικὰ γραφεῖα εὑρέσεως ἐργασίας ὀφείλουν νὰ τερματίσουν τὰς ἐργασίας των ἄνευ ἀποζημιώσεως.

VIII. Διακανονισμὸς μεταναστευτικῆς κινήσεως.

Ἄρθρον 15.

1. Ὡς μετανάσται κατὰ τὸν παρόντα νόμον νοοῦνται οἱ Ἕλληνες πολῖται, οἱ ἐπὶ σκοπῷ ἐξευρέσεως τῶν μέσων διαβιώσεως ἢ πρὸς ἀνάπτυξιν οἰκονομικῆς τινὸς δραστηριότητος μεταβαίνοντες εἰς ξένας χώρας ἢ διαμένοντες ἢ ἐγκατεστημένοι ἐν αὐταῖς ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτῶν μέλη τῶν οἰκογενειῶν των.

2. Ἡ μεταναστευτικὴ κίνησις (μετανάστευσις καὶ παλλινόστησις), τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν προστασίαν τῆς Πολιτείας, τῶν ὁποίων ἡ ἔκτασις καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀσκήσεως ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

Δι' ὁμοίων Διαταγμάτων καθορίζονται οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς ἐπιτρέπεται ἐν τῇ χώρᾳ ἡ ἐνάσκησις τῶν ἔργων τῶν πρακτόρων, οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν τὴν εἰς ξένας χώρας τοποθέτησιν εἰς ἐργασίας Ἑλλήνων πολιτῶν, ὡς καὶ αἱ εὐθῦναι τῶν ἐν λόγῳ πρακτόρων.

IX. Πρόσληψις ἀλλοδαπῶν ἐργαζομένων.

Ἄρθρον 16.

1. Οὐδεὶς ἀλλοδαπὸς ὑπάλληλος, ἐργάτης ἢ ὑπηρέτης δύναται νὰ προσληφθῇ εἰς ἐργασίαν, ἐπιχείρησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν λειτουργοῦσαν ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοιούτων Διαταγμάτων ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου 4310.

Ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις ἢ ἐργασία ἐδρεύῃ ἐν περιφερείᾳ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγῳ ἀδείας ἀπαιτεῖται ἡ γνωμοδότησις τούτου.

2. Διὰ Διαταγμάτων καθ' ὁμοιον τρόπον ἐκδιδομένων δύνανται νὰ καθορίζωνται ἄλλως τὰ τῆς θέσεως τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐργαζομένων ἐν τῇ χώρα ἀλλοδαπῶν.

X. Γενικωτέρα μέριμνα διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας.

Ἄρθρον 17.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου συνιστᾶται παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Τμῆμα Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως, ἡ δὲ παρὰ τῇ αὐτῇ Διευθύνσει θέσις τοῦ Εἰδικοῦ Εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῆς Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως καὶ Στατιστικῆς Ἐργασίας ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως, ἡ προβλεπομένη παρὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4353 τῆς 9 Αὐγούστου 1929, καταργεῖται.

Ὁ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου Εἰδικὸς Εἰσηγητὴς τῆς Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως καὶ Στατιστικῆς Ἐργασίας καθίσταται αὐτοδικαίως Τμηματάρχης τοῦ ἀνωτέρω Τμήματος ἐπὶ τῷ ὃν κέκτηται βαθμῷ καὶ μισθῷ.

Διὰ τὴν εἰς τὸ μέλλον πλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τμήματος Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4353 καὶ ἐν ἀδυναμίᾳ ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ πληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ Τμηματάρχου Ἐργασίας.

2. Παρὰ τῷ Τμήματι Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως τοποθετοῦνται εἰς Γραμματεὺς ἢ Εἰσηγητὴς καὶ εἰς Γραφεῖς, λαμβανόμενοι ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν γραμματέων καὶ γραφέων τῶν προβλεπομένων διὰ τὴν καθόλου Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Τμήματος τούτου ὑπάγονται:

α') Ἡ εἰδικωτέρα ἐπιμέλεια τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ συντονισμὸς τῆς δράσεως τῶν Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας, ἡ ἐνάσκησις τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἐλέγχου καὶ ἡ μελέτη καὶ ὑπόδειξις μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς πληρεστέραν ὀργάνωσιν τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας.

β') Ἡ ὑπόδειξις καὶ προπαρασκευὴ μέτρων πρὸς καταπολέμησιν ἢ περιστολὴν τῆς ἀνεργίας καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς δυσμενῶν διὰ τοὺς ἐργαζομένους συνεπειῶν καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐκ τούτων λαμβανομένων.

γ') Ἡ μελέτη καὶ προπαρασκευὴ σχεδίων νόμων καὶ Διαταγμάτων πρὸς βελτίωσιν τῆς κειμένης μεταναστευτικῆς νομοθεσίας, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ μεταναστεύσεως ἀστυνομικῶν μέτρων καὶ ἡ ἐπεξεργασία διπλωματικῶν συμφωνιῶν μετὰ ξένων χωρῶν πρὸς διακανονισμὸν τῆς πρὸς αὐτὰς κινήσεως τῶν ἡμετέρων μεταναστῶν, πληρεστέραν ὀργάνωσιν τῆς προστασίας αὐτῶν ἐν τῇ ξένῃ καὶ καθοδήγησιν πρὸς πολιτικοποίησιν τῶν χρησίμων εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ὁμογενῶν.

δ') Ἡ μεθοδικὴ συλλογὴ καὶ ἡ περιοδικὴ δημοσίευσις ἐξηκριβωμένων πληροφοριῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ὅρων ἐργασίας εἰς τὰς ξένας χώρας, πρὸς καθοδήγησιν τῶν ἐν τῇ μεταναστευτικῇ κινήσει εὑρισκομένων καὶ

ε') Ἡ κατάρτισις καὶ δημοσίευσις κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἔτος στατιστικῶν πινάκων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἀνὰ τὰ διάφορα διαμερίσματα αὐτῆς ἐκδηλουμένην ἀνεργίαν καὶ τὴν μεταναστευτικὴν κίνησιν.

Ἄρθρον 19.

1. Ὁ Τμηματάρχης τῆς Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως μετέχει μετὰ ψήφου τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβουλίου Ἐργασίας, προκειμένου περὶ γνωμοδοτήσεων τούτου, προβλεπομένων παρὰ τοῦ παρόντος νόμου.

2. Πρακειμένου περὶ γνωματεύσεων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 μετέχουν μετὰ ψήφου τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας πόλεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οἱ διευθύνοντες τὰ Τμήματα Συμβατικοῦ καὶ Διοικητικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

XI. Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἀπὸ ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 2.000 μέχρι 15.000 δραχμῶν πᾶς ὅστις ἐνεργεῖ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 παράγραφος 2 καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδιδομένων Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν διαταγῶν.

Ἐν ὑποτροπῇ ἐπιβάλλονται ἀμφότεραι αἱ ὡς ἄνω ποιναί, ὁ δὲ ὑπαίτιος στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως τῶν περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 παράγραφος 2 ἔργων, τῆς τοιαύτης στερήσεως, ἀπαγγελλομένης παρὰ τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου.

2. Τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως 10 μέχρις 60 ἡμερῶν ἢ διὰ προστίμου 500 μέχρι 5.000 δραχμῶν πᾶν πρόσωπον ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 13 παράγραφος 1 ἀναφερομένων μὴ συμμορφουμενον πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς, ὡς καὶ πᾶς κύριος ἢ διευθύνων ἐργασίαν, ἐπιχείρησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν λειτουργοῦσαν ἐν τῇ χώρᾳ, ὅστις ἤθελε προσλάβει ἀλλοδαπὸν ἐργάτην, τεχνίτην ἢ ὑπάλληλον κατὰ παράβασιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων. Οἱ κατὰ παράβασιν τῶν ἐν λόγῳ ὁρισμῶν προσλαμβανόμενοι ἀλλοδαποὶ δύνανται νὰ ἀπελαύνωνται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4310.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 4180 «περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως ἐφέδρων καὶ προτιμήσεως αὐτῶν εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ δημοσίους ὀργανισμοὺς» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως κατὰ τῶν διοικούντων ἢ διευθυνόντων τοὺς περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος ὀργανισμοὺς καὶ ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεώς των πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς καὶ τῶν ἐκδοθησομένων διαταγμάτων.

4. Αἱ σχετικαὶ πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ποινῶν τῶν προηγουμένων παραγράφων μηνύσεις ἐκδικάζονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως.

5. Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος καταδικαζόμενοι εἰς χρηματικὰς ποινὰς ἢ πρόστιμα καταθέτουσι τὰ σχετικὰ ποσὰ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἰς ἴδιον λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεφάλαιον πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας» ὑποβάλλουσι δὲ τὰ οἰκεῖα ἀποδεικτικὰ καταθέσεως εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου, ὅστις καὶ ἀποστέλλει ταῦτα τὸ ταχύτερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Τμῆμα Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως.

Τὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ «Κεφαλαίου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας» ὁρίζονται διὰ διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

6. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονμίας Ὑπουργόν.

Προκειμένου νὰ ψηφισθῇ τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν» ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι ὑπάρχει μία παρεξήγησις εἰς τὴν διατύπωσιν. Ὅταν ἐκανονίσθη τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν ὑπέδειξα μίαν ἀνωμαλίαν καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἀνεγνώρισεν ὅτι ὑπάρχει τι τὸ ἀνώμαλον, ἀλλ' ὁ νόμος ἔμεινεν ὡς ἐψηφίσθη. Ἤδη ὅτε συνεζητεῖτο ἡ τροποποίησις τοῦ νόμου ὑπέδειξα τὴν διόρθωσιν, προκειμένου περὶ κατηγορίας τῶν φυλακισθέντων ὑπὸ τῶν Συμμάχων, καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ σημειοῦται ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπεδέχθη τὴν τροπολογίαν, ἀλλ' ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἀναγράφεται: «Ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει περίσσευμα» τοιαύτη διάκρισις δὲν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, οὔτε εἰς τὰ πρακτικὰ σημειοῦται. Ἐάν, ὅπως εἶπε προφορικῶς ὁ κ. Ὑπουργός, δέλιαζε, μὴ γνωρίζων κατὰ πόσον θὰ ἔχῃ τὰ μέσα, τοῦ λέγω ὅτι πρόκειται περὶ μικροῦ ἀριθμοῦ, ὅτι δὲ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀδικηθοῦν οὗτοι.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὑπάρχει διαφορὰ ἀντιλήψεως ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ὑπεδείχθη ἡ πρότασις περὶ συμμαχοπαθῶν. Ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐζήτησε νὰ περιληφθοῦν οὗτοι εἰς τὰς ἀποζημιώσεις, ὅπως ἄλλοι ὑποστήριξαν καὶ διὰ τοὺς αἰχμαλώτους τοῦ Γκαίρλιτς. Εἶπον τότε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιληφθοῦν τόσον πολλοί. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς συμμαχοπαθεῖς, εἶπον ὅτι θὰ τοὺς περιλάβω εἰς τὸ Διάταγμα. Γνωρίζετε ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ἔχοντες τὰ αὐτὰ δικαιώματα τῶν συμμαχοπαθῶν. Θὰ συμπεριληφθοῦν καὶ αὐτοὶ ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρξῃ περιθώριον, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δεχθῶ τὴν ἔκδοσιν νέου δανείου.

Μ. Μαντᾶς. Λέγετε εἰς περίπτωσιν περισσεύματος θὰ καθορίσητε τὸ ποσόν. Ἀλλὰ σεῖς ἔχετε εἰσπράξει τὸ ποσὸν καὶ ἔχετε ἐγγράψῃ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τὸ περίσσευμα. Ἐνῷ εἴπατε ὅτι ἐδέχθητε τὴν τροπολογίαν.....

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἐδέχθην ἐν μέρει τὴν τροπολογίαν.

Π. Τσαλδάρης. Κύριε Πρόεδρε τῆς Βουλῆς, ἔχετε ἐνώπιόν σας τὰ πρακτικὰ καὶ ἔχετε καὶ τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου. Πρέπει νὰ τὰ ἐναρμονίσετε, διότι δὲν συμφωνοῦν.

Πρόεδρος. Τὰ πρακτικὰ εἶναι σύμφωνα πρὸς ὅσα λέγει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐρωτῶ ἄλλως τε καὶ τὴν Βουλὴν ἐὰν αὐτὴ εἶναι ἡ ἀντίληψίς της. Ἡ Βουλὴ συμφωνεῖ ὅτι τὰ πρακτικὰ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Π. Τσαλδάρης. Δημιουργεῖτε ἕνα ἀδίκημα, τὸ ὁποῖον ἔχει βαθυτέραν αἰτίαν.

Πρόεδρος. Τὸ νομοσχέδιον γίνεται δεκτὸν εἰς τὸ σύνολον.

Π. Τσαλδάρης. Ἀπὸ ἐμένα ὄχι.

Γίνεται μετὰ τοῦτο δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4464 4562 καὶ 4591 «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν)

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἄρθρων 1 καὶ 4 τοῦ νόμου 4591 προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων ὑπὲρ χηρῶν συζύγων ἢ χηρῶν μητέρων, πατέρων καὶ τέκνων λόγῳ πνιγμοῦ ἢ ἀπωλείας τῶν προστατῶν των συνεπείᾳ τορπιλλισμοῦ ἢ ἄλλου πολεμικοῦ γεγονότος εἶναι ὅτι οἱ δικαιοῦχοι τῆς κατηγορίας ταύτης δικαιοῦνται κατ' ἐπιλογὴν των εἴτε τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀποζημιώσεως, εἴτε τῆς δυνάμει τῶν ἄρθρων 6 παράγραφος 4 καὶ 24 τοῦ νόμου 2769, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1923 «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν 2769 νόμον» παρεχομένης συντάξεως.

2. Ἐν περιπτώσει προτιμήσεως τῆς κατὰ τὸν νόμον 4591 ὁριζομένης ἀποζημιώσεως παύει ἡ χορηγία συντάξεως, ἐκ δὲ τοῦ χορηγηθησομένου συμφώνως τῷ νόμῳ τούτῳ ἐκ τῆς ἄνω ἀποζημιώσεως ποσοῦ ἐκπίπτονται ὁλόκληρον τὸ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως ληφθὲν ποσὸν λόγῳ συντάξεως ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου 4591 ἀναφερόμεναι κρατήσεις.

3. Τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἀσκεῖται διὰ δηλώσεως, διὰ μὲν τοὺς δικαιούχους ὑπὲρ ὧν ὑπάρχουσιν ἐκδεδομέναι ἀποφάσεις τοῦ Μικτοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διὰ δὲ τοὺς δικαιούχους ὑπὲρ ὧν δὲν ἔχουσιν ἐκδοθῇ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως περιλήψεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου εἰς τοὺς δικαιούχους ἢ πληρεξουσίους δικηγόρους των παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4591. Ἡ δήλωσις αὕτη ὑποβάλλεται εἰς διπλοῦν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4591.

Ὁ μὴ ὑποβάλλων δήλωσιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης θεωρεῖται προτιμῶν τὴν πληρωμὴν συντάξεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν προτιμήσεως τῆς συντάξεως ἡ δυνάμει τοῦ νόμου 4591 ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4591 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δικαιούχους καταβάλλεται ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὰ 20 ο)ο τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ἀπαιτήσεως. Οἱ τόκοι τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων ὑπολογίζονται μόνον μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου 1928.

2. Αἱ μέχρι σήμερον γενόμεναι πληρωμαὶ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ποσοστοῦ 20 ο)ο θεωροῦνται καθ' ὅλα νόμιμοι, μηδεμιᾶς ἐπιτρεπομένης προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ πάσης ἄλλης δικαστικῆς ἀρχῆς.

3. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρμογήν:

α') Ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἀναγνωρισθεισῶν διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συμψηφιστικοῦ Γραφείου, αἵτινες πληρώνονται εἰς ὁλόκληρον. Τὸ βάσιμον ἑκάστης ἀπαιτήσεως, περιληφθείσης εἰς τὸν γενόμενον συνολικὸν συμψηφισμὸν μεταξὺ Ἑλληνικοῦ καὶ Γερμανικοῦ Γραφείου κρίνεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ, συντάσσεται δὲ καὶ διαβιβάζεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ νόμου 4591 κατάστασις τῶν πληρωτέων ἀπαιτήσεων. Τὸ ἐν λόγῳ Συμβούλιον δύναται ἀνεκκλήτως νὰ ἀναγνωρίζῃ ἢ ν' ἀπορρίπτῃ συνολικῶς ἢ μερικῶς ἑκάστην ἀπαίτησιν.

β') Ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐξ ἀποφάσεων τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐκδιδομένων ὑπὲρ χηρῶν συζύγων ἢ χηρῶν μητέρων, πατέρων καὶ τέκνων ἢ ἀναπήρων λόγῳ τορπιλλισμοῦ ἢ ἄλλου πολεμικοῦ γεγονότος ἢ πληρωμάτων τορπιλλισθέντων πλοίων. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προσώπων τούτων καταβάλλεται τὸ ἐπιδικασθὲν ἢ ἐπιδικασθησόμενον ποσὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου εἰς ὁλόκληρον μὲν ἐφ' ὅσον τοῦτο μετὰ τῶν ἀναλογούντων τόκων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 250 λίρας Ἀγγλίας, ἢ ἴσον ποσὸν εἰς δραχμάς, τὸ πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς ποσοστὸν 30 ο)ο.

γ') ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἀναγνωρισθεισῶν διὰ τοῦ Συμμαχικοῦ Συμψηφιστικοῦ Γραφείου καὶ ἀναγγελθεισῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον ἐκκαθαρίσεως καὶ συμψηφισμοῦ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἵτινες θὰ πληρωθῶσι κατὰ 40 ο)ο κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου 4591 καὶ ἐφ' ὅσον ἀποχρώντως

ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ πρὸς ἐχθροὺς χρέη κατεβλήθησαν εἰς ὑγιὲς νόμισμα.

4. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἐξ 20 ο)ο ποσοστοῦ πλεονάσῃ ποσόν τι ἐκ τῶν εἰσπραχθησομένων παρὰ τῆς ποσοστοῦ πλεονάσῃ ποσὸν τι ἐκ τῶν εἰσπραχθησομένων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ποσῶν δύναται νὰ κατανεμηθῇ τὸ πλεονάζον τοῦτο ποσὸν κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθορισθησόμενα συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν συμμαχοπαθῶν.

5. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4820 εἶναι ὅτι τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον φορολογιτῆς ὑποχρεώσεως ἐξαιρεῖται ἡ πρὸς χήρας συζύγους ἢ χήρας μητέρας, πατέρας καὶ τέκνα ἢ ἀναπήρους ἢ πληρώματα λόγῳ τορπιλλισμοῦ ἢ ἄλλου πολεμικοῦ γεγονότος καταβαλλομένη ἀποζημίωσις».

Ἄρθρον 3.

1. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ὁρίζωνται ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τῶν τακτικῶν μελῶν, εἰσηγητῶν καὶ γραμματέως τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4591 προβλεπομένης ἐπιτροπῆς ἀναπληρωταὶ τούτων ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ Προέδρου, δύο τῶν μελῶν καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον Εἰσηγητοῦ.

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4591 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα» προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Δι' ὁμοίου Διατάγματος κανονισθήσεται καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 4.

Ἀνακλήσεις πληρεξουσιότητος δοθείσης διὰ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων παρὰ δικαιούχων πολεμοπαθῶν, γινόμεναι ἄλλως πως καὶ οὐχὶ καθ' ὅμοιον τρόπον, καθ' ὃν ἐδόθησαν, εἶναι ἔγκυροι καὶ ἰσχυραὶ ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν ὑποθέσεις διεπομένας ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4278.

Οἱ πληρεξούσιοι, ὧν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνεκλήθη ἡ δοθεῖσα πληρεξουσιότης, στεροῦνται παντὸς δικαιώματος πρὸς διεκδίκησιν ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 5.

Ὁρίζεται προθεσμία ἐξάμηνος, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον οἱ δικαιοῦχοι πολεμικῆς ἀποζημιώσεως νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Πολεμικῶν Ἀποζημιώσεων τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 παράγραφος Ι τοῦ Διατάγματος τῆς 29 Αὐγούστου 1929 «περὶ συγχωνεύσεως τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπηρεσιῶν κλπ.» ὁριζομένας αἰτήσεις μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν οἰκείων ὑποθέσεων.

Αἱ αἰτήσεις ὑποβληθήσονται διὰ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἄνω Διατάγματος ἀναφερομένων ἀρχῶν.

Αἱ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι, εἰς δὲ τοὺς ἐκπροθέσμως ὑποβαλόντας οὐδεμία χορηγεῖται ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν ἀποζημιώσεως συμφώνως τῷ νόμῳ 4464 καὶ τῷ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1930 ἐκτελεστικῷ Διατάγματι ὁρίζεται προθεσμία δίμηνος μὲν διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, τετράμηνος δὲ διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δικαιούχους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων παρὰ τῶν ἐν διαφερομένων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ.

2. Ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς ἀνωτέρω διαπάξεις δικαιοῦνται οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι οἱ ὄντες τοιοῦτοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ζημίας καὶ διατηρήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα μέχρι τῆς 9 Αὐγούστου 1930.

3. Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καθορισθήσονται τὸ καταβλητέον τοῖς δικαιούχοις ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἐπιδικασθησομένων ἀποζημιώσεων δυνάμει ἀποφάσεων τῆς διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 2ας Ἰουλίου 1930 συσταθείσης Ἐπιτροπῆς, ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς πάσης ἀπαιτηθησομένης δαπάνης καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ὡς καὶ τοῦ νόμου 4464.

Ἄρθρον 7.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ χορηγηθῇ ἀποζημίωσις, συμφώνως τῷ νόμῳ 4278, καὶ εἰς Ἕλληνας τὸ γένος προσφυγόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μὴ ἀποκτήσαντας τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4278.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 4278 προστίθεται ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 6 ἔχον οὕτω :

«Ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συντρέχωσιν εἰδικοὶ λόγοι μὴ προβλεπόμενοι ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων πρὸς ἀναθεώρησιν ἀποφάσεων νομίμως ἐκδοθεισῶν παρὰ τινος τῶν ἤδη ἢ τέως Ἐπιτροπῶν ἐπὶ ὑποθέσεων ζημιῶν πολέμου ἢ ὑποθέσεων προβλεπομένων ὑπὸ τῆς τελικῆς συμφωνίας τῆς Λωζάννης, αἱ ἀποφάσεις αὗται δύνανται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ παραπέμπωνται πρὸς ἀναθεώρησιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπήν.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ τοῦ νόμου τούτου δύνανται νὰ παραπέμπωσι, δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς των πρὸς αὐτεπάγγελτον ἀναθεώρησιν πᾶσαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπόφασιν, ἐφ' ἧς κατὰ τὴν κρίσιν των συντρέχει ἀποχρῶν λόγος ἀναθεωρήσεως μὴ προβλεπόμενος ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων.

Αἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀναθεωρήσεις ἀσκοῦνται μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν καὶ ἐκτελεσθεισῶν ἀποφάσεων».

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 4278 καὶ 4562 δικαιοῦχοι ἐξοφλοῦντες ἐφεξῆς τὰ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα θεωροῦνται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἀποδεχόμενοι τὰς ἐπιδικαζομένας ἀποζημιώσεις καὶ ὡς παραιτούμενοι τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως παντὸς ἐνδίκου μέσου κατὰ τῶν οἰκείων ἀποφάσεων.

2. Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πληρωθέντες δικαιοῦχοι θεωροῦνται ὡς λαβόντες γνῶσιν τῶν οἰκείων ἀποφάσεων καὶ δύνανται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τούτου νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 4562 προστίθεται παράγραφος 4η ἔχουσα οὕτω :

«Προκειμένου περὶ πτωχευσάντων πολεμοπαθῶν, ἡ ἀποζημίωσις τούτων καταβάλλεται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸν πτωχεύσαντα, ἐφ' ὅσον ἱκανοποιεῖται τὸ Δημόσιον καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ τὰς πρὸς αὐτὰς ὡς ἄνω ὀφειλὰς τούτων ἐξ ἄλλης περιουσίας των. Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς οὕτω καταβαλλομένης πρὸς αὐτοὺς ἀποζημιώσεως δὲν δύναται νὰ εἶνε πλέον τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν, τοῦ τυχὸν ἐπὶ πλέον ποσοῦ περιεργομένου εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν».

Ἄρθρον 11.

Δύναται διὰ Διατάγματος νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ ζημία παρὰ Βουλγάροις παρέχει τὸ δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν ἐφόσον αὕτη εἶνε ἄμεσος συνέπεια τῶν πολεμικῶν γεγονότων τῶν λαβόντων χώραν μέχρι τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1920 καὶ ἐὰν συν-

τρέχωσιν αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4278.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης δύναται νὰ διατεθῇ ἐκ τοῦ δανείου τῶν 700 ἑκ. δραχμῶν ποσὸν μέχρι 300.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ Διάταγμα ἀπὸ 5 Μαΐου 1928 «περὶ καθορισμοῦ ποσοστοῦ καὶ χρόνου πληρωμῆς τῶν δικαιούχων ἐξ ἀποφάσεων Μ. Δ. Δικαστηρίου κλπ.» ἐφαρμόζεται μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, καὶ εἰς τοὺς δικαιούχους, εἰς οὓς δὲν ἐφηρμόσθη, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἰσχύν του ἠτήσαντο τοῦτο οὗτοι καὶ ἐπλήρουν τοὺς λοιποὺς ὅρους αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Πρόεδρος. β' συζήτησις τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ διακανονισμοῦ ὀφειλῶν τινων αὐτοῦ».

Π. Τσαλδάρης. Συζητουμένης χθὲς τῆς ἐπερωτήσεως σχετικῶς μὲ τὸν Δῆμον Ἀθηναίων, ἐξεδηλώθησαν αἱ ἀντιλήψεις τῆς Κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις αὐτῆς ἔναντι τῶν Δήμων. Ἐτόνισα κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκείνην ὅτι ὑπερτάτη ἠθικὴ ἀρχὴ εἶναι νὰ μὴ ὑίγεται ἡ αὐτοδιοίκησις τῶν δήμων καὶ ἐξέφρασα ἐνδοιασμούς τινας ὅσον ἀφορᾷ τὴν στάσιν τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐπιβεβαιῶν ἀπροκαλύπτως τοὺς ἐνδοιασμούς μου εἶπεν ὅτι εἰς τὴν στάσιν του ἔναντι τοῦ Δήμου συνέτειναν καὶ λόγοι πολιτικοὶ συνεπείᾳ παραστάσεων τῶν φίλων του. Πρέπει νὰ εἴπω ὅτι ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς νέας Δημοτικῆς Ἀρχῆς ἡ Κυβέρνησις ἐδέσμευσε τὸν Δῆμον, ὅσον ἀφορᾷ τὰς σχέσεις του μὲ τοὺς ὑπαλλήλους καὶ ἐπέβαλλε διὰ νόμου τὴν πρόσληψιν προσώπων ἀκαταλλήλων. Τοῦτο ἦτο ἀντικανονικὸν καὶ ἐγένετο διὰ Δημοτικὴν Ἀρχὴν μὴ φρονοῦσαν φίλα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Τώρα ἡ Κυβέρνησις θέτει εἰς τὴν διάθεσιν ἑνὸς Δημάρχου ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους καὶ διότι εἶναι φίλος της ἔδωσε εἰς αὐτὸν πᾶσαν ἐξουσίαν, ὅπως ρυθμίσῃ τὰ τῶν ὑπαλλήλων ὅπως θέλει. Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν ὡρισμένου συμβουλίου ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου καὶ τὸ συμβούλιον αὐτὸ θὰ καθορίσῃ τὴν θέσιν των. Τὸ Συμβούλιον ὅμως αὐτὸ ἀπαρτίζεται ἀπὸ Διοικητικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τέσσαρα μόνον μέλη του—δύνανται νὰ ἀποτελέσουν ἀπαρτίαν. Θεσπίζοντες τοιοῦτόν τι εἴχατε τὴν ἔννοιαν τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν Δήμων; Εἴχατε ὑπ' ὄψιν τὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος; Ἐὰν στερήσητε τοὺς ὑπαλλήλους τῆς ἀσφαλείας, τὴν ὁποίαν παρέχουν εἰς αὐτοὺς οἱ νόμοι, δὲν θὰ ἔχετε ὑπαλλήλους. Τὸ Νομοσχέδιον αὐτὸ ἐστηρίχθη ἐπὶ κομματικῶν ἀντιλήψεων καὶ δὲν πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς, συνιστῶ δὲ εἰς τὸν Ὑπουργὸν νὰ τὸ ἀποσύρῃ διότι εἶναι καὶ ἀντισυνταγματικόν. Χθὲς ἀκόμη ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔλεγεν, ὅτι ἀπηγορεύθη εἰς τοὺς Δήμους ἡ σύναψις ὁμολογιακῶν δανείων. Ὁ ἰδικός του ὅμως Δήμαρχος δύναται ἐξαιρετικῶς διὰ τοῦ Νομοσχεδίου αὐτοῦ νὰ συνάψῃ δάνειον 30 ἑκατομμυρίων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἴπομεν ὅτι ἀπαγορεύονται νὰ γίνωνται ὁμολογιακὰ δάνεια. Εἴπομεν νὰ μὴ ἐκδίδωνται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διότι αὐτὴν τὴν σύστασιν εἴχαμεν ἀπὸ τοὺς Τραπεζίτας μας. Γνωρίζετε ὅτι διὰ τὸν Ὀργανισμὸν τῆς Κορίνθου ἐκάμαμεν δάνειον. Τί λόγον ἔχομεν ἄλλως τε νὰ μὴ γίνωνται ἐσωτερικὰ δάνεια τῶν Δήμων.

Π. Τσαλδάρης. Ἔχετε δύο μέτρα καὶ δύο στθμά. Εἰς ἄλλον Δῆμον δὲν ἐπετρέψατε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἐπέτρεψα διότι δὲν ἐζήτησαν. Εἴπατε χθὲς ὅτι δὲν ἔχετε μεγάλην ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων. Ἐὰν εἴχατε μεγαλυτέραν ἐπαφὴν θὰ σᾶς ἔλεγεν, ὅτι δὲν ἐζήτησε τοιοῦτο δάνειον. Τὸ δάνειον ἄλλως τε τῶν ὑπονόμων θὰ εἶναι ὁμολογιακόν.

Π. Τσαλδάρης. Εἴπατε χθὲς ὅτι οἱ φίλοι σας σᾶς ἐπέστησαν τὴν προσοχήν σας ὅσον ἀφορᾷ τὸ δάνειον τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Οἱ φίλοι μου μοῦ εἶπον—φρόντισε νὰ ἔρῃς μίαν ἀσφάλειαν, ὥστε τὸ δάνειον νὰ χρησιμοποιηθῇ πραγματικῶς διὰ τοὺς δρόμους.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ ἠμποροῦσα καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς ἐπαναλάβω τὸ ἴδιον διατί νὰ δώσητε εἰς τὸν Δήμαρχον αὐτὸν 30 ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα θὰ ἠμποροῦσε νὰ χρησιμοποιήσῃ κομματικῶς; Δὲν θέλω καὶ δὲν ὑποστηρίζω τοιοῦτόν τι.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀλλὰ ἐζήτησε τὴν ἄδειαν ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης καὶ τὴν ἐδώσαμεν, ὅπως ἐζήτησεν καὶ ὁ Δῆμος Ἀθηναίων καὶ ἐδώσαμεν ἐπίσης τὴν ἄδειαν.

Π. Τσαλδάρης. Ἐκείνου ὅμως ἐνεπιστεύθητε πλήρη διαχείρισιν, τοῦ δὲ Δημάρχου Ἀθηναίων δὲν ἐμπιστεύεσθε. Ἔχω ἄλλως τε καὶ πρόχειρον παράδειγμα τῆς στάσεως τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι ἄλλου Δημάρχου. Ἐψηφίσατε Νόμον καὶ ἀφαιρεῖτε ἀπὸ τὸν Δῆμον Παγασῶν 1.300.000 διὰ νὰ κάνετε ἔργα ποὺ δὲν εἶναι ἰδικά του.

Ν. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δὲν διηρέθησαν ἀπὸ συμμέτειαν διὰ τὸν Δήμαρχον, ἀλλὰ ἐδρύθη ἰδιαίτερον Ταμεῖον καὶ ἐπεβαρύνθη διὰ συνδρομῶν ὅλων τῶν γύρω περιφερειῶν. Εἶναι δὲ ἀναμφισβήτητον ὅτι καὶ ὁ Δῆμος Παγασῶν ὠφελεῖται ἐκ τῶν ἔργων ἐκείνων.

Δ. Κουντούρης. Ἔπρεπεν ὁ Δήμαρχος Παγασῶν, ἀντὶ νὰ μεριμνᾷ περὶ ἐκκλησιῶν καὶ θεάτρων, νὰ συγχαρῇ τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἐψήφισε νόμον ἐξυπηρετοῦντα τὴν ὁδοποιΐαν τοῦ Πηλείου.

Π. Τσαλδάρης. Ποῖος σᾶς ἔδωσε αὐτὸ τὸ δικαίωμα, τοῦ νὰ ἀφαιρῆτε τὰς πρόσοδους τῶν Δήμων δι' ἄλλους σκοπούς. Ὀφείλω νὰ διακηρύξω ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπεμβαίνει εἰς τὰ τῶν Δήμων παρὰ τὸν Νόμον καὶ τὸ Σύνταγμα καὶ πᾶσαν ἠθικὴν ἀρχὴν ἐνεργοῦσα ἀπολύτως κομματικῶς.

Π. Εὐριπαῖος. Ἰστὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁ ἐκλεγεὶς Δήμαρχος ὑπέσχετο ὅτι πράγματι θὰ ἐξυπηρετήσῃ ἐν πολλοῖς τὰ δημοτικὰ πράγματα. Ἦτο τοιαύτη ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης ὥστε τὸ προσωπικόν του εἶχεν ἀνέλθει εἰς 428 ὑπαλλήλους ὅσους δηλαδὴ ἔχει καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς ὅλον τὸ Κράτος. Συνετάχθη λοιπὸν ἕνας ὀργανισμὸς διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ὑπάλληλοι περιορίζονται εἰς 329 καὶ ὁ ὀργανισμὸς ἐνεκρίθη παμψηφεὶ ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἐξ ἀντιθέτων πρὸς τὸν Δήμαρχον. Ὁ ἀξιότιμος Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ὡμίλησε καὶ περὶ αὐτοδιοικήσεως καὶ εἶπεν ὅτι τὸ Νομοσχέδιον καταργεῖ τὴν ἔννοιαν τῆς αὐτοδιοικήσεως. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τοῦ ὑπομνήσω ὅτι ἡ ἔννοια τῆς αὐτοδιοικήσεως δὲν σημαίνει αὐτονομίαν, διότι καὶ οἱ αὐτοδιοικούμενοι ὀργανισμοὶ εἶναι μόρια τοῦ Κράτους δρῶντα ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν νομοθετημάτων, τὰ ὁποῖα ὁρίζει αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος. Αὐτοδιοίκησις δὲν θὰ εἴπῃ αὐτονομία δὲν θὰ εἴπῃ ἀναρχία. Ἀλλὰ θὰ εἴπῃ διοίκησις καθοριζομένη ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ Κράτους. Ἐπιστημονικῶς συζητεῖται ἡ ἔκτασις καὶ ὁ βαθμὸς τῆς αὐτοδιοικήσεως. Σήμερον μάλιστα καὶ τὰ μᾶλλον ἡμῶν προηγμένα Κράτη, ἡ Γερμανία, ἡ Γαλλία καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία ἀνεθεώρησαν τὰς σκέψεις των περὶ διοικήσεως αὐτοδιοικουμένων ὀργανισμῶν. Καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ Κράτους τὸ ὁποῖον ἀσκεῖ τὸ ἰμπέριουμ τῆς ὅλης διοικήσεως. Ἐξετάζων ἀκολούθως τὰ διάφορα ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου λέγει ὅτι οὐδεμία ἀδικία θὰ λάβῃ χώραν ἐφ' ὅσον ἀποζημιωθῶσιν οἱ ἀπερχόμενοι ὑπάλληλοι διὰ πιστώσεως 7 ἑκατομμυρίων καὶ παρακαλεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπως τροποποιήσῃ τὸ ἄρθρον 3 οὕτως ὥστε αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου νὰ μὴ εἶναι ἀνέκκλητοι. Τὸ Νομοσχέδιον εἶναι καθ' ὅλα πλῆρες καὶ ἔχει

ὑποχρέωσιν καὶ αὐτὴ ἡ ἀντιπολίτευσις νὰ τὸ ψηφίσῃ, ἐὰν θέλῃ νὰ ἴδῃ τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης ἐξικνούμενον εἰς τὴν ἀποστολήν, εἰς ἣν ἐτάχθη ἡ πρωτεύουσα τῆς Βορείου Ἑλλάδος.

Ν. Τζερμιᾶς Νομίζω ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν εἶναι σύμφωνον πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Διὰ νὰ εἶναι σύμφωνον πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὸ ἄρθρον 1 ἡ συμμετοχὴ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δήμου, ὁ ὁποῖος εἶναι πρόσωπον διοριζόμενον ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημάρχου καὶ εὑρισκόμενον ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιρροήν του. Νὰ τεθῇ ἐπίσης διάταξις ὅτι τὸ Συμβούλιον συνιστᾶται ἐφ' ἅπαξ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 3 πρέπει νὰ τροποποιηθῇ καὶ περὶ τούτου ὑπάρχει σχετικὴ τροπολογία (ἀναγινώσκει). Εἰς δὲ τὸ ἄρθρον 4 ὅπως διατυποῦται ἡ διάταξις εἶναι ἀντισυνταγματική, διότι πρέπει νὰ κρίνῃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἐνῷ εἰς τὸ ἄρθρον 3 ὀρθὸν εἶναι νὰ θεσπισθῇ, ὅτι θὰ ἀποφασίζῃ ἡ ἐπιτροπή. Ἐπίσης εἰς τὰς συντάξεις πρέπει νὰ συμπεριληφθοῦν καὶ οἱ ὑπηρέται ἐφ' ὅσον μάλιστα τοὺς γίνεται καὶ κράτησις.

Ὁ κ. ***Ι. Ἀποστόλου*** ποιεῖται τὰς αὐτὰς συστάσεις περὶ τῶν ὑπηρετῶν.

Ν. Τζερμιᾶς. Καταλήγων τονίζει ὅτι τὸ νομοσχέδιον, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν παρατηρήσεων ποὺ ἔκανε, εἶναι ἀναγκαῖον καὶ πρέπει νὰ τύχῃ τῆς ψήφου τῆς Βουλῆς.

Μ. Σαμαρᾶς. Γνωρίζετε λέγει τὴν ὀλιβερὰν ἱστορίαν τῶν δημοτικῶν πραγμάτων ἐν Θεσσαλονίκῃ τῶν τελευταίων ἐτῶν. Ἡ Μακεδονικὴ πρωτεύουσα ἡ συμπρωτεύουσα τοῦ Κράτους, εὑρισκομένη ἐν τῇ ἀναδημιουργίᾳ της καὶ ἔχουσα νὰ ἐκτελέσῃ τόσα ἔργα κολοσσιαῖα ἀνάλογα τῆς θέσεώς της καὶ ὡς τῆς πρώτης πόλεως τοῦ Κράτους, ἥτις ὑποπίπτει εἰς τὴν ἀντίληψιν παντὸς εἰσερχομένου ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπουλώσῃ τόσας πληγὰς ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τῆς εἰσρεύσεως ἐν αὐτῇ τόσων ἀδελφῶν προσφύγων δημιουργησάντων τόσους συνοικισμούς, εἶχεν ἀνάγκη τοῦ δραστηριοτέρου δημάρχου δυστυχῶς ὑπῆρξεν ἀτυχὴς καὶ οἱ δύο ἐκλεγέντες αἱρετοὶ δήμαρχοι διώκησαν κατὰ τρόπον γνωστὸν εἰς τὸ Πανελλήνιον, ὁ νέος δήμαρχος, εὑρὼν μίαν τοιαύτην ὀλιβερῶς ἀνώμαλον κατάστασιν καὶ ὑπεραρίθμους ἑκατοντάδας ὑπαλλήλων τῶν πλείστων ἀνικάνων καὶ ἀγραμμάτων καὶ μὲ ἐκκρεμῆ χρέη καθ' ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ περὶ τὰ 40 ἑκατομμύρια, κατώρθωσε εἰς διάστημα τόσων μηνῶν μὲ τὰ διακρίνοντα αὐτὸν προσόντα καὶ τὴν σωφροσύνην του καὶ μὲ τὴν συνεργασίαν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὅπερ ἐξήχθη εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του, νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν κατάστασιν, νὰ ψηφίσῃ τὸν νέον ὀργανισμὸν καὶ νὰ ἐπανέλθῃ ἐν τῷ Δήμῳ μὲ τὸ παρὸν νομοσχέδιον, ὅπερ εἰσηγήθη, ἡ ἀπαραίτητος διοικητικὴ τάξις. Καταλήγων ἐκφράζει τὴν ἀπορίαν του, πῶς ἐλέχθη ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι ἀντισυνταγματικὸν καὶ ὅτι ἀντίκειται εἰς τὸν θεσμὸν τῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀφοῦ τὸ αἱρετὸν δημοτικὸν συμβούλιον παμψηφεὶ τὸ ζητεῖ, καὶ τονίζει ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ ψήφισίς του, λαμβανομένης μόνον προνοίας καὶ διὰ τοὺς κλητῆρας (χειροκροτήματα).

Φωναί. Δεκτόν, δεκτόν.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ὅσοι λέγει ἐξ ἡμῶν κατέγιναν περισσότερον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, γνωρίζουν ὅτι εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ἐγεννήθη τὸ ζήτημα τῆς πρωτευούσης, τοῦ δημιουργηθέντος κράτους. Ὑπεστηρίχθησαν περὶ τούτου διάφοροι γνῶμαι, ἄλλοι ἤθελον τὴν Κόρινθον ὡς πρωτεύουσαν, ἄλλοι ἤθελον τὰς Πάτρας καὶ ἄλλοι ὑπεδείκνυον ἄλλας πόλεις. Ἀμφιβάλλω ὅμως ζωηρῶς, ἂν ἡ ἐπικράτεια τότε εἶχε τὴν σημερινήν της ἔκτασιν, ὅτι θὰ ὑπῆρχε ἀμφιβολία παρ' ὅλην τὴν αἴγλην ἡ ὁποία ἐπιστέφει τὰς Ἀθήνας, ὅτι ἡ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ Θεσσαλονίκη (εὖγε, εὖγε χειροκροτήματα), τόσην ἔχει σποδαιότητα διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἡ Θεσσαλονίκη καὶ εὐλόγως ὠνομάσθη συμπρωτεύουσα. Ὅταν λοιπὸν πρόκειται περὶ τοιαύτης πόλεως, τοσαῦτα συγκεντρούσης μεγάλα προσόντα, νομίζω ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ στρέφεται ἀμέριστος πρὸς αὐτὴν ἡ προσοχὴ τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν Βουλῶν. Δὲν γνωρίζω ἂν ὀρθῶς ἐπεξετάθη ἀπὸ τῆς ἐλευθερώσεως καὶ ἐκεῖ τὸ ἐν ἰσχύϊ δημοτικὸν σύστημα, ἀλλ' ἅπαξ εὑρέθημεν ἐν ἐφαρμογῇ αὐτοῦ, ποῖα ἦσαν τὰ ἀποτελέσματά του; Ἀπηλλάχθησαν δημοτικοὶ ἄρχοντες, ὧν ἀπέχω νὰ κρίνω τὴν πολιτείαν χωρὶς ὅμως νὰ δύναμαι νὰ ἀποκρύψω ὅτι ἡ δρᾶσίς των ἦτο ἀτυχεστάτη. Ἐσχάτως ἀπελύθη ὁ προτελευταῖος δήμαρχος καὶ ἡ πόλις ἀνέδειξε εἰς τὸ δημοτικὸν ἀξίωμα ἄριστον πολίτην, ἔχοντα σπάνια προσόντα (χειροκροτήματα), καὶ ὑποσχόμενον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τῆς πόλεως καὶ ὄχι τὰ κομματικὰ (χειροκροτήματα).

Ὁ νέος δήμαρχος ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ μοῦ ἀνέφερεν ὅτι θέλει νὰ ἐργασθῇ, ἀλλ' ὅτι χρειάζεται τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἰδού, μοῦ εἶπε, πρὸ ποίας καταστάσεως εὑρίσκομαι. Τὰ ἀλεπάλληλα καθεστῶτα ἐπολλαπλασίασαν τοὺς ὑπαλλήλους εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ ἀναπνεύσω. Οἱ ἀπολυόμενοι παρὰ τοῦ ἑνὸς καθεστῶτος ἐπανεφέροντο παρὰ τοῦ ἄλλου παραμενόντων καὶ τῶν παλαιῶν.

Π. Τσαλδάρης. Συνεπείᾳ νόμου ὃν ἐψηφίσατε.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Δὲν σᾶς διέκοψα, κ. Πρόεδρε. Ἦλθε, συνεχίζει, τὸ τρίτον καθεστὼς, ἀπολύσαν καὶ αὐτὸ ὑπαλλήλους. Ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἐθεωρήθησαν κακῶς ἀπολυθέντες. Οὕτω ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων εἶνε πολλαπλάσιος. Διωρίσθησαν εἶτα τινὲς τῶν ἀπολυθέντων ὡς ἔκτακτοι, ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἠξίωσαν ὅτι εἶνε μόνιμοι καὶ προέκυψαν ἀγωγαὶ καὶ δίκαι κατὰ τοῦ δήμου. Ἡ κατάστασις αὕτη στοιχίζει 25 ἑκατομμύρια, ἐνῷ τὰ ὅλα τακτικὰ ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 50 ἑκατομμύρια ἐτησίως. Καὶ οὕτω τὸ ἥμισυ τῶν ἐσόδων τοῦ δήμου διατίθεται διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν διαφόρων ὑπαλλήλων. Ταῦτα δὲν εἶνε γνώμη μου. Δημοτικὸς σύμβουλος, μὴ φίλα φρονῶν πρὸς τὸν Δήμαρχον, χρηματίσας ὡς δημάρχων καὶ φίλος, ἂν δὲν ἀπατῶμαι τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, διαμαρτύρεται διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ λέγει ὅτι, τὸ 1/3 τῶν τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ἐσόδων τοῦ δήμου διατίθεται διὰ τοὺς ὑπαλλήλους. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διαθέτει 17 ἑκατομμύρια δραχμὰς ἐτησίως διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, ἐνῷ ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης πληρώνει διὰ τὴν ἰδίαν αἰτίαν 25 ἑκατομμύρια. Τοιαύτην μοὶ παρέστησε τὴν κατάστασιν ὁ Δήμαρχος Θεσσαλονίκης καὶ τὴν διεπίστωσα καὶ ἐγὼ ἐκ τῶν προσαχθέντων στοιχείων. Μοῦ προσέθεσεν ὁ κ. Δήμαρχος Θεσσαλονίκης, ὅτι τόσον ἀπαραίτητος εἶνε ἡ ἐκκαθάρισις, ὥστε αὐτὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ἀντιθέτων φρονημάτων, ἀπεφάνθη ὅτι εἶνε ἀνάγκη ἐκκαθαρίσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ ὑπέδειξε καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκκαθαρίσεως, ὅστις εἶνε ὁ διατυπούμενος ἐν τῷ νομοσχεδίῳ. Δηλαδὴ τὸ περιεχόμενον τοῦ νομοσχεδίου εἶνε ἀπόφασις τῆς αἱρετῆς ἀρχῆς τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ συνεπῶς ἡ αἰτίασις τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος περὶ ἀντισυνταγματικότητος τοῦ νομοσχεδίου, ὡς προσβάλλοντος τὴν αὐτοδιοίκησιν, εἶνε ἀβάσιμος. Εἰς Δήμαρχον πόλεως τοιαύτης ἀξίας καὶ μέλλοντος προσερχόμενον μετὰ τόσης εἰλικρινείας ἐνώπιον οἱουδήποτε ἐξ ἡμῶν ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ζητοῦντος τὴν συνδρομὴν τῆς Κυβερνήσεως, ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἄρνησις τῆς συνδρομῆς αὐτῆς καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ Ὑπουργός, ὅστις θὰ ἀνελάβανε τὴν εὐθύνην τῆς μὴ ὑποβολῆς τοιούτου νομοσχεδίου; Οὐδαμῶς, καὶ τὸ πιστεύω ἀκραδάντως, ὅτι καὶ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν θὰ ἠρνεῖτο ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν ὑποβολὴν τοιούτου νομοσχεδίου. Ἀλλὰ μὴ τυχὸν ὅπως καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἐξόδου τῶν ὑπαλλήλων δὲν λαμβάνεται πρόνοια περὶ τῆς τύχης των; 71/2 ὅλα ἑκατομμύρια ἐγγράφονται δι' ἀποζημιώσεις τῶν ἐξερχομένων καὶ εὐεργετικαὶ διατάξεις περὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν λαμβάνονται καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι καὶ περὶ τῆς περαιτέρω τύχης των θὰ φροντίσῃ ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ Θεσσαλονίκης. Δύναμαι ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ νὰ προσθέσω

ὅτι ὁ νέος Δήμαρχος οὐδένα μέχρι τοῦδε διώρισεν ὑπάλληλον.

Σ. Τσακμάνης. Αὐτὸ εἶνε ἀληθέστατον.

Ν. Μαντᾶς. Τώρα θὰ τοὺς διορίσῃ.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Κατὰ τὸν δημοτικὸν νόμον. Ἀλλά, συνεχίζει, μοῦ φαίνεται ὅτι ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κατέκρινε ἄλλα σχετικὰ νομοσχέδια καὶ ὄχι τὸ παρόν. Δὲν νομίζω ὅτι ἀνήκει εἰς ἐμὲ νὰ ἀπαντήσω δι' ἄλλα νομοσχέδια, ἀφοῦ ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος παρ' ὅλων ὁμολογεῖται, ὅτι παρακολουθεῖ τὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν μετὰ τόσης ἐπιμελείας καὶ ἠδύνατο νὰ ἀποδίδῃ διάφορον γνώμην εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, δύναται καὶ οὗτος νὰ ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸν διάφορον τοιαύτην, διότι ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶχεν ἀντίθετον γνώμην εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Π. Τσαλδάρης. Εἰς τὰς μεταβατικὰς διατάξεις.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Ἤδη ὅτε ψηφίζεται ὁ νόμος ἐνισχύων τὰς ἀποφάσεις τῶν αἱρετῶν ἀρχόντων, νομίζει ὅτι τοῦτο εἶνε ἀντισυνταγματικόν. Εὐτυχῶς ἔχει ἱδρυθῇ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, ὅπερ μᾶς ἀσφαλίζει καὶ ἀπὸ τὰς βεβουλευμένας καὶ ἀπὸ τὰς σφαλερὰς παρερμηνείας τῶν νόμων. Εἰς τὰς κατ' ἰδίαν διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου δὲν γνωρίζω ἂν ἐπέφερεν ἀντιρρήσεις ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Ἄλλο ὅμως μέλος τῆς Βουλῆς ἐπέφερε παρατηρήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄρθρον 3. Δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι ἡ ἀντίρρησις ἐνέχει σοβαρότητος.

Ἀλλ' ἡ διάταξις ἐτέθη διὰ νὰ προλάβῃ ἀνωμαλίας εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῆς διοικήσεως τοῦ Δήμου καὶ ἐνδεχομένας προστριβάς, καὶ ἐὰν τυχὸν ἔχῃ ἀντίθετον γνώμην ἡ Βουλὴ δὲν θὰ ἠρνούμην ἐγὼ τὴν ἀπάλειψίν της. Ὡς πρὸς τὴν ἐπίκρισιν διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Δήμου ἐν τῷ Συμβουλίῳ μοῦ εἶνε δύσκολον νὰ ἐξέλθω ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀποφαθέντος ρητῶς νὰ γίνῃ ἡ ἐκκαθάρισις παρ' ὡρισμένων προσώπων καὶ ἑπομένως δὲν δύναμαι νὰ συναινέσω εἰς τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν. Ἄλλην ἔνστασιν, ἐπιλέγει, δὲν ἤκουσα κατὰ τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἐλπίζω, ὅτι ἡ Βουλὴ συμμεριζομένη τὴν γνώμην μου περὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης, ὅπως ταχυτοποιηθοῦν ὡς τάχιστα τὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης, προθύμως θὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον. (Χειροκροτήματα).

Ν. Τζερμιᾶς. Διὰ τοὺς κλητῆρας, κύριε Ὑπουργέ, τί θὰ γίνῃ;

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Τὸ δεχόμεθα αὐτό.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εὐθείαν ἔκαμεν ὁδὸν εἰς τὴν ἀπάντησίν του προσφυῶς ἀποφυγὼν νὰ ἀπαντήσῃ διὰ τὴν γενικωτέραν πολιτικήν, δι' ἣν ἔφερα τὴν Κυβέρνησιν. Εὑρέθην, λέγει, πρὸ ἀνάγκης καὶ ἔφερα τὸ νομοσχέδιον. Ὁ λόγος μου ὅμως ἐσκόπει νὰ ψέξῃ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν διάφορον πολιτικήν, ἣν τηρεῖ ἀπέναντι τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων ἀναλόγως τῆς πολιτικῆς των. Τοῦτο εἶνε τὸ μεμπτότερον, διότι διὰ τούτου διδάσκομεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι τὰ πάντα τὰ διέπει τὸ κομματικὸν συμφέρον. Τοῦτο, τονίζει, ἤθελα νὰ ψέξω καὶ εἶνε περιττὸν νὰ καυχᾶται ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Δημάρχων, ἀφοῦ καθιστᾷ τοὺς Δήμους ἐξαρτήματά της. Ἀλλὰ θὰ εἴπω εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐξετάζοντα μετὰ ψυχραιμίας καὶ καθ' ὑπερτος τὰ πράγματα, νὰ μοῦ δώσῃ τὴν ἀπάντησιν, ὅτι δὲν εἶνε ἀντισυνταγματικὸν τὸ νομοσχέδιον, ἀφοῦ ἀποκρυσταλλώνει ἀποφάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Δέχεται δηλαδὴ ὁ κ. Ὑπουργός, ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ δεσμεύονται ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Δὲν εἶπα τοιοῦτόν τι.

Π. Τσαλδάρης. Εἴπατε ὅτι δὲν μπορεῖτε νὰ ἀποκλίνετε ἀπ' αὐτό, διότι τὸ κατήρτισε τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον. Οὕτω τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶνε ὑπεράνω τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) Δὲν ἐλέχθησαν αὐτά. Σᾶς εἶπον, ὅτι τὸ θεωρῶ ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον, ὥστε δὲν τολμῶ νὰ τὸ μεταβάλω. Προσέθεσα ὅτι ὑμεῖς ἀξιοῦτε νὰ ἔχωμεν ἀπόφασιν αἱρετῶν ἀρχόντων καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἶνε αὐτή.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ἐπ' αὐτὸ σᾶς κατηγορῶ. Διότι οἱ αἱρετοὶ ἄρχοντες πρέπει νὰ μένουν ἐλεύθεροι καὶ νὰ ἀποφασίζουν τὰ τοῦ οἴκου των.

Π. Εὐριπαῖος. Καθὼς γνωρίζετε, εἰς τὴν Γερμανίαν κατέπεσαν αὐτοὶ οἱ θεωρίαι περὶ αὐτοδιοικήσεως.

Π. Τσαλδάρης. Ἀρίστη ἡ Γερμανία καὶ πάρετε τὸ Σύνταγμα τὸ ἰδικόν μας, διότι ὅλα τὰ ἄλλα ποὺ μοῦ λέγετε εἶνε ἀφορμὴ πρὸς καταστρατήγησιν τοῦ Συντάγματος καὶ δὲν ἠμπορεῖτε νὰ μοῦ λέγετε, ὅτι πρέπει νὰ συγκροτῆται τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ ἀπὸ τὸν Γενικὸν Γραμματέα, ὅστις εἶνε ὑπάλληλος καὶ δύναται νὰ ἔλθῃ καὶ εἰς σύγκρουσιν μὲ τὸν Δήμαρχον, καὶ τότε ἢ δὲν ὑπάρχει ὑπαλληλία ἢ δὲν ὑπάρχει αὐτοδιοίκησις καὶ ἐπειδὴ θὰ συμμετάσχουν καὶ 3—4 ὑπάλληλοι αὐτὰ ὅλα τὰ θεωρεῖτε αὐτοδιοίκησιν. Διὰ τοῦτο σᾶς κατηγορῶ, ὅτι δὲν κρατεῖτε τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς ποὺ ἔπρεπε νὰ μᾶς διέπουν. Σήμερον καταρτίζετε ἕνα νόμον διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, αὔριον κάμετε ἕνα ἄλλον διὰ τὰς Πάτρας καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν λέγεται νομιμότης, διότι μπορεῖ νὰ γίνωνται ἐπὶ τῇ βάσει νόμου, ἀλλὰ αὐτὸ εἶνε αὐθαιρεσία τῆς Κυβερνήσεως, ποὺ εἰσηγήθη τὸν νόμον καὶ τῆς Βουλῆς ποὺ τὸν ἐψήφισε.

Μὴ ἐξακολουθήτε, κ. Ὑπουργέ, νὰ ὑποστηρίζετε τοιαύτας ἰδέας καὶ νὰ τὰς περικαλύπτετε μὲ τὸ ἐνδιαφέρον σας διὰ τὴν Θεσσαλονίκην. Καὶ διὰ τὸ μικρότερο χωριὸ τῆς Ἑλλάδος πρέπει νὰ ἔχωμεν ἐνδιαφέρον. Καὶ ἐγὼ ἐξεδήλωσα τὸ ἰδιάζον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, διότι ἡ πόλις αὕτη ἀποτελεῖ τὸν κρίκον τὸν συνδέοντα τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰς ἄλλας χώρας καὶ κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ τὴν Κρατικὴν καὶ Ἐθνικὴν σημασίαν τῆς πόλεως ταύτης. Ἀλλὰ τὸ ὅτι πρέπει νὰ ἐκδηλώνεται τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, δὲν σημαίνει ὅτι πρέπει νὰ παραβαίνωμεν κάθε πολιτικὴν ἀρχήν. Τὸν νέον Δήμαρχον δὲν τὸν γνωρίζω, ἀλλὰ σέβομαι ἐν αὐτῷ τὴν θέλησιν τοῦ Λαοῦ. Πρέπει ὅμως νὰ μὴ τὸν καταστήσωμεν αὐθαίρετον ἄρχοντα, ἀλλὰ νὰ τὸν ἀφίσωμεν μὲ τὰ δικαιώματα ποὺ τοῦ ἔδωκεν ὁ Λαός. Λέγετε ὅτι λαμβάνετε πρόνοιαν διὰ τοὺς ὑπαλλήλους, ἀλλὰ τὰ χρήματα τὰ δίδει ὁ Λαὸς τῆς περιφερείας ἐκείνης καὶ νομίζετε ὅτι εἶνε πρόνοια, νὰ ὑποχρεώνεται ἡ περιφέρεια ἐκείνη νὰ πληρώσῃ αὐτὰ τὰ χρήματα πρὸς ἐξυπηρέτησιν πολιτικῶν σκοπῶν. Τοῦτ' αὐτὸ ἐκάματε καὶ μὲ τὸ ἄλλο νομοσχέδιον, ποὺ ὑπεχρεώσατε τὸν Δῆμον Ἀθηναίων νὰ πληρώσῃ διὰ τοὺς ἐξελθόντας ὑπαλλήλους. Ἀλλὰ αἱ ὑποχρεώσεις αὐταὶ μὲ τὰς ὁποίας ἐπιβαρύνονται οἱ Δῆμοι δὲν εἶνε πρόνοια, ἀλλ' ἁπλούστατα τὰς βάζετε διὰ νὰ κάμετε τὰ κέφια σας. (Χειροκροτήματα).

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Εὑρισκόμεθα, λέγει εἰς κάποιαν ἀντίθεσιν μὲ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅστις νομίζει ὅτι ἐξυπηρετεῖται ἡ αὐτοδιοίκησις, ἐὰν μένῃ ἕνα δυσανάλογον προσωπικὸν καὶ δὲν ἐξυπηρετεῖται ὅταν μὲ ἰδικήν της ἀπόφασιν ἐκκαθαρίζεται τοῦτο. Μᾶς εἶπεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος διὰ τὰ 7 1)2 ἑκατομμύρια πόθεν τὰ πέρνετε; Ἀλλὰ τὰ 7 1)2, τὰ 17 1)2, τὰ 117 1)2, δὲν ἠξεύρω πόσα ἑκατομμύρια ποὺ θὰ ἐλάμβανον παραμένοντες οἱ ὑπάλληλοι, πόθεν θὰ τὰ ἔπερνον; Νομίζω, ἐπιλέγει, ὅτι τοιοῦτοι ἰσχυρισμοὶ δὲν εἶνε ἄξιοι τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος.

Μ. Μαντᾶς. Μετὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, λέγει, ἐψηφίσθη ὁ νόμος ὑποχρεώνων τοὺς Δήμους νὰ κρατήσῃ τοὺς Φιλελευθέρους ὑπαλλήλους, καὶ τώρα ἔρχεται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ μᾶς λέγει, τί θέλετε νὰ κάμωμεν ἀφοῦ ἐπληρώνει ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης διὰ πολλαπλασίους ὑπαλλήλους; Θὰ ἔπρεπεν ἁπλούστατα νὰ καταργήθῃ τὸν νόμον ἐκείνον. Ὁ σκοπὸς τοῦ παρόντος νομοσχεδίου εἶνε προφανής. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρώην Δημάρχου Μάνου ἐθορύβησε τοὺς Φιλελευθέρους καὶ πρόγραμμα αὐτῶν ἦτο ἡ ἐκπόρθησις τοῦ Δήμου, καὶ θέρους καὶ πρόγραμμα αὐτῶν ἦτο ἡ ἐκπόρθησις τοῦ Δήμου, καὶ ἐνῷ ὑπάρχουν τόσοι Δήμαρχοι Φιλελευθέροι μὲ ἀτασθαλίας, ἀντὶ νὰ στείλετε τὸν Δήμαρχον ἐκεῖνον εἰς τὴν δικαιοσύνην, τὸν ἐπαύσατε διὰ νὰ ἀρώσητε τὸν Δῆμον. Εἶνε λυπηρόν, τονίζει, διότι ὁ κ. Ὑπουργὸς τὸ πρῶτον νομοσχέδιον ποὺ φέρνει εἶνε τὸ παρόν, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ φέρῃ καταργητικὸν τοιοῦτον τοῦ ὑπάρχοντος νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου πληρώνονται οἱ παραμένοντες παρὰ τὴν θέλησιν τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν ὑπάλληλοι. Ἡ κομματικὴ πρόθεσις τοῦ νέου νομοσχεδίου εἶνε προφανής. Προνοεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ παυθέντας ὑπαλλήλους.

Π. Εὐριπαῖος. Θὰ ἐπανέλθουν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσόντων τοῦ νόμου.

Μ. Μαντᾶς. Ἀλλὰ μὲ τὸν νόμον αὐτὸν ἀπελύθησαν, καὶ ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶνε κομματικὸν ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἀρνεῖσθε προσφυγὴν εἰς τοὺς ἀπολυθησομένους.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν) Δέχομαι νὰ ἀπαλειφθῇ ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς προσφυγῆς.

Μ. Μαντᾶς. Τότε ἀπαλείψατε τὸ ἄρθρον. Ἐπίσης, συνεχίζει, δὲν πρέπει νὰ συμμετέχῃ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Δήμου, ἀλλὰ νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ συμβούλου. Μὲ τὴν ταχυδρομικὴν, τονίζει, ποὺ τηρεῖτε ἀναμιγνυόμενοι εἰς τὴν δημοτικὴν διοίκησιν θὰ ἀναγκάσετε καὶ τὰς διαδόχους Κυβερνήσεις νὰ λαμβάνουν τὰ ἴδια μέτρα καὶ νὰ καταρεύσῃ ἡ αὐτοδιοίκησις καὶ νὰ γίνωνται ἀσυμπαθῆ τὰ Νομοθετικὰ Σώματα εἰς τὸν Λαόν. Διὰ τοῦτο, ἐπιλέγει, πιστεύομεν ὅτι καὶ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ θὰ ζήσῃ ὅσον καὶ ἡ Βουλὴ αὐτὴ καὶ δικαίως οἱ διάδοχοί σας θὰ σαρώσουν τὰ κομματικὰ αὐτὰ κατασκευάσματα.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναλεχθέντος τοῦ συνόλου.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ διατηρήσεως τῶν παρὰ τῷ Τμήματι Προστασίας Θυμάτων Πολέμου τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ὑπηρετούντων ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων μέχρι 31 Μαρτίου 1932».

Περὶ διατηρήσεως τῶν παρὰ τῷ Τμήματι Προστασίας Θυμάτων Πολέμου τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ὑπηρετούντων ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων μέχρι 31 Μαρτίου 1932».

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ ὑπηρετοῦντες δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ διακοπῆς τῆς πολεμικῆς συντάξεως κλπ.» ἡμερομίσθιοι ὑπάλληλοι παρὰ τῷ Τμήματι Προστασίας Θυμάτων Πολέμου τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, καθιεριζόμενοι δυνάμει τοῦ παρόντος ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1930 εἰς 60 διατηροῦνται μέχρι τέλους Μαρτίου 1932.

Οὗτοι ἀπολύονται, διατηροῦνται ἢ ἀντικαθίστανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἡμερησία δ' ἀποζημίωσίς των δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τῶν 50 δραχμῶν.

Ἐγκρίνεται ἡ ἀναγραφὴ πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως δραχ. 1.100.000 δι' ἀποδοχὰς τῶν ὡς εἴρηται ὑπαλλήλων ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1931 μέχρι 31 Μαρτίου 1932 ὡς καὶ αἱ μέχρι τοῦδε διατεθεῖσαι πιστώσεις δι' ἀποδοχὰς τοῦ αὐτοῦ προσωπικοῦ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1928 μέχρι 31 Μαρτίου 1931.

Ἐπίσης γίνεται δεκτὸν εἰς α' συζήτησιν τὸ «περὶ ἀνασυστάσεως τῆς Ὑπηρεσίας βοηθοῦ βιβλιοφύλακος τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης Ἀνδριτσαίνης».

Π. Τσαλδάρης. Θὰ παρακαλέσω τὴν Κυβέρνησιν νὰ ψηφίσωμεν πρῶτα τὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα θέλει καὶ νὰ μὴ ἔλθωμεν μετὰ τὸ φαγητόν, διότι ἡ συμπολίτευσις εἶναι πολυάριθμος, ἐνῷ ἡ ἀντιπολίτευσις εἶναι ὀλιγάριθμος καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ παραμένῃ διακῶς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ποῖα νομοσχέδια σᾶς ἐνδιαφέρει νὰ συζητηθοῦν πρὸ τοῦ φαγητοῦ; Δυστυχῶς εἶναι ἀρκετὰ ἀκόμη.

Π. Τσαλδάρης. Αὐτὰ τῆς συγκοινωνίας θὰ ψηφισθοῦν τώρα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἰς α' ἀνάγνωσιν βεβαίως.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἐξυπηρετεῖται καμμία ἀρχὴ ἐφόσον δὲν θὰ ψηφισθοῦν καὶ εἰς β' συζήτησιν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ἔχω ἀντίθετον ἰδέαν.

Ἄρχεται ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1931 συμβάσεως μεταξὺ ἑλληνικοῦ δημοσίου καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ ρευστοποιήσεως τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρέους τοῦ δημοσίου».

Ὁ κ. ***Γ. Ροδόπουλος*** λέγει, ὅτι χωρὶς νὰ ἔχῃ γεννηθῇ καμμία ἀμφιβολία περὶ τοῦ κύρους καὶ τῆς ἐπαρκείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, προὐκλήθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐδημοσιεύθη ἔγγυρος περὶ τῆς ἐπαρκείας ταύτης γνώμη τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἡ ὁποία συνετέλεσεν οὐσιωδῶς εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς δημοσίας γνώμης εἰς τὴν πίστιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Τὸ νομοσχέδιον ὅμως ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. ὑποδιοικητοῦ διότι ἐξ αὐτοῦ διαφαίνεται ὅτι σκοπὸς εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ρευστοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Τραπέζης θεωρουμένου οὕτω ἀνεπαρκοῦς διὰ τὰς ἀνάγκας της. Δὲν νομίζω δικαιολογημένον τὸ μέτρον, οὔτε ἐπίκαιρον καὶ μάλιστα καθ' ἣν στιγμὴν δι' ἑτέρου νομοσχεδίου προτείνεται νὰ ρίψωμεν εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν τοῦ χρήματος ἑκατοντάδας χιλιάδων ἄλλων ὁμολογιῶν ἄλλου μας δανείου. Εἰς ποίαν τιμὴν ἄρα γε τὰ ἄτοκα αὐτὰ γραμμάτια θὰ δύνανται νὰ διατεθοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικόν; Συνεπείᾳ δὲ τῆς εἰς χαμηλοτέρας τιμὰς ἢ μὲ βαρὺν τόκον προεξοφλήσεως αὐτῶν, τὸ μὲν δύναται νὰ διακυβευθῇ ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πίστις τοῦ Κράτους, τὸ δὲ νὰ παρασταθῇ ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα ὡς εἰς στενόχωρον θέσιν εὑρισκομένη, δανειζομένη μὲ τὴν πίστιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μὲ τόκους τοκογλυφικούς. Ἐκτὸς τούτου ἡ σύμβασις ἀορίστως ἀναγράφει τὸ ρευστοποιηθησόμενον. Ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ γνωρίζῃ ποίων ἐξ ὅλων τῶν χρεῶν θὰ γίνῃ ρευστοποίησις, ποία εἶναι ἡ κατάστασις αὐτῶν σήμερον καὶ ποῖον τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν γραμματίων τοῦ Κράτους, ποὺ πρόκειται νὰ ρίψῃ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ χρηματιστήρια τοῦ Ἐξωτερικοῦ, ἰδίᾳ δὲ ποία ἐκ τῶν κυμαινομένων χρεῶν τυχὸν μεταβιβασθέντα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ποίου ποσοῦ συνολικοῦ περιλαμβάνονται εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ προκειμένου Νόμου. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπικαλουμένην ἐν Γαλλίᾳ ὁμοίαν σύμβασιν, αὕτη δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴν προκειμένην. Καταλήγων προτείνει τὴν ἀπόρριψιν τοῦ Νομοσχεδίου, ἐν πάσῃ περιπτώσει τὴν τροποποίησιν τοῦ πρώτου ἄρθρου τῆς συμβάσεως καθοριζομένων καὶ κατονομαζομένων ὁλικῶς καθ' ἕκαστον καὶ συνολικὸν ποσὸν τῶν χρεῶν τοῦ Δημοσίου, τῶν ὁποίων προτείνεται ἡ ρευστοποίησις.

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης*** λέγει ὅτι ἐπιδιώκεται διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἡ ρευστοποίησις ὑπὲρ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὡρισμένων ἀπαιτήσεών της. Ἡ σύμβασις εἶναι ἐπωφελὴς διὰ τὴν Ἐκδοτικὴν Τραπέζαν, διότι ἡ προεξόφλησις τῶν γραμματίων θὰ γίνεται μὲ ὀλιγώτερον τόκον ἀπὸ ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον θὰ πέρνῃ. Ἀλλ' ἡ ἐνίσχυσις αὕτη τῆς Τραπέζης θὰ εἶναι ἐντελῶς προσωρινὴ καὶ θὰ ἤθελε ταφεστέρας ἐξηγήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὸ

σημείων μέχρι τοῦ ὁποίου θὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὸ τὸ δοῦναι καὶ λαβεῖν. Διαβλέπει ἐν τούτοις καὶ κάποιον κίνδυνον ὅτι ἅμα λήγουν τὰ γραμμάτια ἐκείνων παρὰ τῶν ὁποίων θὰ ἀνεισθῇ ἡ Τράπεζα νὰ μὴ θέλουν νὰ τὰ ἀνανεώσουν. Ἐπιφέρει διαφόρους παρατηρήσεις καὶ ζητεῖ ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νομίζω ὅτι ἀμφότεροι οἱ ἀγορεύσαντες παρερμήνευσαν καὶ τὴν προέλευσιν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ Νομοσχεδίου. Τὸ ποσὸν τοῦ Δημοσίου χρέους δὲν πρόκειται νὰ αὐξήσῃ, ἀλλὰ τουναντίον θὰ ἐλαττωθῇ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Δημοσίου χρέους καὶ ἑπομένως θὰ ἐλαφρυνθῇ ὁ προϋπολογισμός. Τὸ μέτρον ὅπως εἰς οἱανδήποτε στιγμὴν ἐνισχύσωμεν τὸ κάλυμμα δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἀδυναμία αὐτοῦ. Ἡ Σύμβασις δὲν μεταβάλλει τὴν θέσιν τοῦ Δημοσίου ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτοῦ ἔναντι τῆς Τραπέζης διὰ τοῦ παραχωρουμένου δὲ εἰς τὴν Τράπεζαν δικαιώματος νὰ παριστάνῃ τὸ χρέος τοῦτο διὰ γραμματίων τοῦ Δημοσίου καὶ νὰ πωλῇ ταῦτα εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ διευκολύνομεν τὴν Τράπεζαν, ὅπως ρευστοποιῇ τμῆμα τοῦ ἀκινήτου ἐνεργητικοῦ της, οὕτω δὲ θὰ εἶναι ἑκάστοτε εἰς θέσιν νὰ ἐκπληρῇ τὴν ἀποστολήν της, ἤτοι νὰ ἐλέγχῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν κυκλοφορίαν ἐν τῇ χώρᾳ. Διὰ τῆς διαθέσεως δὲ τῶν γραμματίων τούτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ παρέχεται ἡ εὐχέρεια ὅπως ὁσάκις ὑπάρχει ἀνάγκη νέων ρευστῶν κεφαλαίων διὰ τὸν τόπον ἀντλοῦνται ταῦτα ἐκ τῆς ἀγορᾶς τοῦ Ἐξωτερικοῦ κυρίως διὰ τῆς ἐν τούτῳ συνεργασίας μετὰ τῆς Τραπέζης Διεθνῶν Διακανονισμῶν. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος λέγει ὅτι ἡ ἐνίσχυσις εἶναι προσωρινή, βεβαίως ἀλλὰ καὶ ἂν ἀρνηθοῦν τὴν ἀνανέωσιν τῶν γραμματίων, ἡ κατάστασις δὲν θὰ χειροτερεύσῃ, διότι ἠμπορεῖ ἡ Τράπεζα ἀφ' ἑνὸς νὰ ἐκδώσῃ γραμμάτια 600 ἑκατομμυρίων.

Π. Τσαλδάρης. Ὅταν θὰ εἶναι ὑπὸ προθεσμίαν ὑπολογίζονται εἰς τὸ κάλυμμα;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Βεβαίως διότι θὰ ἔχῃ ἀντιστοίχως ἕνα ἑκατομμύριον λιρῶν ὄψεως.

Π. Τσαλδάρης Μὰ ἀφοῦ θὰ τὰ διαθέσῃ, δὲν θὰ τὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν της.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐὰν εἶχε νὰ λαμβάνῃ μετὰ 6 μῆνας ἕνα ἑκατομμύριον λιρῶν, αὐτὸ δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὸ κάλυμμα. Ἐδῶ ὅμως εἶναι ἡ δυνατότης τῆς ἀμέσου χρησιμοποιήσεως. Διὰ τοῦ Ν)δίου κάμνομεν μίαν εὐκολίαν εἰς τὴν Τράπεζαν τὴν προφυλάσσομεν ἀπὸ παντὸς ἐνδεχομένου κινδύνου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀληθῶς προκαλοῦν τὴν ἔκπληξίν μου αἱ παρατηρήσεις ὅτι δύναται τὸ Ν)διον νὰ μᾶς ἀγάγῃ εἰς κινδύνους. Ὁ κ. Γ. Ροδόπουλος ἐνόμισεν ὅτι τὸ Ν)διον εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Κορυζῆ ἐνῷ ἔρχεται εἰς τεραστίαν ἐνίσχυσιν τῆς ἐπιστολῆς. Ἔρχεται σήμερον ἡ Τράπεζα Διεθνῶν κανονισμῶν καὶ λέγει πρὸς τὴν Ἐκδοτικήν. «Ἔχεις αὐτὴν τὴν ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ Δημοσίου δὲν πέρνεις τὸ δικαίωμα ἐκ τοῦ Νόμου νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃς ὁπότε θέλεις; Πάρε ὁμολογίας καὶ ἡμεῖς ἀναλαμβάνομεν νὰ σᾶς ἐξοφλήσωμεν». Αὐτὸ σημαίνει ἰσχυροποίησιν τοῦ καλύμματος καὶ αὔξησιν τῶν διαθεσίμων τῆς Τραπέζης. Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος φοβεῖται ὅτι ἡ ἀλληλεγγύη τῶν Τραπεζῶν εἶναι πιθανὸν νὰ φθάσῃ εἰς πίεσιν.

Π. Τσαλδάρης. Ὡς ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἐξαντλήσεως λόγῳ τῶν περιστάσεων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν νομίζω ὅτι ὁ διεθνὴς ὀργανισμὸς δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐφ' ἑσον καλῶς λειτουργεῖ καὶ καλῶς διευθύνεται αὐτή. Ἂς ποῦμεν ὅτι ἐκδίδομεν ὁμολογίας 1.000.000 λιρῶν, ἡ Τράπεζα ἡ ἰδική μας θὰ ἐκδώσῃ ἴσον ποσὸν τραπεζογραμματίων καὶ ὅταν θὰ πληρώσωμεν θὰ ἔχωμεν τὸν χρυσόν. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι αὐτὴ ἡ καθιερωθεῖσα ἀπό τινος χρόνου καὶ λαμβάνουσα διὰ τοῦ Ν)δίου νομιμοποίησιν ἀλληλεγγύη τὴν ὁποίαν εἴδομεν ἐκδηλουμένην καὶ εἰς τὴν παροχὴν ἑκατομμυρίων λιρῶν πρὸς τὴν Αὐστριακὴν Τράπεζαν διὰ νὰ στηριχθῇ αὕτη εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἀξίζει νὰ χειροκροτήσωμεν τὴν ἐκδήλωσιν αὐτὴν τῶν διεθνῶν Οἰκονομικῶν σχέσεων.

Π. Τσαλδάρης. Εἶμαι σύμφωνος ὡς πρὸς τὸν ὀργανισμὸν αὐτόν, ἀλλ' ἐπέστησα τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ δύο σημείων. Τὴν ἀλληλεγγύην τὴν δέχομαι, ἀλλὰ δὲν παύει ἐκ τούτου νὰ ὑπάρχῃ ὁ κίνδυνος περὶ οὗ ὡμίλησα, ἐκ διαφόρων αἰτίων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μόνον ἀπὸ κακὴν διοίκησιν τῆς Τραπέζης ἠμπορεῖ νὰ προκύψῃ κίνδυνος.

Π. Τσαλδάρης. Ὅταν ἔχωμεν διαθέσει τὰ γραμμάτια εἶναι ἐνδεχόμενον, νὰ μὴ ἠμποροῦμεν νὰ εἰσπράξωμεν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον.

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1931 Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ ρευστοποιήσεως τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρέους τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 16 Ἰουνίου 1931 σύμβασις μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ ρευστοποιήσεως τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρέους τοῦ Δημοσίου ἔχουσα ὡς κάτωθι :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βασιλ. Δελληγιάννη, καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἀλεξάνδρου Διομήδους, συνομολογοῦνται τὰ ἑπόμενα :

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρέος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τὸ μεταβιβασθὲν εἰς αὐτὴν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δυνάμει τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1927 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης ταύτης, δύναται νὰ παρίσταται διὰ γραμματίων τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀτόκων, λήξεως τριῶν, ἓξ, ἐννέα καὶ δώδεκα τὸ πολὺ μηνῶν.

2. Τὰ γραμμάτια ἐκδίδονται εἴτε εἰς διαταγήν, εἴτε εἰς τὸν κομιστήν, τὸ δὲ ποσὸν ἑκάστου γραμματίου δὲν δύναται νὰ ἦ ἔλασσον τῶν 50.000 δραχμῶν.

3. Ἡ ἔκδοσις γίνεται τῇ αἰτήσει τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾗ ὁρίζεται τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν γραμματίων. Τὰ γραμμάτια εἶναι ἀνανεώσιμα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται νὰ διαπραγματεύεται ἐν τῇ ἀγορᾷ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐσωτερικοῦ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 γραμμάτια πρὸς ρευστοποίησιν τοῦ πρὸς αὐτήν, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χρέους τοῦ Δημοσίου. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εὐθύνεται διὰ τὴν ἐμπρόθεσμον πληρωμὴν τοῦ γραμματίου. Ἡ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ ἐξαγοράζῃ τὰ οὕτω πωληθέντα γραμμάτια πρὸ τῆς λήξεώς των.

2. Ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς τιμῆς πωλήσεως τῶν γραμματίων καὶ τῆς τιμῆς ἐξαγορᾶς ἢ πληρωμῆς αὐτῶν κατὰ τὴν λῆξιν βαρύνει τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ποσὸν τῶν μὴ ἀνανεουμένων γραμματίων ἐπαναφέρεται εἰς τὸ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 χρέος ταῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Δημόσιον θὰ ἐξακολουθῇ νὰ καταβάλλῃ καὶ διὰ τὸ ποσὸν τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἐκδεδομένων γραμματίων τὴν προμήθειαν ἢ τὸν τόκον τοῦ ἀρχικοῦ χρέους. Τὸ ποσὸν τῶν ἐκδιδομένων γραμματίων συνυπολογίζεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρίου 1927 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τῆς ἀπὸ 25 Νοεμβρίου 1929 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀποσβεστέον χρέος τοῦ Δημοσίου.

2. Τὰ κατὰ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἐκδιδόμενα γραμμάτια δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος προβλεπόμενα γραμμάτια τοῦ Δημοσίου Ταμείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, οὐδὲ εἰς τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 11 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀναφερομένας προκαταβολάς.

3. Ἡ μεταξὺ τιμῆς πωλήσεως καὶ τιμῆς ἐξαγορᾶς ἢ πληρωμῆς τῶν γραμματίων διαφορὰ ἀπαλλάσσεται παντὸς φόρου.

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως αὐτῆς.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουνίου 1931.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Β. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ

Διὰ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Διοικητὴς
Α. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διαθέσεως ὁμολογιῶν τοῦ δανείου 5 ο)ο τοῦ 1914 πρὸς ἐξαγορὰν καὶ ἀπόσβεσιν ὁμολογιῶν ἐσωτερικῶν δανείων τύπου 8 ο)ο, λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. ***Γ. Ροδόπουλος*** ὅστις λέγει ὅτι τὸ Νομοσχέδιον δὲν προβάλλει κανένα οὐσιώδη λόγον, ὅπως ἀποξενωθῶμεν τῶν ἀδιαθέτων ὁμολογιῶν τοῦ ἡγγυημένου εἰς προνομιακὴν σειρὰν δανείου τούτου, διὰ νὰ ἀγοράσωμεν καὶ καταστρέψωμεν ποσὸν ἴσης ἀξίας ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ στηριζομένου εἰς τὴν ἀξίαν τῶν κτημάτων τῶν ἀνταλλαξίμων καὶ ἡγγυημένων ἀπὸ τὸ Κράτος. Ὡς μόνην αἰτίαν κινήσασαν τὸ Χρηματιστηριακὸν τοῦτο ἐγχείρημα τοῦ Κράτους ἐμφανίζει ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις, ὅτι ἀντὶ τοῦ 8 ο)ο ποὺ ἐπιβαρύνεται τὸ Δημόσιον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν τόκων τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, ἡ ἐπιβάρυνσίς του δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα κατὰ 1)2 ο)ο. Ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ σταθῇ. Θέλομεν ν' ἀγοράσωμεν ἀνταλλάξιμα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὄχι μόνον ἀνταλλάξιμα.

Γ. Ροδόπουλος. Θὰ κερδίσωμεν μόνον 1)2 ο)ο.

Σ. Συμεώνογλου. Ἄλλοι λένε, ἐδιάβασα σήμερα, πῶς θὰ χάσουμε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ νομίζετε ὅτι μὲ αὐτὸ τὸ Νομοσχέδιον, θὰ πᾶμε νὰ πάρουμε τὰ ἀνταλλάξιμα μὲ τὸ ζόρι.

Γ. Ροδόπουλος. Ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἀκολουθοῦμεν, τοῦ νὰ δανειζώμεθα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ νὰ αὐξάνωμεν τὰς ὑποχρεώσεις μας, ἐνθυμίζει τὴν γαλῆν τὴν λείχουσαν τὴν οἰνην, δὲν εὑρίσκω τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ πωλήσωμεν τὰς ὁμολογίας τοῦ 1914, διὰ νὰ ἀγοράσωμεν ὁμολογίας ἀνταλλαξίμους. Τὸ μέτρον αὐτὸ ἐνθυμίζει τὴν ἀναγγελίαν ἡ ὁποία ἐπισήμως ἔγινε διὰ τῆς «Ἑστίας» περὶ μειώσεως τοῦ τόκου τῶν ἀνταλλαξίμων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καθ' ὃν χρόνον ὑπερέβησαν τὰ 800 αἱ ὁμολογίαι τῶν ἀνταλλαξίμων ἐπίστευσα ὅτι μποροῦσα νὰ ἐλαττώσω τὸν τόκον εἰς 6 ο)ο. Καὶ ἠθέλατε νὰ μὴ σημάνω τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ νὰ εἴπω εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, προσέξατε διότι μπορεῖ νὰ μειώσω τὸν τόκον;

Γ. Ροδόπουλος. Ἐσκέφθητε ὡς πολιτικός, ἐγὼ ὡς τραπεζίτης δὲν θὰ τὸ ἔλεγα μήτε τοῦ παππᾶ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὥστε νὰ ἀφίσω νὰ ἀγοράζουν ἀκριβὰ διὰ νὰ πέσουν ἀργότερα, αὐτὸ θὰ ἦτο τερατῶδες. Μπορούσατε νὰ τὸ κάμετε ὡς τραπεζίτης, ἀλλὰ ὄχι ὡς πολιτικός. Δι' αὐτὸ καὶ σᾶς τὸ εἶπα. Σεῖς θέλετε νὰ τὸ κρατήσω μυστικό, καὶ θὰ τὸ ἐκάμνατε ἔτσι δηλ. νὰ στήσετε παγίδα εἰς τὸν κόσμον.

Γ. Ροδόπουλος. Μπορεῖ νὰ γεννηθῇ πάλιν ἡ ἰδία ἰδέα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὄχι γιὰ τὸ Θεό. Ὅλος ὁ κόσμος ὁ πολιτικὸς μὲ ἐπέκρινε καὶ εἶχε δίκαιο, ἐγὼ ἐνόμιζα ὅτι μποροῦσα νὰ ἐλαττώσω τὸν τόκον. Καὶ τὸ ἀνεκοίνωσα διὰ νὰ εἶναι ὅλοι εἰς ἴσην μοῖραν.

Π. Τσαλδάρης. Ὅσοι ὅμως ἐγνώριζαν, ὅτι δὲν θὰ εἶσθε εἰς θέσιν νὰ τὸ πραγματοποιήσετε, ἔσπευσαν καὶ ἔπαιξαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀνεκοινώσαμεν αὐθημερὸν τὴν πρόθεσίν μας. Ἠμπορεῖ νὰ ἐζημιώθησαν μερικοὶ ἄνθρωποι, ποὺ ἐφοβήθησαν καὶ ἐπώλησαν. Μακάρι νὰ εἶναι ἡ μόνη ζημία ποὺ ἐπέφερα εἰς τὸν τόπον. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἀρνηθῆτε τὴν ὑπερτάτην ἠθικότητα, τὴν ὁποίαν εἶχε ἡ σπουδή μου, νὰ ἀνακοινώσω τὴν πρόθεσίν μου εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἐτέθη αὐτὸ εἰς ἀμφιβολίαν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καὶ εἶχα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ δάγγειο. Τὸ ὅτι ἔσπευσα νὰ τὸ πῶ ἀμέσως φρονῶ ὅτι ἦτο στοιχειῶδες καθῆκον πολιτικόν.

Γ. Ροδόπουλος. Ἐγὼ κ. Πρόεδρε ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἐπαναλάβω, ὅτι δὲν ἔχομεν συμφέρον νὰ προεξοφλήσωμεν τὰς διαθέσεις τῶν ἄλλων. Δὲν ἔχομεν καμένα λόγον νὰ σπεύσωμεν νὰ διαθέσωμεν τὸ δάνειον τοῦ 1914 διὰ νὰ ἀγοράσωμεν ἀνταλλάξιμα.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ νομοσχέδιον σκοπεῖ τὴν μετατροπὴν ἐσωτερικῶν χρεῶν, καὶ πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς μετατροπῆς ταύτης, διὰ νὰ κριθῇ κατὰ πόσον εἶναι ὠφέλιμον. Ἡ Κυβέρνησις πιστεύει ὅτι θὰ ἔχῃ ὠφέλειαν ἡμίσεως τοῖς ἑκατόν. Καὶ ἄλλοτε συνέστησα, καὶ θὰ ἐπαναλάβω καὶ σήμερον, ὅτι πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν, διότι τὸ δάνειον μᾶς ἐπιβάλλει συβαρωτάτας ὑποχρεώσεις. Καὶ ἀνελάβαμεν ἀκόμη τὴν ὑποχρέωσιν νὰ καταβάλλωμεν εἰς χρυσὸν λόγῳ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀνταλλαξίμων εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Πρὶν εἰσαχθοῦν εἰς τὸ χρηματιστήριον.

Π. Τσαλδάρης. Ἐξήγαγον εἰς τὴν τιμὴν τῶν 500 καὶ τώρα θὰ τὰ ἀγοράσωμεν 1000 δραχ. Εἶναι ὀρθὴ αὐτὴ ἡ μετατροπή; Ἔχω τὴν γνώμην ὅτι τὸ δεύτερον τμῆμα τοῦ δανείου δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ διατεθῇ οὕτω πῶς. Τὸ δάνειον αὐτὸ ἐκδοθὲν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν βαλκανικῶν πολέμων εἶχεν ὑπερκαλυφθῇ καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι ὑπάρχει προτίμησις εἰς τὰ βραχυπρόθεσμα δάνεια δὲν θὰ μείνῃ ἴσως εἰς τὴν τιμὴν ποὺ εἶναι σήμερον. Καὶ ἂν αἱ πληροφορίαι σας εἶναι ἀκριβεῖς, ὅτι θὰ ἔχωμεν ὠφέλειαν ἡμίσεως τοῖς ἑκατόν, δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ διαθέσωμεν τὸ δάνειον αὐτό. Σήμερον ἄλλωστε εἴμεθα βεβαρυμένοι μὲ δάνεια εἰς χρυσόν. Καὶ τὸ δάνειον αὐτὸ μᾶς ἐχρησίμευσε διὰ πολλὰς ἀνάγκας, ἡ πρώτη δὲ ἀνάγκη ἦτο ἐθνική. Θὰ συνίστων εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἀναβάλῃ τὴν ψήφισιν, διὰ νὰ μελετήσῃ γενικώτερον τὸ ζήτημα τῆς μετατροπῆς τῶν χρεῶν καὶ νὰ ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον.

Α. Παπαναστασίου. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξετασθῇ τὸ νομοσχέδιον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας. Ἕνα ἐσωτερικὸν δάνειον πρέπει νὰ ἀποφεύγεται νὰ μετατρέπεται εἰς ἐξωτερικόν. Καὶ ἕνα δάνειον μὴ ὑποκείμενον εἰς ἔλεγχον θὰ μετατραπῇ εἰς δάνειον ὑποκείμενον εἰς τὸν ἔλεγχον. Συνιστῶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξεύρῃ τρόπον νὰ κάμῃ ἐσωτερικὸν δάνειον. Νομίζω δὲ ὅτι ἔγιναν καὶ σχετικαὶ προτάσεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριοι βουλευταί, λαμβάνω ἐγὼ τὸν λόγον καὶ ὄχι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, διότι ἐγὼ εἶμαι ὑπεύθυνος διὰ τὸ Νομοσχέδιον αὐτό. Ὅταν ἐφθασεν ὁ συνάδελφός μου Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἔλαβε γνῶσιν, κατ' ἀρχὴν εἶχεν ἀντιρρήσεις, ἐνδοιασμοὺς καὶ ἐζήτησε νὰ συγκαλέσω Συμβούλιον ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας Συμβούλους, τοὺς Διοικητὰς καὶ Ὑποδιοικητὰς τῆς Ἐθνικῆς καὶ Ἐκθετικῆς Τραπέζης διὰ νὰ ἀνταλλάξωμεν σκέψεις καὶ νὰ ἀποσύρῃ τὰς ἀντιρρήσεις ὁ συνάδελφός μου Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπειδὴ λοιπὸν διεκδικῶ τὴν πατρότητα τοῦ Νομοσχεδίου αὐτοῦ, δι' αὐτὸ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε ἐγὼ νὰ κάμω τὴν εἰσήγησιν, διότι ὑποθέτω θὰ τὴν κάμω μὲ περισσοτέραν ὄρεξιν, ἀφοῦ εἶναι δικό μου τὸ παιδί. Ἐὰν ὅμως διεκδικῶ τὴν πατρότητα τοῦ Νομοσχεδίου, ἀποκηρύττω διαρρήδην τὴν ἔκθεσιν ἡ ὁποία συνοδεύει τὸ Νομοσχέδιον, διότι τὴν ἔκθεσιν δὲν τὴν συνέταξα ἐγώ, τὴν συνέταξεν ἡ ὑπηρεσία καὶ εἶναι πολὺ ὀρθαὶ πολλῶν τῶν ἀντιρρήσεων αἱ ὁποῖαι ἠκούσθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. Τὸ Νομοσχέδιον δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν οἰκονομίαν, ἡ ὁποία ἐπέρχεται ἀπὸ τῆς διαφορᾶς τοῦ τόκου τὸν ὁποῖον θὰ ἐπληρώναμεν διὰ τὰς ὁμολογίας τοῦ 1914 πρὸς τὸν τόκον τὸν ὁποῖον ἐπληρώναμεν πρὸς τὸ συνάλλαγμα. Καὶ τότε θὰ ὑπάρχῃ μία οἰκονομία ἀξία λόγου. Διότι ἐὰν αἱ πληροφορίαι τῆς Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου χρέους εἶναι ἀκριβεῖς, καὶ νομίζω ὅτι εἶναι αἱ πιὸ ἐπίσημοι πληροφορίαι ποὺ μποροῦμεν νὰ ἔχωμεν, δι' αὐτὰς τὰς ὁμολογίας θὰ ἐπληρώναμεν τοκοχρεωλύσιον 7.40 τοῖς ο/ο διὰ τὰς ἄλλας 8 τοῖς ο/ο τὰς ὁποίας ἐρχόμεθα ἐδῶ νὰ ἀγοράσωμεν διὰ τὰς ὁποίας ἐπληρώσαμεν τόκον 8 ο/ο.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὄχι 8 ο/ο ὀλιγώτερον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τὴν ὁποίαν ἤμεῖς θὰ ἐπληρώναμεν, διότι ἐγὼ ὑποθέτω ὅτι μόλις παρουσιασθῶμεν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Νομοσχεδίου νὰ ἀγοράσωμεν μετοχὰς τῶν ἀνταλλαξίμων; τὰ ἀνταλλάξιμα θὰπᾶνε εἰς τὸ ἄρτιον καὶ ἐπομένως δὲν θὰ προφθάσουν νὰ ὠφεληθοῦν. Ἀλλά, κύριοι, καὶ αὐτὸ νὰ μὴν τὸ ὑποτιμῶμεν καὶ πολύ, διότι εἶναι ὀλιγώτερον τῶν 7 ο/ο δηλ. πληρώνομεν σήμερον 8 ο/ο καὶ τὸ χρέος εἶναι αἰώνιον καὶ θὰ μπορέσωμεν κατ' ἄλλον τρόπον νὰ ἐξοφλήσωμεν. Καὶ ἀντικαθιστῶντες ἕνα μέρος μὲ ὁμολογίας τοῦ 1914 θὰ πληρώνωμεν 7.40 μέσα εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχει καὶ τὸ τοκοχρεωλύσιον, μὲ τὸ ὁποῖον ἀποσβέννυται τὸ χρέος εἰς ἕνα διάστημα 45 ἐτῶν.

Αὐτὸ τὸ χρεωλύσιον τὸ ὁποῖον περιέχει μέσα του αὐτὸ τὸ δάνειον τοῦ 1914, εἶναι περισσότερον ἀπὸ 1)2 ο/ο, εἶναι 1 ο/ο ἀκριβῶς, διότι εὑρισκόμεθα εἰς τὸ τέλος τῆς ἐξοφλήσεως εἶναι ἤδη 17 ἔτη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶχε μέσα του καὶ τόκον καὶ χρεωλύσιον καὶ ἀναμφισβητήτως ἡ οἰκονομία ἡ ὁποία γίνεται εἶναι περισσότερον ἀπὸ 1 ο/ο. Ἐν τούτοις πάντα ὅλα ταῦτα θὰ ἐδίσταζα μεγάλως νὰ εἰσηγηθῶ τὴν γνώμην αὐτήν, τὴν ὁποίαν εἰσηγοῦμαι. Θὰ ἐδίσταζα μεγάλως ἀλλὰ δὲν ἐπιδιώκω αὐτὸ τὸ πρᾶγμα δι' αὐτοῦ τοῦ Νομοσχεδίου. Ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὡς ἐνθυμεῖσθε εἴπαμεν ἐδῶ εἰς τὴν αὐτὴν τὴν Βουλὴν ὅτι τὰ βάρη τὰ ὁποῖα πιέζουν σήμερον τοὺς πολίτας εἶναι δυσβάστακτα. Πρὸ παντὸς ἐπὶ τοῦ ὅτι τὸ χρεωλύσιον τὸ ὁποῖον πληρώνομεν εἶναι τρομερόν. Πληρώνομεν εἰς τὸν ἐφέτειν προϋπολογισμὸν 3 ο/ο ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ δημοσίου χρέους, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἀγγλία ἡ ὁποία εἶναι μία χώρα ποὺ δημοσιοοικονομικῶς εἶναι καλύτερα ρυθμισμένη πληρώνει ἓξ δέκατα τοῖς ἑκατὸν δηλαδὴ ἀκριβῶς τὸ 1)5 τοῦ ὅτι πληρώνομεν ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ δημοσίου χρέους αὐτῆς, δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον καὶ ἀπὸ τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως μᾶς ἔγινεν ἡ σύστασις, προσέξετε νὰ δῆτε τί ἠμπορεῖτε νὰ κάμετε. Ἐμελετήσαμεν τὸ ζήτημα καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι μποροῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν διὰ τῆς τροπῆς ἐσωτερικῶν τινῶν δανείων, διότι σήμερα βέβαια δὲν εἶναι ἐποχὴ δι' ἐξωτερικὰ δάνεια, διὰ τῆς ἐσωτερικῆς τροπῆς, τὴν ὁποίαν εἶναι εὔκολον νὰ κάμωμεν, μποροῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν οἰκονομίας ἄνω τῶν 200 ἑκατομ. Ὅπως δὲ ἐλπίζω ἐγὼ τὸ ποσὸν τῶν οἰκονομιῶν μπορεῖ τὰ ἀνέλθῃ εἰς 240 ἑκατομ. Ἐπ' αὐτοῦ ποὺ εἶπε ὁ κ. Παπαναστασίου ἀποβλέπομεν εἰς ἐσωτερικὸν δάνειον. Ἀλλὰ διὰ νὰ κάμωμεν τὸ νέον ἐσωτερικὸν δάνειον, τὴν τροπήν αὐτήν, τί εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γίνῃ; Πῶς θὰ γίνῃ αὐτὴ ἡ τροπή; Θὰ καλέσωμεν τοὺς ἔχοντας σήμερον τίτλους, ἂς πάρωμεν 8 ο/ο τοῦ δανείου τῶν γραμματίων, τὸ ὁποῖον εἶναι ἐξοφλητέον εἰς 6 ἢ 7 χρόνια, καὶ τὸ χρεωλύσιον εἶναι τεράστιον, πῶς θὰ κάνωμεν τὴν τροπὴν αὐτήν. Θὰ καταρτίσωμεν μίαν ὁμάδα τραπεζῶν, ἡ ὁποία θὰ ἀναλάβῃ αὐτὴν τὴν ἐργασίαν καὶ θὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸ κοινὸν πρὸς τὴν πελατείαν της καὶ θὰ τῆς εἴπῃ, ὅσοι ἔχετε ὁμολογίας 8 ο/ο ἐλᾶτε νὰ σᾶς δώσωμεν νέας ὁμολογίας 8 ο/ο ἀλλ' αἱ ὁποῖαι θὰ εἶναι ἐξοφλητέαι ὄχι εἰς 6 χρόνια ἀλλὰ εἰς 30. Διὰ νὰ εἴμεθα ὅμως ἀπολύτως βέβαιοι ὅτι αὐτοὶ θὰ δεχθοῦν νὰ ἀνταλλάξουν τὸν τίτλον των μὲ ἕνα ἄλλον, πρέπει νὰ μὴ μπορῇ ὁ καλούμενος νὰ ἀλλάξῃ τὸν τίτλον του, νὰ πάρῃ ἕνα ἄλλον μὲ τὸν ἴδιον τόκον καὶ ἐξοφλητέον εἰς ὀλιγώτερον χρόνον.

Μποροῦμε βέβαια νὰ τοὺς εἴπωμεν, ἐλᾶτε νὰ σᾶς ἀλλάξωμεν τοὺς τίτλους σας, διότι εἴμεθα παντοδύναμοι ὡς Νομοθετικὴ ἐξουσία, ἀλλὰ δὲν τὸ κάνομεν αὐτό, διότι εἶναι μία ἔναρξις πτωχεύσεως. Ἡ τροπὴ λοιπὸν πῶς γίνεται; Θὰ εἴπουν αἱ Τράπεζαι, ἐλᾶτε νὰ σᾶς ἀλλάξωμεν τοὺς τίτλους σας μὲ 8 ο/ο ἐξοφλητέους εἰς 20 χρόνια, καὶ ἂν δὲν θέλετε ἐλᾶτε νὰ πάρετε τὸν παρᾶ σας, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἐπιχείρημα αὐτὸ πρέπει ὁ πολίτης ποὺ ἔχει τὸν τίτλον αὐτὸν σήμερον, νὰ μὴ ἔχῃ τὴν δυνατότητα νὰ τοποθετήσῃ ἀλλοῦ μὲ καλυτέρους ὅρους. Διὰ τοῦτο λοιπὸν προϋπόθεσις ἀναγκαία τῆς τροπῆς αὐτῆς εἶναι, ὅτι εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀγορὰν δὲν θὰ ὑπάρχουν τίτλοι μὲ 8 ο/ο, οἱ ὁποῖοι νὰ εἶναι κάτω τοῦ ἀρτίου, διότε τότε ὁ καθένας ὅταν θὰ τοῦ προτείνωμεν νὰ πάρῃ νέους τίτλους μὲ τὸν ἴδιον τόκον, ἀλλ' εἰς μακρότερον χρόνον, θὰ σᾶς εἴπῃ νὰ μοῦ δώσετε τὰ χρήματά μου νὰ ἀγοράσω ἄλλους τίτλους. Προϋπόθεσις λοιπὸν ἀναγκαία τῆς ἐπιτυχίας τῆς τροπῆς εἶναι, ὅτι θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ ἄρτιον καὶ ὀλιγώτερον πάντως θὰ εἶναι ἀσφαλεῖς εἰς τὸ ἄρτιον ἠγκυρβολημέναι, ὅλαι ἐκεῖναι αἱ ὁμολογίαι τὰς ὁποίας θέλομεν νὰ τρέψωμεν. Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐζητήσαμεν νὰ ἐπιδιώξωμεν διὰ τῆς ἰδέας αὐτῆς τὴν ὁποίαν ἐνταρκώνει τὸ Νομοσχέδιον. Εἴμεθα δηλ. ἀποφασισμένοι χρησιμοποιοῦντες ὅσα εἶναι ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀπὸ τὸ δάνειον τῶν 500 ἑκατομμυρίων ποὺ ἔχομεν εἰς χεῖράς μας ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον ποσόν.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν ἔχετε τόσον ποσὸν οὔτε τῶν ἀνταλλαξίμων νὰ ἀγοράσετε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ ἐξαντλήσωμεν ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν 200 ἑκατομμυρίων ὁμολογιῶν τοῦ 1914 διὰ νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν ἐκείνα τὰ ἀνταλλάξιμα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἀκόμη ὁριστικῶς τοποθετημένα. Λέγονται δὲ ὁριστικῶς τοποθετημένοι οἱ τίτλοι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους τοὺς κρατοῦν διὰ νὰ πάρουν τὸν τόκον. Ἐκείνους τοὺς ὁποίους μόνον ἐν ἀνάγκῃ μεγάλῃ ἠμποροῦν νὰ τοὺς πωλήσουν. Καὶ μπορεῖ νὰ θεωρήσῃ κανείς, ὡς κυμαινομένους τίτλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν εὑρῆκαν ἀκόμη κεφαλαιοῦχον μικρὸν ἢ μεγάλον καὶ ἀπὸ τὸ ἕνα χέρι εἰς τὸ ἄλλο παίζονται εἰς τὸ χρηματιστήριον, μολονότι οἱ παίζόμενοι εἰς αὐτὸ εἶναι εἰκονικοί. Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι πολὺ πρὶν φθάσωμεν εἰς τὴν ἐξάντλησιν τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν αἱ ὁμολογίαι τοῦ 1914, πολὺ πρίν, δὲν ἠμπορῶ νὰ ὁρίσω διότι θὰ ἦτο αὐθαίρετον, αἱ ὁμολογίαι τῶν 8 ο/ο εἴτε τῶν ἀνταλλαξίμων, εἴτε ἄλλων τίτλων ἐσωτερικοῦ θὰ στερεωθοῦν εἰς τὸ ἄρτιον καὶ εἰς αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν ἀποβλέπομεν, διότι ὅταν στερεωθοῦν ἐπί τινα χρόνον, οἱ τίτλοι τῶν 8 ο/ο τότε μετ' ἀσφαλείας μπορεῖ νὰ προβοῦμεν εἰς τὴν τροπήν, διότι ὅπως σᾶς εἶπον θὰ μᾶς δώσῃ κατὰ μίαν μελέτην τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐκθετικῆς Τραπέζης οἰκονομίας 200 ἑκατομμύρια καὶ πλέον.

Κατ' ἐμὲ δὲ ἡ οἰκονομία θὰ φθάσῃ τὰ 240 ἑκατομμύρια.

Δὲν ἔχω ἀνάγκην νὰ ἀπαντήσω εἰς ὅσα ἀναφέρει ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, εἶπων μάλιστα ὅτι δὲν τὰ λέγει διὰ νὰ μᾶς μεμφθῇ, ἀλλὰ διατί τότε τὰ ἀνάφερε; Ὅτι τοσάκις ὁμολογίαι τῶν ἀνταλλαξίμων ἐπωλήθησαν εἰς τὸ ἑξωτερικὸν μὲ 500 — 700, καὶ σήμερον θὰ πωληθοῦν διὰ 1000 τερικὸν μὲ 500 — 700, καὶ σήμερον θὰ πωληθοῦν διὰ 1000 δραχμάς. Τὸ ἠξεύρω αὐτό, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα ὑπεύθυνοι ἡμεῖς. Ὅταν εἰσηγάγομεν τὰ ἀνταλλάξιμα εἰς τὸ Λονδῖνον, ταῦτα εἶχον ὑπερβῇ τὰς 800 δραχμάς.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ταῦτα δὲν εἶχον σταθερὰν τιμήν. Πάντως ἦσαν ἄνω τῶν 800 δραχμῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τώρα ὁ κ. βουλευτὴς Τυρνάβου μᾶς ἐμέμφθη δι' ὅλην αὐτὴν τὴν ἐπιχείρισιν, τὴν ὁποίαν ἐκάμαμε, καὶ μᾶς εἶπεν ὅτι, διατί ἐπιθυμεῖτε νὰ αὐξήσητε τὴν τιμὴν τῶν ἀνταλλαξίμων, ς καὶ τῶν ἄλλων τίτλων τῶν 8 ο/ο ;

Γ. Ροδόπουλος Ἦτο ἐρώτησις, ὄχι μομφή.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἶπε, τί μᾶς ἐνδιαφέρει ἐμᾶς, τὰ ἀνταλλάξιμα νὰ πᾶνε εἰς τὰς 800 δραχμάς. Λοιπὸν εἶπον, ὅτι τὸ Κράτος ἐνδιαφέρεται περισσότερον ἀπὸ τοὺς κατόχους τῶν ὁμολογιῶν νὰ φθάσουν αὐταὶ εἰς τὸ ἄρτιον. Διότι οἱ μὲν κάτοχοι τῶν ὁμολογιῶν μπορεῖ νὰ εἶναι ὀλίγοι τοιοῦτοι, ἀλλὰ τὸ Κράτος ἔχει νὰ ποριοθῇ ὄφελη, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι θὰ αὐξηθῇ ἡ πίστις του, ἔχει νὰ κερδίσῃ 240 ἑκατομμ., σύμφωνα πρὸς τὴν στατιστικὴν τῆς Ἐκθετικῆς Τραπέζης. Λοιπὸν μοῦ λέγετε, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐνδιαφέρωμαι διὰ τὴν τιμὴν τῶν ἀνταλλαξίμων;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶναι ὡς νὰ λέγετε ὅτι τὸ Κράτος δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν τιμήν του.

Α. Παπαναστασίου. Ἔχει τὸ Κράτος πολλὰς ὁμολογίας ἀνταλλαξίμων;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἴχομεν ἀγοράσει τοιαύτας, ἀλλὰ τὰς ἐπωλήσαμεν κερδίσαντες ἕνα στρογγυλὸν ποσόν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἄνω τῶν 20 ἑκατομμυρίων.

Α. Παπαναστασίου. Δὲν εἰσπράττετε κατ' ἔτος ἀπὸ τὰς πωλήσεις;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Εἰσπράττομεν κατ' ἔτος ἀπὸ τὰ πωλούμενα ἀλλὰ καταστρέφονται ἢ τοὐλάχιστον πρέπει νὰ καταστρέφωνται. Ἐλπίζω ὅτι ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς ἐκ Τυρνάβου θὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς καὶ προηγουμένως, ὅτι μετὰ τὰς δηλώσεις ποὺ δίδω, ὅτι τὸ Κράτος δὲν εἶναι ἀδιάφορον, ἐὰν ἡ τιμὴ τῶν ὁμολογιῶν φθάσῃ εἰς τὸ ἄρτιον, ὁπότε ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ ἄρτιον θὰ μποροῦμεν κατ' ἔτος ὄχι ἐφ' ἅπαξ νὰ κερδίσωμεν 200 ἑκατομμύρια. Λοιπὸν τώρα ἤκουσα καὶ μάλιστα μοῦ εἶπαν ὅτι αἱ ἐφημερίδες γράφουν, ὅτι αὐτὴ ἡ βουλειὰ ἔχει τὰ σκοτεινά της σημεῖα, βέβαια αὐτὴ ἡ βουλειὰ θὰ ἔχῃ τὸν ἀντίκτυπόν της καὶ εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἀφοῦ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ μόλις παρουσιάσθη αἱ μετοχαὶ τῶν ἀνταλλαξίμων ἐσημείωσαν ὕψωσιν, ὁ κ. Ροδόπουλος μᾶς εἶπεν ὅτι ἔφθασαν τὰς χιλίας δέκα δραχμάς, ἴσως ἐπειδὴ θὰ πληρωθοῦν αἱ 40 δραχμαὶ αὔριον.

Γ. Ροδόπουλος. Διὰ μίαν ἡμέραν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Λοιπὸν καμμία ἀμφιβολία, ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἔχει σχέσιν μὲ τὸ χρηματιστήριον, οἱ ὑψωτικοὶ ἐκεῖνοι ὁ ὁποῖος παίζει εἰς τὸ χρηματιστήριον, οἱ ὑψωτικοὶ ἐκεῖνοι βέβαια θὰ ὠφεληθοῦν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, διότι αὐτὴ ἡ ὑποβολὴ τοῦ νομοσχεδίου καὶ πολὺ περισσότερον ἡ ἔναρξις τῆς ἐκτελέσεώς του θὰ ὠθήσῃ τὰ ἀνταλλάξιμα πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ ἐπομένως ἡ ὑποτιμητικὴ θὰ παύσῃ. Ἀλλὰ ἐγὼ ἔχω καθῆκον νὰ διαβεβαιώσω ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ὅτι δὲν εἶμαι κακὸς ἄνθρωπος καὶ δὲν θέλω νὰ ζημιώνεται κανένας, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑποτιμητικοὶ τῶν διαφόρων χρεωγράφων μας, ζημιωθοῦν, διότι ἦσαν ὑποτιμητικοὶ καὶ δὲν ἐβγῆκαν ἀληθινοὶ εἰς τὰς προβλέψεις των δὲν ἔχω παρὰ νὰ χαρῶ.

Π. Τσαλδάρης. Μὴ χαίρεσθε.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἠμπορῶ, διότι ἀκοῦστε ἐδῶ. Δὲν εἶναι ζήτημα, κύριε ἀρχηγὲ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, δὲν εἶναι ζήτημα ὅτι ἡ ὑποτιμητικὴ ἐργασία εἰς τὸ χρηματιστήριον ζημιώνει, δὲν λέγω ὅτι στρέφεται κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, ζημιώνει καὶ τὸ Κράτος, καμμία ἀμφιβολία λοιπὸν δὲν χωρεῖ. Πάρετε ἐπὶ τέλους ὄχι ὡς Κράτος ἀπρόσωπον, ἀλλὰ ὡς Κυβέρνησις προσώπων, ἔχω μίαν εὐχαρίστησιν εἰς τὸ Χρηματιστήριον νὰ βγοῦν κερδισμένοι οἱ ὑπερτιμητικοὶ καὶ ὄχι οἱ ὑποτιμητικοί. Δὲν ἔχω κανένα λόγον νὰ μὴ εἴπω σαφῶς καὶ καθαρὰ τὸ πρᾶγμα.

Δὲν τὸ ἔκαμα βέβαια τὸ νομοσχέδιον ἔχων αὐτὴν τὴν ἰδέαν διὰ νὰ ὠφελήσω κανένα ἄνθρωπον ὡρισμένον, ἀλλὰ βεβαίως ἤξευρον μὲ αὐτὴν τὴν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου θὰ ὑψοῦντο αἱ μετοχαὶ καὶ ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς του θὰ ὑψωθοῦν ἀκόμη περισσότερον. Θέλετε νὰ λυπούμαι δι' αὐτὸ ὄχι βέβαια, αὐτὰ εἶναι τὰ ἀπὸ κάτω τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ, ὅτι ὅσοι ἔπαιξαν εἰς τὸ Χρηματιστήριον ὑποτιμητικῶς εὑρέθησαν οἱ κακόμοιροι τώρα κρεμασμένοι εἰς τὸν ἀέρα. Καὶ διὰ νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν κ. ἀρχηγὸν τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἂς εἴπωμεν ὅτι τοὺς λυποῦμεθα, ἀλλὰ τέλος πάντων τί θὰ κάμωμεν ; Θὰ τοὺς παρηγορήσωμε δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ποὺ εὑρίσκονται ζημιωμένοι. Τώρα βλέπετε λοιπὸν ὅτι ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει τὸ νομοσχέδιον θὰ εἶναι νὰ ὠφεληθῇ τὸ Κράτος τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ 8 ο/ο καὶ κάτω τοῦ ποσοῦ 7 ο/ο τὴν ὁποίαν πληρώνομεν δι' αὐτὰ τοῦ 1914. Δὲν εἶναι κἂν ἡ μικρὰ ὠφέλεια τὴν ὁποίαν θὰ ποριοθῶμεν, ὅταν ἐμφανισθῶμεν ἡμεῖς νὰ ἀγοράζωμεν, ἕως ὅτου τὰ ἀνταλλάξιμα φθάσουν εἰς τὸ ἄρτιον, τὴν μεγάλην ὠφέλειαν τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκομεν εἶναι νὰ τὸ κατορθώσωμεν νὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ μετατροπὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ μας δανείου αὐτὸ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται μὲ ἐπαχθεῖς τόκους καὶ ἡ ὁποία θὰ μᾶς προσπορίσῃ τόσην μεγάλην ὠφέλειαν. Αἱ μόναι παρατηρήσεις αἱ ὁποῖαι εἶναι ἄξιαι προσοχῆς εἶναι ὅτι εἴμεθα βεβαρυμένοι μὲ ἐξωτερικὰ δάνεια εἰς χρυσὸν ἀρκετά. Εἶμαι ἀπολύτως σύμφωνος ὅτι τοῦ λοιποῦ εἶναι καλύτερον νὰ συνάπτωμεν ἐσωτερικὰ δάνεια, ὄχι διότι αὐτὰ μὲν εἶναι εἰς χρυσὸν αὐτὰ δὲ εἰς δραχμάς, διότι ἡ δραχμὴ σήμερον εἶναι χρυσῆ μετὰ τὴν σταθεροποίησιν καὶ μετὰ τὴν ψήφισιν ἤδη τοῦ νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἐκθετικὴν Τράπεζαν νὰ ρευστοποιήσῃ ὅλον τὸ εἰς χρυσὸν χρέος.

Ἡ δραχμή μας εἶναι χρυσῆ, εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ ἰσχυρότερα νομίσματα, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον. Ἡ δραχμή μας εἶναι χρυσῆ. Ἀλλά, διότι συμφέρον ἔχομεν νὰ συνειθίσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ὁ κόσμος τὰς οἰκονομίας του, νὰ τὰς ἐπενδύῃ εἰς δημόσια χρεώγραφα καὶ νὰ μὴν ἀρκῆται νὰ τὰς καταθέτῃ ἁπλῶς — ἕνα μέρος νὰ καταθέτῃ εἰς τὴν Τράπεζαν, ἀλλὰ νὰ μὴ καταθέτῃ ὅλας του τὰς οἰκονομίας εἰς τὴν Τράπεζαν διὰ νὰ πάρῃ 3—4 ο/ο—ἀλλὰ νὰ πέρνῃ τίτλους τοῦ Δημοσίου, ὥστε νὰ μποροῦμε τοῦ λοιποῦ νὰ μὴν ἀναγκαζόμεθα νὰ προστρέχωμεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ συνάπτωμεν τὰ διάφορα δάνειά μας, ἀλλὰ νὰ προστρέχωμεν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀγοράν. Δι' αὐτὸν καὶ μόνον τὸν λόγον πρέπει νὰ προσπαθήσωμεν νὰ συνάπτωμεν τὰ δάνειά μας εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἀλλὰ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτὴν τῶν ὁμολογιῶν τοῦ 1914 τὴν κάμομεν, διὰ νὰ καταστήσωμεν ἀκριβῶς δυνατὴν τὴν σύναψιν ἐσωτερικοῦ δανείου, διὰ τοῦ ὁποίου δὲν θὰ ἐπιτύχωμεν ἐλάττωσιν τοῦ σημερινοῦ τόκου, ἀλλὰ μακροχρονιωτέραν προθεσμίαν καταβολῆς. Τώρα πρέπει νὰ σᾶς εἴπω, συγχρόνως, ὅτι ὅταν θὰ γίνῃ ἡ μετατροπὴ αὐτὴ θὰ καλεῖται ὁ κάτοχος ἑνὸς τίτλου τοῦ 8 ο/ο νὰ πάρῃ ἕνα τίτλον 8 ο/ο, ἀλλὰ πληρωτέον μετὰ 30 ἔτη, Ἀλλὰ συγχρόνως θὰ ἀναφέρεται ὅτι τὸ Κράτος ἔχει τὸ δικαίωμα ἀνὰ πᾶσαν δεκαετίαν νὰ πληρώσῃ τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους καὶ νὰ πληρώσῃ.

Ἐλπίζομεν ὅτι μετὰ μίαν δεκαετίαν θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ κάμωμεν καλυτέραν μετατροπήν, ἡ ὁποία πλέον δὲν θ' ἀφορᾷ τὸ χρεωλύσιον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν τόκον, καὶ δὲν νομίζω, ὅτι εἶναι ὑπερβολὴ ἐὰν ἐγὼ πιστεύω μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι εἰς 5

ἔτη οἱ τίτλοι αὐτοὶ τοὺς ὁποίους θὰ ἀνταλλάξωμεν μὲ μακροχρονιωτέραν προθεσμίαν, ἀλλὰ μὲ τὸν ἴδιον τόκον, θὰ ἀνταλλαγοῦν μὲ ἄλλους τῶν ὁποίων θὰ εἶναι κατὰ 1 ο/ο τοὐλάχιστον μικρότερος ὁ τόκος. Καὶ πάλιν αὐτοὺς μετά τινα χρόνια θὰ τοὺς ἀνταλλάξωμεν μὲ ἄλλους. Αὐτὴ εἶναι ἡ πρόοδος εἰς τὴν ὁποίαν μποροῦμεν μετὰ πεποιθήσεως νὰ ἀποβλέπωμεν. Τὸ γεγονὸς λοιπὸν ὅτι θὰ πωλήσωμεν ἕνα μέρος τῶν ὁμολογιῶν, ὅτι ἀποτελοῦν ἐσωτερικὸν χρέος διὰ νὰ τὰς ἀνταλλάξωμεν μὲ ἕνα μέρος ἐσωτερικοῦ χρέους, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μᾶς κάμῃ νὰ διστάσωμεν νὰ προβῶμεν εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν, ἡ ὁποία ἐγγυᾶται τοιαῦτα ἀποτελέσματα διὰ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ Προϋπολογισμοῦ μας. Τώρα ὡς τελευταῖον ἐπιχείρημα μᾶς ἐλέχθη ὅτι αὐτὲς εἶναι πολὺ ὡραῖες ὁμολογίες. Τί τὲς πουλᾶτε, ἀφοῦ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ὑψωθοῦν περισσότερον βραδύτερον; Θέλω νὰ ξεύρω αὐτὲς τὲς ὁμολογίες πρόκειται νὰ τὶς ἔχουμε εἰς κάποια γυάλα διὰ νὰ περιμένωμεν νὰ αὐξηθοῦν καὶ νὰ βλέπωμεν κάθε μέρα τὰ δελτία τοῦ χρηματιστηρίου καὶ νὰ λέγωμεν ὑψώθησαν εἰς 81 ἢ 82, ἢ 83 κλπ. Δὲ ὑποθέτω ὅτι πρέπει νὰ μὴ τὰς χρησιμοποιήσωμεν. Πιστεύετε ὅτι μπορεῖ νὰ εὑρεθῇ πλέον σπουδαία περίστασις καὶ πλέον σημαντικὴ διὰ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν ἀπὸ τὴν σημερινήν, ὅταν πρόκειται νὰ ἔχωμεν ἕνα ὄφελος ὑπὲρ τὰ 200.000.000 κατ' ἔτος; Ἐγὼ δὲν πιστεύω. Ἀλλὰ μοῦ εἶπον. Ξέρετε αὐτὲς μᾶς ἐχρησίμευσαν εἰς πολλὰς περιστάσεις εἰς τὸ παρελθόν ἀληθινά. Ρῶτα ἐγὼ δὲν φαντάζομαι ὅτι θὰ χρειασθῇ νὰ ἐξαντλήσωμεν ὅλας, πολὺ ὀλιγώτερον τμῆμα τοῦ συνόλου των θὰ ἐξαντληθῇ καὶ οἱ τίτλοι τοῦ 8 ο/ο θὰ εἶναι εἰς τὸ ἄπτιον. Πολὺ ὀλιγώτερον. Ἀλλ' ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι θὰ ἐξαντληθῇ.

Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι θὰ ἐξαντληθῇ ὁλόκληρον τὸ ποσόν. Νομίζετε ὅτι τὸ Κράτος ἂν θὰ εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσῃ μίαν προκαταβολὴν δὲν θὰ τὸ ἐπιτύχῃ καὶ χωρὶς νὰ ἔχῃ τὰς ὁμολογίας; Πλανᾶσθε.

Π. Τσαλδάρης. Τὶς προκαταβολὰς τὰς ὁποίας ἐλάβομεν διὰ τὸ παραγωγικὸν δάνειον δὲν τὰς ἐλάβομεν χρησιμοποιήσαντες τὰς ὁμολογίας αὐτάς;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἀλλὰ ἐπληρώσαμεν τόκον ὀλιγώτερον τοῦ 1 ο/ο. Διότι αὐταὶ μᾶς ἐχρησίμευσαν ὡς ἠθικὴ ἀσφάλεια.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ἠθικὴ καὶ ὑλική.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ εἶσθε διατεθειμένος χάριν αὐτῆς τῆς ἠθικῆς ὠφελείας νὰ θυσιάσετε 200 ἑκατομμύρια; Ὄχι βέβαια. Ἀλλὰ ἐὰν πρόκειται νὰ δανεισθῶμεν 3 ἑκατομμύρια λίρες καὶ νὰ δώσωμεν 1 ο/ο πάρα πάνω, διότι θὰ δώσωμεν ἐνέχυρον, νομίζετε ὅτι διὰ μίαν τοιαύτην δαπάνην τὴν ὁποίαν θὰ ὑποστοῦμεν δανειζόμενοι κατά τι ἀκριβώτερα κάθε 4 ἢ 5 χρόνια πρέπει νὰ στερηθοῦμεν τὰ 200 ἑκατομμύρια;

Π. Τσαλδάρης. Μὴ ὑπολογίζετε 200 ἑκατομμύρια, ἐφ' ὅσον διαθέτοιεν ὁμολογίας ἀξίας 500 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ὄχι τὰ ἀνταλλάξιμα δάνεια, ἀλλὰ τὰ ἄλλα δάνεια,

Π. Τσαλδάρης Ὅλη ἡ ὠφέλεια, τὴν ὁποίαν θὰ ἔχετε, θὰ ἐπέλθῃ, ἐὰν κάνετε τὴν μετατροπήν. Πρέπει λοιπὸν νὰ κάμωμεν νέον δάνειον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι νέον δάνειον, εἶναι μετατροπή.

Π. Τσαλδάρης. Διὰ νὰ κάνωμε τὴν μετατροπήν, πρέπει νὰ ἔχωμεν τὸν παρὰ εἰς τὰ χέρια.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Κύριε Τσαλδάρη, νὰ σᾶς εἴπω, ἔχω πρότασιν μεγάλης Τραπέζης καὶ σοβαρᾶς, ἡ ὁποία μοῦ εἶπε. Ἀναλαμβάνω νὰ προβῶ εἰς τὴν μετατροπὴν ἐν καιρῷ ὅταν θὰ φθάσῃ τὸ τρίτον ἀναγκαστικὸν τῶν 8 ο/ο εἰς τὸ ἄρτιον, καὶ ἕνα ἄλλο 5 1/2 ο/ο τὸ λαχειοφόρον, διότι καὶ αὐτὸ ἀκόμα εἶναι εἰς τὸ ἄρτιον. Καὶ συνεπῶς εἶναι καὶ τοῦτο ἐνδεικτικὸν μετατροπῆς. Λοιπόν, ἡ μετατροπὴ γίνεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον. Ἕνα γκροὺπ Τραπεζῶν ἀναλαμβάνει νὰ καλέσῃ τὸν κόσμον καὶ νὰ τοῦ πῇ. Φέρε τοὺς τίτλους σου νὰ τοὺς ἀντικαταστήσω μὲ τὸν ἴδιον τόκον καὶ ἂν δὲν σοῦ ἀρέσει ἔλα νὰ πάρῃς τὰ χρήματά σου. Ἡ Τράπεζα θὰ ἔχῃ ἕνα ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν μετατροπήν. Ἔτσι γίνεται ἡ μετατροπή.

Γ. Σακκαλῆς. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος ἐρωτᾷ ἂν θὰ ὑπάρξῃ ἀντίκρυσμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὰς ἐνδεχομένας ἐξοφλήσεις.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νὰ εἶσθε βέβαιος ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ Κράτος δὲν θὰ ἐκθέσουν τὴν ὑπόληψίν των εἰς μίαν ἀποτυχίαν, ἡ ὁποία διὰ τὴν Κυβέρνησιν εἶναι ἠθικὴ καὶ πολιτικὴ μόνον, ἀλλὰ διὰ τὴν Τράπεζαν θὰ εἶναι καὶ ὑλική, διότι αὐτὴ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ πληρώσῃ ὅλους ἐκείνους, ποὺ θὰ ἐμφανισθοῦν νὰ τοὺς δώσῃ χρήματα. Νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀλλὰ καὶ ἡ Τράπεζα δὲν θὰ κάμῃ τὸ λάθος αὐτὸ νὰ ἀφίσουν νὰ γίνῃ ἡ μετατροπὴ διὰ νὰ ἀποτύχουν. Μὴ ἀνησυχῆτε. Νομίζω κ. βουλευταί, ὅτι δὲν εἶναι, δικαιολογῶ ἐπὶ μακρότερον. Ὁμολογῶ μόνον ὅτι ἡ ἀτέλεια τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοσχεδίου δικαιολογεῖ πολλὰς ἐκ τῶν παρατηρήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐκ μέρους τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Εἶτα γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ διαθέσεως ὁμολογιῶν δανείου 5 ο/ο 1914 πρὸς ἐξαγορὰν καὶ ἀπόσβεσιν ὁμολογιῶν ἐσωτερικῶν δανείων τύπου 8 ο/ο καὶ ἐπανεκτυπώσεως τῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν τῶν Δανείων Ἀνταλλαξίμων.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως πωλῇ ὁμολογίας ἐκ τοῦ ἀδιαθέτου τμήματος ὁμολογιῶν τοῦ δανείου 5 ο/ο 1914 ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου τούτου καὶ μέχρι τῆς 1ης Ἰουνίου 1932 ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

1. Τὸ προϊὸν τῆς πωλήσεως κατατιθέμενον παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος θέλει διατεθῇ διὰ τῆς Τραπέζης ταύτης ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐξαγορὰν ὁμολογιῶν Ἐσωτερικῶν Ἐθνικῶν δανείων τύπου 8 ο/ο.

2. Αἱ ἐξαγοραζόμεναι ὁμολογίαι θὰ ἀκυροῦνται ἀμέσως διὰ σφραγιστῆρος καὶ θὰ καταστρέφωνται ἀκολούθως διὰ τοῦ πυρός.

3. Ἡ πώλησις τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου 5 ο/ο 1914 γίνεται διὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ εἴτε ἐν Ἑλλάδι εἴτε ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιβαρυνομένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου μὲ τὸ σχετικὸν τέλος χαρτοσήμου ὡς καὶ μὲ τὰ λοιπὰ ἔξοδα.

4. Ἡ δαπάνη τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν εἰς τὰ Χρηματιστήρια τοῦ ἐξωτερικοῦ βαρύνει τὴν Κυβέρνησιν, δικαιουμένην νὰ χορηγήσῃ πρὸς τοῦτο καὶ πάσας τὰς ἀναγκαιούσας πληροφορίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατωτάτη τιμὴ εἰς ἣν δύνανται νὰ πωληθῶσιν αἱ ὁμολογίαι ὁρίζεται κατὰ τρεῖς μονάδας κάτω τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς αὐτῶν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τοῦ Λονδίνου κατὰ τὰς δύο χρονολογίας ἐκκαθαρίσεως τὰς ἀμέσως προηγηθείσας τῆς ἡμερομηνίας τῆς πωλήσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται ἐπίσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ συμβάσεως μετὰ τῆς Τραπέζης ταύτης καὶ τῶν Τραπεζῶν Λονδίνου Hambros Bank Ltd καὶ Erlangers Ltd, ὑπογραφομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἰσχυουσῶν ἅμα τῇ δημοσιεύσει αὐτῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, προεῖδῃ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ὑπαρχουσῶν ὁμολογιῶν τῶν δανείων Ἀνταλλαξίμων 8 ο/ο καὶ 6 ο/ο διὰ νέων τοιούτων τοῦ αὐτοῦ τόκου καὶ τύπου.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀναλάβῃ εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου τὸ ἤμισυ τῆς ἀπαιτηθησομένης διὰ τὴν ὡς ἄνω ἀντικατάστασιν δαπάνης.

Ἐν ταῖς αὐταῖς ὡς ἀνωτέρω συμβάσεσιν ἐπιτρέπεται νὰ ὁρισθῇ προθεσμία μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὁποίας θὰ κηρύσσωνται ἄκυροι οἱ μὴ προσαχθέντες πρὸς ἀνταλλαγὴν τίτλοι.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσεται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων πρότασει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ συμψηφισμοῦ ὀφειλομένου φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας Β. Βασιλᾶ πρὸς ἰσόποσον ἔλλειμμα διαπιστωθὲν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Ι. Ἰωσήφ, Γενικοῦ Προξένου Ἑλλάδος, διαχειρίσει τῆς κληρονομίας», ἔχον οὕτω:

Περὶ συμψηφισμοῦ ὀφειλομένου φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας Β. Βασιλᾶ πρὸς ἰσόποσον ἔλλειμμα, διαπιστωθὲν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Ἰ. Ἰωσήφ, Γενικοῦ Προξένου Ἑλλάδος, διαχειρίσει τῆς κληρονομίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις προθεσμία πρὸς ἐγχείρισιν ὑπὸ τῶν κληρονόμων καὶ κληροδόχων τοῦ κατὰ τὸν Φεβρουάριον ἐν Τεργέστῃ θανόντος Ἕλληνος ὑπηκόου Β. Βασιλᾶ τῶν κατὰ νόμον δηλώσεων φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας παρατείνεται μέχρι συμπληρώσεως ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐκδόσεως καταλογιστικῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου διατάξεις τῆς κειμένης περὶ φορολογίας των κληρονομιῶν νομοθεσίας.

Τὰ βάσει τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω δηλώσεων ἢ πράξεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου βεβαιωθησόμενα ποσὰ φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας, ἀρχικῶν ἢ προσθέτων, ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, συμψηφισθῶσι πρὸς ἴσον ποσὸν τοῦ διαπιστωθέντος ἐν τῇ κληρονομικῇ ταύτῃ περιουσίᾳ ἐλλείμματος καθ' ὃν χρόνον αὕτη ἐτέλει ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἀποβιώσαντος Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Τεργέστῃ, ὑπαιτιότητι τοῦ ὁποίου καὶ προῆλθε.

Ἡ τυχὸν μετὰ τὸν συμψηφισμὸν ἀπομένουσα διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλλείμματος καὶ τοῦ ὀφειλομένου φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας, ἂν μὲν εἶναι ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, καταβληθήσεται παρὰ τῶν κληρονόμων ἄνευ τόκων ὑπερημερίας καὶ προσθέτων τελῶν, ἂν δὲ εἰς βάρος αὐτοῦ, πληρωθήσεται εἰς τοὺς κληρονόμους διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος εἰς βάρος εἰδικῆς πιστώσεως ἀναγραφομένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν.

Τὸ ὡς ἄνω σημψηφισθησόμενον ποσὸν φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας εἰσαχθήσεται διὰ γραμματίου παραλαβῆς τοῦ Δημοσίου Ταμείου, πιστουμένου ἰσοπόσως διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδιδομένου εἰς βάρος εἰδικῆς πιστώσεως ἀναγραφομένης ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Θέλει δὲ ἀχθῇ εἰς χρέωτιν τῶν κληρονόμων τοῦ ὑπαιτίου τοῦ ἐλλείμματος Ι. Ἰωσήφ καὶ εἰσπραχθῇ κατὰ τὸν νόμον περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἐνοικιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ κατασχεθέντων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως» μετὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. Μ. Ἀργυροπούλου, εἰς ἃς δίδει ἐξηγήσεις ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ κατασχεθέντων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 1.

Ἀνταλλάξιμοι ὁμογενεῖς ἐνοικιασταὶ χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ περιελθόντων εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν, ὡς καὶ Ἕλληνες ὑπήκοοι ἐνοικιασταὶ χρηματοκιβωτίων κατασχεθέντων ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης, ἀποζημιοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγκαταλειφθέντων περιουσιακῶν στοιχείων. Ἡ ἐνοικίασις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν χρηματοκιβωτίων ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφων τῶν ἁρμοδίων Τουρκικῶν ἀρχῶν ἢ Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐνοικιαστὰς χρηματοκιβωτίων τάσσεται προθεσμία δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δικαστικοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν 1) δήλωσιν περὶ τῶν ἐν τοῖς χρηματοκιβωτίοις ἐγκαταλειφθέντων περιουσιακῶν στοιχείων, 2) πιστοποιητικὰ ἰθαγενείας ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ν. 4193, 3) πιστοποιητικὰ κατασχέσεως τῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως (Μπαζματάδες) καὶ 4) πιστοποιητικὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν ὅτι δὲν ἀπεζημιώθησαν διὰ τὰ περιουσιακὰ ταῦτα στοιχεῖα.

Ἄρθρον 3.

Περὶ τοῦ νομίμου ἑκάστης ἀπαιτήσεως, ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἀντιπροσωπεύει, ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἔναντι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἀναγνωρισθησομένης ἀποζημιώσεως καταβλητέον τοῖς δικαιούχοις ποσοστὸν, καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀποζημιώσεως κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθησομένου κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύσαντα περὶ ἀποζημιώσεως Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ἀνταλλαξίμων.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθησομένων κανονισθήσεται πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3122» ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** λέγει ὅτι ἀπελέψαμεν εἰς τὸ νὰ λάβουν συντάξεις οἱ ἐκπρόθεσμοι ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ δημιουργοῦντος εἰς αὐτοὺς δικαίωμα νόμου, πλὴν τῶν ἀναπήρων οἱ ὁποῖοι θὰ λάβουν ἀναδρομικῶς.

Κ. Βουδούρης. Διὰ τὰ ὀρφανὰ τί θὰ γίνῃ;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐὰν εἶναι ἐλάχιστα θὰ λάβωμεν ἐξουσιοδότησιν νὰ τὰ συμπεριλάβωμεν διὰ Διατάγματος.

Ὁ κ. ***Ι. Μουτζουρίδης*** τονίζει, ὅτι πρέπει νὰ τύχουν ἀναδρομικῆς συντάξεως ὅλα τὰ πραγματικὰ θύματα τοῦ πολέμου.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει, ὅτι ἡ ἐπιείκεια τοῦ μέτρου εἶνε, ὅτι ἔδωκε δικαίωμα νὰ πάρουν συντάξεις καὶ οἱ ἐκπρόθεσμοι, ὄχι ὅμως ἀναδρομικῶς, διότι δὲν εἶνε ὀρθὸν ὅσοι ἠμέλησαν ἐπὶ 9 ἔτη νὰ τύχουν ἀναδρομικῆς συντάξεως, πλὴν τῶν ἀναπήρων, διὰ τοὺς ὁποίους ἐξαιρετικῶς ἐδέχθημεν νὰ πάρουν ἀπὸ τοῦ 1922.

Ι. Ράλλης. Διὰ τὰς τροπολογίας ὑπάρχει ἔκθεσις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ μέτρον εἶνε διακανονισμένον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, δὲν εἶνε συνταξιοδοτικόν, τὰς δὲ ἀναδρομικὰς συντάξεις, ὡς γνωρίζετε, θὰ τὰς πάρουν οἱ πληρεξούσιοι.

Ι. Μουτζουρίδης. Τὸ νομοσχέδιον ἀνατυπωθὲν ὑπεβλήθη καὶ χρήζει τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ τὰς μεταβολάς.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν πρόκειται περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, πρόκειται περὶ ὁρισμοῦ χρόνου ἐναρξεως συντάξεως.

Ι. Μουτζουρίδης. Διὰ τὰ ὀρφανὰ τί θὰ γίνῃ ;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Διὰ Διατάγματος ἐὰν εἶναι ὀλίγα θὰ ληφθῇ πρόνοια.

Κ. Σαρακηνός. Ὥστε ἂν εἶναι πολλὰ δὲν θὰ ληφθῇ πρόνοια ! Αὐτὸ εἶνε ὡραία δικαιοσύνη.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶνε αὐτονόητον, ὅτι τὸ μέτρον τῆς ἐπιεικείας τὸ λαμβάνομεν ὅσον εἶνε ὀλιγώτερον ἐπαχθὲς διὰ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

Κ. Βουδούρης. Εἶνε ἀνάγκη, λέγει, νὰ ἐξαντλήσῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς πᾶσαν ἐπιείκειαν διὰ τὰ ὀρφανὰ τοῦ πολέμου, τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην προστασίας περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἀναπήρους; Κατὰ ἐξακριβωμένην στατιστικὴν τὰ ὀρφανὰ ἀνέρχονται εἰς 4ο)ο καὶ εἰς 10ο)ο οἱ ἀνάπηροι. Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Προνοίας μᾶς ἀνέφερεν 6 χιλιάδες αἰτήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 4 ἀπερρίφθησαν, αἱ δὲ αἰτήσεις αἱ ἀφορῶσαι τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 100, καὶ πρέπει νὰ ἐξαπλώσητε ὑπὲρ αὐτῶν τὴν ἐπιείκειάν σας;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δέχομαι διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πεσόντων.

Κ. Βουδούρης. Ἐπίσης καὶ τῶν ἀποθιωσάντων. Ὡσαύτως πρέπει νὰ γίνῃ καὶ ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς περὶ ἀμοιβῆς τοῦ γραμματέως τοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. ***Π. Εὐριπαῖος*** τονίζει, ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ μία ἐκκαθάρισις τῶν συνταξιοδοτουμένων.

Ὁ κ. ***Σ. Χούρσογλου*** συνιστᾷ νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν πεσόντων, αἵτινες ἀποτελοῦνται ἀπὸ γέροντας καὶ νὰ θεωρηθοῦν αἱ αἰτήσεις ἐμπρόθεσμοι.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δεκτὸν αὐτό.

Κ. Σαρακηνός. Ὁλόκληρον, λέγει, τὴν εὐθύνην τῆς καθυστερήσεως τῆς ὑποβολῆς τῶν αἰτήσεων τὴν ἔχουν αἱ κρατικαὶ ὑπηρεσίαι, ἀφοῦ τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ἔχει διφορουμένην καὶ παραπαίουσαν νομολογίαν ὅσον ἀφορᾷ τὰς προθεσμίας, καὶ πρὸς ἀπόδειξιν ἀναφέρει δύο ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀλληλοσυγκρουομένας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τί σχέσιν ἔχουν αὐτά.

Κ. Σαρακηνός. Ἔχουν σχέσιν, διότι τὸ ἀνώτατον αὐτὸ δικαστήριον ἀλλοῦ παραδέχεται δικαιοστάσιον καὶ ἀλλοῦ ὄχι, καὶ σᾶς τὰ λέγω διὰ νὰ τὸ καμαρώσητε.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν πρέπει νὰ ἐπιρρίπτωνται τοιαῦται μορφαί.

Κ. Σαρακηνός. Ἀλλ' οὔτε ἔπρεπε καὶ τὸ Συνέδριον νὰ ἐκδίδῃ τοιαύτας ἀποφάσεις.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὅλα τὰ Δικαστήρια τὰ ἀνώτερα ἔχουν καὶ διαφοράν εἰς τὴν νομολογίαν των, ἐὰν ἔχετε παράπονα κάμετε μίαν ἀναφοράν.

Κ. Σαρακηνός. Σκοπός μου εἶνε νὰ ἀποδείξω ὅτι δὲν εὐθύνονται οἱ δικαιοῦχοι διὰ τὰς προθεσμίας. Τὸ νομοσχέδιον, ἐπιλέγει, πρέπει νὰ ἀποσυρθῇ.

Φωναί. Ὄχι, ὄχι.

Κ. Σαρακηνός. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τονίζει, πρέπει νὰ λαμβάνουν ἐπίδομα, καὶ τὰ μέλη, καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς 6' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς 6' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων».

Ὁ κ. ***Γ. Ἡσαΐας*** ὑποστηρίζει τὴν τροπολογίαν του περὶ ἐκπτώσεως τοῦ φόρου ἀνωνύμων ἀσφαλιστικῶν Ἑταιριῶν, ἥτις γίνεται δεκτή.

Ὁ κ. ***Α. Βαρβαγιάννης*** λέγει ὅτι ἐμειοψήφισε διὰ τὴν τροπολογίαν ταύτην, διότι δὲν ὑπάρχει ὑπερτίμημα.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι διεπιστώθη τὸ βαρὺ τῆς φορολογίας καὶ δι' αὐτὸ λαμβάνεται τὸ ἐπιεικὲς αὐτὸ μέτρον.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθέντος τοῦ συνόλου.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων, ὁ κ. ***Β. Κυρέλλος*** προεδρεύων λέγει, ὅτι ἐδόθη ὑπόσχεσις εἰς τὸν κ. ἀρχηγὸν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ μὴ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον ἐν ἀπουσίᾳ του.

Ὁ κ. ***Δ. Χατζίσκος*** δηλοῖ ἐξ ὀνόματος τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀντίρρησις.

Ὁ κ. ***Σ. Συμεώνογλου*** ἐπιφέρει πρῶτον παρατηρήσεις διὰ τὴν διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν χρεῶν ἐκ γραμματίων. Ἀναλύων εἶτα τὰς ἄλλας διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου, ἐρωτᾷ, διατὶ γίνονται δικαιοῦχοι μόνον οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι καὶ ὄχι καὶ οἱ ξένοι.

Ὁ κ. ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι αὐτὸ ποὺ λαμβάνομεν εἶνε μέτρον ἐπιεικείας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ παρέκκλισιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πληρωμῆς εἰς τὸ ἄρτιον διὰ δραχμῶν χαρτίνων. Τὸ κάμνομεν αὐτό, διότι τὸ Κράτος ἠμπόδισε τοὺς ἔχοντας δικαίωμα νὰ ρευστοποιήσουν τὴν ἀπαίτησίν των αὐτήν, διότι ἀπηγόρευσε τὰς πωλήσεις. Μὲ τὰς ὑποθήκας ἐξ ἄλλου διεκρατήθη αὐτὴ ἡ περιουσία καὶ περιῆλθεν εἰς τὸ Δημόσιον. Καὶ τί τοὺς δίδομεν τώρα; Τοὺς δίδομεν τὸ 1)3 τῆς ἀπαιτήσεώς των' Ἐὰν ἡ Βουλὴ διαφωνῇ πρὸς τὸ νομοσχέδιον εἶμαι πρόθυμος νὰ τὸ ἀποσύρω.

Σ. Συμεώνογλου. Διατὶ θὰ ἀδικήσητε τοὺς ξένους ὑπηκόους ;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὴν ἐπιείκειαν τὴν διαθέτω μόνον ὑπὲρ τῶν ὑπηκόων μου.

Σ. Συμεώνογλου. Θὰ σᾶς ἀναγκάσουν ὅμως αὔριον νὰ τοὺς περιλάβητε. Δευτέραν, συνεχίζει, παρατήρησιν ἔχω ὅτι δὲν προβλέπεται οὔτε ὁ τόπος οὔτε ὁ χρόνος τῶν ὑποθηκῶν οὔτε καὶ γίνεται μνεία περὶ τόκων.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸν νόμον τῆς ἀπαιτήσεως θὰ τὸν κρίνῃ τὸ Νομικὸν Συμβούλιον μὲ τελικὸν κριτὴν τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἐπιτροπήν, τονίζει, ἐξ ὑπαλλήλων δὲν ἠμποροῦσα νὰ βάλω. Ὁ κ. ***Σ. Συμεώνογλου*** συνεχίζων λέγει δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐξισώνωνται αἱ ὑποθῆκαι εἰς τὰς προσημειώσεις ὁ δὲ νόμος δὲν εἶναι σαφὴς καὶ ὅτι θὰ ἀνοιχθῇ πόρτα χειρότερη ἀπὸ τὰς ἄλλας ἀποζημιώσεις. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ βάρος τῶν γραμματίων ἡ Τράπεζα τὸ ἀγνοεῖ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ζητεῖ τὴν ἀναβολὴν τοῦ νομοσχεδίου δι' αὔριον.

Οἱ κ. κ. ***Ε. Καρυωτάκης, Ι. Παπαδάκης, Ν. Τζερμιᾶς*** καὶ ***Ι. Βαλαλᾶς*** ζητοῦν νὰ προχωρήσῃ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου.

Μεθ' ὃ ἡ Βουλὴ δέχεται τὴν ἀναβολὴν τοῦ Νομοσχεδίου δι' αὔριον ἐγγραφομένου ὡς πρώτου καὶ ὥραν 11 1)2 λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν 5 μ. μ. τῆς αὔριον.

Οἱ Γραμματεῖς
Θ. Παπαστρατῆς
Δ. Μέλφος

Ὁ Πρόεδρος
Β. ΚΥΡΕΛΛΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΘ'

Τετάρτης 1 Ἰουλίου 1931.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς 29ης Ἰουνίου.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Θ. Χαβίνης*** καὶ ***Α. Λούλης*** καταθέτουσιν αἰτήσιν τῶν ὀρυζοπαραγωγῶν Ἠπείρου παρακαλούντων ὅπως προστατευθῇ ἡ ἐγχώριος παραγωγὴ ὀρύζης.

Οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Ἴσσαρι παρακαλοῦν τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως φανῇ ἀρωγὸς διὰ τὴν καταστροφὴν ἣν ὑπέστησαν οἱ γεωργοὶ διὰ τῆς σποράς τῶν ἀγρῶν των διὰ ξενικοῦ σίτου.

Οἱ κάτοικοι τῶν συνοικισμῶν καὶ συνεταιρισμῶν τῶν Ἀκραίων συνοικισμῶν καὶ ὀργανώσεων Θεσσαλονίκης ζητοῦν τὴν ψήφισιν τῆς συμβάσεως ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ ἠλεκτροκινήσεως Θεσσαλονίκης.

Οἱ ἐργάται δέρματος Ἀθηνῶν ζητοῦν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τιμολογίου τοῦ 1926, τὴν αὔξησιν τῶν ἡμερομισθίων, τὴν ὀργάνωσιν ταμείου ἀνεργίας κλπ.

Ὁ σύλλογος τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου Τιρνάσου καὶ Ἔλους Λακωνίας ζητεῖ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων τῶν ὑποβληθέντων δι' ὑπομνήματος τῆς συνομοσπονδίας τῶν θυμάτων πολέμου τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἑνωτικὴ γενικὴ συνομοσπονδία ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος διαμαρτύρεται διὰ τὴν πυρπόλησιν τοῦ ἑβραϊκοῦ συνοικισμοῦ Θεσσαλονίκης καὶ ζητεῖ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πυροπαθῶν.

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας».

Οἱ κ. κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκτάκτου εἰδικῆς πιστώσεως διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀνοικοδόμησιν κατὰ σύστημα ἀντισεισμικὸν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου Ἡρακλείου».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ ὀφειλετῶν προσφύγων».

Ὁμοίως ἡ αὐτὴ ***Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αὐτῇ δικογραφίας πρὸς ἔκδοσιν αἰτίας διώξεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ι. Ζάχου κατηγορουμένου ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 402 τοῦ ποινικοῦ νόμου».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ τιμολογίου τοῦ 1926, τὴν αὔξησιν τῶν ἡμερομισθίων, τὴν ὀργάνωσιν ταμείου ἀνεργίας κλπ.

Ὁ σύλλογος τῶν ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου Τιρνάσου καὶ Ἔλους Λακωνίας ζητεῖ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων τῶν ὑποβληθέντων δι' ὑπομνήματος τῆς συνομοσπονδίας τῶν θυμάτων πολέμου τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἑνωτικὴ γενικὴ συνομοσπονδία ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος διαμαρτύρεται διὰ τὴν πυρπόλησιν τοῦ ἑβραϊκοῦ συνοικισμοῦ Θεσσαλονίκης καὶ ζητεῖ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πυροπαθῶν.

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ὑποβάλλει σχέδιον νόμου «περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ ναυτιλίας».

Οἱ κ. κ. ***Γ. Παπανδρέου*** (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) καὶ ***Γ. Μαρῆς*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουσι σχέδιον νόμου «περὶ ἀναγραφῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐκτάκτου εἰδικῆς πιστώσεως διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀνοικοδόμησιν κατὰ σύστημα ἀντισεισμικὸν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου Ἡρακλείου».

Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ ὀφειλετῶν προσφύγων».

Ὁμοίως ἡ αὐτὴ ***Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αὐτῇ δικογραφίας πρὸς ἔκδοσιν αἰτίας διώξεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Ι. Ζάχου κατηγορουμένου ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 402 τοῦ ποινικοῦ νόμου».

Ἡ ἐπὶ τῆς Παιδείας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου 3341 περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς τὴν σχολὴν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Μαθηματικῶν Ἐπιστημῶν τοῦ Πανεπιστημίου τούτου».

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ νόμου «περὶ ἐγκρίσεως πληρωμῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐκτελέσαντας προμήθειαν ἐκλογικῶν σφαιριδίων κατὰ τὸ ἔτος 1922».

Ὁ κ. ***Α. Ἀλεξανδρῆς*** (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας) δηλοῖ ὅτι εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς 19ης Ἰουνίου (Συνεδρ. 48) καθ' ἣν ἐψηφίσθη τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ κλπ.» τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἔχει καταχωρηθῇ κακῶς, διότι πλεῖσται τροπολογίαι γενόμεναι ἀποδεκταί, δὲν περιλαμβάνονται ἐν αὐτῷ. Παρακαλεῖ διὰ τοῦτο ὅπως ἀντικατασταθῇ τὸ κείμενον τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου διὰ τοῦ πραγματικοῦ τοιούτου, ἐν ᾧ περιλαμβάνονται αἱ δεκταὶ γενόμεναι τροπολογίαι. Τὸ κείμενον τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἐτροπολογήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν ἔχει οὕτω:

Περὶ ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ καὶ συστάσεως Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας».

Σύστασις καὶ ἁρμοδιότης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γεωργικῶν ἐν γένει νόμων, τῶν νόμων περὶ ἀποκαταστάσεως γηγενῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων ὁμογενῶν καὶ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ, συνιστᾶται :

α') Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης ἐδρεύουσα ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἔχουσα ὡς περιφέρειαν ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην.

β') Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης, ὑπαγομένη ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἐδρεύουσα ἐν Κομοτινῇ καὶ ἔχουσα ὡς περιφέρειαν τὴν περιφέρειαν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης.

2. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης ἀποτελεῖ ἰδίαν ἀρχήν, ὑπαγομένην εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τῶν ἁρμοδίων Γενικῶν Διοικητῶν ἀσκούντων διὰ τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν τὰ συναφῆ δικαιώματα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὸν νόμον 4393 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3265 περὶ καθορισμοῦ τῆς διακαιοδοσίας τῶν Γενικῶν Διοικητῶν καὶ Νομαρχῶν».

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 4142 συσταθεῖσα ἐν τῇ περιφερείᾳ Μακεδονίας καὶ Θράκης Ἐπιθεωρήσεις Γεωργίας καταργοῦνται. Ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἁρμοδιότης τῶν καταργουμένων Ἐπιθεωρήσεων Γεωργίας μετεβιβάζεται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης.

2. Αἱ Διευθύνσεις Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης καταργοῦνται.

3. Τὸ προσωπικὸν τῶν καταργουμένων ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν διατηρεῖται καὶ τοποθετεῖται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένας θέσεις.

4. Εἰς τὴν ἕδραν τῆς καταργουμένης Ἐπιθεωρήσεως Γεωργίας Ἐδέσσης, εἰς ἣν πρὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐλειτούργει Γεωργικὸν Γραφεῖον καταργηθὲν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἀνασυνιστάται Γεωργικὸν Γραφεῖον Ἐδέσσης μὲ ἕδραν τὴν Ἔδεσσαν καὶ ἁρμοδιότητα καθοριζομένην διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις ἁπάντων τῶν ἐν περιφερείᾳ Μακεδονίας καὶ Θράκης γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν σταθμῶν καὶ ἱδρυμάτων ὡς καὶ τῆς ὑπηρεσίας μηχανικῆς καλλιεργείας ὑπάγεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης, καταργουμένης πάσης ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίας τῶν κατὰ τὸν νόμον 4142 λειτουργούντων Γεωργικῶν Ταμείων.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συνιστωμένης ὑπηρεσίας ἀνήκει ἰδίᾳ.

α) Ἡ ἐποπτεία καὶ ἡ καθοδήγησις τῶν ὑπ' αὐτὴν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἱδρυμάτων καὶ ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ὑπαγομένων ἢ ὑπαχθησομένων ὑπ' αὐτὴν ἱδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν.

β) Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, γηγενῶν καὶ πρόσφύγων.

γ) Ἡ μελέτη διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν κτηνοτρόφων.

δ) Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ περαίωσις τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τῆς Ε.Α.Π.

ε) Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου 4857 «περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ε.Α.Π. κλπ.».

στ) Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς μεταβιβασθείσης εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. ὡς καὶ παντὸς ἀκινήτου τιθεμένου ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῆς, ἡ προσωρινὴ ρύθμισις τοῦ κτηματικοῦ καθεστῶτος τῶν ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. ἱδρυθέντων ἀγροτικῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν καὶ ἡ ἐποπτεία καὶ ἡ διοίκησις αὐτῶν.

ζ) Ἡ διοικητικὴ ἐπίλυσις κτηματικῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν ἀποκατασταθέντων πρόσφύγων ἢ μεταξὺ τούτων καὶ τρίτων.

η) Ἡ προμήθεια καὶ χορήγησις εἰς τοὺς ἀγροτικῶς ἐγκαθισταμένους πρόσφυγας ἢ γηγενεῖς παντὸς εἴδους ὑλικῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν ἀποκατάστασίν των.

θ) Ἡ ἀνέγερσις οἰκημάτων διὰ τοὺς ἀγρότας, πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς.

ι) Ἡ ἀνέγερσις οἰκημάτων διὰ τοὺς πολεμοπαθεῖς διὰ τῶν διὰ τούτους προωρισμένων κατὰ τὸν Γενικὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους πιστώσεων καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν κατὰ τὸν νόμον 4121 «περὶ ἐποπτείας ἀποκαταστάσεως παραμεθορίων πληθυσμῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης» ἐγκρινομένων ἔργων.

ια) Ἡ καταμέτρησις τῶν εἰς τὸ Δημόσιον περιελθουσῶν γαιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ ἡ ὁριστικὴ διανομὴ καὶ κλήρωσις τούτων εἰς τοὺς ἀποκατασταθέντας κληρούχους γηγενεῖς καὶ πρόσφυγας, καὶ ἡ χορήγησις εἰς τούτους ὁριστικοῦ τίτλου κυριότητος κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 1857 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. δ' τῆς ἀπὸ 3)4)31 Συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

(β) Ἡ τήρησις τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καταρτισθέντος κτηματολογίου καὶ γενικῶς ἡ ἐφαρμογὴ παντὸς νόμου ἀναγομένου εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας

Σύνθεσις ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς ἑξῆς ὑπηρεσίας :

α') Ὑπηρεσία Γεωργίας.
β') Ὑπηρεσία Ἐποικισμοῦ.
γ') Ὑπηρεσία Μηχανικῆς Καλλιεργείας.
δ') Ὑπηρεσία Κτηματογραφήσεως.
ε') Ὑπηρεσία Ἀγροτικῆς στεγάσεως.
στ') Ὑπηρεσία Ἐλέγχου καὶ Λογιστηρίου, καὶ
ζ') Γραφείων Προσωπικοῦ, Πρωτοκόλλου, Διεκπεραιώσεως καὶ Ἀρχείου.

2. Ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσίαν Γεωργίας καὶ Ὑπηρεσίαν Ἐποικισμοῦ.

3. Ἡ Ὑπηρεσία Ἀγροτικῆς Στεγάσεως λογίζεται ὡς ἔκτακτος, διατηρουμένη μόνον ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν πόροι πρὸς ἀνέγερσιν οἰκημάτων ἢ ἐκτέλεσιν ἄλλων τεχνικῶν ἔργων.

4. Τὰ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας ἑκάστης ὑπηρεσίας κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδάφ. 1 παράγραφος δ' Ὑπηρεσία Κτηματογραφήσεως ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ λειτουργούσης Κτηματογραφικῆς Ὑπηρεσίας τῆς συσταθείσης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, περὶ ἧς προβλέπει τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφιον α' τῆς Συμβάσεως τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 4592. Αὕτη ὑπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν καὶ τελεῖ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, θέλει δὲ συνεχίσει τὴν καταμέτρησιν καὶ ὁριστικὴν διανομὴν εἰς τοὺς πρόσφυγας τῶν γαιῶν τῆς Ε.Α.Π. κατὰ τὸ ὑπὸ ταύτης καθιερωθὲν σύστημα καὶ διὰ τοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντος παρ' αὐτῇ προσωπικοῦ, διατηρουμένου καὶ ἀμειβομένου κατὰ τοὺς σχετικοὺς ὅρους καὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ὡς ἄνω Συμβάσεως

Πρὸς πλήρωσιν χηρευουσῶν θέσεων καὶ αὔξησιν τούτων διὰ λόγους ὑπηρεσίας καὶ ταχυτέρας ἀποπερατώσεως τῆς ἐργασίας κτηματογραφήσεως καὶ διανομῆς παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀναγκαιούντων ὑπαλλήλων.

Σύνθεσις προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀποτελεῖται 1) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως, ἐκ δύο Ἐπιθεωρητῶν Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως ἢ Διευθυντοῦ β' τάξεως καὶ ἑνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως, 2) ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Γεωργίας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως καὶ 4 βοηθῶν αὐτοῦ γεωπόνων εἰδικῆς ἐπιδόσεως, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου, Εἰσηγητοῦ ἢ Γραμματέως 3) ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανικῆς Καλλιεργείας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' ἢ Διευθυντοῦ β' τάξεως καὶ δύο βοηθῶν γεωπόνων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ ἢ Γραμματέως, 4) ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως, 5) ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου καὶ Λογιστηρίου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως, 6) ἐξ ὀκτὼ τὸ πολὺ Εἰσηγητῶν καὶ 4 γραμματέων, 7) δύο λογιστῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ καὶ 4 λογιστῶν α' ἢ β' τάξεως καὶ 8) εἴκοσι δύο ἀκολούθων, γραφέων ἢ δακτυλογράφων καὶ ἓξ κλητήρων.

2. Τὸ προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' ἢ Διευθυντοῦ β' τάξεως, ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Γεωργίας ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου καὶ 2 βοηθῶν αὐτοῦ γεωπόνων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ ἢ Γραμματέων καὶ ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως καὶ δύο τὸ πολὺ γραμματέων τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας, ἑνὸς Λογιστοῦ ἐπὶ βαθμῷ Εἰσηγητοῦ καὶ τεσσάρων Ἀκολούθων, Γραφέων ἢ Δακτυλογράφων καὶ δύο κλητήρων.

3. Τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφιον 1 Ὑπηρεσίας Ἀγροτικῆς Στεγάσεως, προσλαμβανόμενον ὡς ἔκτακτον, συγκροτεῖται α) ἐξ ἑνὸς Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ ὡς Προϊσταμένου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' ἢ Διευθυντοῦ β' καὶ β) ἐκ τριῶν Μηχανικῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ ἢ Τμηματάρχου β' τάξεως.

Διορισμός, προσόντα, τοποθέτησις.

Ἄρθρον 8.

1. Γενικὸς Διευθυντὴς Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας διορίζεται ὡς μόνιμος ὑπάλληλος διὰ Διατάγματος ἐκνίας διορίζεται ὡς μόνιμος ὑπάλληλος διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ πολυετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας ἢ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

2. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ διορισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὁρίζονται καὶ τὰ ἔξοδα παραστάσεως αὐτοῦ.

3. Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ μεταξὺ ὁμοιοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἢ τῶν Προϊσταμένων τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Ἄρθρον 9.

1. Διευθυντὴς Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης διορίζεται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένου ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ πολυετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

2. Τὸν Διευθυντὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ τῆς Διευθύνσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπιθεωρητὴς Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ καὶ Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Γεωργίας τοποθετεῖται ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ εὐρυτέραν μόρφωσιν καὶ ἱκανότητα.

2. Ὡς προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανικῆς Καλλιεργείας τοποθετεῖται ὁ ἔχων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 46 ἐδ. 7 τοῦ νόμου 4142 προσόντα καὶ σχετικὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας.

3. Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τοποθετεῖται ὁ ἔχων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 46 ἐδάφιον 6 προσόντα τοῦ νόμου 4142 καὶ σχετικὴν εἰδίκευσιν. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης προσλαμβάνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἔχων, πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 46 ἐδάφιον 6 τοῦ νόμου 4142 προσόντων, σχετικὴν πολυετῆ καὶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

4. Ὡς Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου καὶ Λογιστηρίου διορίζεται ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτέρας Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας ἢ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

5. Οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι διορίζονται κατὰ τὰς περὶ προσόντων κλπ. διατάξεις τὰς ἰσχυούσας διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τῆς Γεωργικῆς καὶ Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

6. Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 7 ἐδάφιον 3 ὁριζομένων θέσεων προσλαμβάνονται ὡς ἔκτακτοι, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, οἱ ἔχοντες δίπλωμα Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, προτιμωμένων τῶν ἐχόντων εἰσέτι πολυετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ ἐξωτερικῇ ἐποικιστικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

7. Οἱ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ὑπηρετήσαντες καὶ μὴ ἀπολυθέντες διὰ πειθαρχικὸν παράπτωμα προσλαμβάνονται εἰς ἁπάσας τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένας μονίμους ἢ ἐκτάκτους θέσεις ὡς καὶ τὰς τοιαύτας τοῦ νόμου 4142, κατατασσόμενοι εἰς αὐτὰς ἀναλόγως τῶν προσόντων των (βαθμοῦ, χρόνου ὑπηρεσίας, εἰδικότητος καὶ σπουδῶν).

Ἄρθρον 11.

1. Ἐξαιρουμένων τῶν θέσεων τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης ὡς καὶ τοῦ Προϊσταμένου τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ, συμπληρουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8, 9 καὶ 10 ἐδάφ. 3 τοῦ παρόντος νόμου, αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμεναι θέσεις συμπληροῦνται διὰ τὴν πρώτην συγκρότησιν ἐξ ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς τὴν γεωργικὴν καὶ ἐποικιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τὰς καταργουμένας Ἐπιθεωρήσεις Γεωργίας ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των καὶ ἀσχέτως τῶν προσόντων των, ἐν ἐλλείψει δέ, ἐξ ὑπαλλήλων διοριζομένων βάσει τῶν διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτουμένων προσόντων. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ὑπαλληλοι τοποθετοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας—Θράκης ἥτις δι' ἀποφάσεως αὐτῆς τοποθετεῖ αὐτοὺς εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένας θέσεις.

2. Οἱ Προϊστάμενοι Ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοποθετοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἔκτακτον προσωπικόν.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἐκτάκτου ἢ ἡμερομισθίου προσωπικοῦ καὶ τεχνιτῶν ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὰς ὑπηρεσίας ἀγροτικῆς στεγάσεως καὶ μηχανικῆς καλλιεργείας. Οἱ οὕτω προσλαμβανόμενοι ὑπάλληλοι διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

2. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διοριζόμενοι ὑπάλληλοι δὲν νὰ ἔχουν τὰ διὰ τοὺς τακτικοὺς ὑπαλλήλους τῆς κεντρικῆς γεωργικῆς καὶ ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀπαιτούμενα προσόντα ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των.

3. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσλαμβανόμενοι τεχνικοὶ ὑπάλληλοι διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Ἡ ἀπόφασις ὁρίζει καὶ τὰς μηνιαίας ἀποδοχὰς αὐτῶν μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶσι διὰ μὲν τοὺς Ὑπομηχανικοὺς τὰς 7.000 δραχμάς, διὰ δὲ τοὺς ἐργοδηγοὺς τὰς 4.000.

4. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 10 ἐδαφ. 7 ἰσχύει καὶ διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ.

Μεταθέσεις.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας—Θράκης καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμένων ὑπηρεσιῶν δύνανται νὰ μετατίθενται ἐντὸς τῆς

περιφερείας της Γενικής Διευθύνσεως διά διαταγής του Γενικού Διευθυντού αναφέροντος εντός τριμήνου περί της μεταθέσεως εις τον αρμόδιον Γενικόν Διοικητήν. Η οριστική μετάθεσις ενεργείται δι' αποφάσεως του αρμοδίου Γενικού Διοικητού μετά σύμφωνον γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου.

2. Οι Επιθεωρηταί και οι Προϊστάμενοι των Κεντρικών Υπηρεσιών της Γενικής Διευθύνσεως και της Διευθύνσεως Γεωργίας και Εποικισμού Θεσσαλίας μετατίθενται κατά τας περί μεταθέσεως των υπαλλήλων του Υπουργείου Γεωργίας γενικάς διατάξεις.

3. Η μετάθεσις των υπό την Γενικήν Διεύθυνσιν εκτάκτων υπαλλήλων γίνεται δι' αποφάσεως του Γενικού Διευθυντού.

Απόσπασις.

Άρθρον 14.

Παρά τη Γενική Διευθύνσει Γεωργίας και Εποικισμού Μακεδονίας και Θράκης και ταις εξ αυτής εξαρτωμέναις υπηρεσίαις δύνανται να αποσπώνται προσωρινώς υπάλληλοι άλλων δημοσίων Υπηρεσιών δι' αποφάσεως των αρμοδίων Υπουργών και κατόπιν γνωμοδοτήσεως του Γενικού Διευθυντού περί της αναγκης της αποσπάσεως. Οι υπάλληλοι ούτοι διαρκούσης της αποσπάσεώς των διατηρούν πλήρεις τας απολαβάς της κυρίας αυτών θέσεως και εν γένει άπαντα τα εκ των κειμένων νόμων απορρέοντα δικαιώματα προαγωγής κατά βαθμόν και μισθόν, συντάξεως κλπ.

Η ανάκλησις των ούτω αποσπωμένων υπαλλήλων γίνεται δι' αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας.

Προαγωγαί, μισθοί, αποζημιώσεις.

Άρθρον 15.

1. Οι υπάλληλοι της Γενικής Διευθύνσεως Γεωργίας και Εποικισμού Μακεδονίας λαμβάνουν ως μισθόν τον δια τους ισοβάθμους υπαλλήλους των υπηρεσιών του Υπουργείου της Γεωργίας κεκανονισμένον (πλην των εξ αποσπάσεως υπαλλήλων άλλων Υπουργείων, οίτινες λαμβάνουσι τας υπό των οικείων νόμων αποδοχάς), εξομοιούνται δε προς τούτους ως προς άπαντας εν γένει τα εκ των κειμένων νόμων απορρέοντα δικαιώματα προαγωγής κατά βαθμόν και μισθόν, συντάξεως κλπ.

2. Τα οδοιπορικά έξοδα, αι ημερήσιαι αποζημιώσεις και εν γένει παν άλλο προσωπικόν χορήγημα κανονίζονται συμφώνως προς τας διατάξεις τας ισχυούσας δια τους ομοίους υπαλλήλους του Υπουργείου της Γεωργίας ή των άλλων Υπουργείων εφ' όσον πρόκειται περί απεσπασμένων μονίμων υπαλλήλων.

3. Επί των κρατικών σιδηροδρόμων παρέχονται διαρκή είσιτήρια ελευθέρας κυκλοφορίας εις μεν τον Γενικόν Διευθυντήν εφ' όλων των γραμμών Μακεδονίας και Θράκης και του Λαρισσαίκού εις δε τους Επιθεωρητάς της Γενικής Διευθύνσεως και εις τον Διευθυντήν Γεωργίας και Εποικισμού εφ' όλων των γραμμών της Μακεδονίας και Θράκης.

4. Εις τον Γενικόν Διευθυντήν χορηγείται δι' αποφάσεως του Υπουργείου Γεωργίας πίστωσις διά την συντήρησιν αυτοκινήτου.

Επιτροπή διευθετήσεως διαφορών.

Άρθρον 16.

1. Δι' αποφάσεως του Γενικού Διοικητού συνιστώνται τοπικαί επιτροπαί απαρτιζόμεναι από δημοσίους υπαλλήλους μεταξύ των οποίων και ο οικείος Οικονομικός Έφορος εφ' όσον διαφέρεται η Διοίκησις των Δημοσίων Κτημάτων καθώς και από ιδιώτας, οι οποίοι επιφορτίζονται με την διευθέτησιν των μεταξύ προσφύγων ή τούτων και τρίτων κτηματικών διαφορών εκεί όπου αύται απειλούν να προκαλέσωσι διατάραξιν της δημοσίας τάξεως.

2. Αι αποφάσεις των επιτροπών επικυρούμεναι υπό του Γενικού Διευθυντού εκτελούνται επιμελεία του αρμοδίου προϊσταμένου Γεωργικής Περιφερείας τη συνδρομή της Αστυνομικής Αρχής. Περί της εκτελέσεως συντάσσεται ταυτικόν πρωτόκολλον υπογραφόμενον υπό των εκτελούντων την απόφασιν οργάνων, όπερ κοινοποιείται αυθωρεί εις τους ενδιαφερομένους και εν αρνήσει, εις τον οικείον πρόεδρον κοινότητος επί αποδείξει.

3. Αι ούτω εκτελούμεναι αποφάσεις δύνανται κατόπιν προσφυγής των ενδιαφερομένων προς τον Γενικόν Διοικητήν να ανακαθεωρηθούν δι' αποφάσεως της αυτής επιτροπής εις ην μετέχουν μετά ψήφου, ο Επιθεωρητής της Γενικής Διευθύνσεως και ο Διευθυντής Εσωτερικών τις Γενικής Διοικήσεως. Αι εξ αναθεωρήσεως αποφάσεις επικυρούμεναι υπό του Γενικού Διοικητού, εκτελούνται κατά το προηγούμενον εδάφιον.

4. Προκειμένου περί κτημάτων τελούντων υπό την διοίκησιν των διά του παρόντος νόμου συνιστωμένων υπηρεσιών αι αποφάσεις των τοπικών Επιτροπών έχουν υποχρεωτικήν ισχύν διά τους ενδιαφερομένους. Εις περίπτωσιν καθ' ην οι ενδιαφερόμενοι παρεμβάλλουν εμπόδια εις την εκτέλεσιν αποσάσεων των διά του παρόντος νόμου προβλεπομένων επιτροπών ή δεν συμμορφούνται προς τας νομίμους διατάξεις της εποικιστικής και γεωργικής υπηρεσίας ή προς ικανοποίησιν ιδίων συμφερόντων παρεμβάλλουσι δυσχερείας εις το έργον των επιτροπών, διώκονται τη εγκλήσει του αρμοδίου γραφείου, εισαγόμενοι δι' απ' ευθείας κλήσεως κατά τας περί απειθείας ή διεγέρσεως κατ' αρχής διατάξεις του ποινικού νόμου.

Διοικούμεναι γαίαι.

Άρθρον 17.

1. Υπό την Διοίκησιν της διά του παρόντος νόμου συνιστωμένης υπηρεσίας τελούν αι κάτωθι κατηγορίαι γαιών χρησιμοποιούμεναι προς εγκατάστασιν προσφύγων.

α') Αι κατά τον αγροτικόν νόμον απαλλοτριούμεναι γαίαι.

β') Αι γαίαι αι περιελθούσαι εις το Δημόσιον δυνάμει των νόμων 4592 και 4857.

γ') Αι γαίαι αι περιελθούσαι υπό την διοίκησιν του Δημοσίου δι' εξαγοράς ή μισθώσεως.

δ') Αι προκύπτουσαι εξ αποξηράνσεως εφ' όσον ανήκουν εις το Δημόσιον.

Αι προς εγκατάστασιν διατιθέμεναι ορίζονται δι' αποφάσεων των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών.

ε') Αι υπό του Δημοσίου παρά της Εθνικής Τραπέζης κατά την μεταξύ αυτού και της Εθνικής Τραπέζης σύμβασιν προς εγκατάστασιν προσφύγων και γηγενών αναλαμβανόμεναι.

στ') Αι εκ των υπό την Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων τελουσών διατιθέμεναι προς εγκατάστασιν προσφύγων και γηγενών.

Το τίμημα των γαιών των παραχωρηθεισών κατά το παρελθόν εις γηγενείς προς αποκατάστασιν αυτών εκ της περιουσίας της διαχειριζομένης υπό της Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, ως και των εφεξής παραχωρηθησομένων εις πρόσφυγας και γηγενείς τοιούτων καταβάλλεται εις την Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων ήτις εκδίδει και τα οριστικά παραχωρητήρια μετά προηγουμένην βεβαίωσιν της Αγροτικής Τραπέζης ότι ο παραχωρησιούχος πρόσφυξ εξώφλησε τα προς αυτήν χρέη του.

Αι δόσεις των ούτω εκποιουμένων κτημάτων είναι πληρωτέαι εις μίαν δεκαπενταετίαν.

Αύται ορίζονται δι' αποφάσεως των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών.

2. Η επί των γαιών τούτων παραχώρησις κλήρου εις γηγενείς γεωργούς εγκατοίκους ή μη και εις πρόσφυγας διέπεται υπό της κειμένης περί αποκαταστάσεως ακτημόνων καλλιεργητών, γηγενών και προσφύγων, νομοθεσίας.

Επιτρέπεται ωσαύτως η χορήγησις πλήρους ή κλάσματος κλήρου εκ δημοσίων γαιών εις ακτήμονας καπνεργάτας υπό τον

όρον αυτοπροσώπου και διά μελών της οικογενείας των εκμεταλλεύσεως του κλήρου των.

4. Προκειμένου περί προσφύγων ή των ως άνω δικαιουμένων εις παραχώρησιν κλήρου προσώπων, ή εγκατάστασις αυτών γίνεται είτε καθ' ομάδας είτε κατά μεμονωμένας οικογενείας ή άτομα.

5. Η οικονομική διαχείρισις των μη χρησιμοποιηθεισών δι' εγκαταστασιν προσφύγων γαιών, εξαιρέσει των κατά τον αγροτικόν νόμον απαλλοτριουμένων τοιούτων, ενεργείται υπό των κατά τον παρόντα νόμον συνιστωμένων υπηρεσιών ως θέλει

σιν οἰκημάτων ὡς καὶ παντὸς ἔργου χρησίμου διὰ τὴν ἀποκατάστασιν προσφύγων ἢ τὴν βελτίωσιν αὐτῆς. Τὰς αὐτὰς ἐργασίας δύναται νὰ διεξαγάγῃ καὶ ἡ Ὑπηρεσία ἀμέσως δι' ἐπιτροπῶν ἀπαρτιζομένων ἐξ ὑπαλλήλων αὐτῆς ἢ τῆς ἁρμοδιότητος ἄλλων Ὑπουργείων.

2. Ἡ ἀγροτικὴ στέγασις Μακεδονίας καὶ Θράκης ρυθμίζεται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Προνοίας. Ἁρμοδία δ' ὑπηρεσία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἄνω ἔργων εἶναι ἡ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένη Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης.

3. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἄνευ δημοπρασίας προμήθεια ὑλικῶν παντὸς εἴδους χρησίμου διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν οἰκημάτων ἢ πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν προσφύγων καὶ γηγενῶν.

4. Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν διδομένην ἐργολαβικῶς εἰς ἰδιώτην ὡς καὶ διὰ πᾶσαν προμήθειαν ὑλικῶν ἧς ἡ δαπάνη ὑπερβαίνει τὰς 500.000 δραχμὰς ἀπαιτεῖται ταχτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς κατὰ τὰς περὶ δημοσίων διαγωνισμῶν διατάξεις, τῆς κατακυρώσεως γινομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

5. Ἐλλείψει καταλλήλων δημοσίων κτιρίων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων καὶ ἀποθηκῶν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων ὑπηρεσιῶν ἐπιτρέπεται ἡ μίσθωσις ἰδιωτικῶν πλέον τοῦ ἑνὸς ἔτους διὰ δημοπρασίας ἄνευ δὲ δημοπρασίας κάτω τοῦ ἔτους.

Χρέη προσφύγων καὶ γηγενῶν.

Ἄρθρον 24.

1. Πᾶσα χορήγησις ὑλικοῦ ἢ χρήματος εἰς γηγενεῖς ἢ πρόσφυγας δέον νὰ στηρίζεται ἐπὶ χρεωλυτικῆς ὁμολογίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ὠφειλομένης ἐκ τῆς δαπάνης οἰκογενείας, λαμβανομένης κατὰ τὴν χορήγησιν τοῦ εἴδους ἢ τοῦ δανείου ἢ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας. Ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας εἶναι ἀγράμματος ὑπογράφουν ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες ἐνήλικοι. Αἱ χρεωστικαὶ αὗται ἀποδείξεις βεβαιούμεναι διὰ προσυπογραφῆς τοῦ προϊσταμένου τῆς οἰκείας Γεωργικῆς περιφερείας ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἔχουν ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ παραδίδονται κατὰ τετραμηνίαν διὰ ταχτικοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ἥτις θέλει χρεώνει τοὺς πρὸς οὓς ἡ χορήγησις κανονικῶς κατὰ τὰ κανονισθέντα διὰ τῆς ἀπὸ 3)4)31 Συμβάσεως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

2. Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα κεφάλαια δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δαπανῶνται πρὸς παροχὴν εἰς τοὺς πρόσφυγας ἢ γηγενεῖς δανείων συντηρήσεως.

Δαπάναι διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐξαιρουμένης τῆς δαπάνης διὰ τὴν μισθοδοσίαν, τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ τὰς ἡμερησίας ἀποζημιώσεις τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τῶν κατατασσομένων εἰς θέσεις τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένης ὑπηρεσίας, ἥτις βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἢ προκειμένου περὶ τῶν ἐξ ἀποσπάσεως ὑπαλλήλων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου (πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίων ἀποζημιώσεων, αἵτινες βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας), τὰ γενικὰ ἔξοδα (μισθοὶ καὶ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, ἐνοίκια κτιρίων, καθαριότης, φωτισμός, γραφικὴ ὕλη κλπ.) τῆς ὑπηρεσίας ταύτης βαρύνουσι τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω εἰς τὴν διάθεσίν της τιθέμενα κεφάλαια.

2. Ἐκ τῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀναγραφομένης πιστώσεως δι' ὁδοιπορικὰ καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεις χορηγεῖται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἀνάλογος πίστωσις. Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἀναγνώρισις τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν κινουμένων ὑπαλλήλων βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διατάξεως καὶ ἡ πληρωμὴ τούτων γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 26.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται ν' ἀκυρώσῃ πᾶσαν πρᾶξιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, μὴ ὑγιομένων πάντως τῶν κτηθέντων δικαιωμάτων ὑπὸ τρίτων.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας—Θράκης ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτῆς διαταγὰς τὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης ὡς καὶ ἁπάσας τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ Μακεδονίας καὶ Θράκης Γεωργικὰς καὶ Ἐποικιστικὰς καὶ Κτηνιατρικὰς Ἀρχάς, Ὑπηρεσίας καὶ Ἱδρύματα.

2. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἐκ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένων ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ διὰ παράβασιν ἐν γένει καθήκοντος ἢ δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου συμπεριφορὰν μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον ἀπολογίαν, τὰς ἑξῆς ποινάς:

α') Ἐπίπληξιν προφορικὴν ἢ ἔγγραφον.

β') Πρόστιμον μέχρι ἡμίσεος τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν.

γ') Θέσιν ἐκτὸς ὑπηρεσίας. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ποινῆς ταύτης, μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸν ἕνα μῆνα, ὁ ὑπάλληλος δικαιοῦται εἰς ἀπόληψιν τοῦ τρίτου μόνον τῶν ἀποδοχῶν.

3. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναί, καταχωριζόμεναι εἰς ἴδιον βιβλίον, ἀναγγέλονται ἀνελλιπῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

4. Κατὰ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τῆς 3 παραγράφου οἱ τιμωρούμενοι ἔχουν δικαίωμα προσφυγῆς ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Γεωργίας, τῆς σχετικῆς προσφυγῆς ὑποβαλλομένης διὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τῆς προσφυγῆς καὶ ἀποφαίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 58 ἐδάφιον 3 τοῦ νόμου 4142.

5. Ὡς πρὸς τοὺς ἐκτάκτους ὑπαλλήλους ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ, πλὴν τῶν ὡς ἄνω ποινῶν, καὶ τὰς ποινὰς τοῦ ὑποβιβασμοῦ καὶ τῆς προσκαίρου ἢ ὁριστικῆς ἀπολύσεως, τῶν δύο τελευταίων ἐπιβαλλομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

6. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀσκοῦν καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἀνατιθεμένην πειθαρχικὴν ἁρμοδιότητα ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 28.

Ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτῆς διαταγὰς ἁπάσας τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς Γεωργικὰς, Ἐποικιστικὰς καὶ Κτηνιατρικὰς ἀρχάς, ὑπηρεσίας, ἐπιτροπὰς καὶ ἱδρύματα. Ὁ Διευθυντὴς ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν ὑπαλλήλων ἅπασαν τὴν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 29.

1. Οἱ ἄνευ δικαιώματός τινος κατέχοντες κτήματα τελοῦντα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων ὑπηρεσιῶν ἀποβάλλονται διοικητικῶς, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως ἢ μισθώματος καθοριζομένου δι' ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων, συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

2. Ἀποτελοῦσι τίτλους δεκτικοὺς διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων αἱ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ συνάμει τῶν ὁποίων βάσει

γνωμοδοτήσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Ἐπιτροπῆς καθορίζονται μισθώματα ἢ ἀποζημιώσεις διὰ τὴν χρῆσιν καὶ κάρπωσιν κτημάτων ὑπὸ αὐθαιρέτως κατεχόντων αὐτά.

Ἄρθρον 30.

Πᾶν χρέος παρ' οἱουδήποτε ὀφειλόμενον καὶ προερχόμενον ἐκ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαχειρίσεως εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Περὶ ὀργανώσεως Δ)σεως Ἐποικισμοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας.

Ἄρθρον 31.

Τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἁρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ καὶ Γεωργίας Μακεδονίας καὶ Θράκης ἀσκοῦν διὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα τὰ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὑφιστάμενα τμήματα τῆς τέως Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ, ἀνασυνιστωμένης ὡς τοιαύτης παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας, διαρρυθμιζόμενα καὶ συγχρονεύομενα ὡς ἀκολούθως:

Τὸ Τμῆμα τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καταργεῖται ἡ δὲ ἁρμοδιότης αὐτοῦ μεταβιβάζεται εἰς τὰ ὡς κατωτέρω διαρρυθμιζόμενα ἄλλα τμήματα τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ.

Τὸ Τμῆμα ἀπαλλοτριώσεων μετονομάζεται εἰς Τμῆμα Ἐποικισμοῦ Νοτίου Ἑλλάδος μὲ ἁρμοδιότητα ἐπὶ ἁπάντων τῶν ἐποικιστικῶν ζητημάτων γενικῶν καὶ εἰδικῶν Θεσσαλίας, Στερεᾶς Ἑλλάδος, Πελοποννήσου, Κρήτης, νήσων Αἰγαίου καὶ Ἰουνίου.

Τὸ Τμῆμα Ἐποικισμοῦ μετονομάζεται εἰς Τμῆμα Ἐποικισμοῦ Βορείας Ἑλλάδος μὲ ἁρμοδιότητα ἐπὶ ἁπάντων τῶν ἐποικιστικῶν ζητημάτων γενικῶν καὶ εἰδικῶν τῆς Μακεδονίας, Θράκης καὶ Ἠπείρου.

Τὸ Τμῆμα Λογιστικὸν καὶ Στατιστικῆς Ἐποικισμοῦ ἔχει ἁρμοδιότητα ἐπὶ πάντων τῶν σχετικῶν ζητημάτων τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ περιλαμβανομένων καὶ τῶν λογιστικῶν τοῦ καταργουμένου τμήματος Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου.

Τὸ Τμῆμα Ἐποικισμοῦ τῆς παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας Διευθύνσεως Ἐφαρμογῶν καταργεῖται.

Ἄρθρον 32.

Πάντες οἱ παρὰ τοῖς τμήμασι τῆς τέως Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ ὑπηρετοῦντες μόνιμοι ὑπάλληλοι τοποθετοῦνται διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὰ νέα τμήματα τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ μὲ τὸν ὃν κέκτηνται βαθμὸν καὶ μισθὸν περιλαμβανόμενοι εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ νόμου 4142 προβλεπομένας ἐν συνόλῳ ὀργανικὰς θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας προστίθεται μία θέσις Διευθυντοῦ Ἐποικισμοῦ, καταργοῦνται δὲ δύο θέσεις Τμηματαρχῶν καὶ μία θέσις εἰδικοῦ νομικοῦ Εἰσηγητοῦ ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου Α' ἢ Β' τάξεως.

Ἄρθρον 33.

Εἰς Διευθυντὴν Ἐποικισμοῦ Β' τάξεως προάγεται μετὰ πενταετῆ τουλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου Α' τάξεως ὁ νομικὸς Τμηματάρχης ὁ εὐδοκίμως διευθύνων ἐπὶ ἴσον τουλάχιστον χρονικὸν διάστημα τμήματα τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ. Εἰς Διευθυντὴν Ἐποικισμοῦ Α' τάξεως προάγεται ὁ Διευθυντὴς Ἐποικισμοῦ Β' τάξεως μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον. Εἰς Τμηματάρχην β' τάξεως τῶν Τμημάτων τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ προάγεται Εἰσηγητὴς τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ἐποικισμῷ. Εἰς Τμηματάρχην α' τάξεως Ἐποικισμοῦ προάγεται ὁ Τμηματάρχης Ἐποικισμοῦ β' τάξεως μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τοποθετοῦνται εἰς τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν Τμημάτων τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ μὲ τὸν ὃν κέκτηνται βαθμὸν καὶ μισθὸν πρετοῦντες παρὰ τοῖς τμήμασιν Ἐποικισμοῦ Εἰσηγηταὶ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου κυρουμένων τῶν ἄχρι τοῦδε γενομένων ἀπονομῶν βαθμῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. εἰς ἅπαντας τοὺς Διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 34.

1) Παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας συνιστῶνται δύο θέσεις Εἰδικῶν Εἰσηγητῶν Γεωπόνων διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν Τεχνικῶν τῆς Γεν. Διευθύνσεως ζητημάτων ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας μειουμένων ἀντιστοίχως κατὰ δύο τῶν θέσεων τῆς ἐξωτερικῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας· ἐκ τούτων ὁ εἷς τοποθετεῖται εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ καὶ ὁ ἕτερος εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἐφαρμογῶν.

2) Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰς θέσεις ταύτας μὲ τοὺς οὓς κέκτηνται βαθμοὺς ἀπόφοιτοι Ἀνωτέρων Γεωπονικῶν Σχολῶν, ὑπηρετοῦντες ἤδη ὡς ἀπεσπασμένοι παρ' αὐτῇ.

3) Οἱ Εἰδικοὶ Εἰσηγηταὶ Γεωπόνοι διέπονται ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν των ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου περὶ προαγωγῆς τῶν λοιπῶν ἀνωτέρων Ἐποικιστικῶν ὑπαλλήλων πτυχιούχων ἀνωτέρων Σχολῶν.

Ἄρθρον 35.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 κυρωτικοῦ Διατάγματος τῶν περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ Νομοθ. Διαταγμάτων καὶ τῶν δύο ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1927 καὶ 25 Νοεμβρίου 1928 ἐκτελεστικῶν τοιούτων Διαταγμάτων ὑπηρετοῦν παρὰ τοῖς Τμήμασιν Ἐποικισμοῦ ἔκτακτον καὶ ἡμερομίσθιον προσωπικόν, δύναται νὰ μονιμοποιηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου, ὁρίζοντος καὶ τὸν βαθμὸν εἰς ὃν δέον νὰ μονιμοποιηθοῦν οὗτοι συνιστωμένων ἀναλόγων ὀργανικῶν θέσεων. Οἱ μὴ μονιμοποιούμενοι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπολυθέντες τὴν ἡμέραν τῆς συμπληρώσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐφεξῆς ἡ πρόσληψις προσωπικοῦ, δυνάμει τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων διατάξεων.

Ἄρθρον 36.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν τῶν Ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῆς Κοινότητος Λυγιᾶς Κορινθίας περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀκατασκευάστου τμήματος τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Κορίνθου-Πατρῶν λέγει ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας πρὸ ἡμερῶν ὑπεσχέθη ὅτι θὰ δώσῃ τὰς δεούσας διαταγὰς πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Μέχρι Καμάρας θὰ συνεχισθῇ, ὄχι πέραν τούτου. Ἔδωσα ἐντολὴν πιθανὸν ὅμως τεχνικαὶ δυσκολίαι νὰ μὴ ἐπέτρεψαν ἀκόμη τὴν ἐκδήλωσιν περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου.

Ὁ κ. ***Κ. Βουδούρης*** λέγει ὅτι εἷς συμπολίτης του εἶχεν

ἀδελφὸν εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅστις ἀπέθανε καὶ τοῦ ἀφῆκε περὶ τὰ 800 δολλάρια. Ὁ κληρονόμος μετέβη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς ὑποθέσεως, τοῦτο δὲ ἀνέθεσε τὸ ζήτημα εἰς τὸν πρόξενον πρὸς ὃν καὶ πληρεξούσιον ἔκαμεν ὁ κληρονόμος τῇ συστάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ ἐν Ἀμερικῇ Πρόξενος ἔστειλε μίαν ἐπιταγήν, ἡ ὁποία παρεδόθη εἰς τὸν κληρονόμον, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ δανεισθῇ 6000 δραχμὰς διὰ νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον κληρονομίας, ὅταν ὅμως μετέβη εἰς τὴν Τράπεζαν διὰ νὰ ἐξαργυρώσῃ τὸ τσέκ, τοῦ ἀπήντησαν ὅτι δὲν εἶχε κατατεθῇ ὑπὸ τοῦ Προξένου τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐκδοθῇ τὸ τσέκ. Ὁ δυστυχὴς αὐτὸς ἔφυγεν εὐχαριστημένος, διότι δὲν συνελήφθη καὶ ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ὡς ἐπιχειρήσας νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν Τράπεζαν. Φρονῶ ὄχι μόνον ὅτι πρέπει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Κυβέρνησις κάποιαν πρόνοιαν διὰ τὸν ἀτυχῆ αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ νὰ μεριμνήσῃ ὅπως μὴ ἐπαναλαμβάνονται αὐτὰ τὰ ἄτοπα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δώσατέ μου τὴν ἀναφοράν,

Ὁ κ. ***Δ. Εὐθυμιάδης*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τῶν δικαιούχων κατοίκων Φλωρίνης καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τὸν Στρατιωτικῶν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια αἰτήματά των.

Ὁ κ. ***Δ. Γιαννόπουλος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Συνδέσμου Συνταξιούχων Τροχιοδρομικῶν καὶ Αὐτοκινητιστῶν.

Ὁ κ. ***Ι. Λαδᾶς*** (Ὑφυπουργὸς Συγκοινωνίας) λέγει ὅτι θὰ λάβῃ μέριμναν.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** λέγει ὅτι πολλὰ ἐργοστάσια Σαπωνοποιΐας τῶν Νέων Χωρῶν καὶ τῆς Ἑπτανήσου καταστρατηγοῦσι τὸν περὶ φορολογίας Νόμον διὰ τοῦ ἑξῆς τρόπου :

Ἀναμιγνύουσι διὰ τὴν κατασκευὴν πρώτης ποιότητος σάπωνος καὶ ὀλίγον πυρηνέλαιον, κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον πληρώνουν τὸν φόρον δευτέρας ποιότητος σάπωνος ὁ ὁποῖος φόρος ἀνέρχεται εἰς 50 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν καὶ οὕτω χάνει τὸ Κράτος μίαν δραχμὴν κατ' ὀκᾶν φόρον, ταὐτοχρόνως ὅμως οἱ νομοταγεῖς ἐργοστασιάρχαι σάπωνος, οἱ ὁποῖοι εἶναι πιστοὶ τηρηταὶ τῶν νόμων, δὲν δύνανται νὰ συναγωνισθῶσι τοὺς πρώτους, διότι ὑπάρχει διαφορὰ τιμῆς μιᾶς δραχμῆς. Δηλαδὴ γίνεται διπλῆ ζημία καὶ εἰς τὸ Δημόσιον καὶ εἰς τοὺς νομοταγεῖς ἐργοστασιάρχας καὶ παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ ἐνεργήσῃ ὅτι πρέπει πρὸς περιστολὴν τῆς παρανόμου καὶ ἀδικωτάτης ἁπλησίας ἐργοστασιαρχῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. ***Δ. Κουτσοπέταλος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν τοῦ Θ. Πελέκη παραπονουμένου ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπέρριψε τὴν προσφυγήν του κατ' ἀδίκου ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὅτι δὲ οὗτος ἐξήτασε μάρτυρας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ κ. Ἀνδρεαδάκης ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν ἰσχυρισμῶν του. Παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ἐπιληφθῇ προσωπικῶς τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος.

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης*** ὁμιλῶν ἐπὶ ἀναφορᾶς τῆς Πανελληνίου Ἑνώσεως Ἐφέδρων Ὁπλιτῶν τῆς Κρητικῆς Χωροφυλακῆς περὶ παροχῆς συντάξεως λέγει, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀφορᾷ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Πρόκειται περὶ τῶν χωροφυλάκων ἐκείνων τῶν ἐπιστρατευθέντων κατὰ τὸ 1913-15 χωρὶς νὰ ἐπιστρατευθῶσιν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς αὐτὰς κλάσεις Πκλαιᾶς Ἑλλάδος, παραμεινάντων δὲ ἐπὶ δύο συνκπτὰ ἔτη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Οἱ χωροφύλακες οὗτοι ζητοῦν καὶ δικαίως, ὡς ἐγκαταλιπόντες τὰς ἐργασίας των ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον, νὰ τύχωσι βοηθήματος ἔστω καὶ ἐφ' ἅπαξ. Πολλάκις τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπησχόλησε τὴν Βουλήν, τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τὸ παρελθὸν ἔτος ἐφάνη εὐμενὴς διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Αὐτὸς ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ὡς Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀνεγνώρισε τὸ δίκαιον τῆς ἀξιώσεως καὶ διεβίβασε τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρόεδρος. Καὶ τώρα τὸ ἀναγνωρίζω.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. ***Χ. Ζουμῆς*** ἐρωτᾷ τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς ποῖα μέτρα ἔχουν ὑπ' ὄψιν νὰ λάβουν πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἱστιοπλοΐας, εἰδικώτερον δὲ ἐὰν ἔλυσαν ὁριστικῶς τὸ ζήτημα τῆς διὰ σλεπίων μεταφορᾶς φορτίων εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος, συμφώνως πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν ἔδωσαν εἰς τὸ Σωματεῖον τῶν Κυβερνητικῶν ἱστιοφόρων, ἐὰν ἐγένετο ἡ δέουσα ἐνέργεια, ὅπως ἀφεθῶσιν ἐλεύθεροι οἱ Κυβερνῆται ἱστιοφόρων, ἵνα χρησιμοποιῶσι τοὺς ναύτας τῶν πλοίων των κατὰ τὰς φορτοεκφορτώσεις ἢ οἱουσδήποτε ἄλλους ἐργάτας ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀμοιβῇ καὶ καὶ ἂν ἐγένετο ἡ δέουσα ἐνέργεια, ὅπως ὁ ἐπὶ τῶν φορτωτικῶν ἐπιβληθεὶς φόρος 2 0/0 ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου εἰσπράττηται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, ἐκδιδούσης τὴν δικαίωσιν μεταφορᾶς καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου φορτωτοῦ, ἵνα μὴ ἀδίκως ἐκπίπτῃ ὁ φόρος οὗτος ἐπὶ τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Μπορῶ νὰ ἐπιβάλω εἰς τὰ σλέπια νὰ ἐκπληρώσουν ὡρισμένους ὅρους, πέραν τούτου ὅμως δὲν ἔχω ἄλλο δικαίωμα. Ἐφόσον μοῦ τὸ ἀπαγορεύει ὁ νόμος θὰ πάνε εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἄλλο ζήτημα, ὑπάρχει σχετικὸς νόμος ἐνώπιον τῆς Γερουσίας.

Ὁ κ. ***Δ. Χατζῆσκος*** λέγει ὅτι τρεῖς ἔνοπλοι ἀπεπειράθησαν τὴν 15 Ἰουνίου νὰ ληστεύσουν τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος Δομοκοῦ, τὸν ὁποῖον ἔσωσαν εὐτυχῶς πολῖται προστρέξαντες, οἱ ὁποῖοι τὸν ἠλευθέρωσαν. Παρακαλεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ δηλώσῃ ἂν συνελήφθησαν οἱ ἄγνωστοι καὶ ἂν ἐστάλη ἐνίσχυσις τῆς ἀστυνομίας πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως.

Κ. Διδωρίκης (Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν). Πράγματι ἄγνωστοι ἐπετέθησαν, δὲν ξέρομε διὰ ποίους σκοπούς, ἴσως διὰ νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν μερικὰ γραμμάτια, κατὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος Δομοκοῦ. Ἡ ἐκεῖ ἀστυνομία ἔλαβε τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς σύλληψιν τῶν ἀγνώστων, ἀλλὰ συγχρόνως διέταξα τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας Λαμίας νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ παρακολουθήσῃ τὴν ὑπόθεσιν. Ἀτυχῶς μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν συνελήφθησαν οἱ ἄγνωστοι, ἡ ἀστυνομία ἐνισχύθη.

Ὁ κ. ***Σ. Στεφανόπουλος*** ὑποστηρίκει ἀναφορὰν τῶν παραγωγῶν καρπουζίων Γαστούνης, παραπονουμένων διότι, ἐνῷ τὰ καρπούζια τιμῶνται 70 80 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, τὰ μεταφορικὰ τούτων μέχρι τοῦ τόπου καταναλώσεως, τὰ ὁποῖα ζητεῖ ἡ ἑταιρία ΣΠΑΠ ἀνέρχονται εἰς 65 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν. Ἐπικαλεῖται τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, διότι ἄλλως ἀπειλεῖται σοβαρῶς ἡ καλλιέργεια αὕτη, ἐκ τῆς ὁποίας πλεῖσται ὅσαι οἰκογένειαι τῆς Γαστούνης συντηροῦνται.

Ὁ κ. ***Ε. Τριποδάκης*** λέγει ὅτι ὁ ἀποβληθεὶς τῶν τάξεων τῆς χωροφυλακῆς χωροφύλαξ Δελάκης ἔλαβε σύνταξιν 140 δραχμῶν. Τώρα ὅμως μετὰ 3 ὁλόκληρα ἔτη ἀπὸ τῆς ἀπονομῆς τοῦ ἀφηρέθη ἡ σύνταξις καὶ τοῦ ζητοῦν μάλιστα νὰ ἐπιστρέψῃ ὅσα ἔλαβε, ἐνῷ αὐτὸς δὲν ἔχει νὰ φάγῃ οὔτε ψωμί.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νὰ μοῦ σταλῇ ἡ ἀναφορά.

Ὁ κ. ***Σ. Στεφανόπουλος*** συνιστᾷ ἀναφορὰν αὐτοκινητιστῶν Πύργου διαμαρτυρομένων διὰ τὴν μὴ καλὴν συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Πύργου—Πατρῶν.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν

τῆς Νομοθετικῆς Ἐργασίας.

Π. Τσαλδάρης. Δύο λέξεις κ. Πρόεδρε, πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως.

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἐγνώσθη ἡ ὑποβολὴ ὑπὸ τοῦ Χοῦβερ ἐπανορθώσεων. Εἰς τὴν Βουλὴν δὲν εἶναι ἐπισήμως γνωστὸν οὐδὲν περὶ τῶν προτάσεων, καὶ ἂν ὅπως ἔχουν θίγουν τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλ' ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἐγνώσθη ὅτι ἐδόθη ἀπάντησις δι' ἧς ζητεῖται νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ προθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς σχετικὰς δηλώσεις.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Θὰ δώσω εὐχαρίστως τὰς πληροφορίας ἀλλὰ ἀργότερον, διότι περιμένω ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον μερικὰς πληροφορίας.

Ὁ κ. ***Β. Δεληγιάννης.*** δηλοῖ ὅτι εἰς τὰ διανεμηθέντα σύνολα τῶν νομοσχεδίων «περὶ ὀργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης» ὡς καὶ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», κατὰ τὴν ἐκτύπωσιν, ὡς φαίνεται, ἐγένετο λάθος διότι τὸ δεύτερον τεμάχιον τοῦ ἑνὸς νομοσχεδίου μετελάθος διότι τὸ δεύτερον τεμάχιον τοῦ ἑνὸς νομοσχεδίου μετετέθη ὡς δεύτερον τεμάχιον τοῦ ἑτέρου. Παρακαλῶ ὅπως διευκρινισθῇ τὸ τοιοῦτον.

Ἡ Βουλὴ δέχεται.

Γίνονται δὲ δεκτὰ τὰ σύνολα τῶν νομοσχεδίων ἔχοντα οὕτω :

«Περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψῆφισιν τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθείσης προτάσεως νόμου «περὶ ἐμμηνιαίας καταβολῆς ὀφειλῶν ἐνοικιαστῶν κλπ.».

«Περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης καὶ διακανονισμοῦ ὀφειλῶν τινων αὐτοῦ».

«Περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3122 κλπ.».

«Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρου νόμου», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τμηματικῆς καταβολῆς ὀφειλῶν ἐνοικιαστῶν.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΗΗ τῆς 20 Ἰουνίου 1931. Συνεδρίαν αὐτῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη).

Ἄρθρον 1.

Οἱ ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἐξ ἐνοικίου φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῶν φορολογικῶν περιόδων 1928—1929 καὶ προηγουμένως, ὡς καὶ οἱ τοιοῦτοι φόρου ρητίνης περιόδων 1927—1928 καὶ 1929—1930 θέλουσι καταβάλλει τὸ παρ' αὐτῶν ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον τοῦ ὅλου ἐνοικίου εἰς δώδεκα ἴσας τριμηνιαίας δόσεις ἐντόκως ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1931 καὶ ἄνευ προσθέτων τελῶν.

Ἡ πρώτη δόσις καθίσταται ἀπαιτητὴ τὴν 1ην Αὐγούστου 1931.

Ἄρθρον 2.

Ἐν περιπτώσει μὴ καταβολῆς μιᾶς δόσεως, οἱ ὀφειλέται στεροῦνται τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1ῳ εὐεργετήματος.

Ἄρθρον 3.

Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως τοῦ ἐνοικίου τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1928—1929 ἐνοικιαστῶν φόρου ἐλαίου τῶν κάτωθι ἐπαρχιῶν, ἀναλόγως πρὸς τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν ὑπέστησαν οὗτοι ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐνασκήσωσι πλήρως τὰ δικαιώματά των ἐξ ἀνωτέρας βίας, προκειμένου περὶ τῶν ἐπαρχιῶν Γυθείου καὶ Οἰτύλου, προκειμένου δὲ περὶ τῆς Ἐπαρχίας Λακεδαίμονος, ἀναλόγως πρὸς τὴν θετικὴν ζημίαν, ἣν οὗτοι ὑπέστησαν, λόγῳ τοῦ ὅτι, ἐξ ἐσφαλμένων ἐνεργειῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐνασκήσωσι καὶ διαθέσωσι περαιτέρω πλήρως τὰ δικαιώματά των καὶ, ὡς ἐκ τῆς δημιουργηθείσης τοιαύτης καταστάσεως διὰ τὴν ἄμεσον ζημίαν ἣν ἔσχον ἐξ ἐπακολουθησάσης θεομηνίας. Ἡ ρύθμισις ἐνεργεῖται διὰ παραπομπῆς τῶν ὑποθέσεων τούτων εἰς τὰς κατὰ νόμον 842, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων. Ἐπιτροπάς.

Ἄρθρον 4.

Ἐνοικιασταὶ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῆς φορολογικῆς περιόδου 1929—1930 ὀφειλέται τῆς ἕκτης δόσεως τοῦ ἐνοικίου βαρύνονται μὲ τὰς συνεπείας ὑπερημερίας ἐπὶ καθυστερήσει τῆς καταβολῆς αὐτῆς μόνον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐπὶ τῇ αἰτήσει των πρὸς μείωσιν τοῦ ἐνοικίου τελεσιδίκου ἀποφάσεως τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4845 «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» καθ' ἣν «ἡ ὑπὸ τῶν φορολογουμένων προκαταβολὴ μὴ ληξιπροθέσμου δόσεως οὐδεμίαν συνεπάγεται ἔκπτωσιν ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ», εἶναι ὅτι δι' αὐτῆς δὲν κατηργήθη ἡ παράγραφος ἰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Κώδικος φορολογίας οἴνου, ἥτις ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα.

Περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ διακανονισμοῦ ὀφειλετῶν τινων αὐτοῦ.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται παρὰ τῷ Δήμῳ Θεσσαλονίκης εἰδικὸν συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν 1) Δημάρχου Θεσσαλονίκης, ὡς Προέδρου καὶ τούτου κωλυομένου ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, 2) τριῶν δημοτικῶν συμβούλων ὁριζομένων τοῦ μὲν ἑνὸς ὑπὸ τῆς Δημαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τῶν δὲ λοιπῶν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, 3) τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Δήμου, 4) ἑνὸς τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ Οἰκονομικῶν Ἐφόρων ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, 5) ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ 6) ἐκ τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει τμηματάρχου ἐγκρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως δαπανῶν.

Τῶν τεσσάρων τελευταίων μελῶν ὁρίζονται ὁμοίως ἀναπληρωταὶ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Τὸ Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ Προέδρου καὶ τεσσάρων μελῶν αὐτοῦ. Ἐν ἰσοψηφίᾳ νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Εἰς τὸ Συμβούλιον δύνανται νὰ παρίστανται μετὰ γνώμης ἀλλ' ἄνευ ψήφου οἱ ὑπηρεσιακοὶ καὶ τεχνικοὶ σύμβουλοι, ὡς καὶ οἱ προϊστάμενοι τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου.

Τὸ Συμβούλιον κρίνει καὶ ἀποφασίζει 1) περὶ τῶν διατηρητέων ἐκ τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τῷ Δήμῳ ὑπαλλήλων, β') περὶ τῆς θέσεως καὶ τοῦ βαθμοῦ ἑκάστου τῶν ὑπαλλήλων, γ') περὶ τῶν αἰτήσεων ἐπαναφορᾶς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἀπολυθέντων ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου, λόγῳ τῆς μὴ νομίμου ἀπολύσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Τὸ Συμβούλιον δύναται πρὸ πάσης κρίσεως νὰ καλέσῃ διὰ γενικῆς προσκλήσεως ἐντὸς προθεσμίας ὑπ' αὐτοῦ ταχθησομένης, μὴ δυναμένης δὲ νὰ ὑπερβῇ τὸν μῆνα, τοὺς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐξέλθωσιν ἐθελουσίως τῆς ὑπηρεσίας, ὅπως δηλώσωσι τοῦτο δι' ἐγγράφου δηλώσεως καταχωριζομένης ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τοῦ Δήμου.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν τοιούτων δηλώσεων δέον νὰ ἐκδοθῶσιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἡ ὑποβολὴ δηλώσεως ἐθελουσίας ἐξόδου ἐκ μέρους τῆς ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων ἐπέχει θέσιν ἐκουσίας παραιτήσεως αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας.

Ὁμοίως δύνανται νὰ προσκληθῶσι καὶ οἱ ὑποβαλλόντες αἴτησιν ἐπαναφορᾶς τέως ὑπαλλήλοι, ὅπως διὰ δηλώσεως αὐτῶν παραιτηθῶσι τῆς αἰτήσεώς των ταύτης. Ἡ δήλωσις αὕτη ἐπέχει θέσιν ὁριστικῆς παραιτήσεως αὐτῶν ἀπὸ πάσης κατὰ τοῦ Δήμου ἀπαιτήσεως πηγαζούσης ἐκ τῆς ἀξιώσεως αὐτῶν περὶ ἐπαναδιορισμοῦ, λόγῳ παρανόμου ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ εἰδικοῦ Συμβουλίου ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι ὑπόκεινται μόνον εἰς προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 4.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Εἰδικοῦ Συμβουλίου καθορισθήσεται ἡ καταβλητέα, ἀναλόγως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις, α') εἰς τοὺς ἐξερχομένους ἐθελουσίως ὑπαλλήλους καὶ μὴ δικαιουμένους συντάξεως, β') εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰδικοῦ συμβουλίου κριθησομένους ὡς ἀπολυτέους καὶ μὴ δικαιουμένους συντάξεως καὶ γ') εἰς τοὺς ἐκ τῶν ὑποβαλλόντων αἴτησιν ἐπαναφορᾶς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, λόγῳ παρανόμου ἀπολύσεως δηλώσαντας κατὰ τ' ἀνωτέρω παραίτησιν ἀπὸ τῆς ἀξιώσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δήλωσις αὐτῶν ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ συμβουλίου κρίναντος ὡς νόμιμον τὴν περὶ ἐπαναδιορισμοῦ ἀξίωσιν.

Τὰ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους κεκτημένα δικαιώματα συντάξεως τῶν ἀποχωρούντων ἢ ἀπολυομένων ὑπαλλήλων διατηροῦνται.

Εἰς τοὺς δικαιουμένους συντάξεως καὶ ἀπομακρυνομένους ὑπαλλήλους, ἔστω καὶ μὴ συμπληρώσαντας τὸ νόμιμον ὅριον ἡλικίας ἀπονέμεται σύνταξις κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις περὶ συντάξεως δημοτικῶν ὑπαλλήλων τοῦ νόμου 4548 συμπεριλαμβανομένων τῶν ὑπηρετῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημάρχου Θεσσαλονίκης ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας, δυναμένου καὶ νὰ μεταρρυθμίζῃ ταύτην, καθορισθήσεται ἡ ὑπὸ τοῦ οἰκείου δήμου καταβλητέα ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσις εἰς τὰ μέλη τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰδικοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τῷ Δήμῳ Θεσσαλονίκης χρησιμοποίησις τριῶν τὸ πολὺ μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης ὁριζόμενα.

Ἡ χρησιμοποίησις ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ μὴ δυναμένη νὰ παραταθῇ πλέον τῆς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης, ἵνα ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου προσλαμβάνῃ ὡς ὑπαλλήλους αὐτοῦ ἄνευ διαγωνισμοῦ μέχρι τριῶν πρώην δημοσίους ὑπαλλήλους τῶν ὡς ἄνω Ὑπουργείων ἀπὸ βαθμοῦ γραμματέως α' τάξεως καὶ ἄνω.

Ἄρθρον 6.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης, ἵνα διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1930 ἐκκρεμῶν χρεῶν, πλὴν τῶν πρὸς τὰς Τραπέζας ἐκ τοκοχρεωλυτικῶν δανείων ὀφειλομένων, συστήσῃ δάνειον μέχρι ποσοῦ τριάκοντα ἑκατομμυρίων (30.000.000). Ἡ σύστασις καὶ ὁ τρόπος τῆς ρυθμίσεως τοῦ δανείου ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Τὸ εἰρημένον δάνειον ἢ αἱ ὁμολογίαι αὐτοῦ ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου, τέλους, χαρτοσήμου ἢ δαπάνης.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4758 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, βάσει διατάξεων τοῦ νόμου 3122 κλπ.».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἡ πλήρωμὴ τῆς συντάξεως τῆς ἀνηκούσης εἰς τοὺς ἐξαφανισθέντας ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ παθόντας ἐκ τορπιλλισμῶν πολίτας Ἕλληνας καὶ τοὺς ὁμήρους Μακεδονίας καὶ Θράκης, ὡς καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς δικαιουμένους, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3122, πλὴν τῶν ἀναπήρων πολέμου, τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν πεσόντων ἢ ἀποθιωσάντων, ὡς καὶ τῶν γονέων τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων, εἰς οὓς δὲν ἐνέμει τοῦ νόμου 4758 ἐχορηγήθη παράτασις τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ, ὡς εἴρηται, νόμου 4758.

Ἄρθρον 2.

Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 16 Νοεμβρίου 1927 περὶ διακοπῆς τῆς πολεμικῆς συντάξεως εἰς τοὺς εὐπόρους καὶ περὶ γενικῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνταξιούχων θυμάτων πολέμου ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἀπονεμηθεισῶν συντάξεων τοῦ νόμου 3122 κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν ἐπιτρεπομένης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου προσφυγῆς κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου Ἐλέγχου Συντάξεων ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων, ὧν διακόπτεται ἡ σύνταξις.

Αἱ προσφυγαὶ κατὰ τῶν διακοπτουσῶν τὴν σύνταξιν ἀποφάσεων ὑποβάλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας ἢ διὰ τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδίκου, ὑποχρέου εἰς τὴν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀποστολὴν των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας.

Ἡ ὑποβολὴ προσφυγῆς δὲν κωλύει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

Αἱ μέχρι τοῦδε ὑποβληθεῖσαι ἐνστάσεις ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου Συντάξεων Θυμάτων Πολέμου θεωροῦνται ὡς ὑποβληθεῖσαι ἐμπροθέσμως καὶ ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ χορηγῆται εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου Συντάξεων δι' ἑκάστην συνεδρίαν καὶ μέχρις ἓξ κατὰ μῆνα συνεδριάσεων ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὴν παρεχομένην πρὸς τὰ μέλη καὶ τοὺς γραμματεῖς τῶν λοιπῶν Συμβουλίων τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 1640, ὡς ἐτροποποιήθη προστίθενται παράγραφοι 5η καὶ 6η ὡς ἑξῆς :

5) Ἡμεδαποὶ Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχουσι τὴν ἐκμετάλλευσιν ἰδιοκτήτων οἰκοδομῶν συσταθεῖσαι πρὸ τῆς 1ης Μαΐου 1930 ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου Α' κατηγορίας ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1929 καὶ ἐφεξῆς εἰσοδημάτων ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τούτων. Ὁ τυχὸν καταβληθεὶς ἐπὶ τοιούτων εἰσοδημάτων φόρος Α' κατηγορίας ἢ κατηγορίας γ' κλάσεως α' συμψηφίζεται ἢ ἐπιστρέφεται.

6) Ἡ προνομιοῦχος Ἑταιρεία Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσεται μέχρι τῆς λήξεως τοῦ κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ σύμβασιν προνομίου αὐτῆς τοῦ φόρου τῆς Α' κατηγορίας ἐπὶ τῶν ἰδιοχρησιμοποιουμένων κατὰ τὴν σύμβασιν ἀποθηκῶν αὐτῆς ὡς πρὸς τὰ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1929 καὶ ἐφεξῆς εἰσοδήματα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 1640, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

α') Οἱ τόκοι τῶν ἐν Ἑλλάδι πάσης φύσεως καταθέσεων παρ' Ἀνωνύμοις Ἑταιρείαις ἢ καὶ τοιαύταις συνεστημέναις ὑπὸ τὸν τύπον ὁμορρύθμου ἢ ὁτερορρύθμου Ἑταιρείας, ἐὰν εἰς τὰς τελευταίας ταύτας ἐχορηγήθησαν τὰ κατὰ τοὺς οἰκείους νόμους πλεονεκτήματα ἐκποιήσεως ἐνεχύρου. Ὡς τοιοῦτοι λογίζονται καὶ οἱ τόκοι τῶν ἐν γένει πιστώσεων καὶ ἐμβασμάτων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς τὰ τοιαῦτα πιστωτικὰ ἱδρύματα, τὸ ἀπαλλασσόμενον ὅμως ἐπιτόκιον τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐπίσημον προεξοφλητικὸν τοιοῦτον τῆς χώρας τῆς προελεύσεως. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἐχόντων τὴν παροχὴν ἐν Ἑλλάδι δανείων ἐπὶ καπνῶν εἰς φύλλα τὸ οὕτως ἀπαλλασσόμενον ἐπιτόκιον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5ο/ο).

2. Εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 1640 ὡς ἐτροποποιήθη προστίθενται περιπτώσεις ιδ' καὶ ιγ' ὡς ἑξῆς:

ιβ') Οἱ τόκοι δανείων χορηγουμένων παρ' ἀλλοδαπῶν ἢ ἡμεδαπῶν μονίμως ἐγκατεστημένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας ἢ εἰς οἱανδήποτε ἄλλας ἀξιολόγους ἐπιχειρήσεις φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου κατοικοῦντος ἢ ἐδρεύοντος ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη χωρεῖ ἐφ' ὅσον οἱ τόκοι οὗτοι δὲν ἐκπίπτονται κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου τῆς Α' κατηγορίας συμφώνως πρὸς τὴν περίπτωσιν β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως ι'.

ιγ') Οἱ τόκοι δανείων παρεχομένων πρὸς τοὺς δήμους, τὰς κοινότητας καὶ τὰ λιμενικὰ ταμεῖα.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου 1640, ὡς ἐτροποποιήθη προστίθεται παράγραφος ἑβδόμη, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

»7ὸ Ἡμεδαπὴ ἀνώνυμος ἑταιρεία συσταθεῖσα μετὰ τὴν 31 Μαρτίου 1926, ἐν ᾗ περιπτώσει διένειμε κατά τι διαχειριστικὸν ἔτος μέρισμα κατ' ἀναλογίαν μικρότερον τοῦ πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῆς, δύναται νὰ ὑπαχθῇ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, εἰς τὸν φόρον τῆς Δ' κατηγορίας, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης:

α') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων, ὡς Προέδρου.

β') Ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

γ') Ἐξ ἑνὸς ἑτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

δ') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ

ε') Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἁρμοδίας Ὀργανώσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

Τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1931 καὶ ἐφεξῆς ληγόντων διαχειριστικῶν ἐτῶν τῶν ἑταιρειῶν».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4576 «περὶ μειώσεως ἁμέσων φόρων» καταργεῖται».

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ὅπως ἐκ τῶν χορηγηθεισῶν τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων δι' ἔξοδα βεβαιώσεως φόρων ἀναγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν τὰ μὴ διατεθέντα μέχρι τέλους τῆς χρήσεως ποσὰ κατανέμῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι'

ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἐφορίας, ὡς ἔκτακτον ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

2. Τὸ καθορισθὲν δι' ἑκάστην Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν ποσὸν ἀμοιβῆς ἀποδίδεται δι' ἐντάλματος πρὸς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς ἀναλόγως τοῦ κατὰ τὸ ὑπόλογον οἰκονομικὸν ἔτος μισθοῦ καὶ τῶν ἐντῇ Ἐφορίᾳ ἡμερῶν παρουσίας, εἰς ἃς δὲν περιλαμβάνονται τοιαῦται κανονικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς ἀδείας.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ κατὰ τὴν κατηγορίαν Γ, κλάσις Α, φόρος καθαρᾶς προσόδου μειοῦται εἰς 2ο/ο εἰς ὅσας περιπτώσεις διανέμεται εἰς τοὺς μετόχους ἡ διαφορὰ ἡ προκύπτουσα ἐκ τῆς μετατροπῆς εἰς δραχμὰς σταθεροποιήσεως στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐγγεγραμμένων ἀρχικῶς ἐν τοῖς βιβλίοις μὲ τὰς τιμάς, ἃς εἶχον πρὸ τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἀνταλλακτικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὁποίου κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ ἐπὶ συζητήσιν νομοσχεδίου «περὶ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ μουσουλμανικῶν κτημάτων» ὁ κ. **Σ. Συμεώνογλου** λέγει ὅτι τὸ νομοσχέδιον εἶναι πολὺ σκοτεινὸν καὶ ἀνοίγει μεγάλην πόρταν. Φρονεῖ ὅτι δὲν θὰ χάσῃ τίποτε ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐὰν δεχθῇ τὴν ἀναβολήν του διὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ἐξηγεῖ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ περὶ ὡρισμένης περιπτώσεως ἡ ὁποία ἴσως εἶναι μοναδική.

Σ. Συμεώνογλου. Διατί κ. Ὑπουργὲ δὲν εἶσθε φρόνιμος ὅπως εἶχε τὸ νομοσχέδιον περὶ Κωνσταντοπολιτῶν. Ἐπιφέρει κατόπιν διαφόρους παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ 10ου ἄρθρου,

Ὁ κ. **Σ. Σιμεώνογλου** συνεχίζων λέγει ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ ἐλθῃ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ ἀλλὰ μόνον ὡς τροποποίησις τῆς σχετικῆς συμβάσεως. Τὸ νομοσχέδιον ἀφορᾷ κτήματα εὑρισκόμενα εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τῆς Ἐθν. Τραπέζης.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ νομοσχέδιον δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ κτήματα.

Μ. Τσιγδέμογλου. Ἐδῶ ὁρίζονται ἐπιτροπαὶ διὰ νὰ ἐκτιμήσουν τὰ κτήματα.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν ἡ ἀξία αὐτῶν καλύπτει τὴν ἀπαίτησιν Ἔχετε καταλάβει ὅτι δὲν ὑπάρχει προσφυγικὴ περιουσία, ἀλλ' ὑπάρχει κρατικὴ ἡ ὁποία καλύπτει δάνειον ἀντιπροσωπεῦον πολὺ μεγαλύτερον ποσὸν περιουσίας. Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ὁμιλοῦμεν σοβαρῶς περὶ ἐλαττώσεως τῆς προσφυγικῆς περιουσίας, διότι τὸ Κράτος πολλὰ θὰ πληρώσῃ διὰ νὰ καλύψῃ τὴν διαφορὰν μεταξὺ περιουσίας καὶ τῶν ἐκδοθεισῶν ὁμολογιῶν, ἴσως περὶ τὰ τρία δισεκατομμύρια.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὲ τοὺς τόκους θὰ γίνουν 5.

Μ. Τσιγδέμογλου. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι διὰ τοὺς τόκους δὲν εὐθύνεται ἡ προσφυγικὴ περιουσία, διότι ὤφειλεν ἡ διαχείρισις αὐτῆς νὰ γίνεται κατὰ τρόπον προσοδοφορώτερον, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸ κεφάλαιον τῶν ὁμολογιῶν θὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὴν ἀξίαν αὐτῆς. Κατὰ ταῦτα ὤφειλε τὸ θέμα τοῦ νομοσχεδίου νὰ ρυθμισθῇ μὲ τροποποίησιν τῆς συμβάσεως μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἐκτὸς τούτου, συνεχίζει, ὑπάρχουν ἀκόμη ἀπαιτήσεις ἀνταλλαξίμων χηρῶν καὶ ὀρφανῶν κλπ. καὶ ὧν ἡ πληρωμὴ ὤφειλε νὰ προηγηθῇ καὶ ὄχι νὰ ἐπισπεύδωμεν τὴν πληρωμὴν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν δανειστῶν. Ἐπίσης ἔπρεπε νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Τούρκων ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Τί ἐννοεῖτε : Νὰ πληρωθοῦν οἱ Τοῦρκοι εἰς χρυσόν;

Μ. Τσιγδέμογλου. Πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεων Τούρκων ἀνταλλαξίμων.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Προνοεῖ ἡ Συνθήκη περὶ αὐτῶν. Ἐδῶ πρόκειται νὰ ἱκανοποιήσωμεν τοὺς δανειστὰς οἱ ὁποῖοι ἀπὸ 19 ἐτῶν περιμένουν.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν περιλαμβάνονται αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ἀνταλλαξίμων εἰς τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν;

Μ. Τσιγδέμογλου. Περιλαμβάνονται, ἀλλὰ δὲν ἔχει κανονισθῇ τρόπος πληρωμῆς. Ἐπίσης ἡ διάταξις καθ' ἣν ἀναγνωρίζεται δικαίωμα εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ εἰσπράξῃ οἱανδήποτε ὀφειλὴν Τούρκου δὲν πρέπει νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον, διότι δὲν ἀναγνωρίζεται τοιοῦτον δικαίωμα ἀπὸ τὰς συνθήκας. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐνυποθήκων παρὰ τοῦ νομικοῦ συμβουλίου, ἐφ' ὅσον ἡ Τράπεζα ἔχει ἀσχοληθῇ θὰ ἦτο σκόπιμον ἡ ρύθμισις τοῦ ζητήματος αὐτοῦ νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν, ἥτις διαθέτει 14 νομικοὺς συμβούλους.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Τὸ βάρος εἶναι τοῦ Δημοσίου καὶ δὲν δύναται ἡ Τράπεζα νὰ τὸ ἀναλάβῃ.

Μ. Τσιγδέμογλου. Ἐπίσης εἰς τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου πρέπει νὰ καθορίζεται ὁ χρόνος τῆς δικαιοπραξίας.

Ε. Καρυωτάκης. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἀνετέθη εἰς τὸ νομικὸν συμβούλιον νὰ κρίνῃ.

Μ. Τσιγδέμογλου. Ἔπειτα, συνεχίζει, μέχρι τοῦ 1920 δὲν ὑπῆρχε διαφορὰ χρυσῆς καὶ χαρτίνης δραχμῆς καὶ αἱ ἐνυπόθηκοι εἰς δραχμὰς δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἡμεῖς προνοοῦμεν περὶ τῶν εἰς χρυσᾶ νομίσματα συναλλαγῶν, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἱκανοποιηθοῦν, διότι ἦσαν ἀπαγορευμέναι αἱ πωλήσεις.

Μ. Τσιγδέμογλου. Ἐρωτῶ διατὶ δὲν περιλαμβάνονται αἱ χάρτιναι δραχμαί, ἀφοῦ ἦσαν ἰσότιμοι;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἡ βάσις εἶναι ὅτι ὅσοι συνηλλάσσοντο εἰς λίρας θὰ πάρουν, δὲν ἐπληρώθησαν δὲ αὐταὶ αἱ ἀπαιτήσεις διότι ὑπῆρχεν ἡ ἀπαγόρευσις τῶν πωλήσεων. Δεύτερον ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ὅτι μὲ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτὰς δεκρατήθη ἡ περιουσία αὐτῶν καὶ τρίτον ὅτι ὀφειλέτης εἶναι τὸ Δημόσιον. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύνολον τῶν ὑποχρεώσεων ἔχει γίνει στατιστική, αἱ δὲ ἀποδείξεις τῶν ὀφειλετῶν περὶ πληρωμῆς δόσεων, ἔχουν δηλωθῇ παρὰ τῶν ἀναχωρησάντων Τούρκων.

Μ. Τσιγδέμογλου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ Νομοσχέδιον εἶναι τελείως ἀσαφές.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ἔχει καμμίαν ἀσάφειαν. Κάμνομεν ἐπίσης νέαν ἐκτίμησιν, διότι ἡ παλαιὰ ἦτο ὑπερβολική. Μέχρι σήμερον ἡ ἐξόφλησις τῶν ὑποχρεώσεων ἐγένετο ἐφ' ὅσον συνετελεῖτο ἡ ἐκποίησις τοῦ κτήματος. Τώρα κανονίζει τὸ Δημόσιον τὸν λογαριασμὸν αὐτὸν μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ εἰς χρυσὰ νομίσματα ὑποθῆκαι θὰ πληρωθοῦν εἰς τὸ 5πλάσιον ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ καλύπτεται ταῦτο ἀπὸ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος καὶ πληρώνεται εἰς ὁμολογίας μὲ 6ο)ο. Οὕτω ἐλευθερώνονται καὶ τὰ κτήματα καὶ ἐπομένως δὲν θὰ ἐπιβαρυνθῇ ἡ ἀνταλλάξιμος περιουσία.

Μ. Τσιγδέμογλου. Κατὰ τὰς Συνθήκας δὲν δύναται ἡ Τράπεζα νὰ ἐπιβαρύνῃ μὲ τίποτε τὴν ἀνταλλάξιμον περιουσίαν.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Σᾶς εἶπα ὅτι δὲν θὰ ἐπιβαρυνθῇ.

Μ. Τσιγδέμογλου. Ἐξ ἄλλου, συνεχίζει, δὲν γίνεται μνεία περὶ τόκων ἀπὸ πότε θὰ πληρωθοῦν. Καταλήγων λέγει ὅτι δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἔπρεπε νὰ γίνῃ προηγουμένως μία κατάστρωσις τῶν διαφόρων κατὰ καὶ ὑπὲρ Μουσουλμάνων ἀπαιτήσεων καὶ νὰ ἐπακολουθήσῃ συμψηφισμός.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ Νομοσχέδιον, λέγει, εἶναι τόσον σαφές, κατήντησεν ὅμως ἀσαφὲς ἀπὸ τὴν σπουδὴν μὲ τὴν ὁποίαν τὸ ἀνέλυσαν οἱ ἀγορεύσαντες. Ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι πρόκειται περὶ διακρίσεως μεταξὺ πιστωτῶν ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων καὶ πιστωτῶν ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἀκινήτων. Δηλαδὴ οἱ δανείσαντες χρυσὰ νομίσματα εἰς Ὀθωμανοὺς ἐπὶ ὑποθήκῃ ἱκανοποιοῦνται μὲ τὸ 1)3 τῶν ἀπαιτήσεών των, ἐνῷ οἱ δανείσαντες Ἕλληνες ἱκανοποιοῦνται μὲ τὸ 1)15 ὅση εἶναι ἡ διαφορὰ τῆς δραχμῆς. Ἡ διάκρισις ἔχει βάσιν δικαίαν, διότι αἱ συναλλαγαὶ ἐγένοντο εἰς χρυσὰ νομίσματα καὶ εἶναι ὑπὲρ αὐτῶν τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἠδύναντο νὰ ἱκανοποιηθοῦν ὅταν ἡ λίρα ἦτο χρυσῆ δι' ἐκποιήσεως, ἥτις ὅμως ἦτο ἀπηγορευμένη. Οἱ ἄλλοι ὑπῆκσοι δυνατὸν νὰ ἐξημιώθησαν ἐξ ἰδίου πταίσματος, οἱ πρῶτοι ὅμως ἐζημιώθησαν ἐξ ἐπεμβάσεως τοῦ Κράτους. Ἐκτὸς τούτου πολλαὶ ἀπαιτήσεις ἀπετέλουν κεκαλυμμένας ἐκποιήσεις καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὁ δανειστὴς διετήρησε τὴν περιουσίαν ταύτην, ἥτις ἔμεινεν οὕτω ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Οἱ δανεισταὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν νὰ πληρωθοῦν μὲ ὁλόκληρον τὸν τιμάριθμον τῆς δραχμῆς, ἀλλὰ ἡμεῖς ἐδέχθημεν τὸ ὀπλάσιον ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς πρῶτον νὰ πληρωθοῦν εἰς ὁμολογίας πρὸς 6ο)ο, δεύτερον τὸ κτῆμα νὰ καλύπτῃ τὸ ποσὸν αὐτὸ καὶ τρίτον ἡ ἐκτίμησις νὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ Κράτος. Τὸ βάσιμον καὶ νόμιμον τῆς ἀπαιτήσεως θὰ τεθῇ ἀπὸ τὸ Νομικὸν Συμβούλιον μὲ τελικὸν κριτὴν τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ μὲ δικαίωμα προσφυγῆς εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Τὴν ἐργασίαν αὐτὴν δὲν τὴν ἀναθέτομε εἰς τὴν Τράπεζαν, πρῶτον διότι εἶναι ἐργασία τοῦ Κράτους, καὶ δεύτερον διότι δὲν ἠθέλαμεν νὰ φαίνεται πληρώνουσα ἡ Τράπεζα, ἀλλὰ τὸ Δημόσιον, διὰ νὰ μὴ γεννηθοῦν ἄλλαι ἀξιώσεις. Ἐλέχθη, συνεχίζει, ὅτι ἔπρεπε νὰ τελειώσουν ὅλα τὰ προσφυγικὰ ζητήματα καὶ ἔπειτα νὰ ἱκανοποιηθοῦν οἱ πιστωταί.

Οὗτοι ὅμως περιμένουν ἀπὸ 19 ἐτῶν καὶ μόνον αὐτοὶ δύνανται νὰ παραπονεθοῦν καὶ ὄχι οἱ ἄλλοι. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τὸ πληρωτέον ἡ μὲν ἀνταλλαγὴ τὸ ὑπολογίζει εἰς 64.000 λίρας ἡ δὲ Τράπεζα εἰς 90.000, λίρας καὶ ἡ ἐπιδάρυνσις τοῦ Δημοσίου καταλήγει νὰ ἀνέρχεται εἰς 6.000.000 δραχμῶν. Τὴν προθεσμίαν τῶν 3 μηνῶν τὴν θέτομεν, διότι δὲν ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε τοιαύτη καὶ πρέπει νὰ τεθῇ, διὰ νὰ προσαγάγωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι τὰ δικαιολογητικά των. Ὡς πρὸς τὸ ἄρθρον 5 ἡ δικαιολογία του εἶναι, ὅτι ὑπάρχει ἐν Κρήτῃ μία περίπτωσις Ἕλληνος ἐμπόρου ἐγγυηθέντος ὑπὲρ Ὀθωμανοῦ ὅστις ἀνεχώρησεν, ἀφῆκε περιουσίαν, ἐπλήρωσεν ὅμως λόγῳ τῆς ἐγγυήσεως ὁ Ἕλλην ἔμπορος. Σήμερον λέγομεν εἰς αὐτὸν νὰ πληρωθῇ δραχμὰς αἵτινες δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὸν Νόμον. Τώρα πρὸς ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων διὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 5 τὴν τροποποιῶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 500.000 δραχ. Ἐπίσης τροπολογοῦνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις καὶ τίθενται πανταχοῦ ξένα χρυσᾶ νομίσματα.

Ε Ζούνας. Διατὶ εἷς πτωχὸς Ἕλλην ἔχων ἀξίωσιν τελεσίδικον κατὰ Ὀθωμανοῦ νὰ μὴν ἐξομοιοῦται ἐνῷ διὰ τὸν ἐγγυητὴν τοῦ Ὀθωμανοῦ λαμβάνεται πρόνοια;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) Αὐτὸ εἶναι ἄλλο.

Σ. Συμεώνογλου. Τονίζει ὅτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐξακρίβωσις τῶν ποσῶν καὶ ἔπειτα νὰ γίνῃ νομοσχέδιον.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Σᾶς εἶπα ὅτι ἔχει κατάλογον καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ καὶ ἡ Τράπεζα. Καὶ εἶναι 2.000.000 χρυσᾶ φράγκα ὅπου μὲ τιμάριθμον 5 κάμνουν 10.000.000

Ἀφαιρουμένης ἐπιπροσθέτως τῆς διαφορᾶς τοῦ τόκου φθάνομεν εἰς τὰ 6.000.000.

Σ. Συμεώνογλου. Ἐγὼ δέχομαι καὶ 40 ἑκατομμύρια.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Σεῖς δέχεσθε, ἐγὼ ὅμως ὄχι.

Ὁ κ ***Δ. Μυλωνογιάννης.*** Ὑποστηρίζει τροπολογίαν του ὅπως δικσαφισθῇ τὸ ζήτημα τῶν χρυσῶν νομισμάτων.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν) Εἶναι σαφὴς ἡ διάταξις

Π. Τσαλδάρης. Ἐρωτᾷ ἐὰν περιορίζεται μόνον ἐπὶ τῆς

ἀνταλλαξίμου περιουσίας ἢ καὶ ἐπὶ περιουσιῶν Ὀθωμανῶν ὑπηκόων.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Τὸ λέγομεν καθαρὰ ἐπὶ ἀνταλλαξίμων καὶ Μουσουλμανικῶν περιελθόντων εἰς τὸ Κράτος.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἀνῆλθον εἰς τὸ βῆμα κ. Βουλευταί, διὰ ν' ἀπαντήσω εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ ἀξιοτίμου Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Ἡ πρότασις τοῦ Προέδρου Χοῦβερ εἶναι ὅπως ἀναβληθῇ δι' ἓν ἔτος πᾶσα Προέδρου Χοῦβερ εἶναι ὅπως ἀναβληθῇ δι' ἓν ἔτος πᾶσα πληρωμὴ χρεῶν Κυβερνήσεως πρὸς Κυβέρνησιν, εἴτε χρεῶν ἐξ ἐπανορθώσεων εἴτε χρεῶν προερχομένων ἀπὸ βοηθήματα. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ περιληφθῶσιν αἱ ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας αἱ Κυβερνήσεις ἔχουν ἀπέναντι ἰδιωτῶν. Ἡ πρότασις αὕτη τοῦ Προέδρου Χοῦβερ προεκλήθη ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς Γερμανίας, ἡ ὁποία, ὅπως ἰσχυρίζεται αὐτὴ αὕτη ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις καὶ ὅπως φαίνεται ὅλοι ἀναγνωρίζουν, εἶναι κρισιμωτάτη καὶ ἠδύνατο, ἐὰν δὲν ἐλαμβάνοντο μέτρα ἵνα ἔλθῃ καὶ ἄλλος κόσμος ἐπίκουρος εἰς τὴν κατάστασιν τῆς Γερμανίας, ἠδύνατο νὰ φέρῃ καὶ μίαν οἰκονομικὴν καταστροφὴν τῆς μεγάλης αὐτῆς δυνάμεως. Ἡ πρότασις τοῦ Προέδρου Χοῦβερ ἀποδεικνύει μίαν γενναιοφροσύνην ἐκ μέρους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ὑποστοῦν τὴν μεγαλυτέραν ἄμεσον ζημίαν ἐξ αὐτῆς.

Ἂν δὲν περιωρίζετο εἰς μόνην τὴν Γερμανίαν δηλαδὴ τὰς ὀφειλομένας ὑπὸ τῆς Γερμανίας ἐπανορθώσεις εἰς ἀντίστοιχα συμμαχικὰ χρέη, ἡ Ἑλλὰς τοὐλάχιστον δὲν θὰ εἶχε κανένα δικαίωμα νὰ παραπονεθῇ, μόνη δὲ δύναμις ἡ ὁποία δικαιοῦται νὰ παραπονεθῇ εἶναι ἡ Γαλλία εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ὅσον ἀφορᾷ τὸ λεγόμενον ἄνευ ὅρων τμῆμα τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας ὀφειλομένων ἐπανορθώσεων. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ πρότασις τοῦ Χοῦβερ, μιλονότι δὲν ἦτο πολὺ σαφὴς ἐν τῇ ἀρχικῇ διατυπώσει της, ἐπὶ τῇ βάσει πληροφοριῶν ποὺ ἐζητήσαμεν ἐκτείνεται καὶ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς ἐπανορθώσεις, εἶναι ὅπως δὲν ἔχω καμίαν ἀμφιβολίαν, ἀποτέλεσμα τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, μὴ θελήσασαι νὰ ἀναμιχθοῦν εἰς τὰ ζητήματα τῶν ἐπανορθώσεων δὲν ἔλαβον μέρος οὐδὲ εἰς τὰς συνδιασκέψεις τῆς Χάγης, ὅπου ἐρρυθμίσθησαν τελευταίας συνδιασκέψεις τῆς Χάγης, ὅπου ἐρρυθμίσθησαν ὁριστικῶς τὰ πολεμικὰ χρέη καὶ αἱ ἐπανορθώσεις μεταξὺ τοὐλάχιστον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. Ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐγνώριζεν ἀκριβῶς ποῖα θὰ εἶναι ἡ σημασία τῆς ἐπεκτάσεως τῆς προτάσεώς της καὶ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς ἐπανορθώσεις. Τοιουτοτρόπως δὲ ἐνῷ ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν προέβη εἰς τὴν πρότασιν αὐτὴν εἶναι, ὡς ἡ ἰδία ὁμολογεῖ ἡ παγκόσμιος οἰκονομικὴ κρίσις, ἡ ὁποία ἐπηρέασε τὰς Χώρας τῆς Εὐρώπης σοβαρώτερον παρὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἔνεκα τοῦ ὁποίου τινὲς ἐκ τῶν Χωρῶν τούτων αἰσθάνονται εἰς ἔκτασιν σοβαρὰν τὴν πίεσιν τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς κρίσεως ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς των οἰκονομίας. Ἐνῷ λοιπὸν αὐτὴ εἶναι ἡ κυριωτέρα αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἤχθησαν εἰς τὴν πρότασιν τὴν ὁποίαν διετύπωσαν, ὡς ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐπαναλαμβάνω τῶν πραγμάτων, ἀποτέλεσμα τῆς ἐπεκτάσεως τῆς προτάσεως αὐτῆς καὶ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς ἐπανορθώσεις εἶναι ὅτι ἡ Χώρα ἀκριβῶς ἐκείνη, ἡ ὁποία αἰσθάνεται εἰς ἔκτασιν σοβαρὰν τὴν ἔκτασιν τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς της οἰκονομίας, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ πόλεμος δι' αὐτὴν διήρκεσεν ἐπὶ 10 σχεδὸν συνεχῆ ἔτη, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ πόλεμος αὐτὸς ἐτερματίσθη μὲ τὴν καταστροφὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, λόγῳ τοῦ ὅτι εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ πρόσθλημα τῆς ἐγκαταστάσεως 1 καὶ 1)2 ἑκατομμυρίου προσφύγων, ἡ Χώρα αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία κυριώτατα θίγεται ἀπὸ τὴν πρότασιν αὐτὴν τοῦ Χοῦβερ. Διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις δὲν ἐγνώριζε ὅταν διετύπωνε τὴν πρότασίν της ὅτι τὰ 76 1)2 ἑκατοστὰ ἀπὸ τὰς ἐπανορθώσεις ποὺ πληρώνει ἡ Οὐγγαρία καὶ ἡ Βουλγαρία περιέρχονται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὡς ἐκ τούτου, ἐνῷ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἠθέλησαν νὰ βοηθήσουν τὰς Χώρας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι ὑποφέρουν περισσότερον, ἀποτέλεσμα τῆς προτάσεώς των εἶναι ὅτι ἡ Τσεχοσλοβακία ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς τὰς Χώρας τὰς πλέον οἰκονομικῶς εὐρώστους ὠφελεῖται ἀπὸ τὴν πρότασιν τοῦ Χοῦβερ ποσὸν 700.000.000 δραχμῶν διὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἀνακουφίζεται.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μάλιστα ἀνακουφίζεται. Ἡ Οὐγγαρία, τῆς ὁποίας ὁ προϋπολογισμὸς εἶναι ἰσοσκελὴς καὶ τὰ οἰκονομικά της εἶναι καλά, ἀνακουφίζεται μὲ 140 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἡ Βουλγαρία ἀνακουφίζεται μὲ 160 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Καὶ τώρα θὰ περιμένετε νὰ μάθετε πόσον ἀνακουφίζεται καὶ ἡ Ἑλλάς. Λοιπὸν ἡ Ἑλλὰς ἀνακουφίζεται μὲ τὸ ὅτι χάνει 230 ἑκατομμύρια δραχμῶν κατὰ τὸ ἔτος τὸ ἀρχόμενον ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1931. Θὰ ἴδῃ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ προϋπολογισμοῦ της ἀνατρεπόμενον ριζικῶς.

Τώρα αὐτὴ ἡ ζημία περιορίζεται κατὰ 74.000.000 δραχμῶν, διότι εἰς τὰς παρατηρήσεις μας, ὅτι πρέπει νὰ περιληφθῇ καὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ χρέους μας πρὸς τὴν Ἀμερικήν, ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ, ὅτι αὐτὸ θεωρεῖ δίκαιον καὶ τὸ περιλαμβάνει εἰς τὴν ἀναστολήν. Ἐπομένως ἡ ζημία περιορίζεται, ἀλλὰ ἀκόμη ἀνέρχεται εἰς τὸ τεράστιον διὰ τὴν Ἑλλάδα ποσὸν τῶν 156.000.000 δραχμῶν. Καὶ εἶναι προφανὲς ὅτι μίαν τοιαύτην ζημίαν δὲν τὴν εἶχεν ὑπ' ὄψει της ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις, ὅταν ἔκαμεν αὐτὴν τὴν πρότασιν καὶ ἔγραφε περὶ τῶν χωρῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι αἰσθάνονται περισσότερον τὴν πίεσιν τῆς οἰκονομικῆς αὐτῆς κρίσεως εἰς τὴν ἐθνικήν των οἰκονομίαν. Διὰ τοῦτο, κύριοι βουλευταί, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐδίστασε νὰ δηλώσῃ πρὸς τὴν Ἀμερικανικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν αὐτήν, ἐφόσον δὲν ἐπέλθουν εἰς αὐτὴν αἱ ἀναγκαῖαι τροποποιήσεις, ὥστε νὰ καταστῇ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἀποδοχὴ αὐτῆς, ὄχι βέβαια πηγὴ ἀνακουφίσεως, ὅπως γίνεται διὰ τὰ ἄλλα κράτη, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ὄχι καὶ θετικῆς ζημίας, ἀγούσης εἰς τὴν ἀνατροπὴν τοῦ ἰσοζυγίου τοῦ προϋπολογισμοῦ της.

Κύριοι βουλευταί, ἐννοῶ πολὺ καλὰ πόσον σοβαρὸν πρᾶγμα εἶναι τὸ ν' ἀντιταχθῶμεν εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Προέδρου Χοῦβερ καὶ ἐνδεχομένως ν' ἀπομονωθῶμεν, μολονότι ἐπὶ τοῦ παρόντος συζητεῖται ἡ πρότασις αὕτη καὶ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἀλλὰ πιστεύει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ παρέμβασις αὕτη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡ ὁποία γίνεται χάριν γενικωτέρου συμφέροντος ὅλου τοῦ κόσμου καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἰδιαιτέρως, ὅπως ἄλλως τε ἐξέθηκεν εἰς τὸ ἔγγραφόν του ὁ Πρόεδρος Χοῦβερ, δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ πρότασις αὕτη νὰ χρησιμεύσῃ ὥστε νὰ καθιερωθῇ ἡ ἀρχή, ὅτι ἡ Διεθνὴς συμφωνία εἶναι — ἂς μοὶ ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις, διότι ἔχει κάποιαν πέρασιν ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν, — κουρελόχαρτο, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ τὰ ξεσχίζῃ μονομερῶς ὁ ἕνας τῶν συμβαλλομένων ἢ καὶ οἱοσδήποτε τρίτος, ἔστω καὶ ἂν ὁ τρίτος αὐτὸς εἶναι ἡ κολοσσιαία δύναμις, ἡ ὑλικὴ καὶ ἠθική, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς.

Τὸ ἐπ' ἐμοί, ἀρνοῦμαι νὰ συμπράξω εἰς τὴν καθιέρωσιν τοιαύτης ἀρχῆς, καὶ ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ὑποστηρίζων κατὰ τοῦτο τὰ ἐπὶ Διεθνῶν συμβάσεων στηριζόμενα δίκαια τῆς Ἑλλάδος, ἠμπορῶ νὰ γνωρίζω ὅτι θὰ ἔχω ἀνεπιφύλακτον τὴν ἠθικὴν ὑποστήριξιν ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀνεξαρτήτως ἐντελῶς οἱασδήποτε κομματικῆς ἀποχρώσεως, (Ῥαδδαῖα χειροκροτήματα ἐξ ὅλων τῶν πτερύγων τῆς Βουλῆς).

Π. Τσαλδάρης. Ἦτο ἀναγκαῖον νὰ παρασχεθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας ἄρτι ἀνεκοίνωσεν ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ὡς δὲ καὶ ὁ ἴδιος εἶπε, εἶναι λυπηρόν, ὅτι εἰς τὴν πρότασιν, τὴν γενομένην ἐκ μέρους

τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρὸς ἀνακούφισιν ἐκ τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς κρίσεως, εἰς ἣν διατελεῖ ὄχι μόνον ἡ Εὐρώπη ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ Ἀμερική, εἶναι λυπηρὸν λέγω, ὅτι εἰς τὴν πρότασιν ταύτην εὑρέθη νὰ μὴ περιλαμβάνεται καὶ ἡ Ἑλλάς, ἐνῷ παρέσχε καὶ αὕτη μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις τὴν εἰσφοράν της εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον, ἐκ τοῦ ὁποίου καὶ ἐξῆλθε συντετριμμένη. Ἡ πρότασις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑπὸ τὰς ὁποίας διατελεῖ ἡ Ἑλλάς. Καί, ὡς ἀνεκοίνωσεν ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ ὅ,τι ἐξῃρτᾶτο παρ' αὐτῆς, οὕτως ὥστε νὰ περιληφθῇ εἰς τὰς προτάσεις της καὶ τὸ δεύτερον δάνειον, τὸ παραχωρηθὲν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἀναγνώρισις αὕτη, γενομένη ἐκ τῶν ὑστέρων, εἶναι ἀναγνώρισις μιᾶς δικαιοσύνης. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι ἀρκετὸν ἵνα καλύψῃ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας ὑφίσταται ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία οὐχὶ μόνον ζημίας δὲν ἔπρεπε νὰ ὑποστῇ, ἀλλὰ τοὐναντίον, νὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἄνετίν τινα. Ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ὑποδείξῃ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθοῦν, ἵνα μὴ ἐπέλθουν εἰς τὴν χώραν αἱ προβλεπόμεναι ζημίαι. Ἡ ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν κρατῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς βάρος μικροῦ κράτους, ἔχοντος ἴσα δικαιώματα πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα κράτη. Καὶ εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ λάβῃ τὴν δέουσαν ἱκανοποίησιν.

Ὁ κ. **Σ. Ἀνθρακόπουλος,** ζητῶν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ Κανονισμοῦ, λέγει τὰ ἑξῆς: Κύριοι βουλευταί, ἐπειδὴ ἀνεγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡ εἴδησις ὅτι ἀποχωροῦμεν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς κατ' ἐντολὴν δηθεν τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος τῆς Ἑλλάδος, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ὅπως δηλώσωμεν τὰ ἑξῆς:

Πρόκειται περὶ προφανοῦς συγχύσεως μὲ τὴν ἑτέραν Ἀγροτικὴν παράταξιν. Ἡ διοίκησις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κόμματος τῆς Ἑλλάδος, ὡς αὕτη κατεστάθη διὰ τοῦ νομίμως συγκροτηθέντος Γ' Πανελληνίου Συνεδρίου τῆς 15 Δεκεμβρίου 1930 ἀποτελεῖται ἀπὸ τοὺς κ. κ. Σοφιανόπουλον, Παγκοῦτσον καὶ ἄλλα ἀξιότιμα μέλη καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνήκω καὶ ἐγώ, ἀντιλαμβάνεται ἄλλως πως τὸν προορισμόν της ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν πολιτικῶν της καθηκόντων καὶ μακρὰν πάσης δημοκοπικῆς ἐπιδείξεως καὶ θορύβου ἡμερησίου θὰ ἐξακολουθήσῃ συμμετέχουσα τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς πρὸς ἔλεγχον τῶν κυβερνητικῶν πράξεων καὶ ἐγγυτέραν παρακολούθησιν τοῦ ἔργου τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ παράταξις τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος τῆς Ἑλλάδος εἰς ἣν ἀνήκω καὶ πειθαρχῶ, ἀνέπτυξεν ὁλόκληρον πρόγραμμα ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, πρᾶγμα ποὺ ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς τὸ καθῆκον τῆς διαρκοῦς ἀναπτύξεώς του καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁσάκις δημιουργοῦνται ζητήματα. Ἡ ὁμὰς τῆς ἀγροτικῆς παρατάξεως, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ φερόμενος ὡς γενικὸς αὐτῆς γραμματεὺς κ. Χατζηγιάννης, δὲν ἐκπροσωπεῖ ταύτην τὴν στιγμὴν εἰμὴ ὁμάδα στενὴν ἄνευ συγκεκριμμένου προγράμματος καὶ ἄνευ κατευθύνσεων, μὲ μοναδικὴν ὅμως τὴν κατεύθυνσιν τῆς θορυβώδους ἐπιδείξεως πρὸς προσωπικὴν ἀνάδειξιν. Ἐὰν τὸ ἀγροτικὸν κόμμα τῆς Ἑλλάδος ὡς κόμμα ἀρχῶν ἀπεφάσιζε νὰ μᾶς ἀνακαλέσῃ, θὰ εἴχομεν τοὐλάχιστον τὸν ἀνδρισμὸν νὰ παραιτηθῶμεν, ἵνα μὴ ἀσκόπως, ὡς ἄνεργοι, μισθοδοτούμεθα. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀντίληψις τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος τῆς Ἑλλάδος ὅπερ δὲν ἐκπροσωπεῖται διὰ τοῦ κ. Χατζηγιάννη, ἀλλὰ διὰ τοῦ νομίμου αὐτοῦ συμβουλίου τοῦ πηγάσαντος ἀπὸ νόμιμον συνέδριον, ὡς τὸ συνέδριον τῆς 15 Δεκεμβρίου 1930.

Γίνεται δεκτὸν εἰς 6' συζήτησιν καὶ σύνολον τὸ νομοσχέδιον «περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῆς ξηρᾶς σταφίδος, μελαίνης καὶ σουλτανίνας» ἔχον οὕτω;

Περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῆς ξηρᾶς σταφίδος, κοινῆς μελαίνης καὶ σουλτανίνας ραζακί.

Ἄρθρον μόνον.

Ὁ εἰσαγωγικὸς δασμὸς τῶν ὑπεδαφίων 7 καὶ 8 τοῦ ἐδαφίου β' τῆς κλάσεως 12 τοῦ ἐν ἰσχύϊ δασμολογίου εἰσαγωγῆς τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ὑπεδάφιον 7. Σταφὶς μέλαινα κοινὴ δασμὸς κατὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα, μέγιστος 75, ἐλάχιστος 50 δραχμαὶ μεταλλικάς.

Ὑπεδάφιον 8. Σταφὶς σουλτανίνα καὶ ραζακί, δασμὸς κατὰ ἑκατὸν χιλιόγραμμα μέγιστος 150, ἐλάχιστος 100 δραχμαὶ μεταλλικάς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλήν.

Γίνεται δεκτὸν εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δι' ἐσωτερικὰς μικροεπισκευὰς καὶ προμήθειαν ἐλλειπόντων ἐπίπλων καὶ οἰκιακῶν σκευῶν εἰς τὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ κτήματι Τατοΐου θερινὴν διαμονὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δι' ἐσωτερικὰς μικροεπισκευὰς καὶ προμήθειαν ἐλλειπόντων ἐπίπλων καὶ οἰκιακῶν σκευῶν εἰς τὴν ἐν τῷ Ἐθνικῷ κτήματι Τατοΐου θερινὴν διαμονὴν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ποσοῦ μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων (150.000) δραχμῶν δι' ἐσωτερικὰς μικροεπισκευὰς καὶ τὴν προμήθειαν ἐλλειπόντων ἐπίπλων καὶ οἰκιακῶν σκευῶν τῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ κτήματι Τατοΐου θερινῆς διαμονῆς τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Πρὸς τοῦτο ἀναγράφεται ἀνάλογος πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν εἰς τὸ κεφάλαιον 48 ἄρθρον 4 ἐκ τοῦ ἐκτάκτου ἀποθεματικοῦ.

Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐπισκευῶν καὶ ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ προμήθεια τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν ἐπίπλων καὶ οἰκιακῶν σκευῶν ἐνεργεῖται συμφώνως τῷ ἐδαφ. Ε' τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ νόμου ΣΙΒ' «περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ».

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συνιστᾶται ἐπιτροπὴ ἐξ ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων, ἥτις θέλει προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καταλλήλων τεχνικῶν ἔργων καὶ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων διὰ προχείρων μειοδοτικῶν συναγωνισμῶν ἐγκρινομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος.

Ὁ κ. **Α. Βαρβαγιάννης.** Ὡς εἰσηγητὴς τοῦ νομοσχεδίου παρακαλεῖ τὸν ἀξιότιμον Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως δεχθῇ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς περὶ αὐξήσεως τῆς παρεχομένης προθεσμίας διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἐκ τῶν τελωνειακῶν αὐτῶν δασμῶν ἀντὶ διετίας εἰς μίαν τετίαν.

Μ. Αἰλιανός. Ἐνῷ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁμιλῶν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἀπέσεισε πᾶσαν δολίαν προαίρεσιν.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὄχι πᾶσαν. Εἶπα ὅτι ἔχουν ἐλαφρυντικά.

Μ. Αἰλιανός. Ἐρωτᾶται κ. Ὑπουργὲ τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ πόσον ἔχετε πεισθῇ περὶ τῆς συνδρομῆς τὴν ὁποίαν ἀπεφασίσατε νὰ παράσχητε εἰς τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς κάμνοντες πᾶν χειρονομίαν τιμῶσαν ὑμᾶς καὶ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν ὁποίαν δὲν δύνασθε νὰ ἀφίσετε εἰς τὸ μέσον. Ἀφοῦ ἐπείσθητε περὶ τῆς ἐλλείψεως τοῦ δόλου κατὰ τὸ πλεῖστον, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζωμεν ποῖοι ἦσαν οἱ δόλιοι καὶ ποῖοι

οἱ ἄλλοι. Δι' αὐτὸ ἡ χειρονομία σας ἐφαντάσθην ὅτι ἦτο γενικωτέρα καὶ δι' αὐτὸ ἀκόμη τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ ὄχι νὰ πλησιάσετε τὸ ποτήριον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς χωρὶς καὶ νὰ τὸ δώσετε.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς των Οἰκονομικῶν.) Τὸ γεγονὸς ὅτι θὰ βγοῦν ἀπὸ τὴ φυλακὴ ἄνθρωποι, ποὺ θὰ κατεδικάζοντο εἰς βαθμὸν κακουργήματος, δὲν εἶναι τίποτε;

Μ. Αἰλιανός. Τί θέλετε νὰ γίνῃ κ. Ὑπουργὲ εἰς μίαν διετίαν;

Γ. Μαρῆς. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἀλλὰ ὁ νόμος δὲν ἀπαγορεύει εἰς τὸν Ὑπουργὸν νὰ δώσῃ παράτασιν ἐὰν συντρέχουν ὡρισμέναι περιπτώσεις.

Μ. Αἰλιανός. Ἡ δήλωσίς σας αὐτὴ κ. Ὑπουργὲ ἀναγραφομένη εἰς τὰ πρακτικὰ θὰ ἔχῃ τὴν σημασίαν της.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐγὼ θέλω ἐντὸς διετίας νὰ εἰσπράξω, ἀλλὰ παραμένει εἰς τὸν Ὑπουργὸν τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ εὐκολίας, ἐὰν συντρέχουν περιπτώσεις δικαιολογημέναι.

Μ. Αἰλιανός. Κρατῶ κ. Ὑπουργὲ τὴν διετίαν, ἀφοῦ περιμένετε, ἀλλὰ κρατῶ καὶ τὴν δήλωσίν σας Ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι ὁ μόνος τρόπος νὰ εἰσπράξετε εἶναι ὁ τρόπος τῆς ἐπιεικείας. Ἀλλὰ ζητεῖτε κ. Ὑπουργὲ καὶ ἀξιόλογον ἀσφάλειαν τραπεζιτικήν. Διατὶ θέλετε νὰ βάλετε νὰ χωρισθοῦν αἱ Τράπεζαι;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μπορεῖ νὰ βγῇ τὸ ἀξιόλογον.

Μ. Αἰλιανός. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τραπεζιτικὴν ἐγγύησιν κ. Ὑπουργέ, γνωρίζετε ὅτι ὅταν τελῇ ἔμπορος ὑπὸ τὸ βάρος τῶν δόσεων δὲν θὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην πίστιν.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.) Ὑπάρχει κάθε λόγος ὅπως διὰ τοῦ νομοσχεδίου αὐτοῦ ἀποκτήσουν ἐκ νέου τὴν ἐμπορικήν των πίστιν. Καὶ δὲν εἶναι μόνον αὐτό, θέλω τὴν ἐνυπόθηκον ἐγγύησιν, ἰδίως δι' ἐκείνους ποὺ ἔσπευσαν νὰ μεταβιβάσουν τὰς περιουσίας των. Μὴ θέλετε νὰ εἶναι ἀφελὴς πιστωτὴς τὸ δημόσιον.

Μ. Αἰλιανός. Τότε δεχθῆτε κ. Ὑπουργὲ νὰ προστεθῇ καὶ τρίτη κατηγορία τοῦ ἀξιοχρέου ἰδιώτου. Θὰ ἐπεθύμουν ἐπίσης νὰ γνωρίζω τὴν πρόθεσίν σας ἔναντι τῶν ἐγγυητῶν, διὰ τοὺς ὁποίους σεῖς ὁ ἴδιος ἐτονίσατε ὅτι εἶναι ἄνθρωποι ἄξιοι πάσης ἐπιεικείας καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπιπολαίως ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἐπιπολαίως ἔθεσαν τὴν ὑπογραφήν των ὑπολογίζοντες ἐπὶ τῆς κουστωδίας τοῦ κράτους. Σᾶς ζητῶ, κ. Ὑπουργὲ, νὰ ἐξαντλήσετε θετικῶς καὶ πραγματικῶς τὴν ἐπείκειάν σας πρὸς αὐτὸ τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους.

Γ. Σακκαλῆς. Τὸ παράδοξον ἀληθῶς φαινόμενον ὅτι ἡ Βουλὴ παροτρύνει τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιδείξῃ χαλαρότητα ἔναντι ἀνθρώπων παραβιασάντων τοὺς νόμους ἀποδεικνύει ὅτι εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Βουλῆς οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν κρίνονται ὡς ἀπολύτως ὑπεύθυνοι διὰ τὸ ἀδίκημα. Καὶ εἶναι ἀναντίρρητον ἐπιεικὴς διάθεσις ἐξεδηλώθη σταθερῶς καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀξιοτίμου Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ ρύθμισις τοῦ ζητήματος δὲν ἔχει τὸν χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον ἐφοβήθη ὁ φίλος προλαλήσας. Αἱ προθεσμίαι δὲν εἶναι ἀδιαπέραστοι, καὶ δὲν πιστεύω ὅτι ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν θὰ ἐπιδείξῃ τὴν συνήθως ἐπιδεικνυομένην διευκόλυνσιν τῶν εἰς δυσχέρειαν εὑρισκομένων φορολογουμένων. Διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῶμεν διὰ τὴν διετῆ προθεσμίαν. Μένει μόνον ὁ καθορισμὸς τῶν ὅρων εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἀπόκειται ἡ κρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ. Ὁ κ. Ὑπουργὸς ζητεῖ ὅμως καὶ ἐμπράγματον ἀσφάλειαν. Οὐδὲν ἐμποδίζει νὰ ζητήσῃ καὶ ἄλλας ἀσφαλείας καὶ νὰ ἀνήκῃ τοῦτο εἰς τὴν κρίσιν του. Ἐπίσης παρακαλῶ ὅπως διατυπωθῇ διάταξίς τις ἀφορῶσα εἰδικώτερον τοὺς ἐγγυητάς, οἱ ὁποῖοι ἐστηρίχθησαν καὶ εἰς τὴν σύνεσιν τοῦ Κράτους.

Σ. Κωστόπουλος. Οἱ προλαλήσαντες συνάδελφοι ἐξήντλησαν τὸ θέμα καὶ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς. Ἐπιθυμῶ μόνον νὰ προσθέσω τὴν ἰσχνήν μου συνηγορίαν ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία ὅσον ἀφορᾷ τὴν προθεσμίαν, διότι μὲ τὴν ἐγγύησιν τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ὁ νόμος θὰ ἀτονήσῃ ἡ ὑπόσχεσις καὶ αὐτὴ ἡ πρόθεσις τοῦ Ὑπουργοῦ ὅπως καὶ πέραν τῆς διετίας παράσχῃ τὴν σχετικὴν εὐκολίαν. Παρακαλῶ καὶ ἐγὼ ὅπως προστεθῇ εἰς τὸ νομοσχέδιον καὶ ἡ προσωπικὴ ἐγγύησις. Τοῦτο καὶ τὴν τάξιν τῶν ἐμπόρων θὰ ἐξυπηρετήσῃ καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου.

Σ. Συμεώνογλου. Παρακαλῶ καὶ ἐγὼ τὸν Ὑπουργὸν ὅπως μὴ ἐπιδείξῃ σκληρότητα, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου.

Κ. Βουδούρης. Τὸ νὰ ζητῆτε ἀξιόλογον ἀσφάλειαν ἀποτελεῖ δῶρον ἄδωρον. Ἀλλὰ διὰ τοῦ νομοσχεδίου παύει καὶ πᾶσα ποινικὴ δίωξις. Θὰ ἐπεθύμουν νὰ μάθω τί μέτρον λαμβάνεται δι' ἐκείνους ποὺ εὑρίσκονται εἰς τὰς φυλακάς;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Λαμβάνεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου.

Κ. Βουδούρης. Τὸ νομοσχέδιον δὲν ἀναφέρει τίποτε περὶ τῶν καταδίκων.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν μποροῦμε τοὺς καταδίκους νὰ τοὺς ἀπαλλάξωμε διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Πρέπει νὰ δηλώσω ὅτι δὲν ἤκουσα τί εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ἑπομένως ἐὰν παρέλκει τί ἐξ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θὰ εἴπω δὲν θὰ πταίω ἐγώ. Τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετάσω εἶναι ἐὰν ἡ ρύθμισις ἡ ὁποία γίνεται διὰ τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἡ προσήκουσα, διότι δὲν πρόκειται περὶ ὡρισμένων προσώπων μόνον, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἐμπόρου γενικῶς. Τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀφορᾷ τὸ νομοσχέδιον διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας καὶ ἡ μὲν πρώτη φέρει πολιτικὰς εὐθύνας εἶναι δὲ οὗτοι οἱ ἐγγυηταί, ἐνῷ ἡ δευτέρα φέρει καὶ ἀστικὰς καὶ ποινικὰς εὐθύνας. Ἐξεταστέον εἶναι ἂν ἡ παρεχομένη προθεσμία εἶναι ἐπαρκής.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ τασσομένη προθεσμία ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δὲν εἶναι ἐπιτακτικὴ καὶ ὅτι ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν θὰ παράσχῃ μίαν ἐπὶ πλέον. Ἀλλ' ἡ κατὰ τοιοῦτον τρόπον ρύθμισις δὲν εἶναι ἡ προσήκουσα, διότι πρέπει οἱ ἔμποροι νὰ γνωρίζουν ἀσφαλῶς, εἶναι ἐνδεχόμενον ἄλλως τε νὰ εὑρεθῇ ἄλλος Ὑπουργός, ὁ ὁποῖος νὰ ἐκτιμήσῃ διαφορετικὰ τὰ πράγματα καὶ νὰ μὴ παράσχῃ νέαν προθεσμίαν. Ποία πρέπει νὰ εἶναι ἡ προθεσμία δὲν εἶμαι ἐγὼ εἰς θέσιν νὰ καθορίσω, ἔλεγον δὲ προχθὲς σχετικῶς νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου. Ἔχω ὑπ' ὄψει μου ἔγγραφόν του διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖται μακρὰ προθεσμία, ἴσως νὰ εἶναι αὐτὴ ὑπερβολική, νὰ μὴ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τῶν ἐμπόρων τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα τοῦ Δημοσίου, ἀλλὰ πάντως πρέπει νὰ ταχθῇ ἐπαρκὴς προθεσμία, ἐφόσον μάλιστα γνωρίζομεν ὅτι ὅλαι αἱ δοθεῖσαι ἄνευ νόμου προθεσμίαι ἀπεδείχθησαν μὴ ἐπαρκεῖς. Θὰ ἔπρεπε, φρονῶ, νὰ δοθῇ 3-4 ἐτῶν προθεσμία. Τοῦτο θὰ εἶναι χρήσιμον καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐμπόρων δύνανται νὰ παράσχουν ἐμπρόσθετον ἀσφάλειαν δὲν ἠμποροῦν νὰ θεωρήσουν ἀνεπαρκῆ τὴν προθεσμίαν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἄλλους οἱ ὁποῖοι θα καταφύγουν εἰς τὰς Τραπέζας, ἡ ὀραγεία προθεσμία θὰ δυσχεράνῃ τὴν παροχὴν ἐγγυήσεως.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αὐτὸ ποὺ λέτε εἶναι σωστὸ διὰ τὴν ἐμπράγματον ἀσφάλειαν.

Π. Τσαλδάρης. Ὄχι διὰ τὴν ἐμπράγματον ἀσφάλειαν δὲν γεννᾶται ζήτημα προθεσμίας. Ὁ τρίτος ὁ ὁποῖος θὰ ἐγγυηθῇ δὲν θὰ τὸ κάμῃ ἐφόσον ἀμφιβάλλει, ἐὰν ὁ ἔμπορος θὰ δυνηθῇ ὡς ἐκ τῆς μικρᾶς προθεσμίας νὰ πληρώσῃ. Εἰς τὴν ρύθμισιν τοιούτων ἀνωμάλων ζητημάτων πρέπει νὰ ἀποβλέπωμεν, ὄχι πῶς ταχύτερον θὰ εἰσπράξωμεν, ἀλλὰ πῶς θὰ εἰσπράξωμεν ἀσφαλέστερον καὶ χωρὶς νὰ ἔχωμεν νέας διαταραχὰς τοῦ ἐμπορίου. Ἐὰν ὁ κ. Ὑπουργὸς δὲν δεχθῇ νὰ δώσῃ μεγαλυτέραν προθεσμίαν πρέπει νὰ διατυπώσῃ ἄλλως τὸ νομοσχέδιον...

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Προκειμένου περὶ δημοσίων ἐσόδων ὁ Ὑπουργὸς ἔχει δικαίωμα νὰ δώσῃ

προθεσμίαν. Ἂς γραφῇ εἰς τὰ πρακτικά, ὡς ἑρμηνευτικὴ δήλωσις, ὅτι ἐφόσον συντρέχουν εἰδικοὶ λόγοι δύναται ὁ Ὑπουργὸς νὰ δώσῃ παράτασιν προθεσμίας διὰ μίαν ἢ δύο δόσεις, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ δήλωσίς μου, ὡς δήλωσις ὅτι θὰ δοθῇ παράτασις.

Ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** ἐπιμένει ν' αὐξηθῇ ἡ προθεσμία διὰ τοῦ νομοσχεδίου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν ἠμπορῶ, ἔκαμα ὅλας τὰς εὐκολίας ποὺ ἠμποροῦσα, ἔκαμα καὶ τὴν ἑρμηνευτικὴν δήλωσιν χάριν ὑμῶν. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένετε μετ' αὐτήν.

Π. Τσαλδάρης. Διὰ τὰς ἐγγυήσεις;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πρέπει νὰ ἔχουν ἀξιόχρεων προσωπικὴν ἐγγύησιν στηριζομένην ἐπὶ ἀποταμιεύσεως. Εἶπον ἀκόμη προηγουμένως ὅτι αἱ ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας ἔχομεν, διατηροῦνται καὶ μετὰ τὸν νόμον. Εἶπον ὅτι περὶ τῶν ἐγγυητῶν θὰ εἴμεθα ἀκόμη ἐπιεικέστεροι καὶ διὰ τῆς κατανομῆς δι' αὐτοὺς τοῦ χρέους εἰς δόσεις.

Π. Τσαλδάρης. Περὶ τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν κ. Ὑπουργὲ τί γίνεται;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐφόσον λέγομεν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης...

Π. Τσαλδάρης. Ἀλλὰ δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταδικασθῇ;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νομίζω ὅτι δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι.

Α. Βαρβαγιάννης. Ὑπάρχουν, ὑπάρχουν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Αὐτοὶ δύνανται νὰ ἐξέλθουν διὰ χάριτος. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ τεθῇ εἰδικὴ διάταξις δι' αὐτοὺς εἰς οἰκονομικὸν νομοσχέδιον.

Π. Τσαλδάρης. Εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας παραμένουν ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠμποροῦν νὰ τὰ παραλάβουν οἱ ἔμποροι νὰ τὰ ἐκποιήσουν, ἐφ' ὅσον εἶναι ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου. Σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε σχετικὴν τροπολογίαν κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἐξαγωγὴ κατόπιν ἐμπραγμάτου ἀσφαλείας.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Καὶ χωρὶς τὸν νόμον ἠμπορῶ νὰ τὸ κάμω αὐτό.

Ὁ κ. **Κ. Βουδούρης** λέγει ὅτι εἶναι πρωτάκουστον νὰ λαμβάνεται περὶ ὅλων μέριμνα καὶ νὰ μὴ λαμβάνεται περὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν καταδικασθῇ.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα.

Κ. Βουδούρης. Πότε θὰ ἐξετάσετε ἀφοῦ τελειώνει ἡ Βουλή. Θὰ εἶναι τραγικὸν νὰ τοὺς ἀφίσουμε νὰ σαπίσουν εἰς τὰς φυλακάς. Λύθετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι δὲν ἠμποροῦν νὰ λάβουν χάριν, χωρὶς νὰ ἔχουν ἀποτίσει τὸ ἥμισυ τῆς ποινῆς των. Πρέπει διὰ τροπολογίας νὰ λάβωμεν πρόνοιαν διὰ τὴν εἰδικὴν αὐτὴν περίπτωσιν.

Τ. Ἀναστασίου. Νὰ τὴν βάλωμεν αὐτὴν τὴν διάταξιν εἰς τὸ Νομοσχέδιον, ἀναλαμβάνομεν ἡμεῖς τὴν εὐθύνην.

Κ. Βουδούρης. Εἶναι ἀνώδυνος καὶ ἠθικὴ ἡ τροπολογία αὐτή.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὸ Νομοσχέδιον ἔχει μορφὴν οἰκονομικὴν καὶ θέλετε νὰ βάλωμεν μέσα τροπολογίαν περὶ χάριτος;

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς μόνην συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνονται κατόπιν δεκτὰ νὰ ἐξῆς Νομοσχέδια:

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος.

Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ "περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου «περὶ παραόλης τῶν ἀτμοπλοίων κλπ.».

Εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ «περὶ κυρώσεως Ἑλληνογαλλικῆς συμβάσεως «περὶ ἐγκαταστάσεως Ἀεροπορικῶν γραμμῶν».

Εἰς β' ἐπίσης κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ «περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Γενεύῃ συναφθεισῶν δύο Διεθνῶν Συμβάσεων κλπ.».

Εἰς β' ἐπίσης τὸ «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νόμου «περὶ ἀναστολῆς μικρῶν ποινῶν».

Εἰς μόνην συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ Ταμείου ἀσφαλίσεως τυπογράφων, λιθογράφων, βιβλιοδετῶν καὶ ἐν γένει ἐργατῶν Τύπου» διορθωθεισῶν τῶν ἐν τῷ κειμένῳ τυπογραφικῶν ἀβλεψιῶν.

Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ θέσεως ἐκτὸς ἀριθμῶν τῶν ἀποσπωμένων εἰς τὸν Ο.Λ.Π. ἀνωτέρων λιμενικῶν ἀξιωματικῶν».

Εἰς β' συζήτησιν τὸ «περὶ ἐκτάκτου ἐπιχορηγήσεως δραχμῶν 3.000.000 εἰς τὴν Λέσχην Φρουρὰς Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀνεγειρομένου κτιρίου της», ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν α' συζήτησιν, ἔχοντα οὕτω.

Περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖα ΡΔ' τῆς 27 Ἰουνίου 1931 συνεδρίασιν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐπιβολὴ τοῦ φόρου.

"Αρθρον 1.

Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπιτηδεύματος εἰς πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἡμεδαπὸν ἢ ἀλλοδαπόν, ἀσκοῦν ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας ἐμπόριον, βιομηχανίαν ἢ ἐν γένει ἐπάγγελμα βιοποριστικὸν ἢ κερδοσκοπικόν, μὴ περιλαμβανόμενον εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος καθοριζομένας ἐξαιρέσεις.

"Αρθρον 2.

1. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος, διαβαθμιζόμενος εἰς κλάσεις ἀναλόγως τῆς τεκμαιρομένης πιθανῆς ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου τοῦ φορολογουμένου, καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

Κλάσις	Τεκμαιρομένη Πρόσοδος	Σύνολον Φόρου
Πρώτη	25.000	600
Δευτέρα	30.000	900
Τρίτη	35.000	1.200
Τετάρτη	40.000	1.600
Πέμπτη	45.000	2.000
"Εκτη	50.000	2.400
Ἑβδόμη	55.000	2.900
Ὀγδόη	60.000	3.400
Ἐνάτη	65.000	4.000
Δεκάτη	70.000	4.600
Ἑνδεκάτη	75.000	5.300
Δωδεκάτη	80.000	6.000
Δεκάτη τρίτη	90.000	7.500
Δεκάτη τετάρτη	100.000	9.000
Δεκάτη πέμπτη	110.000	10.500
Δεκάτη ἕκτη	120.000	12.000
Δεκάτη ἑβδόμη	130.000	13.500
Δεκάτη ὀγδόη	140.000	15.000
Δεκάτη ἐνάτη	150.000	16.500
Εἰκοστὴ	160.000	18.000
Εἰκοστὴ πρώτη	170.000	19.500
Εἰκοστὴ δευτέρα	180.000	21.000
Εἰκοστὴ τρίτη	190.000	22.500
Εἰκοστὴ τετάρτη	200.000	24.000
Εἰκοστὴ πέμπτη	210.000	25.500
Εἰκοστὴ ἕκτη	220.000	27.000
Εἰκοστὴ ἑβδόμη	240.000	30.000
Εἰκοστὴ ὀγδόη	260.000	33.000
Εἰκοστὴ ἐνάτη	280.000	36.000
Τριακοστὴ	300.000	39.000

2. Ἡ εἰς τὴν προσήκουσαν κλάσιν ὑπαγωγὴ τοῦ ἐπιτηδεύματίου ἐνεργεῖται διὰ κατατάξεως αὐτοῦ, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ὁριζόμενα. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ ἐπιτηδευματιῶν ἀσκούντων τὸ ἐπιτήδευμά των εἰς χωρία ἢ κωμοπόλεις ἢ πόλεις πληθυσμοῦ κάτω τῶν 25.000 κατοίκων ἡ κατάταξις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς πρώτης κλάσεως.

3. Προκειμένου περὶ μικροεπιτηδευματιῶν, κατονομαζομένων διὰ Διατάγματος, ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος καθορίζεται παγίως ὡς ἀκολούθως:

α') Διὰ χωρία ἢ κωμοπόλεις πληθυσμοῦ μέχρι 3.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς ἑκατόν.

β') Διὰ κωμοπόλεις ἢ πόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 3.001—10.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς διακοσίας.

γ') Διὰ πόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 10.001—25.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς τριακοσίας.

δ') Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 25.000 κατοίκων εἰς δραχμὰς ἑξακοσίας.

Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ὁ πάγιος φόρος ἐπιτηδεύματος δύναται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου νὰ μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν τοῦ ἐπιτηδεύματίου.

4. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 ἐτησία τεκμαιρομένη πρόσοδος ἐξευρίσκεται λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ μέσου ὅρου τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην φορολογικὴν περίοδον πιθανῶν κερδῶν τοῦ ἐπιτηδευματίρου, καθοριζομένων ἐπὶ τῇ βάσει κανόνων, ἐνδείξεων ἢ τεκμηρίων, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα. Ὑποχρεωτικῶς ὅμως πάντοτε καταβάλλεται τοὐλάχιστον ὁ φόρος τῆς πρώτης κλάσεως τῆς κλίμακος ἢ ὁ κατὰ τὰς εἰδικὰς διακρίσεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοιοῦτος.

5. Διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὡς προηγουμένη φορολογικὴ περίοδος νοεῖται τὸ ἀπὸ τῆς τελευταίας γενικῆς κατατάξεως ἐπιτηδευματιῶν καὶ ἑφεξῆς διάστημα.

"Αρθρον 3.

1. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ὁρίζεται εἰς δύο καὶ ἥμισυ ἐπὶ τοῖς χιλίοις (2 1)2ο)ο) ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῶν διὰ τὸ κεντρικὸν κατάστημα ἢ τὴν ἕδραν αὐτῶν μόνον, τῶν ὑποκαταστημάτων μὴ ὑποβαλλομένων εἰς ἴδιον φόρον διὰ τὸ ἐπιτήδευμα τῆς ἑταιρείας.

2. Ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ὑποβάλλονται μόνον τὰ κεντρικὰ καταστήματα ἢ πρακτορεῖα αὐτῶν εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος, ὁριζόμενον εἰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας (25.000).

3. Μηχανοκίνητα πλοῖα, φορτηγίδες καὶ ἱστιοφόρα ἡμεδαπῆς ἰθαγενείας, ὑποβάλλονται εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος ὁριζόμενον διὰ μὲν τοὺς πρώτους ἑξήκοντα κόρους καθαρᾶς χωρητικότητος πρὸς δραχ. 6.50 κατὰ κόρον, διὰ δὲ τὰς πέραν τῶν ἑξήκοντα κόρους πρὸς δραχ. 4.50 κατὰ κόρον.

4. Τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος φόρου ἀπαλλάσσονται οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀνωτέρω πλοίων κλπ. ὡς τοιοῦτοι, ὡς καὶ οἱ τρίτοι ἐκμεταλλευταὶ τούτων. Ἐὰν ὁ πλοιοκτήτης τυγχάνῃ ἀνώνυμος ἑταιρεία, δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον φόρον κατὰ μηχανοκίνητον πλοῖον, φορτηγίδα καὶ ἱστιοφόρον.

5. Ἀνώνυμος ἡμεδαπὴ ἑταιρεία τῆς ὁποίας τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον κατὰ τὰ τρία τέταρτα τοὐλάχιστον ἔχει διατεθῇ κατὰ κυριότητα ἐπὶ ἡμεδαπῶν μηχανοκινήτων πλοίων, φορτηγίδων καὶ ἱστιοφόρων δύναται νὰ αἰτήσηται ὅπως ὑπαχθῇ εἰς τὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου φόρον, ἀπαλλασσομένη τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 τοιοῦτον.

6. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τῶν ἐν γένει καπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν ἐνεργουσῶν ἐξαγωγὰς καπνοῦ εἰς φύλλα ποσοδιορίζεται, ὡς πρὸς τὰς μὴ ἐνεργουμένας ἐν Ἑλλάδι πωλήσεις αὐτῶν, κατ' ὁκᾶν ἐξαγομένου καπνοῦ εἰς φύλλα παρ' Ἐπιτροπῆς, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθοριζόμενα.

Ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ ὁρίζηται εἴτε ἐνιαῖος δι' ἅπασαν τὴν Χώραν, εἴτε κατὰ μεγάλα καπνικὰ διαμερίσματα παραγωγῆς, εἴτε ἀναλόγως τοῦ λιμένος τῆς ἐξαγωγῆς, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν ἑξήκοντα λεπτῶν, οὐδὲ κατώτερος τῶν δέκα πέντε λεπτῶν δημοσίου φόρου κατ' ὁκᾶν ἐξαγομένου καπνοῦ.

Ἐπὶ τῶν λοιπῶν πράξεων τῶν πάσης φύσεως ἐπιχειρήσεων ἐμπορίας καπνοῦ εἰς φύλλα ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος ἐπιβάλλεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω, οὐδέποτε ὅμως δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τῶν λεπτῶν τριάκοντα, οὐδὲ κατώτερος τῶν λεπτῶν δέκα δημοσίου φόρου κατ' ὁκᾶν πωλουμένου καπνοῦ.

Συνεταιρικαὶ ὀργανώσεις καπνοπαραγωγῶν νομίμως ἀνεγνωρισμέναι, ἀναλαμβάνουσαι ἀποκλειστικῶς τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν καπνῶν τῆς παραγωγῆς τῶν μελῶν των καὶ ἐνεργοῦσαι τὴν διάθεσιν αὐτῶν διὰ λογαριασμὸν τῶν μελῶν των, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου τούτου ἐφ' ὅσον ἡ πώλησις τῶν καπνῶν γίνεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, ὑπόκεινται δὲ εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἡμίσεος τοῦ φόρου τοῦ ὁριζομένου διὰ τὰς καπνεμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐφ' ὅσον ἐνεργοῦσιν ἐξαγωγὴν τῶν καπνῶν των.

7. Ὁ φόρος τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν ὁρίζεται εἰς ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8 ο)ο) ἐπὶ τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τῶν σχεδίων ἢ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων νομίμου ἀμοιβῆς αὐτῶν.

Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου τούτου δὲν ὑπάγονται αἱ ἀνώνυμοι ἑταιρεῖαι.

8. Ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος, προκειμένου περὶ ἐπιτηδευματιῶν ἀσκούντων ἐλευθέριον ἐπάγγελμα ἐκ τῶν περιλαμβανομένων εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων» πίνακας, διαβαθμιζόμενος εἰς τάξεις ἀναλόγως τῆς ἐτησίας τεκμαιρομένης προσόδου τοῦ ἐπιτηδεύματίου, καθορίζεται συμφώνως πρὸς τὴν κλίμακα τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, μειουμένου ὅμως τοῦ φόρου κατὰ τὸ πέμπτον αὐτοῦ.

"Αρθρον 4.

1. "Εκαστος ἑταῖρος ὁμορρύθμου ἑταιρείας ὑποβάλλεται εἰς ἴδιον φόρον προσωπικὸν μιᾶς τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος κλάσεων.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν νόμον 602 συνεταιρισμῶν ἢ τῶν σωματείων καὶ τῶν ἀμφοτέρους τούτους ἐξομοιουμένων, ἐφ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 6 παραγράφου 1, περιπτώσεως ε', ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἑτερορρύθμων πάσης φύσεως ἑταιρειῶν, ὑποβάλλεται εἰς φόρον τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ἑτερορρύθμου ἑταιρείας, τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ σωματείου.

Ἐπὶ ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας ἡ πέραν τῶν 300.000 δραχ. πρόσοδος ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον καθαρᾶς προσόδου Δ' κατηγορίας τῶν ὁμορρύθμων ἢ ἑτερορρύθμων μεριδίων μὴ ὑποβαλλομένων εἰς φόρον Γ' ἢ Δ' κατηγορίας.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον συμμετοχικῶν ἑταιρειῶν ὑπόκειται εἰς φόρον ὁ ἐμφανὴς ἑταῖρος διὰ τὸ σύνολον τῶν κερδῶν.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφίου ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημένων ἀντιστοίχων ἀλλοδαπῶν ἑταιρειῶν, συνεταιρισμῶν καὶ σωματείων.

3. Ἀλλοδαποὶ περιοδεύοντες πράκτορες ἢ ἀντιπρόσωποι, περιοδεύοντες ἀλλοδαποὶ παραγγελιοδόχοι, μετ' ἰδιωτῶν ἢ μετὰ τοῦ Δημοσίου, Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ παντὸς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου συναλλασσόμενοι, ὑποβάλλονται εἰς φόρον κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 2 καὶ 7 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα.

"Αρθρον 5.

1. Ἐπιτηδευματίαι ἀσκοῦντες τὸ αὐτὸ ἢ διάφορον ἐπιτήδευμα εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς καταστήματα ἢ γραφεῖα ἢ πρα-

κτουσια ὑποβάλλονται εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος διὰ τὸ κεντρικὸν κατάστημα, γραφεῖον ἢ πρακτορεῖον τῆς ἕδρας τῆς ἐπιχειρήσεως, καταταττόμενοι ἐνιαίως διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐργασιῶν τῶν κατὰ τόπους καταστημάτων, γραφείων κλπ., ὑποκείμενοι δὲ συγχρόνως διὰ ταῦτα μόνον εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου τῆς κατωτάτης ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ ἐφαρμοζομένης κλάσεως.

2. Ὁ ἀσκῶν περισσότερα τοῦ ἑνὸς ἐπιτηδεύματα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ καταστήματος ὑπόκειται εἰς ἕνα φόρον.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐξαιροῦνται, μὴ ὑποκείμενοι εἰς τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς θέσεώς των ἢ τοῦ ἐπαγγέλματός των :

α') Πάντες οἱ ἔμμισθοι δημόσιοι ἢ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρέται, ἢ ἡμερομίσθιοι ἐργάται, μόνον καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς θέσεώς των, καθὼς καὶ οἱ κληρικοί.

β) Οἱ κήρυκες, οἱ νοσοκόμοι, οἱ ἀχθοφόροι, οἱ πλανόδιοι ὑποδηματοκαθαρισταί, οἱ πλανόδιοι λαχειοπῶλαι, οἱ ἐργάται θαλάσσης καὶ οἱ ραφοσυλλέκται.

γ') Οἱ γεωργοί, οἱ κτηνοτρόφοι (οἱ κάτοχοι αἰγοπροβάτων καὶ χοίρων, οἱ ποιμένες, οἱ βοσκοί, κλπ.) οἱ ἄνευ πρίονος ὑλοτόμοι, ὡς καὶ οἱ γεωργικοὶ ἢ κτηνοτροφικοὶ συνεταιρισμοί.

δ') Οἱ ἀμπελοκτήμονες οἱ πωλοῦντες ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των οἶνον ἀποκλειστικῶς ἰδίας παραγωγῆς.

ε') Οἱ συνεταιρισμοὶ διὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀσκούμενον ἐπιτήδευμα, ἐφ' ὅσον διὰ τούτου ἀποκλειστικῶς σκοπεῖται ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀναγκῶν τῶν μελῶν αὐτῶν.

στ') Ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου, εἰς οὓς ἐχορηγήθη ἄδεια λιανικῆς πωλήσεως καπνοῦ ἢ ἀνεγέρσεως περιπτέρου ἢ ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος μικροπωλητοῦ, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς καταβολῆς φόρου ἐπιτηδεύματος. Ὡσαύτως δὲ ἀνάπηροι καὶ θύματα πολέμου, ἐφ' ὅσον τυγχάνουσιν ἄποροι, τῆς ἀπορίας αὐτῶν βεβαιουμένης κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁριζόμενα.

ζ') Οἱ ἀγωγεῖς οἱ μὴ συστηματικῶς ἀσκοῦντες τὸ ἐπιτήδευμα τοῦτο, ὡς καὶ πάντες ἐν γένει οἱ κατ' ἀποκοπὴν ἐργαζόμενοι καὶ μὴ ἀποκερδαίνοντες πέραν τοῦ συνήθους ἡμερομισθίου, δι' ὅπερ φορολογοῦνται εἰς τὴν φορολογίαν τῶν μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν τῶν καθαρῶν προσόδων.

η') Ἐπὶ τῷ ὅρῳ ἀμοιβαιότητος, αἱ ἀλλοδαπαὶ ἀνώνυμοι ἀτμοπλοϊκαὶ Ἑταιρεῖαι ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἰδιοκτῆται ἀλλοδαπῶν πλοίων.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ ἐπιτηδευματιῶν τὸ πρῶτον ἀρξαμένων τῶν ἐργασιῶν των ἐνεργεῖται προσωρινὴ κατάταξις, ἀναλόγως τῶν πιθανῶν ἐτησίων κερδῶν, μέχρι λήξεως τοῦ οἰκον. ἔτους, τῆς ὁριστικῆς κατατάξεως ἐνεργουμένης ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἥτις ἰσχύει διὰ τὰ ὑπόλοιπα τῆς φορολογικῆς περιόδου ἔτη, μὴ ἰσχυούσης δὲ ἀναδρομικῶς διὰ τὸ ἔτος τῆς προσωρινῆς τοιαύτης.

2. Οἱ κατὰ τὸ β' ἐξάμηνον τοῦ οἰκον. ἔτους ἀρξάμενοι τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν καταβάλλουσι διὰ τὸ πρῶτον οἰκον. ἔτος τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον φόρου προσωρινῆς κατατάξεως.

Ἐν περιπτώσει μεταφορᾶς τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος εἰς ἑτέραν πόλιν, κωμόπολιν ἢ χωρίον ὁ καταταγεὶς εἰς τὴν κατωτάτην ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ κλάσιν ἐπιτηδευματίας ὑπόκειται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἐπὶ πλέον τυχὸν διαφορᾶς τοῦ φόρου τῆς κατωτάτης κλάσεως τῆς πόλεως ἢ κωμοπόλεως, εἰς ἣν μετέφερε τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπιτηδεύματός του.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ καταβολῆς τῆς τυχὸν ἐπὶ πλέον τοιαύτης διαφορᾶς ἄσκησις τοῦ ἐπιτηδεύματος καὶ ἐν ἄλλῳ τόπῳ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πανηγύρεων.

3. Ἐν περιπτώσει παύσεως ἀσκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος, ὁ ἐπιτηδευματίας διαγράφεται ἀπὸ τοῦ ἑπομένου οἰκον. ἔτους, διὰ δὲ τὸ ἔτος τῆς παύσεως ἐνεργεῖται μείωσις τοῦ φόρου ἀνάλογος πρὸς τοὺς ὑπολοίπους μέχρι λήξεως τοῦ οἰκον. ἔτους καὶ μόνον μῆνας, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἐπιτηδεύματίας μέχρι τοῦ χρόνου τῆς παύσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος ἐπραγματοποίησε πρᾶξιν κατωτέραν τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὴν κλάσιν εἰς ἣν ἔχει καταταγῆ. Ἡ μείωσις ὅμως αὕτη ἰσχύει μόνον προκειμένου περὶ ἐπιτηδευματιῶν ἀρξαμένων τοῦ ἐπαγγέλματός των μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1926.

4. Μεταβολὴ τοῦ καταβεβλημένου κεφαλαίου ἡμεδαπῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος νόμου φόρον ἀπὸ τοῦ ἑπομένου ἐξαμήνου.

Ἄρθρον 8.

1. Οὐδεμία ἄδεια ἐλευθέρας κυκλοφορίας ἐπιτρέπεται νὰ χορηγῆται ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ἢ ἄλλων Δημοσίων Ἀρχῶν εἰς ἐπιτηδευματίας ἄνευ προηγουμένης βεβαιώσεως τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ὅτι ἐξεπλήρωσαν τὰς ἐκ φόρου ἐπιτηδεύματος ὑποχρεώσεις των.

2. Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς εἰς δημόσιον διαγωνισμὸν οὐδὲ δύναται ὁπωσδήποτε νὰ συναλλαγῇ μετὰ τοῦ Δημοσίου, Δήμου, Κοινότητος καὶ παντὸς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου διὰ πρᾶξιν ἀναγομένην εἰς ἐπιτήδευμα ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἄδειαν ἐπιτηδεύματος.

Δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς λῆψιν προκαταβολικῶς τοιαύτης ἀδείας οἱ προσερχόμενοι εἰς διαγωνισμοὺς ἐνοικιάσεως Δημοσίων, Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν καὶ Λιμενικῶν προσόδων, ὑποχρεούμενοι ὅμως μετὰ τὴν ἀνάδειξιν αὐτῶν ὡς ἐνοικιαστῶν εἰς λῆψιν ἰδίας ἀδείας, καταταττόμενοι εἰς τὴν οἰκείαν κλάσιν παρὰ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορείας ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς ὁποίας ἀνεδείχθησαν ἐνοικιασταί.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ θεώρησις ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων Δημοσίων Ἀρχῶν πάσης φύσεως σχεδίου ἀρχιτέκτονος ἢ μηχανικοῦ, καθὼς καὶ ἡ χορήγησις σχετικῆς ἀδείας πρὸς ἐκτέλεσιν οἰκοδομῆς ἢ ἔργου, ἄνευ προηγουμένης καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐπιτηδεύματος.

Ἄρθρον 9.

Πᾶς ὑποκείμενος εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ἐπιτηδεύματος ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἀνηρτημένην πρὸ τοῦ καταστήματος, γραφείου ἢ κατοικίας του ἐπιγραφὴν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, δηλοῦσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπάγγελμά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τέλος ξενογλώσσων ἐπιγραφῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Πᾶς ἐπιτηδευματίας δύναται νὰ ἀνάρτᾷ πρὸ τοῦ καταστήματος, γραφείου ἢ κατοικίας του καὶ ἐπιγραφὴν ἢ οἱανδήποτε διαφημιστικὴν ἀναγραφὴν εἰς ξένην γλῶσσαν, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέον νὰ ἦ ἐφωδιασμένος μὲ τὴν πρὸς τοῦτο σχετικὴν ἄδειαν, ἐκδιδομένην ἐπὶ τῇ καταβολῇ εἰδικοῦ τέλους.

2. Ἡ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐπιγραφὴ ἢ διαφημιστικὴ ἀναγραφὴ δέον νὰ τίθεται ὑπεράνω τῆς ξενογλώσσου τοιαύτης καὶ εἰς μέγεθος τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς αὐτήν.

Ἄρθρον 11.

Τὸ εἰδικὸν τέλος ἀναρτήσεως ξενογλώσσου ἐπιγραφῆς ἢ οἱασδήποτε διαφημιστικῆς ἀναγραφῆς εἶνε ἴσον πρὸς τὸ δέκατον τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος, μὴ δυνάμενον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἦ κατώτερον τῶν 500 δραχμῶν ἢ τῶν 5.000 δραχμῶν προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, καταβάλλεται δὲ κατ' ἄς καὶ ὁ φόρος ἐπιτηδεύματος προθεσμίας καὶ δόσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Βεβαίωσις καὶ καταβολὴ τοῦ φόρου.

Ἄρθρον 12.

1. Διὰ Διαταγμάτων ὁρισθήσονται :

α) Τὰ τῆς ἐγχειρίσεως καὶ περιεχομένου τῶν δηλώσεων,

τὰ τῆς ἐκδόσεως ἀδειῶν ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματος, τὰ τοῦ ἐλέγχου καὶ ἐγγραφῆς τῶν μηδόλως ἢ ἀνακριβῶς δηλωσάντων καὶ τὰ τῆς κατατάξεως τῶν ἐπιτηδευματιῶν εἰς ἀνάλογον κλάσιν.

β) Τὰ τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς προκυπτουσῶν διαφορῶν μεταξὺ φορολογουμένου καὶ Δημοσίου.

γ) Τὰ τῆς συντάξεως τῶν φορολογικῶν καταλόγων καὶ τὰ τῆς βεβαιώσεως ἐν γένει τοῦ προκειμένου φόρου.

δ) Τὰ τῆς καταβολῆς αὐτοῦ.

2. Διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμιον φόρου ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν καὶ ἐν γένει παντὸς ἀλλοδαποῦ ἐπιτηδευματίου εὐθύνονται προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως οἱ ἐν Ἑλλάδι διευθυνταί, ἀντιπρόσωποι ἢ πράκτορες αὐτῶν.

3. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον φορολογικοὶ κατάλογοι ἰσχύουσιν ἐπὶ τριετῆ φορολογικὴν περίοδον. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος συντέμνηται ἢ παρατείνηται ἑκάστοτε ἡ τοιαύτη φορολογικὴ περίοδος.

Ὡσαύτως δύναται, κατὰ τὰ διὰ Διαταγμάτων ὁριζόμενα, νὰ ἐπιτραπῇ τροποποίησις τῆς κατατάξεως ὡς πρὸς τοὺς ἐπιτηδευματίας ὧν ἐπῆλθεν αὐξομείωσις τῆς προσόδου κατά τι ἔτος διαρκούσης τῆς φορολογικῆς περιόδου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι κατ' ἀναλογίαν καὶ διὰ τὸ εἰδικὸν τέλος ἀναρτήσεως ξενογλώσσων ἐπιγραφῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς κατατάξεως τῶν ἐπιτηδευματιῶν δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἰδιώτας παρέχεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀμοιβὴ μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα δι' ἕκαστον μέλος καὶ δι' ἑκάστην συνεδρίασιν κατατάξεως, εἰς δὲ τοὺς ἐνεργοῦντας τὸν ἔλεγχον τῶν ἐπιτηδευματιῶν δημοσίους ὑπαλλήλους ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν τριάκοντα ἡμερησίως κατ' ἀπόλυτον κοίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Εἰς τὰ ἐκδικάζοντα τὰ ἔνδικα μέσα τῶν ἐπιτηδευματιῶν μέλη τῶν ἐπιτροπῶν, καθὼς καὶ εἰς τὸν γραμματέα τούτων καὶ Οἰκονομικὸν Ἔφορον, παρέχεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀμοιβὴ ὁριζομένη δι' ἑκάστην ἐκδιδομένην ἀπόφασιν μέχρι δραχμῶν πέντε δι' ἕκαστον μέλος καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον, διπλασιαζομένη διὰ τὸν Εἰσηγητήν, καὶ μέχρι δραχμῶν δύο διὰ τὸν γραμματέα μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Ὁμοίως εἰς τοὺς ἐπιδίδοντας τὰς κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰδοποιήσεις ἢ προσκλήσεις, ὡς καὶ ἀντίγραφα τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων, παρέχεται ἀμοιβὴ μέχρι δραχμῶν πέντε δι' ἑκάστην κοινοποίησιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐπιτηδευματίαι παραβάται τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ὑποβάλλονται καὶ εἰς πρόσθετον φόρον δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο) ἐπὶ τοῦ ἐτησίου φόρου.

2. Ἡ παράβασις τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ παρόντος ἐπάγεται τὴν ἐπιβολὴν προστίμου ἀπὸ δραχμῶν χιλίων (1000) ἕως δέκα χιλιάδων (10.000) ἐπιβαλλομένου τῇ ἐγκλήσει τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πταισματοδικείου, καὶ τὴν σύγχρονον ἀπαγόρευσιν ἐφ' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα ἀνανεώσεως ξενογλώσσου ἐπιγραφῆς ἢ διαφημιστικῆς ἀναγραφῆς.

3. Ἐπιτηδευματίας ἐπιδίδων ἐκπρόθεσμον δήλωσιν ἐπιτηδεύματος πρὸ πάσης κοινοποιήσεως πρὸς αὐτὸν προσκλήσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὑποβάλλεται εἰς προσαύξησιν φόρου μέχρι μὲν δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἐτησίου ἐὰν ἐπέδωκε δήλωσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, μέχρι δὲ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

4. Ἡ διάταξις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου ἰσχύει κατ' ἀναλογίαν καὶ διὰ τὸ εἰδικὸν τέλος ἀναρτήσεως ξενογλώσσων ἐπιγραφῶν.

5. Ὁ Δήμαρχος, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ἰδιώτης ἐντεταλμένος ὁπωσδήποτε νὰ συντρέξῃ εἰς τὴν βεβαίωσιν τοῦ φόρου, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχμῶν 10 ἕως 500, ἂν ἤθελεν ἀμελήσει τὴν ἔγκαιρον ἐκτέλεσιν τῶν ἀνατιθεμένων αὐτῷ καθηκόντων.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατόπιν ἀναφορᾶς τοῦ ἁρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 15.

1. Ἅπασα ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ ἔγγραφα συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, πλὴν τῶν ἐνδίκων μέσων ὑποβαλλομένων εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν δέκα, ἐξαιρέσει τῶν παρὰ δημοσίου ὀργάνου ἀσκουμένων. Τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀναιρέσεως διέπεται ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν εἰδικῶν περὶ αὐτοῦ διατάξεων.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1923 Νομοθετ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσθέτων τελῶν κλπ. νόμων» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐκδιδομένων ἀδειῶν.

Ἄρθρον 16.

1. Οἱ ὑποκείμενοι εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον ἐπιτηδεύματος, ἐξαιρουμένων τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, δὲν ὑπέκεινται εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην κατὰ τὰς περὶ ταύτης ἐκάστοτε κειμένας διατάξεις διὰ τὴν πέραν τῶν 300.000 δραχμῶν καθαρὰν πρόσοδον, ὑποχρεούμενοι εἰς ἐπίδοσιν σχετικῆς δηλώσεως, τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου ἐπιτηδεύματος μὴ ἐκπιπτομένου ἐκ τῆς τοιαύτης προσόδου.

3. Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὑποκείμενοι εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου ἐπιτηδεύματος ἰδιοκτῆται μηχανοκινήτων πλοίων, φορτηγίδων καὶ ἱστιοφόρων ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῆς καθαρᾶς προσόδου Δ' κατηγορίας διὰ τὰ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὡς ἄνω πλοίων, φορτηγίδων κλπ. πραγματοποιούμενα καθαρὰ κέρδη.

4. Αἱ ὑπαγόμεναι εἰς τὸν φόρον τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 3 ἐπιχειρήσεις ἀπαλλάσσονται πάσης ἄλλης φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως ἐκ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ φόρου Δ' κατηγορίας καθαρῶν προσόδων προκειμένου περὶ φυσικῶν προσώπων, ἐκ φόρου Γ' ἢ Δ' κατηγορίας προκειμένου περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν.

5. Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ὑποκείμενοι εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος ἀρχιτέκτονες καὶ μηχανικοὶ ἀπαλλάσσονται τῆς φορολογίας τῆς καθαρᾶς προσόδου τῆς Ζ' κατηγορίας διὰ τὴν ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν καθαρὰν πρόσοδον.

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐνεργουμένου ἐλέγχου ἐπιτηδεύματίου, καταταγέντος ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς εἰς κλάσιν τινὰ μικροτέραν τῆς ἀνωτάτης τοιαύτης τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, ἤθελε προκύψει ὅτι ἡ καθαρὰ αὐτοῦ πρόσοδος εἶναι ἀνωτέρα τῶν 300.000 δραχμῶν, ὁ ἐπιτηδευματίας οὗτος ὑπέκειται εἰς τὴν καταβολὴν φόρου καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ἐξευρεθείσης ἐκ τοῦ

ελέγχου προσόδου καὶ τῆς ἀντιστοιχούσης τοιαύτης συμφώνως τῷ ἄθρῳ 2 τοῦ παρόντος εἰς τὴν κλάσιν, εἰς ἣν κατετάγη.

"Αρθρον 18.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος ὑποκειμένων, λαμβάνεται τεκμαρτὸν ποσὸν καθαρᾶς προσόδου ἐκ τοῦ ἐπιτηδεύματος αὐτῶν τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν κλάσιν, εἰς ἣν κατετάγησαν, ἐν περιπτώσει δὲ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρου 7 ἡ συνολικὴ πρόσοδος μειοῦται ἀναλόγως.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν ἰδιοκτητῶν πλοίων κλπ. τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος λαμβάνεται τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος ἐκ τῶν τοιούτων πλοίων κλπ., ἴση πρὸς τὸ ἑπταπλάσιον τοῦ κατὰ τὸν παρόντα καταβαλλομένου φόρου, ἐκπιπτομένων μόνον τῶν ἀποδεδειγμένως καταβληθέντων τόκων τῶν ἐνυποθήκων ἐπὶ τῶν πλοίων δανείων.

3. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον συντρέχει νόμιμος περίπτωσις, τῶν ὑποκειμένων εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος κατὰ τὸ ἐδάφιον 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος κπνεμπορικῶν ἐπιχειρήσεων, λαμβάνεται ὡς τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιχειρήσεων κάπνου τὸ ἑπταπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου φόρου ἐπιτηδεύματος.

4. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν λαμβάνεται τεκμαρτὴ καθαρὰ πρόσοδος ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 7 τοῦ ἄρθρου 3 ἐργασιῶν αὐτῶν ἴση πρὸς τὸ ὀκταπλάσιον τοῦ καταβαλλομένου φόρου.

5. Διὰ τοὺς πραγματοποιοῦντας καθαρὰν πρόσοδον ἄνω τῶν 300.000 δραχμῶν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου λαμβάνεται ἡ ἐξακριβωθεῖσα καθαρὰ πρόσοδος.

6. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀνωτέρω ἐδαφίων 1—5 ἐκ τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἐκπίπτεται ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρος ἐπιτηδεύματος.

7. Εἰς ἁπάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις τοῦ τεκμαρτοῦ καθορισμοῦ τῆς συνολικῆς προσόδου δύναται ὁ μὲν Οἰκονομικὸς Ἔφορος νὰ ἀποδείξῃ καὶ μείζονα συνολικὴν πρόσοδον, τοὐναντίον δὲ ὁ φορολογούμενος νὰ ἀποδείξῃ ἐλάσσονα τοιαύτην ἢ καὶ ζημίας, ἐφόσον ὁ προσδιορισμὸς τῆς συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου δὲν ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν ἄρθρῳ 31 παραγρ. 4 ἕως 17 τοῦ νόμου 1640, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 4579, τεκμηρίων κατοικίας κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Τελικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 19.

1. Τὰ διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καθοριζόμενα ποσὰ φόρου δὲν προσαυξάνονται κατὰ τὰ πρόσθετα ποσοστά.

α) Τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2749 «περὶ συνάψεως ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 1.600.000.000».

β) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3312 «περὶ αὐξήσεως τοῦ δυνάμει τοῦ νόμου 2749 «περὶ συνάψεως ἐσωτερικοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 1.600.000.000» ἐπιβληθέντος ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων ὡς καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐσόδων, ἐφ' ὧν τοῦτο ἐπεξετάθη βραδύτερον».

γ) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 τοῦ 1922 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ» καὶ

δ) Τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ψηφίσματος τῆς 2 Ἰουνίου 1927 «περὶ προσωρινῆς ἰσχύος οἰκονομικῶν τινων μέτρων».

2. Μετὰ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου καὶ τελῶν συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος, ὁριζόμενος εἰς τὸ δέκατον τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος καὶ τοῦ εἰδικοῦ τέλους ξενογλώσσων ἐπιγραφῶν.

Διάταγμα θὰ κανονίσῃ τὰ τῆς ἀποδόσεως εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ προσθέτου τούτου φόρου.

3. Ἐπὶ ἐπιτηδευματιῶν τὸ πρῶτον ἀρχομένων τῆς ἀσκήσεως ἐπιτηδεύματός τινος, ἐξαιρέσει τῶν ἐλευθέρων ἐπαγγελμάτων, δύναται νὰ ὁρισθῇ διὰ διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκτιθεμένου ὅτι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐφ' ἅπαξ καταβολὴν προσθέτου ποσοῦ μὴ δυναμένου νὰ ἢ ἀνώτερον τοῦ πενταπλασίου τοῦ ἐτησίου φόρου ἐπιτηδεύματος τῆς ὁριστικῆς καταναλώσεως των. Τὸ ποσὸν τοῦτο διατίθεται διὰ γενικωτέρας ἀνάγκης τῶν ἐπιτηδευματιῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος καθορισθησόμενα.

4. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 3338 ἰσχύει ἀπὸ τοῦ οἰκον. ἔτους 1931—32 διὰ τοὺς κατατασσομένους ἄνω τῆς δεκάτης κλάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 20.

Τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 3338 ἐπιβληθέντα πρόσθετα ποσοστὰ ἐπὶ τῶν φορολογικῶν ποσοστῶν ἀναλυτικῶν φόρων τὰ παραταθέντα διὰ τὴν τριετίαν 1928—29 ἕως καὶ 1930—31 παρατείνονται μέχρι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1932—33 συμπεριλαμβανομένου.

"Αρθρον 21.

1. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

2. Ὁ παρὼν νόμος τεθήσεται ἐν ἰσχύϊ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Διατάγματος.

3. Ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελε τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται νὰ παρατείνεται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἡ ἰσχὺς τῶν φορολογικῶν καταλόγων ἐπιτηδεύματος τῆς προηγουμένης φορολογικῆς περιόδου μειουμένου τοῦ φόρου τῆς ἀοχικῆς κλίμακος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—27 κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ πέραν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος 1930—31 ἰσχυούσης μειώσεως ἐξ εἴκοσι τοις ἑκατὸν (20 ο)ο).

4. Οἱ κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931—32 μικρεπιτηδευματίαι οἱ ἐφοδιασθέντες διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τῆς 8 Ἀπριλίου 1931 προβλεπομένης ἀδείας μικρεπιτηδευματίου δὲν ὑπόκεινται διὰ τὸ ἄνω ἔτος εἰς ἀνωτέρω κατάταξιν.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 3685 περὶ παραλαβῆς τῶν ἀτμοπλοίων κλπ.

"Αρθρον μόνον.

Τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 3685 συμπληροῦται ὡς ἑξῆς :

Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν λιμενικῶν Ταμείων, τὰ ὁποῖα ἤθελον λάβει δάνειον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10, ἐξακολουθεῖ νὰ εἰσπράττεται τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ δανείου καὶ ἂν ἀκόμη μειωθῇ ἡ τιμὴ τοῦ εἰσιτηρίου κατ' ἐπιβάτην κάτω τῶν 15 δραχμῶν.

Περὶ κυρώσεως Ἑλληνογαλλικῆς Συμβάσεως περὶ ἐγκαταστάσεως ἀεροπορικῶν γραμμῶν καὶ σχετικοῦ Πρωτοκόλλου περὶ τρόπου ἐφαρμογῆς αὐτῆς.

"Αρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τῶν κ.κ. Νικολάου Μαυρουδῆ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, Πληρεξουσίου Ὑπουργοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου Λεβίδου Διευθυντοῦ τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἀεροπορίας καὶ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀντιπροσωπευομένης ὑπὸ τοῦ κ. Φ. Κλεμὰν Σιμόν, Ἐκτάκτου Ἀπεσταλμένου καὶ Πληρεξουσίου Ὑπουργοῦ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι Σύμβασις περὶ ἐγκαταστάσεως ἀεροπορικῶν γραμμῶν συνομολογηθεῖσα ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰουνίου 1931 καὶ τὸ προσηρτημένον εἰς ταύτην Πρωτόκολλον περὶ τρόπου ἐφαρμογῆς αὐτῆς, ὧν τὰ κείμενα ἔχουσιν ὡς ἕπεται :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῶν Κυβερνήσεων Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀεροπορικῶν γραμμῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, καὶ
Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας,

ἐξ ἴσου πεπεισμένοι περὶ τοῦ ἀμοιβαίου συμφέροντος τὸ ὁποῖον ἔχουσιν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἑλλὰς νὰ διευκολύνωσιν τὴν ἐγκατάστασιν Ἀεροπορικῶν ἐμπορικῶν γραμμῶν, ἀπεφάσισαν νὰ συνάψωσι πρὸς τοῦτο Σύμβασιν καὶ διώρισαν ἀμοιβαίως τοὺς πληρεξουσίους των :

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας : τὸν Κύριον Ν. Μαυρουδῆν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν καὶ τὸν Κύριον Ἀλεξ. Λεβίδην Διευθυντὴν τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τὸν Κύριον Φ. Κλεμὰν Σιμόν, Ἔκτακτον Ἀπεσταλμένον καὶ Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι οἵτινες ἀφοῦ ἀντήλλαξαν τὰ πληρεξούσια αὐτῶν ἔγγραφα εὑρεθέντα ἐν τάξει συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολούθων διατάξεων.

"Αρθρον 1.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας παρέχει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας τὴν ἄδειαν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπὸ Γαλλικῶν Ἀεροπορικῶν Ἑταιρειῶν, βραδύτερον ὁρισθησομένων, τῶν ἀκολούθων ἐμπορικῶν γραμμῶν ἄνωθεν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους :

α') Γαλλίας—Συρίας, διὰ Νεαπόλεως—Κερκύρας, Ἀθηνῶν, καὶ Καστελλορίζου μὲ δικαίωμα προσεγγίσεως εἰς Κέρκυραν καὶ Ἀθήνας.

β') Γαλλίας—Ἑλλάδος διὰ Βιέννης, Βελιγραδίου, Σόφιας Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν.

Ὁ τρόπος ἐγκαταστάσεως τῆς τελευταίας ταύτης γραμμῆς ἢ μέρους αὐτῆς θ' ἀποτελέσωσι τὸ ἀντικείμενον μεταγενεστέρου πρωτοκόλλου μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων.

CONVENTION

Entre les Gouvernements Français et Grec pour l'Etranssement de Lignes de Navigation Aerienne

Le Président de le République Française et
Le Président de le République Hellènique,

également convainsus de l'intérêt réciproque qu'ont la France et la Grèce à faciliter l'établissement de lignes de navigation aérienne commerciale ont résolu de conclure une Convention à cet effet, et ont désigné pour leur plénipotentiaires respectifs, savoir :

Le Président de la République Française: Monsieur F. Clement-Simon Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Republique Grainçaise en Grèce.

Le Président de la République Hellénique : Monsieur N. Mavroudis, Directeur Général du Ministère Plénipoteutiaire, et Monsieur A. Levidès Directeure de l'Aviation Civile au Ministere de l'Air.

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus en bonne et due dorme, sont convenus des dispositions suivantes :

Articler 1er

Le Gouvernement de la République Hellénique accorde au Gouvernement de la République Française l'autorisation de faire exploiter au-dessus des territoires grecs par des Compagnies Aeriennes Française qui seront ultérieurement désignées, les lignes commerciales suivantes :

a) France – Syrie, par Naples, Corfou, Athènes et Castellrosso avec droit d'escale à Corfou et Athènes.

b) France—Grèce, par Vienne, Belgrade, Sopia, Salonique et Athènes.

Les modalités de l'établissement de cette dernière ligne où d'une partie de cette ligne feront l'objet d'un Protocole ultérieu entre les deux Gouvernements.

Ἄρθρον 2.

1) Εἰς ἀντάλλαγμα τῶν κατωτέρω παρεχομένων εὐκολιῶν ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παράσχῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας ὑπὲρ τῶν καθοριζομένων Ἑλληνικῶν Ἑταιρειῶν εὐκολίας ἀναλόγους.

2) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένη, ἀμοιβαία τις δὲν παρασχεθῇ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν, τῆς καταγγελίας ἰσχυούσης μετὰ ἓξ μῆνας ἀφ' ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξεδήλωσε τὴν πρόθεσίν της νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ἄρθρον 3.

Ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν τὰ δύο Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ θέσωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων Ἑταιρειῶν διὰ τὰς Ἀεροπορικὰς ὑπηρεσίας ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὑφ' οὓς καὶ διὰ τοὺς ὑπηκόους των, ἀμοιβαίως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους των τὰ διὰ τὴν στέγασιν τῶν Ἀεροπλάνων προοριζόμενα ὑπόστεγα, ἐγκαταστάσεις ἀνελκύσεως (βαροῦλκον ἢ slip) τὰ πεδία ἢ χώρους τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς συνεργεῖα ἐπισκευῶν, ἀποθήκης καὶ γραφεῖα ἀεροδρομίου καὶ τὰς εὐκολίας ἀνεφοδιασμοῦ καυσίμου ὕλης.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ ἐγκαταστάσεις τῶν ὑπαρχουσῶν Ἀεροπορικῶν Βάσεων ὧσιν ἀνεπαρκεῖς ἢ δὲν ὑπάρχωσι, τὰ δύο Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παράσχωσιν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὑφ' οὓς καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους των ὅρους πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας Ἑταιρείας ἵνα ἐκτελέσωσιν αὗται δι' ἑαυτὰς τὰς ἀναγκαίας ἐγκαταστάσεις, χωρὶς νὰ ἔχωσι καμμίαν ἀπαίτησιν σχετικῶς πρὸς τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἀναπτύξεως ὃ δύνανται νὰ λάβωσιν αἱ ἐγκαταστάσεις αὗται. Αἱ ἤδη γενόμεναι ἐγκαταστάσεις ὑπὸ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕν ἢ τὸ ἕτερον Κράτος Ἑταιρειῶν διατηροῦνται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

Ἐν τούτοις τὰ Γαλλικὰ καὶ τὰ Ἑλληνικὰ Ἀεροπλάνα τὰ ἐξυπηρετοῦντα τακτικὴν γραμμὴν δύνανται ἐπίσης νὰ χρησιμοποιῶσιν ἐν ἀνάγκῃ, καὶ χωρὶς νὰ ἐπιχειρῶσιν εἰς αὐτὰ ἐμπορικὰς πράξεις, τὰ ἐλεύθερα εἰς τὴν δημοσίαν ἀεροπορίαν ἀεροδρόμια τὰ εὑρισκόμενα κατὰ μῆκος τῆς γραμμῆς των.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 ὁριζομένους σταθμούς, αἱ ἐπιχειρήσεις δύνανται νὰ ἐπιχειρῶσι πᾶσαν ἐμπορικὴν πρᾶξιν, νὰ δέχωνται καὶ ἀποβιβάζωσι Ταχυδρομεῖον, φορτίον καὶ ἐπιβάτας. Εἰς ὅλας τὰς γενομένας προσεγγίσεις, τόσον τὰς τακτικὰς ὅσον καὶ τὰς ἐκτάκτους τὰ πληρώματα καὶ οἱ ἐπιβάται ὑπὸ διαμετακόμισιν δύνανται νὰ διαμένωσιν, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ τοὺς τίτλους καὶ ἔγγραφα ἄτινα ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν διεθνῆ συγκοινωνίαν. Τὰ ἐμπορεύματα καὶ τὸ Ταχυδρομεῖον ὑπὸ διαμετακόμισιν δύνανται νὰ ἀποθηκευθῶσιν.

Ἐὰν τὰ ἀεροπορικὰ ταξείδια διακοπῶσι λόγῳ ἀνωτέρας βίας θὰ παρασχεθῶσι πᾶσαι αἱ εὐκολίαι ἵνα τῇ φροντίδι τῆς ἐνδιαφερομένης ἐπιχειρήσεως, οἱ ταξειδιῶται τὰ ἐμπορεύματα καὶ τὸ ταχυδρομεῖον ἀποσταλῶσι διὰ τοῦ συντομωτέρου μέσου εἰς τὸν προορισμόν των.

Ἄρθρον 5.

Αἱ Κυβερνήσεις ἑκατέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν διατηροῦσι τὸ δικαίωμα νὰ κρατήσωσι τὸ ἐσωτερικὸν

Article 2.

1. En échange des facilités ci-dessus mentionnées, le Gouvernement de la République Française s'engage à accorder au Gouvernement de la République Hellénique, au bénéfice des Compagnies helléniques, à désigner, des facilités équivalentes.

2. Pour le cas où la réciprocité prévue par le présent article ne serait pas accordée par le Gouvernement Français, le Gouvernement Hellénique aura le droit de dénoncer la présente Convention, la dénonciation prenant effet six mois après que les Gouvernement Hellénique aura fait connaître son intention d'user de ce droit.

Article 3.

Dans toute la mesure du possible, les deux Hautes Parties Contractantes mettront à la disposition des Sociétés intéressées, sur leur territoire respectif, pour les services aériens de jour et de nuit, dans les mêmes conditions qu'à leurs ressortissants, les hangars destinés à abriter les aéronefs, installations de hissage (grues ou «slip») ; les terrains ou locaux à usage d'ateliers de réparation, magasins et bureaux d'aérodromes, et les facilités de ravitaillement en essence.

Dans le cas où les installations des bases aériennes existantes seraient insuffisantes ou non établies, les deux Hautes Parties Contractantes s'engagent à donner dans les mêmes conditions qu'à leurs ressortissants, toutes facilités aux Compagnies intéressées pour créer elles-mêmes les installations nécessaires sans avoir aucune exigence concernant le développement minium à donner à ces installations. Les installations déjà créées par les Compagnies ressortissant à l'un ou l'autre Etat seront maintenues dans les mêmes conditions.

Toutefois, les aéronefs français et helléniques effectuant des services réguliers, pourront également utiliser en cas de besoins et sans y faire d'actes de commerce, les aéroports ouverts à la navigation aérienne publique jalonnant leurs itinéraires.

Article 4.

Aux escales désignées par application des articles 1 et 2, les entreprises pourront effectuer toutes opérations commerciales, prendre et déposer : poste, frêt et passagers. Dans toutes les effectuées, tant d'une façon régulière que d'une façon accidentelle, les équipages et les pasagers en transit, sous réserve qu'ils soient munis des titres et papiers exigibles pour le trafic international, pourront séjourner ; les marchandises et postes et transit pourront être entreposées.

Si les voyages aériens sont interrompus par cas de force majeure toutes facilités seront accordés pour que, par les soins de l'entreprise intéressées, les voyageurs, les marchandises et la poste puissent être acheminés par les moyens les plus rapides vers leur destination.

Article 5.

Les Gouvernements de chacune des Hautes Parties Contractantes conservent le droit de réserver le

καὶ ἐξωτερικὸν Ταχυδρομεῖον διὰ τὰς Ἐθνικὰς των Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 6.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως αἱ ἀναλαβοῦσαι τὴν ἐκμετάλλευσιν Ἑταιρεῖαι ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τοὺς Νόμους καὶ Κανονισμοὺς τοὺς ἰσχύοντας ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ ἑκατέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὡς ἐπίσης καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν διεθνῶν συνθηκῶν τῶν διεπουσῶν τὰς ἐναερίας μεταφορὰς καὶ ἰδίᾳ, πρὸς τὴν διεθνῆ Σύμβασιν περὶ Ἀεροπορίας τοῦ 1919.

Ἄρθρον 7.

Τὰ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν εἰς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως δημιουργουμένων γραμμῶν προοριζόμενα Ἀεροπλάνα ὡς ἐπίσης οἱ ἐπ' αὐτῶν ἐφαρμοζόμενοι ἀεροκινητῆρες, μετὰ τῶν ἀνταλλακτικῶν, θὰ εἰσάγωνται ὑπὸ προσωρινὴν τελωνειακὴν ἀτέλειαν εἰς τὰ δύο Κράτη ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι εἴτε χρησιμοποιηθῶσιν εἴτε οὔ, αἱ μηχαναὶ αὐταὶ καὶ τ' ἀνταλλακτικὰ δὲν θὰ παραμείνωσι πλέον τοῦ ἔτους συνεχῶς ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ εἰσήχθησαν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει θὰ ἐπαχθῶσι ἢ θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν καταβολὴν εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ.

Τ' ἀντικείμενα καὶ ἐφόδια, ἐκτὸς τῆς καυσίμου ὕλης (λιπαντικῶν καὶ βενζίνης) εἰς ἅτινα ἐφαρμόζονται οἱ Ἑλληνικοὶ καὶ Γαλλικοὶ Νόμοι, τ' ἀναγκαιοῦντα διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἢ συντήρησιν τῶν ἀεροπλάνων καὶ ἅτινα ἀναλίσκοντα ἐπὶ τόπου, ἀπαλλάσσονται εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ τελῶν εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ παραμείνωσι ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν καὶ νὰ μὴ χρησιμοποιηθῶσι παρὰ διὰ τὰς ἀνάγκας ἐκμεταλλεύσεως τῶν εἰς ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἐγκαθισταμένων γραμμῶν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ἐκτελωνισμοῦ τῶν ἀντικειμένων καὶ ἐφοδίων τούτων ἐφαρμόζονται πᾶσαι αἱ ἐκπτώσεις καὶ αἱ εὐκολίαι αἱ ἐπιτρεπόμεναι ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τῆς χώρας εἰς τοὺς ὑπηκόους της.

Οἱ ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐπιβάται, ἀποσκευαὶ καὶ ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς τελωνειακὸν ἔλεγχον. Αἱ ἀποσκευαὶ αὗται, ὡς καὶ τὰ ἐμπορεύματα ἀπαλλάσσονται παντὸς τελωνειακοῦ δασμοῦ.

Ἄρθρον 8.

Τὰ δύο Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκμεταλλεύσεως, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἐν ἰσχύι νόμων καὶ κανονισμῶν, πᾶσαν εὐκολίαν διὰ τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τῶν τελωνειακῶν καὶ διοικητικῶν διατυπώσεων τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἀεροπορικὰς μεταφορὰς προσώπων, ἀποσκευῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἀδόχοι ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται νὰ μεταφέρωσι τὸ Ἀεροπορικὸν Ταχυδρομεῖον ὑπὸ τοὺς ὁριζομένους ὅρους ἐν τοῖς συμβολαίοις, ἅτινα θὰ συναφθῶσι μεταξὺ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων καὶ τῶν Ταχυδρομικῶν Διευθύνσεων τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἐπὶ τῇ βάσει προσυνεννοήσεως μεταξὺ τῶν δύο Διευθύνσεων.

Ἄρθρον 10.

Αἱ ἐπιχειρήσεις αἱ ἐκμεταλλευόμεναι τακτικὰς γραμμὰς συνδέσμου, εἰς ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 δὲν δύνανται νὰ εἶναι παρὰ Γαλλικαὶ ἢ Ἑλληνικαί, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν Νόμων καὶ κανονισμῶν ἑκατέρου τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν διατασσόμενα. Θέλουσιν ὁρισθῇ κατ' ἐκλογὴν τῆς Κυβερνήσεώς των εἴτε ἐντὸς 30 ἡμερῶν μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, εἴτε ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὑπηρεσίας.

Ἑκάτερον τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἔχῃ πάντοτε τὸ δικαίωμα ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν παλαιὸν ὀργανισμὸν διὰ νέου ὀργανισμοῦ ἐκμεταλλεύσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ἕτερον Συμβαλλόμενον Μέρος ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας.

courrier intérieur et extérieur à leurs Compagnies Nationales.

Article 6.

Pendant la durée d'application de la présente Convention, les Sociétés exploitantes sont tenues de se conformer aux prescriptions légales et règlementaires sur le territoire de chaque Haute Partie Contractante. ainsi qu'aux dispositions des Conventions Internationales régissant les transports par air et en particulier de la Convention Internationale de Navigation Aérienne.

Article 7.

Les aéronefs déstinés à l'exploitation des lignes créées par application de la présente Convention ainsi que les moteurs montés sur ses avions , les pièces de rechange y compris, seront admis en franchise temporaire des droits et taxe de douane dans les deux Etats, à condition qu'utilisés ou non, ces appareils et pièces de rechange ne séjournent pas plus d'une année de suite dans le pays où ils seront importés: dans le cas contraire ils seront réexortés ou soumis aux droits.

Les objets et approvisionnements sauf les combustibles (lubrifiants et carburants) auxquels s'appliquent les lois helléniques et françaises nécessaires pour l'aménagement des aéronefs ou leur conservation et qui seront consommés sur place seront exonéres des droits et taxes de douane dans les deux pays à la conditions de rester sous le contrôle des administrations douanières et de n'être utilisés que pous les besoins de l'exploitation des lignes aériennes établies par application de la présente Convention.

Das les cas de dédouanement de ces objets et approvisionnements. toutes les réductions et facilités admises par la législation nationale pour les nationaux seront appliquées.

Les voyageurs, bagages et marchandises en transit seront placés sous le contrôle douanier. Ces bagages ainsi que ces marchandises seront exemts de tout droit de douane.

Article 8.

Les deux Hautes Parties Contractantes s'engagent à assurer aux entreprises exploitantes, dans le cadre des lois et règlements en vigueur, toutes facilités pour l'accomplissement rapide des formalités douanières, et administratives concernant les transports aériens des personnes, bagages et marchandises.

Article 9.

Les entreprises concessionnaires seront tenues de transporter la poste aérienne dans les conditions fixées dans les contrats qui seront conclus entre ces entreprises et les administrations postales des deux Hautes Parties Contractantes sur la base d'un arrangement préalable entre les deux Administrations.

Article 10.

Les entreprises exploitant des liaisons régulières, en application des articles 1 et 2, ne pourront être que des Sociétés françaises ou helléniques, aux termes des lois et règlements respectifs de chacune des Hautes Parties contractantes. Elles seront librement désignées par leur Gouvernement, soit dans les trente jours qui suivront la signature de la présente Convention, soit un mois avant l'ouverture du Service.

Chacune des deux Hautes Parties Contractantes aura toujours le droit absolu de substituer à l'ancien organisme un nouvel organisme exploitant, sous réserve d'en aviser l'autre Haute Partie Contractante un mois avant l'entrée en fonctionnement.

"Αρθρον 11.

Διὰ πάντας τοὺς ἀνωτέρω ἐναερίους συνδέσμους ἡ πυκνότης τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰ δρομολόγια, τὸ τιμολόγιον, οἱ συνδυασμοὶ των μετ' ἄλλων γραμμῶν εἰς τοὺς διαφόρους σταθμούς, τὸ εἶδος τοῦ χρησιμοποιουμένου ὑλικοῦ θὰ ἐκλέγωνται ἐλευθέρως ὑπὸ τῶν Ἑταιρειῶν ἐκμεταλλεύσεως αἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς τῶν δύο Κρατῶν, δύο ἑβδομάδας πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς των ἢ προκειμένου περὶ τοῦ ὑλικοῦ, πρωτοῦ τοῦτο τεθῇ ἐν ὑπηρεσίᾳ.

"Αρθρον 12.

Εἰς περίπτωσιν ἀμφισβητήσεως περὶ τὴν ἑρμηνείαν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὰ δύο Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσι νὰ ὑποβάλωσι τὴν διαφοράν των εἰς διαιτησίαν ἢ, ἐν ἐλλείψει συμφωνίας περὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαιτητοῦ, εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Διεθνοῦς Διαρκοῦς Δικαστηρίου.

"Αρθρον 13.

Ἡ διάρκεια τῆς παρούσης Συμβάσεως εἶναι ἑπταετής. Ἀνανεοῦται σιωπηρῶς, ἐκτὸς προειδοποιήσεως περὶ καταγγελίας της γενομένης πρὸ δύο ἐτῶν ὑφ' ἑνὸς τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

"Αρθρον 14.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις ἐγένετο Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως τῆς ἐννοίας τῆς παρούσης συμβάσεως, ἰσχύει τὸ Γαλλικὸν κείμενον.

"Αρθρον 15.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως κανονισθήσονται, ὁσάκις εἶναι δυνατόν, δι' ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τῶν δύο Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

"Αρθρον 16.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ κυρωθῇ. Αἱ ἐπικυρώσεις θ' ἀνταλλαγῶσιν ἐν Παρισίοις τὸ ταχύτερον.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ ὡς ἄνω πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσα Σύμβασιν καὶ ἐπέθεσαν τὰς ἑαυτῶν σφραγῖδας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν τῇ πέμπτῃ Ἰουνίου χίλια ἐννεακόσια τριάκοντα ἕν.

Ν. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ
Α. ΛΕΒΙΔΗΣ
F. CLEMENT SIMON

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

ΣΧΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑΣ

Κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ πρώτου ἄρθρου τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 Ἰουνίου 1931 ἀεροπορικῆς Συμβάσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας συμφωνοῦνται αἱ ἑξῆς διατάξεις:

"Αρθρον μόνον.

Ἡ ἐν Παρισίοις 2 ὁδὸς Marbeuf Ἑταιρεία Air-Orient ὑποδεικνύεται ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ὡς μέλλουσα νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ὑπηρεσίαν Γαλλίας—Ἑλλάδος—Συρίας καὶ περαιτέρω ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν μεταγενεστέρων τροποποιήσεων τὰς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποστῇ ἡ ὑπόδειξις αὕτη.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις εἰς διπλοῦν τῇ πέμπτῃ Ἰουνίου χίλια ἐννεακόσια τριάκοντα ἕν.

Ν. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ
Α. ΛΕΒΙΔΗΣ
F. CLEMENT SIMON

Article 11.

Pour toutes les liaisons aériennes visées ci-dessus, la fréquence des services, leurs horaires, leur tarif, leurs correspondances avec d'autres lignes aux différentes escales, le type de matériel enployé, seront choisis librement par les entreprises exploitantes qui seront tenues de les communiquer aux Administrations compétentes des deux Etats, deux semaines avant la mise en applications, ou pour le matériel, la mise en service

Article 12.

En cas de contestation au sujet de l'interprétation ou de lapplication de la présente Convention, les deux Hautes Parties Contractantes sont d'accord pour soumettre leur litige à l'artbitrage, ou à défaut d'accord sur le choix d'un arbitre, à la décision de la Cour Permanente de justice internationale.

Article 13.

La durée de la présente Convention est de sept ans' Elle sera tacitement reconduite, sauf préavis de dénouciation donné deux ans à l'avance par l'une des Hautes Parties Contractantes.

Article 14.

La présente Convention a été faite en français et en gree.

En cas de contestation sur le sens de la présente Convention, le texte français fera foi.

Article 15.

Les détails d'application de la présente Convention seront réglés toutes les fois que ce sera possible, par entente directe entre les Administrations compétentes des deux Hautes Parties Contractantes.

Article 16.

La présente Convention sera ratifiée. Les instruments de ratification seront échangés à Paris le plus tôt possible.

En foi de quoi les plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention et l'ont revêtu de leurs sceaux.

Fait en double exemplaire à Athènes le cinq juin mil-neuf-cent-trente-un.

F. CLEMENT SIMON
N. MAVROUDIS
A. LEVIDIS

PROTOCOLE

RELATIF AUX MOTALITÈS D'APPLICATION DE LA CONVENTION AÉRIENNE DU 5 JUIN 1931 ENTRE LA FRANCE ET LA GRÈCE.

En application de l'article 1er de la Convention aérienne du 5 juin 1931 entre la France et la Grece, les dispositions suivantes sont arrêtées:

Article unique.

La Compagnie Air-Orient, sise à Paris, 2, rue Marbeuf, est désignée par le Gouvernement Français comme devant effectuer sans préjudice des modifications ultérieures que cette désignation pourrait encourir, le service France-Grèce-Syrie et les au delà.

Fait en double exemplaire à Athènes le cinq juin mil-neuf-cent-trente-un.

F. CLEMENT SIMON
N. MAVROUDIS
A. LEVIDIS

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐν Γενεύῃ τῇ 7 Ἰουνίου 1930 συναφθεισῶν δύο διεθνῶν συμβάσεων περὶ ἐνταίου νόμου περὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ὡς καὶ περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεων τινῶν νόμων ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγήν.

"Αρθρον 1.

Αἱ ἐν Γενεύῃ τῇ 7ῃ Ἰουνίου 1930 ὑπογραφεῖσαι δύο διεθνεῖς συμβάσεις περὶ ἐνιαίου νόμου ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν καὶ περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεων τινῶν νόμων ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν μετὰ τῶν παραρτημάτων καὶ πρωτοκόλλων αὐτῶν, ὧν τὸ κείμενον ἔπεται ἐν Γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει, κυροῦνται μετὰ τῶν ἐν ἄρθροις 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου γενομένων δεκτῶν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιφυλάξεων.

"Αρθρον 2.

Ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Παραρτήματος ΙΙ ἐπιτρεπομένων ἐπιφυλάξεων γίνονται δεκταὶ αἱ ἑπόμεναι:

α) Αἱ ἐν ἄρθρ. 8 ἐδαφ. 1 καὶ 3 ἐπιφυλάξεις, καθορίζεται δὲ ὅτι τὰ διαμαρτυρικὰ, τὰ συντακτέα ἐν Ἑλλάδι δύνανται ν' ἀναπληρωθῶσι διὰ δηλώσεως γραφομένης, χρονολογουμένης καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ, ἐπ' αὐτῆς τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐκδότης ἀπαιτεῖ ἐν τῷ κειμένῳ τῆς συναλλαγματικῆς διαμαρτυρικὸν διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου.

Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ ἀχρονολόγητος ἐπισθογράφησις τεκμαίρεται γενομένη πρὸ τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

β) Ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ ἄρθρου 9 ἀντικαθίσταται δὲ τὸ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ ἐνιαίου νόμου ὡς ἑξῆς:

«Τὸ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικὸν συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ρητὴν ἡμέραν ἢ εἰς προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὄψεως, γίνεται εἴτε κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ συναλλαγματικὴ εἶνε πληρωτέα εἴτε κατὰ μίαν τῶν δύο ἑπομένων ἐργασίμων ἡμερῶν. Προκειμένου περὶ συναλλαγματικῆς πληρωτέας ἐν ὄψει τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου περὶ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ ἐλλείψει ἀποδοχῆς.

γ) Ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ ἄρθρου 13 προστίθεται δὲ εἰς τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ ἄρθρου 48 «ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ συναλλαγματικῆς ἐκδιδομένης καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι, ὁπότε ὁ τόκος ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὸν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα τόκον ὑπερημερίας».

δ) Ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ ἄρθρου 13 προστίθεται δὲ εἰς τὸ ἄρθρον 49 ἐδάφ. 2.

«Ἐκτὸς ἐὰν πρόκηται περὶ συναλλαγματικῆς ἐκδιδομένης καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι, ὁπότε ὁ τόκος ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὸν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα τόκον ὑπερημερίας».

ε) Ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ ἄρθρου 15 καὶ καθορίζεται ὅτι:

«Ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως τοῦ κομιστοῦ ἢ παραγραφῆς τῆς ἐκ συναλλαγματικῆς ἀγωγῆς δύναται νὰ χωρήσῃ κατὰ τοῦ ἐκδότου ἢ τοῦ ὀπισθογράφου ἀγωγὴ περὶ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ.

Ἡ αὐτὴ ἀγωγὴ χωρεῖ ἐν περιπτώσει παραγραφῆς τῆς ἐκ συναλλαγματικῆς ἀγωγῆς καὶ κατὰ τοῦ ἀποδέκτου.

Ἡ ἀγωγὴ αὕτη παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγματικῆς».

στ) Ἡ ἐπιφύλαξις τοῦ ἄρθρου 17 καὶ καθορίζεται ὅτι:

«Οἱ λόγοι διακοπῆς καὶ ἀναστολῆς τῆς παραγραφῆς διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ἑλληνικοῦ δικαίου περὶ βραχυπροθέσμων παραγραφῶν».

"Αρθρον 3.

Δὲν γίνονται δεκταὶ αἱ ἐπιφυλάξεις τῶν ἄρθρων 1—7, 8 ἐδ. 2, 10, 11, 12, 14, 16, 18, 19 καὶ 22 τοῦ Παραρτήματος ΙΙ.

"Αρθρον 4.

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Παραρτήματος ΙΙ αἱ ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος Νόμου ἀποδεκταὶ γενόμεναι ἐπιφυλάξεις ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν γραμματίων εἰς διαταγήν.

"Αρθρον 5.

Δὲν γίνονται δεκταὶ αἱ ἐπιφυλάξεις τῶν ἄρθρου 2 ἐδ. τελευταῖον, 3 ἐδ. τελευταῖον καὶ 10 τῆς Συμβάσεως περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεων τινῶν νόμων ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν γραμματίων εἰς διαταγήν.

"Αρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ παρὼν νόμος ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν γραμματίων εἰς διαταγὴν τῶν ἐκδοθησομένων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ ἐνιαίου νόμου ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν καὶ τῶν γραμματίων εἰς διαταγὴν (μετὰ πρωτοκόλλου καὶ παραρτημάτων).

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.
Ὁ Ὁμοσπονδιακὸς Πρόεδρος τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας.
Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βραζιλίας.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Κολομβίας.
Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας διὰ τὴν ἐλευθέραν πόλιν τοῦ Δάντσιγ.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰσημερινοῦ.
Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Φινλανδίας.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας
Ἡ Αὐτοῦ Γαληνοτάτη Ὑψηλότης ὁ Ἀντιβασιλεὺς τοῦ Βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας.
Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας.
Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας.

CONVENTION

portant loi uniforme sur les lettres de change et billets à ordre (avec Protocole et Annexes).

Le Président du Reich Allemand.
Le président fédéral de la République d'Autriche.
Sa Majesté le Roi des Belges.
Le Président de la République des Etats-Unis du Brésil.
Le Président de la République de Colombie.
Sa Majesté le Roi de Danemark.
Le Président de la République de Pologne, pour la Ville libre de Dantzig.
Le Président de la République de l'Equateur.
Sa Majesté le Roi d'Espagne.
Le Président de la République de Finlande.
Le Président de la République Française.
Le Président de la République Hellénique.
Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie.
Sa Majesté le Roi d'Italie.
Sa Majesté l'Empereur du Japon.

Ἡ Αὐτῆς Βασιλικὴ Ὑψηλότης ἡ Μεγάλη Δούκισσα τοῦ Λουξεμβούργου.
Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Νουβηγίας.
Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν
Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τοῦ Περοῦ.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας.
Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας.
Τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλβετίας.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας.
Ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας.
Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἄρωσι τὰς δυσχερείας, αἵτινες προέρχονται ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν νομοθεσιῶν τῶν χωρῶν ἐκείνων, ἔνθα πρόκειται νὰ κυκλοφορῶσιν αἱ συν)καί, καὶ νὰ παράσχωσιν οὕτω μείζονα ἀσφάλειαν καὶ ταχύτητα εἰς τὰς σχέσεις τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου, ὑπέδειξαν ὡς πληρεξουσίους τοὺς ἑξῆς :

(Ἔπονται τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων),

οἵτινες ἀφ' οὗ ἀνεκοίνωσαν τὰ πληρεξούσιά των, εὑρεθέντα ἐν πλήρει τάξει συνωμολόγησαν τὰς ἑπομένας διατάξεις :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἰσαγάγωσιν εἰς τὰς χώρας αὐτῶν, εἴτε εἰς ἓν τῶν πρωτοτύπων κειμένων, εἴτε εἰς τὰς ἐγχωρίους αὐτῶν γλώσσας, τὸν ἑνιαῖον νόμον, τὸν ἀποτελοῦντα τὸ παράρτημα 1 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη ὑπάγεται ἐνδεχομένως εἰς τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς ὁποίας ἕκαστον Ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος ὑποχρεοῦται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ δηλώσῃ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς κυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως του. Αἱ ἐπιφυλάξεις αὗται ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἐν τῷ Παραρτήματι II τῆς παρούσης Συμβάσεως μνημονευομένων.

Οὐχ' ἧττον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐπιφυλάξεις τὰς προβλεπομένας εἰς τὰ ἄρθρα 8, 12 καὶ 18 τοῦ εἰρημένου παραρτήματος, αὗται δύνανται νὰ γίνωσι μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν ἢ τὴν προσχώρησιν, ἐὰν αὗται γνωστοποιηθῶσιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὁ ὁποῖος θὰ ἀνακοινώσῃ ἀμέσως τὸ κείμενον αὐτῶν εἰς τὰ Μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἐπικυροῦσι τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἢ θὰ προσχωρήσωσιν εἰς αὐτήν. Τοιαῦται ἐπιφυλάξεις δὲν ἐπάγονται τὰ ἀποτελέσματα των πρὸ τῆς 90ῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν παρὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως λῆψιν τῆς εἰρημένης γνωστοποιήσεως.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν δύναται ἐν περιπτώσει ἐπείγοντος, νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ἐπιφυλάξεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἄρθρων 7 καὶ 22 τοῦ ρηθέντος παραρτήματος II, μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν, ἢ τὴν προσχώρησιν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος ὀφείλει νὰ ἀνακοινώσῃ αὐτὰς ἀπ' εὐθείας καὶ ἀμέσως εἰς πάντα τὰ ἄλλα συμβαλλόμενα Μέρη καὶ εἰς τὸν Γεν Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε. Ἡ γνωστοποίησις τῶν ἐπιφυλάξεων τούτων παράγει τ' ἀποτελέσματα αὐτῆς δύο ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ρηθείσης ἀνακοινώσεως ὑπὸ τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν

Ἄρθρον II.

Ἐντὸς τῆς χώρας ἑκάστου τῶν Ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν ὁ ἑνιαῖος νόμος δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν συν)κῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγήν, τῶν ἤδη ἐκδεδομένων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον III.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, τῆς ὁποίας τὸ Γαλλικὸν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον ἔχουσι ἴσην ἰσχύν, φέρει τὴν σημερινὴν χρονολογίαν.

Δύναται νὰ ὑπογραφῇ μεταγενέστερον μέχρι τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1930 ὑπὸ παντὸς μέλους τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ ὑπὸ παντὸς Κράτους μὴ μέλους.

Ἄρθρον IV.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῇ.

Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσι κατατεθεῖ πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1932 παρὰ τῷ Γεν. Γραμματεῖ τῆς Κ.Τ.Ε., ὁ ὁποῖος θὰ γνωστοποιήσῃ ἀμέσως τὴν λῆψιν αὐτῶν εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ εἰς τὰ Κράτη μὴ μέλη. μέρη τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον V.

Ἀπὸ τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1930, πᾶν μέλος τῆς Κ. Τ. Ε. ἢ πᾶν Κράτος μὴ μέλος δύναται νὰ προσχωρήσῃ.

Ἡ προσχώρησις αὕτη συντελεῖται διὰ γνωστοποιήσεως πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ. Τ. Ε. κατατιθεμένης εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς γνωστοποιεῖ ἀμέσως τὴν κατάθεσιν ταύτην εἰς ἅπαντας τοὺς ὑπογράψαντας ἢ προσχωρήσαντας εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

Ἄρθρον VI.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἰσχύσει μόνον ὅταν ἐπικυρώσωσι ταύτην ἢ προσχωρήσωσιν εἰς αὐτὴν ἑπτὰ μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. ἢ Κράτη μὴ μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων δέον νὰ καταλέγωνται τρία μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. ἀντιπροσωπευόμενα μονίμως εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἡ χρονολογία τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος εἶναι ἡ 90ὴ ἡμέρα, ἡ ὁποία θὰ ἐπακαλουθήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε. λῆψιν τῆς ἑβδόμης ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κ. Τ. Ε. προβαίνων εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις IV καὶ V προβλεπομένας γνωστοποιήσεις σημειοῖ εἰδικῶς, ὅτι ἔχουσι ληφθῇ αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπικυρώσεις ἢ προσχωρήσεις.

Ἄρθρον VII.

Ἑκάστη ἐπικύρωσις ἢ προσχώρησις ἐπερχομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον VI ἐπάγεται τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀπὸ τῆς 90ῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν χρονολογίαν τῆς λήψεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε.

Ἄρθρον VIII.

Ἐκτὸς περιπτώσεως κατεπείγοντος ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν δύναται νὰ καταγγελθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς διὰ τὸ μέλος τῆς Κ. Τ. Ε. ἢ διὰ τὸ Κράτος μὴ μέλος τὸ ὁποῖον καταγγέλλει αὐτήν.. Ἡ καταγγελία αὕτη παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀπὸ τῆς 90ῆς ἡμέρας ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν λῆψιν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένης γνωστοποιήσεως.

Πᾶσα καταγγελία ἀνακοινοῦται ἀμέσως παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε. εἰς πάντα τὰ ἄλλα ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἐν περιπτώσει κατεπείγοντος τὸ ὑψηλὸν συμβαλλόμενον Μέρος ὅπερ προβαίνει εἰς τὴν καταγγελίαν θ' ἀνακοινῇ ἀπ' εὐθείας καὶ ἀμέσως αὐτὴν εἰς ἅπαντα τὰ ἄλλα ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη καὶ ἡ καταγγελία ἐπάγεται τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς δύο ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς ρηθείσης ἀνακοινώσεως ὑπὸ τῶν εἰρημένων ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν. Τὸ ὑψηλὸν συμβαλλόμενον Μέρος, ὅπερ καταγγέλλει ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους, εἰδοποιεῖ ὡσαύτως περὶ τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Son Altesse Royale la Grande — Duchesse de Luxembourg.
Sa Majesté le Roi de Norvège.
Sa Majesté la Reine des Pays-Bas.
Le Président de la République du Pérou.
Le Président de la République de Pologne.
Le Président de la République portugaise.
Sa Majesté le Roi de Suède.
Le Conseil fédéral suisse.
Le Président de la République tchécoslovaque.
Le Président de la République turque.
Sa Majesté le Roi de Yougoslavie.

Désireux de prévenir les difficultés auxquelles donne lieu la diversité des législations des pays où les lettres de change sont appelées à circuler, et de donner ainsi plus de sécurité et de rapidité aux relations du commerce international,

Ont désigné pour leurs plénipotentiaires:

(Suivent les noms des plénipotentiaires).

Lesquels, après avoi recommuniqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme sont convenus des dispositions suivantes :

Article I.

Les Hautes Parties cotractantes s'engagent introduire dans à leurs territoires respectifs, soit dans un des textes originaux, soit dans leurs langues nationales, la Loi uniforme formant l'Annexe de la présente Convention.

Cet engagement sera éventuellement subordonné aux réserves que chaque Haute Partie contractante devra dans ce cas signaler au moment de sa ratification ou de son adhésion. Ces réserves devront être choisies parmi celles que mentionne l'Annexe II de de la présente Convention.

Cependant, pour ce qui est des réserves visées aux articles 8, 12 et 18 de ladite Annexe II, elles pourront être faites postérieurement à la ratification ou à l'adhésion, pourvu qu'elles fassent l'objet d'une notification au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en communiquera immédiatement le texte aux Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres au nom desquels la présente Convention aura été ratifiée ou au nom desquels il y aura été adhéré. De telles réserves ne sortiront pas leurs effets avant le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la notification susdite. — —

Chacune des Hautes Parties contractantes pourra, en cas d'urgence, faire usage des réserves prévues par les art. 7 et 22 de ladite Annexe II, après la ratification ou l'adhésion. Dans ces cas, Elle devra en donner directement et immédiatement communication à toutes autres Parties contractantes et au Secrétaire général de la Société des Nations. La notification de ces réserves produira ses effets deux jours après la réception de la dite communication par les Hautes Parties contractantes.

Article II.

Dans le territoire de chacune des Hautes Parties contractantes, la Loi uniforme ne sera pas applicable aux lettres de change et aux billets à ordre déjà créés au moment de la mise en vigueur de la présente Convention. —

Article III.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 6 septembre 1930 au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article IV.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1932 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres Parties à la présente Convention.

Article V.

A partir du 6 septembre 1930, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourra y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous ceux qui ont signé ou adhéré à la présente Convention.

Article VI.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Nations ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée eà vigueur sera le quatre-vingt dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premieu du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles IV et V, signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recuillies.

Article VII.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article VI sortira ses effets dès le quatre-vingt dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article VIII.

Sauf les cas d'urgence, la présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour le Membre de la Société des Nations ou pour l'Etat non membre qui la dénonce; cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera communiquée immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à toutes les autres Hautes Parties contractantes.

Dans les cas d'urgence, la Haute Partie contractante qui effectuera la dénonciation en donnera directement et immédiatement communication à toutes autres Hautes Parties contractantes et la dénonciation produira ses effets deux jours après la réception de ladite communication par lesdites Hautes Parties contractantes. La Haute Partie contractante qui dénoncera dans ces conditions avisera également de sa décision le Secrétaire général de la Société des Nations.

Πᾶσα καταγγελία ἐπάγεται ἀποτελέσματα μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑψηλὸν συμβαλλόμενον Μέρος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου αὕτη **ἐγένετο.**

Ἄρθρον IX.

Πᾶν μέλος τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ πᾶν Κράτος μὴ μέλος ἔναντι τοῦ ὁποίου ἡ παροῦσα σύμβασις εἶναι ἐν ἰσχύϊ, δύναται ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ. Τ. Ε. ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ τετάρτου ἔτους τοῦ ἐπακολουθοῦντος τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, αἴτησιν, σκοποῦσαν τὴν ἀναθεώρησιν τινῶν ἢ πασῶν τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ἐὰν τοιαύτη αἴτησις, ἀνακοινωθεῖσα πρὸς τὰ ἄλλα Μέλη ἢ Κράτη μὴ μέλη, μεθ' ὧν ἡ σύμβασις εἶναι τότε ἐν ἰσχύϊ, ὑπὸ στηρίζεται ἐντὸς ἔτους ἀπὸ ἓξ τοὐλάχιστον ἐκ τούτων, τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. ἀποφασίζει, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις συγκλήσεως Συνδιασκέψεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄρθρον X.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται νὰ δηλώσωσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς, τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀποδοχῆς τῆς παρούσης συμβάσεως οὐδεμίαν ἐννοοῦσι ν' ἀναλάβωσιν ὑποχρέωσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἀποικιῶν των, Προτεκτοράτων των ἢ Χωρῶν τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἢ τὴν ἐντολὴν αὐτῶν· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ πρωοῦσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἰῶν Χωρῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τοιαύτης δηλώσεως.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται ἐν πάσῃ στιγμῇ μεταγενέστερον νὰ γνωστοποιήσωσι πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὅτι ἐννοοῦσι νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν παροῦσαν σύμβασιν εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς πᾶν μέρος τῶν Χωρῶν αὐτῶν, αἵτινες ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προβλεπομένης δηλώσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐν τῇ γνωστοποιήσει διαλαμβανομένας Χώρας ἐνενήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε.

Ὡσαύτως τὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον VIII, νὰ καταγγέλωσι τὴν παροῦσαν Σύμβασιν διὰ τὸ σύνολον ἢ διὰ πᾶν μέρος τῶν Ἀποικιῶν αὐτῶν, τῶν προτεκτοράτων ἢ τῶν χωρῶν τῶν τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἢ ἐντολὴν αὐτῶν.

Ἄρθρον XI.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει καταχωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ. Τ. Ε. ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς· θέλει δὲ αὕτη μεταγενέστερον δημοσιευθῇ εὐθὺς ὡς τοῦτο καταστῇ δυνατὸν ἐν τῇ Συλλογῇ τῶν Συμβάσεων τῆς Κ.Τ.Ε.

Πρὸς βεβαίωσιν οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τὴν ἑβδόμην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ἔτους εἰς μοναδικὸν ἔγγραφον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κ. Τ. Ε.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς πάντα τὰ Μέλη τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ πρὸς πάντα τὰ Κράτη, τὰ μὴ Μέλη, τὰ ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν.

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαί)

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne le Haute Partie contractante au nom de laquelle elle aura été faite.

Article IX.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, dès l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les dispositions de cette Convention.

Si une telle demande, communiquée aux autres Membres ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée, dans un délai d'un an, par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article X.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion que, par leur acceptation de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.—

Les Hautes Parties contractantes pourront à tout moment dans la suite notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux territoires visés dans la notification quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.—

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent, conformément à l'article VIII, dénoncer la présente Convention pour l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés ous leur suzeraineté ou mandat.

Article XI.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations dès son entrée en vigueur. Elle sera ultérieurement publiée aussitôt que possible au Recueil des Traités de la Société des Nations.

En foi de quoi les plénipotentiaires surnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève le sept juin mil neuf cent trente, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

(Suivent les signatures des plénipotentiaires)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΕΝΙΑΙΟΣ ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΥ ΕΙΣ ΔΙΑΤΑΓΗΝ.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Περὶ συναλλαγματικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ ἐκδόσεως καὶ τύπου συναλλαγματικῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ συναλλαγματικὴ περιέχει :

1. Τὴν ὀνομασίαν «συναλλαγματικὴ» καταχωριζομένην **ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου καὶ ἐκφραζομένην, ἐν ᾗ** γλώσσῃ συντάσσεται ὁ τίτλος οὗτος.

2. Τὴν ἁπλῆν καὶ καθαρὰν ἐντολὴν περὶ πληρωμῆς ὡρισμένου ποσοῦ.

3. Τὸ ὄνομα ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ πληρώσῃ (πληρωτής).

4. Τὴν σημείωσιν τῆς λήξεως.

5. Τὴν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς,

6. Τὸ ὄνομα ἐκείνου, εἰς τὸν ὁποῖον ἢ εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ ἡ πληρωμή,

7. Τὴν σημείωσιν τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως **τῆς** συναλλαγματικῆς,

8. Τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδίδοντος τὴν συναλλαγματικὴν **(ἐκδότης).**

Ἄρθρον 2.

Ὁ τίτλος ἐν τῷ ὁποίῳ ἐλλείπει ἓν ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀ"θρῳ ἀναφερομένων στοιχείων δὲν ἰσχύει ὡς συναλλαγματική, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν καθοριζομένων εἰς τὰ ἑπόμενα ἐδάφια:

Ἡ συναλλαγματική, τῆς ὁποίας ἡ λῆξις δὲν σημειοῦται θεωρεῖται πληρωτέα ἐν ὄψει.

Ἐν ἐλλείψει εἰδικῆς σημειώσεως ὁ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ σημειούμενος τόπος θεωρεῖται ὡς τόπος τῆς πληρωμῆς καὶ συγχρόνως ὡς τόπος τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ.

Ἡ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως συναλλαγματικὴ θεωρεῖται ὡς ἐκδοθεῖσα ἐν τῷ τόπῳ τῷ σημειουμένῳ παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς διαταγὴν αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου.

Δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἐκδότου.

Δύναται νὰ ἐκδοθῇ διὰ λογαριασμὸν τρίτου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ εἶναι πληρωτέα εἰς τὴν κατοικίαν τρίτου, εἴτε ἐν τῷ οἰκισμῷ ἔνθα ἔχει τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ὁ πληρωτής, εἴτε ἐν ἄλλῳ τινὶ οἰκισμῷ.

Ἄρθρον 5.

Ἐπὶ συναλλαγματικῆς **πληρωτέας ἐν ὄψει ἢ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως,** δύναται ὁ ἐκδότης νὰ ὁρίσῃ, ὅτι τὸ ποσὸν αὐτῆς θὰ εἶναι ἔντοκον. Ἐπὶ **πάσης** ἄλλης συναλλαγματικῆς ἡ τοιαύτη ρήτρα θεωρεῖται μὴ γεγραμμένη.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ τόκου σημειοῦται ἐν τῇ συναλλαγματικῇ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης μνείας ἡ ρήτρα θεωρεῖται μὴ γεγραμμένη.

Οἱ τόκοι τρέχουσιν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγματικῆς, **ἐκτὸς ἐὰν ἐσημειώθη ἐν αὐτῇ ἄλλη χρονολογία.**

Ἄρθρον 6.

Ἡ συναλλαγματικὴ τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγράφη συγχρόνως ὁλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, διὰ τὸ ποσὸν τὸ γραφὲν ὁλογράφως.

Ἡ συναλλαγματικὴ τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν ἐγράφη πολλάκις εἴτε ὁλογράφως εἴτε ἀριθμητικῶς ἰσχύει, ἐν περιπτώσει διαφορᾶς μόνον διὰ τὸ μικρότερον ποσόν.

ANNEXE I.

LOI UNIFORME CONCERNANT LA LETTRE DE CHANGE ET LE BILLET A ORDRE.

TITRE I

De la lettre de change

CHAPITRE I.

De la création et de la forme de la lettrede change.

Article premier.

La lettre de change contient :

1. la dénomination de lettre de change insérée dans le texte même du titre et exprimée dans la langue employée pour la rédaction de ce titre;

2. le mandat pur et simple de payer une somme déterminée;

3. le nom de celui qui doit payer (tiré):

4. l'indication de l'échéance;

5. celle du lieu où le paiement doit s'effectuer;

6. le nom de celui auquel ou à l'ordre duquel le paiement doit être fait;

7. l'indication de la date et du lieu où la lettre est créée;

8. la signature de celui qui émet la lettre (tireur)

Article 2.

Le titre dans lequel une des énonciations indiquées à l'article précédent fait défaut ne vaut pas comme lettre de change, sauf dans les cas déterminés par les alinéas suivants:—

La lettre de change dont l'échéance n'est pas indiquée est considérée comme payable à vue.

A défaut d'indication spéciale, le lieu désigné à côté du nom du tiré est réputé être le lieu du paiement et, en même temps, le lieu du domicile du tiré.

La lettre de change n'indiquant pas le lieu de sa création est considérée comme souscrite dans le lieu désigné à côté du nom du tireur.

Article 3.

La lettre de change peut être à l'ordre du tireur lui-même.

Elle peut être tirée sur le tireur lui-même.

Elle peut être tirée pour le compte d'un tiers.

Article 4.

Une lettre de change peut être payable au domicile d'un tiers, soit dans la localité où le tiré a son domicile, soit dans une autre localité.

Article 5.

Dans une lettre de change payable à vue ou à un certain délai de vue, il peut être stipulé par le tireur que la somme sera productive d'intérêts. Dans toute autre lettre de change, cette stipulation est réputée non écrite. —

Le taux des intérêts doit être indiqué dans la lettre à défaut de cette indication, la clause est réputée non écrite.

Les intérêts courent à partir de la date de la lettre de change, si une autre date n'est pas indiquée.

Article 6.

La lettre de change dont le montant est écrit à la fois en toutes lettres et en chiffres vaut, en cas de différence, pour la somme écrite en toutes lettres

La lettre de change dont le montant est écrit plusieurs fois, soit en toutes lettres, soit en chiffres, ne vaut, en cas de différence, que pour la moindre somme.

Ἄρθρον 7.

Ἐὰν ἡ συναλλαγματικὴ φέρει ὑπογραφὰς προσώπων ἀνικάνων πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐκ συναλλαγματικῆς, ὑπογραφὰς πλαστὰς ἢ ὑπογραφὰς ἀνυπάκτων προσώπων ἢ ὑπογραφάς, αἱ ὁποῖαι ἕνεκα παντὸς ἄλλου λόγου δὲν δύνανται **νὰ ὑποχρεώσωσι τὰ πρόσωπα τὰ ὑπογράψαντα τὴν συναλλαγματικὴν ἢ διὰ τοῦ ὀνόματος, τῶν ὁποίων ὑπεγράφη αὕτη, αἱ ὑποχρεώσεις τῶν λοιπῶν ὑπογραφέων παραμένουσιν οὐχ' ἧττον ἔγκυροι.**

Ἄρθρον 8.

Ὅστις θέσει τὴν ὑπογραφήν του ἐπὶ συναλλαγματικῆς ὡς ἀντιπρόσωπος προσώπου, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν εἶχε τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐνεργήσῃ. ὑπογρεοῦται αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ ἐὰν ἐπλήρωσεν ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα θὰ εἶχε ὁ φερόμενος ὡς ἐκπροσωπηθεὶς. **Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ ἀντιπροσώπου ὑπερβάντος τὴν ἑαυτοῦ ἐξουσίαν**

Ἄρθρον 9.

Ὁ ἐκδότης εὐθύνεται διὰ τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν πληρωμήν.

Δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς διὰ τὴν ἀποδοχὴν εὐθύνης πᾶσα ρήτρα διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἐκδότης ἀπαλλάσσεται τῆς διὰ τὴν πληρωμὴν εὐθύνης θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένη.

Ἄρθρον 10.

Ἐὰν συναλλαγματική, ἀτελὴς κατὰ τὴν ἔκδοσιν, συνεπληρώθη ἐναντίον τῶν γενομένων συμφωνιῶν, ἡ μὴ τήρησις τῶν συμφωνιῶν τούτων δὲν δύναται νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τοῦ κομιστοῦ εἰμὴ μόνον, ἐὰν οὗτος ἀπέκτησε **τὴν συναλλαγματικὴν κακῇ τῇ πίστει ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταῖσμα.**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ ὀπισθογραφήσεως.

Ἄρθρον 11.

Πᾶσα συναλλαγματικὴ καὶ αὐτὴ ἡ μὴ ρητῶς εἰς διαταγὴν ἐκδοθεῖσα δύναται νὰ μεταβιβασθῇ δι' ὀπισθογραφήσεως.

Ὁσάκις ὁ ἐκδότης ἔθηκεν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ τὰς λέξεις «οὐχὶ εἰς διαταγὴν» ἢ ἄλλην ἰσοδύναμον φράσιν, ὁ τίτλος δὲν δύνατα νὰ μεταβιβασθῇ εἰμὴ μόνον κατὰ τὸν τύπον καὶ μετὰ τῶν ἀποτελεσμάτων κοινῆς ἐκχωρήσεως.

Ἡ ὀπισθογράφησις δύνατκι νὰ γίνῃ καὶ ὑπὲρ τοῦ πληρωτοῦ, ἀποδέκτου ἢ μή, ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου, ἢ παντὸς ἄλλου ὑποχρέου. Τὰ πρόσωπα ταῦτα δύνανται νὰ ὀπισθογραφήσωσι τὴν συναλλαγματικὴν ἐκ νέου.

Ἄρθρον 12.

Ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἁπλῆ καὶ καθαρά. Πᾶς ἐν τῇ ὀπισθογραφήσει ὅρος θεωρεῖται ὡς μὴ γεγραμμένος.

Ἡ μερικὴ ὀπισθογράφησις εἶναι ἄκυρος.

Ἡ ὀπισθογράφησις εἰς τὸν κομιστὴν ἰσχύει ὡς ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ὀπισθογράφησις γράφεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ἢ φύλλου προσαρτωμένου εἰς αὐτὴν (πρόσθεμα). Ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ ὀπισθογράφου.

Ἡ ὀπισθογράφησις δύναται νὰ μὴ σημειοῖ τὸν δικαιοῦχον ἢ νὰ συνίσταται ἁπλῶς εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὀπισθογράφου, (ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ). Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ὀπισθογράφησις, ἵνα εἶναι ἰσχυρά, πρέπει νὰ γράφεται ὄπισθεν τῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἐπὶ τοῦ προσθέματος.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ὀπισθογράφησις μεταβιβάζει πάντα τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς δικαιώματα.

Ἂν ἡ ὀπισθογράφησις εἶναι ἐν λευκῷ, ὁ κομιστὴς δύναται :

Article 7.

Si la lettre de change porte des signatures de personnes incapables de s'obliger par lettre de change, des signatures fausses ou des signatures de personnes imaginaires, ou des signatures qui, pour toute autre raison, ne sauraient obliger les personnes qui ont signé la lettre de change, ou du nom desquelles elle a été signée, les obligations des autres signataires n'en sont pas moins valables.

Article 8.

Quiconque appose sa signature sur une lettre de change, comme représentant d'une personne pour laquelle il n'avait pas le pouvoir d'agir, est obligé lui-même en vertu de la lettre et, s'il a payé, a les mêmes droits qu'aurait eu le prétendu représenté. Il en est est de même du représentant qui à dépassé ses pouvoirs.

Article 9.

Le tireur est garant de l'acceptation et du paiement

Il peut s'exonérer de la garantie de l'acceptation; toute clause par laquelle il s'exonère de la garantie du paiement est réputée non écrite.

Article 10.

Si une lettre de change, incomplète à l'émission, a été complétée contrairement aux accords intervenus, l'inobservation de ces accords ne peut pas être opposée au porteur, à moins qu'il n'ait acquis la lettre de change de mauvaise foi ou que, en l'acquérant, il n'ait commis une faute lourde.

CHAPITRE II.

De l'endossement.

Article 11.

Toute lettre de change, même non expressément tirée à ordre, est transmissible par la voie de l'endossement.

Lorsque le tireur a inséré dans la lettre de change les mots »non à ordre» ou une expresion équivalente, le titre n'est transmissible que dans la forme et avec les effets d'une cession ordinaire.

L'endossement peut être fait même au profit du tiré, accepteur ou non, du tireur ou de tout autre obligé. Ces personnes peuvent endosser la lettre à nouveau.

Article 12.

L'endossement doit être pur et simple. Toute condition à laquelle il est subordonné est réputée non écrite.

L'endossement partiel est nul.

L'endossement au porteur vaut comme endossement en blanc.

Article 13.

L'endossement doit être inscrit sur la lettre de change ou sur une feuille qui y est attachée (allonge). Il doit être signé par l'endosseur.

L'endossement peut ne pas désigner le bénéficiaire ou consister simplement dans la signature de l'endosseur (endossement en blanc). Dans ce derniet cas, l'endossement, pour être valable, doit être inscrri au dos de la lettre de change ou sur l'allonge.

Article 14.

L'endossement transmet tous les droits résultant de la lettre de change.

Si l'endossement est en blanc, le porteur peut :

1ον. Νὰ συμπληρώσῃ τὸ λευκὸν εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ εἴτε διὰ τοῦ ὀνόματος ἄλλου τινὸς προσώπου.

2ον. Νὰ ὀπισθογραφήσῃ ἐκ νέου τὴν συναλλαγματικήν, εἴτε ἐν λευκῷ εἴτε ὑπὲρ ἄλλου προσώπου.

3ον. Νὰ παραδώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν εἰς τρίτον ἄνευ συμπληρώσεως τοῦ λευκοῦ καὶ ἄνευ ὀπισθογραφήσεως.

Ἄρθρον 15.

Ὁ ὀπισθογράφος ἐκτὸς ἐναντίας ρήτρας εὐθύνεται διὰ τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν πληρωμήν.

Δύναται νὰ ἀπαγορεύσῃ νέαν ὀπισθογράφησιν, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν εὐθύνεται ἔναντι τῶν προσώπων, πρὸς τὰ ὁποῖα ἡ συναλλαγματικὴ ὀπισθογραφήθη μεταγενέστερον.

Ἄρθρον 16

Ὁ κάτοχος συναλλαγματικῆς θεωρεῖται νόμιμος κομιστής, ἐὰν στηρίζῃ τὸ δικαίωμά του ἐπὶ ἀδιακόπου σειρᾶς ὀπισθογραφήσεων, καὶ ἐὰν ἔτι ἡ τελευταία ὀπισθογράφησις εἶναι ἐν λευκῷ. Αἱ διαγεγραμμέναι ὀπισθογραφήσεις θεωροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ὡς μὴ γεγραμμέναι. Ὅταν ὀπισθογράφησις ἐν λευκῷ ἀκολουθῆται ὑπ' ἄλλης ὀπισθογραφήσεως ὁ ὑπογραφεὺς ταύτης θεωρεῖται, ὅτι ἀπέκτησε τὴν συναλλαγματικὴν διὰ τῆς ἐν λευκῷ ὀπισθογραφήσεως.

Ἐάν τις ἐστερήθη τῆς κατοχῆς τῆς συναλλαγματικῆς ἐξ οἱουδήποτε γεγονότος, ὁ κομιστὴς θεμελιῶν τὸ δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὁριζόμενον τρόπον, δὲν ὑποχρεοῦται νὰ ἀποξενωθῇ τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκτὸς ἐὰν ἀπέκτησεν αὐτὴν κακῇ τῇ πίστει, ἢ ἐὰν κατὰ τὴν κτῆσιν αὐτῆς διέπραξε βαρὺ πταῖσμα.

Ἄρθρον 17.

Τὰ ἐκ συναλλαγματικῆς ἐναγόμενα πρόσωπα δὲν δύνανται νὰ ἀντιτάξωσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ τὰς ἐνστάσεις τὰς στηριζομένας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τοῦ ἐκδότου ἢ τῶν προηγουμένων κομιστῶν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κομιστὴς κατὰ τὴν κτῆσιν τῆς συναλλαγματικῆς ἐνήργησεν ἐν γνώσει πρὸς βλάβην τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρον 18.

Ὁσάκις ἡ ὀπισθογράφησις περιέχῃ τὴν μνείαν «ἀξία εἰς κάλυψιν», «πρὸς εἴσπραξιν», «κατὰ πληρεξουσιότητα» ἢ πᾶσαν ἄλλην μνείαν ἐνέχουσαν ἁπλῆν ἐντολήν, ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἀσκήσῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὀπισθογραφήσῃ αὐτὴν εἰμὴ λόγῳ πληρεξουσιότητος.

Οἱ ὑπόχρεοι δύνανται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐπικαλεσθῶσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ μόνον τὰς ἐνστάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἠδύναντο νὰ ἀντιταχθῶσι κατὰ τοῦ ὀπισθογράφου.

Ἡ ἐντολὴ ἡ περιεχομένη ἐν τῇ λόγῳ πληρεξουσιότητος ὀπισθογραφήσει δὲν περατοῦται διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἐντολέως ἢ τῆς ἐπιγενομένης ἀνικανότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 19.

Ὁσάκις ἡ ὀπισθογράφησις περιέχει τὴν μνείαν «ἀξία λόγῳ ἀσφαλείας», «ἀξία λόγῳ ἐνεχύρου» ἢ πᾶσαν ἄλλην μνείαν ἐνέχουσιν ἐνεγυοίασιν, ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἀσκήσῃ πάντα τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλ' ἡ ὑπ' αὐτοῦ γενομένη ὀπισθογράφησις ἰσχύει μόνον ὡς ὀπισθογράφησις λόγῳ πληρεξουσιότητος.

Οἱ ὑπόχρεοι δὲν δικαιοῦνται νὰ ἐπικαλεσθῶσι κατὰ τοῦ κομιστοῦ τὰς ἐνστάσεις τὰς στηριζομένας ἐπὶ τῶν προσωπικῶν αὐτῶν σχέσεων μετὰ τοῦ ὀπισθογράφου, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κομιστὴς **κατὰ τὴν λῆψιν τῆς συναλλαγματικῆς ἐνήργησεν ἐν γνώσει πρὸς βλάβην τοῦ ὀφειλέτου.**

Ἄρθρον 20.

Ἡ μεταγενεστέρα τῆς λήξεως ὀπισθογράφησις παράγει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα, ὡς ἡ προγενεστέρα ὀπισθογράφησις. Οὐχ' ἧττον ἡ μεταγενεστέρα τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ ὀπισθογράφησις ἢ ἡ γενομένη μετὰ τὴν λῆξιν τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ὡρισμένης προθεσμίας, παράγει μόνον τ' ἀποτελέσματα κοινῆς ἐκχωρήσεως.

1o remplir le blanc, soit de son nom, soit du nom d'une autre personne;

2o endosser la lettre de nouveau en blanc ou à une autre personne;

3o remettre la lettre à un tiers, sans remplir le blanc et sans l'endosser.

Article 15.

L'endosseur est, sauf clause contraire, garant de l'acceptation et du paiement.

Il peut interdire un nouvel endossement; dans ce cas, il n'est pas tenu à la garantie enverts les personnes auxquelles la lettre est ultérieurement endossée.

Article 16.

Le détenteur d'une lettre de change est considéré comme porteur légitime, s'il justifie de son droit par une suite ininterrompue d'endossements, même si le dernier endossement est en blanc. Les endossements biffés sont à cet égard réputés non écrits. Quand un endossement en blanc est suivi d'un autre endossement le signataire de celui-ci est réputé avoir acquis la lettre par l'endossement en blanc.–

Si une personne a été dépossédée d'une lettre de change par quelque événement que ce soit, le porteur, justifiant de son droit de la manière indiquée à l'alinéa précédent, n'est tenu de se dessaisir de la lettre que s'il l'a acquise de mauvaise foi ou si, en l'acquérant, il a commis une faute lourde.

Article 17.

Les personnes actionnées en vertu de la lettre de change ne peuvent pas opposer au porteur les exceptions fondées sur leurs rapports personnels avec le tireur ou avec les porteurs antérieurs, à moins que le porteur, en acquérant la lettre, n'ait agi sciemment au détriment du débiteur.

Article 18.

Lorsque l'endossement contient la mention »valeur en recouvrement», »pour encaissement», »par procuration» ou toute autre mention impliquant un simple mandat, le porteur peut exercer tous les droits dérivant de la lettre de change, mais il ne peut endosser celle-ci qu'à titre de procuration. –

Les obligés ne peuvent, dans ce cas, invoquer contre le porteur que les exceptions qui seraient opposables à l'endosseur.

Le mandat renfermé dans un endossement de procuration ne prend pas fin par le décès du mandant ou la survenance de son incapacité.

Article 19.

Lorsqu'un endossement contient la mention »valeur en garantie», »valeur en gage» ou toute autre mention impliquant un nantissement, le porteur peut exercer tous les droits dérivant de la lettre de change, mais un endossement fait par lui ne vaut que comme un endossement à titre de procuration.

Les obligés ne peuvent invoquer contre le porteur les exceptions fondées sur leurs rapports personnels avec l'endosseur, à moins que le porteur, en recevant a lettre, n'ait agi sciemment au détriment du débiteur.

Article 20.

L'endossement postérieur à l'échéance produit les mêmes effets qu'un endosement antérieur. Toutefois, l'endossement posterieur au protêt faute de paiement, ou fait après l'expiration du délai fixé pour dresser le protêt, ne produit que les effets d'une cession ordinaire.

Ἐκτὸς ἐναντίας ἀποδείξεως ἡ ἀχρονολόγητος ὀπισθογράφησις θεωρεῖται γενομένη πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ὡρισμένης προθεσμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ ἀποδοχῆς.

Ἄρθρον 21.

Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται μέχρι τῆς λήξεως νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ πληρωτοῦ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ ἢ καὶ ὑπὸ ἁπλοῦ κατόχου.

Ἄρθρον 22

Ἐπὶ πάσης συναλλαγματικῆς ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὁρίσῃ ὅτι αὕτη δέον νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἀποδοχήν, τάσσων ἢ μὴ προθεσμίαν.

Δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ ἐν τῇ συναλλαγματικῇ τὴν πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφάνισιν, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ συναλλαγματικῆς πληρωτέας παρὰ τρίτῳ ἢ πληρωτέας ἐν οἰκισμῷ διαφόρῳ τοῦ τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ ἢ ἐκδεδομένης ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀπὸ τῆς ὄψεως.

Δύναται ὡσαύτως νὰ ὁρίσῃ ὅτι ἡ πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφάνισις δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν πρὸ ὡρισμένης προθεσμίας.

Πᾶς ὀπισθογράφος δύναται νὰ ὁρίσῃ, ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ δέον νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἀποδοχήν, τάσσων ἢ μὴ προθεσμίαν, ἐκτὸς ἂν ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ ἐκδότου μὴ ἀποδέξιμος.

Ἄρθρον 23.

Αἱ μετὰ πυοθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως πληρωτέαι συναλλαγματικαὶ δέον νὰ ἐμφανίζωνται πρὸς ἀποδοχὴν ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῶν.

Ὁ ἐκδότης δύναται νὰ συντάμῃ τὴν τελευτκίαν ταύτην προθεσμίαν ἢ νὰ ὁρίσῃ τοιαύτην μακροτέραν.

Οἱ ὀπισθογράφοι δύνανται νὰ τάμωσι τὰς προθεσμίας ταύτας.

Ἄρθρον 24.

Ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ αἰτήσηται ὅπως γίνῃ πρὸς αὐτὸν δευτέρα ἐμφάνισις τὴν ἑπομένην τῆς πρώτης. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἰσχυρισθῶσιν ὅτι δὲν ἐξεπληρώθη ἡ αἴτησις αὕτη, μόνον ἐὰν ἐγένετο μνεία αὐτῆς ἐν τῷ διαμαρτυρικῷ.

Ὁ κομιστὴς δὲν ὑποχρεοῦται ν' ἀφήσῃ εἰς χεῖρας τοῦ πληρωτοῦ τὴν πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφανιζομένην συναλλαγματικήν.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ἀποδοχὴ γράφεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς. Ἐκφράζεται διὰ τῆς λέξεως «δεκτὴ» ἢ πάσης ἄλλης ἰσοδυνάμου λέξεως, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ. Ἡ ἁπλῆ ὑπογραφὴ τοῦ πληρωτοῦ, τεθειμένη ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους τῆς συναλλαγματικῆς ἰσχύει ὡς ἀποδοχή.

Ὅταν ἡ συναλλαγματικὴ εἶνε πληρωτέα μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως ἢ ὁσάκις εἶνε ἐμφανιστέα πρὸς ἀποδοχὴν ἐντὸς προθεσμίας ὡρισμένης, δυνάμει εἰδικῆς ρήτρας, ἡ ἀποδοχὴ δέον νὰ χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγένετο, ἐκτὸς ἂν ὁ κομιστὴς ἀπαιτῇ ὅπως χρονολογηθῇ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως. Ἐλλείψει χρονολογίας ὁ κομιστὴς ὅπως διατηρήσῃ τὰ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ τοῦ ἐκδότου δικαιώματα ἀναγωγῆς βεβαιοῖ τὴν παράλειψιν ταύτην διὰ διαμαρτυρικοῦ συντασσομένου ἐμπροθέσμως.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἀποδοχὴ εἶνε ἁπλῆ καὶ καθαρά, ἀλλ' ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ περιορίσῃ αὐτὴν ἐπὶ μέρους τοῦ πληρωτέου ποσοῦ.

Πᾶσα ἄλλη τροποποίησις τοῦ περιεχομένου τῆς συναλλαγματικῆς ἐπιφερομένη διὰ τῆς ἀποδοχῆς ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἄρνησιν ἀποδοχῆς.

Ἐν τούτοις ὁ ἀποδέκτης ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 27.

Ὅταν ὁ ἐκδότης ἐσημείωσεν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ τόπον πληρωμῆς διάφορον τοῦ τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ, ἄνευ ὑποδείξεως τοῦ τρίτου, παρὰ τῷ ὁποίῳ δέον νὰ γίνῃ ἡ πληρωμή, ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ σημειώσῃ τοῦτον κατὰ τὴν ἀποδοχήν. Ἐν ἐλλείψει σημειώσεως, ὁ ἀποδέκτης θεωρεῖται αὐτὸς ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς.

Ἐὰν ἡ συναλλαγματικὴ εἶνε πληρωτέα ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ πληρωτοῦ, οὗτος δύναται νὰ σημειώσῃ ἐν τῇ ἀποδοχῇ διεύθυνσιν τοῦ αὐτοῦ τόπου, ὅπου ἡ πληρωμὴ δέον νὰ γίνῃ

Sauf preuve contraire, l'endossement sans date est censé avoir été fait avant l'expiration du délai fixé pour dresser le protêt.

CHAPITRE III.

De l'Acceptation

Article 21

La lettre de change peut être, jusqu'à l'échéance, présentée à l'acceptation du tiré, au lieu de son domicile, par le porteur ou même par un simple détenteur

Article 22.

Dans toute lettre de change, le tireur peut stipuler qu' elle devra être présentée à l'acceptation avec ou sans fixation de délai.

Il peut interdire dans la lettre la présentation à l'acceptation, à moins qu'il ne s'agisse d'une lettre de change payable chez un tiers ou d'une lettre payable dans une localité autre que celle du domicile du tiré ou d' une lettre tirée à un certain délai de vue.

Il peut aussi stipuler que la présentation à l'acceptation ne pourra avoir lieu avant un terme indiqué

Tout endosseur peut stipuber que la lettre devra être présentée à l'acceptation, avec ou sans fixation de délai, à moins qu'elle n'ait été déclarée non acceptable par le tireur.

Article 23.

Les lettres de change à une certain délai de vue doivent être présentées à l'acceptation dans le délai d'un an à partir de leur date.

Le tireur peut abréger ce dernier délai ou en stipuler un plus long.

Ces délais peuvent être abrégés par les endosseurs.

Article 24.

Le tiré peut demander qu'une seconde présentation lui soit faite le lendemain de la première. Les intéressés ne sont admis à prétendre qu'il n'a pas été fait droit à cette demande que si celle-ci est mentionnée dans le protêt.

Le porteur n'est pas obligé de se dessaisir, entre les mains du tiré, de la lettre présentée à l'acceptation

Article 25.

L'acceptation est écrite sur la lettre de change. Elle est exprimée par le mot »accepté» ou tout autre mot équivalent; elle est signée du tiré. La simple signature du tiré apposée au recto de la lettre vaut acceptation.

Quand la lettre est payable à un certain délai de vue ou lorsqu'elle doit être présentée à l'acceptation dans un délai déterminé en vertu d'une stipulation spéciale, l'acceptation doit être datée du jour où elle a été donnée, à moins que le porteur n'exige qu'elle soit datée du jour de la présentation. A défaut de date le porteur, pour conserver ses droits de recours contre les endosseurs et contre le tireur fait constater cette omission par un protêt dressé en temps utile. –

Article 26.

L'acceptation est pure et simple, mais le tiré peut la restreindre à une partie de la somme.

Toute autre modification apportée par l'acceptation aux énonciations de la lettre de change équivaut à un refus d'acceptation. Toutefois l'accepteur est tenu dans les termes de son acceptation.

Article 27.

Quand le tireur a indiqué dans la lettre de change un lieu de paiement autre que celui du domicile du tiré, sans désigner un tiers chez qui le paiement doit

Διὰ τῆς ἀποδοχῆς ὁ πληρωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν κατὰ τὴν λῆξιν.

Ἐν ἐλλείψει πληρωμῆς ὁ κομιστὴς, καὶ ἂν εἶνε αὐτὸς ὁ ἐκδότης, ἔχει κατὰ τοῦ ἀποδέκτου εὐθεῖαν ἀγωγὴν ἀπορρέουσαν ἐκ συναλλαγματικῆς διὰ πᾶσαν ἐκ τῶν ἄρθρων 48 καὶ 49 ἀπαίτησιν.

Ἄρθρον 29.

Ἐὰν ὁ πληρωτὴς, ὅστις ἔθηκεν ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς τὴν ἀποδοχήν του, διέγραψεν αὐτὴν πρὸ τῆς ἀποδόσεως τῆς συναλλαγματικῆς θεωρεῖται ἀρνηθεὶς τὴν ἀποδοχήν. Ἐλλείψει ἐναντίας ἀποδείξεως, ἡ διαγραφὴ θεωρεῖται γενομένη πρὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ τίτλου.

Ἐν τούτοις ἐὰν ὁ πληρωτὴς ἐγνώρισεν τὴν ἀποδοχήν του ἐγγράφως πρὸς τὸν κομιστὴν ἢ εἰς οἱονδήποτε ὑπογραφέα, ὑποχρεοῦται ἔναντι αὐτῶν, ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ τριτεγγυήσεως.

Ἄρθρον 30.

Ἡ πληρωμὴ συναλλαγματικῆς δύναται νὰ ἀσφαλισθῇ δι' ὁλόκληρον ἢ διὰ μέρος τοῦ ποσοῦ αὐτῆς διὰ τριτεγγυήσεως.

Ἡ ἀσφάλεια αὕτη παρέχεται παρὰ τρίτου ἢ καὶ παρ' ὑπογραφέως τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἄρθρον 31.

Ἡ τριτεγγύησις παρέχεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἐπὶ προσθέματος.

Ἐκφράζεται διὰ τῶν λέξεων «διὰ τριτεγγύησιν» ἢ διὰ πάσης ἄλλης ἰσοδυνάμου φράσεως. Ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ τριτεγγυητοῦ.

Θεωρεῖται ὡς προκύπτουσα ἐκ μόνης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ τριτεγγυητοῦ, τεθειμένης ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους τῆς συναλλαγματικῆς, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πληρωτοῦ ἢ τῆς τοῦ ἐκδότου.

Ἐν τῇ τριτεγγυήσει σημειοῦται διὰ λογαριασμὸν τίνος δίδεται αὕτη. Ἐλλείψει σημειώσεως θεωρεῖται δοθεῖσα ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθρον 32.

Ὁ τριτεγγυητὴς ἐνέχεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ ὑπὲρ οὗ ἡ τριτεγγύησις.

Ἡ ὑποχρέωσις αὐτοῦ εἶνε ἰσχυρὰ καὶ ὅταν ἡ ἐνοχὴ ὑπὲρ ἧς ἠγγυήθη εἶνε ἄκυρος λόγῳ πάσης ἄλλης αἰτίας, ἐκτὸς ἐλαττώματος περὶ τὸν τύπον.

Ὁ τριτεγγυητὴς πληρώνων τὴν συναλλαγματικὴν, ἀποκτᾷ τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα ἐναντίον τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύησις καὶ ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐνέχονται ἀπέναντι τοῦ τελευταίου τούτου δυνάμει τῆς συναλλαγματικῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Περὶ λήξεως.

Ἄρθρον 33.

Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ :
Ἐν ὄψει·
Μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως·
Μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας·
Εἰς ρητὴν ἡμέραν.
Αἱ συναλλαγματικαὶ αἱ ἀναγράφουσαι εἴτε ἄλλας λήξεις εἴτε λήξεις διαδοχικὰς εἶνε ἄκυροι.

être effectué, le tiré peut l'indiquer lors de l'acceptation. A défaut de cette indication, l'accepteur est réputé s'être obligé à payer lui-même au lieu du paiement.

Si la lettre est payable au domicile du tiré, celui-ci peut, dans l'acceptation, indiquer une adresse du même lieu où le paiement doit être effectué.

Article 28.

Par l'acceptation le tiré s'oblige à payer la lettre de change à l'échéance.

A défaut de paiement, le porteur, même s'il est le tireur, a contre l'accepteur une action directe résultant de la lettre de change pour tout ce qui peut être exigé en vertu des articles 48 et 49.

Article 29.

Si le tiré qui a revêtu la lettre de change de son acceptation a biffé celle-ci avant la restitution de la lettre, l'acceptation est censée refusée. Sauf preuve contraire, la radiation est reputée avoir été faite avant la restitution du titre.

Toutefois, si le tiré a fait connaître son acceptation par écrit au porteur ou à un signataire quelconque, il est tenu envers ceux-ci dans les termes de son acceptation.

CHAPITRE IV.

De l'Aval

Article 30.

Le paiement d'une lettre de change peut être garanti pour tout ou partie de son montant par un aval.

Cette garantie est fournie par un tiers ou même par un signataire de la lettre.

Article 31.

L'aval est donné sur la lettre de change ou sur une allonge.

Il est exprimé par les mots »bon pour aval» ou par toute autre formule équivalente; il est signé par le donneur d'aval.

Il est considéré comme résultant de la seule signature du donneur d'aval, apposée au recto de la lettre de change, sauf quand il s'agit de la signature du tiré ou de celle du tireur.

L'aval doit indiquer pour le compte de qui il est donné. A défaut de cette indication, il est réputé donné pour le tireur.

Article 32.

Le donneur d'aval est tenu de la même manière que celui dont il s'est porté garant.

Son engangement est valable, alors même que l' obligation qu'il a garantie serait nulle pour toute cause autre qu'un vice de forme.

Quand il paie de la lettre de change, le donneur d'aval acquiert les droits résultant de la lettre de change contre le garanti et contre ceux qui sont tenus envers ce dernier en vertu de la lettre de change.

CHAPITRE V.

De l'échéance.

Article 33.

Une lettre de change peut être tirée :
à vue ;
à une certain délai de vue ;
à un certain délai de date ;
à jour fixe.
Les lettres de change soit à d'autres échéances, soit à échéances successives, sont nulles.

"Αρθρον 34.

Ἡ ἐν ὄψει συναλλαγματικὴ εἶνε πληρωτέα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει.

Αὕτη εἶνε ἐμφανιστέα πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς. Ὁ ἐκδότης δύναται νὰ συντάμῃ τὴν προθεσμίαν ταύτην ἢ νὰ ὁρίσῃ τοιαύτην μακροτέραν. Οἱ ὀπισθογράφοι δύνανται νὰ συντάμωσι τὰς προθεσμίας ταύτας.

Ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὁρίσῃ ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ ἡ πληρωτέα ἐν ὄψει δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς πληρωμὴν πρὸ σημειουμένης προθεσμίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ προθεσμία ἐμφανίσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς διορίας ταύτης.

"Αρθρον 35.

Ἡ λῆξις τῆς συναλλαγματικῆς πληρωτέας μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως καθορίζεται εἴτε ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς ἀποδοχῆς εἴτε ἐκ τῆς τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ἐν ἐλλείψει διαμαρτυρικοῦ ἡ μὴ φέρουσα χρονολογίαν ἀποδοχὴ θεωρεῖται, καθόσον ἀφορᾷ τὸν ἀποδέκτην δοθεῖσα τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας τῆς προβλεπομένης διὰ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς ἀποδοχήν.

"Αρθρον 36.

Ἡ λῆξις συναλλαγματικῆς ἐκδοθείσης ἐπὶ προθεσμίᾳ ἑνὸς ἢ πλειόνων μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὄψεως ἐπέρχεται κατὰ τὴν ἀντίστοιχον χρονολογίαν τοῦ μηνός, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ πληρωμὴ δέον νὰ γίνῃ. Ἐν ἐλλείψει ἀντιστοίχου χρονολογίας ἡ λῆξις ἐπέρχεται τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ μηνὸς τούτου.

"Οταν συναλλαγματικὴ ἐξεδόθη ἐπὶ προθεσμίᾳ ἑνὸς ἢ πλειόνων μηνῶν καὶ ἡμίσεως ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὄψεως ὑπολογίζονται ἐν πρώτοις οἱ ὁλόκληροι μῆνες.

Ἐὰν ἡ λῆξις ὡρίσθη ἐν ἀρχῇ, εἰς τὸ μέσον (Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου κλπ.) ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός, ἐννοεῖται διὰ τῶν ὅρων τούτων ἡ πρώτη, ἡ δεκάτη πέμπτη, ἢ ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ μηνός.

Αἱ φράσεις «ὀκτὼ ἡμέραι» ἢ «δέκα πέντε ἡμέραι» ἐννοοῦσιν οὐχὶ μίαν ἢ δύο ἑβδομάδας, ἀλλὰ προθεσμίαν ὀκτὼ ἢ δέκα πέντε πραγματικῶν ἡμερῶν. Ἡ φράσις «ἥμισυς μήν» ἐννοεῖ προθεσμίαν δέκα πέντε ἡμερῶν.

"Αρθρον 37.

"Οταν συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα εἰς ρητὴν ἡμέραν, ἐν τόπῳ ὅπου τὸ ἡμερολόγιον εἶνε διάφορον τοῦ ἡμερολογίου τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως, ἡ χρονολογία τῆς λήξεως θεωρεῖται ὡς ὁρισθεῖσα κατὰ τὸ ἡμερολόγιον τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

"Οταν συναλλαγματικὴ ἐκδοθεῖσα μεταξὺ δύο τόπων ἐχόντων διάφορα ἡμερολόγια, εἶνε πληρωτέα μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδόσεως ἀνάγεται εἰς τὴν ἀντίστοιχον ἡμέραν τοῦ ἡμερολογίου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς καὶ ἐντεῦθεν ὁρίζεται ἡ λῆξις.

Αἱ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμίαι τῶν συναλλαγματικῶν ὑπολογίζονται συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

Οἱ κανόνες οὗτοι δὲν ἐφαρμόζονται, ἐὰν ἐκ ρήτρας τῆς συναλλαγματικῆς ἢ καὶ ἁπλῶς ἐκ τοῦ περιεχομένου τοῦ τίτλου συνάγεται ὅτι ἐσκοπεῖτο ἡ παραδοχὴ διαφόρων κανόνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Περὶ πληρωμῆς.

"Αρθρον 38.

Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ρητὴν ἡμέραν ἢ εἰς προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὄψεως ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανίσῃ τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς πληρωμὴν εἴτε κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν εἶνε πληρωτέα εἴτε εἰς μίαν τῶν δύο ἑπομένων αὐτῆς ἐργασίμων ἡμερῶν.

Article 34.

La lettre de change à vue est payable à sa présentation. Elle doit être présentée au paiement dans le délai d'un an à partir de sa date. Le tireur peut abréger ce délai ou en stipuler un plus long. Ces délais peuvent être abregés par les endosseurs.

Le tireur peut prescrire qu'une lettre payable à vue ne droit pas être présenté au paiement avant un terme indiqué. Dans ce cas, le délai de présentation part de ce terme.

Article 35.

L'échéance d'une lettre de change à un certain délai de vue est déterminée, soit par la date de l'acceptation, soit par celle du protêt.

En l'absence du protêt, l'acceptation non datée est réputée, à l'égard de l'accepteur, avoir été donnée de dernier jour du délai prévu pour la présentation à l'acceptation.

Article 36.

L'échéance d'une lettre du change tirée à un ou plusieurs mois de date ou de vue a lieu à la date correspondante du mois où le paiement doit être effectué. A défaut de date correspondante, l'échéance a lieu le dernier jour de ce mois.

Quand une lettre de change est tirée à un ou plusieurs mois et demi de date ou de date ou de vue, on compte d'abord les mois entiers.

Si l'échéance est fixée au commencement, au milieu (mi-janvier, mi février etc) ou à la fin du mois, on entend par ces termes le premier, le quinze ou le dernier jour du mois.

Les expressions »huit jours» ou »quinze jours» s'entendent, non d'une ou deux semaines, mais d'un délai de huit ou de quinze jours effectifs.

L'expression »demi-mois» indique un délai de quinze jours.

Article 37.

Quand une lettre de change est payable à jour fixe dans un lieu où le calendrier est différent de celui du lieu de l'émission, la date de l'échéance est considérée comme fixée d'après le calendrier du lieu de paiement.

Quand une lettre de change tirée entre deux places ayant des calendiers différents est payable à un certain délai de date, le jour de l'émission est ramené au jour correspondant du calendrier du lieu de paiement et l'échéance est fixée en conséquence.

Les délais de présentation de s lettres de change sont calculés conformément aux règles de l'alinéa précédent

Ces règles ne sont pas applicables si une clause de la lettre de change, ou même les simples énonciations du titre, indiquent que l'intention a été d'adopter des règles différentes.

CHAPITRE VI.

Du paiement.

Article 38.

Le poretur d'une lettre de change payable à jour fixe ou à un certain délai de date ou de vue doit présenter la lettre de change au paiement, soit le jour où elle est payable soit l'un des deux jours ouvrables qui suivent.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς συναλλαγματικῆς εἰς συμψηφιστικὸν γραφεῖον ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐμφάνισιν πρὸς πληρωμήν.

"Αρθρον 39.

Ὁ πληρωτὴς πληρώνων τὴν συναλλαγματικὴν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τῷ παραδοθῇ αὕτη ἐξοφλημένη ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ.

Ὁ κομιστὴς δὲν δικαιοῦται ν' ἀρνηθῇ μερικὴν πληρωμήν. Ἐπὶ μερικῆς πληρωμῆς ὁ πληρωτὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ, ὅπως γίνῃ μνεία περὶ τῆς πληρωμῆς ταύτης ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ ὅπως τῷ δοθῇ περὶ αὐτῆς ἐξόφλησις.

"Αρθρον 40.

Ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ δεχθῇ τὴν πληρωμὴν αὐτῆς πρὸ τῆς λήξεως. Ὁ πληρωτὴς ὁ πρὸ τῆς λήξεως πληρώνων πράττει τοῦτο ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ.

Ὁ κατὰ τὴν λῆξιν πληρώνων ἐλευθεροῦται ἐγκύρως, ἐκτὸς ἐὰν διατελῇ ἐν δόλῳ ἢ ἐν βαρεῖ πταίσματι. Ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν κανονικότητα τῆς συνεχείας τῶν ὀπισθογραφήσεων, οὐχὶ ὅμως καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῶν ὀπισθογράφων.

"Αρθρον 41.

"Οταν συναλλαγματικὴ ἐκδίδεται πληρωτέα εἰς νόμισμα μὴ κυκλοφοροῦν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τὸ ποσὸν δύναται νὰ πληρωθῇ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης τελῇ ἐν καθυστερήσει, ὁ κομιστὴς δύναται κατ' ἐκλογήν του νὰ ἀπαιτήσῃ ὅπως τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς πληρωθῇ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τῆς ἡμέρας εἴτε τῆς λήξεως εἴτε τῆς πληρωμῆς.

Αἱ συνήθειαι τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς χρησιμεύουσι πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀξίας τοῦ ξένου νομίσματος. Οἱχ' ἧττον ὁ ἐκδότης δύναται νὰ ὁρίσῃ, ἵνα τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑπολογισθῇ κατὰ τὴν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ καθοριζομένην τρέχουσαν τιμήν.

Οἱ προηγούμενοι κανόνες δὲν ἐφαρμόζονται ἐν ἢ περιπτώσει ὁ ἐκδότης ὥρισεν, ὅτι ἡ πληρωμὴ μέλλει νὰ γίνῃ εἰς σημειούμενον νόμισμα (ρήτρα πραγματικῆς εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα πληρωμῆς).

Ἐὰν τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς σημειωθῇ εἰς νόμισμα ἔχον τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν, ἀλλὰ διάφορον ἀξίαν, ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, τεκμαίρεται τὸ νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.

"Αρθρον 42.

Ἔλλείψει ἐμφανίσεως τῆς συναλλαγματικῆς πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς τῆς ἐν ἄρθρῳ 38 ὡρισμένης προθεσμίας, πᾶς ὀφειλέτης δικαιοῦται νὰ καταθέσῃ παρὰ τῇ ἀρμοδίᾳ ἀρχῇ τὸ ποσὸν αὐτῆς δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ τοῦ κομιστοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Περὶ ἀναγωγῆς ἐλλείψει ἀποδοχῆς καὶ ἐλλείψει πληρωμῆς.

"Αρθρον 43.

Ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, τοῦ ἐκδότου καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρέων.

Κατὰ τὴν λῆξιν, ἐὰν δὲν ἔλαβε χώραν πληρωμή. Καὶ πρὸ τῆς λήξεως ἀκόμη:

1) Ἐὰν ἐγένετο ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἄρνησις τῆς ἀποδοχῆς.

2) Εἰς τὰς περιπτώσεις πτωχεύσεως τοῦ πληρωτοῦ, ἀποδέκτου ἢ μή, παύσεως τῶν πληρωμῶν αὐτοῦ καὶ ἂν ἔτι αὕτη

La présentation d'une lettre de change à une Chambre de compensation équivaut à une présentation au paiement.

Article 39.

Le tiré peut exiger, en payant la lettre de change qu'elle lui soit remise acquittée par le porteur.

Le porteur ne peut refuser un paiement partiel.

En cas de paiement partiel, le tiré peut exiger que mention de ce paiement soit faite sur la lettre et que quittance lui en soit donnée.

Aerticle 40.

Le porteur d'une lettre de change ne peut être contraint d'en recevoir le paiement avant l'échéance.

Le tiré qui paie avant l'échéance le fait à ses risques et périls.

Celui qui paie à l'échéance est valablement liberé, à moins qu'il n'y ait de sa part une fraude ou une faute lourde. Il est obligé de vérifier la régularité de la suite des endossements mais non la signature des endosseurs.

Article 41.

Lorsqu'une lettre de change est stipulée payable en une monaie n'ayant pas cours au lieu du paiement le montant peut en être payé dans la monnaie du pays d'aprés sa valeur au jour de l'échéance. Si le débiteur est en retard, le proteur peut à son choix, demander que le montant de la lettre de change soit payé dans la monnaie du pays d'après le cours, soit du jour de l'échéance, soit du jour du paiement.

Les usages du lieu du paiement servent à determiner la valeur de la monnaie étrangère. Toutefois, le tireur peut stipuler que la somme à payer sera calculée d'après un cours déterminé dans la lettre.

Les règles ci-énoncés ne s'appliquent pas au cas où le tireur a stipulé que le paiement devra être fait dans une certaine monnaie indiquée (clause de paiement effectif en une monnaie étrangère).

Si le montant de la lettre de change est indiqué dans une monnaie ayant la même dénomination, mais une valeur différente dans le pays d'émission et dans celui du paiement, on est présumé s'être référé à la monnaie du lieu du paiement.

Article 42.

A défaut de présentation de la lettre de change au paiement dans le délai fixé par l'article 38, tout débiteur a la faculté d'en remettre le montant en dépôt à l'autorité compétente, aux frais, risques et périls du porteur.

CHAPITRE VII.

Des recours faute d'acceptation et faute de paiement.

Article 43.

Le porteur peut exercer ses recours contre les endosseurs, le tireur et les autres obligés:

A l'échéance:

si le paiement n'a pas eu lieu;

Même avant l'échéance:

1o s'il y a eu refus, total ou partiel, d'acceptation;

2o dans les cas de faillite du tiré, accepteur ou non, de cessation de ses paiements, même non constatée

δὲν ἐβεβαιώθη δι' ἀποφάσεως ἢ κατασχέσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἀποβάσης ἀκάρπου.

3) Εἰς τὰς περιπτώσεις πτωχεύσεως τοῦ ἐκδότου συναλλαγματικῆς μὴ ἀποδεξίμου

Ἄρθρον 44.

Ἡ ἄρνησις τῆς ἀποδοχῆς ἢ τῆς πληρωμῆς βεβαιοῦται διὰ δημοσίου ἐγγράφου (διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ).

Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν γίνεται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὁριζομένων διὰ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς ἀποδοχήν. Ἐὰν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 ἐδ. α' προβλεπομένην περίπτωσιν ἡ πρώτη ἐμφάνισις ἐγένετο τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας, τὸ διαμαρτυρικὸν δύναται νὰ συνταχθῇ καὶ τὴν ἑπομένην

Τὸ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικὸν συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ρητὴν ἡμέραν ἢ εἰς προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὄψεως γίνεται κατὰ τὴν μίαν τῶν δύο ἐργασίμων ἡμερῶν, αἵτινες ἕπονται τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα. Προκειμένου περὶ συναλλαγματικῆς πληρωτέας ἐν ὄψει τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου περὶ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ ἐλλείψει ἀποδοχῆς.

Τὸ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ διαμαρτυρικὸν ἀπαλλάσσει τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐμφανίσεως καὶ τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ

Ἐν περιπτώσει παύσεως τῶν πληρωμῶν τοῦ πληρωτοῦ ἀποδέκτου ἢ μὴ ἢ ἐν περιπτώσει κατασχέσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἀποβάσης ἀκάρπου, ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ μόνον μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς συναλλαγματικῆς εἰς τὸν πληρωτὴν πρὸς πληρωμὴν καὶ μετὰ σύνταξιν διαμαρτυρικοῦ.

Ἐν περιπτώσει κεκηρυγμένης πτωχεύσεως τοῦ πληρωτοῦ ἀποδέκτου ἢ μὴ ὡς καὶ ἐν περιπτώσει κεκηρυγμένης πτωχεύσεως τοῦ ἐκδότου συναλλαγματικῆς μὴ ἀποδεξίμου, ἡ ἀπόφασις ἡ κηρύσσουσα τὴν πτώχευσιν ἀρκεῖ ὅπως ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὴν ἀναγωγήν του.

Ἄρθρον 45.

Ὁ κομιστὴς εἰδοποιεῖ περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ περὶ τῆς μὴ πληρωμῆς τὸν ὀπισθογράφον του καὶ τὸν ἐκδότην ἐντὸς τῶν τεσσάρων ἐργασίμων ἡμερῶν τῶν ἑπομένων τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἢ τῆς ἐμφανίσεως ἐν περιπτώσει τῆς ρήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή». Ἕκαστος ὀπισθογράφος ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐργασίμων ἡμερῶν, αἱ ὁποῖαι ἕπονται τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔλαβε τὴν εἰδοποίησιν γνωστοποιεῖ πρὸς τὸν ὀπισθογράφον του τὴν εἰδοποίησιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν, σημειῶν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν ἐνεργησάντων τὰς προηγουμένας εἰδοποιήσεις καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἀναβαρομικῶς μέχρι τοῦ ἐκδότου. Αἱ ἀνωτέρω σημειούμεναι προθεσμίαι τρέχουσιν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς προηγουμένης εἰδοποιήσεως.

Ὅταν συμφώνως τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ δίδεται εἰδοποίησις εἰς ὑπογραφέα τῆς συναλλαγματικῆς, ἡ αὐτὴ εἰδοποίησις δίδεται, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, πρὸς τὸν τριτεγγυητὴν αὐτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὀπισθογράφος δὲν ἐσημείωσε τὴν διεύθυνσίν του ἢ ἐσημείωσεν αὐτὴν κατὰ τρόπον δυσανάγνωστον, ἀρκεῖ ἡ εἰδοποίησις πρὸς τὸν προηγούμενον ὀπισθογράφον.

Ὁ ὑπόχρεως εἰς εἰδοποίησιν δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο ὑφ' οἱονδήποτε τύπον καὶ δι' ἁπλῆς ἐπιστροφῆς τῆς συναλλαγματικῆς.

Ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ ὅτι προέβη εἰς τὴν εἰδοποίησιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας. Ἡ προθεσμία αὕτη θεωρεῖται τηρηθεῖσα, ἐὰν ἐπιστολὴ περιέχουσα τὴν εἰδοποίησιν παρεδόθη εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον ἐντὸς τῆς εἰρημένης προθεσμίας.

par un jugement, ou de saisie de ses biens demeurée infructueuse;

3o dans les cas de faillite du tireur d'une lettre non acceptable.

Article 44.

Le refus d'acceptation ou de paiement doit être constaté par un acte authentique (protêt faute d'acceptation ou faute de paiement).

Le protêt faute d'acceptation doit être fait dans les délais fixés pour la présentation à l'acceptation. Si, dans le cas prévu par l'article 24, premier alinéa, la première présentation a eu lieu le dernier jour du délai, le protêt peut encore être dressé le lendemain.

Le protêt faute de paiement d'une lettre de change payable à jour fixe ou à un certain délai de date ou de vue doit être fait l'un des deux jours ouvrables qui suivent le jour où la lettre de change est payable. S'il s'agit d'une lettre payable à vue, le protêt doit être dressé dans les conditions indiquées à l'alinéa précédent pour dresser le protêt faute d'acceptation.

Le protêt faute d'acceptation dispense de la présentation au paiement et du protêt faute de paiement.

En cas de cessation de paiements du tiré, accepteur ou non, ou en cas de saisie de ses biens demeurée infructueuse, le porteur ne peut exercer ses recours qu'après présentation de la lettre au tiré pour le paiement et après confection d'un protêt.

En cas de faillite declarée du tiré, accepteur ou non, ainsi qu'en cas de faillite declarée du tireur d'une lettre non acceptable, la production du jugement déclaratif de la faillite suffit pour permettre au porteur d'exercer ses recours.

Article 45.

Le porteur doit donner avis du défaut d'acceptation ou de paiement à son endosseur et au tireur dans les quatre jours ouvrables qui suivent le jour du protêt ou celui de la présentation en cas de clause de retour sans frais. Chaque endosseur doit, dans les deux jours ouvrables qui suivent le jour où il a reçu l'avis, faire connaître à son endosseur l'avis qu'il a reçu, en indiquant les noms et les adresses de ceux qui ont donné les avis précédents, et ainsi de suite, en remontant jusqu'au tireur. Les délais ci-dessus indiqués courent de la réception de l'avis précédent.

Lorsqu'en conformité de l'alinéa précédent un avis est donné à un signataire de la lettre de change, le même avis doit être donné dans le même délai à son avaliseur.

Dans le cas où un endosseur n'a pas indiqué son adresse ou l'a indiquée d'une façon illisible, il suffit que l'avis soit donné à l'endosseur qui le précède.

Celui qui a un avis à donner peut le faire sous une forme quelconque, même par un simple renvoi de la lettre de change.

Il doit prouver qu'il a donné l'avis dans le délai imparti. Ce délai sera considéré comme observé si une lettre missive donnant l'avis a été mise à la poste dans ledit délai.

Ὁ μὴ εἰδοποιήσας ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω σημειουμένης προθεσμίας δὲν ὑπόκειται εἰς ἔκπτωσιν· εὐθύνεται ἐνδεχομένως διὰ τὴν προξενηθεῖσαν ἐκ τῆς ἀμελείας του ζημίαν, τῆς ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἄρθρον 46.

Ὁ ἐκδότης, ὁ ὀπισθογράφος ἢ ὁ τριτεγγυητὴς δύναται διὰ τῆς ρήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφὴ» «ἄνευ διαμαρτυρικοῦ» ἢ πάσης ἄλλης ἰσοδυνάμου ρήτρας ἀναγεγραμμένης ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ ὑπογεγραμμένης παρ' αὐτοῦ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν κομιστὴν τῆς πρὸς ἄσκησιν τῆς ἀναγωγῆς αὐτοῦ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ

Ἡ ρήτρα αὕτη δὲν ἀπαλλάσσει τὸν κομιστὴν ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς συναλλαγματικῆς ἐντὸς τῶν διαγραφομένων προθεσμιῶν οὔτε ἀπὸ τῶν εἰδοποιήσεων. Ἡ ἀπόδειξις τῆς μὴ τηρήσεως τῶν προθεσμιῶν βαρύνει τὸν ἐπικαλούμενον αὐτὴν κατὰ τοῦ κομιστοῦ.

Ἐὰν ἡ ρήτρα ἀναγράφῃ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἔναντι πάντων τῶν ὑπογραφέων· ἐὰν ἀνετελέσματα αὐτῆς ἔναντι πάντων τῶν ὑπογραφέων· ἐὰν ἀνεγράφῃ ὑπὸ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς μόνον ἔναντι αὐτοῦ τούτου. Ἐὰν, παρὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἀναγραφεῖσαν ρήτραν, ὁ κομιστὴς προέβη εἰς σύνταξιν διαμαρτυρικοῦ, τὰ ἔξοδα τούτου βαρύνουσιν αὐτόν. Ὅταν ἡ ρήτρα προέρχεται ἐξ ὀπισθογράφου ἢ τριτεγγυητοῦ, τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ἐὰν συνετάγη τοιοῦτον, δύνανται νὰ εἰσπραχθῶσι παρὰ παντὸς ὑπογραφέως.

Ἄρθρον 47.

Πάντες οἱ ἐκδόσαντες, ἀποδεχθέντες, ὀπισθογραφήσαντες ἢ τριτεγγυηθέντες συναλλαγματικὴν εὐθύνονται ἀλληλεγγύως πρὸς τὸν κομιστήν.

Ὁ κομιστὴς δικαιοῦται ν' ἐναγάγῃ πάντα τὰ πρόσωπα ταῦτα, ἀτομικῶς ἢ ὁμαδικῶς, μὴ ὑποχρεούμενος νὰ τηρήσῃ τὴν σειρὰν καθ' ἣν εἶναι ταῦτα ὑπόχρεα.

Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀνήκει εἰς πάντα ὑπογραφέα συναλλαγματικῆς, ὁ ὁποῖος ἐπλήρωσεν αὐτήν.

Ἡ ἐγερθεῖσα ἀγωγὴ καθ' ἑνὸς τῶν ὑποχρέων δὲν κωλύει τὴν ἀγωγὴν κατὰ τῶν ἄλλων, καίτοι ἑπομένων τοῦ ἀρχικῶς ἐναχθέντος.

Ἄρθρον 48.

Ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ καθ' οὗ ἀσκεῖ τὴν ἀγωγήν:

1. Τὸ ποσὸν τῆς μὴ ἀποδεκτῆς γενομένης ἢ μὴ πληρωθείσης συναλλαγματικῆς μετὰ τῶν τυχὸν συμφωνηθέντων τόκων.

2. Τοὺς τόκους ποὺς 6 ο)ο ἀπὸ τῆς λήξεως.

3. Τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ, τὰ τῶν γενομένων εἰδοποιήσεων ὡς καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα.

Ἐὰν ἡ ἀναγωγὴ ἀσκῆται πρὸ τῆς λήξεως, ἐκπίπτεται προεξόφλημα ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς συναλλαγματικῆς. Τὸ προεξόφλημα τοῦτο ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τιμὴν τῆς ἐφλημα τοῦτο ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τιμὴν τῆς ἐφλημα τοῦτο ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τιμὴν τῆς ἐπισήμου προεξοφλήσεως (τραπεζικὴν τιμήν), ἡ ὁποία ὑφίστατο κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀναγωγῆς ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας τοῦ κομιστοῦ.

Ἄρθρον 49.

Ὁ πληρώσας τὴν συναλλαγματικὴν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνομένων:

1. Ὁλόκληρον τὸ ὑπ' αὐτοῦ πληρωθὲν ποσόν.

2. Τοὺς τόκους τοῦ εἰρημένου ποσοῦ, ὑπολογιζομένους πρὸς 6 ο)ο ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν κατέβαλε τὸ ποσόν.

3. Τὰ ὑπ' αὐτοῦ γενόμενα ἔξοδα.

Celui qui ne donne pas l'avis dans le délai ci-dessus indiqué n'encourt pas de déchéance; il est responsable, s'il y a lieu, du préjudice causé par sa négligence, sans que les dommages-intérêts puissent dépasser le montant de la lettre de change.

Article 46.

Le tireur, un endosseur ou un avaliseur peut, par la clause «retour sans frais», «sans protêt», ou toute autre clause équivalente, inscrite sur le titre et signée, dispenser le porteur de faire dresser, pour exercer ses recours, un protêt faute d'acceptation ou faute de paiement.

Cette clause ne dispense pas le porteur de la présentation de la lettre de change dans les délais prescrits ni des avis à donner. La preuve de l'inobservation des délais incombe à celui qui s'en prévaut contre le porteur.

Si la clause est inscrite par le tireur, elle produit ses effets à l'égard de tous les signataires; si elle est inscrite par un endosseur ou un avaliseur, elle produit ses effets seulement à l'égard de celui-ci. Si, malgré la clause inscrite par le tireur, le porteur fait dresser le protêt, les frais en restent à sa charge. Quand la clause émane d'un endosseur ou d'un avaliseur, les frais du protêt, s'il en est dressé un, peuvent être recouvrés contre tous les signataires.

Article 47.

Tous ceux qui ont tiré, accepté, endossé ou avalisé une lettre de change sont tenus solidairement envers le porteur.

Le porteur a le droit d'agir contre toutes ces personnes, individuellement ou collectivement, sans être astreint à observer l'ordre dans lequel elles se sont obligées.

Le même droit appartient à tout signataire d'une lettre de change qui a remboursé celle-ci.

L'action intentée contre un des obligés n'empêche pas d'agir contre les autres, même postérieurs à celui qui a été d'abord poursuivi.

Article 48.

Le porteur peut réclamer à celui contre lequel il exerce son recours:

1o le montant de la lettre de change non acceptée ou non payée avec les intérêts, s'il en a été stipulé;

2o les intérêts au taux de six pour cent à partir de l'échéance;

3o les frais du protêt, ceux des avis donnés, ainsi que les autres frais.

Si le recours est exercé avant l'échéance, déduction sera faite d'un escompte sur le montant de la lettre. Cet escompte sera calculé, d'après le taux de l'escompte officiel (taux de la Banque), tel qu'il existe à la date du recours au lieu du domicile du porteur.

Article 49.

Celui qui a remboursé la lettre change peut réclamer à ses garants:

1o la somme intégrale qu'il a payée.

2o les intérêts de ladite somme, calculés au taux de six pour cent, à partir du jour où il l'a déboursée;

3o les frais qu'il a faits.

"Αρθρον 50.

Πᾶς ὑπόχρεως, κατὰ τοῦ ὁποίου ἀσκεῖται ἀναγωγὴ ἢ ὅστις ὑπόκειται εἰς ἀναγωγήν, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ κατὰ τὴν πληρωμὴν τὴν πρὸς αὐτὸν παράδοσιν τῆς συναλλαγματικῆς μετὰ τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ ἐξοφλημένου λογαριασμοῦ.

Πᾶς ὀπισθογράφος ὁ ὁποῖος ἐπλήρωσε τὴν συναλλαγματικὴν δύναται νὰ διαγράψῃ τὴν ὀπισθογράφησίν του ὡς καὶ τὰς τῶν ἑπομένων ὀπισθογράφων.

"Αρθρον 51.

Ἐπὶ ἀσκήσεως ἀναγωγῆς μετὰ μερικὴν ἀποδοχήν, ὁ πληρώνων τὸ ποσὸν, δι' ὃ ἡ συναλλαγματικὴ δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ, δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως τῆς πληρωμῆς ταύτης γίνῃ μνεία ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ τῷ δοθῇ περὶ αὐτῆς ἐξόφλησις. Ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται προσέτι νὰ τῷ παραδώσῃ ἀκριβὲς ἀντίγραφον τῆς συναλλαγματικῆς, βεβαιούμενον παρ' αὐτοῦ, καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν, ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἡ ἄσκησις τῶν περαιτέρω ἀναγωγῶν.

"Αρθρον 52.

Πᾶς ἔχων δικαίωμα ν' ἀσκήσῃ ἀναγωγὴν δύναται ἐν ἐλλείψει ἐναντίου ὅρου νὰ πληρωθῇ διὰ νέας συναλλαγματικῆς (ἐπισυναλαγματικὴ) ἐκδιδομένης ἐν ὄψει ἐπί τινος τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνομένων καὶ πληρωτέας ἐν τῇ κατοικίᾳ τούτου.

Ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ περιέχει, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 48 καὶ 49 σημειουμένων ποσῶν, τὰ μεσιτικὰ, καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου αὐτῆς.

Ἐὰν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἐκδίδηται ὑπὸ τοῦ κομιστοῦ, τὸ ποσὸν αὐτῆς ὁρίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τρέχουσαν τιμὴν συναλλαγματικῆς ὄψεως, ἐκδιδομένης ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἡ ἀρχικὴ συναλλαγματικὴ ἦτο πληρωτέα, ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὑπευθύνου. Ἐὰν ἡ ἐπισυναλλαγματικὴ ἐκδίδηται ὑπὸ ὀπισθογράφου, τὸ ποσὸν ὁρίζεται συμφώνως πρὸς τὴν τρέχουσαν τιμὴν συναλλαγματικῆς ἐν ὄψει ἐκδιδομένης ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὁ ἐκδότης τῆς ἐπισυναλλαγματικῆς ἔχει τὴν κατοικίαν του ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ὑπευθύνου.

"Αρθρον 53.

Ὁ κομιστὴς ἐκπίπτει τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων, κατὰ τοῦ ἐκδότου καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ὑποχρέων, ἐξαιρέσει τοῦ ἀποδέκτου, μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῶν προθεσμιῶν τῶν τεταγμένων:

Διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς ἐν ὄψει ἢ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως συναλλαγματικῆς.

Διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ.

Διὰ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς πληρωμὴν, ἐν περιπτώσει τῆς ρήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή».

Ἐν ἐλλείψει τῆς πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφανίσεως ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκδότου καθορισθείσης προθεσμίας, ὁ κομιστὴς ἐκπίπτει τῶν πρὸς ἀναγωγὴν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ λόγῳ μὴ πληρωμῆς ὡς καὶ λόγῳ μὴ ἀποδοχῆς, ἐκτὸς ἐὰν συνάγηται ἐκ τῶν ὅρων τοῦ καθορισμοῦ τῆς προθεσμίας, ὅτι ὁ ἐκδότης ἠννόει ν' ἀπαλλαγῇ μόνον τῆς διὰ ἀποδοχὴν εὐθύνης.

Ἐὰν ὁ καθορισμὸς προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν περιέχηται ἐν ὀπισθογραφήσει, μόνος ὁ ὀπισθογράφος δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ αὐτόν.

"Αρθρον 54.

Ὅταν ἡ ἐμφάνισις τῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἡ σύνταξις τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἐντὸς τῶν τεταγμένων προθεσμιῶν ἐμποδίζεται λόγῳ ἀνυπερβλήτου κωλύματος (νόμιμος ἀπαγόρευσις οἱουδήποτε Κράτους ἢ ἄλλη περίπτωσις ἀνωτέρας βίας), αἱ προθεσμίαι αὗται παρατείνονται.

Ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀνυπερθέτως περὶ τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρας βίας τὸν ὀπισθογράφον του

Article 50.

Tout obligé contre lequel un recours est exercé ou qui est exposé à un recours peut exiger, contre remboursement, la remise de la lettre de change avec le protêt et un compte acquitté.

Tout endosseur qui a remboursé la lettre de change peut biffer son endossement et ceux des endosseurs subséquents.

Article 51.

En cas d'exercice d'un recours après une acceptation partielle, celui qui rembourse la somme pour laquelle la lettre n'a pas été acceptée peut exiger que ce remboursement soit mentionné sur la lettre et qu'il lui en soit donné quittance. Le porteur doit, en outre, lui remettre une copie certifiée conforme de la lettre et le protêt pour permettre l'exercice des recours ultérieurs.

Article 52.

Toute personne ayant le droit d'exercer un recours, peut, sauf stipulation contraire, se rembourser au moyen d'une nouvelle lettre (retraite) tirée à vue sur l'un de ses garants et payable au domicile de celui-ci.

La retraite comprend, outre les sommes indiquées dans les articles 48 et 49, un droit de courtage et le droit de timbre de la retraite.

Si la retraite est tirée par le porteur, le montant en est fixé d'après le cours d'une lettre de change à vue, tirée du lieu où la lettre primitive était payable sur le lieu du domicile du garant. Si la retraite est tirée par un endosseur, le montant en est fixé d'après le cours d'une lettre à vue tirée du lieu où le tireur de la retraite a son domicile sur le lieu du domicile du garant

Article 53.

Après l'expiration des délais fixés:

pour la présentation d'une lettre de change à vue ou à un certain délai de vue;

pour la confection du protêt faute d'acceptation ou faute de paiement:

pour la présentation au paiement en cas de clause de retour sans frais:

le porteur est déchu de ses droits contre les endosseurs, contre le tireur et contre les autres obligés, à l'exception de l'accepteur.

A défaut de présentation à l'acceptation dans le délai stipulé par le tireur, le porteur est déchu de ses droits de recours, tant pour défaut de paiement que pour défaut d'acceptation, à moins qu'il ne résulte des termes de la stipulation que le tireur n'a entendu s'exonérer que de la garantie de l'acceptation.

Si la stipulation d'un délai pour la présentation est contenue dans un endosement, l'endosseur, seul, peut s'en prévaloir.

Article 54.

Quand la présentation de la lettre de change ou la confection du protêt dans les délais prescrits est empêchée par un obstacle insurmontable (prescription légale d'un Etat quelconque ou autre cas de force majeure), ces délais sont prolongés.

Le porteur est tenu de donner, sans retard, avis du cas de force majeure à son endosseur et de men-

καὶ νὰ κάμῃ μνείαν τῆς εἰδοποιήσεως ταύτης χρονολογουμένης καὶ ὑπογεγραμμένης ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἐπὶ προσθέματος· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 45.

Μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ἀνωτέρας βίας, ὁ κομιστὴς ἐμφανίζει ἀνυπερθέτως τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πρὸς πληρωμὴν καὶ ἐνδεχομένως συντάσσει διαμαρτυρικόν.

Ἐὰν ἡ ἀνωτέρα βία παρατείνηται πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως, ἡ ἀναγωγὴ δύναται ν' ἀσκηθῇ μὴ οὔσης ἀναγκαίας ἐμφανίσεως μηδὲ συντάξεως διαμαρτυρικοῦ.

Ἐπὶ τῶν ἐν ὄψει ἢ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως συναλλαγματικῶν, ἡ προθεσμία τῶν τριάκοντα ἡμερῶν τρέχει ἀπὸ τῆς χρονολογίας, καθ' ἣν ὁ κομιστὴς, καὶ πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῶν πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμιῶν, εἰδοποίησε τὸν ὀπισθογράφον του περὶ τῆς ἀνωτέρας βίας· διὰ τὰς συναλλαγματικὰς μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως, ἡ προθεσμία τῶν τριάκοντα ἡμερῶν αὐξάνεται κατὰ τὴν προθεσμίαν ὄψεως τὴν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ σημειουμένην.

Γεγονότα καθαρῶς προσωπικὰ ὡς πρὸς τὸν κομιστὴν ἢ ὡς πρὸς ἐκεῖνον εἰς ὃν οὗτος ἀνέθηκε τὴν ἐμφάνισιν τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ, οὐδαμῶς θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦντα περίπτωσιν ἀνωτέρας βίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Περὶ παρεμβάσεως.

1. Γενικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 55.

Ὁ ἐκδότης, ὁ ὀπισθογράφος ἢ ὁ τριτεγγυητὴς δύναται νὰ σημειώσῃ πρόσωπον, ὅπως τοῦτο ἐν ἀνάγκῃ ἀποδεχθῇ ἢ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικήν.

Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται ὑπὸ τοὺς κάτωθι καθοριζομένους ὅρους νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἢ νὰ πληρωθῇ ὑπό τινος προσώπου παρεμβαίνοντος ὑπὲρ οἱουδήποτε ὀφειλέτου ὑποκειμένου εἰς ἀναγωγήν.

Ὁ παρεμβαίνων δύναται νὰ εἶνε τρίτος καὶ αὐτὸς ὁ πληρωτὴς ἢ πρόσωπον ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἤδη ὑπόχρεον, πλὴν τοῦ ἀποδέκτου.

Ὁ παρεμβαίνων εἰδοποιεῖ τὸν ὑπὲρ οὗ παρεμβαίνει περὶ τῆς παρεμβάσεώς του, ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐργασίμων ἡμερῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῆς προθεσμίας ταύτης εἰθύνεται ἐνδεχομένως διὰ τὴν ἐξ ἀμελείας αὐτοῦ προξενηθεῖσαν ζημίαν, τῆς ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματικῆς.

2. Κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχή.

"Αρθρον 56.

Ἡ κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴ δύναται νὰ γίνῃ εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς ἀποδεξίμου δικαιοῦται ν' ἀσκήσῃ πρὸ τῆς λήξεως ἀναγωγήν.

Ὅταν ἐν τῇ συναλλαγματικῇ ἐσημειώθη πρόσωπον, ἵνα ἐν ἀνάγκῃ ἀποδεχθῇ ἢ πληρώσῃ αὐτὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς, ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ πρὸ τῆς λήξεως τὸ τῆς ἀναγωγῆς δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τοῦ ἀναγράψαντος τὴν σημείωσιν καὶ κατὰ τῶν ἑπομένων ὑπογραφέων, μόνον ἐὰν ἐνεφάνισε τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς τὸ σημειωθὲν πρόσωπον καὶ, ἐὰν τούτου ἀρνηθέντος τὴν ἀποδοχήν, ἡ ἄρνησις ἐβεβαιώθη διὰ διαμαρτυρικοῦ.

Ἐπὶ τῶν ἄλλων περιπτώσεων παρεμβάσεως ὁ κομιστὴς δικαιοῦται ν' ἀρνηθῇ τὴν κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχήν. Οὐχ ἧττον ὁ κομιστὴς, ἐὰν ἀποδεχθῇ αὐτὴν, ἀπόλλυσι τὴν πρὸ τῆς λήξεως ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀναγωγὴν κατ' ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ἐδόθη ἡ ἀποδοχὴ καὶ κατὰ τῶν κατόπιν ὑπογραφέων.

tionner cet avis, daté et signé de lui sur la lettre de change ou sur une allonge: pour le surplus, les dispositions de l'article 45 sont applicables.

Après la cessation de la force majure, le porteur doit, sans retard, présenter la lettre à l'acceptation ou au paiement et, s'il y a lieu, faire dresser le protêt.

Si la force majeure persiste au délà de trente jours à partir de l'échéance, les recours peuvent être exercés, sans que ni la présentation ni la confection d'un protêt soit nécessaire.

Pour les lettres de change à vue ou à un certain délai de vue, le délai de trente jours court de la date à laquelle le porteur a, même avant l'expiration des délais de présentation, donné avis de la force majeure à son endosseur; pour les lettres de change à un certain délai de vue, le délai de trente jours s'augmente du déla de vue indiqué dans la lettre de change.

Ne sont point considérés conmme constituant des cas de force majeure les faits purement personnels au porteur ou à celui qu'il a chargé de la présentation de a lettre ou de la confection du protêt.

CHAPITRE VIII

De l'intervention.

1. Dispositions Générales.

Article 55.

Le tireur, un endosseur ou un avaliseur peut indiquer une personne pour accepter ou payer au besoin.

La lettre de change peut être, sous les conditions déterminées ci-après, acceptée ou payée par une personne intervenant pour un débiteur quelconque exposé au recours.

L'intervenant peut être un tiers, même le tiré, ou une personne déjà obligée en vertu de la lettre de change, sauf l'accepteur.

L'intervenant est tenu de donner, dans un délai de deux jours ouvrables, avis de son intervention à celui pour qui il est intervenu. En cas d'inobservation de ce délai, il est responsable, s'il y a lieu, du préjudice causé par sa négligence sans que les dommages-interêts puissent dépasser le montant de la lettre de change.

2. Acceptation par intervention.

Article 56.

L'acceptation par intervention peut avoir lieu dans tous les cas où des recours sont ouverts, avant l'échéance, au porteur d'une lettre de change acceptable.

Lorsqu'il a été indiqué sur la lettre de change une personne pour l'accepter ou la payer au besoin au lieu du paiement, le porteur ne peut exercer avant l'échéance ses droits de recours contre celui qui a apposé l'indication et contre les signataires subséquents à moins qu'il n'ait présenté la lettre de change à la personne désignée et que, celle-ci ayant refusé l'acceptation, ce refus n'ait été constaté par un protêt.

Dans les autres cas d'intervention, le porteur peut refuser l'acceptation par intervention. Toutefois s'il l'admet, il perd les recours qui lui appartiennent avant l'échéance contre celui pour qui l'acceptation a été donnée et contre les signataires subséquents.

"Αρθρον 57.

Ἡ κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴ μνημονεύεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς· ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ παρεμβαίνοντος. Αὕτη σημειοῦται διὰ λογαριασμὸν τίνος γίνεται. Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης σημειώσεως ἡ ἀποδοχὴ θεωρεῖται γενομένη ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου.

"Αρθρον 58.

Ὁ κατὰ παρέμβασιν ἀποδέκτης ὑποχρεοῦται ἔναντι τοῦ κομιστοῦ καὶ τῶν ὀπισθογράφων τῶν μεταγενεστέρων ἐκείνου διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου παρενέβη, κα0' ὃν τρόπον καὶ οὗτος.

Παρὰ τὴν κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχὴν, ἐκεῖνος ὑπὲρ τοῦ ὁποίου αὕτη ἐγένετο, ὡς καὶ οἱ πρὸς αὐτὸν ὑπεύθυνοι, δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ κομιστοῦ, πληρώνοντες τὸ ἐν ἄρθρῳ 48 σημειούμενον ποσὸν, τὴν παράδοσιν τῆς συναλλαγματικῆς, τοῦ διαμαρτυρικοῦ καὶ τοῦ τυχὸν λογαριασμοῦ ἐξοφλημένου.

3. Κατὰ παρέμβασιν πληρωμή.

"Αρθρον 59.

Ἡ κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴ δύναται νὰ γίνῃ κα0' ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς εἴτε κατὰ τὴν λῆξιν εἴτε πρὸ αὐτῆς ὁ κομιστὴς δικαιοῦται εἰς ἀναγωγήν.

Ἡ πληρωμὴ περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὸ ποσὸν, τὸ ὁποῖον θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ καταβάλῃ ἐκεῖνος ὑπὲρ τοῦ ὁποίου γίνεται αὕτη.

Ἡ πληρωμὴ γίνεται τὸ βραδύτερον τὴν ἑπομένην τῆς τελευταίας ἡμέρας, τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ τεταγμένης.

"Αρθρον 60.

Ἐὰν ἡ συναλλαγματικὴ εἶχε γίνει ἀποδεκτὴ ὑπὸ παρεμβαινόντων ἐχόντων τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς ἢ ἐὰν πρόσωπα ἔχοντα τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ εἶχον σημειωθῆ ὡς κατ' ἀνάγκην πληρωταὶ, ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἐμφανίσῃ τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς πάντα τὰ πρόσωπα ταῦτα καὶ ἐνδεχομένως νὰ συντάξῃ διαμαρτυρικὸν ἐπὶ μὴ πληρωμῇ τὸ βραδύτερον τὴν ἑπομένην τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἡμέρας τεταγμένης.

Ἐλλείψει ἐμπροθέσμου διαμαρτυρικοῦ, ὁ σημειώσας τὸν κατ' ἀνάγκην πληρωτὴν ἢ ὁ διὰ λογαριασμόν, τοῦ ὁποίου ἡ συναλλαγματικὴ ἐγένετο ἀποδεκτή, καὶ οἱ μεταγενέστεροι ὀπισθογράφοι παύουσιν ὄντες ὑπόχρεοι.

"Αρθρον 61.

Ὁ κομιστὴς ἀρνούμενος τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν ἀπόλλυσι τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ κατ' ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἀπηλλάσσοντο διὰ τῆς πληρωμῆς.

"Αρθρον 62.

Ἡ κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴ βεβαιοῦται δι' ἐξοφλήσεως γραφομένης ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς, σημειουμένου καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ πληρωμή. Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης σημειώσεως, **ἡ πληρωμὴ θεωρεῖται γενομένη ὑπὲρ τοῦ ἐκδότου.**

Ἡ συναλλαγματικὴ καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν, ἐὰν συνετάγη τοιοῦτον, **παραδίδεται εἰς τὸν κατὰ παρέμβασιν πληρωτήν.**

"Αρθρον 63.

Ὁ κατὰ παρέμβασιν πληρωτὴς ἀποκτᾷ τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα κατ' ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ἐπλήρωσε καὶ κατ' ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὑποχρεοῦνται ἀπέναντι τοῦ τελευταίου τούτου, δυνάμει τῆς συναλλαγματικῆς. Οὐχ' ἧττον δὲν δύναται νὰ ὀπισθογραφήσῃ ἐκ νέου τὴν συναλλαγματικήν. Οἱ ὀπισθογράφοι οἱ μεταγενέστεροι τοῦ ὑπογραφέως ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ πληρωμή, ἀπαλλάσσονται.

Article 57.

L'acceptation par intervention est mentionnée sur la lettre de change; elle est signée par l'intervenant. Elle indique pour le compte de qui elle a lieu; à défaut de cette indication, l'acceptation est réputée donnée pour le tireur.

Article 58.

L'accepteur par intervention est obligé envers le porteur et envers les endosseurs postérieurs à celui pour le compte duquel il est intervenu, de la même manière que celui-ci.

Malgré l'acceptation par intervention, celui pour lequel elle a été faite et ses garants peuvent exiger du porteur, contre remboursement de la somme indiquée à l'article 48, la remise de la lettre de change, du protêt et d'un compte acquitté, s'il y a lieu.

3. Paiement par intervention.

Article 59.

Le paiement par intervention peut avoir lieu dans tous les cas où, soit à l'échéance, soit avant l'échéance, des recours sont ouverts au porteur.

Le paiement doit comprendre toute la somme qu'aurait à acquitter celui pour lequel il a lieu.

Il doit être fait au plus tard le lendemain du dernier jour admis pour la confection du protêt faute de paiement.

Article 60.

Si la lettre de change a été acceptée par des intervenants ayant leur domicile au lieu du paiement, ou si des personnes ayant leur domicile dans ce même lieu ont été indiquées pour payer au besoin, le porteur doit présenter la lettre à toutes ces personnes et faire dresser, s'il y a lieu, un protêt faute de paiement au plus tard le lendemain du dernier jour admis pour la confection du protêt.

A défaut de protêt dans ce délai, celui qui a indiqué le besoin ou pour le compte de qui la lettre a été acceptée et les endosseurs postérieurs cessent d'être obligés.

Article 61.

Le porteur qui refuse le paiement par intervention perd ses recours contre ceux qui auraient été libérés.

Article 62.

Le paiement par intervention doit être constaté par un acquit donné sur la lettre de change avec indication de celui pour qui il est fait. A défaut de cette indication, le paiement est considéré comme fait pour le tireur.

La lettre de change et le protêt, s'il en a été dressé un, doivent être remis au payeur par l'intervention.

Article 63.

Le payeur par intervention acquiert les droits résultant de la lettre de change contre celui pour lequel il a payé et contre ceux qui sont tenus vis-à-vis de ce dernier en vertu de la lettre de change. Toutefois, il ne peut enodsser la lettre de change à nouveau.

Les endosseurs postérieurs au signataire pour qui le paiement a eu lieu sont libérés.

Ἐν περιπτώσει συρροῆς πλειόνων διὰ τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμήν, προτιμᾶται ὁ πλείονας ἀπαλλάσσων. Ὁ παρεμβαίνων ἐν γνώσει τῆς παραβιάσεως τοῦ κανόνος τούτου, ἀπόλλυσι τὴν ἀναγωγήν του ἐναντίον ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἀπηλλάσσοντο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

Περὶ πλειόνων ἀντιτύπων καὶ ἀντιγράφων.

1. Πλείονα ἀντίτυπα.

"Αρθρον 64.

Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐκδοθῇ εἰς πλείονα τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου ἀντίτυπα.

Τὰ ἀντίτυπα ταῦτα ἀριθμοῦνται ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ τοῦ τίτλου· τούτου μὴ γενομένου, ἕκαστον ἐξ αὐτῶν θεωρεῖται ὡς αὐτοτελὴς συναλλαγματική.

Πᾶς κομιστὴς συναλλαγματικῆς μὴ σημειούσης, ὅτι ἐξεδόθη εἰς μοναδικὸν ἀντίτυπον δικαιοῦται νὰ ἀξιώσῃ τὴν δαπάνῃ αὐτοῦ παράδοσιν πλειόνων ἀντιτύπων. Πρὸς τοῦτο ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἄμεσον αὐτοῦ ὀπισθογράφον, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται νὰ τὸν ὑποβοηθήσῃ ὅπως ἐνεργήσῃ ἐναντίον τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ὀπισθογράφου καὶ οὕτω καθεξῆς ἀνερχόμενος μέχρι τοῦ ἐκδότου. Οἱ ὀπισθογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναπαραγάγωσι τὰς ὀπισθογραφήσεις ἐπὶ τῶν νέων ἀντιτύπων.

"Αρθρον 65.

Ἡ πληρωμὴ ἡ γενομένη ἐφ' ἑνὸς τῶν ἀντιτύπων ἀπαλλάσσει καὶ ὅταν δὲν συνεφωνήθη, ὅτι ἡ πληρωμὴ αὕτη ἀκυροῖ τὴν δύναμιν τῶν ἄλλων ἀντιτύπων. Ἐν τούτοις ὁ πληρωτὴς παραμένει ὑπόχρεος διὰ πᾶν ἀντίτυπον, τὸ ὁποῖον ἀπεδέχθη, καὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐπέτυχε τὴν ἐπιστροφήν.

Ὁ ὀπισθογράφος ὁ μεταβιβάσας τὰ ἀντίτυπα εἰς διάφορα πρόσωπα ὡς καὶ οἱ ἑπόμενοι ὀπισθογράφοι, ὑποχρεοῦνται διὰ πάντα τὰ φέροντα τὴν ὑπογραφήν των καὶ μὴ ἐπιστραφέντα ἀντίτυπα.

"Αρθρον 66.

Ὁ ἀποστείλας ἓν τῶν ἀντιτύπων πρὸς ἀποδοχήν, σημειοῖ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντιτύπων τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου εἰς χεῖρας τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται τὸ ἀντίτυπον τοῦτο. Τὸ πρόσωπον τοῦτο ὀφείλει νὰ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς τὸν νόμιμον κομοστὴν ἄλλου ἀντιτύπου.

Ἐν ἀρνήσει ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἐνασκήσῃ τὸ τῆς ἀναγωγῆς δικαίωμα μόνον μετὰ τὴν διὰ διαμαρτυρικοῦ βεβαίωσιν :

1. "Οτι τὸ πρὸς ἀποδοχὴν σταλὲν ἀντίτυπον δὲν τῷ παρεδόθη, καίπερ αἰτηθὲν ὑπ' αὐτοῦ.

2. "Οτι ἡ ἀποδοχὴ ἢ ἡ πληρωμὴ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ ἐπὶ ἄλλου ἀντιτύπου.

2. Ἀντίγραφα.

"Αρθρον 67.

Πᾶς κομιστὴς συναλλαγματικῆς δικαιοῦται νὰ κάμῃ ἀντίγραφα αὐτῆς.

Τὸ ἀντίγραφον ἀναπαράγει ἀκριβῶς τὸ πρωτότυπον μετὰ τῶν ὀπισθογραφήσεων καὶ πασῶν τῶν ἄλλων ἐν αὐτῷ μνειῶν. Τὸ ἀντίγραφον σημειοῖ τὸ σημεῖον μέχρις οὗ σταματᾷ ὡς ἀντίγραφον.

Τὸ ἀντίγραφον εἶναι δεκτικὸν ὀπισθογραφήσεως καὶ τρεγγυήσεως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ μετὰ τῶν αὐτῶν ἀποτελεσμάτων, ὡς τὸ πρωτότυπον.

"Αρθρον 68.

Τὸ ἀντίτυπον σημειοῖ τὸν κάτοχον τοῦ πρωτοτύπου τίτλου.

En cas de concurrence pour le paiement par intervention, celui qui opère le plus de libération est préféré. Celui qui intervient, en connaissance de cause, contrairement à cette règle, perd ses recours contre ceux qui auraient été libérés.

CHAPITRE IX.

De la pluralité d'exemplaires et des copies.

1. Pluralité d'exemplaires.

Article 64.

La lettre de change peut être tirée en plusieurs exemplaires identiques.

Ces exemplaires doivent être numérotés dans le texte même dutitre ; faute de quoi, chacun d'eux est considéré comme une lettre de change distincte.

Tout porteur d'une lettre n'indiquant pas qu'elle a été tirée en un exemplaire unique peut exiger à ses frais la délivrance de plusieurs exemplaires. A cet effet il doit s'adresser à son endosseur immédiat, qui est tenu de lui prêter ses soins pour agir contre son propre endosseur, et ainsi de suite, en remontant jusqu'au tireur. Les endosseurs sont tenus de reproduire les endossements sur les nouveaux exemplaires.

Article 65.

Le paiement fait sur un des exemplaires est libératoire, alors même qu'il n'est pas stipulé que ce paiement annule l'effet des autres exemplaires. Toutefois le tiré reste tenu à raison de chaque exemplaire accepté dont il n'a pas obtenu la restitution.

L'endosseur qui a transféré les exemplaires à différentes personnes, ainsi que les endosseurs subéquents, sont tenus à raison de tous les exemplaires portant leur signature et qui n'ont pas été restitués.

Article 66.

Celui qui a envoyé un des exemplaires à l'acceptation doit indiquer sur les autres exemplaires le nom de la personne entre les mains de laquelle cet exemplaire se trouve. Celle-ci est tenue de le remettre au porteur légitime d'un autre exemplaire.

Si elle s'y refuse, le porteur ne peut exercer de recours qu'aprés avoir fait constater par un protêt :

1o que l'exemplaire envoyé à l'acceptation ne lui a pas été remis sur sa demande ;

2o que l'acceptation ou le paiement n'a pu être obtenu sur un autre exemplaire.

2. Copies.

Article 67.

Tout porteur d'une lettre de change a le droit d'en faire des copies.

La copie doit reproduire exactement l'original avec les endossements et toutes les autres mentions qui y figurent. Elle doit indiquer où elle s'arrête.

Elle peut être endossée et avalisée de la même manière et avec les mêmes effets que l'original.

Article 68.

La copie doit désigner le détenteur du titre ori-

Οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ τὸν εἰρημένον τίτλον εἰς τὸν νόμιμον κομιστὴν τοῦ ἀντιγράφου.

Ἐὰν ἀρνήσει ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγωγῆς ἐναντίον τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα ὀπισθογράφησαν ἢ τριτεγγυήθησαν ἐν τῷ ἀντιγράφῳ, μόνον ἀφ' οὗ διὰ μαρτυρικοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι τὸ πρωτότυπον δὲν τῷ ἐπεστράφη, καίπερ αἰτηθὲν ὑπ' αὐτοῦ.

Ἐὰν ὁ πρωτότυπος τίτλος μετὰ τὴν τελευταίαν ὀπισθογράφησιν τὴν ἐπισυμβᾶσαν πρὶν ἢ γίνῃ τὸ ἀντίγραφον, φέρῃ τὴν ρήτραν «ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἡ ὀπισθογράφησις ἰσχύει μόνον ἐπὶ τοῦ ἀντιγράφου» ἢ πάντα ἄλλον ἰσοδύναμον τύπον, εἶναι ἄκυρος πᾶσα μεταγενεστέρα ὀπισθογράφησις ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ ἀλλοιώσεων.

Ἄρθρον 69.

Ἐν περιπτώσει ἀλλοιώσεως τοῦ κειμένου συναλλαγματικῆς, οἱ μεταγενέστεροι τῆς ἀλλοιώσεως ταύτης ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀλλοιωθέντος κειμένου, οἱ προγενέστεροι ὑπογραφεῖς, ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

Περὶ παραγραφῆς.

Ἄρθρον 70.

Πᾶσαι αἱ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέουσαι ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ ἀποδέκτου παραγράφονται μετὰ τρία ἔτη ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως.

Αἱ ἀγωγαὶ τοῦ κομιστοῦ κατὰ τῶν ὀπισθογράφων καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότου παραγράφοντα μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ ἐμπροθέσμως συνταχθέντος διαμαρτυρικοῦ ἢ ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως, ἐν περιπτώσει ρήτρας «ἀνέξοδος ἐπιστροφή».

Αἱ ἀγωγαὶ τῶν ὀπισθογράφων κατ' ἀλλήλων καὶ κατὰ τοῦ ἐκδότου παραγράφονται μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ ὀπισθογράφος ἐπλήρωσε τὴν συναλλαγματικὴν ἢ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν αὐτὸς οὗτος ἐνήχθη.

Ἄρθρον 71.

Ἡ διακοπὴ τῆς παραγραφῆς ἔχει ἀποτέλεσμα μόνον κατ' ἐκείνου, ὡς πρὸς τὸν ὁποῖον ἔλαβε χώραν τὸ γεγονὸς τὸ διακόπτον τὴν παραγραφήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 72

Ἡ πληρωμὴ συναλλαγματικῆς, τῆς ὁποίας ἡ λῆξις συμπίπτει εἰς νόμιμον ἑορτάσιμον ἡμέραν δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ μόνον κατὰ τὴν πρώτην ἑπομένην ἐργάσιμον ἡμέραν. Ὡσαύτως πᾶσαι αἱ ἄλλαι σχετικαὶ πρὸς τὴν συναλλαγματικὴν πράξεις, ἰδίᾳ ἡ ἐμφάνισις πρὸς ἀποδοχὴν καὶ τὸ διαμαρτυρικὸν γίνεται μόνον ἐν ἐργασίμῳ ἡμέρᾳ.

Ἐὰν μία ἐκ τῶν πράξεων τούτων, δέον νὰ συντελεσθῇ ἐντὸς προθεσμίας, τῆς ὁποίας ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι νόμιμος ἑορτάσιμος ἡμέρα, ἡ προθεσμία αὕτη παρατείνεται μέχρι τῆς πρώτης μετὰ τὴν ἐκπνευσιν αὐτῆς ἐργασίμου ἡμέρας. Αἱ διάμεσοι ἑορτάσιμοι ἡμέραι περιλαμβάνονται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς προθεσμίας.

Ἄρθρον 73.

Αἱ νόμιμοι ἢ αἱ συμβατικαὶ προθεσμίαι δὲν περιλαμβάνουσι τὴν ἡμέραν τῆς ἀφετηρίας αὐτῶν.

ginal. Celui-ci est tenu de remettre leoit titre au porteur légitime de la copie.

S'il s' y refuse, le porteur ne peut exercer de recours contre les personnes qui ont endossé ou avalisé la copie qu après avoir fait constanter par un protêt que l' original ne lui a pas été remis sur sa demande.

Si le titre original, après le dernier endossement survenu avant que la copie ne soit faite, porte la clause : »à partir d'ici l'endossement ne vaut que sur la copie» ou toute autre formule équivalente, un endossement signé ultérieurement sur l'original est nul.

CHAPITRE X.

Des altérations.

Article 69.

En cas d'alteration du texte d'une lettre de change les signataires postérieurs à cette altération sont tenus dans les termes du texte altéré ; les signataires antérieurs le sont dans les termes du texte originaire.

CHAPITRE XI.

De la prescription.

Article 70.

Toutes actions résultant de la lettre de change contre l'accepteur se prescrivent par trois ans à compter de la date de l'échéance. Les actions du porteur contre les endosseurs et contre le tireur se prescrivent par un an à partir de la date du protêt, dressé en temps utile ou de celle de l'échéance, en cas de clause de retour sans frais.

Les actions des endosseurs les uns contre les autres et contre le tireur se prescrivent par six mois à partir du jour où l'endosseur a remboursé la lettre ou du jour où il a été lui-même actionné.

Article 71.

L'interruption de la prescription n'a d'effet que contre celui à l'égard duquel l'acte interruptif a été fait.

CHAPITRE XII.

Dispositions Générales

Article 72.

Le paiement d'une lettre de change dont l'échéance est un jour férié légal ne peut être exigé que le premier jour ouvrable qui suit. De même, tous autres actes relatifs à la lettre de change notamment la présentation à l'acceptation et le protêt, ne peuvent être faits qu'un jour ouvrable.

Lorsqu'un de ces actes doit être accompti dans nu certain délai dont le dernier jour est un jour férié légal, ce délai est prorogé jusqu'au premier jour ouvrable qui en suit l'expiration. Les jours fériés intermédiaires sont compris dans la computation du délai.

Article 73.

Les délais légaux ou conventionnels ne comprennent pas le jour qui leur sert de point de départ.

Ἄρθρον 74.

Οὐδεμία ἡμέρα χάριτος εἴτε νόμιμος εἴτε δικαστικὴ ἐπιτρέπεται.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

Περὶ γραμματίου εἰς διαταγήν.

Ἄρθρον 75.

Τὸ γραμμάτιον εἰς διαταγὴν περιέχει:

1. Τὴν ὀνομασίαν τοῦ τίτλου καταχωριζομένην ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ καὶ ἐκφραζομένην ἐν ᾗ γλώσσῃ συντάσσεται ὁ τίτλος οὗτος.
2. Τὴν ἁπλῆν καὶ καθαρὰν ὑπόσχεσιν περὶ πληρωμῆς ὡρισμένου ποσοῦ.
3. Τὴν σημείωσιν τῆς λήξεως.
4. Τὴν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς.
5. Τὸ ὄνομα ἐκείνου εἰς τὸν ὁποῖον ἢ εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ ἡ πληρωμή.
6. Τὴν σημείωσιν τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου.
7. Τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἐκδίδοντος τὸν τίτλον (ἐκδότης).

Ἄρθρον 76.

Ὁ τίτλος ἐν τῷ ὁποίῳ ἐλλείπει ἓν ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων στοιχείων, δὲν ἰσχύει ὡς γραμμάτιον εἰς διαταγήν, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν καθοριζομένων εἰς τὰ ἑπόμενα ἐδάφια.

Τὸ γραμμάτιον εἰς διαταγήν, τοῦ ὁποίου δὲν σημειοῦται ἡ λῆξις, θεωρεῖται πληρωτέον ἐν ὄψει.

Ἐλλείψει εἰδικῆς σημειώσεως, ὁ τόπος τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου θεωρεῖται ὡς τόπος πληρωμῆς καὶ συγχρόνως ὡς τόπος κατοικίας τοῦ ἐκδότου.

Τὸ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως γραμμάτιον εἰς διαταγὴν, θεωρεῖται ὡς ἐκδοθὲν ἐν τῷ τόπῳ τῷ σημειουμένῳ παραπλεύρως τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκδότου.

Ἄρθρον 77.

Ἐπὶ τοῦ γραμματίου εἰς διαταγὴν ἐφαρμόζονται, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν φύσιν τοῦ τίτλου τούτου, αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν συναλλαγματικὴν διατάξεις καὶ ἀφορῶσαι:

Τὴν ὀπισθογράφησιν (ἄρθρα 11—20).
Τὴν λῆξιν (ἄρθρα 33—37).
Τὴν πληρωμὴν (ἄρθρα 38—42).
Τὴν ἀναγωγὴν ἐλλείψει πληρωμῆς (ἄρθρα 43—50 καὶ 52—54).
Τὴν διὰ παρεμβάσεως πληρωμὴν (ἄρθρα 55, 59—63).
Τὰ ἀντίγραφα (ἄρθρα 67—68).
Τὰς ἀλλοιώσεις (ἄρθρον 69).
Τὴν παραγραφὴν (ἄρθρα 70—71).
Τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας, τὸν ὑπολογισμὸν τῶν προθεσμιῶν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἡμερῶν χάριτος (ἄρθρα 72, 73 καὶ 74).

Ἐφαρμόζονται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὴν συναλλαγματικὴν, τὴν πληρωτέαν παρὰ τρίτῳ ἢ ἐν οἰκισμῷ διαφόρῳ τοῦ τῆς κατοικίας τοῦ πληρωτοῦ (ἄρθρα 4 καὶ 27), τὴν περὶ τόκων ρήτραν (ἄρθρον 5), τὰς διαφορὰς τῆς σημειώσεως τοῦ πληρωτέου ποσοῦ (ἄρθρον 6), τὰς συνεπείας τῆς ὑπογραφῆς κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 7 προϋποθέσεις, τὰς συνεπείας τῆς ὑπογραφῆς προσώπου ἐνεργοῦντος ἄνευ πληρεξουσιότητος ἢ καθ' ὑπέρβασιν αὐτῆς (ἄρθρον 8) καὶ τὴν ἐν λευκῷ συναλλαγματικὴν (ἄρθρον 10).

Ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου αἱ σχετικοὶ πρὸς τὴν τριτεγγύησιν διατάξεις (ἄρθρα 30—32)

Article 74.

Aucun jour de grâce, ni légal ni judiciaire n'est admis.

TITRE II.

Du billet a ordre.

Article 75.

Le billet à ordre contient :

1o la dénomination du titre insérée dans le texte même et exprimée dans la langue employée pour la rédaction de ce titre ;

2o la promesse pure et simple de payer une somme determinée ;

3o l'indication de l'échéance ;

4o celle du lieu où le paiement s'effectuer ;

5o le nom de celui auquel ou à l'ordre duquel le paiement doit être fait ;

6o l'indication de la date et du lieu où le billet est souscrit ;

7o la signature de celui qui émet le titre (soucsripteur).

Article 76.

Le titre dans lequel une des énonciations indiquées à l'article précédent fait défaut ne vaut pas comme billet à ordre, sauf dans les cas déterminés par les alinéas suivants.

Le billet à ordre dont l'échéance n'est pas indiquée est considéré comme payable à vue.

A défaut d'indication spéciale, le lieu de création du titre est réputé être le lieu de paiement et, en même, temps, le lieu du domicile du souscripteur.

Le billet à ordre n'indiquant pas le lieu de sa création est considéré comme souscrit dans le lieu désigné à côté du nom du souscripteur.

Article 77.

Sont applicables au billet à ordre, en tant qu'elles ne sont pas incompatibles avec la nature de ce titre, les dispositions relatives à la lettre de change et concernant.

l'endossement (articles 11-20) ;
l'échéance (articles 33-37) ;
le paiement (articles 38-42) ;
Les recours faute de paiement (articles 34-50, 52-54) ;
le paiement par intervention (articles 55, 59-63) ;
les copies (articles 67 et 68) ;
les altérations (article 69) ;
la prescription (articles 70-71) ;
les jours fériés, la computation des délais et l'interdiction des jours de grâce (atricle 72, 73 et 74).

Sont aussiapplicables au billet à ordre les dispositions concernant la lettre de change payable chez un tiers ou dans une localité autre que celle du domicile du tiré (articles 4 et 27), la stipulation d'intérêts (article 5), les différences d'énonciation relatives à la somme à payer (article 6), les conséquences de l'apposition d'une signature dans les conditions visées à l'article 7, celle de la signature d'une personne qui agit sans pouvoirs ou en dépassant ses pouvoirs (article 8), et la lettre de change en blanc (article 10).

Sont également applicables au billet à ordre, les dispositions relatives à l'aval (articles 30 às 32); dans le

ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 31 ἐδαφίῳ τελευταίῳ προβλεπομένῃ περιπτώσει, ἐὰν ἐν τῇ τριτεγγυήσει δὲν σημειοῦται διὰ λογαριασμὸν τίνος ἐδόθη, θεωρεῖται δοθεῖσα διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐκδότου τοῦ εἰς διαταγὴν γραμματίου.

Ἄρθρον 78.

Ὁ ἐκδότης γραμματίου εἰς διαταγὴν ὑποχρεοῦται καθ'ὸν τρόπον καὶ ὁ ἀποδέκτης συναλλαγματικῆς.

Τὰ εἰς διαταγὴν γραμμάτια τὰ πληρωτέα εἰς προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως ἐμφανίζονται πρὸς θεώρησιν ὑπὸ τοῦ ἐκδότου ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 23. Ἡ προθεσμία ἀπὸ τῆς ὄψεως τρέχει ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς θεωρήσεως ἐπὶ τοῦ γραμματίου τῆς ὑπογεγραμμένης ὑπὸ τοῦ ἐκδότου. Ἡ ἄρνησις τοῦ ἐκδότου νὰ παράσχῃ τὴν θεώρησιν αὐτοῦ χρονολογημένην βεβαιοῦται διὰ διαμαρτυρικοῦ (ἄρθρον 25), οὗτινος ἡ χρονολογία ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν τῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὄψεως.

Παράρτημα ΙΙ.

Ἄρθρον 1.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν, δύναται νὰ καθορίσῃ, ὅτι ἡ ὑποχρεώσις πρὸς ἀναγραφὴν εἰς τὰς ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ ἐκδιδομένας συναλλαγματικὰς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ἀριθμὸς 1 τοῦ ἑνιαίου νόμου προβλεπομένης ὀνομασίας «συναλλαγματικὴ» θέλει ἐφαρμοσθῇ μόνον ἓξ μῆνας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ἀναληφθείσας ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ προκειμένου περὶ συναλλαγματικῶν, νὰ καθορίσῃ κατὰ τίνα τρόπον δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ αὐτὴ ἡ ὑπογραφὴ ἐφ' ὅσον ἐπίσημος δήλωσις ἐγγραφεῖσα ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς βεβαιοῖ τὴν θέλησιν ἐκείνου, ὅστις ὤφειλε νὰ ὑπογράψῃ.

Ἄρθρον 3.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα ὅπως μὴ καταχωρήσῃ ἐν τῷ ἐγχωρίῳ Νόμῳ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ ἑνιαίου νόμου.

Ἄρθρον 4.

Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 31 ἐδάφιον 1 τοῦ ἑνιαίου νόμου, ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιτρέψῃ, ὅπως ἡ τριτεγγύησις δύναται νὰ δοθῇ ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ διὰ χωριστῆς πράξεως σημειούσης τὸν τόπον ἔνθα ἐγένετο.

Ἄρθρον 5.

Ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων μερῶν δύναται νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἄρθρον 38 τοῦ ἑνιαίου νόμου κατὰ τοῦτο, ὅτι προκειμένου περὶ συναλλαγματικῆς πληρωτέας ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ τὴν ἐμφανίσῃ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς λήξεως, ἡ παράβασις τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης δύναται νὰ παραγάγῃ μόνον δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Τὰ ἄλλα ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ καθορίσωσι τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἀναγνωρίζουσι τὴν τοιαύτην ὑποχρέωσιν.

Ἄρθρον 6.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται νὰ καθορίσῃ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ἑνιαίου νόμου τὰ ἱδρύματα ἅτινα κατὰ τὸν ἐγχώριον νόμον δέον νὰ θεωρηθῶσιν ὡς γραφεῖα συμψηφισμοῦ.

as prévu à l'article 31, dernier alinéa, si l'aval n'indique pas pour le compte de qui il a été donné, il est réputé l'avoir été pour le compte du souscripteur du billet à ordre.

Article 78.

Le souscripteur d'un billet à ordre est obligé de la même manière que l'accepteur d'une lettre de change.

Les billets à ordre payables à un certain délai de vue doivent être présentés au visa du souscripteur dans les délais fixés à l'article 23. Le délai de vue court de la date du visa signé du souscripteur sur le billet. Le refus du souscripteur de donner son visa daté est constaté par un protêt (article 25) dont la date sert de point de départ au délai de vue.

ANNEXE II.

Article 1.

Chacune des Hautes Parties contractantes peut prescrire que l'obligation d'insérer dans les lettres de change crées sur son territoire la dénomination de »lettre de change» prévue par l'article I, No 1 de la loi uniforme, ne s'appliquera que six mois aprés l'entrée en vigueur de la présente Convention.

Article 2.

Chacune des Hautes Parties contractantes a, pour les engagements pris en matière de lettre de change sur son territoire, la faculté de déterminer de quelle manière il peut être suppléé à la signature elle-même pourvu qu'une déclaration authentique inscrite sur la lettre de change constate la volonté de celui qui aurait dû signer.

Article 3.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas insérer l'article 10 de la loi uniforme dans sa loi nationale.

Article 4.

Par dérogation à l'article 31, alinéa premier de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'admettre qu'un aval pourra être donné sur son territoire par un acte séparé indiquant le lieu où il est intervenu.

Article 5.

Chacune des Hautes Parties contractantes peut compléter l'article 38 de la loi uniforme en ce sens que, pour une lettre de change payable sur son territoire la porteur sera obligé de la présenter le jour même de l'échéance; l'inobservation de cette obligation ne pourra donner lieu qu'à des dommages-interêts.

Les autres Hautes Parties contractantes auront la faculté de déterminer les conditions sous lesquelles elles reconnaîtront une telle obligation.

Article 6.

Il appartiendra à chacune des Hautes Parties contractantes de déterminer, pour l'application du dernier alinéa de l'article 38 de la loi uniforme, les institutions qui, selon la loi nationale, sont à considérer comme chambres de compensation.

Ἄρθρον 7.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τροποποιήσῃ, ἐὰν τὸ θεωρῇ ἀναγκαῖον, ἐπὶ ἐξαιρέτων περιστάσεων ἀφορωσῶν τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ νορετικῶν περιστάσεων ἀφορωσῶν τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ νομίσματος τοῦ Κράτους τούτου, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν ἄρθρῳ 41 ρήτρας τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν πραγματικὴν πληρωμὴν εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα, ὅσον ἀφορᾷ τὰς συναλλαγματικὰς τὰς πληρωτέας ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς κανὼν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἔκδοσιν συναλλαγματικῶν εἰς ἀλλοδαπᾶ νομίσματα.

Ἄρθρον 8.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ ὅτι τὰ διαμαρτυρικὰ τὰ συντασσόμενα ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ δύνανται νὰ ἀναπληρωθῶσι διὰ δηλώσεως χρονολογουμένης καὶ γραφομένης ἐπ' αὐτῆς τῆς συναλλαγματικῆς, ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ, ἐντὸς ἐὰν ὁ ἐκδότης ἀπαιτῇ ἐν τῷ κειμένῳ τῆς συναλλαγματικῆς διαμαρτυρικὸν διὰ δημοσίου ἐγγράφου.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει ὡσαύτως τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ ὅπως ἡ ρηθεῖσα δήλωσις ἐγγράφηται εἰς δημόσιον βιβλίον ἐντὸς τῆς διὰ τὰ διαμαρτυρικὰ καθοριζομένης προθεσμίας.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια περιπτώσεων, ἡ ἄνευ χρονολογίας ὀπισθογράφησις τεκμαίρεται γενομένη πρὸ τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Ἄρθρον 9.

Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 44 ἐδάφιον 3 τοῦ ἑνιαίου νόμου ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὁρίσῃ ὅτι τὸ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ διαμαρτυρικὸν ὀφείλει νὰ συνταχθῇ εἴτε τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ συναλλαγματικὴ εἶνε πληρωτέα εἴτε καὶ μίαν τῶν δύο ἑπομένων ἐργασίμων ἡμερῶν.

Ἄρθρον 10.

Ἐπιφυλάσσεται εἰς τὴν Νομοθεσίαν ἑκάστου τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν νὰ καθορίσῃ κατὰ τρόπον ἀκριβῆ τὰς νομικὰς καταστάσεις, αἵτινες περιλαμβάνονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 43 ἀριθ. 2 καὶ 3 καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 44 ἐαφ. 5 καὶ 6 τοῦ ἑνιαίου. νόμου.

Ἄρθρον 11.

Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 43 ἀριθ. 2 καὶ 3 καὶ τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ ἑνιαίου νόμου ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα ὅπως εἰσαγάγῃ ἐν τῇ Νομοθεσίᾳ αὐτοῦ διάταξιν, καθ' ἣν οἱ ἐγγυηταὶ συναλλαγματικῆς δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι, ἐν περιπτώσει ἀναγωγῆς ἀσκουμένης κατ' αὐτῶν, προθεσμίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὴν λῆξιν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἄρθρον 12.

Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ ἑνιαίου νόμου ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται νὰ διατηρήσῃ ἢ νὰ εἰσαγάγῃ τὸ σύστημα τῆς εἰδοποιήσεως, ἐνεγγυτέας ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου δηλ. ὅτι : κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, ὁ συμβολαιογράφος ἢ ὁ ὑπάλληλος ὅστις συμφώνως πρὸς τὸν ἐγχώριον νόμον εἶνε ἁρμόδιος πρὸς σύνταξιν τοῦ διαμαρτυρικοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐγγράφως τὰ ἐκ τῆς συναλλαγματικῆς ὑπόχρεα πρόσωπα τῶν ὁποίων αἱ διευθύνσεις εἴτε σημειοῦνται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς εἴτε εἶνε γνωσταὶ εἰς τὸν συντάσσοντα τὸ διαμαρτυρικὸν δημόσιον ὑπάλληλον εἴτε ὑποδεικνύονται ὑπὸ τῶν αἰτησάντων τὸ διαμαρτυρικὸν προσώπων. Αἱ ἐκ τῆς τοιαύτης εἰδοποιήσεως προερχόμεναι δαπάναι προστίθενται εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ διαμαρτυρικοῦ.

Article 7.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de déroger si elle le juge nécessaire, en des circonstances exceptionnelles ayant trait au cours du change de la monnaie de cet Etat, aux effets de la clause prévue à l'article 41 et relative au paiement effectif en une monnaie étrangère en ce qui concerne les lettres de change payables sur son territoire. La même règle peut être appliquée pour ce qui concerne la création des lettres de change en monnaies étrangères sur le territoire national.

Artucle 8.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que les protêts à dresser sur son territoire peuvent être remplacés par une déclaration datée et écrite sur la lettre de change elle-même, signée par le tiré, sauf dans le cas où le tireur exige dans le texte de la lettre de change un protêt par acte authentique.

Chacune des Hautes Parties contranctantes a également la faculté de prescrire que ladite déclaration soit transcrite sur un registre public dans le delai fixé pour les protêts.

Dans le cas prévu aux alinéas précédents l'endossement sans date est présumé avoir été fait antérieurement au protêt.

Article 9.

Par dérogation à l'aricle 44, alinéa 3 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que le protêt faute de paiement doit être dressé soit le jour où la lettre de change est payable, soit l'un des deux jours ouvrables qui suivent.

Article 10.

Il est réservé à la législation de chacune des Hautes Parties contractantes de déterminer de façon précise les situations juridiques visées à l'article 43, numéros 2 et 3 et à l'article 44, alinéas 5 et 6 de la loi uniforme.

Article 11.

Par dérogation aux dispositions des articles 43, numéros 2 et 3, et 74 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté d'admettre dans sa législation la possibilité pour les garants, d'une lettre de change, d'obtenir, en cas de recours exercé contre eux, des délais, qui, en aucun cas, ne pourront dépasser l'échéance de la lettre de change.

Article 12.

Par dérogation à l'article 45 de la loi uniforme, chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de maintenir ou d'introduire le système d'avis à donner par l'officier public, savoir : qu'en effectuant le protêt faute d'acceptation ou faute de paiement, le notaire ou le fonctionnaire qui, d'après la loi nationale, est autorisé à dresser le protêt est tenu d'en donner avis par écrit à celles des personnes obligées dans la lettre de change dont les adresses sont soit indiquées sur la lettre de change, soit connues par l'officier public dressant le protêt, soit indiquées par les personnes ayant exigé le protêt. Les dépenses résultant d'un tel avis sont à ajouter aux frais de protêt.

"Αρθρον 13.

"Εκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται νὰ ὁρίσῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰς συναλλαγματικὰς, αἵτινες ἐκδίδονται καὶ εἶνε πληρωτέαι ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ, ὅτι τὸ ποσοστὸν τοῦ τόκου περὶ οὗ γίνεται λόγος ἐν τῷ ἄρθρῳ 48 ἀριθ. 2 καὶ ἐν τῷ ἄρθρῳ 49 ἀριθ. 2 τοῦ ἐνιαίου νόμου δύναται ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ νομίμου τόκου τοῦ ἰσχύοντος ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ὑψηλοῦ τούτου συμβαλλομένου μέρους.

"Αρθρον 14.

Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ ἑνιαίου νόμου ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ εἰσαγάγῃ ἐν τῷ ἐγχωρίῳ νόμῳ διάταξιν ὁρίζουσαν ὅτι ὁ κομιστὴς δύναται νὰ ἀξιώσῃ παρ' ἐκείνου κατ' οὗ ἀσκεῖ τὴν ἀναγωγὴν αὐτοῦ δικαίωμα προμηθείας, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν θέλει καθορίζεται ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου νόμου. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ ἑνιαίου νόμου, ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον πληρῶσαν τὴν συναλλαγματικὴν ἀπαιτεῖ τὸ ποσὸν αὐτῆς παρὰ τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ.

"Αρθρον 15.

"Εκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν εἶναι ἐλεύθερον νὰ ὁρίσῃ ὅτι ἐν περιπτώσει ἐκπτώσεως ἢ παραγραφῆς παραμένει ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ ἀγωγὴ κατὰ τοῦ ἐκδότου, ὅστις δὲν ἔκαμε πρόβλεψιν ἢ κατὰ τοῦ ἐκδότου ἢ ὀπισθογράφου, ὅστις κατέστη πλουσιώτερος ἀδικαιολογήτως. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ὑφίσταται ἐν περιπτώσει παραγραφῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀποδέκτην, ὅστις ἔλαβε πρόβλεψιν ἢ κατέστη πλουσιώτερος ἀδικαιολογήτως.

"Αρθρον 16.

Τὸ ζήτημα ἐὰν ὁ ἐκδότης ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ πρόβλεψιν κατὰ τὴν λῆξιν καὶ ἂν ὁ κομιστὴς ἔχει δικαιώματα εἰδικὰ ἐπὶ τῆς προβλέψεως ταύτης παραμένει ἐκτὸς τοῦ ἐνιαίου νόμου.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει διὰ πᾶν ἄλλο ζήτημα ἀφορῶν τὴν σχέσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐξεδόθη ἡ συναλλαγματική.

"Αρθρον 17.

Ἡ νομοθεσία ἑκάστου τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν εἶναι ἁρμοδία νὰ καθορίσῃ τοὺς λόγους διακοπῆς καὶ ἀναστολῆς τῆς παραγραφῆς τῶν ἀγωγῶν, τῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ συναλλαγματικῆς, περὶ ὧν τὰ δικαστήρια αὐτοῦ εἶναι ἁρμόδια νὰ κρίνουσιν.

Τὰ ἄλλα ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη δικαιοῦνται νὰ καθορίσωσι τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς ἀναγνωρίζουσι τοιούτους λόγους. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος ἀγωγῆς, ὡς μέσου ἐνάρξεως τῆς προθεσμίας τῆς παραγραφῆς, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 70 ἐδάφ. 3 τοῦ ἐνιαίου νόμου.

"Αρθρον 18.

"Εκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται νὰ ὁρίσῃ, ὅτι ἐργάσιμοί τινες ἡμέραι ἐξομοιοῦνται πρὸς τὰς νομίμους ἑορτὰς, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς ἀποδοχὴν ἢ πρὸς πληρωμὴν καὶ πάσας τὰς ἄλλας πράξεις τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν συναλλαγματικήν.

"Αρθρον 19.

"Εκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δύναται νὰ ὁρίσῃ τὴν ὀνομασίαν, ἣν θέλουσιν υἱοθετήσῃ οἱ ἐγχώριοι νόμοι διὰ τοὺς τίτλους περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 75 τοῦ ἑνιαίου νόμου ἢ ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς τίτλους τούτους πάσης εἰδικῆς ὀνομασίας, ἀρκεῖ οὗτοι νὰ περιέχωσι τὴν ρητὴν μνείαν, ὅτι εἶναι εἰς διαταγήν.

Article 13.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire en ce qui concerne les lettres de change qui sont à la fois émises et payables sur son territoire, que le taux d'intérêt, dont il est question à l'article 48, numéro 2 et à l'article 49, numéro 2 de la loi uniforme, pourra être remplacé par le taux légal en vigueur dans le territoire de cette Haute Partie contractante.

Article 14.

Par dérogation à l'article 48 de la loi uniforme chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté d'insérer dans la loi nationale une disposition prescrivant que le porteur peut réclamer à celui contre lequel il exerce son recours un droit de commission dont le montant sera déterminé par la loi nationale.

Il en est de même, par dérogation à l'article 49 de la loi uniforme, en ce qui concerne la personne qui, ayant remboursé la lettre de change, en réclame le montant à ses garants.

Article 15.

Chacune des Hautes Parties contractantes est libre de décider que, dans le cas de déchéance ou de prescription, il subsistera sur son territoire une action contre le tireur qui n'a pas fait provision ou contre un tireur ou un endosseur qui se serait enrichi injustement. La même faculté existe, en cas de prescription, en ce qui concerne l'accepteur qui a reçu provision ou se serait enrichi injustement.

Article 16.

La question de savoir si le tireur est obligé de fournir provision à l'échéance et si le porteur a des droits spéciaux sur cette provision reste en dehors de la loi uniforme.

Il en est de même pour toute autre question concernant la rapport sur la base duquel a été émise la traite.

Article 17.

C'est à la législation de chacune des Hautes Parties contractantes qu'il appartient de déterminer les causes d'interruption et de suspension de la prescription des actions résultant d'une lettre de change dont ses tribunaux ont a connaitre.

Les autres Hautes Parties contractantes ont la faculté de déterminer les conditions auxquelles elles reconnaitront de pareilles causes. Il en est de même de l'effet d'une action comme moyen de faire courir le delai de prescription prévu par l'article 70, alinéa 3 de la loi uniforme.

Article 18.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que certains jours ouvrables seront assimilés aux jours fériés légaux en ce qui concerne la présentation à l'acceptation ou au paiement et tous autres actes relatifs à la lettre de change.

Article 19.

Chacune des Hautes Parties contractantes peut déterminer la dénomination à adopter dans les lois nationales pour les titres visés à l'article 75 de la loi uniforme ou dispenser ces titres de toute dénomination spéciale pourvu qu'ils contiennent l'indication expresse qu'ils sont à ordre.

"Αρθρον 20.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1—18 τοῦ παρόντος παραρτήματος, αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν συναλλαγματικὴν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ γραμματίου εἰς διαταγήν.

"Αρθρον 21.

"Εκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ περιορίσῃ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τῆς Συμβάσεως μνημονευομένην ὑποχρέωσιν εἰς μόνας τὰς διατάξεις περὶ συναλλαγματικῆς καὶ νὰ μὴ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ τὰς διατάξεις περὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν τὰς περιεχομένας εἰς τὸν δεύτερον τίτλον τοῦ ἐνιαίου νόμου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ὑψηλὸν συμβαλλόμενον μέρος τὸ ἐπωφεληθὲν τῆς τοιαύτης ἐπιφυλάξεως θεωρεῖται ὡς συμβαλλόμενον μέρος μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν συναλλαγματικήν.

"Εκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ἐπιφυλάσσεται ὡσαύτως τὸ δικαίωμα, ἵνα τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τὸ γραμμάτιον εἰς διαταγὴν καταστήσῃ ἀντικείμενον εἰδικοῦ κανονισμοῦ, ὅστις θέλει εἶναι ἐντελῶς σύμφωνος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ 2 τίτλου τοῦ ἐνιαίου νόμου καὶ ὅστις θέλει ἐπαναλάβῃ τοὺς περὶ συναλλαγματικῆς κανόνας, εἰς οὓς γίνεται παραπομπὴ ὑπὸ μόνας τὰς τροποποιήσεις τὰς προκυπτούσας ἐκ τῶν ἄρθρων 75, 76, 77, 78 τοῦ ἐνιαίου νόμου καὶ τῶν ἄρθρων 19 καὶ 20 τοῦ παρόντος παραρτήματος.

"Αρθρον 22.

"Εκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν δικαιοῦται νὰ ἐκδώσῃ διατάξεις γενικὰς, ἐξαιρετικὰς, σχετικὰς πρὸς τὴν παράτασιν τῶν προθεσμιῶν τῶν ἀφορωσῶν τὰς συντηρητικὰς πράξεις τῶν ἀναγωγῶν καὶ πρὸς τὴν παράτασιν τῶν λήξεων.

"Αρθρον 23.

"Εκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων μερῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς ὑπὸ παντὸς ὑψηλοῦ συμβαλλομένου μέρους δυνάμει τῶν ἄρθρων 1—4, 6, 8—16 καὶ 18—21 τοῦ παρόντος παρατήματος γενομένας ἀποδεκτὰς διατάξεις.

3136

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν συμβάσεως «περὶ ἑνιαίου νόμου περὶ συν)κῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν, οἱ ὑπογεγραμμένοι, προσηκόντως ἐξουσιοδοτημένοι, συνεφώνησαν τὰ ἑπόμενα.

Α'.

Τὰ μέλη τῆς ΚΤΕ. καὶ τὰ Κράτη μὴ μέλη, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ προβῶσιν πρὸ τῆς πρώτης Σεπτεμβρίου 1932 εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς εἰρημένης συμβάσεως, ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπευθύνωσι ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς ΚΤΕ., γνωρίζοντα αὐτῷ, τὴν κατάστασιν ἐν τῇ ὁποίᾳ ταῦτα εὑρίσκονται σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐπικυρώσεως

Β'.

Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην Νοεμβρίου 1932 αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου VI ἐδάφ. 1 προβλεπόμεναι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως δὲν ἐπληρώθησαν, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς ΚΤΕ. θέλει συγκαλέσει συνεδρίασιν τῶν μελῶν τῆς ΚΤΕ. καὶ τῶν Κρατῶν μὴ μελῶν, τῶν ὑπογραψάντων τὴν σύμβασιν ἢ τῶν προσχωρησάντων εἰς αὐτήν.

Ἡ συνεδρίασις αὕτη θέλει ἔχει ὡς θέμα τὴν ἐξέτασιν τῆς

Article 20.

Les dispositions des articles 1 à 18 de la présente annexe, relatives à la lettre de change, s'appliquent également au billet à ordre.

Article 21.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de restreindre l'engagement mentionné dans l'article premier de la Convention aux seules dispositions sur la lettre de change et de ne pas introduire dans son territoire les dispositions sur le billet à ordre contenues dans le titre II de la loi uniforme. Dans ce cas, la Haute Partie contractante qui a profité de cette réserve ne sera considérée comme partie contractante que pour ce qui concerne la lettre de change.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve également la faculté de faire des dispositions concernant le billet à ordre l'objet d'un règlement spécial qui sera entièrement conforme aux stipulations du titre II de la loi uniforme et qui reproduira les règles sur la lettre de change auquelles il est renvoyé, sous les seules modifications résultant des articles 75, 76, 77 et 78 de la loi uniforme et des articles 19 et 20 de la présente annexe.

Article 22.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté d'édicter des dispositions exceptionnelles d'ordre général relatives à la prorogation des délais concernant les actes conservatoires des recours et à la prorogation des échéances.

Article 23.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage à reconnaitre les dispositions adoptés par toute Haute Partie contractante en vertu des articles 1 à 4 6, 8 à 16 et 18 à 21 de la présente annexe.

PROTOCOLE DE LA CONVENTION

Au moment de procéder à la signature de la Convention, en date de ce jour, portant loi uniforme sur les lettres de change et billets à ordre, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes :

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1932 le dépôt de leur ratification sur ladite Convention s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations pour lui faire connaitre la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1932, les conditions prévues à l'article VI, alinéa 1, pour l'entrée en vigueur de la Convention, ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des Nations convoquera une réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres qui auraient signé la Convention ou y auraient adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la

καταστάσεως καὶ τῶν τυχὸν λητέων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς.

Γ'.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη θ' ἀνακοινώσωσιν ἀμοιβαίως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν τὰς νομοθετικὰς διατάξεις αἵτινες θὰ τεθῶσιν ὑπ' αὐτῶν ἐν ταῖς ἰδίαις χώραις σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως.

Πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ ἑβδόμῃ Ἰουνίου 1930 εἰς μοναδικὸν ἔγγραφον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς ΚΤΕ.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς πάντα τὰ Μέλη τῆς ΚΤΕ καὶ πρὸς πάντα τὰ Κράτη μὴ Μέλη τ' ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ταύτην.

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαί).

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεων τινῶν Νόμων ἐπὶ τῶν συν)κῶν καὶ τῶν γραμματίων εἰς διαταγήν.

(Μετὰ πρωτοκόλλου)

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους.

Ὁ Ὁμοσπονδιακὸς Πρόεδρος τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Βέλγων.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βραζιλίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Κολομβίας.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆ ςΠολωνίας διὰ τὴν ἐλευθέραν πόλιν τοῦ Δάντσιγ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τοῦ Ἰσημερινοῦ.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἱσπανίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Φινλανδίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Αὐτοῦ Γαληνοτάτη Ὑψηλότης ὁ Ἀντιβασιλεὺς τοῦ Βασιλείου τῆς Οὐγγαρίας.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας.

Ἡ Αὐτῆς Βασιλικὴ Ὑψηλότης ἡ Μεγάλη Δούκισσα τοῦ Λουξεμβούργου.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Νορβηγίας.

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τοῦ Περοῦ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Πολωνίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Πορτογαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας.

Τὸ Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλβετίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Τσεχοσλοβακικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῆς Γιουγκοσλαβίας.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ καθιερώσωσι κανόνας πρὸς ἐπίλυσιν συγκρούσεων τινῶν νόμων ἐπὶ συν)κῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγήν, ὥρισαν ὡς πληρεξουσίους αὐτῶν τοὺς ἑξῆς :

("Εκονται τὰ ὀνόματα τῶν πληρεξουσίων)

οἵτινες, ἀφοῦ ἀνεκοίνωσαν τὰ πληρεξούσια αὐτῶν εὑρεθέντα ἐν τάξει, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα.

situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement, dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le sept juin mil neuf cent trente en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

(Suivent les signatures des plénipotentiaires)

CONVENTION

destinée à régler certains conflits de lois en matière de lettres de change et de billets à ordre.

(Avec Protocole)

Le Président du Reich Allemand.

Le Président fédéral de la République d'Autriche.

Sa Majesté le Roi des Belges.

Le Président de la République des Etats--Unis du Brésil.

Le Président de la République de Colombie.

Sa Majesté le Roi de Danemark.

Le Président de la République de Pologne, pour la Ville libre de Dantzig.

Le Président de la République de l'Equateur.

Sa Majesté le Roi d'Espagne.

Le Président de la République de Finlande.

Le Président de la République Française.

Le Président de la République Hellénique.

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie.

Sa Majesté le Roi d'Italie.

Sa Majesté l'Empereur du Japon.

Son Altesse Royale la Grande-Duchesse de Luxembourg.

Sa Majesté le Roi de Norvège.

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas.

Le Président de la République du Pérou.

Le Président de la République de Pologne.

Le Président de la République portugaise.

Sa Majesté le Roi de Suède.

Le Conseil fédéral suisse.

Le Président de la République Tchécoslovaque.

Le Président de la République Turque.

Sa Majesté le Roi de Yougoslavie.

Désireux d'adopter des règles pour résoudre certains conflits de lois en matière de lettre de change et de billet à ordre, ont désigné pour leurs plénipotentiaires savoir :

(Suivent les noms des plénipotentiaires)

lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως νὰ ἐφαρμόζωσι διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν κατωτέρω ἀπαριθμουμένων συγκρούσεων νόμων, ἐπὶ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίων εἰς διαταγήν, τοὺς εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα κανόνας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἱκανότης τοῦ προσώπου ὅπερ ὑποχρεοῦται ἐκ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγήν, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου αὐτοῦ Νόμου. Ἐὰν ὁ ἐγχώριος οὗτος νόμος κηρύξῃ ἐφαρμοστέον τὸν νόμον ἄλλης χώρας, ἐφαρμόζεται ὁ τελευταῖος οὗτος Νόμος.

Τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνίκανον κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ νόμον, ὑποχρεοῦται, ἐν τούτοις ἐγκύρως, ἐὰν ὑπέγραψεν ἐν τῷ ἐδάφει χώρας κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς ὁποίας τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶναι ἱκανόν.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δικαιοῦται νὰ μὴ ἀναγνωρίζῃ τὸ κῦρος τῆς ἐν συναλλαγματικῇ καὶ ἐν γραμματίῳ εἰς διαταγὴν ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως ὑπό τινος τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ καὶ ἥτις θὰ ἐθεωρεῖτο ἰσχυρὰ ἐν τῷ ἐδάφει τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ καὶ ἥτις θὰ ἐθεωρεῖτο ἰσχυρὰ ἐν τῷ ἐδάφει τῶν ἄλλων ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν, μόνον κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 3.

Ὁ τύπος τῶν ἐκ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν ὑποχρεώσεων ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς χώρας ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας αἱ ὑποχρεώσεις αὗται ἀνελήφθησαν δι' ὑπογραφῆς.

Ἐν τούτοις, ἐὰν αἱ ἐκ συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν δι' ὑπογραφῆς ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις δὲν εἶναι ἰσχυραὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀλλὰ εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους ἔνθα ὑποχρέωσις μεταγενεστέρα ἀνελήφθη δι' ὑπογραφῆς, τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ πρῶται ὑποχρεώσεις εἶναι κατὰ τύπους ἄκυροι δὲν αἴρει τὸ κῦρος τῆς μεταγενεστέρας ὑποχρεώσεως.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν δικαιοῦται νὰ ὁρίσῃ ὅτι αἱ ἐκ συναλλαγματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις ὑπὸ ὑπηκόου γὴν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναληφθεῖσαι ὑποχρεώσεις ὑπὸ ὑπηκόου αὐτοῦ, εἶνε ἰσχυραὶ ἔναντι ἑτέρου ὑπηκόου τοῦ ἐν τῷ ἐδάφει αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἀνελήφθησαν κατὰ τὸν τύπον τὸν ὑπὸ τοῦ ἐγχωρίου Νόμου προβλεπόμενον.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἀποδέκτου συναλλαγματικῆς καὶ τοῦ ἐκδότου γραμματίου εἰς διαταγὴν ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς χώρας, ἔνθα οἱ τίτλοι οὗτοι εἶναι πληρωτέοι.

Τὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα παράγουσιν αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἄλλων ἐκ συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν ὑπολλων ἐκ συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγὴν ὑποχρέων ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου τῆς χώρας, ἔνθα αἱ ὑπογραφαὶ αὗται ἐτέθησαν.

Ἄρθρον 5.

Αἱ προθεσμίαι τῆς ἀσκήσεως τῆς ἀναγωγῆς ρυθμίζονται διὰ πάντας τοὺς ὑπογραφεῖς ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου.

Ἄρθρον 6.

Ὁ νόμος τοῦ τόπου τῆς ἐκδόσεως τοῦ τίτλου ρυθμίζει τὸ ζήτημα ἐὰν ὁ κομιστὴς συναλλαγματικῆς ἀποκτᾷ τὴν ἀπαίτησιν, δι' ἣν ἐγένετο ἡ ἔκδοσις τοῦ τίτλου.

Ἄρθρον 7.

Ὁ νόμος τῆς χώρας ἔνθα εἶναι πληρωτέα ἡ συναλλαγματικὴ ρυθμίζει τὸ ζήτημα, ἐὰν ἡ ἀποδοχὴ δύναται νὰ περιορισθῇ

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent, les unes vis-àvis des autres, à appliquer pour la solution des conflits de lois ci-dessous énumérés, en matière de lettre de change et de billets à orde, les règles indiquées dans les articles suivants.

Article 2.

La capacité d'une personne pour s'engager par lettre de change et billet à ordre est déterminée par sa loi nationale. Si cette loi nationale déclare compétente la loi d'un autre pays, cette dernière loi est appliquée.

La personnne qui serait incapable, d'après la loi indiquée par l'alinéa précédent est, néanmoins, valablement tenue, si la signature a été donnée sur le territoire d'un pays d'après la législation duquel la personne aurait été capable.

Chacune des Hautres Parties contractantes a la faculté de ne pas reconnaitre la validité de l'engagement pris en matière de lettre de change et de billet à ordre par l'un de ses ressortissants et qui ne serait tenu pour valable dans le territoire des autres Hautes Parties contractantes que par application de l'alinéa précédent du présent article.

Article 3.

La forme des engagements pris en matière de lettre de change et de billet à ordre est réglée par la loi du pays sur le territoire duquel ces engagements ont été souscrits.

Capendant, si les engagements souscrits sur une lettre de change ou un billet à ordre ne sont pas valables d'après les dispositions de l'alinéa précédent, mais qu'ils soient conformes à la législation de l'Etat où un engagement ultérieur a été souscrit, la circonstance que les premiers engagements sont irréguliers en la forme n'infirme pas la validité de l'engagement ultérieur.

Chacune des Hautes Parties contractantes a la faculté de prescrire que les engagements pris en matière de lettre de change et de billet à ordre à l'étranger par un de ses ressortissants seront valables à l'égard d'un autre de ses ressortissants sur son territoire pourvu qu'ils aient été pris dans la forme prévue par la loi nationale.

Article 4.

Les effets des obligations de l'accepteur d'une lettre de change et du souscripteur d'un billet à ordre sont déterminés par la loi du lieu où ces titres sont payables.

Les effets que produisent les signatures des autres obligés par lettre de change ou billet à ordre sont déterminés par la loi du pays sur le territoire duquel les signatures ont été données.

Article 5.

Les délais de l'exercice de l'action en recours restent déterminés pour tous les signataires par la loi du lieu de la création du titre.

Article 6.

La loi du lieu de la création du titre détermine si le porteur d'une lettre de change acquiert la créance qui a donné lieu à l'émission du titre.

Article 7.

La loi du pays où la lettre de change est payable règle la question de savoir si l'acceptation peut être

εἰς μέρος τοῦ ποσοῦ ἢ ἐὰν ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται ἢ μὴ νὰ δεχθῇ μερικὴν πληρωμήν.

Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται, ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν γραμματίου εἰς διαταγήν.

Ἄρθρον 8.

Ὁ τύπος καὶ αἱ προθεσμίαι τοῦ διαμαρτυρικοῦ ὡς καὶ ὁ τύπος τῶν ἄλλων πράξεων τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἄσκησιν ἢ πρὸς διατήρησιν τῶν δικαιωμάτων ἐκ συναλλαγματικῆς ἢ γραμματίου εἰς διαταγήν, ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν νόμων τῆς χώρας, ἐν τῷ ἐδάφει τῆς ὁποίας συντάσσεται τὸ διαμαρτυρικὸν ἢ ἐνεργεῖται ἡ περὶ ἧς πρόκειται πρᾶξις.

Ἄρθρον 9.

Ὁ νόμος τῆς χώρας, ἔνθα εἶναι πληρωτέα ἡ συναλλαγματικὴ ἢ τὸ γραμμάτιον εἰς διαταγήν, ρυθμίζει τὰ ληπτέα μέτρα ἐπὶ ἀπωλείας ἢ κλοπῆς τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τοῦ γραμματίου εἰς διαταγήν.

Ἄρθρον 10.

Ἕκαστον τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἐφαρμόσῃ τὰς ἀρχὰς τοῦ διεθνοῦς ἰδιωτικοῦ δικαίου τὰς ὑπὸ τῆς παρούσης συμβάσεως καθιερουμένας ἐφ' ὅσον πρόκειται :

1) Περὶ ὑποχρεώσεως ἀναληφθείσης ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τινὸς τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

2) Περὶ νόμου ἐφαρμοστέου κατὰ τὰς ἀρχὰς ταύτας καὶ ὅστις δὲν θὰ ἦτο νόμος τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἐν τῷ ἐδάφει ἑκάστου τῶν ὑψηλῶν συμβαλλομένων Μερῶν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐκδεδομένων ἤδη κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παροῦσα σύμβασις, ἧς τὸ Γαλλικὸν καὶ τὸ Ἀγγλικὸν κείμενον ἔχουσιν ἴσην ἰσχύν, φέρει τὴν σημερινὴν χρονολογίαν.

Δύναται νὰ ὑπογραφῇ μεταγενέστερον μέχρι τῆς 6ης Σεπτεμβρίου 1930 ὑπὸ παντὸς μέλους τῆς ΚΤΕ. καὶ ὑπὸ παντὸς Κράτους μὴ μέλους.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἐπικυρωθεῖ.

Αἱ ἐπικυρώσεις θέλουσι κατατεθῇ πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1932 παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τῆς ΚΤΕ. ὅστις θέλει ἀμέσως γνωρίσει τὴν λῆψιν αὐτῶν πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς ΚΤΕ. καὶ πρὸς τὰ Κράτη τὰ μὴ Μέλη, τὰ μετέχοντα τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 14.

Ἀπὸ τῆς ἕκτης Σεπτεμβρίου 1930 πᾶν μέλος τῆς ΚΤΕ. καὶ πᾶν Κράτος μὴ μέλος δύναται νὰ προσχωρήσῃ.

Ἡ προσχώρησις σῦτη πραγματοποιεῖται διὰ γνωστοποιήσεως πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς ΚΤΕ. κατατιθεμένης εἰς τ' ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ κοινοποιήσῃ ἀμέσως τὴν κατάθεσιν ταύτην πρὸς ἅπαντας οἵτινες θὰ ἔχουσιν ὑπογράψει τὴν παροῦσαν σύμβασιν ἢ θὰ ἔχουσι προσχωρήσῃ εἰς αὐτήν.

Ἄρθρον 15.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει ἰσχύσει μόνον, ὅταν ἐπικυρώσωσιν αὐτὴν ἢ προσχωρήσωσιν εἰς αὐτὴν ἑπτὰ μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ Κράτη μὴ μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων, δέον νὰ καταλέγωνται

restreinte à une partie de la somme ou si le porteur est tenu ou non de recevoir un paiement partiel.

La même règle s'applique quant au paiement en matière de billet à ordre.

Article 8.

La forme et les délais du protêt, ainsi que la forme des autres actes nécessaires à l'exercice ou à la conservation de droits en matière de lettre de change et de billet à ordre, sont réglés par les lois du pays sur le territoire duquel doit être dressé le protêt ou passé l'acte en question.

Article 9.

La loi du pays où la lettre de change ou le billet à ordre sont payables détermine les mesures à prendre en cas de perte ou de vol de la lettre de change ou du billet à ordre.

Article 10.

Chacune des Hautes Parties contractantes se réserve la faculté de ne pas appliquer les principes de droit international privé consacrés par la présente Convention en tant qu'il s'agit :

1. D'une engagement pris hors du territoire d'une des Hautes Parties contractantes :

2. D'une loi qui serait applicable d'après ces principes et qui ne serait pas celle d'une des Hautes Parties contractantes.

Article 11.

Dans le territoire de chacune des Hautes Parties contractantes, les dispositions de la présente Convention ne seront pas applicables aux lettres de change et aux billets à ordre déjà créés au moment de la mise en vigueur de la présente Convention.

Article 12.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour.

Elle pourra être signée ultérieurement jusqu'au 6 septembre 1930 au nom de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat non membre.

Article 13.

La présente Convention sera ratifiée.

Les instruments de ratification seront déposés avant le 1er septembre 1932 auprès du Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera immédiatement la réception à tous les Membres de la Société des Nations et aux Etats non membres parties à la présente Convention.

Article 14.

A partir du 6 septembre 1930, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre pourront y adhérer.

Cette adhésion s'effectuera par une notification au Secrétaire général de la Société des Nations pour être déposée dans les archives du Secrétariat.

Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous ceux qui auront signé ou adhéré à la présente Convention.

Article 15.

La présente Convention n'entrera en vigueur que lorsqu'elle aura été ratifiée ou qu'il y aura été adhéré au nom de sept Membres de la Société des Na-

τρία μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. ἀντιπροσωπευόμενα μονίμως εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἡ χρονολογία τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος εἶναι ἡ ἐννενηκοστὴ ἡμέρα, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. λῆψιν τῆς ἑβδόμης ἐπικυρώσεως ἢ προσχωρήσεως, συμφώνως πρὸς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κ.Τ.Ε. προβαίνων εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 13 καὶ 14 προβλεπομένας γνωστοποιήσεις σημειοῖ εἰδικῶς, ὅτι ἔχουσι ληφθῇ αἱ προβλεπόμεναι ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπικυρώσεις ἢ προσχωρήσεις.

Ἄρθρον 16.

Ἑκάστη ἐπικύρωσις ἢ προσχώρησις ἐπερχομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 15 ἐπάγεται τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐννενηκοστῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν χρονολογίαν τῆς λήψεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε.

Ἄρθρον 17.

Ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν δύναται νὰ καταγγελθῇ πρὸ τῆς παρελεύσεως προθεσμίας δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς διὰ τὸ μέλος τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ διὰ τὸ Κράτος τοῦτο μὴ μέλος. Ἡ καταγγελία αὕτη παράγει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἀπὸ τῆς ἐννενηκοστῆς ἡμέρας, ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθήσῃ τὴν λῆψιν παρὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένης γνωστοποιήσεως.

Πᾶσα καταγγελία ἀνακοινοῦται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κ.Τ.Ε. εἰς πάντα τὰ ἄλλα ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη.

Πᾶσα καταγγελία ἐπάγεται ἀποτελέσματα μόνον, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑψηλὸν συμβαλλόμενον Μέρος, ὑπὸ τοῦ ὁποίου αὕτη ἐγένετο.

Ἄρθρον 18.

Πᾶν μέλος τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ πᾶν Κράτος μὴ μέλος ἔναντι τοῦ ὁποίου ἡ παροῦσα σύμβασις εἶναι ἐν ἰσχύϊ, δύναται ν' ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε. ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τοῦ τετάρτου ἔτους τοῦ ἐπακολουθήσαντος τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως, αἴτησιν σκοποῦσαν τὴν ἀναθεώρησίν τινων ἢ πασῶν τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως ταύτης.

Ἐὰν τοιαύτη αἴτησις ἀνακοινωθεῖσα πρὸς τὰ ἄλλα Μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. ἢ Κράτη μὴ μέλη, μεθ' ὧν ἡ σύμβασις εἶναι τότε ἐν ἰσχύϊ, ὑποστηρίζεται ἐντὸς ἔτους ὑπὸ ἓξ τουλάχιστον ἐκ τούτων, τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. ἀποφασίζει, ἐὰν ὑπάρχῃ περίπτωσις συγκλήσεως Συνδιασκέψεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 19.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται νὰ δηλώσωσι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὑπογραφῆς, τῆς ἐπικυρώσεως ἢ τῆς προσχωρήσεως, ὅτι διὰ τῆς ὑπ' αὐτῶν ἀποδοχῆς τῆς παρούσης συμβάσεως οὐδεμίαν ἐννοοῦσι ν' ἀναλάβωσιν ὑποχρέωσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὸ σύνολον ἢ μέρος τῶν ἀποικιῶν των, Προτεκτοράτων των, Χωρῶν τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἢ τὴν ἐντολὴν αὐτῶν· ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ παροῦσα σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται ἐκ τῶν Χωρῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ ἀντικείμενον τοιαύτης δηλώσεως.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται μεταγενέστερον νὰ γνωστοποιήσωσι πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὅτι ἐννοοῦσι νὰ ἐφαρμόσωσι τὴν παροῦσαν σύμβασιν εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς οἱονδήποτε μέρος τῶν Χωρῶν αὐτῶν, αἵτινες ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προβλεπομένης δηλώσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς τὰς ἐν τῇ γνωστοποιήσει διαλαμβα-

tions ou Etats non membres, parmi lesquels devront figurer trois des Membres de la Société des Nations représentés d'une manière permanente au Conseil.

La date de l'entrée en vigueur sera le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la réception par le Secrétaire général de la Société des Nations de la septième ratification ou adhésion, conformément à l'alinéa premier du présent article.

Le Secrétaire général de la Société des Nations, en faisant les notifications prévues aux articles 13 et 14, signalera spécialement que les ratifications ou adhésions visées à l'alinéa premier du présent article ont été recueillies.

Article 16.

Chaque ratification ou adhésion qui interviendra après l'entrée en vigueur de la Convention conformément à l'article 15 sortira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date de sa réception par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 17.

La présente Convention ne pourra être dénoncée avant l'expiration d'un délai de deux ans à partir de la date à laquelle elle sera entrée en vigueur pour ce Membre de la Société des Nations ou pour cet Etat non membre; cette dénonciation produira ses effets dès le quatre-vingt-dixième jour suivant la réception par le Secrétaire général de la notification à lui adressée.

Toute dénonciation sera commmuniquée immédiatement par le Secrétaire général de la Société des Nations à toutes les autres Hautes Parties contractantes.

Chaque dénonciation n'aura d'effet qu'en ce qui concerne la Haute Partie contractante au nom de laquelle elle aura été faite.

Article 18.

Tout Membre de la Société des Nations et tout Etat non membre à l'égard duquel la présente Convention est en vigueur, pourra adresser au Secrétaire général de la Société des Nations, des l'expiration de la quatrième année suivant l'entrée en vigueur de la Convention, une demande tendant à la revision de certaines ou de toutes les disposotions de cette Convention.

Si une telle demande, commmuniquée aux autres Membres de la Société des Nartions ou Etats non membres entre lesquels la Convention est alors en vigueur, est appuyée dans un délai d'un an, par au moins six d'entre eux, le Conseil de la Société des Nations décidera s'il y a lieu de convoquer une Conférence à cet effet.

Article 19.

Les Hautes Parties contractantes peuvent déclarer au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, que, par leur accaptation de la présente Convention, elles n'entendent assumer aucune obligation en ce qui concerne l'ensemble ou toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la présente Convention ne sera pas applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration.

Les Hautes Parties contractantes pourront, dans la suite, notifier au Secrétaire général de la Société des Nations qu'elles entendent rendre la présente Convention applicable à l'ensemble ou à toute partie de leurs territoires ayant fait l'objet de la déclaration prévue à l'alinéa précédent. Dans ce cas, la Convention s'appliquera aux teritoires visés dans la notification

νειμένας χώρας ἐννενήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν λῆψιν τῆς γνωστοποιήσεως ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ὡσαύτως τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται ἐν πάσῃ στιγμῇ νὰ δηλώσωσιν, ὅτι ἐννοοῦσιν, ὅτι ἡ παροῦσα σύμβασις παύει ἐφαρμοζομένη εἰς τὸ σύνολον ἢ εἰς οἱονδήποτε μέρος τῶν ἀποικιῶν αὐτῶν, προτεκτοράτων ἢ χωρῶν τελουσῶν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν ἢ ἐντολὴν αὐτῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σύμβασις παύει ἐφαρμοζομένη εἰς τὰς χώρας, αἵτινες ἀποτελοῦν ἀντικείμενον τοιαύτης δηλώσεως, ἓν ἔτος μετὰ τὴν λῆψιν τῆς τελευταίας ταύτης ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἄρθρον 20.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θέλει καταχωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, θέλει δ' αὖτη μεταγενέστερον δημοσιευθῇ, εὐθὺς ὡς τοῦτο καταστεῖ δυνατόν, ἐν τῇ συλλογῇ τῶν συμβάσεων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Πρὸς βεβαίωσιν οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τὴν ἑβδόμην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ (1930) ἔτους εἰς μοναδικὸν ἔγγραφον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς πάντα τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ πρὸς πάντα τὰ Κράτη τὰ μὴ μέλη, τὰ ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν συμβάσεως «περὶ κανονισμοῦ συγκρούσεων τινων νόμων ἐπὶ τῶν περὶ συν)κῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγήν, οἱ ὑπογεγραμμένοι, προσηκόντως ἐξουσιοδοτημένοι, συνεφώνησαν τὰ ἑπόμενα:

Α'.

Τὰ μέλη τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τὰ Κράτη μὴ μέλη, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ προβῶσι πρὸ τῆς πτώτης Σεπτεμβρίου 1932 εἰς τὴν κατάθεσιν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς εἰρημένης συμβάσεως, ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπευθύνωσιν ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἀνακοίνωσιν πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα τῆς Κ.Τ.Ε., γνωρίζοντα αὐτῷ, τὴν κατάστασιν ἐν τῇ ὁποίᾳ ταῦτα εὑρίσκονται σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐπικυρώσεως.

Β'.

Ἐὰν κατὰ τὴν πρώτην Νοεμβρίου 1932 αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου VI ἐδάφ. 1 προβλεπόμεναι προϋποθέσεις διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως δὲν ἐπληρώθησαν, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Κ.Τ.Ε. θέλει συγκαλέσει συνεδρίασιν τῶν μελῶν τῆς Κ. Τ.Ε. καὶ τῶν Κρατῶν μὴ μελῶν, τῶν ὑπογραψάντων τὴν σύμβασιν ἢ τῶν προσχωρησάντων εἰς αὐτήν.

Ἡ συνεδρίασις αὕτη θέλει ἔχει ὡς θέμα τὴν ἐξέτασιν τῆς καταστάσεως καὶ τῶν τυχὸν ληπτέων μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς.

Γ'.

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα Μέρη θ' ἀνακοινώσωσιν ἀμοιβαίως ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν τὰς νομοθετικὰς διατάξεις αἵτινες θὰ τεθῶσιν ὑπ' αὐτῶν ἐν ταῖς ἰδίαις χώραις σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως.

Πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν τὸ παρὸν πρωτόκολλον.

Ἐγένετο ἐν Γενεύῃ τῇ ἑβδόμῃ Ἰουνίου 1930 εἰς μοναδικὸν ἔγγραφον, ὅπερ θὰ κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γραμματείας τῆς Κ.Τ.Ε.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον θὰ διαβιβασθῇ πρὸς πάντα τὰ Μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ πρὸς πάντα τὰ Κράτη μὴ Μέλη τ' ἀντιπροσωπευθέντα εἰς τὴν Συνδιάσκεψιν ταύτην.

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαί).

quatre-vingt-dix jours après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

De même, les Hautes Parties contractantes peuvent à tout moment déclarer qu'elles entendent que la présente Convention cesse de s'appliquer à l'ensemble ou à toute partie de leurs colonies, protectorats ou territoires placés sous leur suzeraineté ou mandat; dans ce cas, la Convention cessera d'être applicable aux territoires faisant l'objet de pareille déclaration un an après la réception de cette dernière par le Secrétaire général de la Société des Nations.

Article 20.

La présente Convention sera enregistrée par le Secrétaire général de la Société des Nations dès son entrée en vigueur. Elle sera ultérieurement publiée aussitôt que possible au Recueil des Traités de la Société des Nations.

En foi de quoi les Plénipotentiaires susnommés ont signé la présente Convention.

Fait à Genève le sept juin mil neuf cent trente, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à touts les Etats non membres représentés à la Conférence.

(Suivent les Signatures des plénipotentiaires)

Protocole de la Convention.

Au moment de procéder à la signature de la Convention en date de ce jour, destinée à régler certains conflits de lois en matière de lettre de change et de billet à ordre, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus des dispositions suivantes.

A.

Les Membres de la Société des Nations et les Etats non membres qui n'auraient pas été en mesure d'effectuer avant le 1er septembre 1932 de dépôt de leur ratification sur ladite Convention s'engagent à adresser, dans les quinze jours suivant cette date, une communication au Secrétaire général de la Société des Nations, pour lui faire connaitre la situation dans laquelle ils se trouvent en ce qui concerne la ratification.

B.

Si, à la date du 1er novembre 1932, les conditions prévues à l'article 15, alinéa 1, pour l'entrée en vigueur de la Convention, ne sont pas remplies, le Secrétaire général de la Société des Nations convoquera une réunion des Membres de la Société des Nations et des Etats non membres qui auraient signé la Convention ou y auraient adhéré.

Cette réunion aura pour objet l'examen de la situation et des mesures à prendre, le cas échéant, pour y faire face.

C.

Les Hautes Parties contractantes se communiqueront réciproquement dès leur mise en vigueur, les dispositions législatives qu'elles établiront sur leurs territoires respectifs en exécution de la Convention.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ont signé le présent Protocole.

Fait à Genève, le sept juin mil neuf cent trente, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations copie conforme en sera transmise à tous les Membres de la Société des Nations et à tous les Etats non membres représentés à la Conférence.

(Suivent les signatures des plénipotentiaires)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΩΙΗ' τοῦ 1911 «περὶ ἀναστολῆς μικρῶν ποινῶν».

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΩΙΗ' «περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Ἡ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς δὲν ἀπαλλάσσει τὸν καταδικασθέντα τῆς πληρωμῆς τῶν δικαστικῶν δαπανῶν καὶ τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως. Αἱ παρεπόμεναι ὅμως πάσης ἀνεξαιρέτως φύσεως στερήσεις καὶ ἀνικανότητες ἀναστέλλονται μετὰ τῆς κυρίας ποινῆς καὶ ἀφίενται μετ' αὐτῆς. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ἀνασταλείσας».

Περὶ Ταμείου ἀσφαλίσεως τυπογράφων, λιθογράφων, βιβλιοδετῶν καὶ ἐν γένει ἐργατῶν τύπου.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀσφάλισις τῶν μισθῶν τῶν τυπογραφικῶν, λιθογραφικῶν καὶ βιβλιοδετικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἐργασιῶν τῆς χώρας κατὰ τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν λόγῳ σωματικῆς πάσχεως ἢ πνευματικῆς βλάβης, κατὰ τοῦ γήρατος καὶ τοῦ θανάτου δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ συνιστωμένου ἐνιαίου ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Πόροι τοῦ τοιούτου ὀργανισμοῦ εἶναι α) Τὸ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις 1)2 λεπτὸν ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν ἐφημερίδων, τὸ προβλεπόμενον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεως Τυπογράφων καὶ β) Αἱ παρὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος ὁρισθησόμεναι καταβολαὶ τῶν ἀσφαλιζομένων καὶ αἱ ἀντίστοιχοι εἰσφοραὶ ἐργοδοτῶν, ὧν ὅμως τὸ ποσοστὸν, ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐν τῷ νόμῳ 2868 καθοριζόμενον ὅριον.

Δι' ὁμοίων Διαταγμάτων καθορίζονται τὰ τῆς διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ συσταθησομένου ὀργανισμοῦ, αἱ παρ' αὐτοῦ χορηγηθησόμεναι παροχαί, τὰ εἰς αὐτὰς δικαιούμενα πρόσωπα καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀπονομῆς αὐτῶν.

Περὶ θέσεως ἐκτὸς ἀριθμῶν τῶν ἀποσπωμένων εἰς τὸν Ο.Λ.Π. ἀνωτέρων λιμενικῶν ἀξιωματικῶν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ δυνάμει τοῦ νόμου 4748 ἀποσπώμενοι εἰς τὸν Ο.Λ.Π. ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ δὲν συνυπολογίζονται εἰς τοὺς διὰ νόμου ὁριζομένους ἀριθμοὺς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

Ληγούσης ὁπωσδήποτε τῆς ἀποσπάσεώς των, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις εἰς τὸν βαθμόν των, καταλαμβάνουσι ταύτας αὐτοδικαίως, ἄλλως τίθενται εἰς διαθεσιμότητα ἐξ ἧς ἀνακαλοῦνται εἰς τὴν ἐνέργειαν εὐθὺς ὡς παρουσιασθῶσι θέσεις κεναὶ τοῦ βαθμοῦ των.

Ἄρθρον 2.

Αἱ κενούμεναι δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου θέσεις λιμενικῶν ἀξιωματικῶν, συνυπολογίζονται διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κατατακτέων λιμενικῶν δοκίμων ἐκ τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὸν ἄρτι διεξαχθέντα διαγωνισμὸν κατατάξεως τοιούτων.

Περὶ παροχῆς ἐκτάκτου ἐπιχορηγήσεως εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην Φρουρᾶς Ἀθηνῶν ἐκ δραχμῶν 3.000.000 διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισιᾶς κτιρίου της.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Χορηγεῖται εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην Φρουρᾶς Ἀθηνῶν, πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Κηφισιᾶς ἀνεγειρομένου ἰδιοκτήτου αὐτῆς μεγάρου, ἔκτακτος ἐπιχορήγησις δραχμῶν 3.000.000, ἐγγραφομένης πρὸς τοῦτο ἰσοπόσου πιστώσεως ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν τῆς χρήσεως 1931—1932.

Ἄρθρον 2.

1. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1932 παύει ἡ εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου πληρωμὴ ἐνοικίου οἰκήματος πρὸς χρῆσιν τῆς Στρατιωτικῆς Λέσχης Φρουρᾶς Ἀθηνῶν, τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῆς χρήσεως 1931—32 καὶ ὑπὸ κεφ. 8 ἄρθρ. 2 ἐγγεγραμμένης ἀντιστοίχου πιστώσεως παραμενούσης ἀδιαθέτου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν νόμων 4407 ἄρθρον 3 καὶ 4827 ἄρθρον 2.

2. Τὰ αὐτὰ ἄρθρα 3 τοῦ νόμου 4407 καὶ 2 τοῦ νόμου 4827 δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1931—32 καὶ ἐπὶ μίαν πενταετίαν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ κατὰ τὴν λῆξιν τῶν οἰκείων χρήσεων παραμένοντα ἀδιάθετα ὑπόλοιπα πιστώσεων διὰ δαπάνας ἐνοικίων ἐν γένει τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Γίνεται δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθὲν σχέδιον νόμου «περὶ στρατιωτικῆς σχολῆς ὑπαξιωματικῶν», ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον.

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2588 περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ τῶν ἀναπήρων ὑπαξιωματικῶν τοῦ πολέμου τοῦ 1897 καὶ τῶν ἀναπήρων φυματικῶν ὑπαξιωματικῶν συνεπείᾳ τραυμάτων πολέμου ληφθέντων κατὰ τοὺς πολέμους 1897, 1912, 1913 καὶ 1914—1923».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖα ΡΔ' τῆς 27 Ἰουνίου 1931 συνεδρίασιν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 2588 τοῦ 1921, ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931.

Ὡσαύτως ἡ ἰσχὺς τῆς 1ης παραγράφου τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ αὐτοῦ νόμου παρατείνεται μέχρι τῆς αὐτῆς χρονολογίας, διὰ τοὺς μετασχόντας τῆς ἐκστρατείας τῆς Μ. Ἀσίας μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφέδρου ἀνθυπασπιστοῦ καὶ τραυματισθέντας ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω μὲ τὸν βαθμὸν τοῦτον.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 2588 ἄρθρον 4 παράγραφος 1η ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως ὑπάγονται:

α') Ἐπιλοχίαι ἢ λοχίαι μόνιμοι, ἀνακατατεταγμένοι ἢ ἔφεδροι τραυματίαι τοῦ πολέμου 1897, ἐφ' ὅσον ἔφερον τὸν βαθμὸν τοῦτον κατὰ τὸν τραυματισμόν των καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον κριθῇ ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐν γένει στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῆς Α.Σ.Υ.Ε.

β') Οἱ ἀνάπηροι ὑπλαρχηγοὶ τραυματίαι τῶν διαφόρων ἐθνικῶν ἀγώνων, οἵτινες ὠνομάσθησαν ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνθυπασπισταὶ καὶ οἵτινες οὐδένὸς ἐτύχον μέχρι σήμερον εὐεργετήματος, ἐφ' ὅσον ἤθελον κριθῇ παρὰ τῆς Α. Υ. Σ. Ἐπιτροπῆς ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐν γένει στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

γ') Μόνιμοι ἢ ἔφεδροι ἀνθυπασπισταὶ καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ τραυματίαι τῶν πολέμων 1916—1923, ἐφ' ὅσον ἔφερον τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ κατὰ τὸν τραυματισμόν των καὶ ἤθελον κριθῇ ἀνίκανοι διὰ τὴν ἐν γένει στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῆς Α. Υ. Σ. Ἐπιτροπῆς.

δ') Οἱ παθόντες φυματίωσιν ὑπαξιωματικοὶ (ἐπιλοχίαι ἢ λοχίαι) μόνιμοι, ἀνακατατεταγμένοι ἢ ἔφεδροι τῆς ξηρᾶς συνεπείᾳ πολεμικοῦ τραύματος διαμπερούς τοῦ θώρακος, ἀνεξαρτήτως χρόνου τῆς ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω ὑπηρεσίας αὐτῶν κα-

θως καὶ οἱ παθόντες ῥωμαϊσιν συνεπείᾳ τῶν κακουχιῶν τοῦ πολέμου ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς τοῦ 4ου ἄρθρου τοῦ νόμου 4506 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν» ἐφ' ὅσον ἔφερον τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπαξιωματικοῦ (λοχίου ἢ ἐπιλοχίου) ἐν τῇ ζώνῃ τῶν πρόσω καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελον κριθῇ ἀνίκανοι παρὰ τῆς Α. Σ. Υ. Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου δικαιοθησομένους συντάξεως κατὰ τὸ ἐδάφ. 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 23 Νοεμβρίου 1925 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἕνεκα στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας» ἡ παροχὴ τῆς συντάξεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1931.

Ἄρθρον 4.

Ἡ σύνταξις τῶν ἀναπήρων ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ νόμου 2588 μεταβιβάζεται καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμων ἀνεξαρτήτως χρόνου τελέσεως τοῦ γάμου τούτων, πρὸ ἢ μετὰ τὸν τραυματισμὸν ἢ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ νοσήματος, τοῦ δικαιώματος τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκ τούτου ἀποβιωσάντων ἀρχομένου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ οἰκογένειαι ὑπαξιωματικῶν (λοχιῶν ἢ ἐπιλοχιῶν) ἀνακατατεταγμένων ἢ ἐφέδρων, φονευθέντων κατὰ τοὺς πολέμους 1912—1913 καὶ 1916—1923, καὶ προαχθέντων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ μονίμου ἢ ἐφέδρου μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τὸν ἐν πολέμῳ θάνατόν των, δικαιοῦνται συντάξεως τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Γίνεται ἰδ' ἀναστάσεως δεκτόν, διορθωθεισῶν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τυπογραφικῶν τινων ἀβλεψιῶν, εἰς ἃ ἄπαξ συζήτησιν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον:

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4436 «περὶ προλαμβανομένου εἰς τὸν Στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖα ΡΔ' τῆς 27 Ἰουνίου 1931 Συνεδρίασιν αὐτῆς.

Διὰ προσθήκης ἐδαφίου 6 εἰς τὴν 3 παράγραφον τοῦ ἄρθρου 6.

Τὸ ἄρθρον 3 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 3.

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ μονίμως χρησιμοποιουμένου εἰς τὸν Στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ ὁρίζεται μέχρι τοῦ κατωτέρου ἀριθμοῦ:

5 Γραματεῖς Στρατοδικείου
10 Ὑπογραμματεῖς Στρατοδικείου
5 Διερμηνεῖς
15 Γραφεῖς Στρατοδικείου
360 Γραφεῖς καὶ δακτυλογράφοι
20 Σχεδιασταὶ Α' τάξεως
33 Σχεδιασταὶ Β' τάξεως
3 Καλλιγράφοι
2. Λιθογράφοι Α' τάξεως
3 Λιθογράφοι Β' τάξεως
5 Βοηθοὶ λιθογράφων
2 Χαράκται Α' τάξεως
2 Χαράκται Β' τάξεως
2 Βοηθοὶ Χαρακτῶν
1 Μηχανουργὸς Τυπογράφος
2. Τυπογράφοι
1 Τσιγκογράφος
1 Φωτοτσιγκογράφος
2 Βιβλιοδέται
3 Βοηθοὶ βιβλιοδετῶν
1 Λειαντὴς
11 Ἠλεκτροτεχνῖται
6 Φωτογράφοι
12 Ράπται
10 Ὑποδηματοποιοὶ
4 Χαρτοθέται
3. Βοηθοὶ ἀναγλύφων
12 Κουρεῖς
247 Κλητῆρες
2 Ἐρευνήτριαι στρατιωτικῶν φυλακῶν
2 Κηπουροὶ
9 Θυρωροὶ
6 Οἰκουροὶ
12 Μάγειροι
24 Βοηθοὶ μαγείρων
30 Τραπεζοκόροι
6 Κλιβανεῖς ἀπολυμαντοὶ
42 Ράπτριαι
280 Καθαρίστριαι
5 Ὡρολογοποιοὶ
10 Τηλεφωνήτριαι

Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν παρὰ ταῖς Πρεσβείαις Στρατιωτικῶν ἀκολούθων δύνανται νὰ προσληφθῶσιν κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἰδιῶται γραφεῖς μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ πέντε, ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ ὁριζομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου καὶ ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 4.000 δραχμὰς μηνιαίως.

Οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν θέσιν ταύτην γραφεῖς θεωροῦνται καλῶς διορισθέντες καὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀφ' ἧς διωρίσθησαν. Περὶ τοῦ ἐφεξῆς χορηγητέου αὐτοῖς μισθοῦ θὰ ἀποφασίσῃ τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὁ ἀνωτέρω ἀριθμὸς τοῦ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει δύναται νὰ μειωθῇ ἀναλόγως τῶν παρουσιασθησομένων ἀναγκῶν διὰ Π. Δ. προκαλουμένου ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὸ ἄρθρον 4 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 4.

Ἡ εἰς τὰς Μονάδας καὶ Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ κατανομὴ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ ὁρίζεται ἑκάστοτε δι' εἰδικῶν πινάκων κατανομῆς ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ δυναμένων νὰ μεταβληθῶσι δι' αὐξομειώσεως, βάσει πάντοτε τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀριθμοῦ καὶ ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε ἀναφυομένων ἀναγκῶν.

Τὸ ἄρθρον 5 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 5.

Ὅπως διορισθῇ τις ὡς ὑπάλληλος ἢ ἐργάτης ἔν τινι Μονάδι ἢ Ὑπηρεσίᾳ τοῦ Στρατοῦ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἐν αὐτῇ χηρεύουσα θέσις, ἀπαιτεῖται:

1) Νὰ εἶναι Ἕλλην ὑπήκοος.
2) Νὰ ἔχῃ συμπεπληρωμένον τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του.
3) Νὰ μὴ ἔχῃ καταδικασθῇ εἰς ἐγκληματικὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν ποινὴν συνεπαγομένην στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων.
4) Νὰ ἐκπληρῶνται οἱ περιορισμοὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.
5) Νὰ εἶναι ὑγιής.
6) Νὰ ἔχῃ ἐκτελέσει τὴν στρατιωτικήν του ὑποχρέωσιν, ἐφ' ὅσον ὑποχρεοῦται εἰς τοιαύτην.

Τὸ ἄρθρον 6 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 6.

1. Γραμματεὺς Στρατοδικείου διορίζεται μόνον ὅστις ἔχει δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου ἢ, ἐλλείψει διπλώματος, δεκαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ θέσει ὑπογραμματέως Στρατοδικείου.

2. Ὑπογραμματεὺς Στρατοδικείου διορίζεται μόνον ὅστις ἔχει τοὐλάχιστον ἐπὶ τριετίαν φοιτήσει εἰς Νομικὴν Σχολὴν Πανεπιστημίου ἢ ἔχει χρηματίσει ἐπὶ τετραετίαν ὡς ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς Δικαστηρίου ἢ Εἰσαγγελίας.

3. Γραφεὺς Στρατοδικείου διορίζεται φοιτητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἢ ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς Δικαστηρίου ἢ Εἰσαγγελίας.

Οἱ γραμματεῖς, ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς Στρατοδικείου ἔχουσι πάντα τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας καὶ ὀργανισμοῦ Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων καθοριζόμενα δικαιώματα καὶ καθήκοντα.

Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν γραμματέων, ὑπογραμματέων καὶ γραφέων Στρατοδικείου πληροῦνται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως Ἐπιτροπῆς ἐχούσης ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης.

Διόρισμὸς γραμματέων ἢ ὑπογραμματέων ἐν τοῖς Στρατοδικείοις δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐφ' ὅσον παραμένει ἐν ἐνεργῷ ὑπηρεσίᾳ ἀριθμὸς τοῦ τέως εἰδικοῦ στρατιωτικοῦ Σώματος αὐτῶν ἱκανὸς νὰ καλύπτῃ τὰς ὑπαρχούσας θέσεις.

Αἱ κεναὶ θέσεις τοῦ ἓξ ἀξιωματικῶν κατωτέρου προσωπικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης πληροῦνται διὰ προαγωγῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 ἐδάφ. α', 2 καὶ 4 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης διατάξεων, τοῦ β' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὡς εἴρηται Ν. Δ. καταργουμένου διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, κατόπιν ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς, ἐχούσης ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν διὰ τὸν Ὑπουργὸν καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου καὶ Ἐπιτρόπου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης.

Τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀφορωσῶν τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῆς στρατιωτικῆς δικαιοσύνης διατάξεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ ἔχων 10ετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ θέσει ὑπογραμματέως καὶ γραφέως Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης, εἰς ἣν συνυπολογίζεται καὶ ἡ παρὰ πολυμελεῖ δικαστηρίῳ ὑπηρεσία ὑπογραμματέως καὶ γραφέως».

4) Ἵνα διορισθῇ τις διερμηνεύς, γραφεὺς δακτυλογράφος ἢ καλλιγράφος πρέπει νὰ ἔχῃ ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλης δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς Σχολῆς ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους ὡς ἰσοτίμου πρὸς Γυμνάσιον.

Ἵνα δὲ διορισθῇ τις σχεδιαστὴς Ι πρέπει νὰ ἔχῃ δίπλωμα ἀναλόγου Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου ἢ ἰσοτίμου ταύτης ἀνεγνωρισμένης ἐπιστήμης τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Σχεδιαστὴς ΙΙ διορίζεται καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ τὸ ἀνωτέρω δίπλωμα, πλὴν ἀπαραιτήτως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ ἔχῃ ἀπολυτήριον Γυμνασίου. Μεταξὺ πλειοτέρων ὑποψηφίων συγκεντρούντων τὰ αὐτὰ προσόντα διὰ κενὰς θέσεις σχεδιαστῶν ΙΙ προτιμῶνται οἱ ἔχοντες δίπλωμα Πολυτεχνείου.

5) Πᾶς διοριζόμενος πρὸς ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε ἐργασίας ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰς δεούσας γραμματικὰς ἢ τεχνικὰς γνώσεις ἢ ἱκανότητα διὰ τὴν ἐργασίαν, εἰς ἣν θὰ χρησιμοποιηθῇ.

6) Θυρωροὶ διορίζονται κατὰ προτίμησιν πρώην ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτων θύματα πολέμου.

7) Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων ἢ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν συγκεντρούντων τὰ πλειότερα προσόντα μεταξὺ τυχὸν περισσοτέρων ὑποψηφίων διὰ τὴν κατάληψιν θέσεώς τινος, ἰδίᾳ γραμματέων ἢ ὑπογραμματέων Στρατοδικείων, γραφέων, διερμηνέων, καλλιγράφων ἢ σχεδιαστῶν, ἐνεργεῖται διαγωνισμὸς ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ ἀξιωματικῶν.

8) Ἐὰν πλείονες ὑποψήφιοι συγκεντρῶσι τὰ αὐτὰ προσόντα πρὸς κατάληψιν μιᾶς θέσεως, προτιμῶνται εἰς διορισμὸν κατὰ σειρὰν α) οἱ ἀνάπηροι πολέμου, β) αἱ σύζυγοι, τὰ τέκνα, οἱ γονεῖς καὶ οἱ ἀδελφοὶ τῶν θυμάτων πολέμου, γ) οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς ἐθελονταὶ ὑποξιωματικοί, δ) οἱ ἐκπληρώσαντες τὰς στρατιωτικάς των ὑποχρεώσεις καὶ ε) τὰ τέκνα τῶν συνταξιούχων στρατιωτικῶν.

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 προστίθενται καὶ ἕτερα δύο ἐδάφια, ἔχοντα οὕτω :

Ἄρθρον 7.

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

γ) Ἅπαντα τὰ δικαιολογητικὰ τοῦ διορισμοῦ μετ' ἀντιγράφου τῆς Ἡμερησίας Διαταγῆς τῆς Μονάδος ἢ τῆς Ὑπηρεσίας ἐπισυναπτόμενα εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ νεοδιοριζομένου διαβιβάζονται εἰς τὸ ἁρμόδιον Γραφεῖον Ἐλέγχου Δαπανῶν τοῦ Στρατοῦ διὰ τὸν πρασήκοντα ἔλεγχον.

δ) Δύναται διὰ Π. Δ. δημοσιευομένου ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ν' ἀνασταλῇ ἐπ' ἀόριστον ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου 7 ὅσον ἀφορᾷ τὸν διορισμὸν γραφέων μόνον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοὺς διορισμοὺς ἢ τὰς ἐγκρίσεις διορισμῶν τούτων ἐνεργεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὸ ἄρθρον 9 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἰδιωτικὸν προσωπικὸν λαμβάνει μηνιαίως τοὺς ἀκολούθους μισθούς.

Γραμματεῖς Στρατοδικείου	Δρ.	3.300
Ὑπογραμματεῖς Στρατοδικείου	»	2.400
Γραφεῖς Στρατοδικείου	»	1.500
Διερμηνεῖς	»	3.000
Γραφεῖς καὶ Δακτυλογράφοι	»	1.400
Σχεδιασταὶ Α' τάξεως	»	1.800
Σχεδιασταὶ Β' τάξεως	»	1.600
Καλλιγράφοι	»	1.500
Λιθογράφοι Α' τάξεως	»	3.000
Λιθογράφοι Β' τάξεως	»	2.400
Βοηθοὶ Λιθογράφων	»	1.200
Χαράκται Α' τάξεως	»	3.200
Χαράκται Β' τάξεως	»	2.400
Βοηθοὶ Χαρακτῶν	»	1.200
Μηχανουργοὶ Τυπογράφοι	»	2.000
Τυπογράφοι	»	1.500
Τσιγκογράφοι	»	2.400
Φωτοτσιγκογράφοι	»	2.400
Βιβλιοδέται	»	1.500
Βοηθοὶ Βιβλιοδετῶν	»	900
Λειανταὶ	»	2.100
Ἠλεκτροτεχνῖται	»	1.500
Φωτογράφοι	»	1.500
Ράπται	»	1.500
Ὑποδηματοποιοὶ	»	1.500
Χαρτοθέται	»	1.000
Βοηθοὶ ἀναγλύφων	»	900
Κουρεῖς	»	750
Κλητῆρες	»	1.200

Ἐρευνήτριαι Στρατιωτικῶν Φυλακῶν	»	900
Κηπουροί	»	1.500
Θυρωροί	»	1.200
Οἰκουροί	»	1.000
Μάγειροι	»	2.000
Βοηθοί Μαγείρου	»	600
Τραπεζοκόμοι	»	600
Κλιβάνειες ἀπολυμαναί	»	1.200
Ράπτριαι	»	600
Καθαρίστραι	»	600
Ὡρολογοποιοί	»	1.500
Τηλεφωνήτριαι	»	1.400

Ἡ 2 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 11 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 11.

. . . . . .

Διὰ τὸ περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 19 ἰδιωτικὸν προσωπικὸν χρόνος ὑπηρεσίας, παρέχων δικαίωμα εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω αὔξησιν, θεωρεῖται ὁ ἀπὸ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐφεξῆς διανυθησόμενος, τοῦ προγενεστέρου τοιούτου ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς προσλήψεως ὑπολογιζομένου κατὰ τὸ ἥμισυ ὡς χρόνου παρέχοντος δικαίωμα εἰς αὔξησει τῆς βασικῆς μισθοδοσίας. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ προγενστέρου οὕτω χρόνου ὑπηρεσίας λογίζεται διὰ τοὺς ἔχοντας διανεκομμένην μόνον ὁ πραγματικὸς χρόνος ὑπηρεσίας, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ χρόνος διακοπῆς.

Ἡ παράγραφος τρίτη τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διαγράφεται.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 14 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς:

. . . . . .

Ὑπάλληλοι ἢ ἐργάται ἀπολυόμενοι λόγῳ μειώσεως τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναγραφομένων θέσεων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 18, δικαιοῦνται ἀποζημιώσεως, ἥτις εἶναι δύο μὲν μηνῶν ἀρχικὸς μισθὸς διὰ τοὺς ἔχοντας ὑπηρεσίαν ἑνὸς ἔτους συμπεπληρωμένου μέχρι πέντε ἐτῶν, 4 δὲ μηνῶν διὰ τοὺς ἔχοντας ὑπηρεσίαν 5 ἐτῶν συμπεπληρωμένων μέχρι δέκα πέντε ἐτῶν. Ἰδιῶται ὑπάλληλοι ἢ ἐργάται παθόντες ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των ἐξ ἀνιάτων νοσημάτων καθιστώντων αὐτοὺς ἀνικάνους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἣν ἐξετέλουν ἢ ἐκ τραυμάτων ἐν τῇ ἐκτελέσει διατεταγμένης ὑπηρεσίας καὶ ἕνεκα ταύτης ἢ ἐξ ἀτυχημάτων ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας λαμβάνουσιν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀσχέτως χρόνου ὑπηρεσίας, ἐφ' ἅπαξ χρηματικὸν βοηθήμα, ἐὰν κριθῶσιν ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν καὶ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐκ τῆς προξενηθείσης βλάβης μειώσεως τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητός των.

Τὸ εἶδος τῆς ἀνικανότητος ὁρίζεται ὑπὸ τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἐλάχιστον ὅριον ἀνικανότητος παρέχον δικαίωμα πρὸς λῆψιν τοῦ βοηθήματος τούτου θεωρεῖται ἡ ἀνικανότης 10)100 συμπεριλαμβανομένη, μέγιστον δὲ ὅριον ἡ ἀνικανότης 100)100.

Ὡς βάσις καθορισμοῦ χορηγήσεως τοῦ ἐφ' ἅπαξ χρηματικοῦ βοηθήματος λαμβάνεται τὸ τριπλάσιον τοῦ ἐνιαυσίου βασικοῦ μισθοῦ τῆς κατηγορίας τοῦ παθόντος. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀπολαμβάνουσιν ἐὰν μὲν ἔχωσιν ἀνικανότητα 100)1000 πλῆρες τὸ ποσόν, ἐὰν δὲ ἔχωσιν ἀνικανότητα ἐλάσσονα τῶν 100)100 ἀπολαμβάνουσι τόσα ἑκατοστὰ τῆς ἀνικανότητος ἑκάστου.

Τὸ ἄρθρον 15 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 15.

Ἀπόστρατοι ἀξιωματικοί, ὑπαξιωματικοὶ ἢ συνταξιοῦχοι ὑπάλληλοι, διοριζόμενοι δυνάμει τοῦπαρόντος νόμου, ἀπολαμβάνουσι ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ τῆς θέσεως εἰς ἣν διωρίσθησαν, χωρὶς νὰ μειῶνται τὰ κεκτημένα δικαιώματα τῆς συντάξεως των καὶ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ, ὧν ἀπολαμβάνουσι πλήρως. Ὑπόκειται εἰς τὰς περὶ ἀποζημιώσεως διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 ὡς αὐτοὶ καθορίζονται ἐν αὐτῷ. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς ὑπαλλήλων ἢ ἐργατῶν ἐν τῷ Στρατῷ δὲν δημιουργεῖ δικαίωμα προσαυξήσεως τῆς συντάξεως των.

Ἀπόστρατοι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπαξιωματικοὶ δύνανται νὰ διορισθῶσι γραφεῖς δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, ἔστω καὶ ἂν δὲν κέκτηνται ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς, ὡς τὸ ἄρθρον 6 διαλαμβάνει, ἐφ' ὅσον παρὰ τριμελοῦς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς κρίνεται ὅτι αἱ γραμματικαί των γνώσεις εἶναι ἐπαρκεῖς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ γραφέως.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 17 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 17.

. . . . . .

Παρὰ τοῦ αὐτοῦ Διοικητοῦ ἢ Διευθυντοῦ τιμωροῦνται ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου ἐκ τῆς ἐργασίας των ἀπουσίας διὰ στερήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν ὡρῶν ἐργασίας καθ' ἃς ἀπουσίασαν, ἐν ἐπαναλήψει δὲ καὶ διὰ προστίμου ὡς καθορίζεται ἀνωτέρω.

Τὸ ἄρθρον 18 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 18.

Ἰδιῶται ὑπάλληλοι ἢ ἐργάται, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος, ἀποδεικνυόμενοι ἀνεπαρκεῖς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατιθεμένης αὐτοῖς ἐργασίας εἴτε παρατεταμένως ἀπουσιάζοντες ἐξ αὐτῆς ἐν συνεχείᾳ ἢ κατὰ διακοπάς, ἔστω καὶ δεδικαιολογημένως, εἴτε δεικνύοντες κακὴν διαγωγήν, εἴτε καταδικαζόμενοι διὰ πράξεις τιμωρουμένας ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου παραπέμπονται εἰς Πειθαρχικὰ Συμβούλια μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως μετὰ ἢ ἄνευ στερήσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς ἧς δικαιοῦνται λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας ἀποζημιώσεως.

Τὰ Συμβούλια ταῦτα εἶναι πρωτοβάθμια καὶ δευτεροβάθμια. Καὶ τὰ μὲν πρωτοβάθμια συγκαλούμενα κατὰ τὰ κατωτέρω ἀποφαίνονται περὶ τῆς παραπομπῆς ἢ μὴ τοῦ παραπεμπομένου εἰς τὸ δευτεροβάθμιον Συμβούλιον μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀπολύσεως, τὸ δὲ δευτεροβάθμιονἀποφαίνεται ὁριστικῶς ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος τοῦ πρωτοβαθμίου Συμβουλίου, γνωματεῦον συγχρόνως ἐν περιπτώσει ἀπολύσεως καὶ διὰ τὴν στέρησιν ἢ ὄχι τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς λόγῳ πολυετοῦς ὑπηρεσίας χορηγουμένης ἀποζημιώσεως.

Τὰ πρωτοβάθμια Συμβούλια συγκροτοῦνται ὡς ἀκολούθως :

1) Διὰ τὴν Φρουρὰν Ἀθηνῶν, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, τοῦ Προέδρου τοῦ Στρατοδικείου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ α' τμήματος τοῦ Ιου Γραφείου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

2) Διὰ τὰς Φρουρὰς εἰς ἃς ἐδρεύει Σῶμα Στρατοῦ ἐκ τοῦ Φρουράρχου τῆς πόλεως, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Σώματος Στρατοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ιου Γραφείου τοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Σώματος Στρατοῦ.

3) Διὰ τὰς Φρουρὰς εἰς ἃς ἐδρεύει μόνον Μεραρχία, ἐκ τοῦ Ἐπιτελάρχου τῆς Μεραρχίας, τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς τῆς πόλεως καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ιου Γραφείου τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Μεραρχίας.

4) Διὰ τὰς Φρουρὰς εἰς ἃς δὲν ἐδρεύει οὔτε Σῶμα Στρατοῦ οὔτε Μεραρχία, ἐκ τοῦ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ στρατοῦ τῆς Φρουρᾶς, τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς τῆς Φρουρᾶς καὶ τοῦ ὑποφρουράρχου τῆς πόλεως.

Τὸ δευτεροβάθμιον Συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ι Γραφείου τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν.

Χρέη Γραμματέως ἄνευ ψήφου εἰς ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω Συμβούλια ἐκτελεῖ κατώτερος ἀξιωματικὸς τοῦ Στρατοῦ ὁριζόμενος διὰ διαταγῆς συγκλήσεως.

Τὴν πρότασιν παραπομπῆς αἱ Μονάδες ἢ Ὑπηρεσίαι ὑποβάλλουσιν εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Σώματος Στρατοῦ ἢ ἀνεξαρτήτου Μεραρχίας καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως

Ἀρχιπελάγους εἰς ὧν τὴν περιοχὴν ὑπάγονται, πλὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τῶν Μονάδων ἢ Ὑπηρεσιῶν τῶν διοικουμένων παρ' Ἀντιστρατήγων καὶ τῶν Μονάδων ἢ Ὑπηρεσιῶν τῶν ἐδρευουσῶν εἰς πόλιν ἔνθα οὔτε Σῶμα οὔτε Μεραρχία ἐδρεύει, αἵτινες τὴν πρότασιν παραμομπῆς ὑποβάλλουσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὰ πρωτοβάθμια Συμβούλια συγκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, Σωμάτων Στρατοῦ ἢ Μεραρχιῶν καὶ Στρατιωτικῆς Διοικήσεως Ἀρχιπελάγους δέκα τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς προτάσεως τῆς παραπομπῆς.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ πρωτοβαθμίου εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἶναι ὑπὲρ τοῦ παραπεμπομένου ἐπιστρέφεται ὑπὸ τοῦ συγκαλέσαντος τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν μονάδα ἢ Ὑπηρεσίαν ἥτις ὑποβάλλει τὴν πρότασιν τῆς παραπομπῆς, ἥτις κοινοποιεῖ ταύτην διὰ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς αὐτῆς. Ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν μεθ' ὅλων τῶν σχετικῶν, ὅπερ συγκαλεῖ τὸ δευτεροβάθμιον Συμβούλιον ἐντὸς δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς πρὸς παραπομπὴν προτάσεως ὑπὸ τοῦ Πρωτοβαθμίου Συμβουλίου καὶ εἰς ὃ διαβιβάζει τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ δευτεροβαθμίου Συμβουλίου ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπερ εἰς περίπτωσιν μὲν καθ' ἣν τὸ Συμβούλιον ἀποφαίνεται κατὰ τοῦ παραπεμπομένου διατάσσει διὰ διαταγῆς του τὴν ἐκτέλεσιν, ἐν ἐναντίᾳ δὲ νου διατάσσει διὰ διαταγῆς του τὴν ἐκτέλεσιν, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει ἡ ἀπόφασις κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὴν ἀρχικῶς προτείνουσαν τὴν παραπομπὴν Μονάδα ἢ Ὑπηρεσίαν, ἥτις κοινοποιεῖ ταύτην διὰ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς.

Τὸ πρωτοβάθμιον μόνον Συμβούλιον καλεῖ τὸν παραπεμπόμενον εἰς ὁριζομένην ἡμέραν καὶ ὥραν ἵνα ἀπολογηθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ. Δύναται ὁμοίως καὶ τὸ δευτεροβάθμιον Συμβούλιον νὰ καλέσῃ τὸν παραπεμπόμενον ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον.

Ἡ ἀπολογία τοῦ παραπεμπομένου λαμβάνεται ἐγγράφως. Ἐὰν οὗτος δὲν προσέλθῃ ἀδικαιολογήτως, τὸ Συμβούλιον ἐκτίθει τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ καὶ ἄνευ τῆς ἀπολογίας, γινομένης μνείας ἐν τῇ ἀποφάσει περὶ τῆς ἀδικαιολογήτου ἀπουσίας του.

Τὸ δευτεροβάθμιον Συμβούλιον, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος νόμου μειωθῶσιν αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ καθοριζόμεναι θέσεις ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ, ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἀπολύσεων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 προβλεπομένων πινάκων κατανομῆς τὴν πρότασιν παραπομπῆς θὰ ἐνεργήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν, ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεως της Μονάδος ἢ Ὑπηρεσίας ἧς τὸ προσωπικὸν μειοῦται, περὶ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος, χρόνου ὑπηρεσίας καὶ λοιπῶν προσόντων ὅλου τοῦ ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ τῆς κατηγορίας, τῆς ὁποίας τὸ προσωπικὸν μειοῦται διὰ τῶν πινάκων κατανομῆς.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς α' κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ λιμένος Ἡρακλείου.

Ἐπὶ τοῦ εἰς β' συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ ἀνακαινίσεως τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν» ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης** λέγει ὅτι ἡ ἀνακαίνισις τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν εἶναι βεβαίως ἀπολύτως ἀναγκαία ἀλλὰ φρονεῖ ὅτι ἐὰν καθιεροῦτο τὸ σύστημα τῆς μὴ ἐκτελέσεως συλλήβδην ὅλων τῶν ὁδῶν, δὲν θὰ εἴχομεν ἀνάγκην δανείου, ἀλλὰ τὰ ἔξοδα θὰ τὰ παρεῖχε τὸ ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς ὁδοποιίας. Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον αἱ ὁδοὶ αἱ ὁποῖαι θ' ἀνακαινισθοῦν διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας. Ἀλλὰ νομίζω ὅτι πρὸ παντὸς ἔπρεπε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὄχι ἡ σημασία ἣν ἔχει ἑκάστη ὁδός, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη ὡς ἐκ τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται. Διότι ἐὰν δὲν προτιμηθοῦν αἱ ὁδοί, διὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχει μεγάλη ἀνάγκη, θὰ παραστῇ ἀνάγκη ὄχι ἀνακαινίσεως αὐτῶν, ἀλλὰ κατασκευῆς. Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη παρατήρησίς μου. Ἡ δευτέρα δὲ ἀνάγεται εἰς τὴν μέθοδον τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ Κυβέρνητις διὰ τὴν ἀνακαίνισιν. Εὑρισκόμεθα, λέγει, πρὸ ἐπαναλήψεως τῆς συμβάσεως, ἡ ὁποία ὑφίσταται σήμερον. Διότι περιέχει ὅρους τοὺς ὁποίους ἀπέκρουσεν ἡ Κυβέρνησις, προκειμένου περὶ τῆς Ἑταιρίας Μακρῆ δηλ. τὴν χρηματοδότησιν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐνόμισε πρέπον ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἑταιρίαν αὐτὴν χωρὶς μάλιστα νὰ ζητήσῃ ἀνάλογον στάθμισμα. Πῶς δικαιολογεῖται τοῦτο δὲν γνωρίζω, διότι οὐδὲν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἔκθεσιν. Ἐὰν ὑπῆρχεν ἀνάγκη δανείου, διατί νὰ μὴ τὸ ζητήσῃ τὸ Κράτος; Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι τὸ Κράτος δὲν ἔχει τὴν ἀναγκαίαν τεχνικὴν ὑπηρεσίαν δὲν εἶναι βάσιμος, διότι πῶς κατώρθωσεν ἡ Ἑταιρία Μακρῆ, ἡ ὁποία δὲν εἶναι κἂν τεχνικὴ Ἑταιρία, νὰ ἔχῃ ἄριστον προσωπικόν; Τὸ κατώρθωσε διότι πληρώνει καλὰ ἀπὸ τὰ λεπτὰ ποὺ τῆς παρέχει τὸ Κράτος, ἀλλ' ἐάν, προκειμένου περὶ τῆς συμβάσεως Μακρῆ, ἔχῃ ἐπίδρασιν τὸ ζήτημα τοῦ προσωπικοῦ δὲν νομίζω ὅτι ἀσκεῖ ἐπιρροήν, προκειμένου περὶ ἀνακαινίσεως τῶν ὁδῶν. Ἄλλως τε καὶ αἱ Ἑταιρίαι, αἱ ὁποῖαι θ' ἀναλάβουν τὴν ἀνακαίνισιν, θὰ πάρουν ἱκανὸν προσωπικόν.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Πόθεν προκύπτει ὅτι θὰ τοὺς ὑποχρεώσωμεν νὰ πάρουν τεχνικὸν προσωπικόν;

Π. Τσαλδάρης. Δὲν τοὺς ὑποχρεώνετε σεῖς, ἀλλὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον θ' ἀναλάβουν. Ἀλλὰ διατί τοιοῦτον προσωπικὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταρτίσῃ τὸ Ὑπουργεῖον; Διατί δὲν ἀναλαμβάνετε νὰ κάμετε τὰς ὁδούς, ὅπως ἐγένοντο πάντοτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε δι' αὐτεπιστασίας εἴτε δι' ἐργολαβιῶν καὶ τίς ἡ ἀνάγκη ἦτο νὰ φέρετε Νομοσχέδιον περιέχον μίαν νέαν σύμβασιν Μακρῆ καὶ ἐμφαίνον τὴν ἔλλειψιν ἱκανότητος τοῦ Κράτους; Ἐὰν δὲν σᾶς ἔρθανον οἱ πόροι τῶν εἰδικῶν ταμείων ἠδύνασθε νὰ συνάψητε ἓν δάνειον καὶ ὄχι νὰ ἀναθέσητε εἰς τρίτον νὰ σᾶς εὕρῃ δάνειον. Τὸ ἔργον δὲν εἶναι ἔκτακτον καὶ δὲν εὑρίσκω κανένα λόγον ἀπαδοχῆς τοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον υἱοθετεῖτε, δεδομένου μάλιστα ὅτι πρόκειται καὶ περὶ ἔργου, ὅπερ θὰ περιλαμβάνῃ περισσότερον ἀπὸ τὸ 1)8 τῶν ὁδῶν. Νομίζω, τονίζει, ὅτι ἡ σκέψις, ἀφ' ἧς ἀνεχωρήσατε νὰ κάμετε πάλιν μίαν νέαν σύμβασιν Μακρῆ, εἶναι ἀπολύτως ἐσφαλμένη, ἐφ' ὅσον μάλιστα πρόκειται καὶ περὶ ἔργου συνεχοῦς . . .

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τίς ἡ διαφορὰ μεταξὺ μεγαλυτέρων καὶ μικροτέρων ἐργολαβιῶν;

Π. Τσαλδάρης. Ἐκεῖνο ποὺ ἐκάνατε τώρα εἶναι ὅτι ἐκάματε καὶ μὲ τὸν Μακρῆν.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Ἂν ὑποστηρίζετε σύστημα αὐτεπιστασίας εἶναι ἄλλο ζήτημα.

Δ. Μπότσαρης. Ἡ ἄποψις τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἀπησχόλησε καὶ τὴν Ἐπιτροπήν, ἥτις ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ χρονικὸν ὅριον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου. Ἐὰν ἐγένοντο τὰ ἔργα παρὰ τοῦ Κράτους, ὡς συνήθως δὲν θὰ ἐγένοντο ἐντὸς τῆς πενταετίας, καὶ θὰ προέκυπτε ζήτημα δανείου.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ παρατήρησίς σας ἀντίκειται εἰς τὴν σκέψιν τῆς Κυβερνήσεως καταργησάσης τὴν σύμβασιν Μακρῆ διότι εἶχε χρηματοδότησιν. Ἀλλὰ διατί θὰ εὕρῃ καλλίτερα καὶ εὐθηνότερα ἕνας ἐργολάβος δάνειον καὶ δὲν θὰ τὸ εὕρῃ τὸ Κράτος; Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν, συνεχίζει, τοῦ Νομοσχεδίου ἀφίνετε νὰ ὑπονοεῖται ὅτι δὲν θὰ γίνῃ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις, τοῦτο ὅμως εἶναι ἀσύστατον, διότι χρειάζονται χρήματα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναντίρρητον εἶναι ὅτι τὸ Κράτος θὰ ἔκαμνε καλύτερον τὸ δάνειον καὶ ἀπ' εὐθείας τὰ ἔργα εὐθηνότερα καὶ θὰ ἦτο ὀρθὸν νὰ ἐξήταζεν ὁ κ. Ὑπουργός, ἂν τὰ ἔργα θὰ ἠδύναντο νὰ γίνουν καλύτερον μὲ τὸν συνήθη τρόπον. Τὸ οἰκονομικὸν ἐξ ἄλλου μέρος τοῦ Νομοσχεδίου στηρίζεται μόνον εἰς ἀορίστους σκέψεις περὶ τῶν πόρων τοῦ φόρου τῆς Βενζίνης, αἵτινες δὲν εἶναι σοβαραί.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Μὴ τὸ λέτε αὐτό, διαφορὰ ἀντιλήψεως μόνον εἶναι. Ὅταν ὑπολογίζωμεν ἐπὶ πόρων, εἴμεθα βέβαιοι.

Π. Τσαλδάρης. Οἱ ἁρμόδιοι δὲν ἔχουν καμμίαν βεβαιότητα ἐπ' αὐτῶν τῶν σκέψεων. Ἐγὼ γνωρίζω ὅτι ἔχομεν δαπανήσει μέχρι σήμερον 3 ἑκατομμύρια λιρῶν καὶ δὲν ἔχομεν 1 χιλιόμετρον τελειοποιημένον, ἐνῷ ὅταν ἐψηφίζαμεν τὴν σύμβασιν ἐνομίζαμεν ὅτι κάθε χιλιόμετρον θὰ ἦτο προσοφρόσον διότι θὰ ἠὔξανεν ἡ κίνησις.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Θὰ ἦτο ηὐξημένη ἡ κίνησις, ἀλλὰ δὲν ἐτελείωσε κανένας δρόμος.

Π. Τσαλδάρης. Ὅ,τι ἔγινεν ἕως τώρα θὰ γίνῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Γνωρίζομεν ἐξ ἄλλου ὅτι καὶ ἡ ἰσχυροτέρα Κυβέρνησις θὰ ὑποχωρῇ εἰς ἀξιώσεις, ὅπως ἔγινε καὶ μέχρι τοῦδε, καὶ δὲν ἔχομεν ἓν χιλιόμετρον ἕτοιμον οὔτε καμμίαν πρόσοδον. Δι' αὐτὸ τὸ προτεινόμενον σύστημα εἶναι ἀτυχὲς καὶ εἶναι λυπηρόν, διότι δὲν ἐλάβομεν διδάγματα ἀπὸ τὴν μέχρι σήμερον ἐκτέλεσιν τῆς ὁδοποιΐας. Ἐκτὸς τούτου προβαίνομεν πάλιν εἰς τὴν σύναψιν μεγάλου δανείου καὶ θὰ συμβῇ καὶ ἐδῶ ὅτι καὶ μὲ τὰ δάνεια τῶν παραγωγικῶν ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα διεπιστώθη, ὅτι κακῶς ὑπελογίσαμεν ἐπὶ τῆς ἀποδόσεώς των. Εἶναι καὶ μία ἄλλη ἔλλειψις, διότι δὲν λαμβάνεται πρόνοια περὶ τῶν ὑπολοίπων ὁδῶν καὶ παίρνομεν δάνεια διὰ νὰ συμπληρώσωμεν δρόμους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ὑπάρχουν συμβάσεις. Καὶ ἀνακύπτει τὸ ἐρώτημα, διατί αὐτοὺς τοὺς δρόμους νὰ μὴ τοὺς παραχωρήσωμεν εἰς τὸν Μακρῆ καὶ διατί νὰ ἀχαιρῶμεν καὶ διακόπτωμεν ὁδοὺς χρησιμωτάτας ὡς ἡ τῆς Ἄρτης—Τρικκάλων;

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὴν ἀφίνομεν δι' εὐθετώτερον χρόνον.

Π. Τσαλδάρης. Ἢ ἔχετε ὑποχρέωσιν δι' ὅλας ἢ διὰ καμμίαν, καὶ δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ παραγκωνίζετε ὡρισμένας ἐπαρχίας.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Διὰ νὰ ἀνατεθοῦν εἰς τὸν Μακρῆν δὲν ἐπαρκεῖ τὸ ποσόν.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ γνωρίζω, ὅτι ὄχι 4 ἑκατομμύρια λίρες ἀλλὰ οὔτε 14 δὲν θὰ φθάσουν καὶ δι' αὐτὸ φρονοῦμεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν στηρίζεται οὔτε ἐπὶ τῶν πραγματικῶν τεχνικῶν δεδομένων οὔτε ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητος. Ἐπίσης, τονίζει, διατὶ ὁρίζετε ποσοστὸν 20 %ο καὶ δὲν ἀφίνετε ἐλεύθερον τὸν συναγωνισμόν, ἐνῷ πρόκειται περὶ μικροτέρου ἔργου; Δι' ὅλα ταῦτα, ἐπιλέγει, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐπαναμελετηθῇ τὸ Νομοσχέδιον μὲ σκοπὸν νὰ ἀναλάβῃ τὸ Κράτος ἀπ' εὐθείας νὰ κάμῃ τὰ ὁδοποιητικὰ ἔργα δι' ἐργολαβίας ἀπ' εὐθείας ἀποφευγομένης οὕτω τῆς ἐπιβαρύνσεώς μας διὰ μιᾶς μὲ ἓν δάνειον 2 ἑκατομμυρίων λιρῶν, καὶ ἐπιτυγχανομένης τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς συγκοινωνίας κατὰ καλύτερον τρόπον.

Ν. Τζερμιᾶς. Εἰς τὸ Νομοσχέδιον, λέγει, περὶ μεσαζόντων εἶχε τὴν εὐχέρειαν ἡ Κυβέρνησις νὰ καταργήσῃ τὴν σύμβασιν Μακρῆ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ εὐθηνοτέραν συγκοινωνίαν. Δὲν ἔχομεν βεβαίως σκοπὸν νὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὴν πείσωμεν νὰ ἀλλάξῃ γνώμας, ἀλλὰ εἰς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἐφ' ὅσον ἐπιμένει εἰς αὐτό, εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ δεχθῇ ὅπως ὑποβιβασθῇ τὸ ποσοστὸν τοῦ διαγωτισμοῦ διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐργολάβων καθοριζομένου ἑνὸς ποσοῦ 20—25 ἑκατομμυρίων.

Ι. Ράλλης. Ἔγινεν ἐπίτηδες ἀκριβῶς διὰ νὰ ἀποκλεισθοῦν οἱ ἐργολάβοι.

Ν. Τζερμιᾶς. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ὅ,τι ἔγινε καὶ μὲ τὸν Μακρῆν ὅπου 5, 10 ἑταιρίαι ἀπερρόρησαν 250 ἑκατομμύρια. Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀχρηστευθοῦν καὶ πάλιν οἱ ἐργολάβοι, ἐνῷ τὰ ἔργα θὰ τὰ ἐκτελέπουν καὶ πάλιν αὐταὶ οἱ ἀποκλειόμενοι καὶ ὄχι αἱ ἀνάδοχοι ἑταιρίαι καὶ μὲ ποσοστὰ 8 ἢ 10 %ο ὁπότε θὰ ἔχωμεν καὶ κακοτεχνίαν. Σήμερον ποὺ μᾶς δίδεται εὐκαιρία, διατὶ δὲν εὑρύνετε τὸν κύκλον, ἀλλὰ κάμνετε καὶ πάλιν νέον ἀποκλεισμόν; Διὰ τοῦτο καταλήγων συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δεχθῇ αὐτὴν τὴν τροπολογίαν, προσθέτων ὅτι διὰ τὴν ὁδὸν Ἄρτης—Τρικκάλων πρέπει νὰ ληφθῇ μία πρόνοια.

Ι. Κουτσίνας. Ἐπικροτεῖ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος καὶ λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ φύσις τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ γίνουν, εἶναι τοιαύτη δηλ. ἀποτελεῖται ἀπὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μικρὰ τμήματα καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς χώρας, διατὶ νὰ μὴ ληφθῇ διὰ τοῦ Νομοτχεδίου πρόνοια εἰς τρόπον ὥστε τμήματα ἐργασίας μὲ μικρὸν προϋπολογισμὸν 5—10 ἑκατομμυρίων νὰ δύνανται νὰ δοθῶσιν καὶ εἰς μεμονωμένους ἐργολάβους ἢ τεχνικὰς Ἑταιρίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐδέχοντο νὰ πληρωθοῦν μὲ ἔντοκα γραμμάτια; Καὶ τοῦτο διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ζήσῃ καὶ ἄλλος κόσμος, ἐκτὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν συναπτισμὸν τῶν μεγάλων Ἑταιριῶν, προσέτι δὲ νὰ εὕρῃ ἀπασχόλησιν καὶ ὁ τεχνικὸς κόσμος τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὸ πλεῖστον θὰ γίνουν τὰ ἔργα ταῦτα. Νομίζομεν ὅτι ἓν ποσοστὸν τῶν ἔργων (100—300) ἑκατομμυρίων πρέπει νὰ γίνῃ οὕτω πως, ἤ νὰ καθορισθῇ, ὅτι τὰ ἔργα θὰ γίνουν διὰ τμηματικῶν δημοπρασιῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πληρώνονται δι' ἐντόκων γραμματίων.

Ι. Ράλλης. Διαμαρτύρεται διότι συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐνῷ ἐδηλώθη ὅτι θὰ γίνῃ διακοπή. Οὕτω γίνεται, λέγει διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ εὐχέρεια σοβαροτέρας συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου.

Θ. Σοφούλης (Πρόεδρος). Εἶναι ἐλεύθερος ὅποιος θέλει νὰ συζητήσῃ.

Ν. Γαρδικιώτης. Ἀναγκάζομαι, λέγει, καὶ ἐκ δευτέρου νὰ σᾶς ἀπασχολήσω κ. Βουλευταὶ μὲ τὴν μεγάλην ἀδικίας ποὺ προσγίνεται διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου πρὸτὴν ἐπαρχίαν μου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διακοπὴν τῆς καταskευῆς τῆς ὁδοῦ Ἄρτης—Τρικκάλων. Αἱ διαμαρτυρίαι καν τὰ παράπονα τὰ διαβιβαζόμενα δι' ἀθρόων ψηφισμάτων τῶνὑποβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Λαοῦ τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων εἶναι πλήρως δεδικαιολογημένα. Κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίκσιν ἀνέπτυξα τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν σημασίαν τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἤτις εἶναι μία τῶν κυριωτέρων ἀρτηριῶν συγκοινωνίας καὶ ἡ κατασκευὴ αὐτῆς ἀναβάλλεται διὰ νὰ κατασκευασθῶσιν ἄλλαι μικροτέρας σημασίας, διὰ τὰς ὁποίας ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔδει νὰ παρουσιάσῃ πίνακα διὰ νὰ κρίνῃ ἡ Βουλὴ τὴν χρησιμότητα αὐτῶν καὶ συγκρίνῃ. Οὕτω ἀποτελεῖ ἀδικίαν καὶ εὐλόγως ἐξηγέρθησαν οἱ συμπολῖται μου. Πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ ἀπαιτουμένου χρήματος καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ ἐκ τοῦ συναφθησομένου δανείου νὰ διατεθῇ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ διὰ τὴν συνέχισιν αὐτῆς καὶ συμπλήρωσιν τῶν γινομένων ἔργων, διὰ νὰ μὴ χαθοῦν αἱ δαπανηθεῖσαι δεκάδες ἑκατομμυρίων μέχρι σήμερον. Ἐλπίζω, ἐπιλέγει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ πρόνοιαν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἄνευ τῆς ὁποίας οἱ μεγάλοι καὶ πτωχοὶ βορεινοὶ πληθυσμοὶ θὰ δεινοπαθοῦν.

Γ. Γερογιάννης. Διαμαρτύρομαι, λέγει, διότι πέρνουν τὰ χρήματα τὰ διατεθειμένα διὰ τοὺς μεγάλους δρόμους, ὅπως τῆς Ἠπείρου, καὶ τὰ δίδουν διὰ τοὺς μικροὺς δρόμους. Τοῦτο, λέγει, δὲν ἀποτελεῖ ὀρθὴν πολιτικήν.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἠκούσθησαν λέγει, τόσαι ἐπικρίσεις κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἀτελοῦς, ὥστε τινὲς ἔφθασαν νὰ ζητοῦν νὰ ἀποσυρθῇ τοῦτο, δι' ὃ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀπαντήσω. Ἡ κυριωτέρα τῶν ἐπικρίσεων εἶναι ἐκείνη, ἣν ἐπανέλαβεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, εἰπὼν ὅτι τὸ πρώτιστον ἐλάττωμα τοῦ μέτρου εἶναι ἡ συγχώνευσις κατασκευαστοῦ καὶ χρηματοδότου, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις μὲ τὸ μέτρον αὐτὸ εὑρίσκεται ἐν ἀντιφάσει μὲ τὴν ἐνέργειάν της διὰ τὴν σύμβασιν Μακρῆ. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ γίνῃ σύγκρισις μετξὺ τῆς συμβάσεως Μακρῆ καὶ τοῦ παρόντος μέτρου. Ἐκεῖ ἐπρόκειτο περὶ χρηματοδοτήσεως δι' ἐξωτερικοῦ δανείου, τιθεμένου εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκείνην ἐνόμισεν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ περιφέρεται παρὰ πῶν ἀναδόχων ἡ πίστις τοῦ Κράτους εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τοιούτου δανείου, ἀλλὰ προβλέπομεν οἰκονομικοτεχνικοὺς συνδοιασμοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὥστε αἱ δαπάναι νὰ πληρώνωνται δι' ἐντόκων γραμματίων. Ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι προφανές ὅτι εἶναι ἐντελῶς διάφορος ἀπὸ τὴν σύμβαπιν Μακρῆ.

Π. Τσαλδάρης. Νομίζετε ὅτι δάνειον μὲ 7 ο)ο ἐσωτερικὸν βραχυπρόθεσμον εἶναι ἐπωφελές;

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Θὰ σᾶς εἴπω. Ἐλέχθη ἐπίσης ὅτι ἡ συγχώνευσις χρηματοδότου καὶ κατασκευαστοῦ θὰ ἔκαμε τὰ ἔργα ἀκριβώτερα, ἐνῷ ἀντιθέτως θὰ ἐγένοντο εὐθηνότερα. Ἐὰν ὅμως γίνῃ σύγκρισις μὲ τὴν σύμβασιν Μακρῆ ἐκεῖ ἔχομεν 21 ο)ο γενικὰ ἔξοδα καὶ τιμὴν ἐκβάσιν Μακρῆ ἐκεῖ ἔχομεν 21 ο)ο γενικὰ ἔξοδα καὶ τιμὴν ἐκβάσεως δανείου 18 ο)ο ὀλιγότερον, ἤτοι ἓν περιθώριον 30 ο)ο. ἐνῷ ἐδῶ ἔχομεν 20 ο)ο κέρδος ἐργολάβου καὶ περιθώριον δανείου 5 μονάδας. Δὲν εἶναι δυνατὸν λοιπὸν νὰ ὑποστηρίζεται, ὅτι μὲ τὸ ἄλλο σύστημα θὰ ἐκόστιζαν εὐθηνότερα τὰ ἔργα. Ἡ σύμβασις ἐπίσης Μακρῆ προβλέπει καὶ ἐλέγχους καὶ μελέτας μὲ ἰδιαιτέραν ἀμοιβήν. Ἐνῷ ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα ἔξοδα.

Π. Τσαλδάρης. Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἡ ἑταιρία δὲν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην κανενὸς προσωπικοῦ.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Θὰ ἔχῃ ἀνάγκην. Ἀλλὰ δὲν ἔχει σημασίαν καὶ τὸ ὅριον διότι θὰ γίνῃ διαγωνισμός, ἡ δὲ κατάτμησις ποὺ γίνεται καὶ τὴν ὁποίαν, ὑποβιβάζω ἀκόμη, θὰ εἶναι συντελεστικὴ διὰ τὸν διαγωνισμόν.

Κ. Γκότσης. Δὲν θὰ εὑρεθοῦν ἐργολάβοι νὰ συναγωνισθοῦν

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἡ γενομένη ἐξ ἄλλου ἐπίκρισις παρὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ Ἀγρινίου διὰ τὴν κατάτμησιν δὲν εἶναι ὀρθή, διότι τὸ λεχθὲν ὅτι ὑπάρχουν διάφοροι ὅροι ἡμερομισθίων εἰς τὰς διαφόρους περιφερείας ἐξελίζεται, διότι τὸ νομοσχέδιον καθορίζει αὐτοὺς τοὺς συντελεστὰς μὲ διαδικασίαν διὰ τοπικῶν ἐπιτροπῶν, οὐδεμία λοιπὸν ἀδυναμία προσφορῶν μικροτέρων ὑπάρχει ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

Π. Τσαλδάρης. Λέγετε ὅτι θὰ ὁρισθοῦν ἐφ' ἅπαξ αἱ τιμαί, ἀλλὰ πρέπει νὰ τεθῇ ἓν σύστημα ἀναθεωρήσεως.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Αὐτὸ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ δὲν ἀπέδωκε καλὰ ἀποτελέσματα.

Π. Τσαλδάρης. Ἂν γίνῃ ἀνατροπὴ τῶν τιμῶν ὑλικοῦ καὶ ἡμερομισθίων πόσον θὰ πληρώνῃ τὸ δημόσιον;

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δὲν θὰ εἶχα τὴν ἀντίρρησιν νὰ δεχθῶ, ἀλλὰ ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι πρέπει νὰ εἶμεθα κατὰ τῶν ἀναθεωρήσεων. Διότι μὲ τὴν σύμβασιν Μακρῆ καὶ μὲ τὰς ἀναθεωρήσεις διαρκῶς ὑψώοντι αἱ τιμαί.

Θ. Χαβίνης. Δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀπαιτούμενος ἔλεγχος, διὰ νὰ εὑρίσκωνται αἱ πραγματικαὶ τιμαὶ τῶν ἡμερομισθίων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐφ' ἅπαξ καθορισμὸς δὲν θὰ εἶναι ὀρθός.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Θεωρητικῶς πρέπει νὰ γίνωνται ἀναθεωρήσεις. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἔργον θὰ εἶναι μακροχρόνιον, δι' αὐτὸ ἐδέχθημεν νὰ εἶναι ἐπί τι διάστημία σταθερότης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἀποτελεῖ αὐτὸ ριζικὸν σημεῖον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἂν ἐπιμείνῃ ἡ Βουλὴ τὸ δέχομαι. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶπεν ὅτι ἡ ἀνακαίνισις πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν καὶ συνολικῶς δι' ἑκάστην ὁδόν. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ διαφωνήσω ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀντιλήψεις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν. Νομίζω ὅτι τὸ κράτος, ἐφόσον δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ὁλόκληρον τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν ἀνακαίνισιν ὅλων τῶν ὁδῶν, ἔχει καθῆκον νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῶν ἐθνικῶν ἀρτηριῶν.

Π. Τσαλδάρης. Τὰς ὁποίας δὲν θὰ εὕρῃ πλέον ὑπαρχούσας. Πρέπει νὰ προτιμήσετε ἐκείνας, ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ παραμελήσητε τὰς παραμεληθείσας ὁδούς.

Δ. Δίγκας (Ὑπ. Συγκοινωνίας). Δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ συνομολογήσω, ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν περιλαμβάνει ἀρτίαν μέριμναν διὰ τὰς παλαιὰς ἐθνικὰς ὁδοὺς τοῦ Κράτους. Νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ληφθῇ τάχιστα ἡ μέριμνα καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν ἐλθῇ εἰς συζήτησιν προσεχῆ τὸ νομοσχέδιον περὶ ρυθμίσεως φορολογίας καὶ κινήσεως, θὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ρυθμίσεως τῶν ὁδῶν καὶ τῶν ὑπολειπομένων 1800 χιλιομέτρων.

Ἀλλ' ἐλέχθη ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐπιβάλλει καὶ βάρος, τὸ ὁποῖον εἶναι συνέπεια τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου τῶν 750 ἑκατομ. χωρὶς καὶ νὰ ἀντιμετωπίζεται τὸ βάρος τοῦτο. Δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβληθῇ τὸ βάρος εἰς τὸν προϋπολογισμόν, διότι θὰ ἀντιμετωπισθῇ τοῦτο ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου ὁδοποιΐας. Χωρὶς νὰ ἐπιβληθῇ οὐδεμία νέα φορολογία, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τὴν αὐτόματον αὔξησιν τοῦ δασμοῦ τῆς βενζίνης θὰ ἔχωμεν 50 ἑκατομμύρια μετὰ μίαν τριετίαν, ἐκ διαφόρων δὲ ἄλλων προσόδων θὰ ἔχωμεν ἐν ὅλῳ 160 ἑκατομ. Τὸ βάρος τοῦ τοκοχρεωλυσίου διὰ τὸ δάνειον ἀνέρχεται εἰς 107 ἑκατομμύρια, ἄρα θὰ ἔχωμεν ἕνα πλεόνασμα 53 ἑκατομμυρίων, ταῦτα δὲ χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν οἱ ἐκ τοῦ ὑποβληθησομένου νομοσχεδίου πόροι.

Εἰδικῶς ἐγένετο λόγος καὶ διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ὁδοῦ Ἄρτης—Τρικκάλων, δὲν πρόκειται, κ. Βουλευταί, περὶ ἐγκαταλείψεως ἀλλὰ περὶ ἀναβολῆς τῆς ἀπεπερατώσεως δι' εὐθετώτερον χρόνον. Τοῦτο ἐγένετο, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην τῶν 150.000.000. Ἔπρεπε ἢ νὰ προτιμήσωμεν μίαν μόνην ὁδόν, τὴν ὁδὸν Ἄρτης—Τρικκάλων ἢ τὴν ἀπεπεράτωσιν ἄλλων 27 ὁδῶν. Δὲν ὑπάρχει πρόβλεψις χρηματική, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ κώλυμα νομικόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξέθετε τὸ Κράτος εἰς ἀποζημιώσεις.

Βεβαίως ἡ παρατήρησις τοῦ ἐκ Τρικκάλων Βουλευτοῦ, ὅπως ἐξετασθῇ ἐὰν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀπεπεράτωσις ὡρισμένων τμημάτων τῆς ὁδοῦ ταύτης, εἶναι δυνατή, ἂν δὲ δὲν εἶναι μεγάλη ἡ δαπάνη, δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα ὄχι μόνον διὰ τὴν ὁδὸν Ἄρτης—Τρικκάλων, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλας τὰς ἄλλας ὁδοὺς τοπικῶν συγκοινωνιῶν.

Ἐλέχθη ὅτι ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ αἱ κατασκευασθησόμεναι ὁδοὶ δὲν ἐναρμονίζονται πρὸς τὰς ὁδοὺς τῶν ὁποίων τὴν κατασκευὴν ἀνέλαβεν ἡ Ἑταιρία Μακρῆ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι μεταξὺ τῶν παλαιῶν ὁδῶν καὶ τῶν ὁδῶν τοῦ Μακρῆ ὑπάρχει διαφορά, θὰ καταβληθῇ ὅμως πᾶσα προσπάθεια ἵνα γίνῃ μία χάραξις. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἔφερεν αἰτιάσεις ὅτι εἶναι διάφορος ἡ ἀνακατασκευὴ τῶν ὁδῶν Μακρῆ καὶ τῶν ὁδῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπάλειψιν. Ἀλλὰ μία καὶ ἡ αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ ἀσφαλτικὴ ἐπάλειψις.

Συνεχίζων προτείνει σχετικὰς τροπολογίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάτμησιν τῶν ἔργων, πρτιμῶν νὰ δοθοῦν αἱ μεγάλαι ἀρτηρίαι εἰς μίαν μεγάλην Ἑταιρίαν πρὸς ἀποφυγὴν δυσχερειῶν.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ δυσχέρεια αὕτη δὲν εἶναι πραγματική, ἡ ἐποπτεία θὰ εἶναι δι' ὅλον τὸ ἔργον καὶ πρέπει συνεπῶς νὰ ἀπασχοληθοῦν καὶ οἱ μικροὶ ἐργολάβοι.

Ὁ κ. **Δ. Δίγκας** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) προτείνει ἐπίσης ὅπως περιληφθῇ εἰς τὸ Νομοσχέδιον ὃν ἄρθρον, ἀφορῶν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως Μακρῆ. Ἠναγκάσθημεν, λέγει, νὰ διακόψωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁδῶν λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῆς χιλιομετρικῆς δαπάνης, ἐγεννήθη λοιπὸν ζήτημα, ἂν ἠδύνατο τὸ Κράτος νὰ ἐπιφέρῃ διακοπὴν ἔργων. Διάφοροι ὑπεργολάβοι ἐκοινοποίησαν διαμαρτυρίαν εἰς τὸν ἀνάδοχον, οὗτος δὲ εἰς τὸ Κράτος καὶ ἐγεννᾶ το ζήτημα ἀποζημιώσεως, διὰ τοῦ προστιθεμένου 9ου ἄρθρου καθορίζεται τὸ δικαίωμα τοῦ Κράτους νὰ διακόπτῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς Ἑταιρίας Μακρῆ χωρὶς ἐπιβάρυνσιν τοῦ Δημοσίου.

Π. Τσαλδάρης. Αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ὕδρη γενομένας διακοπάς;

Δ. Δίγκας (Υπ. Συγκοινωνίας). Μάλιστα.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν θὰ φέρετε ἐδῶ τὰς τροποποιήσεις; τὰς ὁποίας ἐπεφέρατε εἰς τὴν σύμβασιν Μακρῆ;

Π. Τσαλδάρης. Οἱ ἁρμόδιοι δὲν ἔχουν καμμίαν βεβαιότητα ἐπ' αὐτῶν τῶν σκέψεων. Ἐγὼ γνωρίζω ὅτι ἔχομεν δαπανήσει μέχρι σήμερον 3 ἑκατομμύρια λιρῶν καὶ δὲν ἔχομεν 1 χιλιόμετρον τελειοποιημένον, ἐνῷ ὅταν ἐψηφίζαμεν τὴν σύμβασιν ἐνομίζαμεν ὅτι κάθε χιλιόμετρον θὰ ἦτο προσοδοφόρον διότι θὰ ηὔξανεν ἡ κίνησις.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Θὰ ἦτο ηὐξημένη ἡ κίνησις, ἀλλὰ δὲν ἐτελείωσε κανένας δρόμος.

Π. Τσαλδάρης. Ὅ,τι ἔγινεν ἕως τώρα θὰ γίνῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Γνωρίζομεν ἐξ ἄλλου ὅτι καὶ ἡ ἰσχυροτέρα Κυβέρνησις θὰ ὑποχωρῇ εἰς ἀξιώσεις, ὅπως ἔγινε καὶ μέχρι τοῦδε, καὶ δὲν ἔχομεν ἓν χιλιόμετρον ἕτοιμον οὔτε καμμίαν πρόσοδον. Δι' αὐτὸ τὸ προτεινόμενον σύστημα εἶναι ἀτυχὲς καὶ εἶναι λυπηρόν, διότι δὲν ἐλάβομεν διδάγματα ἀπὸ τὴν μέχρι σήμερον ἐκτέλεσιν τῆς ὁδοποιΐας. Ἐκτὸς τούτου προβάινομεν πάλιν εἰς τὴν σύναψιν μεγάλου δανείου καὶ θὰ συμβῇ καὶ ἐδῶ ὅτι καὶ μὲ τὰ δάνεια τῶν παραγωγικῶν ἔργων, διὰ τὰ ὁποῖα διεπιστώθη, ὅτι κακῶς ὑπελογίσαμεν ἐπὶ τῆς ἀποδόσεώς των. Εἶναι καὶ μία ἄλλη ἔλλειψις, διότι δὲν λαμβάνεται πρόνοια περὶ τῶν ὑπολοίπων ὁδῶν καὶ παίρνομεν δάνεια διὰ νὰ συμπληρώσωμεν δρόμους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων ὑπάρχουν συμβάσεις. Καὶ ἀνακύπτει τὸ ἐρώτημα, διατί αὐτοὺς τοὺς δρόμους νὰ μὴ τοὺς παραχωρήσωμεν εἰς τὸν Μακρῆ καὶ διατί νὰ ἀφαιροῦμεν καὶ διακόπτωμεν ὁδοὺς χρησιμωτάτας ὡς ἡ τῆς Ἄρτης—Τρικκάλων ;

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὴν ἀφίνομεν δι' εὐθετώτερον χρόνον.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ ἔχετε ὑποχρέωσιν δι' ὅλας ἢ διὰ καμμίαν, καὶ δὲν ἔχετε δικαίωμα νὰ παραγκωνίζετε ὡρισμένας ἐπαρχίας.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Διὰ νὰ ἀνατεθοῦν εἰς τὸν Μακρῆν δὲν ἐπαρκεῖ τὸ ποσόν.

Π. Τσαλδάρης. Τὸ γνωρίζω, ὅτι ὄχι 4 ἑκατομμύρια λίρες ἀλλὰ οὔτε 14 δὲν θὰ φθάσουν καὶ δι' αὐτὸ φρονοῦμεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν στηρίζεται οὔτε ἐπὶ τῶν πραγματικῶν τεχνικῶν δεδομένων οὔτε ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πραγματικότητος. Ἐπίσης, τονίζει, διατὶ ὁρίζετε ποσοστὸν 20 %ο καὶ δὲν ἀφίνετε ἐλεύθερον τὸν συναγωνισμόν, ἐνῷ πρόκειται περὶ μικροτέρου ἔργου ; Δι' ὅλα ταῦτα, ἐπιλέγει, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐπαναμελετηθῇ τὸ Νομοσχέδιον μὲ σκοπὸν νὰ ἀναλάβῃ τὸ Κράτος ἀπ' εὐθείας νὰ κάμῃ τὰ ὁδοποιητικὰ ἔργα δι' ἐργολαβίας ἀπ' εὐθείας ἀποφευγομένης οὕτω τῆς ἐπιβαρύνσεώς μας διὰ μιᾶς μὲ ἓν δάνειον 2 ἑκατομμυρίων λιρῶν, καὶ ἐπιτυγχανομένης τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς συγκοινωνίας κατὰ καλύτερον τρόπον.

Ν. Τζερμιᾶς. Εἰς τὸ Νομοσχέδιον, λέγει, περὶ μεσαζόντων εἶχε τὴν εὐχέρειαν ἡ Κυβέρνησις νὰ καταργήσῃ τὴν σύμβασιν Μακρῆ καὶ νὰ ἐπιτύχῃ εὐθηνοτέραν συγκοινωνίαν. Δὲν ἔχομεν βεβαίως σκοπὸν νὰ προσπαθήσωμεν νὰ τὴν πείσωμεν νὰ ἀλλάξῃ γνώμας, ἀλλὰ εἰς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἐφ' ὅσον ἐπιμένει εἰς αὐτό, εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ δεχθῇ ὅπως ὑποβιβασθῇ τὸ ποσοστὸν τοῦ διαγωτισμοῦ διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐργολάβων καθοριζομένου ἑνὸς ποσοῦ 20—25 ἑκατομμυρίων.

Ι. Ράλλης. Ἔγινεν ἐπίτηδες ἀκριβῶς διὰ νὰ ἀποκλεισθοῦν οἱ ἐργολάβοι.

Ν. Τζερμιᾶς. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ ὅ,τι ἔγινε καὶ μὲ τὸν Μακρῆν ὅπου 5, 10 ἑταιρίαι ἀπερρόρησαν 250 ἑκατομμύρια. Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀχρηστευθοῦν καὶ πάλιν οἱ ἐργολάβοι, ἐνῷ τὰ ἔργα θὰ τὰ ἐκτελέσουν καὶ πάλιν αὐταὶ οἱ ἀποκλειόμενοι καὶ ὄχι αἱ ἀνάδοχοι ἑταιρίαι καὶ μὲ ποσοστὰ 8 ἢ 10 %ο ὁπότε θὰ ἔχωμεν καὶ κακοτεχνίαν. Σήμερον ποὺ μᾶς δίδεται εὐκαιρία, διατὶ δὲν εὑρύνετε τὸν κύκλον, ἀλλὰ κάμνετε καὶ πάλιν νέον ἀποκλεισμόν ; Διὰ τοῦτο καταλήγων συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δεχθῇ αὐτὴν τὴν τροπολογίαν, προσθέτων ὅτι διὰ τὴν ὁδὸν Ἄρτης—Τρικκάλων πρέπει νὰ ληφθῇ μία πρόνοια.

Ι. Κουτσίνας. Ἐπικροτεῖ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος καὶ λέγει ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ φύσις τῶν ἔργων, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ γίνουν, εἶναι τοιαύτη δηλ. ἀποτελεῖται ἀπὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μικρὰ τμήματα καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς χώρας, διατὶ νὰ μὴ ληφθῇ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου πρόνοια εἰς τρόπον ὥστε τμήματα ἐργασίας μὲ μικρὸν προϋπολογισμὸν 5—10 ἑκατομμυρίων νὰ δύνανται νὰ δοθῶσιν καὶ εἰς μεμονωμένους ἐργολάβους ἢ τεχνικὰς Ἑταιρίας, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐδέχοντο νὰ πληρωθοῦν μὲ ἔντοκα γραμμάτια ; Καὶ τοῦτο διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ζήσῃ καὶ ἄλλος κόσμος, ἐκτὸς τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν συνασπισμὸν τῶν μεγάλων Ἑταιριῶν, προσέτι δὲ νὰ εὕρῃ ἀπασχόλησιν καὶ ὁ τεχνικὸς κόσμος τῶν ἐπαρχιῶν, εἰς τὰς ὁποίας κατὰ τὸ πλεῖστον θὰ γίνουν τὰ ἔργα ταῦτα. Νομίζομεν ὅτι ἓν ποσοστὸν τῶν ἔργων (100—300) ἑκατομμυρίων πρέπει νὰ γίνῃ οὕτω πως, ἢ νὰ καθορισθῇ, ὅτι τὰ ἔργα θὰ γίνουν διὰ τμηματικῶν δημοπρασιῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πληρώνονται δι' ἐντόκων γραμματίων.

Ι. Ράλλης. Διαμαρτύρεται διότι συνεχίζεται ἡ συζήτησις ἐνῷ ἐδηλώθη ὅτι θὰ γίνῃ διακοπή. Οὕτω γίνεται, λέγει διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ εὐχέρεια σοβαροτέρας συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου.

Θ. Σοφούλης (Πρόεδρος). Εἶναι ἐλεύθερος ὅποιος θέλει νὰ συζητήσῃ.

Ν. Γαρδικιώτης. Ἀναγκάζομαι, λέγει, καὶ ἐκ δευτέρου νὰ σᾶς ἀπασχολήσω κ. Βουλευταί μὲ τὴν μεγάλην ἀδικίας ποὺ προσγίνεται διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου πρὸς τὴν ἐπαρχίαν μου. ὅσον ἀφορᾷ τὴν διακοπήν, τῆς καταλ σκευῆς τῆς ὁδοῦ Ἄρτης—Τρικκάλων. Αἱ διαμαρτυρίαι καν τὰ παράπονα τὰ διαβιβαζόμενα δι' ἀθρόων ψηφισμάτων τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Λαοῦ τῆς ἐπαρχίας Τρικκάλων εἶναι πλήρως δεδικαιολογημένα. Κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδρίασιν ἀνέπτυξα τὴν χρησιμότητα καὶ τὴν σημασίαν τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἥτις εἶναι μία τῶν κυριωτέρων ἀρτηριῶν συγκοινωνίας καὶ ἡ κατασκευὴ αὐτῆς ἀναβάλλεται διὰ νὰ κατασκευασθῶσιν ἄλλαι μικροτέρας σημασίας, διὰ τὰς ὁποίας ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔδει νὰ παρουσιάσῃ πίνακα διὰ νὰ κρίνῃ ἡ Βουλὴ τὴν χρησιμότητα αὐτῶν καὶ συγκρίνῃ. Οὕτω ἀποτελεῖ ἀδικίαν καὶ εὐλόγως ἐξηγέρθησαν οἱ συμπολῖται μου. Πρέπει νὰ ἐξευρεθῇ τρόπος πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ ἀπαιτουμένου χρήματος καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ ἐκ τοῦ συναφθησομένου δανείου νὰ διατεθῇ τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ διὰ τὴν συνέχισιν αὐτῆς καὶ συμπλήρωσιν τῶν γινομένων ἔργων, διὰ νὰ μὴ χαθοῦν αἱ δαπανηθεῖσαι δεκάδες ἑκατομμυρίων μέχρι σήμερον. Ἐλπίζω, ἐπιλέγει, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ πρόνοιαν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἄνευ τῆς ὁποίας οἱ μεγάλοι καὶ πτωχοὶ βορεινοὶ πληθυσμοὶ θὰ δεινοπαθοῦν.

Γ. Γερογιάννης. Διαμαρτύρομαι, λέγει, διότι πέρνουν τὰ χρήματα τὰ διατεθειμένα διὰ τοὺς μεγάλους δρόμους, ὅπως τῆς Ἠπείρου, καὶ τὰ δίδουν διὰ τοὺς μικροὺς δρόμους. Τοῦτο, λέγει, δὲν ἀποτελεῖ ὀρθὴν πολιτικήν.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἠκούσθησαν λέγει, τόσαι ἐπικρίσεις κατὰ τοῦ νομοσχεδίου ὡς ἀτελοῦς, ὥστε τινὲς ἔφθασαν νὰ ζητοῦν νὰ ἀποσυρθῇ τοῦτο, δι' ὃ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀπαντήσω. Ἡ κυριωτέρα τῶν ἐπικρίσεων εἶναι ἐκείνη, ἣν ἐπανέλαβεν ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ λαϊκοῦ κόμματος, εἰπὼν ὅτι τὸ πρώτιστον ἐλάττωμα τοῦ μέτρου εἶναι ἡ συγχώνευσις κατασκευαστοῦ καὶ χρηματοδότου, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις μὲ τὸ μέτρον αὐτὸ εὑρίσκεται ἐν ἀντιφάσει μὲ τὴν ἐνέργειάν της διὰ τὴν σύμβασιν Μακρῆ. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ γίνῃ σύγκρισις μεταξὺ τῆς συμβάσεως Μακρῆ καὶ τοῦ παρόντος μέτρου. Ἐκεῖ ἐπρόκειτο περὶ χρηματοδοτήσεως δι' ἐξωτερικοῦ δανείου, τιθεμένου εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκείνην ἐνόμισεν ἡ Κυβέρνησις, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ περιφέρεται παρὰ τῶν ἀναδόχων ἡ πίστις τοῦ Κράτους εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ τοιούτου δανείου, ἀλλὰ προβλέπομεν οἰκονομικοτεχνικοὺς συνδυασμοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὥστε αἱ δαπάναι νὰ πληρώνωνται δι' ἐντόκων γραμματίων. Ὁ τρόπος αὐτὸς εἶναι προφανὲς ὅτι εἶναι ἐντελῶς διάφορος ἀπὸ τὴν σύμβασιν Μακρῆ.

Π. Τσαλδάρης. Νομίζετε ὅτι δάνειον μὲ 7 %ο ἐσωτερικὸν βραχυπρόθεσμον εἶναι ἐπωφελές ;

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Θὰ σᾶς εἴπω. Ἐλέχθη ἐπίσης ὅτι ἡ συγχώνευσις χρηματοδότου καὶ κατασκευαστοῦ θὰ ἔκαμε τὰ ἔργα ἀκριβώτερα, ἐνῷ ἀντιθέτως θὰ ἐγένοντο εὐθηνότερα. Ἐὰν ὅμως γίνῃ σύγκρισις μὲ τὴν σύμβασιν Μακρῆ ἐκεῖ ἔχομεν 21 %ο γενικὰ ἔξοδα καὶ τιμὴν ἐκβάσεων Μακρῆ ἐκεῖ ἔχομεν 21 %ο γενικὰ ἔξοδα καὶ τιμὴν ἐκβάσεως δανείου 18 %ο ὀλιγότερον, ἤτοι ἓν περιθώριον 30 %ο. ἐνῷ ἐδῶ ἔχομεν 20 %ο κέρδος ἐργολάβου καὶ περιθώριον δανείου 5 μονάδας. Δὲν εἶναι δυνατὸν λοιπὸν νὰ ὑποστηρίζεται, ὅτι μὲ τὸ ἄλλο σύστημα θὰ ἐκόστιζαν εὐθηνότερα τὰ ἔργα. Ἡ σύμβασις ἐπίσης Μακρῆ προβλέπει καὶ ἐλέγχους καὶ μελέτας μὲ ἰδιαιτέραν ἀμοιβήν. Ἐνῷ ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα ἔξοδα.

Π. Τσαλδάρης. Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἡ ἑταιρία δὲν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην κανενὸς προσωπικοῦ.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Θὰ ἔχῃ ἀνάγκην. Ἀλλὰ δὲν ἔχει σημασίαν καὶ τὸ ὅριον διότι θὰ γίνῃ διαγωνισμός, ἡ δὲ κατάτμησις ποὺ γίνεται καὶ τὴν ὁποίαν, ὑποβιβάζω ἀκόμη, θὰ εἶναι συντελεστικὴ διὰ τὸν διαγωνισμόν.

Κ. Γκότσης. Δὲν θὰ εὑρεθοῦν ἐργολάβοι νὰ συναγωνισθοῦν

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Ἡ γενομένη ἐξ ἄλλου ἐπίκρισις παρὰ τοῦ κ. βουλευτοῦ Ἀγρινίου διὰ τὴν κατάτμησιν δὲν εἶναι ὀρθή, διότι τὸ λεχθὲν ὅτι ὑπάρχουν διάφοροι ὅροι ἡμερομισθίων εἰς τὰς διαφόρους περιφερείας ἐξοβελίζεται, διότι τὸ νομοσχέδιον καθορίζει αὐτοὺς τοὺς συντελεστὰς μὲ διαδικασίαν διὰ τοπικῶν ἐπιτροπῶν, οὐδεμία λοιπὸν ἀδυναμία προσφορῶν μικροτέρων ὑπάρχει ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

Π. Τσαλδάρης. Λέγετε ὅτι θὰ ὁρισθοῦν ἐφ' ἅπαξ αἱ τιμαί, ἀλλὰ πρέπει νὰ τεθῇ ἓν σύστημα ἀναθεωρήσεως.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Αὐτὸ ἐν τῇ ἐφαρμογῇ δὲν ἀπέδωκε καλὰ ἀποτελέσματα.

Π. Τσαλδάρης. Ἂν γίνῃ ἀνατροπὴ τῶν τιμῶν ὑλικοῦ καὶ ἡμερομισθίων πόσον θὰ πληρώνῃ τὸ δημόσιον ;

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Δὲν θὰ εἶχα τὴν ἀντίρρησιν νὰ δεχθῶ, ἀλλὰ ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα κατὰ τῶν ἀναθεωρήσεων. Διότι μὲ τὴν σύμβασιν Μακρῆ καὶ μὲ τὰς ἀναθεωρήσεις διαρκῶς ὑψώνοντι αἱ τιμαί.

Θ. Χαβίνης. Δὲν ὑπῆρχεν ὁ ἀπαιτούμενος ἔλεγχος, διὰ νὰ εὑρίσκωνται αἱ πραγματικαὶ τιμαὶ τῶν ἡμερομισθίων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἐφ' ἅπαξ καθορισμὸς δὲν θὰ εἶναι ὀρθός.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Θεωρητικῶς πρέπει νὰ γίνωνται ἀναθεωρήσεις. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἔργον θὰ εἶναι μακροχρόνιον, δι' αὐτὸ ἐδέχθημεν νὰ εἶναι ἐπί τι διάστημα μία σταθερότης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἀποτελεῖ αὐτὸ ριζικὸν σημεῖον τοῦ νομοσχεδίου καὶ ἂν ἐπιμείνῃ ἡ Βουλὴ τὸ δέχομαι. Ὁ κ. ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶπεν ὅτι ἡ ἀνακαίνισις πρέπει νὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς καταστάσεως τῶν ὁδῶν καὶ συνολικῶς δι' ἑκάστην ὁδόν. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ διαφωνήσω ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀντιλήψεις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν. Νομίζω ὅτι τὸ κράτος, ἐφόσον δὲν δύναται νὰ διαθέσῃ ὁλόκληρον τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν ἀνακαίνισιν ὅλων τῶν ὁδῶν, ἔχει καθῆκον νὰ ἀποβλέψῃ εἰς τὴν ἀνακαίνισιν τῶν ἐθνικῶν ἀρτηριῶν.

Π. Τσαλδάρης. Τὰς ὁποίας δὲν θὰ εὕρῃ πλέον ὑπαρχούσας. Πρέπει νὰ προτιμήσετε ἐκείνας, ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ νὰ παραμελήσητε τὰς παραμελημένας ὁδούς.

Δ. Δίγκας (Ὑπ. Συγκοινωνίας). Δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ συνομολογήσω, ὅτι τὸ νομοσχέδιον δὲν περιλαμβάνει ἀρτίαν μέριμναν διὰ τὰς παλαιὰς ἐθνικὰς ὁδοὺς τοῦ Κράτους. Νομίζω ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ληφθῇ τάχιστα ἡ μέριμνα καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν ἔλθῃ εἰς συζήτησιν προσεχῆ τὸ νομοσχέδιον περὶ ρυθμίσεως φορολογίας καὶ κινήσεως, θὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ρυθμίσεως τῶν ὁδῶν καὶ τῶν ὑπολειπομένων 1800 χιλιομέτρων.

Ἀλλ' ἐλέχθη ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐπιβάλλει καὶ βάρος, τὸ ὁποῖον εἶναι συνέπεια τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου τῶν 750 ἑκατομ. χωρὶς καὶ νὰ ἀντιμετωπίζεται τὸ βάρος τοῦτο. Δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβληθῇ τὸ βάρος εἰς τὸν προϋπολογισμόν, διότι θὰ ἀντιμετωπισθῇ τοῦτο ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου ὁδοποιΐας. Χωρὶς νὰ ἐπιβληθῇ οὐδεμία νέα φορολογία, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τὴν αὐτόματον αὔξησιν τοῦ δασμοῦ τῆς βενζίνης θὰ ἔχωμεν 50 ἑκατομμύρια μετὰ μίαν τριετίαν, ἐκ διαφόρων δὲ ἄλλων προσόδων θὰ ἔχωμεν ἐν ὅλῳ 160 ἑκατομ. Τὸ βάρος τοῦ τοκοχρεωλυσίου διὰ τὸ δάνειον ἀνέρχεται εἰς 107 ἑκατομμύρια, ἄρα θὰ ἔχωμεν ἕνα πλεόνασμα 53 ἑκατομμυρίων, ταῦτα δὲ χωρὶς νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν οἱ ἐκ τοῦ ὑποβληθησομένου νομοσχεδίου πόροι.

Εἰδικῶς ἐγένετο λόγος καὶ διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ὁδοῦ Ἄρτης—Τρικκάλων, δὲν πρόκειται, κ. Βουλευταί, περὶ ἐγκαταλείψεως ἀλλὰ περὶ ἀναβολῆς τῆς ἀποπερατώσεως δι' εὐθετώτερον χρόνον. Τοῦτο ἐγένετο, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην τῶν 150.000.000. Ἔπρεπε ἢ νὰ προτιμήσωμεν μίαν μόνην ὁδόν, τὴν ὁδὸν Ἄρτης—Τρικκάλων ἢ τὴν ἀποπεράτωσιν ἄλλων 27 ὁδῶν. Δὲν ὑπάρχει πρόβλεψις χρηματική, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ κώλυμα νομικόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξέθετε τὸ Κράτος εἰς ἀποζημιώσεις.

Βεβαίως ἡ παρατήρησις τοῦ ἐκ Τρικκάλων Βουλευτοῦ, ἔπως ἐξετασθῇ ἐὰν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποπεράτωσις ὡρισμένων τμημάτων τῆς ὁδοῦ ταύτης, εἶναι δυνατή, ἂν δὲ δὲν εἶναι μεγάλη ἡ δαπάνη, δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ ἐξετάσω τὸ ζήτημα ὄχι μόνον διὰ τὴν ὁδὸν Ἄρτης—Τρικκάλων, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλας τὰς ἄλλας ὁδοὺς τοπικῶν συγκοινωνιῶν.

Ἐλέχθη ὅτι ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ αἱ κατασκευασθησόμεναι ὁδοὶ δὲν ἐναρμονίζονται πρὸς τὰς ὁδοὺς τῶν ὁποίων τὴν κατασκευὴν ἀνέλαβεν ἡ Ἑταιρία Μακρῆ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι μεταξὺ τῶν παλαιῶν ὁδῶν καὶ τῶν ὁδῶν τοῦ Μακρῆ ὑπάρχει διαφορά, θὰ καταβληθῇ ὅμως πᾶσα προσπάθεια ἵνα γίνῃ μία χάραξις. Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ἔφερεν αἰτιάσεις ὅτι εἶναι διάφορος ἡ ἀνακατασκευὴ τῶν ὁδῶν Μακρῆ καὶ τῶν ὁδῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπάλειψιν. Ἀλλὰ μία καὶ ἡ αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ ἀσφαλτικὴ ἐπάλειψις.

Συνεχίζων προτείνει σχετικὰς τροπολογίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάτμησιν τῶν ἔργων, προτιμῶν νὰ δοθοῦν αἱ μεγάλαι ἀρτηρίαι εἰς μίαν μεγάλην Ἑταιρίαν πρὸς ἀποφυγὴν δυσχερειῶν.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ δυσχέρεια αὕτη δὲν εἶναι πραγματική, ἡ ἐποπτεία θὰ εἶναι δι' ὅλ.ν τὸ ἔργον καὶ πρέπει συνεπῶς νὰ ἀπασχοληθοῦν καὶ οἱ μικροὶ ἐργολάβοι.

Ὁ κ. ***Δ. Δίγκας*** (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας) προτείνει ἐπίσης ὅπως περιληφθῇ εἰς τὸ Νομοσχέδιον ὄρθρον, ἀφορῶν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως Μακρῆ. Ἠναγκάσθημεν, λέγει, νὰ διακόψωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁδῶν λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῆς χιλιομετρικῆς δαπάνης, ἐγεννήθη λοιπὸν ζήτημα, ἂν ἠδύνατο τὸ Κράτος νὰ ἐπιφέρῃ διακοπὴν ἔργων. Διάφοροι ὑπεργολάβοι ἐκοινοποίησαν διαμαρτυρίαν εἰς τὸν ἀνάδοχον, οὗτος δὲ εἰς τὸ Κράτος καὶ ἐγεννᾶ το ζήτημα ἀποζημιώσεως, διὰ τοῦ προστιθεμένου ὄρθρου καθορίζεται τὸ δικαίωμα τοῦ Κράτους νὰ διακόπτῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς Ἑταιρίας Μακρῆ χωρὶς ἐπιβάρυνσιν τοῦ Δημοσίου.

Π. Τσαλδάρης Αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ἤδη γενομένας διακοπάς;

Δ. Δίγκας (Ὑπ. Συγκοινωνίας). Μάλιστα.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν θὰ φέρετε ἐδῶ τὰς τροποποιήσεις; τὰς ὁποίας ἐπέφερᾶτε εἰς τὴν σύμβασιν Μακρῆ ;

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Συνεχίζων, ἀναφέρει ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης—Σερρῶν, διότι δι αὐτῆς ἐξασφαλίζεται ἡ Τουριστικὴ συγκοινωνία μὲ τὴν Εὐρώπην. Ἐπίσης, λέγει, ἐφόσον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ὑπ' ἀριθ. 190 ὁδὸς τῆς Κρήτης, θὰ ἐκτελεσθῇ τὸ Τμῆμα αὐτῆς τὸ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Σανατορίου Ἱερουσαλὴμ μέχρι τῆς ὁδοῦ 183. Ἀναφέρει κατόπιν, ὅτι ἀποδέχεται τροπολογίαν τοῦ Εἰσηγητοῦ τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Π. Τσαλδάρης. Τὴν ἀναθεώρησιν τῶν τιμῶν τὴν δέχεσθε;

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Ἐὰν θέλετε νὰ βάλωμεν διάταξιν νὰ γίνεται καὶ ἡ ἀναθεώρησις διὰ Διατάγματος.

Π. Τσαλδάρης. Μάλιστα.

Δ. Μπότσαρης. Λέγει ὅτι εἶναι λυπηρὸν νὰ συζητῆται τόσον σοβαρὸν Νομοσχέδιον ἐνώπιον κενῶν ἑδωλίων, τονίζει δὲ τὴν ἀνάγκην ὅτι πρέπει ἡ ὁδὸς Ἄρτης—Τρικκάλων νὰ λάβῃ θέσιν εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, διότι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἀποκοποῦν τὰ δύο Ἑλληνικὰ μέτωπα τὸ Δυτικὸν ἀπὸ τὸ Ἀνατολικόν. Ἐπίσης, λέγει, κινδυνεύει νὰ ματαιωθῇ καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων—Γρεβενῶν, ἐνῷ αἱ ὁδοὶ αὗται ἀποτελοῦν μίαν ἀρίστην τοποθέτησιν κεφαλαίων.

Θὰ ἦτο ὀρθόν, τονίζει, νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ἡ Βουλή, ποῖαι εἶναι αἱ ὁδοὶ ἐκεῖναι, αἵτινες πρόκειται νὰ κατασκευασθοῦν καὶ νὰ θυσιασθῇ ἡ τόσον σημαντικωτάτη ἀρτηρία Ἄρτης—Τρικκάλων, ἥτις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ σταματήσῃ πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς τὴν περιοχὴν τῶν πλουτοφόρων δασῶν. Ἡ ὁδὸς αὕτη ἐκκρεμεῖ ἐπὶ 40 ἤδη ἔτη καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν αὐτῆς εἰς ἄλλας ὁδούς. Ἐπίσης, λέγει, ἡ ὁδὸς Γρεβενῶν, ὀφείλει νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον μερίμνης ἀμελήτου τῆς Κυβερνήσεως. Συνεχίζων ὁ κ. Μπότσαρης προτείνει διὰ τὴν χρηματοδότησιν τὸ 19 ο/ο, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἁπλῶν ὁδῶν. Λέγει ἐπίσης, ὅτι διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὸ περιωρισμένον τῶν παραλλαγῶν, αἵτινες ἢ πρέπει νὰ γίνουν εὐρύταται καὶ συγχρονισμέναι, ἢ δὲν πρέπει νὰ θυσιάζεται τόσον χρῆμα δι' ἄτεχνα ἔργα. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀναθεώρησιν τῶν τιμῶν προτείνει τὴν ἀναθεώρησιν ἐπὶ ἔλαττον, γινομένην ἅπαξ τοῦ ἔτους.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Διετύπωσα τὴν τροπολογίαν τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν, ἥτις θὰ γίνεται ἅπαξ τοῦ ἔτους.

Δ. Μπότσαρης. Εἴμεθα σύμφωνοι. Καταλήγων ὁ κ. Μπότσαρης, ζητεῖ ὅπως κατέλθῃ εἰς 19 ο/ο ἡ χρηματοδότησις.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Παρακαλεῖ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως διὰ Διατάγματος, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθορίζεται τὸ κατώτατον ὅριον χρηματοδοτήσεως.

Ὁ κ. **Ε. Ζούκας.** Διαμαρτύρεται, διότι ἐνῷ δι' ὅλας τὰς ὁδοὺς ἔχει ληφθῇ μέριμνα, ἀφίνεται ὡς ἔκθετον τέκνον ἡ ὁδὸς Ἄρτης—Τρικκάλων, ἡ ὁποία δὲν ἐξυπηρετεῖ μόνον τὴν συγκοινωνίαν 10 ὀρεινῶν δήμων, ἀλλὰ ἔχει ὑψίστην σημασίαν καὶ ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως. Ἐπὶ 50, λέγει, ἔτη ὁ δύσμοιρος πληθυσμὸς τῆς περιφερείας ταύτης ἀναμένει τὴν κατασκευὴν τῆς ποθητῆς ὁδοῦ, διὰ νὰ βλέπῃ διαρκῶς τὰς ἐλπίδας του διαψευδομένας.

Συνεχίζων ὁ κ. **Ζούκας** λέγει ὅτι εἰς τὴν ἀπὸ Τρικκάλων εἰς Ἄρταν ὁδὸν ἔχει κατασκευασθῇ τμῆμα μήκους 17 1/2 χιλιομέτρων ἀλλ' ἐὰν δὲν δοθῇ διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν Νομοσχεδίου πίστωσις διὰ νὰ σκιροστρωθῇ τοῦτο θὰ ριφθοῦν εἰς τὸν Καιάδαν 14 ἑκατομμύρια, τὰ ὁποῖα ἔχουν δαπανηθῇ.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Διατί εἰδικῶς θὰ καταστραφῇ ἡ ὁδὸς Ἄρτης καὶ ὄχι ἄλλαι, τῶν ὁποίων ἔχουν κατασκευασθῇ τμήματα;

Ε. Ζούκας. Διότι διὰ τοὺς ἄλλους ὑπάρχουν αἱ 26 συμβάσεις καὶ θὰ γίνουν οἱ δρόμοι.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Χρειαζόμεθα 9 ἑκατομμύρια λίρας διὰ νὰ κάμωμεν 4.200 χιλιόμετρα ὁδῶν. Δὲν ἠμπορεῖ, λοιπόν, νὰ γίνῃ αὐτὸ ἐντὸς 1 ἔτους, θὰ γίνουν εἰς 7, 8 χρόνια.

Ε. Ζούκας. Οἱ ἄλλοι δρόμοι δὲν ἔχουν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ὁδὸς Τρικκάλων—Ἄρτης. Ὑποδείξατέ μου μίαν ἄλλην ὁδὸν τοιαύτης σημασίας.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Ἡ ὁδὸς Κοζάνης—Ἰωαννίνων.

Ε. Ζούκας. Ἐὰν δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ ὁδὸς καὶ θὰ αὐξηθῇ τὸ δάνειον εἰς 200 ἑκατομμύρια, πρέπει τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τοῦ ὁριζομένου ἐν τῷ νομοσχεδίῳ νὰ διατεθῇ διὰ τὸ ἡμιτελὲς τμῆμα τῆς ὁδοῦ Τρικκάλων—Ἄρτης. Θὰ ἤθελα μίαν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ σχετικῶς, ἀλλὰ βλέπω ὅτι σιωπᾷ.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Ἐὰν σιωπῶ, σιωπῶ διότι ἔκαμα τὴν δήλωσιν, ὅτι ἐὰν ἀπαιτηθῇ μικρὰ δαπάνη διὰ νὰ ἀναχθῇ ὁ δρόμος αὐτὸς εἰς τοπικὴν συγκοινωνίαν, θὰ διατεθῇ πίστωσιν.

Ε. Ζούκας. Ἐκ τοῦ δανείου;

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς Συγκοινωνίας). Σᾶς εἶναι ἀδιάφορον ἀπὸ ποῦ θὰ διατεθῇ ἡ Κυβέρνησις τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην.

Ὁ κ. **Δ. Ζάννος** ζητεῖ διασάφισιν τοῦ 2ου ἄρθρου καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δίδει ἐξηγήσεις.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς δευτέραν συζήτησιν ὡς ἐτροπολογήθη ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπὶ τῶν πρακτικῶν τῆς χθεσινῆς στνεδριάσεως ὁ κ. **Π. Βουρλούμης** δηλοῖ ὅτι ἐν τῇ § 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὅπερ περιλαμβάνεται εἰς τὰ σημερινὰ πρακτικά, καὶ ἐν τῷ 8ῳ στίχῳ ἡ λέξις «ἐμπορικῆς» δέον νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως «ἐπαγγελματικῆς».

Μεθ' ὃ κυροῦνται, ὡς διωρθώθησαν, τὰ πρακτικά, λύεται δέ, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 11.30'. μ. μ. Διὰ τὴν 5 μ. μ. τῆς αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Δ. Μέλφος
Ι. Κουτσίνας

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙ'.

Πέμπτης 2 Ἰουλίου 1931.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. **Θ. Σοφούλης** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων τραπεζιτικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἑταιριῶν».

Οἱ βουλευταὶ κ. κ. ***Μ. Βολουδάκης, Γ. Φικιώρης, Τ. Ἀναστασίου, Μ. Τσαρλαμπᾶς, Ι. Μπούτης*** κλπ. ὑποβάλλουσι πρότασιν νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4642 «περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν».

Ἡ ἕνωσις συν)σμῶν Ἄρτης, Φιλιππιάδος καὶ οἱ συνεταιρισμοὶ ἀποκαταστάσεως Κωστακίων, Στρεβίνης, καὶ Γραμμ

ἐπὶ τῶν κουκουλίων. Ἐὰν τὴν ἀξίωσιν ταύτην τῶν σηροτρόφων δὲν εἰσακούσῃ ἡ Κυβέρνησις, πολὺ ταχέως ἡ εὐγενὴς προσπάθεια προωθήσεως αὐτῆς, ἡ ὁποία διαπιστοῦται εἰς τὰς νέας χώρας, θὰ σταματήσῃ, θὰ ἐκμηδενισθοῦν δὲ αἱ μέχρι τοῦδε πολὺ τοῦτο γενόμεναι τεράστιαι θυσίαι.

Ὁ κ. ***Ι. Ράλλης*** λαμβάνων τὸν λόγον πρὸ τῆς ἡμερησίας νομοθετικῆς διατάξεως λέγει:

Λυποῦμαι ὅτι ἀπουσιάζει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης πρὸς ὃν ἤθελα ἀποτείνει αἰτίασιν βασιζομένην ἐπὶ ἀναφορᾶς δημοτῶν τοῦ Πειραιῶς ὅσον ἀφορᾷ διαχειριστικὰς ἀνωμαλίας τοῦ Δήμου Πειραιῶς. Εἶμαι ὑποχεωμένος, νὰ μὴ ἀφίσω νὰ παρέλθῃ ἡ συνεδρίασις, ἐφ' ὅσον μάλιστα παρίσταται ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγονται τὰ δημοτικὰ πράγματα. Εἶναι γνωστὸν ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν, διότι ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς τὴν «Καθημερινήν», ὅτι ὑπεβλήθη μήνυσις κατὰ τοῦ Δημάρχου Πειραιῶς ἐπὶ καταχρήσει 25 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Δὲν πρόκειται περὶ παρονυχίδος ἀλλὰ δυστυχῶς περὶ πράξεως σχεδὸν ἀποδεδειγμένης, ἡ ἐπὶ τῆς ὁποίας γενομένη ἐνέργεια ἀποτελεῖ κατάφωρον παραβίασιν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Παρακαλῶ νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἔλεγχος, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, τὸ ὁποῖον θὰ μάθῃ ἐκ τῶν πρακτικῶν τὰ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ, νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἁρμοδίου Ἀνακριτοῦ τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς ὑποθέσεως, ὁ ὁποῖος δὲν προέβη εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν πλὴν τῆς ἐξετάσεως τοῦ προσελθόντος αὐθορμήτως εἰς τὴν ἀνάκρισιν μηνυτοῦ καὶ πολιτικῶς ἐνάγοντος, καὶ ὅστις κατὰ παράβασιν τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἠρνήθη, ἐπελθούσης διαφωνίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάσχεσιν τῶν βιβλίων τοῦ Δήμου, νὰ παραπέμψῃ τὸ ζήτημα εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν. Παρακαλῶ τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν νὰ καταστήσῃ προσεκτικὸν τὸν Ἀνακριτὴν ὀλιγοροῦντα κατὰ τρόπον παράδοξον προκειμένου περὶ ὑποθέσεως βαθύτατα συγκινούσης τὸν Πειραϊκὸν λαόν.

Κ. Διδωρίκης. (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Εὐθὺς ὡς ἐδημοσιεύθησαν εἰδήσεις περὶ διαχειριστικῶν ἀνωμαλιῶν εἰς τὸν Δῆμον Πειραιῶς, ἐκάλεσα τὸν Νομάρχην καὶ τοῦ ἐπέστησα τὴν προσοχήν, εὑρισκόμην δὲ ἐν τῇ σκέψει ἐνεργείας διοικητικοῦ ἐλέγχου, ὅταν ἡ ὑπόθεσις εὑρέθη εἰς τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης. Νομίζω ὅτι ἀφοῦ ἅπαξ ἐπελήφθη ἡ δικαιοσύνη, δὲν πρέπει νὰ ἀναμιχθῇ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ σύγχυσις. Θὰ ἀναμείνω συνεπῶς τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς.

Ι. Ράλλης. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχει καθῆκον ἐκ τῆς ὑπαρχούσης νομοθεσίας νὰ προβῇ εἰς ἔλεγχον.

Κ. Διδωρίκης. (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν). Φρονῶ ὅτι ἡ ἀνάμιξις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ σύγχυσιν.

Ι. Ράλλης. Ἐπιβάλλεται ὁ ἔλεγχος, τοῦτο ἐπιβάλλουν καὶ οἱ γεγραπτοὶ καὶ οἱ ἠθικοὶ νόμοι.

Ε. Μαχαίρας Πότε ὑπεβλήθη κ. Πρόεδρε, αὐτὴ ἡ ἀναφορά; Τὸ ζήτημα ἦλθε πρὸς συζήτησιν ἐντελῶς ἀκαίρως.

Ι. Ράλλης. Ἐγὼ καταθέτω μίαν ἐκ τῶν πολλῶν ἀναφορῶν, τὰς ὁποίας ἔχω εἰς χεῖράς μου.

Ε. Μαχαίρας. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Πειραιῶς εὑρίσκεται εἰς τὸ ὕψος της, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνεχθῇ ὁ δῆμος νὰ τὸν ἐκβιάζουν ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ. Διαμαρτύρομαι διὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ράλλη.

Ι. Ράλλης. Δὲν εἶναι ἐκβιασταὶ οἱ ἀναφερόμενοι. Εἶναι ἐκ τῶν πρώτης τάξεως πολιτῶν. Ἔμποροι καὶ βιομήχανοι.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ***Ἡμερησίαν διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.***

Γίνεται δεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὸ πρῶτον ψηφισθέντος σχεδίου νόμου «περὶ στρατιωτικῆς σχολῆς ὑπαξιωματικῶν».

Ἐπίσης εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ καταστατικοῦ νόμου τῆς αὐτοκεφάλου ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἔχοντα οὕτω:

Περὶ Στρατιωτικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν.

(Ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας)

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΟΕ' τῆς 18 Μαΐου 1931 συνεδρίασιν αὐτῆς.

(Τὸ πρῶτον ὑποβληθὲν τῇ Γερουσίᾳ).

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν)

Γενικά.

Ἄρθρον 1.

1 Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ὑπαξιωματικῶν σκοπὸν ἔχει τὴν κατόπιν καταλλήλου ἐκπαιδεύσεως Λοχιῶν καὶ Ἐπιλοχιῶν τοῦ Στρατεύματος, παροχὴν ἀριθμοῦ ἀξιωματικῶν εἰς τὰ ὅπλα πεζικόν, πυροβολικόν, ἱππικὸν καὶ Μηχανικὸν καὶ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Μεταγωγικοῦ, τῆς Στρατολογίας, τῆς Διαχειρίσεως καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ὑπαξιωματικῶν ὑπάγεται εἰς τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ).

2. Ἡ ἐπὶ τῆς Σχολῆς ἁρμοδιότης τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχολῶν κανονίζεται διὰ τοῦ νόμου 3736 καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ Διαταγμάτων.

3. Διοικεῖται, ἐὰν δὲν διατελῇ ὑπὸ τὴν αὐτὴν μὲ τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων Διοίκησιν, ὑπὸ Συνταγματάρχου. Ὡς Ὑποδιοικητὴς καὶ Διευθυντὴς Σπουδῶν τοποθετεῖται ἀντισυνταγματάρχης ὁἰουδήποτε ὅπλου, διαφόρου ὅμως τοῦ ὅπλου εἰς ὃ ἀνήκει ὁ Διοικητής, καθ' ἣν περίπτωσιν οὗτος εἶναι Συνταγματάρχης.

4. Οἱ παρὰ τῇ Σχολῇ ἰδιῶται καὶ Στρατιωτικοὶ καθηγηταί, κοινοὶ μετὰ τῶν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, διορίζονται παύονται καὶ μισθοδοτοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου «περὶ προσωπικοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν».

Ἐκπαίδευσις.

Ἄρθρον 3.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ Ὑπαξιωματικῶν εἶναι τριετὴς διὰ τὰ ὅπλα πεζικόν, πυροβολικόν, ἱππικόν, μηχανικὸν καὶ τὰς Ὑπηρεσίας Μεταγωγικοῦ, Διαχειρίσεως καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου, διετὴς δὲ διὰ τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Στρατολογίας.

2. Οἱ Ὑπαξιωματικοὶ μαθηταὶ οἱ προοριζόμενοι διὰ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Μεταγωγικοῦ, τῆς Στρατολογίας καὶ τῆς Διαχειρίσεως ἐκπαιδεύονται εἰς ἰδιαίτερα τμήματα, ἀκολουθοῦντες τὰ κοινὰ μαθήματα μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν προοριζομένων διὰ τὰ ὅπλα. Οἱ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου προοριζόμενοι μαθηταὶ ἐκπαιδεύονται εἰς τὸ τμῆμα Διαχειρίσεως.

3. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἔτος εἰσελθόντων μαθητῶν εἰς τι τῶν Τμημάτων Μεταγωγικοῦ, Στρτολογίας ἢ Διαχειρίσεως εἶναι περιορισμένος, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν μὴ λειτουργίαν ὡρισμένων τμημάτων (Διαχειρίσεως ἢ Μεταγωγικοῦ ἢ Στρατολογίας), τῶν διὰ τὰ μὴ λειτουργοῦντα τμήματα ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων μεταφερομένων εἰς τὰ διαταχθέντα ὅπως λειτουργήσωσι τμήματα. Πάντως ὑπαξιωματικοὶ ἐπιτυχόντες διὰ τὰ Τμήματα Στρατολογίας καὶ Διαχειρίσεως δὲν δύνανται νὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ Τμῆμα τοῦ Μεταγωγικοῦ ἐκτὸς ἐὰν προῆλθον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Μεταγωγικοῦ. Οὗτοι ὅμως διατηροῦσι τὰ δικαιώματα εἰσαγωγῆς των εἰς τὴν Σχολὴν ἄνευ ἑτέρων ἐξετάσεων διὰ τὰ ὁπόμενα τρία ἔτη ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διάρκειαν τούτων ἤθελεν λειτουργήσει τμῆμα Μεταγωγικοῦ.

4. Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν προοριζομένων διὰ τὰ ὅπλα πεζικόν, πυροβολικόν, μηχανικὸν καὶ ἱππικὸν εἶναι κοινὴ καὶ κατὰ τὰ τρία ἔτη τῶν ἐν τῇ Σχολῇ σπουδῶν των.

5. Τὰ ἐν τῇ Σχολῇ διδασκόμενα μαθήματα καὶ ἀσκήσεις ἡ διάρκεια τῶν διδασκαλειῶν, ὁ τρόπος τῆς βαθμολογίας καὶ τῶν ἐξετάσεων, οἱ συντελεσταὶ τῶν μαθημάτων κλπ. ὁρισθήσονται διὰ τοῦ Π. Διατάγματος τοῦ ὀργανισμοῦ ταύτης Σχολῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου νὰ διατάξῃ τὴν κατάταξιν τῶν ὑπαξιωματικῶν μαθητῶν κατὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς εἰς Συντάγματα τῶν ὅπλων τῆς προελεύσεως αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ μαθηταὶ οἱ προοριζόμενοι διὰ τὰς ὑπηρεσίας μεταγωγικοῦ, στρατολογίας διαχειρίσεως καὶ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου, κατατάσσονται καὶ ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίας εἰς μονάδας ἢ καταστήματα τῶν ὑπηρεσιῶν, δι' ὧν προορίζονται.

2. Αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν ἐν τῇ ἄνω περιπτώσει, τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις κανονίζονται ἑκάστοτε διὰ Π. Διατάγματος.

Ὑποχρεώσεις τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ μαθηταὶ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐν τῇ Σχολῇ σπουδῶν των συντηροῦνται δαπάναις τοῦ Κράτους ἐπὶ ἡμερησίᾳ καταθέσει συσσιτίου ἴσῃ πρὸς τὴν τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων καὶ λαμβάνουσι μισθὸν λοχίου ἐθελοντοῦ ἄγοντος τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ὑπηρεσίας του.

2. Πάντες οἱ μαθηταὶ φέρουσι τὴν διὰ Π. Διατάγματος καθοριζομένην στολὴν καὶ διακριτικὰ λοχίου πεζικοῦ, ἀνεξαρτήτως τοῦ βαθμοῦ ὃν πρὸ τῆς εἰς τὴν Σχολὴν εἰσαγωγῆς των ἔφερον.

νΑρθρον 6.

1. Ἅμα τῇ εἰς τὴν Σχολὴν εἰσόδῳ των οἱ μαθηταὶ Ὑπαξιωματικοὶ ὁρκίζονται ἀναλαμβάνοντες ὑποχρέωσιν ἀνακατατεταγμένου Ὑπαξιωματικοῦ δι' ἓν ἔτος, ἀνακατατασσόμενοι ἐφεξῆς συμφώνως πρὸς τὸν νόμον ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν.

2. Οἱ παραιτούμενοι μαθηταὶ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν, καθ' οἱονδήποτε ἔτος τῆς φοιτήσεώς των, ἐπανερχόμενοι εἰς τὰ σώματα ἐξ ὧν προῆλθον μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου ἢ ἐπιλοχίου ἐὰν ἔφερον τὸν βαθμὸν τοῦτον πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς τὴν Σχολήν, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ χρόνου ἐθελουσίας ἀνακατατάξεως αὐτῶν, ἀπολυόμενοι δὲ μετὰ ταῦτα ὀνομάζονται οἱ μὲν τῶν ΙΙΙ καὶ ΙΙ τάξεων Ἔφεδροι ἀνθυπολοχαγοί, οἱ δὲ Ι τάξεως ἔφεδροι ἀνθυπασπισταὶ τοῦ ὅπλου των.

3. Οἱ ἀποβαλλόμενοι τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν οἱονδήποτε ἔτος τῆς φοιτήσεώς των ἐπανέρχονται εἰς τὰς μονάδας ἐξ ὧν προῆλθον μὲ τὸν βαθμὸν ὃν ἔφερον εἰσελθόντες εἰς τὴν Σχολήν, ἐὰν ἡ πρᾶξις τῆς ἀποβολῆς των δὲν συνεπάγεται ἐπιτίμησιν τοῦ βαθμοῦ των καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ χρόνου ἐθελουσίας ἀνακατατάξεως αὐτῶν, ἐὰν δὲ ἡ πρᾶξις συνεπάγεται ἐπίτιμησιν ὑπαξιωματικοῦ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ του ἐπανέρχονται εἰς τὰς μονάδας ἐξ ὧν προῆλθον ὡς στρατιῶται ἀπολυόμενοι τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.

4. Οἱ ἀπολυόμενοι ἢ ἀποβαλλόμενοι διαγράφονται τῆς Σχολῆς καὶ δὲν δύνανται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ ἐπαναγραφῶσιν ὡς μαθηταὶ αὐτῆς.

Οἱ ἀποβαλλόμενοι δὲν δικαιοῦνται νὰ φοιτήσωσιν εἰς Στρατιωτικὴν Σχολὴν προορισμὸν ἔχουσαν τὸν καταρτισμὸν ἀξιωματικῶν μονίμων ἢ ἐφέδρων, οὐδὲ νὰ ἀποκτήσωσι τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ καθ' οἱονδήποτε τρόπον.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ ἀποτυχόντες μαθηταὶ κατὰ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις δύνανται νὰ φοιτήσωσι καὶ δεύτερον ἔτος ἐν τῇ αὐτῇ τάξει, ἀποτυγχάνοντες ὅμως καὶ διὰ δευτέραν φορὰν ἐπανέρχονται εἰς τὰ σώματα ἐξ ὧν προῆλθον μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου ἢ ἐπιλοχίου, ἐὰν κατὰ τὴν εἰς τὴν Σχολὴν εἴσοδόν των ἔφερον τὸν τελευταῖον τοῦτον καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ 2ου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 6ου.

2. Πᾶς μαθητὴς μὴ διακούσας λόγῳ ἀνωτέρας βίας τὰ μαθήματα ἐπὶ τετράμηνον συνεχὲς ἢ διακεκομένον δὲν δύναται νὰ προαχθῇ εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ θεωρηθῇ καὶ ἀποριφθείς.

3. Οἱ ὁπωσδήποτε παραμένοντες ἐν τῇ αὐτῇ τάξει τάσσονται κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος μετὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μαθητὰς τῆς τάξεως.

Ἀποβολὴ τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἀπόλυσις καὶ ἀποβολὴ μαθητοῦ ἐκ τῆς Σχολῆς διατάσσεται ἐπὶ «ᾗ βάσει τῶν ἰσχυόντων ἑκάστοτε διὰ τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Εὐελπίδων.

Μόνιμα μέλη.

Ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Σχολῆς.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Τάγματος μαθητῶν ἢ τούτου μὴ ὑπάρχοντος εἷς ταγματάρχης ἢ λοχαγὸς ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ Σχολῇ.

Εἷς Στρατιωτικὸς καθηγητὴς φέρων τὸν βαθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ.

Ἔκτακτα μέλη.

Δύο κατώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐκ τοῦ διοικητικοῦ ἢ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Σχολῆς.

Εἰσηγητὴς

1 Ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς ἄνευ ψήφου.

Ἀναπληρωματικὰ μέλη.

Στρατιωτικοὶ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν.

3. Γενικῶς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀξιωματικοὶ τῶν μαχίμων ὅπλων.

4. Τὰ ἄρθρα τοῦ ἑκάστοτε νόμου περὶ Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων τ' ἀφορῶντα τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ λοιπὰς λεπτομερείας ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Ὑπαξιωματικῶν.

Κατάταξις μαθητῶν εἰς τὸ στράτευμα.

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ ἐπιτυχόντες κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ τρίτου ἔτους (τοῦ δευτέρου ἔτους προκειμένου περὶ τῶν τῆς Στρατολογίας) μαθηταὶ κατατάσσονται ὡς ἀνθυπολοχαγοὶ εἰς τὸ στράτευμα.

α) οἱ μὲν προοριζόμενοι διὰ τὰ ὅπλα πεζικοῦ, πυροβολικοῦ, ἱππικοῦ, μηχανικοῦ εἰς τὸ ὅπλον τῆς προελεύσεώς των.

β) Οἱ παρακολουθήσαντες τῶν τμημάτων μεταγωγικοῦ καὶ στρατολογίας εἰς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας, ὧν τὰ μαθήματα παρηκολούθησαν.

γ) Οἱ παρακολουθήσαντες δὲ τὰ μαθήματα τοῦ τμήματος διαχειρίσεως, εἰς ὑπηρεσίας τῆς διαχειρίσεως (διαφόρους ἁρμοδιότητας) ἢ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῇ βάσει ἀφ' ὀνὸς μὲν τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ κατὰ τὸ τέλος τοῦ γ' ἔτους ὁριζομένων θέσεων διὰ τὰς διαφόρους ἁρμοδιότητας τῆς διαχειρίσεως, καὶ διὰ τὸν οἰκονομικὸν ἔλεγχον, ἀφ' ἑτέρου δὲ δηλώσεων προτιμήσεως ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν μαθητῶν κατὰ τὸ πέρας τοῦ γ' ἔτους καὶ τῆς τελικῆς κατὰ τὴν ἔξοδόν των σειρᾶς ἀρχαιότητος.

2. Οὗτοι τάσσονται ὡς πρὸς τὴν γενικὴν ἀρχαιότητα καὶ τὴν ἀρχαιότητα τοῦ ὅπλου, ἀμέσως μετὰ τοὺς ἐξελθόντας κατὰ αὐτὸ ἔτος ἐκ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων ἀνθυπολοχαγούς.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως προκειμένου οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἕνεκα ἐξαιρετικῶν ἀναγκῶν εἰς τὸ Στράτευμα κατατάσσονται ὡς ἑξῆς:

2. Οἱ μαθηταὶ τῆς Γ' καὶ Β' τάξεως τῆς Σχολῆς κατατάσσονται ὁριστικῶς εἰς τὸ στράτευμα μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ, α') οἱ προοριζόμενοι διὰ τὰ ὅπλα, εἰς τὸ ὅπλον τῆς προελεύσεώς των, β') οἱ παρακολουθήσαντες τὰ μαθήματα τῶν τμημάτων μεταγωγικοῦ καὶ στρατολογίας εἰς τὰ σώματα ταῦτα, ὧν τὰ μαθήματα παρηκολούθησαν, γ) οἱ παρακολουθήσαντες τὰ μαθήματα τοῦ τμήματος διαχειρίσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διαχειρίσεως (διαφόρους ἁρμοδιότητας) ἢ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου, ἐπὶ τῇ βάσει ἀφ' ἑνὸς μὲν τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ὁριζομένων θέσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ δηλώσεων προτιμήσεως ὑποβαλλομένων ὑπὸ τῶν μαθητῶν, καὶ τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος των κατὰ τὸ προηγούμενον σχολικὸν ἔτος.

3. Οἱ μαθηταὶ τῆς Α' τάξεως κατατάσσονται εἰς τὸ στράτευμα μὲ τοὺς βαθμοὺς τῆς εἰσόδου των (λοχίαι ἢ ἐπιλοχίαι) καὶ εἰς τὰ ὅπλα ἢ σώματα τῆς προελεύσεως των.

4. Οἱ ὡς ἄνω μαθηταὶ τῆς τρίτης τάξεως τῆς Σχολῆς τῶν Ὑπαξιωματικῶν ὀνομαζόμενοι ἀνθυπολοχαγοὶ τάσσονται ὁριστικῶς ἐν τῇ γενικῇ ἀρχαιότητι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἐξερχομένων μαθητῶν τῆς Δ' τάξεως τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων καὶ εἰς τὸ δεξιὸν τῶν μαθητῶν τῶν ἐξερχομένων τῆς τρίτης τάξεως τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀρχαιότητος προσωρινῶς κανονιζομένης ἐκ τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας αὐτῶν κατὰ τὸ προηγούμενον σχολικὸν ἔτος ὑπαγόμενοι δὲ περαιτέρω προαγωγὴν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ προαγωγῶν.

5. Οἱ μαθηταὶ τῆς Β' τάξεως τῆς Σχολῆς τῶν Ὑπαξιωματικῶν ὀνομαζόμενοι ὡς ἀνωτέρω ἀνθυπολοχαγοὶ τάσσονται ὁριστικῶς ἐν τῇ γενικῇ ἀρχαιότητι εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ἐξερχομένων μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων καὶ εἰς τὸ δεξιὸν τῶν μαθητῶν τῶν ἐξερχομένων τῆς τρίτης τάξεως τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, τῆς μεταξὺ αὐτῶν ἀρχαιότητος προσωρινῶς κανονιζομένης ἐκ τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας αὐτῶν κατὰ τὸ προηγούμενον σχολικὸν ἔτος ὑπαγόμενοι δὲ περαιτέρω προαγωγὴν των εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ προαγωγῶν.

6. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐπιστρατεύσεως ἢ παρελθούσης τῆς ἀνάγκης, ἥτις ἐπέβαλε τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἀνωτέρω μαθητῶν τῆς Σχολῆς τῶν Ὑπαξιωματικῶν εἰ στὸ Στράτευμα οὗτοι ἐπανέρχονται εἰς τὴν Σχολὴν πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν των, ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθε διετία ἀπὸ τῆς ἐξόδου καὶ κατατάξεως αὐτῶν εἰς τὸ Στράτευμα καὶ ἐφ' ἔσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας ἐκτιμώμεναι ἐπὶ τῇ βάσει γνωματεύσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ ἐπιτρέπουσι τοῦτο ὑπαγόμενοι ἀπὸ ἀπόψεως ἐκπαιδεύσεως εἰς ἁπάσας τὰς διὰ τοὺς μαθητὰς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις.

7. Οἱ μαθηταὶ τῆς πρώτης τάξεως ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν πρὸς συνέχισιν τῶν σπουδῶν των, ἔστω καὶ ἂν παρῆλθε διετία, ὑπάγονται ἀπὸ πάσης ἀπόψεως εἰς ἁπάσας τὰς διὰ τοὺς μαθητὰς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Σχολῆς ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις.

8. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τῶν ἐν τῇ Σχολῇ Σπουδῶν των οἱ μαθηταὶ τῆς Β' καὶ Γ' τάξεως διατηροῦσι τοὺς βαθμούς, οὓς ἀριστικῶς ἀπέκτησαν τῆς, μεταξὺ τῶν μαθητῶν ἑκάστης κατηγορίας σειρᾶς ἀρχαιότητος, κανονιζομένης τελειωτικῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βαθμολογίας τοῦ τελευταίου σχολικοῦ ἔτους καθ' ὃ ὑπέστησαν ἐξετάσεις.

9. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παρῆλθε διετία ἀπὸ τῆς ἐξόδου καὶ κατατάξεως εἰς τὸν στρατὸν μαθητῶν τῆς Β' καὶ Γ' τάξεως καὶ γενικῶς ἐν περιπτώσει μὴ ἐπανόδου των εἰς τὴν Σχολήν, ἡ ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 5 καθοριζομένη προσωρινὴ σειρὰ ἀρχαιότητος μεταξὺ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν μαθητῶν καθίσταται ὁριστική.

Προεισαγωγικὴ ἐξέτασις καὶ εἰσιτήριος διαγωνισμός.

νΑρθρον 11.

1. Κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἑκάστου ἔτους ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν προκηρύσσει διαγωνισμὸν ὑποψηφίων μαθητῶν πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν ὑπαξιωματικῶν ὁρίζων καὶ τῶν ἀριθμὸν τῶν θέσεων ἑκάστου ὅπλου καὶ ὑπηρεσίας. Διὰ τὴν διαχείρησιν καὶ οἰκονομικὸν ἔλεγχον ὁρίζεται κοινὸς ἀριθμὸς θέσεων.

Διὰ τὰς θέσεις τῶν ὅπλων πεζικοῦ, πυροβολικοῦ, ἱππικοῦ μηχανικοῦ καὶ ὑπηρεσίας τοῦ Μεταγωγικοῦ διαγωνίζονται οἱ εἰς τὰ ἀντίστοιχα ὅπλα καὶ ὑπηρεσίας ὑπηρετοῦντες ὑπαξιωματικοί.

Διὰ τὰς θέσεις διαχειρίσεως οἰκονομικοῦ ἐλέγχου καὶ Στρατολογίας, διαγωνίζονται ὑπαξιωματικοὶ οἱουδήποτε ὅπλου, Σώματος ἢ ὑπηρεσίας ὡς καὶ ὑπαξιωματικοὶ νοσοκόμοι ὑποβάλλοντες σχετικὴν δήλωσιν.

2. Ἐν τῇ αὐτῇ προκηρύξει ὁρίζονται καὶ τὰ πιστοποιητικά, ἅτινα δέον νὰ κέκτηνται οἱ ὑποψήφιοι, ἡ ἡμέρα καὶ ὁ τρόπος τοῦ τελικοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἡ ἡμέρα τῶν προεισαγωγικῶν ἐξετάσεων παὰ τοῖς Σώμασι Στρατοῦ ὡσάκις θὰ λάθωσι χώραν τοιαῦται.

Ἄρθρον 12.

1. Ὡς ἀπαιτούμενα προσόντα ἑκάστου ὑποψηφίου ὁρίζονται τὰ κάτωθι.

α) Ἄμεμπτος διαγωγή.

β') Ὑγεία καὶ καλὴ σωματικὴ διάπλασις.

γ') Νὰ ὦσιν ἄγαμοι.

δ') Ἡλικία, μικροτέρα τῶν 28 ἐτῶν μὴ συμπεπληρωμένων τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ὡς ἡμέρα γενήσεως πάντων τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος γεννηθέντων πάντοτε ἡ 1η Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους τούτου.

ε') Ἐνδεικτικὸν τοὐλάχιστον Β' τάξεως τεταταξίου Γυμνασίου ἢ 3ης τάξεως ἑξαταξίου τοιούτου ἢ ἰσοτίμου τάξεως ἄλλης σχολῆς ἢ ἀποφοιτήριον εὐδοκίμου φοιτήσεως ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Προπαρασκευαστικῇ Σχολῇ Ὑπαξιωματικῶν.

στ') Διετὴς τοὐλάχιστον μάχιμος ὑπηρεσία λοχίου ἢ ἐπιλοχίου καὶ ἑνὸς ἔτους ὑπηρεσία συτιστοῦ, ἀμφότεραι δὲ αἱ ὑπηρεσίαι αὗται ἐν ἐνεργῷ λόχῳ, ἴλῃ ἢ Πυροβολαρχίᾳ καὶ Νοσοκομείῳ ἢ Μοίρα Νοσοκόμων διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς νοσοκόμους.

ζ') Στρατιωτικὰ προσόντα, τοὐτέστιν εὐμενῆ γνώμην τῶν προϊσταμένων του ἀρχῶν περὶ τῶν ἐν γένει προσόντων του ἵνα γίνῃ ἀξιωματικός. Ἐν διαφωνίᾳ ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργός.

Ταῦτα βαθμολογοῦνται ἀπὸ 0—20 μὲ βάσιν 14.

η') Τελεία γνῶσις τῶν κανονισμῶν τοῦ ὅπλου του.

Ἄρθρον 13.

1. Πᾶς λοχίας ἢ ἐπιλοχίας ἐπιθυμῶν νὰ συμμετάσχῃ τοῦ διαγωνισμοῦ ὑποβάλλει τὴν περὶ τούτου δήλωσίν του ἐν ταύτῃ δέον ν' ἀναγράφεται ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ διαγωνισθῇ διὰ τὰς θέσεις τοῦ ὅπλου ἢ ὑπηρεσίας καὶ εἰς ἃ ἀνήκει, ἢ διὰ τὰς θέσεις τῆς Στρατολογίας ἢ τῆς Διαχειρίσεως καὶ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου.

Ἡ τελικὴ ἀποδοχὴ τῆς αἰτήσεως ἀνήκει εἰς τοὺς ἱεραρχικῶς προϊσταμένους του, οἵτινες δέον ἅπαντες νὰ γνωματεύσωσι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν του προσόντων καὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ αὐτοῦ εἰς τὸν διαγωνισμόν.

3. Αἱ προτάσεις τελικῶς καταλήγουσι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ) τὸ ὁποῖον ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς ἀποδοχῆς ἢ μὴ τῶν προτεινομένων καὶ κοινοποιεῖ πίνακα τῶν διαγωνισθησομένων.

Ἄρθρον 14.

1. Οἱ τελικῶς γενόμενοι δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ὑποβάλλονται εἰς ἐξέτασιν τῆς ὑγειονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Οἱ κρινόμενοι ἱκανοὶ σωματικῶς παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Στρατιωτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑφίστανται σωματικὴν δοκιμασίαν οἱ δὲ εἰς ταύτην εὐδοκιμοῦντες λαμβάνουσι μέρος εἰς τὸν εἰσιτήριον διαγωνισμὸν ἐνεργούμενον παρὰ τῇ Σχολῇ.

2. Ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν δηλωσάντων συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἶναι σημαντικὸς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἐνέργειαν πρὸ τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ καὶ προεισαγωγικῶν ἐξετάσεων εἰς τὰς ἕδρας τῶν Σ. Στρατοῦ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ σωματικὴ δοκιμασία καθὼς καὶ ἡ ἐξέτασις τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως γίνεται πάντοτε ὡς ἀνωτέρω καθορίζεται πρὸ τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ.

3. Ἡ σωματικὴ δοκιμασία περιλαμβάνει τὰ κάτωθι ἀγωνίσματα εἰς ἃ δέον νὰ ἐπιτύχωσι τὰς ἑξῆς ἐπιδόσεις:

α') Δρόμος 100μ. εἰς 16''.

β') Δρόμος 1000μ. εἰς 4'.30''.

γ') Πήδημα εἰς ὕψος μὲ δρόμον 1μ.

δ') Πήδημα εἰς μῆκος ἁπλοῦν μὲ δρόμον 3.50.

ε') Ρίψεις δι' ἑκατέρας χειρὸς σφαίρας βάρους 7,257 χλγ. Μέσος ὅρος ρίψεως (δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς χειρὸς) 3.55μ.

Διὰ Π. Διαταγμάτων δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι τὰ ὡς ἄνω ἀγωνίσματα καὶ ἐπιδόσεις ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον.

4. Ἡ ἐξέτασις τῶν ὑποψηφίων εἰς τ' ἀνωτέρω ἀγωνίσματα γίνεται ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ὁριζομένης παρὰ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν ἢ τοῦ Σ. Στρατοῦ συνταξομένων φύλλων ἀθλητικῆς ἐπιδόσεως.

5. Πᾶς ὑποψήφιος ὅστις ἤθελεν ἐπιτύχει εἰς τ' ἀνωτέρω ἀγωνίσματα ἐπιδόσεις κατωτέρας τῶν ὡς ἄνω ὁρισθεισῶν θεωρεῖται ἀποτυχὼν καὶ ἀποκλείεται τοῦ εἰσιτηρίου διαγωνισμοῦ ἢ τῶν προεισαγωγικῶν ἐξετάσεων.

Ἄρθρον 15.

1. Αἱ προεισαγωγικαὶ ἐξετάσεις ὁσάκις λαμβάνουν χώραν ἐνεργοῦνται γραπτῶς ἐπὶ τῇ βάσει κοινῶν θεμάτων ἀποστελλομένων ἐγκαίρως εἰς τὰ Σ. Στρατοῦ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

2. Τὰ θέματα ταῦτα περιλαμβάνουσι:

Ἔκθεσιν ἰδεῶν.

Ἄλγεβραν.

Γεωμετρίαν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διδασκομένων μέχρι τῆς Δ' τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου συμπεριλαμβανομένης.

3. Αἱ ἔγγραφοι ἀπαντήσεις τῶν ὑποψηφίων καὶ τὰ φύλλα τῶν ἀθλητικῶν ἐπιδόσεων, ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιτωκῶν (Γενικὸν Ἐπιτελεῖον) ἔνθα αἱ ἔγγραφοι ἀπαντήσεις ἐλέγχονται καὶ βαθμολογοῦνται ὑπὸ πρὸς τοῦτο ὁριζομένων ἐπιτροπῶν, συνταξομένου πίνακος τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας. Βαθμολογικὴ κλίμαξ ὁρίζεται 0—20.

4. Θεωρεῖται ἐπιτυχὼν εἰς τὰς προεισαγωγικὰς ἐξετάσεις πᾶς ὁ λαβὼν ὡς σύνολον βαθμολογίας εἰς τὰς ἄνω ἐγγράφους δοκιμασίας τοὐλάχιστον τὰ δεκατέσσαρα εἰκοστὰ (14)20) τοῦ μεγίστου δυνατοῦ ἀριθμοῦ.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν προσκαλεῖ ἐκ τοῦ συνταχθέντος πίνακος ἐπιτυχόντων ἀριθμὸν τριπλάσιον τῶν τελικῶς εἰσαχθησομένων ὅπως λάβωσι μέρος εἰς τὸν τελικὸν εἰσιτήριον διαγωνισμόν.

Ἄρθρον 16.

1. Ὁ εἰσιτήριος διαγωνισμὸς ἐνεργεῖται παρὰ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν.

2. Μερίμνῃ τῆς σχολῆς συντάσσονται τὰ ἐξετασθησόμενα θέματα καὶ ὁρίζονται αἱ σχετικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐλέγχου καὶ βαθμολογίας.

3. Οἱ ὑποψήφιοι ὑφίστανται γραπτῶς ἐξέτασιν εἰς τὰς κάτωθι δοκιμασίας.

α') Ἑλληνικὴν γλῶσσαν (διὰ τῆς συντάξεως ἐκθέσεως ἰδεῶν).

β') Ἄλγεβραν.

γ') Γεωμετρίαν.

δ') Γεωγραφίαν τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου.

Τὰ θέματα λαμβάνονται ἐκ τῆς ὕλης τῆς διδασκομένης μέχρι τῆς δ' τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου τοῦ Κράτους συμπεριλαμβανομένης.

4. Προφορικῶς δὲ δι' Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν 4 ὅπλων τῇ προσθήκῃ ἀξιωματικοῦ τοῦ Μεταγωγικοῦ, ἐὰν ὑπάρχωσιν ὑποψήφιοι ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Μεταγωγικοῦ, ἐξετάζονται εἰς τὰς ἀσκήσεις τοῦ ὅπλου ἢ ὑπηρεσίας εἰς ὃ ἀνήκουσι.

Ὡς βαθμολογικὴ κλῖμαξ ὁρίζεται ἀπὸ 0—20.

5. Θεωρεῖται ἀποτυχὼν ὁ ὑποψήφιος ὁ λαβών:

1) Εἰς τὰ Ἑλληνικὰ κάτω τοῦ βαθμοῦ 14.

2) Ὡς μέσον ὅρον εἰς τὴν ἄλγεβραν καὶ τὴν γεωμετρίαν κάτω τοῦ βαθμοῦ 14.

3) Εἰς τὰς πρακτικὰς ἀσκήσεις τοῦ ὅπλου τὸν βαθμὸν κάτω τοῦ βαθμοῦ 14.

4) Ὡς ἄθροισμα βαθμολογιῶν εἰς ἁπάσας τὰς δοκιμασίας καὶ πρακτικὰς ἀσκήσεις κάτω τῶν δεκατεσσάρων εἰκοστῶν (14)20) τοῦ μεγίστου δυνατοῦ ἀριθμοῦ.

5) Ὑποψήφιος μὴ προσελθὼν δι' οἱονδήποτε λόγον εἰς τὴν ἐξέτασιν μαθήματος τινὸς ἀποκλείεται τῶν περαιτέρω ἐξετάσεων.

6) Μετὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν βαθμολογίαν τῶν γραπτῶν ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ὑπαξιωματικῶν καταρτίζει πίνακα κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας τῶν ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων ἐν ᾧ ἐμφαίνεται τὸ ὅπλον, Σῶμα ἢ ὑπηρεσία δι' ὃ διεγωνίσθησαν ὃν ὑποβάλλει ες τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 17.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κυροῖ τὸν πίνακα καὶ διατάσσει τὴν εσαγωγὴν τοῦ ὁρισθέντος ἀριθμοῦ καθ' ὅπλον ἢ Ὑπηρεσίαν.

Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ αὐξηθῇ ὁ ἅπαξ ὁρισθεὶς διὰ τὸ σχολικὸν ἔτος ἀριθμὸς εἰσακτέων, καθ' ὅπλον ἢ ὑπηρεσίαν ἐξαιρέσει τῶν κατωτέρω ἐν ταῖς παραγράφοις 2, 3, καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων περιπτώσεων.

Ὁμοίως δὲν δύναται νὰ συμπληρωθῶσι τυχὸν κενὰ τῶν ὁρισθεισῶν ἤδη θέσεων ὅπλου ἢ ὑπηρεσίας ὑπὸ τυχὸν πλεοναζόντων ἐπιτυχόντων ὑποψηφίων ἑτέρου τοιούτου.

Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ προκήρυξις δευτέρου διαγωνισμοῦ διὰ τὸ αὐτὸ σχολικὸν ἔτος.

2. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ὑποψηφίων τινῶν ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸν τελευταῖον τῶν ἐπιτυχόντων καθ' ὅπλον ἢ ὑπηρεσίαν διατάσσει τὴν εἰσαγωγὴν πάντων τῶν ἰσοψηφισάντων ἐν τῷ αὐτῷ ὅπλῳ ἢ Ὑπηρεσίᾳ.

3. Ὁμοίως ὑπὲρ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον εἰσάγονται καὶ οἱ ἐπιτυχόντες ἀνεξαρτήτως σειρᾶς υἱοὶ ἢ ἀδελφοὶ τῶν ἐν πολέμῳ θανόντων ἢ ὁπωσδήποτε ἐξαφανισθέντων, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἐν πολεμικῇ διαθεσιμότητι, ἐφ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται ἐντὸς τοῦ καθορισθέντος διὰ τῆς προκηρύξεως ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων.

4. Τοῦ αὐτοῦ εὐεργετήματος τυγχάνουσι καὶ οἱ ὑπαξιωματικοὶ ἐκ δυτικῆς Μακεδονίας καταγόμενοι.

5. Ἐν ᾗ περιπτώσει κενωθῶσιν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων θέσεις ἐκ τῶν ὡς ἄνω (παρ. 1) ὁριζομένων εἴτε λόγῳ παραιτήσεως εἴτε δι' ἄλλους λόγους, ὁ Ὑπουργὸς δύναται, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς τοῦ μηνὸς τούτου, νὰ συμπληρώσῃ τὰς κενωθείσας θέσεις καλῶν πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Σχολὴν ἀναλόγους ἐπιλαχόντας· δὲν δύναται ὅμως νὰ συμπληρώσῃ κενωθείσας θέσεις τῶν καθ' ὑπέρβασιν (παρ. 2, 3, 4) εἰσερχομένων, καλῶν ἐπιλαχόντας μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ ἀρχαιότης τῶν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν Ὑπαξιωματικῶν εἰσερχομένων εἶναι κατὰ σειρὰν ἡ τοιαύτη τοῦ πίνακος τῆς σειρᾶς ἐπιτυχίας των.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

1. Διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὸν στρατὸν πρὸ τῆς ψηφίσεως ἄρθρου 12 περὶ ἐνδεικτικοῦ σπουδῶν, πάντως ὅμως δέον οὗτοι νὰ ἔχωσι τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις τῶν τελειοφοίτων τῆς δ' τάξεως ἑξαταξίου Γυμνασίου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1929—30.

Ἄρθρον 20.

1. Πᾶς ἄλλος προγενέστερος Νόμος ἢ Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ Σχολῆς Ὑπαξιωματικῶν καταργεῖται.

Ἄρθρον 21.

1. Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος κανονισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος.

Καταστατικὸς νόμος τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ρῶ' τῆς 29 Ἰουνίου 1931 Συνεδρίαν αὐτῆς

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέλος οὖσα τῆς μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, περιλαμβάνει τήν τε Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰς ἐν αὐτῇ Μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, συνῳδὰ τῷ νόμῳ 3615 τῆς 11ης Ἰουλίου 1928 **καὶ τῇ ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου** ἰδίου ἔτους Πατριαρχικῇ καὶ Συνοδικῇ πράξει. Συνίστανται δὲ ἐκ πάντων τῶν ὀρθοδόξων κανόνων τῆς Ἑλλάδος καὶ διοικεῖται ὑπὸ τῶν κανονικῶν αὐτῆς ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων, τηροῦσα ἀπαρασάλευτα ὡς ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι τοὺς δογματικοὺς ὅρους καὶ ἱεροὺς Ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις.

Ἄρθρον 2.

Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ Σύνοδος πάντων τῶν ἐχόντων Μητροπόλεις Ἀρχιερέων, καλουμένη «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἀντιπρόσωπος δὲ ταύτης ἡ «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ὡς ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ἀποφαίνεται περὶ παντὸς γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος καὶ ἐκλέγει τοὺς Ἀρχιερεῖς.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας συνέρχεται τακτικῶς μὲν τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἀνὰ πᾶν τρίτον ἔτος αὐτοδικαίως, ἐκτάκτως δὲ διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἢ μετὰ πρόσκλησιν τῆς Ἱ. Συνόδου ἢ τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τρίτου τοὐλάχιστον τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας διὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑποχρεουμένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ προτείνῃ τὴν σύγκλησιν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς τακτικῆς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας δὲν δύνανται νὰ παραταθῶσι πλέον τοῦ μηνὸς εἰμὴ διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου μετὰ πρότασιν τῆς Ἱ. Συνόδου, Ἡ διάρκεια δὲ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκτάκτου ὁρίζεται διὰ Π. Δ.

Πρόεδρος τῆς Ἱερ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὃν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐκ τῶν ἑκάστοτε παρόντων ἐν τῇ Συνόδῳ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν ὦσι παρόντες εἰς ἑκάστην συνεδρίαν πλείονες τοῦ ἡμίσεος ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν ἐν συνεδρίᾳ παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἐπὶ ζητημάτων ὅμως θεμελιώδους, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σημασίας καὶ σπουδαιότητος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς καὶ ἀσκήσεως κατ' Ἐκκλησιαστικὴν οἰκονομίαν συγκαταβάσεως καὶ ἐπιεικείας τῆς Ἐκκλησίας, αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τοὐλάχιστον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραρχίας.

Ἐν ζητήμασι γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς φύσεως καλοῦνται μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας οἱ μὴ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς, ἵνα μετάσχωσι τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, ἐπικαιρούμενοι ν' ἀποφαίνωνται γνώμην μετὰ ψήφου.

Τὰ πρακτικὰ ὑπογράφονται ὑπὸ πάντων τῶν μετασχόντων τῆς συνεδρίας ἀρχιερέων, τῶν τυχὸν ἀρνουμένων ὑπεχόντων κανονικὴν εὐθύνην, εἰς ἣν ὑπάγονται καὶ οἱ ἀδικαιολογήτως, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἱεραρχίας, ἀπέχοντες ἀρχιερεῖς. Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῆς τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου Συνόδου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ νόμιμος ἀπαρτία, ματαιοῦται ἡ συνέλευσις αὐτῆς διὰ τὴν ἣν ἐκλήθη περίοδον.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐνεργοῦσα πάντοτε ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, σύγκειται ἐξ ἐννέα μελῶν ἰσοψήφων, ὧν τὰ μὲν τέσσαρα λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν σειρὰν τῶν πρεσβείων τῆς Ἀρχιερωσύνης, τὰ δὲ λοιπὰ τέσσαρα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερέων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διαρκὴς Πρόεδρος εἶναι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος, ὃν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἐν τῇ Συνόδῳ ἔχων τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης, οἱ δὲ σύνεδροι καλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ ἐὰν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἡ Συνοδικὴ περίοδος εἶναι ἐνιαυσία, ἀρχομένη τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ὁ καλούμενος Συνοδικὸς ἢ καὶ ὁ διατελῶν τοιοῦτος δύναται νὰ παραιτηθῇ τῶν Συνοδικῶν αὐτοῦ καθηκόντων ἕνεκεν ἀσθενείας, πιστοποιουμένης ἁρμοδίως. Μετὰ δὲ τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς παραιτήσεως, καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς Συνοδικὸς ὁ ἑπόμενος κατὰ τὰ προσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης τῶν ἤδη κεκλημένων ἐκ τῆς οἰκείας σειρᾶς. Οὗτος παραμένει καὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος, ἐὰν ἐκλήθη ὡς Συνοδικὸς ἐντὸς τοῦ δευτέρου ἑξαμήνου τῆς Συνοδικῆς περιόδου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀντικαθίσταται καὶ ὁ ὄντως

ἀδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ μῆνα μὴ μετασχὼν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου ἀδικαιολογήτως.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ὡς διαρκὲς διοικητικὸν Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀσκεῖ πᾶσαν Ἐκκλησιαστικὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, τοὺς κειμένους νόμους καὶ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱεραρχίας, καὶ γνωμοδοτεῖ προκαλουμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν παρ' αὐτῆς εἰσαγομένων εἰς τὴν Βουλὴν Ἐκκλησιαστικῶν νομοσχεδίων.

Ἄρθρον 6.

Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ παρακάθηται Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις καταργουμένης ὡς πρὸς αὐτὸν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΓΡΓ' (1905), ἐξομοιοῦται κατὰ βαθμόν, μισθὸν καὶ ἀποδοχὰς πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ἑλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γενικὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας παρίσταται εἰς τὰς τακτικὰς καὶ ἐκτάκτους συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἄνευ ψήφου, ἐκφέρων τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ παντὸς θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐξαιρουμένων τῶν ζητημάτων πίστεως καὶ λατρείας. Τὰ ζητήματα τίθενται εἰς ψηφοφορίαν ἀφοῦ ἀκουσθῇ τελευταῖος ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας εἶναι τοιοῦτος καὶ παρὰ τῇ Συνόδῳ τῆς Ἱεραρχίας.

Ἡ γνώμη τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας καταχωρίζεται ἐν ἐπισήμοις πρακτικοῖς ὑπογραφομένοις ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ὑπ' αὐτοῦ.

Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας καλεῖται δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ Προέδρου. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ἔγκυροι καὶ μὴ παρόντος τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος προσεκλήθη κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας ἀπόντα ἢ ὁπωσδήποτε κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Διευθυντὴς τῆς Διευθύνσεως Θρησκευμάτων, καλούμενος πρὸς τοῦτο ἐγγράφως παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 7.

Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζονται εἷς Ἀρχιγραμματεύς, εἷς Γραμματεύς, εἷς Ἀρχειοφύλαξ, εἷς Πρωτοκολλητής, εἷς Κωδικογράφος καὶ εἷς Γραφεύς, ἅπαντες κληρικοὶ ἄγαμοι, πτυχιοῦχοι τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθήνησι Πανεπιστημίου ἢ τῆς ἐν Χάλκῃ ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς, καὶ εἷς ἢ δύο κλητῆρες κεκτημένοι πτυχίον τοὐλάχιστον πλήρους ἑξαταξίου Δημοτικοῦ Σχολείου.

Οἱ ἀνωτέρω διορίζονται διὰ Π. Δ. ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων προτάσει τῆς Ι. Συνόδου προάγονται δὲ καὶ ἀπολύονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, τῆς Ι. Συνόδου ἐπεχούσης θέσιν γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ι. Συνόδου μισθοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ λαμβάνοντες τοὺς μισθοὺς τῶν βαθμῶν αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν Ἀρχιγραμματεὺς ἔχει βαθμὸν καὶ μισθὸν Τμηματάρχου α' τάξεως, ὁ Γραμματεὺς Τμηματάρχου β' τάξεως, ὁ Ἀρχειοφύλαξ Γραμματέως α' τάξεως, ὁ πρωτοκολλητὴς γραμματέως β' τάξεως, ὁ κωδικογράφος καὶ ὁ γραφεὺς γραφέως α' τάξεως, οἱ δὲ κλητῆρες κλητῆρος α' τάξεως.

Οἱ μισθοὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὑπόκεινται εἰς πάσας τὰς προσαυξήσεις τῶν ὁμοιοβάθμων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Πάντες οὗτοι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἡ δὲ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶναι συντάξιμος, τῆς συντάξεως αὐτῶν καταβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες ὑπάλληλοι τῆς Ἱ. Συνόδου διαβαθμίζονται συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον διὰ Π. Δ., προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ι Συνόδου κανονίζονται ὑπ' αὐτῆς.

Ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Γραφεῖον ὑπάρχει δι' ἀμφοτέρας τὰς Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἓν πρωτόκολλον καὶ μία σφραγίς, φέρουσα ἐν τῷ μέσῳ τὸν Δικέφαλον Ἀετὸν καὶ κύκλῳ «Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Ἄρθρον 8.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος περιλαμβάνει μίαν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ τὰς δυνάμει τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1923 Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ νόμου 3615 ὑφισταμένας Μητροπόλεις.

Πλὴν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἥτις πληροῦται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 12 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, αἱ ἐκ τῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Μητροπόλεις Ἀργολίδος, Ἀκαρνανίας, Δημητριάδος, Ἠλείας, Κερκύρας καὶ Παξῶν, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας, Μεσσηνίας, Πατρῶν, Μονεμβασίας καὶ Λακεδαίμονος, μετονομαζομένης τοῦ λοιποῦ Σπάρτης, Σύρου, Τήνου κλπ., Τρίκκης καὶ Σταγῶν, Φθιώτιδος, Χαλκίδος πληροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ καταστάσεως εἰς αὐτὰς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τῶν λοιπῶν Μητροπόλεων τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἐχόντων πενταετῆ εὐδόκιμον ἀρχιερατικὴν ὑπηρεσίαν, αἱ ἐκ τῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Μητροπόλεις Δράμας, Ἰωαννίνων, Θεσσαλονίκης, Μυτιλήνης, Χίου, Σάμου καὶ Ἰκαρίας, Σερρῶν, Φιλίππων καὶ Νεαπόλεως πληροῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ καταστάσεως εἰς αὐτὰς ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τῶν λοιπῶν Μητροπόλεων τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις τῶν ἐχόντων πενταετῆ εὐδόκιμον ἀρχιερατικὴν ὑπηρεσίαν, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν, πλὴν τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4427 ἐγκυκλίου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς ἀπὸ 14 Σεπτεμβρίου ἰδίου ἔτους Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς πράξεως καὶ δυνάμει τοῦ νόμου 3615 καταργουμένων Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν πληροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 διὰ χειροτονίας ἢ διὰ καταστάσεως τῶν κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου σχολαζόντων Μητροπολιτῶν ἢ βοηθῶν ἐπισκόπων μόνον ἐκείνων, ἃς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας διὰ τῶν 2)3 τῶν μελῶν αὐτῆς δὲν ἤθελε κρίνει συγχωνευτέας ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ περὶ συγχωνεύσεως ἀπόφασις τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, ὡς καὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῶν Μητροπόλεων, ἐκτελεῖται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀνακοινουμένη τῷ Ὑπουργείῳ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, προκειμένου δὲ περὶ Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν καὶ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ.

Ἄρθρον 9.

Ὁσάκις Μητρόπολίς τις ἐκ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 διὰ χειροτονίας πληρωτέων χηρεύσῃ, πάντες οἱ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεῖς, εἰδοποιοῦνται περὶ τούτου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑποβάλλουσι εἰς αὐτὴν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς εἰδοποιήσεως προτάσεις περὶ ἐγγραφῆς ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου προβλεπομένῳ κατάλογῳ ἐκλογίμων διὰ τὸν χηρεύσαντα ὁρόνον, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Οἱ πρὸς ἀρχιερατείαν ἐκλόγιμοι δέον νὰ κέκτηνται τὰ ἑξῆς :

1) Νὰ εἶναι πολῖται Ἕλληνες.

2) Νὰ ἔχωσιν ὀρθῶς καὶ ὑγιῶς περὶ τὴν πίστιν καὶ νὰ διακρίνωνται ἐπὶ συνέσει καὶ βίῳ ἀνεπιλήπτῳ.

3) Νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν 35 ἐτῶν οὐδὲ μείζονα τῶν 55, καὶ

4) Νὰ ἔχωσι πτυχίον τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἢ τῆς ἐν Χάλκῃ τοιαύτης ἢ ἄλλης ὁμοταγοῦς Θεολογικῆς Σχολῆς ἢ νὰ διεκρίθησαν ἐξόχως δι' ἐπιστημονικὴν συγγραφὴν ἢ εἰς τὸ θεῖον κήρυγμα.

Ἄρθρον 10.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐλέγχουσα τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα τῶν προτεινομένων, ἀποφαίζει περὶ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἐν καταλόγῳ, ὃν κοινοποιεῖ ἀμέσως εἰς πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς, καλουμένους, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀποστείλωσι πρὸς αὐτὴν ἐν ψηφοδέλτιον, ἐν ᾧ θὰ ἀναγράφωνται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος δύο μόνον ὀνόματα ὑποψηφίων ἐκ τῶν ἐν τῷ κεκυρωμένῳ καταλόγῳ τῶν ἐκλογίμων ἀναγραφομένων τοιούτων.

Τὸ ψηφοδέλτιον τοῦτο ἐγκλειόμενον ἐν ἰδίῳ ἐσφραγισμένῳ φακέλλῳ ἄνευ ὑπογραφῆς τίθεται ἐντὸς ἑτέρου φακέλλου ἐπίσης ἐσφραγισμένου, ὅστις θὰ φέρῃ ἀπαραιτήτως ἔξωθεν τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστέλλοντος Ἀρχιερέως καὶ τὴν τραγῳδίαν τῆς Μητροπόλεως μετὰ τῆς δηλώσεως «Περιέχει τὸ ψηφοδέλτιον». Οἱ φάκελλοι οὗτοι θὰ ἀποστέλλωνται ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑποχρεούμενον νὰ διαφυλάξῃ τούτους ὑπὸ ἰδίαν αὐτοῦ εὐθύνην μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς.

Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ τὴν ἐκλογὴν συνεδρίαν, ἥτις προσδιορίζεται ἅμα τῇ λήξει τῆς ἄνω μηνιαίας προθεσμίας, ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐξετάζει τὰ σταλέντα ψηφοδέλτια, ἐὰν ἔχωσι καλῶς κατὰ τὸν νόμον, εἶτα ἀποσφραγίζονται οἱ ἐξωτερικοὶ φάκελλοι, οἱ δὲ ἐσωτερικοὶ τιθέμενοι ἐντὸς ψηφοδόχου ἐξάγονται ἀνὰ εἷς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅστις ἀποσφραγίζων ἕκαστον φάκελλον ἐκφωνεῖ τὰ ἐν αὐτῷ ἀναγραφόμενα ὀνόματα καὶ μογογραφεῖ τὸ ψηφοδέλτιον, παραδίδων τοῦτο τῷ γραμματεῖ πρὸς φύλαξιν. Τὰ ἐκφωνούμενα ὀνόματα καταγράφονται εἰς τὸ πρακτικόν, οἱ δὲ τρεῖς πλειοψηφήσαντες κηρύσσονται ὑποψήφιοι Μητροπολῖται, τοῦ μεταξὺ τῶν ἰσοψηφησάντων ὑποψηφίου ἀναδεικνυομένου διὰ κλήρου.

Ἐκ τῶν οὕτως ἀνακηρυχθέντων τριῶν ὑποψηφίων Μητροπολιτῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Θρησκευμάτων ἐκλέγει τὸν ἕνα.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἀνακοινοῦσα τὴν ἐκλογὴν ταύτην πρὸς τὸν ἐκλεγέντα, καλεῖ αὐτὸν ὅπως δώσῃ τὸ νενομισμένον μήνυμα ἐνώπιον αὐτῆς, προβαίνουσα μετὰ ταῦτα εἰς τὴν χειροτονίαν αὐτοῦ. Τὴν χειροτονίαν ἀνακοινοῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπερ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἐκδίδει τὸ Διάταγμα τῆς καταστάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ὁ θεσμὸς τῶν βοηθῶν ἐπισκόπων καταργεῖται.

Ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου ἤθελον ὑπάρχει Μητροπολῖται στερηθέντες τῶν Μητροπόλεων αὐτῶν ἢ βοηθοὶ Ἐπίσκοποι οὗτοι δι' ἀποφάσεως τῆς Ι Συνέδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καθίστανται εἰς κενουμένας Μητροπολιτικὰς ἕδρας τῆς εἰς ἣν ἀνήκουσιν Ἐκκλησίας ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος.

Οὐδεὶς Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ κληθῇ μέλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἂν μὴ παρέλθῃ τριετία ἀπὸ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 12.

Ἅμα τῇ χηρείᾳ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀνατίθενται διὰ Π. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων τὰ καθήκοντα Τοποτηρητοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολίτην τὸν ἔχοντα τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας.

Συγχρόνως καὶ δι' ἑτέρου Π. Διατάγματος προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καλεῖται ἐκτάκτως ἡ Ἱεραρχία τῆς τε Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Νέων Χωρῶν πρὸς ἐκλογὴν Α' χιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἀπὸ Ἑλλήνων κληρικῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ γίνεται ἐν τῷ καθεδρικῷ Ναῷ Ἀθηνῶν προεδρεύοντος κατὰ τὴν συνεδρίαν τοῦ Τοποτηρητοῦ Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ παρισταμένου τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων, ὅστις καὶ προσυπογράφει τὸ πρακτικὸν τῆς ἐκλογῆς.

Ὁ οὕτω ἐκλεγεὶς τελεῖ καλούμενος τὸ νενομισμένον μήνυμα, ἡ δὲ Ἱερὰ Σύνοδος γνωρίζει τοῦτο ἐγγράφως τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὅπερ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἐκδίδει τὸ Διάταγμα τῆς καταστάσεως καὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ ἑκάστη τῶν Μητροπόλεων ἀποτελοῦσιν ἰδίαν νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, ἐκπροσωπούμενον κατὰ πάσας αὐτοῦ τὰς σχέσεις ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, δυνάμενον νὰ ἀποκτᾷ ἰδίαν περιουσίαν, ὡς καὶ κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν τῆς κατοικίας καὶ τῶν γραφείων τῶν οἰκείων Μητροπολιτῶν, ἅτινα ὡς ἐκκλησιαστικά, ἀπολαύουσι πάντων τῶν διὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ κτίρια νομίμων εὐεργετημάτων ἢ ἐξαιρέσεων.

Μητροπολιτικὰ κτίρια ἀνεγερθέντα ἢ ἀποκτηθέντα δαπάνῃ ἰδιωτῶν ἢ δι' εἰσφορῶν Μονῶν καὶ Ναῶν ἢ ἐξ ἐράνων καὶ μεταγεγραμμένα ἐπ' ὀνόματι φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων δύνανται νὰ μεταβιβασθῶσι ὑπὸ τούτων εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις δι' ἁπλῆς συμβολαιογραφικῆς δηλώσεως, συνταξομένης καὶ μεταγραφομένης ἀτελῶς.

Τὰ Μητροπολιτικὰ κτίρια ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβαρυνθῶσι δι' ὑποθήκης ἂν πρόκειται νὰ συναφθῇ δάνειον πρὸς βελτίωσιν αὐτῶν ἢ ἀγορὰν ἐπίπλων, ἀπαλλοτριοῦται δὲ ἐκουσίως μόνον πρὸς ἀγορὰν καταλληλοτέρων τοιούτων. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 14.

Ἕκαστος Ἀρχιερεὺς ὡς Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς κληρωθείσης αὐτῷ πνευματικῆς Παροικίας ἀσκεῖ ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὸ τῶν ἱερῶν Κανόνων, τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων καὶ τῶν νόμων τοῦ Κράτους διαγορευόμενα.

Ἄρθρον 15.

Οὐδεὶς λαϊκός, καθηρεμένος κληρικὸς ἢ μοναχός, ἢ κληρικὸς μὴ ἀνήκων εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν δύναται νὰ φέρῃ ἐντὸς τῶν ἱεροτελεστιῶν καὶ ἐντὸς τοῦ Κράτους τὴν καθιερωμένην περιβολὴν ἢ ἀμφίεσιν ἣν φέρουσιν οἱ κληρικοὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὕτη ὡρίσθη διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1934 Π. Διατάγματος «περὶ τῆς κανονικῆς περιβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρθοδόξου κλήρου», ὡς καὶ τὰ διακριτικὰ διάσημα, ὡς ταῦτα καθωρίσθησαν διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1856 Β. Διατάγματος.

Ὁ παραβάτης, ἐὰν μὲν δὲν εἶναι Ἕλλην ὑπήκοος, ἀπελαύνεται ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἐπικρατείας, ἄλλως, εἰσαγόμενος καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς καταδιωτικῆς ἀρχῆς δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου, κολάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 228 καὶ 229 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ ἐκτὸς τῆς φυλακίσεως καταγινώσκεται αὐτῷ χρηματικὴ ποινὴ ἐκ δραχμῶν 10,000 — 200,000.

Ἄρθρον 16.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν λαμβάνει ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν Προέδρου Ἀρείου Πάγου, οἱ Μητροπολῖται ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν Ἀρεοπαγίτου, καὶ οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὑπάρχοντες βοηθοί. Ἐπίσκοποι ἴσον πρὸς τὸν μισθὸν Ἐφέτου, πάντες μετὰ τῶν νομίμων προσαυξήσεων. Διὰ τὰς προσαυξήσεις ταύτας συνυπολογίζεται ὁ χρόνος τῆς προηγουμένης ὑπηρεσίας τῶν Μητροπολιτῶν Ν. Χωρῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουσιν ὑπηρεσίαν Καθηγητοῦ ἢ Γραμματέως Ἱ. Συνόδου τῶν Πατριαρχείων.

Πᾶσαι αἱ διὰ τοῦ παρόντος καθοριζόμεναι ἐν γένει ἀποδοχαὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, Ἀρχιερέων, Ἐπιτρόπου Ἐπικρατείας ὡς καὶ αἱ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου, ἔτι δὲ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 4. τοῦ Διατάγματος τῆς 25 Ἰουλίου 1833 ἐπίδομα αὐτῶν καταβάλλονται παρὰ τοῦ **ΟΔΕΠ.**

Ἄρθρον 17.

Ἀρχιερεὺς διὰ χρονίαν νόσον ἢ γῆρας μὴ δυνάμενος νὰ

ἐκτελῇ τὰ ποιμαντορικὰ αὐτοῦ καθήκοντα δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἔγγραφον κανονικὴν παραίτησιν, ἐφ' ἧς ἀποφαίνεται αὕτη, καὶ ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως λαμβάνει ἰσοβίως μηνιαίαν περίθαλψιν ἐκ τοῦ ΟΔΕΠ ἴσην πρὸς τὸ τελευταῖον μηνιαῖον ἐπίδομα μετὰ τῶν προσαυξήσεων, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου τῶν ἐπιδομάτων τούτων. Οἱ δὲ ἤδη παρητημένοι καὶ οἱ ὁπωσδήποτε ἀποχωρήσαντες ἢ ἀπομακρυνόμενοι δι' ἄλλην αἰτίαν παρεκτὸς νόσου ἢ γήρατος λαμβάνουσιν ἰσοβίως περίθαλψιν ἐκ τοῦ ΟΔΕΠ ἴσην πρὸς τὸ τελευταῖον μηνιαῖον ἐπίδομα μετὰ τῶν προσαυξήσεων.

Οἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου Ἀρχιερεῖς οἱ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν περίθαλψιν κατωτέραν τῶν 5.000 δραχμῶν δικαιοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου νὰ λαμβάνωσι συμπλήρωσιν μέχρι τοῦ ἄνω ποσοῦ παρὰ τοῦ ΟΔΕΠ.

Δύναται καὶ ἡ Ἱ. Σύνοδος καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ἀποφανθῇ ἀλλὰ ἐν ὁλομελείᾳ καὶ κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν περὶ τῆς διαρκοῦς ἢ γῆρας διαρκοῦς καὶ ὁλοσχεροῦς ἀνικανότητος Ἀρχιερέως τινὸς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ποιμαντορικῶν του καθηκόντων, μετὰ προτέραν ἔνορκον πιστοποίησιν τρνῶν ἰατρῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἀποζημιουμένων ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ.

Ἐὰν οἱ ἰατροὶ ἀποφανθῶσιν περὶ τῆς διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους διαρκοῦς ἀνικανότητος τοῦ Ἀρχιερέως, παραιτεῖται οὗτος λαμβάνων ἰσοβίως περίθαλψιν ἐκ τοῦ ΟΔΕΠ ἴσην πρὸς τὸ τελευταῖον μηνιαῖον ἐπίδομα αὐτοῦ μετὰ τῶν προσαυξήσεων, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου τῶν ἐπιδομάτων τούτων, ἐὰν δὲ μὴ παραιτηθῇ κηρύσσεται ἀνίκανος.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῆς Ι. Συνόδου ὁ ἐνδιαφερόμενος Ἀρχιερεὺς δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ διὰ τῆς Ι. Συνόδου αἴτησιν ἀναθεωρήσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, αὕτη δὲ εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς τακτικὴν ἢ ἔκτακτον συνέλευσιν ὑποχρεοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐκ νέου ἐξέτασιν τοῦ ἐν λόγῳ Ἱεράρχου ὑπὸ τεσσάρων ἰατρῶν ὁριζομένων δύο μὲν ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, δύο δὲ παρ' αὐτοῦ.

Ἡ γνωμοδότησις τῶν ἰατρῶν τούτων ὑποβάλλεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας, καὶ ἐὰν μὲν ἡ γνωμοδότησις αὕτη εἶναι ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιερέως ἡ Ἱεραρχία ἐξαφανίζει τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν τῆς Ι. Συνόδου, ἐὰν δὲ κατ' αὐτοῦ, τότε ἀποφαίνεται αὕτη ἐλευθέρως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἐὰν ἡ πιστοποιουμένη ἀνικανότης εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ στερῇ τὸν Ἀρχιερέα τῆς ἱκανότητος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ποιμαντορικῶν αὐτοῦ καθηκόντων καὶ ἡ ἐγκρίνει ἢ ἐξαφανίζει τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν τῆς Ι. Συνόδου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τῆς Ἱεραρχίας λαμβάνεται ἀπαραιτήτως ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ἡ ὑποβολὴ τῆς αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἀναστέλλει τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν τῆς Ι. Συνόδου.

Ἄρθρον 18.

Ἕκαστος ἐν ἐνεργείᾳ Ἀρχιερεὺς ἔχει ἰδίαν σφραγῖδα, φέρουσαν δικέφαλον ἀετὸν ἐν τῷ μέσῳ, κύκλῳ δὲ τὸ ὄνομα τῆς Μητροπόλεως.

Ἄρθρον 19.

Τὸν διορισμόν, μετάθεσιν καὶ ἀπόλυσιν τῶν Ἱεροκηρύκων προτείνουσι τῇ Δ. Ι. Συνέδῳ οἱ Μητροπολῖται, διὰ τὴν κατὰ τὸν νόμον 4596 ἐνέργειαν.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4596 ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν τῶν Ἱεροκηρύκων εἶναι ὅτι διὰ ταύτην προσμετρᾶται καὶ ὁ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4596 χρόνος ὑπηρεσίας αὐτῶν ὡς Ἱεροκηρύκων.

Ἄρθρον 20.

Ἀρχιερεῖς, πρεσβύτεροι, διάκονοι ἢ μοναχοὶ ἔξωθεν ἐρχόμενοι ὀφείλουσι νὰ προσκομίζωσιν εἰς τὰς κατὰ τόπους Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους συστατικὰ γράμματα τῆς προϊσταμένης αὐτῶν Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Ἐν τοῖς γράμμασι τούτοις ἀναγράφεται ἡ αἰτία τῆς ἐλεύσεως, ὁ χρόνος τῆς διανομῆς καὶ τὸ ἀκώλυτον ἢ μὴ τοῦ ἱεροπρακτεῖν. Οἱ μὴ προσκομίζοντες τοιαῦτα γράμματα ἢ παραμένοντες ἢ παρατείνοντες ἄνευ γνώμης καὶ ἀδείας τῆς οἰκείας Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τὴν διαμονὴν αὐτῶν παραγγέλλονται ὅπως ἀπέλθωσιν ἐκεῖθεν τάχιστα, ἀπειθοῦντες δὲ, οἱ μὲν ἀρχιερεῖς καταγγέλλονται εἰς τὴν Ι. Σύνεδον, οἱ δὲ λοιποὶ κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ ἀπομακρύνονται ἀποφάσει τοῦ οἰκείου τοῦ τόπου Ἀρχιερέως ἐκτελουμένῃ διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἀποστελλόμενοι εἰς τὸν τόπον τῆς προελεύσεώς των.

Ὡσαύτως ἱερομόναχοι ἐξερχόμενοι τῆς Μονῆς δι' οἱανδήποτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἐάν τις τῶν μοναχῶν, μὴ ἐγγεγραμμένος εἰς Μονὴν τοῦ Κράτους, περιέρχηται ἐν τῷ κόσμῳ, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἀρχιερέως νὰ ἐγκαταβιώσῃ εἴς τινα Μονήν. Ἀπειθῶν δὲ στέλλεται ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, κατ' αἴτησιν τοῦ οἰκείου Ἀρχιερέως, εἴς τινα τῶν ἐν τῷ Κράτει Μονῶν.

Ἄρθρον 21.

Πᾶς κληρικὸς καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς δικαστικὴν ὑπόθεσιν δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ. Οἱ Ἀρχιερεῖς, εἴτε ὡς μάρτυρες εἴτε ὡς μηνυταὶ, ὁρκίζονται καὶ ἐξετάζονται ἐν τῇ κατοικίᾳ αὐτῶν, ἡ δὲ μαρτυρία αὐτῶν γενομένης αἰτήσεως ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Τοῦτο ἰσχύει διὰ πάντα τὰ Δικαστήρια. Ὅτι δὲ οἱ ἱερωμένοι γνωρίζουσιν ἐκ τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως ἀπαγορεύεται νὰ ὁμολογήσωσιν.

Προκειμένου νὰ κληθῶσιν ὡς μάρτυρες ὑπὸ Λαϊκοῦ Δικαστηρίου οἱ ὑπὸ Ἀρχιερέα κληρικοὶ ἢ μοναχοί, ἡ ἁρμοδία δικαστικὴ Ἀρχὴ ὀφείλει νὰ ἀνακοινοῖ τοῦτο εἰς τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερέα.

Οἱ κληρικοί, εἴτε ἀνακρινόμενοι εἴτε δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἀναλαμβάνοντες, ἀντὶ ὅρκου παρέχουσι τὴν ἐξῆς διαβεβαίωσιν, οἱ μὲν Ἀρχιερεῖς «διαβεβαιοῦμαι ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου κλπ.», οἱ δὲ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι «διαβεβαιοῦμαι ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου κλπ.».

Ἡ οὕτω παρεχομένη διαβεβαίωσις ἔχει τὴν τοῦ κοινοῦ ὅρκου ἰσχὺν καὶ πᾶσα παράβασις, πλὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν, συνεπάγεται καὶ τὰς ἐπὶ ψευδορκίᾳ καὶ ἐπιορκίᾳ ποινὰς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καταγινωσκομένας ὑπὸ τῶν Ποινικῶν Δικαστηρίων.

Ἄρθρον 22.

Πᾶς ἔχων εὔλογον μετὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς παράπονον διὰ καταχρησιν ἢ ὑπέρβασιν τῆς ἐξουσίας αὐτῆς, ἀναφέρεται πρὸς τὴν προϊσταμένην Ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχήν.

Ἄρθρον 23.

Διὰ πράξεων αὐτῆς κυρουμένων διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ρυθμίζει τὰ τῆς ἐσωτερικῆς ζωῆς καὶ διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας.

Ὡσαύτως δικαιοῦται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας νὰ καθορίζῃ τὰς σχέσεις αὐτῆς πρὸς τὰς ἑτεροδόξους ἐκκλησίας, τηρουμένων πάντοτε τῶν δικαιωμάτων τῆς Κυβερνήσεως, νὰ γνωματεύῃ ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐτῇ διδακτικῶν βιβλίων τῶν θρησκευτικῶν, νὰ καθορίζῃ τὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐπισήμου ζελτίου, ἐν συνεννοήσει δὲ καὶ ἀποφάσει τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΔΕΠ καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ δελτίου τούτου ποσοστὸν κρατήσεων τῶν μισθοδοτουμένων ὑπὸ τοῦ ΟΔΕΠ, ὧν βαρύνουσιν αἱ δαπάναι τῆς ἐκδόσεως, καὶ νὰ

λαμβάνῃ τὰ ἑκάστοτε κατὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ ἢ ἀντιθρησκευτικῶν ἢ ἀντεκκλησιαστικῶν ἐνεργειῶν ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Ἄρθρον 24.

Ὁ Ἀρχιερεὺς δύναται νὰ ἀπουσιάσῃ ἀδείᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων.

Ἀπουσιάζων δὲ ἀδικαιολογήτως καὶ ἄνευ ἀδείας στερεῖται τῶν ἀποδοχῶν του, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, κοινοποιουμένην εἰς τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ ΟΔΕΠ.

Ἄδεια ἀποδημίας ἐκτὸς τοῦ Κράτους χορηγεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 25.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἄρθρον 26.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συνθέσεως τῶν πληρωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων» ὁ κ. **Γ. Κουλούρας** λέγει, ὅτι ἡ ἐμπορικὴ ναυτιλία καὶ ἰδίᾳ ἡ φορτηγός, εὑρίσκεται εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν. Ἐξηγεῖ διὰ μακρῶν τοὺς λόγους δι' οὓς περιῆλθεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἡ τόσας παρασχοῦσα εἰς τὸν τόπον ὑπηρεσίας ἐμπορικὴ ναυτιλία καὶ ἀποκρούει τὸ νομοσχέδιον.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τίποτε δὲν γίνεται εἰς τὴν σύνθεσιν. Πρόκειται νὰ ἐξασφαλίσωμεν μόνον τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συνθέσεως, πρέπει νὰ βγάλωμεν ἀπὸ τὴν δύσκολον θέσιν τὸν πλοίαρχον εἰς περίπτωσιν ἐγκαταλείψεως τοῦ πλοίου ὑπὸ τοῦ πληρώματος.

Γ. Κουλούρας. Εἰς τὸ νομοσχέδιον ὅμως λέγετε, ὅτι ὁ πλοίαρχος πρέπει νὰ ἀπευθύνεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ναύτου. Αὐτὸ δὲν εἶναι ὀρθόν, ἐὰν συμβῇ νὰ δραπετεύσῃ ἕνα πλήρωμα πλοίου, εὑρισκομένου ἐν Ἀμερικῇ, ὁ πλοίαρχος θὰ συμπληρώσῃ, ὅπως δυνηθῇ, τὸ προσωπικόν του καὶ θὰ τηλεγραφήσῃ εἰς τὸν πλοιοκτήτην, νὰ τοῦ ἔχῃ ἕτοιμον προσωπικὸν εἰς τὸν πρῶτον λιμένα, ποὺ θὰ καταπλεύσῃ τὸ πλοῖον. Ἀφίστε τὸν πλοίαρχον νὰ κανονίζῃ τὸ ζήτημα.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Μὰ δὲν τοῦ ἀφαιροῦμεν τὰ δικαιώματά του.

Γ. Κουλούρας. Τοῦ λέτε νὰ τηλεγραφῇ εἰς τὸν Οἶκον τοῦ Ναύτου, ὁ ὁποῖος εἶναι φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

Ε. Μαχαίρας. Δὲν εἶναι καθόλου φιλανθρωπικόν.

Γ. Κουλούρας. Εὑρίσκουν ἐκεῖ ἄσυλον οἱ ναῦται· δὲν ἠμπορεῖ νὰ διοικίζῃ τὸ προσωπικόν των.

Π. Ἀργυρόπουλος (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν). Ἐπαναλαμβάνω, ὅτι διευκολύνομεν τὸν πλοίαρχον, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται πολλάκις εἰς δύσκολον θέσιν μεταξὺ τοῦ Νόμου, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ τοῦ πλοιοκτήτου, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ εὐχαριστήσῃ. Θὰ διατυπώσω τὴν δευτέραν παράγραφον ὡς ἑξῆς: «Ὁ πλοίαρχος θὰ εἰδοποιῇ τὸν πλοιοκτήτην ἡ δὲ Προξενικὴ Ἀρχὴ τὸν Οἶκον τοῦ Ναύτου». Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τοποθέτησιν, θὰ γίνεται κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τὴν Ἕνωσιν τῶν Ἐφοπλιστῶν.

Γ. Κουλούρας. Οὐδεμία ναυτικὴ νομοθεσία ἔχει τοιαύτας διατάξεις.

Ὁ κ. **Ε. Μαχαίρας** κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου, παρακαλεῖ ὅμως τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν νὰ ἀποσύρῃ τὰς τροπολογίας, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὅλως ἐπουσιώδεις διὰ νὰ ψηφισθῇ εἰς τὸ σύνολον καὶ νὰ προφθάσῃ νὰ τὸ ψηφίσῃ καὶ ἡ Γερουσία.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ Νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναδληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης γίνονται δεκτὰ τὰ ἑξῆς Νομοσχέδια:

Εἰς β' συζήτησιν τὸ «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ διπλωμάτων ἱκανότητος κλπ. ἐν τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου κλπ.».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν «περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ».

Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν «περὶ τροποποιήσεως τῆς 8ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 2740 κλπ.», ἔχοντος οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 4183 κυρώσαντος τὸ ἀπὸ 23—3—29 Ν.Δ. «περὶ διπλωμάτων ἱκανότητος καὶ πτυχίων εἰδικότητος ἐν τῷ ἐμπορικῷ ναυτικῷ».

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν α' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

1. Αἱ ἄδειαι καὶ τὰ διπλώματα ἱκανότητος ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ διακρίνονται εἰς τὰς κάτωθι εἰδικότητας καὶ τάξεις.

α') Ἄδεια Κυβερνήτου Ἱστιοφόρων.
β') Ἄδεια Κυβερνήτου Ρυμουλκῶν.
γ') Ἄδεια Κυβερνήτου ἰδιωτικῶν θαλαμηγῶν.
δ') Ἄδεια Μηχανοδηγοῦ Β' τάξεως.
ε') Ἄδεια Μηχανοδηγοῦ Α' τάξεως.
στ') Δίπλωμα Κυβερνήτου ἱστιοφόρου.
ζ') Δίπλωμα Ναυκλήρου ἀτμοπλοίων.
η') Δίπλωμα Πλοιάρχου ἱστιοφόρων.
θ') Δίπλωμα Ἀξιωματικοῦ καταστρώματος.
ι') Δίπλωμα Πλοιάρχου ἀτμοπλοίων.
ια') Δίπλωμα Πλοιάρχου ὠκεανοπλοΐας.
ιβ') Δίπλωμα Πρακτικοῦ ἀτμομηχανικοῦ.
ιγ') Δίπλωμα Ἀτμομηχανικοῦ Γ' τάξεως.
ιδ') Δίπλωμα Ἀτμομηχανικοῦ Β' τάξεως.
ιε') Δίπλωμα Ἀτμομηχανικοῦ Α'. τάξεως.
ιστ') Δίπλωμα Μηχανικοῦ μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως Γ' τάξεως.
ιζ') Δίπλωμα Μηχανικοῦ μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως Β' τάξεως.
ιη') Δίπλωμα Μηχανικοῦ μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως Α τάξεως.
ιθ') Δίπλωμα Οἰκονομικοῦ Β' τάξεως.
κ') Δίπλωμα Οἰκονομικοῦ Α' τάξεως.
κα') Δίπλωμα δοκίμου Ραδιοτηλεγραφητοῦ
κβ') Δίπλωμα Ραδιοτηλεγραφητοῦ Β' τάξεως.
κγ') Δίπλωμα Ραδιοτηλεγραφητοῦ Α' τάξεως.

2. Αἱ ἄδειαι Κυβερνήτου ἱστιοφόρων, Κυβερνήτου ρυμουλκῶν καὶ ἰδιωτικῶν θαλαμηγῶν ἐκδίδονται ὑπὸ λιμενικῶν ἀρχῶν. Ὧν προΐστανται ἀξιωματικοὶ τοῦ λιμενικοῦ σώματος, αἱ δὲ λοιπαὶ ἄδειαι καὶ πάντα τὰ διπλώματα παρὰ τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 3 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

1. Ὅπως ἀποκτήσῃ τις δίπλωμα ἱκανότητος ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ δέον νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὰς οἰκείας δι' ἕκαστον τούτων ἐξετάσεις κατὰ τὰ διὰ τοῦ παρόντος καὶ τῶν σχετικῶν διαταγμάτων ὁριζόμενα.

2. Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς ἐξετάσεις πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ἱκανότητος, δέον ἐκτὸς τῶν δι' ἕκαστον τούτων ὁριζομένων κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις προσόντων καὶ τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 9, νὰ ἔχῃ προσέτι καὶ τὰ κάτωθι.

α') Νὰ εἶναι πολίτης Ἕλλην ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρῶα ἀρένων.
β') Νὰ εἶναι ἀπογεγραμμένος ἐργάτης θαλάσσης.
γ') Νὰ ἔχῃ συμπληρώσει τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.
δ') Νὰ εἶναι στρατολογικῶς ἐν τάξει.
ε') Νὰ μὴ κατεδικάσθη εἰς ποινὴν συνεπαγομένην τὰς ὑπὸ τῶν ἄρθρων 21 καὶ 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου στερήσεις, ἔτι δὲ καὶ εἰς ἐπανορθωτικὴν τοιαύτην ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ.
στ') Νὰ εἶναι σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ἱκανὸς κατὰ τὰ διὰ σχετικοῦ διατάγματος ὁριοθησόμενα.

3. Οἱ κεκτημένοι κατὰ τὰς διακοίσεις τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 1 τοῦ παρόντος Νόμου δίπλωμα ἀξιωματικοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ, πλὴν τῶν κεκτημένων δίπλωμα Κυβερνήτου ἱστιοφόρων ἢ Ναυκλήρου ἀτμοπλοίων, ὑποβάλλονται ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ πεντηκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ ἀνὰ τριετίαν μετὰ ταύτην εἰς ὑγειονομικὴν ἐξέτασιν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς αὐτῶν ἐπαρκείας πρὸς περαιτέρω ἐξάσκησιν τοῦ εἰδικοῦ αὐτῶν ἐπαγγέλματος.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ παρὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ναυτολόγησις, ὑπὸ ἀνάλογον πρὸς τὸ δίπλωμα τὸ ὁποῖον κέκτηνται βαθμόν, παντὸς διπλωματούχου συμπληρώσαντος τὸ πεντηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ μὴ ὑποβληθέντος εἰς τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁριζομένας ὑγειονομικὰς ἐξετάσεις ἢ ὑποβληθέντος εἰς ταύτας καὶ κριθέντος ἀνίκανου.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Οἱ ἐφωδιασμένοι δι' ἀδείας κυβερνήτου ἱστιοφόρων δύνανται νὰ κυβερνῶσιν ἱστιοφόρα μόνον πλοῖα μέχρις εἴκοσιν πέντε κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος.

2. Οἱ ἐφωδιασμένοι δι' ἀδείας κυβερνήτου ρυμουλκῶν δύνανται νὰ κυβερνῶσι ρυμουλκὰ ἐργαζόμενα ἐντὸς τῶν λιμένων τοῦ Κράτους καὶ μέχρι τῶν γειτονικῶν ὅρμων τῆς περιοχῆς, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς.

3. Οἱ ἐφωδιασμένοι δι' ἀδείας κυβερνήτου ἰδιωτικῶν θαλαμηγῶν δύνανται νὰ κυβερνῶσιν ἱστιοκινήτους ἢ μηχανοκινήτους θαλαμηγοὺς μέχρις 25 κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος προορισμένους δὲ οὐχὶ δι' ἐμπορικὴν ἐκμετάλλευσιν ἀλλ' ἀποκλειστικῶς δεμένας δὲ οὐχὶ δι' ἐμπορικὴν ἐκμετάλλευσιν ἀλλ' ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς ταξείδια ἀναψυχῆς ἢ θαλασσίου ἀθλητισμοῦ.

4. Οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ διπλώματος κυβερνήτου δύνανται νὰ κυβερνῶσιν ἱστιοφόρα μόνον πλοῖα μέχρις 150 κόλων ὁλικῆς χωρητικότητος, ἢ νὰ ὑπηρετῶσιν ὡς ναύκληροι ἐπὶ ἱστιοφόρων πλοίων οἱασδήποτε χωρητικότητος. Οἱ διπλωματοῦχοι κυβερνῆται, ἐὰν ἔχωσι ναυτικὴν ὑπηρεσίαν ἑνὸς τοὐλάχιστον ἔτους ἐπὶ ἀτμοπλοίων ἐπομένην τῆς ἐπὶ ἱστιοφόρων ὑπηρεσίας αὐτῶν, δύνανται νὰ κυβερνῶσι πλοῖα κινούμενα διὰ μηχανικῆς δυνάμεως ὁλικῆς χωρητικότητος μέχρις 100 κόρων.

5. Οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ διπλώματος ναυκλήρου ἀτμοπλοίων δύνανται νὰ κυβερνῶσι πλοῖα κινούμενα διὰ μηχανικῆς δυνάμεως μέχρις 100 κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος ἢ νὰ ὑπηρετῶσιν ὡς ναύκληροι ἐπὶ παντὸς ἀτμοπλοίου.

6. Οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ διπλώματος πλοιάρχου ἱστιοφόρων δύνανται νὰ κυβερνῶσιν ἱστιοφόρα πάσης χωρητικότητος ἢ νὰ ὑπηρετῶσιν ὡς ἀξιωματικοὶ καταστρώματος ἐπὶ παντὸς ἀτμοπλοίου. Μετὰ ἓν ἔτος ὑπηρεσίας ὡς ἀξιωματικοῦ καταστρώματος ἐπὶ ἀτμοπλοίων ἐν ἐνεργείᾳ λαμβάνουσιν ἄνευ ἐξετάσεως δίπλωμα ἀξιωματικοῦ καταστρώματος.

7. Οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ διπλώματος ἀξιωματικοῦ καταστρώματος ἀτμοπλοίων δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν ὡς ἀξιωματικοὶ καταστρώματος ἐπὶ παντὸς ἀτμοπλοίου.

Μετὰ δεκαοκτάμηνον ὑπηρεσίαν ὡς διπλωματούχου ἀξιωματικοῦ καταστρώματος ἐπὶ πλοίων ἐν ἐνεργείᾳ, δύνανται νὰ κυβερνῶσι πλοῖα ὁλικῆς χωρητικότητος μέχρι 300 κόρων.

8. Οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ διπλώματος πλοιάρχου ἀτμοπλοίων δύνανται νὰ κυβερνῶσιν ἀτμόπλοια μέχρι 2.000 κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος. Μετὰ ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν πλοιάρχου ἐπὶ πλοίου ἄνω τῶν 1.000 κόρων ἢ διετῆ τοιαύτην ὑποπλοιάρχου ἢ ἀνθυποπλοιάρχου ἐπὶ πλοίων ἄνω τῶν 2.000 κόρων λαμβάνουσιν ἄνευ ἐξετάσεων τὸ δίπλωμα πλοιάρχου Ὠκεανοπλοΐας.

9. Οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ διπλώματος πλοιάρχου Ὠκεανοπλοΐας δύνανται νὰ κυβερνῶσιν ἀτμόπλοια πάσης χωρητικότητος.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 5 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς ὅπως συμμετάσχῃ ἐξετάσεων πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ἢ ἀδείας ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος, δέον ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ἐδάφ. 2 τοῦ παρόντος ἀπαριθμουμένων προσόντων, νὰ ἀποδείξῃ δι' ἐπιστήμων ἐγγράφων, ὅτι μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεώς του πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις κέκτηται καὶ τὴν ἑξῆς τοὐλάχιστον θαλασσίαν ὑπηρεσίαν.

α') Προκειμένου περὶ ἀδείας κυβερνήτου ἱστιοφόρων τριετῆ τοιαύτην ἐπὶ ἱστιοφόρων.
β') Προκειμένου περὶ ἀδείας κυβερνήτου ρυμουλκῶν τριετῆ τοιαύτην ἐπὶ ρυμουλκῶν.
γ') Προκειμένου περὶ ἀδείας κυβερνήτου ἰδιωτικῶν θαλαμηγῶν δὲν ἀπαιτεῖται θαλασσία προϋπηρεσία.
δ') Προκειμένου περὶ διπλώματος κυβερνήτου τετραετῆ τοιαύτην ἐξ ἧς τρία τοὐλάχιστον ἔτη ἐπὶ ἱστιοφόρων.
ε') Προκειμένου περὶ διπλώματος ναυκλήρου ἀτμοπλοίων τετραετῆ τοιαύτην, ἐξ ἧς τρία τοὐλάχιστον ἔτη ἐπὶ ἀτμοπλοίων.
στ') Προκειμένου περὶ πλοιάρχου ἱστιοφόρων τετραετῆ τοιαύτην ἐξ ἧς τρία τοὐλάχιστον ἔτη ἐπὶ ἱστιοφόρων.
ζ') Προκειμένου περὶ ἀξιωματικοῦ καταστρώματος, τετραετῆ τοιαύτην ἐξ ἧς τριετῆ τοὐλάχιστον ἐπὶ ἀτμοπλοίων.
η') Προκειμένου περὶ διπλώματος πλοιάρχου, διετῆ τοιαύτην ὡς διπλωματούχου ἀξιωματικοῦ καταστρώματος ἐπὶ ἀτμοπλοίων ἄνω τῶν 500 κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος.

2. Ἵνα μετάσχῃ τις ἐξετάσεων πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος πλοιάρχου ἱστιοφόρων, ἀξιωματικοῦ καταστρώματος καὶ πλοιάρχου ἀτμοπλοίων δέον νὰ κέκτηται προσέτι ἐνδεικτικὸν δευτέρας τάξεως δημοσίου ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἀντιστοίχου τάξεως δημοσίων ἐμπορικῶν σχολῶν ἢ ἰδιωτικῶν τοιούτων ἀνεγνωρισμένων παρὰ τοῦ Κράτους ὡς ὁμοταγῶν.

3. Οἱ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1936 προσερχόμενοι πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος πλοιάρχου ἱστιοφόρων καὶ ἀξιωματικοῦ καταστρώματος δέον νὰ κέκτηνται ἐνδεικτικὸν τετάρτης τάξεως δημοσίου ἑξαταξίου Γυμνασίου ἢ ἀντιστοίχου τάξεως δημοσίων ἐμπορικῶν σχολῶν ἢ ἰδιωτικῶν ἀνεγνωρισμένων παρὰ τοῦ Κράτους ὡς ὁμοταγῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 12 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ διπλώματος ἀτμομηχανικοῦ γ' τάξεως δύνανται νὰ διευθύνωσιν ἀτμομηχανὰς δυνάμεως μέχρις 150 ἵππων ἐνδεικτικῶν ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἐνὸς τοὐλάχιστον ἔτους ὑπηρεσίαν ὡς ὑποτεταγμένου διπλωματούχου μηχανικοῦ.

2. Οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ διπλώματος ἀτμομηχανικοῦ β' τάξεως δύνανται νὰ διευθύνωσιν ἀτμομηχανὰς μέχρι 450 ἵππων ἐνδεικτικῶν.

3. Οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ διπλώματος ἀτμομηχανικοῦ α' τάξεως δύνανται νὰ διευθύνωσιν ἀτμομηχανὰς μέχρι 1.500 ἵππων ἐνδεικτικῶν, μετὰ ἐνιαύσιον δὲ ὑπηρεσίαν ὡς προϊστάμενοι ἀτμομηχανῶν ἄνω τῶν 600 ἵππων ἐνδεικτικῶν δύνανται νὰ διευθύνωσιν ἀτμομηχανὰς ἀνωτέρας τῶν 1.500 ἵππων.

4. Οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ διπλώματος *πρακτικοῦ* ἀτμομηχανικοῦ ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα μὲ τοὺς ἐφωδιασμένους διὰ διπλώματος *ἀτμομηχανικοῦ* γ΄ τάξεως, δὲν δύνανται ὅμως νὰ λάβωσιν ἀνώτερον δίπλωμα ἀτμομηχανικοῦ.

"Αρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 13 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. "Ινα γίνῃ τις δεκτὸς ὅπως συμμετάσχῃ ἐξετάσεων πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος ἀτμομηχανικοῦ δέον, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων προσόντων νὰ ἀποδείξῃ δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, ὅτι μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις κέκτηται καὶ τὰ κάτωθι:

Α΄) Προκειμένου περὶ διπλώματος *πρακτικοῦ* ἀτμομηχανικοῦ.

"Οτι κέκτηται ἐπὶ ἀτμοπλοίων 4ετῆ ὑπηρεσίαν ἀχθεσμαστοῦ ἢ 8ετῆ τοιαύτην θερμαστοῦ ἢ 6ετῆ τοιαύτην λιπαντοῦ. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀχθεσμαστοῦ συνυπολογίζεται πᾶσα ἐπὶ ἀτμοπλοίων ὑπηρεσία μαθητευομένου *μηχανικοῦ* μέχρι δὲ δύο ἐτῶν τὸ πολὺ ὑπηρεσία ἐν μηχανουργείῳ τεχνίτου ἐφαρμοστοῦ. Εἰς τὴν 8ετῆ ὑπηρεσίαν θερμαστοῦ συνυπολογίζεται μέχρι 4 τὸ πολὺ ἐτῶν ἡ ἐν μηχανουργείῳ ὑπηρεσία τεχνίτου ἐφαρμοστοῦ ὡς καὶ ἡ τοῦ διευθύνοντος ἀτμομηχανὴν ἐργοστασίων συνόλως 50 ἱππίλαχίστων ἵππων ἐνδεικτικῶν.

Β΄) Προκειμένου περὶ διπλώματος *ἀτμομηχανικοῦ* γ΄ τάξεως.

α΄) "Οτι εἰργάσθη εὐδοκίμως εἰς ἐργοστάσιον τῆς ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς ἐν οἷς κατασκευάζονται ἢ ἐπισκευάζονται ναυτικαὶ ἀτμομηχαναὶ ἐπὶ πέντε τοὐλάχιστον ἔτη, ἐξ ὧν δύο ἔτη εἰς τὸ τμῆμα ἐφαρμογῆς, ἢ ὅτι, κεκτημένος ἀπολυτήριον ἰδιωτικῆς ἐν Ἑλλάδι σχολῆς μηχανουργῶν, ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους, εἰργάσθη εἰς ἐργοστάσια ὡς ἀνωτέρω ἐπὶ τέσσαρα τοὐλάχιστον ἔτη, ἐξ ὧν τὰ δύο εἰς τὸ τμῆμα τῆς ἐφαρμογῆς.

β΄) "Οτι ὑπηρέτησεν ἐπὶ δέκα ὀκτὼ μῆνας ὡς δόκιμος ἢ μαθητευόμενος ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀτμοπλοίου. Ἡ ἐπὶ πλοίων ὑπηρεσία δέον νὰ ἦ μεταγενεστέρα τῆς ἐν ἐργοστασίοις.

Γ΄) Προκειμένου περὶ διπλώματος ἀτμομηχανικοῦ β΄ τάξεως.

α΄) "Οτι κέκτηται δίπλωμα ἀτμομηχανικοῦ γ΄ τάξεως.

β΄) "Οτι διπλωματοῦχος ἀτμομηχανικὸς γ΄ τάξεως ὢν ὑπηρέτησεν ἐπὶ τριετίαν ὡς προϊστάμενος μηχανικὸς ἐπὶ ἀτμοπλοίων δυνάμεως μηχανῆς μέχρις 150 ἵππων ἐνδεικτικῶν ἢ ὡς ὑφιστάμενος ἐπὶ πλοίων δυνάμεως μηχανῆς ἀνωτέρας.

Δ΄) Προκειμένου περὶ διπλώματος ἀτμομηχανικοῦ α΄ τάξεως.

α΄) "Οτι κέκτηται δίπλωμα ἀτμομηχανικοῦ β΄ τάξεως.

β΄) "Οτι διπλωματοῦχος ἀτμομηχανικὸς β΄ τάξεως ὢν ὑπηρέτησεν ἐπὶ τριετίαν ὡς προϊστάμενος μηχανικὸς ἐπὶ ἀτμοπλοίων δυνάμεως μηχανῆς μέχρι 450 ἵππων ἐνδεικτικῶν ἢ ὡς ὑφιστάμενος ἐπὶ ἀτμοπλοίων δυνάμεως μηχανῆς ἀνωτέρας.

2. Ἡ ὡς ἀνωτέρω ἀπαιτουμένη ναυτικὴ ὑπηρεσία δοκίμου ἢ μαθητευομένου μηχανικοῦ λογίζεται εἰς ὁλόκληρον ἐὰν διηνύθη ἐπὶ Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν ἀτμοπλοίων, εἰς τὸ ἥμισυ δὲ τῆς πραγματικῶς διανυθείσης ἐὰν διηνύθη ὑπὸ ἀνάλογον ἐπωνυμίαν ἐπὶ ἀτμοπλοίων ὑπὸ σημαίαν ξένου Κράτους.

Εἰς τὸ ἥμισυ τῆς πραγματικῶς διανυθείσης λογίζεται καὶ ἡ ἐπὶ πολεμικῶν ἀτμοκινήτων πλοίων διανυθεῖσα ὑπηρεσία τῶν κεκτημένων ὁριστικὸν πτυχίον ναύτου μηχανικοῦ.

3. Ἡ ὡς μηχανικοῦ ὑπὸ οἱανδήποτε βαθμολογίαν ὑπηρεσία ἐπὶ ἀτμοπλοίων ἐργαζομένων εἰς ποταμοὺς ἢ λιμένας ἢ ἀγωγούντων, ἢ ἐπὶ ρυμουλκῶν, βυθοκόρων, ἀτμοφορτηγίδων, ἢ ἀτμακάτων, λογίζεται εἰς τὸ τέταρτον τῆς πραγματικῶς διανυθείσης καὶ πρὸς συμπλήρωσιν τὸ πολὺ τοῦ ἡμίσεος τῆς συνολικῶς ἀπαιτουμένης.

"Αρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 18 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1) Οἱ κεκτημένοι ἄδειαν μηχανοδηγοῦ β΄ τάξεως δύνανται νὰ διευθύνωσι μηχανὰς ἐσωτερικῆς καύσεως μέχρι 30 Β. Η. Ρ. (ἱπποδυνάμεως χαλινωτηρίου).

2) Οἱ κεκτημένοι ἄδειαν μηχανοδηγοῦ α΄ τάξεως δύνανται νὰ διευθύνωσι μηχανὰς ἐσωτερικῆς καύσεως μέχρις 75 Β. Η. Ρ. (ἱπποδυνάμεως χαλινωτηρίου).

3) Οἱ κεκτημένοι δίπλωμα μηχανικοῦ ἐσωτερικῆς καύσεως γ΄ τάξεως δύνανται νὰ διευθύνωσι μηχανὰς ἐσωτερικῆς καύσεως μέχρις 150 Β. Η. Ρ. (ἱπποδυνάμεως χαλινωτηρίου).

4) Οἱ κεκτημένοι δίπλωμα μηχανικοῦ ἐσωτερικῆς καύσεως β΄ τάξεως δύνανται νὰ διευθύνωσι μηχανὰς ἐσωτερικῆς καύσεως μέχρι 300 Β. Η. Ρ. (ἱπποδυνάμεως χαλινωτηρίου).

5) Οἱ κεκτημένοι δίπλωμα μηχανικοῦ ἐσωτερικῆς καύσεως α΄ τάξεως δύνανται νὰ διευθύνωσιν οἱανδήποτε μηχανὴν ἐσωτερικῆς καύσεως.

"Αρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 19 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ἐν ἄρθρῳ 3 ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος γενικὰ προσόντα γίνονται δεκτοὶ εἰς ἐξετάσεις.

α΄) Ἐπ' ἀδείᾳ μηχανοδηγοῦ β΄ τάξεως οἱ διανύσαντες διετίαν ὡς μαθητευόμενοι μηχανοδηγοὶ πλοίων, ἢ δωδεκάμηνον ὡς τοιοῦτοι καὶ δωδεκάμηνον ὡς ἐφαρμοσταὶ εἰς συνεργεῖα ἐπισκευῆς μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως.

β΄) Ἐπ' ἀδείᾳ μηχανοδηγοῦ α΄ τάξεως οἱ ὑπὸ ἄδειαν β΄ τάξεως διανύσαντες διετίαν ἐπὶ πλοίων.

γ΄) Ἐπὶ διπλώματι μηχανικοῦ ἐσωτερικῆς καύσεως γ΄ τάξεως οἱ διανύσαντες τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τοὺς ἀτμομηχανικοὺς γ΄ τάξεως ὑπηρεσίαν ἐργοστασίου, σὺν τῇ διαφορᾷ ὅτι αὕτη δέον νὰ διανυθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον εἰς ἐργοστάσια ἐπισκευῆς μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως καὶ μετὰ ταύτην δεκαοκτάμηνον ὡς μαθητευόμενοι μηχανικοὶ εἰς πλοῖα κινούμενα διὰ μηχανῆς ἐσωτερικῆς καύσεως τοὐλάχιστον 50 Β. Η. Ρ. (ἱπποδυνάμεως χαλινωτηρίου).

δ΄) Ἐπὶ διπλώματι μηχανικοῦ ἐσωτερικῆς καύσεως β΄ τάξεως οἱ ὑπὸ δίπλωμα γ΄ τάξεως τῆς αὐτῆς κατηγορίας διανύσαντες τριετίαν ἐπὶ πλοίων.

ε΄) Ἐπὶ διπλώματι μηχανικοῦ ἐσωτερικῆς καύσεως α΄ τάξεως οἱ ὑπὸ δίπλωμα β΄ τάξεως τῆς αὐτῆς κατηγορίας διανύσαντες τριετίαν ἐπὶ πλοίων.

στ΄) Ἐπὶ ἀντιστοίχῳ διπλώματι μηχανικοῦ ἐσωτερικῆς καύσεως πάσης τάξεως οἱ ἔχοντες δίπλωμα ἀτμομηχανικοῦ.

"Αρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 39 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Διὰ Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ τοῦ τρόπου βεβαιώσεως τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐργασίας, τὰ τῆς ἐξελέγξεως τῶν σχετικῶν πιστοποιητικῶν, τὰ τῆς σωματικῆς ἐπαρκείας τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν συμπληρωσάντων τὸ 55 ἔτος τῆς ἡλικίας των, τὰ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῶν ἐξετάσεων, τὰ τῶν ἐξεταστέων μαθημάτων, τὰ τῶν ἐξεταστῶν, τὰ περὶ τελῶν ὑπὲρ τῶν εὐεργετικῶν Ταμείων ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν θαλάσσης διὰ τὴν χορήγησιν τῶν διπλωμάτων, τὰ τῆς ἐκδόσεως καὶ τύπου διπλωμάτων, τὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀντικαταστάσεως τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου διπλωμάτων, ἀντιγράφων καὶ πιστοποιητικῶν διὰ τοιούτων νέου τύπου, τὰ τῆς ἀνανεώσεως τῶν καταστρεφομένων ἢ ἀπολεσθέντων διπλωμάτων ἢ πτυχίων, τὰ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 27 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Διὰ Διατάγματος κανονισθήσονται τὰ τῆς συνθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν ραδιοτηλεγραφικῶν σταθμῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ὡς καὶ αἱ κατηγορίαι πλοίων εἰς τὰς ὁποίας δύνανται νὰ ὑπηρετῶσιν οἱ ραδιοτηλεγραφηταὶ ἑκάστης τάξεως.

"Αρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 30 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἀξιωματικοὶ καὶ ἀρχικελευσταὶ τηλεγραφηταὶ τοῦ Π. Ν., ἀπομακρυνόμενοι τῶν τάξεων, πλὴν λόγῳ ἐπαγγελματικῆς ἀνικανότητος, κεκτημένοι δὲ τὰ ἐν ἄρθρῳ 3, παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα προσόντα, δύνανται νὰ λάβωσιν ἄνευ ἐξετάσεων δίπλωμα ραδιοτηλεγραφητοῦ α΄ τάξεως.

2. Κελευσταὶ τηλεγραφηταὶ τοῦ Π. Ν. ἀπομακρυνθέντες τῶν τάξεων δι' οἱονδήποτε λόγον, πλὴν δι' ἐπαγγελματικὴν ἀνικανότητα, καὶ κεκτημένοι τὰ ἐν ἄρθρῳ 3, παρ. 2 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα προσόντα, ὡς καὶ πενταετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν τηλεγραφητοῦ ἐν τῷ Π. Ν. μετὰ τὴν ἐκ τῆς ραδιοτηλεγραφικῆς Σχολῆς ἀποφοίτησίν των, λαμβάνουν ἄνευ ἐξετάσεων δίπλωμα ραδιοτηλεγραφητοῦ β΄ τάξεως, ἢ δικαιοῦνται νὰ προσέρχωνται εἰς ἐξετάσεις ἀπ' εὐθείας ἐπὶ διπλώματι ραδιοτηλεγραφητοῦ α΄ τάξεως.

"Αρθρον 13.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 21 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Βενζινάκατοι ἀποκλειστικῶς ἰδιωτικῆς χρήσεως καὶ πετρελαιοκίνητα ἐκτελοῦντα μεταφορὰς ἐμπορευμάτων μόνον καὶ οὐχὶ ἐπιβατῶν μέχρι δέκα κόρων ὁλικῆς χωρητικότητος ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς προσλήψεως μηχανοδηγῶν.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4874 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 3347 περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου καὶ προσθήκης συναφῶν διατάξεων.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΕ' τῆς 29 Ἰουνίου 1931 Συνεδρίαν αὐτῆς.

"Αρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4874 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

3. Τὸ ἐδάφιον 20 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

α) Τέλος δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (2ο/ο) ἐπὶ τοῦ ναύλου ἑκάστου εἰσιτηρίου ἢ φορτωτικῆς ἐφ' ὅσον οὗτος ὑπερβαίνει τὴν δραχμὴν δι' ἀπάσας τὰς ἀπὸ λιμένος τοῦ Κράτους διὰ θαλάσσης μεταφορᾶς ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἐνεργουμένας δι' οἱουδήποτε μεταφορικοῦ μέσου, ἤτοι ἀτμοπλοίων (φορτηγῶν, ἐπιβατηγῶν, μικτῶν), βενζινοκινήτων πλοίων, ἱστιοφόρων πλοίων, ποταμοπλοίων καὶ φορτηγίδων κινουμένων δι' ἰδίας δυνάμεως, ἢ ρουμουλκουμένων. Ἐφόσον πρόκειται περὶ γεωργικῶν προϊόντων τοῦ Κράτους ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ τέλος ὑποβιβάζεται ἀπὸ 2 ο/ο εἰς 0,5 ο/ο.

Δι' εἰσιτήρια ἢ φορτωτικὰς (ἑκάστης κεχωρισμένης φορτώσεως ἢ ἐπιβάτου) ναύλου ἀπὸ δέκα πέντε χιλιάδων δραχμῶν (15.000) καὶ ἄνω, ἐπιβάλλεται πάγιον τέλος δραχμῶν τριακοσίων (300) δι' ἕκαστον εἰσιτήριον ἢ φορτωτικήν, δραχμῶν δὲ 75 διὰ τὰς φορτωτικὰς ἐξωτερικοῦ τῶν γεωργικῶν προϊόντων τοῦ Κράτους.

Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὅριον δύναται νὰ ὑποβιβασθῇ καὶ τμηματικῶς, μέχρι τοῦ ποσοῦ δραχμῶν δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500), συνεπῶς δὲ καὶ τὸ πάγιον τέλος μέχρι τοῦ ποσοῦ δραχμῶν πεντήκοντα (50) καὶ ἀναλόγως διὰ τὰς φορτωτικὰς τῶν γεωργικῶν προϊόντων κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

Τὸ τέταρτον τῶν ἐκ τοῦ ὡς ἀνωτέρω πόρου ἐσόδων ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ Ν. Α. Ταμείου εἰς τὸ παρ' αὐτῷ εἰδικὸν «Κεφάλαιον ἀνεργίας».

β) Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ τρόπου τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ τέλους ὁρισθήσονται διὰ διατάγματος.

γ) Ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ ὡς ἄνω τέλους καὶ ἀπόδοσιν αὐτοῦ εἰς τὸ Ν. Α. Ταμεῖον, καθίστανται οἱ ἐκδίδοντες τὰ εἰσιτήρια καὶ ὑπογράφοντες τὰς φορτωτικὰς ἢ ναυλοσύμφωνα πράκτορες ἢ πλοίαρχοι τῶν πλοίων καὶ οἱ πλοιοκτῆται αὐτῶν.

Τὸ ὡς ἀνωτέρω ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Ταμείου τέλος, ὡς καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τέλη ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ κομίστρων διὰ θαλάσσης ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων, ὑπολογίζονται ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ναυλολογίου καθωρισμένων ναύλων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιοῦτο νομίμως καθιερωμένον ὑποχρεωτικῆς ἰσχύος.

"Αρθρον 2.

Εἰς ἃς περιπτώσεις ἀποδεδειγμένως κατόπιν διενεργείας ἐλέγχου ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ν. Α. Ταμείου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, ἤθελε βεβαιωθῇ, ὅτι οἱ πράκτορες τῶν πλοίων καὶ γενικῶς οἱ ὑπόχρεοι δὲν κατέστη δυνατὸν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ εἰσπράξωσι τὸ ηὐξημένον τέλος τῆς διὰ τοῦ παρόντος ἀντικαθιστωμένης διατάξεως τοῦ νόμου 4874 ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν, ἀλλ' εἰσέπραξαν τὸ τέλος τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κωδ. νόμου 3347 (ἄρθρον 2 ἐδάφιον 20 ὡς τοῦτο ἴσχυεν) δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς ἀπόδοσιν εἰς τὸ Ν. Α. Ταμεῖον εἰμὴ μόνον τοῦ εἰσπραχθέντος τέλους.

"Αρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ.

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΕ' τῆς 29 Ἰουνίου 1931 Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἐποπτεία καὶ Διοίκησις.

"Αρθρον 1.

Παρὰ τῷ Γ.Ε.Ν. καὶ ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτοῦ λειτουργεῖ Ν. Σχολὴ Πολέμου. Ἡ Ν. Σ. Π. ὑπάγεται διοικητικῶς ὑπὸ τὸ Γ.Ε.Ν.

"Αρθρον 2.

Ὑπαρχούσης Βρεττανικῆς Ν. Ἀποστολῆς ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ, ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς ἀσκεῖ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως, θεωρούμενος ὡς Πρύτανις ἐκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς.

"Αρθρον 3.

Ὑπαρχούσης Βρεττανικῆς Ν. Ἀποστολῆς ἐν τῷ Π. Ναυτικῷ, Διευθυντὴς Σπουδῶν τῆς Σχολῆς ὁρίζεται ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς Ἀποστολῆς.

"Αρθρον 4.

Τὸ Ἐπιτελεῖον τῆς Σχολῆς ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς πλοιάρχου ὡς διοικητοῦ, ἑνὸς ἀνωτέρου *μαχίμου* ἀξιωματικοῦ ὡς Διευθυντοῦ Σπουδῶν καὶ τριῶν ἢ τεσσάρων μαχίμων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἀποτελούντων μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σπουδῶν τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἐπιτελεῖον τῆς Σχολῆς. Ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἀξιωματικῶν, ἐξαιρουμένου τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν, ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντα ὑποδιοικητοῦ τῆς Σχολῆς.

Εἰς τὴν Σχολὴν τοποθετεῖται ὡς γραμματεὺς καὶ εἷς κατώτερος οἰκ. ἀξιωματικός.

Καθ' ὃν χρόνον ἡ Σχολὴ δὲν λειτουργεῖ τὸ προσωπικὸν αὐτῆς δύναται νὰ κανονίζεται ἠλατωμένον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Σκοπὸς καὶ Λειτουργία.

Ἄρθρον 5.

Παρὰ τῇ Ν. Σ. Π. λειτουργοῦσι δύο Σχολεῖα.

α) Τὸ Σχολεῖον Γενικῆς ἐκπαιδεύσεως Πλωταρχῶν

β) Τὸ Σχολεῖον Ἐπιτελῶν.

Σκοπὸς τοῦ Σχολείου Γενικῆς ἐκπαιδεύσεως εἶναι.

α) Ὅπως προετοιμαγχάγῃ πάντας τοὺς πλωτάρχας εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ Πολέμου καὶ τῆς Στρατηγικῆς.

β) Ὅπως παράσχῃ εἰς αὐτοὺς τὰ ἐφόδια, διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ τινων ἀπόψεων τῆς συγχρόνου τακτικῆς, ὅπως καθέξωσιν ἐπαρκῶς τὴν θέσιν τοῦ κυβερνήτου μαχίμου ἢ ἐκπαιδευτικοῦ πλοίου ἐν ἐνεργείᾳ.

γ) Ὅπως παράσχῃ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτους τὴν εὐκαιρίαν ἵνα ἐξασκηθῶσιν εἰς τὸ ὀρθῶς σκέπτεσθαι συζητεῖν καὶ ἐκφράζεσθαι, πρὸς δὲ εἰς τὴν σύνταξιν ἁπλῶν διαταγῶν, ὁδηγιῶν καὶ σημάτων βραχυλογικῶς, σαφῶς καὶ ὁμοιομόρφως καὶ κατὰ τὸν παραδεδεγμένον τρόπον.

Σκοπὸς δὲ τοῦ Σχολείου Ἐπιτελῶν εἶναι, κατὰ πρῶτον λόγον ὅπως ἐκπαιδεύσῃ καταλλήλους ἀξιωματικοὺς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπιτελικῶν καθηκόντων καὶ κατὰ δεύτερον λόγον νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτους καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν ἄλλους περισσοτέρους θεωρουμένους καταλλήλους, ἀνωτέραν μόρφωσιν.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ Σχολεῖον Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως φοιτῶσιν ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ πλωτάρχαι.

Ἐπιτυχὴς φοίτησις εἶναι προσὸν ἀπαραίτητον πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀντιπλοιάρχου, ὡς καὶ τὴν ἀνάληψιν τῆς κυβερνήσεως μαχίμου μονάδος τοῦ Στόλου ἐν ἐνεργείᾳ, ἢ πλοίου ἐκπαιδευτικοῦ. Ἡ μὴ ἐπιτυχὴς φοίτησις συνεπάγεται τὴν στασιμότητα τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ στερεῖ τοῦτον τοῦ δικαιώματος κυβερνήσεως πλοίου, εἷον ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁρίζεται.

Ἐπιτυχὴς φοίτησις θεωρεῖται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου κατάταξις εἰς μίαν τῶν κατηγοριῶν Α.Β. μὴ ἐπιτυχὴς δὲ ἡ κατάταξις εἰς τὴν κατηγορίαν Γ.

Ἡ εἰς τὸ Σχολεῖον Γ. Ε. φοίτησις δὲν θεωρεῖται ὑπηρεσία θαλάσσης.

Κατ' ἐξαίρεσιν δύνανται μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου 1932 πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων νὰ προάγωνται πλωτάρχαι εἰς ἀντιπλοιάρχους χωρὶς νὰ ἔχωσιν φοιτήσῃ εἰς τὸ Σχολεῖον Γεν. Ἐκπαιδεύσεως ἢ τὸ Σχολεῖον Ἐπιτελῶν. Διὰ τούτους ἡ ἐπιτυχὴς φοίτησις εἶναι προσὸν ἀπαραίτητον πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πλοιάρχου.

Ἄρθρον 7.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιόδου ὁ Διοικητὴς κατόπιν ἐγγράφου ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σπουδῶν συντάσσει ἀναφορὰν ἐν τῇ ὁποίᾳ προτείνεται κατάταξις τῶν φοιτησάντων ἀξιωματικῶν εἰς τὰς κάτωθι κατηγορίας:

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Α΄. Ὑπὲρ τὸν μέσον ὅρον. Συνιστᾶται διὰ τὸ σχολεῖον ἐπιτελῶν.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Β΄. Μέσος ὅρος. Δὲν συνιστᾶται διὰ τὸ σχολεῖον ἐπιτελῶν.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ Γ΄. Ἀποτυχία. Στάσιμος.

Ἡ κρίσις γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτελεσθείσης γενικῶς ἐν τῇ Σχολῇ ἐργασίας τῶν σπουδαστῶν ἀξιωματικῶν.

Ἡ ἀναφορὰ αὕτη μετὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν ὑποβάλλεται ἐμπιστευτικῶς πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Βρεττανικῆς ἀποστολῆς ὅστις μετὰ τῶν παρατηρήσεών του καὶ τῆς τελικῆς καταστάσεως, ὑποβάλλει ταύτην πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν καὶ κοινοποιεῖ πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου καὶ τὴν Διεύθυνσιν Διοικητικῆς Ὑπηρεσίας.

«Μὴ ὑπαρχούσης Βρεττανικῆς Ἀποστολῆς ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Ν. ὑποκαθιστᾷ τὸν Α.Β.Ν.Α.».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ Σχολεῖον Ἐπιτελῶν φοιτῶσι μόνον ἀξιωματικοὶ φοιτήσαντες ἤδη εἰς τὸ Σχολεῖον Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ καταταχθέντες εἰς τὴν κατηγορίαν Α΄ ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Α. Ν. Δ. Σ.

Εἰς τοὺς ἐπιτυχῶς φοιτήσαντας χορηγεῖται πτυχίον Ἐπιτελοῦς «Ε». Ἡ ἐπιτυχὴς φοίτησις προτείνεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς κατόπιν ἐγγράφου ἐκθέσεως τοῦ Διευθυντοῦ Σπουδῶν, ἀποφασίζεται δὲ τελικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Βρεττανικῆς ἀποστολῆς ὡς Πρυτάνεως τῆς Σχολῆς ἢ τούτου μὴ ὑπάρχοντος ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ Γ.Ε.Ν.

Ἡ μὴ χορήγησις πτυχίου «Ε» οὐδεμίαν συνεπάγεται μομφὴν οὐδὲ ἀναγράφεται τὸ γεγονὸς οὔτε ἁπλῶς οὔτε ὡς δυσμενὴς κρίσις περὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὸ μητρῷον αὐτοῦ. Ὁ μὴ λαβὼν πτυχίον ἀξιωματικὸς συνεχίζει τὴν σταδιοδρομίαν του ὡς καὶ οἱ λοιποὶ μὴ πτυχιοῦχοι ἐπιτελεῖς.

Οἱ ἀξιωματικοὶ πτυχιοῦχοι Ἐπιτελεῖς ἀπολαμβάνουσιν ἐπιδόματος 10 ο/ο ἐπὶ τοῦ βασικοῦ αὐτῶν μισθοῦ ἐφ' ὅσον ἐκτελοῦσιν Ἐπιτελικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀξιωματικοὶ οἵτινες ἐφοίτησαν εἰς τὸ Σχολεῖον Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ἔτη 1929—30 καὶ 1930—31 περὶ ὧν ὑπάρχει ἔκθεσις τοῦ ἀρχηγοῦ Βρεττανικῆς ἀποστολῆς ρητῶς ἀναφέρουσα ὅτι κρίνονται καταλληλοι πρὸς φοίτησιν εἰς τὸ Σχολεῖον Ἐπιτελῶν καὶ περὶ ὧν θέλει ἀποφασίσει ἐν καιρῷ τὸ Α.Ν.Δ.Σ. δύνανται νὰ λάβωσι πτυχίον ἐπιτελοῦς μετ' ἐπιτυχῆ φοίτησιν εἰς τροποποιημένον Σχολεῖον Ἐπιτελῶν οὗ ἡ διάρκεια ὁρίζεται εἰς 6—8 ἑβδομάδας. Ἡ διδαχθησομένη ὕλη ὁρισθήσεται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως στηριζομένης ἐπὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ.Ε.Ν. καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ Βρεττανικῆς Ἀποστολῆς ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιαύτη.

Εἰς τὸ ἀνωτέρω τροποποιημένον Σχολεῖον Ἐπιτελῶν ἐπιτυχὴς φοίτησις κρίνεται ὡς ὁρίζεται ἐν τῷ δευτέρῳ ἐδαφίῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ Σχολεῖον Ἐπιτελῶν φοιτῶσιν οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς κατηγορίας Α΄ ὡς αὕτη ὁρίζεται ἐν ἄρθρῳ 7, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἰδίων. Ἐὰν ὅμως δὲν ὑποβληθῶσι ἐπαρκεῖς αἰτήσεις ἡ ἐκλογὴ τῶν τελικῶς εἰσαγομένων γίνεται ὑπὸ τοῦ Α. Ν. Δ. Σ., τῶν σπουδαστῶν ἐκλεγομένων πάντοτε ἐκ τῆς κατηγορίας Α.

Ἄρθρον 10.

Κατ' ἕκαστον ἐκπαιδευτικὸν ἔτος λειτουργεῖ εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου ἓν τῶν συνιστώντων ταύτην δύο Σχολείων.

Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως κατόπιν προτάσεως τῆς Β. Ν. Α., ἐφ' ὅσον ὑπάρχει τοιαύτη, καὶ γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ. Ε. Ν. ὁρίζεται τὸ σχολεῖον τὸ ὁποῖον θὰ λειτουργήσῃ ὡς καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως καὶ λήξεως τῶν μαθημάτων αὐτοῦ.

Ἡ διάρκεια τοῦ Σχολείου Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 18 ἐργασίμους ἑβδομάδας.

Ἡ διάρκεια τοῦ Σχολείου Ἐπιτελῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς ὀκτὼ μῆνας.

Ἄρθρον 11.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Γ. Ε. Ν. ὁρίζεται ἢ τροποποιεῖται λεπτομερὴς κανονισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐκπαιδεύσεως τῆς Σχολῆς Πολέμου καὶ ἑκατέρου τῶν δύο ἐν αὐτῇ λειτουργούντων Σχολείων.

Γενικαὶ Διατάξεις.

Ἄρθρον 12.

Ἅπαντες οἱ κατὰ τὰς διαφόρους ἀπὸ τοῦ 1925 καὶ ἐντεῦθεν ἐκπαιδευτικὰς περιόδους φοιτήσαντες ἐν τῇ Σχολῇ Πολέμου τῇ μετονομασθείσῃ ἀκολούθως εἰς Σχολὴν Ἐπιτελῶν καὶ Ν. Ἀκαδημίαν Πολέμου, οἵτινες ἔτυχον πτυχίου ἐπιτελοῦς «Ε», καθὼς καὶ οἱ ἐν τῷ μέλλοντι ἀποκτῶντες τὸ πτυχίον τοῦτο κατόπιν ἐπιτυχοῦς φοιτήσεως εἰς τὸ Σχολεῖον Ἐπιτελῶν καθὼς καὶ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὰς δύο τελευταίας παραγράφους τοῦ ἄρθρου 8 ἀξιωματικοὶ ἅμα τῇ ἐκπληρώσει τῶν ὅρων τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ θεωροῦνται ὡς ἀξιωματικοὶ ἐπιτελεῖς.

Οἱ Διευθυνταὶ καὶ Τμηματάρχαι τοῦ Γ. Ε. Ν., οἱ Ἀρχιεπιστολεῖς Στόλου, Μοίρας, Στολίσκου καὶ ὑπηρεσιῶν ξηρᾶς, οἱ Ν Ἀκόλουθοι, ὁ Διοικητὴς καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Ἐπιτελεῖον τῆς Ν. Σχολῆς Πολέμου καὶ ὁ παρὰ τῇ Β. Ν. Α. Σύνδεσμος ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν Ἐπιτελῶν.

Μόνον ἐὰν λόγῳ ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν εἶναι ἀδύνατος τοποθέτησις εἰς τὰς θέσεις ταύτας ἀξιωματικῶν πτυχιούχων ἐπιτελῶν δύνανται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ναυτικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ τοποθετῶνται καὶ ἀξιωματικοὶ μὴ ἔχοντες πτυχίον ἐπιτελοῦς.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὴν Σχολὴν Πολέμου προτάσει τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Γ. Ε. Ν. εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναπτυχθῶσι διαλέξεις τινὲς καὶ ὑπὸ ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ ἢ τῆς Ἀεροπορίας καὶ ὑπὸ πολιτῶν ἐπὶ θεμάτων ἅτινα δὲν χαρακτηρίζονται ὡς ναυτικῆς φύσεως ἀπαραιτήτων ὅμως διὰ τὴν γενικὴν μόρφωσιν τῶν φοιτώντων εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Ν. Σ. Πολέμου.

Ἄρθρον 14.

Ὁ Ὑπουργὸς καιόπιν προτάσεως τοῦ Γ. Ε. Ν. δύναται διὰ διατάγματος νὰ συστήσῃ παρὰ τῇ Σχολῇ Πολέμου καὶ Σχολεῖον γενικῶν ἀξιωματικῶν καὶ πλοιάρχων, ἐὰν μεταγενεστέρως ὑπάρξῃ ἀνάγκη ἐνημερώσεως τῶν γνώσεων αὐτῶν.

Ὁ χρόνος διαρκείας τοῦ ἀνωτέρου Σχολείου καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ κανονισθήσονται ἐν τῷ αὐτῷ διατάγματι.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ Σχολεῖον Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως Πλωταρχῶν θὰ φοιτήσωσι καὶ πάντες οἱ ἀντιπλοίαρχοι οἱ μὴ ἔχοντες διακούσει τὰ μαθήματα ταῦτα ἢ τὰ τοῦ Σχολείου Ἐπιτελῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Διὰ τούτους ἡ ἐπιτυχὴς φοίτησις εἶναι προσὸν ἀπαραίτητον πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ πλοιάρχου.

Ἄρθρον 16.

Τὸ Σχολεῖον πλοιάρχων τὸ ὁρισθὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 3957 καταργεῖται ὅταν εἰς τοῦτο φοιτήσωσι πάντες οἱ μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1931 ὑπάρχοντες πλοίαρχοι.

Διὰ τούτους ἡ φοίτησις αὕτη εἶναι προσὸν ἀπαραίτητον πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπναυάρχου καὶ δὲν λογίζεται ὡς ὑπηρεσία θαλάσσης.

Ἄρθρον 17.

Καταργοῦνται

α) Ὁ νόμος 3657 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ.» (περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῷ Π. Ν. καὶ περὶ συστάσεως Ν. Ἀκαδημίας Πολέμου).

β) Ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4920 «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ 4411 νόμου «περὶ συγκροτήσεως, προελεύσεως, προαγωγῆς κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ καὶ προσθήκης μεταβατικῆς διατάξεως εἰς τὸν ἴδιον νόμον» ἡ φράσις τῆς πρώτης παραγράφου ἔχουσα οὕτω «διανύση δὲ ἐπιτυχῶς τὸ σχολεῖον γενικῆς ἐκπαιδεύσεως ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν εἰς τὸ ὁποῖον ἡ φοίτησις δὲν θεωρεῖται ὑπηρεσία θαλάσσης».

γ) Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4920 ἀρχομένη οὕτω.

«Ἡ διάρκεια τῆς εἰς τὰ σχολεῖα γενικῆς κλπ.».

δ) Ἐκ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 4411 ἡ τρίτη παράγραφος ἀρχομένη οὕτω: «Ὁ χρόνος τῆς εἰς τὸ Σχολεῖον Γ΄ Ἐκπαιδεύσεως.....δὲν λογίζεται ὑπηρεσία θαλάσσης».

Περὶ τροποποιήσεως τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2740 τῆς 28)12)27 «περὶ Μ.Τ.Π.Ν., καὶ καταργήσεως διατάξεων Ν. Δ. καὶ νόμων περὶ Μ.Τ.Π.Ν.».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΣΤ΄ τῆς 30 Ἰουνίου 1931 Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2740 τῆς 28)12)27 «περὶ Μ. Τ. Π. Ν.» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποφασίζει ὁμοφώνως συμφωνοῦντος καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Ἐπιτρόπου τὴν μετατροπὴν τοποθετήσεώς τινος εἰς ἄλλην καὶ εἰς μετρητὰ διὰ σοβαροὺς λόγους καὶ συνάπτει δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν χρεωγράφων του παρ' ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν, ἐπὶ ὅροις κανονιζομένοις ἑκάστοτε παρὰ τούτου, καὶ ἐν γένει διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται ὑπευθύνως τὴν περιουσίαν τοῦ Ταμείου».

Ἄρθρον 2.

Καταργεῖται ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τῶν κάτωθι Νομοθετικῶν Διαταγμάτων περὶ Μ.Τ.Π.Ν. κλπ.», τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1927 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων περὶ Μ. Τ. Π. Ν.» καὶ τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ 3461 νόμου τῆς 19 Μαρτίου 1928.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ε΄ ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ 3461 νόμου τῆς 19 Μαρτίου 1928 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἑξῆς:

«Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου εἶναι τριετής, δυναμένη νὰ παρατείνηται ἑκάστοτε διὰ Διατάγματος ἐπὶ ἔτος. Ἐφ' ὅσον ὁ ἤδη ὑπηρετῶν συνεπλήρωσε τριετίαν ὁ ἐπὶ πλέον χρόνος τῆς ὑπηρεσίας του θεωρεῖται ὡς ἐνιαυσία παράτασις λογιζομένη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Μ.Τ.Π.Ν.».

Ἄρθρον 4.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις νόμου, Ν. Δ. ἢ Διατάγματος ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Περὶ ἐκποιήσεως τοῦ τοιφλικίου «Πάργας» εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΣΤ΄ τῆς 30 Ἰουνίου 1931 Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐξουσιοδοτοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας Ὑπουργοὶ ὅπως προέλθουν εἰς τὴν ἀπ' εὐθείας πώλησιν πρὸς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος Πάργας τῶν κάτωθι ἀναφερομένων ἀκινήτων κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὡς ἄνω Κοινότητος καὶ περιελθόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ καὶ ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1930 ὑπογραφείσης Συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας.

1) Τῶν 662 μεριδίων (ὑπόλοιπον τῶν 1050 εἰς ἃ ἔχει διαιρεθῇ ἡ Πάργα) κατηγορίας Μουκατᾶ συνισταμένων εἰς ἐλαιῶνας καὶ ὀπωροφόρα δένδρα.

2) Τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως Πάργας κειμένων ἀστικῶν ἀκινήτων κατηγορίας Μουκατᾶ καὶ ἀνέκαθεν προωρισμένων διὰ τὴν ἀποθήκευσιν καὶ βιομηχανικὴν παραγωγὴν τοῦ ἐλαίου.

3) Ἑνὸς λειβαδίου ἐκτάσεως 2.000 στρ. περίπου, κατηγορίας Μουκατᾶ.

Ἄρθρον 2.

Τὸ τίμημα τῶν ὡς ἄνω πωλουμένων ἀκινήτων ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τούτου θέλει καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

Ἡ Κοινότης Πάργας ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταρτίσεως τῆς ὡς ἄνω Συμβάσεως καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ ἀναφερομένους ὅρους θέλει ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως μεταβιβάσῃ τὰ ὡς ἄνω 662 μερίδια ὡς καὶ τὰ ἐν ἔτει 1925)28 Ἰουλίου παραχωρηθέντα εἰς τὴν Κοινότητα Πάργας 388 μερίδια ἐν ὅλῳ 1050 εἰς ἀποκλειστικὴν κατοχήν, νομὴν καὶ κυριότητα ἑνὸς ἑκάστου τῶν κατόχων γηγενῶν (κατοίκων Πάργας, Ἁγυιᾶς καὶ Ἀνθούσης), πλὴν τῶν 150 μεριδίων τῶν συμπεριλαμβανομένων εἰς τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν 1050, τῶν εὑρισκομένων ἤδη εἰς κατοχὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἄτινα δέον νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ἀκτήμονας Παργίους καὶ πρόσφυγας ἐγκατεστημένους ἤδη ἐν Πάργῃ, καθ' ὡρισμένον ἀριθμὸν ἐλαιοδένδρων καὶ ὁπωροφόρων τοιούτων ἢ καθ' ὡρισμένην ἔκτασιν ὁριζομένην κατόπιν ἀποφάσεως πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, ἐκ δύο ἰδιωτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρόσφυξ, ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου γεωπόνου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Καθήκοντα Προέδρου θέλει ἐκτελεῖ ὁ ἀρχαιότερος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Τὰ λοιπὰ ἀκίνητα θὰ τελοῦν ὑπὸ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς Κοινότητος Πάργας.

Γίνεται δεκτὸν εἰς β' συζήτησιν, ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου κλπ. τὸ νομοσχέδιον «περὶ συστάσεως Κεντρικοῦ Ταμείου χαλάζης καὶ παγετῶν»

Ἐπὶ τοῦ Ν)δίου περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ ὀφειλετῶν προσφύγων ὁ κ. **Ράλλης** πκρατηρεῖ ὅτι δι' αὐτοῦ ἀδικοῦνται ὅλοι οἱ δικαιοῦχοι.

Σ. Συμεώνογλου. Πρόκειται περὶ τῶν χρεῶν τὰ ὁποῖα ἔκαμαν εἰς τὴν Τουρκίαν.

Πρόεδρος. Ἐνόμιζα ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἀντίρρησις ἐπ' αὐτοῦ.

Π. Τσαλδάρης. Παρατηρεῖ ὅτι, ἂν ἔχῃ περιουσίαν εἷς ὀφειλέτης, δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν δικαιοῦχον νὰ ζητήσῃ νὰ πληρωθῇ.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Τὸ νομοτχέδιον ἀφορᾷ τὴν περιουσίαν τὴν ἐγκατελειφθεῖσαν, ἐφόσον ὁ πρόσφυξ ἄφισε καὶ τὸ ἐνεργητικόν του καὶ τὸ παθητικόν του δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις.

Π. Τσαλδάρης. Ἂν ὅμως ἀπεκόμισεν ὁ χρεώστης ἐκεῖθεν περιουσίαν;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Τὸ λέμε αὐτό. Τῆς περιουσίας κτηθείσης ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν σύμβασιν τῆς Λωζάνης.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός) Οὔτε ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ τὸ ποῦμε, διότι μόνον τὴν ἐξαίρεσιν ἀναφέρομεν.

Π. Τσαλδάρης. Ἂς γίνῃ τοὐλάχιστον δήλωσις εἰς τὰ πρακτικά, ὅτι μόνον διὰ τὴν ἐδῶ κτηθεῖσαν περιουσίαν.

Ὁ κ. **Γ. Μαρῆς,** (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν), δηλοῖ ὅτι οἴκοθεν ἐννοεῖται, ὅτι οὐδεὶς περιορισμὸς ὑπάρχει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν προκειμένου περὶ τῆς ἐκεῖθεν ἀποκομισθείσης περιουσίας.

Ἡ δήλωσις αὕτη γίνεται δεκτή, μεθ' ὃ γίνεται δεκτὸν καὶ τὸ νομοσχέδιον εἰς πρώτην συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ ὀφειλετῶν προσφύγων.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις κατὰ ὀφειλετῶν ὁμογενῶν προσφύγων ἐκ Τουρκίας ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου 1922 καὶ ἐπὶ περιουσίας αὐτῶν εὑρισκομένης ἐν Ἑλλάδι, καὶ κτηθείσης μετὰ τὴν σύμβασιν τῆς Λωζάννης περὶ ἀνταλλαγῆς, ὡς καὶ ἡ προσωπικὴ κράτησις κατ' αὐτῶν, δι' ἀπαιτήσεις γεννηθείσας ἐκτὸς τῶν σημερινῶν ὁρίων τοῦ Κράτους καὶ πρὸ τῆς προσφυγικῆς αὐτῶν καταστάσεως.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ τῆς τοιαύτης περιουσίας καθ' ὃ ποσοστὸν ἀπεζημιώθησαν ἢ ἀποζημιωθήσονται οἱ ὀφειλέται οὗτοι διὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκαταλειφθεῖσαν περιουσίαν αὐτῶν διὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ἀπαιτήσεις.

Γίνεται δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ κάτωθι νομοσχέδιον:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 4845 «περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων»:

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΕ' τῆς 29 Ἰουνίου 1931 Συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 3 παράγραφος Α περίπτωσις 8 τοῦ νόμου 4845 προστίθεται, μεταξὺ πέμπτου καὶ ἕκτου ἐδαφίου, νέον ἐδάφιον ἔχον οὕτως:

«Ἐξαιρετικῶς, ὅταν τὸ ἄθροισμα τῶν εἰς δόσεις πληρωτέων φόρων καὶ τελῶν κληρονομίας, ἀρχικῶν καὶ προσθέτων μετὰ πάσης τυχὸν προσαυξήσεως τούτων, δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 20.000 δραχμάς, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ προσωπικὴ ἐγγύησις, ἀξιοχρέου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐγγυητοῦ, παρεχομένη διὰ συμβολαίου ἢ δι' ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ ἐγγυητοῦ συντασσομένης ἐνώπιον τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ παραδιδομένης πρὸς αὐτόν.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 3 καὶ ἐν τέλει τῆς παραγράφου Α' προστίθενται δύο περιπτώσεις ὑπ' ἀριθμοὺς 9 καὶ 10 ἔχουσαι οὕτως: (9) Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τῆς περιπτώσεως 8 περὶ τῆς εἰς δόσεις πληρωμῆς τοῦ φόρου κληρονομίας, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τοῦ φόρου δωρεῶν καὶ προικῶν, ἀδιαφόρως ἂν οὗτος βεβαιοῦται βάσει τοῦ προικοσυμφώνου ἢ δωρητηρίου συμβολαίου ἢ βάσει δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου ἢ πράξεως τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου ἢ ἀποφάσεως τῆς ἐπὶ τῶν προσφύγων Ἐπιτροπῆς.

Ἡ τοιαύτη εἰς δόσεις πληρωμὴ δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου νὰ ἐπιτραπῇ καὶ προκειμένου περὶ φόρου δωρεᾶς ἢ προικὸς καταβαλλομένου κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, συμφώνως τοῖς ἄρθροις 39 παράγρ. 1 καὶ ἑπόμενα καὶ τῷ ἄρθρῳ 42 τοῦ 1641 νόμου, τῆς πρώτης δόσεως καταβαλλομένης κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου, τῶν δὲ λοιπῶν καθ' ἑξάμηνα ἀπὸ ταύτης διαστήματα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 παράγρ. 3 τοῦ αὐτοῦ 1641 νόμου γραμματίου παραλαβῆς ὁλοκλήρου τοῦ φόρου, ἐπισυνάπτονται εἰς τὸ συμβόλαιον γραμμάτιον παραλαβῆς ἐμφαῖνον τὴν καταβολὴν τῆς πρώτης δόσεως ὡς καὶ πιστοποιητικὸν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου βεβαιοῦντος ὅτι ἐπετράπη ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ τοῦ φόρου καὶ παρεσχέθη ἡ ὁρισθεῖσα ἐγγύησις διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑπολοίπων δόσεων.

10). Αἱ διατάξεις τῶν περιπτώσεων 8 καὶ 9, περὶ πληρωμῆς εἰς δόσεις τοῦ φόρου κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν τελῶν κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν εἰσπράττονται διὰ χρήσεως χαρτοσήμου.

3. Ἡ ἔννοια τῶν περιπτώσεων 8 ἕως 10 τοῦ νόμου εἶναι ὅτι δι' αὐτῶν κατηγγήθησαν πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ 1641 νόμου πλὴν τῆς παραγράφου 1 αὐτοῦ.

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου Β'. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς

«Τὸ Ποινικὸν ἢ Διοικητικὸν Δικαστήριον διὰ τῆς ἐπαγγελλούσης ποινὴν ἀποφάσεώς του ὀφείλει συγχρόνως, ἐκτιμῶν, ἐκ τῶν ἐνόντων, τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ καταδικαζομένου, νὰ ὁρίσῃ τὴν κατὰ δόσεις πληρωμὴν τῶν καταγιγνωσκομένων αὐτῷ χρηματικῶν ποινῶν, προστίμων, δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν.

Ἡ πρὸς τμηματικὴν καταβολὴν προθεσμία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο ἔτη, ἡ πρώτη δὲ τῶν ὡς ἄνω ὁρισθεισῶν δόσεων εἶναι ἀπαιτητὴ ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως. Ἂν τὸ σύνολον τοῦ ἐκκαθαρισθησομένου τελειωτικῶς χρέους εἶναι μεῖζον τῶν δραχμῶν 2.000 ἡ ὁρισθεῖσα διὰ τῆς ἀποφάσεως πληρωμὴ κατὰ δόσεις θὰ ἰσχύσῃ μόνον ἐπὶ παροχῇ ἀσφαλείας κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

Οἱ ἤδη κατάδικοι ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου καταδικαζόμενοι εἰς φυλάκισιν πέραν τῆς διετίας, ἐκτίσαντες φυλάκισιν τοὐλάχιστον διετῆ, δύνανται, πρὸ τῆς λήξεως τῆς ποινῆς των, νὰ ζητήσωσιν οἱ μὲν πρῶτοι ἵνα τὸ Πλημμελειοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των ὁρίσῃ τὴν κατὰ δόσεις πληρωμὴν κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, οἱ δὲ δεύτεροι παράτασιν τῆς διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁρισθείσης προθεσμίας οὐδέποτε ὅμως ἀνωτέρας τοῦ ἤτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ποινῆς των. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ἡ μία τῶν ὁρισθεισῶν δόσεων δέον νὰ καταβάλληται πρὸ πάσης ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολύσεώς των.

Τὸ μέτρον τῆς τμηματικῆς καταβολῆς δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ ποσοῦ ὀφειλῆς μικροτέρου τῶν 500 δραχμῶν καὶ ἐπὶ ὀφειλετῶν ὁμολογουμένως πλουσίων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 4 παράγραφος τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4845 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Προκειμένου περὶ τόκων ὑπερημερίας εἰσαγωγικῶν τελῶν ἐξ ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν, οὗτοι ὁρίζονται εἰς 9 ο)ο ἐτησίως, ὑπολογιζόμενοι ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς λήξεως τοῦ συμφώνως τοῖς τελωνειακοῖς νόμοις ὁριζομένου ὁρίου διαρκείας ἀποταμιεύσεως, τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νόμου 1165 ὁριζομένης προσκλήσεως ἀπαιτουμένης μόνον διὰ τὴν παραλαβὴν ἢ ἐξαγωγὴν τῶν ἐν ἀποταμιεύσει ἐμπορευμάτων ἢ ἐκποίησιν αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 5 παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 7 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς

Ὡς πρὸς τὰς ἐκ καταλογισμοῦ ὀφειλὰς τῶν δημοσίων ὑπολόγων ὁ τόκος ὁριζόμενος εἰς δραχμὴν μίαν ἐπὶ ἑκάστης ἑκατοντάδος ὀφειλομένων δραχμῶν ἢ κλάσματος αὐτῆς δι' ἕκαστον μῆνα καθυστερήσεως, ὑπολογίζεται ἐπὶ παραλείψεως μὲν εἰσαγωγῆς τῶν εἰσπράξεων ἀφ' ἧς ὤφειλε νὰ εἰσαγάγῃ ὁ ὑπόλογος τὰ εἰσπραχθέντα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον, ἐπὶ δὲ ἐλλείμματος ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐξηκριβώθη ὅτι ἔλαβε χώραν τὸ ἔλλειμμα καὶ τῆς ἐξακριβώσεως ταύτης οὔσης ἀδυνάτου ἀφ' ἧς ἀνεκαλύφθη κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἢ παράδοσιν τὸ ἔλλειμμα ἢ τέλος ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ὁ ὑπόλογος ἀπαλλάσσεται τῶν τόκων ὑπερημερίας ἐφ' ὅσον ἠθέλησεν ἀποδείξει ὅτι ἡ παράλειψις ἢ τὸ ἔλλειμμα δὲν ὀφείλεται εἰς δόλον ἢ βαρεῖαν αὐτοῦ ἀμέλειαν.

Αἱ διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν ἐδαφίων τῆς προκειμένης παραγράφου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν μήπω ἐλεγχθεισῶν διαχειρίσεων.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 προστίθεται τελευταία παράγραφος ὡς ἑξῆς:

Ἡ παράλειψις συντάξεως ἢ ἀποστολῆς γενικῆς ἢ εἰδικῆς προσκλήσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος, οὐδεμίαν ἀσκεῖ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ κύρους τῶν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου λαμβανομένων ἀναγκαστικῶν μέτρων, συνεπάγεται ὅμως τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος νόμου πειθαρχικὴν δίωξιν τοῦ ὑπαιτίου.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 20 καὶ μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 περίπτωσιν προστίθεται ὡς περίπτωσις ὑπ' ἀριθ. 6 ἡ ἑξῆς:

Ὅσα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας ἢ ἄλλων εἰδικῶν νόμων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντιτίθενται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4845 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Εἰς τόκους ὑπερημερίας καὶ πρόσθετα τέλη ἐπὶ καθυστερήσει πληρωμῆς, δὲν ὑπόκεινται ὁ φόρος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου ὑβρέως μέχρι τῆς 31 Ἰουλίου 1931, αἱ ὑπὸ τῶν Ποινικῶν καὶ Διοικητικῶν Δικαστηρίων ἐπιβαλλόμεναι χρηματικαὶ ποιναὶ καὶ τὰ πρόστιμα μετὰ τῶν συναφῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ὡς καὶ τὰ διὰ τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους συνεισπραττόμενα μετὰ τῶν δημοσίων ἐσόδων ἔσοδα ὑπὲρ Δήμων, Κοινοτήτων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ἐν γένει νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου.

Εἰς πρόσθετα τέλη δὲν ὑπόκεινται αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ποσοστὸν τοῦ τόκου ὑπερημερίας τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον χρεῶν.

Ἄρθρον 6.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται τελευταία παράγραφος ἡ ἑξῆς:

«Ἐπὶ ἐσόδων ὧν ἡ εἴσπραξις εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς Τελωνεῖα τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένην ἐν τῇ διοικητικῇ ἐκτελέσει ἁρμοδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἀσκεῖ ὁ Τελώνης τοῦ Τελωνείου.

Εἰς τὸ ἄρθρον 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ εἰς τὴν παράγραφον 3 αὐτοῦ προστίθεται τὸ ἑξῆς ἐδάφιον: «Ἐὰν ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τῶν κατασχομένων κινητῶν ἀπαιτεῖ εἰδικὰς γνώσεις δύναται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου νὰ διορίσῃ πραγματογνώμονα, ὅστις χρησιμεύει καὶ ὡς μάρτυς».

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἄρθρα 26, 27, 31, 32 καὶ 48 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4845 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

1) Εἰς τὸ ἄρθρον 26 προστίθεται τρίτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω: «Περὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ συντάσσεται ἔκθεσις ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ὑπογραφομένη ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ πλειστηριασμοῦ, τοῦ τελευταίου πλειοδότου, τοῦ τυχὸν παρευρισκομένου ὀφειλέτου καὶ δύο ἐκ τῶν παρισταμένων μαρτύρων».

2) Εἰς τὸ ἄρθρον 27 ἀντικαθίσταται ἡ παράγραφος δευτέρα διὰ τῆς ἑξῆς:

«2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ κατακυρώσει νὰ καταβάλῃ τὸ τίμημα εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον καὶ νὰ παραλάβῃ τὸ πρᾶγμα, γινομένης περὶ τούτου μνείας ἐν τῇ ἐκθέσει, ἄλλως ἐνεργεῖται παραχρῆμα καὶ διὰ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του διαρκῶν ἐπὶ μίαν ὥραν.»

3) Ἐν τῷ ἄρθρῳ 28 ἀντικαθίσταται ἡ πρότασις «Τὰ πρακτικὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑποβάλλονται» διὰ τῆς προτάσεως «Ἡ ἔκθεσις τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑποβάλλεται».

4) Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 31 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς:

β') Ἀναγγελίαι ἑτέρων δανειστῶν τοῦ ὀφειλέτου δύνανται νὰ γίνουν ἐντὸς τριῶν μὲν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 27, πέντε δὲ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 28. Αἱ ἀνεγγελίαι τῶν δανειστῶν τούτων, πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς ἀπαιτήσεις ἐνεχυρούχους ἢ ἄλλας τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεις, δὲν λαμβάνονται ὑπ'

ὄψιν ἂν τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 5000 δραχμάς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μὴ ὑπαρχούσης μὲν ἀναγγελίας τινὸς ἐνεχυρούχου ἢ τοῦ Δημοσίου, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ἐξοφλεῖ ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τοῦ ὀφειλέτου καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως βάσει πίνακος ἐκκαθαριζομένου ἀτελῶς ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, καταβάλλει αὐτὰ εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον καὶ ἀποδίδει εἰς τὸν ὀφειλέτην τὴν ἀπόδειξιν καταβολῆς καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐκπλειστηριάσματος, κηρυσσόμενον ἀνεπίδεκτον ἑτέρας κατασχέσεως.

Ὑπαρχούσης ὅμως ἀναγγελίας τινὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω παραδεκτῶν ἀναγγελιῶν πράττονται τὰ ἐν τῷ ἐδαφίῳ γ' τοῦ ἑπομένου ἄρθρου διατασσόμενα.

5) Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. 32 ἀπαλείφεται ἡ λέξις «μετὰ τὴν» καὶ προστίθεται ἡ ἑξῆς περίοδος:

«Ἐὰν τὸ ἐπιτυχὸν ἐκπλειστηρίασμα ὑπερβαίνῃ τὰς 5.000 δραχμῶν τότε μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 27 κατακύρωσιν ἢ μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 28». Ἐκ τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διαγράφεται ἡ φράσις «μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐγκριθέντος πλειστηριασμοῦ», ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου προστίθενται αἱ λέξεις «διὰ πράξεώς του».

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «τὴν ἔκθεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ ἀντίγραφον ταύτης» διὰ τῆς ἑξῆς φράσεως «τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἢ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν...».

Εἰς τὸ τρίτον δὲ ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μετὰ τὴν λέξιν «συμβολαιογράφου» προστίθενται αἱ λέξεις «τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως» καὶ ἀντὶ τῆς ἐν ἄρθρῳ 46 φράσεως «Ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τίθεται «Ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν ἄρθρῳ 48 προθεσμίας».

Ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἄρθρου 39 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ἀνακοινοῦται δι' ἐγγράφου» ἀντικαθίστανται ἡ λέξις «αὐθημερὸν» διὰ τῆς λέξεως «ἀμελητί».

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 46 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐὰν ὁ ὑπερθεματιστὴς προκειμένου περὶ ἐκπλειστηριάσματος ὑπερβαίνοντος τὰς 200.000 δραχμῶν δὲν δύναται νὰ καταβάλῃ τὸ ὅλον τίμημα ἐφ' ἅπαξ δικαιοῦται, συναινοῦντος καὶ τοῦ ὀφειλέτου, νὰ λάβῃ περίληψιν τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως ἐπὶ τῇ καταβολῇ, ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς προηγουμένης παραγράφου, τοῦ ἡμίσεως τοὐλάχιστον τοῦ ἐκπλειστηριάσματος καὶ τῇ ἐγγραφῇ ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀκινήτου διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσόν, ὅπερ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον νὰ καταβληθῇ ἐντόκως ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατ' ἀνώτατον ὅριον προθεσμίας. Ἐὰν ἀνηγγέλθη ἐνυπόθηκος δανειστὴς ἄνευ τῆς συναινέσεως καὶ τούτου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω μερικὴ καταβολή.

Ἡ ὡς ἄνω ἐγγραφομένη ὑποθήκη προηγεῖται τάσης ἄλλης ὁποτεδήποτε ἐγγραφείσης κατὰ τοῦ ὑπερθεματιστοῦ καὶ τῶν δικαιοδόχων του».

7) Τὸ ἄρθρον 48 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ διὰ τῆς κατακυρώσεως πώλησις τῶν ἐκπλειστηριασθέντων πραγμάτων τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐξουσιαστικὴν αἵρεσιν ἐὰν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἤθελε πληρώσῃ ἐντὸς δεκαπέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος του μετὰ τῶν τόκων καὶ ἐξόδων ἐκτελέσεως καὶ δὲν ἤθελε συνάμα ἐπιτύχῃ τὴν παραίτησιν τῶν ἀναγγελθέντων δανειστῶν ἐκ τῶν ἀναγγελιῶν αὐτῶν ἢ τὴν συναίνεσίν των.

Ἐπιγενομένων τῶν ἀνωτέρω ἡ διὰ κατακυρώσεως πώλησις λογίζεται ὡς μὴ γενομένη. ἀλλ' ἵνα ἐπέλθῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀπαραίτητον εἶναι νὰ κατατεθῇ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἡ ἀπόδειξις πληρωμῆς τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους του καὶ νὰ δηλωθῇ ἡ παραίτησις τῶν ἀναγγελιῶν τῶν λοιπῶν δανειστῶν του, ἐντὸς τῆς ἄνω προθεσμίας, διὰ πράξεων συνταχθεισῶν ἐνώπιον τοῦ ἐνεργήσαντος τὸν πλειστηριασμὸν Συμβολαιογράφου ἢ προκειμένου περὶ ἄλλου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ Συμβολαιογράφου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως. Μόνον δὲ ἀπὸ τῆς ἀπράκτου ἐκπνεύσεως τῆς ἄνω προθεσμίας ἄρχεται ἡ πρὸς κατάθεσιν τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ὑποχρέωσις τοῦ τελευταίου πλειοδότου».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 50 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται, ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος, νὰ ἀναγγείλῃ τὰ Δημόσιον διὰ τὰς κατὰ τοῦ ὀφειλέτου ἀπαιτήσεις αὐτοῦ δι' ἀναγγελτηρίου ἐγγράφου, κοινοποιουμένου ἐν προκειμένῳ μόνον εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, καὶ συνοδευομένου ὑπὸ πίνακος ἐμφαίνοντος τὰ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέη τοῦ ὀφειλέτου. Ὁ πίναξ οὗτος ἀποτελῶν ἀπόσπασμα τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ χρηματικῶν καταλόγων καὶ βιβλίων εἰσπρακτέων, ἢ προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἢ ἄλλων τελῶν, βεβαιουμένων ἢ εἰσπραττομένων παρὰ τῶν τελωνειακῶν Ἀρχῶν, τῆς ἐπὶ τῶν τελωνειακῶν ἐγγράφων χρεώσεως, δέον νὰ διαλαμβάνῃ τὸ ἔτος εἰς ὃ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ παρόντος νόμου ἀνήκει τὸ χρέος, τὴν χρονολογίαν τῆς βεβαιώσεως τοῦ χρέους ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ἐπὶ ταύτῃ ἐκδοθέντος ἀποδεικτικοῦ βεβαιώσεως, ἢ ἐπὶ ἀπαιτήσεως ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν ἢ ἄλλων τελῶν, τὸν ἀριθμὸν τοῦ τελωνειακοῦ ἐγγράφου ἐφ' οὗ ἐγένοντο παρὰ τῆς τελωνειακῆς Ἀρχῆς ἡ πρᾶξις τῆς βεβαιώσεως, καὶ τοὺς ἐν γένει τίτλους ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου, μὴ ἀπαιτουμένης ἰδιαιτέρας καταθέσεως αὐτῶν.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται, ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος, ὅπως βάσει τῶν στοιχείων τούτων καὶ ἄνευ ἄλλης συμπράξεως τοῦ ἀναγγελλομένου Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, προβῇ εἰς τὴν κατὰ τὸν νόμον κατάταξιν τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἐν τῇ παραγράφῳ α' τοῦ ἄρθρου 52 ἀναφερόμενον ἄρθρον τῆς Π. Δικονομίας διορθοῦται εἰς τὸν ὀρθὸν ἀριθμὸν 938.

Εἰς τὴν δευτέραν περίοδον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ μετὰ τὴν φράσιν «ὁ ὀφειλέτης διορίζει τοιαῦτα διὰ τῆς ἐκθέσεως ἀνακοπῆς» προστίθενται αἱ φράσεις «ἢ τῶν ἀντιρρήσεων ἢ ἰδίας ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου».

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 52 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 937—949 καὶ 952—953 τῆς Πολ. Δικονομίας τηροῦνται καὶ ἐν προκειμένῳ, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἄρθρα 53—57 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4845 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἄρθρον 53. Ἀρμόδιον Δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως γενομένης ἀνακοπῆς εἶναι τὸ τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, καὶ δὴ ὁ Πρόεδρος μὲν τῶν Πρωτοδικῶν ἂν τὸ διανεμητέον ἐκπλειστηρίασμα δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 50.000 δραχμῶν, δικάζων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 ἕως 637 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ἀνεκκλήτως μέχρι ποσοῦ 10.000 δραχμῶν, τὸ Πρωτοδικεῖον δὲ ἂν τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἶναι μεῖζον τῶν 50.000 δραχμῶν δικάζον πάντοτε ἐκκλητῶς καὶ ἐκ τοῦ πινακίου τῶν προτετιμημένων ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 54. Ὡς πρὸς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς κατὰ τοῦ πίνακος κατατάξεως ἰσχύουσι τὰ ἑξῆς:

1) Γενομένης ἀνακοπῆς, ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος ἀποστέλλει, ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸς τὸν Γραμματέα τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου ὁλόκληρον τὴν δικογραφίαν ἐκτελέσεως μετὰ τῶν πρωτοτύπων τῶν πράξεων καὶ ἐκθέσεών του, ἐπιστρεφομένων αὐτῷ, μετὰ τὴν νόμιμον ἀποπεράτωσιν τῆς δίκης, ὑπὸ τοῦ κατόχου αὐτῶν Γραμματέως.

2) Διάδικοι λογίζονται ὁ ἀνακόπτων, ὁ καθ' οὗ ἡ ἀνακοπή, ὁ ὀφειλέτης καὶ πάντες οἱ καταταγέντες ἐν τῷ πίνακι οἱ μετὰ τὸν καθ' οὗ ἡ ἀνακοπή.

3) Αἰτήσει παντὸς διαδίκου ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὁρίζει δικάσιμον διὰ πράξεώς του. Ὁ Γραμματεὺς δὲ τοῦ Πρωτοδικείου ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν δικάσιμον πρὸ ὀκτὼ ἡμερῶν εἰδοποιῶν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, διὰ κλητῆρος τοῦ Δικαστηρίου, τοὺς ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτοῦ ἀντικλήτους τῶν διαδίκων, τοιούτων δὲ μὴ ὑπαρχόντων, τοιχοκολλῶν τὴν πρᾶξιν εἰς τὴν θύραν τοῦ γραφείου του.

4) Ὁ Πρόεδρος ἢ τὸ Δικαστήριον δύνανται νὰ ἀναβάλουν τὴν συζήτησιν ἐπὶ 15 εἰσέτι ἡμέρας, ἰδίᾳ ὅταν δὲν ἐπεσεύχθη ἡ νόμιμος γνωστοποίησις τῆς δικασίμου πρός τινα τῶν διαδίκων, ὅτε καὶ διατάσσουν τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς δι' ἀποφάσεως, καταχωριζομένης ἐν τῷ πρακτικῷ.

5) Νέοι πραγματικοὶ ἰσχυρισμοί, μὴ προταθέντες διὰ τῆς πράξεως ἀντιρρήσεων, εἶναι ἀπαράδεκτοι ἂν δὲν ἀποδεικνύωνται ἐγγράφως καὶ παραχρῆμα, νέοι ὅμως τίτλοι καὶ ἔγγραφα δύνανται νὰ προσαχθῶσι, καταγιγνωσκομένης τῷ ὑπαιτίῳ τῆς δαπάνης τῆς βραδείας ὑποβολῆς ἢ προσαγωγῆς.

6) Ἐν τῇ δίκῃ ταύτῃ ἐξετάζονται μόνον οἱ παραχρῆμα ἀποδεικνυόμενοι, δι' ἐγγράφων ἢ ἐπαγωγῆς καὶ ἀντεπαγωγῆς ὅρκου, ἰσχυρισμοὶ καὶ ἐνστάσεις, τῶν λοιπῶν ἀπορριπτομένων ὡς ἀπαραδέκτων, κατὰ τὴν πρώτην δὲ συζήτησιν ὑποχρεοῦνται οἱ μὲν διάδικοι νὰ δηλώσουν ἂν δέχωνται ἢ ἀντεπάγουν τὸν εἰς αὐτοὺς ἐπαγόμενον ὅρκον, τὸ δὲ δικαστήριον νὰ ἐξετάσῃ καὶ λύσῃ, διὰ τῆς πρώτης ἀποφάσεώς του, πάντας τοὺς λυσιτελεῖς καὶ οὐσιώδεις ἰσχυρισμούς, εἰς τρόπον ὥστε, βεβαιουμένων τῶν ἐπ' ἐλληθησομένων διὰ ταύτης ὅρκων, νὰ ἐπακολουθήσῃ ἀμέσως ἡ συζήτησις πρὸς ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως.

8) Ἀπολιπομένου τινὸς τῶν διαδίκων ἢ ὁ Πρόεδρος ἢ τὸ Δικαστήριον ἐξετάζουν τοὺς διὰ τῆς ἀνακοπῆς ἢ τῆς πράξεως ἀντιρρήσεων ἢ τῶν προτάσεων ὑποβεβλημένους ἰσχυρισμοὺς αὐτοῦ, μὴ δυναμένου νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐκδοθεῖσαν ἐρήμην αὐτοῦ ἀπόφασιν, δικαιουμένου δὲ νὰ παραστῇ κατὰ τὰς ἑπομένας συζητήσεις.

9) Οἱαδήποτε μεταβολὴ ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 463 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας μνημονευομένων, δὲν ἐπιφέρει διακοπὴν τῆς δίκης ταύτης, τοῦ ἀντικλήτου συνεχιζόντος αὐτὴν καὶ ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ ἄλλης μεταβολῆς τοῦ ἄρθρου 74 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐπερχομένης ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ διαδίκου.

10) Πλείονες ἀνακοπαὶ κατὰ τοῦ αὐτοῦ πίνακος συνεκδικάζονται.

Ἄρθρον 55.— Ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως πρὸς πάντας τοὺς διαδίκους τῶν ἐν ταῖς δίκαις ταύταις ἐκδιδομένων ἀποφάσεων. προδικαστικῶν ἢ ὁριστικῶν, ὀφείλων νὰ ἐπιδώσῃ ἢ τοιχοκολλήσῃ ἀνυπερθέτως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των, ἀποσπάσματα τοῦ διατακτικοῦ των ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, κατὰ τὰ ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὁριζόμενα, τῶν προθεσμιῶν, νομίμων ἢ δικαστικῶν, ἀρχομένων διὰ πάντας ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπιδόσεως, ἄτε τῆς κατοικίας πάντων τῶν διαδίκων λογιζομένης ὡς ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου ὑπαρχούσης.

Τοῦ Γραμματέως ἀμελοῦντος τυχὸν δικαιοῦται πᾶς διάδικος νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς τοιαύτης ἐπιδόσεως.

Ἄρθρον 56. Ἡ ἔφεσις, ἐπιτρεπομένη μόνον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς τοῦ πίνακος καὶ στρεφομένη κατά τε τῆς ὁριστικῆς καὶ κατὰ τῆς τυχὸν προεκδοθείσης μὴ ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ἀσκεῖται ἀνυπερθέτως ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ προλεχθὸν ἄρθρον ἐπιδόσεώς της, συντασσομένης περὶ ταύτης ἐκθέσεως τοῦ Γραμματέως τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου συμφώνως τῷ νόμῳ 194 περὶ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων. Κατατεθείσης ἐφέσεως, ὁ Γραμματεὺς ἀποστέλλει τὸν φάκελλον τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸν παρ' Ἐφέταις Γραμματέα τὸ ταχύτερον ἐπὶ

ἀποδείξει. Ἡ ἔφεσις, ἀναστέλλουσα τὴν ἐκτέλεσιν, ἀπευθύνεται μόνον κατὰ τῶν διὰ τοῦ πίνακος ἢ τῆς ἀποφάσεως καταταχθέντων ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος δανειστῶν, διὰ τὴν ἐπὶ ταύτης δὲ συζήτησιν καὶ ἀπόφασιν ἰσχύουν κατ' ἀναλογίαν τὰ διατασσόμενα ἐν ἄρθρῳ 54 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἔφεσις οἱασδήποτε ἀποφάσεως πρὸ τῆς τελευταίας ὁριστικῆς θεωρεῖται ὡς μὴ γενομένη, ἡ δὲ κοινοποίησις τυχὸν πρὸ ταύτης ἀποφάσεως περιεχούσης καὶ ὁριστικὰς διατάξεις δὲν κινεῖ τὴν πρὸς ἔφεσιν προθεσμίαν. Ὁ Δικαστὴς τοῦ πρώτου βαθμοῦ ἐξετάζει ταῦτα. Τὸ Ἐφετεῖον μεταρρυθμίζον τυχὸν τὴν πρωτόδικον ἀπόφασιν κρατεῖ παρ' ἑαυτῷ τὴν ὑπόθεσιν.

Ἡ ἐκδοθεῖσα ἐν ταῖς δίκαις ταύταις ὁριστικὴ καὶ τελεσίδικος ἀπόφασις παράγει δεδικασμένον ὡς πρὸς μὲν τὸ Δημόσιον ἀπολύτως, ὡς πρὸς δὲ τοὺς λοιποὺς διαδίκους μόνον διὰ τὴν κατάταξιν ἐν τῷ διανεμητέῳ ἐκπλειστηριάσματι, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὴν μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων ἔγερσιν νέας, κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, δίκης πρὸς ἀνάληψιν τῶν διὰ τῆς κατατάξεως ἀχρεωστήτως πληρωθέντων ποσῶν ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ὀφειλέτου ἢ τῶν λοιπῶν δανειστῶν του.

Ἄρθρον 57.—Αἴτησις ἀναιρέσεως ἐπιτρέπεται κατὰ τῆς ὁριστικῆς μόνον ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου, ἐφόσον τὸ διανεμηθὲν ἐκπλειστηρίασμα ὑπερβαίνει τὰς 25.000 δραχμάς, ὑπάγεται δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς τὰς περὶ ἀναιρέσεως διατάξεις τῶν ἄρθρων 805 καὶ ἑπομ. τῆς Πολιτ. Δικονομίας.

Τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 948 τῆς Πολ. Δικ. ὁριζόμενα ἰσχύουσι διὰ πάντα διάδικον, παρακωλύσαντα τὴν πληρωμὴν τῶν κατασχεθέντων ἐκ δόλου ἢ βαρείας ἀμελείας.

Ἄρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 58 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Τὸ Δημόσιον κατατάσσεται ἐν ἀναγκαστικῇ ἐκτελέσει κινητοῦ ἢ ἀκινήτου δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐξ ἀμέσων φόρων (μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας) τοῦ ἔτους τῆς κατασχέσεως καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγουμένων ἐτῶν, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολ. Δικ. ὁριζομένην τάξιν. Ἐὰν ὅμως τὸ ἐκπλειστηριαζόμενον ἀκίνητον ἢ κινητὸν βαρύνεται δι' ὑποθηκῶν ἢ ἐνεχύρων, τὸ Δημόσιον κατατάσσεται πρῶτον κατὰ σειράν, ἤτοι πρὸ πάσης ἄλλης προνομιούχου ἀπαιτήσεως ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 941 τῆς Πολ. Δικονομίας ὁριζομένων, ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς ἀμέσους φόρους τοῦ ἔτους τῆς κατασχέσεως καὶ τῶν δύο ἀμέσως προηγουμένων ἐτῶν, τοὺς ἀφορῶντας τὸ ἐκπλειστηριαζόμενον κινητὸν ἢ ἀκίνητον καὶ μόνον, ὡς προσδιορισθέντας ἐκ τῆς ἀξίας, προσόδου ἢ εἴδους τοῦ πράγματος πλὴν τοῦ φόρου συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου (συνθετικοῦ).

Ὡς ἄμεσοι φόροι ἀνήκοντες κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰς τὸ ἔτος τῆς κατασχέσεως καὶ τὰ δύο προηγούμενα, λογίζονται ὅσοι, τηρουμένων τῶν ὑπὸ τῶν παγίων φορολογικῶν νόμων τασσομένων προθεσμιῶν, ἔδει νὰ βεβαιωθῶσιν ἐντὸς ἑκάστου τῶν ἐτῶν τούτων, συνεπῶς φόροι παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν, βεβαιωθέντες ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ἐντὸς ἑπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους, δὲν λογίζονται διὰ τὴν προνομιακὴν κατάταξιν τοῦ Δημοσίου ὡς φόροι τοῦ ἔτους τούτου.

Ἄμεσοι φόροι πληρωτέοι κατὰ δόσεις ἐντὸς πλειοτέρων οἰκονομικῶν ἐτῶν, καθίστανται ἐν ἀναγκαστικῇ ἐκτελέσει ἀπαιτητοὶ καὶ ὡς πρὸς τὰς μὴ ληξιπροθέσμους κατὰ τὸν πλειστηριασμὸν δόσεις καὶ κατατακτέοι ἐν τῷ πίνακι.

Ἐπὶ συμβάσεων ἐνεχύρου, καταρτιζομένων δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, ἡ χρονολογία ἀποδεικνύεται ἢ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικ. ἢ ἐκ τῆς ἀναγραφῆς στοιχείων τῶν τοιούτων συμβάσεων ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ἢ Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

2. Τὸ Δημόσιον κατατάσσεται ἐν ἀναγκαστικῇ ἐκτελέσει κινητοῦ ἢ ἀκινήτου δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐξ ἐμμέσων φόρων κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολ. Δικ. ὁριζομένην τάξιν, ἀλλὰ μόνον δι' ἀπαιτήσεις αὐτοῦ ἐξ ἁπλῶν εἰσαγω-

γικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν ἐν τοῖς τελωνείοις Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν. Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ ἔγγραφος βεβαίωσις τῶν τελωνείων τούτων, ὅτι μέχρι πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης ἢ τῆς καταρτίσεως τῆς περὶ ἐνεχύρου συμβάσεως (τῆς χρονολογίας ἐπὶ ἰδιωτικῶν συμβάσεων ἀποδεικνυομένης ὡς ἀνωτέρω) δὲν ὑπῆρχε παρ' αὐτοῖς χρέος ἐξ εἰσαγωγικῶν τελῶν ἀποταμιεύσεως τοῦ παρ' οὗ παρεχωρήθη ἡ ὑποθήκη ἢ τὸ ἐνέχυρον, εἴτε ὡς πρωτοτύπου ὀφειλέτου εἴτε ὡς ἐγγυητοῦ, τὸ Δημόσιον στερεῖται τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προνομίου ἔναντι τῶν ὡς ἄνω ἐνυποθήκων ἢ ἐνεχυρούχων δανειστῶν.

Οἱ Δ)ται τῶν ἄνω τελωνείων ὑποχρεοῦνται, ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος καὶ πειθαρχικῆς ποινῆς ἀπαγγελλομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ χορηγῶσιν ἐφεξῆς ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου τὴν ὡς ἄνω βεβαίωσιν ἀφεύκτως ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτοῖς σχετικῆς αἰτήσεως. Ἡ βεβαίωσις αὕτη, χρησιμεύουσα μόνον πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς πρωτοπραξίας τοῦ Δημοσίου ἔναντι ἐνεχυρούχου καὶ ἐνυποθήκου δανειστοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, οὐδόλως ἀποτελεῖ καὶ ἀπόδειξιν ἐξοφλήσεως τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου.

Αἱ ἄνω διατάξεις τῆς παραγράφου 2 ἐφαρμόζονται μόνον διὰ τὰς ὑποθήκας τὰς ἐγγραφησομένας ἢ διὰ τὰ ἐνέχυρα τὰ συσταθησόμενα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου.

3. Διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐγγεγραμμένας ὑποθήκας καὶ συνεστημένα ἐνέχυρα ἰσχύουσι τὰ ἑξῆς:

Ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου ἐξ ἁπλῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν συνεπείᾳ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν ἐν τοῖς Τελωνείοις Ἀθηνῶν-Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὑφισταμένη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, κατατάσσεται ὁμοίως προνομιακῶς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 940 τῆς Πολ. Δικ. ὁριζομένην τάξιν, ἀλλ' ἐφόσον α) ἡ ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου ἐγεννήθη πρὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης ἢ τῆς συστάσεως τοῦ ἐνεχύρου, καὶ β') Ἐφ' ὅσον ὁ πρωτοφειλέτης ἢ ὁ ἐγγυητὴς αὐτοῦ στερεῖται ἄλλης οἱασδήποτε κινητῆς ἢ ἀκινήτου περιουσίας (πλὴν τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου ἢ ἐνεχυριασμένου κινητοῦ) καλυπτούσης τὴν πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλήν.

Ἐπὶ πλειόνων ἐνυποθήκων ἀκινήτων ἢ ἐνεχυριασμένων κινητῶν τοῦ τε πρωτοφειλέτου καὶ ἐγγυητοῦ, ἡ τοῦ Δημοσίου ἀπαίτησις ἐπιμερίζεται ὡς πρὸς τὴν προνομιακὴν κατάταξιν, εἰς μέρη ἀνάλογα πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνεχυριασμένων κινητῶν καὶ ὑποθηκευμένων ἀκινήτων καὶ τὴν ἀξίαν ἑνὸς ἑκάστου, κατ' ἐκτίμησιν τοῦ Τελώνου, καὶ ἐν ἀμφισβητήσει τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ προσφυγῇ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐνυποθήκου ἢ ἐνεχυρούχου πιστωτοῦ.

Τὸ βάρος τῆς ἀποδείξεως περὶ τῆς ὑπάρξεως περιουσίας τοῦ ὀφειλέτου ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ καὶ ὅτι αὕτη εἶναι ἱκανὴ καθ' ἑαυτὴν νὰ ἱκανοποιήσῃ πλήρως τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἑτέρων ἐνυποθήκων ἀκινήτων ἢ ἐνεχυριασμένων κινητῶν, φέρει ὁ ἀξιῶν νὰ καταταχθῇ πρὸ τοῦ Δημοσίου, ἐνεχυροῦχος ἢ ἐνυπόθηκος πιστωτὴς ἢ ὁ ζητῶν τὸν ἐπιμερισμὸν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Δημοσίου.

Ἂν μὴ ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ λοιπὴ περιουσία καλύπτει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου, τοῦτο κατατάσσεται προνομιακῶς κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. 7 τοῦ ἄρθρου 940 ὁριζομένην τάξιν, δι' ὁλόκληρον τὴν ἀπαίτησίν του, ἐφόσον συντρέχει καὶ ἡ ὑπὸ στοιχεῖον α' προϋπόθεσις.

Ἐνυπόθηκος ἢ ἐνεχυροῦχος δανειστὴς μὴ ἱκανοποιηθεὶς λόγῳ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προνομιακῆς κατατάξεως τοῦ Δημοσίου, δικαιοῦται διὰ τὸ ποσὸν καθ' ὃ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δὲν ἱκανοποιήθη ἡ ἀπαίτησίς του, νὰ ἀσκήσῃ κατὰ τοῦ πρωτοφειλέτου τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ μέχρι πλήρους ἱκανοποιήσεώς του, ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια τοῦ Δημοσίου, ὧν χαίρει τοῦτο κατὰ τοὺς εἰδικοὺς περὶ αὐτοῦ νόμους.

Δανεισταὶ πρωτοφειλετῶν τοῦ Δημοσίου ἐξ ἐπιμέρους φόρων, ἐπ' ἐνεχύρῳ κινητῶν, ἐξοφληθέντες μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐν ἔτος πρὸ ταύτης, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἐκουσίας ἐκποιήσεως τοῦ ἐνεχύρου ἢ συνεπείᾳ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως καθ' ἣν δὲν ἀνηγγέλθη τὸ Δημόσιον, ὑποχρεοῦνται ἔναντι τῶν ἐνυποθήκων ἢ ἐνεχυρούχων δανειστῶν, τῶν ζημιουμένων ἐκ τῆς προνομιακῆς κατατάξεως τοῦ Δημοσίου ἐν τῷ πλειστηριασμῷ τῶν εἰς ἐνέχυρον δοθέντων αὐτοῖς κινητῶν ἢ τοῦ ἐνυποθήκου ἀκινήτου, κατὰ τὸ ποσὸν καθ' ὃ θὰ ἐβαρύνετο τὸ ἐνέχυρον **ἐκ τοῦ κατὰ** τὰ ἀνωτέρω ἐπιμερισμοῦ τῆς ὀφειλῆς, **ὡς ἀξίας τοῦ οὕτω** ἐκποιηθέντος ἐνεχύρου θεωρουμένης **τῆς τιμῆς πωλήσεως.**

Ὡς χρόνος γενέσεως τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῆς **ἐξ** εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν, λογίζεται, διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ προνομίου **αὐτοῦ,** ἡ ἑπομένη τῆς λήξεως τῆς συμφώνως τοῖς τελωνειακοῖς νόμοις ὁριζομένης προθεσμίας ἀποταμιεύσεως, ἐν περιπτώσει δ' ἐνεργείας πρὸ ταύτης ἐλέγχου τῶν ἀποθηκῶν, ἡ ἡμέρα τῆς συντάξεως ἐκθέσεως περὶ διαπιστώσεως ἐλλείμματος.

Προκειμένου ὅμως περὶ ἐνεχύρου ἢ ὑποθήκης παραχωρηθείσης ὑπὲρ τρίτων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1930 **μέχρι τῆς** ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὡς χρόνος γενέσεως τῆς πρὸς τὸ **Δημόσιον** ὀφειλῆς ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης λογίζεται διὰ **τὴν ἄσκησιν** τῆς ὡς ἄνω προνομιακῆς αὐτοῦ κατατάξεως **ἡ ἡμέρα τῆς** συντάξεως ἐκθέσεως περὶ διαπιστώσεως ἐλλείμματος.

4. Αἱ ἀνωτέρω περὶ προνομίου **τοῦ Δημοσίου διατάξεις** ἐφαρμόζονται καὶ ἐν περιπτώσει κηρύξεως **εἰς κατάστασιν** πτωχεύσεως τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, ὡς ἔτος δὲ κατασχέσεως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ λογίζεται **τὸ ἔτος τῆς δη**μοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ **ἁρμοδίου** δικαστηρίου **τῆς** κηρυξάσης εἰς πτώχευσιν τὸν ὀφειλέτην.

Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὀφειλέτου **τοῦ Δημοσίου,** ὁ ἁρμόδιος Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου **ἀναγγέλλεται ἁπλῶς εἰς** τὸν Σύνδικον τῆς πτωχεύσεως καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ **ἁρμο**δίου Δικαστηρίου, εἰς οὓς καὶ **ἀποστέλλει** πίνακα **τῶν** βεβαιωθεισῶν **ἀπαιτήσεων** τοῦ Δημοσίου, μὴ **ἀπαιτουμένης ἄλλης** ἐνεργείας.

Ὁ σύνδικος **ὑποχρεοῦται** νὰ κάμῃ δεκτὰς **εἰς τὰ χρέη τῆς** πτωχεύσεως τὰς ἀπαιτήσεις ταύτας τοῦ Δημοσίου πληρωνομένας κατὰ τὴν ἀνήκουσαν αὐτοῖς προνομιακὴν τάξιν. Ἐὰν ὅμως ὁ σύνδικος ἔχῃ ἀντιρρήσεις εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἀπαίτησιν τοῦ Δημοσίου εἴτε ὡς πρὸς τὸ προνόμιον αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ ταύτας εἰς τὸν ἁρμόδιον Διευθυντὴν Ταμείου μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν αὐτῶν, πρὸ 30 **ἡμερῶν.**

Ἐπὶ ἐκποιήσεως περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος διὰ πλειστηριασμοῦ (ἀναγκαστικοῦ ἢ ἑκουσίου), ὁ ἐπισπεύδων τὸν πλειστηριασμὸν δανειστὴς ἢ σύνδικος ὑποχρεοῦται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ νὰ κοινοποιήσῃ, διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ἀντίγραφον τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὁ μὲν τρίτος πιστωτὴς ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ νόμου, ὁ δὲ σύνδικος δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον καὶ Τελωνεῖον τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ παραβάσεως καθήκοντος, ὅπως πρὸ πάσης κατατάξεως δανειστῶν ἢ ἐκδόσεως ἐν ἀπογράφῳ τῆς περὶ κατακυρώσεως ἐκθέσεως νὰ ἐξακριβώνῃ καὶ ἐκ πιστοποιήσεως τοῦ συνδίκου περὶ τῶν τυχὸν δηλωθεισῶν αὐτῷ ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου.

Ἐν περιπτώσει πτωχεύσεως ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου, δύναται τοῦτο κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Δικαστικοῦ Συμβούλου, νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκτέλεσιν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος, ἀνεξαρτήτως τῆς ὑπάρξεως ὑπὲρ αὐτοῦ γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ προνομίου ἐπὶ τῆς καθ' ἧς ἡ ἐκτέλεσις περιουσίας. Ἐὰν ὅμως ἡ ἐκτέλεσις ἤρξατο πρὸ τῆς πτωχεύσεως αὕτη συνεχίζεται καὶ ἄνευ τῶν προϋποθέσεων τούτων.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται **καθ'** ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν. Μετὰ πάροδον δὲ διετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ ἐξ ἐμμέσων φόρων προνόμιον τοῦ Δημοσίου καταργεῖται ἔναντι πάσης ἀπαιτήσεως ἠσφαλισμένης δι' ἐνεχύρου ἢ ὑποθήκης ὡς καὶ τοῦ κατὰ νόμον προνομίου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 12.

Ἐκ τῆς παραγράφου β' τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ **αὐτοῦ νόμου** διαγράφεται ἡ τελευταία φράσις «**ὡς καὶ τὸ γεγονὸς τῆς** συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ προσκλήσεως τοῦ ὀφειλέτου πρὸς πληρωμήν.

Ἡ παράγραφος γ' **τοῦ αὐτοῦ** ἄρθρου **ἀντικαθίσταται ὡς** ἑξῆς:

«Τοιαύτη ἔκδοσις ἐντάλματος **δὲν ἀπαιτεῖται προκειμένου** περὶ ὀφειλετῶν ἐκ δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων, ἀλλ' οὗτοι μετὰ **τὴν ἀπαγγελίαν τῆς** καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, **ἐπιμελείᾳ τοῦ Δημοσίου κατη**γόρου, ἢ τὴν ἔκτισιν **τῆς ποινῆς των, ἐπιμελείᾳ τοῦ οἰκείου** ἐπιστάτου, μεταφέρονται εἰς τὰς διὰ χρέη φυλακάς, ἐὰν μὴ καταβάλωσι τὸ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 παράγραφος Β' καταβλητέον ποσόν.

Ἄρθρον 13.

Εἰς τὸ ἄρθρον 60 **τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ μετὰ τὴν παρά**γραφον 1 προστίθεται νέα **παράγραφος ἡ ἑξῆς:**

«Ἡ ἐκτέλεσις ἐνταλμάτων **προσωπικῆς κρατήσεως** ἐκδιδομένων ὑπὸ **τῶν τελωνείων δύναται** νὰ **ἀνατίθηται καὶ εἰς** ὄργανα τῆς Τελωνοφυλακῆς».

Ἡ δὲ παράγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 62 **τοῦ αὐτοῦ** νόμου ἀντικα**θίσταται ὡς ἑξῆς:**

«Ἡ δαπάνη διατροφῆς **τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων** ὑποδίκων καὶ καταδίκων, ἐφόσον οὗτοι δὲν ἐργάζονται, χαρακτηρίζεται ὡς δικαστικὸν ἔξοδον, **ὡς τοιοῦτον δὲ ἐκκαθ**αρίζεται καὶ βεβαιοῦται **ὑπὸ τῶν ἐπιστατῶν τῶν φυλακῶν καὶ** εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου **Ταμείου μετὰ τὴν ἀποφυλά**κισιν αὐτῶν καὶ δὴ μετὰ πάροδον μὲν ἔτους διὰ **τοὺς ἀποτί**σαντας ποινὴν τουλάχιστον εἰρκτῆς, μετὰ ἓξ δὲ μῆνας διὰ τοὺς ἀποτίσαντας ποινὴν φυλακίσεως μείζονα τῶν τριῶν μηνῶν, καὶ μετὰ πάροδον μηνὸς διὰ **τοὺς ἀποτίσαντας φυλά**κισιν ἧσσονα τῶν τριῶν μηνῶν, οὐδέποτε δὲ συνολικῶς, ἀλλὰ κατὰ δόσεις κανονιζομένας ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ **τοῦ παρ' ᾧ ἐβε**βαιώθη τὸ χρέος ταμείου, ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ ἀνωτέρας τοῦ ἔτους».

Ἄρθρον 14.

Ἡ πρώτη περίπτωσις τοῦ ἄρθρου 63 τοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: 1. Κατὰ τῶν ἐμμίσθων μονίμων δημοσίων ὑπαλλήλων τῶν μισθοδοτουμένων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐκτὸς ἐὰν τὸ χρέος προέρχεται ἐξ ἐλλείμματος δημοσίας διαχειρίσεως.

Εἰς τὴν περίπτωσιν 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται τὰ ἑξῆς «ὡς καὶ ἐὰν τὸ χρέος των προέρχεται ἐκ προστίμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ ἢ παραβάσει τῶν τελωνειακῶν νόμων ἢ τῶν περὶ μονοπωλίων, χαρτοσήμου ὡς καὶ περὶ καπνοῦ νόμων, ἔχουσι δὲ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συμπληρώσει τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 7 περίπτωσιν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ἡ ἑξῆς φράσις «πλὴν ἐὰν τὸ χρέος των προέρχεται ἐξ ἐλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως ἢ ἐπιδικασθείσης τῷ Δημοσίῳ ἀποζημιώσεως ἐκ ποινικοῦ ἀδικήματος ὡς καὶ ὀφειλετῶν ἐξ ἐλλειμμάτων δημοσίας διαχειρίσεως, ἢ ἐπιδικασθείσης τῷ Δημοσίῳ ἀποζημιώσεως ἐξ ἀξιοποίνου ἀδικήματος, ἢ ἐκ φόρων παρακρατουμένων ἢ εἰσπραττομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἢ ἐκ μισθώσεως φόρων, δικαιωμάτων ἢ προσόδων τοῦ Δημοσίου, τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, ὡς μέσου ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὰς διατολὰς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου **διπλασιάζεται.** Τριπλασιάζεται δὲ ἂν συντρέχῃ καὶ ποινικὴ τοῦ ὀφειλέτου κατάδίκη ἐκ τῆς δι' ἣν τὸ χρέος αἰτίας, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελε προσκομισθῇ πιστοποιητικὸν ἀκτημοσύνης κατὰ τὸ ἄρθρον 64 ὁπότε ἁπλῶς διπλασιάζεται».

Ἄρθρον 16.

Ἐκ τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἄρθρου 68 διαγράφεται ἡ φράσις «τῆς προσκλήσεως πρὸς πληρωμήν».

Ἡ ὑπὸ στοιχεῖον δ' περίπτωσις τῆς παραγράφου Α' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

δ') Ἂν ὁ διωκόμενος ὡς διάδοχος τοῦ ὑποχρέου δὲν εἶναι τοιοῦτος ὡς καὶ ἂν ὁ διωκόμενος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑποχρέου δὲν ἐκπροσωπῇ αὐτόν.

Ἐκ τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἐδαφίου 1 τῆς αὐτῆς παραγράφου Α' διαγράφεται ἡ φράσις «ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων».

Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 3 τῆς αὐτῆς παραγράφου Α' καὶ μετὰ τὴν φράσιν «κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν» προστίθεται τῶν ἄρθρων 634, 636, 637 καὶ 638 ἐδ. α', β', γ' καὶ δ'.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 4 τῆς αὐτῆς παραγράφου Α' προστίθενται τὰ ἑξῆς: «ἐπὶ παρακαταθήκῃ ποσοῦ ἴσου τουλάχιστον πρὸς τὸ

1/3 τοῦ χρέους συμφωνιστέου εἰς τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος τοῦ ἀνακόπτοντος ὀφειλέτου ἐν περιπτώσει ἥττης αὐτοῦ».

Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τῆς παραγράφου Β' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 68 καὶ μετὰ τὰς λέξεις «ὡς πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα καὶ διαδικασίαν» προστίθεται ἡ φράσις «ἐξαιρέσει τῆς πρὸς παρακαταθήκην μέρους τοῦ χρέους ὑποχρεώσεως ἐν περιπτώσει αἰτήσεως ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὅλου ἄρθρου προστίθεται ὑπὸ στοιχεῖον Γ' ἡ ἑξῆς παράγραφος:

«Ἡ ἐκ τοῦ ἄρθρου 235 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς ἀνακοπὴ περὶ ὑπάρξεως ὀφειλῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ἐπιτρέπεται ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων καθ' ὕλην δικαστηρίων, πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὁ προσδιορισμὸς τῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῆς ἔχει ἀνατεθῆ διὰ νόμου εἰς Διοικητικὰ Δικαστήρια ἢ Διοικητικὰς Ἐπιτροπάς».

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 70 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Δι' ἕκαστον ἐκδιδόμενον ἔνταλμα προσωπικῆς κρατήσεως κατ' ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου πρὸς εἴσπραξιν τοῦ παρ' αὐτοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, εἰσπράττονται ἐπὶ πλέον διὰ τέλη ἐκδόσεως δραχ. 5 ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τοῦ ἑκάστοτε εἰσπραττομένου ποσοῦ χρέους, ὑπολογιζομένων εἰς τοῦτο καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου συνεισπραττομένων ὑπὲρ τρίτων ποσῶν, δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς χιλίας. Ἐπὶ μείζονος ποσοῦ χρέους προστίθεται δραχμὴ μία δι' ἑκάστην ἐπὶ πλέον χιλιάδα δραχμῶν ἢ κλάσμα αὐτῆς.

Τὰ αὐτὰ ποσὰ εἰσπράττονται καὶ διὰ τὰ ἐκδιδόμενα ἐντάλματα προσωπικῆς κρατήσεως κατ' ὀφειλετῶν Δήμων, Κοινοτήτων, Εἰδικῶν Ταμείων καὶ τρίτων ἐν γένει, πρὸς εἰσπραξιν ἐσόδων βεβαιουμένων αὐτοτελῶς ὑπὲρ αὐτῶν ἐν τοῖς Δημοσίοις Ταμείοις καὶ εἰσπραττομένων ὑπὸ τούτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Τὰ ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ποσά, βεβαιούμενα ἐν τοῖς Ταμείοις οἴκοθεν ὡς δημόσιον ἔσοδον, εἰσπράττονται ταυτοχρόνως μετὰ τοῦ κυρίου χρέους καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ἀποδοθῇ ἀμοιβὴ εἰς τὰ ἐπιμελούμενα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως ὄργανα, ὁριζομένη εἴτε κατ' ἐκτελούμενον ἔνταλμα εἴτε ὡς ἡμερησία ἀποζημίωσις αὐτῶν.

Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὅπως ἡ δαπάνη αὕτη προκαταβάλληται ὑπὸ τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων ἰδίᾳ αὐτῶν ἁρμοδιότητι.

2. Τὰ δικαιώματα τῆς διὰ κατασχέσεως ἐνεργουμένης διοικητικῆς ἐκτελέσεως ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α') Διὰ τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας· α) διὰ τὴν ἐνέργειαν κατασχέσεων εἰς δραχμὰς 30—50, προστιθεμένων ἐπὶ κινητῶν μὲν δραχμῶν 50 ἡμερησίως ἂν ἡ κατάσχεσις ἀπαιτήσῃ χρόνον μείζονα τῆς μιᾶς ἡμέρας, ἐπὶ ἀκινήτων δὲ δραχμῶν 25 δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον τοῦ πρώτου ἀκινήτου, β) διὰ τὴν ἐνέργειαν πασῶν τῶν λοιπῶν πράξεων ἐκτελέσεως εἰς τὰ 2)3 τῶν νομίμων δικαιωμάτων αὐτῶν ἐπὶ παρομοίων πράξεων τῆς κοινῆς ἐκτελέσεως, γ) διὰ τὰς ἐπιδόσεις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 33 προσκλήσεων τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου, διὰ τὰ ςεῖς χεῖρας τρίτων ἐπιβαλλομένας κατασχέσεις, εἰς δραχμὰς 20.

Β') Διὰ τοὺς κατὰ τὴν κατάσχεσιν προσλαμβανομένους μάρτυρας καὶ τοὺς ἐνεργοῦντας διοικητικὴν ἐκτέλεσιν ἐμμίσθους ὑπαλλήλους εἰς τὸ 1)2 τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν κλητήρων, καὶ

Γ') Διὰ τοὺς συμβολαιογράφους καὶ τοὺς κήρυκας εἰς τὸ 1)2 τῶν ἐν τῇ κοινῇ ἐκτελέσει νενομισμένων διὰ τὰς διαφόρους πράξεις τῆς ἐκτελέσεως δικαιωμάτων αὐτῶν.

Δ') Διὰ τοὺς φύλακας κατεσχημένων πραγμάτων εἰς δραχμὰς 10—50 ἀναλόγως τῆς παρεχομένης ὑπηρεσίας των.

Ε') Διὰ τὸν κατὰ τὸ ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 23 ἐνεργοῦντα πλειστηριασμὸν ὑπάλληλον εἰς δραχμὰς 30 καὶ διὰ τὸν μετ' αὐτοῦ συμπράττοντα διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ πλειστηριασμοῦ εἰς δρχ. 20.

Ἐν περιπτώσει ματαιώσεως ἀρξομένου ἤδη πλειστηριασμοῦ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐνεργοῦντος συμβολαιογράφου ὁρίζονται εἰς δραχμὰς 50—100.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 71 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται οὕτω :

1. Τὰ κατὰ τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν προκαταβαλλόμενα ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ δικαιώματα κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὁριζομένας περιστάσεις ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως ὀφειλόμενα ἐὰν δὲν μέλλῃ νὰ συνταχθῇ πίναξ κατατάξεως, τελικῶς ἐκκαθαρίζονται καὶ προσδιορίζονται ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέστεως καὶ ἐν κωλύματι τούτου ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος ὑποβαλλομένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου μετὰ τῶν κατ' ἰδίαν ὑφ' ἑκάστου δικαιούχου αἰτήσεων συμμετοχῆς.

2. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ ἄλλος δικαιοῦχος δὲν στέργῃ τὸν ὑπὸ τοῦ Εἰσηνοδίκου γινόμενον προσδιορισμὸν ὁ Δ)τὴς τοῦ Ταμείου ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ τὸν πίνακα πρὸς ἀναθεώρησιν διὰ τὸν παραπονούμενον, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ἀποφαινόμενον κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν.

3. Ἐὰν ἡ ἐκτέλεσις περατωθῇ δι' ὁριστικῆς κατακυρώσεως πρόκειται δὲ νὰ συνταχθῇ πίναξ κατατάξεως, ὁ μὲν Διευθυντὴς τοῦ ταμείου ἀποστέλλει πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ πίνακα δαπανῶν ἐκτελέσεως, μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 938 τῆς Πολ. Δικ. ὁριζομένης προθεσμίας πρὸς κατάθεσιν τῶν τίτλων, ἀρχομένην διὰ πάντας ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς κατακυρώσεως, ἄρθρα 27, 28 καὶ 48, ἵνα καταταχθῇ δι' αὐτάς, βεβαιουμένης τῆς ἐγκαίρου παραλαβῆς διὰ σημειώσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐπὶ τοῦ ληφθέντος πίνακος, ὁ δ' ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, προσαρτᾷ τῷ φακέλλῳ ἐκτελέσεως πίνακα τῶν δικαιωμάτων καὶ δαπανῶν του μετὰ διορισμοῦ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 52 ἀντικλήτου, καὶ βεβαιοῖ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἡμέραν τῆς προσαρτήσεως, διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν ὁ ὀφειλέτης καὶ οἱ δανεισταὶ καὶ προβάλωσι τὰς τυχὸν παρατηρήσεις των κατὰ τῶν ἀξιουμένων ἀπαιτήσεων.

Οἱ λοιποὶ τυχὸν δικαιοῦχοι ἐξ ἐξόδων ἐκτελέσεως ὑποβάλλουσι ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας πρὸς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον πίνακα δικαιωμάτων μετὰ δηλώσεως διορισμοῦ ἀντικλήτου κατὰ τὸ ἄρθρον 52 προσαρτώμενον μετὰ βεβαιώσεως ὡς ἀνωτέρω.

Εἰς τὸ ἄρθρον 74 προστίθεται β' παράγραφος ὡς ἑξῆς:

«Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν ἐξόδων ταῦτα παρακατατίθενται παρὰ τῷ Ταμείῳ παρακαταθηκῶν κατὰ πρόχειρον ἐκκαθάρισιν γενομένην ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ Δ)τοῦ τοῦ Ταμείου ἐπιφυλασσομένης τῆς τελικῆς ἐκκαθαρίσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 71».

Τὰ ἄρθρα 75—82 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

Ἄρθρον 75.—Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι ἢ ἄλλοι ἐντεταλμένοι τὴν βεβαίωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ὑπάλληλοι, οἵτινες δὲν ἤθελον ἀποστείλει εἰς τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ὁριζομένης προθεσμίας πρὸς βεβαίωσιν τῶν φόρων, ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸν νόμον σχετικῆς διαδικασίας, τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων ἀναγκαῖα στοιχεῖα, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 5.000 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ καὶ διὰ βαρυτέρας πειθαρχικῆς ποινῆς μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 76.—Αἱ αὐταὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ κατὰ τῶν Δικαστικῶν γραμματέων οἵτινες ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς δὲν ἤθελον ἀποστείλῃ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον, τὰ ἀποσπάσματα τῶν κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα ἐκδοθεισῶν ὁριστικῶν ποινικῶν ἀποφάσεων, πρὸς βεβαίωσιν τῶν καταγνωσθέντων δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν.

Ἄρθρον 77.—Αἱ αὐταὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται κατὰ τῶν δικαστικῶν γραμματέων, τῶν διαχειριστῶν τῶν τηλεγραφικῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν προξενικῶν Ἀρχῶν, ἐὰν εἰς τὸ

τέλος ἑκάστου μηνὸς δὲν ἤθελον εἰσαγάγῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰς παρ' αὐτῶν πραγματοποιηθείσας εἰσπράξεις.

Ἄρθρον 78.—Αἱ αὐταὶ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται καὶ κατὰ τῶν Δ)τῶν Ταμείων, οἵτινες ἄνευ ἀποχρώντος λόγου δὲν ἤθελον ἐκδώσει, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν σχετικῶν στοιχείων, τὰ ἀποδεικτικὰ παραλαβῆς εἰσπρακτέων.

Ἄρθρον 79.—Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων ἢ Τμημάτων ἢ Σταθμῶν ἢ ὑπηρεσιῶν, οἵτινες ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν ἀποσταλέντων αὐτοῖς ἐνταλμάτων δὲν ἤθελον ἐκτελέσει ἀδικαιολογήτως ταῦτα, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς συμφώνως πρὸς τὰς τῶν οἰκείων ὁργανισμῶν τῶν Σωμάτων τούτων ἰσχυούσας πειθαρχικὰς διατάξεις.

Εὐθύνη τῶν Διευθυντῶν τῶν Ταμείων διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν.

Ἄρθρον 80.—Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν τῶν βεβαιωθέντων παρὰ τοῖς Ταμείοις αὐτῶν ἐσόδων, δικαιολογοῦσι δὲ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως μόνον ἐὰν ἀποδείξωσι ὅτι ἔλαβον ἐγκαίρως κατὰ τῶν ὀφειλετῶν πάντα τὰ μέτρα ὅσα ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ἐπιτρέπονται.

Ἐν περιπτώσει ἀδικαιολογήτου καθυστερήσεως τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ προστίμου μέχρι 5000 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ διὰ βαρυτέρας πειθαρχικῆς ποινῆς μέχρι καὶ τῆς ὁριστικῆς ἀπολύσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην τιμωρία τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου κωλύει τὴν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς προαγωγὴν αὐτοῦ.

Διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς εἰσπράξεως οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων διώκονται πειθαρχικῶς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐὰν 1) παρέλειψαν νὰ προσδιορίσωσιν εἰς τοὺς εἰσπράκτορας προθεσμίαν πρὸς εἴσπραξιν τῶν ἐνταλμάτων προσωπικῆς κρατήσεως διὰ τὴν ἐπιδειχθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν ἀμέλειαν.

—Εὐθύνη εἰσπρακτόρων διὰ τὴν ἔγκαιρον εἴσπραξιν.

Ἄρθρον 81.—Οἱ εἰσπράκτορες εἶναι ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τῶν προϊσταμένων των Διευθυντῶν τῶν Ταμείων, ἐὰν δὲν εἰσπράξωσιν ἐντὸς τῆς ἐγγράφως τασσομένης αὐτοῖς προθεσμίας τὰ ἔσοδα ὧν τοῖς ἀνετέθη ἡ εἴσπραξις.

Οἱ Διευθυνταὶ τῶν Ταμείων ὑποχρεοῦνται ἅμα τῇ κοινοποιήσει μεταθέσεως εἰσπράκτορος ἢ ἄλλως ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως, νὰ ζητῶσι παρ' αὐτῶν ἔγγραφον δικαιολόγησιν τῶν ἐναπομεινάντων καθυστερημάτων.

Ἐπὶ τῆς λογοδοσίας ταύτης τῶν εἰσπρακτόρων ἀποφαίνεται ἐντὸς δύο μηνῶν ἠτιολογημένως ὁ προϊστάμενος αὐτῶν Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου, ἐπιβάλλων ὁ ἴδιος τὴν ἀνάλογον ποινὴν ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις προκαλῶν ἁρμοδίως ταύτην.

Ἡ τιμωρία τοῦ εἰσπράκτορος ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης συνεπάγεται τὴν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς τιμωρίας στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς προαγωγῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 82. Ἡ πειθαρχικὴ διωξις τῶν ὑπαιτίων ἐν ἄρθροις 75—80 παραλείψεων, ἀσκειται ἐπὶ τῇ ἐγκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων προϊσταμένων Ἀρχῶν ἢ Συμβουλίων καὶ κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων διαγραφομένην δι' ἕκαστον τῶν ὑπαιτίων πειθαρχικὴν διαδικασίαν.

Οἱ ὑπαίτιοι τῶν ἄνω παραλείψεων τελοῦντες ἐν δόλῳ κατα διώκονται καὶ ποινικῶς, τιμωρούμενοι κατὰ τὸ ἄρθρον 482 τού Ποινικοῦ Νόμου.

Ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὑπάρχουσα ἀστικὴ εὐθύνη ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 75—81 παραλείψεων, πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 77, καταργεῖται.

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 86 τοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Πᾶν χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐβεβαιώθη τελεσιδίκως ὡς δημόσιον ἔσοδον.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν α') τὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐκ παρακρατηθέντων ἢ εἰσπραχθέντων διὰ λ)σμὸν τοῦ Δημοσίου φόρων τελῶν καὶ δικαιωμάτων καὶ β) τὰ χρέη πρὸς τὸ Δημόσιον ἐξ εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ τελῶν ἐν γένει εἰσπραττομένων ἐν τοῖς Τελωνείοις, παραγράφονται μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς χρήσεως ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐγεννήθη ἡ πρὸς εἴσπραξιν αὐτῶν ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου.

Ὡς χρόνος γενέσεως τῆς πρὸς εἴσπραξιν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν τελῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ ἀποταμίευσιν λογίζεται διὰ τὴν παραγραφήν, ἡ ἑπομένη τῆς λήξεως τῆς συμφώνως τοῖς τελωνειακοῖς νόμοις ὁριζομένης προθεσμίας ἀποταμιεύσεως, ἐν περιπτώσει δ' ἐνεργείας πρὸ ταύτης ἐλέγχου τῶν ἀποθηκῶν, ἡ ἡμέρα τῆς συντάξεως ἐκθέσεως περὶ διαπιστώσεως ἐλλείμματος.

3. Αἱ ἀνωτέρω παραγραφαὶ ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τελεσιδίκως βεβαιουμένας ὀφειλὰς πρὸς τὸ Δημόσιον, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ συμπληρωθοῦν πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1931.

4. Τῶν ἀνωτέρω παραγραφῶν ἐξαιροῦνται τὰ χρέη α) ἐκ τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, πλὴν τῶν προστίμων, χρηματικῶν ποινῶν καὶ τῶν συναφῶν δικαστικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, ὑποκειμένων εἰς τὴν παραγραφὴν τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος, β) ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως καὶ τὰ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καταλογιζόμενα εἰς βάρος δημοσίων ὑπολόγων ἢ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ γ) ἐκ συμβάσεων καὶ ἐκ διατάξεων τελευταίας βουλήσεως ὡς καὶ αἱ ἐκ τούτων περιοδικαὶ παροχαί.

5. Πᾶσα κατὰ τὰς παραγράφους 1—3 τοῦ παρόντος ἀποσβενυομένη ἀπαίτησις τοῦ δημοσίου δύναται νὰ ἀντιταχθῇ εἰς συμψηφισμὸν ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς παραγραφῆς.

Ἡ παραγραφὴ τῶν πρὸς τὸ δημόσιον χρεῶν δὲν ὑπόκειται εἰς ἀναστολὴν πλὴν α) ἂν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος αὐτῆς ὁ ὀφειλέτης ἔτυχε, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἀναστολῆς πληρωμῆς καὶ διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς διαρκείας αὐτῆς καὶ β) ἐπὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ΔΞΗ' «περὶ ἀναστολῆς παραγραφῶν προθεσμιῶν, καὶ δικαστικῶν ἐν γένει πράξεων ἐν καιρῷ ἐπιστρατείας», οὐδὲ εἰς διακοπὴν ἐκτὸς τῶν χρεῶν δι' ἃ ἤρξατο ἡ ἐκτέλεσις διὰ κατασχέσεως πρὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου τῆς παραγραφῆς καὶ δὲν ἐπερατώθη δι' ἐνεργείας πλειστηριασμοῦ.

Ἄρθρον 21.

Εἰς τὸ ἄρθρον 88 τοῦ νόμου προστίθεται ἐν τέλει δύο ἐδάφια ὡς ἑξῆς.

Μὴ ἐνεργηθέντος τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν διὰ τοῦ προγράμματος ἡμέραν, ἢ διαταχθείσης ἐπαναλήψεως κατὰ τὰς ἐν τῷ νόμῳ περιπτώσεις, ἐπαναλαμβάνονται πᾶσαι αἱ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ ὁριζόμεναι κοινοποιήσεις κατὰ τὰς ἐν αὐτῷ προθεσμίας, ἐκδιδομένου νέου προγράμματος ἄνευ τινὸς περιορισμοῦ ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ ἢ τῆς ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ἐπὶ ἐκκρεμῶν ἐκτελέσεων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἀναπλειστηριασμῶν μέχρι τῆς τελεσιδικίας τοῦ πίνακος, καὶ ἐπὶ ἐκκρεμῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δικῶν, ἰσχύουσιν αἱ προϋφιστάμεναι κατὰ τὴν κάταρξιν διατάξεις.

Ἄρθρον 22.

Τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 92 τοῦ νόμου ἀναγραφόμενον ἄρθρον τῆς Πολ. Δικονομίας διορθοῦται εἰς τὸν ὀρθὸν ἀριθμὸν 854 παρ. 2.

Ἄρθρον 23.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιοσύνης, θέλει δημοσιευθῇ εἰς ἐνιαῖον κείμενον ὁ νόμος 4845 μετὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἐπιφερομένων αὐτῷ τροποποιήσεων, ὑπὸ τὸν τίτλον «Νόμος περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων».

Συζητουμένης εἶτα εἰς μόνην συζήτησιν τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεως τοῦ νόμου 4642 περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν ὁ κ. **Π. Τσαλδάρης,** ἐρωτᾷ ἂν ἡ τροποποίησις θίγει τὸ ταμεῖον, καὶ τί συνεπείας ἔχει.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Δὲν θίγει τὸ ταμεῖον, ἀλλὰ συνταξιοποιεῖ ἐπὶ καταβολῇ τῶν κρατήσεων χρόνον ὑπηρεσίας εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Π. Τσαλδάρης. Μήπως ὁ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ χρόνος προστίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ποὺ ὑπηρετοῦν τώρα;

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ὄχι.

Μεθ' ὃ γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις εἰς μόνην συζήτησιν, ἔχουσα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4642 «περὶ Ταμείου ἀσφαλίσεως Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν».

Ἄρθρον μόνον.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4642 τοῦ 1930 δικαιούμενοι βοηθήματος ἐκ τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ὡς καὶ οἱ προϋπάρξαντες εἰς τ' ἀξιώματα αὐτά, ἐφ' ὅσον παραιτοῦνται ἢ παρητήθησαν τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος διὰ νὰ ἐξελθουν εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας εἴτε τοῦ Δημοσίου εἴτε ἄλλων νομικῶν προσώπων παρ' οἷς λειτουργοῦσι ταμεῖα συντάξεων καὶ ἀσφαλίσεως, δικαιοῦνται, ἐντὸς πάντοτε τῶν ὅρων καὶ τῶν κανονισμῶν τούτων, νὰ καταστήσουν καὶ παρὰ τοῖς ταμείοις αὐτοῖς συτάξιμον τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας, ὃν οὗτοι διήνυσαν εἴτε ὡς βουλευταί, εἴτε ὡς πληρεξούσιοι Ἐθνοσυνελεύσεως, εἴτε ὡς γερουσιασταί, ἐξομοιουμένης τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης πρὸς δημοσίαν καὶ ἐφαρμοζομένου ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῶν ἐτῶν συμμετοχῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4642.

Συζητουμένου εἶτα εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῶν ὑφισταμένων διατάξεων περὶ δασμολογήσεως τῶν λιπασμάτων.

Ὁ κ, **Ι. Μπούτης** λέγει ὅτι ἡ Κυβέρνησις συνεχίζουσα τὴν προστατευτικὴν της πολιτικὴν ὑπὲρ τῆς γεωργίας εἰσάγει τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐλπίζει, ὅτι ἡ προσπάθεια αὐτῆς θὰ ἐπιτύχῃ τὴν παροχὴν εὐθηνῶν λιπασμάτων εἰς τοὺς γεωργούς.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Νὰ σᾶς δώσω μίαν ἐξήγησιν. Δὲν ἐπιδιώκει ἡ Κυβέρνησις νὰ δώσῃ εὐθηνότερα λιπάσματα. Ἐπιδιώκει νὰ ἀποκλείσῃ τὰ ξένα λιπάσματα, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ὅπως καὶ τὰς ἐσωτερικὰς ἀνάγκας καλύψῃ καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξάγει. Εἴπαμεν ὅμως συγχρόνως, ὅτι ἡ προστασία νὰ μὴ βλάψῃ τὴν γεωργίαν, καὶ θέτομεν ἕνα ὅριον ὑποτιμήσεως ὑχυρούμενοι ἐναντίον πάσης αὐξήσεως τῆς σημερινῆς τιμῆς. Ἑπομένως ἡ πολιτική μας εἶναι προστατευτικὴ τῆς βιομηχανίας μὲ παράλληλον προστασίαν τῆς γεωργίας.

Ι. Μπούτης συνεχίζων λέγει ὅτι ἡ κακὴ κατάστασις εἰς ἣν περιῆλθεν ἡ γεωργία λόγῳ τῆς πτώσεως τῆς τιμῆς τῶν προϊόντων εἶναι γνωστή, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἔλαβε δικαιολογικῶς διάφορα ὑπὲρ τῆς γεωργίας μέτρα ὡς εἶναι ἡ κατάργησις τοῦ φόρου τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς, ἡ ἵδρυσις τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, αἱ δαπάναι πρὸς καταπολέμησιν τῶν νόσων καὶ ἐξουδετέρωσιν τῶν κινδύνων τῆς γεωργίας, ἡ δασμολογικὴ προστασία τοῦ σίτου καὶ τὸ παρὸν νομοσχέδιον, ὅπερ καὶ αὐτὸ εἶναι μία ἐκδήλωσις τῆς φιλαγροτικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως. Συνεχίζων ἀναλύει τὸ νομοσχέδιον καὶ τονίζει τὴν ἀναλαμβανομένην ὑποχρέωσιν τῆς βιομηχανίας, ὅπως ὑποβιβάσῃ τὰ λιπάσματα ἀπὸ 50—150 δραχμῶν καὶ τὸν θεσπιζόμενον ἔλεγχον διὰ τὸ κόστος τῶν πρώτων ὑλῶν. Ἀναφερόμενος εἶτα εἰς τὰ τῆς ἑταιρίας λιπασμάτων ἐξιστορεῖ τὰ τῆς συστάσεως καὶ δράσεως καὶ προπαγάνδας ὑπὲρ τῆς διαδόσεως λιπασμάτων καὶ τονίζει τὰ τῆς τελειοποιήσεως τῶν ἐγκαταστάσεών της αἵτινες εἶναι τελειότεραι τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἶναι ἐπαρκεῖς καὶ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν καὶ διὰ νὰ κάμνῃ ἐξαγωγήν. Ὅταν ἀφορᾷ τὴν δατμολογικὴν προστασίαν, λέγει ὅτι καίτοι ἐτέθη φόρος ἀπὸ τοῦ 1923, δὲν ἴσχυσεν ὅμως οὔτος ἐν τῇ πράξει, διότι οἱ συν)σμοὶ εἶχον ἀτέλειαν, διὰ διαδοχικῶν δὲ νομοθετημάτων κατὰ τὸ ἔτος 1928, 29, καὶ 30 ἡ Κυβέρνησις τῶν Φιλελευθέρων καθιέρωσε πλήρη ἀτέλειαν δοντο περιστότερον τὰ λιπάσματα. Ἀλλὰ καὶ μόλα ταῦτα ἡ κατανάλωσις ἠλαττώθη, διότι κατὰ μὲν τὸ 1929 ἔχομεν κατανάλωσιν 40.000 τόννων ἐσωτερικῶν καὶ 10.000 ἐξωτερικοῦ καὶ κατὰ τὸ 1930 ἔχομεν κατανάλωσιν 19.000 τόννους ἐσωτερικά. καὶ 9.000 τόννους ἐξωτερικά. Ἡ μείωσις δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν κρίσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀτέλειαν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ λιπασμάτων τῶν ὁποίων οἱ πράκτορες ἐδημιούργησαν διαφόρους νέους τύπους καὶ κατεσυκοφάντουν καὶ τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν.

Ν. Τζερμιᾶς. Θίγεται ὡρισμένων συνάδελφον Γερουσιαστὴν καὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον αὐτό.

Ι. Μπούτης. Δὲν ἔχω πρόθεσιν νὰ θίξω κανένα, μὲ τοὺς νέους τύπους, συνεχίζει κατεσυκοφαντήθησαν τὰ ἐγχώρια λιπάσματα καὶ ἐδημιουργήθη οὕτω μία πνευματικὴ ἀναρχία εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον. Ἡ δημιουργηθεῖσα πνιγηρὰ ἀτμόσφαιρα κατὰ μίαν ἔκθεσιν τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας δὲν συνετέλεσε μόνον εἰς τὴν μείωσιν τῆς καταναλώσεως τῶν λιπασμάτων, ἀλλὰ ἐπέδρασε καὶ ἐπιζημίως εἰς τὴν παραγωγὴν διότι ἐρρίπτοντο λιπάσματα εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ὑπεύθυνος εἶναι διὰ τοῦτο ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ι. Μπούτης Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἔλαμε τὴν ἐξακρίβωσιν, καὶ ὅλα τὰ ἄτοπα αὐτὰ ἔρχεται ἡ Κυβέρνησις νὰ θεραπεύσῃ διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν Νομοσχεδίου, διὰ τοῦ ὁποίου δὲν παρέχεται εὔνοια εἰς τὴν βιομηχανίαν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὡς θέλουν νὰ ὑποστηρίξουν οἱ καταδημαγωγοῦντες τὴν ὕπαιθρον χώραν. Ἐὰν εἶναι ὀρθὴ ἡ ὄχι ἡ σκέψις τῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔχω παρὰ νὰ ἐπικαλεσθῶ εἰμὴ ὅτι γίνεται εἰς τὰς ξένας χώρας. Τὴν 18 Μαρτίου ἐ, ἔ. ὁ Ταρντιὲ ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς Γεωλογικῆς Ἀκαδημίας τῆς Γαλλίας.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργὸς). Καὶ ἡ Γαλλία δὲν εἶναι αὐτάρκης εἰς λιπάσματα καὶ εἰσάγει ξένα καὶ ἐν τούτοις ἐπιβάλλει δασμὸν διὰ νὰ προστατεύσῃ τὰ ἐγχώρια λιπάσματα

Ι. Μπούτης. Συνεχίζων ἀναγινώσκει τὸν λόγον τοῦ κ. Ταρντιὲ, ἐν ᾧ τονίζεται ὅτι πρέπει νὰ εἶναι συνδυασμένα τὰ συμφέροντα γεωργίας καὶ βιομηχανίας, ἡ σημασία τῶν λιπασμάτων διὰ τὴν γεωργίαν καὶ ὅτι πρέπει νὰ μένῃ ἡ Γαλλία κυρίαρχος τῆς βιομηχανίας ταύτης εἰς τὸν τόπον της. Ἡ ἀτέλειαι λοιπὸν συνεχίζει ἤγαγεν εἰς μείωσιν τῆς καταναλώσεως καὶ κατ' ἀνάγκην καὶ τῆς παραγωγῆς. Τὸ Νομοσχέδιον προβλέπει καὶ περὶ ἐλέγχου ἡ δὲ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ, διὰ νὰ μὴ παρέχεται στάδιον καταδημαγωγήσεων γεωργῶν, προτείνει ὅπως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας συμμετέχει καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν γεωργικῶν ἐπιμελητηρίων. Ὑπάρχει κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἔκθεσις τῆς μειοψηφίας. Ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερον ὑπὲρ τῆς ἑταιρίας ἐπιχείρημα εἶναι ὅτι αὕτη κατὰ τὸ 1930 ἐπλήρωσεν εἰς ἡμερομίσθια 75 ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ ἔρχεται τὸ ἐρώτημα, τί θὰ ἐγένετο ἐὰν ἡ βιομηχανία αὕτη ἐκάμπτετο πρὸ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναγωνισμοῦ; Πάντως ἐπιλέγει μὲ τὸ Νομοσχέδιον θὰ παύσῃ ἡ ἀναρχία ἡ σημειουμένη διὰ τὴν χρῆσιν τῶν λιπασμάτων εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον καὶ θὰ ἐπεκταθῇ ἡ χρησιμοποίησις τῶν λιπασμάτων ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς παραγωγῆς (χειροκροτήματα).

Γ. Κονδύλης. Δὲν θέτομεν λέγει ὑπὸ συζήτησιν τὰς προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐν καλῇ τῇ πίστει ἐπιδιώκει τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας τῆς χώρας καὶ

περὶ τούτου δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Καὶ ἡμεῖς εἰς τὸ αὐτὸ ἀποβλέπομεν καὶ ἡ διαφορά μας εἶναι ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς νομίζει ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἐπέλθῃ διὰ τῆς πάση θυσίᾳ ἐνισχύσεως τῆς Ἑταιρίας λιπασμάτων, ἐνῶ ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι τοῦτο θὰ ἐπετυγχάνετο διὰ τοῦ ἐλευθέρου συναγωνισμοῦ. Εἶναι λυπηρὸν συνεχίζει τῇ ἀληθείᾳ ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν ἐμελετήθη περισσότερον, διότι δὲν διετάχθησαν οἱ Νομάρχαι καὶ δὲν ἀνέφερον, ἂν πράγματι ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ξένων λιπασμάτων διαπράττονται αὐτά, ποὺ ἐλέχθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου. Ἐὰν ἐξητάζοντο αὐτὰ θὰ εἴχομεν ἔγκυρον ἀπόδειξιν τί πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν νὰ κάμωμεν δηλαδὴ μονοπώλιον τὸ ἐμπόριον τῶν λιπασμάτων εἰς τὴν χώραν μας, ἢ νὰ ἀφίσωμεν ἐλεύθερον τὸν συναγωνισμὸν ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου τούτου. Ἐπειδὴ συνεχίζει θὰ καταψηφίσωμεν τὸ Νομοσχέδιον, διότι τὸ θεωροῦμεν ἐπικίνδυνον διὰ τοὺς γεωργούς, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν ψῆφόν μας. Ἡ Ἑταιρία λιπασμάτων ἔτυχε καὶ εἰς τὸ παρελθ

Ν. Τζερμιᾶς. Καὶ ἐὰν ἡ ἑταιρία δὲν πάῃ καλά, τότε τ θὰ γίνῃ :

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἐὰν εἶναι προϊοῦσα ἡ ἐλάττωσις τῶν τιμῶν μέχρι καταστροφῆς, τότε θὰ ἔλθωμεν ἐδῶ νὰ ἰδοῦμε τί θὰ κάμωμε. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ προβλέπωμεν τέτοιο πρᾶγμα.

Πρόεδρος. Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ δεχθῇ τὴν ψῆφισιν τῶν συνόλων τὰ ὁποῖα θὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὴν Γερουσίαν.

Γίνονται δεκτὰ εἰς τὸ σύνολον τὰ κάτωθι σχέδια νόμου.

1) «Περὶ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ μουσουλμανικῶν ἀκινήτων».

2) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4057 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τελωνειακοῦ κώδικος».

3) «Περὶ ἀνακαινίσεως τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν μὲ σχετικὴν κτικὴν προσθήκην τὴν ὁποίαν ἐπιφέρει ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς λυγκοινωνίας εἰς τὸ ἄρθρον 5 ἐδ. 4», ἔχοντα οὕτω :

Περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἀπαίτησις Ἑλλήνων ὑπηκόων ἠσφαλισμένη διὰ δικαιώματος ὑποθήκης ἢ δι' ἐγγραφῆς προσημειώσεως ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων περιελθόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνιῶν 1) περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν τῆς 30 Ἰανουαρίου 1923, 2) περὶ τρόπου ἐφαρμογῆς διατάξεων τινων τῆς συνθήκης εἰρήνης τῆς Λωζάνης καὶ τῆς προσηρτημένης τῇ Συνθήκῃ ταύτῃ ὑπ' ἀριθ. 9 Δηλώσεως τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1926 καὶ 3) περὶ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάνῃ ὑπογραφείσης Συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 Δηλώσεως τῆς 10ης Ἰουνίου 1930, μὴ ἐξοφληθεῖσαι ἄλλως μέχρι σήμερον, ἱκανοποιοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Οἱ δικαιοῦχοι τοιούτων ἀπαιτήσεων δέον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προθεσμίας, ὅπως δι' αἰτήσεώς των ἀναγγείλωσι ταύτας εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δικαστικοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν πρὸς γνωμοδότησιν.

Ἄρθρον 2.

Περὶ τοῦ νομίμου τῆς ἀπαιτήσεως καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης καὶ προσημειώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἰσχυόντων νόμων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐγγραφῆς, ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ, δέον νὰ καταβληθῇ εἰς τὸν δικαιοῦχον, ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποτελεῖ τίτλον πληρωμῆς κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος καθοριζόμενα. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲ ὁ Ὑπουργὸς ἀπορρίψῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν γνωμοδότησιν ὁ δικαιοῦχος δύναται νὰ προσβάλῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν εἰς λίρας χρυσᾶς Τουρκίας ἢ ξένα χρυσᾶ νομίσματα συνωμολογημένων ἀπαιτήσεων γίνεται πολλαπλασιαζομένου τοῦ εἰς δραχμὰς εἰς τὸ ἄρτιον ἰσοτίμου ἑκάστης χρυσῆς λίρας Τουρκίας ἢ ξένου χρυσοῦ νομίσματος ἐπὶ συντελεστὴν 5.

Ἄρθρον 4.

Ἡ πληρωμὴ γενήσεται δι' ὁμολογιῶν 6 ο)ο ἀνταλλαξίμων ὑπολογιζομένων εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ καθ' ὃ τὸ ἐπιτευχθὲν τίμημα τοῦ τυχὸν ἐκποιηθέντος ἀκινήτου ἢ ἡ ἀξία τοῦ μὴ ἐκποιηθέντος ἢ ἀπαλλοτριωθέντος ἢ χρησιμοποιηθέντος εἰς ἐγκατάστασιν προσφύγων καλύπτει τὴν ἀπαίτησιν.

Ἡ ἀξία θὰ ἐξευρίσκηται δι' ἐκτιμήσεως γινομένης ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Ἔφορον, ἕνα Πρωτοδίκην ἢ Εἰρηνοδίκην καὶ ἕνα ἐκτιμητὴν ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς περιφερείας, εἰς ἣν κεῖται τὸ ἀκίνητον.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται ὅπως πρὸς ἐνυποθήκους δανειστὰς ἐξομοιοῦνται χωρὶς ὅμως ν' ἀπολαμβάνωσι τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ἄρθρου 3 καὶ μὲ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἄρθρου 4 οἱ πρὸ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς ἐγγυηθέντες πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐμπορικὰ γραμμάτια ὑπὲρ ἀνταλλαξίμων Ὀθωμανῶν καὶ καταβαλόντες ἐξ ἰδίων τὴν ἐγγύησιν ταύτην πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Τὸ ποσὸν τὸ διατεθησόμενον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δανειστῶν τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 500 χιλιάδας δραχμῶν.

Ἄρθρον 6.

Διὰ διαταγμάτων κανονισθήσεται πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ὡς καὶ ὁ τρόπος καλύψεως τῶν σχετικῶν δαπανῶν.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου πέμπτου τοῦ νόμου 4057 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925» «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ Κώδικος κλπ.»

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν μόνην συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον πέμπτον τοῦ νόμου 4057 τῆς 4 Μαρτίου 1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 κλπ.» προστίθεται μεταβατικὴ διάταξις ἔχουσα οὕτω :

6. Διὰ τὰ ὀφειλόμενα εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ λοιπὰ δικαιώματα ἐπὶ ἐμπορευμάτων, ὧν ἤθελε διαπιστωθῇ ἔλλειψις ἐξ ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν ἀποταμιεύσεως καταργηθεισῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930, θεωρεῖται ἱκανοποιηθὲν τὸ Δημόσιον καὶ ἂν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκριθῇ ἵνα ἡ καταβολὴ τοῦ ἀνωτέρω χρέους ἐνεργηθῇ τὸ βραδύτερον ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης διατάξεως κατὰ δόσεις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καθοριστησομένας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ παρασχεθῇ ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν ἢ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν ἢ τρίτων ἐμπράγματος ἀσφάλεια ἢ τραπεζιτικὴ ἐγγύησις ἀρκοῦσαι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου πρὸς εἰσπραξιν τῶν ὀφειλομένων. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ ἀξιόχρεως προσωπικὴ ἐγγύησις στηριζομένη ἐπὶ προτάσεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἀποταμίευσις.

Ἡ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἱκανοποίησις τοῦ Δημοσίου βεβαιουμένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ποινικῆς διώξεως κατὰ πᾶσαν στάσιν αὐτῆς, καὶ ἡ πρᾶξις θεωρεῖται μόνον ὡς τελωνειακὴ παράβασις τιμωρουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ νόμου 1165 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4057. Ἐκ τῆς κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἱκανοποιήσεως δὲν καταργοῦνται αἱ κατὰ τὴν ἀποταμίευσιν δοθεῖσαι ἐγγυήσεις, τὰ ἐκ τῶν ὁποίων δικαιώματα διατηροῦνται ἀκέραια.

Περὶ ἀνακαινίσεως τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ προκήρυξις μειοδοτικοῦ συναγωνισμοῦ πρὸς σύναψιν συμβάσεων μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναδόχων διὰ τὴν ἀνακαίνισιν 3.600 περίπου χιλιομέτρων ἐθνικῶν ὁδῶν τοῦ Κράτους ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἢ τῶν ἀναδόχων τῶν ἀπαιτουμένων κεφαλαίων διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν μέχρι

συνολικοῦ ποσοῦ ἑπτακοσίων πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (750.000.000) δραχμῶν ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου.

Εἰς τὸν συναγωνισμὸν τοῦτον γίνονται δεκτοὶ ἀνάδοχοι καὶ διὰ ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τῶν (100.000.000) ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται τὸ ὅριον τοῦτο νὰ ὑποβιβασθῇ μέχρις 25.000.000 δραχμῶν εἴτε διὰ τὸ ὅλον, εἴτε διὰ μέρος τῶν ἔργων ἐκτιθέμενον εἰς ἴδιον διαγωνισμόν.

Αἱ ἀνωτέρω συμβάσεις δημοσιεύομεναι εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κτῶνται ἰσχὺν νόμου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῇ βάσει ἀναλύσεως τιμῶν καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὡς καὶ τῆς συνημμένης προκηρύξεως καὶ Γενικῆς Συγγραφῆς Ὑποχρεώσεων. Ἡ ἀνάλυσις τῶν τιμῶν δὲν θὰ περιλαμβάνῃ τιμὰς ἡμερομισθίων καὶ ὑλικῶν αἵτινες κανονισθήσονται ἐφ' ἅπαξ εἰς ἑκάστην περιφέρειαν γραφείου Νομομηχανικοῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ἔργων τῆς περιφερείας τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ ἀναδόχου.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω καθοριστησομένων τιμῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων θὰ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ὁ Ὑπουργός.

Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι θὰ γίνῃται καθ' ὁμοιον τρόπον ἀναθεώρησις τῶν τιμῶν καθ' ἕκαστον ἔτος τῆς διαρκείας τῶν ἔργων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλει τροποποιηθῇ ἀναλόγως ἡ συνημμένη τῷ παρόντι προκήρυξις.

Ἄρθρον 3.

Ἡ συγγραφὴ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἡ ἀνάλυσις τῶν τιμῶν θέλουσι ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 4.

Ὁ συναγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ διὰ μειοδοσίας α') ἐπὶ τῶν ἀποδόσεων τῆς ἀναλύσεως τιμῶν, β') ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τῶν γενικῶν ἐξόδων καὶ ὀφέλους τοῦ ἀναδόχου, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ εἴκοσι (20 ο)ο) τοῖς ἑκατόν, γ') ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ὑπὸ τὸ ἄρτιον ἐκδόσεως τῶν ὡς κατωτέρω ἐντόκων γραμματίων, ἥτις δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε (5) μονάδας καὶ δ') ἐπὶ τοῦ αἰτουμένου ἐπιτοκίου τῶν ἐντόκων γραμματίων.

Ἄρθρον 5.

1) Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀναδόχου ἢ τῶν ἀναδόχων τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω ἔργων πραγματοποιηθήσεται δι' ἐντόκων γραμματίων ἀποδεδειγμένων παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας καὶ ἠγγυημένων παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀποφερόντων τόκον κατ' ἀντώτατον ὅριον ἑπτὰ (7) τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως καὶ ἐξοφλητέων κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας ἐντὸς 15 ἐτῶν ἀπὸ τῆς περατώσεως τῶν ἔργων. Τὰ ἔργα λογίζονται διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ὡς περατούμενα μετὰ τρία ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς μετὰ τοῦ ἀναδόχου συμβάσεως συναπτὰ ἔτη. Τὰ ἔντοκα γραμμάτια διὰ τὴν ὡς ἄνω πληρωμὴν θὰ ὑπολογίζωνται εἰς τὴν ἐκ τοῦ διαγωνισμοῦ προκύψουσαν τιμὴν ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ἑκάστη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις θ' ἀντιπροσωπεύηται ὑπὸ ἰδίων ἐντόκων γραμματίων φερόντων ὡς λῆξιν αὐτῶν τὴν χρονολογίαν τῆς καταβολῆς τῆς ἀντιστοίχου τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως.

2) Τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας θέλει ἐπιφυλάξει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἐντάκων γραμματίων καὶ πρὸ τῆς ὡρισμένης πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν χρονολογίας, κατόπιν προηγουμένης εἰδοποιήσεως ἓξ τοὐλάχιστον μηνῶν.

3) Μέχρι τῆς περατώσεως τῶν ἔργων ἀφ' ἧς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρχεται ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἀπόσβεσις, θέλουσι καταβάλλεσθαι τῷ δανειστῇ οἱ ἐνδιάμεσοι τόκοι, τοῦ ἑκάστοτε ὀφειλομένου κεφαλαίου.

4) Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας θέλει ἀναγράφεσθαι κατ' ἔτος ἡ διὰ τὴν ἐτησίαν ὑπηρεσίαν τῶν ἐντόκων γραμματίων ἀναγκαιοῦσα πίστωσις.

5) Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω θέλουσι κανονισθῇ διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐν ἐκτελέσει ἔργων ὁδοποιΐας, ἤτοι κατασκευῶν καὶ ἀνακαινίσεων ὁδῶν, καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς σχετικῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ προσλαμβάνῃ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων τὸ ἀπαιτούμενον ἔκτακτον τεχνικὸν προσωπικὸν ἐπὶ συμβάσει.

2. Αἱ μισθοδοσίαι καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ ἀνωτέρω προσωπικοῦ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τῶν πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ὅπερ καταβληθήσεται ἐκ τοῦ παραγωγικοῦ δανείου διὰ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας, ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὁποίου ἀναγράφεται κατ' ἔτος ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὸ ἀνωτέρω ποσόν, οὗτινος ἰσόποσον εἰσάγεται ὡς ἔσοδον τοῦ Ταμείου τούτου ἐκ τοῦ παραγωγικοῦ δανείου.

3. Δύναται διὰ Διατάγματος νὰ συσταθῇ Εἰδικὸν Συμβούλιον Ὁδοποιΐας εἰς ὃ μεταβιβάζονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ δικαιώματα τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

4. Ἀπόντα ἢ κωλυόμενον τμηματάρχην τῆς Διευθύνσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων δύναται ν' ἀναπληρώσῃ ὁ ἐν τῷ Τμήματι ὑπηρετῶν νομομηχανικὸς μετέχων τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὡς εἰσηγητὴς ἄνευ ψήφου ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ οἰκεῖον Τμῆμα.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἐνδιάμεσοι τόκοι τῶν ἐκδοθησομένων ἐντόκων γραμματίων, ὡς καὶ τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τακτικοὶ τόκοι αὐτῶν ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου καὶ παντὸς φόρου ὑφισταμένου καὶ ἐπιβληθησομένου ἐν Ἑλλάδι. Ὡσαύτως ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου αἱ μετὰ τῶν ἀναδόχων καταρτισθησόμεναι συμβάσεις, πρὸς δὲ καὶ αἱ πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἐνεργηθησόμεναι καταβολαί.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας δανεισθῇ ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς παρ' οἱουδήποτε τραπεζιτικοῦ οἴκου ἢ παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων μέχρι ποσοῦ δυναμένου νὰ ἐξυπηρετηθῇ δι' ἐτησίου τοκοχρεωλυσίου 25.000.000 δραχμῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποπερατώσεως τῶν βάσει τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τοῦ Ταμείου τούτου καὶ διαφόρων τεχνικῶν Ἑταιρειῶν συμβάσεων ὑπὸ κατασκευὴν ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς χορηγήσεως ἀρωγῆς εἰς Κοινότητας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων κοινοτικῆς ὁδοποιΐας, ὡς καὶ δι' ἐκτέλεσιν ἔργων γεφυροδοποιΐας ἐπὶ ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ ὁδῶν προβλεπομένων ὑπὸ νόμων.

2. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ὅπως διὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ δανείου τούτου παράσχῃ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐγγύησιν αὐτοῦ.

3. Αἱ σχετικαὶ διὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ ὡς ἄνω δανείου συμβάσεις ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου, δημοσιευόμεναι δὲ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀποκτῶσιν ἰσχὺν νόμου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου συνομολογηθησομένου δανείου δύνανται, ἂν δεήσῃ, ν' ἀπαλλαγῶσι δυνάμει ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παντὸς ἐν Ἑλλάδι φόρου ἢ τέλους παρόντος ἢ μέλλοντος.

4. Ἡ πληρωμὴ τῶν δυνάμει τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων ἢ ἐργολαβιῶν ἐκτελουμένων ἔργων Ἐθνικῆς ὁδοποιΐας δύναται νὰ γίνηται καὶ δι' ἐντόκων γραμματίων ἐκδιδομένων καὶ ἐξοφλουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 τοῦ παρόντος

νόμου. Ὁ χρόνος ἀπαπερατώσεως τῶν ἔργων τούτων, ἀφ' ἧς θὰ ἄρξηται ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἐξόφλησις αὐτῶν, θέλει καθορισθῇ διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δικαιοῦται ὁποτεδήποτε κρίνει σκόπιμον νὰ διακόψῃ τὴν περαιτέρω πρόοδον τῶν διὰ τῆς συμβάσεως ὁδοποιΐας Π. Γ. Μακρῆ καὶ Σία κατόπιν τῶν δημοσιευθέντων προγραμμάτων ἢ ἐντολῶν τοῦ Ὑπουργείου ἐκτελουμένων ἔργων ἐπὶ οἱασδήποτε ὁδοῦ καὶ ἀφ' οἱουδήποτε σημείου ἀκυρουμένων τῶν σχετικῶν ὑπεργολαβιῶν τοῦ ἀναδόχου. Διὰ τὴν τοιαύτην διακοπὴν τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ὑπέχει ὑποχρέωσιν ἀποζημιώσεως εἴτε τοῦ ἀναδόχου εἴτε τῶν ὑπεργολάβων αὐτοῦ πλὴν τῆς καταβολῆς ἀξίας τῶν μέχρι τῆς διακοπῆς γενομένων πραγματικῶν δαπανῶν.

2. Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 6 καὶ 18 ἐπαρχιακὴ ὁδὸς Θεσσαλονίκης—Σερρῶν χαρακτηρίζεται καὶ αὕτη ὡς ἐθνική.

3. Ἡ κατεύθυνσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 252 ἐθνικῆς ὁδοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως: «Ἀπὸ Σανατορίου Ἱερουσαλὴμ εἰς συνάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 183 ἐθνικῆς ὁδοῦ διὰ Κορῴδων, Κεραμοῦτσι καὶ Γεφύρας Μπιμπίκη καταργουμένου τοῦ τμήματος Κορῴδων—Τυλίσσου τῆς ὑπ' ἀριθ. 190 ἐθνικῆς ὁδοῦ.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ δαπάναις τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας κατασκευὴ τοῦ ἀπὸ Νέας Καλλικρατείας μέχρις Ὁλύνθου τμήματος τῆς ὑπ' ἀριθ. 7, 6 καὶ 1 ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 10.

Αἱ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

δημοπρασίας καὶ Συμβάσεως διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ συνομολόγησιν τοῦ ἀπαιτουμένου δανείου.

Ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως εἶναι δαπάναι ἀνακαινίσεως Ἐθνικῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καλουμένη ἐφεξῆς «ὁ ἐργοδότης» ἀναθέτει κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης εἰς τὸν ἢ τοὺς προκριθησομένους ἀναδόχους, καλουμένους ἐφεξῆς «ὁ ἀνάδοχος», τὴν ἀνακαίνισιν τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνακαίνισις τῶν ὁδῶν θὰ ἐκτελεσθῇ ἐντὸς τριετίας κατ' ἀνώτατον ὅριον κατὰ τὰς ἐγγράφους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος ὅπερ θὰ κοινοποιῆται ἑκάστοτε τῷ ἀναδόχῳ πρὸ πάσης ἐνάρξεως τῶν ἔργων ἀνακαινίσεως.

Συγγραφὴ ὑποχρεώσεων καὶ τιμολογίων.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς τεχνικῆς τῶν ἔργων ἐκτελέσεως ἐφαρμοσθήσονται:

α') Ἡ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων καταρτισθεῖσα τεχνικὴ συγγραφὴ ὑποχρεώσεων καὶ

β') Ἀνάλυσις τῶν τιμῶν, ἐν ᾗ καθορίζονται αἱ ἀποδόσεις ἔργου καὶ τὰ ποσὰ τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἑκάστης ἐργασίας ἀναγκαιούντων ὑλικῶν, ὑποβληθησομένη ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου συναγωνισθησομένου ἐν τῇ προσφορᾷ του καὶ ἀποτελοῦσα ἓν τῶν στοιχείων τῆς μειοδοσίας.

Αἱ εἰς τὰς ἀποδόσεις κλπ. τῆς ἀναλύσεως τῶν τιμῶν μεταβολαὶ θὰ ὦσιν ἐπὶ μεῖον τῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐγκριθείσης τοιαύτης καὶ ἥτις ἀποτελεῖ στοιχεῖον τοῦ μειοδοτικοῦ συναγωνισμοῦ.

Ἐργοληπτικὸν σύστημα ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἔργα ἐκτελεσθήσονται ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου διὰ λογαριασμὸν καὶ δι' ἐξόδων τοῦ ἐργοδότου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σταθερῶν τιμῶν τῆς ἀναλύσεως καὶ προϋπολογισμῶν, οἵτινες θέλουσι συνταχθῇ καὶ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἀνάδοχον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ πρωτοκόλλου τρεχουσῶν τιμῶν, βάσει τῶν ὁποίων θέλουσι καταρτισθῇ τὰ οἰκεῖα τιμολόγια τῶν σταθερῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐργολαβίας τιμῶν.

Ἔλεγχος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 5.

α') Ἅπαντα τὰ ἔργα ἐκτελεσθήσονται ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐργοδότου, ἀσκούμενον ἐπὶ πάσης ἐργασίας προβλεπομένης ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἢ τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ποιότητος τῶν προμηθευομένων ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ὑλικῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις καὶ τοὺς ὅρους τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων.

β') Ὁ ἔλεγχος ἐκτελέσεως τῶν ἔργων θὰ ἀσκῆται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν γραφείων Νομομηχανικῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα ἢ καὶ ὑπὸ εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχου ἐπὶ τούτῳ καταρτισθησομένης. Ὁ ἐργοδότης, ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, ὅπως ὁ ἀσκούμενος ἔλεγχος ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας μὴ παρεμβάλλῃ προσκόμματα εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἔργων, παρεχομένων ἐγκαίρως εἰς τὸν ἀνάδοχον πάντων τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων. Ἐξ ἄλλου ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ διευκολύνῃ κατὰ πάντα τρόπον τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐργοδότου παρέχων τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, ὡς καὶ πᾶσαν αἰτουμένην πληροφορίαν.

Τρόπος ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἔργα, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως καὶ τῆς Συγγραφῆς Ὑποχρεώσεων καθ' οἱονδήποτε τρόπον προκρίνει, ἀπαγορευομένης μόνον τῆς εἰς ἀλλοδαποὺς ἐργολάβους ἢ Ἑταιρείας ἐκδόσεως μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῶν ἔργων τοῦ ἐργοδότου ὅμως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δυναμένου νὰ ἐπιβαρυνθῇ πέραν τῶν διὰ τῆς συμβάσεως προβλεπομένων τιμῶν καὶ τοῦ ἀναδόχου ὑπέχοντος πλήρη ἀστικὴν εὐθύνην τοῦ ἐργοδότου διὰ τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα.

Παραχώρησις ὁδοστρωτήρων καὶ ἀγορὰ μηχανημάτων ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἔργων νὰ παραδώσῃ πρὸς χρῆσιν εἰς τὸν ἀνάδοχον τοὺς ὑπάρχοντας διαθεσίμους ὁδοστρωτῆρας καὶ λοιπὰ μηχανήματα, ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος, τοῦ ἀναδόχου ὑποχρεουμένου νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων κατὰ τὰ ἐν τῇ Συγγραφῇ Ὑποχρεώσεων εἰδικώτερον ὁριζόμενα.

2. Τὰ διὰ τὰς μαλθακὰς ἐπαλείψεις ἀναγκαιοῦντα μηχανήματα θέλουσι προμηθευθῇ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου δαπάναις τούτου, θέλουσι δὲ παραδοθῇ εἰς τὸ Δημόσιον μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐφ' ὅσον θὰ εὑρίσκωνται εἰς ἀρίστην κατάστασιν λειτουργίας, καταβαλλομένου τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας εἰς τὸν ἀνάδοχον.

Ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις.

Ἄρθρον 8.

1. Τῶν περὶ ὧν ἡ Σύμβασις ἔργων ἀνακαινίσεως ὁδῶν, ὄντων δημοσίας ἀνάγκης καὶ ὠφελείας, ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν ἐργολάβον εἰς τὰ γήπεδα, ἐφ' ὧν ἐκτελεσθήσονται τὰ ἔργα, προβαίνων ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμος ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν χρησίμων

διὰ τὰ ἔργα γηπέδων καὶ δὴ α) ὁριστικὴν διὰ τὰ γήπεδα, ἐφ' ὧν ἐκτελεσθήσονται τὰ ἔργα ἢ β) προσωρινὴν διὰ τὰς πρὸς ἀπόληψιν λίθων καὶ σκύρων, ἄμμου κλπ. χρησιμοποιηθησόμενα λατομεῖα ἢ ὀρυχεῖα, ὡς καὶ διὰ τὰ γήπεδα τὰ χρησιμοποιηθησόμενα εἴτε πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν προσωρινῶν ἀποθηκῶν καὶ ἐργοταξίων, εἴτε πρὸς ἀπόληψιν χωμάτων, ἄμμου κλπ., ἐξαιρουμένων τῶν ἐντὸς τῶν ἐγκεκριμμένων Σχεδίων πόλεων καὶ τῆς ζώνης αὐτῶν κειμένων γηπέδων. Ἐὰν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων ἠθελεν ἀπαιτηθῇ καὶ ἡ ὁριστικὴ ἢ προσωρινὴ σύστασις δουλειῶν διόδου ἢ ἄλλου τινὸς προορισμοῦ ἢ περιερχομένου ἢ ἡ προσωρινὴ ἢ ἡ ὁριστικὴ ἀπαλλοτρίωσις οἱουδήποτε ἑτέρου ἐμπραγμάτου ἢ ἐνοχικοῦ δικαιώματος (ὡς διαιωμάτων ἐμφυτεύσεως, ἐπιφανείας, μισθώσεως, λατομείων κλπ.) καὶ τούτων τὴν ἀναγκαστικὴν σύστασιν ἢ ἀπαλλοτρίωσιν ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ ὁ ἐργοδότης.

2. Αἱ ὡς ἄνω ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις γενήσονται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐργοδότου καὶ συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις. Αἱ ἐπιδικαζόμεναι εἰς τοὺς δικαιούχους ἀποζημιώσεις καταβάλλονται παρὰ τοῦ ἐργοδότου.

3. Ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν ὑποχρέωσίν του ταύτην ὁ ἐργοδότης, ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας καὶ εἰς τριπλοῦν, κτηματολογικὸν διάγραμμα καὶ κτηματολογικὸν πίνακα τῶν διὰ τὰ ἔργα χρησίμων ὁριστικῶς ἢ προσωρινῶς γηπέδων.

Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν (3) ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῶν διαγραμμάτων τούτων ἐγκαταστήσῃ τὸν ἀνάδοχον εἰς τὰ χρήσιμα αὐτῷ γήπεδα καὶ παραδώσῃ αὐτῷ τὴν σχολαίαν νομήν των.

Τὴν σύνταξιν τῶν ἀνωτέρω κτηματολογικῶν διαγραμμάτων καὶ κτηματολογικῶν πινάκων, ὁ ἀνάδοχος θέλει ἐκτελέσει ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως.

Τιμαὶ μονάδος μὴ προβλεπόμεναι ἐν τῇ ἀναλύσει.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν πρόοδον τῶν ἔργων παραστῇ ἀνάγκη ἐκτελέσεως ἐργασιῶν μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τῆς σχετικῆς ἀναλύσεως, αἱ τιμαὶ τῶν ἔργων τούτων καθορισθήσονται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχου καὶ ἀναδόχου. Ὁ κανονισμὸς τῶν νέων τούτων τιμῶν τῶν μὴ προβλεπομένων ἐργασιῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ συγκρίσεως πρὸς τὰς τιμὰς ἄλλων συγγενῶν ἐργασιῶν ἢ κονδυλίων προβλεπομένων ἐν τῇ ἀναλύσει τιμῶν.

2. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου καὶ τοῦ ἀναδόχου ἀποφαίνεται ὁριστικῶς τὸ Ὑπουργεῖον.

Παράτασις προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ὁ ἀνάδοχος εἶναι ἀπηλλαγμένος πάσης εὐθύνης διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν περὶ τὴν ἐμπρόθεσμον ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, μὴ προερχομένην ἐξ ὑπαιτιότητός του, ἀλλ' ὀφειλομένην εἴτε εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ ἐργοδότου, εἴτε εἰς τυχαῖα γεγονότα (ὡς ἀνωτέρα βία πόλεως, γενικὴ ἢ μερικὴ ἀπεργία, ἐφ' ὅσον ταῦτα δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων εἴτε τὴν φόρτωσιν καὶ παραλαβὴν τοῦ χρησίμου διὰ τὰ ἔργα ὑλικοῦ), εἴτε εἰς φυσικὰ τοιαῦτα (ὡς πλημμύραι, σεισμοί, ἐπιδημίαι καὶ καθ' ἑξῆς).

2. Ἐν οἱᾳδήποτε τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων αἱ βαρύνουσαι τὸν ἀνάδοχον προθεσμίαι παρατείνονται αὐτοδικαίως ἐπὶ χρόνον ἀνάλογον καὶ εὔλογον, πάντως δὲ τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸν καθ' ὃν ἐσημειώθη ἡ καθυστέρησις.

Ἐκλογὴ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἐξαιρέσει τῶν ἀλλοδαπῶν εἰδικῶν μηχανικῶν καὶ ἐμπειροτεχνῶν, οὓς ὁ ἀνάδοχος δύναται ν' ἀπασχολήσῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἰδίᾳ τῶν μαλθακῶν ἐπαλείψεων καὶ τυχὸν τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν καὶ ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς πέντε, ἅπαν τὸ λοιπὸν τεχνικόν, βοηθητικὸν καὶ ἐργατικὸν προσωπικὸν ὑποχρεοῦται ὁ ἀνάδοχος νὰ προσλαμβάνῃ κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν.

Καθορισμὸς ποσοστῶν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς ἀναλύσεως τιμῶν προκυπτούσης τιμῆς τῶν διαφόρων ἔργων, προστιθέτεον ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου ποσοστὸν διὰ γενικὰ ἔξοδα, φθορὰν καὶ ἀπόσβεσιν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, ἐπισφαλῆ ἔξοδα καὶ ὄφελος τοῦ ἀναδόχου ὁρισθήσεται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ προσφορᾷ οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 20 τοῖς ἑκατόν.

Διαιτησία.

Ἄρθρον 13.

1. Πᾶσα, ἔστω καὶ μὴ ἀποτιμωμένη εἰς χρῆμα, διαφορὰ μεταξὺ ἐργοδότου καὶ ἀναδόχου ὡς πρός τε τὴν ἑρμηνείαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Συμβάσεως καὶ τῆς Συγγραφῆς Ὑποχρεώσεων, μὴ δυναμένη νὰ λυθῇ δι' ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως μεταξὺ ἐργοδότου καὶ ἀναδόχου, λύεται διαιτητικῶς κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

2. Ἐὰν ἀμφότερα τὰ μέρη συμφωνήσωσιν ὁρίζουσιν ἕνα κοινὸν διαιτητήν. Ἐὰν διαφωνῶσιν, ὁρίζει ἑκάτερον τῶν μερῶν ἴδιον διαιτητήν. Ἐὰν οἱ δύο οὗτοι διαιτηταὶ δὲν συμφωνῶσι πρὸς ὁμόφωνον ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, ἢ ἐὰν ἐξ ὑπαρχῆς θεωρῶσιν ἀναγκαίαν τὴν πρόσληψιν ἐπιδιαιτητοῦ, ὁρίζουσιν αὐτοὶ κοινῇ συμφωνίᾳ τὸν τρίτον ἐπιδιαιτητήν.

Ἐν ἀσυμφωνίᾳ, ὡς φυσικὸς ἐπιδιαιτητής, δικάζων μόνος, ὁρίζεται διὰ τῆς συμβάσεως ὁ παρὰ τοῦ ἑκάστοτε Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁριζόμενος.

3. Πάντα τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα δέον νὰ ὦσιν ἡμεδαποὶ καὶ οὐχὶ ξένης ὑπηκοότητος.

4. Κατὰ πάσας τὰς ἄνω περιπτώσεις τῆς διαιτησίας ἡ ἀπόφασις τοῦ κοινοῦ διαιτητοῦ, ἡ ὁμόφωνος ἀπόφασις τῶν δύο μόνον διαιτητῶν καὶ τέλος τοῦ οἱουδήποτε ἐπιδιαιτητοῦ εἶναι ἡριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος, δεσμεύει δὲ ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα μέρη μὴ δικαιούμενα νὰ προσφύγωσιν ἐνώπιον τῶν κοινῶν Δικαστηρίων ἢ ἄλλης τινὸς Ἀρχῆς, ἀλλ' ὀφείλοντα νὰ ἐκτελέσουν ἀπροφασίστως τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

5. Αἱ δι' ἔξοδα κινήσεως, ὁδοιπορικὰ καὶ ἀμοιβὴν τῶν τε διαιτητῶν καὶ τοῦ οἱουδήποτε ἐπιδιαιτητοῦ δαπάναι βαρύνουσι τὸν καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις τῆς διαιτησίας καὶ ἐπιδιαιτησίας.

Ἔκπτωσις ἀναδόχου.

Ἄρθρον 14.

1. Ὁ ἀνάδοχος δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος τῶν ἐκ τῆς Συμβάσεως δικαιωμάτων του, εἰς τὰς ἐξῆς περιπτώσεις:

α') Ἐὰν διακοπτομένης τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ καὶ μόνον (τοῦ ἀναδόχου τοὐτέστι) δὲν ἤθελεν ἐπαναλάβει ταύτην ἐντὸς τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ ἐργοδότου.

β') Ἐὰν δὲν ἤθελεν ἀποπερατώσει ἕκαστον τμῆμα ἔργων τὸ βραδύτερον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τοῦ πρὸς ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ ὑπολογισθέντος χρόνου κατὰ τὸ ἄρθρον 2.

γ') Ἐν περιπτώσει κακοπιστίας, ἀταξιῶν, τεχνικῶν ἢ λογιστικῶν ἀδικαιολογήτου βραδύτητος, περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἢ τῶν ἐκ τῆς Συμβάσεως ὑποχρεώσεών του, ἀμελείας, ἐλλείψεως ἐπιμελείας περὶ τὴν παραφυλακὴν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐργοδότου καὶ παραλείψεως περὶ τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων θεραπείας πρὸς διόρθωσιν τοιούτων σφαλμάτων, μετὰ τὴν λῆψιν ἐγγράφου πρὸς τοῦτο προσκλήσεως παρὰ τοῦ Προϊσταμένου Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου.

β') Ἐν περιπτώσει ἐπανειλημμένης πιστοποιήσεως κακοτεχνίας καὶ μὴ συμμορφώσεως τοῦ ἀναδόχου εἰς τοὺς ὅρους τῆς Συμβάσεως καὶ τῆς Συγγραφῆς Ὑποχρεώσεων.

2. Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται ἐντὸς τριακονθημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐκπτώσεως ἀποφάσεως νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας
Δ. ΔΙΓΚΑΣ

Περὶ προκηρύξεως δημοσίου διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ τὴν παροχὴν τοῦ ἀπαιτουμένου δανείου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημόσιον συναγωνισμὸν ἡ ἀνακαίνισις 3.600 χιλιομ. Ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ ἡ χορήγησις δανείου ἐξ 750.000.000 δραχμῶν ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:

Ἄρθρον 1.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀθήναις τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὡς Προέδρου, ἑνὸς τῶν Διευθυντῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν τριῶν Ἐπιθεωρητῶν Τμηματαρχῶν τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν συναγωνισμὸν εἰσὶ δεκτοὶ Ἑλληνικαὶ μόνον τεχνικαὶ Ἑταιρεῖαι ἀσχοληθεῖσαι εἰς σοβαρὰ ἔργα ὁδοποιΐας ἐφ' ὅσον προσαγάγωσιν ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις περὶ ἐξασφαλίσεως οἰκονομικοῦ ὁμίλου κύρους ἀναφέρουσαι ἅμα τὴν τεχνικὴν αὐτῶν ὀργάνωσιν. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας εἰσὶ δεκτὰ καὶ ἄτομα ἅτινα ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι λόγῳ ἐγγυήσεως ποσὸν διπλάσιον τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 5 ὁριζομένου.

Τὸ ποσὸν τῆς καταβλητέας ἐγγυήσεως διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἔργων καθορισθήσεται διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν μετὰ τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ σχετικῶν τίθενται ἐντὸς καλῶς ἐσφραγισμένου φακέλλου ἀναγράφοντος τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιδίδοντος τὴν προσφορὰν ὀργανισμοῦ ἢ ἀτόμου καὶ δύνανται νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων Ἔργων, οἱανδήποτε ἡμέραν, πάντως ὅμως οὐχὶ βραδύτερον τῆς 10 ὥρας π. μ. τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας τῆς Ἐπιτροπῆς. Παρελθούσης τῆς ὥρας ταύτης καὶ ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας οὐδεμία ἀπολύτως αἴτησις εἶναι δεκτὴ ἐξ οἱουδήποτε λόγου καὶ ἂν προέρχεται ἡ βραδύτης, τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποχρεουμένης νὰ ἀρνηθῇ τὴν παραλαβὴν τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα αἴτησις ἐπιδίδεται ἐντὸς φακέλλου καλῶς ἐσφραγισμένου ἐφ' οὗ ἀναγράφεται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐπιδίδοντος τὴν αἴτησιν, ἐὰν δὲ οὗτος τυγχάνῃ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας ἢ τοῦ ἀτόμου ὅπερ αἰτεῖται συμμετοχὴν εἰς τὸν συναγωνισμόν, ἀναγράφεται ἐπίσης ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἡ ἐπωνυμία καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς αἰτούσης συμμετοχὴν Ἑταιρείας ἢ ἀτόμου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐσφραγισμένοι φάκελλοι, πλὴν τῆς αἰτήσεως συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν θὰ περιέχωσι: 1) Δήλωσιν τῆς Ἑταιρείας ἀναγράφουσαν τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῆς, τὸν χρόνον τῆς συστάσεως ὡς καὶ ἡμερομηνίαν κυρώσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς μετὰ μνείας τοῦ φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη τὸ καταστατικὸν τοῦτο. Προκειμένου περὶ ἀτόμου αἰτοῦντος συμμετοχὴν εἰς τὸν συναγωνισμὸν ἡ ἀνωτέρω δήλωσις θ' ἀναγράφῃ μόνον τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ἐπάγγελμα τοῦ αἰτοῦντος τὴν συμμετοχήν.

2) Σαφεῖς καὶ ἀποδεδειγμένως ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις περὶ τοῦ κύρους τοῦ χρηματοδότου οἰκονομικοῦ ὁμίλου, καὶ ἐπίσης ὅτι ὁ ὅμιλος οὗτος θὰ παράσχῃ τὸ δάνειον μετὰ μνείας τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τοῦ συναγωνιζομένου ὀργανισμοῦ ἢ ἀτόμου.

3) Γραμμάτιον βεβαιοῦν τὴν εἰς τι τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων κατάθεσιν λόγῳ ἐγγυήσεως ποσοῦ ..... δραχμῶν εἰς χρήματα, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς προσαγωγῆς ἐγγυοδοτικῆς ἐπιστολῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δι' ἴσον ποσόν.

4) Δήλωσιν σαφῆ, κατηγορηματικὴν καὶ ἀπερίφραστον περὶ ἀνεπιφυλάκτου ἀποδοχῆς τῶν ὅρων τῆς παρούσης, τῶν γενικῶν ὅρων καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων.

5) Δήλωσιν περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου ὅπερ ἀναλαμβάνουσι νὰ παράσχωσι.

6) Εἰς ἴδιον φάκελλον ἐσφραγισμένον τὴν προσφορὰν τοῦ μειοδότου.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα προσφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ:

1) Ἀνάλυσιν τιμῶν συμφώνως μὲ τὸν τύπον τοῦ Ὑπουργείου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναγραφήσονται μόνον αἱ ἀποδόσεις καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα ὑλικά, ἅτινα ἀμφότερα ἔσονται σταθερὰ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως καὶ οὐχὶ ἀνώτερα τῶν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐγκριθείσῃ ἀναλύσει.

2) Πίνακα περιέχοντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου αἰτούμενα ποσὰ ἤτοι:

α') Τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν Α ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀναλύσεως τῶν τιμῶν προκυπτούσης πραγματικῆς ἀξίας τῶν ἔργων (costus) δι' ἐπισφαλῆ ἔξοδα καὶ φθορὰν καὶ ἀπόσβεσιν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων.

β') Τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν Β ἐπὶ τῆς αὐτῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν ἔργων διὰ γενικὰ ἔξοδα καὶ δι' ὄφελος τοῦ ἀναδόχου.

Τὸ ἄθροισμα τῶν ποσοστῶν Α καὶ Β ἀποτελεῖ τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν ἔργων ὅπερ θὰ ἐφαρμόζηται πρὸς εὕρεσιν τῆς πληρωτέας τιμῆς τῶν ἔργων τούτων καὶ ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν 20ο/ο.

3) Τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους προσφέρεται τὸ δάνειον, ἤτοι, τιμὴν ἐκδόσεως, τόκον καὶ χρεωλύσιον.

4) Δήλωσιν σαφῆ καὶ ἀπερίφραστον περὶ ἀποδοχῆς τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων, τῆς ἀναλύσεως τῶν τιμῶν, τῶν οἰκονομικῶν ὅρων καὶ τῶν γενικῶν τοιούτων.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς προβαίνει εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τῶν φακέλλων κατὰ σειρὰν ἐπιδόσεως πλὴν τοῦ τῆς προσφορᾶς καὶ καταγράφει ἐν τῷ πρακτικῷ τὰ ἐν ἑκάστῳ εὑρεθέντα ἔγγραφα. Ἀποσυρομένων τῶν παρισταμένων, ἡ Ἐπιτροπή, κατ' ἰδίαν συνεδριάζουσα, ἐξελέγχει πάντα τὰ ὑποβληθέντα σχετικὰ πλὴν τῆς προσφορᾶς.

Ἀποκαθισταμένης τῆς συνεδρίας δημοσίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνακοινοῖ τοὺς τυχὸν ἀποκλειομένους τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τοὺς λόγους ἀποκλεισμοῦ αὐτῶν, παραδίδει δ' ἅμα αὐτοῖς πάντα τὰ ὑποβληθέντα ἔγγραφα.

Μετὰ ταῦτα ἀνοίγονται οἱ φάκελλοι τῶν προσφορῶν καὶ καταγράφονται τὰ ἐν ἑκάστῳ περιεχόμενα συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 στοιχεῖα.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα προσφορὰ κατὰ παράβασιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως ἢ τῶν γενικῶν ὅρων ἀπορρίπτεται καθ' οἱονδήποτε στάδιον τῆς

δημοπρασίας ἠθελε δειχθῇ ἡ ἀσυμφωνία πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

Ἄρθρον 9.

Τὸ πρακτικὸν τῆς δημοπρασίας μετὰ τῶν σχετικῶν ὑποβάλλει ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐπὶ τῶν διαφόρων προσφορῶν ὑποβάλλει πάσας τὰς προσφορὰς μετὰ τῶν συνταχθέντων πινάκων καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει ὁριστικῶς περὶ τῶν προκριτέων ἀναδόχων, δυνάμενον ν' ἀπορρίψῃ καὶ πάσας τὰς προσφοράς.

Ἄρθρον 10.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καλεῖ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προκριθέντας ἀναδόχους ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης ἐν τῇ προσκλήσει οὐχὶ ὅμως μικροτέρας .. .. προσέλθωσι πρὸς ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀνάδοχος δὲν προσέλθῃ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας κηρύσσεται ἔκπτωτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἡ δὲ ἐγγύησις αὐτοῦ ἐκπίπτεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 11.

Τύποι ἀναλύσεως τιμῶν, συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ γενικοὶ ὅροι παρέχονται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ καθ' ἃς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας
Δ. ΔΙΓΚΑΣ

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Κεφαλαιώδη ζητήματα, κ. βουλευταί, καθιστοῦν τὸ ζήτημα τῶν λιπασμάτων κατ' ἐξοχὴν σπουδαῖον. Ἡ ἀδυναμία ἐν πολλοῖς τοῦ νὰ ἐνεργήσωμεν μηχανικὴν καλλιέργειαν καὶ νὰ ἀρδεύσωμεν ὅλας τὰς ἐκτάσεις, καθιστοῦν τὴν χρῆσιν τῶν λιπασμάτων σπουδαιότατον παράγοντα διὰ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς. Ὁ μικρὸς γεωργικὸς κλῆρος μᾶς ἐπιβάλλει τὴν χρῆσιν ἀφθόνων καὶ εὐθηνῶν λιπασμάτων, καὶ ἑπομένως τὰ λιπάσματα, ὡς πρώτη ὀργανικὴ τροφὴ τῆς γεωργίας, εἶναι ὑπόθεσις καθαρῶς ἐθνική, καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον δὲν δύναται ἡ ἐπιχείρησις αὕτη νὰ ἀνήκῃ εἰς τοὺς ἰδιώτας, εἰμὴ μόνον εἰς τὸ Κράτος. Καὶ τὴν ἐθνικοποίησιν ταύτην τὴν ἐπέτυχεν ἐν μέρει ἡ Κυβέρνησις διὰ τὰ λιπάσματα. Διὰ τοῦ ἀπαγορευτικοῦ δασμοῦ, τὸν ὁποῖον ἐπιβάλλει ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ προστατεύσῃ τὴν ἑταιρίαν ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν τιμῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, ποὺ προκαλοῦν τὰ ντάμπιγκ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ λόγος ποὺ ἐπεβλήθη ὁ δασμός. Ξεύρετε ὅτι καὶ ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως, ἡ ἑταιρία θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὰς τιμὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἐγίνετο ντάμπιγκ. Καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τοῦ ντάμπιγκ πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν τί πρᾶγμα εἶναι. Ὁ Σὲρ Γκέτς, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς οἰκονομιῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, γράφει εἰς τὸν Ὀμπζέρβερ, καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῆς Ἀγγλίας ὅτι, ἂν δὲν κατορθώσῃ νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν παραγωγὴν εἰς μεγάλην ποσότητα, εἶναι χαμένη. Ἀποδεικνύει, ὅταν μία βιομηχανία παραγάγει πέραν ὡρισμένου ποσοῦ, ἀρχίζουν τὰ ἔξοδα νὰ εἶναι τόσον μικρότερα, ὥστε νὰ ἠμπορῇ νὰ πωλῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς τιμὴν κατωτέραν καὶ τοῦ κόστους. Ὅταν λοιπὸν ὁμιλοῦμεν περὶ ντάμπιγκ, πρέπει νὰ προσέξωμεν καὶ νὰ μὴ νομίζωμεν ὅτι ἀποτελεῖ ἀθέμιτον συναγωνισμόν. Καὶ ἡμεῖς θέλομεν νὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν ἐσωτερικὴν ἀγορὰν λιπασμάτων, ὥστε νὰ καταστήσωμεν δυνατὴν τὴν πώλησιν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Αὐτὸ ἐπιδιώκομεν. Ὄχι ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποστῇ ἡ ἑταιρία τὸν συναγωνισμὸν τῶν ξένων. Ἔχω ἄλλως τε ἕνα πίνακα τῆς διεθνοῦς ἑνώσεως τῶν φωσφοροβιομηχάνων, ἡ ὁποία κατανέμει τὰς ζώνας καταναλώσεως, καὶ διὰ τὰ εἰς Αἴγυπτον εἰσαγόμενα, τὰ 28,33 ο/ο εἶναι ἑλληνικὰ λιπάσματα. Διὰ τὴν Ρωσίαν καὶ δι' ἄλλας χώρας (ἀναγινώσκει) σᾶς ἀνέφερα τὰς στατιστικὰς αὐτὰς διὰ νὰ μὴ νομίζῃ ὁ ῥήτωρ ὅτι εὑρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προστατεύσωμεν τὴν ἑταιρίαν, διότι ἐκινδύνευεν ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ἡ ἑταιρία ἐπέτυχε πάντως νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν παγίαν ἐπικράτησίν της εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Καὶ ἂν ὑποστῇ ζημίας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, θὰ φορτώσῃ τὰς ζημίας αὐτὰς εἰς τὰ λιπάσματα τοῦ ἐσωτερικοῦ. Εἶναι ἀνάμφισβήτητον, ὅτι ἡ ἑταιρία μονοπωλεῖ τὰ λιπάσματα ὑπὲρ αὐτῆς.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Μὴ τὸ φοβῆσθε αὐτό.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Γνωρίζετε ἀφ' ἑτέρου, ὅτι δὲν εἶναι ἀνάλογος ἡ ἀνταπόδοσις τῶν λιπασμάτων μὲ τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα συμπεπυκνωμένα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὰ ἔχουν καὶ ὀλιγώτερα μεταφορικά. Δικτηροῦμεν τὴν ἐλευθερίαν τῆς εἰσαγωγῆς μέχρις ὅτου κατασκευάσῃ καὶ ἡ ἑταιρία.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Ὅταν ἄλλοτε ἐντελῶς ἤρθη ὁ δασμός, ἡ ἑταιρία ἐπώλησεν εὐθηνότερα τὰ λιπάσματα κατὰ 200 δραχ. κατὰ τόννον. Τώρα, μετὰ τὸν ἀπαγορευτικὸν δασμόν, θὰ ἔπρεπε ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς νὰ εἶναι μεγαλυτέρα, ἢ τοὐλάχιστον κατὰ δραχμὰς 400 — 350. Καὶ ἂν δεχθῶμεν τὴν τιμὴν τῶν 150 διὰ τὴν εὐθηνοτέραν πώλησιν κατὰ τόννον, παραμένει πάντοτε ἕνα σημαντικὸν ὑπόλοιπον ὑπὲρ τῶν ἑτέρων 150—180 δραχμῶν εἰς βάρος τῶν ἀγροτῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ σᾶς ἀποδείξω ὅτι αἱ πληροφορίαι σας δὲν εἶναι ἀκριβεῖς.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Πάντως θὰ ὑπάρχῃ μία διαφορὰ ἐκ τῆς τιμῆς τῶν λιπασμάτων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῶν ἄλλων κρατῶν. Οὐχὶ ὅμως ἐπὶ τοῦ ἐνεργουμένου ἐμπορίου.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θέλετε λοιπὸν νὰ ἀφίσωμεν ἀνοικτὰ τὰ σύνορά μας διὰ τὸ Ντάπιγκ; Νομίζω ὅτι, ὅταν ὁ ἕλλην γεωργὸς θὰ ἠμπορῇ νὰ ἀγοράζῃ εὐθηνότερα ἀπὸ τὸν γάλλον γεωργόν, πρέπει νὰ εἶναι εὐχαριστημένος.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Θὰ βδίσωμεν, κύριε Πρόεδρε, πρὸς πλήρη ἐθνικοποίησιν τῆς ἑταιρίας. Δι' αὐτὸ θὰ ἤθελον νὰ ἐπέμβῃ τὸ κράτος καὶ εἰς τὰ γενικὰ ἔξοδα τῆς ἑταιρίας. Διότι καὶ μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν θὰ πωλοῦνται τὰ λιπάσματα ἀκριβώτερα εἰς τὸν τόπον μας. Αἱ αἰτίαι ποὺ βκρύνουν τὰ λιπάσματα εἶναι ὁ βιομηχανικὸς τόκος καὶ διάφοραι ἄλλαι ἐπιβαρύνσεις, οὕτως ὥστε ἕνας σάκκος διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὰς Σέρρας ἐπιβκρύνεται μὲ 24 δραχ. Ἐπὶ πλέον εἶμαι βέβαιος κ. Πρόεδρε ὅτι ἂν θελήσετε νὰ λάβετε ὅλα αὐτὰ ὑπ' ὄψιν σας θὰ δυνηθῆτε νὰ μειώσετε κατὰ 300—400 δραχ. τὸν τόννον. Καὶ θὰ ἦτο ὀρθωτέρα ἡ πρᾶξις σας ἐὰν εἴχατε πραγματικὸν κρατικὸν ἔλεγχον. Διότι δὲν μποροῦμεν νὰ ἐνισχύωμεν συνεχῶς βιομηχανίας, αἱ ὁποῖαι βαίνουν πρὸς μίαν διαρκῆ ἀποτυχίαν καὶ μοιραίως τὸ κράτος θὰ ἐθνικοποιήσῃ τὰς γεωργικὰς βιομηχανίας. Δι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐπιβάλῃ ἔλεγχον καὶ ἐπὶ τῶν γενικῶν ἐξόδων τῆς ἑταιρίας λιπασμάτων καὶ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὴν Κρατοποίησίν της. Ἄλλως τε τὰ μέτρα, ἅτινα λαμβάνει, θὰ βκρύνουν τὸν ἀγροτικὸν κόσμον καὶ θὰ ὠφελήσουν μόνον τὴν ἑταιρίαν. Τοῦτο σαφῶς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν τιμῶν τῆς ἑταιρίας λιπασμάτων καὶ τῶν τιμῶν ἐπὶ λιμένος Ἀμβέρσης.

Τὴν ἐθνικοποίησιν τῆς ἑταιρίας δικαιολογεῖ ἀκόμη τὸ γεγονὸς ὅτι αὕτη ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους ἔλαβε δάνειον 245.000.000 δρ. Ἤδη μονοπωλεῖ τὰ λιπάσματα, καὶ ἐρωτῶ, εἶναι ἰδιωτικὴ πλέον βιομηχανία ἢ Κρατική.

Τὸ Κράτος δὲν δύνατκι τόσον σκανδαλωδῶς νὰ προστατεύῃ μίαν βιομηχανίκν τόσης σημκτίας. Τὸ καθῆκον ἡμῶν εἶναι νὰ κατκψηφίσωμεν τὸ νομοτχέδιον ὡς ἀσύμφορον.

Α. Μπακάλμπασης. Τὰ λιπάσματα ὡς γνωστὸν εἶναι τὸ μόνον γενικευθὲν χημικὸν μέσον διὰ τοῦ ὁποίου κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας ἡ παγκόσμιος γεωργία εἶδε τερα-

στίως αὐξανομένας τὰς ἀποδόσεις της. Εἰδικῶς δὲ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἔνθα ἡ γεωργικὴ πρόοδος διὰ τῆς ἐφαρμογῆς μηχανικῶν μέσων εἶναι ἀδύνατος, λόγῳ τῆς μικρᾶς κατατμήσεως τοῦ γενικοῦ κλήρου, τὸ μέτρον τῶν λιπασμάτων εἶναι τὸ μοναδικὸν εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προσφύγωμεν διὰ τὴν οὐσιώδη αὔξησιν τοῦ γεωργικοῦ μας εἰσοδήματος; Ἡ κυριωτέρα λοιπὸν γεωργική μας παραγωγή, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὅλαι αἱ ἄλλαι προσπάθειαι ἔχουν μικρὰν σημασίαν, θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ πολιτικὴ τῆς γενικεύσεως τῆς χρήσεως τῶν λιπασμάτων. Δυνάμεθα ἄνευ συζητήσεως νὰ ἐπικαλεσθῶμεν ὅτι δυστυχῶς ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἡ μόνη χώρα τῆς Εὐρώπης, ἥτις δὲν κατορθώνει νὰ ἐπωφεληθῇ διὰ τὴν γεωργίαν της τοῦ εὐεργητήματος τῶν λιπασμάτων. Οὕτω εἰς μίαν ἀπὸ τὰς κυριωτέρας καλλιεργείας μας τῶν σιτηρῶν καὶ δὴ εἰς τὰ σημαντικώτερα γεωργικά μας διαμερίσματα τῆς Θεσσαλίας, τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης ἡ χρῆσις τῶν λιπασμάτων εἶναι παντελῶς σχεδὸν ἄγνωστος. Ὡς πρὸς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα αὕτη περιορίζεται μόνον εἰς τὰς καλλιεργείας ἐκείνας τῶν ὁποίων τὰ προϊόντα ἀπολαμβάνουν πάντα μεγάλην τιμὴν λόγῳ τῆς γειτνιάσεως μὲ καταναλωτικὰ κέντρα ὡς καὶ εἰς τὰς καλλιεργείας τῶν ὁποίων ἐπίσης τὰ προϊόντα ἐξαγόμενα ἀπολαμβάνουν ἱκανοποιητικὴν τιμήν. Τὸ σπουδαιότερον λοιπὸν ζήτημα, ὅπερ ὀφείλει νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ, εἶναι ἡ αἰτία ἡ ὁποία παρεμποδίζει τὴν χρῆσιν τῶν λιπασμάτων πρὸς ἀνυπολόγιστον ζημίαν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Καὶ τοιαύτην αἰτίαν ἡμεῖς δὲν βλέπομεν ἄλλην πλὴν τῶν λίαν ὑψηλῶν τιμῶν μὲ τὰς ὁποίας πωλοῦνται εἰς τὸν τόπον μας τὰ λιπάσματα, λόγῳ τῶν ὁποίων εἶναι παντελῶς ἀσύμφορος ἡ χρῆσις αὐτῶν, ἐκ μέρους τῶν γεωργῶν μας. Διότι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποβληθῇ ὁ γεωργός μας εἰς τὴν δαπάνην τῶν λιπασμάτων, ἀφοῦ τελικῶς τὸ πλεόνασμα τῆς συγκομιδῆς τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ ἐκ τῆς χρήσεώς του δὲν θὰ ἐπαρκῇ διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἀντιτίμου τῆς ἀγορᾶς του; Τὰ λιπάσματα ἀναντιρρήτως βεβαίως αὐξάνουν τὴν παραγωγὴν καὶ τὸ ἔσοδον τοῦ γεωργοῦ, ἡ αὔξησις ὅμως αὕτη φθάνει μέχρις ἑνὸς ὁρίου, ὅπερ ὅριον δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ ἡ ἀξία των διὰ νὰ συμφέρῃ ἡ χρῆσίς των. Καὶ ἐδῶ θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ παραθέσωμεν συγκρίσεις τῶν τιμῶν μὲ τὰς ὁποίας πωλοῦνται τὰ λιπάσματα εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ἀγρότας, καὶ τῶν τιμῶν μὲ τὰς ὁποίας πωλοῦνται εἰς τοὺς Ἕλληνας, διὰ νὰ κατανοηθῇ, διατί οἱ πρῶτοι ἐπιδίδονται εἰς τὴν ἀφειδεστάτην χρῆσιν αὐτῶν, ἐνῷ οἱ δεύτεροι τὰ ἀποφεύγουν ὡς ἀσύμφορα. Κατὰ τὰς σημερινὰς λοιπὸν τιμὰς τὰ λιπάσματα πωλοῦνται εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐν Εὐρώπῃ (Βελγίου) παραδοτέα εἰς ὅλους τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμούς. Τὸ ἄζωτον (θειϊκὴ ἀμμωνία 20 βαθμῶν) φράγκα Βελγικὰ 117 τὰ 100 κιλὰ ἢ κατὰ βαθμὸν ἀζώτου δραχ. 12,58 ἔναντι δραχ. 22 εἰς τὰς ὁποίας πωλεῖται τοῦτο παραδοτέον εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστάσια. Τὸ φωσφορικὸν ὀξὺ (ἐξ ὑπερφωσφορικοῦ) πρὸς φράγκα Βελγικὰ 2.40 κατὰ βαθμὸν ἔναντι δραχ. 10 πωλήσεώς του ἐν Πειραιεῖ. Τὸ κάλι (θειϊκὸν κάλι 46 ἑκατοστὰ) φράγκα Γαλλικὰ 94 ἢ κατὰ βαθμὸν δραχ. 6.17 ἔναντι δραχ. 10 εἰς τὰς ὁποίας πωλεῖται ἐν Πειραιεῖ. Προκύπτει οὕτω ὅτι τὰ λιπάσματα ἐν Ἑλλάδι πωλοῦνται κατὰ 50 σχεδὸν τοῖς ἑκατὸν ἀκριβώτερον, ἢ ὅσον ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλ' ἡ διαφορὰ δὲν εἶναι μόνον τὰ 50 %, διότι αἱ τιμαὶ τὰς ὁποίας ἐδώσαμεν ἀνωτέρω εἶναι διὰ παράδοσιν ἐν Πειραιεῖ, αἱ ὁποῖαι πολλάκις αὐξάνουν κατὰ 30 καὶ 40 %ο διὰ μεταφορικὰ ἔξοδα μέχρι τῶν γεωργικῶν τόπων. Δὲν θὰ ἦτο λοιπὸν ὑπερβολὴ νὰ εἴπωμεν ὅτι τὰ λιπάσματα πωλοῦνται εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐν Ἑλλάδι εἰς τριπλασίας ἢ ὅσον πωλοῦνται εἰς τοὺς γεωργοὺς ἐν Εὐρώπῃ, ἐνῷ ἀντιστοίχως δὲν εἶναι βέβαιον ἐὰν εἶναι τριπλασία τῆς ἀξίας των ἡ ἐκ τούτων ὠφέλεια. Ταῦτα παρ' ἐκτὸς τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ Εὐρωπαῖος ἀγρότης προμηθεύεται τὰ λιπάσματά του μὲ τόκον μόνον 4—5 %ο ἐτησίως ἐνῷ ὁ Ἕλλην συνάδελφός του μὲ ἄνω τοῦ διπλασίου τοιούτου. Ἰδοὺ λοιπὸν τὸ κύριον ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου καλούμεθα ν' ἀσχοληθῶμεν, ἐφ' ὅσον ἡ προϋπόθεσις τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἐξασφάλισις φθηνῶν λιπασμάτων διὰ τὴν γεωργίαν.

Καλούμεθα δηλαδὴ νὰ ἐξακριβώσωμεν, πῶς καὶ διατὶ τὰ λιπάσματα πωλοῦνται ἐν Ἑλλάδι εἰς πολλαπλασίαν τιμὴν ὅσης πωλοῦνται ἐν Εὐρώπῃ καὶ πῶς θὰ ἀπαλλάξωμεν τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργίαν ἀπὸ ὅλα τὰ μεσολαβοῦντα αἴτια, ἅτινα καθιστοῦν δι' αὐτὴν ἀσύμφορον τὴν τιμὴν τῶν λιπασμάτων λόγῳ τῶν ὑψηλῶν τιμῶν. Καὶ κατ' ἀρχὴν ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι σπουδαῖαι διαφοραί, αἵτινες νὰ δικαιολογοῦν τὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν τιμῶν τῶν λιπασμάτων λόγῳ μεταφορικῶν μέχρι Ἑλλάδος ἐξόδων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν. Οἱ ναῦλοι σήμερον ἀπὸ τῆς Βορείου Εὐρώπης μέχρι τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων δὲν ὑπερβαίνουν τὰ δέκα σελλίνια κατὰ τόννον καὶ συνεπῶς δὲν δύνανται νὰ ἐπιβαρύνουν τὴν τιμὴν τῶν λιπασμάτων πέραν τοῦ 10 ἕως 15 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας των. Ἐξ ἄλλου καὶ τὰ μεταφορικὰ ἔξοδα ἀπὸ Πειραιῶς μέχρι τῶν γεωργικῶν τόπων δὲν εἶναι καθόλου ἀδύνατον νὰ ἐλαττωθῶσι εἰς τὸ ἐλάχιστον δοθέντος, ὅτι ἡ χώρα μας εὐνοεῖται ὑπὸ πλήθους λιμένων διὰ τὰς περισσοτέρας ἐπαρχίας, εἰς τὰς ὁποίας θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν τόπων παραγωγῆς τῶν λιπασμάτων ἐκφόρτωσίς των ἄνευ μεσολαβήσεως τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ τῶν μεταφορικῶν ἐκ τούτου ἐξόδων. Ἑπομένως λοιπὸν εἶνε ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς ἀκριβείας τῶν λιπασμάτων τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπιμένομεν νὰ ἐκφορτώνωμεν ταῦτα ἐν Πειραιεῖ διὰ νὰ τὰ ἀποστέλλωμεν ἐκεῖθεν εἰς τὰς ἐπαρχίας μεσολαβούντων κατὰ τὴν πώλησίν των πολλῶν διαμέσων, οἵτινες καὶ αὐτοὶ σημαντικῶς ἐπιβαρύνουν τὰς τιμάς των. Καὶ ἐδῶ ἐρωτῶμεν, ποῖος εἶναι ὁ σκοπός, διὰ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γίνεται αὐτὴ ὅλη ἡ διαδικασία καὶ ἐπιβάρυνσις τῶν λιπασμάτων ἐν Πειραιεῖ, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ διοχετεύσωμεν ἀπ' εὐθείας εἰς τὰ γεωργικὰ κέντρα τὰ λιπάσματα; Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι ἡ μεγάλη πλάνη. Δυστυχῶς ἡ χώρα μας οὔτε εἰς πρώτας ὕλας εὐτυχεῖ, οὔτε διαθέτει ἔτι τὸν τεράστιον βιομηχανικὸν ὁπλισμὸν τῆς παραγωγῆς λιπασμάτων. Οὕτω τὸ ἄζωτον, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ σημαντικώτερον καὶ τὸ μεγαλυτέρας ἀξίας στοιχεῖον τῶν λιπασμάτων (καὶ ὅπερ ἐξ ὁλοκλήρου εἰσάγομεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ) παράγεται 1) ἀπὸ τὰς ἐπιστρώσεις τῶν Νίτρων τῆς Χιλῆς 2) ἐκ τοῦ φέρος διὰ τῶν τεραστίων ὑδροηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἰδίᾳ ἐν Σουηδίᾳ καὶ 3) ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν ἀποστάξεως τοῦ γαιάνθρακος ἐν τῇ Βορείῳ Εὐρώπῃ, ὁμοίας δὲ πηγὰς φυσικῆς ἢ χημικῆς παραγωγῆς εἶναι γνωστὸν, ὅτι δὲν δυνάμεθα καὶ νὰ ὀνειρευθῶμεν. Τὸ δεύτερον κατὰ σειρὰν ἀξίας στοιχεῖον τὸ Κάλι εἶναι ὡς γνωστὸν προϊὸν μόνον τῶν ὀρυχείων Ἀλσατίας καὶ Δωραίνης ἀνῆκον εἰς τὰ δύο τεράστια (Γαλλικὸν καὶ Γερμανικὸν) συνδικᾶτα. Τὸ τρίτον τέλος στοιχεῖον τοῦ φωσφόρου προμηθευόμεθα καὶ ἡμεῖς ὅπως καὶ ὅλη ἡ Εὐρώπη ἐκ τῶν παραλίων τῆς Ἀφρικῆς ὅπου εἶναι συσσωρευμένος.

Καὶ τώρα θὰ μᾶς ἐρωτήσωσι. Δὲν παράγει λοιπὸν κανὲν στοιχεῖον λιπασμάτων ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία; Μάλιστα κύριοι δὲν παράγει καὶ αὐτὸ εἶναι μία ἀλήθεια, ἥτις δὲν εἶναι δυνατὸν μὲ οὐδένα τρόπον νὰ παραποιηθῇ, Διότι οὐδεὶς δύναται εἴτε ἐδῶ εἴτε ἀλλαχοῦ νὰ μᾶς εἴπῃ, ὅτι παράγεται εἰς τὸν τόπον μας ἄζωτον, φώσφορον Κάλι, αἱ πρῶται ὕλαι δηλ. τῶν λιπασμάτων. Τί κάμνει λοιπὸν ἡ Ἑταιρία τῶν λιπασμάτων; Παράγει ἁπλῶς διὰ τὴν ἐπαύξησιν τῆς διαλυτότητος τοῦ φωσφόρου τὸ ὁποῖον κομίζει ἐξ Ἀφρικῆς τὸ θειϊκὸν ὀξὺ ἐκ τῆς πυρακτώσεως τοῦ σιδηροπυρίτου Κασάνδρας. Δηλαδὴ ἐπειδὴ τὰ εἰσαγόμενα ἐκ μέρους αὐτῆς φώσφορα δὲν εἶναι διαλυτὰ διαποτίζει ταῦτα διὰ τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος ἵνα τὰ καταστήσῃ τοιαῦτα. Ἡ παραγωγικὴ λοιπὸν σημασία τῆς Ἑταιρίας λιπασμάτων ὅσον ἀφορᾷ τὰ λιπάσματα πρέπει νὰ κριθῇ μόνον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τιμῆς τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος ὅπερ προσθέτει εἰς αὐτά. Ποία εἶναι ἤδη ἡ ἀξία τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος καὶ ὡς πόσον ἀντιστοιχεῖ ἀπέναντι τῶν συνθέτων λιπασμάτων; Εἴπομεν ἤδη ὅτι εἰς τὸ ἄζωτον καὶ κάλι, δὲν χρησιμοποιεῖται τὸ ὁλικὸν τοῦτο. Εἷς τὸ φωσφορικὸν ὀξὺ χρησιμοποιεῖται εἰς ἴσον ποσὸν μὲ τὸ φώσφορον. Διὰ τὴν παραγωγὴν δηλαδὴ ἑνὸς τόννου φωσφορικοῦ ὀξέος ἀναμιγνύονται 500 κιλὰ φωσφόρου καὶ 500 κιλὰ θειϊκοῦ ὀξέος. Κατὰ ταῦτα ἐπειδὴ ἡ ἀξία τοῦ θειϊκοῦ ὀξέως (τοῦ μόνου παραγομένου ἐν τῷ τόπῳ) εἶναι σήμερον ἐν Εὐρώπῃ μία λίρα καὶ 18 σελλίνια κατὰ τόννον ἡ ἀξία τοῦ προστιθεμένου εἰς ἕκαστον ὑπερφωσφορικῶν λιπασμάτων (500 κιλὰ θειϊκὸν ὀξύ). Εἶναι δρ. 356.25. Τὸ παραγόμενον δηλαδὴ προϊὸν ἐπιτοπίως δι' ἕκαστον τόννον ὑπερφωσφορικοῦ (καὶ ὄχι συνθέτου λιπάσματος ἔχει ἀξίαν δραχ. 356.25 εὐνόητον ὅτι εἰς τὰ σύνθετα λιπάσματα ὅπου τὸ φωσφορικὸν ὀξὺ δὲν καταλαμβάνει παρὰ τὸ ἥμισυ τὸ πολὺ χωσφορικὸν ὀξὺ δὲν καταλαμβάνει παρὰ τὸ ἥμισυ τὸ πολὺ χώρον των, ἡ ἀξία τοῦ χρησιμοποιημένου θειϊκοῦ ὀξέως, δὲν φθάνει πέραν τῶν δραχμῶν 178 κατὰ τόννον. Ἡ συμβολὴ λοιπὸν τοῦ ἐγχωρίου θειϊκοῦ ὀξέως εἰς τὴν τιμὴν τῶν συνθέτων λιπασμάτων, πωλουμένου 2,500 περίπου δραχ. τὸν τόννον δὲν φθάνει πέραν τοῦ 7 ἕως 8 ο)ο τοῦ κόστους των. Κατὰ τὰ λοιπὰ 92 ο)ο τῆς ἀξίας τῶν πρώτων ὑλῶν ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία δὲν ἀσχολεῖται εἰς οὐδεμίαν παραγωγὴν ἢ ἐπεξεργασίαν ἀναμιγνύουσα ἁπλῶς καὶ συσκευάζουσα ταύτας ἐντὸς σάκκων. Ἐν τῇ οὐσίᾳ δηλαδὴ δὲν ἀσκεῖ παρὰ μόνον ἐμπορίαν λιπασμάτων. Καὶ ὅμως πρὸς προστασίαν τῆς ὄχι διομηχανικῆς ἀλλ' ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης τῶν λιπασμάτων προτείνεται ἤδη, νὰ θεσπισθῇ βαρύτατος δασμὸς εἰς πάντα ἄλλον ἐκτὸς ταύτης ἐπιχειροῦντα εἰσαγωγὴν λιπασμάτων, ἵνα μονοπωληθῶσιν ὅλαι αἱ ἀνάγκαι τοῦ γεωργικοῦ κόσμου εἰς τὴν πρώτην καὶ οὐσιωδεστέραν ταύτην ὕλην τῆς παραγωγῆς του. Καὶ τὸ ἐμπορικὸν πλέον τοῦτο μονοπώλιον θεσπίζεται χωρὶς οὐδόλως νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν οὔτε τὸ μέλλον τῆς γεωργικῆς ἀναπτύξεως τοῦ τόπου, οὔτε τοὐλάχιστον τὰ θεμιτὰ ὄρια κέρδους καὶ ὑποχρεώσεως τακτοποιήσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας ταύτης κατὰ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ τριπλασιάζωνται ἀδικαιολογήτως ὡς ἀπεδείξαμεν ἀνωτέρω αἱ τιμαί των πρὸς τοὺς γεωργοὺς παρεχομένων λιπασμάτων. Δὲν θέλομεν νὰ γνωρίζωμεν, ἐὰν τὸ λοιπὸν λιπασματεμπόριον παρέσχε ἢ εἶναι εἰς θέσιν νὰ παρέχῃ τὰ λιπάσματα εὐθηνότερον τῶν τιμῶν τῆς Ἑταιρίας λιπασμάτων. Διαπιστοῦμεν μόνον ὅτι εἶναι δυνατὸν μὲ μίαν καλῶς ὀργανωμένην εἰσαγωγὴν τῶν λιπασμάτων νὰ πωλοῦνται ταῦτα συμφώνως μὲ τὰς τιμὰς τῶν ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὸ ἥμισυ ἢ κατὰ τρίτον ἀκόμη τῶν ἐν Ἑλλάδι τιμῶν των.

Καὶ τὴν ἐκ τοῦ δυνατοῦ ὑποβασμοῦ τούτου ὠφέλειαν ὀφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν ὡς τὴν σπουδαιοτέραν γεωργικὴν καὶ ἐθνικὴν πολιτικήν, διὰ τῆς ὁποίας αὐτομάτως ἡ χώρα θὰ πολλαπλασιάζῃ τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν καὶ τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημά της. Ὡς πρὸς τὰς λεπτομερείας τοῦ Νομοσχεδίου δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ σημειώσωμεν, ὅτι, ἐνῷ αἱ τιμαὶ τῶν πρώτων ὑλῶν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους κατέπεσαν ἐν Εὐρώπῃ, τοῦ μὲν ἀζώτου «θειϊκὴ ἀμμωνία» ἀπὸ φρ. Βελγ. 150 τὰ 100 κιλὰ εἰς φραγκ. 110 ἤτοι κατὰ 26,66 ο)ο. Τοῦ δὲ φωσφορικοῦ ὀξέος ἀπὸ φραγκ. Βελγ. 3,20 κατὰ βαθμὸν εἰς φραγκ. 2,40 ἢ κατὰ 25 ο)ο καὶ τοῦ θειϊκοῦ καλίου ἀπὸ φράγκα γαλλικὰ 95 καὶ 50 τὰ 100 κιλὰ εἰς φραγκ. 63 ἤτοι κατὰ 23.30 ο)ο, ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας θεωρεῖ εὐεργετικὴν διὰ τὸν γεωργικὸν κόσμον τὴν συγκατάνευσιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας, ὅπως ἐναντι τοῦ θεσπιζομένου δι' αὐτὴν μονοπωλίου ὑποβιβάσῃ τὰς κατὰ τόννον τιμάς της ἀπὸ 100 ἕως 150 δραχμ. τὸν τόννον ἤτοι ἀπὸ 2 6 ο)ο, αὐτὴ ἡ ἐμπαικτικὴ ἐλάττωσις μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι γίνεται βάσει τῆς ἐν Εὐρώπῃ ἐλλαττώσεως τῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὑλῶν μᾶς πείθει ἐπαρκῶς περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἡ διάταξις περὶ αὐξομειώσεων εἰς τὸ μέλλον τῶν τιμῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας συμφώνως πρὸς τὰς τιμὰς τῶν ἐν Εὐρώπῃ πρώτων ὑλῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἔχετε καὶ ἐδῶ ἐσφαλμένας πληροφορίας, θὰ σᾶς δώσω ἐγὼ τὰς ἐπισήμους πληροφορίας καὶ ντοκουμέντα.

Α. Μπακάλμπασης. Μία ἀκόμη τελευταία παρατήρησις.

Ἐπὶ τῆς διατυμπανιζομένης ἱκανότητος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας ὅπως συναγωνίζεται μὲ τὰ λιπάσματά της εἰς τὰς ξένας ἀγορὰς καὶ δὴ τῆς Αἰγύπτου. Ἐπὶ 327 χιλιάδων 863 τόννων λιπασμάτων τὰ ὁποῖα εἰσήχθησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἡ Ἑλλὰς ἀντιπροσωπεύεται μὲ 11.762 τόννους ὑπερφωσφορικὰ καὶ ὄχι σύνθετα λιπάσματα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἦτο βεβαίως δυνατὸν νὰ ἀνταγωνισθῇ τὰς ἄλλας χώρας διὰ τοῦτο προτείνομεν τὴν ἀπόρριψιν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ κ. **Γ. Βασιλειάδης** λέγει, ὅτι τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι δυνατὸν νὰ καταφανῶσι μόνον διὰ τῆς ὑποτιμήσεως τῶν τιμῶν τῶν λιπασμάτων, ἂν ἡ Κρατικὴ ὑπηρεσία παρακολουθῇ τὰς τιμὰς τῶν πρώτων ὑλῶν τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ καθορίζῃ τιμὰς λιπασμάτων κατωτέρας τῶν λιπασμάτων τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἔχει καλῶς τὸ Νομοσχέδιον, ἀλλὰ παρουσιάζει μίαν ἔλλειψιν, ὅτι δὲν προνοεῖ περὶ κρατικοῦ ἐλέγχου διὰ τὴν καλὴν παρασκευὴν λιπασμάτων.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν τίθεται ὑπὸ συζήτησιν ἀπὸ κανένα καλῆς πίστεως συζητητὴν ἡ ποιότης τῶν λιπασμάτων τῆς ἑταιρίας, ἡ ποιότης εἶναι ἀρίστη.

Γ. Βασιλειάδης. Ἔχω πληροφορίας ὅτι ἔχουν εἰσαχθῇ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ λιπάσματα νοθευμένα, ὡς ἐκ τούτου δὲ ὑπέστησαν μεγάλας ζημίας οἱ γεωργοί.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἄλλο ζήτημα αὐτό, τῆς ἑταιρίας ὅμως οὐδέποτε εὑρέθησαν νοθευμένα.

Ι. Παπαδάκης. Εἰς τὴν ἰδικήν μας περιφέρειαν ἐγένετο εὐρυτάτη χρῆσις λιπασμάτων τῆς ἑταιρίας, ἀλλὰ κατὰ τὰς γενομένας παρατηρήσεις τὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς χρήσεως αὐτῶν δὲν ἦσαν καλά.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων ὅτι δὲν ἦσαν καλά, ὁ τύπος τὸν ὁποῖον μετεχειρίσθητε δὲν θὰ ἦτο καλός.

Γ. Βασιλειάδης. Τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὸ παρελθὸν ἦσαν καλὰ τὰ λιπάσματα τῆς ἑταιρίας, δὲν μὲ ἐξασφαλίζει διὰ τὸ μέλλον, διότι ἕως τώρα εἰσήγοντο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἡ ἑταιρία συναγωνιζομένη αὐτὰ προσεπάθησε νὰ εἶναι καλύτερα τὰ ἰδικά της.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ἦσαν ἀπολύτως καλύτερα.

Γ. Βασιλειάδης. Ἀλλὰ τώρα θὰ ἔχωμεν μονοπώλιον.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Θὰ ἔχωμεν τὴν ἑταιρίαν ὑπὸ τὸν ἔλεγχόν μας. Ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ πῶ, ὅτι ἡ ἑταιρία αὕτη δὲν διευθύνεται ἀπὸ φίλους μου, ὅτι αὕτη ἔχει εὐρυτάτην ἀντίληψιν τῆς θέσεως μιᾶς μεγάλης βιομηχανίας.

Γ. Βασιλειάδης. Εἶναι συμφέροντα μεγάλα, Κύριε Πρόεδρε,

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἔχω καθῆκον νὰ πῶ, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς ἑταιρίας μοῦ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην. Διὰ τὸν ἔλεγχον ὑπάρχει ὁ παλαιὸς νόμος.

Γ. Βασιλειάδης. Πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια καὶ διὰ τὴν διάθεσιν τῶν λιπασμάτων, νὰ μὴ καταδυναστεύηται ὁ κόσμος κατὰ τὴν παροχήν, νὰ γίνουν περισσότερα πράγματα.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Ἔχει συμφέρον ἡ ἑταιρία νὰ κάμῃ αὐτό.

Ὁ κ. **Κ. Ζωγράφος** λέγει ὅτι βεβαίως ἡ Κυβέρνησις ἀσχοληθεῖσα μὲ τὸ ζήτημα τῆς βοηθείας τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας ἐπισύρει τὴν εὐγνωμοσύνην ὅλων, φοβεῖται ὅμως ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ ἑταιρία δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ συναγωνισθῇ τὰς ξένας ἑταιρίας, ποὺ ἀπετέλεσαν τράστ καὶ τῆς ἐπρότειναν νὰ λάβῃ μέρος.....

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἠρνήθη νὰ λάβῃ μέρος, αὐτὸ θὰ πῇ ὅτι ἠμπορεῖ νὰ συναγωνισθῇ.

Κ. Ζωγράφος. Δὲν ἔχομεν πρώτας ὕλας. Τὸ ἐξωτερικὸν τράστ συνεστήθη διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ συμφέροντά του κατὰ συνέπειαν, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς θεωρῇ ἐπαρκεστάτας τὰς δυνάμεις της διὰ νὰ συναγωνισθῇ, θὰ εἶναι εὐτύχημα ἀλλ'

ἐγὼ δὲν πιστεύω. Διότι τὸ τράστ θὰ ἔχῃ τὰ μέσα νὰ ὁρίσῃ ὁποιαν τιμὴν θέλει.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός) Ἡμεῖς προστατεύομεν τὴν ἑταιρίαν διὰ τοῦ δασμοῦ, τὸ πολὺ νὰ ζημιωθῇ ἡ ἑταιρία καὶ νὰ μᾶς πῇ ἀλλάξετε τὸν Νόμον, ἀλλὰ δὲν φοβούμεθα ὅτι θὰ πωλήσῃ ἀκριβώτερα Ἐπέρχεται διὰ τοῦ Ν)δίου ἐπιβάρυνσις 1000—1200 δραχμὰς κατὰ τόννον εἰς τὰ ξένα λιπάσματα, ἐὰν μὲ αὐτὸ δὲν ἀποκλεισθοῦν, μποροῦμεν τὸ 80 ο)ο νὰ τὸ κάμωμεν 90 ο)ο Ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρία θὰ πωλῇ μὲ ταρίφαν.

Κ. Ζωγράφος. Ἐπὶ τῇ βάσει ποίας τιμῆς;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Τῶν ξένων τιμῶν ἀλλὰ ἐὰν αἱ τιμαὶ τῶν πρώτων ὑλῶν ἀνέβουν ἢ κατέβουν ἀναλόγως θὰ αὐξηθῇ ἢ θὰ ἐλαττωθῇ ἡ τιμὴ τῶν λιπασμάτων. Τὰ γενικὰ ἔξοδα τῆς ἑταιρίας δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν.

Κ. Ζωγράφος. Ἐγὼ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ὁρισθῇ διὰ τὴν ἑταιρίαν ἕνα κέρδος, πέραν τοῦ ὁποίου νὰ μὴ δύναται νὰ ἀνέλθῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Διὰ νὰ βροῦμε τὶ κέρδος πρέπει νὰ ὁρίσωμεν, πρέπει νὰ ἐπέμβωμεν εἰς τὰ γενικά της ἔξοδα.

Ὁ κ. ***Κ. Ζωγράφος*** καταλήγων ἐπιλέγει νὰ ὁρισθῇ ὅριον κέρδους.

Ι. Ράλλης. Βεβαίως οὐδεμία ἀντίρρησις ὑπάρχει ὅτι αἱ βιώσιμοι βιομηχανίαι πρέπει νὰ προστατεύωνται. Ἀλλὰ τοῦτο ἐφ' ὅσον δὲν θίγεται ἄλλος παραγωγικὸς κλάδος ὡς ἡ γεωργία. Τὸ Ν)διον ὡς διατυποῦται ἔχει κενὰ τινά, διότι λέγει ὅτι θὰ ἐπέλθῃ ἡ μείωσις τιμῶν τῶν λιπασμάτων ἀλλὰ τοῦτο εἶναι περίεργον, διότι ἕως σήμερον εἴχομεν μικροτέραν τιμήν, ἀλλὰ ὠφέλετο τοῦτο εἰς τὸν ἐλεύθερον συναγωνισμόν ἐνῷ αὔριον θὰ ἔχωμεν μονοπώλιον. Ἐκτὸς τούτου δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πιθανὴ ἵδρυσις εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τράστ πρώτων ὑλῶν.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αἱ πρῶται ὕλαι δὲν ἠμποροῦν νὰ μποῦν εἰς τὸ τράστ.

Ι. Ράλλης. Εἶναι αὐθαίρετος γνώμη αὐτή.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Καὶ ἂν δὲν ἐγίνετο τὸ Ν)διον καὶ ἐγίνετο τράστ;

Ι. Ράλλης Θὰ εἴχαμε τὸν ἐλεύθερον συναγωνισμόν. Θεωρῶ ὅτι καιρίως διὰ τοῦ Νομοσχεδίου παραβλάπτονται τὰ συμφέροντα τῆς γεωργίας τιθέμενα εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἑταιρίας καὶ δι' αὐτὸ θὰ καταψηφίσω τὸ Νομοσχέδιον.

Ε. Βενιζέλος (Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου). Κύριοι Βουλευταί, καὶ τὸ σημερινὸν Νομοσχέδιον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποστηρίζω ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἐγὼ προσωπικῶς, διότι καὶ τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν ἰδικήν μου πρωτοβουλίαν. Εἶναι δὲ τὸ ἀντίστοιχον ταῖρι τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἐψηφίσαμεν προχθές, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου προστατεύομεν τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν διὰ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἱνστιτούτου τοῦ βάμβακος, ἡ ὁποία ἵδρυσις εἶχεν ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα ἢ μᾶλλον προϋπόθεσιν καὶ τὴν αὔξησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ. Εἰς τὴν περίστασιν τοῦ Νομοσχεδίου ἐκείνου ἡ προστασία μας ἀπηυθύνετο πρὸς τὴν γεωργίαν καὶ ἐζητήσαμεν ἀπὸ τὴν βιομηχανίαν τῆς κλωστοϋφαντουργίας, καίτοι διατελοῦσαν σήμερον ἀληθῶς ὑπὸ κρίσιν, νὰ δεχθῇ ἄνευ διαμαρτυρίας τὸ πρόσθετον αὐτὸ βάρος, ἀφοῦ ἡ προστασία ἡ ἐποία τῆς παρέχεται διὰ τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε νὰ μὴ αἴρεται διὰ τοῦ προσθέτου αὐτοῦ βάρους 2 ο)ο περίπου τὸ ὁποῖον τῆς ἐπεβάλλομεν. Σήμερον κύριοι διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν τῆς Βουλῆς Νομοσχεδίου ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ νὰ προστατεύσῃ ὄχι πλέον τὴν γεωργίαν, ἀλλὰ τὴν βιομηχανίαν, μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας βιομηχανίας καὶ τὰς σπουδαιοτέρας, τὰς ὁποίας ἔχομεν εἰς τὴν χώραν μας. Φρονεῖ δὲ ὅτι θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς τὴν προστασίαν αὐτὴν καὶ ἂν ἀκόμη ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Γεωργίαν νὰ ἀνεχθῇ μικράν τινα θυσίαν χάριν τῆς ἀλληλεγγύης ὅλων τῶν κλάδων τῆς παραγωγῆς. Εὐτυχῶς εὑρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον σᾶς ὑποβάλλει νὰ ἐπιτύχῃ καὶ τὴν ἀποτελεσματικὴν προστασίαν τοῦ σπουδαίου τούτου κλάδου τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ μὴ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν γεωργίαν θυσίας ἀλλὰ τουναντίον νὰ παράσχῃ καὶ εἰς τὴν γεωργίαν ἀνακούφισιν τινα, διότι διὰ τῆς ρυθμίσεως τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ἐνῷ παρέχεται πλήρης προστασία τῆς βιομηχανίας, ἐπιτυγχάνεται συγχρόνως καὶ ἡ ἐλάττωσις τῶν συμφερόντων τιμῶν. Αἱ ἀντιρρήσεις αἱ ὁποῖαι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ποὺ ἐγνώσθη ἡ ὑποβολὴ τοῦ Νομοσχεδίου διετυπώθησαν κατ' αὐτοῦ εἶναι αἱ ἑξῆς περίπου: Ὅτι αἱ Ἑλληνικαὶ βιομηχανίαι παράγουν (ἀναγινώσκει)..... Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε κύριοι Βουλευταὶ νὰ ἀπαντήσω εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ σημεῖα ἀναγινώσκων πρὸς ὑμᾶς ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κ. Καραμάνου. Τοιουτοτρόπως θὰ ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὑπευθύνους πληροφορίας καὶ ὄχι προερχομένας ἀπὸ ἀνεπισήμους πηγὰς καὶ μάλιστα συνήθως τῶν ἐνδιαφερομένων. Καὶ ἐγὼ ἤκουσα τὰ παράπονα τῶν ἐμπόρων καὶ τοὺς ἤκουσα μετὰ προσοχῆς καὶ μάλιστα τοὺς εἶπον ὅτι αἱ λεπτομέρειαι, τὰς ὁποίας μοῦ δίδετε, εἶναι ἀνεπίσημοι καὶ προέρχονται ἐκ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἀξίζουν ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰς ἐπισήμους ποὺ ἔχω.

Γ. Σακαλῆς. Διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανίζονται αὐταὶ αἱ τιμαί;

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Πρώτην φοράν.

Κ. Βουδούρης. Δὲν ἐπώλουν δηλ. ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τιμοκαταλόγου;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Σᾶς εἶπα ὅτι προχθὲς ἐδημοσίευσαν εἰς τὴν «Ἑστίαν» ὅτι κατεβάζουν τὰς τιμάς.

Ν. Τζερμιᾶς. Αὐτὸς εἶναι ὁ τιμοκατάλογος. (δίδει ἕνα τιμοκατάλογον).

Γ. Σακκαλῆς. Τὸ γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια ἔχουν παράσχει πληροφορίας;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Αὐτὰ θὰ ἀκούσουν τοὺς ἀγροτοπατέρας καὶ θὰ ποῦν ὅτι ὁ Βενιζέλος εἶναι ὄργανον τῶν κεφαλαιοκρατῶν. Συνεχίζων ἀναγινώσκει τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Καραμάνου, ὅστις λέγει ὅτι ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν γεωργικὴν προμηθευτικὴν ἕνωσιν τοῦ ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν ἡ τιμὴ τοῦ ὑποφωσφορικοῦ λιπάσματος, διότι ὑπολογιζομένων τοῦ κόστους καὶ τῶν ἐξόδων καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ προσφερομένη τιμὴ εἶναι κατωτέρα τῆς τρεχούσης ἐν Βελγίῳ τιμῆς, καὶ ὅτι συνεπῶς εἶναι τιμὴ πολέμου, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐξάγεται πόσον ἦτο ἐπιβεβλημένον τὸ μέτρον τῆς προστασίας τῆς βιομηχανίας μας ἀπὸ ἀθεμίτους ἐπιθέσεις.

Ὡς πρὸς τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι τὰ προϊόντα τῆς βιομηχανίας μας εἶνε κατώτερα, ἡ ἔκθεσις λέγει ὅτι μόνον ἄνθρωποι ἀμαθεῖς δύνανται νὰ ὁμιλοῦν περὶ καλῶν ἢ κακῶν λιπασμάτων καὶ ὅτι μόνον περὶ νοθείας δύναται νὰ γίνῃ λόγος. Ἀλλὰ τοιαύτη νοθεία ἐν τῇ ἑλληνικῇ βιομηχανίᾳ ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν λιπασμάτων δὲν ἐσημειώθη, δεδομένου ὅτι ἡ ἑλληνικὴ βιομηχανία οὐδέποτε μέχρι σήμερον ἐχρησιμοποίησε χλωριοῦχον κάλι, ὅπερ εἶνε εὐθηνότερον, ἵνα μὴ ἐπιφέρῃ βλάβην εἰς πολυτίμους καλλιεργείας τῆς χώρας, καπνὸν καὶ κηπευρικά Ἡ ἔκθεσις συνεχίζει βεβαιοῦ ὅτι τὸ προϊὸν αὐτὸ εἰσήχθη καὶ πωλεῖται ἀπὸ τοὺς ξένους εἰσαγωγεῖς καὶ ὅτι ὡς πρὸς τὴν νοθείαν μόνον ἐπὶ ξένων λιπασμάτων παρετηρήθη αὔτη.

Ι. Περδικογιάννης. Διατί δὲν κατηγγέλθησαν οἱ νοθευταί;

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Νὰ μοῦ κάμετε μίαν ἐρώτησιν καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσω αὔριον. Η ἔκθεσις τοῦ κ. Καραμάνου ἀναφέρεται εἰς ἔγγραφον τοῦ χημείου πρὸς τὸν ὑποτελώνην Μαράθου, ὅπου γενομένου εἰς Πύλον πρωτοκόλλου παραλαβῆς καὶ ἐλέγχου λιπασμάτων «Ἀμμοφῶς» βεβαιοῦται παράλειψις ὡρισμένων διατυπώσεων, διότι τὸ ληφθὲν δεῖγμα εἶχε συστατικὰ πολὺ ὀλιγώτερα τῶν ἀπαιτουμένων καὶ ἐκλήθη καὶ ὁ ὑποτελώνης εἰς ἀπολογίαν. Ὡς πρὸς τὴν 4ην ἀντίρρησιν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀλλαχοῦ προστασία ὑπὲρ τῶν λιπασμάτων, ἡ ἔκθεσις λέγει ὅτι ὑπάρχει τοιαύτη ἐν Ἰταλίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Γιουκοσλαβίᾳ, Πολωνίᾳ καὶ Ρουμανίᾳ. Ὅτι ἐκτὸς τούτου εἰς εἰδικὸν γερμανικὸν περιοδικὸν τῆς 15 Ἰουνίου δημοσιεύεται, ὅτι ἐλήφθησαν μέτρα ὑπὸ τῆς Γαλλίας πρὸς προστασίαν τῶν ἐγχωρίων λιπασμάτων καὶ ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀπέκλεισεν ἐντελῶς τὴν εἰσαγωγὴν ἀζώτου, ὅτι ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ ἀντίστοιχον προστασίαν διὰ τὰ ἐγχώρια προϊόντα καὶ ὅτι ἐξουσιοδοτήθη ἡ Κυβέρνησις νὰ λάβῃ ἐξαιρετικὰ μέτρα προστατευτικὰ εἴτε διὰ δασμῶν εἴτε διὰ μονοπωλίων. Κανείς, προσθέτει ἡ ἔκθεσις, δὲν θὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν βιομηχανίαν της, ἥτις δὲν καλύπτει τὰς ἀνάγκας της καὶ ὅμως ὁ φόβος ὅπως μὴ θιγῇ, ὡδήγησε τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκδώσῃ τῇ 5 Μαΐου Διάταγμα ,διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ λιπασμάτων μόνον κατόπιν ἀδειῶν

Ὡς πρὸς τὴν ὅλην ἀντίρρησιν ὅτι θὰ ζημιωθοῦν οἱ γεωργοί ἡ ἔκθεσις λέγει ὅτι ὁ συλλογισμὸς αὐτὸς δὲν δύναται κανεὶς νὰ ἐννοήσῃ ποῦ στηρίζεται, διότι τὰ προκείμενα γεγονότα δὲν δικαιολογοῦν αὐτὸν τὸν ἰσχυρισμόν, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀτελείας δὲν ἐσημειώθη μείωσις καὶ ὅτι ἀντιθέτως ἡ ἀτέλεια ἐπέφερεν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσαγωγέων, μείωσιν τῆς δυνατότητος τοῦ ἐλέγχου, ἀναρχίαν τῆς ἀγορᾶς διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν τύπων καὶ δι' αὐτῶν τὸν πειθαναγκασμὸν τῶν παραγωγῶν νὰ πληρώνουν ἀκριβώτερα. Μὲ τὸ νομοσχέδιον ἤδη αἱ τιμαὶ μειοῦνται, τὸ δὲ Κράτος γίνεται πραγματικῶς ρυθμιστὴς τῆς ἀγορᾶς, ἔχει ὅλην τὴν εὐχέρειαν τοῦ ἐλέγχου, διότι ἔχει ἀπέναντί του ἕνα ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος ἔχει συνδεδεμένην τὴν τύχην του μὲ τὴν γεωργίαν. Δὲν ἀποκλείεται τὸ ἐνδεχόμενον νὰ σημειωθοῦν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ξένων λιπασμάτων τιμαὶ κατώτεραι, ἀλλὰ αὐταὶ θὰ εἶνε τιμαὶ πολέμου.

Ὁ κ. βουλευτὴς Ἀττικῆς μᾶς εἶπεν ὅτι καταργοῦμεν τὸν ἐλεύθερον συναγωνισμὸν καὶ οὐσιαστικῶς ἐξασφαλίζομεν μονοπώλιον τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς καὶ ἐρωτᾷ πῶς θὰ μὲ πείσῃ ὅτι θὰ πέσουν αἱ τιμαί; Ἀπέναντι ὅμως τῶν πραγμάτων ποὺ εἶναι αἱ διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου δὲν δύναται νὰ χωρήσουν αἱ θεωρίαι. Δὲν παραιτοῦμεν ἀπροστάτευτον τὴν γεωργίαν, ἀξιοῦμεν καὶ ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν, ἐὰν δὲ ἐπέλθουν καὶ μεταβολαὶ τῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὑλῶν θὰ γίνωνται αἱ μεταβολαὶ καὶ πρὸς τὰ ἄνω καὶ πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐπειδὴ θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἰσχυρισμὸς περὶ ἀποθεμάτων λέγομεν ὅτι αὐτομάτως ἐφαρμόζονται αἱ τιμαὶ ἀνεξαρτήτως τῶν ἀποθεμάτων. Ἀπολείπεται ἤδη ἡ ἀντίρρησις ὅτι ἡ ἑταιρία λιπασμάτων δὲν εἶναι ἐθνικὴ βιομηχανία διότι δῆθεν μόνον 15 ο)ο χρησιμοποιεῖ ἐγχωρίους ὕλας καὶ ὅτι τὰ ὑπόλοιπα ἔρχονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἡ ἔκθεσις εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον λέγει ὅτι μόνον ἡ ἄγνοια ἐπιτρέπει τοιαύτας κολοσσιαίας, ἀνακριβείας διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ βιομηχανία τῶν φωσφορικῶν στηρίζεται ἐπὶ τοῦ θειϊκοῦ ὀξέος ὅπερ ἔχει ὡς πρώτην ὕλην τὸν πυρίτην,ὅστις εἶναι ἐθνικὸν προϊὸν καὶ ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ καυχᾶται ὅτι ἔχει τοὺς καλυτέρους πυρίτας τῆς Μεσογείου καὶ ἐξάγει μάλιστα καὶ χιλιάδας τόννων. Εἰς τόννος ὑπερφωσφορικοῦ λιπάσματος ἀξίας 1000 δραχ. περιέχει 626 κιλὰ φωσφορίτην εἰσαγόμενον ἐξ Ἀφρικῆς καὶ ἀξίας 210 δραχ. Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας ἤτοι περίπου 800 δραχ. ἤτοι 80 ο)ο ἀντιπροσωπεύει Ἑλληνικὴν πρώτην ὕλην- καὶ Ἑλληνικὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ μόνον περίεργον εἶναι, ὅτι τὸ νομοσχέδιον προέρχεται ἀπὸ τὴν γεωργίαν ἐνῷ εἶναι προστατευτικὸν τῆς βιομηχανίας. Τώρα μᾶς λέγουν ὅτι τὸ ἄσβεστον καὶ τὸ κάλι ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ τὰ φωσφοροῦχα ποὺ παράγομεν εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἐθνικὴ βιομηχανία, διότι ἔχει ὡς βάσιν τὸν πυρίτην. Νομίζω συνεχίζει ὅτι δὲν θὰ παραμείνῃ εἰς κανένα ἐξ ὑμῶν ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία, ὅτι ψηφίζοντες τὸ νομοσχέδιον θέτομεν ἕνα νέον λίθον εἰς τὴν γεωργικὴν πολιτικήν, ἣν ἐκ συμφώνου ὅλοι ἐθεμελιώσαμεν, ὅτι προστατεύομεν τὴν γεωργίαν καὶ ὅτι δὲν θυσιάζομέν τι εἰς βάρος της, διότι ἀποβλέπομεν νὰ τῆς παράσχωμεν λιπάσματα καὶ ἀνόθευτα καὶ κατάλληλα. Ὅταν, συνεχίζει, ἀπεφάσισα νὰ ὑποβάλω τὸ νομοσχέδιον, ἐγνώριζα ὅτι θὰ ἐγενόμην ἀντικείμενον ἐπιθέσεων, αἵτινες εὐτυχῶς δὲν ἠκούσθησαν ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ, διότι ἐνταῦθα ἡ συζήτησις ἐγένετο ἀντικειμενική. Ἔξω ὅμως τοῦ περιβόλου τούτου ἡ ἐπίθεσις ἦτο δριμεῖα, δριμυτέρα δὲ ἐκ μέρους τῶν ἀγροτοπατέρων. Τὸ ἐμπόριον δεβαίως εἶναι μία πηγὴ πλούτου ἀλλ' οἱ ἀγροτοπατέρες κατώρθωσαν νὰ πείσουν τοὺς ἀφελεῖς προστατευομένους των ὅτι ὁ μεγαλύτερος των ἐχθρὸς εἶναι ὁ ἔμπορος. Ἐνῷ τώρα ποὺ διανύομεν τὴν καπνικὴν κρίσιν ἀπὸ τὰς ἀπόψεις τῶν ἁρμοδίων, ἐπείσθημεν ὅλοι ὅτι ἡ κρίσις ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι κατεστράφη τὸ ἐμπόριον. Οἱ ἀγροτοπατέρες ὅμως θέλουν νὰ πείσουν τὸν ἀγροτικὸν κόσμον, ὅτι ὅταν φύγουν οἱ ἔμποροι καὶ κάμουν αὐτοὶ τὸ ἐμπόριον μὲ ὀργανισμοὺς τῶν ὁποίων τὰ σπασμένα θὰ πληρώνῃ τὸ κράτος, θὰ ἀνατείλουν χρυσαῖ ἡμέραι διὰ τοὺς γεωργούς. Εἰς αὐτὴν ὅμως τὴν περίπτωσιν οἱ ἀγροτοπατέρες συνεμάχησαν μὲ τὸ ἐμπόριον, τὸ ὁποῖον δὲν θέλουν νὰ τὸ βγάλουν ἀπὸ τὸ μέσον καὶ παραπονοῦνται. Βεβαίως τὸ παρασιτικὸν ἐμπόριον εἶναι ἐπιβλαβές, ἀλλὰ τὸ ἀναγκαῖον ἐμπόριον εἶναι ἀπὸ τοὺς καλυτέρους ὑπηρέτας τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς καταναλώσεως.

Μὲ τὸ νομοσχέδιον κόπτομεν τὸ ἐμπόριον αὐτό, ὅπερ ἀντιπροσωπεύει μίαν ἀξίαν 30 ἑκατομ. δραχ. ἐτησίως, ἀλλὰ ζητοῦμεν ἀπὸ αὐτοὺς νὰ ὑποστοῦν τὴν ζημίαν αὐτήν, διότι τὸ ἐμπόριον ἔχει δύναμιν ἀναπροσαρμογῆς. Δὲν θὰ πάθῃ τίποτε τὸ ἐμπόριον, ἐνῷ πρόκειται νὰ βοηθήσωμεν τὴν παραγωγήν μας, τὴν γεωργίαν μ.ας καὶ τὴν βιομηχανίαν μας. Θὰ προσθέσω καὶ διὰ τὴν βιομηχανίαν περὶ ἧς πρόκειται καὶ τὸ γεγονὸς ὅπερ εἶναι τιμητικὸν δι' αὐτήν. Εἶναι ἡ μόνη ἥτις ἱδρυθεῖσα δὲν ἐζήτησε προστασίαν. Ἀπὸ τὸ 1909 μέχρι τῆς δικτατορίας δὲν ἔτυχε οὐδεμιᾶς τοιαύτης. Καὶ ὅταν ἤλθα καὶ ἐγὼ κυβερνήτης καὶ μοῦ εἶπαν περὶ τῆς προστασίας αὐτῆς ποὺ ἐδόθη, εἶχα κάποιον δισταγμόν. Ἔκτοτε μεταγενέστεραι μελέται καὶ ἀποδεδειγμένα δεδομένα μὲ ἔπεισαν ὅτι θὰ ἦτο ἔγκλημα ἀφοῦ ἠδυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν τὴν βιομηχανίαν αὐτὴν ἱκανὴν καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ διὰ τὴν ἐξαγωγήν, μὲ ἔπεισαν, λέγω, ὅτι θὰ ἦτο ἔγκλημα νὰ μὴ τὴν βοηθήσωμεν διὰ τῆς ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς ξένων λιπασμάτων, βοηθοῦντες συγχρόνως καὶ τὴν γεωργίαν, ὥστε νὰ ἀγοράζῃ καὶ εὐθηνότερα καὶ ἀνόθευτα λιπάσματα.

Κύριοι βουλευταί, ὅταν ἀπεφάσισα νὰ εἰσηγηθῶ τὰ νομοσχέδια βάμβακος καὶ λιπασμάτων, ἐγνώριζα ποίας ἀντιρρήσεις θὰ ἐπροκάλουν, ἀλλὰ θὰ κατεπρόδιδα τὴν ἐμπιστοσύνην τὴν ὁποίαν μοῦ παρέσχεν ὁ ἑλληνικὸς λαός, θὰ τὴν κατεπρόδιδα λέγω, ἂν ἀπέβλεπον εἰς τὰς διαδολὰς καὶ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου καὶ δὲν προέβαινα εἰς τὴν ὑποβολὴν τῶν νομοσχεδίων αὐτῶν. Διότι δὲν νομίζω ὅτι ἡ δουλειά μου εἶναι πῶς νὰ ἐξασφαλίσω τὰς ἐκλογάς. Τὴν δουλειά μου τὴν κρίνω ὅτι εἶναι ἐντελῶς ἄλλη. Ἡ δουλειά μου εἶναι νὰ συμπληρώσω ὅσον δύναμαι πληρέστερον τὸ πρόγραμμά μου, τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη καὶ ὅταν ἀκόμη γνωρίζω ὅτι ὡρισμένα μέτρα τὰ ὁποῖα εἰσηγοῦμαι, τὰ ὁποῖα λαμβάνω, μὲ καθιστοῦν ἀντιδημοτικὸν καὶ ὅταν ἀκόμη ξέρω ὅτι ἔχω νὰ ζημιωθῶ πολὺ πολιτικῶς ἀπὸ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα εἰσηγοῦμαι, ὅτι ἐπὶ στιγμὴν διστάζω νὰ τὰ εἰσηγηθῶ. Δὲν θέλω νὰ ἰσχυρισθῶ, ὅτι ἔχω καὶ ἕνα αἴσθημα ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως, ὅταν βλέπω ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθήκοντός μου θὰ μὲ ἐκθέσῃ εἰς ἀντιδημοτικότητα, δὲν θέλω νὰ τὸ εἴπω, ἀλλὰ φοβοῦμαι ὅτι μοῦ συμβαίνει ἴσως κάτι τέτοιο εἰς τὴν ψυχήν μου χωρὶς νὰ τὸ ὁμολογῶ.

Ἀλλὰ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, κύριοι βουλευταί, τὸ ἔργον μου καθίσταται εὐκολώτερον ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι τῆς ἑταιρίας αὐτῆς τῶν λιπασμάτων προΐστανται ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ὄχι εἰς τὴν παράταξιν τὴν ἰδικήν μου. Ἀπὸ μακροτάτων χρόνων εἶναι ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεῖς τῆς δεξιᾶς παρατάξεως. Αὐτὸ δὲν ἀποκρύπτω νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν καθιστᾷ τὴν ἐνέργειάν μου πολὺ

εὐκολωτέραν καὶ ἑπομένως μοῦ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ σᾶς ζητήσω ὀλιγώτερον νὰ ἐκτιμήσητε αὐτὴν τὴν χειρονομίαν, τὴν ὁποίαν ἔκαμα, διότι θὰ ἦτο ἡ θέσις μου δυσκολωτέρα ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ φίλων μου. Δὲν λέγω ὅτι δὲν θὰ ἐλάμβανον τὰ ἴδια μέτρα καὶ δι' ἐκείνους. Θὰ ἦτο βλασφημία αὐτό. Ἀλλὰ λέγω, ὅτι τότε θὰ ἐδικαιούμην νὰ ἀξιῶ νὰ ἐκτιμᾶτε τὴν ἐνέργειάν μου περισσότερον, παρὰ τώρα ὅπου καλύπτομαι ἀπὸ κάθε βέλος διαβολῆς. Ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἀγωνίζομαι διὰ νὰ ἐνισχύσω μίαν βιομηχανίαν τῆς ὁποίας προϊστανται ἄνδρες ἀνήκοντες εἰς ἀντίθετον παράταξιν, ἀλλὰ πρὸς οὓς στρέφεται ἀμέριστος ἡ ἐκτίμησίς μου καὶ ὁ σεβασμός μου. Διότι κυρίως ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ κ. Νικόλαος Κανελλόπουλος ἔχει ἀφιερώσει ὅλον του τὸν βίον εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ μεγάλας βιομηχανίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Παλαίει κατὰ δυσκολιῶν μεγάλων, ἀλλ' ἀγωνίζεται ὄχι ὡς ἕνας κοινὸς ἐπιχειρηματίας, ἀλλ' ὡς εἷς ἐμπνευσμένος ἀπόστολος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀδιαφορεῖ βέβαια διὰ τὸ κέρδος, τὸ ὁποῖον θὰ τοῦ δώσῃ, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν βαθεῖαν πεποίθησίν μου ἀποβλέπει εἰς πολὺ ὑψηλότερα ἰδανικά, ἀνάλογα πρὸς ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα ἀγωνιζόμεθα καὶ ἡμεῖς οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι θυσιάζομεν καὶ τὴν ὑγείαν μας καὶ πολλάκις καὶ τὴν ζωήν μας, διότι ἔχομεν τὴν ἱκανοποίησιν, ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν ἕνα γενικώτερον συμφέρον. (Χειροκροτήματα).

Τώρα παρακαλῶ ὅπως τὸ νομοσχέδιον γίνῃ δεκτὸν μὲ τὰς ἐξῆς τροπολογίας.

Δέχομαι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ νὰ συμμετέχῃ καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς γεωργίας, αἱ αὐξομειώσεις τῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὑλῶν θὰ ἐφαρμόζωνται ἀνεξαρτήτως τῶν ἀποθεμάτων καὶ ὅτι ὁ ἔλεγχος θὰ κανονισθῇ διὰ διατάγματος, ὅτι ἡ αὐξομείωσις ἤτις θὰ ἐπέρχεται διὰ μεταβολὰς τῶν τιμῶν τῶν συστατικῶν στοιχείων θὰ γίνεται μὲ τὰς σημερινὰς τιμάς. Δὲν θὰ μπένομεν ἡμεῖς εἰς τὴν ἑταιρίαν νὰ ῥωτοῦμε τί κάνει. ἀλλὰ θὰ πέρνωμεν ὡς βάσιν τὰς σημερινὰς τιμάς, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἀνώτεραι τῶν ξένων. Μὲ τὰς τροποποιήσεις αὐτάς, ἐπιλέγει, θὰ παρακαλέσω τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον μὲ τὴν βεβαίωσιν ὅτι κάμνομεν ἓν μέγα βῆμα καὶ ὑπὲρ τῆς γεωργίας καὶ ὑπὲρ τῆς βιομηχανίας. (χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Ἡ συζήτησις ἔληξε. Ὑπάρχει πρότασις περὶ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ὅπως τὸ νομοσχέδιον ἀναβληθῇ διὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον.

Ὁ κ. ***Ι. Περδικογιάννης.*** Ἐρωτᾷ τί θὰ γίνουν τὰ ἀποθέματα τῶν εἰσαγωγέων ξένων λιπασμάτων;

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς πῶ τίποτε περὶ αὐτοῦ.

Ι. Περδικογιάννης. Δηλοῖ ὅτι ἀποσύρει τὴν ὑπογραφήν του ἀπὸ τὴν πρότασιν περὶ ψηφοφορίας.

Μεθ' ὃ καλοῦνται ὡς ψηφολέκται οἱ κ. κ. ***Ν. Τζερμιᾶς*** καὶ ***Ε. Μαλαμίδας.*** καὶ ἐνεργεῖται ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως. Περατωθείσης ταύτης καὶ γενομένης διαλογῆς προέκυψε τὸ ἑξῆς ἀποτέλεσμα.

Ἐψηφοφόρησαν ἐν ὅλῳ 95, ἐξ ὧν 22 ὑπὲρ τῆς προτάσεως τῆς ἀναβολῆς καὶ 73 κατ' αὐτῆς, κατὰ τὸ παρατιθέμενον πρωτόκολλον.

Ἡρακλείδης Δημήτριος	Ν
Δεληγιάννης Βασίλειος	
Βουρλούμης Παναγιώτης	Ο
Ζωγράφος Κωνσταντῖνος	
Βενιζέλος Κυριάκος	
Βαρβαγιάννης Ἄγγελος	Ο
Ζωγράφος Ἀθανάσιος	Ν
Ἀργυρόπουλος Περικλῆς	
Ζάνος Δημήτριος	Ο
Παπᾶς Ἀλέξανδρος	Ο
Καλαντίδης Χρῖστος	
Ἀθανασιάδης Ἰωάννης	Ο
Λαδᾶς Χρῖστος	
Καλογερᾶς Ἰωάννης	
Κασσαβέτης Ἀλέξανδρος	
Μακκᾶς Λέων	Ο
Ἀργυρόπουλος Μιχαὴλ	
Νᾶκος Λουκᾶς	
Σαράντης Φραγκῖσκος	Ο
Ἐμμανουηλίδης Ἐμμαν.	
Αἰλιανὸς Μιχαὴλ	
Τσιγδέμογλου Μιχαὴλ	Ο
Χούρσογλου Στ.	
Παναγιωτόπουλος Ἀνδρ.	
Χατζῆς Παναγιώτης	Ο
Δροσόπουλος Ἀθαν.	Ο
Ἐμπειρῖκος Κωνσταντῖνος	
Κολιαλέξης Θάνος	
Καραπάνος Ἀλέξανδρος	
Μαντᾶς Μιλτιάδης	Ν
Ράλλης Ἰωάννης	Ν
Μπουκουβάλας Πέτρος	
Στράτος Γεώργιος	
Βρυτυρᾶς Ἀλέξανδρος	
Τζερμιᾶς Νικόλαος	Ν
Παπαδάκης Ἰωάννης	Ο
Ἀγγελῆς Βασίλειος	Ο
Σπυρίδης Κωνσταντῖνος	
Κοσμᾶς Ἰωάννης	
Κουντούρης Δημήτριος	Ο
Ἀφεντούλης Γεώργιος	Ο
Καρασεβδᾶς Παντελῆς	Ο
Γιαννόπουλος Δημήτριος	Ν
Ἀποσκίτης Ἠλίας	
Ζωγράφος Πέτρος	
Ποντίκας Γεώργιος	
Γρηγοράκης Ἰωάννης	
Μαλαμίδας Εὐστάθιος	Ο
Λαμπριανίδης Λάμπρος	Ο
Θεοδωρίδης Λάζαρος	
Βοραζάνης Γεώργιος	
Ζερβὸς Γεώργιος	
Τζεγᾶς Γεώργιος	
Λοιδωρίκης Κωνσταντ.	Ο
Κουρτίδης Κωνσταντ.	
Μανουηλίδης Φίλιππος	
Χατζηλίας Βασίλειος	
Πανταζίδης Χριστόφορος	
Καλλιγκάτσης Παρίσης	Ο
Τηλικίδης Γρηγόριος	Ν
Γιαμούζης Ἰωάννης	
Λύρας Θεόδωρος	
Καφαντάρης Γεώργιος	
Τσιτσάρας Δημήτριος	
Βερδέλης Ἀλέξανδρος	
Ταβουλάρης Ἀναστάσιος	
Ἀναστασίου Τάσης	Ο
Συριόπουλος Νικόλαος	
Τσεριώνης Ἠλίας	
Σπηλιάδης Ἀριστ.	
Στεφανόπουλος Στέφανος	Ν
Μαρῆς Γεώργιος	Ο
Κοκκινάκης Γεώργιος	Ο
Γαλανάκης Ἀντώνιος	
Πολυχρονάκης Κωνστ.	
Περδικογιάννης Ἰωάννης	Ο
Σαμαρᾶς Μιχαὴλ	Ο
Ἰασονίδης Λ. Λεωνίδας	Ο
Τσακμάνης Σ.	Ο
Κύρτσης Παναγιώτης	Ο
Δημάδης Δημήτριος	
Μισυρλόγλου Ἀναστ.	
Μιχαὴλ Ἰωάννης	Ν
Ἀθηνοδώρου Δημήτριος	
Λούβαρης Π.	
Ζαρίφης Νικόλαος	
Χατζηγιαννάκης Γεώργιος	
Μουζενίδης Κωνσταντῖνος	
Εὐθυμιάδης Δημήτριος	Ν
Ἀποστόλου Ἰωάννης	Ο
Παπαδόπουλος Μιλτιάδης	
Τερζόγλου Νικόλαος	
Ἀσκεπίδης Νικόλαος	Ο
Μπεσατζῆ Μεντὲ Λιάο	
Ματαλὼν Δαυΐδ	
Λεβαντῆς Πέτρος	
Σπηλιώτης Νικόλαος	
Κυρέλλος Βασίλειος	Ο
Πρέκας Ἀντώνιος	Ο
Χαβούζ Γκαλὴπ	
Νιαζῆ Μουμτζῆ	
Χαλὶφ Καρατζαλῆ	
Ἀλῆ Ριζᾶ Ἀχμὲτ	
Παΐζης Ἀριστείδ	
Βλαχοθανάσης Κωνσταντῖν.	
Μπότσαρης Δημήτριος	Ο
Κατσαδήμας Κωνσταντῖνος	Ο
Λούλης Ἀλκιβιάδης	
Καλούδης Γεώργιος	
Σταυρόπουλος Σταῦρος	
Φλῶρος Παναγιώτης	
Καραγεώργης Στέφανος	Ο
Θεολογίτης Αὔγουστος	
Παπαδᾶτος Ἀχιλλ.	Ο
Κονδύλης Γεώργιος	Ν
Νικολαΐδης Σταῦρος	Ο
Γσονταρίδης Ἰωάννης	
Κωστόπουλος Σ.	Ο
Παπαφλέσσας Ἰωάννης	Ν
Ζαΐμης Φωκίων	Ο
Γιαννούσης Σωτήριος	
Παπαστρατῆς Θρασύβουλ.	Ο
Μπουρνιᾶς Ἰωάν.	
Ἀλεξανδρῆς Ἀπόστολος	
Σίδερης Γεώργιος	
Χριστούλας Περικλῆς	
Ταλιαδοῦρος Σπυρίδων	
Βαλαλᾶς Ἰωάννης	Ο
Ζάχος Ἰωάννης	
Ρεδιάδης Περικλῆς	
Ζαβιτσάνος Κωνσταντῖνος	
Σαρακηνὸς Κωνσταντῖνος	
Ζερβὸς Σπῦρος (Μηνᾶς)	Ο
Κουπαροῦσος Νικόλαος	Ν
Παπαδόπουλος Ἠλίας	
Ἀνδρεάδης Λάζαρος	
Κοντοδίνας Κίμων	Ο
Πετρίδης Παναγιώτης	
Τσαλδάρης Παναγιώτης	Ο
Ἀραβαντινὸς Παναγιώτης	Ο
Λιβαθινόπουλος Ριχάρδος	
Τσιτσίλιας Παναγιώτης	
Καραμάνος Νικόλαος	Ο
Λυμπερόπουλος Ἰωάννης	
Φικιώρης Γεώργιος	Ο
Ἀναστασιάδης Στέφανος	
Κουτσίνας Ἱπποκράτης	Ο
Κούνδουρος Ἰωσὴφ	Ο
Κοθρῆς Μιχαὴλ	
Παπαδάκης Κωνσταντῖνος	
Κουτσοπέταλος Λουκᾶς	
Βασιλειάδης Γεράσιμος	Ο
Τσαρλαμπᾶς Μάρκος	Ο
Βέργος Δημήτριος	
Σῖμος Κωνσταντῖνος	
Βότσαλος Γεώργιος	
Θεοδοσιάδης Γεώργιος	
Παπανδρέου Γεώργιος	
Παπαναστασίου Ἀλέξανδρος	Ν

Μπακόπουλος Νικόλαος	Ν
Ἀνδριόπουλος Ἰωάννης	Ν
Σχοινᾶς Σπῦρος	Ν
Σακελλαρίου Δημήτριος	Ο
Κριμπᾶς Θάνος	
Στυλιανόπουλος Παναγ.	Ο
Τρικούπης Σπῦρος	
Πρεζάνης Γεώργιος	
Εὐριπαῖος Πέτρος	Ο
Καναβὸς Ἰωάννης	Ο
Μουντζουρίδης Ἰωάννης	
Βουδούρης Κωνσταντῖνος	
Μπούτης Ἰωάννης	Ο
Κουλουμβάκης Εὐστρ.	
Ἀλεβιζᾶτος Ἀνδρέας	
Βελιανίτης Γεώργιος	
Γουργουρῆς Νικόλαος	
Γκότσης Κωνσταντῖνος	
Ἀργυρόπουλος Γεώργιος	
Μάρκου Ἀνδρέας	
Ἀντωνόπουλος Βλάσσης	
Μιχαλακόπουλος Ἀνδρέας	
Βενιζέλος Ἐλευθέριος	Ο
Ἀβραὰμ Νικόλαος	
Ἡσαΐας Γεώργιος	
Πανοῦτσος Κοσμᾶς	
Πριμίδης Εὐάγγελος	
Μαχαίρας Ἐμμανουὴλ	
Μαρσέλος Δημήτριος	Ο
Βαρδόπουλος Βασίλειος	
Συμεώνογλου Συμεών.	Ο
Σακαλῆς Γεώργιος	
Κοκκινᾶτος Ἰωάννης	
Χαβίνης Θεόδωρος	Ο
Γερογιάννης Γεώργιος	Ο
Γαρσούλης Ἰωάννης	
Ἀσκούτσης Νικόλαος	
Γοβατζιδάκης Ἰωάννης	Ο
Σκουλᾶς Βασίλειος	
Μπακάλμπασης Ἀναστάσ.	Ν
Κεραμεὺς Ἰωάννης	
Καρυωτάκης Ἐμμανουὴλ	Ο
Φωκᾶς Ἀντώνιος	
Σοφούλης Θεμιστοκλῆς	Ο
Κεντούρης Ἀλέξανδρος	
Μαρκάκης Δημήτριος	Ο
Χρηστομάνος Ἀντώνιος	
Φλωριᾶς Δημοσθένης	
Ἀνθρακόπουλος Σωκράτης	Ν
Μέλφος Δημοσθένης	
Κωνσταντόπουλος Νικόλ.	Ο
Πολυχρονιάδης Ἀβραὰμ	Ο
Λαζαρίδης Ἀναστάσιος	
Συρογιάννης Πελοπίδας	
Πετσάλης-Κωνσταντῖνος	
Λεωνίδας Ἰωάννης	
Ράλλης Πέτρος	
Ἀλαβᾶνος Κωνσταντῖνος	Ο
Καλαντζάκος Α.	
Τσάφος Βασίλειος	
Γαρδικιώτης Νικόλαος	Ο
Ζούκας Εὐθύμιος	Ν
Φίλιος Θεόδωρος	
Παπαθανάσης Ἀθανάσιος	
Νικολίτσας Ἰωάννης	
Ἀφθονίδης Δημήτριος	Ν
Ροδόπουλος Γεώργιος	
Μιαούλης Ἀθανάσιος	Ο
Κουλούρας Γκίκας	Ο
Δαμιανὸς Ἀντώνιος	Ν
Κυρώζης Ἰωάννης	
Τσιριμῶκος Ἰωάννης	
Ξηρὸς Νικόλαος	
Χατζῖσκος Δημήτριος	
Μόδης Γεώργιος	
Χατζητάσης Μιχαὴλ	
Ζουμῆς Χρῆστος	
Χατζῆς Δημήτριος	Ο
Καλιδόπουλος Περικλῆς	Ο
Ξανθόπουλος Ἀλέξανδρος	
Βολουδάκης Μανοῦσος	Ο
Τριποδάκης Ἐμμανουὴλ	
Μυλωνογιάννης Ἀλέξ.	
Γεωργιλαδάκης Εὐστρ.	
Παχνὸς Ἀλέξανδρος	
Ἀσπιώτης Ἠλίας	Ν
Πανταζίδης Ὅμηρος	Ο
Κανάρης Ἀλέξανδρος	
Μαμούνης Νικόλαος	

Ἑπομένως ἡ περὶ ἀναβολῆς πρότασις ἀπερρίφθη.

Γίνεται εἶτα δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον ὡς ἐτροποποιήθη, ἀναβληθείσης τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ συνόλου.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρόεδρος Κυβερνήσεως), παρακαλεῖ ὅπως τὰ νομοσχέδια τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ ἡ ἐξουσιοδότησις συζητηθοῦν κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν.

Ἡ Βουλὴ δέχεται.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως, μεθ' ὃ συνεπαίσει τῆς Βουλῆς, λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 11' μ. μ. διὰ τὴν 5' μ. μ. τῆς αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Κ. Κοντοδίνας
Δ. Μέλφος

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΑ'.

Παρασκευὴν 3 Ἰουλίου 1931.

Ὥρᾳ 5 μ. μ. ὁ Πρόεδρος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς :

Ἡ γενικὴ ἕνωσις ἀναπήρων πολέμου παρακαλεῖ, ὅπως καταβληθῶσι 5.000.000 δραχμῶν εἰς τὸ ταμεῖον θυμάτων πολέμου.

Ὁ σύνδεσμος ἐφέδρων ἀξιωματικῶν Μακεδονίας, ἡ ἕνωσις ἐφέδρων ὑπαξιωματικῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης, κάτοικοι Θεσσαλονίκης καὶ οἱ δικαιοῦχοι θυμάτων πολέμου Σερρῶν ζητοῦν τὴν μὴ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περικοπῆς ἀναδρομικῶν συντάξεων εἰς θύματα πολέμου.

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Μύτικα ζητεῖ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Μύτικα-Ἀρχοντοχωρίου-Κατούνας.

Τὸ κοινοτικὸν συμβούλιον Καρυᾶς διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ νομάρχου Πρεβέζης διορίζοντος ἀγροφύλακας τοῦ διαμερίσματος Καρυᾶς ἐκπροσώπους τῆς ἀρεσκείας του καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν προσώπων τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου καταλόγου.

Ὁ γεωργικὸς συνεταιρισμὸς Ῥάχης Ἄρτης ζητεῖ τὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπανεκδικάσεως ἀγροκτημάτων τινῶν.

Ἡ ἀστικὴ ἕνωσις Μιτυλήνης διαμαρτύρεται διὰ τὴν στάσιν τῶν ἐπαγγελματιῶν ζητούντων τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἡ ἕνωσις βιοτεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σωματείων Μαγνησίας καὶ ἡ ὁμοσπονδία ἡνιόχων Θεσσαλίας δι' ὑπομνήματός των ζητοῦν τὴν υἱοθέτησιν διαφόρων αἰτημάτων των.

Ὁ κ. ***Δ. Φλωριᾶς*** πρὸ τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως καταθέτει ὑπόμνημα τῶν δυνάμει τοῦ νόμου 3323 μετόχων τῶν κτηματικῶν ὁμάδων πόλεως Σερρῶν καὶ ὑποστηρίζει ὅτι πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ αἰτήματά των, τὰ ὁποῖα εἶναι δίκαια.

Ὁ κ. ***Μ. Μαντᾶς*** συνιστᾷ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπόμνημα τοῦτο.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῶν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. ***Δ. Χατζῖσκος*** λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ἐπερωτήσεώς του ἀφορώσης τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας διὰ τὴν παράνομον ἐκλογὴν τοῦ ἱερέως (Ἁγίας Δεσποίνης (Λαμίας) Κοντομήτρου καὶ τὴν μὴ εἰσέτι ἀκύρωσιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Φθιώτιδος, λέγει ὅτι κατὰ τὴν πρὸ ἔτους γενομένην ἐκλογὴν τοῦ ἱερέως ἐγένοντο πλεῖσται παρανομίαι, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων τὴν παραμονὴν τῆς ἐκλογῆς ἐνεγράφησαν εἰς τὸν κατάλογον ἐνορῖται ἐνορίται ἄλλης ἐνορίας, ἔλαβον δὲ χώραν καὶ δωροδοκίαι.

Οἱ ἐνορῖται τῆς Ἁγίας Δεσποίνης διεμαρτυρήθησαν ἐπανειλημμένως καὶ πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ ἀνέφεραν συγχρόνως ὅτι πλεῖσται καταγγελίαι βαρύνουν τὸν παρανόμως ἐκλεγέντα ἱερέα. Δυστυχῶς ὁ ἐπίσκοπος Φθιώτιδος παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας του ὑποσχέσεις οὐδὲν μέχρι σήμερον ἔπραξεν, οὔτε ἐπεκύρωσε τὴν ἐκλογήν, τὸ σκανδαλῶδες ὅμως εἶναι ὅτι ὁ εἰρημένος ἱερεὺς εἶναι καὶ δημοδιδάσκαλος εἰς τινα κοινότητα τῆς Λοκρίδος ἀπέχουσαν πολλὰς ὥρας τῆς Λαμίας. Καὶ οὗτος δὲν δύναται οὐδὲν τῶν ἔργων του νὰ ἐκτελέσῃ ἐπιμελῶς καὶ εὐσυνειδήτως. Καταλήγων λέγει ὅτι εἶναι ἰδιαιτέρως εὐτυχὴς διότι ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τοῦ παρέχεται εὐκαιρία νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, ὧν βέβαιος ὅτι θὰ πράξῃ τὰ δέοντα ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Παρακαλῶ νὰ μοῦ τηλεφωνήσετε εὐθὺς ὡς ἐπιστρέψῃ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἵνα διατάξω τὰ δέοντα.

Ὁ κ. ***Ε. Μαλαμίδας*** ἐν συνεχείᾳ τῶν ὅσων ὁ πρὸ ὀλίγου καταβὰς ἐκ τοῦ βήματος συνάδελφος ἐκ Φθιώτιδος εἶπεν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσω τὴν Βουλήν, ὅτι ὁ ἀτυχῶς κατέχων τὸν μητροπολιτικὸν θρόνον Φθιώτιδος οὐ μόνον τὴν παρανομίαν ταύτην διέπραξεν ἀλλὰ σειρὰν ποικίλων τοιούτων, ἐκκρεμοῦσι δὲ ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατηγορίαι ἐναντίον του ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, ἐκβιάσει, δωροληψίᾳ. Ὁ ἐκ τῆς ἀνηκούστου συμπεριφορᾶς του διασυρμὸς τοῦ σχήματος κλονίζει τὰ θάθρα τῆς πίστεως τοῦ ποιμνίου του εἰς σημεῖον τοιοῦτον, ὥστε παρὰ πάντων νὰ θεωρῆται ἡ μητρόπολις τῆς Φθιώτιδος ὡς γραφεῖον συναλλαγῶν ἀθεμίτων διαπραττομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου καὶ τῶν περὶ αὐτόν. Ἡ ταχεῖα καὶ δραστικὴ ἐπέμβασις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπιβάλλεται ὑπὲρ ποτε καὶ ἄλλοτε ὅπως καὶ τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα τονωθῇ ἀλλὰ καὶ ἡ κατασπίλωσις τοῦ σχήματος καθαρθῇ.

Σ. Ἀνθρακόπουλος. Λαμβάνων τὸν λόγον ἐπὶ ὑπομνήματος τῶν κατοίκων τῆς πόλεως Σερρῶν, λέγει ὅτι εἶναι γνωσταὶ αἱ καταστροφαί, ἃς ὑπέστη ἡ πυρποληθεῖσα πόλις Σερρῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1925 ἐπετράπη ἡ χορήγησις δανείων εἰς τοὺς πυροπαθεῖς Σερρῶν ἡ δὲ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐχορήγησεν εἰς ὁμάδας κτηματικὰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ κτημάτων των πρὸς ἀνέγερσιν τῆς πόλεως. Ἡ πενταετὴς προθεσμία παρῆλθε καὶ οἱ ὀφειλέται εὑρίσκονται πρὸ πραγματικῆς ἀδυναμίας νὰ καταβάλλουν τὰς δόσεις των, ἡ μεγίστη οἰκονομικὴ κρίσις, ἣν διέρχεται ἡ πόλις Σερρῶν, μετεβλήθη εἰς πεῖναν. Ἤδη ἐπιβάλλεται ὅπως ἐπέμβῃ ἡ Κυβέρνησις καὶ τὰ οἰκοδομικὰ ταῦτα δάνεια ἀποπληρωθοῦν ἐντὸς 15ετίας ἀρθεῖ δὲ τὸ ἀλληλέγγυον τῶν δανείων. Ἡ ἐπέμβασις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δέον νὰ εἶναι ἄμεσος, καθ' ὅσον 19 οἰκήματα εὑρίσκονται ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπὸ πλειστηριασμὸν αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ φαντάζεται κανεὶς τὴν συγκίνησιν οὐ μόνον τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων ἀλλὰ καὶ τῶν μελλόντων νὰ ὑποστῶσι τὴν αὐτὴν τύχην.

Πρόεδρος. Θὰ διαβιβασθῇ τὸ ὑπόμνημα εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ι. Ράλλης. Αἱ ἐπερωτήσεις ἔχουν προϋπόθεσιν τὸν Κυβερνητικὸν ἔλεγχον, ἡ ἀπουσία ὅμως τῶν Ὑπουργῶν καθιστᾷ τοῦτον ἀδύνατον, ὅταν μάλιστα δὲν ἔχει αὕτη ὑπηρεσιακὸν λόγον, ἀλλὰ καθαρῶς ἐκλογικόν. Θὰ παρακαλέσω τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὡς μετέχοντα τῆς εὐθύνης τῶν πράξεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ἑξῆς. Ὡς γνωστὸν ἐκ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν εἶναι καὶ ὁ Παναγῆς Βαλλιάνος ὁ ὁποῖος ἄφισε τὴν μεγάλην περιουσίαν του εἰς τὸ Κράτος, ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του Πατρίδα. Οὗτος ἄφισεν ἕνα κληροδότημα διὰ τὴν ἵδρυσιν Γυμνασίου ἐν Κεραμιὲς τῆς Κεφαλληνίας καὶ ὥρισεν ἐκτελεστὰς ἑπτὰ συγγενεῖς του ἄρρενας, ἐπειδὴ ὅμως τώρα δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἡ διαχειριστικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ συγγενεῖς του ἐξ ἀγχιστίκης ἐν οἷς ὁ κ. Ρωμάνος καὶ ἐξ ἄλλων μὴ συγγενῶν του. Διὰ τὸ Γυμνάσιον ἐδαπανήθησαν 7 1)2 ἑκατομμύρια δραχμῶν, εἶναι δὲ τοῦτο ἐκ τῶν τελειοτέρων Γυμνασίων, ἄγνωστον ὅμως διατὶ ἀπεφασίσθη ἀπὸ τοὺς ἐκτελεστὰς τούς μὴ συγγενεῖς τοῦ διαθέτου νὰ μετατραπῇ τὸ Γυμνάσιον εἰς ἡμιγυμνάσιον καὶ μίαν καλὴν ἡμέραν συνῆλθον τὰ τρία μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπουσίᾳ τῶν ἄλλων μελῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ Προέδρου καὶ ἔλαβον τὴν ἀπόφασιν κατὰ πλειοψηφίαν, διότι ὑπέγραψε ταύτην καὶ ὁ ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων κ. Ρωμᾶνος. Ἡ περιφέρεια ὅμως, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ Γυμνάσιον, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀστικὴν τάξιν ἐμπόρους καὶ ναυτικούς, οἱ ὁποῖοι μένουν ἤδη ἄνευ Γυμνασίου περιφρονηθείσης καὶ αὐτῆς τῆς βουλήσεως τοῦ διαθέτου. Δικαιοῦμαι νὰ ἐλέγξω δριμύτατα τὴν πρᾶξιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀποθαρρύνουσαν ἂν μή τι ἄλλο ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἀφίσουν κληροδοτήματα, διότι βέβαια κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἀφίσῃ ὅταν θεωρῆται πέμπτος τροχὸς ἁμάξης.

Ὁ κ. ***Ρ. Διβαθινόπουλος*** συμφωνῶν μὲ τὸν κ. ***Ράλλην*** παρακαλεῖ νὰ μὴ μετατραπῇ τὸ Γυμνάσιον εἰς Ἡμιγυμνάσιον, διότι εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτὴν δὲν ὑπάρχουν ἀγρόται, ἀλλ' ἔμποροι καὶ ναυτικοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀνάγκην Γυμνασίου.

Ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** λέγει ὅτι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δὲν ἐγένετο σεγκέντρωσις σίτου καὶ κριθῆς εἰς τὸν Νομὸν Πρεβέζης, ἀλλὰ μόνον εἰς Ἄρταν καὶ Φιλιππιάδα μικρᾶς ποσότητος διὰ σπορὰν καὶ οἱ ἀγρόται τῆς Ἠπείρου ἐπώλησαν τὰ εἴδη αὐτὰ εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμάς, ἐνῷ εἰς τὰ ἄλλα μέρη διὰ τῆς συγκεντρώσεως ἡ τιμὴ ἀνῆλθεν εἰς 7 δραχμάς. Παρακαλεῖ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας νὰ λάβῃ μέριμναν, ὅπως γίνῃ καὶ ἐν Ἠπείρῳ συγκέντρωσις διὰ νὰ μὴ πωληθοῦν ἐκεῖ τὰ προϊόντα αὐτὰ εἰς ἐξευτελιστικὴν τιμήν.

Ὁ κ. ***Ι. Ράλλης*** ἐπερωτᾷ σχετικῶς μὲ τὴν διάθεσιν τῆς περιουσίας τοῦ Ἀλεξάνδρου Πάντου διὰ τὴν ἵδρυσιν Σχολῆς Πολιτικῶν ἐπιστημῶν.

Α. Ἀλεξανδρῆς (Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας). Μόλις σήμερον κατωρθώθη νὰ γίνῃ φάκελος, δι' αὐτὸ δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ συζητήσω.

Π. Τσαλδάρης. Μᾶς ἐγένοντο παραστάσεις ἐκ μέρους τῶν συγγενῶν τοῦ Πάντου. Διὰ τῆς διαθήκης του οὗτος ὥρισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἱδρυθῇ Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀλλ' οἱ ἐκτελεσταὶ ἀπεφάσισαν νὰ διαθέσουν τὸ κληροδότημα διὰ τὴν ἤδη ὑφισταμένην Σχολὴν μετονομαζομένην εἰς Πάντειον. Αὐτὸ δὲν εἶναι σύμφωνον μὲ τὴν διαθήκην ἔπρεπε δέ, ἐὰν τὸ ποσὸν τὸ ἀφεθὲν δὲν ἦτο ἀρκετόν, διὰ τὴν ἄμεσον ἵδρυσιν τῆς Σχολῆς, νὰ μείνῃ εἰς τὴν Τράπεζαν ἕως ὅτου σχηματισθῇ ποσὸν ἐπαρκές. Φρονῶ ὅτι πρέπει νὰ σταματήσῃ ἡ διαρροὴ τῆς περιουσίας Πάντου εἰς τὴν ὑπάρχουσαν Σχολήν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὡς μοναδικὸς ἐκτελεστὴς εἰμπορεῖ νὰ σταματήσῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ μοῦ ἔδωσε ἀφορμὴν πολλῆς μερίμνης καὶ μελέτης. Ἡ σχολὴ Φραγκούδη δὲν εἶναι κακή. Πρέπει δὲ νὰ ἀναγνωρίσητε ὅτι ἀφοῦ δὲν εἴχαμεν καμμίαν, ἦτο πολὺ νὰ κάμωμεν δύο εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὅταν μοῦ ἐπροτάθη ἡ ἕνωσις διὰ τὴν ὑπάρχουσαν σχολὴν ἐσκέφθην καὶ εἶδα ὅτι ἂν περιμένωμεν νὰ αὐξήσῃ τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐκληροδοτήθη, οὔτε τὰ παιδιά μας δὲν θὰ ἔβλεπον σχολήν.

Ἡ μόνη ἀντίρρησις ἡ ὁποία δύναται νὰ ὑπάρχῃ εἶναι μήπως ἡ διοίκησις τῆς σχολῆς δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν βούλησιν τοῦ διαθέτου. Ἀνέθηκα ὅμως τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος εἰς τὸν κ. Πιστολάκην ὅστις μοῦ εἶπε ὅτι καλῶς ἐρυθμίσαμεν τὰ πράγματα.

Π. Τσαλδάρης. Ὁ διαθέτης ἐγνώριζεν ἀποθνήσκων ὅτι ὑπῆρχεν ἄλλη σχολή.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Ἡ διαθήκη του ὅμως ἦτο παλαιοτέρα.

Π. Τσαλδάρης. Ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ παρακολουθῇ τὰ συμβαίνοντα ἐδῶ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Δὲν ἔχω ἀντίρρησιν νὰ κάμωμεν μίαν ἐπιτροπὴν ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἐξετάσουν τὸ ζήτημα.

Π. Τσαλδάρης. Πρὸ παντὸς νὰ καλέσητε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ σταματήσῃ ἡ διαροὴ τῆς περιουσίας εἰς τὴν ὑπάρχουσαν σχολήν.

Ι. Παπαφλέσσας. Δὲν ἐπερωτῶ τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, ἀλλὰ παρακαλῶ αὐτὸν νὰ παύσῃ ἀποστέλλων ἐπιθεωρητὰς καὶ προκαλῶν ἐκθέσεις πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος Μουρτζάνη Αἰκατερίνης. Πάντες οἱ ἀποσταλέντες ἐπιθεωρηταί, ἐξ νομίζω τὸν ἀριθμόν, ἀπεφάνθησαν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀπαλλοτριωθῇ καὶ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ τὴν αὐτὴν ἐξέφερον γνώμην. Τὸ κτῆμα αὐτὸ αὐτοκαλλιεργεῖται εἶναι ὑπόδειγμα κτήματος. Ἔχει ὀπωροφόρα δένδρα, καὶ ἔπρεπε τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας νὰ ὑποβοηθήσῃ τοὺς προοδευτικοὺς ἰδιοκτήτας, καὶ ὄχι νὰ ἐπιζητῆται ἡ καταστροφὴ τοιούτου ὡραίου κτήματος.

Πρὸ τῆς Ἡμερησίας διατάξεως ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς*** λαμβάνων τὸν λόγον λέγει τὰ ἑξῆς: Χθὲς κ. Βουλευταὶ ἐψηφίσαμεν

Ἑλλήνων ἀλλοδαπούς, οἵτινες δύνανται νὰ ὑπηρετήσουν ἐπὶ τοῦ πλοίου μέχρις ἓξ μηνῶν, ἀδιαφόρως ἐὰν τὸ πλοῖον προσήγγισεν ἐν τῷ μεταξὺ εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα ἢ εἰς λιμένα, ὅπου ἦτο δυνατὴ ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀλλοδαπῶν δι' Ἑλλήνων.

Ἄρθρον 6.

Ἔλλειψις προσφερομένων πρὸς ναυτολόγησιν ἐργατῶν Θαλάσσης Θεωρεῖται ἐπίσης ὑπάρχουσα καὶ ὅταν οἱ ἐν τῷ λιμένι παραμένοντες ἄνευ ἐργασίας Ἕλληνες τοιοῦτοι ἀρνοῦνται ἀδικαιολογήτως νὰ ναυτολογηθῶσιν ἢ προβάλλουν τοιαύτας ὑπερβολικὰς ἀξιώσεις μισθοῦ ἢ ἄλλων ὅρων ναυτολογήσεως, ἢ ἔχουν ἀποδεδειγμένως κακὸν ὑπηρεσιακὸν παρελθὸν τοιοῦτον, ὥστε ἡ πρόσληψις αὐτῶν καθίσταται ἐπιζημία διὰ τὸ πλοῖον.

Ἄρθρον 7.

1. Πλοίαρχος παραβαίνων τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καθίσταται ἔνοχος βαρέος πειθαρχικοῦ παραπτώματος καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς ἐν τῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ τοῦ Δ βιβλίου τοῦ ποινικοῦ καὶ πειθαρχικοῦ κώδικος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ διατάξεις, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ κώδικος τούτου.

2. Τὸ πρόστιμον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται νὰ ἀνέλθῃ μέχρι δραχμῶν τριῶν χιλιάδων.

3. Μετὰ διπλῆν πειθαρχικὴν τιμωρίαν ἕνεκα παραβάσεως τῆς ὀργανικῆς συνθέσεως παραπέμπεται ὁ τιμωρηθεὶς πλοίαρχος ἐνώπιον Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς προσωρινῆς στερήσεως τοῦ διπλώματός του.

Ἄρθρον 8.

Πλοίαρχος ναυτολογῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου του ὡς ἀξιωματικὸν πάσης εἰδικότητος ἐργάτην Θαλάσσης μὴ κεκτημένον τὸ κατὰ νόμον δίπλωμα ἱκανότητος, τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πέντε χιλιάδων δραχμῶν. Εἰς τὸ τέταρτον δὲ τῆς ποινῆς ὑπόκειται καὶ ὁ ἐργάτης Θαλάσσης, ὅστις ἐδέχθη νὰ ναυτολογηθῇ ὡς ἀξιωματικός, χωρὶς νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος διὰ τοῦ οἰκείου διπλώματος ἱκανότητος.

Ἄρθρον 9.

Τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐπιλαμβάνεται θεμάτων σχετιζομένων μὲ τὴν ναυτικὴν ἐργασίαν, μετέχουν καὶ δύο ἀντιπρόσωποι τῶν κατωτέρων πληρωμάτων τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, λαμβανόμενοι ὁ μὲν εἷς ἐκ τῆς τάξεως τῶν ναυτῶν, ὁ δ' ἕτερος ἐκ τῆς τάξεως τῶν θερμαστῶν.

Τούτους διορίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐλευθέρως μεταξὺ τῶν παρουσιαζόντων τὰ μείζονα προσόντα διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς συζητήσεις τοῦ Συμβουλίου.

Ὁ διορισμὸς αὐτῶν γίνεται ἀνὰ διετίαν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ταὐτοχρόνως μὲ τὴν κατὰ τὸν οἰκεῖον νόμον συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου, ἐπιτρεπομένου κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 10.

Διὰ Διατάγματος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος νόμου, καταργουμένης πάσης ἄλλης ἀντικειμένης διατάξεως.

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4402 τοῦ κυρώσαντος τὸ Ν. Δ. τῆς 13)11)27 «περὶ συστάσεως Κεντρικοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν».

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

Κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Ρ' τῆς 23 Ἰουνίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ δυνάμει τοῦ νόμου 4402 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 2 Ἰουλίου 1926 «περὶ συστάσεως Κεντρικοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν» (ΚΤΑΧ) λειτουργοῦν Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἀσφαλείας κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν, μετονομάζεται εἰς Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν.

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ἐγκρινομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, δύναται τοῦτο νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀσφάλειαν κτηνῶν, ἢ τὴν ἀντασφάλειαν, μέσῳ Συνεταιρισμῶν ἢ εἰδικῶν Ταμείων Κτηνασφαλείας ἱδρυομένων συμφώνως τῷ νόμῳ 3813 «περὶ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ἀλληλασφαλείας» ὑπὸ ὅρους ὁριζομένους ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἀσφάλεια ἢ ἀντασφάλεια αὕτη δύναται νὰ γίνῃ τμηματικῶς κατὰ περιφερείας ὁριζομένας ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν καὶ ἐγκρινομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰδικὸς Κανονισμὸς συντασόμενος ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν θέλει καθορίσει τοὺς ὅρους καὶ τὰ ὅρια τῆς ἀσφαλείας καὶ ἀντασφαλείας τῶν κτηνῶν, τὰς περιφερείας ὅπου θὰ ἀσκῆται ἑκάστοτε ἡ κτηνασφάλεια, τὸν τρόπον τῆς ἀποδοχῆς τῶν δηλώσεων ἀσφαλείας καὶ ἀντασφαλείας, τὰ ἐτήσια ἀσφάλιστρα καὶ ἀντασφάλιστρα, ἀναλόγως τῶν κινδύνων καὶ ἀσθενειῶν, τὸ εἶδος καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν ζώων.

2. Δὲν γίνονται δεκτὰ εἰς τὴν ἀσφάλειαν ζῶα :

α') Ἀσθενῆ, ὅποτα ἀσθενείας καὶ ἐν γένει ἀσθενικὰ ἢ γεγηρακότα, ὡς καὶ ζῶα ἐμφανῶς κακῶς περιποιούμενα.

β') Διατελοῦντα ὑπὸ κάθαρσιν ἢ εἰσαχθέντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς των.

γ') Ἀγορασθέντα πρὸς πάχυνσιν καὶ μεταπώλησιν ἢ ὁπωσδήποτε πρὸς ἐμπορίαν.

δ') Ἐκμεταλλευόμενα συνήθως δι' ἐνοικιάσεως πρὸς τρίτους.

ε') Μὴ δυνάμενα νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς ἐργασίαν λόγῳ ἐλαττωμάτων ἢ γήρατος.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα τῶν εἰς αὐτὸ ἠσφαλισμένων ἰδιοκτητῶν ζώων κατὰ τοῦ Ταμείου Προστασίας καὶ Προαγωγῆς τῆς Κτηνοτροφίας ἢ τοῦ Δημοσίου δι' ἀποζημιώσεις δικαιουμένας ὑπ' αὐτῶν λόγῳ Θανατώσεως τῶν ζώων των, κατόπιν ἐντολῆς τῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας, ἐκδιδομένης συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας διατάξεις τοῦ Νόμου καὶ ἐκτελεστικῶν τούτων Διαταγμάτων.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 16 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 4402 ἀναφερομένους ἐτησίους πόρους τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν προστίθεται ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἡ κάτωθι πρόσθετος εἰσφορά :

Ἐτησία εἰσφορὰ λεπτῶν δέκα πέντε (0.15) κατ' ὀκᾶν ἢ δραχμῶν δέκα (10) κατὰ χιλιάδα τεμαχίων, ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἐσπεριδοειδῶν καὶ ὀπωρῶν νωπῶν ἢ ξηρῶν ἐν γένει.

Ἐτησία εἰσφορὰ λεπτῶν πέντε (0.05) κατ' ὀκᾶν ἢ δραχμῶν πέντε (5) κατὰ χιλιάδα τεμαχίων, ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων καὶ μεταφερομένων ἐσπεριδοειδῶν ἐν γένει καὶ νωπῶν ὀπωρῶν. Τῆς φορολογίας ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ κίτρα.

Ἐτησία εἰσφορὰ λεπτῶν πέντε (0.05) κατ' ὀκᾶν ἢ δραχμῶν πέντε (5) κατὰ χιλιάδα τεμαχίων ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων καὶ μεταφερομένων ἐσπεριδοειδῶν ἐν γένει καὶ νωπῶν ὀπωρῶν. Τῆς φορολογίας ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ κίτρα.

Διάταγμα προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδόμενον, Θέλει καθορίσει τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ εἰσφορὰ αὕτη Θὰ ὑπολογίζηται ἐπὶ τοῦ βάρους ἢ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τεμαχίων.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται προτάσει τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀπόσπασις παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν ΚΤΑΧ μέχρι δύο ὑπαλλήλων κτηνιάτρων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἐν γένει ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλόμεναι ἀποδοχαὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων ὡς καὶ τὸ τυχὸν χορηγηθησόμενον αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Ταμείου τούτου ἐπίδομα, βαρύνουν αὐτό.

Οἱ οὕτως ἀποσπώμενοι ὑπάλληλοι διατηροῦν ἅπαντα ἐν γένει τὰ παρὰ τῷ Δημοσίῳ δικαιώματά των προαγωγῆς, συντάξεως, Μετοχικοῦ Ταμείου καὶ Ταμείου Προνοίας, ἐνεργουμένων τῶν σχετικῶν κρατήσεων ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των καὶ ἀποδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης χρήσεως εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀνήκουν.

Οἱ νομακτηνίατροι καὶ αἱ κτηνιατρικαὶ ἐν γένει ὑπηρεσίαι τοῦ Κράτους ἢ Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται ὡς πραγματογνώμονες καὶ νὰ προεδρεύουν τῶν οἰκείων Ἐπιτροπῶν, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν καὶ ὁδηγιῶν ἐν γένει τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 26 τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 4402 καταργεῖται.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω Ν. Δ. αἱ ἀφορῶσαι τὴν σύστασιν ἐκτιμητικῶν Ἐπιτροπῶν, τὰς ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύνας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμοιβὰς τούτων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκτιμήσεων ζώων.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀσκουμένης νῦν ἀναγκαστικῆς ἀσφαλίσεως τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, ἢ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οὗτος ἤθελε ἀποφασίσει τὴν μὴ ἐξακολούθησιν τῆς περαιτέρω ἀσκήσεώς της, αὐτοδικαίως ἐπανέρχονται ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ ὡς εἴρηται Ν. Δ. τῆς 31)11)927 αἱ ἀφορῶσαι τὴν πρόσθετον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλίσεων ἐτησίαν εἰσφορὰν τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Ταμείου τούτου ἄσκησιν τῆς ἀσφαλείας τοῦ προϊόντος τούτου.

Ἡ παράγραφος πρώτη τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4402 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Αἱ προξενηθεῖσαι ὑπὸ χαλάζης καὶ παγετῶν ζημίαι εἰς ἀπ' εὐθείας ἠσφαλισμένους γεωργοὺς ἐκτιμῶνται ὑπὸ ἐκτιμητῶν ἐμπειροτεχνῶν γεωργῶν ἢ γεωπόνων, διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν τὸ ὁποῖον ὁρίζει δι' ἑκάστην ἐκτίμησιν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἀπὸ ἑνὸς μέχρι τὸ πολὺ τριῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ περίπτωσις ὑπ' ἀριθ. 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 3813 «περὶ Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ἀλληλασφαλείας» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«Ἐν περιπτώσει διαλύσεως Ἀλληλασφαλιστικοῦ Συνεταιρισμοῦ ἢ Ταμείου Ἀλληλασφαλείας τὰ ἀπομένοντα ἐν γένει κεφάλαια αὐτῶν, ἐφόσον συνεπληρώθη πενταετία ἀπὸ τῆς συστάσεώς των, διανέμονται κατὰ τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν (40 ο)ο) εἰς τὰ μέλη των ἀναλόγως τῶν κατατεθειμένων ὑφ' ἑκάστου κεφαλαίων κατὰ τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν εἰς τὰ μέλη ἀναλόγως τῶν κατατεθέντων ὑφ' ἑκάστου μέλους ἀσφαλίστρων καὶ κατὰ εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν (20 ο)ο) εἰς τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν εἰς ἐνίσχυσιν τῶν ἀποθεματικῶν αὐτοῦ κεφαλαίων». Ἐν περιπτώσει διαλύσεως πρὸ τῆς παρελεύσεως πενταετίας ἀπὸ τῆς συστάσεώς των τὰ μέλη οὐδεμίαν δύνανται νὰ ἔχωσιν ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ ἀπομένοντος ἐν γένει κεφαλαίου, ὅπερ μένει ἀδιανέμητον καὶ χρησιμοποιεῖται κατὰ τὸ ἥμισυ διὰ κοινωφελεῖς γεωργικοὺς σκοποὺς καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων».

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 4402 προστίθεται ἡ ἑξῆς φράσις : Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους συμμετοχὴ τοῦ ΚΤΑΧ εἰς εὐρυτέρας ἀλληλασφαλιστικὰς Ἑνώσεις.

Ἀναγωαστικὴ ἀσφάλισις συκοπαραγωγῶν.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931 ἅπασα ἡ συκοπαραγωγὴ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ μόνον παραγομένων σύκων εἶνε ἀναγκαστικῶς ἠσφαλισμένη κατὰ τῶν κινδύνων χαλάζης καὶ παγετῶν εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Ἀσφαλείας κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν (Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν).

Αἱ ἐκ τῶν ἄνω κινδύνων προξενούμεναι ζημίαι εἰς τὴν συκοπαραγωγὴν Πελοποννήσου ἀποζημιοῦνται ὑπὸ τοῦ ΚΤΑΧ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῶν ἀπ' εὐθείας ἀσφαλιζομένων γεωργῶν τοῦ νόμου 4402 ὡς τροποποιεῖται νῦν καὶ τοῦ εἰδικοῦ Κανονισμοῦ τῶν ὅρων ἀσφαλείας τοῦ ΚΤΑΧ αἱ ὁποῖαι διέπουσι καὶ τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος ἀναγκαστικῶς ἠσφαλισμένους συκοπαραγωγοὺς Πελοποννήσου.

Πρὸς προστασίαν κατὰ τῶν κινδύνων χαλάζης καὶ παγετῶν τῆς συκοπαραγωγῆς Πελοποννήσου, ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ κεντρικοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν (Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν), πρόσθετος εἰσφορὰ λεπτῶν τριάκοντα (0.30) κατ' ὀκᾶν ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων σύκων ἐν γένει τῶν ἐν Πελοποννήσῳ παραγομένων.

Ἡ πρόσθετος αὕτη εἰσφορὰ ἐπιβάλλεται καὶ ἄρχεται εἰσπραττομένη ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1931.

Ἡ εἴσπραξις τῆς ἀνωτέρω ὑπὲρ τοῦ ΚΤΑΧ προσθέτου εἰσφορᾶς ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων τελωνείων. Ὁ ἐξαγωγεὺς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἢ Ἀγροτικὴν Τράπεζαν εἰς πίστωσιν τοῦ ΚΤΑΧ, τὴν ὡς ἄνω πρόσθετον εἰσφορὰν ἐπὶ ἀποδείξει κατατιθεμένῃ εἰς τὸ οἰκεῖον τελωνεῖον μετὰ τῆς σχετικῆς διασαφήσεως, ἥτις εἶνε ἀπαράδεκτος ἄνευ τῆς ἀποδείξεως ταύτης.

Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς χορηγήσεως νομίμως ἐγκεκριμμένων ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς ἐκ παγετῶν καὶ χαλάζης ζημιωθέντας κατὰ τὸ ἔτος 1931 συκοπαραγωγοὺς Πελοποννήσου ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ ΚΤΑΧ ἀποφάσει τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ ἐγκρινομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας σύναψις δανείου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς ἢ Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς προσθέτου ὑπὲρ τῆς ΚΤΑΧ, εἰσφορᾶς τῆς συκοπαραγωγῆς.

Τὸ δάνειον τοῦτο συνάπτεται ἐπὶ συμβάσει, τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους ἐξοφλεῖται δὲ τοκοχρεωλυτικῶς ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῆς προσθέτου ὑπὲρ τοῦ ΚΤΑΧ εἰσφορᾶς ἐπὶ τῆς συκοπαραγωγῆς.

Μέχρι τῆς ἐξωφλήσεως τοῦ δανείου τούτου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατάργησις, ἐλάττωσις ἢ ὁπωσδήποτε τροποποίησις τῆς ἐπὶ τῆς συκοπαραγωγῆς προσθέτου ὑπὲρ τοῦ ΚΤΑΧ εἰσφορᾶς μετὰ τὴν ἐξόφλησιν ὅμως αὐτοῦ, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΚΤΑΧ διὰ διατάγματος, προτάσει τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου νὰ ἐλαττώσῃ τὴν πρόσθετον ταύτην ἐπὶ τῶν σύκων, ὑπὲρ τοῦ ΚΤΑΧ εἰσφοράν.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κωδικοποίησις τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν τὸ Ταμεῖον Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν.

Ἄρθρον 9.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, Λακεδαίμονος καὶ Γυθείου τῆς Πελοποννήσου.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ὑφισταμένων διατάξεων περὶ δασμολογήσεως τῶν λιπασμάτων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη κατὰ τὴν β' συζήτησιν).

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἐδάφιον α τῆς κλάσεως 160 τοῦ Τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Κλάσις 160.

Χημικῶν βιομηχανιῶν προϊόντα, ἄνευ ἀφαιρέσεως ἀποβάρου διὰ τὰ ἄμεσα δοχεῖα:

α) Χημικὰ λιπάσματα.

1) Φωσφορικὰ ἁπλᾶ ἢ μικτὰ ἐμπεριέχοντα φωσφορικὸν ὀξὺ (Ρ 205) διαλυτὸν ἐν ὕδατι ἢ ἐν κιτρικῇ ἀμμωνίᾳ περιεκτικότητος μέχρι 16 βαθμῶν, δασμὸς μέγιστος μὲν δρχ. τρεῖς (3) ἐλάχιστος δὲ δραχ. δύο (2) εἰς μεταλλικὸν κατὰ 100 χιλιόγραμμα.

2) Ὅμοια χημικὰ λιπάσματα ἔχοντα περιεκτικότητα φωσφορικοῦ ὀξέος (Ρ 205) διαλυτοῦ ἐν ὕδατι ἢ ἐν κιτρικῇ ἀμμωνίᾳ ἀνωτέραν τῶν 16 βαθμῶν δασμολογοῦνται ὡς τὰ χημικὰ λιπάσματα τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου 1 μετ' αὐξήσεως τοῦ ἀντιστοίχου δασμοῦ κατὰ δραχ. 0,06 μέγιστος καὶ κατὰ 0,03 ἐλάχιστος εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον βαθμὸν περιεκτικότητος.

3) Κυαναμίδη, δασμὸς μέγιστος δρχ. δύο (2) ἐλάχιστος δρχ. μία (1) εἰς μεταλλικὸν τὰ 100 χιλιόγραμμα.

4) Πρῶται ὕλαι χρήσιμοι διὰ κατασκευὴν χημικῶν λιπασμάτων μὴ ἀλλαχοῦ κατονομαζόμεναι ὡς καὶ ζωϊκὰ ἢ φυτικὰ λιπάσματα, δασμὸς εἰς μεταλλικὸν καὶ κατὰ 100 χιλιόγραμμα μέγιστος δρχ. μία (1) καὶ ἐλάχιστος ἀτελῆ.

5) Θειϊκὸν κάλιον, χλωριοῦχον κάλιον δασμὸς εἰς μεταλλικὸν καὶ κατὰ 100 χιλιόγραμμα μέγιστος δραχ. μία (1) ἐλάχιστος ἀτελῆ».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν δασμῶν τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὡς πρὸς τὴν κλάσιν 160 α)2 ἄρχεται ἀφ' ἧς θέλει ὁρίσει Διάταγμα ἐκδιδόμενον τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἅμα τῇ διαπιστώσει ὅτι ἤρξατο ἡ παραγωγὴ ἡμεδαπῶν φωσφορικῶν λιπασμάτων πυκνότητος ἀνωτέρας τῶν 16 βαθμῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἐφαρμόζωνται οἱ δασμοὶ τῆς κλάσεως 160 α)1.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐγχώριος βιομηχανία χημικῶν λιπασμάτων ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νὰ ὑποβιβάσῃ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τιμὰς τῶν χημικῶν λιπασμάτων, βεβαιουμένας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τῶν μὲν ἁπλῶν φωσφορικῶν ἢ φωσφοροκαλιούχων κατὰ 50 δρχ. χαρτίνας τὸν τόννον, τῶν δὲ μικτῶν ἀζωτοφωσφοροκαλιούχων κατὰ δρχ. 150 κατὰ τόννον, καὶ νὰ διατηρῇ ταύτας ἐφ' ὅσον δὲν ἐπέρχονται αὐξομειώσεις εἰς τὰς διεθνεῖς τιμὰς τῶν πρώτων ὑλῶν, ἀνεξαρτήτως δὲ τῶν ἀποθεμάτων τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας. Ὁ ἔλεγχος τῶν τιμῶν ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς, ἧς ἡ σύνθεσις κανονισθήσεται διὰ Διατάγματος, ὑποδεικνύοντος εἰς τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν ἀνάλογον περαιτέρω ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν εἰς περίπτωσιν μειώσεως τῶν διεθνῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὑλῶν ἐν σχέσει μὲ τὰς σημερινὰς ἢ ἐπιτρέποντος ἀνάλογον αὔξησιν αὐτῶν εἰς περίπτωσιν ὑψώσεως τῶν τιμῶν τῶν πρώτων ὑλῶν. Ἡ μὴ συμμόρφωσις τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας πρὸς τὰ ἀνωτέρω, βεβαιουμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, συνεπάγεται τὴν διὰ Διατάγματος τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας μείωσιν ἢ καὶ ἄρσιν τοῦ δασμοῦ.

Τὰ τοῦ ἐλέγχου θὰ κανονισθοῦν διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου δημοσίου ἢ δημοτικοῦ ἢ τοπικοῦ, τελωνειακοῦ ἢ λιμενικοῦ ἢ οἱουδήποτε τέλους ἢ δικαιώματος οἱ διὰ τὴν συσκευὴν χημικῶν λιμασμάτων εἰσαγόμενοι ὑπὸ τῶν ἡμεδαπῶν βιομηχανιῶν σάκκοι ὡς καὶ οἱ φωσφορῖται καὶ αἱ πάσης μορφῆς καλιοῦχοι, ἀζωτοῦχοι καὶ αἱ τυχὸν μικταὶ ἀζωτοκαλιοῦχοι ὕλαι, αἵ χρησιμεύουσαι διὰ λίπανσιν ἢ χρήσιμοι πρὸς παραγωγὴν πάσης φύσεως λιπασμάτων. Τῆς αὐτῆς ἀπαλλαγῆς ἀπολαύουσι καὶ τὰ εἰς ἀλλοδαπὴν ἐξαγόμενα οἱαδήποτε λιπάσματα.

Ἄρθρον 5.

Οἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενοι δασμοὶ δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν πρώτην ἰσχὺν τοῦ νόμου τούτου εὑρισκομένων ἐν πλῷ ἢ ἐν ἀποταμιεύσει ἢ ἐν ταῖς προσωρινοῖς ἀποθήκαις ἢ ὑπὸ τελωνισμὸν λιπασμάτων, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται αἱ μέχρι σήμερον ἰσχύουσαι διατάξεις.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του. Καταργεῖται ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀτέλειαν τῶν χημικῶν λιπασμάτων ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ νόμου 4055 τοῦ 1929 καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Εἶτα γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀνασυστάσεως τῆς θέσεως βοηθοῦ βιβλιοφύλακος τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης Ἀνδριτσαίνης», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀνασυστάσεως τῆς θέσεως βοηθοῦ βιβλιοφύλακος τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης Ἀνδριτσαίνης.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀνασυνιστᾶται ἡ διὰ τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Μαρτίου 1925» καταργηθεῖσα θέσις τοῦ βοηθοῦ βιβλιοφύλακος τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης Ἀνδριτσαίνης.

Ὁμοίως γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς μόνην συζήτησιν κατόπιν παρατηρήσεων τῶν κ. κ. ***Δ. Ἀφθονίδη*** καὶ ***Ι. Παπαφλέσσα*** τὸ σχέδιον νόμου «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. κλπ.», ἔχον οὕτω:

Περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸν νόμον 4667 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν». καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. τῶν παθόντων ὡς δοκίμων.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς πάσας τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4667 τῆς 8 Μαΐου 1930 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ», ὑπάγονται καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Π. Ναυτικοῦ οἱ παθόντες ὡς δόκιμοι ἐὰν ἐνασκήσωσι τὸ δικαίωμά των ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐπανεκδικάσεως ἀγροκτημάτων τινῶν» ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του, τονίζων ὅτι εἰς τὴν περιφέρειάν του κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἐγένοντο τόσαι ἀδικίαι, ὥστε οἱ πολῖται νὰ εὑρίσκωνται ἐν ἐξεγέρσει. Αὐτὸς δὲ ὁ κ. Καραμάνος μεταβὰς ἐπὶ τόπου κατόπιν συλλαλητηρίου ἀπεφάνθη ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἐπανεκδίκασις. Ἂν μεταβῶσι, λέγει, τὰ συνεργεῖα νὰ κάμουν ὁριστικὴν διανομήν, θὰ ἔχωμεν ἀνθρώπινα θύματα.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι δὲν θὰ δεχθῇ καμμίαν τροπολογίαν,

Θ. Χαβίνης. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς ἐξετάσεως, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ νὰ κάμετε, ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ ἐπανεκδίκασις, κάμετέ το τὸν Ὀκτώβριον.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Οὔτε αὐτὸ ἠμπορῶ νὰ ὑποσχεθῶ, ἀλλὰ μόνον ὅτι θὰ ἐξετάσω μετ' ἐνδιαφέροντος τὸ ζήτημα.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐπανεκδικάσεως ἀγροκτημάτων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἐπανεκδίκασις τοῦ ἀγροκτήματος Πλατανόρρευμα τῆς περιφερείας Σερβίων τοῦ Νομοῦ Κοζάνης ἐπὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀτέλειαν τῶν χημικῶν λιπασμάτων ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ νόμου 4055 τοῦ 1929 καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Εἶτα γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀνασυστάσεως τῆς θέσεως βοηθοῦ βιβλιοφύλακος τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης Ἀνδριτσαίνης», ἔχον οὕτω:

Περὶ ἀνασυστάσεως τῆς θέσεως βοηθοῦ βιβλιοφύλακος τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης Ἀνδριτσαίνης.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀνασυνιστᾶται ἡ διὰ τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Μαρτίου 1925» καταργηθεῖσα θέσις τοῦ βοηθοῦ βιβλιοφύλακος τῆς δημοσίας βιβλιοθήκης Ἀνδριτσαίνης.

Ὁμοίως γίνεται δεκτὸν δι' ἀναστάσεως εἰς μόνην συζήτησιν κατόπιν παρατηρήσεων τῶν κ. κ. ***Δ. Ἀφθονίδη*** καὶ ***Ι. Παπαφλέσσα*** τὸ σχέδιον νόμου «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν, ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. κλπ.», ἔχον οὕτω:

Περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸν νόμον 4667 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν». καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. τῶν παθόντων ὡς δοκίμων.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς πάσας τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4667 τῆς 8 Μαΐου 1930 «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ», ὑπάγονται καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Π. Ναυτικοῦ οἱ παθόντες ὡς δόκιμοι ἐὰν ἐνασκήσωσι τὸ δικαίωμά των ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐπανεκδικάσεως ἀγροκτημάτων τινῶν» ὁ κ. ***Θ. Χαβίνης*** ὑποστηρίζει τροπολογίαν του, τονίζων ὅτι εἰς τὴν περιφέρειάν του κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἐγένοντο τόσαι ἀδικίαι, ὥστε οἱ πολῖται νὰ εὑρίσκωνται ἐν ἐξεγέρσει. Αὐτὸς δὲ ὁ κ. Καραμάνος μεταβὰς ἐπὶ τόπου κατόπιν συλλαλητηρίου ἀπεφάνθη ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ ἐπανεκδίκασις. Ἂν μεταβῶσι, λέγει, τὰ συνεργεῖα νὰ κάμουν ὁριστικὴν διανομήν, θὰ ἔχωμεν ἀνθρώπινα θύματα.

Ὁ κ. ***Ε. Βενιζέλος*** (Πρωθυπουργὸς) δηλοῖ ὅτι δὲν θὰ δεχθῇ καμμίαν τροπολογίαν,

Θ. Χαβίνης. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ἐκ τῆς ἐξετάσεως, τὴν ὁποίαν παρακαλῶ νὰ κάμετε, ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένη ἡ ἐπανεκδίκασις, κάμετέ το τὸν Ὀκτώβριον.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Οὔτε αὐτὸ ἠμπορῶ νὰ ὑποσχεθῶ, ἀλλὰ μόνον ὅτι θὰ ἐξετάσω μετ' ἐνδιαφέροντος τὸ ζήτημα.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς β' συζήτησιν κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον ἔχον οὕτω:

Περὶ ἐπανεκδικάσεως ἀγροκτημάτων.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ μετὰ τὴν α' κατ' ἄρθρον συζήτησιν).

Ἄρθρον μόνον.

Ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἐπανεκδίκασις τοῦ ἀγροκτήματος Πλατανόρρευμα τῆς περιφερείας Σερβίων τοῦ Νομοῦ Κοζάνης ἐπὶ τῷ σκοπῷ καὶ μόνον τῆς παραχωρήσεως ἐκτάσεως ἐν συνεχείᾳ τοῦ συνοικισμοῦ Πλατανορρεύματος εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου Μοσχοχωρίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν συνοικισμοῦ πρὸς μεταφορὰν τοῦ ἐκ καθιζήσεως παθόντος συνοικισμοῦ Μοσχοχωρίου.

Ἡ ἔκτασις αὕτη ἐξευρεθήσεται καὶ διὰ μειώσεως τοῦ κλήρου τῶν δικαιωθέντων.

Συζητουμένου ἀκολούθως τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συγχωνεύσεως τῶν Ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἑταιριῶν» ὁ κ. ***Ι. Ράλλης*** λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ διάταξις τοῦ 3ου ἄρθρου σχετικῶς μὲ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ παντὸς τέλους τῶν ἐν λόγῳ Ἑταιριῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγχώνευσιν, διότι οὐδεὶς συντρέχει λόγος τοιαύτης εὐνοίας ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

Ε. Βενιζέλος. (Πρωθυπουργός). Ξεύρετε ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἡμᾶς κάποια ρασιοναλιζασιὸν τῆς Τραπεζιτικῆς μας κινήσεως. Ἐπίκειται κάποια συγχώνευσις Τραπεζῶν. Μᾶς λένε λοιπὸν μὴ μᾶς ἀναγκάσετε νὰ πληρώσωμεν τέλη.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἀνάγκη ἐπείγουσα τῆς συγχωνεύσεως τῶν Τραπεζῶν ἀπεφασίσαμεν ὅπως μελετηθῇ ἡ ἀπαλλαγή

Ι. Ράλλης. Ὀρθώτερον θὰ ἦτο νὰ διεγράφετο τὸ ἄρθρον 3. Ὑπάρχουν παράπονα ὅτι προστατεύονται ὡρισμένα μόνον νομικὰ πρόσωπα καὶ θὰ ἐζήτουν ὅπως πρὸς πληρεστέραν ἀσφάλειαν ἡ ἀπαλλαγὴ γίνεται ὄχι προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀλλὰ τοῦ ἑκάστοτε Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Γίνεται ἐπίσης μία αὐτόματος μεταβίβασις ἀκινήτων ἄνευ τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τῶν διατάξεων τῆς νομίμου διαγραφῆς καὶ τοῦ νόμου ὑποθηκῶν. Φρονῶ ὅτι ἐκ τούτου θὰ ἐπέλθῃ ζημία.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἐπὶ τῶν ἐπὶ μέρους ζητημάτων θὰ ἐπιφέρωμεν τροπολογίας εἰς τὴν Γερουσίαν. Ἔτσι ἐμείναμεν σύμφωνοι μὲ τὸν συνάδελφόν μου

ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας κειμένων διατάξεων, ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως τῶν «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας κειμένων διατάξεων».

Ἄρθρον 1.

Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τμήματος Διεκπεραιώσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὁρίζονται ὡς κάτωθι:

1 Θέσις τμηματάρχου προϊσταμένου τοῦ Τμήματος, λαμβανομένου ἐκ τῶν Διοικητικῶν Τμηματαρχῶν τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων καὶ τοποθετουμένου διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ διατηρουμένης παραπλησίως ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2445 κυρωθέντος νομοθετικοῦ Διατάγματος.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὴν θέσιν ταύτην καταλαμβάνει ὁ ἤδη προϊστάμενος τοῦ Τμήματος Τμηματάρχης.

4 Θέσεις Εἰσηγητῶν.

4 Θέσεις γραμματέων α' τάξεως.

6 Θέσεις γραμματέων β' τάξεως.

10 Θέσεις γραφέων β' ἢ α' τάξεως ἢ ἀκολούθου.

1 Θέσις δακτυλογράφου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως.

9 Θέσεις δακτυλογράφων ἐπὶ βαθμῷ γραφέως β' ἢ α' τάξεως ἢ ἀκολούθου.

1 Θέσις ἀρχικλητῆρος.

11 Θέσεις κλητήρων β' ἢ α' τάξεως.

Ἄρθρον 2.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως πᾶσα ἀπόσπασις τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσωπικοῦ εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν ἄνευ προσυπογραφῆς τῆς σχετικῆς διαταγῆς ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου τῆς Διεκπεραιώσεως, ὡς καὶ οἱαδήποτε ἀπασχόλησις αὐτοῦ δι' ὑπηρεσίαν ἐκτὸς τοῦ Τμήματος Διεκπεραιώσεως καὶ ξένην πρὸς τὸ καθαρῶς ὑπηρεσιακὰ αὐτοῦ καθήκοντα.

Ἄρθρον 3.

Εἰς θέσεις γραφέων διορίζονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ ἐπιτυγχάνοντες εἰς διαγωνισμὸν οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Εἰς θέσεις δακτυλογράφων διορίζονται αἱ κεκτημέναι πτυχίον Ἀρσακείου ἢ ἐνδεικτικὸν Γ' τάξεως Γυμνασίου καὶ ἐπιτυγχάνουσαι εἰς διαγωνισμὸν οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Τὸ προσωπικὸν τῶν γραφέων προάγεται ἀνὰ διετίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ μόνον ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις, πάντως μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Αἱ δακτυλογράφοι προάγονται ἀνὰ διετίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ τοῦ ἀκολούθου, μὴ προαγόμεναι περαιτέρω, εἰμὴ πρὸς πλήρωσιν τῆς μιᾶς θέσεως δακτυλογράφου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραμματέως β' τάξεως, πάντως μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ τάξις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντος προσωπικοῦ, μηδὲ τῶν κλητήρων ἐξαιρουμένων, τοποθετουμένου μονίμως παρὰ ταῖς Διευθύνσεσι καὶ τοῖς Τμήμασι τοῦ Ὑπουργείου, παρ' οἷς ὁπωσδήποτε ὑπηρετεῖ, διὰ Διαταγμάτων ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

2. Αἱ θέσεις τῶν γραφέων τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων αὐξάνονται κατὰ 9, τῆς δὲ Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων κατὰ 2.

Ὡσαύτως αἱ θέσεις κλητήρων τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων ὁρίζονται εἰς 9, τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων εἰς 7.

Ἄρθρον 5.

Ἅπαν τὸ μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον νόμιμον τοποθέτησιν, καθ' ὑπέρβασιν τυχὸν τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ συνόλῳ καὶ κατὰ βαθμοὺς ὀργανικῶν θέσεων, ἀπομένον προσωπικὸν ὑπηρετεῖ ὡς ὑπεράριθμον καταλαμβάνον τὰς ἐκάστοτε κενουμένας ὀργανικὰς θέσεις.

Ἄρθρον 6.

Τὰ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Τμήματος Διεκπεραιώσεως, τὰ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἰς Γραφεῖα καὶ τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἐν γένει καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Προκειμένου νὰ συζητηθοῦν τὰ Νομοσχέδια «περὶ παροχῆς προνομίου ἐκμεταλλεύσεως τῶν πτώσεων Τριποτάμου Βερροίας» καὶ περὶ «κυρώσεως συμβάσεως διὰ τὴν παραχώρησιν προνομίου ὑδροηλεκτρικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πτώσεων Βλαδόβου». Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς λέγει τὰ ἑξῆς:

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός). Πρόκειται, κ. Βουλευταί, περὶ συμβάσεων αἱ ὁποῖαι συνήντησαν ζωηρὰν ἀντίδρασιν ἐκ μέρους πολλῶν βουλευτῶν καὶ τῶν κατοίκων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Αἱ ἐν λόγῳ ἀντιδράσεις δὲν μὲ ἄφισαν ἀδιάφορον. Φίλοι μου βουλευταὶ μὲ ἐπεσκέφθησαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ μοῦ ἐπέστησαν τὴν προσοχήν, ὅτι διὰ τῶν ἐν λόγῳ συμβάσεων ἐπέρχονται ὡρισμένα κακά. Τοὺς εἶπα ὅτι εἶμαι πρόθυμος νὰ ἐξετάσω τὰ ἑξῆς σημεῖα: 1) Ἐὰν ἡ σύμβασις πρόκειται νὰ ἀφίσῃ εἰς τὴν Βέρροιαν ὅλο τὸ ἀναγκαῖο νερὸ διὰ τὰς ὑπαρχούσας βιομηχανικὰς ἐγκαταστάσεις. 2) Ἐὰν θὰ ἀφίσῃ καὶ περιθώριον πρὸς ὕδρευσιν νέων τυχὸν ἐγκαταστάσεων. 3) Ἐὰν ἡ σύμβασις πρόκειται νὰ παραβλάψῃ τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων διὰ τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ὕδατος τοῦ χρησιμοποιουμένου διὰ τὸ ἐκεῖ ὑπάρχον σύστημα ὑπονόμων. Καὶ τελευταῖον ἐὰν τὰ νερὰ ποῦ θὰ μείνουν εἰς τὴν Βέρροιαν θὰ ἐπαρκοῦν διὰ νὰ ποτίζεται ὅλη ἡ γεωργικὴ περιφέρεια καὶ ἐκείνη ἀκόμη ποῦ θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ποτισθῇ εἰς τὸ μέλλον. Οἱ φίλοι μου βουλευταὶ μοῦ ἀπήντησαν, ὅτι δὲν θὰ ἔχουν ἄλλας ἀντιρρήσεις καὶ μοῦ εἶπαν μάλιστα, ὅτι φρονοῦν ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρεύνης θὰ εἶναι ὑπὲρ τῶν ἀντιλήψεών των. Τὸ Ὑπουργεῖον ἀπέστειλε κατόπιν τούτου Ἐπιτροπὴν ἐκ προσώπων ἁρμοδιωτάτων διὰ τὰ ὑδραυλικὰ καὶ γεωργικὰ ζητήματα. Καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἀπεφάνθη, ὅτι τὰ παράπονα καὶ αἱ ἀνησυχίαι δὲν ἦσαν δικαιολογημέναι. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἔρευναν αὐτὴν ἡ ἀντίδρασις ἐξηκολούθησε ζωηρά. Ἐγώ, κ. Βουλευταί, ζητῶ ἀπὸ τὴν Βουλὴν νὰ ψηφίσῃ σήμερον εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν τὸν Νόμον διὰ τοῦ ὁποίου κυροῦται ἡ σύμβασις καὶ νὰ παραπέμψῃ τὸν Ὀκτώβριον εἰς β' συζήτησιν. Ὑπάρχουν λόγοι πρὸ τῆς ἄρσεως τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἤθελε νὰ δοθῇ εἰς Βελγικὴν Ἑταιρίαν νέα σύμβασις. Ἀλλὰ καὶ ἄνευ αὐτῶν τῶν λόγων θὰ ἐζήτουν τὴν ἀναβολήν, ὅπως δοθῇ καιρὸς νὰ ἐξετασθοῦν ἐκ νέου τὰ ζητήματα καὶ νὰ μελετηθῇ κάθε νέα ἀντίρρησις ἡ ὁποία τυχὸν θὰ ἤθελε προταθῇ ἀπόψε ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ἀντίρρησις ἀξία μελέτης.

Ἐὰν ἡ νέα αὐτὴ μελέτη ἤθελε καταλήξει εἰς τὸ πόρισμα ὅτι αἱ κατηγορίαι εἶναι βάσιμοι δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλλῃ ἡ Βουλὴ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀνεγνώριζεν ὅτι ἐπλανήθη. Ἐὰν ὅμως ἤθελεν ἀποδειχθῇ ὅτι αἱ κατηγορίαι δὲν εἶναι βάσιμοι ἔχω καθῆκον νὰ δηλώσω εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνάπτῃ συμβάσεις τοιαύτης μάλιστα σημασίας καὶ νὰ τὰς ἐγκαταλίπῃ ἀπροστατεύτους εἰς τὴν Βουλήν. Τοῦτο θὰ ἦτο παραγνώρισις τοῦ κύρους μιᾶς κοινοβουλευτικῆς Κυβερνήσεως. Καὶ παρ' ὅλον τὸν νόμον περὶ μεσαζόντων, τὸν ὁποῖον ἐψηφίσαμεν, θὰ ἐγινόμεθα ἀφορμὴ νὰ ἀναζήσουν πάλιν οἱ μεσάζοντες, ἐὰν δὲν ἔχωμεν τὴν δύναμιν νὰ εἴπωμεν ὡς Κυβέρνησις, ὅτι θὰ θέσωμεν ὅλον τὸ κῦρός μας διὰ νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν σύμβασιν, ὁπότε θὰ ἦτο ὡσὰν νὰ ἠναγκάζομεν τοὺς συμβαλλομένους νὰ ζητοῦν ὑποστηρικτὰς τῆς συμβάσεως. Εἶχα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εἴπω τὰ ὀλίγα αὐτὰ λόγια διὰ νὰ ἐξηγήσω, γιατὶ θέλω νὰ ψηφισθῇ τώρα. Ἐπιθυμῶ νὰ κάμω τὴν δήλωσιν ὅτι ἐὰν αἱ ἀντιρρήσεις δὲν γίνουν ἀποδεκταὶ καὶ ἐὰν ἀρθοῦν τὰ ὑφιστάμενα κωλύματα ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιμείνῃ θέτουσα ζήτημα ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου τοῦ κυροῦντος τὴν σύμβασιν. Δὲν θέλω νὰ νομισθῇ ἀπὸ ἄλλους ὅτι ἀπέναντι τῶν ἀντιρρήσεων ἡ σύμβασις ἐγκατελείφθη.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐβασίσθη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶναι ὀρθή. Εἶναι μία ἠθικὴ ἀρχὴ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἐμπνέεται ἡ Κυβέρνησις. Ὀρθῶς ἐπίσης εἶπεν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὅτι μέχρις ὅτου ἐπέλθῃ ἡ κύρωσις τῆς συμβάσεως παραμένει ἀνοικτὸν τὸ στάδιον ὅπως ἐξετασθοῦν ὅλαι αἱ ἐνδεχόμεναι παραβλέψεις αἱ γενόμεναι εἰς τὴν σύμβασιν. Ὑπάρχουν πολλαὶ παραστάσεις ἐκ προσώπων ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν σύμβασιν ὅτι θίγονται συμφέροντα. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ παράπονα διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν Θεσσαλονίκης. Ἀπεστάλησαν μάλιστα ἐκεῖθεν ὑπομνήματα εἰς τὰ ὁποῖα καὶ ἀπήντησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρίας. Εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὴν βάσιν τὴν ὁποίαν ἔθεσεν ὁ κ. Πρωθυπουργός. Ἀλλὰ πρὸς τίνα λόγον θὰ ἀναλάβῃ ἡ Βουλὴ μίαν ὑποχρέωσιν διὰ τῆς ψηφίσεως εἰς πρώτην συζήτησιν τῆς συμβάσεως καὶ διατί δὲν θὰ ἦτο ὀρθώτερον νὰ ἐξετασθοῦν πρῶτον αἱ ἀντιρρήσεις; Τοιουτοτρόπως δὲν θὰ γίνῃ ἐδῶ μία συζήτησις ἄνευ οὐδενὸς λόγου. Νομίζω ὅτι θὰ ἦτο πρακτικώτερον ὅπως οἱ παρακολουθοῦντες τὸ ζήτημα ὑποβάλουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς παρατηρήσεις των, ἵνα δυνηθῇ αὕτη νὰ τὰς ἐξετάσῃ.

Ε. Βενιζέλος (Πρωθυπουργός)· Ἡ σημερινὴ συνδρίασις κ. βουλευταὶ εἶναι οὐσιαστικῶς ἡ τελευταία τῶν συνεδριάσεών μας, ἐφ' ὅσον δὲν πρόκειται νὰ συνέλθωμεν εἰμὴ ἐὰν ἐπιστραφοῦν ἐκ τῆς Γερουσίας μερικὰ Νομοσχέδια. Ὑποθέτω ὅτι θὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὸ αἴτημα τῆς Βουλῆς ἐὰν ἡ τελευταία μας συζήτησις γίνῃ ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μὲ τὴν δεξιάν. Δὲν ἐπικαλοῦμαι διὰ τοῦτο καὶ τὴν ζέστην ἡ ὁποία μᾶς ἀναγκάζει νὰ μὴ παρατείνωμεν τὰς συζητήσεις μας. Ἤθελα τὴν συζήτησιν διὰ νὰ ἀκούσω ἐὰν τυχὸν ὑπάρχουν νέαι ἀντιρρήσεις Θὰ παρακαλέσω λοιπὸν τοὺς ἀξιοτίμους συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὡρισμένας ἀντιρρήσεις διὰ τὴν σύμβασιν νὰ διατυπώσουν ταύτας ἐγγράφως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἵνα δυνηθῇ αὕτη νὰ τὰς ἐξετάσῃ ἐπισταμένως. Δηλῶ πάντως, ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον πεισθῇ ὅτι αἱ ἀντιρρήσεις αὗται εἶναι ὄντως σοβαραὶ, θὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς*** δηλοῖ ἐκ μέρους τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὅτι συμφωνεῖ ἀπολύτως εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς ψηφίσεως διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν σοβαρῶν αὐτῶν συμβάσεων προκειμένου μάλιστα περὶ συμβάσεων τοπικοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἐξουσιοδοτεῖται ὁ κ. Πρόεδρος ὅπως κυρώσῃ ὑπ' εὐθύνην του τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως.

Λύεται ἀκολούθως ἡ συνεδρίασις τὴν 7ην μ. μ. ἀναβαλλομένων τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ἐπ' ἀόριστον.

Οἱ Γραμματεῖς
Μ. Τσαρλαμπᾶς
Δ. Μέλφος

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΒ'.

Δευτέρας 13 Ἰουλίου 1931.

Ὥρᾳ 5 μ.μ. ὁ Πρόεδος κ. ***Θ. Σοφούλης*** ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ἕδρας κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς συνεδριάσεως καὶ διατάσσει ν' ἀνοιχθῶσι τὰ θεωρεῖα.

Ἀνακοινοῦνται τὰ ἑξῆς:

Ἡ Γερουσία ἀποστέλλει τὰ κάτωθι σχέδια νόμου παρ' αὐτῆς ψηφισθέντα:

1) Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 1 § 2 τοῦ νόμου 4705 τοῦ ἄρθρου 1 § 2 τοῦ νόμου Ν. Ν. περὶ κωδικοποιήσεως τοῦ νόμου περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων κλπ.

2) Περὶ τροποποιήσεως τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 58 ἐδ. γ' τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2740 τῆς 28-12-27 περὶ Ναυτικοῦ Ταμείου τοῦ Π Ναυτικοῦ.

Οἱ κ.κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν), ***Α. Ζάννας*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας) καὶ ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) ὑποβάλλουν σχέδιον νόμου «περὶ ὁρισμοῦ τῶν εἰσακτέων εἰς τὴν σχολὴν τῶν Ν. Δοκίμων μαχίμων καὶ μηχανικῶν τοιούτων, ὁρισμοῦ τῶν ἀριθμῶν τῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ καὶ μετατάξεως μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. εἰς τὴν ἀεροπορικὴν ὑπηρεσίαν».

Ἡ ἐπὶ τῶν ***Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ*** ὑποβάλλει τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως νόμου τῆς ψηφισθείσης ὑπὸ τῆς Γερουσίας τὴν 9 Ἰουλίου 1931 «περὶ τροποποιήσεως τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 58 ἐδαφ. γ' τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 2740 τῆς 28-12-27 περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ Π. Ναυτικοῦ».

Ὁ παρὰ τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ Γεν. Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας ὑποβάλλει τὴν ὑπ' ἀριθ. 3869 πρᾶξιν διὰ τὴν θεώρησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκ δραχ. 140.000 ὑπ' ὑπ' εὐθύνην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Καβάλλας αἰτεῖται τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ βουλευτοῦ κ. Στεφάνου Καραγιώργη κατηγορουμένου ἐπὶ ὑπεξαιρέσει καὶ ἀπάτῃ.

Ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἶτα εἰς τὴν

Ἡμερησίαν Διάταξιν
τῆς Νομοθετικῆς ἐργασίας

Γίνεται δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τὴν ψήφισίν του ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων» μετὰ διορθώσεως παραλείψεών τινων καὶ τυπογραφικῶν σφαλμάτων ἔχον οὕτω:

Περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας
κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΗ' τῆς 3 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ 2ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» προστίθενται κατὰ συνέχειαν τὰ ἑξῆς:

«Ἐπίσης δὲν ἀπαιτεῖται μεταγραφὴ διὰ τὴν περιέλευσιν εἰς τὸ Δημόσιον κτημάτων κατὰ τὰς Ἑλληνοβουλγαρικὰς καὶ Ἑλληνοτουρκικὰς συμφωνίας».

Τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

3. «Ἐκ τῶν ἀστικῶν κτημάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ἐξαιροῦνται τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπαραίτητα μόνον διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καθαρῶς κρατικῶν ὑπηρεσιῶν».

2. Τὸ 4ον ἐδάφιον τοῦ 6ου ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

4. «Εἰσηγητὴς τῶν ὑποθέσεων ἐνώπιον τῆς Δ. Ε. εἶναι ὁ ἁρμόδιος Τμηματάρχης ἢ ἐν κωλύματι ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής. Γραμματεὺς δ' αὐτῆς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Κτημάτων εἷς τῶν εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων».

3. Τὸ ἄρθρον 9 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Διευθυντὴς τῆς Δ. Δ. Κτημάτων.

1. Ἐπιμελεῖται τῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων τῆς Δ. Ε.

2. Ἔχει τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Δ. Δ. Κτημάτων.

3. Ἐντέλλεται τὰς πληρωμὰς ἐν γένει καὶ ὑπογράφει τὰ σχετικὰ ἐντάλματα.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Δ. Ε. δύναται νὰ μεταβιβασθῇ μέρος τῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν εἰς τὸν Διευθυντὴν καὶ τοὺς Τμηματάρχας».

4. Τὸ ἄρθρον 10 καταργεῖται.

5. Τὸ ἄρθρον 11 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Δ. Δ. Κτημάτων περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς τμήματα καὶ ὑπηρεσίας:

α') Τμῆμα Διοικήσεως.

β') Τμῆμα ἐκμεταλλεύσεως.

γ') Τμῆμα ἐκποιήσεων.

δ') Τμῆμα Δημοσίων Κτιρίων.

ε') Τμῆμα Δικαστικόν.

στ') Τμῆμα Τοπογραφικόν.

ζ') Κτηματικὸν Γραφεῖον Ἀττικῆς.»

η') Γραφεῖον Προσωπικοῦ (διεκπεραίωσις, ἀρχεῖον, προσωπικόν).

6. Τὸ ἐδάφιον 1ον τοῦ 17ου ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

1. Ἑνὸς Διευθυντοῦ Δασολόγου ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' τάξεως ἢ Διευθυντοῦ β' ἢ α' τάξεως.

7. Τὸ ἄρθρον 21 καταργεῖται.

8. Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 22 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Αἱ θέσεις τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τοπογραφικοῦ Τμήματος καὶ προϊσταμένου Τοπογραφικοῦ συνεργείου ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου Α' ἢ Β' τάξεως πληροῦνται διὰ προαγωγῆς τῶν ὑπηρετούντων μονίμων μηχανικῶν τῶν ἐχόντων τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ κατόπιν γνωματεύσεως τῆς Δ.Ε.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 22 προστίθεται καὶ 7ον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Διευθυντὴς δασολόγος τοῦ Κτήματος Τατοΐου διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' τάξεως ἢ Διευθυντοῦ β' τάξεως ὁ κεκτημένος δίπλωμα ἀνωτέρας δασολογικῆς σχολῆς καὶ προϋπηρετήσας ὡς δασικὸς ὑπάλληλος ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν, ἐξ ἧς τὰ πέντε ἔτη ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως. Ὁ ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου α' τάξεως Διευθυντὴς τοῦ κτήματος Τατοΐου προάγεται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ δασοκτήματος Τατοΐου κέκτηται καὶ τὴν ὑπὸ τῆς δασικῆς νομοθεσίας καθοριζομένην ἁρμοδιότητα δασάρχου.

9. Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 23 μετὰ τὰς λέξεις «οἱ Διευθυνταὶ» προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κτήματος Τατοΐου».

10. Εἰς τὸ τέλος τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 24 προστίθενται κατὰ συνέχειαν τὰ ἑξῆς:

«Τὸ σύνολον δὲ τοῦτο λαμβάνεται ὡς βάσις καὶ διὰ τὴν δι' ἑκτὸς ἕδρας μετάβασιν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν».

11. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 30 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. «Τὰ εἰς τὴν Δ. Δ. Κ. ἀνήκοντα καὶ ἐν γένει ὑπ' αὐτῆς διαχειριζόμενα κτήματα μισθοῦνται εἰς περίοδον οὐχὶ μακροτέραν τῶν πέντε ἐτῶν καὶ διὰ δημοπρασίας».

Τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ ἰδίου ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«3. Αἱ ἐκμισθώσεις πρὸς τοὺς Δήμους, Κοινότητας καὶ ἐν γένει νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου καὶ κοινῆς ὠφελείας ὡς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ κλπ., δύνανται νὰ γίνωνται ἄνευ δημοπρασίας μετ' ἀπόφασιν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς.»

12. Τὸ ἐδάφιον α' τῆς 3ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 34 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«α'. Οἱ παρουσιάζοντες γραμμάτιον παρακαταθήκης χρηματικοῦ ποσοῦ, ἴσου τῷ ἑνὶ δεκάτῳ τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου προσφορᾶς ἢ ἐν περιπτώσει ἐπαναληπτικῆς δημοπρασίας ἴσου τῷ ἑνὶ δεκάτῳ τῆς ἐπιτευχθείσης κατὰ τὴν ἀκυρωθεῖσαν δημοπρασίαν προσφορᾶς ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Κ. δι' ἴσον ποσόν».

13. Εἰς τὸ ἄρθρον 37 προστίθεται 3ον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«3. Ὁσάκις ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία λόγῳ ἀσυμφόρου τοῦ ἀποτελέσματος, ὡς ἐλάχιστος ὅρος προσφορᾶς τίθεται τὸ κατὰ τὴν ἀκυρωθεῖσαν δημοπρασίαν ἐπιτευχθὲν ἀποτέλεσμα».

14. Τὸ ἄρθρον 40 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ὁσάκις ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία εἰς βάρος τοῦ τελευταίου ἀναδειχθέντος πλειοδότου ἢ τοῦ μισθωτοῦ, ἡ ἔγκρισις ἀνήκει ἀδιαφόρως ποσοῦ εἰς τὰς διενεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχάς, αἵτινες ὁρίζουσιν ὡς ἐλάχιστον ὅρον κατ' ἀρχὰς τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ οὗ εἰς βάρος διενεργεῖται ἡ δημοπρασία κατακυρωθὲν ποσόν, μειούμενον μεθ' ἑκάστην ἄγονον δημοπρασίαν κατὰ 25 ο/ο, μέχρις οὗ ἐπιτευχθῇ προσφορά. Αἱ δημοπρασίαι αὗται ἐπαναλαμβάνονται μόνον ὅταν δίδωνται ἔγγραφοι προσφοραὶ πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἀνωτέρω».

15. Τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 42 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1. Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας ἢ τῆς ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς περὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐκμισθώσεως ἐγγράφεται πρώτη ὑποθήκη ὑπὲρ τῆς Δ.Δ.Κ. πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ μισθώματος ἐπὶ ἀκινήτων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ ἢ τρίτου τινὸς προσφερομένου πρὸς τοῦτο, ἀξίας ἴσης τοὐλάχιστον πρὸς τὸ 1)3 τοῦ ὅλου μισθώματος ἢ ἐπὶ μισθώσεων ὑπὲρ τὴν πενταετίαν πρὸς τὸ ἓν τέταρτον αὐτοῦ.

Τὴν ἐκτίμησιν τῶν κτημάτων τούτων ποιοῦνται ἀπὸ κοινοῦ ὁ οἰκεῖος Οἰκονομικὸς Ἔφορος καὶ ὁ Ταμίας εὐθυνόμενοι διὰ πᾶσαν ἐκ κακῆς ἐκτιμήσεως ζημίαν τῆς Δ. Δ. Κ. Σημείωσιν περὶ τῶν ὑποθηκευομένων κτημάτων ἀφείλει ὁ μισθωτὴς νὰ παρουσιάσῃ τῷ Ἐφόρῳ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν πρακτικῶν ἢ τῆς περὶ ἐκμισθώσεως ἄνευ δημοπρασίας ἀποφάσεως τῆς Δ. Δ. Κτημάτων.

16. Τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 45 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἐπιτρέπεται ἀντὶ τῆς κτηματικῆς ἀσφαλείας νὰ δοθῇ χρηματικὴ ἐγγύησις ἀνερχομένη εἰς τὸ ἕκτον τοὐλάχιστον τοῦ ὅλου μισθώματος ἢ καὶ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ διὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν Τραπέζης ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Κ. Ἐπὶ μισθώσεως ὑπὲρ τὴν πενταετίαν ἡ ὡς ἄνω ἐγγύησις μειοῦται εἰς τὸ ἓν δέκατον».

17. Τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 49 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ὁ χρόνος τῆς πληρωμῆς τοῦ μισθώματος κανονίζεται ἑκάστοτε ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας καὶ τῷ συμβολαίῳ ἀλλ' οὐδέποτε τὸ μίσθωμα ἑκάστου ἔτους ἢ ἑκάστης ἐτησίας περιόδου δύναται νὰ κατατμηθῇ εἰς πλείονας τῶν ἓξ δόσεων τῆς δ' ἐξαμήνου περιόδου εἰς πλείονας τῶν τριῶν.

18. Τὸ 2ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 53 συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

2. «Σιωπηρὰ ἀναμίσθωσις δὲν χωρεῖ, ἀλλ' ὑποχρεοῦται ὁ μισθωτὴς ἅμα τῇ λήξει τῆς μισθώσεως ἢ τῇ διαλύσει ταύτης, ὅπως ἀποδώσῃ τὸ μίσθιον, ὑποκειμένως ἄλλως εἰς ἔξωσιν κατὰ

τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ', ὡς ἐτροποποιήθη διὰ νεωτέρων νόμων. Καὶ ἡ παράβασις οἱουδήποτε ὅρου τῆς συμβάσεως ἐπάγεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ. Ε., ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διάλυσιν τῆς μισθώσεως καὶ ἔξωσιν τοῦ μισθωτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν».

19. Τὸ ἄρθρον 55 καταργεῖται.

20. Εἰς τὸ ἄρθρον 57 προστίθεται 3ον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

3. «Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως ἢ τοῦ μισθωτηρίου συμβολαίου ἢ εἰδικώτερον τοῦ παρόντος ἄρθρου, διατάσσεται, δι' ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ κατάπτωσις τῆς κατατεθείσης εἴτε διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν εἴτε διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως, ἐγγυήσεως ὑπὲρ τῆς Δ.Δ.Κ., ἀνεξαρτήτως πάσης ἄλλης εἰδικῆς συνεπείας. Ἡ δὲ ἀπόφασις αὕτη ἀποτελεῖ τίτλον διοικητικῆς ἐκτελέσεως».

21. Ἡ διάταξις τοῦ 1ου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 61 συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

1. «Ἡ Δ.Δ.Κ. δύναται νὰ ἐκμισθοῖ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξορύξεως ἄμμου, ἀμμοχώματος, λίθων καὶ χαλίκων (ἀμμοκροκκάλης, σαβούρας) κλπ. ἐκ τῶν ποταμῶν καὶ χειμάρρων ἐν γένει ἐκ τῶν θαλασσίων ἀκτῶν, ἢ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης τῆς περιλαμβανομένης ἐντὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης καὶ ἐκ μὴ δημοσίων ἀμμωδῶν ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν συνετωρεύθη κατὰ καιροὺς ἄμμος προερχομένη ἐκ τῶν θαλασσίων ἀκτῶν ἢ τῶν ποταμῶν κλπ.».

Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ Διατάγματος συμπληροῦται ὡς ἑξῆς: «Ὁ μισθωτὴς εἰς οὐδὲν ἄλλο δικαιοῦται ἢ τὴν ἀπόληψιν τοῦ ποσοστοῦ τούτου. Ἡ ἐξόρυξις τῆς ἄμμου εἶναι ἐλευθέρα εἰς πάντας, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ὡς ἄνω μὴ δημοσίων χώρων εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἄνω ποσοστοῦ εἰς τὸν μισθωτήν, ἀρκεῖ νὰ συμμορφῶνται ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐξορύξεως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς ὑπηρεσίας. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὴν ἐξόρυξιν ἐνεργεῖ ὁ μισθωτὴς ἰδίαις δαπάναις, δὲν δικαιοῦται πρὸς τῷ ἄνῳ ποσοστῷ ἢ μόνον εἰς τὰς δαπάνας ταύτας».

Τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

8. «Οἱ κάτοικοι συνοικισμῶν πληθυσμοῦ ἐλάσσονος τῶν 5.000 κατοίκων δικαιοῦνται νὰ ἐξορύσσουν καὶ νὰ λαμβάνουν δωρεὰν ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας τῆς κατοικίας αὐτῶν κειμένων ποταμῶν, χειμάρρων, θαλασσίων ἀκτῶν καὶ βυθὸν τῆς θαλάσσης ἄμμον, ἀμμόχωμα καὶ χάλικας (σαβούρα), ἐφ' ὅσον πάντα ταῦτα προορίζονται πρὸς κατασκευὴν ἰδίων αὐτῶν τεχνικῶν ἔργων, οἰκοδομῶν καὶ κτισμάτων, τοῦ μισθωτοῦ τῆς περιφερείας μὴ δικαιουμένου νὰ εἰσπράττῃ παρ' αὐτῶν δικαίωμα ἀμμοληψίας διὰ τὰ ἐν λόγῳ εἴδη».

Ἐφ' ὅσον ἡ ἀμμοληψία γίνεται ἐκ θέσεων ὑπαγομένων εἰς τὴν περιφέρειαν Κοινότητός τινος, ἀποδίδονται εἰς τὴν Κοινότητα ταύτην εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἐξαμήνου ἐκ τοῦ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Δημοσ. Κτημάτων εἰσπραττομένου δικαιώματος πέντε δραχμαὶ κατὰ κυβικὸν μέτρον ἐπὶ τῆς ἄμμου τῆς μεταφερομένης διὰ τῶν ὁδῶν τῆς Κοινότητος ταύτης δι' αὐτοκινήτων καὶ λοιπῶν ὀχημάτων διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὁδῶν τούτων.

Τὸ ἐδάφιον 9 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου συμπληροῦται κατὰ συνέχειαν ὡς ἑξῆς:

«Ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς διώξεως κατὰ παντὸς ἄνευ δικαιώματος ἀμμοληπτοῦντος, συντάσσεται ἐντὸς διμήνου ἀναπομπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἀμμοληψίας ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ τοῦ δικαιώματος ἀμμοληψίας ἢ τῆς Δ.Δ.Κ. ἐν περιπτώσει μὴ διαθέσεως τοῦ ἐσόδου, πρωτόκολλον ἀναγράφον τὸν χρόνον, τὸν τόπον καὶ τὸ ποσὸν ἀμμοληψίας καὶ τὸ ἔνεκα ταύτης ὀφειλόμενον τῷ μισθωτῇ δικαίωμα, τὸ πρωτόκολλον δὲ τοῦτο κοινοποιούμενον τῷ ὀφειλέτῃ διὰ δημοσίου ὀργάνου κηρύσσεται διοικητικῶς ἐκτελεστόν, ὡς πρὸς τὸ ἐν αὐτῷ ποσὸν καὶ τὰ ἔξοδα ἐπιδόσεως, ἂν μὴ ἐξαφανισθῇ ἢ μεταρρυθμισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου κατὰ τόπον Εἰρηνοδίκου, συνεπείᾳ ἀνακοπῆς τοῦ ὀφειλέτου ἀσκουμένης ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ καὶ ἐκδικαζομένης τὴν πρώτην δικάσιμον μεθ' ἡμέρας πέντε ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της, καθ' ἣν ἐξετάζονται ἄνευ γνωστοποιήσεως οἱ ἑκατέρωθεν προσκομιζόμενοι μάρτυρες καὶ ἐκδίδεται ἡ ὁριστικὴ ἀπόφασις, καθ' ἣς δὲν ἐπιτρέπεται οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἔνδικον μέσον. Τὸ πρωτόκολλον, τὸ ἐπιδοτήριον καὶ πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς διαδικασίας συντάσσονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, ἡ δὲ δικηγορικὴ ἀμοιβὴ ἐν ταῖς δίκαις ταύταις περιορίζεται εἰς τὸ τέταρτον, τῆς διαδικασίας ταύτης ἐφαρμοζομένης καὶ διὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὀφειλόμενα εἰς μισθωτὰς δικαιώματα ἀμμοληψίας, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ πρὸς σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου δίμηνος προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος».

Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 61 προστίθεται 11ον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

11. Ἡ ἐκμετάλλευσις ἄμμου, ἀμμοχώματος καὶ χαλίκων τῆς κοίτης τοῦ Ἰλισσοῦ διεξάγεται παρὰ τῆς Δ.Δ.Κ., ἥτις ἀποδίδει συμφώνως τῷ νόμῳ 3599 τὸ ἐκ τῶν σχετικῶν εἰσπράξεων καθαρὸν προϊὸν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἐξαμήνου.

22. Τὸ 2ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 72 συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

2. «Εἰς τὰς πέντε πρώτας περιπτώσεις αἱ ἀρχαὶ ἐπαναλαμβάνουσιν οἰκοθεν τὴν δημοπρασίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διακηρύξεως, ἣν ἐκδίδει ὁ ἁρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἔφορος. Ἀντίτυπον τῆς διακηρύξεως ταύτης ὑποβάλλεται τῇ Δ.Δ. Κ. ἐγκαίρως, ἵνα ληφθῇ τοῦτο πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας.

Εἰς τὰς περιπτώσεις β', γ', ε', καὶ ζ' ὡς ἐλάχιστος ὅρος τίθεται τὸ ἐπιτευχθὲν κατὰ τὴν δημοπρασίαν τίμημα, σὺν ἀνομένης ἀναλόγως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 69, παράγραφος 3, ἐγγυήσεως.»

Τὸ 3ον ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

3. «Αἱ ἐπαναληπτικαὶ δημοπρασίαι κηρύσσονται διὰ περιληπτικῆς διακηρύξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἀναφερομένης εἰς τοὺς ὅρους τῆς πρώτης, ἐνεργοῦνται δὲ μετὰ πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας, ἀφ' ἧς ἡ διακήρυξις τοιχοκολληθῇ μόνον εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐπὶ ἀποδείξει τῶν Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν ἀρχῶν, ὑπολογιζομένης καὶ τῆς ἡμέρας τῆς τοιχοκολλήσεως, διεξαγόμεναι κατὰ τὰ λοιπὰ κατὰ τὰς ἄνω διατάξεις».

Τὸ 4ον ἐδάφιον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

4. «Μετὰ τρεῖς δημοπρασίας δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης καὶ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἔνθα αὐτὸς ἐγκρίνει τὰ πρακτικά, νὰ ἀνατίθηται ἡ ἔγκρισις τούτων εἰς τὰς διενεργούσας τὴν δημοπρασίαν ἀρχὰς ἢ νὰ διαταχθῇ τελειωτικὴ δημοπρασία, ὅτε ἡ ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν ἀφίεται πάλιν εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχάς. Περίληψις τῆς περὶ τελειωτικῆς δημοπρασίας ἀποφάσεως δημοσιεύεται κατὰ τὸ 5ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ παρόντος».

23. Τὸ 7ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 75 συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

7. «Ἐὰν παρέλθῃ ἄπρακτος ἡ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 προθεσμία καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς καθυστερήσῃ τὴν καταβολὴν δύο συνεχῶν δόσεων, ὅτε καὶ πάλιν διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ἀγοραπωλησία, τὰ κτήματα ἐπανεκτίθενται εἰς δημοπρασίαν ἐκποιήσεως εἰς βάρος τοῦ τελευταίου πλειοδότου ἢ ἀγοραστοῦ, καταλογιζομένης εἰς αὐτοὺς καὶ εἰσπραττομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων τῆς τυχὸν προκυψάσης ἐπὶ ἔλαττον διαφορᾶς. Ἀντιθέτως, ἐὰν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ ἐπὶ πλέον τίμημα, ἀποδίδεται ἐκ τοῦ πλεονάσματος εἰς τὸν ἐκπεσόντα ἀγοραστὴν μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν τυχὸν καταβληθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ δόσεων, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ταύτην δημοπρασίαν ὡς ἐλάχιστος ὅρος προσφορᾶς τίθεται τὸ κατὰ τὴν ἐγκριθεῖσαν δη-

μοπρασίαν ἐπιτευχθὲν τίμημα μειούμενον μεθ' ἑκάστην ἄγωνον δημοπρασίαν κατὰ τὸ ποσοστὸν τοῦ ἄρθρου 40 μέχρις ἐπιτεύξεως προσφορᾶς. Αἱ δημοπρασίαι ἐπαναλαμβάνονται μόνον, ὅταν δίδωνται ἔγγραφοι προσφοραί».

24. Τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 95 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. «Ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς ἡ παραχώρησις κτημάτων τῆς Δ.Δ.Κ. εἰς Δήμους, Κοινότητας, ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἢ κοινῆς ὠφελείας, ὡς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ κλπ. ἀντὶ τιμήματος καθοριζομένου ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς. Ἡ ἀπόφασις τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ τίμημα δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ εἰς ἴσας ἐτησίας δόσεις τὸ πολὺ δέκα».

25. Τὸ ἄρθρον 97 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἀστικὰ κτήματα μικρᾶς ἀξίας ἐν ταῖς Νέαις Χώραις κατοικούμενα ἐπὶ τριετίαν παρὰ μὴ ὁμολογουμένως εὐπόρων δύνανται νὰ ἐκποιηθῶσιν αὐτοῖς ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους. Ἡ τοιαύτη ἰδιότης βεβαιοῦται, μετὰ γνωμάτευσιν τριμελοῦς τοπικῆς ἐπιτροπῆς, δι' ἀποφάσεως τῆς διοικούσης τοιαύτης ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. «Ἀγροτικὰ μικροκτήματα τοῦ Δημοσίου ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν 25 στρεμμάτων, καλλιεργούμενα ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ, μισθώματι ἢ ἄλλῃ παρεμφερεῖ σχέσει ὑπὸ καλλιεργητῶν ἀκτημόνων ἐκποιοῦνται πρὸς τοὺς καλλιεργοῦντας ταῦτα ἄνευ δημοπρασίας. Ἡ ἰδιότης τοῦ ἀκτήμονος βεβαιοῦται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου καὶ τῆς ἐκποικιστικῆς ἀρχῆς».

3. «Ἀγροτικαὶ ἐκτάσεις τῆς Δ.Δ.Κ. παραχωρηθεῖσαι μετὰ τὴν 15ην Μαΐου 1926 εἰς πρόσφυγας πρὸς ἀποκατάστασίν των εἴτε ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους γεωργικῶν ἢ ἐποικιστικῶν ἀρχῶν εἴτε ὑπὸ τῆς διαλυθείσης Ε.Α.Π. καὶ τῶν κατὰ τόπους ὑπηρεσιῶν αὐτῆς θεωροῦνται ὡς ἐγκύρως παραχωρηθεῖσαι καὶ κυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον ἡ παραχώρησις αὐτῶν ἀποδεικνύεται ἐξ ἐπισήμων τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν ἐγγράφων, κατέχονται δὲ παρ' αὐτῶν τούτων τῶν παραχωρησιούχων.

Τὸ τίμημα τῶν ὡς ἄνω παραχωρουμένων γαιῶν καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4857 καταβαλλόμενον εἰς τὴν Δ.Δ.Κ., παρ' ἧς ἐκδίδονται τὰ σχετικὰ παραχωρητήρια.

Ἐφεξῆς ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάμιξις πάσης ἄλλης ἀρχῆς εἰς τὴν διαχείρισιν καὶ διάθεσιν τῆς περιουσίας τῆς διοικουμένης ὑπὸ τῆς Δ.Δ.Κ.».

26. Εἰς τὸ ἄρθρον 98 προστίθεται ἐν τέλει 2ον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

«2. Συντρεχουσῶν εἰδικῶν περιπτώσεων δύναται καθ' ὑποβολογημένης ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ καθορισθῇ τὸ τίμημα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 97 ἐκποιουμένων κτημάτων, ἐὰν ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε χιλιάδας δραχμῶν, εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας δόσεις, ὧν ἑκάστη δὲν δύναται νὰ ἦ ἐλάσσων τῶν 500 δραχμῶν.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὰ διὰ δημοπρασίας ἐκποιούμενα ἢ ἐκποιηθέντα κτήματα ἐὰν τὸ τίμημα ὑπερβαίνῃ τὰς 500 χιλιάδας δραχμῶν, ἑκάστης ἐτησίας δόσεως μὴ δυναμένης νὰ ἦ ἐλάσσονος τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν».

27. Εἰς τὸ ἄρθρον 100 προστίθεται 2ον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

2. «Ἡ Διοίκησις Δημ. Κτημάτων δύναται νὰ παραχωρῇ τὸ δικαίωμα τῆς λιανικῆς πωλήσεως τοῦ οἴνου καὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων τοῦ Κτήματος Τατοΐου ἐν ἰδίῳ αὐτῆς πρατηρίῳ ἐν Ἀθήναις εἰς ἰδιώτην κατόπιν δημοπρασίας ἀποφάσει τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς, καθοριζούσης καὶ τοὺς ὅρους τῆς παραχωρήσεως καὶ τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγυήσεις καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

28. Εἰς τὸ ἄρθρον 115 προστίθεται 2ον ἐδάφιον, ἔχον οὕτω:

2. «Κατὰ τῶν ὀφειλετῶν τῆς Δ.Δ.Κ. ἐξ ἀγορᾶς προϊόντων τοῦ Κτήματος Τατοΐου χωρεῖ διοικητικὴ ἐκτέλεσις ἐπὶ τῇ βάσει ἀποσπάσματος τῶν βιβλίων τοῦ κτήματος καὶ ἀποφάσεως τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

29. Εἰς τὸ ἄρθρον 116 προστίθεται 2ον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

2. «Ἕνθα ἡ Δ.Δ.Κ. ἔχει συνιδιοκτησίαν κάτω τοῦ ἡμίσεος δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Ε., ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐκμισθοῖ ἢ ἐκποιῇ τὸ ἀνῆκον τῷ Δημοσίῳ μερίδιον εἰς τὸν ποιούμενον ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ἑτέρου κοίνου συνιδιοκτήτην ἄνευ δημοπρασίας».

30. Τὸ ἄρθρον 122 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Τὰ παραχωρούμενα εἰς τὰς κρατικὰς ὑπηρεσίας ἐν γένει δημόσια κτήματα δὲν δύνανται οὔτε νὰ ἐκμισθώνωνται οὔτε ἄλλως πῶς νὰ ἐκμεταλλεύωνται ὑπ' αὐτῶν. Οἱ δι' οἱονδήποτε λόγον κατοικοῦντες ἐν αὐτοῖς ὡς καὶ ἐν ἰδιωτικοῖς οἰκήμασι μεμισθωμένοις παρὰ τοῦ Δημοσίου δι' ἐγκατάστασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν δημόσιοι ὑπάλληλοι ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν μισθωμάτων πρὸς τὴν Δ.Δ.Κ., ὁριζομένων ὑπὸ τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς μετὰ γνωμοδότησιν τοπικῶν τοιούτων καὶ ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ πραγματοποιούμενον ἐκ τούτου ἐτήσιον ἔσοδον διατίθεται διὰ τὴν ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν τῶν δημοσίων κτιρίων».

31. Τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 123 συμπληροῦται κατὰ συνέχειαν ὡς ἑξῆς:

1. «Ὡς ἐγκαταλελειμμένα δὲ θεωροῦνται οὐ μόνον ἐκεῖνα, ὧν τὴν κατοχὴν ἔπαυσε νὰ ἔχῃ ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ὑπὸ οὐδενὸς κατέχονται, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα, ἅπερ ἐγκαταλειφθέντα ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου κατελήφθησαν καὶ κατέχονται ὑπὸ τρίτου μὴ κυρίου, ἐφ' ὅσον ὁ κύριος δὲν ἤσκησε κατὰ τοῦ κατόχου ἀγωγήν.»

32. Τὸ ἄρθρον 127 τροποποιεῖται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἡ ἀνέγερσις, διάθεσις, ἐπισκευὴ καὶ συντήρησις τῶν ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν χρησιμοποιουμένων δημοσίων κτιρίων περιέρχονται εἰς τὴν Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων ἤτις καὶ θὰ παρέχῃ τὰς ἀναγκαίας πιστώσεις. Ἡ μελέτη καὶ ἐκτέλεσις τῶν σχετικῶν ἔργων, ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἑκάστοτε ἰσχύοντα παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ διὰ τῶν ἁρμοδίων αὐτῆς Ὑπηρεσιῶν, ἐνισχυομένων ἐνδεχομένως δι' ἐκτάκτου προσωπικοῦ, προσλαμβανομένου κοινῇ ἀποφάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας, κατὰ πρότασιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὁριζούσῃ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας του καὶ τὰς ἀποδοχάς του, καταβαλλομένας παρὰ τῆς Δ. Δ. Κτημάτων.

2. Διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῶν σκοπῶν τοῦ 1ου ἐδαφίου ἀναγράφεται εἰδικὴ πίστωσις ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν βαρυνομένη καὶ μὲ τὴν δαπάνην καθαριότητος, φρουρήσεως, ὑδρεύσεως καὶ φωτισμοῦ τῶν δημοσίων κτιρίων.

3. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἀνεργέσεως, ἐπισκευῆς, συντηρήσεως, καθορισμοῦ καὶ φρουρήσεως τῶν διὰ πολιτικὰς ὑπηρεσίας χρησιμοποιουμένων κτιρίων καὶ ἐν γένει τὰ τῆς στεγάσεως τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν.»

33. Τὸ ἄρθρον 128 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων ὑπάγεται ἀνεξαιρέτως πᾶσα μίσθωσις κτιρίων ἐν γένει, γινομένη πρὸς ἐξυπηρέτησιν Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀναγραφομένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης.

2. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου ρυθμισθήσονται τὰ τῆς διενεργείας τῶν μισθώσεων.

3. Εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἑκάστης ἐπαρχίας θέλει συσταθῇ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ μὲ σκοπὸν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Δ.Δ.Κ., ἐν σχέσει μὲ τὴν στέγασιν, συντήρησιν καὶ ἐπίπλωσιν τῶν δημοσίων γραφείων.»

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 87 παρεχομένη εὐχέρεια ἀναθεωρήσεως τιμήματος ἐκδοθέντων παραχωρητηρίων παρατείνεται ἐπὶ τρεῖς εἰσέτι μῆνας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὡς πρὸς τὰ παραχωρητήρια τὰ ἐκδοθέντα βάσει δηλώσεων ὑποβληθεισῶν κατὰ τοὺς παλαιοὺς νόμους περὶ διανομῆς ἐθνικῆς γῆς μέχρι τῆς 10ης Νοεμβρίου 1929.

2. Ἡ προθεσμία τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προηγουμένης.

3. Κυροῦνται κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τὰ ὑπ' ἀριθ. 251.368, 251.369 καὶ 251.380 τοῦ 1926 παραχωρητήρια γαιῶν εἰς θέσιν Ψαλλίδι Ἀμαρουσίου, μόνον ὡς πρὸς τὴν ἐξ εἴκοσι στρεμμάτων ἔκτασιν, ἀφ' ἧς ἤρθη διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 24.171)1929 πράξεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Προνοίας, ἡ πρὸς ἀστικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων ἀπαλλοτρίωσις.

4. Ἐπεκτείνεται ὁ κῆπος τοῦ Κλαυθμῶνος εἰς τρόπον ὥστε νὰ συμπεριληφθῇ εἰς αὐτὸν τὸ ἐφ' οὗ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν γήπεδον, ἐξαιρεῖται δὲ τούτου ἀνάλογος εἰς τὸ βάθος ἔκτασις, ἧτις κατόπιν σχετικῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως παραχωρεῖται εἰς τὸ Ὠδεῖον Ἀθηνῶν πρὸς ἐγκατάστασιν αὐτοῦ, τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς γηπέδου, ἐφ' οὗ ἤδη τοῦτο, περιερχομένου μεθ' ὅλης τῆς περιοχῆς του καὶ τῶν κτισμάτων εἰς τὸ Κράτος.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐκτελεσθήσεται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας.

Τὸ Διάταγμα, δι' οὗ θέλει καθορισθῇ καὶ ἡ παρεχομένη εἰς τὸ Ὠδεῖον ἀνάλογος εἰς τὸ βάθος τοῦ κήπου Κλαυθμῶνος ἔκτασις, θὰ ἀποτελέσῃ καὶ τὸν τίτλον τῶν ἐπερχομένων ὡς ἄνω μεταβολῶν ἰδιοκτησιῶν.

Ἅπασα ἡ διαδικασία τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος γενήσεται ἀτελῶς.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν Δημοσίων Κτημάτων.

α') Τὸ Τμῆμα Ἐφαρμογῆς τῆς περὶ ἀνταλλαγῆς συμβάσεως τῆς Διευθύνσεως Ἀνταλλαγῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετὰ τῆς εἰς αὐτὸ ὑπαγομένης ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως ταύτης·

β') Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἧς ἀντικείμενον εἶναι ὁ συμψηφισμὸς τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν καὶ

γ') Ἡ πρόσθετος ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἡ ἀσχολουμένη μὲ τὴν συγκέντρωσιν στατιστικῶν ὑπηρεσιῶν περὶ τῆς περιουσίας τῶν Τούρκων ὑπηκόων τῶν πρὸ τοῦ Ὀκτωβρίου 1912 μεταναστευσάντων Μουσουλμάνων, τῶν Ἀλβανῶν καὶ τῶν Βουλγάρων τὸ γένος μετσναστῶν μετὰ τῶν ἀσχολουμένων παρ' αὐταῖς ὑπαλλήλων μονίμων ἢ ἐκτάκτων καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει.

2. Διὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος θέλει καθορισθῇ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες θὰ παρακολουθήσωσι τὰς ὡς ἄνω ὑπαχθησομένας εἰς τὴν Δ.Δ.Κ. ὑπηρεσίας, τῆς ἐκλογῆς μεταξὺ πλειόνων ὑπηρετούντων παρ' αὐταῖς γενησομένης ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὅσοι τῶν ἀσχολουμένων εἰς τὰς ὑπηρεσίας ταύτας δὲν ἤθελον περιέλθῃ εἰς τὴν Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων, εἰ μὲν εἶναι μόνιμοι, θέλουσι παραμείνει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν οἰκείων Ὑπουργείων, ἔστω καὶ ὡς ὑπεράριθμοι, εἰ δ' ἔκτακτοι, θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπολυόμενοι ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ Διατάγματος.

Οἱ ἐκ τῶν περιερχομένων εἰς τὴν Δ.Δ.Κ. ὡς ἄνω ὑπαλλήλων ἔκτακτοι ὡς καὶ οἱ παρὰ τῇ Δ.Δ.Κ. ὑπηρετοῦντες νῦν τοιοῦτοι μονιμοποιοῦνται βάσει προσόντων καθοριζομένων ἐπίσης διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου.

3. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Δ)τος γενήσεται νέα κατανομὴ τῶν ὑπηρεσιῶν, κεντρικῆς καὶ περιφερειακῶν, τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, διαίρεσις εἰς τμήματα καὶ γραφεῖα, ἵδρυσις ἐπαρχιακῶν γραφείων κλπ. ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς μὴ ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους διὰ νέας δαπάνης.

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ τὰ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθέντα σχέδια νόμου:

1) «Περὶ ἐκτελωνιστῶν, διασαφιστῶν καὶ βοηθῶν αὐτῶν παρὰ ταῖς τελωνειακαῖς ἀρχαῖς».

2) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4755 περὶ κώδικος τῶν νόμων καὶ τελῶν χαρτοσήμου». Ὡς διωρθώθη ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

3) «Περὶ μεταρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τοῦ καταναλισκομένου ἐν τῷ Κράτει καπνοῦ».

4) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1040 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων».

5) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει διατάξεων τοῦ νόμου 3122 κ.λ.π.».

6) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ ἀποζημιώσεως πολεμοπαθῶν» διορθωθείσης τῆς σειρᾶς τῶν παραγράφων τοῦ ἄρθρου 11.

Περὶ ἐκτελωνιστῶν, διασαφιστῶν καὶ βοηθῶν αὐτῶν παρὰ ταῖς τελωνειακαῖς Ἀρχαῖς

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΗ' τῆς 3 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου οὐδεὶς δύναται νὰ μετέρχηται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐκτελωνιστοῦ ἢ διασαφιστοῦ ἐὰν προηγουμένως δὲν ἐφοδιασθῇ διὰ πτυχίου ἐκτελωνιστοῦ ἢ διασαφιστοῦ ἐκδιδομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἰσχύοντος, πρὸς ἄσκησιν τοιούτου ἐπαγγέλματος, μόνον παρὰ τῇ τελωνειακῇ ἀρχῇ, τῇ ὁριζομένῃ ἐν τῷ πτυχίῳ.

2. Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐκτελωνιστοῦ ἀσκεῖται μόνον παρὰ τοῖς τελωνείοις, ὑποτελωνείοις, ἐλευθέραις ζώναις καὶ ἐλευθέροις συγκροτήμασι, τὸ δὲ τοῦ διασαφιστοῦ μόνον παρὰ τοῖς τελωνοσταθμαρχείοις καὶ φυλακείοις.

Ἄρθρον 2.

1. Πτυχίον ἐκτελωνιστοῦ δύνανται νὰ ἀποκτήσωσι, κατόπιν εὐδοκίμων θεωρητικῶν καὶ πρακτικῶν ἐξετάσεων ἐνεργουμένων ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Ἐπιτροπῆς ἰδιῶται Ἕλληνες ὑπήκοοι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸ μητρῷον τῶν ἀρρένων, ἔχοντες ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ πτυχίον Ἐμπορ. σχολῆς ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ τετρακτοῦς φοιτήσεως καὶ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἀποδεικνυομένης ἐκ τῆς ἐν τῷ μητρῴῳ ἀρρένων ἐγγραφῆς αὐτῶν.

2. Πρώην τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι ἔχοντες τοὐλάχιστον τριετῆ τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀπολυθέντες λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἢ λόγῳ ὁρίου ἡλικίας δύνανται ν' ἀσκήσωσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐκτελωνιστοῦ.

3. Ἐκτελωνισταὶ ἀποχωροῦντες οἰκειοθελῶς δύνανται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ αἰτήσωσιν ὅπως ἀντικατασταθῶσι διὰ τοῦ υἱοῦ των.

Ἄρθρον 3.

Πτυχίον δικασφιστοῦ παρὰ τοῖς τελωνοσταθμαρχείοις καὶ φυλακείοις χορηγεῖται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοιούτου μὴ ὑφισταμένου παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς τελωνειακῆς περιφερείας, δύνανται δὲ νὰ ἀποκτήσωσι τοῦτο.

α) Πρώην τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι ἢ ἄνδρες τῆς τελωνοφυλακῆς ἔχοντες τοὐλάχιστον ἑξάμηνον τελωνειακὴν ὑπηρεσίαν ἄνευ τῶν ἐν τῷ κατωτέρω ἐδαφίῳ προσόντων, ἐξαιρουμένων

τῶν ἀπολυθέντων τῆς ὑπηρεσίας, δι' οἱονδήποτε λόγον πλὴν τῆς καταργήσεως θέσεως.

β) Ἰδιῶται ἔχοντες ἀπολυτήριον σχολείου στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἀποδεικνυομένης ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων.

Ἄρθρον 4.

1. Παρὰ τῶν πτυχιούχων ἐκτελωνιστῶν δύνανται νὰ προσλαμβάνωνται ὡς βοηθοί, χρησιμοποιούμενοι μόνον διὰ βοηθητικὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν, ἰδιῶται ἔχοντες ἀπολυτήριον σχολείου στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ συμπληρώσαντες τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των κατὰ τὸ μητρῷον τῶν ἀρρένων ἢ πρώην τελωνειακοὶ ὑπάλληλοι, ἐξαιρουμένων τῶν ἀπολυθέντων τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ καταχρήσει, δωροληψίᾳ ἢ ἄλλῃ πράξει ἀσυμβιβάστῳ πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Οἱ στερούμενοι ἀπολυτηρίου σχολείου στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως δύνανται νὰ προσληφθῶσιν ὡς βοηθοὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπῆς.

2. Οἱ βοηθοὶ προσλαμβάνονται αἰτήσει τοῦ ἐκτελωνιστοῦ κατόπιν ἀδείας τοῦ προϊσταμένου τοῦ τελωνείου.

Ἄρθρον 5.

1. Οἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐκτελωνιστοῦ ἢ διασαφιστοῦ κατόπιν ἀδείας χορηγηθείσης κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα χωρὶς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς διατυπώσεις τοῦ παρόντος.

2. Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀσκοῦντες τὸ ἐπάγγελμα τοῦ διασαφιστοῦ κατόπιν νομίμου ἀδείας παρὰ τοῖς τελωνείοις καὶ ὑποτελωνείοις δικαιοῦνται νὰ μετέρχωνται καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐκτελωνιστοῦ.

3. Ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτροπὴ συνιστωμένη ἐν ἑκάστῳ τελωνείῳ καὶ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἁρμοδίου οἰκονομικοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ὡς Προέδρου, ἐκ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἁρμοδίου τελωνείου, ἐκ τοῦ ἁρμεδίου Εἰρηνοδίκου, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἁρμοδίου Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ οἰκείου συλλόγου ἐκτελωνιστῶν, ὑποχρεοῦται νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἐκτελωνιστὰς ἢ διασαφιστὰς πτυχίον κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς ἀδείας ἣτις ἐχορηγήθη αὐτοῖς κατὰ τὰ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καθορισθέντα. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου χορηγηθείσας ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἐκτελωνιστῶν ἢ διασαφιστῶν τῶν ὑποπεσόντων εἰς σοβαρὰ παραπτώματα, ἀπαγορεύουσαι εἰς τούτους τὴν περαιτέρω ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου παρὰ τῷ τελωνείῳ δι' ὃ ἐξεδόθη ἡ ἄδεια.

Ἡ ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφαίνεται δὲ ὁμοφωνούντων τοὐλάχιστον τριῶν ἐκ τῶν μελῶν της διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

4. Προκειμένου περὶ τῶν τελωνείων Πειραιῶς, Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3 ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ τελωνείου ὡς Προέδρου, ἑνὸς τῶν τελώνων τοῦ ἰδίου τελωνείου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δύο ἀντιπροσώπων τοῦ οἰκείου Συλλόγου τῶν ἐκτελωνιστῶν καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ οἰκείου Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου εὑρισκομένη ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν καὶ ἀποφαινομένη ὁμοφωνούντων τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

5. Ἔνθα δὲν ὑφίσταται Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς ἢ ὑφισταμένος ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται προεδρεύει τῆς ἐπιτροπῆς ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, μετέχει δὲ τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τελωνειακὸς ἐλεγκτής.

6. Εἰς ὅσας τελωνειακὰς ἀρχὰς καθίσταται δυσχερὴς ἡ σύστασις τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3ην τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτροπῆς καθορίζει ταύτην, ἂν ὑπάρξῃ ἀνάγκη, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς περιφερείας τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς, μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιούτου ἢ ἀπουσιάζοντος ἢ κωλυομένου ὁ προϊστάμενος τῆς τελωνειακῆς περιφερείας εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ τελωνειακὴ ἀρχή.

7. Κατὰ τὴν πρώτην συγκρότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τὰ μέλη τοῦ οἰκείου Συλλόγου τῶν ἐκτελωνιστῶν ὁρίζονται ὑπὸ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, μεταξὺ τεσσάρων προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου ἐκτελωνιστῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Παρὰ τοῖς τελωνείοις Πειραιῶς-Ἀθηνῶν, θεωρουμένων μετὰ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ των ἐλευθέρων συγκροτημάτων καὶ ἐλευθέρας ζώνης ὡς ἑνὸς τελωνείου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτελωνιστῶν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς τριακοσίους, Θεσσαλονίκης καὶ Σιδηροδρομικῶν Σταθμῶν Θεσσαλονίκης, θεωρουμένων ἐπίσης μετὰ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ των ἐλευθέρων συγκροτημάτων καὶ ἐλευθέρας ζώνης ὡς ἑνὸς τελωνείου, τοὺς ἑκατὸν πεντήκοντα λοιποῖς τελωνείοις Α' τάξεως τοὺς εἴκοσι, τελωνείοις Β' καὶ Γ' τάξεως τοὺς πέντε καὶ ὑποτελωνείοις τοὺς τρεῖς.

2. Αὔξησις ἢ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ἐπιτρέπεται μόνον ἀποφάσει τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 5 Ἐπιτροπῆς λαμβανομένῃ δι' ὁμοφωνίας τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν, τῆς Ἐπιτροπῆς ἐν ἀρτιμελείᾳ εὑρισκομένης.

3. Τὸ ἥμισυ τῶν κενουμένων θέσεων ἐκτελωνιστῶν συμπληροῦται ἐκ βοηθῶν ἐκτελωνιστῶν ἐχόντων τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 παράγραφος 1 τοῦ παρόντος νόμου προσόντα καὶ πρωτευόντων εἰς τὰς ἐνεργουμένας θεωρητικὰς καὶ πρακτικὰς ἐξετάσεις, ἐφ' ὅσον ἐπὶ διετίαν τοὐλάχιστον ὑπηρέτησαν ὡς βοηθοὶ ἐκτελωνιστῶν.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 παράγραφος 2 ἐκτελωνιστῶν

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ ἐνεργῶν ἐκτελωνιστικὰς ἐν γένει ἐργασίας ἐκτὸς τοῦ κυρίου του ἐμπορεύματος, ἢ μονίμου ὑπαλλήλου αὐτοῦ, μὴ ὢν ἐφωδιασμένος διὰ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον πτυχίου ἢ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἀδείας, τιμωρεῖται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς καὶ προστίμου μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν.

2. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὸν τελωνειακὸν ὑπάλληλον ὅστις ἐπιτρέπει εἰς τοῦτον ν' ἀσκήσῃ τὸ ἀνωτέρω ἐπάγγελμα.

3. Κατ' ἔγκλησιν τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς τιμωρεῖται διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς καὶ ὁ ἐμφανιζόμενος ὡς κύριος τοῦ ἐμπορεύματος δι' εἰκονικῆς ὑπισθογραφήσεως τῆς φορτωτικῆς ἢ τῆς ἀδείας τοῦ πρακτορείου πρὸς καταστρατήγησιν τοῦ παρόντος νόμου.

4. Οἱ κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου μόνιμοι ὑπάλληλοι τῶν κυρίων τῶν ἐμπορευμάτων ἐφοδιάζονται παρὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐπιτροπῆς δι' εἰδικῆς ἀδείας πρὸς ἐνέργειαν ἐκτελωνιστικῶν ἐργασιῶν μόνον τοῦ εἰς ὃν ὑπηρετεῖ οὗτος ὡς μόνιμος ὑπάλληλος. Ἡ ἄδεια αὕτη χορηγεῖται κατόπιν προσαγωγῆς ἁπάντων τῶν δικαιολογητικῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις πρὸς χορήγησιν πτυχίου ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος ἐκτελωνιστοῦ, ὡς καὶ αἰτήσεως τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει οὗτος παραλήπτου ἐμπορευμάτων, ὑπέχοντος τὰς εὐθύνας διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ποινὰς εἰς ἃς καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι ἐκτελωνισταί.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ Διευθυνταὶ τελωνείων καὶ οἱ Τελῶναι Πειραιῶς, Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ οἱ προϊστάμενοι τελωνείων Α' τάξεως, ἀσκοῦσι πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς τελωνείοις τούτοις ἐκτελωνιστῶν διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἢ παράλειψιν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ καθήκοντά των, δικαιούμενοι νὰ ἐπιβάλλωσι πρόστιμον οἱ μὲν διευθυνταὶ μέχρι δραχμῶν πεντακοσίων, οἱ δὲ τελῶναι μέχρι δραχμῶν τριακοσίων κατόπιν κλήσεως πρὸς ἀπολογίαν.

2. Οἱ προϊστάμενοι τῶν λοιπῶν τελωνείων Β' καὶ Γ' τάξεως δικαιοῦνται νὰ ἐπιβάλλωσι πρόστιμον μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν εἰς τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐκτελωνιστὰς διὰ τοὺς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου λόγους.

3. Τὴν ἐπὶ τῶν παρ' ὑποτελωνείοις ἐκτελωνιστῶν ἢ τελωνοσταθμαρχείοις ἢ φυλακείοις διασαφιστῶν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἀσκοῦσιν οἱ προϊστάμενοι τελῶναι Α' τάξεως κατὰ τὴν 1 παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Αἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀποφάσεις ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν, ἐξαιρέσει τῶν ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τελωνείων καὶ τελωνῶν Α' τάξεως ἐπιβαλλομένων προστίμων μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα ὧν αἱ ἀποφάσεις εἶναι ἀνέκκλητοι. Αἱ ἐφέσεις ὑποβάλλονται ἐνώπιον τῆς κατὰ τὰς παραγράφους 3, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 5 ἐπιτροπῆς ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δύναται νὰ ἐπιλαμβάνηται καὶ αὐτεπαγγέλτως, δικαιοῦται δὲ νὰ ἐπιβάλλῃ πρόστιμον μέχρι δραχμῶν δύο χιλιάδων ὡς καὶ προσωρινὴν ἢ ὁριστικὴν ἀνάκλησιν τῆς ἀδείας ἢ τοῦ πτυχίου.

6. Ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπιβάλλουσαι ποινὰς ὁριστικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας ἢ τοῦ πτυχίου ὑπόκεινται εἰς ἔφεσιν ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9ον πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

7. Ἐκτελωνιστὴς ὅστις κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου τελώνου διέπραξε λαθρεμπορίαν ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἢ συνήργησεν εἰς τοιαύτην στερεῖται προσωρινῶς τοῦ πτυχίου ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του μέχρις ἐκδόσεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 συμβουλίου.

Ἄρθρον 9.

1. Συνιστᾶται Πειθαρχικὸν Συμβούλιον ἐκτελωνιστῶν καὶ διασαφιστῶν ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ μονοπωλίων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὡς προέδρου, τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ἑνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συλλόγου Ἐκτελωνιστῶν Πειραιῶς Ἀθηνῶν ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐκδικάζονται αἱ ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐπιτροπῆς. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως.

Ἡ ἔφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν

Τὰ μέλη τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ Συλλόγου Ἐκτελωνιστῶν δὲν δύνανται νὰ μετέχωσι τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον αὐτὰ ταῦτα μετέσχον τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς.

2. Ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ τοῦ προστίμου μέχρι δύο χιλιάδων δραχμῶν, ὡς καὶ τῆς προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας ἢ τοῦ πτυχίου.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς κοινοποιοῦνται εἰς τὴν τελωνειακὴν Ἀρχὴν παρ' ἣ ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του ὁ τιμωρηθεὶς καὶ ἐκτελοῦνται ἐπιμελείᾳ τῆς ἀρχῆς ταύτης.

4. Τὰ ἐπιβαλλόμενα πρόστιμα βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἀποδίδονται εἰς τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον Συντάξεως Ἐκτελωνιστῶν, μὴ ὑφισταμένου δὲ τοιούτου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον.

5. Τὸ Συμβούλιον τοῦτο δύναται νὰ ἐπιλαμβάνηται καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρον 10.

Παρὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Ἐπιτροπῆς δύναται νὰ ἀνακληθῇ ἡ ἄδεια ἢ τὸ πτυχίον ἐκτελωνιστοῦ ἢ διασαφιστοῦ καὶ ἐὰν οὗτος παύσῃ ἀσκῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο ἐπὶ ἓν ἔτος ἢ ἀσκεῖ καὶ ἕτερον ἐπάγγελμα, πλὴν τῶν συναφῶν πρὸς τοῦτο μεταφορῶν, φορτώσεων καὶ ναυλώσεων, ἐκτὸς ἂν ἀπέσχεν ἐξ ἀνωτέρας βίας.

Ἄρθρον 11.

Διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθήσονται ὁ τρόπος τῆς ἐνεργείας τῶν θεωρητικῶν καὶ πακτικῶν ἐξετάσεων, τὰ παρὰ τῶν ὑποψηφίων ὑποβληθησόμενα πιστοποιητικὰ πρὸς συμμετοχὴν αὐτῶν, ἡ συγκρότησις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐξετάσεων, ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν αὐτῆς, ὁ τύπος τοῦ πτυχίου τῶν ἐπιτυχόντων, ὁ τρόπος ἐργασίας, τὰ δικαιώματα, αἱ ὑποχρεώσεις, αἱ εὐθῦναι τῶν ἐκτελωνιστῶν καὶ διασαφιστῶν, ἡ ὑποχρεώσεις αὐτῶν διὰ τὴν καταβολὴν τῶν κατὰ τὴν χρέωσιν τελῶν, φόρων καὶ δικαιωμάτων βαρυνόντων τὰ ἐμπορεύματα, λογιστικῶν λαθῶν, ἡ παροχὴ ἐγγυήσεως ὑπ' αὐτῶν, ἡ εἰσπραττομένη ὑπὸ τῶν ἐκτελωνιστῶν καὶ διασαφιστῶν ἀμοιβὴ διὰ τὴν προσφερομένην ὑπ' αὐτῶν ὑπηρεσίαν, τὸ ὅριον ἡλικίας ἀποχωρήσεως αὐτῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 12.

1. Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον, ὅστις τίθεται εἰς ἰσχὺν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ καὶ κατὰ τελωνειακὰς ἀρχὰς διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πλὴν τῶν τελωνείων Πειραιῶς, Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζονται ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

2. Εἰς ἃς τελωνειακὰς ἀρχὰς δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ διατάγματος τῆς 7ης Ἰανουαρίου 1925 περὶ ἐκτελωνιστῶν κλπ. καὶ τῶν τροποποιησάντων ἢ συμπληρωσάντων τοῦτο τοιούτων.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4755 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΗ' τῆς 3 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς

Ἄρθρον 1.

Ὁ νόμος 4755 τῆς 13 Μαΐου 1930 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου» τροποποιεῖται ὡς κατωτέρω:

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1.α') Τὸ τέλος χαρτοσήμου, ὅταν δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς δραχμὰς χιλίας, εἰσπράττεται εἴτε γραφομένων ἐξ ὑπαρχῆς τῶν εἰς τέλος ὑποκειμένων ἐγγράφων ἐπὶ σφραγιστοῦ χάρτου, εἴτε διὰ τῆς χρήσεως κινητοῦ ἐπισήματος. Εἰς εἰδικάς τινας ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, καθοριζομένας ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ἢ εἰς εἰδικὰ διατάγματα, τὸ τέλος χαρτοσήμου εἰσπράττεται δι' ἐκδόσεως ἀποδεικτικοῦ πληρωμῆς τοῦ δημοσίου ταμείου.

β') Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται τὰ ἔγγραφα, ἅτινα πρέπει νὰ συντάσσωνται ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ φύλλου σφραγιστοῦ χάρτου.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 προστίθεται ἡ ἑξῆς πρότασις «Ἡ χρῆσις τῶν εἰδικῶν τούτων ἐνσήμων ἐντύπων εἶναι ὑποχρεωτική, ἀποκλειομένης τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπὶ μὴ ἐνσήμου ἐντύπου.

3. Εἰς τὸ ἐδάφ. α' τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 9 προστίθενται αἱ λέξεις, «πλὴν μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς τελευταίας

περιόδου τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 66», εἰς δὲ τὸ ἐδαφ. β', μετὰ τὰς λέξεις «μόνον τὰ» προστίθεται ἡ φράσις «μετὰ τὴν 1 Αὐγούστου 1930».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 12 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 12.

«Ἐπὶ τῶν συμβολαίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν κατονομαζομένων ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ, τὸ τέλος ἐπιβάλλεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα:

Ἐπὶ ἀξίας μέχρι δραχ.				100	τέλος δραχ.		1
»	»	»	»	200	»	»	2
»	»	»	»	400	»	»	4
»	»	»	»	600	»	»	6
»	»	»	»	800	»	»	8
»	»	»	»	1000	»	»	10
»	»	»	»	2000	»	»	20
»	»	»	»	3000	»	»	30
»	»	»	»	4000	»	»	40
»	»	»	»	5000	»	»	50
»	»	»	»	6000	»	»	60
»	»	»	»	7000	»	»	70
»	»	»	»	8000	»	»	80
»	»	»	»	10000	»	»	100
»	»	»	»	15000	»	»	150
»	»	»	»	20000	»	»	200
»	»	»	»	30000	»	»	300
»	»	»	»	40000	»	»	400
»	»	»	»	50000	»	»	500
»	»	»	»	60000	»	»	600
»	»	»	»	70000	»	»	700
Ἐπὶ ἀξίας μέχρι δραχ.				80000	τέλος δραχ.		800
»	»	»	»	100000	»	»	1000

«Αἱ ποσότητες αἱ ὑπερβαίνουσαι τὰς 100.000 δραχμῶν ὑποβάλλονται εἰς τέλος δραχμῶν 500 κατὰ πᾶσαν προσθήκην ἀπὸ κλάσματος δραχμῆς μέχρι 50.000 δραχμῶν».

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ τελευταία πρότασις τῆς παραγράφου 1, Ι, α' τοῦ ἄρθρου 13 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἑξῆς:

«Ἐξαιροῦνται Α') αἱ ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις τῶν μισθῶν καὶ ἄλλων ἀποδοχῶν τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, τῶν δημοτικῶν, κοινοτικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἄλλων ὑπαλλήλων νομικῶν προσώπων καὶ ἱδρυμάτων, αἵτινες, μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας μηνιαίως, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ τέλους τῆς κλίμακος τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 12· ἐπὶ ποσοῦ ὅμως ὑπερβαίνοντος τὰς δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας μηνιαίως καταβάλλεται ὁλόκληρον τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 12 καὶ ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ. Β') αἱ συμβάσεις, ἐξοφλήσεις καὶ ἀποδείξεις, αἵτινες κατὰ ρητὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπόκεινται εἰς ἐλαφρότερον τέλος χαρτοσήμου.

2. Εἰς τὸ ἐδάφ. Ι, β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 προστίθεται ἡ ἑξῆς πρότασις:

«Καθ' ἃς περιπτώσεις τὸ πάγιον τοῦτο τέλος τυγχάνει ἀνώτερον τοῦ ἀναλογικοῦ τέλους τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ ποσὸν δι' ὃ ἡ ἀπόδειξις ἢ ἡ ἐξόφλησις, καταβάλλεται τὸ ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου.»

3. Εἰς τὸ ἐδάφ. ΙΙΙ. α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 13 μετὰ τὰς λέξεις «δημοσίου δικαίου» προστίθενται αἱ λέξεις «ὡς καὶ ἐπὶ πάσης ἄλλης συμβάσεως, οἱουδήποτε ἀντικειμένου, μεταξὺ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Δήμων ἢ τῶν Κοινοτήτων ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ οἱουδήποτε τρίτου».

4. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 13 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Πᾶσαι αἱ εἰς τὰ δημόσια, δημοτικὰ ἢ κοινοτικὰ ταμεῖα ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ εἰς πάντας ἐν γένει τοὺς κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν ἐνεργοῦντας χρηματικὰς δοσοληψίας διεξόμεναι ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις, ἔστω καὶ ἂν κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑποβάλλωνται εἰς ἐλαφρότερον τέλος, ἐκτὸς ἂν διὰ τὸ ἐξοφλούμενον ποσὸν προκατεβλήθη τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 12 ἀναλογικὸν τέλος, ὁπότε αἱ ἀποδείξεις ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν 5, συμφώνως πρὸς τὰς διακρίσεις τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 1, Ι, β' τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐξαιρεῖται ἀπαλλασσομένη παντὸς τέλους ἡ ἐξόφλησις τῆς χορηγίας τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας».

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παραγρ. 1, Ι, Β' τοῦ ἄρθρου 15 προστίθενται αἱ λέξεις «, πλὴν τῶν συμβάσεων ἐνεγγύου πιστώσεως ἢ προκαταβολῆς ἐπὶ φορτωτικῶν τῶν ἀφορωσῶν σιτηρά, καπνὰ ἢ σαφίδας, αἵτινες ὑπόκεινται εἰς τὸ ἓν τέταρτον τοῦ ἀναλογικοῦ τέλους τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 14».

2. Εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ στοιχείου Β' τῆς παραγρ. 1 ἐδάφ. Ι τοῦ ἄρθρου 15 προστίθενται καὶ αἱ ἑξῆς ὑπὸ στοιχεῖα Ϛ' καὶ ζ') περιπτώσεις:

«Ϛ') τὰ ἔγγραφα περὶ ὧν ἡ παράγρ. 1, ΙΙΙ, α' τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 13, ἅτινα ὑπόκεινται πάντοτε εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 12, ἔστω καὶ ἂν μετὰ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων ἢ τῶν Κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου συμβάλλεται ἀνώνυμος ἑταιρεία, ζ') αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς μισθῶν καὶ ἄλλων ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ὑποκείμεναι εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τοῦ ἄρθρου 12 ὑπὸ τὰς ἐν ἄρθρῳ 13 παράγρ. 1, Ι, α' διακρίσεις. Εἰς τὴν παροῦσαν διάταξιν δὲν περιλαμβάνονται αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν ἡμερομισθίων καὶ ἐν γένει τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν καὶ ὑπηρετῶν, αἵτινες, ἐν πάσῃ περιπτώσει, καὶ ὅταν ἀκόμη ἐργοδότης εἶναι τὸ Δημόσιον, Δῆμοι, Κοινότητες ἢ ἄλλα Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου δικαίου, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τοῦ ἄρθρου 14».

3. Μετὰ τὰς λέξεις «ἢ πιστώσεως εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν» τῆς τετάρτης σειρᾶς τοῦ ἐδαφ. ΙΙ, Β', β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15 προστίθενται ἐντὸς παρενθέσεως αἱ λέξεις «(ἀποκλειομένων τῶν δι' ὑποθήκης ἀσφαλιζομένων ἀπαιτήσεων τῶν στηριζομένων ἐπὶ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἢ συναλλαγματικῶν, ἐφ' ὧν ἐφαρμόζεται πάντοτε ἡ ἀμέσως ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖον α' διάταξις)».

4. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 15 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Αἱ πράξεις ἀνωνύμων ἑταιρειῶν περὶ ἐκδόσεως δανείων δι' ὁμολογιῶν· ἐὰν ὅμως αἱ ὁμολογίαι ἀσφαλίζωνται δι' ὑποθήκης, τὸ περὶ ὑποθήκης σύμφωνον ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν ἑκατόν.

5. Εἰς τὴν παράγραφον 10 τοῦ ἄρθρου 15 προστίθενται τὰ ἑξῆς «, ἐκτὸς ἂν συμβάλλεται τὸ Δημόσιον, Δῆμοι ἢ Κοινότητες ἢ Νομικὰ Πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ὁπότε ἡ σύμβασις ὑπόκειται εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τοῦ ἄρθρου 12».

6. Ἐν τῇ παραγράφῳ 11 τοῦ ἄρθρου 15 ὁ ἀριθμὸς «10.000» τῆς τετάρτης σειρᾶς διορθοῦται εἰς «100.000», εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς αὐτῆς παραγράφου προστίθεται ἡ ἑξῆς πρότασις: «Τὰ κατὰ συνέχειαν τοῦ πρώτου φύλλου χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν σύνταξιν πωτοτύπων διανομῶν κληρονομιῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων τῆς παρούσης παραγράφου φύλλα χαρτοσήμου, καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ πρῶτον φύλλον συνετάχθη ἐπὶ παγίου τέλους δραχμῶν 100, γράφονται ἐπὶ φύλλου δραχμῶν 5».

7. Ἡ παράγραφος 15 τοῦ ἄρθρου 15 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «15. Πᾶσα σύμβασις ἀφορῶσα εἰς ἐγχώρια γεωργικά, βασικὰ ἢ κτηνοτροφικὰ προϊόντα ἢ προϊόντα ἁλιείας, ἔστω καὶ ἂν συμβαλλόμενος εἶναι τὸ Δημόσιον, Δῆμοι ἢ Κοινότητες ἢ Νομικὰ Πρόσωπα δημοσίου δικαίου».

8. Ἡ παράγραφος 16 τοῦ ἄρθρου 15 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «16. α'. Αἱ περὶ εἰσπράξεως δικαιωμάτων ἀποδείξεις τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν.

β'. Ἡ ὀπισθογράφησις ἐνεχυρογράφων τῶν Γενικῶν Ἀποθηκῶν. Ἐὰν ὅμως ἡ σύμβασις τοῦ δανείου καὶ ἐνεχύρου τῶν ἐν τῷ ἐνεχυρογράφῳ ἐμπορευμάτων συνέστη δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως ὑποβληθείσης εἰς τὸ νόμιμον ἀναλογικὸν τέλος, ἡ δι' ὀπισθογραφήσεως ταὐτόχρονος πρὸς τὸν αὐτὸν δανειστὴν λόγῳ ἐνεχυριάσεως μεταβίβασις τοῦ ἐνεχυρογράφου τούτου ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος δραχ. 5.

γ'. Αἱ ἐναντι παραδοθέντος σταφιδοκάρπου εἰς τὴν Ἑταιρείαν Γενικῶν Ἀποθηκῶν ὡς διαχειρίστριαν τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ταύτης ἀποδείξεις ἀποταμιεύσεως παρ' αὐτῇ σταφιδοκάρπου (δελτία παρακρατήσεων), μόνον κατὰ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος πλεονασμάτων ἐκ τούτων, οὐδενὸς ἑτέρου τέλους καταβαλλομένου κατά τε τὴν ἔκδοσίν των· καὶ τὰς μετέπειτα δι' ὀπισθογραφήσεως μεταβιβάσεις των.

δ'. Ἡ ἐνεχυρίασις ἀποδείξεων ἀποθηκεύσεως σταφιδοκάρπου (δελτίων παρακρατήσεως), μόνον ἑρόσον συνιστᾶται δι' ἰδιαιτέρας συμβάσεως, ἄλλως ἡ λόγῳ ἐνεχυριάσεως ὀπισθογράφησις τούτων ὑπόκειται μόνον εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν πέντε.

9. Εἰς τὴν παράγραφον 18 τοῦ ἄρθρου 15 προστίθεται ἡ ἑξῆς πρότασις. «Ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους αἱ μετὰ τῶν Ταπεζῶν καὶ τοῦ Δημοσίου Ταμείου πράξεις οἱασδήποτε δοσοληψίας τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων».

10. Ἡ παράγραφος 19 τοῦ ἄρθρου 15 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«19. α'. Αἱ ἐξοφλήσεις τῶν ἡμερομισθίων καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἐν γένει τῶν ἐργατῶν, τεχνιτῶν καὶ ὑπηρετῶν. Ἐξοφλούμενον ἡμερομίσθιον κατώτερον τῶν πεντήκοντα δραχμῶν ὡς καὶ σύνολον ἡμερομισθίου ἑνὸς ἑπταημέρου κατώτερον τῶν δραχμῶν 300 δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος.

β'. Ἐπιτρέπεται ἡ χαρτοσήμανσις ἁπλῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων ἐργατικοῦ προσωπικοῦ ἀναφερουσῶν μόνον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐργατῶν, τὸ καταβαλλόμενον εἰς ἕνα ἕκαστον ποσὸν καὶ τὸ ἀναλογοῦν τέλος χαρτοσήμου ἄνευ μνείας τοῦ ὀνοματεπωνύμου αὐτῶν καὶ ἄνευ ὑπογραφῆς αὐτῶν διὰ τὴν ἐξόφλησιν. Αἱ καταστάσεις αὗται ἀπαραιτήτως δέον νὰ ὑπογράφωνται ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὰς πληρωμὰς ἢ ἄλλου ὑπευθύνου διαχειριστοῦ».

11. Ἡ παράγρ. 20 τοῦ ἄρθρου 15 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«20. Ἑκάστη ἀπόδειξις ἐκδιδομένη παρὰ τῶν δημοσίων ταμείων διὰ πληρωμὴν ἐνεργουμένην εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ διὰ τὸ δημόσιον ταμεῖον, τοῦ τέλους μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς ἑκατόν. Ἐπὶ ἀποδείξεων πληρωμῆς φόρων οἱωνδήποτε δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος ἡ ἀπόδειξις, ἐφ' ὅσον ὁ καταβάλλων τὸν φόρον δὲν ἐκπληροῖ ἰδίαν αὐτοῦ φορολογικὴν ὑποχρέωσιν ἀλλ' ἁπλῶς ἀποδίδει εἰς τὸ Δημόσιον ὅ,τι διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου εἰσέπραξε παρὰ τρίτων».

12. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 προστίθεται παράγρ. 22 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«22. Αἱ ἀποδείξεις καταβολῆς ἀντιτίμου διδάκτρων καὶ τροφείων εἰς ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια καὶ οἰκοτροφεῖα».

13. Εἰς τὸ ἄρθρον 15 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 23 ἔχουσα οὕτω:

«23. Τὰ συμβόλαια ἐκχωρήσεως μέρους ἢ ὅλου τῶν ἀποδοχῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐμπόρους ἔναντι τοῦ ἀντιτίμου ἀγοραζομένων παρ' αὐτῶν εἰδῶν».

14. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 15 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 24 ἔχουσα οὕτω:

«24. Ἡ ἐξόφλησις τῶν συντάξεων, μεισμάτων καὶ ἐν γένει παντὸς ποσοῦ καταβαλλομένου εἰς ἐργάτας καὶ ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους ὑπὸ ταμείων ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν συντάξεων, προνοίας ἢ ἀσφαλίσεως ἐργατῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, καταργουμένης πάσης ἐναντίας διατάξεως. Ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τοιαύτης αἰτίας καταβαλλόμενα ποσὰ δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς δραχμὰς 200 εἰς οὐδὲν ὑπόκεινται τέλος».

15. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 15 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 25 ἔχουσα οὕτω:

«25. Ἡ ἐξόφλησις προμηθείας ἢ μεσιτείας καταβαλλομένης παρ' ἐμπόρων ἢ βιομηχάνων».

16. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 15 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 26 ἔχουσα οὕτω:

«26. Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς ἐξόδων κηδείας καὶ νοσηλείων ἐν γένει».

17. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 15 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 27 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«27. Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς κατὰ τὴν διανομὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου 3632 τῆς ἐγγυήσεως χρηματιστοῦ περιελθόντος εἰς ἀδυναμίαν (ὑποχρεωτικὴ ἐκκαθάρισις).

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 16 προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«4. Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμενα ἔγγραφα, ἐκδίδονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου προκειμένου περὶ μεταφορῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τῶν Δήμων, τῶν Κοινοτήτων ἢ ἄλλων προσώπων ἀπαλλασσομένων τῶν τελῶν χαρτοσήμου. Αἱ διδόμεναι ὅμως ἀποδείξεις διὰ τὴν πληρωμὴν ἀντιτίμου κομίστρων διὰ μεταφορὰς ἐνεργουμένας ὑφ' ὅλων τῶν ἀνωτέρω προσώπων, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 12.

2. Εἰς τὴν παράγρ. 8 τοῦ ἄρθρου 17 προστίθενται αἱ λέξεις «ὡς καὶ τὰ δηλωτικὰ καὶ αἱ διατακτικαὶ ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβατῶν»».

3. Ἡ παράγρ. 35 τοῦ ἄρθρου 17 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«35. Πιστοποιητικὰ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων περὶ τῆς προελεύσεως ἐμπορευμάτων διὰ τὰ μέχρι 300 κιλῶν βάρους ἀποστελλόμενα ἐμπορεύματα... δρ 1
Διὰ τὰ μέχρι 500κιλῶν βάρους..... » 2
Διὰ τὰ ἄνω τῶν 500 κιλῶν βάρους..... » 5

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 17 προστίθεται παράγραφος 36 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«36. Ζυγολόγια ἢ μετρολόγια ἐφ' ὅσον προσαρτῶνται εἰς τὰ οἰκεῖα τελωνειακὰ ἔγγραφα ἀντὶ ἀδειῶν φορτώσεως ἢ ἐκφορτώσεως ὑπόκεινται εἰς τέλος δραχμῶν 5, ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν προσαρτῶνται ὡς ἄνω, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπιδεικνύονται εἰς τὴν τελωνειακὴν ἀρχὴν κατὰ τὴν φόρτωσιν, εἰς οὐδὲν τέλος ὑπόκεινται».

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. β' τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 18 προστίθεται πρότασις ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«Ἐπιτραγαὶ ἐκδοθεῖσαι ἐν Ἑλλάδι καὶ πληρωτέαι εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεώς των, ἐφόσον ἐμφανίζονται πρὸς πληρωμὴν κατόπιν ὀπισθογραφήσεώς των ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ὡς ἐπίσης ἐπιταγαὶ ἐκδοθεῖσαι ἐν Ἑλλάδι καὶ πληρωτέαι εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεώς των, ἐφόσον ὀπισθογραφοῦνται εἰς ἕτερον τόπον τοῦ τῆς ἐκδόσεως ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ 3 τέλη κατὰ τὰς ἐν αὐτῇ διακρίσεις».

2. Εἰς τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 18 μετὰ τὴν λέξιν «περίπτωσιν» προστίθενται αἱ λέξεις «ὡς καὶ διὰ συμμετοχὴν εἰς δημοπρασίας ἢ διαγωνισμούς».

3. Ἡ παράγραφος 12 τοῦ ἄρθρου 18 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«12. α' Τὰ παρ' ἐμπόρων δι' ἐμπόρους ἐκδιδόμενα τιμολόγια ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος μόνον κατὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτῶν, τῆς σχετικῆς ἐξοφλήσεως τούτων μὴ ὑποκειμένης εἰς τέλος, συμφώνως πρὸς τὴν κατωτέρω κλίμακα».

Ἐπὶ ποσοῦ μέχρι δραχμῶν				1000	πάγιον τέλος λεπτῶν		50			
»	»	ἄνω τῶν	»	1000	καὶ μέχρι δρ.	2000	πάγιον τέλος δρ.			1
»	»	»	»	2000	»	»	»	5000	»	»	»	2
»	»	»	»	5000	»	»	»	10000	»	»	»	3
»	»	»	»	10000	»	»	»	20000	»	»	»	4
»	»	»	»	20000	»	»	»	30000	»	»	»	5
»	»	»	»	30000	καὶ ἐπέκεινα				»	»	»	10

Τὰ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐκδιδόμενα τιμολόγια ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχμῆς μιᾶς ἀνεξαρτήτως ποσοῦ. Τὰ τιμολόγια ἐκδίδονται ὑποχρεωτικῶς εἰς διπλοῦν, τοῦ χαρτοσήμου ἐπιτιθεμένου μόνον ἐπὶ τοῦ τιμολογίου τοῦ παραμένοντος παρὰ τῷ ἐκδότῃ πωλητῇ, τοῦ ἑτέρου τιμολογίου τοῦ εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἀποστελλομένου μὴ ὑποκειμένου εἰς τέλος. Ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐκδότου τοῦ τιμολογίου, ὅτι νομίμως ἐχαρτοσημάνθη τὸ χεῖρας του τιμολόγιον, γιγνομένη ἐπὶ τοῦ εἰς τὸν ἀγοραστὴν στελλομένου τιμολογίου εἶναι ἰσχυρὰ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς, τοῦ ἀγοραστοῦ μὴ εὐθυνομένου διὰ τὴν τυχὸν μὴ χαρτοσήμανσιν τοῦ τιμολογίου παρὰ τοῦ ἐκδότου κατὰ παράβασιν τῆς παρούσης διατάξεως. Ὁ ἐκδότης τῶν τιμολογίων ὑποχρεοῦται νὰ τηρῇ τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκδιδόμενα καὶ χαρτοσημαινόμενα τιμολόγια ἐπὶ μίαν διετίαν.

β΄) Αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως ἀντιτίμου καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, ὕδατος ἢ φωταερίου ὑπόκεινται εἰς τέλος δραχμῆς μιᾶς, τοῦ τέλους βαρύνοντος τὸν λήπτην τῆς ἀποδείξεως, ἐξαιρέσει τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 13 περιπτώσεων.

4. Εἰς τὸ ἐδάφιον γ΄ τῆς παραγρ. 15 τοῦ ἄρθρου 18 τὸ τέλος τῶν δραχμῶν 10 ἀντικαθίσταται διὰ τέλους «δραχ. 5», εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς παραγράφου 16 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 18 προστίθενται αἱ λέξεις «, ἐκτὸς ἂν τὸ ἀντικείμενον τοῦ συμβιβασμοῦ εἶναι κατώτερον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ὁπότε τὰ πρακτικὰ συμβιβασμοῦ ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 14».

5. Ἡ παράγραφος 19 τοῦ ἄρθρου 18 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«19. Πᾶσα ὑπαλληλικὴ ἢ οἱαδήποτε ἄλλη σύμβασις μισθώσεως ὑπηρεσιῶν ἰδιωτῶν ὡς καὶ ἡ σύμβασις διορισμοῦ ἢ ὁ διορισμὸς ἀντιπροσώπου ἢ πράκτορος ταξιδιωτικῶν, ἐμπορικῶν ἢ βιομηχανικῶν ἢ ἄλλων ἐπιχειρήσεων ἐν γένει ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ τῆς παρεχομένης πιστώσεως ἢ ἐγγυήσεως, τῆς ἐξοφλήσεως πάσης ἀποδοχῆς, ἀπολαυῆς ἢ ἄλλης ὠφελείας ἐκ τοῦ διορισμοῦ τούτου ὑποκειμένης εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος συμφώνως πρὸς τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 13, παράγραφος 1, Ι α΄ καὶ τοῦ ἄρθρου 15 παράγρ. 19, α΄, δραχμαὶ 100

Τὸ τέλος τοῦτο διπλασιάζεται, ἐφ' ὅσον παρέχεται καὶ ἐνυπόθηκος ἀσφάλεια».

6. Ἐκ τῆς παραγράφου 22 τοῦ ἄρθρου 18 διαγράφονται αἱ λέξεις «αἱ γινόμεναι πρὸς ἀποτυχόντας εἰς διαγωνισμοὺς ἐργολάβους καὶ προμηθευτάς» προστίθεται δὲ νέον ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ὑπόκεινται ἀποδείξεις καταθέσεων ἐγγυήσεων ἐν γένει καὶ παρακαταθηκῶν ὡς καὶ αἱ ἀποδείξεις ἀναλήψεως αὐτῶν, ἐξαιρουμένων τῶν εἰς ἴδιον τέλος κατὰ τὸν παρόντα νόμον ὑποκειμένων τοιούτων ἀποδείξεων».

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 23 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«23. Ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως μερισμάτων μετοχικῶν τίτλων ἐπὶ ἐξοφλουμένου ποσοῦ μέχρι δρχ. 500 .. .. ἀτελείς ἄνω τῶν δραχμῶν 500 .... δρχ. 2

8. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 προστίθεται παράγραφος 24 ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «24. Ἡ ἐξόφλησις λογαριασμῶν πελατῶν ξενοδοχείων ..... δρ. 1.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὴν ἐπικεφαλίδα τοῦ ἄρθρου 19 καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς παρενθέσεως προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου», ἐκ τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 19 διαγράφονται αἱ λέξεις «ἢ προσδιορίζεται πληρωτέος φόρος ἢ δασμὸς ἢ τέλος ἐν γένει ἢ», εἰς τὸ τέλος αὐτῆς προστίθεται ἡ ἑξῆς πρότασις. «Ἐπὶ παραβάσεων ἀναφερομένων εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς ὅμοια ἔγγραφα (μετοχαί, ὁμολογίαι, ἀποδείξεις πληρωμῆς ἐνοικίου, μισθῶν, ἠλεκτρικοῦ ρεύματος κλπ.) τὸ τέλος τῆς παρούσης παραγράφου ἅπαξ μόνον ἐπιβάλλεται», εἰς τὸ αὐτὸ δὲ ἄρθρον προστίθεται παράγραφος 7 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«7. Ὑπομνήματα κατατιθέμενα εἰς διαδικασίας περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι .... δρ. 10.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὴν παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 21 μετὰ τὴν λέξιν «ἢ κοινοτικήν» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἐκκλησιαστικήν».

2. Εἰς τὴν αὐτὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 21 προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ἔχον ὡς ἑξῆς: «Ἐξαιροῦνται τοῦ τέλους αἱ αἰτήσεις αἱ ὑποβαλλόμεναι εἰς τὰ Ἐμπορικὰ καὶ Βιομηχανικὰ καὶ ἄλλα Ἐπιμελητήρια ὑπὸ τῶν μελῶν των ἢ ὑπὸ διαφόρων ὀργανώσεων».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 21 προστίθενται τὰ ἑξῆς: «ἢ παρ' οἱουδήποτε προσώπου».

4. Ἐκ τῆς παραγρ. 9 τοῦ ἄρθρου 21 διαγράφονται αἱ λέξεις «καὶ ἀντίγραφα ληξιαρχικῶν πράξεων» ἐκ δὲ τῆς παραγράφου 10 διαγράφονται αἱ λέξεις «τακτικῶν»

5. Εἰς ἑκάστην τῶν παραγράφων 9, 11, 12 καὶ 15 τοῦ ἄρθρου 21 προστίθεται ἡ ἑξῆς πρότασις «Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ πρωτότυπον ἔγγραφον ὑποβάλλεται εἰς τέλος κατώτερον, τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος εἰς ὃ καὶ τὸ πρωτότυπον ἔγγραφον», ἰδιαιτέρως δὲ εἰς τὴν παράγραφον 15 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Πιστοποιητικὰ ἢ βεβαιώσεις Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων, Ἐμπορικῶν Συλλόγων, Ἐπαγγελματικῶν Ἐπιμελητηρίων καὶ Συλλόγων ἢ ἄλλων ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ὀργανώσεων περὶ τῆς ἐμπορικῆς ἰδιότητος μελῶν αὐτῶν ἢ ἐμπόρων μὴ μελῶν αὐτῶν, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλη χαρτοσήμου».

6. Εἰς τὴν παράγρ. 13 τοῦ ἄρθρου 21 μετὰ τὴν λέξιν «κοινοτικὴ» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἐκκλησιαστικὴ», διαγράφονται αἱ λέξεις «συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν περὶ βαπτίσεως γάμου καὶ θανάτου ἀποδείξεων», εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς αὐτῆς παραγράφου προστίθεται πρότασις ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «Ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους βεβαιώσεις καὶ πιστοποιητικὰ περὶ ἀπορίας, ἀνεργίας, περὶ παροχῆς συνδρομῆς ἢ βοηθείας πάσης φύσεως ἢ εὑρέσεως ἐργασίας».

7. Εἰς τὴν παράγραφον 18 τοῦ ἄρθρου 21 αἱ λέξεις «Ἀποδείξεις καταβολῆς δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ βασικῶν προϊόντων ἢ μισθώματος. Τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τοῦ ἐπὶ τῆς ἀδείας καταβαλλομένου ὡς ἑξῆς» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «Ἄδειαι ὑλοτομίας. Τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ποσοῦ τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος τοῦ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας καταβαλλομένου ὡς ἑξῆς», εἰς τὴν παράγραφον 20 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 21 προστίθεται ἡ ἑξῆς πρότασις «Κατ' ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις τὸ τέλος καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος», εἰς δὲ τὴν παράγραφον 23 προστίθενται τὰ ἑξῆς: «Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν καθορίζονται αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀδειῶν περὶ ὧν αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι 20 ἕως 23 ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν χαρτοσήμανσιν τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις ταύταις ἀδειῶν.

Διὰ Διατάγματος ἐπιτρέπεται ἡ τροποποίησις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 20 ἕως 23».

8. Εἰς τὴν παράγραφον 27 τοῦ ἄρθρου 21 ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἐνδεικτικοῦ τοῦ ποσοῦ τοῦ τέλους τίθεται ἡ λέξις «ἀτελεῖς», αἱ δὲ παράγραφοι 33 καὶ 39 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διαγράφονται.

9. Εἰς τὰς παραγράφους 41 καὶ 42 τοῦ ἄρθρου 21 αἱ λέξεις «δρχ. 1» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς λέξεως «ἀτελεῖς», εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς παραγράφου 28 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται ἡ φράσις «Τὰ ἐκδιδόμενα ἀντίγραφα τῶν ὡς ἄνω πιστοποιητικῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλη».

10. Εἰς τὸ ἄρθρον 21 προστίθεται παράγραφος 45 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«45. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 118 τοῦ κώδικος περὶ εἰσφορῶν πιστοποιητικὰ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀρχῶν (πιστοποιητικὰ ταξινομήσεως) περὶ τῶν δηλουμένων ὀχημάτων δρ.20 τῶν ἐπ' αὐτῶν πράξεων μεταβιβάσεων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι τοιαῦται, ὑποκειμένων προσθέτως εἰς τέλος δραχ. .... 100».

11. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 21 προστίθεται παράγραφος 46 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«46. Πᾶσα ἀπόδειξις ἐκδιδομένη ὑπὸ ἐνοικιαστοῦ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἢ λιμενικῶν προσόδων ἢ προσόδων ἄλλων ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου κατὰ τὴν εἰσπραξιν τῆς προσόδου, ὑπόκειται εἰς τέλος χαρτοσήμου δραχμῆς μιᾶς, ἐφ' ὅσον τὸ εἰσπραττόμενον ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς ἑκατόν, τοῦ τέλους βαρύνοντος τὸν λήπτην τῆς ἀποδείξεως».

12. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 21 προστίθεται παράγρ. 47 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«47. Αἱ κατὰ τὸν νόμον 4817 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 3598 καὶ 4382 ἀφορώντων τὴν προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς» καὶ τὸ ἀπὸ 9 Ὀκτωβρίου 1930 Διάταγμα περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἄνω νόμων, διατακτικαί, προσωπικαὶ εἴτε μεταβιβάσιμοι, αἱ ὑπισθογραφήσεις τῶν μεταβιβασίμων ἐκ τούτων ὡς καὶ αἱ πρὸς τὴν χρηματοδότριαν Τράπεζαν τοῦ ἄρθρου 3 αἰτήσεις ἀγροτῶν διατακτικῶν, εἰς οὐδὲν ὑπόκεινται τέλος χαρτοσήμου».

13. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 21 προστίθεται παράγρ. 48 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«48. Αἱ ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων χορηγούμεναι ἄδειαι ἀσκήσεως τῆς φαρμακευτικῆς εἰς τοὺς φαρμακοποιούς, ἄδειαι ἀσκήσεως τῆς κτηνιατρικῆς εἰς τοὺς κτηνιάτρους καὶ τοῦ μαιευτικοῦ ἐπαγγέλματος εἰς τὰς μαίας .....δρχ. 200.

14. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 21 προστίθεται παράγρ. 49 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«49. Ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς δικαιωμάτων ἐγγραφῆς ἢ συνδρομῶν τῶν μελῶν τῶν σωματείων, συλλόγων ἢ ἄλλων ἑνώσεων καὶ ὀργανισμῶν καὶ τῶν ναῶν· αἱ ἄνω τῶν δραχμῶν 100 εἰς φιλανθρωπικὰ καὶ κοινωφελῆ σωματεῖα καὶ ἄλλα εὐαγῆ ἱδρύματα καὶ ἐπιτροπὰς εἰσφοραί, συνδρομαὶ καὶ χρηματικαὶ ἐνισχύσεις ὑπόκεινται κατὰ τὴν ἐξόφλησιν εἰς τὸ τέλος τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 14 βαρύνον τὸν λήπτην τῆς ἀποδείξεως».

15. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 21 προστίθεται παράγρ. 50 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«50. Ἀπόδειξις πληρωμῆς βοηθημάτων εἰς ἀπόρους ἢ παθόντας ἐκ θεομηνιῶν ἢ ἄλλης αἰτίας, ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους».

16. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 21 προστίθεται παράγρ. 51 ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «51. Ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους αἱ αἰτήσεις τῶν θυμάτων πολέμου καὶ τὰ κατ' αἴτησιν αὐτῶν ἐκδιδόμενα πιστοποιητικά».

17. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 21 προστίθεται παράγραφος 52 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«52. Ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους ἀποδείξεις πληρωμῆς τιμήματος προϊόντων δημοσίων γεωργικῶν ἢ ἄλλων παρεμφερῶν σταθμῶν».

18. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 21 προστίθενται παράγραφοι 53, 54, 55 καὶ 56 ἔχουσαι ὡς ἑξῆς:

«53. Ἀποδείξεις πληρωμῆς συνδρομῶν εἰς ἐφημερίδας, περιοδικὰ καὶ παντὸς εἴδους ἄλλα ἔντυπα ἢ ἀντιτίμου βιβλίων ὡς καὶ αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τοῦ ἀντιτίμου διαφημίσεων εἰς ἐφημερίδας, περιοδικὰ καὶ βιβλία, ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχμῆς μιᾶς.

«54. Αἱ ἐκδιδόμεναι παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀποδείξεις δι' ὧν εἰσπράττουσι παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τοὺς ἀναλογοῦντας φόρους δημοτικοὺς, ἀδοστρωμάτων, ὑδρεύσεως κλπ. δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος».

«55. Τὰ πιστοποιητικὰ τὰ ἐκδιδόμενα καὶ χρησιμοποιούμενα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐγγραφὴν μαθητῶν εἰς δημοτικὰ σχολεῖα δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος».

«56. Ἐφ' ὅσον εἰς τὰ ἔγγραφα τῶν συμβάσεων τῆς ὑπηρεσίας Κρατικῶν Προμηθειῶν ἀναγράφεται, αἰτήσει τῶν προμηθευτῶν, εἰδικὸς ὅρος περὶ πληρωμῆς τοῦ τιμήματος ἐπ' ὀνόματι ὡρισμένης Τραπέζης ἢ ὑπὲρ τρίτου προσώπου, ὑποδεικνυομένων ὑπὸ τοῦ προμηθευτοῦ, ἐπιβάλλεται διὰ τὸν εἰδικὸν τοῦτον ὅρον, ἐκτὸς τοῦ ἀναλογικοῦ τέλους τῆς συμβάσεως, καὶ πάγιον τέλος δραχμῶν 100. Τὸ αὐτὸ πάγιον τέλος ἐπιβάλλεται καὶ καθ' ἃς περιπτώσεις, αἰτήσει τῶν προμηθευτῶν, ἐγκρίνεται ὅπως, ἀντὶ τῆς ἀρχικῶς ὁρισθείσης Τραπέζης ἢ ἰδιώτου, ὁρίζεται ἄλλη Τράπεζα ἢ ἰδιώτης διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος».

19. Εἰς τὸ ἄρθρον 23 προστίθεται παράγρ. 5 ἔχουσα ὡς ἑξῆς: «5. Ἡ ἀνανέωσις ἁπάντων τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καὶ διπλωμάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα τὸ πρῶτον εἶχον ἐκδοθῇ πρὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1930 δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος».

Ἄρθρον 10.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 24 προστίθενται αἱ λέξεις «τὰ δὲ κατὰ συνέχειαν φύλλα τῶν ἐγγράφων τῶν ὑποκειμένων εἰς πάγιον τέλος ὑπόκεινται εἰς τὸ αὐτὸ τέλος χαρτοσήμου εἰς ὃ καὶ τὸ πρῶτον φύλλον».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 24 αἱ τελευταῖαι λέξεις «δέκα χιλιάδων δραχμῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν λέξεων «100.000 δραχμῶν, τῶν ἑπομένων κατὰ συνέχειαν φύλλων ὑποκειμένων εἰς τέλος δραχμῶν πέντε».

3. Ἐν τῇ παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 24 διαγράφονται αἱ λέξεις «Πάντα τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς τέλος ἀναλογικόν, τὰ ἐνώπιον συμβολαιογράφου συνταχθέντα ἔγγραφα τὰ ὑποκείμενα εἰς πάγιον τέλος κάτω τῶν δραχμῶν 50».

4. Εἰς τὴν παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 24 μεταξὺ τῶν λέξεων «πᾶν» «ἔγγραφον» παρεντίθενται αἱ λέξεις «ἰδιωτικὸν ἢ δημόσιον», προστίθενται δὲ εἰς τὸ τέλος αὐτῆς τὰ ἑξῆς δύο ἐδάφια:

«β΄) Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου τὸ κινητὸν ἐπίσημα ἐπιτίθεται καὶ διαγράφεται ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐνδιαφερομένου, τῆς δικαστικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς δικαιουμένης νὰ ἐλέγξῃ ἑκάστοτε, ἂν συντρέχῃ περίπτωσις ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου».

«γ΄) Ἀπαλλάσσονται τοῦ τέλους πρωτότυπα ἢ ἀντίγραφα διαταγῶν ἢ ἀποφάσεων προϊσταμένης ἀρχῆς ὑποβαλλόμενα ὡς δικαιολογητικὰ πληρωμῆς μισθῶν, συντάξεων, ποσοστῶν, ἐπιδομάτων, ἀμοιβῶν καὶ ἀποζημιώσεων, ἐξόδων κινήσεως καὶ ἐν γένει δαπάνης ἐνεργηθείσης κατ' ἐντολὴν τοῦ Δημοσίου, τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἢ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου δικαίου».

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 24 προστίθεται παράγρ. 11 ἔχουσα οὕτω:

«11. Ἡ διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἐξόφλησις ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς .... δραχ. 5

6. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 24 προστίθεται παράγρ. 12 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«12. Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς ἐνοικίων, ἐφ' ὅσον τὸ σχετικὸν μισθωτήριον συμβόλαιον ἔχει ὑποβληθῇ εἰς τὸ νόμιμον ἀναλογικὸν τέλος, κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 13, 1, Ι, β΄, ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν ἓξ, ὅπερ καταβάλλεται κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ. Ὁ ἐκμισθωτὴς ἐκδόσας τὴν ἀπόδειξιν ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν τοιῶν οὐδόλως εὐθύνεται διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους τῶν ἑτέρων δραχμῶν τριῶν ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, ὅστις μόνος ὑπέχει τὰς εὐθύνας ἐκ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου».

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ ἐδαφ. 12 τῆς παραγρ. Ι τοῦ ἄρθρου 25 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«12. Τὰ ἀντίγραφα ἀποφάσεων, ἐκθέσεων, πράξεων καὶ οἱουδήποτε ἄλλου ἐγγράφου τῆς ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου διαδικασίας ἐπὶ πολιτικῶν διαφορῶν..... δρ. 5

2. Εἰς τὴν παραγρ. Ι τοῦ ἄρθρου 25 προστίθεται νέον ἐδαφ. 13 ἔχον οὕτω:

«13. Ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἐπὶ πάσης ὁριστικῆς ἀποφάσεως τερμούσης κατ' οὐσίαν τὴν δίκην διὰ παραδοχῆς τῆς ἀγωγῆς ἢ ἀπορρίψεως αὐτῆς,

α) ἐὰν μὲν τὸ καταψηφιζόμενον ποσὸν ἢ ἐπὶ ἀπορρίψεως, τὸ διὰ τῆς ἀγωγῆς αἰτούμενον εἶναι μέχρι δρ. 300.... δρ. 5.

β) ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τῶν δρ. 300...δρ. 10

Ἐπὶ πάσης δὲ ἄλλης ἐπὶ μικροδιαφορῶν ἀποφάσεως...δρ. 5

Ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων ἀναλοπῆς καὶ ἐφέσεως ἐπὶ μικροδιαφορῶν ....

τέλη οὔτε ἐκκαθαρίζονται οὔτε εἰσπράττονται. Ἐν περιπτώσει δὲ ἥττης τοῦ ἀντιδίκου αὐτοῦ ἡ εἴσπραξις τοῦ ὑπολοίπου ἡμίσεως τῶν τελῶν γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 36 ὁριζόμενα».

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὸ ἄρθρον 36 προστίθενται δύο παράγρ. 5 καὶ 6 ἔχουσαι ὡς ἑξῆς:

«5. Αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ Δήμων, Κοινοτήτων καὶ τῶν προσώπων ἐν γένει τῶν ἀπαλλασσομένων τελῶν χαρτοσήμου, ὁπότε ἐν περιπτώσει ἥττης τοῦ ἀντιδίκου τούτων, τὰ τέλη βεβαιοῦνται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐφαρμοζομένης τῆς διαδικασίας τῆς ἀνωτέρω παραγράφου 2».

«6. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ διατάγματος καθορίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου».

Ἄρθρον 19.

1. Τὸ ἄρθρον 40 τοῦ νόμου 4755 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: Ὁ ἀριθμὸς 2 τῆς παραγράφου 2 διαγράφεται οὕτως ὥστε αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 40 νὰ ἀποτελῶσι μίαν παράγραφον ὑπ' ἀριθ. 1, καὶ τρία ἐδάφια ὑπὸ στοιχεῖα α', β', γ', προστίθεται δὲ μετὰ τὰς ἄνω τροποποιήσεις νέα παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 2 ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

«2. Τὰ ἔγγραφα τὰ κατονομαζόμενα εἰς τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 15 καὶ ὑποκείμενα εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τῆς κλίμακος τοῦ ἄρθρου 14, δύνανται νὰ μὴ ὑποβάλλωνται ἐξ ὑπαρχῆς εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ προσαχθῶσιν εἰς τὰς δικαστικὰς ἢ τὰς λοιπὰς τοῦ Κράτους Ἀρχάς, ὁπότε ταῦτα ὑποβάλλονται πάντως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀναλόγου τέλους χαρτοσήμου, ὅπερ διπλασιάζεται ἐφ' ὅσον τὸ ἔγγραφον προσάγεται μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως. Ἐξαιροῦνται, ὑποβαλλόμενα ἐξ ὑπαρχῆς εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου, τὰ κάτωθι ἔγγραφα ἐκ τῶν κατονομαζομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 15.

α') τὰ συνταξόμενα ἐνώπιον συμβολαιογράφων ἢ ἄλλων τοῦ Κράτους ἀρχῶν.

β') τὰ ἔγγραφα πασῶν τῶν κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν» συμβάσεων καθ' οἱονδήποτε τύπον συνταξομένων καὶ ὑπὸ τύπον ἔτι ἐπιστολῶν καὶ τὰ ταύταις παρεπόμενα σύμφωνα.

γ') πάντα τὰ ἔγγραφα τῶν ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν.

δ') πάντα τὰ ἔγγραφα συμβάσεων δι' ὧν πᾶν πρόσωπον φυσικὸν ἢ νομικὸν παρέχει δάνειον ἢ πίστωσιν ἐπ' ἀνεκτῷ λογαριασμῷ πρὸς πᾶν νομικὸν ἢ φυσικὸν πρόσωπον καθ' οἱονδήποτε τύπον.

ε') τὰ ἔγγραφα συμβάσεων οἱωνδήποτε ἐργοληψιῶν, κατασκευῶν καὶ ἐν γένει ἐκτελέσεως ἔργων.

ς') τὰ ἔγγραφα τὰ ὑποκείμενα εἰς πάγια τέλη.

ζ') τὰ ἔγγραφα περὶ ὧν αἱ παράγρ. 2 ἕως 14 καὶ 16 ἕως 28 τοῦ ἄρθρου 15.

η') πάντα τὰ ἔγγραφα ἐξοφλήσεως μισθῶν, ἡμερομισθίων, ἀποζημιώσεων, ποσοστῶν, μεσιτειῶν καὶ προμηθειῶν ἢ ἀμοιβῶν καὶ ἀποδοχῶν οἱωνδήποτε.

Ὡσαύτως δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἐξ ἀρχῆς χαρτοσήμανσις τῶν ἐνοικιαστηρίων συμβολαίων ἀκινήτων κτημάτων καὶ τῶν σχετικῶν πρὸς ταῦτα ἀποδείξεων ἐξοφλήσεως τοῦ ἐνοικίου, τῶν καταρτιζομένων δι' ἰδιωτικῶν ἐγγράφων καθ' οἱονδήποτε τύπον, ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ ποσὸν τοῦ μηνιαίου ἐνοικίου δὲν εἶναι ἀνώτερον τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν. Τά τε ἰδιωτικὰ ταῦτα ἐνοικιαστήρια συμβόλαια καὶ αἱ σχετικαὶ πρὸς ταῦτα ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις χαρτοσημαίνονται μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ προσαχθῶσιν εἰς δικαστικὰς ἢ ἄλλας τοῦ Κράτους ἀρχάς, ὁπότε ὑποβάλλονται μόνον εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν εἴκοσι».

2. Εἰς τὴν παράγρ. 3 οἱ δύο ἀριθμοὶ «2» ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἀριθμοῦ «1», εἰς τὸ ἐδάφ. α' τῆς παραγρ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 40 μετὰ τὰς λέξεις «ὑποκειμένων δὲ» προστίθενται αἱ λέξεις «ἐξ ὑπαρχῆς». Αἱ λέξεις «ἓξ μηνῶν» ἀντικαθίστανται διὰ τῆς λέξεως «τριῶν μηνῶν», εἰς τὸ ἐδάφιον β' τῆς αὐτῆς παραγράφου αἱ λέξεις «παραγράφου 2» ἀντικαθίστανται διὰ τῶν «παραγράφου 1 ἐδάφιον γ'» αἱ δὲ λέξεις «ἓξ μηνῶν» διὰ τῶν λέξεων «τριῶν μηνῶν». Εἰς τὸ ἐδάφ. α' τῆς παραγρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀντὶ τῶν λέξεων «αἱ ἀνωτέρω παράγραφοι 1 καὶ 2» τίθενται «ἡ ἀνωτέρω παράγρ. 1», εἰς τὸ ἐδάφ. γ' τῆς αὐτῆς παραγρ. 5 ἀντὶ τῶν λέξεων «ἐν τῇ παραγρ. α' τοῦ παρόντος ἄρθρου» τίθενται αἱ λέξεις «ἐν τῷ ἐδαφ. α' τῆς παρούσης παραγράφου», ἡ δὲ παράγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 40 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «7. Ὁ παρὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 22 τοῦ ἄρθρου 15 καὶ τῶν παραγρ. 12 καὶ 24 τοῦ ἄρθρου 18 ἐκδοὺς λογαριασμὸν ἢ ἀπόδειξιν ἢ τιμολόγιον ἄνευ τοῦ νομίμου χαρτοσήμου ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ τέλους καὶ προστίμου δραχμῶν 25 δι' ἑκάστην παράβασιν».

3. Τὸ ἄρθρον 43 καταργεῖται.

Ἄρθρον 20.

1. Εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 45 διαγράφονται αἱ λέξεις «ὑπὸ τῶν ὑποχρέων», ἀντικαθίσταται ἡ λέξις «τήρησις» διὰ τῶν λέξεων «χαρτοσήμανσις πρὸ πάσης χρήσεως» διαγράφονται δὲ προσέτι αἱ λέξεις «καὶ ἡ μὴ πρὸ πάσης χρήσεως σήμανσις αὐτῶν», εἰς τὸ τέλος δὲ τῆς αὐτῆς παραγράφου προστίθενται αἱ λέξεις «τῆς θεωρήσεως, ἀριθμήσεως καὶ μονογραφήσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ μόνου τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 49 μετὰ τὰς λέξεις «ζητούμενα ἔγγραφα» καὶ πρὸ τῆς λέξεως «τιμωρεῖται» παρεντίθεται ἡ φράσις «ἡ μὴ ἐπὶ διετίαν τήρησις τῶν χαρτοσημαινομένων τιμολογίων καὶ τῶν ἐγγράφων στελεχῶν ἐξ ὧν ἀποκόπτονται ἔγγραφα, ὡς καὶ ἡ παράβασις τῆς τελευταίας προτάσεως τοῦ ἄρθρου 7».

Ἄρθρον 21.

1. Ἐκ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 52 διαγράφονται αἱ ἑξῆς λέξεις: α') «ἢ ὑπὸ δικηγόρων», β') «τοῦ τέλους χαρτοσήμου καί», γ') «καὶ αὐτὸς» καὶ δ') «καὶ προστίμου».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 52 διαγράφονται αἱ λέξεις «μετὰ τοῦ μὴ νομίμως σεσημασμένου ἐγγράφου» καὶ αἱ λέξεις «δι' ἐπιθέσεως ὑπ' αὐτοῦ κινητοῦ ἐπισήματος διά τε τὸ τέλος καὶ τὸ πρόστιμον» καὶ προστίθενται δύο ἐδάφια β' καὶ γ' ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

«6. Καθ' ἃς περιπτώσεις ἐκ τῶν ἐνόντων κρίνουσι Δικαστήρια, Πρόεδροι δικαστηρίων ἢ Εἰρηνοδίκαι, ἐξαιρουμένων τῶν δικῶν ἐκ συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων, ἐπίσης δὲ εἰς περιπτώσεις ποινικῶν δικῶν καὶ ἀνακρίσεων, ἐπιτρέπεται ὅπως λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν προσκομιζόμενα ἔγγραφα κατὰ παράβασιν τοῦ νόμου συντεταγμένα ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου ἢ ἐπὶ χαρτοσήμου ἐλάσσονος ἀξίας, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ παρακωλύηται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διαδικασίας τοῦ ἐδαφ. α' τῆς παρούσης παραγράφου διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ τέλους καὶ τοῦ προστίμου.

«γ. Προκειμένου περὶ ἐλλείψεων χαρτοσήμου ἐξακριβουμένων κατὰ τὸν ἔλεγχον διαχειρίσεων ὑπολόγων ἐν γένει καὶ μὴ ἀναπληρωθεισῶν ὑπὸ τούτων, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τοῦ ἀνωτέρω ἐδαφ. α', ἀλλ' οἱ ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἐξακριβουμένας ἐλλείψεις ὑπόλογοι καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμου πίνακος περὶ τούτων καταρτιζομένου ὑπὸ τῆς ἐλεγχούσης ὑπηρεσίας, ὅπως, ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως, συμπληρώσωσι τὰς ἐλλείψεις δι' ἐπικολλήσεως ἀναλόγου κινητοῦ ἐπισήματος ἐπὶ τοῦ πίνακος. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης προκαλεῖται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας καταλογιστικὴ ἀπόφασις τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν τε ἐλλειπόντων τελῶν καὶ τοῦ ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προστίμου, διαβιβαζομένου εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον μόνον τοῦ πίνακος τῶν ἐλλείψεων τῆς ἐλεγχούσης ἀρχῆς».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 55 διαγράφονται αἱ λέξεις «δημοτικῶν ἢ τῶν κοινοτικῶν ἢ τῶν εἰδικῶν».

Ἄρθρον 22.

Εἰς τὸ ἄρθρον 56 παράγραφος 1 μετὰ τὰς λέξεις «κατάρτισις ὑπὸ συμβολαιογράφου,....» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ ἐνέργεια μεταγραφῆς τῆς πράξεως» μετὰ δὲ τὰς λέξεις «κατὰ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου» προστίθενται αἱ λέξεις «ἢ φύλακος ὑποθηκῶν καὶ μεταγραφῶν», ἐκ δὲ τοῦ ἄρθρου 58 διαγράφονται αἱ λέξεις «ἐν ὑποτροπῇ δέ».

Ἄρθρον 23.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 5 τοῦ ἄρθρου 66 προστίθεται ἡ ἑξῆς πρότασις:

«Ἐφ' ὅσον ἀπόφασις τοῦ ἀνωτέρω δικαστηρίου ἢ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀναγνωρίζει ὅτι συνεπείᾳ πράξεων τῶν Οἰκον. Ἐφόρων τέλη χαρτοσήμου ὁπωσδήποτε καταβληθέντα οὐχὶ νομίμως κατεβλήθησαν ἢ διατάσσει τὴν ἐπιστροφὴν των, τὰ τέλη ταῦτα ἐπιστρέφονται».

2. Ἡ παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 67 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«4. Εἰς τοὺς ἐν ταῖς ἀνωτέρω παραγράφοις ὁριζομένους ὑπαλλήλους, πλὴν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν, παρέχεται ὑπαλλήλους, πλὴν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν, παρέχεται κατὰ μῆνα δι' ἔξοδα κινήσεως πάγιον ποσὸν μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα ἡμερησίως καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

Ἄρθρον 24.

Εἰς τὸ ἄρθρον 68 προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«4. Κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπὶ μισθώσεων ἀκινήτων κτημάτων συναφθεισῶν πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1930 οἱωσδήποτε, εἴτε ἀνευ ἐγγράφου, εἴτε δι' ἐγγράφου μισθωτηρίου, ὑποβάλλεται εἰς τέλος δραχμῶν ἓξ μόνον ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ ἐνοικίου. ἔστω καὶ ἂν τὸ μισθωτήριον ἔγγραφον συνετάγη ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου. Ἡ χρησιμοποίησις τοιούτων μισθωτηρίων ἐγγράφων ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ἄλλων ἀρχῶν ἐπιτρέπεται μετὰ προηγουμένην ὑποβολὴν τούτων εἰς πάγιον τέλος δραχ. 50 ἄνευ προστίμου. Ἐπίσης κατ' ἐξαίρεσιν, ἐπὶ μισθώσεων παραταθεισῶν διὰ τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου διατάξεων καὶ μέχρις ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου, ὑπόκειται εἰς πάγιον τέλος δραχμῶν ἓξ μόνον ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ ἐνοικίου, ἔστω καὶ ἂν ἡ μίσθωσις δὲν ὑπεβλήθη, εἴτε κατὰ τὴν ἀρχικὴν σύναψιν αὐτῆς ἢ τὴν παράτασιν αὐτῆς εἰς ἀναλογικὸν τέλος. Ἐπὶ τοιούτων μισθώσεων τυχὸν ὑφισταμένα μισθωτήρια ἔγγραφα ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐνώπιον δικαστηρίων ἢ ἄλλων ἀρχῶν μετὰ προηγουμένην ὑποβολὴν αὐτῶν εἰς πάγιον τέλος δραχ. 50 ἄνευ προστίμου. Τὸ πάγιον τέλος τῶν δραχμῶν ἓξ καταβάλλεται κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις κατὰ τὸ ἥμισυ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ. Ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τῆς ἀποδείξεως ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν τριῶν, οὗτος οὐδόλως εὐθύνεται διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους τῶν δραχμῶν τριῶν διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ὁποίου εὐθύνεται ὁ μισθωτής.

Αἱ ὑπὸ τῶν ἐκμισθωτῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐνοικιοστασίου διδόμεναι ποσὸς ἀπόρους μισθωτὰς ἀποδείξεις εἰσπράξεως τοῦ ἀναλογοῦντος μέρους τοῦ μισθώματος, δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 25.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 69 παράγρ. 1, πρὸ τῆς φράσεως «τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 23 Ἰουλίου 1923» παρεντίθεται ἡ φράσις «τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Νομ. διατάγματος τῆς 4 Ἰουλίου 1923 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 69 ἀντικαθίστανται αἱ λέξεις «ἐπεκτεινόμεναι καὶ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐπιβατῶν τῶν μεταφερομένων δι' ἀεροπλάνων δι' ἃ τὸ τέλος ἐξομοιοῦται πρὸς τὸ τῶν ἀτμοπλοίων» διὰ τῆς προτάσεως «Τὰ εἰσιτήρια τῶν ἐπιβατῶν καὶ τὰ κόμιστρα τῶν ἐμπορευμάτων τῶν μεταφερομένων διὰ τῶν ἐθνικῶν ἢ ξένων ἀεροσκαφῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τὰ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τέλη ἢ πρόσθετα τέλη ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου» προστίθενται δὲ εἰς τὸ τέλος τῆς αὐτῆς παραγράφου τὰ ἑξῆς ἐδάφια:

«Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ καταστῇ ὑποχρεωτικὴ ἡ ὑπὸ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφόρων σφράγισις τῶν εἰσιτηρίων μεταφορᾶς ἐπιβατῶν καὶ τῶν φορτωτικῶν ἐπὶ τῇ ποινῇ τοῦ ἐν τῇ ἀνωτέρω παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 40 προστίμου. Ἡ εἴσπραξις ἀντιτίμου εἰσιτηρίων ἢ κομίστρων ἄνευ ἐκδόσεως εἰσιτηρίων ἢ φορτωτικῆς ἢ ἡ ἔκδοσις εἰσιτηρίου ἢ φορτωτικῆς ἐν οἷς ἀνακριβῶς ἀναγράφονται τὰ πραγματι εἰσπραχθέντα ποσά, ἡ μὴ τήρησις τῶν διὰ διατάγματος ὁριζομένων εἰδικοῦ τύπου βιβλίων, ὡς καὶ ἡ ἄρνησις τοῦ ἐλέγχου ὡς καὶ ἡ μὴ ἐπίδειξις πρὸς ἔλεγχον εἰς τοὺς ἐντεταλμένους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους τῶν εἰς τοῦτον ὑποκειμένων βιβλίων ὑπὸ τῶν ἐπιχειρήσεων ἀτμοπλοΐῶν ἢ σιδηροδρομικῶν καὶ τροχιοδρομικῶν, ὑπόκειται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 49. Αἱ ἐπιχειρήσεις ἀτμοπλοΐων ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐπιτρέπωσιν ἄνευ καταβολῆς οὐδενὸς ἀντιτίμου μεταφορᾶς τὴν εἰς τὰ πλοῖα παραμονὴν τῶν εἰδικῶς ἐντεταλμένων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐλέγχου διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ. Διὰ Διατάγματος δύνανται νὰ καθορισθῇ ἡ σύγχρονος μετὰ τῶν τελῶν τοῦ Δημοσίου καταβολὴ εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον καὶ τῶν δυνάμει διατάξεων εἰδικῶν νόμων συνεισπραττομένων προσθέτων τελῶν ἢ δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν καὶ φορτωτικῶν (κομίστρων) ἐμπορευμάτων ὑπὲρ ἱδρυμάτων, ἐπιτροπῶν, ταμείων καὶ ἐν γένει νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀποδόσεως τῶν προσθέτων τούτων τελῶν καὶ δικαιωμάτων τούτων εἰς τοὺς δικαιούχους ὀργανισμούς. Αἱ πράξεις κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν διατάξεων περὶ τελῶν εἰσιτηρίων ἐπιβατῶν καὶ κομίστρων ἐμπορευμάτων ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου. Τὰ δωρεὰν ἐκδιδόμενα εἰσιτήρια ὑπόκεινται πάντως εἰς τὰ νόμιμα τέλη.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 31 Μαΐου 1919 περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου (ἄρθρον 17 νόμου ΑΧΚΕ' τοῦ 1887) ἐπὶ τῶν κάτωθι ἀναφερομένων εἰδικῶν περιπτώσεων εἶνε ἡ ἑξῆς: α) ἐπὶ εἰσιτηρίων ἐκδιδομένων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν μετ' ἐπιστροφῆς, ὑπόκειται εἰς τέλος μόνον τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου τοῦ ἐκδιδομένου ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἐπὶ εἰσιτηρίων ἐκδιδομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τὴν ἡμεδαπὴν μετ' ἐπιστροφῆς, ὑπόκειται εἰς τέλος μόνον τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰσιτηρίου διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, β') τίμημα εἰσιτηρίου προκαταβαλλόμενον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τὴν μεταφορὰν ἐπιβάτου ἐκ τῆς ἡμεδαπῆς δι' ἀλλοδαπὴν, ὑπόκειται εἰς τὸ τέλος ὁπωσδήποτε, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκδόσεως ἢ μὴ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ εἰσιτηρίου, γ') ἐπὶ εἰσιτηρίων πλοίων ἐκδιδομένων δι' ὡρισμένον λιμένα τῆς ἀλλοδαπῆς τὸ τέλος εἰσπράττεται ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἀξίας τοῦ εἰσιτηρίου ἀπὸ τῆς ἡμεδαπῆς μέχρι τοῦ ὡρισμένου τελικοῦ λιμένος τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀδιαφόρως ἂν ὁ πλοῦς γίνεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν τελικὸν λιμένα τοῦ προορισμοῦ εἰς ὃν διευθύνεται ὁ ἐπιβάτης ἢ διὰ τῆς μεσολαβήσεως διαμέσων λιμένων. δ) ὁσάκις ἡ διαδρομὴ σιδηροδρόμου ἢ ἑτέρου μεταφορικοῦ μέσου διὰ ξηρᾶς ἐκτείνεται καὶ πέραν τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ εἰσιτηρίου τῆς ἀναλογούσης εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ μέχρι τῶν συνόρων διαδρομὴν ἢ ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ εἰσιτηρίου τῆς ἀναλογούσης εἰς τὴν ἐκ τῶν συνόρων καὶ ἐντεῦθεν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ Κράτους διαδρομήν.

Μεταβατικὴ διάταξις

Ἄρθρον 26.

1. Ἔγγραφα συνταχθέντα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ὑποκείμενα εἰς τέλη χαρτοσήμου πάγια ἢ ἀναλογικὰ καὶ

μὴ ὑποβληθέντα εἰς τέλη χαρτοσήμου ἢ ὑποβληθέντα εἰς τέλος κατώτερον τοῦ νομίμου, δύνανται νὰ προσαχθῶσιν εἰς οἱονδήποτε Οἰκον. Ἔφορον τοῦ Κράτους καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν παρ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἁπλοῦν τέλος χαρτοσήμου, ὡς τοῦτο καθορίζεται ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἄνευ προστίμου, ἐφ' ὅσον προσάγονται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ὁπότε ταῦτα εἶναι ἰσχυρὰ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης τοῦ Κράτους Ἀρχῆς.

Ἐφ' ὅσον τοιαῦτα ἔγγραφα προσάγονται μετὰ τὴν πάροδον τοῦ τριμήνου ἡ χαρτοσήμανσις αὐτῶν ἐνεργεῖται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κεφαλαίου Δ' τοῦ νόμου 4755 περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύει ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1930.

«3. Ἐκκρεμεῖς ἢ ἐγερθησόμεναι πρὸ τῶν δικαστηρίων προσωπικαὶ ἀγωγαὶ περὶ διαφορῶν γεννηθεισῶν πρὸ τοῦ Αὐγούστου 1922 ἢ στηριζόμεναι ἐπὶ τελεσιδίκων ἀποφάσεων ἢ ἐκτελεστῶν δικαιογράφων, ὧν ἡ ἔκδοσις ἀνατρέχει εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς δραχ. 50.000, ὑπόκεινται ἐνώπιον πάντων τῶν δικαστηρίων εἰς τὰ τέλη χαρτοσήμου τὰ καθωρισμένα διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων διαδικασίαν, πλὴν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 4428 τέλους, ὅπερ εἰσπράττεται ἀκέραιον, τῆς δι' αὐτοῦ προβλεπομένης ἐγγραφῆς ἀντικαθιστώσης καθ' ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, πᾶσαν κοινοποίησιν, τῶν σχετικῶν πρὸς τοιαύτας διαφορὰς ἀποδεικτικῶν ἐπιδόσεως συντασσομένων ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε».

Τελικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ σφράγισις τῶν εἰσιτηρίων διὰ τὴν εἴσπραξιν τοῦ τέλους τῶν δημοσίων θεαμάτων ὡς καὶ ἡ ἔκδοσις ἀδείας τελέσεως αὐτῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐνέργεια ἢ πρᾶξις ἀναφερομένη εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ τέλους τῶν δημοσίων θεαμάτων ἀνατίθεται εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον, δύναται ὅμως ἡ ἐνέργεια αὕτη νὰ ἀνατίθεται καὶ εἰς τοὺς ὁριζομένους ὡς Ἀνωτέρους Ἐπόπτας τῆς φορολογίας τῶν δημοσίων θεαμάτων, ὅπου ὑφίστανται τοιοῦτοι.

2. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐκεῖναι τοῦ νόμου 4755 κωδικοποιηθήσονται εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὑπὸ τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν νόμου 4755 καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «περὶ τελῶν χαρτοσήμου» ἐπιτρεπομένης καὶ νέας διαρρυθμίσεως τῆς ἀριθμήσεως τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων καὶ λοιπῶν ὑποδιαιρέσεων αὐτῶν.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1931.

Περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τοῦ καταναλισκομένου ἐν τῷ Κράτει καπνοῦ.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ «ἣν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΘ' τῆς 3 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς

Ἄρθρον 1.

Οἱ διὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων περὶ φορολογίας τοῦ καπνοῦ καθοριζόμενοι φόροι καταναλώσεως καὶ πρόσθετοι τοιοῦτοι ἐπὶ τῶν καθ' ἅπαν τὸ Κράτος καταναλισκομένων καπνοῦ, σιγαρέττων, σιγάρων (πούρων), τουμπεκίου καὶ ταμβάκου, εἴτε ἐγχωρίων εἴτε ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγομένων, εἰσπράττονται εἰς τὰ Καπνεργοστάσια τοῦ Κράτους ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰσκομιδῆς τοῦ καπνοῦ, ἀντὶ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 30 Αὐγούστου 1925 «περὶ παρακρατήσεως ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπιβεβλημένου φόρου ἐπὶ τοῦ καταναλισκομένου καπνοῦ ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν Οἰκοτροφείων κλπ.» ὁριζομένης πενθημέρου προθεσμίας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 «περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΒ' τῆς 6 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου 1640 ὡς ἐτροποποιήθη προστίθενται παράγραφοι 5η καὶ 6η ὡς ἑξῆς:

5) Ἡμεδαπαὶ Ἀνώνυμοι Ἑταιρεῖαι ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἔχουσαι τὴν ἐκμετάλλευσιν ἰδιοκτήτων οἰκοδομῶν συσταθεῖσαι πρὸ τῆς 1ης Μαΐου 1930 ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου Α' κατηγορίας ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1929 καὶ ἐφεξῆς εἰσοδημάτων ἐκ τῶν οἰκοδομῶν τούτων. Ὁ τυχὸν καταβληθεὶς ἐπὶ τοιούτων εἰσοδημάτων φόρος Α' κατηγορίας ἢ κατηγορίας γ' κλάσεως α' συμψηφίζεται ἢ ἐπιστρέφεται.

6) Ἡ προνομιοῦχος Ἑταιρεία Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλάσσεται μέχρι τῆς λήξεως τοῦ κατὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ σύμβασιν προνομίου αὐτῆς τοῦ φόρου τῆς Α' κατηγορίας ἐπὶ τῶν ἰδιοχρησιμοποιουμένων κατὰ τὴν σύμβασιν ἀποθηκῶν αὐτῆς ὡς πρὸς τὰ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1929 καὶ ἐφεξῆς εἰσοδήματα.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 1640, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

α') Οἱ τόκοι τῶν ἐν Ἑλλάδι πάσης φύσεως καταθέσεων παρ' Ἀνωνύμοις Τραπεζιτικαῖς Ἑταιρείαις ἢ καὶ τοιαύταις συνεστημέναις ὑπὸ τὸν τύπον ὁμορρύθμου ἢ ἑτερορρύθμου Ἑταιρείας, ἐὰν εἰς τὰς τελευταίας ταύτας ἐχορηγήθησαν τὰ κατὰ τοὺς οἰκείους νόμους πλεονεκτήματα ἐκποιήσεως ἐνεχύρου. Ὡς τοιοῦτοι λογίζονται καὶ οἱ τόκοι τῶν ἐν γένει πιστώσεων καὶ ἐμβασμάτων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς τὰ τοιαῦτα πιστωτικὰ ἱδρύματα, τὸ ἀπαλλασσόμενον ὅμως ἐπιτόκιον τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐπίσημον προεξοφλητικὸν τοιοῦτον τῆς Χώρας τῆς προελεύσεως. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἐχόντων τὴν παροχὴν ἐν Ἑλλάδι δανείων ἐπὶ καπνῶν εἰς φύλλα τὸ οὕτως ἀπαλλασσόμενον ἐπιτόκιον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ πέντε τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο).

2. Εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρ. 17 τοῦ νόμου 1640 ὡς ἐτροποποιήθη προστίθενται περιπτώσεις ιϐ' καὶ ιγ' ὡς ἑξῆς:

ιϐ') Οἱ τόκοι δανείων χορηγουμένων παρ' ἀλλοδαπῶν ἢ ἡμεδαπῶν μονίμως ἐγκατεστημένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸς Ἀνωνύμους Ἑταιρείας ἢ εἰς οἱασδήποτε ἄλλας ἀξιολόγους ἐπιχειρήσεις φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου κατοικοῦντος ἢ ἐδρεύοντος ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη χωρεῖ ἐφ' ὅσον οἱ τόκοι οὗτοι δὲν ἐκπίπτονται κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου τῆς Α' κατηγορίας συμφώνως πρὸς τὴν περίπτωσιν β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10. Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω περιπτώσεως ι'.

ιγ') Οἱ τόκοι δανείων παρεχομένων πρὸς τοὺς δήμους, τὰς κοινότητας καὶ τὰ λιμενικὰ ταμεῖα.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου 1640, ὡς ἐτροποποιήθη, προστίθεται παράγραφος ἑβδόμη, ἔχουσα ὡς ἑξῆς:

»7. Ἡμεδαπὴ ἀνώνυμος ἑταιρεία, συσταθεῖσα μετὰ τὴν 31ην Μαρτίου 1926, ἐν ᾗ περιπτώσει διένειμε κατά τι διαχειριστικὸν ἔτος μέρισμα κατ' ἀναλογίαν μικρότερον τοῦ πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καταβεβλημένου μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῆς, δύναται νὰ ὑπαχθῇ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, εἰς τὸν φόρον τῆς Δ' κατηγορίας, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης:

α') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἀμέσων Φόρων, ὡς Προέδρου

β') Ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

γ') Ἐξ ἑνὸς ἑτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

δ') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ

ε') Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἁρμοδίας Ὀργανώσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν.

Τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1931 καὶ ἐφεξῆς ληγόντων διαχειριστικῶν ἐτῶν τῶν ἑταιρειῶν».

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 4576 «περὶ μειώσεως ἀμέσων φόρων» καταργεῖται.

Ἄρθρον 4

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ὅπως ἐκ τῶν χορηγηθεισῶν τακτικῶν ἢ ἀναπληρωματικῶν πιστώσεων δι' ἔξοδα βεβαιώσεως φόρων ἀναγομένων εἰς τὴν ὑρμοδιότητα τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν τὰ μὴ διατεθέντα μέχρι τέλους τῆς χρήσεως ποσὰ κατανέμῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ εἰς τὰς Οἰκονομικὰς Ἐφορίας, ὡς ἔκτακτον ἀμοιβὴν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν.

2. Τὸ καθορισθὲν δι' ἑκάστην Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν ποσὸν ἀμοιβῆς ἀποδίδεται δι' ἐντάλματος πρὸς τὸ προσωπικὸν αὐτῆς ἀναλόγως τοῦ κατὰ τὸ ὑπόλογον οἰκονομικὸν ἔτος μισθοῦ καὶ τῶν ἐν τῇ Ἐφορίᾳ ἡμερῶν παρουσίας, εἰς ἃς δὲν περιλαμβάνονται τοιαῦται κανονικῆς ἢ ἀναρρωτικῆς ἀδείας.

3. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1930—31.

Ἄρθρον 5.

1. Ὁ κατὰ τὴν κατηγορίαν Γ, κλάσις Α, φόρος καθαρᾶς προσόδου μειοῦται εἰς 2 ο/ο εἰς ὅσας περιπτώσεις διανέμεται εἰς τοὺς μετόχους ἡ διαφορὰ ἡ προκύψασα ἢ προκύπτουσα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἢ ὁπωσδήποτε μετατροπῆς εἰς ὀραχμὰς σταθεροποιήσεως στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ ἐγγεγραμμένων ἀρχικῶς ἐν τοῖς βιβλίοις μὲ τὰς τιμάς, ἃς εἶχον πρὸ τῆς ἐκπτώσεως τῆς ἀνταλλακτικῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου, αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὁποίου κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4758 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει διατάξεων τοῦ νόμου 3122 κλπ.»

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΕ' τῆς 10 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἡ πλημμὴ τῆς συντάξεως τῆς ἀνηκούσης εἰς τοὺς ἐξαφανισθέντας ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ παθόντας ἐκ τορπιλλισμῶν πολίτας Ἕλληνας καὶ τοὺς ὁμήρους Μακεδονίας καὶ Θράκης ὡς καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ εἰς τοὺς δικαιουμένους βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3122 πλὴν τῶν ἀναπήρων πολέμου, τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν πεσόντων ἢ ἀποβιωσάντων, ὡς καὶ τῶν γονέων τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων καὶ χηρῶν μητέρων ἀπολεσασῶν πλείονα τοῦ ἑνὸς τέκνα ἐκ τῶν ἐν τῷ Στρατῷ κακουχιῶν, εἰς οὓς δυνάμει τοῦ νόμου 4758 ἐχορηγήθη παράτασις τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ, ὡς εἴρηται, νόμου 4758.

Ἄρθρον 2.

Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 16 Νοεμβρίου 1927 περὶ διακοπῆς τῆς πολεμικῆς συντάξεως εἰς τοὺς εὐπόρους καὶ περὶ γενικῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συντεταξιούχων θυμάτων πολέμου ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν ἀπονεμηθεισῶν συντάξεων τοῦ νόμου 3122 κυροῦνται ἀφ' ἧς ἐξεδόθησαν, ἐπιτρεπομένης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου προσφυγῆς κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου Συντάξεων ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων, ὧν διακόπτεται ἡ σύνταξις.

Αἱ προσφυγαὶ κατὰ τῶν διακοπτουσῶν τὴν σύνταξιν ἀποφάσεων ὑποβάλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας ἢ διὰ τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδίκου, ὑποχρέου εἰς τὴν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀποστολήν των εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας.

Ἡ ὑποβολὴ προσφυγῆς δὲν κωλύει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως.

Αἱ μέχρι τοῦδε ὑποβληθεῖσαι ἐνστάσεις ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου Συντάξεων Θυμάτων Πολέμου θεωροῦνται ὡς ὑποβληθεῖσαι ἐμπροθέσμως καὶ ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ ἐν λόγῳ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύναται νὰ χορηγῆται εἰς τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Συμβουλίου Ἐλέγχου Συντάξεων δι' ἑκάστην συνεδρίασιν καὶ μέχρις ἓξ κατὰ μῆνα συνεδριάσεων ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὴν παρεχομένην πρὸς τὰ μέλη καὶ τοὺς γραμματεῖς τῶν λοιπῶν συμβουλίων τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας.

Ἄρθρον 4.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου θεωρηθῶσι ὡς παθόντες ἐν ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς § 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 25 Μαΐου 14 Ἰουνίου 1926 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὰς οἰκογενείας ἐξαφανισθέντων ἐν Μ. Ἀσίᾳ ὑπαλλήλων κλπ.» οἱ ἐξαφανισθέντες ἐκ τῶν διατελεσάντων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς τέως Ἑλληνικῆς Διοικήσεως Σμύρνης δημοσίων ὑπαλλήλων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4464 4562 καὶ 4591 «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΕ' τῆς 10 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἄρθρων 1 καὶ 4 τοῦ νόμου 4591 προκειμένου περὶ ἀπαιτήσεων ὑπὲρ χηρῶν συζύγων ἢ χηρῶν μητέρων, πατέρων καὶ τέκνων λόγῳ πνιγμοῦ ἢ ἀπωλείας τῶν προστατῶν των συνεπείᾳ τορπιλλισμοῦ ἢ ἄλλου πολεμικοῦ γεγονότος εἶναι ὅτι οἱ δικαιοῦχοι τῆς κατηγορίας ταύτης δικαιοῦνται κατ' ἐπιλογὴν των εἴτε τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἀποζημιώσεως, εἴτε τῆς δυνάμει τῶν ἄρθρων 6 παράγραφος 4 καὶ 24 τοῦ νόμου 2769, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1923 «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν 2769 νόμον» παρεχομένης συντάξεως.

2. Ἐν περιπτώσει προτιμήσεως τῆς κατὰ τὸν νόμον 4591 ὁριζομένης ἀποζημιώσεως παύει ἡ χορηγία συντάξεως, ἐκ δὲ τοῦ χορηγηθησομένου συμφώνως τῷ νόμῳ τούτῳ ἐκ τῆς ἄνω ἀποζημιώσεως ποσοῦ ἐκπίπτονται ὁλόκληρον τὸ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως ληφθὲν ποσὸν λόγῳ συντάξεως ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου 4591 ἀναφερόμεναι κρατήσεις.

3. Τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἀσκεῖται διὰ δηλώσεως, διὰ μὲν τοὺς δικαιούχους ὑπὲρ ὧν ὑπάρχουσιν ἐκδεδομέναι ἀποφάσεις

τοῦ Μικτοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, διὰ δὲ τοὺς δικαιούχους ὑπὲρ ὧν δὲν ἐχορύσιν ἐκδοθῇ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως περιλήψεως της σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου εἰς τοὺς δικαιούχους ἢ πληρεξουσίους δικηγόρους των παρὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4591. Ἡ δήλωσις αὕτη ὑποβάλλεται εἰς διπλοῦν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4591.

Ὁ μὴ ὑποβάλλων δήλωσιν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης θεωρεῖται προτιμῶν τὴν πληρωμὴν συντάξεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς καὶ εἰς περίπτωσιν προτιμήσεως τῆς συντάξεως ἡ δυνάμει τοῦ νόμου 4591 ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4591 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δικαιούχους καταβάλλεται ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὰ 20 ο)ο τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῆς ἀποφάσεως ἢ τῆς ἀπαιτήσεως. Οἱ τόκοι τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων ὑπολογίζονται μόνον μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου 1928.

2. Αἱ μέχρι σήμερον γενόμεναι πληρωμαὶ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ποσοστοῦ 20 ο)ο θεωροῦνται, καθ' ὅλα νόμιμοι, μηδεμιᾶς ἐπιτρεπομένης προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ πάσης ἄλλης δικαστικῆς ἀρχῆς.

3. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρμογήν:

α') Ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἀναγνωρισθεισῶν διὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συμψηφιστικοῦ Γραφείου, αἵτινες πληρώνονται εἰς ὁλόκληρον. Τὸ βάσιμον ἑκάστης ἀπαιτήσεως, περιληφθείσης εἰς τὸν γενόμενον συνολικὸν συμψηφισμὸν μεταξὺ Ἑλληνικοῦ καὶ Γερμανικοῦ Γραφείου κρίνεται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως καὶ Συμψηφισμοῦ, συντάσσεται δὲ καὶ διαβιβάζεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ νόμου 4591 κατάστασις τῶν πληρωτέων ἀπαιτήσεων. Τὸ ἐν λόγῳ Συμβούλιον δύναται ἀνεκκλήτως νὰ ἀναγνωρίζῃ ἢ ν' ἀπορίπτῃ συνολικῶς ἢ μερικῶς ἑκάστην ἀπαίτησιν.

β') Ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἐξ ἀποφάσεων τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου ἐκδιδομένων ὑπὲρ χηρῶν συζύγων ἢ χηρῶν μητέρων, πατέρων καὶ τέκνων ἢ ἀναπήρων λόγῳ τορπιλλισμοῦ ἢ ἄλλου πολεμικοῦ γεγονότος ἢ πληρωμάτων τορπιλλισθέντων πλοίων. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προσώπων τούτων καταβάλεται τὸ ἐπιδικασθὲν ἢ ἐπιδικασθησόμενον ποσὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου εἰς ὁλόκληρον μὲν ἐφ' ὅσον τοῦτο μετὰ τῶν ἀναλογούντων τόκων δὲν ὑπερβαίνει τὰς 250 λίρας Ἀγγλίας, ἢ ἴσον ποσὸν εἰς δραχμάς, τὸ πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς ποσοστὸν 30 ο)ο.

γ') ἐπὶ ἀπαιτήσεων ἀναγνωρισθεισῶν διὰ τοῦ Συμμαχικοῦ Συμψηφιστικοῦ Γραφείου καὶ ἀναγγελθεισῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον ἐκκαθαρίσεως καὶ συμψηφισμοῦ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, αἵτινες θὰ πληρωθῶσι κατὰ 40 ο)ο κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νόμου 4591 καὶ ἐφ' ὅσον ἀποχρώντως ἀποδειχθῇ ὅτι τὰ πρὸς ἐχθροὺς χρέη κατεβλήθησαν εἰς ὑγιὲς νόμισμα.

4. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ ἑξ 20 ο)ο ποσοστοῦ πλεονάσῃ ποσόν τι ἐκ τῶν εἰσπραχθησομένων παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ποσῶν δύναται νὰ κατανεμηθῇ τὸ πλεονάζον τοῦτο ποσὸν κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθορισθησόμενα.

5. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4820 εἶναι ὅτι τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον φορολογικῆς ὑποχρεώσεως ἐξαιρεῖται ἡ πρὸς χήρας συζύγους ἢ χήρας μητέρας, πατέρας καὶ τέκνα ἢ ἀναπήρους ἢ πληρώματα λόγῳ τορπιλλισμοῦ ἢ ἄλλου πολεμικοῦ γεγονότος καταβαλλομένη ἀποζημίωσις».

Ἄρθρον 3.

1. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ὁρίζωνται ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι τῶν τακτικῶν μελῶν, εἰσηγητὴς καὶ Γραμματεὺς τῆς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4591 προβλεπομένης ἐπιτροπῆς ἀναπληρωταὶ τούτων ἐξ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοῦ Προέδρου, δύο τῶν μελῶν καὶ ἑνὸς τοὐλάχιστον Εἰσηγητοῦ.

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4591 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «εἰδικώτερον ὁρισθησόμενα» προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Δι' ὁμοίου Διατάγματος κανονισθήσεται καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου».

Ἄρθρον 4.

Ἀνακλήσεις πληρεξουσιότητος δοθείσης διὰ συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων παρὰ δικαιούχων πολεμοπαθῶν, γενόμεναι ἄλλως πως καὶ οὐχὶ καθ' ὅμοιον τρόπον, καθ' ὃν ἐδόθησαν, εἶναι ἔγκυροι καὶ ἰσχυραὶ ἐφ' ὅσον ἀφορῶσιν ὑποθέσεις διεπομένας ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4278.

Οἱ πληρεξούσιοι, ὧν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀνεκλήθη ἡ δοθεῖσα πληρεξουσιότης, στεροῦνται παντὸς δικαιώματος πρὸς διεκδίκησιν ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 5.

Ὁρίζεται προθεσμία ἑξάμηνος, ἀρχεμένη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον οἱ δικαιοῦχοι πολεμικῆς ἀποζημιώσεως νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Πολεμικῶν Ἀποζημιώσεων τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 παράγραφος Ι τοῦ Διατάγματος τῆς 29 Αὐγούστου 1929 «περὶ συγχωνεύσεως τῶν παρα τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπηρεσιῶν κλπ.» ὁριζομένας αἰτήσεις μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν οἰκείων ὑποθέσεων.

Αἱ αἰτήσεις ὑποβληθήσονται διὰ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἄνω Διατάγματος ἀναφερομένων ἀρχῶν.

Αἱ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης ὑποβαλλόμεναι αἰτήσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι, εἰς δὲ τοὺς ἐκπροθέσμως ὑποβαλόντας οὐδεμία χορηγεῖται ἀποζημίωσις.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν ἀποζημιώσεως συμφώνως τῷ νόμῳ 4464 καὶ τῷ ἀπὸ 2 Ἰουλίου 1930 ἐκτελεστικῷ Διατάγματι ὁρίζεται προθεσμία δίμηνος μὲν διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, τετράμηνος δὲ διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δικαιούχους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ.

2. Ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις δικαιοῦνται οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι οἱ ὄντες τοιοῦτοι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ζημίας καὶ διατηρήσαντες τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα μέχρι τῆς 9 Αὐγούστου 1930.

3. Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καθορισθήσονται τὰ καταβλητέον τοῖς δικαιούχοις ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἐπιδικασθησομένων ἀποζημιώσεων δυνάμει ἀποφάσεων τῆς διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 2ας Ἰουλίου 1930 συσταθείσης Ἐπιτροπῆς, ὁ τρόπος τῆς πληρωμῆς πάσης ἀπαιτηθησομένης δαπάνης καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ὡς καὶ τοῦ νόμου 4464.

Ἄρθρον 7.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ χορηγηθῇ ἀποζημίωσις, συμφώνως τῷ νόμῳ 4278, καὶ εἰς Ἕλληνας τὸ γένος προσφυγόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μὴ ἀποκτήσαντας τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4278.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 4278 προστίθεται ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 6 ἔχον οὕτω:

«Ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν συντρέχωσιν εἰδικοὶ λόγοι μὴ προβλεπόμενοι ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων πρὸς ἀναθεώρησιν ἀποφάσεων νομίμως ἐκδοθεισῶν παρά τινος τῶν ἤδη ἢ τέως Ἐπιτροπῶν ἐπὶ ὑποθέσεων ζημιῶν πολέμου ἢ ὑποθέσεων προβλεπομένων ὑπὸ τῆς τελικῆς συμφωνίας τῆς Λωζάννης, αἱ ἀποφάσεις αὗται δύνανται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ παραπέμπωνται πρὸς ἀναθεώρησιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπήν.

Αἱ Ἐπιτροπαὶ τοῦ νόμου τούτου δύνανται νὰ παραπέμπωσι δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς των πρὸς αὐτεπάγγελτον ἀναθεώρησιν πᾶσαν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀπόφασιν, ἐφ' ἧς κατὰ τὴν κρίσιν των συντρέχει ἀποχρῶν λόγος ἀναθεωρήσεως μὴ προβλεπόμενος ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων.

Αἱ κατὰ τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀναθεωρήσεις ἀσκοῦνται μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθεισῶν καὶ ἐκτελεσθεισῶν ἀποφάσεων».

Ἄρθρον 9.

1. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 4278 καὶ 4562 δικαιοῦχοι ἐξοφλοῦντες ἐφεξῆς τὰ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα θεωροῦνται ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἀποδεχόμενοι τὰς ἐπιδικαζομένας ἀποζημιώσεις καὶ ὡς παραιτούμενοι τοῦ δικαιώματος ἀσκήσεως παντὸς ἐνδίκου μέσου κατὰ τῶν οἰκείων ἀποφάσεων.

2. Οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πληρωθέντες δικαιοῦχοι θεωροῦνται ὡς λαβόντες γνῶσιν τῶν οἰκείων ἀποφάσεων καὶ δύνανται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δυο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τούτου νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 4562 προστίθεται παράγραφος 4η ἔχουσα οὕτω:

«Προκειμένου περὶ πτωχευσάντων πολεμοπαθῶν, ἡ ἀποζημίωσις τούτων καταβάλλεται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὸν πτωχεύσαντα, ἐφ' ὅσον ἱκανοποιεῖται τὸ Δημόσιον καὶ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα διὰ τὰς πρὸς αὐτὰς ὡς ἄνω ὀφειλὰς τούτων ἐξ ἄλλης περιουσίας των. Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς οὕτω καταβαλλομένης περιουσίας των. Τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς οὕτω καταβαλλομένης πρὸς αὐτοὺς ἀποζημιώσεως δὲν δύναται νὰ εἶνε πλέον τῶν 50 χιλιάδων δραχμῶν, τοῦ τυχὸν ἐπὶ πλέον ποσοῦ περιεχομένου εἰς τὴν ὁμάδα τῶν πιστωτῶν».

Ἄρθρον 11.

Δύναται διὰ Διατάγματος νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ ζημία παρὰ Βουλγάρων παρέχει τὸ δικαίωμα πρὸς ἀποζημίωσιν ἐφόσον αὕτη εἶνε ἄμεσος συνέπεια τῶν πολεμικῶν γεγονότων τῶν λαβόντων χώραν μέχρι τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1920 καὶ ἐὰν συντρέχωσιν αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4278.

Δι' ὁμοίου διατάγματος δύνανται νὰ δικαιωθῶσιν ἀποζημιώσεως καὶ οἱ συμμαχοπαθεῖς ἐφ' ὅσον ἤθελε ὑπάρξῃ πρὸς τοῦτο περιθώριον ἐντὸς τοῦ δανείου τῶν 700 ἑκατομμυρίων.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης δύναται νὰ διατεθῇ ἐκ τοῦ δανείου τῶν 700 ἑκ. δραχμῶν ποσὸν μέχρι 300.000 δραχμῶν.

Διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου ἐπιτρέπεται νὰ δικαιωθῶσιν ἀποζημιώσεως οἱ ἐμπροθέσμως κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις ὑποβαλόντες δηλώσεις εἰς τὰς κατὰ καιροὺς λειτουργησάσας ὑπηρεσίας πολεμοπαθῶν ζημιῶν ὡς καὶ οἱ ἐμπροθέσμως ὑποβαλόντες δηλώσεις εἰς τὰς προξενησάσας τὰς ζημίας ἁρμοδίας συμμαχικὰς ἀρχάς.

Ἄρθρον 12.

Τὸ Διάταγμα ἀπὸ 5 Μαΐου 1928 «περὶ καθορισμοῦ ποσοστοῦ καὶ χρόνου πληρωμῆς τῶν δικαιούχων ἐξ ἀποφάσεων Μ. Δ. Δικαστηρίου κλπ.» ἐφαρμόζεται μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, καὶ εἰς τοὺς δικαιούχους, εἰς οὓς δὲν ἐφηρμόσθη, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἰσχύν του ἠτήσαντο τοῦτο οὗτοι καὶ ἐπλήρουν τοὺς λοιποὺς ὅρους αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου «περὶ ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων» ὁ κ. ***Β. Δεληγιάννης*** (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) λέγει ὅτι, εἰς τὴν Γερουσίαν ἐγένετο δεκτὴ μία τροπολογία κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ συμβούλιον τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου θὰ εἶναι 10 μελὲς καὶ θὰ διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ Κυβέρνησις δηλοῖ ὅτι θὰ σεβασθῇ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν, ὥστε δύο ἐκ τῶν μελῶν νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὰς κλαδικὰς ὀργανώσεις.

Ε. Κουλουμβάκης. Πάρα πολὺ κακῶς. Ὁ συνδικαλισμὸς εἰσάγεται εἰς τὸ Κράτος.

Β. Δεληγιάννης. (Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ἰσχύει ἡ νομοθεσία αὐτή.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν, ἔχον οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 4752 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΕ' τῆς 10 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

(Διὰ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ προσθήκης ἄρθρου 7).

Ἄρθρον 1

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4752 ἡ φράσις «ἑνὸς ἕκτου τοῦ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνόλου της» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἑνὸς πέμπτου τοῦ συνόλου τῆς κατὰ τὸν ἑκάστοτε ἐτήσιον ἰσολογισμὸν τοῦ Ταμείου».

2. Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ φράσις «πλέον 3 ο)ο ἐτησίως λόγῳ ἀσφαλίστρων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «πλέον 1 ο)ο ἐτησίως λόγῳ ἀσφαλίστρων» ἡ δὲ φράσις «συνεπάγεται τὴν πληρωμὴν τόκου ὑπερημερίας πρὸς 12 ο)ο διὰ τῆς φράσεως «συνεπάγεται τὴν πληρωμὴν τόκου ὑπερημερίας πρὸς 10 ο)ο. Ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος ἀμφοτέρων τῶν διατάξεων τούτων καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου καὶ νόμου μετὰ τὴν φράσιν «τῶν παγίων ἀποδοχῶν ἢ συντάξεων» προστίθεται κατὰ παράθεσιν ἡ φράσις «ἢ τῶν παρὰ τῶν Ταμείων Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων», Ἀρωγῆς Τ.Τ.Τ. ἢ καὶ οἱουδήποτε ἑτέρου παρεμφεροῦς Ταμείου χορηγουμένων βοηθημάτων».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὀρθὴ ἔννοια τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1923 νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ

νόμου 4752, εἶναι ὅτι εἰς τὴν δεκαετῆ παραγραφὴν ὑπάγονται καὶ αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου 4752 ἀποσβεσθεῖσαι διὰ τῆς πενταετοῦς παραγραφῆς ἀπαιτήσεις.

"Αρθρον 3.

Μέτοχοι τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων διαγραφέντες ἐκ τοῦ Μητρώου τῶν μετόχων αὐτοῦ τῇ αἰτήσει των, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4448, δύνανται, ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, νὰ αἰτήσωνται τὴν ἀνάκλησιν τῆς διαγραφῆς των, ἐπιστρέφοντες τὰς ἂς ἀνέλαβον προγενεστέρας ἐν τῷ Ταμείῳ καταθέσεις των ἐντόκως πρὸς 9 ο|ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως. Οἱ μέτοχοι οὗτοι θεωροῦνται ὡς μηδέποτε διαγραφέντες, ἐπανερχόμενοι ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ἁπάσας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα εἰς ἃ ὑπήγοντο πρὸ τῆς διαγραφῆς των.

"Αρθρον 4.

Τὰ δικαιολογητικὰ στοιχεῖα τῶν ἐξόδων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ Ἑλληνοβουλγαρικῆς Μεταναστεύσεως ἀπαλλάσσονται πάσης ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου κρατήσεως ἀφ' ἧς ἡ διαχείρισις τῆς ἐν λόγῳ Ἀντιπροσωπείας κατέστη αὐτοτελής.

"Αρθρον 5.

Οἱ προσληφθέντες ὡς δόκιμοι ὑπάλληλοι δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 4139 καὶ νῦν ὑπηρετοῦντες παρὰ τῷ Μετοχικῷ Ταμείῳ τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων δύνανται νὰ μονιμοποιηθῶσι καὶ ἄνευ τῶν κατὰ τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον τοῦτο ὁριζομένων προσόντων.

"Αρθρον 6.

Ἀπὸ τὴν ὑπὲρ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐπιβεβλημένην κράτησιν διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1923 Ν. Δ., ὡς αὕτη συνεπληρώθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 17 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4752, ἐξαιροῦνται οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες.

"Αρθρον 7.

Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων μὴ δυνάμενα νὰ ὑπερβῶσι τὸν ἀριθμὸν τῶν δέκα, διορίζονται κατὰ τριετίαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον κανονίζει καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν κατὰ συνεδρίαν.

Τὰ μέλη προέρχονται ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων μετόχων τοῦ μετοχικοῦ ταμείου, δύο δὲ ἐξ αὐτῶν ἐκ Πολιτικῶν συνταξιούχων.

Γίνονται ἐπίσης δεκτὰ εἰς πρώτην συζήτησιν τὰ ἑξῆς νομοσχέδια τροποποιηθέντα ὑπὸ τῆς Γερουσίας:

1) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος».

2) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς καὶ τελωνειακοῦ κώδικος".

3) «Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ κατασχεθέντων ὑπὸ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως».

4) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου «περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις».

5) «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων».

6) «Περὶ ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας Γεωργίας καὶ ἐποικισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ καὶ συστάσεως διευθύνσεως ἐποικισμοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας».

7) «Περὶ παραχωρήσεως ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐκτάσεως εἰς ἑταιρίας πρὸς βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν».

8) «Περὶ ἱδρύσεως ἰνστιτούτου βάμβακος».

9) «Περὶ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ μουσουλμανικῶν ἀκινήτων» κατόπιν παρατηρήσεων τοῦ κ. ***Μ. Ἀργυροπούλου***.

10) «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων «περὶ ἀστικοῦ κώδικος κλπ.».

11) «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου «περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων».

12) «Περὶ ἐξαιρετικῶν διατάξεων εἰς τὰς συναλλαγὰς δημοσίου καὶ νομικῶν προσώπων (μεσαζόντων)».

13) Περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Ν. Δ. τοῦ 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ κλπ.».

14) «Περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων «περὶ τῶν σχέσεων ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτεργατῶν».

15) Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου «περὶ διοργανώσεως τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Κράτει».

16) «Περὶ μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας».

17) «Περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας» ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου πέμπτου τοῦ νόμου 4057 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925» «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ τελωνειακοῦ Κώδικος κλπ.»

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΡΙΕ' τῆς 10 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

"Αρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον πέμπτον τοῦ νόμου 4057 τῆς 4 Μαρτίου 1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 κλπ.» προστίθεται μεταβατικὴ διάταξις ἔχουσα οὕτω:

6. Διὰ τὰ ὀφειλόμενα εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ λοιπὰ δικαιώματα ἐπὶ ἐμπορευμάτων, ὧν ἤθελε διαπιστωθῇ ἔλλειψις ἐξ ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν ἀποταμιεύσεως καταργηθεισῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930, θεωρεῖται ἱκανοποιηθὲν τὸ Δημόσιον καὶ ἂν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκριθῇ ἵνα ἡ καταβολὴ τοῦ ἀνωτέρω χρέους ἐνεργηθῇ τὸ βραδύτερον ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης διατάξεως κατὰ δόσεις ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ καθορισθησομένας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ παρασχεθῇ ὑπὸ τῶν ὀφειλετῶν ἢ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν ἢ τρίτων ἐμπράγματος ἀσφάλεια ἢ τραπεζιτικὴ ἐγγύησις ἀρκούσαι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ Δημοσίου πρὸς εἴσπραξιν τῶν ὀφειλομένων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀπαλλάσσονται μετὰ γνώμην τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου οἱ ἀρχικοὶ ἐγγυηταὶ πάσης ὑποχρεώσεως. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ καὶ ἀξιόχρεως προσωπικὴ ἐγγύησις στηριζομένη ἐπὶ πρστάσεως τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς εἰς ἣν ὑπάγεται ἡ ἀποταμίευσις, ἢ γνωμοδοτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου περὶ τῆς φερεγγυότητος τοῦ ἐγγυητοῦ. Ἡ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἱκανοποίησις τοῦ Δημοσίου βεβαιουμένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ποινικῆς διώξεως κατὰ πᾶσαν στάσιν αὐτῆς, καὶ ἡ πρᾶξις θεωρεῖται μόνον ὡς τελωνειακὴ παράβασις τιμωρουμένη κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ νόμου 1165 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4057. Ἐκ τῆς κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἱκανοποιήσεως δὲν καταργοῦνται αἱ κατὰ τὴν ἀποταμίευσιν δοθεῖσαι ἐγγυήσεις, τὰ ἐκ τῶν ὁποίων δικαιώματα διατηροῦνται ἀκέραια.

Διὰ Διατάγματος δύνανται αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀναλόγως προκειμένου περὶ δασμῶν ὀφειλομένων ἐκ βάμβακος παραληφθέντος εἰς ἀποταμίευσιν ἢ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1930.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς καὶ τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος".

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΡΙΔ' τῆς 9 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Διὰ τῆς προσθήκης ἄρθρου 16.

"Αρθρον 1.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς Α' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 26 «τοῦ Κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς» τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους καὶ ὅλων τῶν παρεπομένων φόρων, τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα εἴδη ἐφ' ὅσον εἶναι τῆς ἀτομικῆς χρήσεως τῶν ἐπιβατῶν καὶ ὁδοιπόρων καὶ ἀνάλογα πρὸς τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν θέσιν, ἤτοι 1) Τὰ μεταχειρισμένα εἴδη ἐνδυμασίας, στολισμοῦ, καθαριότητος, 2) τὰ πράγματι μεταχειρισμένα εἴδη καὶ ἐργαλεῖα, ἅτινα φέρουσι συνήθως μεθ' ἑαυτῶν οἱ ταξειδεύοντες, οἷον διόπτραι, φωτογραφικαὶ μηχαναί, γραμμόφωνα, δίσκοι γραμμοφώνων μέχρι δέκα, ὅπλα, ποδήλατα, ἀμάξια παίδων, ὑκρίβαντες ζωγράφων, φορητὰ μουσικὰ ὄργανα (ἐξαιρέσει τῶν ἰατρικῶν ἐργαλείων καὶ συσκευῶν ὡς καὶ συσκευῶν ραδιοφώνου καὶ ἁρμονίων) καὶ ἄλλα ἀνάλογα εἴδη. Ἡ εἰσαγωγὴ εἰδῶν μονοπωλίων ἢ ἄλλων ἀπηγορευμένων εἰδῶν ἀπαγορεύεται ἀνεξαρτήτως ποσότητος. 3) εἴδη τινὰ τροφίμων, ὡς γλυκίσματα κλπ. εἰς ποσότητα μὴ ὑπερβαίνουσαν τὰ 2 χιλιόγραμμα, ἅτινα συνήθως κομίζουν οἱ ταξειδεύοντες ὅτ' ἰδίαν χρῆσιν, 4) εἴδη καινουργῆ εἰς μικρὰς ποσότητας καὶ μικρᾶς ἀξίας τῆς ἀτομικῆς χρήσεως τῶν ἐπιβατῶν ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν θέσεως κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου καθορισθησόμενα.

"Αρθρον 2.

Τὰ μεταχειρισμένα ἔπιπλα, εἴδη ἐπιπλώσεως ἐν γένει καὶ σκεύη συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν μεταχειρισμένων κλειδοκυμβάλων, ἁρμονίων, πιανολῶν, ραδιοφώνων, αὐτοκινήτων τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν προσώπων μετοικούντων εἰς Ἑλλάδα, ὑπόκεινται εἰς δασμὸν μὲν 5 ο|ο ἐπὶ τῆς ἀξίας των ἐφ' ὅσον συνοδεύονται ὑπὸ πιστοποιητικοῦ τῆς οἰκείας Προξενικῆς ἢ ἄλλης τοπικῆς ἀστυνομικῆς ἢ δημοτικῆς ἀρχῆς ὅπου δὲν ἐδρεύει Ἑλληνικὴ Προξενικὴ ἀρχή, βεβαιούσης ὅτι ταῦτα ἀπετέλουν τὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐγκατάστασιν τούτων καὶ ἐφ' ὅσον μετακομίζονται εἰς Ἑλλάδα ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κυρίου αὐτῶν, εἰς δασμὸν δὲ 10 ο|ο ἐπὶ τῆς ἀξίας των, ἐφ' ὅσον κομίζονται πέραν τοῦ τριμήνου, ἀλλὰ συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιητικοῦ καὶ εἰς δασμὸν 20 ο|ο ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν ἐφ' ὅσον δὲν συνοδεύονται ὑπὸ προξενικοῦ πιστοποιητικοῦ.

Προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς μεταχειρισμένων αὐτοκινήτων ὡς ἄνω πιστοποιητικὰ δέον νὰ συνοδεύωνται ἀπαραιτήτως καὶ ὑπὸ τῆς ἀδείας κυκλοφορίας εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκδόσεως τῶν ὡς ἄνω πιστοποιητικῶν καὶ ἐπ' ὀνόματι τοῦ κυρίου αὐτῶν.

"Αρθρον 3.

Ἀπαλλάσσονται τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων μεθ' ἑαυτῶν φερόμενα εἴδη ἐνδυμασίας, στολισμοῦ καθαριότητος ἢ εἰδικῆς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον εἶναι μεταχειρισμένα καὶ τῆς ἀποκλειστικῆς χρήσεως τῶν κομιστῶν.

"Αρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 62 τοῦ νόμου 1165 τῆς 17 Μαρτίου 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4057 τῆς 4 Μαρτίου 1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 κλπ.» καὶ ὡς ἀντισεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1925 κλπ.» καὶ ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 4608 τῆς 28 Ἀπριλίου 1930, «περὶ μεταβολῶν κλάσεων βιομηχανικῶν τινων εἰδῶν» προστίθενται καὶ ἕτεραι παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω:

4. Ἡ διάρκεια τῆς ἀποταμιεύσεως εἰς τὰς ἀποθήκας τῶν δημοσίων ἀποταμιευτικῶν καταστημάτων παντὸς εἴδους τροφίμων ὁρίζεται δωδεκάμηνος, τῶν δὲ λοιπῶν ἐμπορευμάτων ὡς καὶ κενῶν δοχείων δεκαεξαμήνου.

5. Ἡ διάρκεια ἀποταμιεύσεως κενῶν δοχείων παραλαμβανομένων κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 64 (τοῦ νόμου 1165) ὁρίζεται διετής.

6. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 54 καὶ 57 (τοῦ νόμου 1165) αἱ κατὰ τὰς δύο προηγουμένας παραγράφους προθεσμίαι λογίζονται ἀπὸ τῆς ἀρχικῆς ἀποταμιεύσεως καὶ δύνανται νὰ παρατείνωνται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ ἀνώτερον τῶν ἓξ (6) μηνῶν, διὰ γενικῶν ἢ εἰδικῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφαρμόζονται δὲ καὶ διὰ τὰς ἀποταμιεύσεις τὰς ἐνεργηθείσας ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου 1929 καὶ ἐφεξῆς.

7. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθῇ μειωμένος δασμὸς ἐπὶ τῶν κενῶν βαρελίων σιδηρῶν ἢ ξυλίνων καὶ καλαθίων σταφυλῶν εἰσαχθέντων πρὸς ἐπανεξαγωγὴν μέχρι τέλους τοῦ 1930, καὶ εἰς ποσότητα οὐχὶ ἀνωτέραν τοῦ ἑνὸς πέμπτου τῶν εἰσαχθέντων. Προκειμένου δὲ περὶ ἐγγυητῶν ἀποθανόντων εἰσαγωγέων ἡ μείωσις ἐπιτρέπεται νὰ γείνῃ ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ἐγγυηθείσης ποσότητος.

"Αρθρον 5.

1. Ἐμπορεύματα ἀποταμιεύθεντα μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1928, πλὴν τῶν κενῶν δοχείων τῶν παραλαμβανομένων εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν πρὸς πλήρωσιν ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἐπανεξαγωγήν, δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1931 κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δι' ἧς θὰ καθορίζωνται καὶ οἱ ὅροι ὑφ' οὓς θὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἀποστολὴ αὕτη, ἔστω καὶ ἂν ἐκοινοποιήθη ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νόμου 1165 πρόσκλησις.

2. Τὰ ἐν ἀποταμιεύσει ἐμπορεύματα, ὧν ἐπετράπη ἡ ἐξαγωγὴ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὰ κατὰ τὴν α' παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξαχθησόμενα, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τόκου ὑπερημερίας καὶ προσθέτων τελῶν.

Οἱ καταβληθέντες ὅμως τόκοι ὑπερημερίας καὶ πρόσθετα τέλη δὲν ἐπιστρέφονται ἐκτὸς ἂν κατεβλήθησαν δι' ἐπανεξαγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξ ἀποταμιεύσεως καπνῶν εἰς φύλλα καὶ στρατιωτικῶν εἰδῶν.

3. Κενὰ δοχεῖα ἀποταμιευθέντα μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1929 δύνανται ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄνευ πληρωμῆς τόκων ὑπερημερίας καὶ προσθέτων τελῶν, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν σχετικῶν πράξεων ἀποταμιεύσεως μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1931. Ἐὰν δὲν ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ὑπόκεινται εἰς τὰ νόμιμα εἰσαγωγικὰ τέλη καὶ λοιποὺς φόρους καὶ δικαιώματα, καθιστάμενα ἀπαιτητὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1932 ἄνευ κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 63 τοῦ νόμου 1165 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος» ὁριζομένης προσκλήσεως.

4. Ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τόκων ὑπερημερίας τὰ μέχρι τῆς ἐνδεκάτης (11) Αὐγούστου 1931 καταβαλλόμενα εἰσαγωγικὰ τέλη, φόροι κλπ. ἐμπορευμάτων ἐν ἀποταμιεύσει διατελούντων, πλὴν τῶν εἰσαγωγικῶν τελῶν, φόρων κλπ. τῶν καταβαλλομένων ἐπὶ ἐμπορευμάτων ὧν διεπιστώθη ἔλλειψις ἐκ τῶν ἀποθηκῶν, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς τόκους ὑπερημερίας. Οἱ καταβληθέντες τόκοι δὲν ἐπιστρέφονται.

"Αρθρον 6.

Αἱ διατάξεις τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4607 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῶν περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου νόμων» τῆς 1ης Μαΐου 1930 ἔχουσιν

έφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπεξειργασμένων καπνῶν τῶν διαμετακομιζομένων δι' Ἑλλάδος ἢ ἀποταμιευομένων.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἐμπορεύματα βουλγαρικῆς προελεύσεως τὰ εὑρεθέντα ἐν πλῷ ἢ ὑπὸ ἐκφόρτωσιν ἢ ἐν ἀποταμιεύσει ἢ ὑπὸ τελωνισμὸν κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν παρήχθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς καταγγελίας τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἐμπορικῆς συμβάσεως, ἐφόσον εἶναι ἐκ τῶν περιλαμβανομένων ἐν τῷ καταργηθέντι ὡς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν Διατάγματι τῆς 12 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ ἐφαρμογῆς ἐλαχίστου δασμοῦ κλπ.» δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸν συμβατικὸν δασμὸν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Τὸ αὐτὸ δύνανται νὰ ἰσχύσῃ καὶ ἐπὶ βουλγαρικῶν ξυλανθράκων τελεσάντων ὑπὸ τὰς ἀνωτέρας συνθήκας, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ παλαιοτέρων συμβολαίων, συνεπαγομένων ποινικὰς κυρώσεις διὰ τὴν μὴ παραλαβὴν ἢ τὴν ἀκύρωσίν των καὶ ἐφ' ὅσον γνωματεύσει καταφατικῶς ἡ Διαρκὴς Ἐπιτροπὴ τοῦ Δασμολογίου.

Ἄρθρον 8.

Ἁρμοδία Ἀρχὴ ἵνα ἀποφαίνηται ἐπὶ ἐρωτημάτων περὶ δασμολογικῆς κατατάξεως ἐμπορευμάτων εἶναι τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Τελωνειακῶν Ἀμφισβητήσεων, ἥτις ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων γνωμοδοτεῖ μόνον κατόπιν καταθέσεως ἐνώπιόν της δειγμάτων τοῦ ἐμπορεύματος τοῦ ὁποίου ἠγνοεῖτο ἡ δασμολογικὴ κατάταξις ἢ πλήρης καὶ ἀκριβὴς περιγραφὴ αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον λόγῳ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἀξίας ἢ τοῦ μεγάλου ὄγκου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Κώδικος Δασμολογίου καὶ ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22 Δεκεμβρίου 1923 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς :

Ἐπὶ τῶν κατ' ἐκτίμησιν τελωνιζομένων ἐμπορευμάτων ὡς ἀξία λογίζεται ἡ ἀξία τοῦ ἐμπορεύματος εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξαγωγῆς, ἐξακριβουμένου διὰ παντὸς πρόσφορου στοιχείου (τιμολόγια προξενικά, δελτία ξένων χρηματιστηρίων ἐμπορευμάτων, βεβαίωσις διπλωματικῶν ἢ Προξενικῶν Ἀρχῶν κλπ.) προσαυξανομένη καὶ διὰ τῶν ἐξόδων μεταφορᾶς καὶ ἀσφαλίσεως,

Τὰ εἴδη ἄτινα, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ τε γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ δασμολογίου, δὲν δύνανται κατ' ἀναλογίαν νὰ ὑπαχθῶσιν εἴς τινα τῶν ἐν αὐτῷ κλάσεων, ὑποβάλλονται κατ' ἐκτίμησιν εἰς τέλος 30 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας των, ἐὰν εἶναι συμβατικῆς προελεύσεως ἢ εἰς τέλος 50 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας των, ἐὰν εἶναι προελεύσεως μὴ συμβατικῆς. Ἡ ἀξία καὶ τούτων ἐξευρίσκεται ὡς ὁρίζεται ἐν τῇ α΄ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰδῶν πρὸς ἐπισκευὴν ἢ ἐπεξεργασίαν εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν δασμὸς 20 ο/ο ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ἀξίας τῆς πρὸ τῆς πρὸς ἐπισκευὴν ἐξαγωγῆς του καὶ τῆς ἀξίας ἣν ἐκτήσατο μετὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν του ἐπισκευασμένου ἢ ἐπεξεργασμένου.

Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐγχωρίων σισυροδεμάτων πρὸς ἐπεξεργασίαν τούτων εἰς μηλωτὰς εἰσπράττεται κατὰ τὴν ἐπανεισαγωγὴν δασμὸς 20 ο/ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐργασίας, νομίμως βεβαιουμένης παρὰ τῶν οἰκείων προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 14 παράγρ. 1 τοῦ νόμου 4607 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

1) Τὰ εἴδη τὰ εἰσαγόμενα ἀτελῶς ἢ ἐπὶ ἠλαττωμένῳ τέλει, δυνάμει νόμων ἢ συμβάσεων, δι' ὡρισμένον σκοπὸν ἢ δι' ὡρισμένην εἰδικὴν χρῆσιν καὶ μὴ χρησιμοποιούμενα δι' ὃν σκοπὸν ἢ εἰδικὴν χρῆσιν εἰσήχθησαν, δύνανται νὰ ἐκτελωνίζωνται πρὸς ἀνάλωσιν, καταβαλλομένων τῶν νομίμων τελῶν, ἢ νὰ διαμετακομίζωνται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀπαγορεύεται δὲ νὰ τίθενται εἰς ἀποταμίευσιν ἢ νὰ εἰσάγωνται εἰς τὴν ἐλευθέραν Ζώνην Θεσσαλονίκης, πλὴν τῶν κενῶν δοχείων, τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ ἀποταμίευσις καὶ ἡ εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν παραλαβή. Κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διαμετακόμισιν τὰ εἴδη ταῦτα ὑπόκεινται εἰς τὰ ἐξαγωγικὰ τέλη εἰς τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται καὶ τὰ ὁμοειδῆ ἐγχώρια προϊόντα ἐξαγόμενα εἰς τὸ ἐξωτερικόν,

Τὸ δὲ ἄρθρον 14 παρ. 2 τοῦ νόμου 4607 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων μεταχειρισμένα ἢ ἐφθαρμένα τιθέμενα εἰς τὴν γενικὴν κατανάλωσιν, ἢ ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὰς οἰκείας κλάσεις τοῦ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς δασμόν, ἐφαρμοζομένου διὰ ταῦτα καὶ τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 1165, ἢ εἰς τὸν κατ' ἐκτίμησιν τελωνισμόν.

Ἐπίσης εἰς τὸν κατ' ἐκτίμησιν τελωνισμὸν ὑπάγονται καὶ τὰ διὰ ταχυδρομικῶν δεμάτων κομιζόμενα μεταχειρισμένα εἴδη ἀτομικῆς χρήσεως.

Ἄρθρον 11.

1. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 5 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 30 παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας» καὶ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς Α΄ παραγράφου τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου 4928 τῆς 8 Ἀπριλίου 1931 «περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ τυροῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους» ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἑνδεκάτης (11) Ἀπριλίου 1931.

Ἄρθρον 12.

Δύναται ἡ τελωνειακὴ ἀρχὴ βασιζομένη εἰς τὴν προφορικὴν ἢ καὶ γραπτὴν δήλωσιν, ἐὰν ἀξιώσῃ τοῦτο, τοῦ ἐπιβάτου περὶ τοῦ περιεχομένου τῶν ἀποσκευῶν αὐτοῦ νὰ μὴ ἐνεργήσῃ ἔλεγχον αὐτῶν ἢ νὰ ἐνεργήσῃ μερικὸν τοιοῦτον. Καθ' ἣν ὅμως περίπτωσιν ἤθελον ἀνακαλυφθῇ εἴδη πλείονα τῶν δηλωθέντων ἢ ὑποκείμενα εἰς ἀνώτερον τέλος ἐπιβάλλεται καὶ πρόσθετον τοιοῦτον ἴσον πρὸς τὸ διπλάσιον τῶν ἁπλῶν τελῶν, πλὴν ἂν συντρέχῃ δόλος, ὅτε ἡ πρᾶξις ἀποτελεῖ λαθρεμπόριον.

Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης οἱ ἔμποροι, βιομήχανοι, ἐπαγγελματίαι, παραγγελιοδόχοι καὶ περιοδεύοντες ἐμποριχοὶ ταξειδιῶται, ὧν αἱ ἀποσκευαὶ ἐλέγχονται γενικῶς.

Ἄρθρον 13.

1) Ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, πᾶσα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐξαγωγὴ οἴνου ἢ γλεύκους ἀναμεμιγμένων μετ' οἰνοπνεύματος, θεωρεῖται ὡς γενομένη ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 971, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 2964, ταχθείσης προθεσμίας ἀσχέτως τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἐγένετο ἡ ἀνάμιξις τοῦ ἐξαγομένου οἴνου. Οἱ ἄχρι τοῦδε ἐκπροθέσμως ἐξαχθέντες τοιοῦτοι οἶνοι ἢ γλεῦκος θεωροῦνται ὡς ἐξαχθέντες ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ταχθείσης προθεσμίας.

2) Αἱ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις περὶ καταβολῆς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ καὶ φόρου καταναλώσεως οἰνοπνεύματος, λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου ἐξαγωγῆς τοῦ κράματος, καταργοῦνται, ἐφ' ὅσον συντρέχει ἡ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένη περίπτωσις. Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἤδη καταβληθέντος φόρου ἢ δασμοῦ διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἐδάφιον δ΄. τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου 971 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Οἱ διαθέτοντες εἰς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ καταβολῆς τοῦ νομίμου φόρου καταναλώσεως καὶ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ οἶνον ἢ γλεῦκος ἀναμεμιγμένα μετ' οἰνοπνεύματος ἢ ἀποστάγματος οἴνου καὶ προοριζόμενα διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, ἢ οἱ προβαίνοντες εἰς ἀπόσταξιν τοιούτου οἴνου ἢ γλεύκους. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἐκτὸς τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου προστίμου, βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται ὁ ἐπὶ τοῦ προσθέτου οἰνοπνεύματος φόρος καταναλώσεως (κύριος καὶ πρόσθετος) ὡς καὶ τὸ εἰσαγωγικὸν τέλος.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 22 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς» προστίθεται καὶ δευτέρα παράγραφος ὡς ἑξῆς:

«Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐμπορεύματα, ζῶων ἡ ἀτέλεια ἐθεσπίσθη ὑπὸ τῶν μετ' ἄλλων Κρατῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων, ἐὰν εἶναι παραγωγῆς τῶν χωρῶν τούτων ἢ ἄλλων εἰς ἃς παρεχωρήθη ἡ ῥήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους, ὑπόκεινται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τοὺς βαρύνοντας τὰ ὁμοειδῆ ἐγχώρια προϊόντα κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ ἑκάστοτε δημοτικὸν δασμολόγιον δημοτικὸν φόρον εἰς τραπεζιτικὰς δραχμάς, λιμενικόν, φιλανθρωπικὸν καὶ λοιποὺς τοπικοὺς ἢ εἰδικοὺς φόρους, ἀπαλλάσσονται δὲ τοῦ φόρου ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου, τοῦ προσθέτου δημοτικοῦ φόρου 1)25 καὶ τοῦ φόρου ὁδοποιΐας. Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὴν καταβολὴν τῶν φόρων τούτων ὑπόκεινται κατὰ πᾶσαν μεταφορὰν ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἕτερον δῆμον.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 16.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 12 τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἢ ἀναστέλλονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἢ κατὰ τελωνειακὰς περιφερείας, διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τῆς Διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ δασμολογίου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ κατασχεθέντων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΔ΄ τῆς 9 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἀνταλλάξιμοι ὁμογενεῖς ἐνοικιασταὶ χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ περιελθόντων εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν, ὡς καὶ Ἕλληνες ὑπήκοοι ἐνοικιασταὶ χρηματοκιβωτίων κατασχεθέντων ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάνης, ἀποζημιοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγκατελειφθέντων περιουσιακῶν στοιχείων. Ἡ ἐνοικίασις καὶ ἡ κατάσχεσις τῶν χρηματοκιβωτίων ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφων τῶν ἁρμοδίων Τουρκικῶν ἀρχῶν ἢ Τραπεζῶν.

Διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου δύνανται νὰ δικαιωθῶσιν ἀποζημιώσεως ἀνταλλάξιμοι ὁμογενεῖς καὶ Ἕλληνες ὑπήκοοι διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν παρὰ ταῖς αὐταῖς ἐν Τουρκίᾳ Τραπέζαις πρὸς φύλαξιν κατατεθέντα χρεώγραφα καὶ τίτλους κατασχεθέντας ὁμοίως παρὰ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς συνθήκης τῆς Λωζάνης.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐνοικιαστὰς χρηματοκιβωτίων καὶ παρακαταθέτας πρὸς φύλαξιν χρεωγράφων καὶ τίτλων τάσσεται προθεσμία δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δικαστικοῦ **Ὑπουργείου** Οἰκονομικῶν 1) δήλωσιν περὶ τῶν ἐν τοῖς χρηματοκιβωτίοις ἐγκαταλειφθέντων περιουσιακῶν στοιχείων, 2) **πιστοποιητικὰ ἰθαγενείας ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῆς** Ἐπιτροπῆς Ν. 4193, 3) πιστοποιητικὰ κατασχέσεως τῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως (Μπαζματάδες) καὶ 4) πιστοποιητικὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν **ὅτι** δὲν **ἀπεζημιώθησαν διὰ τὰ περιουσιακὰ ταῦτα στοιχεῖα.**

Ἄρθρον 3.

Περὶ τοῦ νομίμου ἑκάστης ἀπαιτήσεως, ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ ὅπερ **ἀντιπροσωπεύει, ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς** τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἔναντι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων **ἀναγνωρισθησομένης ἀποζημιώσεως** καταβλητέον τοῖς δικαιούχοις ποσοστὸν, καὶ τὸ εἶδος τῆς ἀποζημιώσεως κανονισθήσεται **διὰ Διατάγματος προτάσει** τοῦ **Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθησομένου** κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύσαντα περὶ ἀποζημιώσεως Ἑλλήνων ὑπηκόων καὶ ἀνταλλαξίμων.

Ἄρθρον 5.

Διὰ **Διαταγμάτων προτάσει** τοῦ **Ὑπουργοῦ** τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθησομένων κανονισθήσεται πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399 «περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Ν. Χώραις» καὶ τοῦ νόμου 4724 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΗ΄ τῆς 3 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς

Ἄρθρον 1.

Ἡ δευτέρα περίοδος τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4399 καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1) Εἰς τὸν πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1922 κάτοχον γεωργὸν αὐτοκαλλιεργητὴν δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ καταβολῇ τιμήματος ἐπὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένης καὶ καλλιεργουμένης ἐκτάσεως καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἐδ. 1 τοῦ νόμου 4399 γεωργικοῦ κλήρου, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς λοιπῆς ἰδιοκτήτου ἀγροτικῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ κατόχου, ὑπὸ τῶν ὑπὸ τῶν νόμων 4399 καὶ 4724 προβλεπομένων Ἐπιτροπῶν. Ὁμοίως δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ δικαίωμα κυριότητος εἰς κτηνοτρόφους κατόχους βοσκησίμων γαιῶν καὶ εἰς τοὺς κολληγικῶς καλλιεργοῦντας.

2) Ἡ ἔκτασις τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 ἐδ. 1 τοῦ νόμου 4399 καὶ τοῦ παρόντος προβλεπομένου γεωργικοῦ κλήρου ὁρίζεται τοῦ λοιποῦ ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν οἰκείων ὑποθέσεων. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς εἰς στρέμματα ἐκτάσεως τοῦ κλήρου ἡ Ἐπιτροπὴ λαμβάνει ὑπ' ὄψει τὸ βιώσιμον τοῦ κλήρου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν στενότητα τῆς γῆς.

Αἱ ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἐπιτροπῶν ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δύνανται νὰ τροποποιηθῶσι καὶ ἀναδρομικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μόνον ὡς πρὸς τὸν καθορισθέντα κλῆρον ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθῇ οὗτος ὑπερβολικός.

3) Οἱ αἰτούμενοι ἀναγνώρισιν δικαιώματος κυριότητος, ὡς διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὁρίζεται, δέον νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσεις πρὸς τὰς τοπικὰς ἐπιτροπὰς ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον 3.

Ἡ ἀποζημίωσις τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4399 καὶ κατὰ τὸν τροπποιητικὸν αὐτοῦ 4724 νόμον τοπικῶν ἐπιτροπῶν ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν καταβάλλεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν καθ' ὁριστικὴν ἀπόφασιν, εἰς μὲν τὸν Πρόεδρον δραχμαὶ πεντήκοντα (50) εἰς δὲ τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα δραχμαὶ τεσσαράκοντα (40) δ' ἑκάστην ὁριστικὴν ἀπόφασιν. Εἰς τὸν Πρόεδρον καταβάλλονται δραχμαὶ διακόσιαι (200) μηνιαίως δι' ἔξοδα γραφικῆς ὕλης.

Ἅπαντα τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὁ Γραμματεὺς ἐξερχόμενοι τῆς ἕδρας των δικαιοῦνται ὁδοιπορικῶν ἐξόδων ὡς οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι.

"Αρθρον 4.

1. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ νόμου 4724 ὁριζομένη προθεσμία συνάψεως δικαιοπραξιῶν περιορίζεται διὰ τὰ ἀκίνητα τοῦ ἄρθρου 16 τῆς ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1930 συμφωνίας τῆς Ἀγκύρας μέχρι μὲν τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1922 διὰ τὰς συναφθείσας δι' ἐπισήμου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου ἀγοραπωλησίας, μέχρι δὲ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1920 διὰ τὰς συναφθείσας δι' ἰδιωτικοῦ ἐγγράφου ἢ προσυμφώνου συμβολαιογραφικῶς συντεταγμένου ἢ διὰ σειρᾶς συμβολαιογραφικῶν πράξεων καλυπτουσῶν ἀγοραπωλησίαν.

2. Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ὑπὸ κρίσιν ἀκίνητον δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρου 16 τῆς Συμφωνίας τῆς Ἀγκύρας δὰ πιστοποιῆται διὰ τοῦ πιστοποιητικοῦ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι ὁ Μουσουλμᾶνος πωλητὴς ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐγκατεστημένων.

"Αρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4724 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399» ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τὰς περιφερείας Πωγωνιανῆς καὶ Χρυσοβούλης Ἠπείρου συναφθεισῶν δικαιοπραξιῶν.

"Αρθρον 6.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4724 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399» ἁρμοδιότης τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀνταλλαγῆς Ὑπουργείου Γεωργίας Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου καταργεῖται.

"Αρθρον 7.

Ὑποθέσεις ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἢ ἀναγνωρίσεως κυριότητος δυνάμει κατοχῆς ἐπὶ ἀκινήτων δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς Ἐπιτροπὴν ἄλλης περιφερείας, πρὸς ἐκδίκασιν.

"Αρθρον 8.

Τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4399 ἰσχύει καὶ διὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ κυρουμένη ἔκτασις ἐκηρύχθη ἀπαλλοτριωτέα καὶ ἐξεδόθη ἡ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

"Αρθρον 9.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ κυρωθοῦν δικαιοπραξίαι ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων ἐν Ἑλλάδι, τηρουμένων τῶν περὶ ἀνωτάτου κλήρου διὰ τὰ γεωργικὰ ἀκίνητα ἰσχυουσῶν διατάξεων, συναφθεῖσαι μετὰ τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1922 ἐφ' ὅσον ἐτηρήθησαν ἅπασαι αἱ διατυπώσεις αἱ προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς ἀγοραπωλησίας περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἰσχυόντων νόμων.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὰ ἀγροκτήματα Γλύκοβον τῆς ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος, Λόντζανος καὶ Σκουτέρνα ἐπαρχίας Αἰκατερίνης καὶ Πογοδόργιανη, Γκρίμπιανη καὶ Μαυρονόρος ἐπαρχίας Ἰωαννίνων ἡ κύρωσις γενήσεται ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως καὶ ἀξίας. Πρὸς μεταβίβασιν δὲ τῆς κυριότητος μεταγράφεται εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν ἡ κυρωτικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν κυρουμένων πωλητηρίων ἢ προσυμφώνων.

"Αρθρον 10.

Δικαιοπραξίαι μεταβιβαστικαὶ τῆς κυριότητος ἀγροτικῶν ἐν Ἠπείρῳ καὶ Κρήτῃ ἀκινήτων, γενόμεναι παρὰ μὴ ἀνταλλαξίμων, πλὴν Τούρκων ὑπηκόων, δι' ἐπισήμων συμβολαίων μέχρι τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1926, κυροῦνται αὐτοδικαίως ἀφ' ἧς αὗται ἐγένοντο, μὴ ἀπαιτουμένης ἑτέρας διατυπώσεως πρὸς ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν εἰμὴ μόνον τῆς ἐπαναλήψεως τῆς μεταγραφῆς εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν μεταγραφῶν, ἐνεργουμένης κατ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτητῶν.

"Αρθρον 11.

Εἰς τὸ ἐδάφ. 3 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 4399 ὁ ἀριθμὸς «10 χιλιάδες» μεταβάλλεται εἰς «15 χιλιάδες».

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 2189 τοῦ 1920 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3479 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΘ' τῆς 3 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

"Αρθρον μόνον

Μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς ἀποζημιώσεως ἐξακολουθεῖ ὑφισταμένη μεταξὺ κυρίου καὶ ἐμφυτευτοῦ ἡ νομικὴ σχέσις τῆς ἐμφυτεύσεως. Μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τῆς ἀποζημιώσεως τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἡ κυριότης τοῦ κτήματος μεταβιβάζεται εἰς τὸν ἐμφυτευτὴν διὰ μεταγραφῆς τῆς διαταξάσης τὴν ἐξαγορὰν ἀποφάσεως. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου ὑποχρεοῦται ὁ ἐμφυτευτὴς ἢ ὁ ψιλὸς κύριος εἰς τὴν καταβολὴν τῆς διαφορᾶς τοῦ πλείονος ἢ ἐλάσσονος τῆς ἀποζημιώσεως εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις μετὰ νομίμου τόκου καταβαλλομένας τὸν Ὀκτώβριον ἑκάστου ἔτους. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Ἐφετεῖον καθώρισε τὴν εἰς τὸν ψιλὸν κύριον ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν εἰς ποσὸν τριπλάσιον καὶ πλέον κατὰ στρέμμα τῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν καθορισθείσης ἀποζημιώσεως, αὕτη καταβάλλεται εἰς δέκα ἴσας δόσεις ἐντόκως πρὸς 4 ο/ο καταβαλλομένας τὸν Ὀκτώβριον ἑκάστου ἔτους. Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἐπὶ πλέον τυχὸν διαφορᾶς τῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ ἐμφυτευτοῦ εἶναι ὑπέγγυοντὸ ἐξαγορασθὲν κτῆμα, ἔχοντος τοῦ ἰδιοκτήτου προνομιακὰ πρὸ παντὸς ἄλλου δανειστοῦ ἐνυποθήκου ἢ ἐνεχυρογράφου δικαιώματος ἐπ' αὐτοῦ.

Περὶ ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ καὶ συστάσεως Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΑ' τῆς 6 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

(Διὰ τῆς προσθήκης ἄρθρου 37 καὶ 38).

Σύστασις καὶ ἁρμοδιότης ὑπηρεσίας.

"Αρθρον 1.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γεωργικῶν ἐν γένει νόμων, τῶν νόμων περὶ ἀποκαταστάσεως γηγενῶν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων ὁμογενῶν καὶ τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ, συνιστᾶται:

α') Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης ἐδρεύουσα ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἔχουσα ὡς περιφέρειαν ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην.

β') Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης, ὑπαγομένη ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἐδρεύουσα καὶ ἔχουσα ὡς περιφέρειαν τὴν περιφέρειαν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης.

2. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης ἀποτελεῖ ἰδίαν ἀρχήν, ὑπαγομένην εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τῶν ἁρμοδίων Γενικῶν Διοικητῶν ἀσκούντων διὰ τῶν ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν τὰ συναφῆ δικαιώματα τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὸν νόμον τὸν 4393 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 3265 περὶ καθορισμοῦ τῆς δικαιοδοσίας τῶν Γενικῶν Διοικητῶν καὶ Νομαρχῶν».

"Αρθρον 2.

1. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 4142 συσταθεῖσαι ἐν τῇ περιφερείᾳ Μακεδονίας καὶ Θράκης Ἐπιθεωρήσεις Γεωργίας καταργοῦνται. Ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἁρμοδιότης τῶν καταργουμένων Ἐπιθεωρήσεων Γεωργίας μεταβιβάζεται εἰς καταργουμένων Ἐπιθεωρήσεων Γεωργίας μεταβιβάζεται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης.

2. Αἱ Διευθύνσεις Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης καταργοῦνται.

3. Τὸ προσωπικὸν τῶν καταργουμένων ὡς ἄνω ὑπηρεσιῶν διατηρεῖται καὶ τοποθετεῖται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένας θέσεις.

4. Εἰς τὴν ἕδραν τῆς καταργουμένης Ἐπιθεωρήσεως Γεωργίας Ἐδέσσης, εἰς ἣν πρὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως ἐλειτούργει Γεωργικὸν Γραφεῖον καταργηθὲν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐπιθεωρήσεως, ἀνασυνιστᾶται Γεωργικὸν Γραφεῖον Ἐδέσσης μὲ ἕδραν τὴν Ἔδεσσαν καὶ ἁρμοδιότητα καθορίζομένην διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος προκαλουμένου ἀπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

"Αρθρον 3.

Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις ἁπάντων τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Μακεδονίας καὶ Θράκης γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν σταθμῶν καὶ ἱδρυμάτων ὡς καὶ τῆς ὑπηρεσίας μηχανικῆς καλλιεργείας ὑπάγεται ὑπὸ τὴν ἄμεσον δικαιοδοσίαν τῆς Γεν. Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης, καταργουμένης πάσης ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίας τῶν κατὰ τὸν νόμον 4142 λειτουργούντων Γεωργικῶν Ταμείων.

"Αρθρον 4.

1. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συνιστωμένης ὑπηρεσίας ἀνήκει ἰδίᾳ.

α) Ἡ ἐποπτεία καὶ ἡ καθοδήγησις τῶν ὑπ' αὐτὴν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἱδρυμάτων καὶ ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῶν, κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ὑπαγομένων ἢ ὑπαχθησομένων ὑπ' αὐτὴν ἱδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν.

β) Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν νόμων περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, γηγενῶν καὶ προσφύγων.

γ) Ἡ μελέτη διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν κτηνοτρόφων.

δ) Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ περαίωσις τῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τῆς Ε.Α.Π

ε) Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου 4857 «περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ε.Α.Π. κλπ.».

στ) Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς μεταβιβασθείσης εἰς τὸ Δημόσιον ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. ὡς καὶ παντὸς ἀκινήτου τεθειμένου ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῆς, ἡ προσωρινὴ ρύθμισις τοῦ κτηματικοῦ καθεστῶτος τῶν ὑπὸ τῆς

Ε.Α.Π. ἱδρυθέντων ἀγροτικῶν προσφυγικῶν συνοικισμῶν καὶ ἡ ἐποπτεία καὶ ἡ διοίκησις αὐτῶν.

ζ) Ἡ διοικητικὴ ἐπίλυσις κτηματικῶν διαφορῶν μεταξὺ τῶν ἀποκατασταθέντων προσφύγων ἢ μεταξὺ τούτων καὶ τρίτων.

η) Ἡ προμήθεια καὶ χορήγησις εἰς τοὺς ἀγροτικῶς ἐγκαθισταμένους πρόσφυγας ἢ γηγενεῖς παντὸς εἴδους ὑλικῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν ἀποκατάστασίν των.

θ) Ἡ ἀνέγερσις οἰκημάτων διὰ τοὺς ἀγρότας, πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς.

ι) Ἡ ἀνέγερσις οἰκημάτων διὰ τοὺς πολεμοπαθεῖς διὰ τῶν διὰ τούτους προωρισμένων κατὰ τὸν Γενικὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους πιστώσεων καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν κατὰ τὸν νόμον 4121 «περὶ ἐποπτείας ἀποκαταστάσεως παραμεθορίων πληθυσμῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης» ἐγκρινομένων ἔργων.

ια') Ἡ καταμέτρησις τῶν εἰς τὸ Δημόσιον περιελθουσῶν γαιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ ἡ ὁριστικὴ διανομὴ καὶ κλήρωσις τούτων εἰς τοὺς ἀποκατασταθέντας κληρούχους γηγενεῖς καὶ πρόσφυγας, καὶ ἡ χορήγησις εἰς τούτους ὁριστικοῦ τίτλου κυριότητος κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 4857 καὶ τοῦ ἄρθρου 3 παρ. δ' τῆς ἀπὸ 3-4-31 Συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἀγροτικῆς Τραπέζης.

ιβ') Ἡ τήρησις τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καταρτισθέντος κτηματολογίου καὶ γενικῶς ἡ ἐφαρμογὴ παντὸς νόμου ἀναγομένου εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας.

Σύνθεσις ὑπηρεσίας.

"Αρθρον 5.

1. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς ἑξῆς ὑπηρεσίας:

α') Ὑπηρεσία Γεωργίας.

β') Ὑπηρεσία Ἐποικισμοῦ.

γ') Ὑπηρεσία Μηχανικῆς Καλλιεργείας.

δ') Ὑπηρεσία Κτηματογραφήσεως.

ε') Ὑπηρεσία Ἀγροτικῆς Στεγάσεως.

στ') Ὑπηρεσία Ἐλέγχου καὶ Λογιστηρίου, καὶ

ζ') Γραφεῖον Προσωπικοῦ, Πρωτοκόλλου, Διεκπεραιώσεως καὶ Ἀρχείου.

2. Ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης ἀποτελεῖται ἀπὸ Ὑπηρεσίαν Γεωργίας καὶ Ὑπηρεσίαν Ἐποικισμοῦ.

3. Ἡ Ὑπηρεσία Ἀγροτικῆς Στεγάσεως λογίζεται ὡς ἔκτακτος, διατηρουμένη μόνον ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν πόροι πρὸς ἀνέγερσιν οἰκημάτων ἢ ἐκτέλεσιν ἄλλων τεχνικῶν ἔργων.

4. Τὰ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας ἑκάστης ὑπηρεσίας κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

"Αρθρον 6.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδάφ. 1 παραγρ. δ' Ὑπηρεσία Κτηματογραφήσεως ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ λειτουργούσης Κτηματογραφικῆς Ὑπηρεσίας τῆς συσταθείσης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, περὶ ἧς προβλέπει τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφιον α' τῆς Συμβάσεως τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ νόμου 4592. Αὕτη ὑπάγεται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν καὶ τελεῖ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, θέλει δὲ συνεχίσει τὴν καταμέτρησιν καὶ ὁριστικὴν διανομὴν εἰς τοὺς πρόσφυγας τῶν γαιῶν τῆς Ε.Α.Π. κατὰ τὸ ὑπὸ ταύτης καθιερωθὲν σύστημα καὶ διὰ τοῦ κατὰ τὴν ἐνσωμάτωσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντος παρ' αὐτῇ προσωπικοῦ, διατηρουμένου καὶ ἀμειβομένου κατὰ τοὺς σχετικοὺς ὅρους καὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ὡς ἄνω Συμβάσεως.

Πρὸς πλήρωσιν χηρευουσῶν θέσεων καὶ αὔξησιν τούτων διὰ λόγους ὑπηρεσίας καὶ ταχυτέρας ἀπεραιτήσεως τῆς ἐργασίας κτηματογραφήσεως καὶ διανομῆς παρέχεται τὸ δι-

καίωμα εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ διορισμοῦ τῶν ἀναγκαιούντων ὑπαλλήλων.

Σύνθεσις προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, ἐξαιρουμένου τοῦ προσωπικοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον, ἀποτελεῖται 1) ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως, ἐκ δύο Ἐπιθεωρητῶν Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως ἢ Διευθυντοῦ β' τάξεως καὶ ἑνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως, 2) ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Γεωργίας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως καὶ 4 βοηθῶν αὐτοῦ γεωπόνων εἰδικῆς ἐπιδόσεως, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου, Εἰσηγητοῦ ἢ Γραμματέως, 3) ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανικῆς Καλλιεργείας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' ἢ Διευθυντοῦ β' τάξεως καὶ δύο βοηθῶν γεωπόνων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ ἢ Γραμματέως, 4) ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως, 5) ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου καὶ Λογιστηρίου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως, 6) ἐξ ὑπαλλήλων κατωτέρων τοῦ πολὺ Εἰσηγητῶν καὶ 4 Γραμματέων, 7) δύο λογιστῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ καὶ 4 λογιστῶν α' ἢ β' τάξεως καὶ 8) εἴκοσι δύο ἀκολούθων, γραφέων ἢ δακτυλογράφων καὶ ἓξ κλητήρων.

2. Τὸ προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' ἢ Διευθυντοῦ β' τάξεως, ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Γεωργίας ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου καὶ 2 βοηθῶν αὐτοῦ γεωπόνων ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ ἢ Γραμματέως καὶ ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως καὶ δύο τὸ πολὺ Γραμματέων τῆς Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας, ἑνὸς Λογιστοῦ ἐπὶ βαθμῷ Εἰσηγητοῦ καὶ τεσσάρων Ἀκολούθων, Γραφέων ἢ Δακτυλογράφων καὶ δύο κλητήρων.

3. Τὸ Τεχνικὸν Προσωπικὸν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφιον 1 Ὑπηρεσίας Ἀγροτικῆς Στεγάσεως, προσλαμβανόμενον ὡς ἔκτακτον, συγκροτεῖται α) ἐξ ἑνὸς Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ ὡς Προϊσταμένου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' ἢ Διευθυντοῦ β' καὶ β) ἐκ τριῶν Μηχανικῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ ἢ Τμηματάρχου β' τάξεως.

Διορισμός, προσόντα, τοποθέτησις.

Ἄρθρον 8.

1. Γενικὸς Διευθυντὴς Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας διορίζεται ὡς μόνιμος ὑπάλληλος, διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ πολυετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας ἢ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

2. Διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ διορισμοῦ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ὁρίζονται καὶ τὰ ἔξοδα παραστάσεως αὐτοῦ.

3. Τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ μεταξὺ ὁμοιοβάθμων ὁ ἀρχαιότερος τῶν Ἐπιθεωρητῶν ἢ τῶν Προϊσταμένων τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας-Θράκης.

Ἄρθρον 9ον.

1. Διευθυντὴς Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης διορίζεται διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένου, ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ πολυετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

2. Τὸν Διευθυντὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ τῆς Διευθύνσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἐπιθεωρητὴς Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ καὶ Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Γεωργίας τοποθετεῖται ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς καὶ εὐρυτέραν μόρφωσιν καὶ ἱκανότητα.

2. Ὡς προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Μηχανικῆς Καλλιεργείας τοποθετεῖται ὁ ἔχων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 46 ἐδ. 7 τοῦ νόμου 4142 προσόντα καὶ σχετικὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας.

3. Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τοποθετεῖται ὁ ἔχων τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 46 ἐδάφιον 6 προσόντα τοῦ νόμου 4142 καὶ σχετικὴν εἰδίκευσιν. Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης προσλαμβάνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἔχων, πλὴν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρον 46 ἐδάφιον 6 τοῦ νόμου 4142 προσόντων, σχετικὴν πολυετῆ καὶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

4. Ὡς Προϊστάμενος Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου καὶ Λογιστηρίου διορίζεται ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτέρας Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας ἢ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

5. Οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι διορίζονται κατὰ τὰς περὶ προσόντων κλπ. διατάξεις τὰς ἰσχυούσας διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τῆς Γεωργικῆς καὶ Ἐποικιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

6. Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 7 ἐδάφιον 3 ὁριζομένων θέσεων προσλαμβάνονται ὡς ἔκτακτοι, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ, οἱ ἔχοντες δίπλωμα Πολιτικοῦ Μηχανικοῦ, προτιμωμένων τῶν ἐχόντων εἰσέτι πολυετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ ἐξωτερικῇ ἐποικιστικῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

7. Οἱ παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ὑπηρετήσαντες καὶ μὴ ἀπολυθέντες διὰ πειθαρχικὸν παράπτωμα προσλαμβάνονται εἰς πάσας τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένας μονίμους ἢ ἐκτάκτους θέσεις ὡς καὶ τὰς τοιαύτας τοῦ νόμου 4142, κατατασσόμενοι εἰς αὐτὰς ἀναλόγως τῶν προσόντων των (βαθμοῦ, χρόνου ὑπηρεσίας, εἰδικότητος καὶ σπουδῶν).

Ἄρθρον 11.

1. Ἐξαιρουμένων τῶν θέσεων τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης ὡς καὶ τοῦ Προϊσταμένου τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ, συμπληρουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8, 9 καὶ 10 ἐδαφ. 3 τοῦ παρόντος νόμου, αἱ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμεναι θέσεις συμπληροῦνται διὰ τὴν πρώτην συγκρότησιν ἐξ ὑπαλλήλων ὑπηρετούντων εἰς τὴν γεωργικὴν καὶ ἐποικιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τὰς καταργουμένας Ἐπιθεωρήσεις Γεωργίας ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των καὶ ἀσχέτως τῶν προσόντων των, ἐν ἐλλείψει δέ, ἐξ ὑπαλλήλων διοριζομένων βάσει τῶν διὰ τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀπαιτουμένων προσόντων. Οἱ ὡς ἀνωτέρω ὑπάλληλοι τοποθετοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας—Θράκης ἢτις δι' ἀποφάσεως αὐτῆς τοποθετεῖ αὐτοὺς εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένας θέσεις.

2. Οἱ Προϊστάμενοι Ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τοποθετοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἔκτακτον προσωπικόν.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις ἐκτάκτου ἢ ἡμερομισθίου προσωπικοῦ καὶ τεχνιτῶν ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ὑπηρεσίας, διὰ τὰς Ὑπηρεσίας ἀγροτικῆς στεγάσεως καὶ μηχανικῆς καλλιεργείας. Οἱ οὕτω προσλαμβανόμενοι ὑπάλληλοι διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

2. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διοριζόμενοι ὑπάλληλοι δέον νὰ ἔχουν τὰ διὰ τοὺς τακτικοὺς ὑπαλλήλους τῆς κεντρικῆς γεωργικῆς καὶ ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀπαιτούμενα προσόντα ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ των.

3. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσλαμβανόμενοι τεχνικοὶ ὑπάλληλοι διορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Ἡ ἀπόφασις ὁρίζει καὶ τὰς μηνιαίας ἀποδοχὰς αὐτῶν μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶσι διὰ μὲν τοὺς Ὑπομηχανικοὺς τὰς 7.000 δραχμάς, διὰ δὲ τοὺς ἐργοδηγοὺς τὰς 4.000.

4. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 10 ἐδάφ. 7 ἰσχύει καὶ διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ ἐκτάκτου προσωπικοῦ.

Μεταθέσεις.

Ἄρθρον 13.

1. Οἱ μόνιμοι ὑπάλληλοι τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας-Θράκης καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμένων ὑπηρεσιῶν δύνανται νὰ μετατίθενται ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως διὰ διαταγῆς τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἀναφέροντος ἐντὸς τριημέρου περὶ τῆς μεταθέσεως εἰς τὸν ἁρμόδιον Γενικὸν Διοικητήν. Ἡ ὁριστικὴ μετάθεσις ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ καὶ οἱ Προϊστάμενοι τῶν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως καὶ τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης μετατίθενται κατὰ τὰς περὶ μεταθέσεως τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας γενικὰς διατάξεις.

3. Ἡ μετάθεσις τῶν ὑπὸ τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἀπόσπασις.

Ἄρθρον 14.

Παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ταῖς ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμέναις ὑπηρεσίαις δύνανται νὰ ἀποσπῶνται προσωρινῶς ὑπάλληλοι ἄλλων δημοσίων Ὑπηρεσιῶν δι' ἀποφάσεως τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποσπάσεως. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι διαρκούσης τῆς ἀποσπάσεώς των διατηροῦν πλήρεις τὰς ἀποδοχὰς τῆς κυρίας αὐτῶν θέσεως καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ ἐκ τῶν κειμένων νόμων ἀπορρέοντα δικαιώματα προαγωγῆς κατὰ βαθμὸν καὶ μισθὸν συντάξεως κλπ.

Ἡ ἀνάκλησις τῶν οὕτω ἀποσπωμένων ὑπαλλήλων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Προαγωγαί, μισθοί, ἀποζημιώσεις.

Ἄρθρον 15.

1. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας λαμβάνουν ὡς μισθὸν τὸν διὰ τοὺς ἰσοβάθμους ὑπαλλήλους τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κεκανονισμένον (πλὴν τῶν ἐξ ἀποσπάσεως ὑπαλλήλων ἄλλων Ὑπουργείων, οἵτινες λαμβάνουσι τὰς ὑπὸ τῶν οἰκείων νόμων ἀποδοχάς), ἐξομοιοῦνται δὲ πρὸς τούτους πρὸς ἅπαντα ἐν γένει τὰ ἐκ τῶν κειμένων νόμων ἀπορρέοντα δικαιώματα προαγωγῆς κατὰ βαθμὸν καὶ μισθόν, συντάξεως κλπ.

2. Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα, αἱ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις καὶ ἐν γένει πᾶν ἄλλον προσωπικὸν χορήγημα κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας διὰ τοὺς ὁμοίους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἢ τῶν ἄλλων Ὑπουργείων ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀπεσπασμένων μονίμων ὑπαλλήλων.

3. Ἐπὶ τῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων παρέχονται διαρκῆ εἰσιτήρια ἐλευθέρας κυκλοφορίας εἰς μὲν τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἐφ' ὅλων τῶν γραμμῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ τοῦ Λαριστάικοῦ εἰς δὲ τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ ἐφ' ὅλων τῶν γραμμῶν τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης.

4. Εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν χορηγεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας πίστωσις διὰ τὴν συντήρησιν αὐτοκινήτου.

Ἐπιτροπὴ διευθετήσεως διαφορῶν.

Ἄρθρον 16.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ συνιστῶνται τοπικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀπαρτιζόμεναι ἀπὸ δημοσίους ὑπαλλήλους μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ οἰκεῖος οἰκονομικὸς ἔφορος ἐφ' ὅσον ἐνδιαφέρεται ἡ Διοίκησις τῶν Δημοσίων κτημάτων καθὼς καὶ ἀπὸ ἰδιώτας, οἱ ὁποῖοι ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν διευθέτησιν τῶν μεταξὺ προσφύγων ἢ τούτων καὶ τρίτων κτηματικῶν διαφορῶν ἐκεῖ ὅπου αὗται ἀπειλοῦν νὰ προκαλέσωσι διατάραξιν τῆς δημοσίας τάξεως.

2. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπιτροπῶν ἐπικυροῦμεναι ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐκτελοῦνται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Γεωργικῆς Περιφερείας τῇ συνδρομῇ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως συντάσσεται τακτικὸν πρωτόκολλον ὑπογραφόμενον ὑπὸ τῶν ἐκτελούντων τὴν ἀπόφασιν ὀργάνων, ὅπερ κοινοποιεῖται αὐθωρεὶ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ἐν ἀρνήσει, εἰς τὸν οἰκεῖον πρόεδρον κοινότητος ἐπὶ ἀποδείξει.

3. Αἱ οὕτω ἐκτελούμεναι ἀποφάσεις δύνανται κατόπιν προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν νὰ ἀναθεωρηθοῦν δι' ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ἣν μετέχουν μετὰ ψήφου, ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως καὶ ὁ Διευθυντὴς Ἐσωτερικῶν τῆς Γενικῆς Διοικήσεως. Αἱ ἐξ ἀναθεωρήσεως ἀποφάσεις ἐπικυροῦμεναι ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἐκτελοῦνται κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

4. Προκειμένου περὶ κτημάτων τελούντων ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων ὑπηρεσιῶν αἱ ἀποφάσεις τῶν τοπικῶν Ἐπιτροπῶν ἔχουν ὑποχρεωτικὴν ἰσχὺν διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρεμβάλλουν ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων ἐπιτροπῶν ἢ δὲν συμμορφοῦνται πρὸς τὰς νομίμους διατάξεις τῆς ἐποικιστικῆς καὶ γεωργικῆς ὑπηρεσίας ἢ πρὸς ἱκανοποίησιν ἰδίων συμφερόντων παρεμβάλλουσι δυσχερείας εἰς τὸ ἔργον τῶν ἐπιτροπῶν, διώκονται τῇ ἐγκλήσει τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου, εἰσαγόμενοι δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως κατὰ τὰς περὶ ἀπειθείας ἢ διεγέρσεως κατ' ἀρχῆς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Διοικούμεναι γαῖαι.

Ἄρθρον 17.

1. Ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένης ὑπηρεσίας τελοῦν αἱ κάτωθι κατηγορίαι γαιῶν χρησιμοποιούμεναι πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων.

α'.) Αἱ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀπαλλοτριούμεναι γαῖαι.

β'.) Αἱ γαῖαι αἱ περιελθοῦσαι εἰς τὸ Δημόσιον δυνάμει τῶν νόμων 4592 καὶ 4857.

γ'.) Αἱ γαῖαι αἱ περιελθοῦσαι ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Δημοσίου δι' ἐξαγορᾶς ἢ μισθώσεως.

β'.) Αί προκύπτουσαι ἐξ ἀποξηράνσεως ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον.

Αἱ πρὸς ἐγκατάστασιν διατιθέμεναι ὁρίζονται δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

ε'. Αἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κατὰ τὴν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης σύμβασιν πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ γηγενῶν ἀναλαμβανόμεναι.

στ'.) Αἱ ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν Δημοσίων κτημάτων τελουσῶν διατιθέμεναι πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ γηγενῶν.

Τὸ τίμημα τῶν γαιῶν τῶν παραχωρηθεισῶν κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς γηγενεῖς πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν ἐκ τῆς περιουσίας τῆς διαχειριζομένης ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, ὡς καὶ τῶν ἐφεξῆς παραχωρηθησομένων εἰς πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς τοιούτων καταβάλλεται εἰς τὴν Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων ἤτις ἐκδίδει καὶ τὰ ὁριστικὰ παραχωρητήρια μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τῆς Ἀγρ. Τραπέζης ὅτι ὁ παραχωρησιοῦχος πρόσφυξ ἐξώφλησε τὰ πρὸς αὐτὴν χρέη του.

Αἱ δόσεις τῶν οὕτω ἐκποιουμένων κτημάτων εἶνε πληρωτέαι εἰς μίαν δεκαπενταετίαν.

Αὗται ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων παραχώρησις κλήρου εἰς γηγενεῖς γεωργοὺς ἐγκατοίκους ἢ μὴ καὶ εἰς πρόσφυγας διέπεται ὑπὸ τῆς κειμένης περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, γηγενῶν καὶ προσφύγων, νομοθεσίας.

3. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ χορήγησις πλήρους ἢ κλάσματος κλήρου ἐκ δημοσίων γαιῶν εἰς ἀκτήμονας καπνεργάτας ὑπὸ τὸν ὅρον αὐτοπροσώπου καὶ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλήρου των.

4. Προκειμένου περὶ προσφύγων ἢ τῶν ὡς ἄνω δικαιουμένων εἰς παραχώρησιν κλήρου προσώπων, ἡ ἐγκατάστασις αὐτῶν γίνεται εἴτε καθ' ὁμάδας εἴτε κατὰ μεμονωμένας οἰκογενείας ἢ ἄτομα.

5. Ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις τῶν μὴ χρησιμοποιηθεισῶν δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων γαιῶν, ἐξαιρέσει τῶν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀπαλλοτριουμένων τοιούτων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον συνιστωμένων ὑπηρεσιῶν ὡς θέλει κανονίσει Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

6. Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς 2 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4857 εἶνε ὅτι, αἱ Ἐπιτροπαὶ Ἀπαλλοτριώσεων ἀποφαίνονται ὅτι καὶ τὰ ἐξαιρεθέντα κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον καὶ τὸ Σύνταγμα τμήματα γαιῶν, τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων, ἀπαλλοτριοῦνται καὶ ταῦτα, λόγῳ δημοσίας ὠφελείας ἐφαρμοζομένης εἴτε τῆς διαδικασίας τοῦ νόμου ΓΨΝΑ' ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου.

Διὰ τὰ μὴ κηρυχθέντα κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀπαλλοτριωτέα κτήματα, ἐφ' ὅσον ἐμπίπτουσιν ταῦτα εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4857 δὲν ἐπιλαμβάνεται ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων, ἀλλὰ, βεβαιουμένης τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἐφαρμόζεται, διὰ τὴν ὀφειλομένην ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἡ διαδικασία τοῦ νόμου ΓΨΝΑ', ὡς ἐτροποποιήθη οὗτος διὰ νεωτέρων νόμων.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ἀποζημίωσις, ὀφείλεται μόνον διὰ τὰς ἐκτάσεις τὰς ἐξαιρουμένας τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον, διὰ δὲ τὰς ἐπὶ πλέον τοιαύτας ἡ ὀφειλομένη ἀποζημίωσις καθορίζεται κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν νόμον.

Διοίκησις καὶ διαχείρισις εἰσόδων καὶ ἐξόδων γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἱδρυμάτων

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων τῶν Ὑπηρεσιῶν, ἱδρυμάτων καὶ σταθμῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 3 ἐδάφιον 1, διεξάγεται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας—Θράκης, βάσει τοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ ἑκάστης ὑπηρεσίας καὶ ἱδρύματος, κατὰ τρόπον ὁρισθησόμενον διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Οἱ διὰ τὰ ὡς ἄνω ἱδρύματα καὶ ὑπηρεσίας προβλεπόμενοι πόροι συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ νόμου 4142, ἤτοι ἡ ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ Κράτους, ὁριζομένη διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὡς καὶ τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων αὐτῶν καὶ τὰ ἐν γένει ἔσοδα αὐτῶν τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως καὶ ἀναγράφονται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 21 ἐδάφιον 1 προϋπολογισμὸν αὐτῆς, διατίθενται δὲ ἀποκλειστικῶς διὰ δαπάνας τῶν ἱδρυμάτων τούτων, πλὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ, καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐκ τῶν οἰκείων πιστώσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Πόροι ἀποκαταστάσεως προσφύγων καὶ διαχείρισις αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

1. Διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν στέγασιν καὶ ἐν γένει τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἀγροτῶν προσφύγων ὅλης τῆς Ἑλλάδος κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

α') Τὰ ἐκ τῆς διαλύσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προκύψαντα ὑπόλοιπα εἰς μετρητὰ καὶ χρεώγραφα. Πλὴν τῶν προοριζομένων δυνάμει τῆς παρ. 92 τοῦ νόμου 4592 διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ πιστωτικοῦ ὑπολοίπου τῶν ἀγροτικῶν ἀποζημιώσεων.

β') Τὰ ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν πρὸς τὴν ΕΑΠ χρεῶν προερχόμενα ποσὰ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν βαρυνουσῶν ταῦτα ὑποχρεώσεων, συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 4ης Δεκεμβρίου 1930 Σύμβασιν Δημοσίου, Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων διὰ τοῦ νόμου 4857, καὶ

γ') Οἱ τόκοι τῶν ποσῶν τούτων.

2. Ἐκ τῶν ὡς ἄνω ποσῶν, τὸ ἀναλογοῦν διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης διὰ πράξεων τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπεχουσῶν καὶ θέσιν ἐντολῶν ὡς πρὸς μὲν τὰ ὑπόλοιπα τῆς ΕΑΠ. πρὸς τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν ὅπου εἶναι κατατεθειμένα ταῦτα, ὡς πρὸς δὲ τὰ ἐκ τῆς εἰσπράξεως τῶν χρεῶν ποσὰ πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις διαχειρίζεται τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς τιθέμενα ποσὰ βάσει εἰδικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐνιαυσίας χρήσεως κυρουμένου διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Γενικῶν Διοικητῶν Μακεδονίας καὶ Θράκης δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα.

Μέχρι καταρτισμοῦ καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ πρώτου προϋπολογισμοῦ τὰ ὡς ἄνω ποσὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης δι' ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

2. Ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγραφομένων τυχὸν πιστώσεων δι' ἐγκατάστασιν ἀγρτῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος τίθενται τὰ ἑκάστοτε ἀναγκαιοῦντα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, δι' ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν διεπομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 21.

Τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τιθέμενα ὡς ἄνω ποσὰ κατατίθενται ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῷ τρέχοντι διὰ τὰς παρ' αὐτῇ καταθέσεις ὄψεως ἐπιτοκίῳ.

Τρόπος διαχειρίσεως δαπανῶν.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης ἀποφασίζει τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν κατὰ παρέκκλισιν τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ καὶ περὶ ἐνεργείας προμηθειῶν καὶ πάσης ἄλλης συναφοῦς διατάξεως, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ τηρουμένων πάντως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

2. Τοὺς ἔχοντας διαχείρισιν χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ ὑπαλλήλους ἀναπληροῦσιν ἐν περιπτώσει βραχείας ἀπομακρύνσεως ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἕτεροι ὑπάλληλοι τῆς δικαιοδοσίας τῆς Ὑπηρεσίας Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ ὑποδεικνυόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπολόγου διαχειριστοῦ ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην καὶ κατ' ἔγκρισιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

3. Τὰ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τοῦ ἐλέγχου τῶν δικαιολογητικῶν δαπανῶν κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Γεωργίας.

Δικαιοδοσία καὶ ἁρμοδιότης Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 23.

1. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς προτάσει τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ δύναται ν' ἀναθέτῃ εἰς ἐργολάβους διὰ προχείρου ἢ τακτικοῦ μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ εἴτε καὶ ἄνευ τοιούτου ὡς καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἐνοίκους, γηγενεῖς καὶ πρόσφυγας, τὴν ἀνοικοδόμησιν οἰκημάτων ὡς καὶ παντὸς ἔργου χρησίμου διὰ τὴν ἀπομηνσιν ἐνοικιάσεων ἢ τὴν βελτίωσιν αὐτῆς. Τὰς αὐτὰς κατάστασιν προσφύγων ἢ τὴν βελτίωσιν αὐτῆς. Τὰς αὐτὰς ἐργασίας δύναται νὰ διεξάγῃ καὶ ἡ Ὑπηρεσία ἀμέσως δι' ἐπιτροπῶν ἀπαρτιζομένων ἐξ ὑπαλλήλων αὐτῆς ἢ τῆς ἁρμοδιότητος ἄλλων Ὑπουργείων.

2. Ἡ ἀγροτικὴ στέγασις Μακεδονίας καὶ Θράκης ρυθμίζεται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Προνοίας. Ἁρμοδία δ' ὑπηρεσία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἄνω ἔργων εἶναι ἡ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένη Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης.

3. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ἡ ἄνευ δημοπρασίας προμήθεια ὑλικῶν παντὸς εἴδους χρησίμου διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν οἰκημάτων ἢ πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν προσφύγων καὶ γηγενῶν.

4. Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν διδομένην ἐργολαβικῶς εἰς ἰδιώτην ὡς καὶ διὰ πᾶσαν προμήθειαν ὑλικῶν ἧς ἡ δαπάνη ὑπερβαίνει τὰς 500.000 δραχμὰς ἀπαιτεῖται τακτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς κατὰ τὰς περὶ δημοσίων διαγωνισμῶν διατάξεις, ἐκτὸς ἐὰν ἡ δαπάνη καλύπτηται ἐκ πιστώσεων τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ ἐκτάκτων πόρων ἐγκεκριμένων διὰ Διατάγματος προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθησόμενα.

Μέχρι καταρτισμοῦ καὶ ἐφαρμογῆς τοῦ πρώτου προϋπολογισμοῦ τὰ ὡς ἄνω ποσὰ τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης δι' ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

2. Ἐκ τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγραφομένων τυχὸν πιστώσεων δι' ἐγκατάστασιν ἀγρτῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος τίθενται τὰ ἑκάστοτε ἀναγκαιοῦντα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, δι' ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ, τοῦ τρόπου τῆς διαχειρίσεως αὐτῶν διεπομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

Περιφερείας ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἔχουν ἰσχὺν δημοσίου ἐγγράφου καὶ παραδίδονται κατὰ τετραμηνίαν διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν, ἥτις θέλει χρεώνει τοὺς πρὸς οὓς ἡ χορήγησις κανονικῶς κατὰ τὰ κανονισθέντα διὰ τῆς ἀπὸ 3-4-31 Συμβάσεως μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

2. Τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα κεφάλαια δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δαπανῶνται πρὸς παροχὴν εἰς τοὺς πρόσφυγας ἢ γηγενεῖς δανείων συντηρήσεως.

Δαπάναι διαχειρίσεως.

Ἄρθρον 25.

1. Ἐξαιρουμένης τῆς δαπάνης διὰ τὴν μισθοδοσίαν, τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ τὰς ἡμερησίας ἀποζημιώσεις τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τῶν κατατασσομένων εἰς θέσεις τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένης ὑπηρεσίας, ἥτις βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἢ προκειμένου περὶ τῶν ἐξ ἀποσπάσεως ὑπαλλήλων τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου (πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίων ἀποζημιώσεων, αἵτινες βαρύνουν τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας), τὰ γενικὰ ἔξοδα (μισθοὶ καὶ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, ἐνοίκια κτιρίων, καθαριότης, φωτισμός, γραφικὴ ὕλη κλπ.) τῆς ὑπηρεσίας ταύτης βαρύνουσι τὰ αὐτὰ ὡς ἄνω εἰς τὴν διάθεσίν της τιθέμενα κεφάλαια.

2. Ἐκ τῆς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀναγραφομένης πιστώσεως δι' ὁδοιπορικὰ καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεις χορηγεῖται εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἀνάλογος πιστωσις. Ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἀναγνώρισις τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ τῆς ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν κινουμένων ὑπαλλήλων βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας διατάξεων καὶ ἡ πληρωμὴ τούτων γίνεται διὰ πράξεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 26.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται ν' ἀκυρώσῃ πᾶσαν πρᾶξιν τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ ἢ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων, μὴ θιγομένων πάντως τῶν κτηθέντων δικαιωμάτων ὑπὸ τρίτων.

Πειθαρχικὴ δικαιοδοσία.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας-Θράκης ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτῆς διαταγὰς τὴν Διεύθυνσιν Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης ὡς καὶ ἁπάσας τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ Μακεδονίας καὶ Θράκης Γεωργικὰς καὶ Ἐποικιστικὰς καὶ Κτηνιατρικὰς Ἀρχάς, Ὑπηρεσίας καὶ Ἱδρύματα.

2. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἐπὶ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένων ὑπηρεσιῶν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ διὰ παράβασιν ἐν γένει καθήκοντος ἢ δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου συμπεριφορὰν μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον ἀπολογίαν, τὰς ἑξῆς ποινάς :

α) Ἐπίπληξιν προφορικὴν ἢ ἔγγραφον.

β) Πρόστιμον μέχρι τοῦ ἡμίσεος τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν.

γ) Θέσιν ἐκτὸς ὑπηρεσίας. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ποινῆς ταύτης, μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ τὸν ἕνα μῆνα, ὁ ὑπάλληλος δικαιοῦται εἰς ἀπόληψιν τοῦ τρίτου μόνον τῶν ἀποδοχῶν.

3. Αἱ ἐπιβαλλόμεναι ποιναί, καταχωριζόμεναι εἰς ἴδιον βιβλίον, ἀναγγέλλονται ἀνελλιπῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

4. Κατὰ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τῆς 3ης παραγρ. οἱ τιμωρούμενοι ἔχουν δικαίωμα προσφυγῆς ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς των ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Γεωργίας, τῆς σχετικῆς προσφυγῆς ὑποβαλλομένης διὰ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπιλαμβάνεται

τῆς προσφυγῆς καὶ ἀποφαίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 58 ἐδάφ. 3 τοῦ νόμου 4142.

5. Ὡς πρὸς τοὺς ἐκτάκτους ὑπαλλήλους ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ, πλὴν τῶν ὡς ἄνω ποινῶν, καὶ τὰς ποινὰς τοῦ ὑποβιβασμοῦ καὶ τῆς προσκαίρου ἢ ὁριστικῆς ἀπολύσεως, τῶν δύο τελευταίων ἐπιβαλλομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

6. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀσκοῦν καὶ πᾶσαν τὴν εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν ἀνατιθεμένην πειθαρχικὴν ἁρμοδιότητα ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένης ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 28.

Ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ Θράκης ἔχει ὑπὸ τὰς ἀμέσους αὐτῆς διαταγὰς ἁπάσας τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς Γεωργικάς, Ἐποικιστικὰς καὶ Κτηνιατρικὰς ἀρχάς, ὑπηρεσίας, ἐπιτροπὰς καὶ ἱδρύματα. Ὁ Διευθυντὴς ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπαλλήλων ἅπασαν τὴν κατὰ τὸ ἐδάφ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 29.

1. Οἱ ἄνευ δικαιώματός τινος κατέχοντες κτήματα τελοῦντα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος Νόμου συνιστωμένων ὑπηρεσιῶν ἀποβάλλονται διοικητικῶς, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως ἢ μισθώματος καθοριζομένου δι' ἀποφάσεως Ἐπιτροπῆς ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων, συγκροτουμένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ.

2. Ἀποτελοῦσι τίτλους δεκτικοὺς διοικητικῆς ἐκτελέσεως τῶν κατὰ τοὺς Νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων αἱ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ δυνάμει τῶν ὁποίων βάσει γνωμοδοτήσεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Ἐπιτροπῆς καθορίζονται μισθώματα ἢ ἀποζημιώσεις διὰ τὴν χρῆσιν καὶ κάρπωσιν κτημάτων ὑπὸ αὐθαιρέτως κατεχόντων αὐτά.

Ἄρθρον 30.

Πᾶν χρέος παρ' οἱουδήποτε ὀφειλόμενον καὶ προερχόμενον ἐκ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαχειρίσεως εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Περὶ ὀργανώσεως Δ)σεως Ἐποικισμοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας.

Ἄρθρον 31.

Τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἁρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ καὶ Γεωργίας Μακεδονίας καὶ Θράκης ἀσκοῦν διὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα τὰ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὑφιστάμενα τμήματα τῆς τέως Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ, ἀνασυνιστωμένης ὡς τοιαύτης παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας, διαρρυθμιζόμενα καὶ συγχωνευόμενα ὡς ἀκολούθως :

Τὸ Τμῆμα τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου καταργεῖται ἡ δὲ ἁρμοδιότης αὐτοῦ μεταβιβάζεται εἰς τὰ ὡς κατωτέρω διαρρυθμιζόμενα ἄλλα τμήματα τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ.

Τὸ Τμῆμα Ἀπαλλοτριώσεων μετονομάζεται εἰς Τμῆμα Ἐποικισμοῦ Νοτίου Ἑλλάδος μὲ ἁρμοδιότητα ἐπὶ ἁπάντων τῶν ἐποικιστικῶν ζητημάτων γενικῶν καὶ εἰδικῶν Θεσσαλίας, Στερεᾶς Ἑλλάδος, Πελοποννήσου Κρήτης, νήσων Αἰγαίου καὶ Ἰονίου.

Τὸ Τμῆμα Ἐποικισμοῦ μετονομάζεται εἰς Τμῆμα Ἐποικισμοῦ Βορείας Ἑλλάδος μὲ ἁρμοδιότητα ἐπὶ ἁπάντων τῶν ἐποικιστικῶν ζητημάτων γενικῶν καὶ εἰδικῶν τῆς Μακεδονίας, Θράκης καὶ Ἠπείρου.

Τὸ Τμῆμα Λογιστικὸν καὶ Στατιστικῆς Ἐποικισμοῦ ἔχει ἁρμοδιότητα ἐπὶ πάντων τῶν σχετικῶν ζητημάτων τῆς Διεύνσεως Ἐποικισμοῦ περιλαμβανομένων καὶ τῶν λογιστικῶν ζητημάτων τοῦ καταργουμένου τμήματος Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου.

Τὸ Τμῆμα Ἐποικισμοῦ τῆς παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας Διευθύνσεως ἐφαρμογῶν καταργεῖται.

Ἄρθρον 32.

Πάντες οἱ παρὰ τοῖς τμήμασι τῆς τέως Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ ὑπηρετοῦντες μόνιμοι ὑπάλληλοι τοποθετοῦνται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὰ νέα τμήματα τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ μὲ τὸν ὃν κέκτηνται βαθμὸν καὶ μισθὸν περιλαμβανόμενοι εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ νόμου 4142 προβλεπομένας ἐν συνόλῳ ὀργανικὰς θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας προστίθεται μία θέσις Διευθυντοῦ Ἐποικισμοῦ, καταργοῦνται δὲ δύο θέσεις Τμηματαρχῶν καὶ μία θέσις Εἰδικοῦ Νομικοῦ Εἰσηγητοῦ ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου Α', ἢ Β', τάξεως.

Ἄρθρον 33.

Εἰς Διευθυντὴν Ἐποικισμοῦ Β' τάξεως προάγεται μετὰ πενταετῆ τοὐλάχιστον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν Τμηματάρχου Α'. τάξεως ὁ νομικὸς Τμηματάρχης ὁ εὐδοκίμως διευθύνων ἐπὶ ἴσον τοὐλάχιστον χρονικὸν διάστημα τμήματα τῆς Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ. Εἰς Διευθυντὴν Ἐποικισμοῦ Α' τάξεως προάγεται ὁ Διευθυντὴς Ἐποικισμοῦ Β' τάξεως μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον. Εἰς Τμηματάρχην β' τάξεως τῶν Τμημάτων τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ προάγεται Εἰσηγητὴς τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ἐποικισμῷ Εἰς Τμηματάρχην α' τάξεως Ἐποικισμοῦ προάγεται ὁ Τμηματάρχης Ἐποικισμοῦ β' τάξεως μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τοποθετοῦνται εἰς τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν Τμημάτων τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ μὲ τὸν ὃν κέκτηνται βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπηρετοῦντες παρὰ τοῖς τμήμασιν Ἐποικισμοῦ Εἰσηγηταὶ ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου κυρουμένων τῶν ἄχρι τοῦδε γενομένων ἀπονομῶν βαθμῶν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. εἰς ἅπαντας τοὺς Διοικητικοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 34.

1) Παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας συνιστῶνται δύο θέσεις Εἰδικῶν Εἰσηγητῶν Γεωπόνων διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν Τεχνικῶν τῆς Γεν. Διευθύνσεως ζητημάτων ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας μειουμένων ἀντιστοίχως κατὰ δύο τῶν θέσεων τῆς ἐξωτερικῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας· ἐκ τούτων ὁ εἷς τοποθετεῖται εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ καὶ ὁ ἕτερος εἰς τὴν Διεύθυνσιν ἐφαρμογῶν.

2) Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰς θέσεις ταύτας μὲ τοὺς οὓς κέκτηνται βαθμοὺς ἀπόφοιτοι Ἀνωτέρων Γεωπονικῶν Σχολῶν, πρεσβεύοντες ἤδη ὡς ἀπεσπασμένοι παρ' αὐτῇ.

3) Οἱ Εἰδικοὶ Εἰσηγηταὶ Γεωπόνοι διέπονται ὡς πρὸς τὴν προαγωγὴν των ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου περὶ προαγωγῆς τῶν λοιπῶν ἀνωτέρων Ἐποικιστικῶν ὑπαλλήλων πτυχιούχων ἀνωτέρων Σχολῶν.

Ἄρθρον 35.

Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπό 12 Νοεμβρίου 1927 κυρωτικοῦ Διατάγματος τῶν περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ Νομοθ. Διαταγμάτων κα ἰτῶν δύο ἀπὸ 28 Νοεμβρίου 1927 καὶ 25 Νοεμβρίου 1928 ἐκτελεστικῶν τοιούτων Διαταγμάτων ὑπηρετοῦν παρὰ τοῖς Τμήμασιν Ἐποικισμοῦ ἔκτακτον καὶ ἡμερομίσθιον προσωπικόν, δύναται νὰ μονιμοποιηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου, ὁρίζοντος καὶ τὸν βαθμὸν εἰς ὃν δέον νὰ μονιμοποιηθοῦν οὗτοι συνιστωμένων ἀναλόγων ὀργανικῶν θέσεων. Οἱ μὴ μονιμοποιούμενοι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπολυθέντες τὴν ἡμέραν τῆς συμπληρώσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐφεξῆς ἡ πρόσληψις προσωπικοῦ, δυνάμει τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων διατάξεων.

Ἄρθρον 36.

Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 37.

1. Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 6 Νοεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 2805 «περὶ συστάσεως Ταμείου τῆς Ἐλαίας» καὶ 2877 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς ἐξωτερικῆς φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας» καὶ ἀπὸ 26 Μαΐου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ Ὀργανισμοῦ Κεντρικῆς Φυτοπαθολογικῆς Ὑπηρεσίας» εἰσπραχθέντα ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐλαίας μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρηματικὰ ποσὰ ἀποδίδονται εἰς τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας, ἀναγραφομένης δυνάμει τοῦ παρόντος τῆς ἀναγκαιούσης πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαικῆς χρήσεως 1931—1932.

2. Τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἀποδιδομένων εἰς τὸ Μπενάκειον Φυτοπαθολογικὸν Ἰνστιτοῦτον χρηματικῶν ποσῶν τὰ τέσσαρα πέμπτα τοὐλάχιστον ἐπενδύονται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου δι' ἐθνικῶν γοεωγράφων καὶ παραμένουσι ὡς περιουσία τοῦ Ἰνστιτούτου. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον μετὰ τῶν προσόδων τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω σχηματισθησομένου κεφαλαίου διατίθεται ὑπὸ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ νόμου 4160 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου», διὰ δαπάνας ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Μπενακείου Φυτοπαθολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

3. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παύει ἰσχύουσα ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀνωτέρω Ν. Διατάγματος τῆς 6 Νοεμβρίου 1923.

Ἄρθρον 38.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας Γενικὴ Διεύθυνσις Γεωργίας μετὰ τῶν περιφερειακῶν της ὑπηρεσιῶν ἐξαρτᾶται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μὴ ὑπαγομένη ἐφεξῆς εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου τούτου, τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Γεν. Γραμματέως ἀσκουμένης ἐφεξῆς παρὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀντικείμενα τῆς Γεν. Διευθύνσεως Γεωργίας.

2. Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας ἐφεξῆς εἶναι ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας.

3. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 4161 περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 4ης Μαρτίου 1929 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Γενικῆς Διευθύνσεως Γεωργίας» καταργεῖται.

4. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω νόμου 4161 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Ὁ Γεν. Διευθυντὴς ἔχει ἐπὶ πάντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς δικαιοδοσίας του, πλὴν τῶν Διευθυντῶν, πειθαρχικὴν ἐξουσίαν οἵαν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου 853, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὅστις ἐφεξῆς οὐδεμίαν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἔχει ἐπὶ τῶν κεντρικῶν καὶ περιφερειακῶν ὑπαλλήλων τῆς Γεν. Διευθύνσεως Γεωργίας.

5. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4405 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀφορωσῶν τὴν Γεν. Διεύθυνσιν Γεωργίας καὶ ὀργανισμοὺς τῆς ἁρμοδιότητος της καταργεῖται, τῆς 3ης παραγράφου λαμβανούσης τὸν ἀριθμὸν 2.

6. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμιμος ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐλλείποντος, ἀπόντος ἢ κωλυομένου εἶναι ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας, ἀσκῶν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἅπασαν τὴν δικαιοδοσίαν τούτου. Ἀναπλήρωσις ἐπέκεινα τοῦ Γεν. Γραμματέως δὲν ἐπιτρέπεται.

Περὶ παραχωρήσεως ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐκτάσεως εἰς Ἑταιρείαν πρὸς βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΒ' τῆς 6 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

(Ὡς ἐτροποποιήθη ἐξ ὁλοκλήρου)

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἵνα παραχωρῇ πρὸς βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν γαίας περιελθούσας εἰς τὸ Δημόσιον δυνάμει τοῦ ἄρθρου 75 τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν 6 στρεμμάτων.

Ἄρθρον 2.

Αἱ βιομηχανίαι αἵτινες δικαιοῦνται εἰς τὴν ὡς ἄνω παραχώρησιν δέον νὰ ἔχουν προηγουμένως ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 3.

Ἡ τιμὴ εἰς ἣν θὰ γίνεται ἡ παραχώρησις τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων θὰ εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου κανονισθησομένη συμφώνως τῷ νόμῳ ΓΘΝΑ' καὶ τοῖς τροποποιήσασιν αὐτόν. Εἰς τὴν σχετικὴν διαδικασίαν καλεῖται καὶ ὁ τέως ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος εἰς ὃν καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις μετὰ τὸν προσωρινὸν ἢ ὁριστικὸν διακανονισμὸν ἡ ἐπιδικασθεῖσα ἀποζημίωσις, ἐξ ἧς ἐκπίπτεται τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ἣν ἔλαβεν ἤδη διὰ τὴν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ αὐτοῦ κτήματος. Τὸ οἰκεῖον παραχωρητήριον θὰ ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπ' ὀνόματι τοῦ ὡς ἄνω παραχωρησιούχου μετὰ τὴν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καταβολὴν τοῦ ποσοῦ, ὅπερ τὸ Κράτος κατέβαλεν ἀρχικῶς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως αὐτοῦ διὰ τὸ περὶ πλέον ἐπιδικασθησόμενον ποσὸν ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 4.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὡς ἄνω παραχωρητηρίου αἱ ὡς ἄνω γαῖαι περιέρχονται αὐτοδικαίως ἐλεύθεροι παντὸς βάρους καὶ προνομίου ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τῆς Βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως δυναμένης νὰ διαθέσῃ διὰ τὴν ἐγκατάστασίν της τὰς παραχωρηθείσας αὐτῇ γαίας χωρὶς νὰ κωλύεται ἐξ ὑπαρχούσης τυχὸν καλλιεργείας αὐτῶν ἢ ὑπάρχοντος ἀλλὰ μὴ ἐφαρμοσθέντος ἐγκεκριμένου σχεδίου συνοικισμοῦ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν αἱ γαῖαι ἔχουν καλλιεργηθῇ οἱ καλλιεργηταὶ δικαιοῦνται εἰς λῆψιν ἀποζημιώσεως διὰ τὰς θετικὰς καὶ ἀποθετικὰς ζημίας, τὰς ὁποίας ἤθελον ὑποστῇ ἐκ τῆς καταστροφῆς τῆς καλλιεργείας.

Ἄρθρον 5.

Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν δὲν ἐπέλθῃ συμφωνία περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς καλλιεργητὰς κατὰ τὸ 4ον ἄρθρον ἀποζημιώσεως ἁρμόδιος ὅπως λύσῃ τὴν διαφορὰν εἶναι ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, ὅστις δικάζει κατὰ τὸ ἄρθρον 634 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Ἡ τοιαύτη διαδικασία εἶναι ἀτελής.

Περὶ ἱδρύσεως Ἰνστιτούτου Βάμβακος.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΓ' τῆς 8 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς

Ὄνομα καὶ σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύεται ἐν Μακεδονίᾳ ἐπὶ ἐκτάσεως ὁρισθησομένης διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ Ἰνστιτοῦτον Βάμβακος ὑπαγόμενον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ Ἰνστιτούτου ἔσεται:

α') Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὴν παραγωγὴν βάμβακος (ποικιλίαι βάμβακος, καλλιεργητικαὶ μέθοδοι ὑπεξεργασίας τοῦ ἐδάφους, σπορᾶς, λιπάνσεως, ἀρδεύσεως, συλλογῆς τοῦ προϊόντος κλπ. ἀσθένειαι τῶν φυτῶν, ποιότης τῶν ἰνῶν κλπ.).

β') Ἡ καταπολέμησις τῶν ἀσθενειῶν τοῦ βάμβακος καθ' ὅλην τὴν Κράτος.

γ') Ἡ παραγωγὴ καταλλήλου σπόρου καὶ ἡ μέριμνα πρὸς πολλαπλασιασμὸν καὶ διανομὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς γεωργούς.

δ') Ἡ διάδοσις τῶν ἐνδεικνυομένων καλλιεργητικῶν μεθόδων.

ε') Ἡ ἐπιδίωξις ἐγκαταστάσεως συγχρονισμένων ἐκκοκκιστηρίων καὶ ἀποθηκῶν βάμβακος.

στ') Ἡ ἐνέργεια διαιτησιῶν ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τοῦ βάμβακος.

ζ') Ἡ πρὸς τὸ Κράτος εἰσήγησις νομοθετικῶν ἢ διοικητικῶν μέτρων σχέσιν ἐχόντων πρὸς τὸν βάμβακα καὶ

η') Πᾶσα ἄλλη συναφὴς ἐργασία.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου, δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Βάμβακος ἡ μελέτη καὶ μέριμνα πρὸς βελτίωσιν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς καλλιεργείας παντὸς ἄλλου κλωστικοῦ φυτοῦ, ὡς λίνου, καννάβεως κλπ.

Διοίκησις τοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ Ἰνστιτοῦτον Βάμβακος, ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, διοικεῖται ὑπὸ δωδεκαμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐγκρυούσης ἐν Ἀθήναις καὶ ἀπαρτιζομένης:

α') Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου.

β') Ἐξ ἑνὸς Καθηγητοῦ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Καθηγητῶν.

γ') Ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

δ') Ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας καὶ ἐλλείπει τοιούτου τοῦ Διευθυντοῦ Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

ε') Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων Μακεδονίας, λαμβανομένου ἐκ τῶν κλωστοϋφαντουργῶν καὶ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

στ') Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν, λαμβανομένου ἐκ τῶν κλωστοϋφαντουργῶν καὶ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

ζ') Ἐκ δύο ἀντιπροσώπων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας λαμβανομένων εἴτε ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων εἴτε ἐξ ἄλλων ἁρμοδίων προσώπων καὶ ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

η') Ἐξ ἑνὸς κοινοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων Θεσσαλονίκης, Σερρῶν, Πέλλης, Ἀττικοβοιωτίας, Φθιωτιδοφωκίδος καὶ Λακωνίας ὁριζομένου ὑπὸ τῶν διοικουσῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν.

θ') Ἐξ ἑνὸς κοινοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Σερρῶν, Βερροίας, Λεβαδείας, Λοκρίδος, Σπάρτης, Θηβῶν καὶ Ὁμοσπονδίας Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Μακεδονίας, ὁριζομένου ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων.

ι') Ἐξ ἑνὸς κοινοῦ ἀντιπροσώπου τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν λαμβανομένου κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἀσκούντων τὸ ἐμπόριον βάμβακος καὶ ὁριζομένου ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων.

2. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κατηγοριῶν η', θ' καὶ ι' τῆς προηγουμένης παραγράφου τὰ οἰκεῖα Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ἀναφερομένων ὀργανισμῶν ἐν συνεννοήσει πρὸς ἄλλήλα ἢ καὶ ἀνεξαρτήτως προτείνουσι τοὺς ὑποψηφίους των πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας. Οὗτος ἀνακηρύσσει ἀντιπρόσωπον τὸν συγκεντρώνοντα τὰς περισσοτέρας ψήφους, ἐλλείψει δὲ πλειοψηφίας ὁρίζει ὡς ἀντιπρόσωπον ἕνα ἐκ τῶν προταθέντων ὑποψηφίων.

3. Εἰς περίπτωσιν διαλύσεως τινὸς τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ὀργανισμῶν, ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀντιστοίχου μέλους τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

4. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται διετὴς πλὴν τῶν μελῶν τῶν κατηγοριῶν γ' καὶ δ' παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἅτινα παραμένουσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐφ' ὅσον διατηροῦσι τὸ ἀξίωμα χάριν εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένοντο μέλη αὐτῆς. Τὰ ἀποχωροῦντα μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἐπανεκλέξιμα.

5. Οὐδεὶς γίνεται μέλος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐὰν δὲν παραμένῃ εἰς τὰς Ἀθήνας.

6. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μὴ δημοσίων ὑπαλλήλων μελῶν της ἕνα Πρόεδρον καὶ ἕνα Ἀντιπρόεδρον ἐπὶ τριετεῖ θητείᾳ. Εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ἓξ τοὐλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς, λαμβάνει δὲ ἀποφάσεις κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἅπασαν τὴν διοίκησιν τοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων, συντάσσει δὲ λεπτομερῆ ἐσωτερικὸν κανονισμὸν τοῦ Ἰνστιτούτου, ὅστις ἐγκρινόμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει διὰ χρόνον οὐχὶ μείζονα τῆς τριετίας τριμελῆ Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν (Ἕνα Πρόεδρον καὶ δύο μέλη) ἐξ ἁρμοδίων προσώπων διαμενόντων ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἥτις ἐδρεύουσα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ὑποκαθιστᾷ τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν εἰς ὡρισμένα δικαιώματα της καθοριζόμενα ὑπ' αὐτῆς (τῆς Διοικητικῆς). Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκλεγόμενος ὑπ' αὐτῆς μεταξὺ τῶν μελῶν της δύναται νὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς μεταβαίνων ἐπὶ τούτῳ εἰς Ἀθήνας.

3. Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰνστιτοῦτον Βάμβακος ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν λοιπῶν πάσης φύσεως ἀρχῶν. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ Ἰνστιτούτου δύναται νὰ μεταβιβάζηται καὶ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἰνστιτούτου.

4. Τὸν Πρόεδρον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ὁ Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἰνστιτούτου ἀνατίθεται εἰς μόνιμον διευθυντὴν κεκτημένον εὐρυτέραν γεωργικὴν μόρφωσιν καὶ εἰδίκευσιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς συναφῆ ἐπιστημονικὰ ζητήματα. Οὗτος διορίζεται κατόπιν προτάσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

2. Ὁ Διευθυντὴς μετέχει ὡς εἰσηγητὴς τῶν συνεδριάσεων τῆς τε Διοικητικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἄνευ δικαιώματος ψήφου, εἰσηγεῖται πρὸς τὰς Ἐπιτροπὰς ταύτας πᾶν μέτρον συντελεστικὸν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἐπιμελεῖται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσεων τῆς Διοικητικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, προΐσταται τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον αὐτοῦ ἐκτελεστικὸν ὄργανον.

3. Κατὰ τὴν πρώτην λειτουργίαν τοῦ Ἰνστιτούτου μόνιμος διευθυντὴς διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, προτάσει τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἔχων δίπλωμα Ἀνωτέρας Γεωπονικῆς Σχολῆς, διετῆ τοὐλάχιστον εἰδίκευσιν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν φυτῶν εἰς ἀνώτερα ἐπιστημονικὰ ἱδρύματα τοῦ ἐξωτερικοῦ, πεῖραν εἰς τὰ ζητήματα τοῦ βάμβακος καὶ πενταετῆ κατ' ἐλάχιστον ὅρον δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰνστιτούτου βάμβακος ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς Διευθυντοῦ, ἑνὸς ὑποδιευθυντοῦ καὶ ἓξ μονίμων ἐπιστημόνων γεωπόνων καὶ ἐπιμελητῶν γεωπόνων.

Ὁ Διευθυντὴς καὶ Ὑποδιευθυντὴς ὡς καὶ τὸ ἀναγκαιοῦν διοικητικὸν καὶ λογιστικὸν προσωπικὸν διορίζονται συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4142 ὡς πρὸς τὰ προσόντα.

Εἰς τὸν Διευθυντὴν δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐπιμίσθιον λόγῳ ἐξόδων παραστάσεως τῇ προτάσει τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ἥμισυ τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ αὐτοῦ.

2. Κατόπιν αἰτήσεως τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰνστιτούτου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται ν' ἀποσπᾷ ὁριστικῶς εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον βάμβακος 6 τὸ πολὺ γεωπόνους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ οἱ ἐν λόγῳ ὑπάλληλοι ὑπάγονται εἰς τὴν πλήρη δικαιοδοσίαν καὶ τὰς διατάξεις τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ μισθοδοτοῦνται παρ' αὐτοῦ, διατηροῦντες ἅπαντα ἐν γένει τὰ παρὰ τῷ Δημοσίῳ δικαιώματά των προαγωγῆς, συντάξεως, Μετοχικοῦ Ταμείου καὶ Ταμείου Προνοίας. Πρὸς τοῦτο αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰς τὸν βαθμόν των τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου κρατήσεις ἐνεργοῦνται ἐπὶ τοῦ μισθοῦ των παρὰ τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ ἀποδίδονται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀνήκουν εἰς τὸ τέλος ἑκάστης χρήσεως.

3. Οἱ ἐργάται καὶ οἱ ὑπηρέται προσλαμβάνονται ὡς ἔκτακτοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου, δι' ὁμοίας δὲ ἀπολύονται. Προκειμένου περὶ τῶν μονίμων ὑπαλλήλων ὁ διορισμὸς αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ προτάσει τῆς Διοικητικῆς ἢ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ συμφώνῳ γνώμῃ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Πόροι.

Ἄρθρον 8.

Πόροι τοῦ Ἰνστιτούτου βάμβακος καθορίζονται.

α') Πρόσθετον εἰσαγωγικὸν τέλος ἐπιβαλλόμενον διὰ τοῦ παρόντος ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένου βάμβακος ἐκ δρ. μιᾶς καὶ δεκαεπτὰ λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον. Τὸ τέλος τοῦτο εἰσπράττεται ἰδιαιτέρως καὶ ἀποδίδεται πρὸς τὸ Ἰνστιτοῦτον Βάμβακος διὰ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστης τριμηνίας. Τοῦ προσθέτου τούτου εἰσαγωγικοῦ τέλους ἀπαλλάρσεται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ διὰ ποσότητα μέχρι 300 τόννων ὁ ἐξ Αἰγύπτου εἰσαγόμενος μακρόϊνος βάμβαξ μήκους ἰνὸς ἄνω τῶν 30 χιλιοστομέτρων. Τὸ μῆκος τῶν ἰνῶν πιστοποιεῖται παρὰ τοῦ οἰκείου ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς Αἰγύπτου, ὡς καὶ ἐκ δειγμάτων λαμβανομένων ἐν τοῖς τελωνείοις τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐξεταζομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἢ τοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος.

β') Τὰ ἐκ πωλήσεως βάμβακος, βαμβακοσπόρου ἢ ἄλλων προϊόντων τοῦ Ἰνστιτούτου ἔσοδα, ὡς καὶ τοιαῦτα ἐκ πάσης ἄλλης αἰτίας.

Διαχείρισις.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ λογιστικὸν ἔτος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31ην Μαρτίου τοῦ ἑπομένου ἔτους. Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος, συντασσόμενος ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως αὐτοῦ, ὑποβάλλεται μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ γνώμης τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἰνστιτούτου, μετ' ἐπεξεργασίαν δὲ καὶ ἔγκρισιν παρ' αὐτῆς ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας πρὸς τελικὴν ἔγκρισιν. Ἀντίγραφον τοῦ ὁριστικοῦ προϋπολογισμοῦ ὑποβάλλεται καὶ πρὸς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας.

2. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων ἑκάστης χρήσεως ἀναγράφεται κονδύλιον ἴσον πρὸς 10 ο/ο τοῦ συνόλου τῶν ἐξόδων δι' ἀπρόβλεπτα ἔξοδα, ὅπερ διατίθεται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς καθ' ὑπέρβασιν τῶν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένων λοιπῶν πιστώσεων.

3. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐγκρίσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ συνάπτῃ δάνεια διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἰνστιτούτου. Ἡ πρὸς τοῦτο ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ λαμβάνηται κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

4. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει τὴν ἐνέργειαν δαπανῶν, κατὰ παρέκκλισιν τοῦ νόμου περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, περὶ ἐνεργείας προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ πάσης ἄλλης συναφοῦς διατάξεως. Ὁμοίως δύναται νὰ ἀναθέτῃ ἄνευ διαγωνισμοῦ τὴν μελέτην τῶν κτιρίων καὶ ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἰνστιτούτου εἰς κατάλληλον ἀρχιτέκτονα, ὡς ἐπίσης νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἄνευ δημοπρασίας προμήθειαν παντὸς εἴδους ὑλικῶν ἢ ἐκτέλεσιν οἱωνδήποτε ἔργων, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 100.000 δραχμῶν.

Ἄρθρον 10

1. Διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συνιστᾶται τριμελὲς Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας ὡς Προέδρου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας, ἑνὸς Τμηματάρχου τῆς Ἀγροτικῆς ἢ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁριζομένων ἐκ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ τοιούτων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Ὁ ἀπολογισμὸς ἑκάστου λογιστικοῦ ἔτους ἐγκρινόμενος παρὰ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς διαβιβάζεται πρὸς ἔλεγχον εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν του περὶ ἀπαλλαγῆς ἢ μὴ ἀπὸ πάσης εὐθύνης τῆς ὑπολόγου Διοικητικῆς καὶ Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀντίγραφα τοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὑποβάλλονται πρός τε τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας.

3. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής, εἰς ἕκαστον ἐξ αὐτῶν καταβαλλομένης ἀποζημιώσεως μέχρι 5000 δρ. δι' ἕκαστον λογιστικὸν ἔτος εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου.

Ὑποσταθμοί.

Ἄρθρον 11.

Προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Διοικητικῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς δύνανται νὰ ἱδρυθοῦν ὑποσταθμοὶ βάμβακος εἰς διάφορα βαμβακοπαραγωγικὰ κέντρα τῆς Χώρας. Οἱ ὑποσταθμοὶ οὗτοι ἐξαρτῶνται ἀμέσως ἐκ τοῦ Ἰνστιτούτου βάμβακος θεωρούμενοι παραρτήματα αὐτοῦ καὶ διεπόμενοι ἀπὸ τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ τοῦ Ἰνστιτούτου ἀναγραφομένας διατάξεις.

Τοιοῦτος ὑποσταθμὸς θὰ ἱδρυθῇ ἐντὸς ἔτους εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείας ἄνευ τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων.

Γαῖαι.

Ἄρθρον 12.

Γαῖαι κατάλληλοι πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ Ἰνστιτούτου βάμβακος ἢ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Δημόσιον παραχωροῦνται εἰς αὐτὸ κατὰ χρῆσιν διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν

Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 13.

1. Διὰ τὴν παραγωγὴν καθαροῦ ἀπὸ βιολογικῆς ἀπόψεως σπόρου, ὡς καὶ τὴν ἐξασφάλισιν ὁμοιομορφίας τοῦ προϊόντος, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, προτάσει τοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος, δύναται νὰ ὁρίζῃ διὰ Διατάγματος τὰς ποικιλίας βάμβακος, αἵτινες ἐπιτρέπεται νὰ καλλιεργῶνται εἰς ὡρισμένας περιφερείας, ἐφ' ὅσον τὸ Ἰνστιτοῦτον Βάμβακος ἢ τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον διαθέτουν ἀρκοῦσαν ἐξ αὐτῶν ποσότητα σπόρου. Ἐπίσης διὰ Διατάγματος καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς συγκεντρώσεως βαμβακοσπόρου καταλλήλου πρὸς σποράν, ὡς καὶ τὰ τῆς διαθέσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς βαμβακοκαλλιεργητάς.

2. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν συγχρονισμένων ἐκκοκκιστηρίων καὶ ἀποθηκῶν βάμβακος τὸ Ἰνστιτοῦτον δύναται νὰ καταβάλλῃ τὰς δαπάνας ἐξ ἰδίων, ἐφ' ὅσον οἱ πόροι του τὸ ἐπιτρέπουν, ἢ νὰ φροντίζῃ περὶ αὐτοῦ δι' οἱουδήποτε ἄλλου τρόπου καθορισθησομένου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κανονισμῷ.

3. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐθν. Οἰκονομίας δύναται νὰ καθορισθῇ ἡ διὰ διαιτησίας λύσις τῶν διαφορῶν περὶ τὴν ποιότητα τοῦ βάμβακος.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος οὐδὲν νομοθετικὸν ἢ διοικητικὸν μέτρον σχετικὸν πρὸς τὸν βάμβακα λαμβάνεται χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἐπ' αὐτοῦ ἐγγράφως ἡ γνώμη τοῦ Ἰνστιτούτου, ἥτις εἶναι συμβουλευτικὴ συνοδεύουσα τὸ σχέδιον νόμου ἢ Διατάγματος.

Ἄρθρον 15.

Κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου ἀνάθεσιν ὑπηρεσίας τινός, ὡς διευθύνσεως ὑποσταθμῶν, ἐπιβλέψεως πειραματικῶν κλπ. εἰς ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς γεωργικῆς ὑπηρεσίας. Ἐπίσης δύναται νὰ ἐγκρίνῃ οἱανδήποτε ἄλλην συνεργασίαν μεταξὺ αὐτῶν ἐξυπηρετικὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἄρθρον 16.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ πρὸ τῆς ἐγκρίσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτοῦ κανονισμοῦ ἡ ἐν γένει λειτουργία τοῦ Ἰνστιτούτου, ὁ τρόπος τῆς ἀναλήψεως καὶ διαθέσεως χρημάτων ἐκ τῶν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἰνστιτούτου κατατεθησομένων, ἐπιτρεπομένης καὶ προκαταβολῆς ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν, ζητήματα προσωπικοῦ κλπ. ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 17.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ διαταγμάτων, προκαλουμένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, κανονισθοῦν 1) αἱ διατυπώσεις ὑφ' ἃς θὰ ἐπιστρέφωνται οἱ πάσης φύσεως δασμοί, φόροι καὶ τέλη, οἱ ἐπιβαρύνοντες τὰς πρώτας ὕλας τῆς βιομηχανίας τῆς κλωστοϋφαντουργίας διὰ τὰ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγόμενα προϊόντα αὐτῆς. Ὡς πρώτας ὕλας νοοῦνται ἐκτὸς τῶν διαμορφουμένων εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ ὕλαι, ἤτοι ἡ καύσιμος ὕλη καὶ τὰ ὑλικὰ τὰ χρησιμοποιούμενα πρὸς συσκευασίαν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν προϊόντων.

2) Ἡ ἀτελὴς εἰσαγωγὴ μηχανημάτων, ἐξαρτημάτων καὶ ἀνταλλακτικῶν μηχανῶν προοριζομένων διὰ τὴν κλωστοϋφαντουργίαν, ἐφ' ὅσον τὰ εἴδη ταῦτα δὲν παράγονται ἐν τῷ τόπῳ.

Ἄρθρον 18.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διαταγμάτων προκαλουμένων μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας λαμβάνονται μέτρα προστατευτικὰ τῆς ἡμεδαπῆς βιομηχανίας κλωστοϋφαντουργίας πρὸς ἀντιμετώπισιν τυχὸν δημιουργηθησομένου ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ (dumping).

Ἄρθρον 19.

Τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 8 ἐπιβαλλομένου προσθέτου εἰσαγωγικοῦ τέλους ἀπαλλάσσεται ὁ ἐν ἀποταμιεύσει, ὁ ἐπὶ προσωρινῇ ἀτελείᾳ παραληφθεὶς τοιοῦτος, καθὼς καὶ ὁ ἐν πλῷ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος διὰ λ)σμὸν τῶν βιομηχάνων εὑρισκόμενος βάμβαξ.

Ἄρθρον 20.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ μεταχειρισμένων μηχανημάτων βαμβακουργίας ὡς καὶ ἀνταλλακτικῶν αὐτῶν.

Ἄρθρον 21.

Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, αἱ δὲ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς του καθορισθήσονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΕ' τῆς 10 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαιτήσεις Ἑλλήνων ὑπηκόων ἢ προσώπων ἐγκατεστημένων ἐν Ἑλλάδι ἠσφαλισμέναι διὰ δικαιώματος ὑποθήκης ἢ δι' ἐγγραφῆς προσημειώσεως ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων περιελθόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνιῶν 1) περὶ ἀνταλλαγῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου 1923, 2) περὶ τρόπου ἐφαρμογῆς διατάξεών τινων τῆς συνθήκης εἰρήνης τῆς Λωζάνης καὶ τῆς προσηρτημένης τῇ Συνθήκῃ ταύτῃ ὑπ' ἀριθ. 9 Δηλώσεως τῆς 1ης Δεκεμβρίου 1926 καὶ 3) περὶ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς ἐν Λωζάνῃ ὑπογραφείσης Συμβάσεως περὶ ἀνταλλαγῆς Ἑλληνοτουρκικῶν πληθυσμῶν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9 Δηλώσεως τῆς 10ης Ἰουνίου 1930, μὴ ἐξοφληθεῖσαι ἄλλως μέχρι σήμερον, ἱκανοποιοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Οἱ δικαιοῦχοι τοιούτων ἀπαιτήσεων δέον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος προθεσμίας, ὅπως δι' αἰτήσεώς των ἀναγγείλωσι ταύτας εἰς τὴν Διεύθυνσιν Δικαστικοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν πρὸς γνωμοδότησιν.

Ἄρθρον 2.

Περὶ τοῦ νομίμου τῆς ἀπαιτήσεως καὶ τῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθήκης καὶ προσημειώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἰσχυόντων νόμων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐγγραφῆς, ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ, ὅπερ, δέον νὰ καταβληθῇ εἰς τὸν δικαιοῦχον, ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀποτελεῖ τέλον πληρωμῆς κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος καθοριζόμενα. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲ ὁ Ὑπουργὸς ἀπορρίψῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν γνωμοδότησιν ὁ δικαιοῦχος δύναται νὰ προσβάλῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐφέσεως ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 3.

Ὁ ὑπολογισμὸς τῶν εἰς λίρας χρυσᾶς Τουρκίας ἢ ξένα χρυσᾶ νομίσματα συνωμολογημένων ἀπαιτήσεων γίνεται πολλαπλασιαζομένου τοῦ εἰς δραχμὰς εἰς τὸ ἄρτιον ἰσοτίμου ἑκάστης χρυσῆς λίρας Τουρκίας ἢ ξένου χρυσοῦ νομίσματος ἐπὶ συντελεστὴν ὅ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ πληρωμὴ γενήσεται δι' ὁμολογιῶν 6 ο)ο ἀνταλλαξίμων ὑπολογιζομένων εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν καὶ μέχρι ποσοῦ καθ' ὃ τὸ ἐπιτευχθὲν τίμημα τοῦ τυχὸν ἐκποιηθέντος ἀκινήτου ἢ ἡ ἀξία τοῦ μὴ ἐκποιηθέντος ἢ ἀπαλλοτριωθέντος ἢ χρησιμοποιηθέντος εἰς ἐγκατάστασιν προσφύγων καλύπτει τὴν ἀπαίτησιν.

Ἡ ἀξία θὰ ἐξευρίσκηται δι' ἐκτιμήσεως γινομένης ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἀπὸ τὸν Ἔφορον, ἕνα Πρωτοδίκην ἢ Εἰρηνοδίκην καὶ ἕνα ἐκτιμητὴν ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς περιφερείας, εἰς ἣν κεῖται τὸ ἀκίνητον.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται ὅπως πρὸς ἐνυποθήκους δανειστὰς ἐξομοιοῦνται χωρὶς ὅμως ν' ἀπολαμβάνωσι τοῦ εὐεργετήματος τοῦ ἄρθρου 3 καὶ μὲ τὸν περιορισμὸν τοῦ ἄρθρου 4 οἱ πρὸ τῆς συμβάσεως τῆς ἀνταλλαγῆς ἐγγυηθέντες πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐμπορικὰ γραμμάτια ὑπὲρ ἀνταλλαξίμων Ὀθωμανῶν καὶ καταβαλόντες ἐξ ἰδίων τὴν ἐγγύησιν ταύτην πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Τὸ ποσὸν τὸ διατεθησόμενον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν δανειστῶν τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 500 χιλιάδας δραχμῶν.

Ἄρθρον 6.

Διὰ Διαταγμάτων κανονισθήσεται πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ὡς καὶ ὁ τρόπος καλύψεως τῶν σχετιζῶν δαπανῶν.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173) 1929 «περὶ δασικοῦ κώδικος» καὶ 4687) 1930 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΘ' τῆς 3 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς

(Διὰ τῆς προσθήκης 2 παραγρ. εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἐδάφ. 1)

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 4173, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4687, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«1. Ἑκάστου δασαρχείου προΐσταται τακτικὸς δασολόγος δασάρχης τάξεως ἀντιστοίχου πρὸς τὴν τοῦ δασαρχείου, ἢ ἐν ἐλλείψει τῆς ἀμέσως κατωτέρας. Παρ' ἑκάστῳ δασαρχείῳ δύναται νὰ συνυπηρετῇ δόκιμος δασάρχης, ἀναπληρῶν τὸν τακτικὸν τοιοῦτον ἐν ἐλλείψει, κωλύματι ἢ ἀπουσίᾳ».

Ἄρθρον 2.

Ἡ πρώτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«Δόκιμος δασάρχης διορίζεται ὁ κεκτημένος δίπλωμα τοῦ δασολογικοῦ τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ἢ ξένης ὁμοταγοῦς δασολογικῆς σχολῆς, ὑγείαν καὶ ἀρτιμέλειαν κα' ἐπιτυχὼν ἐν διαγωνισμῷ, οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι ὁρίζονται διὰ διατάγματος».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

«1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ν' ἀποστέλλῃ μετὰ δημόσιον διαγωνισμὸν ἀνὰ διετίαν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐπὶ ἓν μέχρι δύο ἐτῶν ἕνα τῶν ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν δασῶν ὑπηρετούντων δασολόγων, ἵνα ἀσκηθῇ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς εἰς εἰδικὴν δασολογικὴν σχολήν.

2. Ἐκ τοὺς οὕτω ἀποστελλομένους παρέχονται πλὴν τῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν των καὶ τὰ ἔξοδα μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου.

3. Ὁ χρόνος τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παραμονῆς των λογίζεται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ νόμου 4173 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4687 προστίθεται καὶ ἑβδόμη παράγραφος ἔχουσα οὕτω.

«7. Τὸ ἀνεξάρτητον νομικὸν γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως τῶν δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετονομάζεται εἰς «Τμῆμα Νομικὸν» τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὀργανικὴν σύνθεσιν καὶ ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ νομικοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δασῶν».

Ἄρθρον 5.

Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 4687 τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς.

1. Πάντα τὰ δημόσια δάση τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, καθὼς καὶ τὰ δασικὰ ἢ μὴ ἐδάφη τὰ προοριζόμενα πρὸς ἀνάπτυξιν δάσους, ἀποτερματισθήσονται καὶ ὁρισθετηθήσονται ὁριστικῶς παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς ἢ πλειόνων ὑπαλλήλων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τῶν δασάρχου καὶ δημάρχου ἢ προέδρου Κοινότητος (ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν) εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ ὁρισθετηθησόμενον δάσος, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν ὁμόρων δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συνταξομένου σχετικοῦ πρωτοκόλλου ἀποτερματισμοῦ ἢ ὁρισθεσίας. Ἐκ παραλλήλου ἐνεργεῖται καὶ χαρτογράφησις, συνταξομένου χάρτου περιλαμβάνοντος καὶ κτηματολόγιον τῶν ἐντὸς τῶν τοιούτων δασῶν καὶ δασικῶν ἐδαφῶν, περιλαμβανομένων ἰδιωτικῶν κτήσεων. Τὰ ὁδοιπορικὰ καὶ αἱ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις τῶν μετεχόντων τῆς ἐπιτροπῆς δημάρχου ἢ προέδρου Κοινότητος ὁρίζονται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους καὶ καταβάλλονται ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν ἢ τοῦ Δημοσίου.

2. Τὸ πρωτόκολλον ἀποτερματισμοῦ ἢ ὁρισθεσίας κοινοποιεῖται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους οἵτινες ὑποχρεοῦνται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ ὑποβάλουν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ γενομένου ἀποτερματισμοῦ ἢ ὁροθεσίας. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται ἐντὸς τριῶν μηνῶν καὶ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ οἰκείου Δασαρχείου, δικαιουμένου νὰ παραστῇ τοῦ ἐνισταμένου παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δασῶν τῆς περιφερείας ἢ ἄλλου ἐπιθεωρητοῦ δασῶν, τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἐχόντος τοὐλάχιστον βαθμὸν Ὑπουργικοῦ Γραμματέως α' τάξεως.

Ἄρθρον 6.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ νόμου 4687 προστίθεται ἄρθρον 23α ἔχον οὕτω :

1. Μέχρις ὁριστικῆς ὁρισθετήσεως τῶν τοιούτων δημοσίων δασῶν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ προσωρινὴ τοιαύτη, παρουσίᾳ καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ὁμόρων δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συνταξομένου περὶ ταύτης πρωτοκόλλου περιγράφοντος τὰς τυχὸν ἐγειρομένας ἐνστάσεις εἴτε

ώς πρὸς τὰ ὄρια εἴτε ὡς πρὸς τὰ τμήματα τοῦ ὁροθετουμένου δάσους ἢ ἐδάφους.

2. Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορισθήσεται ἡ συγκρότησις τῶν ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ὁροθετήσεως ἐπιτροπῶν, τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προσωρινοῦ ἀποτερματισμοῦ, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσωρινοῦ ἀποτερματισμοῦ δὲν λύει τὰ ἐγειρόμενα ζητήματα ἰδιοκτησίας κατόπιν τῶν γενομένων ἐνστάσεων, οὐδὲ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς στοιχεῖον διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐκδίκασιν τῶν ζητημάτων τούτων, ἀλλὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει μόνον διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς διαχειρίσεως ὡς δάσους δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὸν νόμον 4173 προστίθεται ἄρθρον ὑπ' ἀριθ. 63α ἔχον οὕτω.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύνανται νὰ παραχωρῶνται κατὰ κυριότητα εἰς Κοινότητας τῆς Θεσσαλίας τὰ εἰς τὴν περιφέρειάν των δάση, ἐφ' ὅσον ὁ ἁρμόδιος ἐπιθεωρητὴς ἠθέλε βεβαιώσει, ὅτι ἐπὶ Τουρκοκρατίας αἱ Κοινότητες ὑφίσταντο καὶ τότε ὡς συνοικισμοί, ξυλευόμενοι ἐκ τῶν δασῶν τούτων.

Ὁμοίως εἰς τὸ ἄρθρον 62 ὡς τελευταία παράγραφος προστίθενται τὰ ἑξῆς: Δάση ἢ τμήματα δασῶν κείμενα ἐν Ἠπείρῳ ἐκτάσεως μέχρι δέκα στρεμμάτων, παρεμβαλλόμενα μεταξὺ ἀγροτικῶν κτημάτων ἢ συνεχόμενα πρὸς τοιαῦτα κτήματα, ἀναγνωρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῇ βεβαιώσει τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν δασῶν ὡς ἰδιοκτησία τῶν κυρίων τῶν συνεχομένων ἀγροτικῶν κτημάτων, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦται ὅτι διατελοῦν ἔκπαλαι ὑπὸ τὴν νομὴν καὶ κατοχὴν αὐτῶν καὶ τῶν δικαιοπαρόχων των.

2. Τὰ δάση τῶν Νέων Χωρῶν τὰ ἀναγνωρισθέντα ὡς ἰδιοκτησία τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς κοινότητος ἀναγνωρίζονται ὡς ἀνήκοντα εἰς τὰς κοινότητας ταύτας, καταγρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 4687 περὶ καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν 3/20 τῶν δασῶν τούτων εἰς τὸ Δημόσιον, τοῦ δικαιώματος τούτου θεωρουμένου ὡς μὴ ὑφισταμένου ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄνω κοινοτικὰ δάση.

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 65 τοῦ νόμου 4173 προστίθενται ἐδάφια 5 καὶ 6 ἔχοντα οὕτω.

«5. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην ἀποζημιώσεως τῶν ἀναγνωρισθέντων ἢ ἀναγνωρισθησομένων ὡς ἰδιοκτητῶν δασῶν, δασικῶν ἐδαφῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐπουδήποτε τοῦ Κράτους κειμένων, εἴτε ἡ ἀναγνώρισις ἐγένετο ἢ γενήσεται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ εἴτε παρὰ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἀμαχήτως τεκμαιρομένης τῆς νομίμου καὶ ἐν δικαίῳ παρὰ τοῦ Δημοσίου διαχειρίσεως καὶ καρπώσεως τοῦ δάσους, τοῦ δασικοῦ ἐδάφους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως κατὰ τὸν ἄχρι τῆς ἀναγνωρίσεως χρόνον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ ἀναγνωρίσεως δάσους, δασικοῦ ἐδάφους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ὡς μπαλταλικίου.

6. Ἡ αὐτὴ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον γενομένη ἀναγνώρισις τοῦ δασικοῦ ἐδάφους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως ὡς ἰδιωτικοῦ ἢ μπαλταλικίου ἔλυσεν αὐτοδικαίως τὴν μίσθωσίν του, ὡς καὶ ἡ γενησομένη ἀναγνώρισις ἐπάγεται αὐτοδικαίως τὴν λύσιν τῆς μισθώσεως, ἀφ' ἧς διετάχθη διοικητικῶς ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐκτελέσεώς της, τοῦ μισθωτοῦ δικαιουμένου εἰς ἀποζημίωσιν, ὡς πρὸς τὰς γενομένας τοιούτῳ λόγῳ λύσεις μισθώσεως καὶ τὰς γενησομένας, μόνον διὰ τὰς δαπάνας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν συντελεσθεῖσαν ἐκμετάλλευσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔλαβε τὸ προϊόν της.

Τηρεῖται δὲ ἐν ἰσχύϊ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1928 Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν κλπ.».

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 24 τοῦ νόμου 4687 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Ἐξαίρεσις ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀειφόρου ἐκμεταλλεύσεως δύναται ἐπίσης νὰ γίνηται εἰς ἰδιωτικὰ δάση κατόπιν προτάσεως τοῦ ἁρμοδίου ἐπιθεωρητοῦ δασῶν καὶ συμφώνου γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῶν δασῶν, ἐφ' ὅσον τὸ δάτος εἶναι ὥριμον πρὸς ὑλοτομίαν καὶ δὲν ἔχει προστατευτικὸν χαρακτῆρα, ἡ δὲ ὑλοτομία τούτου δὲν δύναται νὰ ἀποβῇ ἐπὶ βλάβῃ τῆς συντηρητικότητος καὶ τῶν οἰκονομικῶν ἰδιοτήτων τοῦ δάσους.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ ἐφ' ἅπαξ κάρπωσις τοῦ δάσους, ὑποχρεουμένου τοῦ ἰδιοκτήτου νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν ταχεῖαν ἐξασφάλισιν τῆς ἀναγεννήσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἡ ἐντὸς δημοσίων δασῶν κάρπωσις προϊόντων ἐνεργεῖται ὑπὸ μισθωτῶν ἀναδεικνυομένων ἐν δημοπρασίᾳ, πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ, ὡς μετερρυθμίσθη διὰ μεταγενεστέρων, ρητῶς κανονιζομένων ἐξαιρέσεων καὶ πλὴν τῆς περιπτώσεως τῆς ἀπολήψεως καυσίμου ὕλης προοριζομένης διὰ κατασκευὴν ἀσβέστου, πλίνθων, κεράμων κλπ. ὁπότε δύναται καὶ ἄνευ δημοπρασίας νὰ ἐπιτραπῇ ἡ κάρπωσις εἰς μισθωτὰς ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος. Πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ μισθώματος καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων ἀπαιτήσεων αὐτοῦ τὸ Δημόσιον ἔχει δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ κτημάτων τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ αὐτοῦ».

2. Τὸ ἄρθρον 111 τοῦ νόμου 4173 καταργεῖται.

3. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀτελὴς, ἀλλὰ τῇ ἐγκρίσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἀπόληψις χρησίμου ταῖς τέχναις ξυλείας ὡς καὶ καυσίμου ὕλης πρὸς ἀσβεστοποιΐαν ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκείων κοινοτήτων».

4. Τὸ ἄρθρον 123 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς

«1. Εἰς δάση ὑποκείμενα εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν, εἰς ἃ ἡ ἀσβεστοποιΐα, ἐνεργουμένη διὰ θαμνώδους ὕλης, συντελεῖ εἰς τὸν περιορισμὸν τοῦ κινδύνου τῶν πυρκαϊῶν, ἐπὶ καταβολῇ δὲ δικαιώματος ἢ μισθώματος καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀπόληψις τῆς ἀναγκαίας καυσίμου ὕλης, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατόπιν γνωματεύσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἀτελῶς εἰς τὰ δημόσια καὶ μὴ δάση.

2. Ἀτελῶς, ἀλλὰ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἀπολαμβάνεται ἡ καύσιμος ὕλη ἡ ἀπαιτουμένη διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ἀσβέστου, τῆς χρησιμοποιουμένης εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 122».

5. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 128 τοῦ νόμου 4173, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ νόμου 4687, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1. Οἱ κάτοικοι χωρίων ἢ συνοικισμῶν κάτω τῶν 10.000 κατοίκων δικαιοῦνται ἐφ' ὅσον τὸ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου των ἢ συνοικισμοῦ δάσος εἶναι ὑλοτομήσιμον καὶ ὑπάρχει πίναξ ὑλοτομίας ἢ ἐγκριτικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου περὶ ὑλοτομίας, νὰ ὑλοτομῶσιν ἄνευ δημοπρασίας οἰκοδομήσιμον ξυλείαν ἢ καύσιμον ὕλην πρὸς ἀσβεστοποιΐαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ των κειμένων ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμήσεως καθορισθησομένου μισθώματος. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους δικαιοῦνται νὰ ὑλοτομῶσι τὰ αὐτὰ προϊόντα ἐκ τῶν αὐτῶν δασῶν καὶ οἱ κάτοικοι γειτονικῶν χωρίων, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν περιφέρειάν των δὲν ὑπάρχει δάσος ἢ τὸ ὑπάρχον εἶναι ἀκατάλληλον, οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν ἰδίων.

6. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 128 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«3. Ἡ ὑπὸ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 ὑλοτομία δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ εἰς μὴ δημόσια δάση ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος μὲν ἡ χρήσιμος ταῖς τέχναις ξυλεία καὶ ἡ πρὸς ἀσβεστοποιΐαν καύσιμος ὕλη, ἀτελῶς δὲ ἡ πρὸς θέρμανσιν τοιαύτη, ἀλλὰ μόνον κατόπιν ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου.

7. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 107 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ νόμου 4687, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς

4. Ἐφ' ἅπαξ καταβάλλεται τὸ δικαίωμα μόνον διὰ τὴν πραγματοποιουμένην ἀκαθάριστον πρόσοδον, τὴν προερχομένην ἐκ δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἰδίαν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομοῦντος δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας καὶ τῆς καυσίμου ὕλης τῆς χρησιμοποιουμένης πρὸς καῦσιν ἀσβεστοκαμίνων, κεραμοποιείων κλπ. Ἐφ' ἅπαξ δὲ ἢ κατὰ δόσεις καταβάλλεται τὸ δικαίωμα ἐκ τῆς πραγματοποιουμένης ἀκαθαρίστου προσόδου ἐκ δασικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἐπαγγελματικὰς ἀνάγκας ἢ ἐκ βαλανιδίων καὶ χαρουπίων.

8. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 134 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Πρωτόκολλον ἐξελέγξεως δὲν συντάσσεται:

1. Προκειμένου περὶ τῶν ἀτελῶς, ἀλλ' ἐγκρίσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς διενεργουμένων ὑλοτομιῶν καὶ 2. Τῶν δι' ἐπαγγελματίας διατιθεμένων ἀνθράκων σιδηρουργίας, τῶν βαλανιδίων, κερατίων, λιγοβεργῶν, καταράμης, τῆς διὰ δημοπρασίας διατιθεμένης ρητίνης τῶν δημοσίων δασῶν καὶ τῶν καυσοξύλων τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς κεραμοποιεῖα κλπ., ὡς δικαιολογητικὸν ὅμως τῆς μέχρι τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως μεταφορᾶς αὐτῶν χρησιμεύει ἡ ἔγκρισις ἀτελοῦς ὑλοτομίας διὰ τὰ ἀτελῶς ἀποληφθέντα δασικὰ προϊόντα καὶ ἡ ἄδεια ὑλοτομίας διὰ τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω πρὸς ἐμπορίαν δασικὰ προϊόντα. Ὁμοίως πρωτόκολλον ἐξελέγξεως δὲν συντάσσεται διὰ τὴν πρὸς ἀσβεστοποιΐαν καύσιμον ὕλην.

9. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 136 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

3. Διὰ τὸ πλεόνασμα τῶν ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ἢ μισθώματος δασικῶν προϊόντων τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς σύνταξιν πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως (πλὴν τῆς διὰ δημοπρασίας διατιθεμένης ρητίνης, βαλανιδίων καὶ κερατίων, δι' ἃ συνήθως δὲν προκύπτει πλεόνασμα, ἅτε ἐκδιδομένης τῆς ἀδείας μετὰ τὴν ζύγισιν ἢ καταμέτρησιν κλπ.) ὁ καταλογισμὸς κατὰ τὰς καταμετρήσεις γίνεται ἐπὶ τοῦ ὄπισθεν κενοῦ μέρους τοῦ ἀποκόμματος καὶ τοῦ στελέχους ἀδείας τῆς ὑλοτομίας. Ὁμοίως ἀναγράφεται καὶ τὸ πλεόνασμα τῶν ἀτελῶν ὑλοτομιῶν, τὸ εὑρεθὲν κατὰ τὰς καταμετρήσεις καὶ τὸ ὁποῖον ἀμιῶν, τὸ εὑρεθὲν κατὰ τὰς καταμετρήσεις καὶ τὸ ὁποῖον ἀμισχέτως ὁρίου εἶναι ἀτελές, ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου κενοῦ μέρους τοῦ ἀποκόμματος καὶ στελέχους τῆς ἐγκριτικῆς διαταγῆς ἀτελοῦς ὑλοτομίας.

Ἄρθρον 11.

Εἰς τὸ ἄρθρον 102 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται καὶ δεύτερα παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«2. Τὴν δενδροκομικὴν ἢ ἐλαιοκομικὴν καλλιέργειαν ὀφείλει νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ἐκχερσουμένης ἐπὶ μειωμένῳ φόρῳ ἐκτάσεως ἐντὸς τὸ πολὺ δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἐκχερσώσεως, τῆς προθεσμίας δὲ ταύτης παρερχομένης ἀπράκτου, ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὸν ἐκπεσθέντα χάριν τῆς δενδροκομικῆς ἢ ἐλαιοκομικῆς καλλιεργείας φόρον, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον διοικητικῶς».

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸν νόμον 4173 καὶ μετὰ τὸ ἄρθρον 116 προστίθεται ἕτερον ἄρθρον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 116α, ἔχον οὕτω:

1. Ἀπαγορεύεται ἡ κατεργασία νομίμως συλλεγέντων καὶ μεταφερθέντων καυσοξύλων καὶ ἡ κατασκευὴ ἐξ αὐτῶν σκευῶν, ἐργαλείων, λεπτουργημάτων καὶ παρομοίων ἀντικειμένων εἰς ἐργοστάσια (ἁμαξοποιεῖα, σαγματοποιεῖα, καὶ λοιπὰ βιομηχανικὰ ἐργαστήρια) ἄνευ προηγουμένης καταβολῆς διὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐκ καυσοξύλων τυχὸν ἐπιλεγομένων ὡς χρησίμων ταῖς ρηθείσαις τέχναις τεμαχίων, τοῦ νομίμου ὡς ἐπὶ χρησίμου ξυλείας δικαιώματος καὶ μισθώματος ἔστω καὶ ἐὰν διὰ ταῦτα κατεβλήθη τὸ ὡς ἐπὶ καυσίμου ὕλης νόμιμον δικαίωμα ἢ μίσθωμα. Τὰ οὕτω ἐπιλεγόμενα χρήσιμα καυσόξυλα, δι' ἃ ἐκδίδεται διὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος ἄδεια ὑλοτομίας, ὑπόκεινται πρὸ τῆς κατεργασίας εἰς ἐξέλεγξιν καὶ σφράγισιν. Ἐξαιροῦνται τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 48 ἀποληφθέντα καυσόξυλα.

2. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ μετατροπὴ νομίμως ἀποληφθέντων δασικῶν προϊόντων εἰς ἕτερα τοιαῦτα ἄνευ τῆς καταβολῆς τῆς τυχὸν διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ δικαιώματος ἢ μισθώματος τοῦ ἀρχικῶς ἀποληφθέντος καὶ τοῦ ἐκ μετατροπῆς προερχομένου.

Ἄρθρον 13.

Αἱ β καὶ γ περιπτώσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ νόμου 4173, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ νόμου 4687, τροποποιοῦνται ὡς ἑξῆς:

β'. Ξυλείας χρησιμοποιουμένης ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοίκων χωρίων οἵτινες ἔπαθον ἐκ πυρκαϊᾶς, σεισμοῦ, πλημμύρας, καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους, ἢ ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος, ὡς καὶ ἐπισκευὴν πλοίων παθόντων ἐκ ναυαγίου.

γ'. Ξυλείας προωρισμένης δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἐκκλησιῶν, σχολείων, ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων καὶ κοινωφελῶν ἐν γένει ἔργων ἐφ' ὅσον γίνονται δι' αὐτεπιστασίας ἢ καὶ ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὅρος τῆς ἀτελείας περιλαμβάνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, ὡς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν θρανίων, πινάκων καὶ λοιπῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν λειτουργίαν σχολείων.

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 120 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακάτοχοι δασῶν ὑποχρεοῦνται, πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐποπτείας αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐφ' ὅσον συλλέγουσιν ἢ ὑλοτομοῦσιν ἐκ τῶν δασῶν δασικὰ προϊόντα πρὸς ἐμπορίαν νὰ καταβάλωσιν ἐτησίως στρεμματικὸν φόρον δι' ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν τοῦ δάσους των, συνιστάμενον εἰς λεπτὰ 30 κατὰ στρέμμα.

Ὁ οὕτω καταβαλλόμενος στρεμματικὸς φόρος δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ἓν δωδέκατον τῆς ἐτησίας ἀκαθαρίστου προσόδου τοῦ δάσους.

Ἄρθρον 15.

Εἰς τὸ ἄρθρον 131 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω:

«4. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ διακατοχὴ ἀμφισβητεῖται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τῆς Διευθύνσεως Δασῶν, ἀποφαίνεται περὶ τῆς διακατοχῆς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ δασάρχου, τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τῆς ἐν ᾗ τὸ δάσος περιφερείας. Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπιμελείᾳ τοῦ δασάρχου, κοινοποιεῖται εἰς τοὺς τὴν κατοχὴν ἀμφισβητοῦντας. Κατὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰρημένης κοινοποιήσεως ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ μὴ ὁλικῶς ἢ μερικῶς δικαιωθέντος ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας ἐν ᾗ τὸ δάσος.

Ἡ προσφυγή, ἐφ' ἧς ὁρίζει δικάσιμον διὰ πράξεως ἐν τῷ δικαγράφῳ της ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, κοινοποιεῖται εἰς τοὺς λοιποὺς ἀμφισβητοῦντας ἐν ἀντιγράφῳ δέκα τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

Ἡ προσφυγὴ δικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 638 καὶ ἐπέκεινα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἀποκλειομένης τῆς εἰς τὸ δικαστήριον παραπομπῆς. Ὁ Πρόεδρος κρίνων ἐκ τῶν

ενόντων ἀποφασίζει ἀνεκκλήτως, τῆς ἀποφάσεώς του ἐχούσης προσωρινὴν ἰσχὺν ἄχρις ἐκδόσεως τελεσιδίκου ἀποφάσεως περὶ τῆς νομῆς ἢ κυριότητος κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

Ὑπὲρ τοῦ δικαιωθέντος δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς μὴ προσεληθείσης ἐμπροθέσμως διὰ προσφυγῆς ἢ ἐπικυρωθείσης εἴτε ὑπὲρ τοῦ δικαιωθέντος δι' ἀποσάσεως τοῦ Προέδρου, ὑποχρεοῦται ἡ δασικὴ ἀρχὴ νὰ ἐκδώσῃ ἄδειαν ὑλοτομίας. Εἰς τὴν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν διαδικασίαν καὶ τὰ δι' αὐτὴν δικόγραφα ἰσχύουσι τὰ διὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν νενομισμένα τέλη.

Ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ γίνῃ προσφυγὴ καὶ ἐπὶ ἀποφάσεων ἐπιτροπῶν ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ νόμου 3077. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς τριμήνου προθεσμίας ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κατὰ προεκδεδομένων ἀποφάσεων τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Δασῶν εἰς πάντα ἀξιοῦντα δικαιώματα ἐπὶ δασῶν ἢ ἔχοντα οἱονδήποτε ἔννομον συμφέρον θιγόμενον ἐκ τούτων.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸ ἄρθρον 137 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται καὶ 4 παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους πιστοποίησις, πρωτόκολλον ἐξελέγξεως καὶ ἄδεια ὑλοτομίας δέον πρὸς πᾶσης μεταφορᾶς νὰ ἐξοφλῆται διὰ πράξεως ἀναγραφομένης ἐπ' αὐτῆς διὰ μελάνης, χρονολογουμένης καὶ ὑπογραφομένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου σιδηροδρομικοῦ, τελωνειακοῦ ἢ δασικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ παρισταμένου κατὰ τὴν φόρτωσιν.

Ἐν ἐλλείψει τοιαύτης ἐξοφλήσεως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω, εἰς τὴν ἐξόφλησιν ὑποχρεοῦται ὁ ἐνεργῶν τὴν μεταφοράν. Προϊόντα δασικὰ μεταφερόμενα βάσει πιστοποιήσεως πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως ἢ ἀδείας ὑλοτομίας ἀθεωρήτου διὰ τὸ μεταφερόμενον ποσὸν θεωροῦνται ὡς παρανόμως μεταφερόμενα καὶ ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν καὶ δήμευσιν, τοῦ μεταφέροντος διωκομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 219 τοῦ νόμου 4173.

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 163 τοῦ νόμου 4173 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

Τὰ εἰς τὰ δημόσια δασικὰ φυτώρια ἀναπτυσσόμενα φυτὰ ὡς καὶ οἱ σπόροι δασικῶν δένδρων παρέχονται δωρεάν.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὸ ἄρθρον 175 τοῦ νόμου 4173 προστίθεται καὶ 6 παράγραφος ἔχουσα οὕτω

6. Εἰς τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐνσκήπτει ἐπιδημία καρπῶν ἢ ἄλλων βλαπτικῶν τῶν δασῶν ἐντόμων καὶ μηκύτων οἱ ἰδιοκτῆται δασῶν ὑποχρεοῦνται νὰ λαμβάνωσι τὰ προσήκοντα προστατευτικὰ μέτρα τῆς διώξεως καὶ καταπολεμήσεως τῶν βλαπτικῶν τούτων ἐντόμων καὶ μηκύτων, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Ἐν ἀγνήσει δὲ τῶν ἰδιοκτητῶν ἡ ἐκτέλεσις τῶν μέτρων τούτων διενεργεῖται ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς ὑπηρεσίας, τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἰδιοκτήτου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

Εἰς τὸ ἄρθρον 181 τοῦ νόμου 4173, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 50 τοῦ νόμου 4687, προστίθενται 5, 6 καὶ 7 παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω :

5. Προκειμένου περὶ ἐκτάσεων δυναμένων νὰ καλλιεργηθῶσι γεωργικῶς, αἱ παραχωρητέαι τοιαῦται δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὸν συνήθη βιώσιμον κλῆρον δι' ἕκαστον αἰτοῦντα, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ποιότητος καὶ ἀξίας τοῦ ἐδάφους μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ βλαστήσεως. Διὰ τὴν ἄνω παραχώρησιν συντάσσεται ἐν ἀνάγκῃ διάγραμμα ὁριστικὸν ἢ πρόχειρον ὑπὸ τεχνικοῦ ὑπαλλήλου.

6. Ἐὰν προβλέπεται ὅτι ἡ ἀξία τῆς πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεως θὰ εἶναι μικροτέρα τῆς δαπάνης τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν ἐπιτόπιον μετάβασιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, αὕτη γνωμοδοτεῖ χωρὶς νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων πληροφοριῶν τῆς ἁρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς.

7. Τὸ ἀντίτιμον δασικῶν ἐκτάσεων παραχωρηθεισῶν διὰ δημοπρασίας εἰς πρόσφυγας ἀγρότας Κορυφῶν Καβάλλας εἰς συμπλήρωσιν τοῦ ἀγροτικοῦ κλήρου δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ συμψηφισθῇ εἰς ἀγροτικὰς ἀποζημιώσεις τῶν ἀγροτῶν τούτων.

Ἄρθρον 20.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ νόμου 4687 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

1. Ἄδεια θήρας, δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐφ' ὅσον ὁ αἰτῶν βεβαιώσῃ ὑπευθύνως ἐν τῇ αἰτήσει του ὅτι οὐδεμία τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ παρόντος νόμου περιπτώσεων ὑφίσταται κατ' αὐτοῦ (ὑποχρεοῦται δὲ ὁ αἰτῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας νὰ προσαγάγῃ πιστοποιητικὸν τοῦ ἁρμοδίου Γραμματέως Πρωτοδικῶν περὶ μὴ καταδίκης του, ἄλλως ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν χορηγηθεῖσαν ἄδειαν).

Ἄρθρον 21.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου δύναται νὰ τροποποιηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1928 Διατάγματος «περὶ διαχειρίσεως δασῶν, κανονισμοῦ καὶ χρόνου ὑλοτομίας, δασικῆς φορολογίας καὶ μισθώματος, διαθέσεως δασικῶν προϊόντων, ἐνοικιάσεως φόρου ρητίνης κλπ. ρητινοσυλλογῆς καὶ ρητινοκαλλιεργείας κλπ.».

Ἄρθρον 22.

Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν Ἐπιθεωρητῶν Δασῶν περιλαμβάνεται καὶ ἡ ὑπ' αὐτῶν χορήγησις εἰς τοὺς δασικοὺς ἐν γένει ὑπαλλήλους τῆς δικαιοδοσίας των ἀδείας ἀπουσίας μέχρι 5 ἡμερῶν ὑπολογιζομένη εἰς τὸν χρόνον ἀδείας ἀπουσίας ἧς δικαιοῦνται κατὰ τὰ νενομισμένα.

Ἄρθρον 23.

Τῆς καταβολῆς παραβόλου περὶ ἧς ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 81 νόμου 4173 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 4687 ἀπαλλάσσονται οἱ συνεταιρισμοὶ ὑλοτόμων, τῶν μέχρι τοῦδε καταβληθέντων ἐπιστρεφομένων αὐτοῖς.

Ἄρθρον 24.

Διὰ τοὺς συνεταιρισμοὺς ὑλοτόμων περὶ ὧν διὰ τοῦ καταστατικοῦ αὐτῶν προβλέπονται εὐθῦναι περιωρισμέναι ἢ μὴ δὲν ἀπαιτοῦνται αἱ ἐγγυήσεις αἱ προβλεπόμεναι διὰ τοῦ ἄρθρου 106 τοῦ Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου 1928 «περὶ διαχειρίσεως δασῶν κλπ.», θεωρουμένης ὡς ἐπαρκοῦς ἐγγυήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ προβλεπομένης εὐθύνης τῶν μελῶν τῶν συνεταιρισμῶν τούτων, ἐφ' ὅσον τὸ συνολικὸν ποσὸν τῶν μερίδων καλύπτει τὴν προβλεπομένην ἐγγύησιν.

Ἄρθρον 25.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς φράσεως «τοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει» τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 4173 εἶναι ὅτι εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦτο περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐποπτεύοντες καὶ ἐνεργοῦντες τὴν ἐπεξεργασίαν Διευθυντὴς Δασῶν καὶ Τμηματάρχης τοῦ Τεχνικοῦ Τμήματος.

Ἄρθρον 26.

Εἰς τοὺς μετακινουμένους πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας κεντρικοὺς ὑπαλλήλους τῆς Διευθύνσεως Δασῶν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νόμου 4953.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ μόνου ἄρθρου τοῦ νόμου 5012 εἶναι ὅτι ἡ μείωσις τοῦ φόρου τῶν δασικῶν προϊόντων ἐν γένει ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1931.

Ἄρθρον 28.

Εἰς τὸ ἄρθρον 42 τοῦ νόμου 4687 καὶ εἰς τὴν παράγραφον 4 προστίθεται ἡ φράσις «ἐπίσης καὶ διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ζώων,

πλὴν τῶν αἰγῶν, περιοίκων πληθυσμῶν δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια, οὖσαν ἐλευθέραν ἐφόσον ἀστυνομικὴ διάταξις δὲν ἀπαγορεύει ταύτην καὶ ἐφόσον ἡ βοσκὴ ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων δὲν ἐνοικιάζετο ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἄχρι τοῦδε.

Ἄρθρον 29.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ νόμου 4687 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Πᾶσα χαρτογράφησις δάσους ἐνεργουμένη κατόπιν ὁριστικοῦ ἀποτερματισμοῦ εἴτε ὅπως τεθῇ τοῦτο ὑπὸ τακτικὴν διαχείρισιν, καθὼς καὶ ἐπὶ σκοπῷ καταρτισμοῦ μελέτης διευθετήσεως χειμάρρων, δύναται νὰ ἐκτελῆται καὶ δι' ἐργολαβίας, τῆς σχετικῆς δαπάνης καταβαλλομένης εἴτε ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου εἴτε ἐκ τοῦ Ταμείου Δασῶν.

Διὰ χαρτογραφήσεις παραμεθορίων δασῶν, ἀποκλείεται ἡ ἀνάθεσις ἐργολαβίας εἰς ξένας Ἑταιρείας ἢ ἀλλοδαπούς. Διὰ Διαταγμάτων καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς τῶν σχετικῶν δημοπρασιῶν, εἰς ἃς θέλουσι γίγνεσθαι δεκτοὶ μόνον μηχανικοὶ ἢ τοπογράφοι ἀποδεδειγμένως ἐκτελέσαντες ἐκτεταμένας δασικὰς ἢ ἀγροτικὰς τοπογραφήσεις, οἱ ὅροι ὑποχρεώσεως, τὰ λοιπὰ προσόντα καὶ αἱ καταβαλλόμεναι ἐγγυήσεις ὑπὸ τῶν ἐργολάβων καὶ αἱ ἐφαρμοστέαι μέθοδοι διὰ τὸν τριγωνισμὸν καὶ τὴν τοπογράφησιν, τὰ ἀνεκτὰ ὅρια ἀκριβείας αὐτῶν, ὁ ἀσκούμενος ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ὑπηρεσίας ἔλεγχος, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως. Εἰς τοὺς συμπράττοντας εἰς τὴν τοιαύτην χαρτογράφησιν καὶ εἰς τοὺς ἐλέγχοντας αὐτὴν δασικοὺς ὑπαλλήλους χορηγεῖται στρεμματικὴ ἀποζημίωσις καθοριζομένη διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Διὰ Διαταγμάτων κανονίζονται ὁμοίως αἱ στρεμματικαὶ ἢ ἀλλαι ἀποζημιώσεις τοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν, τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τεχνικοῦ Τμήματος καὶ τοῦ δασικοῦ προσωπικοῦ ἐν γένει τοῦ ἀσχολουμένου εἰς ἀποτερματισμοὺς ἢ ὁροθεσίας δασῶν, ἔλεγχον καὶ ἐπεξεργασίαν μονίμων ἢ προσωρινῶν διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ διαχειριστικῶν μελετῶν, εἰς δασικὰς ἐρεύνας, εἰς ἐργασίας διευθετήσεως χειμάρρων ἢ μελέτας χαράξεως καὶ ἐκτελέσεως δασικῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 30.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 4687 ἡ φράσις «τὸ ἄρθρον 20 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς»: ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς»:

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 4687 διαγράφεται ὁ πρὸ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς τροποποιουμένης παραγράφου ἀριθμὸς 2.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου 4687 ὁ ἀριθμὸς 196 διορθοῦται εἰς 106.

4. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ α' ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ νόμου 4687 τίθεται ὁ ἀριθμὸς 2.

5. Εἰς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ νόμου 4687 ὁ ἀριθμὸς 104 διορθοῦται εἰς 102.

6. Εἰς τὸ ἄρθρον 35 τοῦ νόμου 4687 διαγράφεται ὁ πρὸ τῆς δευτέρας παραγράφου ἀριθμὸς 8.

7. Ὁ εἰς τὸ τέλος τῆς 3 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 4687 ἀριθμὸς 47 διορθοῦται εἰς 48.

8. Εἰς τὸ ἄρθρον 39 τοῦ νόμου 4687 ὁ πρὸ τῆς δευτέρας παραγράφου ἀριθμὸς 2 διαγράφεται.

9. Εἰς τὸ ἄρθρον 42 τοῦ νόμου 4687 ὁ ἀριθμὸς 136 διορθοῦται εἰς 131.

10. Εἰς τὸ ἄρθρον 44 τοῦ νόμου 4687 ἡ φράσις «μέχρι τῶν τριῶν τρίτων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μέχρι τῶν δύο τρίτων».

11. Εἰς τὸ ἄρθρον 45 τοῦ αὐτοῦ νόμου 4687 ἡ φράσις «πληρωμὴ δαπάνης» διορθοῦται εἰς «δαπάνην πληρωμῆς».

12. Εἰς τὸ ἄρθρον 49 τοῦ νόμου 4687 ὁ ἀριθμὸς 118 διορθοῦται εἰς 178.

13. Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ νόμου 4687 τίθεται ὁ ἀριθμὸς 2.

14. Εἰς τὸ ἄρθρον 57 τοῦ αὐτοῦ νόμου διαγράφονται αἱ λέξεις «ἄρθρον 49. Τὸ ἄρθρον 192 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

15. Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ αὐτοῦ νόμου τίθεται ὁ ἀριθμὸς 2.

16. Εἰς τὸ ἄρθρον 65 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁ ἀριθμὸς 159 διορθοῦται εἰς 150.

17. Ὁ ἀριθμὸς 3 τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 133 τοῦ νόμου 4173 διορθοῦται εἰς 2.

18. Ὁ ἀριθμὸς 2 τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 212 τοῦ νόμου 4173 διορθοῦται εἰς 3.

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων.

ὡς ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙ' τῆς 4 Ἰουλίου 1931. συνεδρίαν αὐτῆς.

(Διὰ τῆς προσθήκης παραγράφου 2 εἰς τὸ ἄρθρον 2.)

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Δ. τῆς 19)25 Νοεμβρίου 1925), ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4280 τῆς 2)10 Αὐγούστου 1929, ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἄρθρον 3. Περὶ τῆς ἐξετάσεως τηροῦνται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Πρωτοδικείου πρακτικά, ἅτινα ὑπογραφόμενα ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλονται διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν μετὰ πίνακος περιλαμβάνοντος τοὺς ἐπιτυχόντας καὶ τὸν ἀπονεμηθέντα ἑκάστῳ βαθμὸν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ προβαίνει εἰς τὸν διορισμόν, ἐφ' ὅσον ὁ ὑποψήφιος προσάγει πιστοποιητικὰ βεβαιοῦντα ὅτι δὲν κατεδικάσθη ἐπὶ κακουργήματι ἢ ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου εἰς ποινὴν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους, ἢ, ἐν περιπτώσει καταδίκης καθ' ὑποτροπήν, εἰς οἱανδήποτε ποινήν.

2. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4679 ἔτους 1930, ἀντικαθίσταται οὕτω :

Ὁ ἐκ νέου διορισμὸς τοῦ ἀπολυθέντος δὲν ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον ἡ παῦσις ἐγένετο συνεπείᾳ καταδίκης : 1) ἐπὶ κακουργήματι, καὶ ἂν ἔτι ἐπῆλθεν ἀποκατάστασις 2) ἐπὶ πλημμελήματι ἐκ τῶν τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ποιν. Νόμου ἢ ἐπί τινι τῶν ἐν ἄρθροις 456, 457, 461, 462 καὶ 482 παράγρ. 1 πλημμελημάτων, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ εἶνε τοὐλάχιστον ἑξάμηνος, ἐν περιπτώσει δὲ καταδίκης καθ' ὑποτροπὴν καὶ κατωτέρα τῶν ἓξ μηνῶν, 3) κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ποιν. Νόμου ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης πρὸς ἀνάκτησιν καὶ ἓν ἔτος μετ' αὐτήν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ 2 περιπτώσεων καθ' ἃς ἀποκλείεται ὁ διορισμός. Κατὰ δὲ τὰς περιπτώσεις β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου ὁ ἀναδιορισμὸς ἐπιτρέπεται μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς παύσεως.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος θέλουσι κωδικοποιηθῇ μετὰ τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τῆς 19)25 Νοεμβρίου 1925 καὶ τῶν νόμων 4289 τοῦ 1929 καὶ 4679 τῆς 7)12 Μαΐου 1930 εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου φέροντος τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος, δυναμένης νὰ μεταβληθῇ τῆς σειρᾶς τῶν ἄρθρων.

Εἰς τὰς περιφερείας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς δικαστικῶν κλητήρων εἰδικῶς καὶ κατὰ περιφερείας Εἰρηνοδικείων. Διὰ τούτους δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ.

3 τοῦ νόμου 4678 «περὶ προσόντων δικαστικῶν κλητήρων τῶν μεγάλων κέντρων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, ἀλλ' αἱ διατάξεις περὶ προσόντων τῶν λοιπῶν δικαστικῶν περιφερειῶν.

Περὶ μεσαζόντων. [1]

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΒ' τῆς 6 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Εἶναι ἄκυρος ἅτε ἀντικειμένη εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη καὶ οὐδὲν συνεπάγεται ἀποτέλεσμα.

α') Πᾶσα συμφωνία καθ' ἣν τὸ ἕτερον τῶν μερῶν ἀντὶ ὡρισμένης ἀμοιβῆς ἢ ἐπὶ ποσοστοῖς ἢ ἐπὶ οἱῳδήποτε ἐν γένει ἀνταλλάγματι ἀναδέχεται ὅπως, καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ἐπιτύχῃ ἢ συντελέσῃ εἰς τὴν σύναψιν μετὰ τοῦ Δημοσίου ἢ Δήμου ἢ Κοινότητος ἢ Κρατικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ μονῶν ἢ ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου συμβάσεως, ἐχούσης οἱονδήποτε ἀντικείμενον ἢ περιεχόμενον, ἢ καὶ ἀσχέτως πρὸς πᾶσαν σύμβασιν προκαλέσῃ οἱανδήποτε πρᾶξιν ἢ παράλειψιν τῶν προσώπων τούτων ἢ τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν ὀργάνων ἐν γένει αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει ἐὰν ἡ ἀναδοχὴ γίνεται ἐπὶ ἐκχωρήσει τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς συναφθησομένης συμβάσεως.

β') Πᾶσα συμφωνία καθ' ἣν τὸ ἕτερον τῶν μερῶν εἶναι ὑπάλληλος ἢ ἀντιπρόσωπος ἢ ὄργανον τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἀνωτέρω νομικῶν προσώπων ἢ μέλος Συμβουλίων τῶν Δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἢ τῶν ἀνωτέρω νομικῶν προσώπων ἢ φέρει αἱρετὸν ἀξίωμα, ἥτις συμφωνία ἀφορᾷ εἰς παροχὴν ὡρισμένης ἀμοιβῆς ἢ ποσοστῶν τῆς συμβάσεως ἢ ἄλλου ἀνταλλάγματος, εἴτε πρὸς διάθεσιν τῆς ψήφου αὐτῶν, εἴτε πρὸς ἄσκησιν τῆς ἐκ τοῦ νόμου δικαιοδοσίας των ὑπὲρ τῆς συνάψεως συμβάσεως ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' ἢ ὑπὲρ ὡρισμένων ὅρων αὐτῆς, εἴτε πρὸς ἄσκησιν ἢ παράλειψιν. Ἐπίσης εἶναι ἄκυρος πᾶσα συμφωνία, δι' ἧς ἀνάδοχος τῆς συμβάσεως ἐκ τῶν ἐν ἐδαφίῳ α'. πρὸ τῆς καταρτίσεως αὐτῆς ἀναθέτει ἢ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀναθέσῃ εἰς τρίτον ὑπεργολάβον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν ἔργων.

γ') Πᾶσα συμφωνία καθ' ἣν τὸ ἕτερον τῶν μερῶν ὑπόσχεται ὡρισμένην ἀμοιβὴν ἢ ποσοστὰ τῆς τοιαύτης συμβάσεως ἢ οἱαδήποτε ἀνταλλάγματα, ὡς καὶ πᾶσα τοιαύτη παροχὴ πρὸς τὸν σκοπὸν ἀπομακρύνσεως συναγωνιστῶν ἢ ἐν γένει προσώπων δυναμένων νὰ κάμωσι προσφορὰς ἢ νὰ ματαιώσωσιν ἢ δυσχεράνωσι τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως.

2. Εἶνε ἐπίσης ἄκυρος πᾶσα ἐκ τῶν ὑστέρων καταβολή, παροχὴ ἢ ὑπόσχεσις παροχῆς διὰ τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ (α—γ) αἰτίας.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὰς ἀκυρότητας καὶ ἀπαγορεύσεις τοῦ ἐδαφίου α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ὑπόκεινται.

α') Συνήθεις προμήθειαι παρεχόμεναι διὰ τὴν ὁπωσδήποτε μεσολάβησιν πρὸς σύναψιν ἀποκλειστικῶς δανείων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 νομικῶν προσώπων, ἐφ' ὅσον ταῦτα συνάπτουν ἐξωτερικὰ δάνεια.

β') Ἀμοιβαὶ πρὸς ἀντιπροσώπους ἢ ἐντολοδόχους.

γ') Ἀμοιβαὶ τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν ὑπηρεσιῶν.

δ') Ἀμοιβαὶ πρὸς μεσίτας κατὰ κύριον ἐπάγγελμα, πλὴν ἂν διὰ τὴν σύναψιν τῆς συμβάσεως ἢ προμηθείας προηγήθη δημόσιος συναγωνισμός.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων β, γ καὶ δ τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφ' ὅσον αἱ συμφωνηθεῖσαι κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀντιπαροχαὶ ὑπερβαίνουσι τὸ σύνηθες μέτρον ἢ εἶναι δυσαναλόγως ὑπερβολικαὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς παρασχεθείσας ἢ παρασχετέας ὑπηρεσίας, εἶναι ἄκυροι κατὰ τὸ ὑπερβάλλον.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 1 ἀκυρότης ὑφίσταται ἀμείωτος καὶ ἂν πρὸς συγκάλυψιν τῶν ἐν αὐτῷ συμφωνιῶν ἔλαβε χώραν εἰκονικότης οἱαδήποτε, συνετάχθη ἔγγραφον περιέχον ἀναληθῆ περιστατικὰ ἢ ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων συμφωνιῶν προεκλήθη ἀπόφασις ἢ ἐπηκολούθησεν ὁμολογία, ἀναγνώρισις, ἢ συμβιβασμός. Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν περιστατικῶν τούτων ἐπιτρέπεται πάντοτε καὶ τὸ μέσον τῶν μαρτύρων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐφ' ὅσον αἱ ὑποχρεώσεις ἢ ὑποσχέσεις παροχῶν τοῦ ἀναδόχου ἔναντι τρίτων εἶναι ἄκυροι, ἐπὶ τοσοῦτον μειοῦνται αἱ ἐν τῇ μετὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου συμβάσει ἀμοιβαὶ ἢ ποσοστὰ τοῦ ἀναδόχου, ἢ ἐλλείψει τοιούτων τὸ ἀντάλλαγμα ἐν γένει τῆς συμβάσεως.

2. Πᾶν ποσὸν καταβληθὲν δυνάμει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀκύρων συμφωνιῶν ἀναζητεῖται καὶ περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον ἢ τὸ οἰκεῖον νομικὸν πρόσωπον.

Ἄρθρον 5.

Ὁσάκις ἐγένετο συμφωνία τις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1, ἐὰν ἡ συνομολογηθεῖσα μετὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ νομικῶν προσώπων σύμβασις ὀφείληται κυρίως ἢ ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα τῆς ψήφου ἢ ἐνεργείας τῶν ἐν τῷ ἐδαφ. β' τοῦ ἄρθρου 1 προσώπων ἢ τῆς ἀσκηθείσης παρὰ τῶν ἐν ἐδαφίῳ α' προσώπων ἐπιρροῆς ἢ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἐν ἐδαφ. γ' προσώπων τὸ Δικαστήριον τῇ αἰτήσει τοῦ Δημοσίου ἢ νομικοῦ προσώπου δύναται νὰ κηρύξῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἄκυρον τὴν σύμβασιν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ κατὰ τὰ ἄρθρα 1—3 ἀκυρότης καὶ αἱ ἐκ ταύτης διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον συνέπειαι τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 ἀπαγγέλλονται δι' ἀποφάσεως εἰδικῶς ἠτιολογημένης τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ.

2. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια μὴ ἀναστέλλουσα τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνός.

3. Γεννηθείσης ἀμφισβητήσεως περὶ τῆς ἀκυρότητος ἐνώπιον οἱασδήποτε δικαστικῆς ἀρχῆς, εἴτε ἐν κυρίᾳ δίκῃ εἴτε παρεμπιπτόντως μεταξὺ τρίτου καὶ τοῦ ἀναδόχου, ὁ τελευτταῖος οὗτος ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τῆς συζητήσεως νὰ προσεπικαλέσῃ τὸ Δημόσιον ἢ τὸ οἰκεῖον νομικὸν πρόσωπον.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ πρὸς ἀναζήτησιν τῶν καταβληθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἀξίωσις, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἀκύρωσιν τῆς κυρίας συμβάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοιαύτη, ἀσκεῖται διὰ τῆς τακτικῆς ἀγωγῆς ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου.

2. Ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται ὡς νόμῳ προτετιμημένη τὴν πρώτην δικάσιμον μεθ' ἡμέρας 10 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως. Τὸ δικαστήριον, αἰτήσει τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου, δύναται καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἀκόμη συζήτησιν, κρίνον ἐκ τῶν ἐνόντων ,νὰ λάβῃ πᾶν συντηρητικὸν μέτρον, καὶ ἰδίᾳ ν' ἀναστείλῃ τὴν περαιτέρω ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, ἧς ἐζητήθη ἡ ἀκύρωσις. Ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις ἐκδίδεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

Ἄρθρον 8.

Προκειμένου περὶ συμβάσεων δημοσίων ἔργων ἢ ἔργων κοινῆς ὠφελείας ἐκτελουμένων ἐπὶ τῇ βάσει τιμῆς μονάδος μεταβαλλομένης ἑκάστοτε, εἶνε ἄκυρος πᾶσα δέσμευσις τοῦ ἀναδόχου ἔναντι ὑπεργολάβων ὡς πρὸς τὴν ἐκπροσώπησιν αὐτοῦ εἰς τὰς οἰκείας Ἐπιτροπὰς καθορισμοῦ τιμῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Πᾶς ἀνάδοχος συμβάσεως μετὰ τοῦ Δημοσίου ἢ μετὰ τινος τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 νομικῶν προσώπων, καλούμενος ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὑποχρεοῦται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ν' ἀνακοινώσῃ ἂν καὶ ποίας καὶ μετὰ τίνων τρίτων ἔχει καταρτίσει συμβάσεις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 καὶ ὑπὸ τίνας ὅρους.

2. Ἀνάδοχος παραλείπων τὴν ἐμπρόθεσμον ἀνακοίνωσιν ἢ ἀνακοινῶν ἀνακριβῶς περιστατικὰ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 200.000 δραχμῶν ἢ μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινάς.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ διατάξεις πάντων τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ κατηρτισμένων ἤδη καὶ μήπω ἐκτελεσθεισῶν συμβάσεων καὶ συμφωνιῶν τῆς κατὰ τὰ ἄρθρον 4 παράγρ. 2 ἀξιώσεως περὶ ἐπιστροφῆς τῶν ἄχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταβληθέντων στρεφομένης μόνον κατὰ τοῦ λαβόντος καὶ ὑποκειμένης εἰς πενταετῆ παραγραφήν. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν πρὸς ἐπιδίωξιν ἀκυρώσεως τῆς συμβάσεως ὁδοποιΐας μετὰ τῆς Ἑταιρείας Π. Μακρῆ καὶ Σα δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου 5.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος δικαίου περὶ ἀνηθίκων ἢ παρανόμων ἢ αἰσχροκερδῶν συμβάσεων καὶ περὶ εὐθύνης εἰς ἀποζημίωσιν παραμένουσιν ἄθικτοι.

Ἄρθρον 11.

Μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν δέκα χιλιάδων (10.000) μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν (1.000.000) τιμωρεῖται ὅστις παριστῶν ψευδῶς ἢ ἀληθῶς ὅτι ὡς ἐκ τῶν σχέσεων αὐτοῦ ἢ ἐκ τῆς ἰδιότητός του ἢ ἐν γένει τῆς ἐπιρροῆς καὶ τοῦ κύρους ταύτου δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ὑπὲρ ἄλλου ἢ καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ διὰ λογαριασμὸν ἄλλου, τὴν σύναψιν οἱασδήποτε συμβάσεως μετὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν λοιπῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων προσώπων ἢ καὶ ἀσχέτως πρὸς πᾶσαν σύμβασιν προκαλέσῃ οἱανδήποτε πρᾶξιν ἢ παράλειψιν τῶν προσώπων τούτων, τῶν ὑπαλλήλων, ἀντιπροσώπων ἢ τῶν ὀργάνων αὐτῶν, λαμβάνει ἀμοιβὴν ἢ ἄλλο ἀντάλλαγμα ἢ ἀποσπᾷ ὑπόσχεσιν τοιαύτης ἀμοιβῆς ἢ ἀνταλλάγματος ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ τρίτου.

Ἄρθρον 12.

1. Μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν πέντε χιλιάδων (5.000) μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν (100.000) τιμωρεῖται πᾶς ὑπάλληλος τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ πᾶς ἀντιπρόσωπος ἢ ὄργανον ἢ μέλος συμβουλίων τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος προσώπων, ἐὰν δεχθῶσιν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως παροχὰς ἢ ὑποσχέσεις δώρων ἢ ἑτέρων ὠφελημάτων ἢ ἐὰν ἀπαιτοῦσι τοιαῦτα ὡς ἀνταλλαγμα πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀποτελεσμάτων ἢ ὅπως διαθέσωσι τὴν ψῆφον αὐτῶν καθ' ὡρισμένον τρόπον ἢ ἀπόσχωσιν ἐπίτηδες τῆς ψηφοφορίας ἢ ὅπως ἀσκήσωσι τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὸ κῦρος αὐτῶν ἢ παράσχωσιν ὁπωσδήποτε τὴν συνδρομήν των. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τὰ μέλη τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων ἢ Δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν Συμβουλίων, ἐὰν δεχθῶσι δῶρα ἢ ἄλλα περιουσιακὰ ὠφελήματα ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἢ ὅπως ἀσκήσωσι τὴν ἐπιρροὴν ἢ τὸ κῦρος αὐτῶν ἢ ὅπως παράσχουν ὁπωσδήποτε τὴν συνδρομήν των διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀποτελεσμάτων.

Μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὁ ἐπί τινι τῶν ἄνω σκοπῶν παρέχων ἢ ὑποσχόμενος εἰς τ' ἀνωτέρω πρόσωπα δῶρα ἢ ἄλλα ὠφελήματα ὡς καὶ ὁ προσφέρων ταῦτα, καὶ ἂν δὲν ἐγένοντο δεκτά.

Μὲ τὰς αὐτὰς ἐπίσης ποινὰς τιμωρεῖται ὁ δημόσιος ὑπάλληλος καὶ ὁ προσλαμβάνων αὐτὸν δι' οἱανδήποτε ὑπηρεσίαν καὶ ἐπὶ οἱαδήποτε ἀντιμισθίᾳ ἐφ' ὅσον ὁ ὑπάλληλος οὗτος μετέχει εἰς συμβούλια, ἅτινα γνωμοδοτοῦσιν ἐπὶ ζητημάτων ἐχόντων σχέσιν μὲ τὰς ἐργασίας ἢ ἐπιχειρήσεις τοῦ προσλαμβάνοντος.

3. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ οἱ βαρύτεροι ὁρισμοὶ τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 13.

1. Τὸ Δικαστήριον δύναται, πλὴν τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ὁριζομένων ποινῶν, νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν καταδικασθέντα καὶ τὴν στέρησιν παντὸς δημοσίου ἢ αἱρετοῦ ἀξιώματος, ὡς πρὸς δὲ τοὺς δημοσίους ἢ ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 14.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 83 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 5)20 Μαΐου 1926 περὶ δικηγόρων ἀντικαθίσταται καὶ συμπληροῦται ὡς ἑξῆς :

2. Ἐπιτρέπεται συμφωνία, ἐξαρτῶσα τὴν ἀμοιβὴν ἢ τὸ εἶδος αὐτῆς ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης ἢ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐργασίας ἢ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἱρέσεως, ὡς καὶ συμφωνία περὶ ἀμοιβῆς δι' ἐκχωρήσεως ἢ μεταβιβάσεως μέρους τοῦ ἀντικειμένου τῆς δίκης ἢ τῆς ἐργασίας, θεωρουμένων ἐγκύρων καὶ τῶν τυχὸν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου συνομολογηθεισῶν τοιούτων.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συμφωνία ἡ ἐξαρτῶσα τὴν ἀμοιβὴν ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης τότε μόνον ἰσχύει ὅταν ὁ μὲν δικηγόρος ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διεξαγάγῃ τὴν δίκην μέχρι τελεσιδικίας, χωρὶς ἐν ἀποτυχίᾳ νὰ λάβῃ ἀμοιβὴν οὐδεμίαν, οὔτε αὐτὸς οὔτε ὁ κατὰ τὸν αὐτὸν ἢ ἄλλον βαθμὸν συμπληρεξούσιος ἢ ὑποκατάστατος, ἡ δὲ δίκη ἐκερδήθη κατ' οἰσίαν καὶ τελεσιδίκως. Τοιαύτη συμφωνία δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων μόνον δικηγοροῦντας ἄνευ πτυχίου.

Εἶνε ἄκυρος πᾶσα συμφωνία περὶ παροχῆς ἀμοιβῆς καὶ πᾶσα καταβολὴ διδομένη παρ' οἱουδήποτε πρὸς βουλευτὰς ἢ γερουσιαστὰς διὰ παροχὴν οἱασδήποτε ὑπηρεσίας παρ' αὐτῶν ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως διεκπεραιουμένης ὑπὸ τῶν Διοικητικῶν ἀρχῶν, πλὴν τῶν διὰ τὰς ἐνώπιον τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων, παρεχομένας δικηγορικὰς ὑπηρεσίας. Τὰ δοθέντα ἀναλαμβάνονται, ἐπιτρεπομένου τῷ δικαιούχῳ τοῦ ἐμμαρτύρου μέσου ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ» καὶ ἐπὶ τῶν ὑφ' ἑνὸς δικαστοῦ ἐκδικαζομένων πλημμεληµάτων. [1]

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΒ' τῆς 6 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10 καὶ 11 τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ» ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάντων τῶν πλημμελημάτων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἑνὸς δικαστοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3998 τῆς 25)27 Φεβρουαρίου 1929 «περὶ ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ὑφ' ἑνὸς δικαστοῦ ἢ πταισματοδίκου» ὡς τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰσαγωγὴ τῶν πλημμελημάτων τούτων γίνεται ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πλημμελειοδικείου συνεδριάζοντος μόνου δικαστοῦ, ὅπου δήποτε τῆς περιφερείας τοῦ Πλημμελειοδικείου καὶ ἂν ἐξετελέσθη ἡ πρᾶξις.

Ὁσάκις ὅμως κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελέσεως τῆς πράξεως καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ τόπου τελέσεως αὐτῆς συνεδριάζει μονομελὲς Δικαστήριον ἡ ἐκδίκασις γίνεται ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ κατηγορούμενος ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προσάγεται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν σύλληψιν ἀστυνομικοῦ ὀργάνου ἢ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς τούτου Δικαστηρίου ὅπερ δικάζει τὴν ὑπόθεσιν, τῆς κατηγορίας ἀσκουμένης παρὰ τοῦ κατὰ τὴν συνεδρίασιν δημοσίου κατηγόρου.

2. Ἐὰν τὸ ἀδίκημα τιμωρῆται κατ' ἔγκλησιν, αὕτη δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ προφορικῶς πρὸς τοὺς δυναμένους νὰ

ἐνεργήσωσι τὴν σύλληψιν ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάτου, συνταχθείσης παραχρῆμα ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 3998 «περὶ ἐκδικάσεως πλημμελημάτων παρ' ἑνὸς δικαστοῦ ἢ πταισματοδίκου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Ἡ ἐκδίκασις τῶν βασικῶν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἀνομημάτων ἢ ἄλλων πλημμελημάτων τιμωρουμένων μὲ ποινὴν φυλακίσεως τὸ πολὺ μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ καὶ χρηματικὴν ποινὴν οἱουδήποτε ποσοῦ ἀνατίθεται εἰς ἕνα δικαστὴν ἢ τὸν πταισματοδίκην. Ἐξαιροῦνται: α) τὰ διὰ τοῦ τύπου τελούμενα ἀδικήματα, β) τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 250, 257, 279α, 300 § 1, 404, 434 ἕως 435τρὶς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, τῶν νόμων 2107 τοῦ 1930 «περὶ ἀπαγορεύσεως καλλιεργείας ἰνδικῆς καννάβεως κλπ.» καὶ 2736 τοῦ 1921 «περὶ παραγωγῆς καὶ ἐμπορίου τοῦ ὄπίου κλπ.» καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 14 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν φαρμάκων». Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως α) τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 449 ἕως 465 τοῦ Ποινικοῦ νόμου πλημμελήματα καὶ ἄλλα ἐπαγόμενα τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 τοῦ Ποιν. Νόμου ἐκπτώσεις καὶ ἀνικανότητας, β) τὰ συναφῆ πρὸς ἄλλα ἀδικήματα ἄλλης ἁρμοδιότητος καὶ γ) τὰ τῆς ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας.

2. Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ νόμου 3998 ἀντικαθίσταται οὕτω: «Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν ἀνωτέρω πλημμελημάτων ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὁρίζει ὑποχρεωτικῶς καθ' ἑκάστην τριμηνίαν ἀνάλογον ἀριθμὸν πρωτοδικῶν ἐκ τῶν ἐμπειροτέρων, ὧν ἕνα ἢ πλείονας εἰδικῶς διὰ τὴν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου ἐκδίκασιν. Ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Πρωτοδικείου ἡ ἐκδίκασις δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ Πταισματοδίκου μόνον ἐν ἀπολύτως δεδικαιολογημένῳ τοῦ ὁρισμένου Πρωτοδίκου κωλύματι, βεβαιουμένῳ ἐγγράφως πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ παράστασις δικολάβων κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἄνω πλημμελημάτων καὶ ἐκτὸς ἔτι τῆς ἕδρας τοῦ Πλημμελειοδικείου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 3756 καὶ 4313 νόμων «περὶ τῶν σχέσεων ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτεργατῶν»

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΘ' τῆς 3 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς

Ἄρθρον 1.

Αἱ παράγραφοι α', β', γ' καὶ δ' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3756 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς:

1. Οἱ ἀρτοποιοὶ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ περιχώρων ὑποχρεοῦνται νὰ διατηρῶσι μονίμως διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἀρτοποιείων των τὸ ἀπαιτούμενον ἀρτεργατικὸν προσωπικόν, καθοριζόμενον κατ' ἀριθμὸν καὶ εἰδικότητα διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν, τῆς ποσότητος ἀλεύρων, ἣν κατεργάζονται, ἢ τῶν ἄλλων ὅρων λειτουργίας αὐτῶν.

2. Ὁ τεχνίτης δέον νὰ ἔχῃ συμπληρώσει τὸ 22ον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ὁ δὲ βοηθὸς τὸ 16ον.

3. Οἱ ὡς ἄνω ἀρτοποιοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν εἰς τοὺς ἀρτεργάτας ἀνελλιπῶς καὶ ἄνευ παρακρατήσεώς τινος τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν τοῦ ἄρτου καθοριζόμενα ἑκάστοτε ἀρτεργατικὰ ἡμερομίσθια, ἅτινα δύνανται νὰ ὑπολογίζωνται καὶ κατ' ὀκᾶν παραγομένου ἄρτου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἀνὰ μίαν ὁλᾶν ἄρτου λευκοῦ ἡμερησίως δι' ἕκαστον ἀρτεργάτην.

Τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἀρτεργατῶν τῶν ἀρτοποιείων τῶν κεκτημένων μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις, ἤτοι ζυμωτήρια κλπ., ἐφ' ὅσον ἡ παραγωγὴ αὐτῶν ὑπερβαίνει τὰς 3 χιλιάδας ὀκάδας ἄρτου ἡμερησίως ἐξομοιοῦνται μὲ τὰ ἡμερομίσθια τῶν μυλεργατῶν μὲ ἐπὶ πλέον μίαν ὀκᾶν ἄρτου καθ' ἑκάστην.

Ἄρθρον 2.

Πᾶσα οἱαδήποτε παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 3756, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου, ἢ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 αὐτοῦ ἐκδοθησομένου διατάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου 3756 ἐκ μέρους τῶν ἐργοδοτῶν ἢ ἀρτεργατῶν τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ διαδικασίαν διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 1000 ἕως 5000 δραχμῶν ἢ δι' ἀμφοτέρων τούτων ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἀρτοποιοὶ ἢ ἀρτεργάται, ἀποκρύπτοντες καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν πραγματικὴν κατανάλωσιν τοῦ καθ' ἑκάστην παραγομένου ἄρτου ἢ ψευδῶς βεβαιοῦντες τὰ καταβαλλόμενα ἡμερομίσθια, τιμωροῦνται, οἱ μὲν πρῶτοι μὲ τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, οἱ δὲ ἀρτεργάται διὰ στερήσεως τῆς ἐξασκήσεως του ἐπαγγέλματος τοὐλάχιστον ἐπὶ ἑξάμηνον.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ νόμου 4313 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

Τὸ Ν. Δ. ἀπὸ 31 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1926 «περὶ συστάσεως Ἐπιτροπῆς πρὸς ὀργάνωσιν καὶ ἐποπτείαν τῶν ἀρτοποιείων καὶ ἔλεγχον τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀγορανομικῶν διατάξεων» καταργεῖται, ὅσον ἀφορᾷ τὰς πόλεις Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ τὰ περίχωρα, τὸ δὲ προϋπολογισθὲν ποσὸν διὰ τὴν ἀποζημίωσιν πάντων τῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων, τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γραμματέως περιέρχεται ἐφεξῆς εἰς τὸ Ταμεῖον Ἄρτου θεωρούμενον ὡς ἔσοδον τούτου, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3756 προβλεπόμενος ἔλεγχος θέλει ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀγορανομίας ἢ, τούτου κωλυομένου, τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς ἀγορανομίας Τμηματάρχου, ὡς Προέδρου, τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἀγορ. Ἀστυν. Τμήματος Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἀρτοποιῶν τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς, ἐκλεγομένου παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Σωματείου, καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἀρτεργατῶν τῶν αὐτῶν πόλεων, ἐκλεγομένου ὑπὸ τῶν Σωματείων αὐτῶν, ὡς μελῶν. Ἐν ἢ περιπτώσει ὑπάρχουσι πλείονα τοῦ ἑνὸς Σωματεῖα ἀρτεργατῶν, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὁρίζει τὸ Σωματεῖον, ὅπερ θέλει ἐκλέξει τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὰς πρωτευούσας νομῶν ἢ ἐπαρχιῶν.

Αἱ διατάξεις τοῦ Δ. τῆς 24 Ἰουλίου 1920 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν νόμων περὶ πληρωμῆς τῶν ἡμερομισθίων τῶν ἐργατῶν καὶ περὶ τῶν μισθῶν τῶν ὑπηρετῶν καὶ ὑπαλλήλων» διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.

Ἡ διάταξις τῆς γ' παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3756 καταργεῖται.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος κανονισθῶσι τὰ τῶν ὡρῶν ἐργασίας εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα πρὸς παρασκευὴν τοῦ ἄρτου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4661 τῆς 12ης Μαΐου 1930 «περὶ διοργανώσεως Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ἐν τῷ Κράτει».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΕ' τῆς 10 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς εἰδικῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκτὸς τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ, περὶ οὗ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4661, ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς εἰσηγητοῦ ἢ ἑνὸς γραμματέως, δύο γραφέων, δακτυλογράφου καὶ ἑνὸς κλητῆρος.

2. Τὰ λογιστικὸν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὑπηρεσίας διεξάγεται παρὰ τοῦ λογιστικοῦ τμήματος τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐνισχυομένου τοῦ προσωπικοῦ τούτου δι' ἑνὸς λογιστοῦ.

3. Οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὑπάλληλοι διορίζονται μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας (Σ.Π.Υ.) κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἢ ὑπηρετησάντων εἰς ἰσοβάθμους θέσεις δημοσίων ὑπαλλήλων, κεκτημένων τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁρισθησόμενα προσόντα.

4. Αἱ ἀφορῶσαι τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διατάξεις περὶ προσόντων μονιμότητος, προαγωγῆς, πειθαρχίας, ἀποδοχῶν ἐν γένει καὶ συντάξεων ἰσχύουσι καὶ διὰ τὸ ἀνωτέρω προσωπικὸν τῆς εἰδικῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Σ.Π.Υ.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ δυνάμει τῶν ἐξαιρετικῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 8 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4661 καταταssόμενοι εἰς τὸ Πυροσβεστικὸν Σῶμα (Π.Σ.) δέον νὰ κέκτηνται τὰ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προσόντα.

2. Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου 8β' τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4661 ὑπάγονται καὶ οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἡμεδαπῆς.

3. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 9 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4661 μονιμοποίησις ἢ ἀπόλυσις τῶν δοκίμων πυροσβεστικῶν ὑπαλλήλων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Π.Σ.

4. Αἱ προαγωγαὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Π.Σ. ἐνεργοῦνται κατ' ἀρχαιότητα ἢ κατ' ἐκλογὴν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ὁρισθησόμενα πρὸς πλήρωσιν μόνον κενῶν θέσεων, ἐφ' ὅσον περὶ τῆς πληρώσεως τούτων θέλει γνωματεύσει τὸ Σ. Π. Υ. Ἐνεργοῦνται δὲ αὗται διὰ Διατάγματος διὰ τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν καὶ δι' ἀποφάσεως διὰ τὸ κατώτερον προσωπικόν, μετὰ γνώμην τοῦ Σ.Π.Υ.

5. Ἡ ὀργανικὴ δύναμις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Π.Σ., ὡς καὶ ἡ διάκρισις αὐτῶν εἰς ἀνώτερον καὶ κατώτερον προσωπικόν, ἐμφαίνεται εἰς τὸν ἐν τέλει τοῦ παρόντος προσαρτώμενον πίνακα.

6. Ὀργανικαὶ κεναὶ θέσεις τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος μὴ δυνάμεναι νὰ πληρωθῶσιν ἐκ τῶν ὑπηρετούντων στελεχῶν λόγῳ ἐλλείψεως προσόντων, δύνανται, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀδυναμία αὕτη, νὰ ὑπολογίζωνται ὡς θέσεις στελεχῶν κατωτέρου βαθμοῦ.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπόσπασις πυροσβεστικῶν ὑπαλλήλων εἰς Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν ἱδρυομένην παρ' αὐτονόμου ὀργανισμοῦ Λιμένος. Ἡ ἀπόσπασις αὕτη δὲν δύναται κατ' ἀριθμὸν νὰ ὑπερβῇ τὴν δύναμιν Λιμενικοῦ Σταθμοῦ.

Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν, κανονίζονται τὰ τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ οἰκείου Ὀργανισμοῦ ἐπὶ τῆς ἱδρυομένης Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας Λιμένος.

8. Οἱ ἐκ τῶν καταταχθέντων ἢ κατατασσομένων ἐν τῷ Πυροσβεστικῷ Σώματι ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Μηχανικοῦ καὶ Μεταγωγικοῦ, προερχόμενοι ἐκ τῆς Σχολῆς Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, κεκτημένοι δὲ τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς, δύνανται συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας περὶ προαγωγῆς διατάξεις τῶν πυροσβεστικῶν ὑπαλλήλων, νὰ προάγωνται μέχρι τοῦ βαθμοῦ Σταθμάρχου β' τάξεως μετὰ συμπλήρωσιν ἑξαμήνου πραγματικῆς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ.

Ἄρθρον 3.

1. Συνιστῶνται παρὰ τῇ Πυροσβεστικῇ Ὑπηρεσίᾳ κλάδοι μονίμου προσωπικοῦ, τεχνικοῦ, ὁδηγῶν καὶ πλοηγῶν.

Τὰ τῆς διακρίσεως τοῦ προσωπικοῦ τούτου εἰς βαθμοὺς καὶ τὰ τῆς ὀργανικῆς ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ δυνάμεως ὁρίζονται ἐν τῷ προσηρτημένῳ ἐν τέλει τοῦ παρόντος πίνακι.

2. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Σ.Π.Υ., καθορισθήσονται τὰ τῆς κατατάξεως ὑπαλλήλων εἰς τοὺς κλάδους τούτους ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ, ὡς καὶ τὰ τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν καὶ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ὑπὲρ τὰς κεκανονισμένας ὥρας ἐργασίαν τοῦ εἰς τὸν τεχνικὸν κλάδον ἀνήκοντος προσωπικοῦ.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 9 § 9 τοῦ νόμου 4661 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Οὗτοι δύνανται νὰ προάγωνται συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος, οἱ μὲν τοῦ τεχνικοῦ κλάδου μετὰ διετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τεχνίτου α' τάξεως, μετὰ τριετῆ δὲ τοιαύτην εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς. Οἱ δὲ τῶν κλάδων ἐδηγῶν καὶ πλοηγῶν συμφώνως πρὸς τὰς περὶ προαγωγῆς τῶν πυροσβεστικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις, τῶν περὶ συντμήσεως τοῦ πρὸς προαγωγὴν χρόνου διατάξεων μὴ ἰσχυουσῶν ὡς πρὸς αὐτούς.

4. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ κατάταξις, συμφώνως πρὸς τὸ ἐδάφιον 9 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 4661, τοῦ κατὰ τὴν 1ην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1931 ὑπηρετοῦντος ἐκτάκτου προσωπικοῦ (τεχνιτῶν, ὁδηγῶν καὶ πλοηγῶν). Ἡ κατάταξις αὕτη ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ προηγουμένην γνώμην τοῦ Σ.Π.Υ.

5. Ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαίρεσιν καὶ εἰς ὅλως ἐκτάκτους περιστάσεις, ὅπως, καθ' ὑπέρβασιν τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως Συνεργείου Π. Υ., προσλαμβάνηται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Σ.Π.Υ., ἔκτακτον τεχνικὸν προσωπικὸν μέχρι τοῦ τετάρτου τῆς ἐν συνόλῳ ὀργανικῆς δυνάμεως τοῦ Συνεργείου ἐπὶ ἡμερομισθίῳ καθοριζομένῳ διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

Ἄρθρον 4.

1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας (Τ.Π.Υ.) ἀπαρτίζεται ἐξ ἑνὸς διαχειριστοῦ, ἑνὸς γραφέως καὶ ἑνὸς κλητῆρος.

2. Οἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον ὑπάλληλοι, διοριζόμενοι μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Υ. κατὰ τὰ ἐν ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα, διέπονται ὑπὸ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφ. 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ ὑπάγονται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου τούτου.

Ἐν περιπτώσει καταργήσεως τοῦ Τ. Π. Υ. οἱ εἰς αὐτὸ, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος διορισθησόμενοι ὑπάλληλοι ἐξ ἄλλων δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἐπανέρχονται εἰς τὰς ὑπηρεσίας, ἐξ ὧν προῆλθον, διατηρουῦντες τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των παρὰ τῷ Ταμείῳ τούτῳ κτηθέντα δικαιώματα.

3. Τὸ ἄρθρον 3 § 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἰσχύει ὡς πρὸς τὸν διαχειριστὴν τοῦ Ταμείου Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

4. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Σ.Π.Υ., κανονισθήσονται τὰ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως, λειτουργίας καὶ διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τ.Π.Υ.

5. Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου δημιουργούμενα ἔξοδα βαρύνουσι ἐπιπροσθέτως τὸ Τ.Π.Υ.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 4661 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Τ.Π.Υ., ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 5

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐπιβληθῇ ἐφ' ἑκάστης τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ πυρὸς, ἡμεδαπῶν τε καὶ ἀλλοδαπῶν, ὡς ἑκατοστὸν ἔσοδον τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, ἐφ' ἅπαξ καταβολὴ ποσοῦ μέχρι δραχμῶν 750.000.

Διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου καθορισθήσεται ὁ τρόπος τῆς βαρυνούσης ἑκάστην Ἑταιρείαν καταβολῆς βάσει τοῦ κύκλου τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ κλάδου πυρὸς καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, ὡς καὶ τὰ τῆς καταβολῆς ταύτης εἰς δόσεις ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος δύο ἐτῶν.

2. Πρὸς καταβολὴν εἰς τὸ Τ.Π.Υ. τοῦ κατὰ τὸ ἐδάφιον 1β' τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 4661 ποσοστοῦ ἀναγράφεται ὑποχρεωτικῶς ἐν τῷ εἰδικῷ μέρει τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ οἰκείου Δήμου τὸ σχετικὸν πρὸς τοῦτο κονδύλιον. Ἐν παραλείψει τῆς ἀναγραφῆς ὑποχρεοῦται εἰς ταύτην ὁ οἰκεῖος Νομάρχης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας.

3. Κατὰ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 4796 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῶν περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ νόμων» εἰς τὰς δαπάνας τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων περιλαμβάνονται καὶ αἱ δαπάναι τῆς ὑπαγομένης εἰς ταύτην Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ παρ' ὑπαλλήλων τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ἀποδοχὴ ὑλικῆς ἀμοιβῆς. Πᾶσα δὲ τυχὸν χορηγουμένη τοιαύτη κατατίθεται εἰς τὸ Τ.Π.Υ. ὡς ἴδιον κεφάλαιον, εἰς ἐνίσχυσιν κονδυλίου, ἀναγραφομένου κατ' ἔτος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων αὐτοῦ διὰ τὴν χορήγησιν ὑλικῶν ἀμοιβῶν εἰς πυροσβεστικοὺς ὑπαλλήλους.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, προτάσει τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Π. Σ., δύναται νὰ παρέχῃ εἰς πάντα πυροσβεστικὸν ὑπάλληλον, ὁ δὲ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τοῦ Π.Σ. πρὸς ὑπαλλήλους τῆς Π.Υ., ἀνήκοντας εἰς κατώτερον προσωπικὸν, ὡς ἀμοιβὴν ἐπὶ ἐξαιρετικῇ δραστηριότητι ἢ προσπαθείᾳ ἢ ὡς ἀποζημίωσιν δι' ἐλαφρὰ τραύματα ἢ ὑλικὰς ζημίας ἢ βλάβας, προξενηθείσας αὐτοῖς ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των, χρηματικὸν ποσὸν μέχρι τοῦ μηνιαίου αὐτῶν μισθοῦ.

6. Ἐπιτρέπεται, ὅπως εἰς προϊσταμένους τῶν κατὰ πόλιν πυροσβεστικῶν ὑπηρεσιῶν χορηγῶνται ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας παγία προκαταβολή, καθοριζομένη κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὰ τῆς διαχειρίσεως τῆς παγίας προκαταβολῆς, ὡς καὶ τὰ ἔξοδα, ἅτινα θὰ καταβάλλωνται εἰς βάρος ταύτης, καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ἀναγραφὴ εἰδικῆς πιστώσεως διὰ τὴν κάλυψιν ἐκτάκτων ἐξόδων κινήσεως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ὡς καὶ ἐκτάκτων δαπανῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας μέχρι τοῦ ποσοῦ δραχμῶν εἴκοσι πέντε χιλιάδων ἑτησίως.

Ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τῆς πιστώσεως ταύτης καθορισθήσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

8. Αἱ διατάξεις περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἐξόδων κηδείας, αἱ ἀφορῶσαι τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Π.Υ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως Δήμου τινὸς ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ προσκλήσεώς του παρὰ τῆς Π.Υ. πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς δωρεὰν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην χορηγήσεως οἰκοπέδου, κατὰ τὰ ἐν ἐδαφ. 1α' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ νόμου 4661 ὁριζόμενα, ἡ Πυροσβεστικὴ Ὑπηρεσία δικαιοῦται νὰ προέλθῃ εἰς ἀγορὰν τοῦ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς καταλληλοτέρου ἢ καταλλήλων οἰκοπέδων, κατόπιν πάντοτε ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ΓΨΝΑ' «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου πρὸς ἀνέγερσιν δικαστικοῦ μεγάρου ἐν Τριπόλει» καὶ τῶν τροποποιησάντων αὐτὸν νόμων.

2. Τὸ τίμημα τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποκτωμένων οἰκοπέδων καταβάλλεται ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, τοῦ οἰκείου Δήμου ὑποχρεουμένου εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ τιμήματος τούτου πρὸς τὴν Π. Υ., τοκοχρεωλυτικῶς, ἐντὸς ὀκταετίας ἀπὸ τῆς καταβολῆς αὐτοῦ.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὸν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Δήμου ἀναγράφεται ὑποχρεωτικῶς, μέχρις ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμήματος τῶν οἰκοπέδων, πίστωσις διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς ὑποχρεώσεώς του ταύτης πρὸς τὴν Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν. Ἐν παραλείψει τῆς ἀναγραφῆς, ὑποχρεοῦται εἰς ταύτην ὁ οἰκεῖος Νομάρχης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένην μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν εἰδικῆς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τούτῳ συνιστωμένης παρ' αὐτοῦ, ἔτι δὲ καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Σ.Π.Υ., νὰ προέρχηται εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν καὶ τὴν σύναψιν συμβάσεων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν εἰδικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων πρὸς χρῆσιν τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἄνευ τηρήσεως τῶν κειμένων διατάξεων περὶ προμηθειῶν καὶ ἐκτελέσεως ἔργων τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 8.

1. Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Σ.Π.Υ., καθορισθήσεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγομένη εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, ὡς καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, εἰδικώτερον δέ:

α') Τὰ τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 16 τοῦ νόμου 4661 καὶ τὸν παρόντα νόμον ἐσόδων τῆς Π. Υ.

β') Τὰ τῶν τοποθετήσεων, ἀποσπάσεων, μεταθέσεων καὶ ἀδειῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Π.Υ.

γ') Τὰ τοῦ στρατωνισμοῦ, ἱματισμοῦ καὶ συσσιτίου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Π.Υ.

δ') Τὰ τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Π.Σ., ἀμοιβῆς τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς, χορηγήσεως φαρμάκων, νοσηλείας καὶ θεραπείας τοῦ προσωπικοῦ, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀναρρωτικῶν ἀδειῶν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Π.Υ., τὰ τοῦ τρόπου τῆς χορηγήσεως αὐτῶν καὶ ἀπομακρύνσεώς των ἐκ τῆς Π.Υ. λόγῳ σωματικῆς ἀνεπαρκείας.

ε') Τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως, τρόπου προσλήψεως καὶ ἀμοιβῶν τῶν ἐκπαιδευτῶν, ὡς καὶ ἐν γένει τὰ τῶν δαπανῶν ἐκπαιδεύσεως, ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἀμοιβῶν, πειθαρχικῆς ἐξουσίας καὶ δικαιοδοσίας.

στ') Τὰ τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῆς Π.Υ. διὰ τοῦ ἀπαραιτήτου ὑλικοῦ καὶ διαχειρίσεως αὐτοῦ.

ζ') Τὰ τῆς λήψεως προληπτικῶν μέτρων κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς, ὡς καὶ τὰ τῆς παρακολουθήσεως, ἐλέγχου καὶ τηρήσεως αὐτῶν εἰς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς, ἐργαστήρια, βιομηχανικὰς καὶ τεχνικὰς ἐγκαταστάσεις, ἀποθήκας εὐφλέκτων ὑλῶν, ὡς καὶ εἰς πολυσύχναστα δημόσια κέντρα καὶ πολυωρόφους οἰκοδομάς.

Ἄρθρον 9.

1. Καταργοῦνται ἐκ τοῦ νόμου 4661 τὸ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 3, τὰ ἐδαφ. 4 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 9, αἱ παραγρ. ιγ' καὶ ιδ' τοῦ ἐδαφίου 1 καὶ τὸ ἐδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 10, τὰ ἐδάφια 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 15, τὸ ἐδάφιον 1γ' τοῦ ἄρθρου 16, τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 17, τὸ ἐφάφιον 1γ' τοῦ ἄρθρου 18, τὰ ἐδάφια 18', 1ε', 1στ' καὶ 1ζ' τοῦ ἄρθρου 22, ὁ ἐν τέλει τοῦ νόμου 4661 πίναξ συνθέσεως τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος κωδικοποίησις εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον πασῶν τῶν ἀφορωσῶν τὴν Πυροσβεστικὴν Ὑπηρεσίαν διατάξεων ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν τὸν τοῦ παρόντος, ἐπιτρεπαμένων πρὸς ἐναρμόνισιν τῶν διατάξεων τούτων φρασεολογικῶν μεταβολῶν ἢ προσθηκῶν (ἄνευ μεταβολῆς τῆς ἐννοίας), τῆς κατανομῆς εἰς κεφάλαια, εἰς ἴδια ἢ αὐτοτελῆ ἄρθρα, τῆς συμπτύξεως τῶν ἄρθρων καὶ τῆς ἀλλαγῆς τῆς τειρᾶς τῆς ρυθμίσεως αὐτῶν.

Πίναξ συνθέσεως τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.
(καταργούμενος)

Ὑπηρεσίαι	Τάξις	ΘΕΣΕΙΣ: Διοικητὴς α' τάξεως	Διοικητὴς β' τάξεως	Ὑποδιοικητὴς α' τάξεως	Ὑποδιοικητὴς β' τάξεως	Σταθμάρχης α' ἢ β' τάξεως	Ἀρχιπυροσβέστης	Ἀρχιπυροσβέστης (ὡς πλοηγὸς ἢ ὁδηγὸς)	Πυροσβέστης α' τάξεως	Πυροσβέστης α' τάξεως (ὡς πλοηγὸς ἢ ὁδηγὸς)	Πυροσβέστης β' τάξεως
Πυροσβεστικὸς Σταθμὸς	Α'	—	—	1	—	1	2	2	6	5	18
	Β'	—	—	—	1	1	1	1	4	4	14
	Γ'	—	—	—	—	1	—	1	2	2	6
Λιμενικὸς Πυροσβεστικὸς Σταθμὸς	Α'	—	—	—	—	—	—	1	1	1	3
	Β'	—	—	—	—	—	—	—	1	2	3

Ὑπηρεσίαι	Τάξις	Μηχανικοὶ α' τάξεως	Μηχανικοὶ β' τάξεως	Ἀρχιτεχνῖται α' τάξεως	Ἀρχιτεχνῖται β' τάξεως	Τεχνῖται α' τάξεως	Τεχνῖται β' τάξεως	Τεχνῖται γ' τάξεως
Συνεργεῖα	Α'	1	—	1	1	3	3	3
	Β'	—	1	1	1	2	2	2
Ἀποθήκη ὑλικοῦ		—	—	—	—	—	—	—
		—	—	—	1	—	1	—

Πίναξ συνθέσεως τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας.

Ὑπηρεσίαι	Τάξις	ΘΕΣΕΙΣ: Ἀνωτέρ. προσωπικοῦ: Διοικητὴς α' τάξεως	Διοικητὴς β' τάξεως	Ὑποδιοικητὴς α' τάξεως	Ὑποδιοικητὴς β' τάξεως	Σταθμάρχαι α' ἢ β' τάξεως	Κατωτέρου προσωπικοῦ: Ἀρχιπυροσβέστης	Ὁδηγοὶ ἢ πλοηγοὶ ἐπὶ βαθμῷ ἀρχιπυροσβέστου	Πυροσβέσται α' τάξεως	Ὁδηγοὶ ἢ πλοηγοὶ ἐπὶ βαθμῷ πυροσβέστου α' τάξ.	Πυροσβέσται β' τάξεως
Πυροσβεστικὸς σταθμὸς	Α'	—	—	1	—	1	3	3	8	6	21
	Β'	—	—	—	1	1	2	2	5	4	15
	Γ'	—	—	—	—	1	1	1	2	3	8
Λιμενικὸς πυροσβεστικὸς σταθμὸς	Α'	—	—	—	—	—	—	1	1	1	3
	Β	—	—	—	—	—	—	—	1	2	3

Ὑπηρεσίαι	Τάξις	Ἀνώτ.: Προϊστάμενος συνεργείου	Κατώτερον προσωπικόν: Ἀρχιτεχνῖται α' τάξεως	Ἀρχιτεχνῖται β' τάξεως	Τεχνῖται α' τάξεως	Τεχνῖται β' τάξεως	Τεχνῖται γ' τάξεως	Τεχνῖται δ' τάξεως	Μαθητευόμενος
Συνεργεῖα	Α'	1	1	1	4	4	4	3	4
	Β'	1	1	1	2	2	2	2	2
Ἀποθήκη ὑλικοῦ	—	—	—	1		1			

Περὶ Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΑ' τῆς 6 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

Σύστασις — Σκοπός.

Ἄρθρον 1.

Συνιστᾶται Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία (Μ. Υ.) **σκοπὸν** ἔχουσα τὴν μελέτην καὶ παροχὴν παντὸς καιρικοῦ στοιχείου ἀφορῶντος τὴν Μετεωρολογίαν καὶ Κλιματολογίαν τῆς Χώρας καὶ τῶν περιβαλλουσῶν ἐκτάσεων, τὴν ἔκδοσιν προγνώσεων τοῦ καιροῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς Ἀεροπορίας, Πολεμικῆς τε καὶ Πολιτικῆς, τῆς Γεωργίας, τῶν Δημοσίων Ἔργων, τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων, τῆς Ναυτιλίας καὶ γενικῶς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν ἱκανοποίησιν τῶν ἐν γένει δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν μετεωρολογικῶν ἀναγκῶν. Ἐπὶ πλέον ἀσχολεῖται εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν τῶν ἀτμοσφαιρικῶν φαινομένων, τὴν Ἀκτινομετρίαν, τὴν ἐν γένει προαγωγὴν τῶν σχετικῶν κλάδων τῆς Μετεωρολογικῆς Ἐπιστήμης ἐν τῇ Χώρᾳ καὶ τὴν συμβολὴν εἰς τὴν Διεθνῆ εἰδικὴν συνεργασίαν.

Ἐξάρτησις τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ Μ. Υ. ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας ἀποτελοῦσα ἰδίαν ὀργάνωσιν. Ἀποτελεῖ τὴν μόνην Ἐθνικὴν Μετεωρολογικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους.

Συμβούλια.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Μ. Υ. πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ πλήρους συντονισμοῦ καὶ συνεργασίας τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ διοικεῖται ὑπὸ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας ἢ τούτου κωλυομένου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Μ. Υ. καὶ ἀποτελουμένου ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐκ τῶν μᾶλλον σχετικῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Ὑπουργείων Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Γεωργίας, Συγκοινωνίας, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τῶν καθηγητῶν τῆς Μετεωρολογίας τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου, τῶν Διευθυντῶν τῆς Πολεμικῆς καὶ Πολιτικῆς Ἀεροπορίας ἢ ἀντιπροσώπων αὐτῶν καὶ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ Ὑποδιευθυντοῦ τῆς Μ. Υ.

Τὸ Συμβούλιον συνεδριάζον ἅπαξ τοὐλάχιστον τοῦ μηνός, δι' ἀποφάσεών του λαμβανομένων κατὰ πλειοψηφίαν, ἀποφαίνεται περὶ παντὸς σχετικοῦ πρὸς τὴν Μ. Υ. νομοθετήματος, περὶ τῶν γενικῶν κατευθύνσεων τοῦ ἔργου αὐτῆς, περὶ τῆς συνεργασίας τῶν ἐνδιαφερομένων Ὑπουργείων καὶ ἐν γένει περὶ παντὸς ζητήματος σχετικοῦ πρὸς τὴν Μ. Υ.

Τὰ τῶν συνεδριάσεων καὶ δικαιοδοσίας τοῦ Συμβουλίου καθορισθήσονται διὰ Π. Διατάγματος, τῆς ἀποζημιώσεως ἑκάστου μέλους ὁριζομένης διὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 200 δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν.

Σύνθεσις τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ Μ.Υ. διευθύνεται ὑπὸ Διευθυντοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς κατευθύνσεις, τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ἀποτελεῖται δέ:

1) Ἐκ τῆς Κεντρικῆς ἐν Ἀθήναις Ὑπηρεσίας.
2) Ἐκ τοῦ δικτύου Μετεωρολογικῶν Σταθμῶν ἐγκατεσπαρμένων **εἰς** κατάλληλα σημεῖα τῆς Χώρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ'.

Κεντρικὴ Ὑπηρεσία

Διαίρεσις.

Ἄρθρον 5.

Ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν ἑξῆς Τμημάτων καὶ Γραφείων:

1) Γραφεῖον Διευθυντοῦ.
2) Γραφεῖον Ὑποδιευθυντοῦ.
3) Γραμματεία.
4) 5 Τμήματα τὰ ἑξῆς:

α') Τμῆμα Προγνώσεων καὶ Ἀνωτέρας Ἀτμοσφαίρας.
β') Τμῆμα Κλιματολογικῶν.
γ') Τμῆμα Γεωργικῆς Μετεωρολογίας καὶ Δημοσίων Ἔργων.
δ') Τμῆμα Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Μετεωρολογίας.
ε') Τμῆμα Ἐκπαιδεύσεως καὶ Πληροφοριῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Δίκτυον Μετεωρολογικῶν Σταθμῶν.

Μετεωρολογικοὶ Σταθμοί.

Ἄρθρον 6.

Τὸ δίκτυον τῶν ἀνὰ τὴν Χώραν Μετεωρολογικῶν Σταθμῶν περιλαμβάνει σταθμοὺς διαφόρων τάξεων μέχρι τῶν κάτωθι ἀναφερομένων ἀριθμῶν:

2 Μετεωροσκοπεῖα ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ.

10 Μετεωρολογικοὺς Σταθμοὺς α' τάξεως ὑπηρετουμένους ὑπὸ μονίμων παρατηρητῶν ἢ καὶ καταλλήλων ἐπὶ ἐπιμισθίῳ τοιούτων.

40 Μετεωρολογικοὺς Σταθμοὺς β' τάξεως ὑπηρετουμένους ὑπὸ παρατηρητῶν ἐπὶ ἐπιμισθίῳ.

30 Μετεωρολογικοὺς Σταθμοὺς γ' τάξεως ὑπηρετουμένους ὑπὸ παρατηρητῶν ἐπὶ ἐπιμισθίῳ.

50 Βροχομετρικοὺς Σταθμοὺς ὑπηρετουμένους ὑπὸ παρατηρητῶν ἐπὶ ἐπιμισθίῳ.

Ἡ τάξις καὶ ἡ θέσις τῶν Σταθμῶν ὁρισθήσονται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀεροπορίας, τῆς Γεωργίας, τῶν Δημοσίων Ἔργων, τῆς Ναυτιλίας, τῶν Στρατιωτικῶν ἀναγκῶν κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV.

Προσωπικόν.

Διαίρεσις Προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 7.

Τὸ προσωπικὸν τῆς Μ.Υ. ἀποτελεῖται ἀπό:
1) Τὸ ἀνώτερον τεχνικὸν ἐπιστημονικὸν προσωπικόν.
2) Τὸ ἀπεσπασμένον στρατιωτικὸν προσωπικόν.
3) Τὸ κατώτερον προσωπικόν.
4) Τὸ βοηθητικὸν προσωπικόν.
5) Τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικόν.

Ὀργανικὴ δύναμις τοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 8.

Ἡ ὀργανικὴ δύναμις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Μ.Υ. εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

1) Ἀνώτερον τεχνικὸν ἐπιστημονικὸν προσωπικόν.

1 Διευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ α' τάξεως.

1 Ὑποδιευθυντὴς τῆς Ὑπηρεσίας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Διευθυντοῦ β' τάξεως.

4 Μετεωρολόγοι α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως.

5 Μετεωρολόγοι β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου β' τάξεως.

6 Μετεωρολόγοι γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ Ὑπουργείου.

8 Μετεωρολόγοι δ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραμματέως α' τάξεως, ἐξ ὧν τοποθετεῖται ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς εἰς τὰ Μετεωροσκοπεῖα, τοὺς Ἀερολιμένας καὶ τὰ Ἀεροδρόμια.

Εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ ὡς ἄνω τεχνικὸν ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν ὡς καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐδαφίῳ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου δύο ραδιοτηλεγραφητάς, τοὺς ὑπηρετοῦντας ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως χορηγεῖται μηνιαῖον ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰ 30 ο)ο τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ των λόγῳ τεχνικῆς εἰδικότητος.

2) Ἀπεσπασμένον Στρατιωτικὸν προσωπικόν.

Ἀποτελεῖται ἐκ Στρατιωτικοῦ καὶ Ναυτικοῦ προσωπικοῦ ἀπεσπασμένου εἰς τὴν Μ.Υ. διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Τμήματος Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Μετεωρολογίας.

3) Κατώτερον προσωπικόν.

15 μόνιμοι παρατηρηταὶ Μετεωροσκοπείων καὶ Σταθμῶν α' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραφέως α' τάξεως Ὑπουργείου, προαγόμενοι μέχρι τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ Εἰσηγητοῦ Ὑπουργείου.

50 παρατηρηταὶ Σταθμῶν β' τάξεως ἐπὶ ἐπιμισθίῳ μέχρι δραχμῶν 500.

30 παρατηρηταὶ Σταθμῶν γ' τάξεως ἐπὶ ἐπιμισθίῳ μέχρι δραχμῶν 250.

50 παρατηρηταὶ Βροχομετρικῶν Σταθμῶν ἐπὶ ἐπιμισθίῳ μέχρι δραχμῶν 150.

4) Βοηθητικὸν προσωπικόν.

Ἀποτελεῖται ἐκ δύο ραδιοτηλεγραφητῶν ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραμματέως β' τάξεως καὶ ἐξ **ἡμερομισθίων ραδιοτηλεγραφητῶν**, τηλεφωνητῶν, ἀρχειοφυλάκων, συντακτῶν χαρτῶν, σχεδιαστῶν, ὑπολογιστῶν, τεχνιτῶν, **λογιστῶν δακτυλογράφων** κλπ. ὧν ἐπιτρέπεται ἡ **πρόσληψις μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ** 15 δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως **ἐπὶ ἡμερομισθίῳ 60 ἕως** 120 δραχμῶν.

5) Ὑπηρετικὸν προσωπικόν.

Ἀποσπᾶται ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς κλητήρων καὶ καθαριστριῶν διὰ τὴν Μ.Υ.

Περὶ Διευθυντοῦ καὶ Ὑποδιευθυντοῦ τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ εἶναι διοικητικὴ θέσις, ἡ δὲ θέσις τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ εἶναι καὶ τεχνική. Ἀμφότεραι πληροῦνται διὰ Π. Διατάγματος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου διὰ καταλλήλων προσώπων ἀσχοληθέντων πάντως εἰς τὴν Μετεωρολογίαν.

Ὁ Διευθυντὴς ἔχει ἐπὶ μὲν τοῦ **πολιτικοῦ προσωπικοῦ** δικαιοδοσίαν Διευθυντοῦ Ὑπουργείου, ἐπὶ δὲ τοῦ στρατιωτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὁπωσδήποτε ὑπηρετοῦντος ἢ ἀπεσπασμένου εἰς τὴν Μ. Υ. δικαιοδοσίαν Διοικητοῦ Ἀεροπορικοῦ Συντάγματος.

Ἐκπροσωπεῖ τὴν Μετεωρολογικὴν Ὑπηρεσίαν εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἀπόντα δὲ ἢ κωλυόμενον ἀντικαθιστᾷ ὁ Ὑποδιευθυντής,

Ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ Ὑποδιευθυντὴς τῆς Μ.Υ. δικαιοῦνται ἐξόδων παραστάσεως ἴσων πρὸς τὰ 20 ο)ο τοῦ ὀργανικοῦ μισθοῦ των.

Προσόντα Προσωπικοῦ — Προαγωγαί.

Ἄρθρον 10.

1) Ἀνώτερον τεχνικὸν ἐπιστημονικὸν προσωπικόν.

Μετεωρολόγος δ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραμματέως α' τάξεως διορίζεται ὁ εὐδοκίμως ἀκολουθήσας τὰ μαθήματα τοῦ Τμήματος τῶν Μετεωρολόγων τῆς Μετεωρολογικῆς Σχολῆς, περὶ ἧς κατωτέρω. Οὗτος δύναται μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν Μετεωρολόγου δ' τάξεως νὰ προαχθῇ εἰς τὸν μισθὸν Εἰσηγητοῦ Ὑπουργείου.

Εἰς Μετεωρολόγον γ' τάξεως προάγεται ὁ ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον διατελέσας ὡς Μετεωρολόγος δ' τάξεως. Οὗτος δύναται μετὰ τριετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν Μετεωρολόγου γ' τάξεως νὰ προαχθῇ εἰς τὸν μισθὸν Τμηματάρχου β' τάξεως.

Εἰς Μετεωρολόγον β' τάξεως προάγεται ὁ ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον διατελέσας ὡς Μετεωρολόγος γ' τάξεως. Οὗτος δύναται μετὰ πενταετῆ ὑπηρεσίαν, εἰς τὸν βαθμὸν Μετεωρολόγου β' τάξεως νὰ προαχθῇ εἰς τὸν μισθὸν Τμηματάρχου α' τάξεως.

Εἰς Μετεωρολόγον α' τάξεως προάγεται ὁ ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον διατελέσας ὡς Μετεωρολόγος β' τάξεως. Οὗτος δύναται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς προαγωγῆς του εἰς τὸν βαθμὸν Μετεωρολόγου α' νὰ προαχθῇ εἰς τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν Διευθυντοῦ β' τάξεως.

Διὰ πᾶσαν εἰς βαθμὸν προαγωγὴν ἀπαιτεῖται ἡ ὕπαρξις κενῆς θέσεως, πρότασις τοῦ Διευθυντοῦ καὶ σύμφωνος γνώμη τοῦ Συμβουλίου.

Ἡ προαγωγὴ γίνεται κατ' ἀρχαιότητα ἢ κατ' ἐκλογήν.

Ὡς προσόντα πρὸς κατ' ἐκλογὴν προαγωγὴν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ σοβαραὶ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι ἐν τῇ Μετεωρολογίᾳ, ὡς καὶ ἡ γνῶσις ξένων γλωσσῶν.

2) Κατώτερον προσωπικόν.

Τοῦτο διαιρεῖται :

α') Εἰς μόνιμον προσωπικὸν παρατηρητῶν.

β') Εἰς προσωπικὸν παρατηρητῶν ἐπὶ ἐπιμισθίῳ.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ μόνιμον προσωπικὸν τῶν παρατηρητῶν προέρχονται κατ' ἀρχὴν ἐκ τῶν εὐδοκίμως ἀκολουθησάντων τὰ μαθήματα τοῦ Τμήματος τῶν παρατηρητῶν τῆς Μετεωρολογικῆς Σχολῆς, περὶ ἧς κατωτέρω. Τοποθετοῦνται εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τὰ Μετεωροσκοπεῖα καὶ τοὺς Σταθμοὺς α' τάξεως, καθιστάμενοι μόνιμοι διὰ Π. Διατάγματος μετὰ ἐνιαύσιον δοκιμαστικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς Σταθμοὺς τούτους.

Κατὰ τὴν ἐνιαύσιον δοκιμαστικὴν ὑπηρεσίαν λαμβάνουσι μισθὸν Γραφέως α' τάξεως, μετὰ δὲ τὴν μονιμοποίησίν των λαμβάνουσι τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν Γραφέως α' τάξεως, δυνάμενοι νὰ προάγωνται ἀνὰ τετραετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν μέχρι τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ Εἰσηγητοῦ Ὑπουργείου.

Διὰ τὴν πρώτην προαγωγὴν των προσμετρᾶται καὶ ὁ χρόνος τῆς δοκιμαστικῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ ἐπὶ ἐπιμισθίῳ προσωπικὸν τῶν παρατηρητῶν τοποθετοῦνται εἰς τοὺς Μετεωρολογικοὺς Σταθμοὺς β' καὶ γ' τάξεως καὶ Βροχομετρικοὺς Σταθμούς, εἶναι δὲ ἐκ παιδευτικοὶ λειτουργοί, ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ἀξιωματικοὶ καὶ γενικῶς ὑπάλληλοι, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ μή, ἢ ἄλλα κατάλληλα πρόσωπα ἐπὶ ἐπιμισθίῳ μέχρι 500 δραχμῶν διὰ τοὺς Σταθμοὺς β' τάξεως καὶ μέχρι 250 δραχμῶν διὰ τοὺς Σταθμοὺς γ' τάξεως, κανονιζομένῳ ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου προτάσει τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν Μετεωρολογικῶν Σταθμῶν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς τῆς μέσης καὶ κατωτέρας ἐκπαιδεύσεως καὶ τοὺς Γεωπόνους ἢ Δασολόγους τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Τὸ ἐπιμίσθιον τοῦτο δύναται νὰ αὐξομειῶται ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ὁρίων ἀναλόγως τῆς ἱκανότητος, προθυμίας, ἐργατικότητος καὶ εὐσυνειδησίας τῶν παρατηρητῶν.

Οἱ παρατηρηταὶ τῶν Βροχομετρικῶν Σταθμῶν λαμβάνουσιν ἐπιμίσθιον μέχρι δραχμῶν 150.

Προέλευσις καὶ ἐκπαίδευσις ἀνωτέρου τεχνικοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ καὶ κατωτέρου προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Μετεωρολόγων καὶ τῶν παρατηρητῶν λαμβάνει χώραν ἐν τῇ Μετεωρολογικῇ Σχολῇ, εὑρισκομένῃ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ Τμήματος Ἐκπαιδεύσεως καὶ Πληροφοριῶν, παρὰ τῇ ὁποίᾳ λειτουργοῦσι δύο Τμήματα ἐκπαιδευτικά :

1) Τμῆμα Μετεωρολόγων, μὲ ἐνιαύσιον θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν.

2) Τμῆμα παρατηρητῶν μὲ τοίμηνον τὸ πολὺ θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐκπαίδευσιν.

Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Τμήματος Μετεωρολόγων δέον νὰ ἔχῃ τὰ προσόντα Καθηγητῶν Πανεπιστημίου ἢ Πολυτεχνείου ἢ Ἀνωτέρων Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν Σχολῶν.

Διορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Μ. Υ.

Εἰς τὸ Τμῆμα τῶν Μετεωρολόγων φοιτῶσιν ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς Φυσικῶν ἢ Μαθηματικῶν τῶν Ἑλληνικῶν ἢ ξένων ὁμοταγῶν Πανεπιστημίων, ἢ τῶν ἀνωτέρων Σχολῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου καὶ ἀπόφοιτοι στρατιωτικῶν Σχολῶν ἐπιτυγχάνοντες ἐν διαγωνισμῷ προσλήψεως, τοῦ ὁποίου ὁρισθήσεται διὰ διατάγματος πᾶσα λεπτομέρεια. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεως αὐτῶν λαμβάνουσι τὸν μισθὸν Γραμματέως α' τάξεως Ὑπουργείου.

Εἰς τὸ Τμῆμα παρατηρητῶν φοιτῶσιν οἱ ὑποψήφιοι μόνιμοι παρατηρηταὶ οἵτινες δέον νὰ ἔχωσιν ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ νὰ ἐπιτύχωσιν εἰς διαγωνισμὸν προσλήψεως τοῦ ὁποίου ὁρισθήσεται διὰ Διατάγματος πᾶσα λεπτομέρεια.

Κατὰ τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεως αὐτῶν λαμβάνουσι τὸν μισθὸν γραφέως α' τάξεως Ὑπουργείου.

Εἰς τὸ αὐτὸ Τμῆμα φοιτῶσιν οἱ ὑποψήφιοι ἐπὶ ἐπιμισθίῳ, παρατηρηταὶ ἐφ' ὅσον κρίνεται ἀναγκαία ἡ φοίτησις αὐτῶν.

Παρὰ τῇ ὡς ἄνω Σχολῇ δύνανται νὰ λειτουργήσωσιν ἐκτάκτως, τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων Ὑπουργείων, κύκλοι εἰδικῶν μετεωρολογικῶν σπουδῶν καὶ πρακτικῆς ἐξασκήσεως διὰ τοὺς ἐνδιαφερομένους σπουδαστὰς ἢ ὑπαλλήλους τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 12.

Πᾶς ὑπάλληλος τοῦ Τμήματος Προγνώσεων ἢ τοῦ βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ ἐκτελῶν διατεταγμένην ὑπηρεσίαν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀργίας ἢ μετὰ τὴν 9ην νυκτερινὴν ὥραν δικαιοῦται, εἰς ἑκάστην τῶν περιπτώσεων τούτων, ἐπιδόματος ἴσου πρὸς τὸν ἡμερήσιον μισθὸν αὐτοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτως ἀποζημιουμένων δὲν δύναται ἡμερησίως νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς τρεῖς.

Ἄρθρον 13.

Ἀξιωματικοὶ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Μ. Υ., λαμβάνουσι τὰς ἀποδοχὰς καὶ τὰ κεκανονισμένα ἐπιμίσθια καὶ ἐπιδόματα τοῦ στρατιωτικοῦ βαθμοῦ των, ἀσχέτως τῆς θέσεως ἣν κατέχουσιν. Ἐπὶ πλέον δικαιοῦνται τῶν διὰ τοῦ παρόντος κανονιζομένων ἐπιδομάτων τοῦ ἀνωτέρου τεχνικοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ, ἐφ' ὅσον ὑπάγονται εἰς τὰς διὰ ταῦτα ὁριζομένας περιπτώσεις, πλὴν τῶν μὴ μονίμως ὑπηρετούντων εἰς τὸ Τμῆμα Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς Μετεωρολογίας.

Ἄρθρον 14.

Ὑπάλληλοι τῆς Μ. Υ. μετατιθέμενοι ἢ μετακινούμενοι ἐκ τῆς ἕδρας των δι' ἐκτέλεσιν διατεταγμένης ὑπηρεσίας λαμβάνουσι, πλὴν τῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων των, καὶ ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν ἴσην τοὐλάχιστον πρὸς τὸν ἡμερήσιον ὀργανικὸν μισθὸν αὐτῶν.

Ἄρθρον 15.

Οἱ διδάσκοντες εἰς τὴν Μετεωρολογικὴν Σχολὴν τῆς Μ.Υ. λαμβάνουσι 50 δραχμῶν ἐπίδομα διὰ πᾶσαν ὥραν γενομένης διδασκαλίας.

Ἄρθρον 16.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου ἡ Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται νὰ διατάξῃ τὴν εἰς τοὺς μετεωρολογικοὺς σταθμοὺς ἐκτέλεσιν σεισμολογικῶν παρατηρήσεων καὶ τὴν μεταβίβασιν αὐτῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀστεροσκοπεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 17.

Οἱ ὑπηρετοῦντες ἢ ὑπηρετήσαντες ειδοκίμως ὡς παρατηρηταὶ Σταθμῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου ἢ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας δύνανται νὰ ἀναλάβωσιν ἀμέσως ἐπὶ ἐπιμισθίῳ τὴν διεύθυνσιν Σταθμῶν β' καὶ γ' τάξεως ἢ καὶ α' τάξεως μετὰ σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Διευθυντοῦ ἢ κατόπιν σχετικῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ δοκιμασίας, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Διευθυντοῦ.

Ἄρθρον 18.

Ἅπαν τὸ προσωπικὸν τοῦ Μετεωρολογικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας καταλαμβάνει τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τῆς Μ. Υ.

Οἱ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 2118 ὑπηρετοῦντες ὡς ἔκτακτοι μετεωρολόγοι ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀστεροσκοπείῳ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος Μετεωρολόγους α' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου α' τάξεως. Οἱ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν παραγράφων 3 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ Νόμου 2118 καὶ δυνάμει τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Νόμου 4142 ὑπηρετοῦντες βοηθοὶ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 8 Μετεωρολόγους β' τάξεως, ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου β' τάξεως ἐφ' ὅσον κέκτηνται τετραετῆ συνολικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀστεροσκοπείῳ.

Ἐν ἐνχυτίᾳ περιπτώσει ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος μετεωρολόγους γ' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Εἰσηγητοῦ προαγόμενοι εἰς Μετεωρολόγους β' ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Τμηματάρχου β' ἅμα τῇ συμπληρώσει ἐτησίας ὑπηρεσίας ἐν τῇ Μετεωρολογικῇ Ὑπηρεσίᾳ συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀστεροσκοπείῳ τοιαύτης.

Οἱ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 2118 ὑπηρετοῦντες δόκιμοι ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ παρόντος Μετεωρολόγους δ' τάξεως, ἔχοντες ὅμως βαθμὸν καὶ μισθὸν ἀκολούθου κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἀπὸ τῆς μετατάξεως ἔτη καὶ λαμβάνοντες τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν Γραμματέως α' μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς διετίας ταύτης.

Ὡς προσωπικὸν τοῦ Μετεωρολογικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου θεωρεῖται τὸ ὑπηρετοῦν κατὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1930 συμφώνως πρὸς τὰ τηρούμενα ἐπίσημα βιβλία εἰς τὸ Τμῆμα τοῦτο.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τοὺς μεταταχθησομένους δοκίμους τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου δι' οὓς ἐκ τοῦ Νόμου 2118 δὲν ὑπάρχει εἰδικότης οὗτοι, ἀσχέτως πρὸς τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην, ἔσονται οἱ τρεῖς ἀρχαιότεροι ἐκ τῶν νῦν ὑπηρετούντων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀστεροσκοπείῳ εἰς τὸ τμῆμα τῆς μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας.

Ἐπίσης ὡς προσωπικὸν τοῦ Μετεωρολογικοῦ Τμήματος του Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου θεωροῦνται καὶ οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες ἐν αὐτῷ Ἀσυρματισταί.

Οἱ ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τούτου βοηθοὶ μετατασσόμενοι εἰς τὸ ἀνώτερον τεχνικὸν ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν τῆς Μ. Υ. δέον πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου α' καὶ ἐπέκεινα νὰ κέκτηνται ἐν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος ἀποφοιτηρίων, οἱ δὲ δόκιμοι πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ ἐπέκεινα.

Ἄρθρον 19.

Ἅπαν τὸ ἐν χρήσει μετεωρολογικὸν ὑλικόν, ἐξαιρουμένου τοῦ ἐφεδρικοῦ, τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου καὶ αἱ ἐγκαταστάσεις τῶν Σταθμῶν αὐτοῦ περιέρχονται εἰς τὴν Μ. Υ. καταβαλλομένης εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τῆς ἀξίας των, ἐφ' ὅσον ἡ προμήθεια αὐτῶν ἐγένετο ἐκ τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας τοῦ ἱδρύματος τούτου.

Ἄρθρον 20.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ Νόμου 2118 καὶ τῶν τροποποιούντων αὐτὸν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων 13)2)1926 καὶ 7)4)26 ὀργανικῶν θέσεων αἱ κάτωθι :

1 Τακτικοῦ Μετεωρολόγου.

3 Ἐκτάκτων μετεωρολόγων, παραμένοντος ἑνὸς τοιούτου διὰ τὰς ἐπιστημονικὰς ἀνάγκας τοῦ Ἀστεροσκοπείου.

3. Βοηθῶν

2. Δοκίμων.

2. Ἀσυρματιστῶν.

Ἐπίσης καταργοῦνται αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου2118 προβλεπόμεναι θέσεις διευθυντῶν τῶν Μετεωρολογικῶν Σταθμῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου. Οἱ ἤδη κατέχοντες τὰς ἀνωτέρω καταργουμένας θέσεις μετατάσσονται συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18 τοῦ παρόντος Νόμου εἰς τὰς ἀντιστοίχους θέσεις τῆς Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 21.

Μέχρι τῆς συμπληρώσεως διὰ προαγωγῆς τοῦ προσωπικοῦ τῆς Μ. Υ. αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν μετεωρολόγων δ' τάξεως ἐπαυξάνονται κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ ἀνωτέρου τεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 22.

Μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀργανικῶν θέσεων καὶ ἐπὶ μίαν διετίαν δύνανται νὰ μεταταχθῶσι εἰς τὴν Μετεωρολογικὴν Ὑπηρεσίαν, δι' αἰτήσεως αὐτῶν, ὑπάλληλοι ἄλλων Ὑπουργείων κεκτημένοι τοὐλάχιστον τὸν βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως, προϋπηρετήσαντες εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀστεροσκοπεῖον ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχιστον καὶ κεκτημένοι πτυχίον τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Μετὰ τῆς αἰτήσεως αὐτῶν δέον νὰ συνυποβληθῇ καὶ ἔγκρισις τοῦ εἰς ὃ ἀνήκουσιν Ὑπουργείου, κατατάσσονται δὲ εἰς τὸ ἀνώτερον τεχνικὸν ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν μὲ τὸν βαθμὸν καὶ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ Μετεωρολόγου α' τάξεως διὰ Π. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Μ. Υ.

Οἱ διατελέσαντες βοηθοὶ τοῦ Μετεωρολογικοῦ Ἐργαστηρίου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, κεκτημένοι ἐν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ παρόντος ἀποφοιτηρίων καὶ ἔχοντες διετῆ τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Μετεωρολογικῷ Τμήματι τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου, δύνανται ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ διορισθῶσιν ὡς Μετεωρολόγοι δ' τάξεως.

Ἐπίσης ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κεναὶ θέσεις τοῦ ἀνωτέρου τεχνικοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ, δύνανται νὰ καταταχθῶσιν ὡς Μετεωρολόγοι δ' τάξεως οἱ κρινόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Μ. Υ. ὡς κατάλληλοι διὰ τὴν Μ. Υ. μέχρι τοῦ ἑνὸς τετάρτου (1)4) τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 καθοριζομένων ὀργανικῶν θέσεων τῶν Μετεωρολόγων δ' τάξεως. Οὗτοι ἔχουσι βαθμὸν καὶ μισθοὺς τοὺς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 18 καθοριζομένους διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου μετατασσομένους δοκίμους.

Οἱ οὕτω μετατασσόμενοι πρὸς προαγωγὴν εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ εἰσηγητοῦ δέον νὰ κέκτηνται ἐν τῶν ἐν ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος ἀποφοιτηρίων.

Εἰς τοὺς καταταχθησομένους συμφώνως πρὸς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσμετρᾶται καὶ ὁ χρόνος πάσης προϋπηρεσίας των εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου.

Ἄρθρον 23.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ Νόμου 4142 προβλεπομένη μετεωρολογικὴ ἐξυπηρέτησις τῆς Γεωργίας ἀνατίθεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν Μ. Υ. εἰς τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῆς ὁποίας μετατάσσονται καὶ οἱ διὰ τοῦ ἄθρου τούτου προστεθέντες δύο βοηθοί, διεπόμενοι ἐφεξῆς ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 24.

Τὸ Ἐθνικὸν καὶ Καποδιστριακὸν Πανεπιστήμιον δύναται, ὅταν κρίνῃ τοῦτο εὔθετον, νὰ μεταφέρῃ τὸ Μετεωρολογικὸν Ἐργαστήριον αὐτοῦ εἰς τὴν Μ. Υ. ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ὡς τοῦτο εἶναι ἤδη ἀνατεθειμένον εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἀστεροσκοπεῖον.

Ἄρθρον 25.

Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ κατώτερον προσωπικὸν τῶν μονίμων παρατηρητῶν δύνανται νὰ εἶναι συνταξιοῦχοι.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύνανται νὰ αἰτήσωσιν, ὅπως ἀντὶ τοῦ μισθοῦ αὐτῶν λαμβάνωσι τὴν σύνταξιν καὶ τὸ διὰ τοὺς παρατηρητὰς τῶν Σταθμῶν β' τάξεως μηνιαῖον ἐπίδομα.

Ἐπίσης δύναται νὰ ἀνατεθῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ μονίμου παρατηρητοῦ τῶν Σταθμῶν εἰς τοὺς φύλακας τῶν βοηθητικῶν ἀεροδρομίων ἢ ἄλλους καταλλήλους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας. Οὗτοι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπολαμβάνουσι μηνιαίου ἐπιδόματος τῶν παρατηρητῶν Σταθμῶν β' τάξεως.

Ἄρθρον 26.

Πᾶσα λεπτομέρεια τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ ρυθμισθῇ διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 27.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας.

Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΑ' τῆς 6 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ι. Ἀντικείμενον τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 1.

Ὁ παρὼν νόμος ἀποσκοπεῖ νὰ ρυθμίσῃ τὴν ἀγορὰν τῆς ἐργασίας διὰ τῆς συστάσεως εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Πολιτείας (Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Διεύθυνσις Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας) θέλουσιν ἀναλάβει :

α') Τὴν συστηματικὴν μεσολάβησιν πρὸς τοποθέτησιν εἰς ἐργασίαν ἀνέργων ὑπαλλήλων, ἐργατῶν καὶ ὑπηρετῶν.

β'.) Τὸν διαφωτισμὸν τῶν ἐνδιαφερομένων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας παρ' ἡμῖν καὶ εἰς τὰς ἐνδημικὰς χώρας καὶ

γ'.) Τὸ ἔργον τῆς προσφορωτέρας κατανομῆς τῶν ἐργατικῶν δυνάμεων τῆς χώρας ἀνὰ τὰ διάφορα διαμερίσματα καὶ τοὺς διαφόρους παραγωγικοὺς αὐτῆς κλάδους, πρὸς ἐπί-

τευξιν, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἐξισώσεως μεταξὺ προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐργασίας.

ιι. Σύστασις καὶ ὀργάνωσις Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς πόλεις, ὧν ὁ πληθυσμὸς κατὰ τὴν χρονικῶς ἐγγυτέραν κρατικὴν ἀπογραφὴν ὑπερβαίνει τὰς 20.000 κατοίκων δύναται νὰ συνιστῶνται εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι εὑρέσεως ἐργασίας, ἀποκαλούμεναι «Γραφεῖα Εὑρέσεως Ἐργασίας». Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύνανται νὰ συσταθοῦν τοιαῦτα γραφεῖα καὶ εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν κατώτερον τῶν 20.000.

2. Ἡ σύστασις Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας ἐνεργεῖται διὰ διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ πράξεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθορίζονται αἱ διὰ τὴν ἐν γένει διοίκησιν καὶ λειτουργίαν τῶν Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας ἀπαιτούμεναι δαπάναι. Τούτων τὸ κατ' ἔτος ποσὸν δι' ἕκαστον συσταθησόμενον Γραφεῖον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ α'.) τὰς δικοσίας ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας προκειμένου περὶ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης, β'.) τὰς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδας διὰ τὰς πόλεις Καβάλλας, Βόλου, Πατρῶν, Κερκύρας καὶ Ξάνθης καὶ γ') τὰς ἑκατὸν χιλιάδας προκειμένου διὰ πᾶσαν ἄλλην πολιν ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καθοριζομένων.

2. Ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δαπανῶν αἱ μὲν τῶν περιπτώσεων α'. καὶ β'. βαρύνουσι τοὺς οἰκείους δήμους καὶ τὸ Κράτος κατ' ἀναλογίαν καθοριζομένης διὰ τῶν ἐν τῇ ἐν λόγῳ παραγράφῳ ἀναφερομένων ὑπουργικῶν πράξεων, αἱ δὲ τῆς περιπτώσεως γ'. τοὺς οἰκείους δήμους.

Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω βαρύνοντα ἕκαστον δῆμον ποσὰ ἐγγράφονται κατ' ἔτος ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου, ἐνῷ τὰ εἰς βάρος τοῦ Κράτους ποσὰ ἀναγράφονται ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

3. Τὰ τῆς ὀργανώσεως ἑκάστου συνισταμένου Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, ἡ περιφέρεια δράσεως αὐτοῦ, ἡ σύνθεσις τοῦ προσωπικοῦ του καὶ αἱ ἀρμοδιότητες τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸ ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τὰ τῆς συνεργασίας τῶν διαφόρων Γραφείων καθορίζονται διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

4. Διὰ διαταγμάτων προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁρισθήσονται τὰ τῆς καταστάσεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἀσκήσεως ἐπ' αὐτῶν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας. Μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν οἱ ὑπάλληλοι τῶν γραφείων εὑρέσεως ἐργασίας καθίστανται μόνιμοι.

ΙΙΙ. Ἁρμοδιότητες Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας.

Ἄρθρον 4.

Εἰδικώτερον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν συνιστωμένων Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας ἀνήκουν:

α'.) Ἡ καταγραφὴ εἰς εἰδικοὺς καταλόγους τῶν προσώπων τῶν αἰτούντων τοποθέτησιν εἰς ἐργασίας, ἢ τὴν πρόσληψιν μισθωτοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ δωρεὰν μεσολάβησις μεταξὺ τούτων, πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν σχετικῶν αἰτήσεων.

β'.) Ἡ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβεστέρα τήρησις πίνακος τῶν ἐργασιῶν ἐκμεταλλεύσεων καὶ ἐπιχειρήσεων, τῶν λειτουργουσῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ των, ἐξαιρουμένων τῶν ἀγροτικῆς φύσεως τοιούτων.

γ'.) Ἡ κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, συλλογὴ καὶ ὑποβολὴ εἰς αὐτὸ στοιχείων, ἀναφερομένων εἰς τὴν ἐν τῇ περιφερείᾳ των κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας.

δ'.) Ἡ περιοδικὴ δημοσίευσις εἴτε διὰ τοῦ τύπου, ἐφ' ὅσον παρέχεται δωρεάν, εἴτε διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς μέρη ἐξασφαλίζοντα ἐπαρκῆ δημοσιότητα, πινάκων ἀναγραφόντων τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰς εἰδικότητας τῶν τυχὸν ἀνέργων ἢ τὰς τυχὸν κενὰς θέσεις ἐν τῇ περιφερείᾳ των, ἢ εἰς τὰς περιφερείας ἑτέρων Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας, ὡς καὶ τῶν πληροφοριῶν, τῶν παρεχομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἀφορωσῶν τὴν κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας εἰς τὰς ἐνδημικὰς χώρας (χώρας κατευθύνσεως τῶν μεταναστῶν) καὶ ἐπὶ πλέον ἡ καθοδήγησις τῶν ἐν μεταναστευτικῇ κινήσει προσώπων, ἐπὶ σκοπῷ προσφορωτέρας ἐγκαταστάσεώς των ἐν τῇ ξένῃ.

ε'.) Ἡ ὑποβολὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατὰ δεκαπενθήμερον, καταστάσεως συνταξομένης βάσει τῶν ὡς ἄνω καταλόγων καὶ ἐμφαινούσης τὸν ἀριθμόν, τὸ φύλον, τὴν ἡλικίαν, τὴν διάρκειαν τῆς ἀνεργίας καὶ τὰς εἰδικότητας τῶν τυχὸν ἀνέργων καὶ τῶν τυχὸν κενῶν θέσεων ἐν τῇ περιφερείᾳ των ὡς καὶ τὰς διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῶν Γραφείων ἐπιτευχθείσας τοποθετήσεις εἰς ἐργασίας.

στ'.) Ἡ ὑποβολὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, κατὰ ἑξάμηνον, ἐκθέσεως περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας ἐν τῇ περιφερείᾳ των καὶ περὶ τῶν αἰτίων τῶν τυχὸν διαπιστουμένων διακυμάνσεων τῆς προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐργασίας.

καὶ ζ') Ἡ διενέργεια κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς εἰδικοῦ Διατάγματος, ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Ναυτικῶν τῆς μετακινήσεως ἀνέργων τῆς περιφερείας των εἰς ἑτέρας περιφερείας ἐμφανιζούσας ζήτησιν ἐργασίας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δύναται κατ' ἔτος νὰ ἐγγράφηται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας πίστωσις μέχρι ποσοῦ 300.000 δραχμῶν, ἡ κατανομὴ τῆς ὁποίας εἰς τὰ διάφορα Γραφεῖα Εὑρέσεως Ἐργασίας ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 5.

Ἐφ' ὅσον διὰ συλλογικῆς συμβάσεως μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων ἤθελεν ἀναγνωρισθῇ, ὅτι οἱ δι' αὐτῆς δεσμευόμενοι ἐργοδόται ὑποχρεοῦνται νὰ προσλαμβάνουν τὸ ὅλον ἢ μέρος τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν ἐξ ὡρισμένων ἐργατικῶν ὀργανώσεων, αἱ τοιαῦται διατάξεις τῆς συλλογικῆς συμβάσεως ἐκτελοῦνται πάντοτε μεσολαβήσει τῶν οἰκείων Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας, ἅτινα ὑποχρεοῦνται εἰς ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῆς τοιαύτης συμφωνίας τῶν ἐνδιαφερομένων.

ΙV. Διοικητικὸν Συμβούλιον Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας.

Ἄρθρον 6.

1. Ἕκαστον συνιστώμενον Γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας διοικεῖται παρὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τοῦ ὁποίου δὲν δύναται μετὰ τοῦ Προέδρου νὰ εἶναι κατώτερος τῶν πέντε οὐδ' ἀνώτερος τῶν ἑνδεκα.

2. Ἀναλόγως τῆς κατ' ἀριθμὸν συνθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑκάστου Γραφείου ἓν μέχρι τεσσάρων ἐκ τῶν μελῶν του ἀνήκουν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἰσάριθμα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργαζομένων, μέχρι δὲ δύο μελῶν διορίζονται καθ' ὑπόδειξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως ἐν τῇ ὁποίᾳ ἑδρεύει τὸ Γραφεῖον ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐργοδοτικὴν τάξιν ἢ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργαζομένων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ Δημοτικῶν Συμβούλων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἑκάστου Γραφείου δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργοδοτικῶν μελῶν αὐτοῦ, θὰ ἐκλέγωνται δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μεταξὺ διπλασίου ἀριθμοῦ ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 7.

1. Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καθίσταται ὁ ἐν τῇ ἕδρᾳ τούτου ἑδρεύων Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας, τοῦ δὲ ἐν Ἀθήναις ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας.

2. Προκειμένου περὶ Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας ἐν τῇ ἕδρᾳ τῶν ὁποίων δὲν ἑδρεύει Ἐπιθεωρητής, Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διορίζεται εἷς τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων τοῦ οἰκείου Δήμου ἐκ τῶν μὴ ἀνηκόντων εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν ἢ τῶν ἐργαζομένων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ Ἐπιθεωρητὴς Ἐργασίας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου περιλαμβάνεται ἡ πόλις ἐν ᾗ ἑδρεύει τὸ Γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας, δικαιοῦται νὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου ὡς ἔκτακτον μέλος, ἔχον ὅμως πάντα τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν μελῶν αὐτοῦ.

3. Μόνον Ἕλληνες πολῖται, ὑπερβάντες τὸ 25ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, γνωρίζοντες γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, μὴ ἐστερημένοι τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων καὶ ἐγκατεστημένοι ἀπὸ ἔτους τοὐλάχιστον ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, δύνανται νὰ ὑποδεικνύωνται καὶ διορίζωνται ὡς τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

4. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἅμα τῷ καταρτισμῷ του, προβαίνει εἰς τὴν ἐκλογὴν δύο ἀντιπροέδρων, ὧν ὁ εἷς δέον νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν ἐργοδοτικὴν τάξιν, ὁ δὲ ἕτερος εἰς τὴν ἐργατικήν.

5. Τὰ τῆς ὑποδείξεως τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁρίζονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας, ὁ δὲ διορισμὸς αὐτῶν καὶ τοῦ Προέδρου ἐνεργεῖται δ.' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ θητεία τῶν διοριζομένων εἶναι διετής, ἡ δὲ τῶν διὰ τὸ πρῶτον διορισθησομένων λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1933.

Διὰ Διατάγματος, καθ' ὅμοιον τρόπον ἐκδιδομένου, ὁρισθήσονται τὰ τῆς ἐν γένει λειτουργίας καὶ ἐκπληρώσεως τῶν ἔργων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ τὰ τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν, ἥτις δὲν δύναται δι' ἕκαστον Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς εἴκοσι πέντε χιλιάδας ἐτησίως.

6. Χρέη Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκτελεῖ ὁ παρ' αὐτοῦ ἐκλεγόμενος ὑπάλληλος τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, μέχρι δὲ συγκροτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦτο ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τοῦ οἰκείου Δήμου, ὁριζόμενος παρὰ τοῦ Δημάρχου.

V. Ἁρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἑκάστου Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας:

α') Ἐποπτεύει τὴν καλὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐλέγχει τὴν παρ' αὐτῆς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν καὶ ἐπιμελεῖται τῆς ἐκπληρώσεως τῶν σκοπῶν τοῦ Γραφείου.

β') Καταρτίζει ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, ὃν καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ἐπιβλέπει τὴν πρόσφορον χρησιμοποίησιν τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐγκρινομένων πιστώσεων.

γ') Ὑποβάλλει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὰς γνώμας του περὶ τῆς καλλιτέρας ὀργανώσεως τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας καὶ προτείνει εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὰ διοριστέα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην πρόσωπα.

καὶ δ') Διατηρεῖ ὅσον τὸ δυνατὸν στενωτέρας σχέσεις μετὰ τῶν τοπικῶν ἐργοδοτικῶν καὶ ἐργατικῶν ὀργανώσεων ὡς καὶ μετὰ τῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων τῆς περιφερείας του, πρὸς ἐπιτυχεστέραν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας.

VI. Μεσολάβησις καὶ τοποθέτησις εἰς ἐργασίας.

Ἄρθρον 9.

Ἡ διὰ τῶν Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας μεσολάβησις πρὸς τοποθέτησιν ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων εἰς ἐργασίας ἐνεργεῖται δωρεὰν διά τε τοὺς τοποθετουμένους καὶ τοὺς ἐργοδότας, καὶ διέπεται ὑπὸ τῶν κατωτέρω ἀρχῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ μεσολάβησις ἐκτελεῖται μετὰ πάσης ἀμεροληψίας, χωρὶς νὰ ἐξετάζηται ἢ νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἡ εἰς ὀργανώσεις ἢ πολιτικὰς μερίδας συμμετοχὴ ἢ μὴ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ κατὰ τὴν ἑκάστοτε σειρὰν ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τοὺς καταλόγους προσφορᾶς καὶ ζητήσεως ἐργασίας τοῦ Γραφείου.

2. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἀνωτέρω ὁρισμῶν μεταξὺ δώδεκα κατὰ σειρὰν αἰτούντων ἐξεύρεσιν ἐργασίας, δύναται νὰ ἐπιδιώκηται ἡ τοποθέτησις τῶν ἐξ αὐτῶν, λόγῳ ἀποδεδειγμένων ἐπαγγελματικῶν δεξιοτήτων ἢ φυσικῶν προσόντων, μᾶλλον καταλλήλων διὰ τὰς ὑφισταμένας διαθεσίμους θέσεις ἢ τῶν εἰς δυσχερεστέραν οἰκονομικὴν θέσιν εὑρισκομένων εἴτε λόγῳ τῆς προσωπικῆς καὶ οἰκογενειακῆς των καταστάσεως εἴτε λόγῳ μακροτέρας τῶν ἄλλων περιόδου ἀνεργίας.

Πρὸ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν δώδεκα αἰτήσεων, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγχωρεῖται νὰ λάβῃ χώραν διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους προτίμησις μεσολαβήσεως, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μεσολάβησις πρὸς τοποθέτησιν ἑτέρων, μεταγενεστέρως προσελθόντων.

3. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν αἰτήσεων τῶν ἐργοδοτῶν ἐνεργεῖται κατὰ σειρὰν ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν Γραφείων, δύνανται ὅμως νὰ ὁρίζηται καὶ διάφορος σειρὰ ἱκανοποιήσεως αὐτῶν, ἐφ' ὅσον τὸ τοιοῦτον ἐπιβάλλεται ἐξ ἐκαιρετικῶν λόγων, κρινομένων παρὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γραφείου.

Ἄρθρον 11.

1. Δὲν ἐπιτρέπονται, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεσολαβήσεως πρὸς τοποθέτησιν:

α') Δυσμενεῖς συστάσεις διά τινα ἐργάτην ἢ ὑπάλληλον πρὸς δυσχέρανσιν τῆς προσλήψεώς του.

β') Ἀντίποινα κατὰ ἐργατῶν ἢ μέτρα ἀνάλογα κατὰ ἐργοδοτῶν.

γ') Ἐπηρεασμὸς τῆς κρατούσης ἑκάστοτε ἐν τῇ περιφερείᾳ ἀντιμισθίας, χωρὶς ὅμως ν' ἀποκλείηται ἐνδεχομένη ἀνακοίνωσις παρὰ τῶν Γραφείων τῶν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ κρατούντων ὅρων ἀντιμισθίας ἐν οἱῳδήποτε διαμερίσματι τῆς χώρας ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

2. Ἐὰν διὰ κατηγορίαν τινὰ ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων ὑφίστανται μετὰ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν συλλογικὴ σύμβασις ἐρ

γασίας, ἢς τὰ Γραφεῖα ἔχουσι γνῶσιν, ἢ παρ' αὐτῶν μεσολάβησις πρὸς τοποθέτησιν ἐργατῶν ἢ ὑπαλλήλων μετεχόντων τῆς συμβάσεως παρ' ἐργοδόταις, εἴτινες ἐπίσης μετέχουσιν αὐτῆς, ἐνεργουμένη τυχὸν ὑπὸ ὅρους διαφορετικοὺς τῶν διὰ τῆς ἐν λόγῳ συμβάσεως καθωρισμένων, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶ ὡς ὁπωσδήποτε ἀπαλλάττουσα τοὺς διὰ συλλογικῆς συμβάσεως δεσμευομένους τῶν ἐξ αὐτῆς ὑποχρεώσεών των.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τῶν Γραφείων παροχὴ πληροφοριῶν περὶ τῶν προσωπικῶν ἰδιοτήτων τοῦ τοποθετηθησομένου, ὁσάκις αὗται εἶναι ἰδιαζόντως χρήσιμοι τῷ ἐργοδότῃ ἢ τῷ ἐργαζομένῳ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῆς κενῆς θέσεως καὶ ἔχουσι περιέλθῃ ἐπισήμως εἰς γνῶσιν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰ Γραφεῖα Εὑρέσεως Ἐργασίας νὰ παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των:

α') Πρὸς τοποθέτησιν εἰς ἐργασίας προσώπων τελούντων ἐν ἀπεργίᾳ κηρυχθείσῃ, τούτων ἀρνηθέντων νὰ ἀναθέσουν τὴν ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς εἰς Δημοσίαν Ἀρχὴν ἢ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Συνδιαλλαγῆς, ἣν ἤθελεν ὁρίσει ἢ προτείνει ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἢ νὰ ἀποδεχθοῦν τὴν ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ἀπόφασιν τῆς οὕτω ὁρισθείσης Δημοσίας ἀρχῆς ἢ Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς καὶ

β') Πρὸς ἐξεύρεσιν προσωπικοῦ ἀναγκαιοῦντος εἰς ἐργοδότην μὴ στερέαντα τὴν κατὰ ἀνωτέρω ἐξέτασιν τῆς διαφορᾶς ἢ μὴ ἀποδεχθέντα τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασιν τῆς προρηθείσης Δημοσίας Ἀρχῆς ἢ Ἐπιτροπῆς Συνδιαλλαγῆς ἢ κηρύξαντα ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῆς ἐργασίας (λὰκ-ἄουτ) ἄνευ προγενεστέρας προσφυγῆς πρὸς αὐτὰς ἢ λόγῳ ἀρνήσεώς του νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς σχετικὰς ἀποφάσεις των.

2. Ὑπάλληλος Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας ἐνεργῶν κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 10, 11, καὶ 12 ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 13.

1. Πᾶς κύριος ἢ διευθυντὴς ἐργασιῶν, ἐπιχειρήσεων, ἐκμεταλλεύσεων ἐκ τῶν κατονομαζομένων περιληπτικῶς ἐν τῇ περιπτώσει β' τοῦ ἄρθρου 4, ὡς καὶ οἱ διοικοῦντες ἢ διευθύνοντες ὀργανισμοὺς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως ἢ αὐτονόμους ὀργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου ἢ ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις ἀσκουμένας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἢ συνεπείᾳ παραχωρήσεως τούτου ὀφείλουν νὰ γνωστοποιῶσιν εἰς τὸ οἰκεῖον Γραφεῖον Εὑρέσεως Ἐργασίας πᾶσαν ἀπόλυσιν ὑπαλλήλων, ἐργατῶν καὶ ὑπηρετῶν, ἢ γενικῶς κένωσιν θέσεως ἐξ οἱουδήποτε λόγου καὶ νὰ παρέχουν αὐτῷ λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ ὀνοματεπωνύμου τῶν ἐξερχομένων καὶ τῶν θέσεων ἃς οὗτοι κατεῖχον παρ' αὐτοῖς, καὶ περὶ τῶν ἀντιμισθίων των. Ἡ τοιαύτη γνωστοποίησις ἐνεργεῖται ἐντὸς πενθημέρου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀπολύσεως.

2. Οἱ ὀργανισμοὶ τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, οἱ αὐτόνομοι ὀργανισμοὶ δημοσίου δικαίου, ὡς καὶ αἱ ἐργασίαι, ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις αἱ ἀσκούμεναι διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους ἢ δυνάμει Κρατικῆς παραχωρήσεως, ὀφείλουν νὰ προσλαμβάνουν τὸ ἀναγκαιοῦν ἐργατικὸν καὶ ὑπηρετικὸν προσωπικὸν μέσῳ τοῦ οἰκείου Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, ἐφ' ὅσον οἱ παρὰ τούτου προτεινόμενοι ἐμφανίζουν τὴν ἀπαιτουμένην καταλληλότητα.

Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης παραγράφου ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

VII. Ἰδιωτικὰ Γραφεῖα Εὑρέσεως Ἐργασίας.

Ἄρθρον 14.

1. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις ἢ ἡ συνέχισις τῆς λειτουργίας ἰδιωτικοῦ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, εἰμὴ κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης κατ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων, πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ὁποίας ὀφείλουν οὗτοι νὰ συμμορφῶνται.

2. Ἅμα τῇ συστάσει Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας δὲν ἐπιτρέπεται ἡ παροχὴ ἀδείας ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ του ἰδιωτικῶν γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας παρεχόντων τὰς ὑπηρεσίας των ἐπὶ οἱαδήποτε ἀμοιβῇ.

3. Ἐν ἔτος τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς συστάσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ του λειτουργοῦντα ἐπὶ κέρδει ἰδιωτικὰ γραφεῖα εὑρέσεως ἐργασίας ὀφείλουν νὰ τερματίσουν τὰς ἐργασίας των ἄνευ ἀποζημιώσεως.

VIII. Διακανονισμὸς μεταναστευτικῆς κινήσεως.

Ἄρθρον 15.

1. Ὡς μετανάσται κατὰ τὸν παρόντα νόμον νοοῦνται οἱ Ἕλληνες πολῖται, οἱ ἐπὶ σκοπῷ ἐξευρέσεως τῶν μέσων διαβιώσεως ἢ πρὸς ἀνάπτυξιν οἰκονομικῆς τινος δραστηριότητος μεταβαίνοντες εἰς ξένας χώρας ἢ διαμένοντες ἢ ἐγκατεστημένοι ἐν αὐταῖς ὡς καὶ τὰ μετ' αὐτῶν μέλη τῶν οἰκογενειῶν των.

2. Ἡ μεταναστευτικὴ κίνησις (μετανάστευσις καὶ παλινόστησις), τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν προστασίαν τῆς Πολιτείας, τῶν ὁποίων ἡ ἔκτασις καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀσκήσεως ὁρίζονται διὰ Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

Δι' ὁμοίων διαταγμάτων καθορίζονται οἱ ὅροι, ὑφ' οὓς ἐπιτρέπεται ἐν τῇ χώρᾳ ἡ ἐνάσκησις τῶν ἔργων τῶν πρακτόρων, οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν τὴν εἰς ξένας χώρας τοποθέτησιν εἰς ἐργασίας Ἑλλήνων πολιτῶν, ὡς καὶ αἱ εὐθῦναι τῶν ἐν λόγῳ πρακτόρων.

IX. Πρόσληψις ἀλλοδαπῶν ἐργαζομένων.

Ἄρθρον 16.

1. Οὐδεὶς ἀλλοδαπὸς ὑπάλληλος, ἐργάτης ἢ ὑπηρέτης δύναται νὰ προσληφθῇ εἰς ἐργασίαν, ἐπιχείρησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν λειτουργοῦσαν ἐν τῇ χώρᾳ ἄνευ ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς Διαταγμάτων, προκαλουμένων παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοιούτων Διαταγμάτων ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου 4310.

Ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις ἢ ἐργασία εὑρεύῃ ἐν περιφερείᾳ Γραφείου Εὑρέσεως Ἐργασίας, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐν λόγῳ ἀδείας ἀπαιτεῖται ἡ γνωμοδότησις τούτου.

2) Διὰ Διαταγμάτων καθ' ὅμοιον τρόπον ἐκδιδομένων δύνανται νὰ καθορίζωνται ἄλλως τὰ τῆς θέσεως τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐργαζομένων ἐν τῇ χώρᾳ ἀλλοδαπῶν.

X. Γενικώτερα μέριμνα διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας.

Ἄρθρον 17.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου συνιστᾶται παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐργασίας καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας Τμῆμα Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστατευτικῆς Κινήσεως, ἡ δὲ παρὰ τῇ αὐτῇ Διευθύνσει θέσις τοῦ Εἰδικοῦ Εἰσηγητοῦ ἐπὶ τῆς Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως καὶ Στατιστικῆς Ἐργασίας ἐπὶ βαθμῷ Τμηματάρχου α' ἢ β' τάξεως, ἡ προβλεπομένη παρὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4353 τῆς 9 Αὐγούστου 1929, καταργεῖται.

Ὁ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου Εἰδικὸς Εἰσηγητὴς τῆς Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως καὶ Στατιστικῆς Ἐργασίας καθίσταται αὐτοδικαίως Τμηματάρχης τοῦ ἀνωτέρω Τμήματος ἐπὶ τῷ, ὃν κέκτηται βαθμῷ καὶ μισθῷ.

Διὰ τὴν εἰς τὸ μέλλον πλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Τμήματος Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4353 καὶ, ἐν ἀδυναμίᾳ ἐφαρμογῆς αὐτῶν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ πληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ Τμηματάρχου Ἐργασίας.

2. Παρὰ τῷ Τμήματι Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως τοποθετοῦνται εἷς Γραμματεὺς ἢ Εἰσηγητὴς καὶ εἷς Γραφεύς, λαμβανόμενοι ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν γραμματέων καὶ γραφέων τῶν προβλεπομένων διὰ τὴν καθόλου Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Τμήματος τούτου ὑπάγονται:

α') Ἡ εἰδικωτέρα ἐπιμέλεια τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ συντονισμὸς τῆς δράσεως τῶν Γραφείων Εὑρέσεως Ἐργασίας, ἡ ἐνάσκησις τοῦ ἐπ' αὐτῶν ἐλέγχου καὶ ἡ μελέτη καὶ ὑπόδειξις μέτρων ἀποσκοπούντων εἰς πληρεστέραν ὀργάνωσιν τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας.

β') Ἡ ὑπόδειξις καὶ προπαρασκευὴ μέτρων πρὸς καταπολέμησιν ἢ περιστολὴν τῆς ἀνεργίας καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς δυσμενῶν διὰ τοὺς ἐργαζομένους συνεπειῶν καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐκ τούτων λαμβανομένων.

γ') Ἡ μελέτη καὶ προπαρασκευὴ σχεδίων νόμων καὶ Διαταγμάτων πρὸς βελτίωσιν τῆς κειμένης μεταναστευτικῆς νομοθεσίας, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ μεταναστεύσεως ἀστυνομικῶν μέτρων, καὶ ἡ ἐπεξεργασία διπλωματικῶν συμφωνιῶν μετὰ τῶν ξένων χωρῶν πρὸς διακανονισμὸν τῆς πρὸς αὐτὰς κινήσεως τῶν ἡμετέρων μεταναστῶν, πληρεστέραν ὀργάνωσιν τῆς προστασίας αὐτῶν ἐν τῇ ξένῃ καὶ καθοδήγησιν πρὸς παλιννόστησιν τῶν χρησίμων εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκονομίαν ὁμογενῶν.

δ') Ἡ μεθοδικὴ συλλογὴ καὶ ἡ περιοδικὴ δημοσίευσις ἐγκριβωμένων πληροφοριῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀγορᾶς τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ὅρων ἐργασίας εἰς τὰς ξένας χώρας, πρὸς καθοδήγησιν τῶν ἐν μεταναστευτικῇ κινήσει εὑρισκομένων καὶ

ε') Ἡ κατάρτισις καὶ δημοσίευσις διὰ τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους κατὰ μῆνα καὶ κατ' ἔτος στατιστικῶν πινάκων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἀνὰ τὰ διάφορα διαμερίσματα αὐτῆς ἐκδηλουμένην ἀνεργίαν καὶ τὴν μεταναστευτικὴν κίνησιν.

Ἄρθρον 19.

1. Ὁ Τμηματάρχης τῆς Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως μετέχει μετὰ ψήφου τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Συμβουλίου Ἐργασίας, προκειμένου περὶ γνωμοδοτήσεων τούτου, προβλεπομένων παρὰ τοῦ παρόντος νόμου.

2. Προκειμένου περὶ γνωματεύσεων, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 15 καὶ 16 μετέχουν μετὰ ψήφου τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ οἱ Διευθύνοντες τὰ Τμήματα Συμβατικοῦ καὶ Διοικητικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν.

XI. Ποινικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 20.

1. Τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἀπὸ ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 2.000 μέχρι 15.000 δραχμῶν πᾶς ὅστις ἐνεργεῖ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 14 καὶ 15 παρ. 2 καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδιδομένων Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν Διαταγῶν.

Ἐν ὑποτροπῇ ἐπιβάλλονται ἀμφότεραι αἱ ὡς ἄνω ποιναί, ὁ δὲ ὑπαίτιος στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀσκήσεως τῶν περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 παρ. 2 ἔργων, τῆς τοιαύτης στερήσεως ἀπαγγελλομένης παρὰ τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου.

2. Τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως 10 μέχρις 60 ἡμερῶν ἢ διὰ προστίμου 500 μέχρι 5.000 δραχμῶν πᾶν πρόσωπον ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 13 παράγραφος 1 ἀναφερομένων μὴ συμμορφούμενον πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς ὡς καὶ πᾶς κύριος ἢ διευθύνων ἐργασίαν, ἐπιχείρησιν ἢ ἐκμετάλλευσιν λειτουργοῦσαν ἐν τῇ χώρᾳ, ὅστις ἤθελε προσλάβει ἀλλοδαπὸν ἐργάτην, τεχνίτην ἢ ὑπάλληλον κατὰ παράβασιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων. Οἱ κατὰ παράβασιν τῶν ἐν λόγῳ ὁρισμῶν προσλαμβανόμενοι ἀλλοδαποὶ δύνανται ν' ἀπελαύνωνται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4310.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 4180 «περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως ἐφέδρων καὶ προτιμήσεως αὐτῶν εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ δημοσίους ὀργανισμούς» ἐφαρμόζονται ἀναλόγως κατὰ τῶν διευκούντων ἢ διευθυνόντων τοὺς περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος ὀργανισμοὺς καὶ ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεώς των πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς αὐτῆς καὶ τῶν ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων.

4. Αἱ σχετικαὶ πρὸς ἐπιβολὴν τῶν ποινῶν τῶν προηγουμένων παραγράφων μηνύσεις ἐκδικάζονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως.

5. Οἱ δυνάμει τοῦ παρόντος καταδικαζόμενοι εἰς χρηματικὰς ποινὰς ἢ πρόστιμα καταθέτουσι τὰ σχετικὰ ποσὰ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων εἰς ἴδιον λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεφάλαιον πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας». Ὑποβάλλουσι δὲ τὰ οἰκεῖα ἀποδεικτικὰ καταθέσεως εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ δικάσαντος Δικαστηρίου, ὅστις καὶ ἀποστέλλει ταῦτα τὸ ταχύτερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Τμῆμα Ἐργατικῆς καὶ Μεταναστευτικῆς Κινήσεως.

Τὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ «Κεφαλαίου πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνεργίας» ὁρίζονται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐργασίας.

6. Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργόν.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων περὶ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ τῆς σταφίδος» ὁ κ. ***Μ. Ταραλαμπᾶς*** παρακαλεῖ τὸν κ. Ὑπουργὸν νὰ δηλώσῃ ἐὰν θὰ ἐσεβάσθῃ τὴν θέλησιν τῶν οἰνοπαραγωγῶν Λευκάδος.

Ὁ κ. ***Π. Βουρλούμης*** (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας), ἀπαντᾷ ὅτι βεβαίως δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐλήφθη τὸ μέτρον τῆς διὰ Διατάγματος μειώσεως ἢ καταργήσεως.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν τὸ νομοσχέδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν, ἔχον οὕτω :

Περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 3456, 3457 καὶ 3458 περὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τῆς Σταφίδος.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΑ' τῆς 6 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Οἱ «περὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τῆς Σταφίδος» νόμοι 3456, 3457 καὶ 3458 τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται ὡς ἕπεται.

Ἄρθρον 2.

Πρὸς προστασίαν τῆς καλλιεργείας καὶ ἐμπορίας τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, συνιστᾶται διὰ τοῦ παρόντος καὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του Αὐτόνομος Οἰκονομικὴ Ὀργάνωσις ἀποτελοῦσα νομικὸν πρόσωπον ἐδρεῦον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμὸς» διὰ δὲ τὰς διεθνεῖς σχέσεις «Comptoir Central du raisin de Corinthe», «Central Currant Office».

Ὅπου ἐν τῷ παρόντι νόμῳ γίνεται χρῆσις τῶν ψηφίων Α.Σ.Ο. νοεῖται «Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὀργανισμός».

Ἄρθρον 3.

Μεταξὺ τῶν σκοπῶν τοῦ Α.Σ.Ο. ἰδίᾳ εἶναι καί:

α) Ἡ ἰσορρόπησις τῆς προσφορᾶς πρὸς τὴν ζήτησιν τοῦ προϊόντος διὰ παρακρατήσεως ἢ δι' ἐλευθέρας ἀγορᾶς πλεονασμάτων τῆς παραγωγῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν τρόπων τούτων καὶ ἡ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 12 διαχείρισις καὶ διάθεσις τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω περιερχομένου εἰς τὸν Ὀργανισμὸν σταφιδοκάρπου.

β) Ἡ διαφήμισις καὶ ἡ ἐν γένει μέριμνα διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς καταναλώσεως τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος.

γ) Ἡ ἐν γένει μέριμνα διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ποιότητος, τῶν ὅρων τῆς καλλιεργείας, τὴν ἐλάττωσιν τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς κλπ.

δ) Ἡ ἀσφάλισις τῆς σταφιδοπαραγωγῆς κατὰ κινδύνων χαλάζης καὶ παγετῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον κανονισθησόμενα διὰ κανονισμῶν ἐγκρινομένων ἀποφάσει τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν, δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ, δύνανται νὰ λαμβάνωνται μέτρα πρὸς ἔλεγχον α) τῆς φυτεύσεως, β) τῆς καλλιεργείας, γ) τοῦ τρυγητοῦ, δ) τῆς ἀποξηράνσεως, ε) προϊόντος.

2. Διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων καθορίζεται ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως τοῦ τρυγητοῦ τῆς σταφίδος κατὰ περιφερείας, ὁ τρόπος τῆς διενεργείας αὐτοῦ, ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποξήρανσις τῆς σταφίδος, ἡ ποιότης εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὑποχρεωμένος ὁ Α.Σ.Ο. νὰ δέχηται εἰς τὰς ἀποθήκας του τὸν παραδιδόμενον σταφιδόκαρπον εἴτε ὡς παρακράτημα, εἴτε ὡς ἀγορὰν πλεονασμάτων, ἡ ἀναλογία καὶ τὸ ἀνώτατον ποσοστὸν τῶν χονδράδων τὸ ὁποῖον κατ' ἀνοχὴν δύναται νὰ περιέχῃ ὁ παραδιδόμενος εἰς τὸν Α.Σ.Ο. σταφιδόκαρπος, ὁ τρόπος τῆς ἐπιλύσεως τῶν κατὰ τὴν παράδοσιν σταφιδοκάρπου ἐγειρομένων ἀμφισβητήσεων, τὰ μέσα τῆς καθαριότητος καὶ ὁ τρόπος ἐν γένει τοῦ καθαρισμοῦ καὶ συσκευασίας τῆς σταφίδος, ὁ τρόπος τῆς διενεργείας τοῦ ἐλέγχου τῆς ποιότητος, τῆς ἐξαγομένης σταφίδος, καὶ πᾶσα ἐν γένει σχετικὴ λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν προστασίαν τῆς φυτεύσεως, καλλιεργείας, τρυγητοῦ ἀποξηράνσεως, συσκευασίας καὶ ποιότητος τῆς σταφίδος.

3. Ἐπίσης διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ, καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς καὶ πάσης ἄλλης σχετικῆς πρὸς τὰ ἀνωτέρω διατάξεως, ἀναγραφομένης ἐν τῷ νόμῳ ΓΠ' ὡς οὕτως ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων σχετικῶν νόμων καὶ τοῦ παρόντος.

4. Κατὰ τῶν παραβατῶν τῶν οὕτω τιθεμένων διατάξεων, ἐπιβάλλεται φυλάκισις μέχρι 2 μηνῶν καὶ χρηματικὴ ποινὴ μέχρι 4.000 δραχμῶν.

5. Αἱ παραβάσεις τῶν οὕτω τιθεμένων διατάξεων ἐκδικάζονται ὑπὸ τῶν μονομελῶν πλημμελειοδικείων. Αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ καταλαμβανόμεναι παραβάσεις διώκονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 22 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελειημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ».

6. Αἱ ἀντίστοιχοι νομικαὶ εὐθύναι τῶν ἀποθηκαρίων τῆς σταφιδικῆς διαχειρίσεως καὶ τῶν ἐντεταλμένων ἐν γένει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ Διαταγμάτων διέπονται ὑπὸ τῶν γενικῶν διατάξεων τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν ἐπιβαρυντικῶν περιπτώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου ΓΠ' ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη.

7. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀναγραφομένων Διαταγμάτων ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Π. Δ. τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ μέτρων ἐπ' ἐγχου τοῦ τρυγητοῦ, ἀποξηράνσεως, συσκευασίας καὶ ἐμπορίας τῆς σταφίδος».

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ μετ' ἄδειαν τοῦ Α.Σ.Ο. δυναμένη νὰ γίνῃ ἐπέκτασις τῶν σταφιδοφυτειῶν, εἴτε δι' ἐμφυτεύσεως νέων φυτειῶν, εἴτε δι' ἐγκεντρισμοῦ ἢ ἐμβολιασμοῦ κλημάτων ἀμπέλου ἢ σταφίδος σουλτανίνας, ὡς καὶ πᾶσα ἀναφύτευσις ἐκριζωθεισῶν ὁπωσδήποτε σταφιδοφυτειῶν, ὑπόκειται ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰς τὴν προηγουμένην καταβολὴν πρὸς τὸν Α.Σ.Ο. δραχ. 10.000 κατὰ βασιλικὸν στρέμμα.

2. Ἡ ἕνεκα παλαιότητος ἀνανέωσις τῶν σταφιδαμπέλων αἵτινες δὲν παρέμειναν ἀκαλλιέργητοι ἐπὶ μίαν συνεχῆ τριετίαν καθὼς καὶ ἡ ἕνεκα καταστροφῆς ἐκ θεομηνίας ἀναφύτευσις ἢ ἀνανέωσις αὐτῶν γίνεται ὁμοίως μετ' ἄδειαν τοῦ Α.Σ.Ο., ἄνευ οὐδεμιᾶς καταβολῆς.

Ἡ ἐκρίζωσις φυτείας σταφιδαμπέλου ἐμφυτευθείσης, ἀναφυτευθείσης, ἐγκεντρισθείσης, ἐμβολιασθείσης ἢ ἀνανεωθείσης κατὰ παράβασιν τῶν ἑκάστοτε κειμένων σχετικῶν διατάξεων διατάσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἁρμοδίου κατὰ τόπον εἰρηνοδίκου, δικάζοντος ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Α.Σ.Ο. κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΓΨΞ' περὶ προσωρινῶν μέτρων ὡς οὗτος τροποποιηθεὶς καὶ συμπληρωθεὶς ἰσχύει.

4. Ἡ περὶ τῆς τοιαύτης δίκης ἀγωγὴ ἢ ἀναφορὰ ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. διὰ τοῦ ἁρμοδίου κατὰ τόπον διευθυντοῦ ὑπηρεσίας σταφιδικῆς διαχειρίσεως αὐτοῦ ἢ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ ἀσκοῦντος τὴν σταφιδικὴν διαχείρισιν.

5. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὑπόκεινται εἰς μόνον τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἐφέσεως, ἀσκούμενον ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 194 τοῦ 1914. Ἡ τοιαύτη ἔφεσις συζητεῖται ὡς νόμῳ προτιμωμένη κατὰ τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς κλήσεως.

6. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ, δύνανται νὰ ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου τμήματα τῆς σταφιδικῆς περιφερείας τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας καὶ τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας παράγοντα τὰς γνωστὰς καλὰς ποιότητας ὡς καὶ ἡ περιφέρεια Κεφαλληνίας.

7. Αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν γενόμεναι, κατὰ παράβασιν τῶν ἰσχυουσῶν καθ' ἣν ἐποχὴν ἐγένοντο διατάξεων, νέαι ἐμφυτεύσεις, εἴτε ἐκκεντρισμοὶ ἢ ἐμβολιασμοὶ κλημάτων ἀμπέλου ἢ

σταφίδος σουλτανίνας ὡς καὶ πᾶσα ἀναφύτευσις ἐκριζωθεισῶν ὁπωσδήποτε σταφιδοφυτειῶν θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμεναι ἐπὶ τῇ καταβολῇ διακοσίων δραχμῶν κατὰ στρέμμα, καταβλητέων εἰς δύο τὸ πολὺ ἐτησίας δόσεις καθ' ἃ θέλει εἰδικώτερον ὁρίσει ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Αἱ τυχὸν ἐκκρεμεῖς σχετικαὶ δίκαι καταργοῦνται, ἅμα τῇ καταβολῇ τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου ποσοῦ.

Ἄρθρον 6.

Διατηρεῖται ἡ ἰσχὺς ἁπάντων τῶν δυνάμει τοῦ νόμου ΓΠ' τοῦ 1905 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τῶν μεταγενεστέρων σχετικῶν νόμων, δικαιωμάτων τῆς Προνομιούχου ὑπὲρ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ, ἐφ' ὅσον τὰ δικαιώματα ταῦτα εἶναι χρήσιμα πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἔργων του.

Ἄρθρον 7.

Ἡ τιμὴ τῆς ἐξαγορᾶς πλεονασμάτων σταφιδοκάρπου ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ καθορίζεται τιμὴ ἀνωτέρα τῆς ἀντιστοιχούσης εἰς τὰ προβλεπόμενα καθαρὰ ἔσοδα τοῦ Σταφιδικοῦ ἔτους, δι' ὃ καθορίζεται αὕτη.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ τοιουτοτρόπως καθοριζομένη τιμὴ εἶνε κατωτέρα τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν κατὰ ἑνενηκοντάτονα χιλιόλιτρον ἐπιτρέπεται ὅπως κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καθορίζεται ὡς κατωτάτη τιμὴ ἡ τιμὴ τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν (2.000) εἴτε εἰς βάρος τῶν τυχὸν ὑπαρχόντων ἀποθεματικῶν τοῦ Α.Σ.Ο., εἴτε εἰς βάρος τῶν καθαρῶν ἐσόδων τῶν προσεχῶν σταφιδικῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 8.

1. Δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ, δύναται νὰ πιβάλληται καθ' ἕκαστον σταφιδικὸν ἔτος χρηματικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τῆς ἐξαγομένης εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν σταφίδος.

2. Ἡ οὕτω ἐπιβαλλομένη εἰσφορὰ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐξαγωγέως εἰς τὴν διαχειρίστριαν τῶν χρηματικῶν κεφαλαίων τοῦ Ὀργανισμοῦ Τράπεζαν ἐπὶ ἀποδείξει κατατιθεμένῃ εἰς τὸ Τελωνεῖον ἐξαγωγῆς ὁμοῦ μετὰ τῆς σχετικῆς διασαφήσεως. ἥτις εἶνε ἀπαράδεκτος ἄνευ τῆς ἀποδείξεως ταύτης.

3. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη παραμένει κατατεθειμένη παρὰ τῇ ὡς ἄνω Τραπέζῃ ἐντόκως ἐπ' ὀνόματι καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τῆς Σταφίδος. Χρησιμοποιεῖται δὲ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ κύριον μὲν λόγον πρὸς ἀγορὰν τῶν τυχὸν πλεονασμάτων τῆς σταφιδοπαραγωγῆς, δευτερεύοντες δὲ διὰ τοὺς λοιποὺς σκοποὺς τοῦ ὀργανισμοῦ.

4. Ὁ ἐξάγων σταφιδόκαρπον ἄνευ πλήρους καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς ταύτης, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἴσην πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ἄνευ εἰσφορᾶς ἐξαχθέντος σταφιδοκάρπου καὶ μὲ φυλάκισιν 15 ἡμερῶν μέχρις 6 μηνῶν.

5. Τὸ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς εἰσφορᾶς ὑπόλοιπον τῆς χρηματικῆς ποινῆς περιέρχεται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 9.

1. Τὸ ποσοστὸν καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς τῆς εἰς εἶδος εἰσφορᾶς τῆς σταφίδος, τὸ ποσὸν τῆς εἰς χρῆμα εἰσφορᾶς περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 8ον καὶ ἡ τιμὴ ἐξαγορᾶς πλεονασμάτων περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 7ον τοῦ παρόντος νόμου, καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τῆς Σταφίδος, λαμβανομένης μέχρι τῆς 25 Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους. ἀνακοινουμένης μέχρι τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ δημοσιευομένης μέχρι τῆς αὐτῆς ἐπίσης διὰ τεσσάρων τοὐλάχιστον ἡμερησίων ἐφημερίδων.

Πᾶσα προγενεστέρα διάταξις ἀφορῶσα τὸ ποσοστὸν καὶ τὸν τρόπον καταβολῆς τῆς εἰς εἶδος εἰσφορᾶς καὶ δὴ ἡ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΒΞΕ' καταργεῖται.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀποταμίευσις χλωρᾶς Κορινθιακῆς σταφίδος, ἐναντι δελτίων πρακρατήσεως ἢ καὶ ἄλλως ἐν καταργήσει ταύτης ἀπὸ τοῦ ἐπιόντος ἔτους, καθ' ὃν τρόπον καὶ ὑφ' ἃς συνθήκας θέλουσιν ὁρισει οἱ κανονισμοὶ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

3. Αἱ ἀποδείξεις ἀποταμιεύσεως εἶναι δεκταὶ ἐν τοῖς τελωνείοις ἐξαγωγῆς σταφιδοκάρπου, ἐντὸς τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐξεδόθησαν καὶ μέχρι 1ης Δεκεμβρίου τοῦ ἐπιόντος σταφιδικοῦ ἔτους. Δύναται ὅμως νὰ ἐπιτραπῇ διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὀργανισμοῦ νὰ γίνωνται δεκταὶ μέχρι τέλους τοῦ ἐπιόντος σταφιδικοῦ ἔτους.

Αἱ μέχρι τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας μὴ χρησιμοποιηθεῖσαι ἀποδείξεις ἀποταμιεύσεως παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

4. Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΓΚΗ' ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Διὰ ποσὰ εἰς εἶδος καταλήκτέου φόρου καὶ εἰσφορᾶς ἐλάσσονα τῶν 100 λιτρῶν μὴ δυνάμενα νὰ καλυφθοῦν εἰς ἀκέραιον δι' ἀποδείξεων ἀποταμιεύσεως, εἰσπράττεται ε'ς τὰ Τελωνεῖα ἡ ἀποτίμησις αὐτῶν εἰς χρήματα, ὑπολογιζομένης ἑκάστης χιλιάδος ἑνετικῶν λιτρῶν, ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν πλειονασμάτων τῇ ὁριζομένῃ ἐτησίως ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ».

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐγκρινομένης διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζονται τὰ τελωνεῖα ἐξαγωγῆς σταφιδοκάρπου.

Ἄρθρον 10.

1. Δύναται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργῶν, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαΐου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ, ν' ἀντικατασταθῇ τὸ κρατοῦν σύστημα τῆς εἰς εἶδος εἰσφορᾶς ἔναντι δελτίων ἀποταμιεύσεως 1) δι' ἀγορᾶς πλεονασμάτων ἀπ' ἀρχῆς καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους ἐπ' ἀρχικῇ τιμῇ ὁριζομένῃ μέχρι τῆς 25 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἑκάστου ἔτους, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀνακοινουμένης καὶ δημοσιευομένης, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 ὁριζόμενα καὶ 2) δι' εἰσφορᾶς εἰς εἶδος παρ' ἑκάστου παραγωγοῦ ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ παραγωγῆς ὑπὲρ τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τῆς σταφίδος, ἔναντι διπλοτύπου ἀποδείξεως αὐτοῦ, ὁριζομένης εἰς 10 ο)ο.

2. Οἱ παραγωγοὶ Αἰγιαλείας καὶ Κορινθίας δύνανται εἰσφέροντες 5 ο)ο ἐπὶ τῆς παραγωγῆς των εἰς εἶδος νὰ καταβάλουν τὴν ἀξίαν τῶν ἑτέρων 5 ο)ο εἰς τὸν Ὀργανισμόν, ἐπὶ τῇ ὁριζομένῃ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀρχικῇ τιμῇ ἀγορᾶς τῶν πλεονασμάτων.

3. Ἡ χρηματικὴ εἰσφορὰ περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος διατηρεῖται ὡς πόρος τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, τὸ ἐκ τοῦ ὁποίου ἔσοδον θέλει διατίθεσθαι πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν πλεονασμάτων.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ διαχείρισις χρηματικῶν κεφαλαίων δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς ἄλλον Τραπεζιτικὸν Ὀργανισμὸν ἐπὶ προμηθείᾳ.

2. Ἡ διαχείρισις τῶν προϊόντων σταφιδοπαραγωγῆς, δύναται νὰ διεξαχθῇ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ ν' ἀνατεθῇ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου αὐτοῦ, εἴτε εἰς τινα τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Τραπεζῶν, δυναμένην νὰ ὑποκαταστήσῃ ὑπὸ ἰδίαν ἀποκλειστικὴν της εὐθύνην εἰς τὸ ἔργον τῆς διαχειρίσεως ἄλλον Ὀργανισμὸν εἴτε εἰς ἄλλον Ὀργανισμὸν κατάλληλον διὰ τὸ ἔργον τοῦτο ὡς τὴν Ἑταιρείαν Γενικῶν Ἀποθηκῶν ἢ ἄλλον.

Ἄρθρον 12.

1. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἄσκησις ἐμπορείας Κορινθιακῆς Σταφίδος ἐκ μέρους τοῦ Ὀργανισμοῦ.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ διάθεσις σταφίδος ἐκ παρακρατήματος ἢ ἐξ ἀγορᾶς πλεονασμάτων πρὸς βρῶσιν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ σκοπῷ διαδόσεως τοῦ προϊόντος εἰς νέας καταναλωτρίας χώρας, ἡ διάθεσις ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, σταφίδος βρωσίμου προερχομένης ἀποκλειστικῶς ἐξ ἀγορᾶς πλεονασμάτων.

3. Ἐπίσης, ἂν τὸ ἐξαγωγικὸν ἀπόθεμα σταφίδος δὲν ἐπαρκῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐξωτερικῆς καταναλώσεως καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἐπαρχιακῶν σταφίδων ἔχει ὑπερβῇ ὡρισμένον ὅριον τιμῆς κατὰ Ἀγγλικὸν στατῆρα ΦΟΜΠ εἰς Ἑλληνικοὺς λιμένας ἐξαγωγῆς, δύναται ὁ Ὀργανισμὸς νὰ διαθέτῃ διὰ πλειοδοσιῶν ὁριζόμενα ἑκάστοτε ποσὰ ἐκ τῶν καλλιτέρων ποιοτήτων τῶν ἠγορασμένων πλεονασμάτων εἰς τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον, ἐπὶ τιμήματι εἰς βραχμὰς οὐχὶ κατωτέρῳ τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ ὁρισθὲν διὰ τὸ ἔτος τιμῆς κατ' Ἀγγλικὸν στατῆρα ΦΟΜΠ εἰς Ἑλληνικὸν λιμένα ἐξαγωγῆς, αὐξημένον κατὰ 20 ο/ο. Τὸ ὅριον τοῦτο ὁρίζεται ἐν τῇ αὐτῇ ἀποράσει τοῦ Ὀργανισμοῦ δι' ἧς καθορίζεται καὶ τὸ ἀσφαλιζόμενον κατώτατον ὅριον τιμῆς διὰ τὴν ἀγορὰν πλεονασμάτων.

4. Δύναται δι' ἀποράσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ διατεθῇ σταφὶς προερχομένη ἀποκλειστικῶς ἐξ ἀγορᾶς πλεονασμάτων πρὸς βρῶσιν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ εἰς τιμὴν οὐχὶ κατωτέραν τῆς ἑκάστοτε κατωτάτης τιμῆς ἀγορᾶς πλεονασμάτων, παραληπτέα δὲ εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Α.Σ.Ο.

5. Ἡ διάθεσις τοῦ περιεχομένου εἰς τὸν Ὀργανισμὸν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 σταφιδοκάρπου διὰ βιομηχανικὰς χρήσεις θέλει γίνεται κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁριζόμενα.

6. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ὑπόκειται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δυναμένων καὶ νὰ τροποποιῶσι ταύτην.

7. Πᾶσα ἀντίθετος διάταξις νόμου, Διατάγματος ἢ ὑφισταμένης τυχὸν συμβάσεως ὁρίζουσα ἄλλον τρόπον διαθέσεως, καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

8. Πάντως ἀποκλείεται ἡ διάθεσις σταφιδοκάρπου πρὸς παρασκευὴν βιομηχανικῶν προϊόντων προοριζομένων δι' ἐξαγωγὴν εἰς μελλούσας νὰ ἱδρυθοῦν ἐπιχειρήσεις ἐφ' ὅσον δὲν ἀσκοῦνται ὑπὸ τύπον ἀνωνύμου ἑταιρείας ἐχούσης καταβεβλημένον κεφάλαιον τοὐλάχιστον εἴκοσιν ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

9. Ἐπίσης ἀποκλείεται ἡ διάθεσις σταφιδοκάρπου πρὸς παρασκευὴν οἰνοπνεύματος εἰς μέλλοντα νὰ ἱδρυθοῦν ἐργοστάσια ἐφ' ὅσον ἡ εἰκοστετράωρος παραγωγὴ των εἶνε κατωτέρα τῶν 15 χιλιάδων λίτρων ἀνύδρου οἰνοπνεύματος.

Ἄρθρον 13.

Ὄργανα διοικήσεως τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ εἶναι :

1) Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις.
2) Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.
3) Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπή.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀπαρτίζεται ἀπὸ τεσσαράκοντα πέντε τοὐλάχιστον ἢ ἑξήκοντα τὸ πολὺ μέλη ἐκπροσωποῦντα τὴν σταφιδοπαραγωγήν. Ὁ καθορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ καὶ ἡ κατανομὴ τῶν ὡς ἄνω μελῶν κατὰ νομοὺς γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς παραγωγῆς Κορινθιακῆς σταφίδος ἑκάστου νομοῦ.

2. Ἐκ τῶν ἀναλογούντων εἰς ἕκαστον νομὸν μελῶν τῆς Συνελεύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τὰ τέσσαρα πέμπτα ἐκλέγονται ὑπὸ τῶν Ἑνώσεων Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ Συνεταιρισμῶν σταφιδοπαραγωγῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς Ἑνώσεις τοῦ νομοῦ, τὸ δ' ὑπόλοιπον ἓν πέμπτον ὑπὸ τοῦ Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου τοῦ νομοῦ, ἐκλεγομένων καὶ ἀναπληρωματικῶν διὰ τὴν περίπτωσιν ἀναπληρώσεως ὁπωσδήποτε κωλυομένων ἢ ἀποχωρούντων τακτικῶν μελῶν. Ὁ τρόπος τῆς διεξαγωγῆς, ἐποπτείας, ἐγκρίσεως καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκλογὴν ὅσα δὲν καθορίζονται διὰ τοῦ παρόντος ὁρισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν Ἕνωσίς τις Συνεταιρισμῶν ἀρνηθῇ νὰ ὑποδείξῃ τὰ εἰς αὐτὴν ἀναλογοῦντα μέλη τῆς Συνελεύσεως ταῦτα ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τανάπαλιν. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀνηγέσεως ἀφροτέρων τὰ εἰς αὐτὰς ἀναλογοῦντα μέλη διορίζει ὁ οἰκεῖος Νομάρχης προτιμῶν τοὺς σταφιδοκτήμονας τῆς περιφερείας τοὺς καλλιεργοῦντας τὴν μεγαλυτέραν ἔκτασιν.

4. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως ὁρίζεται τριετής.

5. Ἐκλέξιμοι εἶναι μόνον οἱ Ἕλληνες πολῖται, οἱ ἔχοντες συμπληρώσει τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, γνωρίζοντες ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, ὄντες σταφιδοκτήμονες καὶ κατοικοῦντες τοὐλάχιστον πρὸ ἔτους ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ οἰκείου νομοῦ.

6. Δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἐκλέξιμοι οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημμελήματι ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 21, 22 καὶ 23 τοῦ Ποινικοῦ νόμου ὁριζομένων, ἢ ἐπὶ παραβάσει τῶν διατάξεων περὶ ζωοκλοπῆς ἢ λαθρεμπορίας ἢ φορολογίας τοῦ καπνοῦ καὶ σιγαροχάρτου καὶ τῶν εἰδῶν τοῦ μονοπωλίου ἢ ἐπὶ τοκογλυφίᾳ ἢ ἐπὶ παραβάσει τοῦ νόμου 4229)24)7)1929 «περὶ ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἢ τοῦ νόμου 602 «περὶ Συνεταιρισμῶν» καταδικασθέντες εἰς ἑξάμηνον πλημμελήματος καὶ οἱ ἐστερημένοι τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των ἢ τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων.

7. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέρχεται προσκλήσει τῆς Διοικήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἅπαξ τοῦ ἔτους ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐκ περιτροπῆς εἰς Πάτρας, Πύργον καὶ Καλάμας, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἢ ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι αὐτοῦ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Διοίκησις τοῦ Ὀργανισμοῦ θὰ παρέλιπε τὴν σύγκλησιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καλεῖται αὕτη ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

8. Ἡ Συνέλευσις ἐκλέγει κατὰ τριετίαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 15 τοῦ παρόντος τοὺς ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐκπροσώπους τῆς σταφιδοπαραγωγῆς, λαμβάνει γνῶσιν τῆς ἐκθέσεως πεπραγμένων καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως ἑκάστου ἔτους, ἐκφέρει γνώμας καὶ εὐχὰς ἐπὶ θεμάτων περιλαμβανομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ.

9. Τὰ τῆς συνελεύσεως, ἀπαρτίας, συζητήσεων, ἀποφάσεων ὡς καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα ἐν γένει τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως κανονισθήσονται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

10. Αἱ δαπάναι δι' ὁδοιπορικὰ ὡς καὶ ἄλλα ἔξοδα τῶν μελῶν τῆς Συνελεύσεως ἀπαραίτητα διὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς βαρύνουν κατὰ τὰ τέσσαρα πέμπτα τὸν Σταφιδικὸν Ὀργανισμὸν καὶ κατὰ τὸ 1)5 τὰ οἰκεῖα Γεωργικὰ Ἐπιμελητήρια.

11. Τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων, δύνανται νὰ μετέχουν τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ ἄνευ ψήφου, ἐκτὸς ἐὰν συμπίπτῃ νὰ εἶναι καὶ μέλη τῆς Συνελεύσεως.

12. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δύναται νὰ διαλυθῇ ἐὰν τὰ δύο πέμπτα τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν καὶ Συνεταιρισμῶν Σταφιδοπαραγωγῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς Ἑνώσεις καθὼς καὶ τῶν οἰκείων Γεωργικῶν Ἐπιμελητηρίων ζητήσωσι τοῦτο δι' ἠτιολογημένων ἀποφάσεων τῶν Διοικητικῶν αὐτῶν Συμβουλίων, ὑποβαλλομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ ἐγκρίνῃ τὴν αἰτουμένην διάλυσιν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του.

13. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Συνελεύσεως ἐνεργεῖται νέα ἐκλογὴ διὰ μίαν τριετίαν.

Ἄρθρον 15.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὀργανισμοῦ ἀποτελεῖται ἐκ δεκαὲξ μελῶν ἐξ ὧν:

α') Ἀνὰ δύο ἀντιπρόσωποι τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁριζόμενοι ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν μεταξὺ τῶν ὑπηρεσιακῶς ἁρμοδίων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων τούτων καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθ' ὁμοιον τρόπον.

β') Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τεχνικοῦ τοῦ γενικοῦ χημείου τοῦ Κράτους, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

γ') Ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς.

δ') Ἐκ δύο ἐξαγωγέων σταφίδος ἀντιπροσώπων τοῦ ἐξαγωγικοῦ σταφιδεμπορίου ἐκλεγομένων τοῦ ἑνὸς ὑπὸ τῶν συμβούλων μελῶν τοῦ ἐξαγωγικοῦ Τμήματος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν καὶ τοῦ ἑτέρου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Καλαμῶν.

ε') Ἐξ ἑπτὰ ἀντιπροσώπων τῶν σταφιδοπαραγωγῶν κατανεμομένων ὡς ἑξῆς. Εἷς διὰ τὴν ἐπαρχίαν Κορινθίας, εἷς διὰ τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλείας, προερχόμενος ἐκ τῆς περιφερείας τῆς ἐχούσης τὸ σῆμα «Βοστίτσα», δύο διὰ τὸν νομὸν Ἠλείας, ὧν ὁ εἷς ἐκ τῆς περιφερείας τῶν τέως δήμων Λετρίνων Ὀλυμπίων καὶ Ὠλένης καὶ ὁ ἕτερος ἐκ τῆς λοιπῆς περιφερείας, εἷς διὰ τοὺς νομοὺς Ζακύνθου καὶ Κεφαλληνίας, ἐκ περιτροπῆς ἐκλεγόμενος ἐξ ἑκάστου τῶν νομῶν τούτων, ἀρχῆς δὲ γινομένης ἐκ τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας, καὶ δύο διὰ τὸν νομὸν Μεσσηνίας, ὧν ὁ εἷς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Τριφυλλίας καὶ Ὀλυμπίας, ἐκ περιτροπῆς ἐκλεγόμενος ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τούτων, καὶ ὁ ἕτερος ἐκ τῆς λοιπῆς περιφερείας.

2. Ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, διαιρουμένων τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς τμήματα περιλαμβάνοντα τὰ ἐξ ἑκάστου νομοῦ προερχόμενα μέλη αὐτῆς ὧν ἕκαστον ἐκλέγει τὸν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπρόσωπον τῆς οἰκείας κατὰ τ' ἀνωτέρω περιφερείας.

3. Ἅπαντα τ' ἀφορῶντα τὰ τῆς προπαρασκευῆς, διεξαγωγῆς, ἐγκρίσεως τῆς ἐκλογῆς κανονισθήσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

4. Δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσωποῦντα τὸ σταφιδεμπόριον ἢ τὴν σταφιδοπαραγωγὴν Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταί, Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτήτων καὶ Διευθυνταὶ Ἑνώσεων Συνεταιρισμῶν, ἢ οἱ ἀνακηρυχθέντες ὑποψήφιοι κατὰ τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ἐκλογῆς πενταετίαν, ἢ οἱ μὴ κατοικοῦντες νομίμως πρὸ τριετίας τοὐλάχιστον εἰς τὴν περιφέρειαν ἣν ἐκπροσωποῦν.

5. Δὲν δύνανται ἐπίσης νὰ ἐκλεγῶσι μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου 1) οἱ καταδικασθέντες ἐπὶ κακουργήματι ἢ πλημελήμματι ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 14 τοῦ παρόντος 2) ξένοι ὑπήκοοι, 3) οἱ ἐστερημένοι τῶν πολιτικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἢ τῆς ἐλευθέρας διαχειρίσεως τῆς περιουσίας των.

6. Τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μετέχει ἄνευ ψήφου καὶ χωρὶς νὰ ὑπολογίζεται διὰ τὴν ἀπαρτίαν ἀντιπρόσωπος τῆς τυχὸν χρηματοδοτρίας Τραπέζης, Ἐπίσης ὁσάκις ἀναγράφονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν θέματα ἀφορῶντα τὴν ἀμπελουργίαν μετέχει κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτῶν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Ἀμπελοκτημόνων, ἐριζόμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου

Ἄρθρον 16.

1. Ἡ θητεία ἁπάντων τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται τριετής. Οἱ ἐξ αὐτῶν ἐκπροσωποῦντες τὴν παραγωγὴν εἶναι ἀνακλητοὶ δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως λαμβανομένης δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ἡμίσεος ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐκλεγομένων ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ τῶν ἀντικαταστατῶν αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζόμενα.

2. Σύμβουλος ἀπωλέσας τὴν ἰδιότητα ἥτις ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τῆς ἐκλογῆς του, ἐκπίπτει αὐτοδικαίως ἀντικαθιστάμενος ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ ὃν ἐξεπροσώπει.

3. Σύμβουλος μὴ μετασχὼν ἐπὶ ἑξάμηνον τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου θεωρεῖται αὐτοδικαίως παρητημένος.

4. Χηρεύουσαν τυχὸν θέσιν Συμβούλου συμπληροῖ δι' ἀντικαταστάτου ὁ ὑπ' αὐτοῦ ἀντιπροσωπευόμενος Ὀργανισμός. Ἐὰν δὲ ὁ Σύμβουλος οὗ ἡ θέσις ἐκενώθη ἦτο ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν παραγωγῶν, τὸν ἀντικαταστάτην αὐτοῦ ἐκλέγουν συνερχόμενα προσκλήσει τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς τόπον ὁριζόμενον ὑπ' αὐτοῦ τὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως τὰ προερχόμενα ἐκ τοῦ Νομοῦ οὗτινος περιφέρειαν ἐξεπροσώπει ὁ ἀντικαθιστάμενος.

5. Σύμβουλος ἐκλεγόμενος ἢ διοριζόμενος εἰς ἀντικατάστασιν ἀνακληθέντος, παραιτηθέντος ἢ ἐκλιπόντος Συμβούλου, διανύει τὸ ὑπόλοιπον χρονικὸν διάστημα τῆς θητείας τοῦ ἀντικαθισταμένου.

6. Οἱ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν σταφιδοπαραγωγῶν Σύμβουλοι δὲν εἶναι ἐπανεκλέξιμοι διὰ τὴν ἑπομένην τριετίαν. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος τοιούτους. Οἱ λοιποὶ αἱρετοὶ Σύμβουλοι ἐξερχόμενοι εἶναι ἐπανεκλέξιμοι.

Ἄρθρον 17.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει ἐν τῇ Διοικήσει τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐκτὸς τῶν εἰδικῶς ἀναφερομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ περιπτώσεων καὶ τὴν ἑξῆς ἁρμοδιότητα.

2. Ἀποφασίζει τὴν σύναψιν δανείων, τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ προμήθειαν πραγμάτων ἀξίας ἀνωτέρας τῶν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν.

3. Ἐγκρίνει τοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀπολογισμούς, διορίζει τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐγκρίνει τοὺς κανονισμοὺς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας καὶ προσωπικοῦ καὶ ἀποφασίζει περὶ συμβιβασμῶν. Ὁ προϋπολογισμὸς συντάσσεται ἐντὸς ἓξ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σταφιδικοῦ ἔτους, ὁ δὲ ἀπολογισμὸς ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς σταφιδικῆς περιόδου, περίληψις δὲ τούτου δημοσιεύεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

4. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὀργανισμοῦ δύναται νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἁρμοδιότης αὐτοῦ καὶ ἐπὶ ἄλλων θεμάτων.

Ἄρθρον 18.

1. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνέρχεται τακτικῶς ἅπαξ κατὰ τριμηνίαν, ἐκλέγον μεταξὺ τῶν μελῶν του διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὴν ἐκλογήν του σύνοδον Πρόεδρον καὶ δύο ἀντιπροέδρους διὰ μίαν τριετίαν.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δέκα τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, αἱ δὲ ἀποφάσεις του λαμβάνονται διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων.

3. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ καλῆται καὶ ἐκτάκτως, ἐφ' ὅσον ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀπαραίτητον.

Ἄρθρον 19.

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκπροσωπεῖ εἰς πάσας αὐτοῦ τὰς σχέσεις καὶ ἐνώπιον πάσης διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς τὸν Αὐτόνομον Σταφιδικὸν Ὀρ-

γανισμόν. Ὑπογράφει τὰς συμβάσεις καὶ συμβόλαια μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτὸς οὗτος ἢ ἄλλος ἐντεταλμένος εἰδικὸς Σύμβουλος καὶ ἅπαντα ἐν γένει τὰ ἔγγραφα δι' ὧν ἀναλαμβάνονται ὑποχρεώσεις τοῦ Ὀργανισμοῦ, τὰς ἐντολὰς πληρωμῶν καὶ ἐν γένει ἔχει ὅλα τὰ ἄλλα καθήκοντα, ἅτινα ἤθελον ἀνατεθῇ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ.

2. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ ἐ παντὶ οἱ ἀντιπρόεδροι κατὰ σειρὰν ἐκλογῆς, ἐν περιπτώσει δὲ ἐκλογῆς των δι' ἴσων ψήφων ὁ πρεσβύτερος. Ἐν ἀπουσίᾳ δὲ ἢ κωλύματι καὶ τούτων τὸ πρεσβύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀθήναις μονίμως κατοικούντων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 20.

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ πέντε μελῶν, ἐκλεγομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ μίαν τριετίαν.

2. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἕνα ἐκ τῶν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἕνα τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ δύο ἐκ τῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπων τῆς παραγωγῆς ἐξ ὧν ὁ εἷς ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν νομῶν Ἠλείας καὶ Μεσσηνίας καὶ ὁ ἕτερος ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λοιπῶν περιφερειῶν. Ἡ ἐκλογὴ γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας, θεωροῦνται δὲ ἐκλεγέντες μεταξὺ τῶν συγκεντρούντων τὴν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, οἱ λαβόντες τὰς πρεισσοτέρας ψήφους.

3. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει μεταξὺ τῶν μελῶν της Πρόεδρον, ἐφ' ὅσον δὲν μετέχει ταύτης ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὅστις καὶ προεδρεύει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ἀντιπρόεδρον.

Ἄρθρον 21.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει καλουμένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς, εὑρίσκεται δὲ ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τοὐλάχιστον τριῶν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ὧν ὁ εἷς δημόσιος ὑπάλληλος. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων τοὐλάχιστον δὲ διὰ τριῶν ψήφων. Ἐὰν κατὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεώς τινος μειοψηφίσουν ἀμφότεροι οἱ ἐν τῇ Διοικητικῇ Ἐπιτροπῇ μετέχοντες δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ καὶ ὁ εἷς ἐφ' ὅσον ὁ ἕτερος δὲν παρίσταται εἰς τὴν συνεδρίασιν, τὸ θέμα περὶ οὗ ἡ ἀπόφασις ἀναστζητεῖται εἰς τὴν ἀμέσως ἑπομένην συνεδρίασιν τῆς ἐπιτροπῆς, καλουμένου καὶ μετέχοντος τῆς συζητήσεως μετὰ ψήφου καὶ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει πᾶσαν διοικητικὴν καὶ διαχειριστικὴν ἁρμοδιότητα μὴ ἐπιφυλαχθεῖσαν ρητῶς τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτοῦ ἐκδιδομένων Διαταγμάτων.

2. Εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπίσης ἀνήκει ἡ μέριμνα καὶ ἡ ἐπίβλεψις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 23.

1. Ἡ ἐποπτεία καὶ ὁ ἔλεγχος τῆς νομιμότητος τῶν πράξεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀνατίθεται εἰς Ἐποπτικὸν Συμβούλιον ἀπαρτιζόμενον ἐξ ἑνὸς Ἀρειοπαγίτου ὡς Προέδρου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου μεθ' ἑνὸς ἀναπληρωτοῦ, ἑνὸς Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἑνὸς ἀνωτάτου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ὡς μελῶν, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν, ὁριζόντων καὶ ἀνὰ ἕνα ἀναπληρωτήν.

2. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου εἶναι τριετής.

3. Τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δύο μελῶν, ἀπαιτουμένης ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συμφώνου γνώμης ἀμφοτέρων πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 24.

1. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας τὸ ἓν τῶν δύο μελῶν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος.

2. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος δικαιοῦται, καλούμενος πάντοτε ὑποχρεωτικῶς, νὰ παρίσταται εἰς πάσας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Προκειμένου περὶ ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου διατυπουμένης κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν, ἡ ἀπόφασις ἐφ' ἧς ἡ διαφωνία δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ, ὑποβαλλομένου μεμίμνη τοῦ Προέδρου, τοῦ θέματος, ἐφ' οὗ ἡ διαφωνία ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὑποχρεωμένου ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς νὰ ἀνακινώσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ τὴν ἐπὶ τούτου κρίσιν του. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ κρίσις τοῦ Ὑπουργοῦ διίσταται πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τὸ θέμα ἐφ' οὗ αὕτη, ἐπανεισάγεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀποφαινόμενον ὁριστικῶς δι' ἀποφάσεως λαμβανομένης διὰ τῆς ἀπολύτου πλειοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ.

4. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς πενθημέρου προθεσμίας, ἡ ἀπόφασις ἐκτελεῖται.

5. Μὴ παρισταμένου τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἡ αὐτὴ διαδικασία τηρεῖται ἐν περιπτώσει διαφωνίας εἰς λαμβανομένην ἀπόφασιν ἑνὸς ἐκ τῶν δύο ἀντιπροσώπων ἑκάστου τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας ἢ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐφ' ὅσον ἡ διαφωνία ἐγείρεται εἰς ἀπόφασιν ἀφορῶσαν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου, ὅπερ ἐκπροσωπεῖ ἕκαστος.

6. Τὸν ἀντιπρόσωπον οὗτινος ἡ διαφωνία ἐπιφέρει τὰ ὡς ἄνω ἀποτελέσματα, ὁρίζει ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός.

7. Εἰς ὅσας συνεδριάσεις δὲν παρίσταται οὗτος, τὸ ἀνωτέρω δικαίωμα περιέρχεται εἰς τὸν ἕτερον ἀντιπρόσωπον τῶν ὡς ἄνω Ὑπουργείων.

Ἄρθρον 25.

1. Διὰ τὴν λεπτομερῆ καὶ συνεχῆ παρακολούθησιν τῆς νομιμότητος τῶν διαχειριστικῶν πράξεων, τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον διορίζει ἐλεγκτὴν ἐδρεύοντα ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Ὀργανισμοῦ, κεκτημένον δίπλωμα Νομικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ἢ δίπλωμα τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

2. Ὁ Ἐλεγκτὴς θεωρεῖ πᾶσαν ἐντολὴν πληρωμῆς, ἐξετάζων τὴν νομιμότητα τῆς δαπάνης καὶ τὴν ὕπαρξιν τῶν κεφανονισμένων δικαιολογητικῶν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ Ἐλεγκτὴς ἀνηθῇ δι' ἕνα τῶν ἀνωτέρω λόγων νὰ θεωρήσῃ ἐντολήν τινα πληρωμῆς ἡ ἄρνησις τίθεται ὑπ' ὄψει τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ ἀποφασίζει ὁριστικῶς Πάντοτε ὁ Ἐλεγκτὴς ἀρνούμενος τὴν θεώρησιν, ὀφείλει ν' ἀναφέρῃ σχετικῶς εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον.

3. Ὁ Ἐλεγκτὴς ὑπάγεται εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ ἀπολύεται, ἡ δὲ μισθοδοσία αὐτοῦ, ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἄρθρον 26.

Τὰ τῶν ἐργασιῶν, τῶν συνεδριάσεων τῆς συγκλήσεως, τηρήσεως πρακτικῶν, ὡς καὶ πάντα τὰ ἀφορῶντα ἐν γένει τὸν

τρόπον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς κανονισθήσονται διὰ κανονισμῶν ψηφιζομένων ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Συμβουλίων καὶ ἐγκρινομένων δι' ἀπράσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 27.

1. Ὁ ἐτήσιος ἀπολογισμὸς ἐξελέγχεται εἰδικώτερον ὑπὸ τριῶν ἐλεγκτῶν ἐκ τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ νόμου «περὶ τροποποιήσεως τῆς περὶ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Τραπεζῶν νομοθεσίας», ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὁρίζοντος καὶ τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῶν.

2. Ἡ ἔκθεσις τῶν ἐλεγκτῶν ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ὅπερ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ ταύτην μετὰ τῶν τυχὸν παρατηρήσεών του εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας.

Ἄρθρον 28.

1. Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου, τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου, ὁρίζονται εἰσηγήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἴτε κατὰ συνεδρίασιν εἴτε μηνιαίως.

2. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁρίζονται πρόσθετοι ἀποζημιώσεις ὑπὲρ τῶν μὴ ἐν Ἀθήναις κατοικούντων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἅτινα λόγῳ τῆς ἰδιότητός των ὑποχρεοῦνται νὰ ἔρχωνται ἢ καὶ νὰ παραμένωσιν ἐν Ἀθήναις.

Ἄρθρον 29.

Περὶ τοῦ ἀκατασχέτου τοῦ μισθοῦ καὶ ἐν γένει τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Α.Σ.Ο. καὶ τῆς σταφιδικῆς διαχειρίσεως ἰσχύουσιν οἱ περὶ ἀκατασχέτου τοῦ μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἰσχύοντες νόμοι.

Ἄρθρον 30.

Χρέη Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ ἐκτελεῖ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προσλήψεως δι' ὡρισμένον χρόνον δικηγόρου.

Ἄρθρον 31.

1. Αἱ πάσης φύσεως εἰδικαὶ ἢ τοπικαὶ φορολογίαι αἱ ὑπὲρ Δήμων, Κοινοτήτων καὶ οἱουδήποτε νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καὶ δι' οἱονδήποτε σκοπόν, ἐξαιρέσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος εἰς χρῆμα εἰσφορᾶς, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὰς δραχμὰς ἑκατὸν κατὰ ἐνετικὸν χιλιόλιτρον. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ σύνολον τῶν ἰσχυουσῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὡς ἄνω φορολογιῶν ὑπερβαίνει εἰς περιφερείας τινὰς τὸ ὅριον τῶν ἑκατὸν δραχμῶν κατὰ ἐνετικὸν χιλιόλιτρον, ἐπέρχεται ἀνάλογος μείωσις εἰς ἁπάσας τὰς ἐπιβεβλημένας φορολογίας, ὥστε τὸ σύνολον αὐτῶν νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν δραχμῶν. Ἡ μείωσις αὕτη θέλει καθορισθῇ διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐντὸς τεσσαράκοντα πέντε τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Δὲν θεωροῦνται ὡς εἰδικαὶ ἢ τοπικαὶ φορολογίαι κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου 1 εἰσφοραὶ λόγῳ ἀσφαλίστρων κατὰ χαλάζης καὶ παγετῶν, ἐσωτερικῆς διαφημίσεως ὡς καὶ ἡ εἰδικὴ ὀκτάδραχμος εἰσφορὰ ἡ εἰσπραττομένη δυνάμει τοῦ νόμου ΓΠ'.

3. Αἱ πάσης φύσεως εἰδικαὶ ἢ τοπικαὶ ὡς ἐν ἐδαφίῳ 1 φορολογίαι ἐπὶ οἴνων προοριζομένων πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβαίνουν τὰς δραχμὰς τρεῖς κατὰ ἐξαγόμενον ἑκατόλιτρον.. Ἐν ἡ περιπτώσει εἰς τινα περιφέρειαν αἱ ἰσχύουσαι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος φορολογίαι ὑπερβαίνουν τὸ ὅριον τῶν τριῶν δραχμῶν ἐπέρχεται ἀνάλογος μείωσις τῶν ὡς ἄνω ἐπιβεβλημένων φορολογιῶν καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται ἐν ἐδαφίῳ 1.

4. Ἐξαιρετικῶς διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ ἐν ἄρθρῳ 1ῳ ἐδάφιον 2 τοῦ νόμου 4244 τοῦ 1929 προβλεπόμεναι εἰδικαὶ φορολογίαι ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀμύνης Οἰνοπαραγωγῆς Θήρας καὶ Θηρασίας.

5. Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου καὶ προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας δύνανται νὰ ἐλαττωθῶσιν ἢ καὶ νὰ καταργηθῶσιν ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ οἱ διὰ τοῦ 2ου ἐδαφίου τοῦ 1ου ἄρθρου τοῦ νόμου 4244 ἐπιβεβλημένοι πρόσθετοι φόροι ἐπὶ τῶν οἴνων, συμπεπυκνωμένου γλεύκους, γλεύκους καὶ νωπῶν σταφυλῶν ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Ο.Α. Πάντως δέον νὰ διατηρηθῇ ποσοστὸν φόρου ἱκανὸν πρὸς κάλυψιν τοκοχρεωλυσίων κεχορηγημένων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸ Τ.Α.Ο.Α. δανείων.

6. Πᾶσα εἰς τὸ μέλλον ἄμεσος ἢ ἔμμεσος αὔξησις τῶν ἐν ἐδαφ. 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων εἰδικῶν φορολογιῶν ὡς καὶ ἐπιβολὴ νέων τοιούτων ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἢ μεταφερομένων νωπῶν σταφυλῶν, οἴνων, γλεύκους καὶ συμπεπυκνωμένου γλεύκους ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 32.

Ὁ ἔγγειος ἐπὶ τῆς σταφίδος φόρος ὁρίζεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ μὲν τὸ σταφιδικὸν ἔτος 1930—1931 εἰς δραχμὰς 50.000.000, διὰ δὲ τὰ ἑπόμενα διὰ Διατάγματος τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν. Βαρύνει τὸν Ὀργανισμὸν ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ καταβάλλεται εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις τὴν 1 Φεβρουαρίου, 1 Ἀπριλίου, 1 Ἰουνίου καὶ 1 Αὐγούστου.

Ἄρθρον 33.

Τὰ Γεωργικὰ ἱδρύματα τοῦ Α. Σ. Ο. διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 34.

Δύναται διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ νὰ θεσπισθῇ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἐπίθεσις ἐπὶ τῶν κιβωτίων ἢ δοχείων ἐν γένει ἢ περιβλημάτων σήματος ἐμφαίνοντος τὴν τοπικὴν προέλευσιν πάσης κατηγορίας σταφίδος (Κορινθιακῆς, Σουλτανίνας, Κουρουῦ-Ταχτᾶ κλπ.), ἐξαγομένης εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Πᾶσα παράβασις τῆς διὰ τοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος καθιερωθησομένης τυχὸν ὑποχρεώσεως τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Μέχρι τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου συγκροτήσεως τῆς Διοικήσεως ἐν γένει τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἅπασαι αἱ διοικητικαὶ καὶ διαχειριστικαὶ ἁρμοδιότητες μεταβιβάζονται εἰς Διοικοῦσαν Ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπων τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐκ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐν τῷ Διοικητικῷ Συμβουλίῳ ἀντιπροσώπων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ τῆς Προνομιούχου Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος.

2. Ἡ συγκρότησις τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, θέλει γίνει ἀμέσως μετὰ τὴν

ἀποπερἀτωσιν τοῦ ἤδη ἐνεργουμἑνου ἐλἑγχου ὑπὸ τοῦ ὑφιστἀμἑνου Ἐποπτικοῦ Συμβουλἱου παραμἑνοντος καὶ ἐνασκοῦντος ἀπἀσας τἀς λειτουργἱας του μἑχρι τῆς ἐποχῆς ταὐτης.

3. Τἀ τῆς ἀπαρτἱας καὶ λἡψεως ἀποφἀσεων τῆς Διοικοὐσης Ἐπιτροπῆς ρυθμἱζονται συμφὡνως τῇ διατἀξει τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ παρὁντος.

Ἡ ἱσχὺς τοῦ παρὁντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεὐσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερἱδα τῆς Κυβερνἡσεως.

Γἱνεται δεκτὸν εἰς μὁνην συζἡτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσἱας τὸ πρῶτον ψηφισθὲν σχἑδιον νὁμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνεἱας τοῦ νὁμου, περὶ εὐθὐνης πρὸς ἀποζημἱωσιν τῶν ἐξ ἀτυχἡματος ἐν τῇ ἐργασἱᾳ παθὁντων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλἡλων κλπ.». ἔχον οὕτω:

Ἐπἱσης εἰς ἐφ' ἅπαξ συζἡτησιν γἱνεται δεκτὸν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσἱας τροποποιηθὲν σχἑδιον νὁμου «περὶ συγχωνεὐσεως ἀνωνὐμων τραπεζιτικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἑταιρειῶν».

Ὡς καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσἱας τροποποιηθὲν σχἑδιον νὁμου «περὶ τροποποιἡσεως καὶ συμπληρὡσεως τοῦ νὁμου περὶ διοικἡσεως καὶ διαχειρἱσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσἱας καὶ συγχωνεὐσεως τῶν μικρῶν μονῶν», ἔχοντα οὕτω:

«Περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνεἱας τῆς διατἀξεως τοῦ ἄρθρου 1, παρἀγρ. 2 τοῦ νὁμου 4705 «περὶ τροποποιἡσεως τοῦ Β. Δ. «περὶ κωδικοποιἡσεως τῶν νὁμων «περὶ εὐθὐνης πρὸς ἀποζημἱωσιν τῶν ἐξ ἀτυχἡματος ἐν τῇ ἐργασἱᾳ παθὁντων ἐργατῶν ἢ ὑπαλλἡλων κλπ.»,

ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Γερουσἱας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΔ' τῆς 9 Ἰουλἱου 1931 συνεδρἱαν αὐτῆς.

(Τὸ πρῶτον ὑποβληθὲν τῇ Γερουσἱᾳ)

Ἄρθρον μὁνον.

Ἡ διἀταξις τοῦ ἄρθρου 1 παρἀγρ. 2 τοῦ νὁμου 4705 «περὶ τροποποιἡσεως τοῦ Β. Δ. τῆς 24 Ἰουλἱου 1920» ἑρμηνεὐεται αὐθεντικῶς ὡς ἑπεται:

2) Ἐν περιπτὡσει μερικῆς διαρκοῦς ἀνικανὁτητος περιλαμβἀνει τὸ ἐξαπλἀσιον τοῦ ποσοῦ καθ' ὃ ἠλαττὡθη ἢ δὐναται νὰ ἐλαττωθῇ τὸ ἐτἡσιον ἐκ μισθοῦ εἰσὁδημα τοῦ παθὁντος, οὐδἑποτε δὲ εἶναι ὀλιγὡτερον τῶν δραχμῶν δἑκα ἓξ χιλιἀδων πεντακοσἱων. Ἐπὶ ἐλαττὡσεως δὲ ὑπερβαινὁυσης μετὰ τὸν ὡς ἄνω πολλαπλασιασμὸν ἐπὶ ἓξ τὸ ποσὸν τῶν 55 χιλιἀδων δραχμῶν, ἡ ἀποζημἱωσις συνἱσταται εἰς τὸ ποσὸν τοὐτο τῶν 55 χιλιἀδων δραχμῶν ηὐξημἑνον διὰ τοῦ ἑνὸς τετἀρτου τοῦ ποσοῦ, καθ' ὃ ὑπἀρχει ὑπἑρβασις.

Περὶ συγχωνεὐσεως Ἀνωνὐμων Τραπεζιτικῶν ἢ Βιομηχανικῶν ἢ Ἐμπορικῶν ἢ Ναυτιλιακῶν Ἑταιρειῶν.

ὡς ἐτροποποιἡθη ὑπὸ τῆς Γερουσἱας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΓ' τῆς 8 Ἰουλἱου 1931 συνεδρἱαν αὐτῆς

(Ὡς ἐτροποποιἡθη ἐξ ὁλοκλἡρου).

Ἄρθρον 1.

1) Προκειμἑνου περὶ συγχωνεὐσεως Ἀνωνὐμων Ἑταιρειῶν εἴτε διὰ συστἀσεως νἑας Ἀνωνὐμου Ἑταιρεἱας εἴτε διὰ συγχωνεὐσεως μιᾶς ἢ πλειὁνων ὑπὸ ἄλλης εἴτε δι' ἐξαγορᾶς μιᾶς ἢ πλειὁνων ὑπὸ ἄλλης δὲν ἐφαρμὁζονται ἐπὶ τῶν συγχωνευομἑνων Ἑταιρειῶν αἱ περὶ ἐκκαθαρἱσεως καὶ διαλὐσεως ἰσχὐουσαι διατἀξεις. Πρὸς τοὐτο ἀρκοὐσι αἱ σὐμφωνοι ἀποφἀσεις τῶν γενικῶν συνελεὐσεων τῶν ἐνδιαφερομἑνων Ἑταιρειῶν λαμβανὁμεναι κατὰ τἀς διατἀξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 3 καὶ 31 παρ. 2 τοῦ νὁμου 2190 «περὶ Ἀνωνὐμων Ἑταιρειῶν».

2) Ἐπὶ εἰσφορᾶς ἑταιρικῆς περιουσἱας ἐν τῷ συὁλῳ αὐτῆς (ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν) λὁγῳ συγχωνεὐσεως δὐναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομἱας, ὁσἀκις πρὁκειται περὶ συγχωνεὐσεως μεγἀλων ἐπιχειρἡσεων, νὰ ἐπιτρἑψῃ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ἐκτιμἡσεως αὐτῆς διατἀξεων τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 τοῦ νὁμου 2190 «περὶ Ἀνωνὐμων Ἑταιρειῶν».

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ κατὰ τὸ προηγοὐμενον ἄρθρον ἀποφἀσεις τῶν γενικῶν συνελεὐσεων περὶ συγχωνεὐσεως, ἐγκρινὁμεναι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομἱας, δημοσιεὐονται μετὰ τῆς οἰκεἱας συμβἀσεως διὰ τοῦ δελτἱου Ἀνωνὐμων Ἑταιρειῶν.

2. Ἀπὸ τῆς δημοσιεὐσεως τῶν ἐν λὁγῳ ἀποφἀσεων ἡ Ἑταιρεἱα εἰς ἣν ὑπἡχθη ἑτἑρα τοιαὐτη ὑποκαθἱσταται αὐτοδικαἰως καὶ ἄνευ οἱασδἡποτε ἄλλης διατυπὡσεως, εἰς ἅπαντα ἐν γἑνει τὰ δικαιὡματα καὶ τἀς ὑποχρεὡσεις τῆς συγχωνευὁεισης Ἑταιρεἱας, τῆς τοιαὐτης μεταβιβἀσεως ἐξομοιουμἑνης πρὸς τὴν καθολικὴν διαδοχἡν.

3. Αἱ ἐκκρεμεῖς δἱκαι συνεχἱζονται ὑπὸ τῆς διαδὁχου Ἑταιρεἱας ἄνευ οὐδεμιᾶς ὑπὸ ταὐτης εἰδικωτἑρας διὰ τὴν συνἑχισιν διατυπὡσεως, μὴ ἐπερχομἑνης ἐντεὐθεν βιαἱας διακοπῆς τῆς δἱκης καὶ συνεπῶς μὴ ἀπαιτουμἑνης δηλὡσεως περὶ ἐπαναλἡψεως αὐτὡν.

Ἄρθρον 3.

Διὰ Διατἀγματος, προτἀσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλἱου ἐφἀπαξ ἐκδιδομἑνου, δὐναται νὰ ὁρισθῇ α) ὅτι ἡ συνεπεἰᾳ τοιαὐτης συγχωνεὐσεως ἢ ἐξαγορᾶς μεταβἱβασις περιουσιακῶν στοιχεἱων καὶ ἐν γἑνει ἐμπραγμἀτου δικαιὡματος, ἀπαιτἡσεως καὶ ὑποχρεὡσεως, ὡς καὶ ἡ περὶ τοὐτων σὐμβασις, ἀπαλλἀσσεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μἑρει τῶν κατὰ τἀς κειμἑνας διατἀξεις ἐπιβαλλομἑνων φορολογιῶν, τελῶν χαρτοσἡμου ἢ ἄλλων τελῶν. β) ὅτι ἡ κατὰ τὰ ἀνωτἑρω συγχὡνευσις ἢ ἡ ὑπαγωγὴ ἀπαλλἀσσεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μἑρει τῶν οἰωνδἡποτε κατὰ τἀς κειμἑνας διατἀξεις φορολογιῶν, καὶ γ) ὅτι αἱ περὶ συγχωνεὐσεως ἀποφἀσεις τῶν γενικῶν συνελεὐσεων ὡς καὶ αἱ δημοσιεὐσεις αὐτῶν καὶ τῶν συμβἀσεων ἐν τῷ οἰκεἰῳ δελτἱῳ ἀπαλλἀσσονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μἑρει τῶν κατὰ τἀς κειμἑνας διατἀξεις ἐπιβαλλομἑνων τελῶν φὁρων ἢ χαρτοσἡμων.

Περὶ τροποποιἡσεως καὶ συμπληρὡσεως τοῦ νὁμου 4684 «περὶ διοικἡσεως καὶ διαχειρἱσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσἱας καὶ συγχωνεὐσεως τῶν μικρῶν μονῶν».

ὡς ἐτροποποιἡθη ὑπὸ τῆς Γερουσἱας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΕ' τῆς 10 Ἰουλἱου 1931 συνεδρἱαν αὐτῆς.

Ἄρθρον μὁνον.

Εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Νὁμου 4684 προστἱθεται ἡ ἑξῆς παρἀγραφος:

«Δὐναται ὡσαὐτως νὰ γἱνῃ ἐκποἱησις ἄνευ δημοπρασἱας ἀκινἡτων μοναστηριακῶν κτημἀτων πρὸς ἵδρυσιν καὶ λειτουργἱαν βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν πἀσης φὐσεως, τοῦ τιμἡματος πωλἡσεως τῶν κτημἀτων τούτων καθοριζομἑνης ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλἱου μετὰ γνὡμην τοῦ ἁρμοδἱου Τοπικοῦ Συμβουλἱου».

Ἡ ἱσχὺς τοῦ παρὁντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεὐσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερἱδα τῆς Κυβερνἡσεως.

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδἱου «περὶ θἑσεως ἐκτὸς ἀριθμῶν τῶν ἀπεσπασμἑνων εἰς τὸν Ο. Λ. Π. λιμενικῶν ἀξιωματικῶν ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** διαμαρτὐρεται διὰ τἀς γενομἑνας τροπολογἱας εἰς τὴν Γερουσἱαν τονἱζων ὅτι καθιεροὐται διὰ νὁμου τὸ ζἡτημα τῶν ὑπεραρἱθμων».

Ὁ κ. ***Π. Ἀργυρόπουλος*** (Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν) ἀπαντᾷ ὅτι τὴν τροπολογἱαν ἐδἑχθη κατὁπιν συναινἑσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρἱου, ἐξηγεῖ δὲ ὅτι καὶ σἡμερον ἀκὁμη μἑνουν κεναὶ θἑσεις ὀργανικαί, συνεπῶς δὲ δὲν πρὁκειται περὶ ὑπεραρἱθμων.

Ὁ κ. ***Ι. Παπαφλέσσας*** ἀντικρὐει τἀς γνὡμας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ὑποστηρἱζων ὅτι ἡ διἀταξις αὕτη θἀ ἔχῃ ὡς συνἑπειαν πολλἀς προαγωγἀς.

Πρόεδρος. Ἡ συζἡτησις εἶναι ματαἱα. Θἑλετε νὰ τὸ ἀφἰσωμεν διὰ τὸν Ὀκτὡβριον; Γἱνεται κατὁπιν δεκτὸν τὸ νομοσχἑδιον εἰς ἐφ' ἅπαξ συζἡτησιν, ὡς ἐτροποποιἡθη ὑπὸ τῆς Γερουσἱας, ἔχον οὕτω:

Περὶ θἑσεως ἐκτὸς ἀριθμῶν τῶν ἀπεσπασμἑνων εἰς τὸν Ο. Λ. Π. λιμενικῶν ἀξιωματικῶν.

ὡς ἐτροποποιἡθη ὑπὸ τῆς Γερουσἱας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΕ' τῆς 10 Ἰουλἱου 1931 συνεδρἱαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

«Οἱ μἑχρι τῆς 30ῆς Ἰουνἱου 1931 δυνἀμει τοῦ νὁμου 4748 ἀπεσπασμἑνοι εἰς τὸν Ο. Λ. Π. ἀξιωματικοὶ δὲν συνυπολογἱζονται εἰς τοὺς διὰ νὁμου ὁριζομἑνους ἀριθμοὺς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ λιμενικοῦ σὡματος.

Ληγοὐσης ὁπωσδἡποτε τῆς ἀποσπἀσεώς των καταλαμβἀνουσιν αὐτοδικαἰως τἀς θἑσεις των, ἔστω καὶ ὡς ὑπεράριθμοι».

Ἄρθρον 2.

Αἱ κενοὐμεναι δυνἀμει τοῦ παρὁντος νὁμου θἑσεις λιμενικῶν ἀξιωματικῶν, συνυπολογἱζονται διὰ τὸν προαγωγισμὸν τῶν κατατακτἑων λιμενικῶν δοκἱμων ἐκ τῶν ἐπιτυχὁντων κατὰ τὸν ἀρτι διεξαχθἑντα διαγωνισμὸν κατατἀξεως τοιοὐτων.

Γἱνεται δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζἡτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσἱας τροποποιηθὲν σχἑδιον νὁμου «περὶ τροποποιἡσεως τοῦ νὁμου περὶ στρατολογἱας».

Ἐπἱσης εἰς ἐφ' ἅπαξ συζἡτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσἱας τροποποιηθὲν σχἑδιον νὁμου «περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς κλπ. ἐπὶ τῶν ρυμοτομουμἑνων ἀκινἡτων καὶ τὸ περὶ ἀνακανἰσεως τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν», ὡς διωρθὡθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἔχοντα οὕτω:

Περὶ τροποποιἡσεως τοῦ νὁμου περὶ Στρατολογἱας.

Ὡς ἐτροποποιἡθη ὑπὸ τῆς Γερουσἱας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΔ' τῆς 9 Ἰουλἱου 1931 συνεδρἱαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ ἄρθρον 43 τοῦ νὁμου 4324 «περὶ στρατολογἱας τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ» προστἱθεται παρἀγραφος ἔχουσα οὕτω:

«Οἱ λαμβἀνοντες ἐτησἱαν ἢ διετῆ ἀναβολὴν λὁγῳ ἀναστἡματος ἢ παροδικῆς ἀνικανὁτητος προσἑρχονται πρὸς ἐκπλἡρωσιν ἢ συμπλἡρωσιν τῶν ὑποχρεὡσεών των, ἄνευ ἰδιαιτἑρας προσκλἡσεως, μετὰ τῆς πρὡτης κλἀσεως ἢ ἡμικλἀσεως στρατευσἱμων τῆς οἰκεἱας περιφερεἱας τῆς καταταγησομἑνης μετὰ τὴν λἡξιν τῆς ἀναβολῆς αὐτὡν, παρατεινομἑνης οὕτω τῆς ἀναβολῆς των κατὰ τὸ μεσολαβοῦν χρονικὸν διἀστημα. Εἰς τὴν διἀταξιν ταὐτην ὑπἀγονται ἅπαντες οἱ παρ' οἱασδἡποτε Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλἱου λαμβἀνοντες ἐτησἱαν ἢ διετῆ ἀναβολὴν λὁγῳ παροδικῆς ἀνικανὁτητος ἢ ἀναστἡματος, ἐξαιρἑσει τῶν ἐθελοντῶν καὶ γεγυμνασμἑνων ἐφἑδρων δι' οὓς ἡ λἡξις τῆς ἀναβολῆς δὲν παρατεἰνεται.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 58 τοῦ ἰδἰου νὁμου ἀντικαθἱσταται οὕτω:

«Αἱ περὶ ἀπαλλαγῆς καὶ ἀναβολῆς αἰτἡσεις τῶν ἄρθρων 54, 56, 62 καὶ 67 δἑον νὰ ὑποβἀλλωνται εἰς τὸ οἰκεἰον Στρατολογικὸν Γραφεῖον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρἱου τοῦ ἔτους καθ' ὃ συνεπλἡρωσαν οἱ ἐνδιαφερὁμενοι τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικἱας αὐτῶν, βραδὐτερον δὲ ὑποβαλλὁμεναι ὑπἀκεινται εἰς πρὁστιμον δραχμῶν 500 πλὴν τῶν ἀπαλλασσομἑνων δυνἀμει τοῦ ἄρθρου 54 καὶ εἰς οὓς οἱ λὁγοι ἐπἑρχονται ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἰανουαρἱου ἢ μεταγενεστἑρως διὰ τοὺς στρατευσἱμους, ἢ μετὰ τὴν κατἀταξιν ἐν τῷ Στρατῷ διὰ τοὺς ἀναλαμβἀνοντας ἐθελουσἱαν ὑποχρἑωσιν πρὸ τῆς κλἡσεως τῆς κλἀσεως αὐτῶν καὶ οἵτινες δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν προστἱμου.

Οὐδεμἱα αἴτησις ἐκδικἀζεται, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπισυνἀπτεται αὐτῇ διπλὁτυπον εἰσπρἀξεως Δημοσἱου Ταμεἱου περὶ καταβολῆς ὁλοκλἡρου τοῦ ἀντισηκὡματος καὶ τοῦ προστἱμου, εἰς ἃς περιστἀσεις ἐπιβἀλλεται τοὐτο.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὴν πρὡτην παρἀγραφον τοῦ ἄρθρου 62 προστἱθεται ἐδἀφιον ια' ἔχον οὕτω:

«ια') Εἰς τοὺς φοιτητἀς τῆς Σχολῆς Συνεταιρισμῶν καὶ τῆς ἐν Ἀργοστολἱῳ Βαλλιανείου Ἐμποροναυτικῆς Σχολῆς».

Ἄρθρον 4.

Αἱ δὐο τελευταῖαι παρἀγραφοι τοῦ ἄρθρου 62 ἀντικαθἱστανται οὕτω:

«Οἱ ἀνωτἑρω λὁγοι ἀναβολῆς δἑον νὰ ὑφἱστανται τὸν Ἰανουἀριον τοῦ ἔτους καθ' ὃ συνεπλἡρωσεν ὁ αἰτὼν τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικἱας του.

Ἐξαιρετικῶς οἱ διατελοῦντες ἐν ἀναβολῇ λὁγῳ ὑγεἱας δὐνανται νὰ τὐχωσι ἀναβολῆς διὰ λὁγους σπουδῶν ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρὁνον τῆς λἡξεως τῆς διὰ λὁγους ὑγεἱας χορηγηθεἱσης αὐτοῖς ἀναβολῆς ἔχουσιν ἐγγραφῇ ὡς φοιτηταί, σπουδἀσταὶ ἢ μαθηταὶ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ Πανεπιστημἱων, Πολυτεχνικῶν ἐν γἑνει σχολῶν, Ἀνωτἑρας Δασολογικῆς, Ἀνωτἀτης Γεωπονικῆς καὶ Ἀνωτἀτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν.

Εἰς ἅπαντας τοὺς οὕτω δυναμἑνους νὰ τὐχωσιν ἀναβολῆς χορηγεῖται τοιαὐτη μἑχρι τῆς 31 Δεκεμβρἱου τοῦ ἔτους καθ' ὃ λἡγει ὁ νενομισμἑνος χρὁνος φοιτἡσεώς των.

Ἐξαιρετικῶς εἰς τοὺς φοιτητἀς τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Σχολῶν τῶν ἐδαφἱων α', β' καὶ γ' δὐναται νὰ χορηγηθῇ διοικητικῶς παρἀτασις τῆς ἀναβολῆς των μἑχρι δὐο ἐτῶν, ἐφ' ὅσον πρὁκειται νὰ συνεχἱσωσι τὴν φοἱτησἱν των πρὸς συμπλἡρωσιν τῆς μορφὡσεώς των πρακτικῶς εἰς ἐργαστἡρια, κλινικἀς καὶ λοιπὰ ἐπιστημονικὰ κἑντρα ἢ σπουδὴν πρὸς ἀπὁκτησιν doctorat ὡς καὶ εἰς τοὺς πτυχιοὐχους Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημἱου πρὸς πρακτικὴν των μὁρφωσιν εἰς τὴν χειρουργικὴν καὶ ὀρθοπεδικὴν εἰς τὰ ἐν Ἀθἡναις Νοσοκομεῖα «Ἀρεταἰειον», «Εὐαγγελισμὸς» καὶ «Ἐρυθρὸς Σταυρὁς». Πρὸς τοὐτο δἑον νὰ ὑποβἀλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀρχικῶς μὲν πιστοποιητικὸν περὶ παρακολουθἡσεως τῶν μαθημἀτων εἰς τὰ περὶ ὧν πρὁκειται Νοσοκομεῖα, Ἐργαστἡρια, Κλινικἀς κλπ. κἑντρα, μετὰ τὸ πἑρας δὲ ταὐτης πιστοποιητικὸν περὶ τῆς χρονικῆς διαρκεἱας τῆς ἐν αὐτοῖς φοιτἡσεώς των.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμἑνοντες συνεχῶς ἐπὶ μἱαν τοὐλἀχιστον δεκαετἱαν ἀπαλλἀσσονται προσωρινῶς τῆς ἐκπλἡρωσεως τῶν ἐν εἰρἡνῃ στρατιωτικῶν ὑποχρεὡσεων.

Ἐρχὁμενοι ὅμως εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ὀφεἰλουσι νὰ ἐκπλἡρὡσωσιν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν ἀφἱξεώς των, τετρἀμηνον ὑποχρἑωσιν ἐκγυμνἀσεως ἐξαγοραζομἑνην ὑπὸ μὲν τῶν ἀνηκὁντων εἰς τἀς κλἀσεις 1912 καὶ παλαιοτἑρας ἀντὶ 3000 δραχμῶν, ὑπὸ τῶν ἀνηκὁντων εἰς τἀς κλἀσεις 1913α καὶ ἐντεὐθεν ἀντὶ 5000 δραχμῶν ἐφ' ἅπαξ καταβαλλομἑνων

Πἀσα προϋπηρεσἱα αὐτῶν εἰς τὸν ἡμἑτερον στρατὸν προσμετρᾶται εἰς τὴν ἀνωτἑρω τετρἀμηνον ὑποχρἑωσιν.

Ἐν ἐπιστρατεὐσει ἢ πολἑμῳ ἰσχὐουσι διὰ τοὺς ἀνωτἑρω αἱ διὰ τοὺς λοιποὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ στρατευσἱμους διατἀξεις τοῦ νὁμου περὶ Στρατολογἱας.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐν τῷ προηγουμἑνῳ ἄρθρῳ ὁριζομἑνη δεκαετἱα διὰ μὲν τοὺς ἀνἡκοντας εἰς κλἀσεις κληθεἱσας ἤδη ὑπολογἱζεται μὲ

τέρμα τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, διὰ δὲ τοὺς ἀνήκοντας εἰς κλάσεις κληθησομένας μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ λογίζεται μέχρι τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν καλοῦνται νὰ προσέλθώσι πρὸς κατάταξιν.

"Αρθρον 7.

Στρατεύσιμοι κλάσεων 1924 καὶ παλαιοτέρων ὑπέχοντες ὑποχρέωσιν ἢ ὑπόλοιπον θητείας ἢ ἐκγυμνάσεως λόγῳ ἀνυποταξίας, λιποταξίας, ἀναβολῆς ἢ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ 5 ἄρθρῳ κατηγορίαν ὑπέχουσι τετράμηνον ὑποχρέωσιν ἐκγυμνάσεως ἐξαγοραζομένη ὑπὸ μὲν τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κλάσεις 1912 καὶ παλαιοτέρας ἀντὶ 3000 δραχμῶν, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κλάσεις 1913—1924 συμπεριλαμβανομένης ἀντὶ 5.000 δραχμῶν. Τὰ ποσὰ ταῦτα δύνανται νὰ καταβληθῶσιν ἢ ἐφ' ἅπαξ ἢ εἰς δύο ἐτησίας δόσεις, πάντως ὅμως δέον νὰ ἔχωσιν ἐξοφληθῇ ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διετοῦς ταύτης προθεσμίας τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ἢ ἡ ὀφειλομένη δευτέρα δόσις διπλασιάζεται καὶ καθίσταται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπαιτητὸν, συνεπάγεται δὲ τὴν ἄμεσον σύλληψιν καὶ κατάταξιν τοῦ ὀφειλέτους μέχρις οὗ καταβάλῃ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν ἢ συμπληρώσῃ τὴν τετράμηνον ὑποχρέωσίν του. Ἐθελονταὶ ὑπηρετήσαντες τοὐλάχιστον ἐπὶ δεκατετράμηνον καὶ κηρυχθέντες λιποτάκται δύνανται νὰ ἐξαγοράσωσι τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀναληφθείσης ἐθελουσίας ὑποχρεώσεως ἀντὶ 300 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

"Αρθρον 8.

Διὰ τοὺς ἀνήκοντας εἰς κλάσεις 1923 καὶ παλαιοτέρας ὁ χρόνος ὑπηρεσίας εἰς Συμμαχικοὺς κατὰ τὸν λήξαντα Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον στρατοὺς (πλὴν τοῦ ἐπ' ἀντιμισθίᾳ τοιούτου τῶν διερμηνέων, ἐποπτῶν ἔργων, ἐργατῶν ἐργοστασίων κλπ.) προσμετρᾶται εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐν ἄρθροις 5 καὶ 7 στρατιωτικὰς των ὑποχρεώσεις.

"Αρθρον 9.

Τὰ δυνάμει τῶν νόμων 2400 καὶ 2728 καταβληθέντα ἀντισηκώματα ἐκπίπτονται ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 7 ὁριζομένων ποσῶν. Τὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ὅμως καταβληθέντα ἐπὶ πλέον ἀντισηκώματα δυνάμει τῶν τότε ἰσχυουσῶν διατάξεων διὰ τὰς ἐν τοῖς αὐτοῖς 5 καὶ 7 ἄρθροις ὁριζομένας κατηγορίας στρατευσίμων δὲν ἐπιστρέφονται, ὡς ἐπίσης δὲν ἐπιστρέφονται καὶ τὰ καταβληθέντα τοιαῦτα ἐν ἔτει 1931 συνεπείᾳ παρατάσεως διὰ διοικητικοῦ μέτρου τῶν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1930 ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενα ἀντισηκώματα περιέρχονται ἐξ ἡμισείας εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ Ξηρᾶς.

"Αρθρον 10.

Οἱ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 5—9 τοῦ παρόντος νόμου τακτοποιούμενοι ἀπαλλάσσονται πάσης ποινικῆς διώξεως καὶ πασῶν τῶν συνεπειῶν τῆς ἀνυποταξίας καὶ λιποταξίας, οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν κρατούμενοι ὡς ὑπόδικοι ἢ κατάδικοι ἐπὶ λιποταξίᾳ ἀποφυλακίζονται.

"Αρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 55 τοῦ νόμου 4324 περὶ Στρατολογίας καὶ πᾶσα ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέουσα διάταξις, ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 146 καὶ ἐπέκεινα τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργοῦνται.

"Αρθρον 12.

Τέκνα ὁμογενῶν ἐγκατεστημένων μονίμως ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμοῦντα νὰ φοιτήσωσιν εἰς Σχολὰς τῆς ἡμεδαπῆς εἴτε δημοσίας εἴτε ἰδιωτικὰς, δύνανται ἀκωλύτως νὰ ἐπανέλθωσι παρὰ ταῖς οἰκογενείαις των καὶ ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων.

Ταῦτα κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ σπουδῶν των δὲν στρατεύονται, ἔστω καὶ ἂν ἀνήκωσιν εἰς κλάσιν κληθεῖσαν ὑπὸ τὰ ὅπλα.

Πρὸς τοῦτο αἱ κατὰ τόπους Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἐφοδιάζουσι τοὺς ἐνδιαφερομένους δι' εἰδικοῦ δελτίου ταὐτότητος, ἐν ᾧ θὰ μνημονεύηται ρητῶς ὁ ὡς ἄνω σκοπὸς καὶ ὅπερ ὑποχρεοῦνται οὗτοι νὰ ἐπιδεικνύωσιν εἰς τὰς Ἀρχὰς, ὁσάκις τοῖς ζητεῖται.

Ἅμα τῇ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν ἀφίξει των καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγγραφῶσιν εἴς τινα σχολήν.

Ἡ κατ' ἔτος δὲ ἐγγραφὴ τούτων καὶ ἡ τακτικὴ φοίτησις θὰ πιστοποιῆται ὑπευθύνως ἐν τῷ ὡς εἴρηται δελτίῳ ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς ἐν ᾗ φοιτοῦν.

Ἅμα τῇ ἀποπερατώσει τῶν σπουδῶν των ἢ τῇ τυχὸν διακοπῇ τούτων καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναχωρήσωσι διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

Πρὸς τοῦτο θὰ ὑποβάλλωσι τὸ ὡς εἴρηται δελτίον εἰς τὴν Διεύθυνσιν Στρατολογίας Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν, παρ' ἧς θὰ λαμβάνωσι πιστοποιητικὸν ἀποδημίας.

Οἱ τυχὸν μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τ' ἀνωτέρω καὶ ἀνήκοντες εἰς στρατευθεῖσαν κλάσιν κατατάσσονται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των.

"Αρθρον 13.

Στρατεύσιμοι κλάσεων 1926, 1927 καὶ 1928 τυχόντες ἀναβολῆς κατατάξεως λόγῳ ὑγείας ἢ σπουδῶν καὶ μὴ καταστάντες ἀνυπότακτοι ὑπηρετοῦσι τετράμηνον καὶ καταβάλλουσιν 6.000 δραχμὰς ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ εἰς δύο ἐτησίας δόσεις.

Ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς τετραμήνου ὑποχρεώσεως ἢ καὶ ἐνωρίτερον, ἡ δὲ δευτέρα μετὰ ἔτος ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης.

Οἱ μὴ καταβάλλοντες τὴν δευτέραν δόσιν ὑποχρεοῦνται εἰς συμπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως, ἣν ἐξέτισαν οἱ συνηλικιῶται των, μὴ δικαιούμενοι ἐπιστροφῆς τῆς καταβληθείσης α' δόσεως.

Ἐπέκτασις τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου παρεχομένου εὐεργετήματος δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κλάσεις νεωτέρας τῆς τοῦ 1928.

"Αρθρον 14.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ ἑπόμεναι τοῦ ἄρθρου 34 ἰσχύουσι διὰ τοὺς στρατευσίμους τῶν κληθεισῶν ἀπογραφῶν καὶ μέχρι τῆς κλάσεως 1930.

Ἀπὸ τῆς κλάσεως 1931 καὶ ἐφεξῆς οἱ ὑπέχοντες ὑποχρέωσιν τετραμήνου ἐκγυμνάσεως ὑπηρετοῦσιν ἐπὶ τρίμηνον, τὸν δὲ τέταρτον μῆνα ἐξαγοράζουσι δυνάμει διαταγῆς Ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν καὶ ἐφ' ὅσον τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ἐπιτρέπει ἀντὶ δραχμῶν ἑξακοσίων.

"Αρθρον 15.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ Στρατολογίας νόμου προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ ἀκόλουθος φράσις μετὰ τὴν λέξιν «ἐγγεγραμμένος»: «πλὴν τῶν τέκνων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχων, ἅτινα κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ Μητρῷα ἀρρένων τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεώς των, διαγραφόμενα ἐκ τῶν τοιούτων, εἰς ἃ ἤδη φέρονται ἐγγεγραμμένα».

"Αρθρον 16.

Εἰς τὸ ἄρθρον 23 προστίθεται ἐν συνεχείᾳ «ἢ ἐκείνης, ὑφ' ἣν ὑπηρετεῖ ἢ ὑπηρέτησεν εἰς τὸν Στρατόν. Εἰς ἃς δὲ περιπτώσεις μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων ἐγγραφῶν ἐνεργηθεισῶν δυνάμει τῶν περὶ προσφύγων διατάξεων γενικῶς καὶ γενομένων μέχρι τέλους 1927 παρατηρεῖται διαφορὰ ἡλικίας τεσσάρων καὶ πλέον ἐτῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν διατάσσει τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἡλικίας ὑπὸ Διαρκοῦς Στρατολογικοῦ Συμβουλίου, ἢ Εἰδικοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου ἢ Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλαγῶν καὶ τὴν ἐγγραφὴν συμφώνως τῇ ἀποφάσει τούτων».

"Αρθρον 17.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 94 τοῦ περὶ Στρατολογίας Νόμου ἀπαλείφονται α ἰλέξεις «μὴ ἐξαγομένην» εἰς ἀναφερόμεναι.

Ἡ 2 παράγραφος τοῦ ἄρθρου τούτου ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Αἱ πρόσθετοι ὑπηρεσίαι ἐξαγοράζονται ἐν καιρῷ εἰρήνης ἀντὶ δραχ. 250 μηνιαίως, καταβαλλομένων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης». 3

"Αρθρον 18.

Οἱ δυνάμει τοῦ νόμου 2060 ἐγγραφέντες εἰς μητρῷα ἀρρένων πρόσφυγες οἱ ἀνήκοντες κλάσεις 1920 καὶ παλαιοτέρας θεωροῦνται ἐφεδροι ἀγύμναστοι. Οἱ ἐκ τούτων τακτοποιηθέντες διὰ καταβολῆς ἀντισηκώματος δὲν δικαιοῦνται ἐπιστροφῆς.

"Αρθρον 19.

Οἱ αἰτησάμενοι μέχρι τῆς 31)12)30 τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας καὶ δι' οὓς ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως δὲν κατέστη ἐφικτὴ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 136 τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας, ἤτοι δύνανται νὰ ἐξαγοράσωσι τὴν τετράμηνον ἐκγύμνασιν διὰ δραχμῶν 1000.

"Αρθρον 20.

Ἱεροτελεσταὶ Συναγωγῶν λειτουργουσῶν κατὰ τὸ θέρος μόνον, ἡ περὶ τῶν ὁποίων σχετικὴ ἀπόφασις ἠκυρώθη, τακτοποιοῦνται στρατολογικῶς διὰ καταβολῆς 12.000 δραχμῶν ἐφ' ἅπαξ καταβαλλομένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ ὑπηρετοῦσιν 8μηνο.

"Αρθρον 21.

Ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι διὰ τὴν Ἀεροπορίαν αἱ κάτωθι διατάξεις:

1) Τὸ ἄρθρον 2 διὰ τὰς αἰτήσεις ἀπαλλαγῆς.

2) Τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 διὰ τοὺς τυχὸν μεταταχθησομένους εἰς τὴν Ἀεροπορίαν καὶ κατέχοντας τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ νόμου περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας προβλεπόμενον πτυχίον.

3) Τὸ ἄρθρον 9 ὡς πρὸς τὴν παράγραφον 2.

4) Τὸ ἄρθρον 10 ὡς πρὸς τοὺς τακτοποιουμένους ὡς ἀνωτέρω συμφώνως τοῖς ἄρθροις 5 καὶ 6.

5) Τὸ ἄρθρον 11.

6) Τὸ ἄρθρον 14 μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἀντὶ τῆς λέξεως «Στρατιωτικῶν» ἐννοεῖται ἡ λέξις «Ἀεροπορίας».

7) Τὸ ἄρθρον 17.

8) Τὰ Ταμεῖα καταβολῆς ἀντισηκωμάτων ὅπου προβλέπει ὁ παρὼν νόμος ἀφορῶσι τοὺς προερχομένους ἐκ τοῦ Στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, διὰ δὲ τοὺς ἐκ τοῦ Ναυτικοῦ καταβάλλονται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ καθ' ὃν τρόπον ὁρίζεται εἰς τὸ Ναυτικόν. Πάντως αἱ περιπτώσεις καταβολῆς καὶ τὰ καταβλητέα ποσὰ εἶναι ἐκεῖναι, αἵτινες ὁρίζονται εἰς τὸν νόμον περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ὡς τροποποιοῦνται διὰ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων τοῦ παρόντος νόμου».

Περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς κλπ. ἐπὶ τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτε

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΕ' τῆς 10 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

(διὰ τῆς προσθήκης ἄρθρου 8.)

"Αρθρον 1.

1. Ἡ ἐπισκευὴ ρυμοτομουμένων ὑπὸ τῶν σχεδίων πόλεων κτιρίων, ὧν δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰσέτι ἡ ἀπαλλοτρίωσις, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τούτων προσθήκη, διέπονται ὑπὸ τῶν ἑξῆς κανόνων.

2. Ἡ ἄδεια πρὸς ἐκτέλεσιν ἐπισκευῶν ἐπὶ τῶν ρυμοτομουμένων μερῶν τῶν κτιρίων ἀπομενόντων εἰς τὴν ὑγιεινὴν, τὴν χρῆσιν αὐτῶν καὶ τὴν συγήθη συντήρησιν, χορηγεῖται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου καθ' ὃν τρόπον καὶ διὰ τὰ μὴ ρυμοτομούμενα κτίρια. Ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ αἰτούμεναι ὅπως ἐκτελεσθῶσιν οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἐπαύξησιν τοῦ κτιρίου καθ' ὕψος ἢ κατὰ κεκαλυμμένην ἐπιφάνειαν (οἷον προσθήκη νέων ὀρόφων ἢ προσθήκη νέων διαμερισμάτων ἐν τῷ αὐτῷ ὀρόφῳ) ἢ καὶ ἁπλῶς εἰς τὴν ριζικὴν ἀνακαίνισιν τοῦ παλαιοῦ κτιρίου (οἷον κατεδάφισις καὶ ἀνοικοδόμησις τοίχων καὶ λοιπῶν στοιχείων τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ, ἀντικατάστασιν παλαιῶν ξυλίνων πατωμάτων καὶ στεγῶν διὰ πλακῶν ἐκ σιδηροπαγοῦς σκυροκονιάματος κλπ. μὴ ἐξικνουμένων πάντως μέχρι βαθμοῦ ὁλοσχεροῦς αὐτοῦ κατεδαφίσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως), ὁ ἐνδιαφερόμενος δέον νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν, πληρεξούσιον τοῦ ἰδιοκτήτου (ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ ἰδιοκτήτης ὁ αἰτῶν τὴν ἄδειαν) καὶ τοὺς σχετικοὺς τίτλους ἰδιοκτησίας, αὗτη δὲ πρὸ τῆς χορηγήσεως τῆς ἀδείας ὀφείλει νὰ ἐρωτᾷ τὸν οἰκεῖον Δῆμον ἢ Κοινότητα ἂν ἀποφασίζῃ νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ ρυμοτομουμένου κτιρίου, παρέχουσα ἅμα καὶ πᾶσαν ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον σχετικὴν πληροφορίαν (περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνάγκης διὰ τὴν ρυμοτόμησιν τοῦ ἀκινήτου καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ περίπου).

3. Ἐὰν ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης δηλώσωσιν ἐγγράφως πρὸς τὴν ἄνω ἀρχὴν ἀδυναμίαν πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ρυμοτομουμένου ἢ παρέλθῃ ἄνευ οἱασδήποτε ἀπαντήσεως τεσσαρακονθήμερος προθεσμία ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τοῦ ἀνωτέρω ἐρωτήματος, ἡ ἐντεταλμένη τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ὑπηρεσία πρέπει νὰ χορηγῇ τὴν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν. Ἐὰν ἀντιθέτως ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης δηλώσωσιν ἐγγράφως ὅτι ἀποδέχονται τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ὡς πρὸς τὸ ρυμοτομούμενον ἀκίνησον, τότε οὗτοι, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, ὀφείλουσι νὰ ἐπισπεύδωσι τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτιρίου, διενεργοῦντες τὰς ἀπαιτουμένας πράξεις πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀξίας αὐτοῦ ἐντὸς ἓξ τὸ πολὺ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος. Ἡ δυνάμει τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως κανονιζομένη ἀποζημίωσις (προσωρινὴ ἀποζημίωσις) διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν πρέπει νὰ κατατίθεται ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου, ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος, ἐντὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἑξαμήνου προθεσμίας. Ἄπρακτος παρέλευσις τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας συνεπάγεται τὴν ἄμεσον χορήγησιν τῆς αἰτηθείσης ἀδείας.

4. Ὡς πρὸς τὰ οἰκόπεδα ἐφ' ὧν κεῖνται τὰ ἄνω κτίρια, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

"Αρθρον 2.

1. Ἡ ἀνέγερσις νέων κτιρίων ἐπὶ ρυμοτομουμένων ὑπὸ τῶν σχεδίων πόλεων οἰκοπέδων, ὧν δὲν ἐπραγματοποιήθη εἰσέτι ἡ ἀπαλλοτρίωσις, διέπονται ὑπὸ τῶν ἀκολούθων κανόνων.

2. Αἰτουμένης ἀδείας πρὸς ἀνέγερσιν οἰκοδομῆς ἐπὶ ρυμοτομουμένου οἰκοπέδου, ὁ ἐνδιαφερόμενος δέον νὰ προσάγῃ τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω (ἄρθρου 1) στοιχεῖα ἰδιοκτησίας (τίτλους) ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου τούτου, ἡ δὲ ἁρμοδία ὑπηρεσία ὀφείλει νὰ προβαίνῃ ἐντὸς προθεσμίας τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἀπαιτουμένης πράξεως ἀναλογισμοῦ πρὸς καθορισμὸν τῶν εἰς ἀποζημίωσιν ὑποχρεώσεων καὶ τὴν κύρωσιν αὐτῆς. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ταύτης ἀπράκτου, ἡ αἰτηθεῖσα ἄδεια πρέπει νὰ χορηγῆται ἀμέσως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ παράτασις ὀφείλεται εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ ἰδιοκτήτου. Εἰς τὴν ὑπαιτιότητα ταύτην συμπεριλαμβάνονται μὴ ἐμπρόθεσμος προσέλευσις τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς τὰς διατασσομένας αὐτοψίας, ἢ μὴ προσαγωγὴ ὑπ' αὐτοῦ τῶν αἰτηθέντων στοιχείων, ἅτινα ὑποχρεοῦται νὰ προσάγῃ (οἷον κτηματολογικὰ διαγράμματα, τίτλοι ἰδιοκτησίας, πληροφορίαι κλπ.), μὴ ἔγκαιρος ἐκτέλεσις ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἀνατιθεμένων τούτῳ κοινοποιήσεων, τὸ ἄγνωστον τῆς διαμονῆς του, ἀμφισβήτησις τῶν ὁρίων τοῦ ἀπαλλοτριωτέου οἰκοπέδου ἐμποδίζουσα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας τὴν σύνταξιν τῆς ἄνω πράξεως καὶ ἀνακρίβεια ἢ παραλείψεις εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου

χορηγούμενα τεχνικὰ ὡς πρὸς τὸ ἀκίνητόν του στοιχεῖα. Κατὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἀνωτέρω προθεσμία παρατείνεται ἀναλόγως. Ἐπίσης παρατείνεται ἀναλόγως ἡ προθεσμία, μὴ συνεπαγομένης τῆς παρελεύσεως τοῦ τετραμήνου τὴν χορήγησιν τῆς αἰτηθείσης ἀδείας, ἐὰν παρεμπέσῃ τροποποίησις τοῦ σχεδίου ἐπιφέρουσα μεταβολὰς εἰς τὸν τρόπον συντάξεως τῆς πράξεως, ἢ οἱαδήποτε μεταβολὴ εἰς τὰ ὅρια τοῦ ὑπὸ ἀπαλλοτρίωσιν οἰκοπέδου ἐκ μεταβιβάσεως τμημάτων αὐτοῦ ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας. Ἐὰν μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς πράξεως προκύψῃ διά τινα τῶν ἀνωτέρω λόγων, τῶν συνεπαγομένων τὴν παράτασιν τῆς προθεσμίας, ἀνάγκη συντάξεως νέας πράξεως, τότε ὁρίζεται τετράμηνος προθεσμία καὶ διὰ τὴν νέαν πρᾶξιν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐντολῆς ἢ αἰτήσεως πρὸς σύνταξιν τῆς νέας πράξεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν, ὡς πρὸς δὲ τὴν νέαν ταύτην πρᾶξιν ἰσχύουσι τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα.

3. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης μετὰ τὴν κοινοποίησιν αὐτῷ τῆς κυρωτικῆς τῆς πράξεως ἀναλογισμοῦ ἀποφάσεως καὶ ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, δηλώσῃ ἐγγράφως ἐντὸς τῆς ταχθείσης αὐτῷ ἐν τῇ προσκλήσει προθεσμίας, ὅτι ἀποδέχεται μόνος νὰ ἐπισπεύσῃ τὸν διακανονισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως του καὶ τὴν εἴσπραξιν αὐτῆς παρὰ τῶν ὑποχρέων, ἡ αἰτηθεῖσα πρὸς δόμησιν ἐπὶ τοῦ ρυμοτομουμένου ἄδεια, δὲν χορηγεῖται εἰς τὸ μέλλον, τῆς ὡς ἄνω δηλώσεως ὑπεχούσης θέσιν οἰκειοθελοῦς παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ πρὸς δόμησιν δικαιώματος. Αἱ αὐταὶ συνέπειαι ὑφίστανται διὰ τὸν ἰδιοκτήτην καὶ ἂν ἡ δήλωσις ὑποβληθῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας εἰς οἱονδήποτε στάδιον τῆς κατὰ τὰ ἑπόμενα διαδικασίας.

4. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω διὰ τὴν δήλωσιν ταχυείσης προθεσμίας, ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία καὶ ὁ Δῆμος ἢ ἡ κοινότης ὀφείλουσι νὰ ἐνεργήσωσι τὰ κατ' αὐτὸν ἕκαστος διὰ τὸν καγονισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τὴν κατάθεσιν τοῦ ποσοῦ, τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ὑποχρεουμένων νὰ ἐπισπεύσωσι τὰ τοῦ κανονισμοῦ τούτου καὶ νὰ καταβάλωσιν εἰς τὸν δικαιοῦχον τὸ ἐπιδικαζόμενον ποσὸν εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν πάντων τῶν ὑποχρέων. Ἡ ὅλη διαδικασία πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως ὀφείλει νὰ ἐνεργῆται ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν καὶ τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα, τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 3 κυρωτικῆς τῆς πράξεως ἀποφάσεως. Ἡ δυνάμει τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως κανονιζομένη ἀποζημίωσις (προσωρινὴ ὑποζημίωσις) διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, πρέπει νὰ καταθέτηται ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω ἐτησίας προθεσμίας. Ἄπρακτος παρέλευσις τῆς προθεσμίας, συνεπάγεται τὴν ἄμεσον χορήγησιν τῆς αἰτουμένης ἀδείας.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐὰν ὁ τυχὼν ἀδείας ἐκτελέσεως οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δὲν ἀρχίσῃ τὰς δι' ἃς ἡ ἄδεια ἐργασίας ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἢ διακόψῃ ταύτας πλέον τοῦ ἑξαμήνου, πρὸς ἔναρξιν ἢ συνέχισιν τῶν ἐργασιῶν μετὰ τὸ ἑξάμηνον ὀφείλει νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν αἰτηθεῖσαν ἄδειαν. Ἐὰν ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἐπέσπευσαν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, διὰ τὴν ἀναθεώρησιν ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων 1 καὶ 2, ὡσεὶ ἐπρόκειτο περὶ ὅλως νέας αἰτήσεως ἀδείας, συνεχιζομένης τῆς κατὰ τὰς ἐν λόγῳ διατάξεις διαδικασίας ἀφ' οὗ σημείου ἔπαυσαν αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἀρχικῆς διὰ τὴν ἄδειαν αἰτήσεως. Ὡς πρὸς τὰς ἐκτελεσθείσας δυνάμει τῆς ἀδείας ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἐργασίας, ὧν ἡ συνέχισις διεκόπη ὡς ἄνω, ἐπαναλαμβάνεται ὁλόκληρος ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 1 διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀποζημίωσιν αὐτῶν.

3. Ἐὰν μετὰ τὸν ἀρχικὸν δικαστικὸν κανονισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἐρρυθμίσθη αὕτη ἄλλως διὰ μεταγενεστέρας τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἀναστολὴ τῆς αἰτουμένης ἀναθεωρήσεως τῆς παλαιᾶς ἀδείας χωρεῖ μόνον ἐφ' ὅσον κατατεθῇ ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ἡ ὑπὲρ τῆς τελευταίας ταύτης ἀποφάσεως ὁρισθεῖσα ἀποζημίωσις.

Ἀνασταλείσης τῆς ἀναθεωρήσεως παλαιᾶς ἀδείας, ὅ τε Δῆμος ἢ Κοινότης καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀπαλλοτριωτέου ἀκινήτου δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσιν ἐκ νέου τὸν καθορισμὸν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, ὁπότε ἐφαρμόζεται πάντως ἡ διαδικασία τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2.

5. Ἐὰν ἡ ἔγκρισις ἢ ἡ τροποποίησις τοῦ ρυμοτομοῦντος τὸ κτίριον σχεδίου λάβῃ χώραν ἐν ᾧ τὸ κτίριον εὑρίσκεται ἐν κατασκευῇ ἢ ἤρξαντο ἐγειρόμενον (ἤρξαντο αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι, χορηγηθείσης ἤδη τῆς σχετικῆς ἀδείας), εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου ἢ τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὀφείλει αὕτη νὰ ἐρωτᾷ τὸν οἰκεῖον Δῆμον ἢ Κοινότητα ἂν ἐπιθυμῇ τὴν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν δομήσεως πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου ἀποζημιουμένου τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὸ ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργον καὶ τὰς λοιπὰς συναφεῖς ταύτῃ ὡς ἐκ τῆς ἐν τοῖς ἑπομένοις προβλεπομένης διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν θετικὰς ζημίας του. Ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ὀφείλει ν' ἀπαντᾷ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῇ τοῦ σχετικοῦ ἐγγράφου. Ἐὰν ἡ ἀπάντησις εἶναι ἀνεπιφυλάκτως καταφατική, τότε ἀνακαλεῖται ἡ ἄδεια καὶ διακόπτονται αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 πρὸς ἐκτίμησιν τοῦ κτιρίου καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἡ οἰκοδομὴ συνεχίζεται ἀκωλύτως, δικαιουμένου τοῦ ἰδιοκτήτου εἰς ἀποζημίωσιν καὶ δι' ἁπάσας τὰς θετικὰς ζημίας τὰς ὁποίας οὗτος ὑπέστη λόγῳ τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν. Πάντως πρὸ τῆς διακοπῆς ἡ ὑπηρεσία δύναται νὰ ἐπιτρέπῃ προχείρους ἐργασίας πρὸς προστασίαν τῶν ἡμιτελῶν ἔργων.

Ἄρθρον 4.

1. Ὡς δικαστικὴ ἀπόφασις ἐν τοῖς ἀνωτέρω θεωρεῖται ἡ κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάξεις πρώτη δικαστικὴ ἀπόφασις, ἡ καθορίζουσα προσωρινῶς τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἧς ἡ κατάθεσις ἐπιτρέπει κατὰ τὰς ἰδίας διατάξεις τὴν κατάληψιν τοῦ ἀπαλλοτριωτέου ἀκινήτου. Ἡ πραγμάτωσις τῆς καταθέσεως ὑπὲρ τῶν δικαιούχων τῆς διὰ τοιαύτης ἀποφάσεως ὁριζομένης ἀποζημιώσεως ἀναστέλλει ὁριστικῶς τὴν χορήγησιν τῆς αἰτηθείσης ἀδείας.

2. Ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ παρὰ τῶν ὑποχρέων πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἀπαλλοτριωτέου ἀκινήτου τὰ ποσὰ ἅτινα εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν αὐτῶν κατέθεσεν ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου. Ἐπίσης δικαιοῦται νὰ εἰσπράττῃ παρ' αὐτῶν τὸν νόμιμον ἐπὶ τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ τόκον ἀπὸ τῆς πρὸς τούτους κοινοποιήσεως προσκλήσεως τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος πρὸς πληρωμὴν τῆς ὡς ἄνω προκαταβληθείσης ἀποζημιώσεως. Ἡ εἴσπραξις τῶν ὡς ἄνω προκαταβαλλομένων ὑπὸ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων ποσῶν δύναται νὰ ἐνεργῆται καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεων.

3. Προκειμένης τῆς αἰτήσεως πρὸς δικαστικὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως, ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ὀφείλει νὰ προσεπικαλῇ τοὺς κατὰ τὴν κυρωθεῖσαν πρᾶξιν φερομένους ὡς ὑποχρέους διὰ τὴν ἀποζημίωσιν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς αἰτήσεως, δικαιουμένους πάντως εἰς παρέμβασιν.

4. Μετὰ τὸν προσωρινὸν καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως ὁ Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης προσκαλεῖ τοὺς πρὸς καταβολὴν ταύτης ὑποχρέους ἵνα ἐντὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προθεσμιῶν καταθέσῃ ἕκαστος τὴν ἀναλογοῦσαν αὐτῷ ἀποζημίωσιν. Ἡ παράλειψις τούτων πρὸς κατάθεσιν τῆς ἀποζημιώσεως οὐδόλως ἐμποδίζει τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα νὰ προκαταβάλῃ ταύτην κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 ὁριζόμενα.

5. Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἀναλογισμοῦ διαλαμβάνῃ καὶ ταχτοποιήσεις καὶ προσχωρώσεις οἰκοπέδων ἢ προϋπόθεσιν ἔχει τοιαύτας ταχτοποιήσεις κλπ., ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρέμβασις τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος περιορίζεται εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς προσωρινῆς ἀποζημιώσεως μόνον τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων καὶ τὴν κατάθεσιν ταύτης.

Ἄρθρον 5.

1. Κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν συγῳδὰ ταῖς ἀνωτέρω διατάξεσιν ἐφαρμόζονται ἀπαραιτήτως πάντες οἱ διὰ τὰ λοιπὰ μὴ ρυμοτομούμενα ἀκίνητα ἰσχύοντες νόμιμοι περιορισμοὶ ὑγιεινῆς, ἀσφαλείας, αἰσθητικῆς κλπ., τῶν πρὸς δόμησιν οἰκοπέδων τακτοποιουμένων ἐν ἀνάγκῃ.

2. Ἐὰν κατὰ τὴν κυρωθεῖσαν πρᾶξιν ἀναλογισμοῦ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ρυμοτομουμένου οἰκοπέδου ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ ἑαυτὸν διὰ μέρος τοῦ ὑπὸ τῶν κοινοχρήστων χώρων καταλαμβανομένου οἰκοπέδου του, ἡ ἄδεια οἰκοδομῆς χορηγεῖται μόνον διὰ τὸ ὑπολειπόμενον μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὡς ἄνω μέρους οἰκόπεδον καὶ μόνον ἐὰν τοῦτο εἶναι οἰκοδομήσιμον. Πρὸς πραγμάτωσιν τῆς ἀφαιρέσεως ταύτης τὸ τμῆμα διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ὁποίου βαρύνεται αὐτὸς οὗτος ὁ ἰδιοκτήτης ὑπολογιζόμενον κατ' ἐμβαδὸν ἀφαιρεῖται ἐκ τῆς ὅλης ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὑπολειπόμενον οἰκοδομήσιμον μέρος νὰ εἶναι συνεχὲς καὶ ὅσον οἷόν τε ἐγκαρμονισμένον καὶ πλησιέστερον πρὸς τὰς οἰκοδομικὰς γραμμάς.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ἐφαρμόζονται μόνον ὡς πρὸς ἀκίνητα περιλαμβανόμενα ἐντὸς τῶν ἐγκεκριμένων σχεδίων τῶν πόλεων καὶ κωμῶν ἢ συνοικισμῶν καὶ μένουν ἰσχύουσαι μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων, ἐφ' ὧν τὸ πρῶτον ἐγκρίνεται σχέδιον ρυμοτομίας ἢ ἐπεκτείνεται τὸ ὑπάρχον τοιοῦτον, ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐγκριτικοῦ τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας ἢ τῆς ἐπεκτάσεως αὐτοῦ Διατάγματος.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὰ κατὰ τὸν νόμον περὶ κατασκευῆς ὁδοῦ Π. Φαλήρου—Βουλιαγμένης ἀπαλλοτριωτέα ἀπὸ τοῦ ἄξονος τῆς ὁδοῦ μέχρι τῆς θαλάσσης τμήματα παραμένοντος τάντως ὑποχρέου τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν τμήματα παραμένοντος τάντως ὑποχρέου τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ τμήματος τούτου θεωρουμένου ὡς πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν κλπ. ὡς ὑπαγομένου εἰς τὸ σχέδιον ρυμοτομίας, οὗτινος ἀποτελεῖ συνέχειαν.

Ἄρθρον 6.

1. Ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀκινήτων καταλαμβανομένων ὑπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου προβλεπομένων χώρων ὡς κοινοχρήστων, ἤτοι ὁδῶν, πλατειῶν, ἀλσῶν κ.τ.τ. εἶναι ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης καὶ οἱ ἰδιοκτῆται κατὰ τοὺς ἀκολούθους ὅρους καὶ ἀναλογίας.

2. Διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωτέου οἰκοπέδου κτίρια, φυτείας, φρέατα καὶ λοιπὰς ἐν γένει ἀκινήτους ἐγκαταστάσεις, ὑπόχρεος εἶναι ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης.

3. Δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀπαλλοτριωτέον οἰκόπεδον, συνυποχρεοῦται καθίστανται ὅ τε Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης καὶ οἱ ὠφελούμενοι παρόδιοι ἰδιοκτῆται θεωρουμένων ὡς τοιούτων τῶν ἰδιοκτητῶν ἀκινήτων ὧν τὰ οἰκόπεδα ἔχουσιν ἢ δύνανται νὰ ἀποκτήσωσι διὰ προσκυρώσεων ἢ τακτοποιήσεων πρόσωπον ἐπὶ τοῦ ἐν ᾧ περιλαμβάνεται τὸ ἀπαλλοτριωτέον ἀκίνητον κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 χώρου. Οἱ παρόδιοι ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς διάνοιξιν ὁδῶν πλάτους μόνον μέχρις εἴκοσι μέτρων, εἴτε ἀπ' εὐθείας διανοιγομένων εἰς τὸ πλάτος τοῦτο, εἴτε διὰ διαδοχικῶν εὐρύνσεων. Διὰ τὴν διάνοιξιν ὁδῶν πλατυτέρων τῶν 20 μέτρων, ἢ διὰ μεταγενεστέραν οἱανδήποτε ὑπὲρ τὸ πλάτος τοῦτο διεύρυνσιν, τὸ ἐπὶ πλέον τῶν εἴκοσι μέτρων πλάτος βαρύνει τὸν Δῆμον ἢ Κοινότητα. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσιν καὶ ὁσάκις πρόκειται περὶ πλατειῶν, ἁπλῶν διευρύνσεων κατὰ τὰς διασταυρώσεις ὁδῶν, ἀλσῶν καὶ ἐν γένει εὐρέων κοινοχρήστων χώρων. Ὁ τρόπος ἀναλογισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως μεταξὺ Δήμου ἢ Κοινότητος καὶ παροδίων ἰδιοκτητῶν καὶ μεταξὺ τῶν τελευταίων, καθ' ὅλας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια, κανονίζονται διὰ Δ)των **ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.** Πάντως ἡ ἐπιβάρυνσις τῶν παροδίων ἰδιοκτητῶν τῆς αὐτῆς πλευρᾶς ὁδοῦ ἢ πλατείας, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὴν ἀποζημίωσιν τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς ἐπιφάνειαν ζώνης οἰκοπέδων πλάτους δέκα μέτρων περιλαμβανομένης ἐντὸς τοῦ ὅλου ἀπαλλοτριωτέου χώρου, ἀσχέτως θέσεως.

4. Ὁσάκις οἱ δικαιοῦχοι ἀποζημιώσεως δι' ἀπαλλοτρίωσιν εἶναι καὶ ὑπόχρεοι διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῆς, ἐπέρχεται συμψηφισμὸς δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων.

5. Προκειμένου περὶ διανοίξεως εὐρέων κοινοχρήστων χώρων, ἤτοι μεγάλων λεωφόρων, ἀλσῶν, πλατειῶν κ.τ.τ. ἡ ἐκ τῶν ὁποίων ὠφέλεια εἶναι σημαντικὴ καὶ ἐκτείνεται εἰς εὐρυτέραν ἀκτῖνα, ὁ Δῆμος ἢ Κοινότης δικαιοῦται πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν της νὰ ἐπιβάλλῃ εἰδικὴν εἰσφορὰν εἰς τοὺς ὠφελουμένους ἰδιοκτήτας ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ὠφελείας. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς διατάξεως ταύτης κανονίζονται διὰ Διαταγμάτων. Τοιαύτη εἰσφορὰ δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἀμέσως παροδίους ἰδιοκτήτας, ἐφ' ὅσον οὗτοι ἐξήντλησαν τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποχρέωσίν των τῆς ἐπιβαρύνσεώς των διὰ τῆς δεκαμέτρου ζώνης. Πάντως ἡ εἰσφορὰ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 3 ο)ο τῆς κατὰ τὴν ἐπιδολὴν αὐτῆς ἀξίας τῶν ἀκινήτων.

6. Ἡ διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀκινήτων πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως καὶ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν αὐτῷ εἰδικῶν διατάξεων καταβλητέα ἀποζημίωσις, ὁρίζεται ἐκ τῆς ἀξίας ἣν ἔχει τὸ ἀπαλλοτριούμενον κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν προσφυγῆς διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως. Προκειμένου περὶ τῶν οἰκοπέδων τῶν ἀπαλλοτριωτέων διὰ τοὺς ἀνωτέρω σκοπούς, ἤτοι δι' ὁδούς, πλατείας καὶ ἐν γένει διὰ κοινοχρήστους χώρους ἐπὶ τῶν δικαιούχων τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀποζημιώσεως ἐπιβάλλεται πληρωμὴ φόρου ἴσου τῷ πραγματικῷ ὑπερτιμήματι τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου ἀπὸ τῆς πρὸ τῆς ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τελευταίας τριετίας μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ὡς ἄνω δικαστικῆς ἐκτιμήσεως διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ἐὰν ἡ προσφυγὴ εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Πρωτοδικείου ἐγένετο ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου· ἄλλως ὁ φόρος τοῦ ὑπερτιμήματος περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ. Τὸ ὑπερτίμημα καθορίζεται δικαστικῶς καθ' ὃν καὶ ἡ πληρωτέα ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ οἰκοπέδου τρόπον καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτήν, ἐκπίπτει δὲ ἐκ τοῦ πληρωτέου ἑκάστοτε εἰς τὸν δικαιοῦχον τῆς ἀποζημιώσεως ποσοῦ. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὑπερτιμήματος, ἥ τε πρὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου ἀξία τοῦ οἰκοπέδου καὶ ἡ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς ἀπαλλοτρίωσιν, ἀνάγονται εἰς μεταλλικὰς δραχμάς.

7. Μὴ πραγματουμένης τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων ἐντὸς τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προθεσμιῶν καὶ συνεπείᾳ τούτων χορηγηθείσης ἀδείας ἐκτελέσεως ἐν αὐτῷ οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν, εἰς περίπτωσιν μεταγενεστέρας πραγματώσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω φόρος περιορίζεται εἰς τὸ τρίτον τοῦ ὑπερτιμήματος, ἐφ' ὅσον βάσει τῆς ἄνω ἀδείας, ἐκτίσθη ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου εἰς τοὐλάχιστον ἐπὶ πλέον νέος ὄροφος, ἐπιφανείας οὐχὶ ἐλάσσονος τοῦ ἰσχύοντος ἐλαχίστου ὁρίου ἐμβαδοῦ οἰκοπέδων.

8. Καταργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 31, 36 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίου πόλεων κλπ.».

Ἄρθρον 7.

Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ κωδικοποίησις τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου μετὰ τῶν λοιπῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων «περὶ σχεδίων πόλεως καὶ κωμῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν», μεταβαλλομένης ἐν ἀνάγκῃ τῆς καταταξέως τῶν ἄρθρων, παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, ὡς καὶ τῆς ἀριθμήσεως τούτων καὶ φράσεων ἢ λέξεων, ἄνευ ὅμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Ἄρθρον 8.

Ὁ παρὼν νόμος θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἐν ὅλῳ ἢ τμηματικῶς διὰ Διαταγμάτων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Περὶ ἀνακαινίσεως τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν.

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΡΙΔ' τῆς 9 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται **ἡ προκήρυξις μειοδοτικοῦ συναγωνισμοῦ πρὸς** σύναψιν συμβάσεων μεθ' ἑνὸς ἢ πλειόνων ἀναδόχων διὰ τὴν ἀνακαίνισιν 3.600 **περίπου χιλιομέτρων ἐθνικῶν ὁδῶν τοῦ Κράτους** ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς παροχῆς ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἢ τῶν ἀναδόχων τῶν ἀπαιτουμένων κεφαλαίων διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν μέχρι συνολικοῦ ποσοῦ ἑπτακοσίων πεντήκοντα ἑκατομμυρίων (750.000.000) δραχμῶν ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου.

Εἰς τὸν συναγωνισμὸν τοῦτον γίνονται δεκτοὶ ἀνάδοχοι καὶ διὰ ποσὸν οὐχὶ κατώτερον τῶν (100.000.000) ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται τὸ ὅριον τοῦτο νὰ ὑποβιβασθῇ μέχρις 25.000.000 δραχμῶν εἴτε διὰ τὸ ὅλον, εἴτε διὰ μέρος τῶν ἔργων ἐκτιθέμενον εἰς ἴδιον διαγωνισμόν.

Αἱ ἀνωτέρω συμβάσεις δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κτῶνται ἰσχὺν νόμου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Ἡ δημοπρασία θέλει ἐνεργηθῇ βάσει ἀναλύσεως τιμῶν καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ὡς καὶ τῆς συνημμένης προκηρύξεως καὶ Γενικῆς Συγγραφῆς Ὑποχρεώσεων. Ἡ ἀνάλυσις τῶν τιμῶν δὲν θὰ περιλαμβάνῃ τιμὰς ἡμερομισθίων καὶ ὑλικῶν αἵτινες κανονισθήσονται ἐφ' ἅπαξ εἰς ἑκάστην περιφέρειαν γραφείου Νομομηχανικοῦ **πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν** ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ **Δημοσίων Ἔργων τῆς περιφερείας,** τοῦ Νομομηχανικοῦ καὶ **ἀντιπροσώπου τοῦ ἀναδόχου.**

Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω καθορισθησομένων τιμῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων θὰ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ὁ Ὑπουργός.

Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ ὁρισθῇ ὅτι θὰ γίνηται καθ' ὁμοιον τρόπον ἀναθεώρησις τῶν τιμῶν καθ' ἕκαστον ἔτος τῆς διαρκείας τῶν ἔργων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θέλει τροποποιηθῇ ἀναλόγως ἡ συνημμένη τῷ παρόντι προκήρυξις.

Ἄρθρον 3.

Ἡ συγγραφὴ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἡ ἀνάλυσις τῶν τιμῶν θέλουσιν ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 4.

Ὁ συναγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ διὰ μειοδοσίας α') ἐπὶ τῶν **ἀποδόσεων τῆς ἀναλύσεως τιμῶν β') ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τῶν** γενικῶν ἐξόδων καὶ ὀφέλους τοῦ ἀναδόχου, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ εἴκοσι (20 ο/ο) τοῖς ἑκατὸν, γ') ἐπὶ τῆς διαφορᾶς τῆς ὑπὸ τὸ ἄρτιον ἐκδόσεως τῶν ὡς κατωτέρω ἐντόκων γραμματίων, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς πέντε (5) μονάδας καὶ δ') ἐπὶ τοῦ αἰτουμένου ἐπιτοκίου τῶν ἐντόκων γραμματίων.

Ἄρθρον 5.

1) Ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀναδόχου ἢ τῶν ἀναδόχων τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω ἔργων πραγματοποιηθήσεται δι' ἐντόκων γραμματίων ἀποδεδεγμένων παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας καὶ ἠγγυημένων παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀποφερόντων τόκον κατ' ἀνώτατον ὅριον ἑπτὰ (7) τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως **καὶ ἐξοφλητέων κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας** ἐντὸς 15 ἐτῶν ἀπὸ τῆς περατώσεως τῶν ἔργων. Τὰ ἔργα λογίζονται διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ὡς περατούμενα μετὰ τρία ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς μετὰ τοῦ **ἀναδόχου συμβάσεως συναπτὰ** ἔτη. Τὰ ἔντοκα γραμμάτια διὰ τὴν ὡς ἄνω πληρωμὴν θὰ ὑπολογίζωνται εἰς τὴν ἐκ τοῦ διαγωνισμοῦ προκύψουσαν τιμὴν ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ἑκάστη τοκοχρεωλυτικὴ δόσις θ' **ἀντιπροσωπεύηται ὑπὸ** ἰδίων ἐντόκων γραμματίων φερόντων ὡς λῆξιν αὐτῶν τὴν χρονολογίαν τῆς καταβολῆς τῆς ἀντιστοίχου τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως.

2) Τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας θέλει ἐπιφυλάξει εἰς ἑαυτὸ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ἐντόκων γραμματίων καὶ πρὸ τῆς ὡρισμένης πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν χρονολογίας, κατόπιν προηγουμένης εἰδοποιήσεως ἓξ τοὐλάχιστον μηνῶν.

3) Μέχρι τῆς περατώσεως τῶν ἔργων, ἀφ' ἧς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρχεται ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἀπόσβεσις, θέλουσι **καταβάλλεσθαι** τῷ δανειστῇ οἱ ἐνδιάμεσοι τόκοι τοῦ ἑκάστοτε ὀφειλομένου κεφαλαίου. Τὸ ποσοστὸν **τῶν τόκων τούτων θέλει** καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν **Οἰκονομικῶν** καὶ τῆς Συγκοινωνίας.

4) Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας θέλει ἀναγράφεσθαι κατ' ἔτος ἡ διὰ τὴν ἐτησίαν **ὑπηρεσίαν** τῶν ἐντόκων γραμματίων ἀναγκαιοῦσα πίστωσις.

5) Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω θέλουσι κανονισθῇ διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

1. Διὰ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἐν ἐκτελέσει ἔργων **ὁδοποιΐας,** ἤτοι κατασκευῶν καὶ ἀνακαινίσεων ὁδῶν, καὶ τὴν ἐνίσχυσιν **τῆς** σχετικῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας νὰ προσλαμβάνῃ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων τὸ ἀπαιτούμενον ἔκτακτον τεχνικὸν προσωπικὸν ἐπὶ συμβάσει.

2. Αἱ μισθοδοσίαι καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ ἀνωτέρω προσωπικοῦ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τῶν πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ὅπερ καταβληθήσεται ἐκ τοῦ παραγωγικοῦ δανείου διὰ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς **Ὁδοποιΐας,** ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ὁποίου ἀναγράφεται κατ' ἔτος ὑπὸ ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τὸ ἀνωτέρω ποσόν, οὗτινος **ἰσόποσον** εἰσάγεται ὡς ἔσοδον τοῦ Ταμείου τούτου ἐκ τοῦ παραγωγικοῦ δανείου.

3) Δύναται διὰ Διατάγματος νὰ συσταθῇ Εἰδικὸν Συμβούλιον **Ὁδοποιΐας** εἰς ὃ μεταβιβάζονται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰ δικαιώματα τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

4) Ἀπόντα ἢ κωλυόμενον τμηματάρχην τῆς **Διευθύνσεως** τῶν Δημοσίων Ἔργων δύναται ν' ἀναπληρώσῃ ὁ ἐν τῷ Τμή ματι ὑπηρετῶν νομομηχανικὸς μετέχων τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, ὡς εἰσηγητὴς ἄνευ ψήφου ἐπὶ ζητημάτων ἀφορώντων τὸ οἰκεῖον Τμῆμα.

Ἄρθρον 7.

Οἱ ἐνδιάμεσοι τόκοι τῶν ἐκδοθησομένων ἐντόκων γραμματίων, ὡς καὶ τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τακτικοὶ τόκοι αὐτῶν ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου καὶ παντὸς φόρου ὑφισταμένου καὶ ἐπιβληθησομένου ἐν Ἑλλάδι. Ὡσαύτως ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου καὶ κρατήσεων Μετοχικοῦ Ταμείου, Δημοσίων κτιρίων καὶ τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, αἱ μετὰ τῶν ἀναδόχων καταρτισθησόμεναι συμβάσεις, πρὸς δὲ καὶ αἱ πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν ἐνεργηθησόμεναι καταβολαί.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας δανεισθῇ ἐφ' ἅπαξ ἢ τμηματικῶς παρ' οἱουδήποτε τραπεζιτικοῦ οἴκου ἢ παρὰ τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων μέχρι ποσοῦ δυναμένου νὰ ἐξυπηρετηθῇ δι' ἐτησίου τοκοχρεωλυσίου 25.000.000 δραχμῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀποπερατώσεως τῶν βάσει τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τοῦ Ταμείου τούτου καὶ διαφόρων τεχνικῶν Ἑταιρειῶν συμβάσεων ὑπὸ κατασκευὴν ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς χορηγήσεως ἀρωγῆς εἰς Κοινότητας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τεχνικῶν ἔργων κοινοτικῆς ὁδοποιΐας, ὡς καὶ δι' ἐκτέλεσιν ἔργων γεφυροποιΐας ἐπὶ ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ ὁδῶν προβλεπομένων ὑπὸ νόμων.

2. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως ὅπως διὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ δανείου τούτου παράσχῃ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐγγύησιν αὐτοῦ.

3. Αἱ σχετικαὶ διὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ ὡς ἄνω δανείου συμβάσεις ἀπαλλάσσονται τελῶν χαρτοσήμου, δημοσιευόμεναι δὲ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀποκτῶσι ἰσχὺν νόμου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου συνομολογηθησομένου δανείου δύνανται, ἂν δεήσῃ, ν' ἀπαλλαγῶσι δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν παντὸς ἐν Ἑλλάδι φόρου ἢ τέλους παρόντος ἢ μέλλοντος.

4. Ἡ πληρωμὴ τῶν δυνάμει τῶν ὡς ἄνω συμβάσεων ἢ ἐργολαβιῶν ἐκτελουμένων ἔργων Ἐθνικῆς ὁδοποιΐας ὡς καὶ τῶν συνομολογηθησομένων δι' ἐκτέλεσιν τοιούτων δύναται νὰ γίνηται καὶ δι' ἐντόκων γραμματίων ἐκδιδομένων καὶ ἐξοφλουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 τοῦ παρόντος νόμου. Ὁ χρόνος ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων τούτων, ἀφ' ἧς θὰ ἄρξηται ἡ τοκοχρεωλυτικὴ ἐξόφλησις αὐτῶν, θέλει **θορισθῇ** διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας.

5. Μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἐφ' ἅπαξ ἀναθεώρησις τῶν τιμῶν μονάδος τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπομένων συμβάσεων καὶ ἐργολαβιῶν. Διὰ τὴν τοιαύτην ἀναθεώρησιν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

6. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων συμβάσεων καὶ ἐργολαβιῶν θέλει συνεχισθῇ διὰ τῶν αὐτῶν ἀναδόχων μόνον ἐφ' ὅσον οὗτοι ἤθελον ἀποδεχθῇ τὰς μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐπενεκτέας τροποποιήσεις καὶ μειώσεις ποσοστῶν τοῦ ἀναδόχου, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναθεωρήσεων. Ἄλλως αἱ συμβάσεις καὶ ἐργολαβίαι αὗται ἀκυροῦνται καὶ τὰ ἔργα ἐκτίθενται εἰς νέαν δημοπρασίαν.

Ἄρθρον 9.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δικαιοῦται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐὰν κρίνῃ σκόπιμον νὰ προβῇ εἰς ἀναθεώρησιν τῶν δημοσιευθέντων προγραμμάτων καὶ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργείου πρὸς κατασκευὴν ὡρισμένων ὁδῶν ἢ τμημάτων αὐτῶν διὰ τῆς συμβάσεως ὁδοποιΐας μετὰ τῆς ἑταιρείας Π. Γ. Μακρῆς καὶ Σια διακόπτων τὴν περαιτέρω πρόοδον τῶν ἔργων ἐπὶ οἱασδήποτε ὁδοῦ καὶ ἀφ' οἱουδήποτε σημείου ἀκυρουμένων τῶν σχετικῶν ὑπεργολαβιῶν τοῦ ἀναδόχου. Διὰ τὴν τοιαύτην διακοπὴν οὔτε τὸ δημόσιον ὑπέχει ὑποχρέωσιν ἀποζημιώσεως τοῦ ἀναδόχου οὔτε οὗτος τῶν ὑπεργολάβων αὐτοῦ πλὴν τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας τῶν μέχρι τῆς διακοπῆς γενομένων πραγματικῶν δαπανῶν. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐδαφίου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πάσης πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διαταχθείσης διακοπῆς.

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου τούτου διακοπὴ δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν τοῦ περιορισμοῦ τῶν διὰ τῆς εἰρημένης συμβάσεως ἀνατεθειμένων τῷ ἀναδόχῳ ἔργων.

2. Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 6 καὶ 18 ἐπαρχιακὴ ὁδὸς Θεσσαλονίκης-Σερρῶν χαρακτηρίζεται καὶ αὖθις ὡς ἐθνική.

3. Ἡ κατεύθυνσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 252 ἐθνικῆς ὁδοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως: «Ἀπὸ Σανατορίου Ἱερουσαλὴμ εἰς συνάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 183 ἐθνικῆς ὁδοῦ διὰ Κορῷν, Κεραμοῦτσι καὶ Γερύρας Μπιμπίκη καταργουμένου τοῦ τμήματος Κορῷν-Τυλίσσου τῆς ὑπ' ἀριθ. 190 ἐθνικῆς ὁδοῦ.

4. Ἐπιτρέπεται ἡ δαπάναις τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ὁδοποιΐας κατασκευὴ τοῦ ἀπὸ Νέας Καλλικρατείας μέχρις Ὀλύνθου τμήματος τῆς ὑπ' ἀριθ. 7, 6 καὶ 1 ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ.

5. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, δύναται νὰ τροποποιηθῇ ἡ κατεύθυνσις τῆς ὑπ' ἀριθ. 57 ἐθνικῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 10.

Αἱ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως..

ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

δημοπρασίας καὶ Συμβάσεως διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ συνομολόγησιν τοῦ ἀπαιτουμένου δανείου.

Ἀντικείμενον τῆς Συμβάσεως εἶναι δαπάναι ἀνακαινίσεως Ἐθνικῶν ὁδῶν

Ἄρθρον 1.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις καλουμένη ἐφεξῆς «ὁ ἐργοδότης» ἀναθέτει κατὰ τοὺς ὅρους τῆς παρούσης εἰς τὸν ἢ τοὺς προκριθησομένους ἀναδόχους, καλουμένους ἐφεξῆς «ὁ ἀνάδοχος», τὴν ἀνακαίνισιν τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἀνακαίνισις τῶν ὁδῶν θὰ ἐκτελεσθῇ ἐντὸς τριετίας κατ' ἀνώτατον ὅριον κατὰ τὰς ἐγγράφους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει προγράμματος ὅπερ θὰ κοινοποιῆται ἑκάστοτε τῷ ἀναδόχῳ πρὸ πάσης ἐνάρξεως τῶν ἔργων ἀνακαινίσεως.

Συγγραφὴ ὑποχρεώσεων καὶ τιμολογίων.

Ἄρθρον 3.

Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς τιμῆς τῶν ἐκτελουμένων ἐργασιῶν καὶ διὰ τὸν τρόπον τῆς τεχνικῆς τῶν ἔργων ἐκτελέσεως ἐφαρμοσθήσονται :

α') Ἡ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων καταρτισθεῖσα τεχνικὴ συγγραφὴ ὑποχρεώσεων καὶ

β') Ἀνάλυσις τῶν τιμῶν, ἐν ᾗ καθορίζονται αἱ ἀποδόσεις ἔργου καὶ τὰ ποσὰ τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἑκάστης ἐργασίας ἀναγκαιούντων ὑλικῶν, ὑποβληθησομένη ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου συναγωνισθησομένου ἐν τῇ προσφορᾷ του καὶ ἀποτελοῦσα ἓν τῶν στοιχείων τῆς μειοδοσίας.

Αἱ εἰς τὰς ἀποδόσεις κλπ. τῆς ἀναλύσεως τῶν τιμῶν μεταβολαὶ θὰ ὦσιν ἐπὶ μεῖον τῆς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐγκριθείσης τοιαύτης καὶ ἥτις ἀποτελεῖ στοιχεῖον τοῦ μειοδοτικοῦ συναγωνισμοῦ.

Ἐργοληπτικὸν σύστημα ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἔργα ἐκτελεσθήσονται ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου διὰ λογαριασμὸν καὶ δι' ἐξόδων τοῦ ἐργοδότου, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σταθερῶν τιμῶν τῆς ἀναλύσεως καὶ προϋπολογισμῶν, οἵτινες θέλουσι συνταχθῇ καὶ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν ἀνάδοχον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ πρωτοκόλλου τρεχουσῶν τιμῶν, βάσει τῶν ὁποίων θέ-

λουσι καταρτισθῇ τὰ οἰκεῖα τιμολόγια τῶν σταθερῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐργολαβίας τιμῶν.

Ἔλεγχος τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 5.

α) Ἅπαντα τὰ ἔργα ἐκτελεσθήσονται ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐργοδότου, ἀσκούμενον ἐπὶ πάσης ἐργασίας προβλεπομένης ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἢ τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ποιότητος τῶν προμηθευομένων ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ὑλικῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις καὶ τοὺς ὅρους τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων.

β) Ὁ ἔλεγχος ἐκτελέσεως τῶν ἔργων θὰ ἀσκῆται ὑπὸ τῶν προϊσταμένων τῶν γραφείων Νομομηχανικῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων ἐκτελοῦνται τὰ ἔργα ἢ καὶ ὑπὸ εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχου ἐπὶ τούτῳ καταρτισθησομένης. Ὁ ἐργοδότης, ἐν πάσῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ λάβῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, ὅπως ὁ ἀσκούμενος ἔλεγχος ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας μὴ παρεμβάλλῃ προσκόμματα εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἔργων, παρεχομένων ἐγκαίρως εἰς τὸν ἀνάδοχον πάντων τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων. Ἐξ ἄλλου ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ διευκολύνῃ κατὰ πάντα τρόπον τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐργοδότου παρέχων τὰ πρὸς τοῦτο μέσα, ὡς καὶ πᾶσαν αἰτουμένην πληροφορίαν.

Τρόπος ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

Ἄρθρον 6.

Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ τὰ ἔργα, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς Συμβάσεως καὶ τῆς Συγγραφῆς Ὑποχρεώσεων καθ' οἱονδήποτε τρόπον προκρίνει, ἀπαγορευομένης μόνον τῆς εἰς ἀλλοδαποὺς ἐργολάβους ἢ Ἑταιρείας ἐκδόσεως μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῶν ἔργων, τοῦ ἐργοδότου ὅμως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δυναμένου νὰ ἐπιβαρυνθῇ πέραν τῶν διὰ τῆς συμβάσεως προβλεπομένων τιμῶν καὶ τοῦ ἀναδόχου ὑπέχοντος πλήρη ἀστικὴν εὐθύνην τοῦ ἐργοδότου διὰ τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα.

Παραχώρησις ὁδοστρωτήρων καὶ ἀγορὰ μηχανημάτων ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἔργων νὰ παραδώσῃ πρὸς χρῆσιν εἰς τὸν ἀνάδοχον τοὺς ὑπάρχοντας διαθεσίμους ὁδοστρωτῆρας καὶ λοιπὰ μηχανήματα, ἄνευ ἀποζημιώσεώς τινος, τοῦ ἀναδόχου ὑποχρεουμένου νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτοὺς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων κατὰ τὰ ἐν τῇ Συγγραφῇ Ὑποχρεώσεων εἰδικώτερον ὁριζόμενα.

2. Τὰ διὰ τὰς μαλθακὰς ἐπαλείψεις ἀναγκαιοῦντα μηχανήματα θέλουσι προμηθευθῇ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου δαπάναις τούτου, θέλουσι δὲ παραδοθῇ εἰς τὸ Δημόσιον μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν καὶ ἐφ' ὅσον θὰ εὑρίσκωνται εἰς ἀρίστην κατάστασιν λειτουργίας, καταβαλλομένου τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας εἰς τὸν ἀνάδοχον.

Ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις.

Ἄρθρον 8.

1. Τῶν περὶ ὧν ἡ Σύμβασις ἔργων ἀνακαινίσεως ὁδῶν, ὄντων δημοσίας ἀνάγκης καὶ ὠφελείας, ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν ἐργολάβον εἰς τὰ γήπεδα, ἐφ' ὧν ἐκτελεσθήσονται τὰ ἔργα, προβαίνων ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν χρησίμων διὰ τὰ ἔργα γηπέδων καὶ δὴ α) ὁριστικὴν διὰ τὰ γήπεδα, ἐφ' ὧν ἐκτελεσθήσονται τὰ ἔργα ἢ β) προσωρινὴν διὰ τὰ πρὸς ἀπόληψιν λίθων καὶ σκύρων, ἄμμου κλπ. χρησιμοποιηθησόμενα λατομεῖα ἢ ὀρυχεῖα, ὡς καὶ διὰ τὰ γήπεδα τὰ χρησιμοποιηθησόμενα εἴτε πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν προσωρινῶν ἀποθηκῶν καὶ ἐργοταξίων, εἴτε πρὸς ἀπόληψιν χωμάτων, ἄμμου κλπ., ἐξαιρουμένων τῶν ἐντὸς τῶν ἐγκεκριμμένων Σχεδίων πόλεων καὶ τῆς ζώνης αὐτῶν κειμένων γηπέδων. Ἐὰν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν καὶ συντήρησιν τῶν ἔργων ἤθελεν ἀπαιτηθῇ καὶ ἡ ὁριστικὴ ἢ προσωρινὴ σύστασις δουλειῶν διόδου ἢ ἄλλου τινὸς προορισμοῦ ἢ περιεχομένου, ἢ ἡ προσωρινὴ ἢ ἡ ὁριστικὴ ἀπαλλοτρίωσις οἱουδήποτε ἑτέρου ἐμπραγμάτου ἢ ἐνοχικοῦ δικαιώματος (ὡς δικαιωμάτων ἐμφυτεύσεως, ἐπιφανείας, μισθώσεως λατομείων κλπ.) καὶ τούτων τὴν ἀναγκαστικὴν σύστασιν ἢ ἀπαλλοτρίωσιν ὑποχρεοῦται νὰ προκαλέσῃ ὁ ἐργοδότης.

2. Αἱ ὡς ἄνω ἀναγκαστικαὶ ἀπαλλοτριώσεις γενήσονται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐργοδότου καὶ συμφώνως πρὸς τὰς περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἰσχυούσας ἑκάστοτε διατάξεις. Αἱ ἐπιδικαζόμεναι εἰς τοὺς δικαιούχους ἀποζημιώσεις καταβάλλονται παρὰ τοῦ ἐργοδότου.

3. Ὅπως ἐκτελέσῃ τὴν ὑποχρέωσίν του ταύτην ὁ ἐργοδότης, ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται, ὅπως ὑποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας καὶ εἰς τριπλοῦν, κτηματολογικὸν διάγραμμα καὶ κτηματολογικὸν πίνακα τῶν διὰ τὰ ἔργα χρησίμων ὁριστικῶς ἢ προσωρινῶς γηπέδων.

Ὁ ἐργοδότης ὑποχρεοῦται, ὅπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν (3) ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῶν διαγραμμάτων τούτων ἐγκαταστήσῃ τὸν ἀνάδοχον εἰς τὰ χρήσιμα αὐτῷ γήπεδα καὶ παραδώσῃ αὐτῷ τὴν σχολαίαν νομήν των.

Τὴν σύνταξιν τῶν ἀνωτέρω κτηματολογικῶν διαγραμμάτων καὶ κτηματολογικῶν πινάκων, ὁ ἀνάδοχος θέλει ἐκτελέσει ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως.

Τιμαὶ μονάδος μὴ προβλεπόμεναι ἐν τῇ ἀναλύσει.

Ἄρθρον 9.

1. Ἐὰν κατὰ τὴν πρόοδον τῶν ἔργων παραστῇ ἀνάγκη ἐκτελέσεως ἐργασιῶν μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τῆς σχετικῆς ἀναλύσεως, αἱ τιμαὶ τῶν ἔργων τούτων καθορισθήσονται ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχου καὶ ἀναδόχου. Ὁ κανονισμὸς τῶν νέων τούτων τιμῶν τῶν μὴ προβλεπομένων ἐργασιῶν θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ συγκρίσεως πρὸς τὰς τιμὰς ἄλλων συγγενῶν ἐργασιῶν ἢ κονδυλίων προβλεπομένων ἐν τῇ ἀναλύσει τιμῶν.

2. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου καὶ τοῦ ἀναδόχου ἀποφαίνεται ὁριστικῶς τὸ Ὑπουργεῖον.

Παράτασις προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ὁ ἀνάδοχος εἶναι ἀπηλλαγμένος πάσης εὐθύνης διὰ πᾶσαν καθυστέρησιν περὶ τὴν ἐμπρόθεσμον ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, μὴ προερχομένην ἐξ ὑπαιτιότητός του, ἀλλ' ὀφειλομένην εἴτε εἰς ὑπαιτιότητα τοῦ ἐργοδότου, εἴτε εἰς τυχαῖα γεγονότα (ὡς ἀνωτέρα βία πόλεως, γενικὴ ἢ μερικὴ ἀπεργία, ἐφ' ὅσον ταῦτα δύνανται νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων εἴτε τὴν φόρτωσιν καὶ παραλαβὴν τοῦ χρησίμου διὰ τὰ ἔργα ὑλικοῦ), εἴτε εἰς φυσικὰ τοιαῦτα (ὡς πλημμύραι, σεισμοί, ἐπιδημίαι καὶ καθ' ἑξῆς).

2. Ἐν οἱᾳδήποτε τῶν ἄνω περιπτώσεων αἱ βαρύνουσαι τὸν ἀνάδοχον προθεσμίαι παρατείνονται αὐτοδικαίως ἐπὶ χρόνον ἀνάλογον καὶ εὔλογον, πάντως δὲ τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸν καθ' ὃν ἐσημειώθη ἡ καθυστέρησις.

Ἐκλογὴ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 11.

Ἐξαιρέσει τῶν ἀλλοδαπῶν εἰδικῶν μηχανικῶν καὶ ἐμπειροτεχνῶν, οὓς ὁ ἀνάδοχος δύναται ν' ἀπασχολήσῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἰδίᾳ τῶν μαλθακῶν ἐπαλείψεων καὶ τυχὸν τὴν ὀργάνωσιν καὶ διεύθυνσιν τῶν σχετικῶν ἐργασιῶν καὶ ὧν ὁ ἀριθμὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς πέντε, ἅπαν τὸ λοιπὸν τεχνικόν, βοηθητικὸν καὶ ἐργατικὸν προσωπικὸν ὑποχρεοῦται ὁ ἀνάδοχος

νὰ προσλαμβάνῃ κατὰ προτίμησιν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν.

Καθορισμὸς ποσοστῶν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς ἀναλύσεως τιμῶν προκυπτούσης τιμῆς τῶν δαφόρων ἔργων, προσθετέον ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου ποσοστὸν διὰ γενικὰ ἔξοδα, φθορὰν καὶ ἀπόσβεσιν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων, ἐπισφαλῆ ἔξοδα καὶ ὄφελος τοῦ ἀναδόχου ὁρισθήσεται ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῇ προσφορᾷ οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 20 τοῖς ἑκατόν.

Διαιτησία.

Ἄρθρον 13.

1. Πᾶσα, ἔστω καὶ μὴ ἀποτιμωμένη εἰς χρῆμα, διαφορὰ μεταξὺ ἐργοδότου καὶ ἀναδόχου ὡς πρός τε τὴν ἑρμηνείαν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Συμβάσεως καὶ τῆς Συγγραφῆς Ὑποχρεώσεων, μὴ δυναμένη νὰ λυθῇ δι' ἀπ' εὐθείας συνεννοήσεως μεταξὺ ἐργοδότου καὶ ἀναδόχου, λύεται διαιτητικῶς κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

2. Ἐὰν ἀμφότερα τὰ μέρη συμφωνήσωσιν ὁρίζουσιν ἕνα κοινὸν διαιτητήν. Ἐὰν διαφωνῶσιν, ὁρίζει ἑκάτερον τῶν μερῶν ἴδιον διαιτητήν. Ἐὰν οἱ δύο οὗτοι διαιτηταὶ δὲν συμφωνῶσι πρὸς ὁμόφωνον ἐπίλυσιν τῆς διαφορᾶς, ἢ ἐὰν ἐξ ὑπαρχῆς θεωρῶσιν ἀναγκαίαν τὴν πρόσληψιν ἐπιδιαιτητοῦ, ὁρίζουσιν αὐτοὶ κοινῇ συμφωνίᾳ τὸν τρίτον ἐπιδιαιτητήν.

Ἐν ἀσυμφωνίᾳ, ὡς φυσικὸς ἐπιδιαιτητής, δικάζων μόνος, ὁρίζεται διὰ τῆς συμβάσεως ὁ παρὰ τοῦ ἑκάστοτε Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὁριζόμενος.

3. Πάντα τὰ ὡς ἄνω πρόσωπα δέον νὰ ὦσιν ἡμεδαποὶ καὶ οὐχὶ ξένης ὑπηκοότητος.

4. Κατὰ πάσας τὰς ἄνω περιπτώσεις τῆς διαιτησίας ἡ ἀπόφασις τοῦ κοινοῦ διαιτητοῦ, ἡ ὁμόφωνος ἀπόφασις τῶν δύο μόνον διαιτητῶν καὶ τέλος τοῦ οἱουδήποτε ἐπιδιαιτητοῦ εἶναι ὁριστικὴ καὶ ἀμετάκλητος, δεσμεύει δὲ ἀμφότερα τὰ συμβαλλόμενα μέρη μὴ δικαιούμενα νὰ προσφύγωσιν ἐνώπιον τῶν κοινῶν Δικαστηρίων ἢ ἄλλης τινὸς Ἀρχῆς, ἀλλ' ὀφείλοντα νὰ ἐκτελέσουν ἀπροφασίστως τὴν ἀπόφασιν ταύτην.

5. Αἱ δι' ἔξοδα κινήσεως, ὁδοιπορικὰ καὶ ἀμοιβὴν τῶν τε διαιτητῶν καὶ τοῦ οἱουδήποτε ἐπιδιαιτητοῦ δαπάναι βαρύνουσι τὸν καθ' οὗ ἡ ἀπόφασις τῆς διαιτησίας καὶ ἐπιδισιτησίας.

Ἔκπτωσις ἀναδόχου.

Ἄρθρον 14

1. Ὁ ἀνάδοχος δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος τῶν ἐκ τῆς Συμβάσεως δικαιωμάτων του, εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

α') Ἐὰν διακοπτομένης τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ καὶ μόνον (τοῦ ἀναδόχου τοὐτέστι) δὲν ἤθελεν ἐπαναλάβει ταύτην ἐντὸς τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ ἐργοδότου.

β') Ἐὰν δὲν ἤθελεν ἀποπερατώσει ἕκαστον τμῆμα ἔργων τὸ βραδύτερον ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τοῦ πρὸς ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ ὑπολογισθέντος χρόνου κατὰ τὸ ἄρθρον 2.

γ') Ἐν περιπτώσει κακοπιστίας, ἀταξιῶν, τεχνικῶν ἢ λογιστικῶν ἀδικαιολογήτου βραδύτητος, περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἢ τῶν ἐκ τῆς Συμβάσεως ὑποχρεώσεών του, ἀμελείας, ἐλλείψεως ἐπιμελείας περὶ τὴν παραφυλακὴν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐργοδότου καὶ παραλείψεως περὶ τὴν ἐφαρμογὴν μέτρων θεραπείας πρὸς διόρθωσιν τοιούτων σφαλμάτων, μετὰ τὴν λῆψιν ἐγγράφου πρὸς τοῦτο προσκλήσεως παρὰ τοῦ Προϊσταμένου Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου.

δ') Ἐν περιπτώσει ἐπανειλημμένης πιστοποιήσεως κακοτεχνίας καὶ μὴ συμμορφώσεως τοῦ ἀναδόχου εἰς τοὺς ὅρους τῆς Συμβάσεως καὶ τῆς συγγραφῆς Ὑποχρεώσεων.

2. Ὁ ἀνάδοχος δικαιοῦται ἐντὸς τριακονθημέρου προθεσμίας ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐκπτώσεως ἀποφάσεως νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν διαιτησίαν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας
Δ. ΔΙΓΚΑΣ

Περὶ προκηρύξεως δημοσίου διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ τὴν παροχὴν τοῦ ἀπαιτουμένου δανείου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημόσιον συναγωνισμὸν ἡ ἀνακαίνισις 3.600 περίπου χιλιομ. Ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ ἡ χορήγησις δανείου ἐξ 750.000.000 δραχμῶν ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους.

Ἄρθρον 1.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀθήναις τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων ὡς Προέδρου, ἑνὸς τῶν Διευθυντῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν τριῶν Ἐπιθεωρητῶν Τμηματαρχῶν τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸν συναγωνισμὸν εἰσὶ δεκτοὶ Ἑλληνικαὶ μόνον τεχνικαὶ Ἑταιρεῖαι ἀσχοληθεῖσαι εἰς σοβαρὰ ἔργα ὁδοποιΐας ἐφ' ὅσον προσαγάγωσιν ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις περὶ ἐξασφαλίσεως οἰκονομικοῦ ὁμίλου κύρους ἀναφέρουσαι ἅμα τὴν τεχνικὴν αὐτῶν ὀργάνωσιν. Ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας εἰσὶ δεκτὰ καὶ ἄτομα ἄτινα ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσι λόγῳ ἐγγυήσεως ποσὸν μέχρι τοῦ διπλασίου τὸ πολὺ τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 5 ὁριζομένου.

Τὸ ποσὸν τῆς καταβλητέας ἐγγυήσεως διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἔργων καθορισθήσεται διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 3.

Αἱ αἰτήσεις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν μετὰ τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ σχετικῶν τίθενται ἐντὸς καλῶς ἐσφραγισμένου φακέλλου ἀναγράφοντος τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιδίδοντος τὴν προσφορὰν ὀργανισμοῦ ἢ ἀτόμου καὶ δύνανται νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸν Διευθυντὴν τῶν Δημοσίων Ἔργων, οἱανδήποτε ἡμέραν, πάντως ὅμως οὐχὶ βραδύτερον τῆς 10ης ὥρας π. μ. τῆς ἡμέρας τῆς δημοπρασίας καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἐνάρξεως τῆς συνεδρίας τῆς Ἐπιτροπῆς. Παρελθούσης τῆς ὥρας ταύτης καὶ ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας οὐδεμία ἀπολύτως αἴτησις εἶναι δεκτὴ ἐξ οἱουδήποτε λόγου καὶ ἂν προέρχεται ἡ βραδύτης, τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποχρεουμένης ν' ἀρνηθῇ τὴν παραλαβὴν τῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 4.

Πᾶσα αἴτησις ἐπιδίδεται ἐντὸς φακέλλου καλῶς ἐσφραγισμένου ἐφ' οὗ ἀναγράφεται τὸ ὄνομα, τὸ ἐπώνυμον καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐπιδίδοντος τὴν αἴτησιν, ἐὰν δὲ οὗτος τυγχάνῃ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑταιρείας ἢ τοῦ ἀτόμου ὅπερ αἰτεῖται συμμετοχὴν εἰς τὸν συναγωνισμόν, ἀναγράφεται ἐπίσης ἐπὶ τοῦ φακέλλου ἡ ἐπωνυμία καὶ ἡ διεύθυνσις τῆς αἰτούσης συμμετοχὴν Ἑταιρείας ἢ ἀτόμου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ ἐσφραγισμένοι φάκελλοι πλὴν τῆς αἰτήσεως συμμετο-

χῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν θὰ περιέχωσι. 1) Δήλωσιν τῆς Ἑταιρείας ἀναγράφουσαν τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῆς, τὸν χρόνον τῆς συστάσεως ὡς καὶ ἡμερομηνίαν κυρώσεως τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς μετὰ μνείας τοῦ φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη τὸ καταστατικὸν τοῦτο. Προκειμένου περὶ ἀτόμου αἰτοῦντος συμμετοχὴν εἰς τὸν συναγωνισμὸν ἡ ἀνωτέρω δήλωσις θ' ἀναγράφῃ μόνον τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ ἐπάγγελμα τοῦ αἰτοῦντος τὴν συμμετοχήν.

2) Σαφεῖς καὶ ἀποδεδειγμένως ἀσφαλεῖς ἐγγυήσεις περὶ τοῦ κύρους τοῦ χρηματοδότου οἰκονομικοῦ ὁμίλου, καὶ ἐπίσης ὅτι ὁ ὅμιλος οὗτος θὰ παράσχῃ τὸ δάνειον μετὰ μνείας τῆς τεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ὀργανώσεως τοῦ συναγωνιζομένου ὀργανισμοῦ ἢ ἀτόμου.

3) Γραμμάτιον βεβαιοῦν τὴν εἴς τι τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων κατάθεσιν λόγῳ ἐγγυήσεως ποσοῦ ..... δραχμῶν εἰς χρήματα, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς προσαγωγῆς ἐγγυοδοτικῆς ἐπιστολῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δι' ἴσον ποσὸν ἢ ἄλλης ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας Ἑλληνικῆς Τραπέζης, ἐχούσης καταβεβλημένον κεφάλαιον τοὐλάχιστον 50.000.000 δραχμῶν διὰ τμηματικὰς προσφορὰς μέχρις ἑκατὸν ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἢ ἀνάλογον μεῖζον κεφάλαιον διὰ μεταγαλειτέρου ποσοῦ προσφοράς.

4) Δήλωσιν σαφῆ, κατηγορηματικὴν καὶ ἀπερίφραστον περὶ ἀνεπιφυλάκτου ἀποδοχῆς τῶν ὅρων τῆς παρούσης, τῶν γενικῶν ὅρων καὶ τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων.

5) Δήλωσιν περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου ὅπερ ἀναλαμβάνουσι νὰ παράσχωσι.

6) Εἰς ἴδιον φάκελλον ἐσφραγισμένον τὴν προσφορὰν τοῦ μειοδότου.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα προσφορὰ πρέπει νὰ περιέχῃ:

1) Ἀνάλυσιν τιμῶν συμφώνως μὲ τὸν τύπον τοῦ Ὑπουργείου ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναγραφήσονται μόνον αἱ ἀποδόσεις καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα ὑλικά, ἅτινα ἀμφότερα ἔσονται σταθερὰ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συμβάσεως καὶ οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐγκριθείσῃ ἀναλύσει.

2) Πίνακα περιέχοντα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου αἰτούμενα ποσὰ ἤτοι:

α') Τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν Α ἐπὶ τῆς ἐφαρμοχῆς τῆς ἀναλύσεως τῶν τιμῶν προκυπτούσης πραγματικῆς ἀξίας τῶν ἔργων (costus) δι' ἐπισφαλῆ ἔξοδα καὶ φθορὰν καὶ ἀπόσβεσιν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων.

β') Τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν Β ἐπὶ τῆς αὐτῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν ἔργων διὰ γενικὰ ἔξοδα καὶ δι' ὄφελος τοῦ ἀναδόχου.

Τὸ ἄθροισμα τῶν ποσοστῶν Α καὶ Β ἀποτελεῖ τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῶν ἔργων ὅπερ θὰ ἐφαρμόζηται πρὸς εὕρεσιν τῆς πληρωτέας τιμῆς τῶν ἔργων τούτων καὶ ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν 20 ο)ο.

3) Τοὺς ὅρους ὑπὸ τοὺς ὁποίους προσφέρεται τὸ δάνειον, ἤτοι, τιμὴν ἐκδόσεως, τόκον καὶ χρεωλύσιον.

4) Δήλωσιν σαφῆ καὶ ἀπερίφραστον περὶ ἀποδοχῆς τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων, τῆς ἀναλύσεως τῶν τιμῶν, τῶν οἰκονομικῶν ὅρων καὶ τῶν γενικῶν τοιούτων.

Ἄρθρον 7.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς προβαίνει εἰς τὴν ἀποσφράγισιν τῶν φακέλλων κατὰ σειρὰν ἐπιδόσεως πλὴν τοῦ τῆς προσφορᾶς καὶ καταγράφει ἐν τῷ πρακτικῷ τὰ ἐν ἑκάστῳ εὑρεθέντα ἔγγραφα. Ἀποσυρομένων τῶν παρισταμένων, ἡ Ἐπιτροπή, κατ' ἰδίαν συνεδριάζουσα, ἐξελέγχει, πάντα τὰ ὑποβληθέντα σχετικὰ πλὴν τῆς προσφορᾶς.

Ἀποκαθισταμένης τῆς συνεδρίας δημοσίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνακοινοῖ τοὺς τυχὸν ἀποκλεισμένους τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τοὺς λόγους ἀποκλεισμοῦ αὐτῶν, παραδίδει δ' ὁμοῦ αὐτοῖς πάντα τὰ ὑποβληθέντα ἔγγραφα.

Μετὰ ταῦτα ἀνοίγονται οἱ φάκελλοι τῶν προσφορῶν καὶ καταγράφονται τὰ ἐν ἑκάστῳ περιεχόμενα συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 6 στοιχεῖα.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα προσφορὰ κατὰ παράβασιν τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως ἢ τῶν γενικῶν ὅρων ἀπορρίπτεται καθ' οἱονδήποτε στάδιον τῆς δημοπρασίας ἤθελε δειχθῇ ἡ ἀσυμφωνία πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους.

Ἄρθρον 9.

Τὸ πρακτικὸν τῆς δημοπρασίας μετὰ τῶν σχετικῶν ὑποβάλλει ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐπὶ τῶν διαφόρων προσφορῶν ὑποβάλλει πάσας τὰς προσφορὰς μετὰ τῶν συνταχθέντων πινάκων καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὅπερ ἀποφασίζει ὁριστικῶς περὶ τῶν προκριτέων ἀναδόχων, δυνάμενον ν' ἀπορρίψῃ καὶ πάσας τὰς προσφοράς.

Ἄρθρον 10.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καλεῖ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προκριθέντας ἀναδόχους ὅπως ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης ἐν τῇ προσκλήσει οὐχὶ ὅμως μικροτέρας.....προσέλθωσι πρὸς ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀνάδοχος δὲν προσέλθῃ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας κηρύσσεται ἔκπτωτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἡ δὲ ἐγγύησις αὐτοῦ ἐκπίπτεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 11.

Τύποι ἀναλύσεως τιμῶν, συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ γενικοὶ ὅροι παρέχονται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ καθ' ἃς ἡμέρας καὶ ὥρας ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν Ἀθήναις «ᾗ 24 Ἰουνίου 1931.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας
Δ. ΔΙΓΚΑΣ

Ἄρχεται κατόπιν ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου ἀποφάσεως ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἔκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων

Ὁ κ. ***Π. Τσαλδάρης,*** λέγει ὅτι ἡ Βουλὴ εἰργάσθη μετὰ ζῆλου ἐπὶ 8 μῆνας μέ τινας διακοπάς, εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι μολονότι δὲν ὑπερέβη τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς κεκανονισμένης ἐργασίας, οὐχ' ἧττον παρέσχεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐπαρκῆ χρόνον διὰ νὰ εἰσαγάγῃ τὰ νομοσχέδια, τὰ ὁποῖα ἔκρινεν ἀναγκαῖα καὶ νὰ μὴ ὑπάρχῃ τώρα ἀνάγκη νὰ ζητῆται διὰ σωρείαν νομοσχεδίων ἐξουσιοδότησις ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς. Καὶ ἄλλοτε εἶπον, λέγει, ὅτι θεωρῶ ἀτυχῆ τὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος περὶ ἐξουσιοδοτήσεως, ἥτις καθίσταται ἀτυχεστέρα, καθ' ὃν τρόπον πραγματοποιεῖται. Εἰς τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς παρουσιάσθησαν ἓξ μόνον νομοσχέδια δι' ἐξουσιοδότησιν, ἤδη ὅμως παρατηρῶ ὅτι ἐφθάσαμεν εἰς τὰ 16. Θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις τόσον ἐπείγοντα τὰ Νομοσχέδια αὐτά, ὥστε νὰ ψηφισθοῦν κατὰ τὰς διακοπάς καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ λάβῃ μέρος ἡ Βουλὴ εἰμὴ δι' ἐλαχίστων ἀντιπροσώπων της καὶ ἐφόσον μάλιστα εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐργασθῇ ὡς πρέπει καὶ λόγῳ τοῦ θέρους καὶ λόγῳ τῆς κοπώσεως τῶν κ. Βουλευτῶν; Δὲν θέλω νὰ διέλθω ἓν πρὸς ἓν τὰ νομοσχέδια, διὰ τὰ ὁποῖα ζητεῖται ἐξουσιοδότησις, ἀλλὰ θὰ συνίστων εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ δηλώσῃ ποῖοι εἶναι οἱ λόγοι δι' οὓς ἐπείγεται εἰς τὴν ψήφισιν τῶν Νομοσχεδίων αὐτῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει βεβαίως ὑπ' ὄψιν της, διατί ζητεῖ νὰ ψηφισθοῦν αὐτὰ κατὰ τὰς διακοπάς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξηγήσῃ καὶ πρὸς τὴν Βουλὴν τοὺς λόγους.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Πολὺ σωστό.

Π. Τσαλδάρης. Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι μετὰ μεγίστης φειδοῦς, καὶ ἐφόσον ὑπάρχουν ἀνυπέρβλητοι λόγοι μὴ ἀναβολῆς, πρέπει νὰ προβαίνωμεν εἰς τὴν διὰ τοιαύτης διαδικασίας ψήφισιν. Βλέπω ὅτι ὑπάρχουν νομοσχέδια ἀφορῶντα φορολογικὰς μεταρρυθμίσεις. Ὑποθέτω ὅμως ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐπιβολῆς νέων φόρων.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τοὐναντίον.

Π. Τσαλδάρης. Νομίζω ὅτι πρὶν ἡ δοθῇ ἡ ἄδεια πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ δηλώσεις, διὰ νὰ δοθῇ ἡ ἐξουσιοδότησις ἐν ἐπιγνώσει ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἀναμφισβήτητον ὅτι τὰ νομοθετικὰ σώματα εἰργάσθησαν καὶ ὅτι ἡ συνδρομή τῆς ἀτιπολιτεύσεως ὑπῆρξεν ἀμέριστος. Δυστυχῶς ὅπως εἰς ὅλα τὰ μέρη καὶ εἰς ἡμᾶς παρουσιάζονται πολλὰ καὶ ἀκανθώδη προβλήματα. Δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς τοὺς καιροὺς τοὺς ὁποίους διατρέχομεν νὰ λύωνται ὁριστικῶς ὅλα τὰ ζητήματα, διότι καὶ οἱ διεθνεῖς συνθῆκαι καὶ οἱ οἰκονομικαὶ τοιαῦται ἐπιβάλλουν καθημερινῶς μεταβολάς. Καὶ ἐκεῖ ὅπου παρουσιάζεται γαλήνη δι' ὀλίγον χρόνον, τὰ πράγματα γίνονται αἰφνιδίως ὀξύτερα. Τί θὰ ἐγίνετο ἐὰν δὲν ἐπέτρεπε τοῦτο τὸ Σύνταγμα; Ἡ Κυβέρνησις ἢ θὰ ἄφινε μέτρα, τὰ ὁποῖα κρίνει ἀναγκαῖα, ἐκκρεμῆ μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ἢ θὰ ἐκάλει ἐκτάκτως τὴν Βουλήν, ἢ θὰ ἀνελάμβανε τὴν εὐθύνην νὰ σφετερισθῇ δικαιώματα τῆς Βουλῆς καὶ νὰ ἔλθῃ κατόπιν νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῆς συγγνώμην. Τὸ μὴ χεῖρον συνεπῶς βέλτιστον. Θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἡ Κυβέρνησις, ὅπως καὶ οἱ βουλευταί οἱ ὁποῖοι θὰ μετάσχουν εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ἐξουσιοδότησις. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶναι τοῦτο δυνατόν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐξουσιοδότησις περιελάμβανεν 6 μόνον νομοσχέδια, ἀλλ' ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν παρουσιάζονται προβλήματα, αὐξάνονται αἱ ἀνάγκαι, γεννῶνται ζητήματα. Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐσχάτως ἐδόθη ἐξουσιοδότησις εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ζητήματα.

Π. Τσαλδάρης. Ἐλπίζω ὅτι ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ Γερμανία.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Βεβαιώτατα. ὄχι. Ἀλλ' εἰς τὴν μεγάλην τρικυμίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν παθαίνουν κλονισμὸν καὶ τὰ μεγάλα πλοῖα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ὑποστοῦν καὶ τὰ μικρὰ κλονισμόν. Ὑπάρχουν ἔκτακτοι περιστάσεις αἱ ὁποῖαι ἐπέβαλλον εἰς ὅλα τὰ Κράτη νὰ λάβουν τὸ μέτρον τῆς ἐξουσιοδοτήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπετράπη εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκδίδῃ Διατάγματα. Ἐδῶ ὅμως πρόκειται περὶ συμπράξεως μετὰ Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ μετέπειτα ἐλέγχου τὰ ζητήματα, διότι καὶ οἱ διεθνεῖς συνθῆκαι καὶ οἱ οἰκονομικαὶ τοιαῦται ἐπιβάλλουν καθημερινῶς μεταβολάς. Καὶ ἐκεῖ ὅπου παρουσιάζεται γαλήνη δι' ὀλίγον χρόνον, τὰ πράγματα γίνονται αἰφνιδίως ὀξύτερα. Τί θὰ ἐγίνετο ἐὰν δὲν ἐπέτρεπε τοῦτο τὸ Σύνταγμα; Ἡ Κυβέρνησις ἢ θὰ ἄφινε μέτρα, τὰ ὁποῖα κρίνει ἀναγκαῖα, ἐκκρεμῆ μέχρι τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοθετικῶν Σωμάτων, ἢ θὰ ἐκάλει ἐκτάκτως τὴν Βουλήν, ἢ θὰ ἀνελάμβανε τὴν εὐθύνην νὰ σφετερισθῇ δικαιώματα τῆς Βουλῆς καὶ νὰ ἔλθῃ κατόπιν νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῆς συγγνώμην. Τὸ μὴ χεῖρον συνεπῶς βέλτιστον. Θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἡ Κυβέρνησις, ὅπως καὶ οἱ βουλευταί οἱ ὁποῖοι θὰ μετάσχουν εἰς τὴν ἐπιτροπήν, ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ἐξουσιοδότησις. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἶναι τοῦτο δυνατόν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἐξουσιοδότησις περιελάμβανεν 6 μόνον νομοσχέδια, ἀλλ' ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν παρουσιάζονται προβλήματα, αὐξάνονται αἱ ἀνάγκαι, γεννῶνται ζητήματα. Εἰς τὴν Γερμανίαν ἐσχάτως ἐδόθη ἐξουσιοδότησις εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ζητήματα.

Π. Τσαλδάρης. Ἐλπίζω ὅτι ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ Γερμανία.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Βεβαιώτατα. ὄχι. Ἀλλ' εἰς τὴν μεγάλην τρικυμίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν παθαίνουν κλονισμὸν καὶ τὰ μεγάλα πλοῖα, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ὑποστοῦν καὶ τὰ μικρὰ κλονισμόν. Ὑπάρχουν ἔκτακτοι περιστάσεις αἱ ὁποῖαι ἐπέβαλλον εἰς ὅλα τὰ Κράτη νὰ λάβουν τὸ μέτρον τῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὸ «περὶ καπνοῦ» ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ὅπλον αὐτὸ εἰς χεῖράς της διὰ κάθε περίπτωσιν.

Π. Τσαλδάρης. Ναί, ἀλλὰ ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ὑποχρεωθῇ, ὅτι θὰ λάβῃ γενικὸν μέτρον καὶ ὅτι θὰ συνεννοεῖτο πρὸ τοῦτο μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Τὸ ζήτημα εἶναι καὶ γενικὸν καὶ μερικόν. Καὶ διὰ μὲν τὸ γενικὸν εἴχομεν εἰπῇ ὅτι θὰ συνεννοηθῶμεν μὲ τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Κομμάτων. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ ζητήματα μερικά, τὰ ὁποῖα ἀλλάζουν συνεχῶς. καὶ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ἐκάστοτε. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐλήφθησαν λ. χ. νέα φορολογικὰ μέτρα εἰς τινα χώραν, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν γενικὴν ἀνησυχίαν διὰ τὴν κατανάλωσίν μας. Βλέπω λοιπὸν ὅτι δι' ὅσα μέτρα ζητεῖται ἡ ἐξουσιοδότησις, ἐλάχιστα εἶναι ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ περιληφθοῦν εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν ταύτην. Πρόκειται, κύριοι, νὰ δυσχεράνετε τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν λῆψιν ὡρισμένων ἀπαραιτήτων μέτρων, καὶ παρακαλῶ νὰ μᾶς βοηθήσετε εἰς τὸ νὰ λάβωμεν τὰ μέτρα ταῦτα.

Π. Τσαλδάρης. Φρονῶ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπρεπε νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἐξαιρετικῆς διατάξεως τοῦ Συντάγματος, διὰ τῆς ὁποίας μειοῦται τὸ κῦρος τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων, διατάξεως τῆς ὁποίας ἔπρεπε νὰ γίνεται ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρα χρῆσις. Τοιαύτην βεβαίως θέλησιν δὲν διαγιγνώσκω εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Μήτε ἄλλως τε ἐγεννήθησαν τόσα ζητήματα, ὥστε ἀπὸ 6 νὰ γίνουν 16 τὰ ὑπὸ ἐξουσιοδότησιν μέτρα καὶ θὰ ἀπεφεύγετο τοῦτο, ἐὰν τὰ Νομοσχέδια δὲν εἰσήγοντο μετὰ τόσης σπουδῆς. Ὅσον ἀφορᾷ εἰδικῶς τὰ ζητήματα τοῦ καπνοῦ δὲν εἶναι φύσεως τοιαύτης, ὥστε νὰ ἔχουν γεννηθῇ χθές. Τὸ ζήτημα τῶν ἀποθεμάτων τοῦ καπνοῦ μᾶς ἀπασχολεῖ ἀπὸ μακροῦ χρόνου, καὶ ἡ Κυβέρνησις διέπραξεν οὐσιῶδες σφάλμα ὅτι δὲν ἔλυσε τὸ ζήτημα ἐν τῷ συνόλῳ. Τώρα ἡ Κυβέρνησις νομίζει ὅτι θὰ ρυθμίσῃ μέρος τοῦ ὅλου ζητήματος. Ποῖον θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εἶσθε ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς;

Π. Τσαλδάρης. Ἔχει ἡ Κυβέρνησις τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα αὐτό, χωρὶς τὴν βλάβην τοῦ συνόλου. Πότε, ἄλλως τε, θ' ἀρχίσῃ ἡ πώλησις τῶν νέων καπνῶν;

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Θέλετε λοιπὸν νὰ ἀφίσωμεν διὰ τὸν Νοέμβριον, ὁπότε θὰ γίνῃ ἡ πώλησις;

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι πρέπει νὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα τοῦ κατὰ πόσον πρέπει νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο τῶν ἀποθεμάτων τοῦ καπνοῦ εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν, ἄνευ ρυθμίσεως τοῦ συνόλου καὶ ἐζήτησα, ὅπως εἷς ἕκαστος τῶν Ὑπουργῶν μᾶς δώσῃ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα προτείνετε νὰ λυθοῦν δι' ἐξουσιοδοτήσεως. Καὶ τοῦτο ἐὰν θέλῃ ἡ Κυβέρνησις. Διότι οὕτως ἢ ἄλλως ἔχετε τὴν δύναμιν νὰ πάρετε τὴν ἐξουσιοδότησιν τὴν ὁποίαν ζητεῖτε. Ἐγὼ εἶχα καθῆκον νὰ συστήσω εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ

μὴ κάμῃ ὑπερβολικὴν χρῆσιν τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος.

Ρ. Διβαθινόπουλος Θὰ ἤθελον νὰ ἐρωτήσω διατί ὁ Ὀργανισμὸς τοῦ Πανεπιστημίου δὲν περιελήφθη εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ τὸν ἀφίσατε νὰ ἔλθῃ μετὰ δύο ἔτη;

Γ. Παπανδρέου (Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας). Ὁ λόγος δι' ὃν δὲν περιελήφθη, καίτοι εἰς τὴν Γερουσίαν ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐγὼ εἴχομεν δηλώσει, ὅτι θὰ ἠθέλαμεν νὰ εἶχε περιληφθῇ, εἶναι ὅτι εἶχε τεθῇ ἡ προϋπόθεσις ὅτι θὰ ἦσαν σύμφωνοι καὶ οἱ Ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων. Διεπιστώθη ὅμως ὅτι δὲν ἦσαν σύμφωνοι. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν περιελήφθη.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἠρωτήθησαν οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ τῶν Κομμάτων, πάντως δὲν ἐζητήθη ἡ ἰδική μου γνώμη. Μόνον εἰς καθηγητὰς εἶπον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ ποῖα μέτρα θὰ περιλάβῃ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ προσέθεσα, ὅτι ἂν περιλάβῃ καὶ τὸν Ὀργανισμὸν τοῦ Πανεπιστημίου, τότε θὰ εἶπω τὴν γνώμην μου εἰς τὴν Βουλήν. Εἶδα ὅτι καὶ διὰ τοῦ Τύπου καταβάλλεται προσπάθεια νὰ πιστευθῇ, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Δὲν πρέπει νὰ ῥίπτετε τὰς εὐθύνας σας εἰς τὴν ῥάχην τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Ε. Κουλουμβάκης. Τολμῶ, κύριοι Βουλευταί, νὰ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι προκειμένου περὶ μικρῶν σκαφιδίων τὸ προτιμώτερον εἶναι ν' ἀποφεύγουν νὰ ἐξέλθουν εἰς τὸν Ὠκεανόν, ὅταν οὗτος εἶναι τρικυμιώδης καὶ ὅταν μάλιστα ὑπάρχουν καὶ πειραταί. Τὸ παράδειγμα τῆς Γερμανίας δὲν ἔπεισε κανένα. Αὐτοὶ ἔχουν ἐντελῶς διαφορετικὴν πολιτειακὴν παράδοσιν καὶ ἐντελῶς διαφορετικὸν Σύνταγμα. Εἶμαι ἐντελῶς πεπεισμένος ὅτι τὸ ἄρθρον 77 τοῦ κακῇ τῇ μοίρᾳ τοῦ Ἔθνους μας ἰσχύοντος σήμερον Συντάγματος, θὰ διαγραφῇ μίαν ἡμέραν ἐν μέσῳ ἀλαλαγμοῦ χαρᾶς. Βεβαίως τὸ Σύνταγμα αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἐν ἁμαρτίαις ἐκυήθη καὶ ἐν ἀνομίαις ἐκυρώθη εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τὸ σεβώμεθα, ἐφόσον ἰσχύει. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον μοῦ προξενεῖ περισσοτέραν ἐντύπωσιν εἶναι ὅτι ὁ ἀξιότιμος ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀφοῦ ἐπέκρινε τὴν ἐξουσιοδότησιν ἀπέφυγε ὅμως νὰ δηλώσῃ ποῖα εἶναι τὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὴν ἀντίθεσίν του.

Π. Τσαλδάρης. Ἐὰν ἐπροσέχατε θὰ εἴχατε ἀκούσῃ ὅτι ἐζήτησα εἰδικὰς ἐξηγήσεις.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἔχω ἀντίρρησιν, εἶπε, ὅσον ἀφορᾷ τὸν τύπον τῆς ἐξουσιοδοτήσεως...

Π. Τσαλδάρης. Κακὸν ὑπερασπιστὴν ἔβαλεν ἡ Κυβέρνησις.

Ε. Κουλουμβάκης. Καμμία Κυβέρνησις κ Ἀρχηγὲ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν δύναται νὰ βάλῃ ὑπερασπιστὴν τὸν βουλευτὴν Οἰτύλου. Ἤλθατε ἐνταῦθα καὶ δὲν εἴχατε τὸ θάρρος τὸ πολιτικὸν νὰ δηλώσητε ποῦ διαφωνεῖτε. Γνωρίζετε ὅτι σᾶς περιβάλλω μὲ πολλὴν ἐκτίμησιν διὰ τὰ χαρίσματα τὰ ὁποῖα σᾶς κοσμοῦν. Ἀλλὰ ὑπάρχουν μεγάλοι δισταγμοί, διότι σᾶς λείπει τὸ πολιτικὸν θάρρος. Ἐγὼ ὁ ὁποῖος ἀντιτίθεμαι τόσον εἰς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος θὰ ἐζήτουν ὅπως τὸ μέτρον περὶ ρυθμίσεως τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων καπνοῦ εἶναι τὸ μόνον τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ παραμείνῃ καὶ ἂν ὅλα τὰ ἄλλα διεγράφοντο. Ἀλλὰ περὶ ποίων ἄλλων ζητημάτων ὡμίλησε ὁ κ. ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως; Εἶπε ὅτι ὑπάρχουν ἐλάχιστα τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ μὴ περιληφθοῦν. Θὰ ἦτο κύριοι πολὺ δι' ἐμὲ νὰ ἔχω τὸ θάρρος, τὸ ὁποῖον ἀπέλιπε καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν. Θὰ προσπαθήσω ὅμως καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν νὰ ἔχω τὸ θάρρος αὐτό. Φρονῶ ὅτι τὸ ὑπ' ἀριθ. 7 περὶ διαρρυθμίσεως τῆς νομοθεσίας θυμάτων πολέμου στεγάσεως προσφύγων καὶ ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας δὲν πρέπει νὰ περιληφθῇ, διότι δὲν ἔχει τίποτε νὰ πάθῃ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ νὰ λειτουργῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σημερινοῦ ὀργανισμοῦ.

Δ. Ἰασωνίδης. Ἂς συνεχίσῃ ὁ κ. βουλευτής. Ἴσως ἔχομεν μερικοὺς ἐκκρεμεῖς λογαριασμοὺς καὶ θὰ ἴδωμεν ἐὰν πράγματι δὲν φοβεῖται ὡς λέγει νὰ δληθῇ.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἐγὼ δὲν ἔχω κανένα ἐκκρεμῆ λογαριασμὸν μαζύ σας. Πάντως δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ὑποχωροῦν, ἐὰν σεῖς θέλετε νὰ κανονίσετε τοὺς λογαριασμούς. Λέγω λοιπὸν ὅτι δὲν θὰ πάθῃ τίποτε τὸ Κράτος ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας ἐξακολουθήσῃ νὰ λειτουργῇ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τοῦ ὁποίου λειτουργεῖ καὶ σήμερον. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποχώρησιν τῶν χρηματιστῶν, ἀφοῦ χρειάζεται νόμος θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν θέσῃ ἡ Βουλή, καὶ ὄχι ἡ Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπή, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι εἶναι μαθημένοι εἰς παρασκηνιακὰς ἐνεργείας. Διὰ τὴν ἄνεσιν τῆς ἐπιτροπῆς θὰ ἔπρεπε νὰ διαγραφῇ τὸ μέτρον αὐτό.

Π. Βουρλούμης (Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας). Πρόκειται περὶ μιᾶς ἀνειλημμένης ὑποχρεώσεως. Ἀλλὰ ἂν ἡ Βουλὴ δὲν θέλει, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἀντίρρησιν νὰ ἐπιμείνωμεν. Πρόκειται ἄλλως τε περὶ ἐξόδου χρηματιστῶν.

Ε. Κουλουμβάκης. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ χρέη τῶν ἀγροτῶν νομίζω ὅτι τὸ θέμα εἶναι μέγα, ὅμως φοβοῦμαι ὅτι θὰ ὑπάρξουν δαπάναι ὅσον ἀφορᾷ τὰ προστατευτικὰ ὑδραυλικὰ μέτρα. Διὰ τὸ ζήτημα κατόπιν τῆς τμηματικῆς καταβολῆς διὰ τὰς ὀφειλὰς τῶν ἐνοικιαστῶν ἐλαιοδεκάτης θὰ ἠδύνατο νὰ λάβῃ τὸ μέτρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Διὰ τὸ 15 θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἐφαρμογή του καὶ ἐκ τοῦ ποσοῦ. Ἀλλὰ προκειμένου περὶ τοῦ τελευταίου, περὶ ἀποζημιώμεως δηλαδὴ τῶν ἐκδιδομένων ἐν Τουρκίᾳ ἐφημερίδων, ἔχω σοβαρὰν ἀντίρρησιν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Τὰ δύο αὐτὰ τελευταῖα δὲν τὰ ἐζήτησεν ἡ Κυβέρνησις. Ὑπεστηρίχθησαν εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ τὰ ἐδέχθη ἡ Κυβέρνησις χωρὶς νὰ ἀναλαμβάνῃ καὶ ὑποχρέωσιν ἐκ τῆς ἀποδοχῆς ταύτης νὰ τὰ ἐκτελέσῃ. Πάντως δὲν προέρχονται ἐκ πρωτοβουλίας τῆς Κυβερνήσεως.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἔχω ρητὴν καὶ ἔντονον ἀντίρρησιν διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως. Ἀρκετὰ κόλυβα διενεμήθησαν. Νομίζω ὅτι ἡ Βουλὴ ὁμοφώνως θὰ ζητήσῃ τὴν διαγραφήν.

Δ. Μαρσέλος. Λυποῦμαι ὅτι διέφυγε τοῦ ἔρκους τῶν ὀδόντων σας τοιαύτη ἔκφρασις.

Α. Μπακάλμπασης. Κατόπιν τῆς γενομένης ἐν τῇ Βουλῇ νομοθετικῆς ἐργασίας ἐπίστευον ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ εἶχε ἀνάγκην νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν. Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἐπιλογὴ τῶν νομοσχεδίων, ἢ μᾶλλον ἡ προτίμησις τῶν δευτερευόντων ἀφῆκε ἐν ἐκκρεμότητι ὡρισμένα μέτρα, τῶν ὁποίων τὸ ἐπείγον σήμερον ἀναγνωρίζεται. Ἐπειδὴ ὅμως βάσει τοῦ Συντάγματος δὲν δικαιοῦται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβάλῃ βάρη εἰς τὸν προϋπολογισμόν, ἢ δὲν θέλει ριζικῶς νὰ ἀντιπετωπίσῃ τὰ γεωργικὰ ἰδίᾳ ζητήματα, ζητεῖ ἐξουσιοδότησιν περιωρισμένην, ἧς ἡ χρῆσις θὰ ἀφίσῃ ἐν ἐκκρεμότητι ζωτικώτατα ζητήματα ἐνδιαφέροντα τὴν γεωργικὴν τάξιν. Καὶ διὰ νὰ εἴμεθα πλέον συγκεκριμμένοι: ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν λῆψιν μέτρων εἰς τὴν σύναψιν συμβάσεων διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων τοῦ καπνοῦ Μὰ ἐὰν ὑπῆρχε ζήτημα ἐφ' οὗ ἡ Κυβέρνησις εἶχε καὶ τὸν καιρὸν καὶ τὰ στοιχεῖα νὰ ἀποφασίσῃ, τοῦτο εἶναι τὸ καπνικόν. Ἀπὸ τριετίας ἤδη τὰ περισσότερα στοιχεῖα ἦσαν ἕτοιμα. Καὶ ἔπρεπε νὰ ἀφίσῃ νὰ διαρρεύσῃ ὁλόκληρος τριετία, διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ ζητήσῃ ἐξουσιοδότησιν πρὸς ρύθμισιν τῶν ἀποθεμάτων τῶν παραγωγῶν ἀδιαφοροῦσα καὶ διὰ τὴν ριζικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ καπνεργατικοῦ ζητήματος καὶ διὰ τὴν φορολογίαν καὶ διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς καπνοπαραγωγῆς. Ἐπικροτοῦμεν βεβαίως τὸ μέτρον, ἔστω καὶ ἂν ἀπασχολῇ τόσον ἀργὰ τὴν Κυβέρνησιν, ἀφοῦ οἱ καπνοπαραγωγοὶ χωρὶς ὑπερβολὴν πεινοῦν Ἀλλὰ ὑποχρεούμεθα νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλη θὰ ἦσαν πολὺ μεγαλύτερα, ἐὰν ὁλοκληροῦτο ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν λῆψις

τῶν ὑποδειχθέντων μέτρων, καὶ τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα δὲν ἐνόμιζον ὅτι ἔπρεπε ἐρασιτεχνικῶς νὰ ἀπασχοληθοῦν μὲ τὸ ἐθνικὸν τοῦτο προϊόν. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀποθέματα τοῦ καπνοῦ ἐλέχθη, ὅτι ταῦτα θὰ ἀφοροῦν τὰ ὑπάρχοντα εἰς τοὺς παραγωγούς.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Βεβαίως.

Α. Μπακάλμπασης. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐπιλέγει, ἐλπίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ λάβῃ μέτρα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διομένης ἐξουσιοδοτήσεως καὶ δὲν θὰ γίνῃ ὅπως καὶ πέρυσι.

Ὁ κ. **Μ. Τσιδέμογλου** ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἐν Τουρκίᾳ δημοσιογράφων, λέγει ὅτι περὶ αὐτοῦ εἶχεν ὑποβληθῇ νομοσχέδιον πρὸ 13 μηνῶν, ὅπερ ἐγκατελείφθη, καὶ τώρα ζητεῖται ἐξουσιοδότησις ἵνα δοθοῦν ἀποζημιώσεις δι' ἀπωλεσθέντας τίτλους ἐφημερίδων καὶ διαφυγόντα κέρδη. Ὅλοι ὅμως οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἴτε ὡς ἀνταλλάξιμοι εἴτε ὡς ἕλληνες ὑπήκοοι εἴτε ὡς Κων)πολῖται ἀπεζημιώθησαν καὶ θὰ ἀποζημιωθοῦν, ἐὰν εἶχαν κινητὴν ἢ ἀκίνητον περιουσίαν. Καὶ τώρα ἤδη ζητοῦν περὶ τὰ 8 ἑκατομμύρια διὰ τοὺς τίτλους τῶν ἐφημερίδων των. Τοῦτο ὅμως ἀντίκειται εἰς τὰς συνθήκας τῆς Λωζάνης καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς. Καὶ ἂν πρόκειται νὰ ἀποζημιωθοῦν τοιαῦται ἀξιώσεις, τότε πρέπει νὰ συμπεριληφθοῦν καὶ ἄλλα πρόσωπα. Καταλήγων ζητεῖ τὴν διαγραφὴν τοῦ θέματος τούτου ἀπὸ τὴν ἐξουσιοδότησιν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν σᾶς εἶπε καθαρά, ὅτι ἡ ἀναγραφὴ τοῦ θέματος αὐτοῦ δὲν ὀφείλεται εἰς πρωτοβουλίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ συνεπῶς ἂν ἡ Βουλὴ δὲν συναινῇ εἶνε δικαίωμά της νὰ τὸ διαγράψῃ.

Δ. Μαρσέλος. Πρόκειται, τονίζει, περὶ πτωχῶν συνταχτῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον καμμίαν περιουσίαν διὰ νὰ ἀποζημιωθοῦν καὶ οἱ ὁποῖοι ἐργαζόμενοι εἰς τὸν ἑλληνικὸν τύπον τῆς Τουρκίας κατεστράφησαν.

Ι. Ράλλης. Ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εὑρίσκεται ἐν ἀντιφάσει πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως. ἐφόσον ἔχει τὴν γνώμην ὅτι τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος πρέπει νὰ γίνεται εὐρεῖα ἐφαρμογή.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Τί εἶπα ἐγώ;

Ι. Ράλλης. Εἴπατε ὅτι εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν ὑπάρχουν καὶ θέματα, τὰ ὁποῖα εἰς ἄλλας χώρας δύναται νὰ ψηφισθοῦν διὰ διαταγμάτων, ἐνῷ ἐδῶ χρειάζεται νόμος. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει δυνάμεθα νὰ περιμένωμεν τὴν Βουλήν.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἀντίθεσις μεταξὺ τῆς γνώμης ἐμοῦ καὶ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως δὲν ὑπάρχει καμμία. Τώρα σεῖς ὁποίας ἔχετε ἀντιρρήσεις περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος ὅσον ἀφορᾷ τὰς συζητουμένας περιπτώσεις;

Π. Τσαλδάρης. Ἐγὼ νομίζω, λέγει. ὅτι περὶ ἑνὸς ἑκάστου ἀντικειμένου τῆς ἐξουσιοδοτήσεως πρέπει νὰ δοθῇ αἰτιολογία καὶ ἐξήγησις.

Α. Μιχαλακόπουλος (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Σᾶς ἔδωκα ἐγὼ ἐξηγήσεις καὶ θὰ σᾶς δώσῃ καὶ ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ι. Ράλλης Ἐγώ, συνεχίζει, θὰ ἐξετάσω ἕκαστον θέμα. Καὶ πρῶτον, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἐν Τουρκίᾳ τοῦτο ἀπησχόλησε καὶ τὴν ἄλλην Βουλὴν καὶ τὴν παροῦσαν καὶ οἱ ἁρμόδιοι Ὑπουργοὶ δὲν τὸ ἔκριναν ἄξιον συζητήσεως καὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Βουλήν. Νομίζετε, τονίζει, ὅτι τοῦτον τὸν σκοπὸν ἔχει τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος, ὅσα δηλαδὴ μέτρα δὲν τὰ φέρομεν εἰς τὴν Βουλήν, νὰ τὰ πέρνωμεν διὰ τῆς ἐξουσιοδοτήσεως; Ἐγὼ βεβαίως δὲν θὰ ἔχω ἀντίρρησιν νὰ ἀποζημιωθοῦν οἱ ὑποστάντες ζημίας δημοσιογράφοι, οἱ ὑποστηρίξαντες μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα κατὰ τρόπον ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι ἡ ἀποζημίωσις των ἐψηφίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς κατὰ τρόπον ὄχι ἄμεμπτον. Τὸ αὐτὸ δύναμαι νὰ εἴπω καὶ διὰ τὴν ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν παράτασιν τοῦ χρόνου διὰ τὴν παραγραφὴν τῶν γραμματίων τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης καὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν) Αὐτὸ τὸ ἐπρότεινε γερουσιαστὴς ἀντιθέτου παρατάξεως καὶ ὁμολογῶ ὅτι μὲ δυσαρέσκειάν μου συμπεριελήφθη καὶ τὸ θέμα αὐτό.

Ι. Ράλλης. Χαίρω πολὺ διὰ τὴν δήλωσίν σας αὐτήν, διότι ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι παθόντες ἐκ παραγραφῆς, καὶ ἐφόσον τὸ μέτρον δὲν εἶναι γενικὸν καταντᾷ νὰ εἶναι ἄνισον καὶ πρέπει νὰ διαγραφῇ. Ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ἐξουσιοδοτήσεως διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν κρηπιδωμάτων τοῦ λιμένος Ἡρακλείου δὲν νομίζω καὶ αὐτὸ νὰ εἶναι τῆς πρωτοβουλίας τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Γ. Μαρῆς (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Ὑπῆρχε νομοσχέδιον σχετικὸν καθυστερῆσαν ἐκ τῆς ἀπουσίας μου καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν προϋπολογισμόν, πρόκειται δὲ περὶ τοπικοῦ νομοσχεδίου, ἀπὸ τὴν ἀναβολὴν τοῦ ὁποίου θὰχάσωμεν ἓν ἔτος ὁλόκληρον.

Ι. Ράλλης. Ἦτο ὀρθὸν νὰ εἶχε ψηφισθῇ πρὸ καιροῦ. Ὡς πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθ. 12 διὰ τὴν μετακίνησιν τῶν συνοικισμῶν, ὡς ἐκ τῆς προόδου τῶν ἀποξηραντικῶν ἔργων εἰς τὰς πεδιάδας Θεσσαλονίκης καὶ Σερρῶν καὶ γεωργικῆς βελτιώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἀποξηρανομένων γαιῶν, τοῦ θέματος τούτου πρέπει νὰ γίνῃ ρύθμισις, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ παρείχοντο ὅλαι αἱ ἀπαιτούμεναι πληροφορίαι.

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Ἡ Κυβέρνησις μετεκάλεσε ἕνα εἰδικὸν ἐδαφολόγον Ἄγγλον, ὅστις μᾶς εἶπεν ὅτι ἂν δὲν γίνουν ὡρισμένα πράγματα ἐντὸς ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος κινδυνεύουν αἱ γαῖαι νὰ καταστοῦν ἄγονοι. Τοῦτο μᾶς τὸ εἶπε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ ἤδη ζητοῦμεν ἐξουσιοδότησιν διὰ νὰ λάβωμεν τὰ προσήκοντα μέτρα.

Ι. Ράλλης. Ἔχω πληροφορίας ὅτι ὑπῆρχε πρὸ πολλοῦ καιροῦ ἡ γνωμοδότησις.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας.) Ἡ σκέψις ὑπῆρχε παρὰ τῇ Κυβερνήσει πρὸ καιροῦ, ἡ δὲ γνωμοδότησις ἦλθε τελευταίως.

Π. Τσαλδάρης. Δὲν πρόκειται περὶ μετακινήσεως μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ βελτιώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἀποξηραινομένων γαιῶν, καὶ ἂν πρόκειται περὶ τοῦ τελευταίου τούτου πρέπει τὸ μέτρον νὰ μελετηθῇ καλύτερον καὶ πληρέστερον.

Α. Μιχαλακόπουλος.) Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Δὲν πρόκειται περὶ οὐσιαστικῆς διαθέσεως τῶν γαιῶν.

Δ. Δίγκας (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας.) Ἐὰν αἱ γαῖαι αἱ ἀποκκλυφθεῖσαι δὲν καλλιεργηθοῦν ἀμέσως καὶ δὲν γίνουν αἱ ἀπαιτούμεναι ἀρώσεις, πρόκειται νὰ ἀχρηστευθοῦν.

Π. Τσαλδάρης. Θὰ παραδίδετε εἰς τὴν καλλιέργειαν διὰ γεωργούς;

Α. Μιχαλακόπουλος. (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Κάμνω καὶ πάλιν δήλωσιν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ διαθέσεως γαιῶν. Θὰ κάμωμεν τὰς ἐνδεδειγμένας διὰ τὴν καλλιέργειαν πράξεις.

Δ. Δίγκας. (Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας). Τὸ μέτρον εἶναι ἀναγκαῖον, διότι δὲν δύνανται αἱ ἐργασίαι αὐταὶ νὰ γίνουν ἀπὸ τὸ παραγωγικὸν δάνειον καὶ ὑπάγονται πλέον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

Π. Τσαλδάρης. Ἐὰν πρόκειται περὶ χρησιμοποιήσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν γαιῶν πρέπει νὰ ληφθῇ γενικωτέρα πρόνοια καὶ κάθε σπασμωδικὸν μέτρον εἶναι προφανῶς ἐπικίνδυνον.

Γ. Μαρῆς. (Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Εὑρισκόμεθα πρὸ δύο περιπτώσεων. Ἐὰν δὲν μετακινηθοῦν οἱ συνοικισμοὶ θὰ σταματήσουν τὰ ἔργα καὶ ἐὰν δὲν καλλιεργήσωμεν τὰς γαίας συντόμως, αὗται θὰ τσιμεντοποιηθοῦν. Αἱ γαῖαι πρέπει πρὸ τῶν βροχῶν νὰ ἀρωθοῦν, καὶ συνεπῶς τὸ θέμα αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ διαγραφῇ ἀπὸ τὴν ἐξουσιοδότησιν, διότι φυσικοὶ λόγοι μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ λάβωμεν πρόνοιαν.

Α. Μιχαλακόπουλος ('Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Πρόκειται περὶ διενεργείας ἐκείνων τῶν ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας μᾶς ὑπέδειξεν ὁ ξένος ἐδαφολόγος ὡς ἀπαραιτήτους.

Π. Τσαλδάρης. Πρόκειται λοιπὸν περὶ συνεχίσεως τῆς ἀποζημιώσεως.

Γ. Μαρῆς ('Υπουργὸς Οἰκονομικῶν). Οἱ εἰδικοὶ δὲν λέγουν ὅτι πρόκειται περὶ τούτου.

Ι. Ράλλης. Ὡς πρὸς τὰ μέτρα διὰ τοὺς χρηματιστὰς θὰ ὤφειλον νὰ παρατηρήσω, ὅτι καὶ ἡ μὴ λῆψις ἐγκαίρου προνοίας παρὰ τῆς Βουλῆς διὰ τὸ θέμα τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀδράνειαν τοῦ 'Υπουργείου τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

Α. Μιχαλακόπουλος ('Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Νὰ διαγραφῇ καὶ αὐτό, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀντίρρησις.

Ι. Ράλλης Δὲν θέλω νὰ διαγραφῇ ἀλλὰ λέγω ποῦ ὀφείλεται ἡ παράλειψις. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αἰτουμένην ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν διαρρύθμισιν τῆς νομοθεσίας τῶν θυμάτων πολέμου κλπ., δὲν ἠμπορῶ νὰ ἐννοήσω, διὰ ποῖον λόγον ζητεῖται αὐτὴ ἡ ἀνατροπή.

Δ. Ἰασωνίδης ('Υπουργὸς Προνοίας). Οὔτε νέας θέσεις πρόκειται νὰ δημιουργήσωμεν, οὔτε νέους μισθούς, οὔτε νέας ὑπηρεσίας. Ζητοῦμεν μόνον νὰ δυνάμεθα καὶ μὲ τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν νὰ συντονίσωμεν τὴν ἐποπτείαν τῶν συνοικισμῶν, ἄνευ τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ καταστροφῇ μεγάλη κρατικὴ περιουσία.

Ι. Ράλλης. Δὲν ἐπιτρέπει τὸ πολίτευμα αὐτὴν τὴν εὐχέρειαν διὰ τὴν κατάλυσιν τῶν πάντων παρὰ τοῦ 'Υπουργοῦ. Ὡς πρὸς τὸ θέμα διὰ τὴν μείωσιν τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως τῶν ἰδιωτικῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν ὤφειλεν ἡ Κυβέρνησις τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ τὸ φέρῃ ἐγκαίρως πρὸς τὴν Βουλήν.

Γ. Μαρῆς ('Υπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἡ παράλειψις αὐτὴ ἔγινεν ὡς ἐκ τῆς ἀπουσίας μου, πρόκειται δέ, ὡς βλέπετε, περὶ ἐλαττώσεως τῆς φορολογίας.

Π. Τσαλδάρης. Ἡμεῖς δὲν διαφωνοῦμεν εἰς τὸ μέτρον, ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι ἔπρεπε νὰ ψηφισθῇ κανονικῶς καὶ δι' αὐτὸ σᾶς ἐζήτησα νὰ μοῦ δικαιολογήσετε, ἕκαστον θέμα τῆς ἐξουσιοδοτήσεως.

Γ. Μαρῆς ('Υπουργὸς Οἰκονομικῶν). Τὰ περισσότερα τὰ βλέπετε εἶνε ἀπαραίτητα.

Π. Τσαλλάρης. Κανέν, διότι δὲν θὰ κινδυνεύσῃ κανὲν συμφέρον τοῦ τόπου,

Γ. Μαρῆς ('Υπουργὸς Οἰκονομικῶν). Θὰ σᾶς δώσω ἐξηγήσεις.

Ι. Ράλλης. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος εἶναι ἐξαιρετικὴ ἢ ὄχι;

Γ. Μαρῆς ('Υπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ὄχι κατ' ἐμέ. Κατὰ τὰς διακοπὰς δὲν εἶναι μέτρον ἐξαιρετικόν.

Ι. Ράλλης. Ἐὰν εἶχε αὐτὴν τὴν ἔννοιαν τὸ ἄρθρον, δὲν θὰ ἔλεγεν ὅσα λέγει.

Γ. Μαρῆς ('Υπουργὸς Οἰκονομικῶν). Ἰδοὺ τί λέγει τὸ ἄρθρον. ('Αναγινώσκει).

Ι. Ράλλης. Αἱ ἐπιτροπαὶ εἶναι διὰ νὰ βεβαιοῦν τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξαιρετικῆς προνοίας.

Α. Μιχαλακόπουλος ('Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως) Ὅταν συνεζητεῖτο ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ Συντάγματος ὑπερῆσπισα τὴν διάταξιν εἶπον, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπεκράτει κατὰ τὸ παρελθὸν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν Βουλῶν ἦτο σφετερισμὸς τῆς Νομοθετικῆς ἐξουσίας παρὰ τῆς ἐκτελεστικῆς καὶ ὁ νέος συνταγματικὸς Νομοθέτης ἐζήτησε νὰ κανονίσῃ αὐτὸ τὸ κενὸν θέσας συγκατάθεσιν τῶν Βουλῶν καὶ συνεργασίαν διὰ τῶν ἐπιτροπῶν καὶ οὕτω τὸ ζήτημα ἔγινε πλέον κανονικόν.

Ι. Ράλλης. Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι ἡ Νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις κατὰ τὰς διακοπὰς δίδεται, διότι δημιουργοῦνται ζητήματα χρήζοντα ρυθμίσεως λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῶν ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας.

Α. Μιχαλακόπουλος. ('Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). Αὐτὸ εἶναι κανὼν διὰ τὰς διακοπάς. Τώρα ἠμπορεῖτε νὰ μᾶς εἰπῆτε ὅτι ἡμεῖς θέλετε νὰ μὴ φέρωμεν νομοθετικὰ μέτρα διὰ τὰς διακοπάς.

Ι. Ράλλης. Καὶ ἐγὼ σᾶς λέγω, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα ἠδύναντο νὰ ληφθοῦν κανονικῶς, ὡς εἶπεν ὁ κ. 'Αρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος. Πάντως εἶναι ἀντικανονικὸν νὰ ἐπιδιώκετε τὰς διακοπὰς διὰ νὰ ψηφίσετε αὐτὰ τὰ μέτρα. Ὅσον ἀφορᾷ, συνεχίζει, τὴν ἐξουσιοδότησιν «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος ἰσχυουσῶν διατάξεων ἄνευ αὐξήσεως τῆς φορολογίας» ἀνέγνωσα προσφάτως εἰς ἐφημερίδα, καθ' ἣν θὰ ἤδει νὰ μὴ ἐπιμείνῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς νομοθεσίας αὐτῆς, διότι εἶναι γνωστόν, ὅτι ὑπάρχουν ἐκκρεμεῖς κατηγορίαι διὰ καταχρήσεις εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ στεμφυλοπνεύματος.

Γ. Μαρῆς. ('Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). 'Απορῶ πῶς ἐγεννήθη αὐτὴ ἡ ὑποψία, ὅτι δύνανται τὸ Νομοσχέδιον νὰ ἐπέμβῃ εἰς ἐκκρεμούσας δίκας. Θὰ σᾶς ἐξηγήσω ποίαν χρησιμότητα ἔχουν αἱ τροποποιήσεις.

Π. Βουρλούμης. ('Υπουργὸς τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας). 'Εν σχέσει, λέγει, μὲ τὰ λεχθέντα ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐξουσιοδότησιν διὰ τὴν ἔξοδον τῶν χρηματιστῶν ὀφείλω νὰ δηλώσω, ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ δὲν εἶναι κυβερνητικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἐφόσον διετυπώθησαν ἀντιρρήσεις δὲν ἔχω καμμίαν ἀντίρρησιν νὰ διαγραφῇ.

Ι. Ράλλης. 'Εγὼ δὲν ἔφερα ἀντίρρησιν διὰ τὴν ἀναγραφήν, ἀλλ' ὁ κ. 'Υπουργὸς τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας εἶναι ἄξιος μομφῆς ἀφοῦ φοᾶται παίζων μὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Συντάγματος, ὁτὲ μὲν λέγων ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη προνοίας, ὁτὲ δὲ δεχόμενος τὴν διαγραφὴν τοῦ θέματος. 'Εγὼ εἶπα ὅτι ἠδύνατο νὰ ρυθμισθῇ τὸ θέμα αὐτὸ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Π. Βουρλούμης ('Υπουργὸς τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας). Ὁ κ. Βουλευτὴς 'Αττικῆς, λέγει ὅτι ἠσέβησα πρὸς τὴν Βουλήν, ὅτι εἶμαι ἄξιος μομφῆς, διότι δὲν ἔφερα ἐνωρίτερον τὸ νομοσχέδιον διὰ τὸ ζήτημα τῶν Χρηματιστῶν. 'Εγὼ δὲν θέλω νὰ εἶμαι ὑπὸ τὴν μομφὴν καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἀποσύρω.

Ι. Ράλλης. Ὁ κ. 'Υπουργὸς εἶναι ἄξιος δευτέρας μομφῆς, διότι παίζει ἐν οὐ παικτοῖς.

Π. Τσαλδάρης. Λέγει ὅτι ὁ κ. Ράλλης ἐμέμφθη τὸν κ. 'Υπουργόν, ὅτι ἐφόσον ἐπρόκειτο περὶ διακανονισμοῦ τῆς θέσεως μιᾶς τάξεως πολιτῶν ἠμέλησε τὰ καθήκοντά του μὴ ὑποβαλὼν ἐγκαίρως νομοσχέδιον. Παρατηρῶ ὅμως ὅτι ζητεῖται μία συγκάλυψις, λέγει δηλαδὴ ἡ Κυβέρνησις «ἐγὼ θὰ τὸ φέρω εἰς τὴν Βουλήν, ἀλλ' ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει ἀντιρρήσεις», νομίζω ὅμως ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ ἀναλάβῃ τὴν εὐθύνην τῶν γνωμῶν της.

Ε. Κουλουμβάκης. Ἡ ἀντιπολίτευσις ζητεῖ νὰ διαγραφῇ ὅλη ἡ ἐξουσιοδότησις, ἐὰν δὲν ἐπιτύχῃ τὸ ὅλον καὶ ἐπιτύχῃ μέρος δὲν θὰ εἶναι εὐχαριστημένη;

Ι. Ράλλης Ζητοῦμεν νὰ μὴ γίνεται κατάχρησις τῆς συνταγματικῆς διατάξεως δι' ἄλλους σκοπούς.

Ὁ κ. ***Φ. Μανουηλίδης*** λέγει ὅτι παρέμβασις εἰς τὴν συζήτησιν ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξέτασιν εἰδικοῦ θέματος, ἀλλ' αἱ παρατηρήσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸν σκανδαλίζουν νὰ εἴπῃ ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐδόθησαν ἐξουσιοδοτήσεις καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἦσαν πολὺ ἱκανοποιητικά. Φρονεῖ συνεπῶς ὅτι δὲν δυναταί τις νὰ συμμερισθῇ τὰς ἀντιρρήσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Παρακαλῶ μόνον, λέγει, τὸν κ. 'Υπουργὸν νὰ δηλώσῃ διατί παρελείφθη ἀπὸ τὴν ἐξουσιοδότησιν τὸ δάνειον, τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ συνάψῃ κατόπιν εὐμενοῦς συγκαταθέσεως τῆς Κυβερνήσεως ὁ δῆμος 'Αλεξανδρουπόλεως ἀπὸ τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν.

Γ. Μαρῆς ('Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν ἐπιτρέπεται κατ' ἐξουσιοδότησιν σύναψις συμβάσεως. 'Εφόσον ὅμως ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀπόφασιν νὰ διευκολύνῃ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου, ἡ μὴ ἐξουσιοδότησις δὲν παρεμβάλλει κανένα ἐμπόδιον.

Φ. Μανουηλίδης. Εὐχαριστῶ διὰ τὰς δηλώσεις σας.

Γ. Μαρῆς. ('Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Μὲ τὴν ὁρμὴν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατωρθώσαμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος ἐτέθη διὰ νὰ μὴ ἐφαρμόζεται. Νομίζω ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὸ κατ' ἀρχὴν ζήτημα δὲν εἶναι ὀρθὴ ἡ γνώμη, ὅτι πρόκειται περὶ ἐξαιρετικοῦ μέτρου.

Κατὰ τὰ παλαιότερα Συντάγματα, ὅταν ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τοῦ τόπου ἦτο ἁπλουστέρα, ἡ νομοθετικὴ μηχανὴ ἐργαζομένη ἐπὶ τρεῖς μῆνας κατώρθωνε νὰ φέρνῃ εἰς πέρας ὅλην τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν ἐποχὴν ἡ Κοιν. μηχανὴ δὲν ἦτο ἀρκετή, ἐχρειάζετο νέα τοιαύτη καὶ διὰ τοῦτο εἰς ὅλα τὰ νέα συντάγματα καθιερώθη ἡ ἐξουσιοδότησις, εἰς τινα δὲ συντάγματα ἐτέθη καὶ ὡς κανών, διότι αἱ ἐπιτροπαὶ καὶ ταχύτερον καὶ ἐπιμελέστερον νομοθετοῦν. Δὲν εἶναι ἀληθὲς, ὅτι δὲν μελετῶνται τὰ Νομοσχέδια εἰς τὰς ἐπιτροπάς, γνωρίζομεν ἄλλωστε πῶς ψηφίζονται πολλάκις εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδια καὶ πῶς γίνονται δεκταὶ τροπολογίαι, ἐνῷ εἰς τὰς ἐπιτροπὰς λαμβάνουν μέρος οἱ ἐκλεκτοὶ καὶ εἰδικοὶ καὶ δὲν γίνονται ἄσκοποι συζητήσεις ἀλλὰ σοβαραὶ καὶ κατ' ἀντιμωλίαν τοιαῦται. 'Ελέχθη ὅτι ἡ ἐξουσιοδότησις δημιουργεῖ κινδύνους. 'Αλλὰ διατί; 'Έχομεν σήμερον τὸν ἔλεγχον τῆς Βουλῆς διὰ τὴν παροχὴν τῆς ἐξουσιοδοτήσεως ἔχομεν δεύτερον τὴν ἐπιτροπὴν καὶ τρίτον τὴν Βουλήν, ἡ ὁποία θὰ ἔλθῃ κατόπιν νὰ ψηφίσῃ τὰ Νομοσχέδια Εἰς μίαν μόνον περίπτωσιν θὰ ἔπρεπε ἡ Βουλὴ νὰ εἶναι διστακτική, ἐπὶ Νομοσχεδίων τῶν ὁποίων ἡ μὴ ἐπικύρωσις δὲν δύναται νὰ ἀνατρέψῃ τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς ἀποτελέσματα.

Συνεχίζων ὁ κ. 'Υπουργὸς λέγει. Τὸ πρῶτον διὰ τὸ ὁποῖον ζητεῖται ἐξουσιοδότησις εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ καπνοῦ. ''Αν καλῶς ἀντελήφθην ὁ κ. ***Τσαλδάρης*** δὲν εἶναι ἀντίθετος εἰς τὴν λῆψιν μέτρων, ἀλλὰ μᾶς μέμφεται διότι δὲν τὰ ἐλάβαμεν προτήτερα.

Π. Τσαλδάρης. 'Εγὼ εἶπον, ὅτι τὸ ζήτημα ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὀρθῶς ἐκ τῶν κυριωτέρων. . . . . .

Γ. Μαρῆς ('Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Νὰ μείνετε, ἐὰν ἔχετε τὴν καλωσύνην, ἐπὶ τῶν ἀποθεμάτων.

Π. Τσαλδάρης. Καὶ ἦλθεν ἡ Κυβέρνησις εἰς συνεννοήσεις μὲ τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κομμάτων καὶ ἄλλους εἰδικούς.

Α. Μιχαλακόπουλος ('Αντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως). 'Υπάρχει ἀπαράδεκτον ἐξ αὐτοῦ;

Π. Τσαλδάρης. Ὄχι. 'Εγὼ ἄλλως τε δὲν εἶμαι ὑπὲρ τῆς συνεννοήσεως ἐκείνης, διότι τὸ ζήτημα εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα, ὅταν ρυθμισθοῦν, δὲν θὰ ὑπάρχῃ κανεὶς λόγος νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Βουλήν.

Γ. Μαρῆς ('Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). 'Εφ' ὅσον ἀναγνωρίζετε τὴν χρησιμότητα τοῦ μέτρου καὶ τὴν Κυβέρνησιν θέλετε νὰ ἐπικρίνετε δὲν ἠμπορεῖτε παρὰ νὰ ἀπαντήσητε σαφῶς εἰς τὴν ἐρώτησιν, τί ζητεῖτε. Τὸ μέτρον εἶναι βεβαίως σοβαρόν. 'Εὰν δὲ τολμῶμεν, τὸ κάμνομεν διότι αἱ περιστάσεις εἶναι ἐξαιρετικαὶ καὶ διότι πρόκειται περὶ προϋπερισταίσεις εἶναι ἐξαιρετικαὶ καὶ διότι πρόκειται περὶ προϋπολογισμὸν καὶ τρίτος πολλὰ συνεισφέροντος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τρίτος τὸν διότι βαρύτατα τοῦτο φορολογεῖται. Δὲν ἐφέραμεν ἐνωρίτερον νομοσχέδιον, διότι δὲν ἦσαν αἱ ἴδιαι συνθῆκαι. . . . .

Α. Μπακάλμπασης. Αἱ πληροφορίαι σας δὲν εἶναι ἀκριβεῖς, διότι πρόκεται περὶ ἀποθεμάτων ἀπὸ τοῦ 1927.

Γ. Μαρῆς ('Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν). Δὲν πρόκειται νὰ ἀγοράσωμεν τοῦ 1927. Δὲν ἐφέραμεν ἀκόμη ἐνωρίτερον τὸ νομοσχέδιον, διότι πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ ἀγορὰ καὶ καταστροφὴ τῶν βεβλαμμένων καπνῶν. Ποῦ θὰ ἐκαθῇ τὸ μέτρον ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐσοδείας, δὲν ἠμπορῶ νὰ σᾶς πῶ. Σᾶς δηλῶ ὅμως, ὡς 'Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι δὲν θὰ δεχθῶ νὰ ἀγορασθοῦν καπνὰ ἀπὸ ἄλλας χεῖρας παρὰ ἀπὸ παραγωγικάς. Διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τὴν ἐλαίαν δὲν ἤκουσα καμμίαν ἀντίρρησιν. Διὰ τὸ τρίτον περὶ οἰνοπνεύματος καὶ στεμφυλοπνεύματος ἐξήγησα ἀπαντῶν εἰς τὸν κ. Ράλλην, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χωρέσῃ εἰς τὸν νοῦν οὐδενὸς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀποβλέπει διὰ τοῦ νομοσχεδίου εἰς ζητήματα ἔχοντα σχέσιν μὲ ἐκκρεμεῖς δίκας. 'Εξηγεῖ κατόπιν τοὺς λόγους δι' οὓς εἶναι ἐνδεδειγμένη ἡ λῆψις μέτρων κατὰ τὰς διακοπὰς καὶ τονίζει ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀφίσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ χαθῇ μία ἐσοδεία. Τὸ τέταρτον περὶ ὀργανισμοῦ λιμένος Πειραιῶς κτλ. δὲν προσεβλήθη ἀπὸ κανένα καὶ συνεπῶς δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ εἴπῃ τίποτε. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τροποποίησιν τῶν περὶ φορολογίας τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν διαταξεων λέγει, ὅτι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ξένοι τραπεζιτικοὶ ὀργανισμοὶ διὰ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ φέρουν μεγαλύτερα κεφάλαια, ἐὰν ἐτροποποιεῖτο ὁ νόμος σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν 'Ελλάδι ὑποκαταστήματα ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν. 'Εὰν λοιπόν, λέγει, δώσωμεν διευκολύνσεις τινάς, αἱ ὁποῖαι νὰ μὴ εἶναι αἰσθηταὶ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, θὰ τὸ πράξωμεν, διὰ νὰ διευκολύνωμεν τὴν ἀγορὰν δι' τῆς εἰσροῆς ξένων κεφαλαίων.

Δὲν νομίζω, λέγει, ὅτι ὑπάρχει ἀνάγκη νὰ ὑποστηρίξω τὸ μέτρον τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως δι' ἰδιωτικὰ χρέη ἀγροτῶν, διότι ὅλοι γνωρίζετε τί ὑποφέρουν οἱ ἀγρόται καὶ ὅτι πολλάκις διὰ δάνεια 2 χιλιάδων δραχμῶν ἀπαλλοτριοῦται ὁλόκληρον κτῆμα τῶν 100 χιλ. δραχμῶν, χωρὶς κἂν νὰ φθάνῃ τοῦτο διὰ τὴν ἐξόφλησιν λόγῳ τῶν μεγάλων ἐξόδων. Καὶ εἶναι ἴσως τὸ μόνον μέτρον διὰ τὸ ὁποῖον ἠδυνάμεθα νὰ κατηγορηθῶμεν δικαίως, ὅτι δὲν τὸ ἐφέραμεν ἐνωρίτερον. Διὰ τὸ «περὶ νομοθεσίας θυμάτων πολέμου» ἐδόθησαν ἐξηγήσεις ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου 'Υπουργοῦ. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὸ περὶ χρηματιστῶν, δὲν λέγω τίποτε διότι ἀπεσύρθη. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέτρα διὰ τὴν ἐνοποίησιν τῶν χρεῶν τῶν ἀγροτῶν ἐξηγῶ, ὅτι θέλομεν νὰ γνωρίζωμεν πόσα εἶναι ἀκριβῶς τὰ χρέη αὐτὰ διότι διὰ καταλλήλων ἐνεργειῶν εἶναι πιθανὸν νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἑνοποίησιν τῶν χρεῶν. Τὸ ὑπ' ἀριθ. 10 τῆς ἐξουσιοδοτήσεως ὀφείλεται εἰς ἀτέλειαν τοῦ ψηφισθέντος πρό τινος νόμου. Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 11 ζητοῦμεν νὰ μᾶς δοθοῦν τὰ μέσα νὰ ἀγοράσωμεν μὲ ὀλιγωτέρας ζημίας σῖτον καὶ κριθήν. Τὸ περὶ μετακινήσεως συνοικισμῶν ἐξηγήθη ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένον ἐκ φυσικῶν νόμων. Τὸ 13' εἶναι τοπικόν.

Διὰ τὸ 14 ἐξηγῶ ὅτι ἐψηφίσθη νόμος περὶ τμηματικῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλῶν τῆς δεκάτης ἀλλ' ἐξ ἀβλεψίας ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Γερουσίας ἐπαναετροποποιήθη, καὶ τοῦτο παρὰ τὸ Σύνταγμα, διότι ἡ Βουλὴ ἠμπορεῖ μόνον ναὶ ἢ ὄχι νὰ πῇ. Διὰ τὸ «περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου παραγραφῆς γραμματίων ἐθνικῆς ἀμύνης κτλ» λέγει ὅτι δὲν ἔχει ἀντίρρησιν νὰ διαγραφῇ. Διὰ τὸ τελευταῖον τῆς ἐξουσιοδοτήσεως «περὶ ἀποζημιώσεως ἑλληνικῶν καὶ ξενοφώνων ὑπὸ ἑλλήνων ἐκδιδομένων ἐν Τουρκίᾳ ἐφημερίδων κτλ.» λέγει ὅτι τὸ μέτρον εἶχεν υἱοθετήσει καὶ ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ μετ' αὐτὴν καθὼς καὶ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις, τῶν φιλελευθέρων, ἐὰν δὲν ἐψηφίσθη κατὰ τὸ παρελθὸν εἶναι ὑπαίτιος οὔτος διότι εἶχεν ἀντιρρήσεις. Δὲν παραγνωρίζω, λέγει τὰς ὑπηρεσίας τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν ἀλλ' ἐτήρησα τὴν ἀρχὴν νὰ μὴ ἀποζημιώνωμεν τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐπαγγέλματος.

'Επειδὴ ὅμως ἡ Γερουσία ἐντόνως ὑπεστήριξε τὸ μέτρον τῆς ἀποζημιώσεως, τὸ ἐδέχθην, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ ἐξετάσω ἐὰν οἱ διευθυνταὶ τῶν ἔχουν πάρῃ ἄλλην ἀποζημίωσιν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὴ ἡ ἐξουσιοδότησις καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη, πλὴν τοῦ ἀφορῶντος τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς τὸν σκοπὸν ἐθελουσίας ἀποχωρήσεως τῶν χρηματιστῶν, ἔχοντα οὕτω:

'Εξουσιοδοτεῖται ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν νομοθετικῶν Διαταγμάτων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 77 τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῶν κάτωθι θεμάτων:

1) Περὶ λήψεως μέτρων καὶ συνάψεως τῶν ἀπαιτηθησομένων τυχὸν συμβάσεων διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ὑπαρχόντων ἀποθεμάτων καπνοῦ.

2) Περὶ συστάσεως Ὀργανισμοῦ ἀποσκοποῦντος εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου καὶ προστασίας ἐν γένει τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς.

3) Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ οἰνοπνεύματος καὶ στεμ-

φολοπνεύματος ἰσχυουσῶν διατάξεων ἄνευ αὐξήσεως φορολογίας.

4) Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ Ὀργανισμοῦ Λιμένος Πειραιῶς νόμου καὶ συστάσεως Ἐλευθέρας Ζώνης.

5) Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν ἀλλοδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑτταιρειῶν διατάξεων.

6) Περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως δι' ἰδιωτικὰ χρέη ἀγροτῶν καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως διατάξεων τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

7) Διαρρύθμισις νομοθεσίας θυμάτων πολέμου, στεγάσεως προσφύγων καὶ ὑπηρεσιῶν Ὑπουργείου Προνοίας ἄνευ δημιουργίας δαπανῶν.

8) Περὶ τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαίων νομοθετικῶν μέτρων διὰ τὴν ἐνοποίησιν τῶν πρὸς ἰδιώτας χρεῶν τῶν ἀγροτῶν.

9) Περὶ κανονισμοῦ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπὸ τῶν Βουλῶν ψηφισθέντος νόμου «περὶ ἐπειγούσης φύσεως προστατευτικῶν ὑδραυλικῶν μέτρων δημοσίας ὠφελείας».

10) Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ συγκεντρώσεως σίτου καὶ κριθῆς.

11) Περὶ μετακινήσεως συνοικισμῶν ἐπιβεβλημένης ἐκ τῆς προόδου τῶν ἀποξηραντικῶν ἔργων εἰς τὰς πεδιάδας Θεσσαλονίκης καὶ Σερρῶν καὶ γεωργικῆς βελτιώσεως καὶ διοικήσεως τῶν ἀποξηρανομένων χιλῶν.

12) Περὶ κατασκευῆς κρηπιδωμάτων λιμένος Ἡρακλείου.

13) Περὶ τμηματικῆς καταβολῆς καὶ διευκολύνσεων διὰ τὰς ὀφειλὰς τῶν ἐνοικιαστῶν ἐλαιοδεκάτης καὶ ρητίνης.

14) Περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου παραγραφῆς γραμματίων Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ ὁμολογιῶν ἀναγκαστικοῦ δανείου.

15) Περὶ ἀποζημιώσεως Ἑλληνικῶν καὶ ξενοφώνων ὑπὸ Ἑλλήνων τὸ γένος ἐκδιωμένων ἐν Τουρκίᾳ ἡμερησίων καὶ ἑβδομαδιαίων ἐφημερίδων καταργηθεισῶν, συνεπείᾳ τῆς ἐθνικῆς καταστροφῆς.

Ἡ εἰδικὴ μικτὴ ἐπιτροπὴ θέλει καταρτισθῇ ὑπὸ τῶν Προέδρων τῶν Νομοθετικῶν σωμάτων, συμφώνως πρὸς τοὺς οἰκείους κανονισμοὺς αὐτῶν καὶ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος.

Ὁ κ. ***Ν. Τζερμιᾶς*** καταθέτει καὶ ἀναπτύσσει τὴν κάτωθι πρότασιν καὶ συνιστᾷ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΕΩΣ

περὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Βουλῆς.

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Βουλευταὶ κατόπιν καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας ψηφισθείσης προτάσεως περὶ παροχῆς ἐπιδόματος λόγῳ ὑπερωριῶν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῆς καὶ τοὺς ἀξιωματικούς, θεωροῦμεν δίκαιον, ὅπως καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Βουλῆς, ὅπερ εἰργάσθη ἐπὶ πλέον τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος, χορηγηθῇ ἐπίδομα κατὰ τὴν κρίσιν καὶ ἀποφάσει τοῦ Προέδρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 128 τοῦ κανονισμοῦ.

Διὰ ταῦτα λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ προτείνωμεν τὴν ψήφισιν τῆς κάτωθι συμπληρωματικῆς πιστώσεως διὰ τὴν παροχὴν τοῦ ἀνωτέρου ἐπιδόματος.

Συμπληρωματικὸς προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς Βουλῆς χρήσεως 1931—32.

Κεφ. 7. ἄρθρ. 1. Δαπάναι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 128 τοῦ κανονισμοῦ δραχ. 250.000
(Ἕπονται πλείσται ὑπογραφαί)

Ἡ Βουλὴ δέχεται δι' ἀναστάσεως τὴν ἀνωτέρω πρότασιν.

Γίνεται κατόπιν δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας κειμένων διατάξεων».

Περὶ τροποποιήσεως τῶν «περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας κειμένων διατάξεων».

ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας

κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχείον ΡΙΔ' τῆς 9 Ἰουλίου 1931 συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 1.

Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Τμήματος Διεκπεραιώσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὁρίζονται ὡς κάτωθι :

1 θέσις τμηματάρχου προϊσταμένου τοῦ Τμήματος, λαμβανομένου ἐκ τῶν διοικητικῶν Τμηματαρχῶν τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων καὶ τοποθετουμένου διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ διατηρουμένης παραπλησίως ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2445 κυρωθέντος Ν. Διατάγματος.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὴν θέσιν ταύτην καταλαμβάνει ὁ ἤδη προϊστάμενος τοῦ Τμήματος τμηματάρχης.

4 θέσεις Εἰσηγητῶν.

4 θέσεις γραμματέων α' τάξεως.

6 θέσεις Γραμματέων β' τάξεως.

10 θέσεις γραφέως β ἢ α' τάξεως ἢ ἀκολούθου.

1 θέσις δακτυλογράφου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ γραμματέως β' τάξεως.

9 θέσεις δακτυλογράφων ἐπὶ βαθμῷ γραφέως β ἢ α' τάξεως ἢ ἀκολούθου.

1 θέσις ἀρχικλητῆρος.

11 θέσεις κλητήρων β ἢ α' τάξεως.

Ἄρθρον 2.

Εἰς θέσεις γραφέων διορίζονται οἱ κεκτημένοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ ἐπιτυγχάνοντες εἰς διαγωνισμὸν οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Εἰς θέσεις δακτυλογράφων διορίζονται αἱ κεκτημέναι πτυχίον Ἀρσακείου ἢ ἐνδεικτικὸν Δ' τάξεως Γυμνασίου καὶ ἐπιτυγχάνουσαι εἰς διαγωνισμὸν οὗτινος αἱ λεπτομέρειαι κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

Τὸ προσωπικὸν τῶν γραφέων τῶν κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας προάγεται συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ νόμου 2494 καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσι κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις. Γραμματεῖς δὲ β' τάξεως τῶν ἐν λόγῳ ὑπηρεσιῶν, ἔχοντες ὑπερδεκαετῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐξ ὧν τρία ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον προάγονται εἰς Γραμματεῖς α' τάξεως, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν κεναὶ ὀργανικαὶ θέσεις.

Αἱ δακτυλογράφοι προάγονται ἀνὰ διετίαν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ μισθοῦ τοῦ ἀκολούθου, μὴ προαγόμεναι περαιτέρω εἰμὴ πρὸς πλήρωσιν τῆς μιᾶς θέσεως δακτυλογράφου ἐπὶ βαθμῷ καὶ μισθῷ Γραμματέως Β' τάξεως, πάντως μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ τάξις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ εἰς αὐτὴν ἀνήκοντος προσωπικοῦ, μηδὲ τῶν κλητήρων ἐξαιρουμένων, τοποθετουμένου μονίμως παρὰ ταῖς Διευθύνσεσι καὶ τοῖς Τμήμασι τοῦ Ὑπουργείου, παρ' οἷς ὁπωσδήποτε ὑπηρετεῖ, διὰ Διατγμάτων ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

2. Αἱ θέσεις τῶν γραφέων τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων αὐξάνονται κατὰ 10, τῆς δὲ Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων κατὰ 1.

Ὡσαύτως αἱ θέσεις κλητήρων τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Ἔργων ὁρίζονται εἰς 9.

Ἄρθρον 4.

Ἅπαν τὸ μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον νόμιμον τοποθέτησιν, καθ' ὑπέρβασιν τυχὸν τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ συνόλῳ καὶ κατὰ βαθμοὺς ὀργανικῶν θέσεων, ἀπομένον προσωπικὸν ὑπηρετεῖ ὡς ὑπεράριθμον καταλαμβάνον τὰς ἑκάστοτε κενουμένας ὀργανικὰς θέσεις.

Ἄρθρον 5.

Τὰ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Τμήματος Διεκπεραιώσεως, τὰ τῆς διαιρέσεως αὐτοῦ εἰς Γραφεῖα καὶ τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἐν γένει καθορισθήσονται διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐπιθεωρητῶν Δημοσίων Ἔργων δύναται νὰ αὐξηθῇ μέχρι τριῶν ἔτι δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας ἐλαττουμένης ἀναλόγως τῆς δυνάμεως τῶν κατωτέρου βαθμοῦ τεχνικῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων.

2. Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Π. Δ. τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1929 «περὶ Ὀργανισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων» ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὴν Διεύθυνσιν Σιδηροδρόμων.

3. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 4518 «περὶ ὀργανώσεως τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως» προστίθεται ἡ φράσις «καὶ Θεσσαλονίκη».

4. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ αὐτοῦ νόμου προστίθεται ἡ λέξις «μηνιαίως».

5. Οἱ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1466 «περὶ ἀρμοιώσεως τῶν ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν Δημοσίων Ἔργων» δύνανται νὰ προάγωνται μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ Εἰσηγητοῦ πρὸς κατάληψιν κενῶν θέσεων μετὰ πρότασιν τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν καὶ σχετικὴν γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου ἀπολαμβάνοντες τὰ τοῦ βαθμοῦ εὐεργετήματα, ἐφ' ὅσον κέκτηνται 16ετῆ συνολικὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν.

6. Εἰς τοὺς ἐπὶ μισθῷ Τμηματάρχου Β' τάξεως εἰσηγητὰς τῶν Κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ὡς καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων δύναται νὰ ἀπονεμηθῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου καὶ ὁ ἀντίστοιχος βαθμός.

7. Οἱ ὅπως δήποτε τυχόντες μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου μισθοῦ καὶ βαθμοῦ Τμηματάρχου Β' καὶ Α' τάξεως, διατηροῦσι τούτους.

8. Ἡ διάταξις τῆς 3ης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4749 ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς νομομηχανικοὺς α' τάξεως τῶν Δημοσίων Ἔργων ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἐξαετῆ ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

9. Τακτικοὶ τεχνικοὶ ὑπάλληλοι ὑπηρετοῦντες νῦν παρὰ τῷ Λιμενικῷ Τμήματι τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας καὶ καταληφθέντες ἤδη ἢ καταλαμβανόμενοι ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1932 παραμένουν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ τριετίαν.

10. Μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου συμβουλίου καὶ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἐπιτρέπεται ὁ ἐπαναδιορισμὸς εἰς κενὰς θέσεις αὐτοβούλως παραιτηθέντων διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας δημοσίων ἔργων, ἐφ' ὅσον κέκτηνται δεκαπενταετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

Μεθ' ὃ ἐξουσιοδοτεῖται ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὁ κ. Πρόεδρος, ὅπως ὑπ' εὐθύνην αὐτοῦ ἐπικυρώσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως καὶ συνεναίσει τῆς Βουλῆς διακόπτονται αἱ ἐργασίαι αὐτῆς διὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον.

Μετὰ τοῦτο λύεται ἡ συνεδρίασις ὥρᾳ 9 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Α. Φωκᾶς
Δ. Μέλφος

Δ Ι Α Τ Α Γ Μ Α

Περὶ λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Γ΄ Συνόδου τῆς Γ΄ Βουλευτικῆς Περιόδου καὶ τῆς Γ΄ Γερουσιαστικῆς Συνόδου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 46, 62 καὶ 78 τοῦ Συντάγματος κηρύσσομεν τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Γ΄ Συνόδου τῆς Γ΄ Βουλευτικῆς Περιόδου καὶ τῆς Γ΄ Γερουσιαστικῆς Συνόδου.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1931.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛ. Θ. ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου

Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΚΑΤΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ

Συζητήσεις, ἀναφοραί, ἐπερωτήσεις, ψήφισις προτάσεων νόμων καὶ νομοσχεδίων. Διάφοροι ἀνακοινώσεις.

ΤΟΜΟΣ Α΄.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ Περὶ ἀναβολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Γ΄ Συνόδου τῆς Β΄ Βουλευτικῆς Περιόδου καὶ τῆς Γ΄ Γερουσιαστικῆς Συνόδου ..... Σελ. 3 —
Πρακτικὸν ἐνάρξεως καὶ Διάταγμα κηρύξεως ἐργασιῶν τῆς Γ΄ Συνόδου τῆς Β΄ Βουλευτικῆς περιόδου καὶ τῆς Γ΄ Γερουσιαστικῆς συνόδου ..... » 5 —
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α΄.—ΤΗΣ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Ἐκλογὴ προέδρου. Συμπλήρωσις προεδρείου δι' ἐκλογῆς λοιπῶν μελῶν αὐτοῦ..... » 6— 7
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Β΄.—ΤΗΣ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Ἀνακοινώσεις τηλ]μάτων τοῦ κ. Προέδρου, τὸ μὲν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς Κοινοτήτων, τὸ δὲ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑθν. Συνελεύσεως τῆς Τουρκίας καὶ αἱ ἐπ' αὐτῶν ἀπαντήσεις.—Εἰσήγησις κ. Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, περὶ κυρώσεως συμφώνου φιλίας κλπ. μετὰ Τουρκικῆς Δημοκρατίας. Συζήτησις ἐπερωτήσεως Μ. Αἰλιανοῦ περὶ τοῦ ζητήματος καταργήσεως ἀποθηκῶν ἀποταμιεύσεως..... » 8— 18
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Γ΄.—ΤΗΣ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Ἀνακοίνωσις παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ καταρτισμοῦ τῶν Κοινοβ. Ἐπιτροπῶν. Εἰσήγησις κ. Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἐπὶ τοῦ προυπολογισμοῦ χρήσεως 1931—1932..... » 18— 36
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Δ΄.—ΤΗΣ 24ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Δηλώσεις κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῆς ἀποπείρας ἀνατροπῆς τῆς πολιτικῆς τάξεως. Συζήτησις ἐπερωτήσεως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου ..... » 36 —
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ε΄.—ΤΗΣ 25ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Συνέχισις τῆς συζητήσεως τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ ζητήματος τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου ..... » —
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Σ΄.—ΤΗΣ 26ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Συνέχισις τῆς συζητήσεως τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ ζητήματος τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου. ..... » —
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ζ΄.— ΤΗΣ 27ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Συνέχισις τῆς συζητήσεως τῆς ἐπερωτήσεως, περὶ τοῦ ζητήματος τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου. ..... » —
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Η΄.—28ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συνέχισις τῆς συζητήσεως τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἄρτου. Ἔγκρισις ἀποφάσει τῆς Βουλῆς τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ..... »
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Θ΄.—ΤΗΣ 1ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις διαφόρων ἐπερωτήσεων. Ψήφισις διαφόρων νομοσχεδίων εἰς α' ἀνάγνωσιν ..... » 86— 90
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ι΄.—23ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις διαφόρων νομοσχεδίων εἰς α' ἀνάγνωσιν..... » 90— 91
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΑ΄.—5ης ΔΕΜΚΕΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως περὶ καταχρήσεως καὶ νοθείας τῆς κινίνης τοῦ Κράτους. ..... » 91— 101
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΒ΄.—8ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συνέχισις τῆς συζητήσεως τῆς ἐπερωτήσεως, περὶ καταχρήσεως καὶ νοθείας τῆς κινίνης τοῦ Κράτους. Ἔγκρισις ἀποφάσει τῆς Βουλῆς τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ..... » 101— 122
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΓ΄.—9ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τῶν ἑξῆς νομοσχεδίων : 1) Περὶ κυρώσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰσλανδίας συμβάσεως ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας 2) περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Λονδίνῳ διομολογηθείσης ἀναθεωρήσεως τῶν διεθνῶν συμφωνιῶν περὶ συνδρομῶν ἐφημερίδων, εἰσπράξεων καὶ μεταφορῶν πιστώσεων κλπ., 3) περὶ κυρώσεως Ν. Δ. περὶ ποινικῶν κλητήρων, 5) περὶ ἐλευθερώσεως φυλακισμένων, 6) εἰς μόνην δὲ συζήτησιν τὸ «περὶ ἐκτελέσεως προσθέτων ἔργων ἐπισκευῆς Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλλην. Δημόσιον τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας Ε.Α.Π. ..... » 122— 133
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΔ΄.—10ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλλην. Δημόσιον τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ε.Α.Π. Ψήφισις εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 4ης Ἰουλίου 1925 περὶ διορισμοῦ Ὑφυπουργῶν». Ψήφισις διαφόρων νομοσχεδίων εἰς α' συζήτησιν.. ..... » 133— 136
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΕ΄.—11ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις διαφόρων νομοσχεδίων εἰς α' συζήτησιν. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰς α' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου »περὶ ὑποχρεωτικῆς διαιτητικῆς ἐπιλύσεως τῶν ἐκ τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἀναφυομένων διαφορῶν ἐργατῶν θαλάσσης καὶ ἐργοδοτῶν»..... » 136— 140
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΣΤ΄.—12ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις καὶ διενέργεια ψηφοφορίας πρὸς παροχὴν ἀδείας ποινικῆς διώξεως βουλευτῶν. Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου »περὶ μεταβ.βάσεως εἰς τὸ Ἑλλην. Δημόσιον τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ε.Α.Π.» ..... » 140— 150
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΖ΄.—15ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὸ Κωπαιδικὸν ζήτημα. Συνέχισις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Κωπαιδικοῦ ζητήματος. ..... » 150— 159
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΗ΄.—16ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις διαφόρων νομοσχεδίων εἰς α' ἀνάγνωσιν. Συνέχισις καὶ περαίωσις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Κωπαιδικοῦ ζητήματος. Κατόπιν προτάσεως σύστασις καὶ ἀνακοίνωσις παρὰ τοῦ κ. Προέδρου Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην καὶ ὑπόδειξιν μέτρων πρὸς τακτοποίησιν τοῦ Κωπαϊδικοῦ ζητήματος. ..... » 159— 169

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΙΘ'.—17ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Εἰσήγησις κ. 'Υπουργοῦ 'Εθν. Οἰκονομίας ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ 'Ανωνύμων 'Εταιριῶν. Ψήφισις εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τῶν νομοσχεδίων : 1) Περὶ τοῦ τρόπου πραγωγῆς τῶν ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων ὑπηρετούντων ὑπαξιωματικῶν Π.Ν., 2) περὶ χορηγείας προσθέτων πιστώσεων εἰς 'Υπ. Ναυτικῶν, 3) περὶ κανονισμοῦ σάκκων ἱματισμοῦ τῶν ἀνδρῶν Π.Ν., 4) περὶ καταργήσεως τῆς Δ' Δσεως τοῦ Γ' 'Επιτελείου Π.Ν., 5) περὶ συστάσεως ὑπηρεσίας ὑποβρυχίων, 6) περὶ διαθέσεως οἰκοπέδων συνοικισμοῦ Ν. Χαλκηδόνος. Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίου περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν. 4784 περὶ ἐνοικιοστασίου καὶ ἐπὶ ἀρτοποιείων ἐν τῇ καείσῃ ζώνῃ Θεσσαλονίκης. Συζήτησις διαφόρων νομοσχεδίων εἰς α' καὶ β' ἀνάγνωσιν. ..... Σελ. 169— 178

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Κ'.—18ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐπὶ τῶν σχεδίων νόμων : α) τῆς 'Ελληνοτουρκικῆς συνθήκης φιλίας καὶ β') συμβάσεως ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας, ὑπογραφεισῶν ἐν 'Αγκύρᾳ τῇ 30 'Οκτωβρίου 1930. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ παραχωρήσεως οἰκημάτων εἰς τε τὸν τέως Οἰκουμ. Πατριάρχην Κωνσταντῖνον τὸν Ε' καὶ τὰς ἀδελφὰς τοῦ ἀειμνήστου Χρυσοστόμου Σμύρνης, 2) περὶ ἑνώσεως κτηματοπαραγωγῶν Κρήτης. ..... » 178— 189

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΑ'.—19ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις τῶν ἐπερωτήσεων : 1) ἂν ἀληθεύῃ ὅτι ἡ 'Αγροτικὴ Τράπεζα ἀρνεῖται τὴν ἐγγύησίν της δι' ἀγορὰν Εὐρωπαϊκῶν λιπασμάτων παρέχουσα τοιαύτην μόνον διὰ τὰ ἐγχώρια τοιαῦτα. 2) περὶ παραγγελιῶν ἀεροπλάνων καὶ ἀλεξιπτώτων. Ψήφισις εἰς β' καὶ σύνολον τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ κυρώσεως μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ Αὐστρίας συνθήκης φιλίας κλπ.. 2) καὶ τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπογραφείσης τὴν 6ην 'Απριλίου 1930 πολυμεροῦς ἐμπορικῆς συμβάσεως. 3) περὶ ἀποδοχῆς δωρεᾶς Θ. Κότσικα ..... » 190— 218

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΒ'.—20ῆς ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Συζήτησις : α') ἀναφορῶν, β') τοῦ εἰς μόνην τὸ πρῶτον παρὰ τῆς Γερουσίας ψηφισθέντος νομοσχεδίου »περὶ συστάσεως βιβλίων διεκδικήσεων». Ψήφισις τῶν κάτωθι νομοσχεδίων εἰς μόνην ἀνάγνωσιν : 1) περὶ καταργήσεως ἄρθρων 479—484 τῆς Π. Δικονομίας, 2) περὶ τρόπου διαθέσεως πιστώσεως 'Υπ. Συγκοινωνίας περὶ διαρρυθμίσεως Π. 'Ανακτόρων. Εἰς β' καὶ σύνολον τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ ἐπεκτάσεως θεσμοῦ 'Τρυπουργοῦ, 2) περὶ τρόπου ἐκτιμήσεως ἀκινήτων πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων, 3) περὶ παραχωρήσεως δασικῶν ἢ μὴ ἐκτάσεων πρὸς ἵδρυσιν ἰατρείων, 4) περὶ φυλακῶν, 5) περὶ συστάσεως συλλόγου συμβολαιογράφων. Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου : α') περὶ κυρώσεως συνθήκης φιλίας 'Ελλάδος καὶ Τουρκίας καὶ περιορισμοῦ ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν, β') καὶ τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως..... » 218— 278

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.—22ας ΔΙΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
'Ανακοίνωσις παρὰ τοῦ κ. Προέδρου μεταβολῶν τινῶν ἐν τῇ Κυβερνήσει. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ξένων σχολῶν». Ψήφισις τῶν ἓξῆς νομοσχεδίων : 1) τοῦ συνόλου »περὶ συστάσεως βιβλίων διεκδικήσεων. Τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον : 1) περὶ δικαιωμάτων κλπ. τῶν ὑπηρετούντων ἐπὶ τῶν ὑποβρυχίων, 2) περὶ τρόπου διακοπῆς τῆς παραγραφῆς, 3) περὶ ἐγκρίσεως συστάσεως συνεργείων διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ τακτοποίησιν δικαιολογητικῶν πληρωμῶν, μαρτυρικῶν δικαιωμάτων κλπ..... » 278— 290

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.—23ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1930.
Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ξένων σχολείων». Διακοπὴ ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς λόγῳ ἑορτῶν..... » 291— 293

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.—12ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1931.
Συζήτησις διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς τῆς Κορίνθου. Ψήφισις τῶν ἓξῆς νομοσχεδίων : 1) εἰς β' καὶ σύνολον τὸ «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης πρὸς ἀπόκτησιν ἀκινήτων ἐν Μασσαλίᾳ. 2) εἰς ἐφ' ἅπαξ τὸ «περὶ Ν. Α. Ταμείου»..... » 291— 306

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΣΤ'.—13ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1931.
Συζήτησις τῶν ἐπερωτήσεων : α') περὶ 'Ελλην. Ταπητουργικοῦ ὀργανισμοῦ, β') περὶ πληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ ἀντεισαγγελέως 'Αρείου Πάγου. 'Επέκτασις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου »περὶ μονιμοποιήσεως προσωπικοῦ μηχανικῶν κλπ. εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀσωμάτου»..... » 306— 322

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.—16ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1931.
Συζήτησις ἐπερωτήσεών τινων. Ψήφισις εἰς β' καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου »περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 263 καὶ 483 τῆς Π. Δικονομίας» καί τινων νομοσχεδίων εἰς α' συζήτησιν ..... » 322— 324

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'.—17ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1931.
'Ο κ. Π. Τσαλδάρης, ζητεῖ ἐξηγήσεις πρὸ τῆς κυρώσεως τῶν πρακτικῶν διὰ τὴν μετάβασιν τοῦ 'Υπουργοῦ Προνοίας εἰς Θεσσαλονίκην. Συζήτησις διαφόρων ἀναφορῶν. Ψήφισις ἑνίων νομοσχεδίων εἰς α' συζήτησιν .... » 324— 327

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.—18ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1931.
Ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίου «περὶ διαχειρίσεως σχολαζόντων κληροδοτημάτων ἢ δωρεῶν ὑπὲρ 'Ελ. κοινοτήτων καὶ εὐαγῶν ἢ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων τοῦ 'Εξωτερικοῦ». 'Επίσης εἰς α' συζήτησιν ψηφίζονται νομοσχέδια τινά, προσωρινὴ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς..... » 327— 328

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Α'.—4ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1931.
'Ανακοινώσεις ἑνίων κ. βουλευτῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν διὰ ζημίας ἐπισυμβάσας λόγῳ πλημμυρῶν. Συζήτησις διαφόρων ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις εἰς β' καὶ σύνολον τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ 'Ισπανίας ὑπογραφείσης συνθήκης συνδιαλλαγῆς κλπ., 2) περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ 'Ελλάδος καὶ Πολωνίας συμβάσεως ἐμπορίου καὶ ναυτιλίας κλπ., 3) περὶ καταργήσεως ταμείου 'Ιππωνειῶν Στρατοῦ, 4) περὶ καταργήσεως ἐπιβαλλομένων τελῶν καὶ φόρων ἐπὶ τῶν χαρουπίων ἐσοδείας 1930 καὶ ἐφεξῆς, 5) περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4113 περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου δικαιώματος τῶν διὰ τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων. 'Επακολουθεῖ συζήτησις καὶ ψήφισις διαφόρων νομοσχεδίων εἰς α' ἀνάγνωσιν..... » 375— 375

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΑ'.—5ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1931.
Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ συστάσεως Συμβ. Διοικητ. 'Υπηρεσίας κλπ. 'Υπουργ. Ναυτικῶν, 2) περὶ ναυτικῆς στρατολογίας καὶ τοῦ Ν. 4411, 3) περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς διοικήσεως τῆς 'Ανωνύμου Βιομηχ. 'Εταιρίας »'Αλεξόπουλος καὶ Σιαν», 4) περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως ἐφέδρων, 5) περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν ἐνέργειαν ἀπογραφῆς τῶν βιομηχ. καὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων κλπ., 6) περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. 4498 περὶ ταμείων ἀλληλοβοηθείας βοηθητικοῦ προσωπικοῦ Τ.Τ.Τ., 7) περὶ ἐκδικάσεως ποινικῶν ὑποθέσεων κατὰ καταδίκων κλπ., 8) περὶ τροποποιήσεως τοῦ α' ἐδαφ. τοῦ ἄρθρου 1011 τῆς Π. Δικονομίας. 'Ομοίως ψηφίζονται νομοσχέδιά τινα εἰς α' ἀνάγνωσιν..... » 375— 381

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΒ'.—6ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1931.
'Αναγγελία παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ θανάτου τοῦ γερουσιαστοῦ 'Α0. Εὐταξία. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως ἐφέδρων». Λύσις τῆς συνεδριάσεως εἰς ἔνδειξιν εὐλαβείας πρὸς τὴν μνήμην τοῦ πολιτευτοῦ Α. Εὐταξία ..... » 381— 382

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΓ'.—9ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1931.
Παράκλησις βουλευτῶν νομοῦ 'Ηλείας ὅπως ἡ Κυβέρνησις πραγματοποιήσῃ τὰ ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν μέτρα της. Συζήτησις ἐπερωτήσεως διὰ τὴν κατασκευὴν 'Εργοστασίου τορπιλλῶν εἰς Σκαραμαγκᾶ. Ψήφισις εἰς β' καὶ σύνολον τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ καταργήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 3393, 2) περὶ συστάσεως 'Ελλ. Ταπητουργικοῦ 'Οργανισμοῦ, 3) περὶ κυρώσεως τῶν συμβάσεων περὶ τῆς τύχης τῶν αἰχμαλώτων πολέμου κλπ. Ψηφίζονται ἀκολούθως καὶ τινα νομοσχέδια εἰς α' συζήτησιν ..... » 383— 425

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΔ'.—10ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1931.
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. 'Ανακοινώσεις τοῦ ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν κ. 'Υπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἀπασχολησάντων τὴν 62αν σύνοδον τοῦ συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. ἐν Γενεύῃ. Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀνακοινωθέντων τοῦ κ. 'Υπουργ. τῶν 'Εξωτερικῶν. Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίου, «περὶ τροποποιήσεως

συμβάσεως ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Δημοσίου μεταλλείου μαγγανίου τῆς περιφερείας Προσοτσάνης Δράμας»....Σελ. 426— 438

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΕ'.—12ης ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1931.
Συζήτησις : 1) 'Ερωτήσεως ἐπὶ τῆς ἐπισυμβάσης καταχρήσεως παρ' ὑπαλλήλου 'Εθν. Τραπέζης, 2) ἀναφορᾶς ἐπὶ τοῦ σηροτροφικοῦ ζητήματος. Κατάθεσις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ νομοσχεδίου »περὶ Συμβουλίου 'Επικρατείας» κα

ρηγήσεως δανείων εἰς παθόντας ἐκ θεομηνιῶν καλλιεργείας». Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως ἐπὶ αὐταρχισμῷ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ..... Σελ. 593— 615

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΜΘ'.—16ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1933.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ συστάσεως Γεν. Διευθύνσεως Ὑπουργ. Στρατιωτικῶν, 2) περὶ ἰσχύος πινάκων διαγωνισμῶν οἰκονομ. ὑπαλλήλων. Ψήφισις τῶν ὡς ἔπεται εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίων : 1) περὶ παραχωρήσεως γηπέδου εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Λεγεῶνα, 2) περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν, 3) περὶ χορηγήσεως βραχυπροθέσμων δανείων πρὸς πληγέντας ἐκ θεομηνιῶν παραγωγούς, 4) περὶ ἐξαγορᾶς κτημάτων ξένων ὑπηκόων, 5) περὶ παροχῆς ἐκτάκτου πιστώσεως εἰς τὴν Στρατ. Λέσχην Ἀθηνῶν, 6) περὶ τοῦ σώματος φυλάκων τῶν ὀργανωμένων φυλακῶν τοῦ Κράτους. Ὁμοίως ψηφίζονται καὶ τινα νομοσχέδια εἰς α' ἀνάγνωσιν. Συνέχισις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προυπολογισμοῦ τοῦ Κράτους χρήσεως 1931—32 καὶ ψήφισις αὐτοῦ ..... » 615— 627

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ν'.—17ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν συνόλων : 1) περὶ καταργήσεως τοῦ Ν. 1586 περὶ κληρονομιῶν κλπ., 2) περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἀγρυτικῆς Τραπέζης περὶ ἀγορᾶς 15 χ. τόννων χαρουπίων Κρήτης. Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ εἰς α' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ προβιβασμῶν. Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς μόνην ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ἀπεργίας ἀρτεργατῶν καὶ λειτουργίας ἀρτοποιείων» ..... » 627— 636

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰδικοῦ προυπολογισμοῦ Ὑπουργ. Ναυτικῶν καὶ ψήφισις αὐτοῦ ὡς καὶ τῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας, Λαχείου Στόλου κλπ. .....

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΑ'.—18ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1931.

Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ συστάσεως Συμβουλίου διοικητ. ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργ. Ναυτικῶν κλπ., 2) περὶ διαθέσεως οἰκοπέδου συνοικισμοῦ Ν. Χαλκηδόνος, 3) περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4590 περὶ διαχειρίσεως σχολαζόντων κληροδοτημάτων κλπ. Συζήτησις τῆς ἐπερωτήσεως περὶ ὑδροτοιχ. ..... » 637— 657

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΒ'.—19ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προυπολογισμοῦ χρήσεως 1931—32. Ψήφισις τῶν εἰδικῶν προυπολογισμῶν Ὑπουργ. Οἰκονομικῶν. Συζήτησις καὶ ψήφισις τῶν προυπολογισμῶν τοῦ Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας, Ὑπουργ. Συγκοινωνίας, Ὑπουργ. Γεωργίας καὶ Ὑπουργ. Τ.γ.ειν.ῆς. Ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίου, περὶ κυρώσεως τῆς ἐν Γενεύῃ ὑπογραφείσης συμβάσεως περὶ καταστολῆς τῆς παραχαράξεως καὶ κιβδηλίας κλπ. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρ. Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν κλπ. ..... » 657— 683

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΓ'.—20ῆς ΜΑΡΤΙΟΥ 1931.

Συζήτησις καὶ ψήφισις τῶν εἰδ. προυπολογισμῶν Ὑπουργ. Ἐσωτερικῶν, Δικαιοσύνης, Προνοίας καὶ Πα.δείας.. » 683— 696

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΔ'.—21ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1931.

Κατάθεσις ἀπαντήσεων Ὑπουργ. Στρατιωτικῶν εἰς ἐρωτήσεις κ. κ. βουλευτῶν. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς, Πρεσβευτικῆς καὶ Προξενικῆς Ὑπηρεσίας Ὑπ. Ἐξωτερικῶν. Ψήφισις τῶν εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίων : 1) περὶ καταργήσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ τυροῦ ἐξαγωγικοῦ τέλους, 2) περὶ κυρώσεως συμβάσεων μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ταχυδρ. Ταμ.ευτηρίου διὰ τὴν παράτασιν χορηγήσεων τῷ Δημοσίῳ δανείου δρ. 50 ἑκατ. κλπ. Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς α' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀπαγορεύσεως ἀγορᾶς παλαιῶν πλοίων. Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίου περὶ Στρατιωτικῆς ἱεραρχίας. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ προυπολογισμοῦ χρήσεως 1931—32 ..... » 696— 752

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΕ'.—24ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1931.

Ψήφισις κατὰ κεφαλ. καὶ ἄρθρον τοῦ προυπολογισμοῦ ἐξόδων Βουλῆς χρήσεως 1931—32. Εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τὰ ἑξῆς νομοσχέδια : 1) περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν μείωσιν ἀποδοχῶν δημοσ. ὑπαλλήλων, 2) περὶ διοικήσεως τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κληρονομιῶν κλπ., 3) περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ Ν. 4832, 4) περὶ τοῦ σώματος Στρατ. Χαρτογράφων, 5) περὶ αὐξήσεως τῶν μελῶν Ἀρείου Πάγου κλπ. Ἡ εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησις περὶ προτάσεως νόμου »περὶ ἐξορλήσεως παραγεγραμμένων ἐντόκων γραμματίων Ἐθν. Ἀμύνης». Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον »περὶ παροχῆς ἀδείας ἀποκτήσεως ὑπὸ τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως ἀκινήτου ἐν Θεσσαλονίκῃ». Συνέχισις συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προυπολογισμοῦ ..... » 752— 777

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΣΤ'.—26ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1931.

Ψήφισις τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίου »περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3686 καὶ 4025». Συνέχισις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προυπολογισμοῦ ..... » 777— 798

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΖ'.—27ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1931.

Ψήφισις τῶν εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίων : 1) περὶ παρατάσεως παραγραφῆς διαφόρων φορολογιῶν, 2) περὶ διατάξεών τινων τοῦ Μ. Τ. Στρατοῦ». Συνέχισις τῆς γεν. συζητήσεως τοῦ προυπολογισμοῦ χρήσεως 1931—32 καὶ ψήφισις αὐτοῦ ..... » 794— 813

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΗ'.—30ῆς ΜΑΡΤΙΟΥ 1931.

Πρὸ ἡμερησίας διατάξεως συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐκ παγετοῦ ζημιῶν Πελοποννήσου. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου »περὶ κυρώσεως τροποποιήσεων διατάξεων τοῦ καταστικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος». Συζήτησις τῶν ἐπερωτήσεων : α') περὶ τῶν γενομένων δαπανῶν δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, β') Τίνες λόγοι ἠνάγκασαν τὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας Ὑπουργὸν νὰ ἀκυρώσῃ τὸν πίνακα ἀποστολῆς ὑποτρόφων εἰς τὸ ἐξωτερικόν..... » 813— 821

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΝΘ'.—31ης ΜΑΡΤΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ εἰς α' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου »περὶ ἀστυνομίας πόλεων». Εἰς μόνην συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου »περὶ ἀσφαλείας ἀγροτικῶν κτημάτων τῆς ἐπαρχίας Ἑρμονίδος». Συζήτησις ἐπὶ τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίων : 1) »περὶ ἀπαγορεύσεως ἀγορᾶς παλαιῶν πλοίων», 2) περὶ κρατικοῦ μονοπωλίου κινίνης», 3) περὶ συμβολαιογράφων καὶ ψήφισις τούτου. Ψήφισις τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον νομοσχεδίων : 1) περὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων, 2) περὶ ἀποζημιώσεως τῶν καθηγητῶν Πανεπιστημίου Θεσ)νίκης, 3) περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. διὰ τὴν συνομολόγησιν δανείων, 4) περὶ ἀρχαιολογικῶν μουσείων, 5) περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας διατάξεων τῆς Οἰκον. Δικονομίας. Συζήτησις ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων »περὶ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου» ..... » 822— 833

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ξ'.—1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931.

Καταθέσεις ἀπαντήσεων διαφόρων Ὑπουργῶν εἰς διαφόρους ἐρωτήσεις κ. κ. βουλευτῶν. Ἀπάντησις Ὑφυπουργοῦ Συγκοινωνίας ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν ὅτι ιεκίνη ἡ συγκοινωνία τῶν τοπικῶν σιδηροδρόμων Μακεδονίας. Συζήτησις τῶν ἐρωτήσεων : 1) κατὰ ποῖον τρόπον τὸ συμβούλιον T.T.T. ἐνεργεῖ τὰς προαγωγάς. 2) Περὶ τοῦ Σιδηροδρόμου Κοζάνης. Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων : 1) Περὶ ἐπιδομάτων τῶν ἐπιθεωρητῶν Χωροφυλακῆς, 2) περὶ ἀπαγορεύσεως ἀγορᾶς παλαιῶν πλοίων, 3) περὶ τρόπου ἐκκαθαρίσεως τῆς ἀναστε.λάσης τὰς πληρωμὰς της Ἀγγλοκαμερικανικῆς Τραπέζης, 4) περὶ συστάσεως Κρατικοῦ μονοπωλίου κινίνης, 5) μεταρρυθμίσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4484 περὶ μισθώσεων ἀστικῶν ἀκινήτων, ἡ) περὶ ἱδρύσεως σχολικῶν ταμείων, 7) περὶ ἀνωτάτου δικαστικοῦ συμβουλίου. Εἰς β' καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια : α') περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀποθεματικοῦ τῆς χρήσεως 1930—31, β') περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τοὺς διατελέσαντας ἀεροπόρους ἐξ ἄλλων σωμάτων. Εἰς μόνην συζήτησιν τὰ νομοσχέδια : 1) περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς ἀνέγερσιν δικαστικοῦ μεγάρου ἐν Ἀργοστολίῳ, 2) περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας διατάξεων τοῦ νόμου 4789 περὶ ἀποδοχῶν ἀξιωματικῶν Ἀεροπορίας. Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ἀνωνύμων Ἑταιριῶν» ..... » 833— 858

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΑ'.—2ας ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἀναφορῶν, α') ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν Ἀθηνῶν, β') τῶν παγοπλήκτων νομοῦ Ἀργολιδοκορινθίας, Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ συγκροτήσεως ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκποίησιν, α') Κώδικος Ποινικῆς δικονομίας, β') Πολιτικῆς Δικονομίας. Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς λαχανικῶν ἐκ Παλ. Ἑλλάδος, εἰς Μακεδονίαν». Συζήτησις ἐπὶ τῶν πρακτικῶν σχετικῶς διὰ τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου. Συνέχισις τῆς διακοπείσης συζητήσεως περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς λαχανικῶν κλπ.». Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς β' καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ συμβουλίου ἐπικρατείας. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου, περὶ ἀνωνύμων ἑταιρειῶν. Συζήτησις τοῦ εἰς β' νομοσχεδίου »περὶ νομικοῦ συμβουλίου κλπ.». Ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίου »περὶ στρατιωτικῶν προβιβασμῶν» ..... Σελ. 858— 878

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΒ'.—3ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἐπερωτήσεων : α') περὶ χιονοπλήκτων Χαλκίδος, β') περὶ τῆς γραμμῆς Πειραιῶς—Περάματος, γ') περὶ τῶν στελεχῶν τοῦ στρατεύματος. Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων :1) περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς λαχανικῶν εἰς Μακεδονίαν, 2) περὶ ταμιακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους, 3) περὶ διοικητικοῦ δικαστηρίου φορολογικῶν συμβάσεων, 4) περὶ ναυτικῆς στρατολογίας, 5) περὶ συγκροτήσεως προεκλεγόντων στελεχῶν Π. Ν. 6) εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ὀργανώσεως τῆς Κεντρικῆς Πρεσβευτικῆς Ὑπηρεσίας κλπ. Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν. Εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια : 1) περὶ ἀστυνομίας πόλεων, 2) διὰ Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν. Εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια : 1) περὶ ἀστυνομίας πόλεων, 2) διὰ Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν. Εἰς β' συζήτησιν καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια : 1) περὶ ἀστυνομίας πόλεων, 2) διὰ τὴν ἐξαγορὰν κτιρίου ἐν Λαρίσῃ διὰ Στρατ. Λέσχην, 3) περὶ καθορισμοῦ τέλους γνώμονος, 4) περὶ ἀνανεώσεως τῆς ἐγγραφῆς τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Κατάθεσις καὶ εἰσήγησις νομοσχεδίου ἁρμοδιότητος Ὑπουργείων Ἀεροπορίας καὶ Δικαιοσύνης. ..... » 878— 937

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΓ'.—4ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931.

Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ συνόλου νομοσχεδίου «περὶ ὁδοποιΐας». Ἀνακοινώσεις τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἐκ τῆς ἐπιτοπίου ἐπισκέψεως τῶν παγετοπλήκτων Πελοποννήσου. Ψήφισις τοῦ εἰς μόνην συζήτησιν νομοσχεδίου »περὶ ἀπονομῆς ἐπιδόματος εἰς τοὺς καθηγητὰς Ἀνωτ. Σχολῆς. Ἐμπορ. καὶ Οἰκονομ. ἐπιστημῶν. Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀπαλλοτριώσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Α. Ε. Ἀλεξόπουλος καὶ Σια». Παροχὴ ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς περιορισμὸν τῆς καπνοκαλλιεργείας. Ψήφισις τοῦ εἰς β' καὶ σύνολον νομοσχεδίου »περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως περὶ συστάσεως δελτίου διελεύσεως διὰ μετανάστας. Συζήτησις καὶ ψήφισις τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίων : 1) περὶ διώξεως λαθρεμπορίου, 2) περὶ παραχωρήσεως γηπέδου πρὸς ἵδρυσιν ἀσύλου Ρώσσων προσφύγων ..... » 937— 948

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΕ'.—4ης ΜΑΙΟΥ 1931.

Ψήφισις τῶν συνόλων τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ μειώσεως τῆς διατιμήσεως ξυλείας, καυσοξύλων ἐκ καστανέας, 2) περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Δ]σεως τεχν. Ἔργων Ὑπουργ. Γεωργίας. Εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια : 1) περὶ ἐπισκευῆς τοῦ ἐν Ἀμφίσσῃ Δικαστ. Μεγάρου, 2) περὶ ἐσωτερικῆς ἐπισκευῆς Διοικητηρίου Ρεθύμνης. Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ νομοσχέδια : 1) περὶ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, 2) περὶ συμβουλίου κατατάξεως κλπ. τῶν δικαστικῶν συμβούλων Π. Ν., 3) περὶ συστάσεως Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν ἐν τῷ Π. Ν., 4) περὶ ἐξαγορᾶς ὑπὸ τοῦ Α.Τ.Ε. καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου χαρουπίων κλπ. Εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια : 1) περὶ παραχωρήσεως ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐκτάσεως εἰς Ἑταιρίαν πρὸς βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν, 2) περὶ κυρώσεως συμβάσεως, περὶ ἐκτελέσεως ξένων διαιτητικῶν ἀποφάσεων. Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὰ νομοσχέδια : 1) περὶ δικηγόρων, 2) περὶ τῶν μελῶν Ἀρείου Πάγου. Συζήτησις ἐπερωτήσεων : α') περὶ τῶν ἐπισκευῶν τοῦ κτιρίου δικαστηρίου Καρδίτσης, β') Τίνες λόγοι ἐπροκάλεσαν τὴν παραίτησιν τοῦ ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Κούκ ..... » 949— 964

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΣΤ'.—5ης ΜΑΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἐρωτήσεως διὰ τὰ ἔκτροπα τῆς συνεδριάσεως τοῦ Δικηγ. Συλλόγου Ἀθηνῶν. Ψήφισις τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον νομοσχεδίων : 1) περὶ πολιτικῆς Ἀεροπορίας, 2) περὶ προσλήψεως εἰδικοῦ διὰ τὴν τεχνικὴν ὀργάνωσιν τῶν Δημοσ. Ὑπηρεσιῶν. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων κλπ.» ..... » 964— 978

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΖ'.—6ης ΜΑΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἐρωτήσεων καὶ ἀναφορῶν. Συζήτησις καὶ ψήφισις ἐπὶ τῆς β' ἀναγνώσεως καὶ συνόλου τῆς προτάσεως νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 93 Κανονισμοῦ Βουλῆς. Συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου, περὶ ἀπαγορεύσεως καλλιεργείας καπνοῦ εἰς ἀκατάλληλα ἐδάφη ..... » 979— 984

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΗ'.—7ης ΜΑΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Κατάθεσις καὶ εἰσήγησις ἐπὶ νομοσχεδίων ἁρμοδιότητος Ὑπουργ. Δικαιοσύνης. Ψήφισις τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον νομοσχεδίων : 1) περὶ ταμείου Προνοίας Δημοσ. Ὑπαλλήλων, 2) περὶ φάρων, 3) περὶ ἀπαγορεύσεως ἀγορᾶς παλ. πλοίων, 4) περὶ Στρατ. Ἰατρικῆς Σχολῆς ..... » 985— 988

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΞΘ'.—8ης ΜΑΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἐπερωτήσεων : α') περὶ αὐτοτελοῦς Κυβερν. Γραφείου προμηθειῶν ἐν Παρισίοις, β') διατί δὲν προέβη ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς προτάσεως νόμου περὶ καταργήσεως ἐν Φθιώτιδι τοῦ χωριστοῦ δικαιώματος χορτονομῆς, γ') διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον λῆψιν μέτρων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος, δ') περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἀσβεστοπαραγωγῶν Ἀστεστοχωρίου. Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ ταμείου Προνοίας Δημοσ. ὑπαλλήλων, 2) περὶ φάρων ..... » 989— 998

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Ο'.—11ης ΜΑΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον νομοσχεδίων : 1) περὶ κυρώσεως Ἑλληνογαλλικῆς συμβάσεως ἐπὶ Στρατολογικῶν, 2) περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων, 3) περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν δανείων παρὰ μελῶν συνεταιρισμῶν, 4) περὶ παροχῆς διευκολύνσεων ἐν τῇ καταβολῇ χρεῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ..... » 998—1003

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΑ'.—12ης ΜΑΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἐπὶ ἐρωτήσεως πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως εἰς χήραν Λομβάρδου. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου »περὶ ἐκτελέσεως ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων». Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ἡ πρότασις νόμου «περὶ ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων». Τ' ἀκόλουθα νομοσχέδια εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον : 1) περὶ τεχνικῶν Ὑπηρ. τοῦ Στρατοῦ, 2) περὶ ἐγκρίσεως πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν, 3) περὶ συνθέσεως καὶ ἁρμοδιότητος Ἀνωτ. Στρατ. Συμβουλίου, 4) περὶ συντηρήσεως τάφου κλπ. τῶν ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντων. Συζήτησις ἐπὶ τοῦ εἰς α' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν. Ψήφισις διαφόρων νομοσχεδίων εἰς α' ἀνάγνωσιν καὶ τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον νομοσχεδίου, »περὶ συστάσεως Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου» ..... » 1003—1009

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΒ'.—13ης ΜΑΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀνωνύμων ἑταιριῶν». Συζήτησις εἰς α' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐκτελέσεως διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς μεταξὺ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑταιρίας ὑδάτων διαφορᾶς». Ψήφισις διαφόρων νομοσχεδίων εἰς α' ἀνάγνωσιν ..... » 1010—1018

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΓ'.—14ης ΜΑΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἐρωτήσεων : α') περὶ μὴ καταχωρήσεως τῶν πρὸς καλλιέργειαν χρησιμοποιουμένων κτηνῶν κλπ. β') ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν παγοπλήκτων Πελοποννήσου. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ» καὶ τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον νομοσχεδίου »περὶ ὀργανισμοῦ πολεμικῆς Ἀεροπορίας». Συζήτησις εἰς α' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου «περὶ συγκροτήσεως κλπ. στελεχῶν Π. Ν.» καὶ τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου »περὶ δικαστηρίου κακουργοδικῶν» ..... » 1018—1037

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΔ'.—15ης ΜΑΙΟΥ 1931.
Κατάθεσις καὶ ἀνάπτυξις νομοσχεδίων ἁρμοδιότητος Ὑπουργ. Γεωργίας. Συζήτησις ἐπερωτήσεως ἐπὶ τῶν συντάξεων θυμάτων πολέμου. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ δικαστηρίου Κακουργιοδικῶν»..... Σελ. 1038—1044
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΕ'.—18ης ΜΑΙΟΥ 1931.
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως διὰ τὸ λαικὸν σιγαρέττων. Συζήτησις τῶν ἐπερωτήσεων : α') ἐπὶ τῆς συγκοινωνίας τῆς Β. Δ. Ἑλλάδος, β') ἐπὶ τῆς καταγγελίας ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν Σουφλαρίων Λαρίσσης. Συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ ἀνάγνωσιν νομοσχεδίων : 1) «περὶ ἀνεγέρσεως κλπ. ἀρχαιολογικῶν μουσείων», 2) ἀνανεώσεως ἐγγραφῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, 3) περὶ μουσείων πόλεων. Εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια : 1) περὶ καταρτίσεως ἐφ' ἁπλοῦ ἀποφάσεων τινων Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, 2) περὶ κυρώσεως συμβολαίων μὴ φερόντων ὁλόγραφον τὸ πατρωνυμικόν, 3) περὶ ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν ἀεροπορίας, 4) περὶ ἱεραρχίας καὶ προβιβασμοῦ τῶν ἀξιωματ.κῶν τῆς Πολ.Ἀεροπορίας, 5) περὶ ἀποζημιώσεως ἡμερησίας εἰς ἀξιωματικοὺς κλπ., 6) περὶ ἀξιωματικῶν ἀποστρατευομένων λόγῳ ὁρίου ἡλικίας ..... » 1044—1080
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΣΤ'.—19ης ΜΑΙΟΥ 1931.
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τῶν ἓξῆς νομοσχεδίων : 1) Τὰ σύνολα τῶν περὶ ἐπιδόματος ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν ποινικῶν κλητήρων κλπ., 2) περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν Πολεμικῆς Ἀεροπορίας. Εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τὸ περὶ ἐκποιήσεως οἰκοπέδου τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Συζήτησις εἰς α' ἀνάγνωσιν, περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῆς Στρατ. ὑπηρεσίας διατάξεων, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν..... » 1080—1091
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΖ'.—20ῆς ΜΑΙΟΥ 1931.
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς αἰτημάτων ἀμαξηλατικοῦ συνεδρίου. Συζήτησις καὶ ψήφισις τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον νομοσχεδίων : 1) περὶ τῶν σχολικῶν βιβλίων. 2) Περὶ λειτουργίας τυχερῶν παιγνίων, 3) περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ Ἀνωτ. Δικαστ. Συμβουλίου»..... » 1091—1104
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΗ'.—22ας ΜΑΙΟΥ 1931.
Πρὸ τῆς Ἡμ. Διατάξεως. Περὶ τῆς ἀπαγωγῆς ἀποδρασάντων Κομουνιστῶν ἐκ τῶν φυλακῶν. Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως διὰ τὴν Βουλγαρικὴν προπαγάνδαν ἐν Μακεδονίᾳ. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐνισχύσεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ Τεχνῶν», 2) περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν. Εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον τὰ νομοσχέδια : 1) περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῆς Στρατ. Ὑπηρεσίας. Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ διώξεως λαθρεμπορίου». Συζήτησις ἐπὶ τοῦ α' ἀναγνωσιν νομοσχεδίου «περὶ ἐγγραφῆς εἰς προυπολογισμὸν Ὑπουργ. Στρατιωτικῶν δαπάνης 400 χιλ. δρχ. πρὸς ἀποπεράτωσιν μνημείου ἀγνώστου στρατιώτου. Ψηφοφορία πρὸς ἀπονομὴν χάριτος εἰς τὸν παρὰ τῆς Γερουσίας καταδικασθέντα πρῴην Ὑπουργὸν κ. Γ. Βογόπουλον ..... » 1104—1110
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΟΘ'.—25ης ΜΑΙΟΥ 1931.
Ἀνακοίνωσις παρὰ τοῦ κ. Προέδρου παραιτήσεως Ὑπ. Ἐσωτερικῶν κ. Καραπαναγιώτη καὶ συζήτησις ἐπὶ τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ. Ψήφισις τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον νομοσχεδίων : 1) περὶ φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων Α. καὶ Μ. Καλοκαιρινοῦ, 2) περὶ ὀργανώσεως τῆς Δ΄ σεως Ἀνταλλαγῆς. Συζήτησις καὶ ψήφισις τῶν νομοσχεδίων εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον : 1) περὶ ἐγκρίσεως πληρωμῆς τῇ Ἑταιρίᾳ «Ἀνων. Ἀθηναϊκὴ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Βιομηχανίας καὶ Ἐμπορίου», 2) περὶ διαιτητικῆς λύσεως τῶν μεταξὺ Ἑλλ. Δημοσίου καὶ Ἑταιρίας Κωπαΐδος ἐκκρεμῶν διαφορῶν, 3) περὶ ταμείου ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας Βόλου. Συζήτησις ἐπὶ τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίων : 1) περὶ ἱδρύσεως ὀργανώσεως «Ἑλληνοθαλασσία Ἕνωσις», 2) περὶ συστάσεως ταμείου ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν Π. Ν. 3) περὶ οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας. Ψήφισις τῶν εἰς β' ἀνάγνωσιν καὶ σύνολον νομοσχεδίων : 1) περὶ ἐπιμισθίων τῶν καθηγητῶν τῶν διδασκόντων εἰς τὴν σχολὴν Ν. Δοκίμων καὶ 2) περὶ παροχῆς Κρατικῆς ἐγγυήσεως διὰ δανείων Λιμ. Ταμείου Κατακώλου..... » 1110—1125
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Π'.—26ης ΜΑΙΟΥ 1931.
Ἀνακοίνωσις παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος τοῦ βουλευτοῦ Λέσβου κ. Β. Καραπαναγιώτου. Κατάθεσις ἀπαντήσεων διαφόρων Ὑπουργείων εἰς ἐρωτήσεις κ. βουλευτῶν. Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ οἰκονομ. ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας». Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐξαιρετικῶν διατάξεων ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν τοῦ Δημοσίου καὶ νομικῶν προσώπων». Συζήτησις εἰς β' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ ἢ ἐν εἰρήνῃ ἀξιωματικῶν κλπ. τῆς πολεμ. Ἀεροπορίας». Ψήφισις εἰς β' καὶ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὀργανώσεως πολιτικῆς Ἀεροπορίας, 2) περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ, 3) περὶ ἐγγραφῆς εἰς τὸν προυπολογισμὸν Ὑπ. Στρατιωτικῶν δρ. 400 χιλ. πρὸς ἀποπεράτωσιν μνημείου τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου. Συζήτησις τοῦ εἰς β' ἀνάγνωσιν νομοσχεδίου : 1) «περὶ στελεχῶν στρατοῦ καὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας», 2) περὶ διοικήσεως δημοσ. κτημάτων. Συζήτησις εἰς β' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀναθεωρήσεως ὡρισμένου εἴδους ἀποφάσεων τοῦ Δικαστ. Δικαστηρίου φορολογικῶν παραβάσεων»..... » 1125—1149

ΤΟΜΟΣ Β'.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΑ'.—ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΜΑΙΟΥ 1931.
Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων : 1) περὶ ἱδρύσεως αὐτονόμου ὀργανώσεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἑλληνικὴ Θαλασσία Ἕνωσις», 2) περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ὑπὸ Ν.Δ. «περὶ συστάσεως ταμείου ἀλληλοβοηθείας ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ Π. Ν. καὶ τοῦ λιμενικοῦ σώματος, 3) περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ προαγωγῆς ἀνθυπασπιστῶν, 4) περὶ στελεχῶν τοῦ στρατοῦ, στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ προβιβασμῶν. Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐξαιρετικῶν διατάξεων ἐπὶ τινων συναλλαγῶν τοῦ δημοσίου καὶ νομικῶν προσώπων»..... » 1149—1178
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΒ'.—ΠΕΜΠΤΗ 28 ΜΑΙΟΥ 1931.
Συζήτησις ἐπερωτήσεων περὶ Ἑταιρίας Σίγγερ, περὶ ἀναβιώσεως τῶν παραγραφεισῶν κατὰ τοῦ δημοσίου ἀξιώσεων, ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ ὀργανισμοῦ χωροφυλακῆς, περὶ Νομάρχου Κουράτου κ.λ.π. Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ καταστάσεως παθόντων ἐν πολέμῳ κλπ. τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας» καὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας Μπλάκμερν Ἀεροπλὰν Μότορ Κόμπανυ συναφθείσης συμβάσεως : 1) Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας διατάξεων τῆς ποινικῆς δικονομίας καὶ ἄλλων εἰδικῶν νόμων». Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4818 τοῦ 1930 περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν». «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2105 τῆς 9 Μαρτίου 1920 περὶ ἐπισκευῆς τελωνειακῶν καταστημάτων «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Ταμείου Προνοίας δημοσίων ὑπαλλήλων ἰσχυουσῶν διατάξεων». «Περὶ ἐγκρίσεως προυπολογισμοῦ ἀνεγέρσεως περιπτέρου ἐν τῷ Δημοσίῳ Ψυχιατρείῳ Ἀθηνῶν». «Περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης δραχ. 83,300 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν συμπληρωματικῶν ἐργασιῶν εἰς τὴν ὑπὸ κατασκευὴν ἀποβάθραν τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου Ἁγίου Γεωργίου». «Περὶ ἐγκρίσεως α' καὶ β' συγκριτικῶν πινάκων δαπάνης ἀνεγέρσεως περιπτέρου ψυχοπαθῶν εἰς τὸ δημόσιον ψυχιατρεῖον Ἀθηνῶν». «Περὶ ἐγκρίσεως προυπολογισμοῦ καὶ χορηγήσεως πιστώσεως δραχ. 120 χιλ. διὰ τὴν ἐπέκτασιν καὶ διαρρύθμισιν τοῦ δημοσίου ἀπολυμαντηρίου Ἀθηνῶν». «Περὶ ἐγκρίσεως διαφόρων δαπανῶν ὑγειονομικῶν ἱδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν καὶ ἀναγραφῆς τῆς σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προυπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς». «Περὶ συστάσεως Κρατικοῦ Μονοπωλίου Κινίνης». «Περὶ τροποποιήσεως τῶν ὅρων παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ

τὴν συνομολόγησιν δανείου ὑπὸ τῆς Ἀνων. Ἑταιρίας «Ὑδραυλικὰ ἔργα Λακωνίας» καὶ Ἀν. Ἑταιρ. «Αὐσιμαγίαν» ..... Σελ. 1178—1231
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΓ'.—ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΜΑΙΟΥ 1931.
Ἀγόρευσις κ. Ἀβραάμ ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τύπου. Ψήφισις εἰς α' ἀνάγνωσιν διαφόρων νομοσχεδίων..... » 1232—1239
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΔ'.— ΔΕΥΤΕΡΑ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.
Ἐξηγήσεις τοῦ κ. Βενιζέλου διὰ τὴν ἀποσταλεῖσαν παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὴν εἰς τὸν παραιτηθέντα Ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας Κ. Καραπαναγιώτην καὶ κατάθεσις τῆς ἐπιστολῆς εἰς τὴν Βουλήν. Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου». Ψήφισις ἐφ' ἅπαξ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ φόρων» τοῦ «περὶ ἀντικαταστάσεως τῶν ἄρθρων 55 καὶ 56 τοῦ Νόμου 4411 «περὶ συγκροτήσεως προεδρείας κ.λ.π. τῶν στελεχῶν τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ». Εἰς μόνην συζήτησιν «περὶ ἐκτελέσεως συμπληρωματικῶν ἐργασιῶν εἰς αἴθουσαν Πρωτοδικείου Δράμας κ.λ.π. «περὶ ἐπισκευῆς στρατώνων Ἡρακλείου κ.λ.π. εἰς τὸ σύνολον τὸ «περὶ ὀργανώσεως Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρίας». Συνέχισις συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τύπου..... » 1239—1251
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΕ'.—ΤΡΙΤΗ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.
Ψήφισις εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3905 «περὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Κερκύρας» εἰς σύνολον τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐργατικῆς ἐστίας» καὶ «περὶ ξεναγῶν». Ψήφισις τοῦ συνόλου τῶν νομοσχεδίων : «Περὶ ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῆς συμβάσεως Καπνοσπόρου», «περὶ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν καθυστερουμένων ἐξόδων συντηρήσεως καὶ λειτουργίας γραφείου ἐργασίας Λιμένος Πειραιῶς», «περὶ χορηγήσεως ἐφ' ἅπαξ πιστώσεως πρὸς πληρωμὴν καθυστερουμένων ὁδοιπορικῶν κλ. ὑπαλλήλων διευθύνσεως ἐργασίας καὶ κοινωνικῆς προνοίας Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας», «περὶ κατατάξεως ὡς λιμενικῶν δοκίμων υἱῶν καὶ ἀδελφῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ ἢ ὑποσβήποτε ἐξαφανισθέντων», «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ νόμου 4277 περὶ τηλεγραφικῆς ἀνταποκρίσεως», «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τῆς συμβάσεως τῆς κατασκευῆς ἱδρύσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τηλεφωνικῶν ἐγκαταστάσεων», «περὶ κυρώσεως τοῦ τροποποιητικοῦ παραρτήματος τῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς Γεν. Δ΄σεως ἑλληνικῶν ταχυδρομείων καὶ τῆς Διεθνοῦς ἑταιρίας τῶν κλιναμαξῶν». Συνέχισις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν ἄρθρων τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τύπου' κ.λ.π. ..... » 1251—1265
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΣΤ'.—ΤΕΤΑΡΤΗ 3 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.
Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων : «Περὶ ἐπεκτάσεως καὶ ἐν τῇ Π. Ἑλλάδι τοῦ νόμου τοῦ ἰσχύοντος ἐν Κρήτῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀγροτικὰ κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς φιλανθρωπικὰ καταστήματα». «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου κλπ. περὶ ρυθμίσεως τῶν φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Κράτους», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου περὶ Κτηματικῶν Τραπεζῶν κλπ.», «περὶ νόμου εὐθύνης καὶ προστασίας τῶν ξενοδόχων», «περὶ ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως διεθνοῦς ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης», «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ ποιν. νόμου», «περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθν. Τραπέζης περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης». «περὶ ἐπισκευῆς τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου Λαμίας». Ψήφισις τῆς προτάσεως νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 4576 περὶ τροποποιήσεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3398 περὶ εὐθύνης Ὑπουργῶν». Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4326 «περὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν». Συνέχισις συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τύπου»..... » 1266—1285
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΖ'.— ΠΕΜΠΤΗ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.
Συνέχισις συζητήσεως νομοσχεδίου «περὶ τύπου», ψηφοφορία διὰ τὴν κατ' ἀρχὴν ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως. Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2588 καὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ τῶν ἀναπήρων ὑπαξιωματικῶν τοῦ πολέμου 1897 καὶ τῶν ἀναπήρων φυματικῶν ὑπαξιωματικῶν συνεπείᾳ τραυμάτων ληφθέντων κατὰ τοὺς πολέμους 1897, 1912, 1913 καὶ 1916—1923», «περὶ καταγγέσεως τοῦ ὑπὲρ Ἀγροφυλακῆς φόρου ἐπὶ χαρουπίων Κρήτης ἐσοδείας 1930», «περὶ ἐξαιρέσεως φορτίων τινῶν μεταχειρισμένων ἀεροθαλάμων καὶ ἐπισώτρων ἀπὸ τῆς αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τοῦ νόμου 4608 τοῦ 1930», «περὶ συστάσεως δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Ἀμέσου φορολογίας», «περὶ ἀναθεωρήσεως ὡρισμένου εἴδους ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου φορολογικῶν παραβάσεων»..... » 1286—1303
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΗ'.— ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.
Συζήτησις ἐπερωτήσεων. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ 4411 νόμου περὶ συγκροτήσεως προεδρεύσεως, προαγωγῆς κ.λ.π. τῶν στελεχῶν τοῦ Πολ. Ναυτικοῦ». Πρώτη συζήτησις «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καλλιεργείας καπνοῦ κ.λ.π. Συζήτησις προτάσεως νόμου «περὶ καταβολῆς εἰς 18 ἐξαμηνιαίας δόσεις ὑπὸ τῶν ἐκ θεομηνίας ζημιωθέντων ἐνοικιαστῶν φόρου ἐλαιῶν καὶ ρητίνης τοῦ ὑπ' αὐτῶν ὀφειλομένου ὑπολοίπου τοῦ φόρου». Πρώτη συζήτησις νομοσχεδίου «περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν Ν. Χώραις κ.λ.π.»..... » 1304—1309
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΠΘ'.— ΣΑΒΒΑΤΟΝ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.
Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐδαφ. 1 τῆς γ' παραγρ. τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ νόμου περὶ συγκροτήσεως προεδρεύσεως κλπ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ν.». «Περὶ τροποποιήσεως τῆς νομοθεσίας κλπ. τῆς ἐφ' ἅπαξ φορολογίας κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας». Τῆς προτάσεως νόμου «περὶ καταβολῆς εἰς 10 ἐξαμηνιαίας δόσεις τῶν ἐκ τῆς θεομηνίας ζημιωθέντων ἐνοικιαστῶν φόρου ἐλαιῶν καὶ ρητίνης κτλ.» Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ρυθμίσεως τῆς λειτουργίας τῆς διὰ τοῦ κληροδοτήματος Κίμ. Παντζοπούλου συσταθείσης ὑποτροφίας, ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαλυθεῖσαν τέως Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Κοινότητα Σμύρνης». Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπὶ τῶν μοναστηριακῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων». Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 2916 περὶ λειτουργίας τυχηρῶν καὶ μὴ παιγνιδίων «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῆς κ.λ.π.»..... » 1309—1313
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'.— ΔΕΥΤΕΡΑ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.
Συζήτησις ἐπερωτήσεων. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς καλλιεργείας καπνοῦ εἰς διαφόρους περιφερείας οἰκονομικῶν περιφερειῶν», περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3305 (1928))«περὶ ἱδρύσεως ἐν Χίῳ Χιακοῦ Ἡρώου», «Περὶ τῶν σάκκων τοῦ ἱματισμοῦ τῶν ἀποβιούντων καὶ λιποτακτούντων ἀνδρῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ», «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 91 τοῦ 4411 νόμου »περὶ συγκροτήσεως, προεδρεύσεως, προαγωγῆς κ.τ.λ. τῶν στελεχῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ», περὶ» συστάσεως Σχολῆς ἀξιωματικῶν πληρωμάτων τηλεγραφητῶν», «περὶ ἱδρύσεως Παθολογείου ἐν Τσαγκαράδᾳ καὶ Ἀργοστολίῳ», «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Σάμῳ Μοναστηριακῆς περιουσίας», «περὶ χρόνου παραγραφῆς ἀξιώσεων τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἐκ δανείων χορηγηθέντων ἐγγυήσει τοῦ Κράτους». Συζήτησις νομοσχεδίου «περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων». Συζήτησις «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 602 περὶ συνεταιρισμῶν»..... » 1313—1321
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΑ'.— ΤΡΙΤΗ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.
Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ κώδικος τῶν νόμων 2430 καὶ 4485 περὶ ληξιαρχικῶν πράξεων, «περὶ δικαστηρίων ἀνηλίκων», »περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος». Συζήτησις β' τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τύπου κ.λ.π.». Ἀγόρευσις ἀρχηγῶν κομμάτων. Ψηφοφορία διὰ τὴν ἀναβολήν. Ψήφισις συνόλου «περὶ ἱδρύσεως ταμείου προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Πηλίου»..... » 1322—1355
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΛΒ'.— ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.
Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 4874 κ.λ.π. περὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ ταμείου κ.λ.π.». Συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ἐπὶ τῶν ὑφ' ἑνὸς δικαστοῦ ἐκδικαζομένων πλημμελημάτων». Ψήφισις συνόλου νομοσχεδίων. «Περὶ τύπου ὡς

καὶ περὶ κολασμοῦ καὶ ἐκδικάσεως τῶν διὰ τῆς καταχρήσεως τῆς ἐλευθεροτυπίας τελουμένων ἀδικημάτων ὡς διορθώθη φραστικῶς καὶ «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 339 περὶ ἀγροτικῆς ἀσφαλείας καὶ ἀγροφυλακῆς Κρήτης». Συζήτησις α' τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀπονομῆς ἠθικῶν ἀμοιβῶν εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος 1903—1909. Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τῶν σχεδίων νόμου «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 4443 περὶ στελεχῶν στρατοῦ καὶ 3616 περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ προβιβασμῶν», «περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ», «περὶ ὀργανισμοῦ πολεμικῆς Ἀεροπορίας», «περὶ ἐκπαιδεύσεως τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας», «περὶ ἱεραρχίας τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας, ἀεροπορικῶν προβιβασμῶν καὶ καταστάσεων στελεχῶν Ἀεροπορίας καὶ «περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς πολεμικῆς Ἀεροπορίας». Β' συζήτησις «περὶ διατιμήσεως τῶν ἀλεύρων καὶ τοῦ ἄρτου». Ψήφισις εἰς μόνην συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ αὐξήσεως τῆς ἐπιχορηγήσεως τοῦ Δήμου Καλαμῶν», «περὶ ἐκτάκτου ἐπιχορηγήσεως δραχμῶν 500,000 εἰς τὸ Πατριωτικὸν ἵδρυμα Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ καὶ 400,000 εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης», «Περὶ ἐκτελέσεως συμπληρωματικῶν ἐργασιῶν ἐπισκευῆς τοῦ κτιρίου Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν», «περὶ χορηγίας ἐκτάκτου πιστώσεως δραχμῶν 700,000 διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Δικαστικοῦ μεγάρου Τριπόλεως», «περὶ ἐπισκευῆς τοῦ Διοικητηρίου Σερρῶν», «περὶ διαιρέσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῶν Τελωνείων Θεσσαλονίκης καὶ Σιδηροδρομικῶν Σταθμῶν Θεσσαλονίκης εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς Τελωνεῖα κλπ.», «περὶ παραγραφῆς δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἀξιῶν τοῦ Δημοσίου». Β' συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ λειτουργίας Σχολῆς πολέμου ἐν τῷ πολεμικῷ Ναυτικῷ». Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ τροποποιήσεως διατάξεως νόμου περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Π. Ν.», «περὶ ἄρσεως τῆς ἀποροῦσας τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐπὶ τῶν μοναστηριακῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων». Β' συζήτησις «περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Ν. Κώραις». Ψήφισις εἰς μόνην συζήτ. τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ καταργήσεως τοῦ ἀπὸ 4 Αὐγούστου 1923 Ν. Δ. περὶ παραχωρήσεως οἰκοπέδων ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰς τοὺς ἐν Μελενίκῳ πρόσφυγας πρὸς ἵδρυσιν συνοικισμοῦ», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 550 περὶ ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων», καὶ «περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἡρακλείας»..... Σελ. 1355—1411

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΓ'.— ΠΕΜΠΤΗ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. τοῦ 1922 περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ ἐπὶ τῶν ὑφ' ἑνὸς δικαστοῦ δικαζομένων πλημμελημάτων», «περὶ διατιμήσεως τῶν ἀλεύρων καὶ τοῦ ἄρτου», «περὶ λειτουργίας Σχολῆς Πολέμου ἐν τῷ Πολεμικῷ Ναυτικῷ», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Ν. Χώραις». Συζήτησις «περὶ διευκολύνσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως μικρῶν Μονῶν», Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ συστάσεως θέσεως Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τοῖς Πανεπιστημίοις Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης. Ἀνακοινώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας κ. Δίγκα διὰ τροποποίησιν τῆς συμβάσεως ὁδοποιΐας..... » 1441—1451

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΔ'.— ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἐπερωτήσεων. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ ἐνεργείας ἐράνων καὶ λαχειοφόρων καὶ φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4368 περὶ διδασκαλείων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4684 περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως μικρῶν μονῶν». Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων». Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀγροτικῶν κτημάτων περιφερείας Λαυρίου κ.λπ.»..... » 1451—1464

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΕ'.— ΔΕΥΤΕΡΑ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Ψήφισις συνόλου νομοσχεδίων. «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 4845 «περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων», «περὶ ἐπειγούσης φύσεως προστατευτικῶν ὑδραυλικῶν μέτρων δημοσίας ὠφελείας», «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ἐν Ἀθήναις ὑπογραφείσης συμβάσεως τῆς 18 Μαρτίου 1930», «περὶ τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας ὑπογραφείσης ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Μαΐου 1931 ἐμπορικῆς συμφωνίας», «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αἰθιοπίας συμπληρωματικῆς συμφωνίας», «περὶ κυρώσεως τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Περσίας συνθήκης φιλίας ἀφ' ἑνὸς καὶ συμβάσεως ἐγκαταστάσεως κ.λ.π. ἀφ' ἑτέρου», «περὶ κυρώσεως Ἑλληνοαγγλικῆς καὶ Ἑλληνοπολωνικῆς συμβάσεως περὶ ἐγκαταστάσεως ἀεροπορικῶν μεταφορῶν», «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 4867 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4747 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1930 Ν. Δ. περὶ τοῦ τρόπου διαθέσεως τῆς ἐν Κεφ. λ7 ἄρθρου 2 τοῦ προυπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας τῆς χρήσεως 1929—30 ἀναγραφείσης πιστώσεως διὰ μεταρρύθμισιν τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων εἰς Μέγαρον Βουλῆς καὶ Γερουσίας», «περὶ τροποποιήσεως τῶν ὅρων παροχῆς τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν συνομολόγησιν δανείων ὑπὸ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρίας «Ὑδραυλικὰ ἔργα Λακωνίας» καὶ ἀνωνύμου ἑταιρείας ἀποξηράνσεως «Λυσιμαχίαι», «περὶ τῶν φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων Ἀνδρέου καὶ Μαρίας Καλοκαιρινοῦ», «περὶ ἀνεγέρσεως δημοσίων κτιρίων εἰς τὰς παραμεθορίους πόλεις διὰ τὴν οἴκησιν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων». Α' συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας». Ψήφισις εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 18 Μαΐου 1927 Νόμου περὶ δημοσίων κήπων καὶ δενδροστοιχιῶν». Ψήφισις εἰς β' κατ' ἄρθρον καὶ σύνολον συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ὑποχρεωτικῆς διαιτητικῆς ἐπιλύσεως τῶν ἐκ τῆς συμβάσεως τῆς ἐργασίας ἀναφυομένων μεταξὺ ἐργατῶν θαλάσσης καὶ ἐργοδοτῶν»..... » 1464—1568

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΣΤ' ΤΡΙΤΗ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῶν νόμων «περὶ ὑδραγωγείου Κερκύρας», «περὶ διοικήσεως τῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἢ κοινωφελῶν σκοπῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν, «περὶ χρησιμοποιήσεως τῆς θερμότητος καὶ τῶν παλιρροιῶν πρὸς παραγωγὴν κινητηρίου δυνάμεως», Συζήτησις α' τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ νομίμου καὶ συμβατικοῦ τόκου διατάξεων». Συζήτησις β' τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ» κτλ. Συζήτησις β' «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 602 περὶ συνεταιρισμῶν». Ἀπόρριψις προτάσεως ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως τοῦ ἀνωτέρω νομοσχεδίου. Ψηφοφορία διὰ τὴν τροποποίησιν τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νομοσχεδίου περὶ συνεταιρισμῶν..... » 1569—1587

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΖ'.— ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. «περὶ ἱδρύσεως ταμείου συντάξεως καὶ αὐτασφαλείας τῶν ἰατρῶν ἐν Ἑλλάδι», «περὶ ἐκποιήσεως τσιφλικίου «Πάργας» εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ὁμονύμου κοινότητος», «περὶ καθορισμοῦ τῆς πληρωτέας ἀποζημιώσεως καὶ καταβολῆς αὐτῆς εἰς τοὺς ἀγροδότας τῶν ἐν τῇ νήσῳ Κερκύρᾳ ἀγροληπτικῶν κτημάτων κλπ.», «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4339 περὶ νοσοκομείου προσφύγων Θεσσαλονίκης», «περὶ κυβερνητικοῦ ἐπιτρόπου παρὰ τοῖς Πανεπιστημίοις Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης», «περὶ ἱδρύσεως Ἰνστιτούτου ξένων γλωσσῶν καὶ φορολογιῶν παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης». Συζήτησις β' τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐξαιρετικῶν διατάξεων ἐπὶ τινων συναλλαγῶν τοῦ δημοσίου καὶ νομικῶν προσώπων»..... » 1587—1611

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΗ'.— ΠΕΜΠΤΗ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Ἀγόρευσις Ὑπουργοῦ Ἐθν. Οἰκονομίας κ. Βουρλούμη περὶ κονσόρτσιουμ. Πίνακες τῶν ὑποβαλλόντων ἐκπροθέσμους ἀπκιτήσεις καὶ ἀγωγὰς κατὰ τοῦ Δημοσίου δ.' ἐπιστροφὴν διαφορᾶς συναλλάγματος Συνδικάτου. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ ἐξαιρετικῶν διατάξεων ἐπὶ τινων συναλλαγῶν τοῦ δημοσίου καὶ νομικῶν προσώπων», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4436 περὶ προσλαμβανομένου εἰς τὸν στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ». Συζήτησις β' τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων». Συζήτησις α' τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ τρόπου ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων ἀποζημιωθέντων μὴ ἀνταλλαξίμων κατοίκων Κων|πόλεως». Ψήφισις συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διαρρυθμίσεως τῆς φορολογίας τοῦ καπνιζομένου ἐν τῷ Κράτει

καπνοῦ». Συζήτησις β' ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας». Ψήφισις συνόλου νομοσχεδίου «περὶ ἐκτελέσεως ἀεροπορικῶν ἐγκαταστάσεων». Συζήτησις β' «περὶ ἀπονομῆς ἠθικῶν ἀμοιβῶν εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος». Ψήφισις εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης διὰ τὴν ἐν Καβάλλᾳ πλατεῖαν Μωχάμετ Ἄλη καὶ εἰς τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου «περὶ καταργήσεως, τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων 3815 «περὶ ἱδρύσεως ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κεφαλληνίας», 4063 «περὶ ἱδρύσεως Σανατορίου ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης» καὶ 3895 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας». Συζήτησις β' περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Δημοσίου Ἐθν. Τραπέζης καὶ Ἀγροτικῆς συμφωνίας περὶ ἀναθέσεως εἰς τὴν τελευταίαν τῆς εἰσπράξεως τῶν πρὸς τὴν Ε.Α.Π. χρεῶν τῶν προσφύγων»..... Σελ. 1601—1623

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΚΘ'.— ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἐπερωτήσεων. Ψήφισις συνόλων τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς νομίμως συσταθείσης Ἐπιτροπῆς διὰ τοῦ ἀπὸ Αὐγούστου 1923 Διατάγματος πρὸς διαρρύθμισιν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων Ἐπαρχίας Σμύρνης κλπ. καὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ ἑρμηνείας διατάξεων τῶν νόμων 4365 καὶ 4317 περὶ ταμείου Ἀνταλλαξίμων», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 602 περὶ Συνεταιρισμῶν», «περὶ κυρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον καὶ τροποποιήσεως τῶν μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθν. Τραπέζης Ἑλλάδος συμβάσεων περὶ δαγειρίσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι κτημάτων τῶν ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων», «περὶ μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας», «περὶ ἀπονομῆς ἠθικῶν ἀμοιβῶν εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος 1903—1909». Συζήτησις α' τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Ναυτικοῦ προγράμματος». Συζήτησις β' περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀρι0. 3576, 4194, 4413 νόμων περὶ ἀρτοποιῶν, ἀρτεργατῶν κ.λ.π. Συζήτησις β' «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος κ.λ.π.». Συζήτησις α' τοῦ «περὶ Ἱνστιτούτου Βάμβακος», Ψήφισις συνόλου προτάσεων νόμων. «Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἑδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 2189 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων», «περὶ ἀναγκαστικοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν ἀμπελοφυτειῶν τῶν κειμένων εἰς τὰς κοινότητας Μήτυκα, Βασιλικοῦ, Ἁγ. Νικολάου, Φύλλων, Ἀφρατίου». Συζήτησις τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀναθέσεως εἰσπράξεως χρεῶν προσφύγων Ε.Α.Π. εἰς Ἀγροτικὴν Τράπεζαν» .... » 1624—1672

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ Λ'.— ΣΑΒΒΑΤΟΝ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ τοῦ τρόπου ἐκτιμήσεως τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 4793 καὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ κυρωθείσης συμβάσεως ἀποζημιωτέων Ἑλλήνων μὴ ἀνταλλαξίμων κατοίκων Κωνσταντινουπόλεως», «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 3756 καὶ 4313 περὶ τῶν σχέσεων ἀρτοποιῶν καὶ ἐργατῶν», «περὶ διοικήσεως Δημοσίων κτημάτων». Συζήτησις α' τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημεριῶν». Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Πανεπιστημιακῆς λέσχης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν». Ψήφισις εἰς μόνην συζήτησιν τῆς προτάσεως νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 4891». Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ τροποποιήσεως τῶν νομίμων καὶ συμβατικοῦ τόκου διατάξεως» καὶ «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 163 παράγρ. 2 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας». Συζήτησις α' «περὶ ἀναγραφῆς πιστώσεως πρὸς ἀνέγερσιν νέων κτιρίων φυλακῶν». Συζήτησις β' τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ νόμων»..... » 1672—1690

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ'.— ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἐπερωτήσεως περὶ τὴν ζητηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πειθαρχικὴν δίωξιν τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐφετῶν Αἰγαίου. Συζήτησις β' «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ νόμων. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4810 περὶ καθορισμοῦ ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων Μαργαριτίου καὶ Παραμυθιᾶς», «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 3 [4]31 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος περὶ ἀναθέσεως εἰς τὴν τελευταίαν τῆς εἰσπράξεως τῶν πρὸς τὴν Ε.Α.Π. ὀφειλομένων χρεῶν». Ψήφισις συνόλου τῶν σχεδίου νόμου «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν» περὶ καταστατικοῦ νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», «περὶ ἱδρύσεως Γενικοῦ Συμβουλίου Βιβλιοθηκῶν τῆς Ἑλλάδος», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4755 «περὶ κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου». Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ διατάξεων τινων καὶ ἀδικημάτων ἀφορώντων τὰς Γενικὰς ἀποθήκας», «περὶ οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀεροπορίας», «περὶ ὀργανώσεως πολιτικῆς Ἀεροπορίας», «περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου Ἀεροπορίας καὶ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρίας Μπλάμπουρν Ἀεροπλὰν συμβάσεως». Συζήτησις «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημιακοῦ κέντρου «περὶ ἐξαγορᾶς ὑπὸ τοῦ Κράτους βεβλαμμένων καπνῶν τῆς ἐσοδείας 1928 καὶ 1929». Ψήφισις τοῦ ἄνω νομοσχεδίου. Ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κτηματικῶν Τραπεζῶν κειμένων διατάξεων», «περὶ μετακλήσεως ἀλλοδαπῶν ἐδαφολόγου»..... » 1690—1752

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΒ'.— ΤΡΙΤΗ 23 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Συζήτησις ἀναφορῶν καὶ ἐρωτήσεων. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων «περὶ ἱδρύσεως ἱερατικῶν φροντιστηρίων», «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐν Σάμῳ μοναστηριακῆς περιουσίας», «περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως Βέρνης τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1886 διὰ τὴν προστασίαν φιλολογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων», «περὶ τροποιήσεως τῶν ἄρθρων 360 καὶ 364 κ.λ.π. τῆς εἰδικῆς Δικονομίας Κρήτης τοῦ 1880. Συνέχισις συζητήσεως «περὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τῆς Σταφίδος». Ὀνομαστικὴ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ». Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἱδρύσεως Παρθεναγωγείου ἐν Τσαγκαράδᾳ». Συζήτησις α' τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συλλογῆς καπνοῦ». Συνέχισις τῆς ἐφ' ἅπαξ συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τύπου». Ψήφισις νομοσχεδίου «περὶ τύπου» ..... » 1752—1786

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΓ'.— ΤΕΤΑΡΤΗ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Ἀναφοραὶ καὶ ἐρωτήσεις. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων, «περὶ κυρώσεως κτλ. συμβάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐθν. Τραπέζης διὰ τὸ καταστατικὸν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ὡς διωρθώθη φραστικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας», «περὶ ἐκτελωνιστῶν, διασφαστῶν καὶ βοηθῶν αὐτῶν παρὰ ταῖς Τελωνειακαῖς Ἀρχαῖς», «περὶ ἀλληλοδανεισμοῦ τῶν λιμενικῶν ταμείων καὶ παραγραφῆς ἀπαιτήσεων αὐτῶν», «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ δασικοῦ κώδικος κλπ.» καὶ «περὶ ἱδρύσεως Πανεπιστημιακοῦ Κέντρου ἐν τῇ περιοχῇ Γουδὶ προστεθείσης καὶ τῆς σχετικῆς πρὸς τὴν ἀναγραφὴν τῶν φόρων τροπολογίας τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν», «περὶ ἀλληλοδανεισμοῦ τῶν Λιμενικῶν Ταμείων καὶ περὶ παραγραφῆς ἀπαιτήσεων αὐτῶν». Συνέχισις συζητήσεως «περὶ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ». Ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 12. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων, «περὶ ἀναγραφῆς κατ' ἔτος ἐν τῷ Προυπολογισμῷ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης εἰδικῆς πιστώσεως πρὸς ἀνέγερσιν νέων κτιρίων φυλακῶν», «περὶ προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον 284 τοῦ Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων». Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ καὶ εἰς μόνην συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων, «περὶ τροποποιήσεως τοῦ καὶ Κοινοτήτων». Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ καὶ εἰς μόνην συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων, «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4326 περὶ ἐθελοντῶν ὁπλιτῶν», «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου», «περὶ ἱδρύσεως μεταλλίου παιδείας», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4360 περὶ ἱδρύσεως Διδασκαλείου Οἰκοκυρικῆς Ἐκπαιδεύσεως», «περὶ ἐκτάκτου πιστώσεως διὰ τὰ ἔργα τοῦ Παρθενῶνος». Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου, «περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἰταλικῆς Ἑταιρίας Ἀεροεσπρέσσο». Συνέχισις συζητήσεως «περὶ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ»..... » 1786—1823

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑ'.— ΠΕΜΠΤΗ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Ἀγόρευσις κ. Μπεσαντζῆ, περὶ τραγικῆς θέσεως Ἰσραηλιτῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ. Συζήτησις ἀναφορᾶς ἐμπόρων Ἀθηνῶν. Ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νομοσχεδίου «περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 3260 περὶ συναλλάγματος». Συνέχεια συζητήσεως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων, «περὶ τροποποιήσεως Ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ ταμείου Πολιτικῶν ὑπαλλήλων», «περὶ συλλογῆς καπνοῦ», «περὶ διοργανώσεως Πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας», «περὶ μέτρων ἀσφαλείας κοινωνικοῦ καθεστῶτος», «περὶ παροχῆς βοηθήματος εἰς ἀπογόνους οἰκογενειῶν Ντεμάτων καὶ Σεϊκάτων», «περὶ τροποποιήσεως νόμων 3456, 3457,

και 3458 περὶ ὀργανισμοῦ Σταρίδος», «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐδαφ. 2 τῆς 3 παραγρ. τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ νόμου 4411»..... Σελ. 1823—1844

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΕ'.— ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων «περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου 3260 καὶ τοῦ ἐκτελεστικοῦ τούτου Διατάγματος 1925 κ.τ.λ.» τῆς 12 Μαρτίου Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ περὶ προμηθείας γάλακτος παρὰ τῶν Γεν. Διοικητῶν. Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ἐπειγούσης φύσεως προστατευτικῶν ὑδραυλικῶν μέτρων δημοσίας ὠφελείας». Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν ἡ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθεῖσα πρότασις νόμου «περὶ ἐπεκτάσεως ἐν τῇ Ἑλλάδι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4183 τοῦ ἰσχύοντος ἐν Κρήτῃ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀγροτικὰ κτήματα τὰ ἀνήκοντα εἰς νομικὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα». Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως Γεωργικῆς Σχολῆς εἰς Λέσχην Λυκόβρυσι Κοζάνης ἐκ τοῦ Χαρισείου κληροδοτήματος». Εἰς β' συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως περὶ ἱδρύσεως Διεθνοῦς Ἑταιρίας Ὑποθήκης Ἀγροτικῆς Πίστεως», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3459 κ.λ.π. »περὶ ρυθμίσεως φορτοεκφορτωτικῶν ἐργασιῶν εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Κράτους». Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ ἱδρύσεως ἐργατικῆς ἑστίας». Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ συστάσεως δευτεροβαθμίων ,διοικητικῶν δικαστηρίων ἀμέσου φορολογίας». Εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ ὑπὸ τῆς Γερουσίας τροποποιηθὲν σχέδιον νόμου «περὶ καταστάσεως παθόντων ἀξιωματικῶν κτλ. τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας». Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 35 καὶ 100 τοῦ κώδικος περὶ δικηγόρων». Εἰς μόνην συζήτησιν τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἰδρύσεως Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Κερκύρας». Συζήτησις β' «περὶ ναυτικοῦ προγράμματος». Ψήφισις συνόλου τῶν σχεδίων νόμων, «περὶ ναυτικοῦ προγράμματος καὶ τοῦ τρόπου τῆς συντάξεως τοῦ ειδικοῦ προυπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν», «περὶ προσθήκης διατάξεως εἰς τὸν νόμον ΓΦΕ' (3505) περὶ φαρικῶν καὶ ἀγκυβολίας τελῶν» ..... » 1844—1906

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΣΤ'.— ΣΑΒΒΑΤΟΝ 27 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Ἀναφοραὶ καὶ ἐρωτήσεις. Ψήφ.σις εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4684 »περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν μονῶν». Συζήτησις α' τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἀνακαινίσεως Ἐθνικῶν ὁδῶν». Ψήφισις νομοσχεδίων, «περὶ συνάψεως μετὰ τῶν λοιπῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν συμφωνιῶν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Ταχυδρομικῶν σχέσεων ἀποφάσεων πρὸ τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1930» καὶ β' «περὶ ἐκτελέσεως τῆς ἀπὸ 2ας Αὐγούστου 1929 Διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Ὑδάτων κλπ. διαφορᾶς)..... » 1906—1917

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΖ'.— ΔΕΥΤΕΡΑ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Ἐπερωτήσεις. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων, «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς καὶ τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος», «περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς κλπ. ἐπὶ ρυμοτομουμένων ἀκινήτων», «περὶ ἀναθεωρήσεως ὡρισμένου εἴδους ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων φορολογικῶν παραβάσεων», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ στρατολογίας», «περὶ κυρώσεως τοῦ νόμου 4142 Συζήτησις β' τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Ἱνστιτούτου Βάμβακος». Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων, «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1931 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἑθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 5 Μαΐου 1925 συμβάσεως, περὶ διαχειρίσεως τῶν ἐξ ἀνταλλαγῆς κτημάτων», «περὶ προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν γενικὴν πρᾶξιν τὴν ἀφορῶσαν τὸν διακανονισμὸν τῶν Διεθνῶν διαφορῶν τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1928», «περὶ χρησιμοποιήσεως καὶ ἐκδόσεως ὁμολογιῶν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀγροτικῶς ἐγκατεστημένων δικαιούχων ἀνταλλαξίμων». Συζήτησις α' τοῦ νομοσχεδίου «περὶ δασμολογήσεως λιπασμάτων». Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων νόμων περὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ», «περὶ ἄρσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ἀπαλλοτριώσεως τοῦ »Μετοχίου Καρβουνίου»..... » 1918—1961

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΗ'.— ΤΡΙΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931.

Ἀναφοραὶ καὶ ἐρωτήσεις. Συζήτησις ἐπὶ τῶν γεγονότων Θεσσαλονίκης μεταξὺ Ἰσραηλιτῶν καὶ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «Περὶ Ἱνστιτούτου βάμβακος», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 3905 περὶ ἱδρύσεως Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ Κερκύρας», «Περὶ παροχῆς ἀτελειῶν εἰς ἁλιευτικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 2054», «περὶ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως», «περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας», «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν πολεμοπαθῶν». Συζήτησις β' «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης». Ψήφισις εἰς μόνην συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ διατηρήσεως τῶν παρὰ τῷ Τμήματι Προστασίας Θυμάτων Πολέμου τοῦ Ὑπουργείου Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ὑπηρετούντων ἡμερομισθίων ὑπαλλήλων μέχρι 31 Μαρτίου 1932». Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου »περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1931 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος »περὶ ρευστοποιήσεως τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος χρέους τοῦ δημοσίου», «περὶ διαθέσεως ὁμολογιῶν δανείου 5 ο/ο 1914 πρὸς ἐξαγορὰν καὶ ἀπόσβεσιν ὁμολογιῶν ἐσωτερικῶν δανείων τύπου 8 ο/ο καὶ ἐπανεκτυπώσεως τῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν τῶν δανείων Ἀνταλλαξίμων», «περὶ συμψηφισμοῦ ὀφειλομένου φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας Β. Βασιλᾶ πρὸς ἰσόποσον ἔλλειμμα, διαπιστωθὲν ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Ι. Ἰωσήφ, Γενικοῦ Προξένου Ἑλλάδος, διαχειρίσει τῆς κληρονομίας», «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ κατασχεθέντων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως». Συζήτησις β' τοῦ «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3122»..... » 1961—1991

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΘ'.— ΤΕΤΑΡΤΗ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ 1931.

Καταχ ὑρησις διορθωθέντος συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ Ὀργανισμοῦ Ὑπηρεσίας Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ ἐν Μ ;κεδονίᾳ καὶ Θράκῃ». Ἐπερωτήσεις. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων, «περὶ τῆς ὑπὸ τῆς Γερουσίας μετὰ τ ὴν ψήφισιν τῆς ὑπὸ τῆς Βουλῆς τροποποιηθείσης προτάσεως νόμου «περὶ τμηματικῆς καταβολῆς ὀφειλῶν ἐν ικιαστῶν κλπ.», «περὶ ὀργανώσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δήμου Θεσσαλονίκης καὶ διακανονισμοῦ ὀφειλῶν τινῶν αὐτοῦ», «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3122 κλπ.», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρου νόμου». Συζήτησις β' ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου, «περὶ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ μουσουλμανικῶν κτημάτων». Ἀγόρευσις κ. Βενιζέλου ἐπὶ τῆς προτάσεως Χοῦβερ περὶ πληρωμῆς χρεῶν Κυβερνήσεως πρὸς Κυβέρνησιν, Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων, «περὶ αὐξήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῆς ξηρᾶς σταφίδος κλπ.», «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος», «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νόμου 3685 »περὶ παραλαβῆς τῶν ἀτμοπλοίων». Σύμβασις μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀεροπορικῶν γραμμῶν. Κύρωσις τῶν ἐν Γενεύῃ τῇ 7 Ἰουνίου 1930 συναφθεισῶν δύο διεθνῶν συμβάσεων περὶ ἐνιαίου νόμου περὶ συναλλαγματικῶν κ.λ.π. Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων «περὶ ἀναστολῆς μικρῶν ποινῶν», «περὶ ταμείου ἀσφαλίσεως τυπογράφων, λιθογράφων κ.λ.π.», «περὶ θέσεως ἐκτὸς ἀριθμῶν τῶν ἀποσπωμένων εἰς τὸν Ο.Α.Π. ἀνωτέρων λιμενικῶν ἀξιωματικῶν», «περὶ παροχῆς ἐκτάκτου ἐπιχορηγήσεως εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Λέσχην Φρουρᾶς Ἀθηνῶν». Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2588 περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ τῶν ἀναπήρων ὑπαξιωματικῶν τοῦ πολέμου τοῦ 1897 καὶ τῶν ἀναπήρων φωματικῶν ὑπαξιωματικῶν συνεπείᾳ τραυμάτων πολέμου ληφθέντων κατὰ τοὺς πολέμους 1897, 1912, 1913 καὶ 1914—1923», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4436 περὶ προσλαμβανομένου εἰς τὸν στρατὸν ἰδιωτικοῦ προσωπικοῦ». Συζήτησις β' τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἀνακαινίσεως Ἐθνικῶν ὁδῶν»..... » 1961—

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΓ'.— ΠΕΜΠΤΗ 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1931.

Ψήφισις συνόλου τῶν νομοσχεδίων. «περὶ Στρατιωτικῆς Σχολῆς ὑπαξιωματικῶν», «περὶ Καταστατικοῦ νόμου τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου περὶ διπλωμάτων ἱκανότητος ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ ναυτιτητος ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Ναυτικῷ», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει διατάξεων τοῦ νόμου 3122 κλπ.», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1040 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως βάσει διατάξεων τοῦ νόμου 3122 κ.λ.π.», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ ἀποζημιώσεως πολεμοπαθῶν διορθωθείσης τῆς σειρᾶς τῶν παραγράφων τοῦ ἄρθρου 11. Ψήφισις εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τῶν νομοσχεδίων, »περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τοῦ νόμου 4752 περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἄλλων διατάξεων τοῦ Μετοχικοῦ ταμείου Πολιτικῶν ὑπαλλήλων», «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τοῦ Κώδικος νόμων περὶ τελωνειακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς καὶ τοῦ τελωνειακοῦ κώδικος», «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐνοικιαστῶν χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἐν Τουρκίᾳ κατασχεθέντων ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399 περὶ ρυθμίσεως ἀνωμάλων δικαιοπραξιῶν ἐν ταῖς Ν. »περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νώρας καὶ τοῦ νόμου 4724 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4399», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 2189 τοῦ 1920 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 3479 περὶ ἐξαγορᾶς τῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων», »περὶ ὀργανισμοῦ ὑπηρεσίας Γεωργίας καὶ Ἐποικισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ καὶ συστάσεως Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας», «περὶ παραχωρήσεως ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐκτάσεως εἰς Ἑταιρείαν πρὸς βιομηχανικὴν ἐγκατάστασιν», «περὶ ἱδρύσεως Ἱνστιτούτου βάμβακος», »περὶ τοῦ τρόπου ἐξοφλήσεως τῶν ἐνυποθήκων ἀπαιτήσεων ἐπὶ Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων», »περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173 |1929 περὶ δασικοῦ κώδικος καὶ 4687 |1930 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος», «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ ἀμίσθων δικαστικῶν κλητήρων», «περὶ μεσαζόντων», »περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 22 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ» καὶ ἐπὶ τῶν ὑφ' ἑνὸς δικαστοῦ ἐκδικαζομένων πλημμελημάτων», «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων «περὶ σχέσεων ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτεργατῶν», »περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4661 τῆς 12ης Μαΐου 1930 περὶ διοργανώσεως Πυρασβεστικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ Κράτει», «περὶ Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας», «περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς ἐργασίας», «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 3456, 3457 καὶ 3458 περὶ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ τῆς Σταφίδος», «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου, περὶ εὐθύνης πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξ ἀτυχήματος ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων κλπ.», «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων τραπεζιτικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἑταιρειῶν», «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν μονῶν», «περὶ θέσεως ἐκτὸς ἀριθμοῦ τῶν ἀποσπασμένων εἰς τὸν Ο.Α.Π. λιμενικῶν ἀξιωματικῶν», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐκτὸς ἀριθμοῦ τῶν ἀποσπασμένων εἰς τὸν Ο.Α.Π. λιμενικῶν ἀξιωματικῶν», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ ἐκτὸς ἀριθμοῦ τῶν ἀποσπασμένων εἰς τὸν Ο.Α.Π. λιμενικῶν ἀξιωματικῶν», «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ Στρατολογίας», περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς ἐπὶ τῶν ρυμοτομουμένων ἀκινήτων», «περὶ ἀνακαινίσεως τῶν Ἐθνικῶν ὁδῶν». Πρότασις ἐξουσιοδοτήσεως περὶ παροχῆς ἐπιδόματος εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Βουλῆς. Ψήφισις συνόλου τοῦ νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας κειμένων διατάξεων. ΔΙΑΤΑΓΜΑ λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Γ' Συνόδου τῆς Γ' Βουλευτικῆς περιόδου καὶ τῆς Γ' Γερουσιαστικῆς Συνόδου ..... » 2095—2171